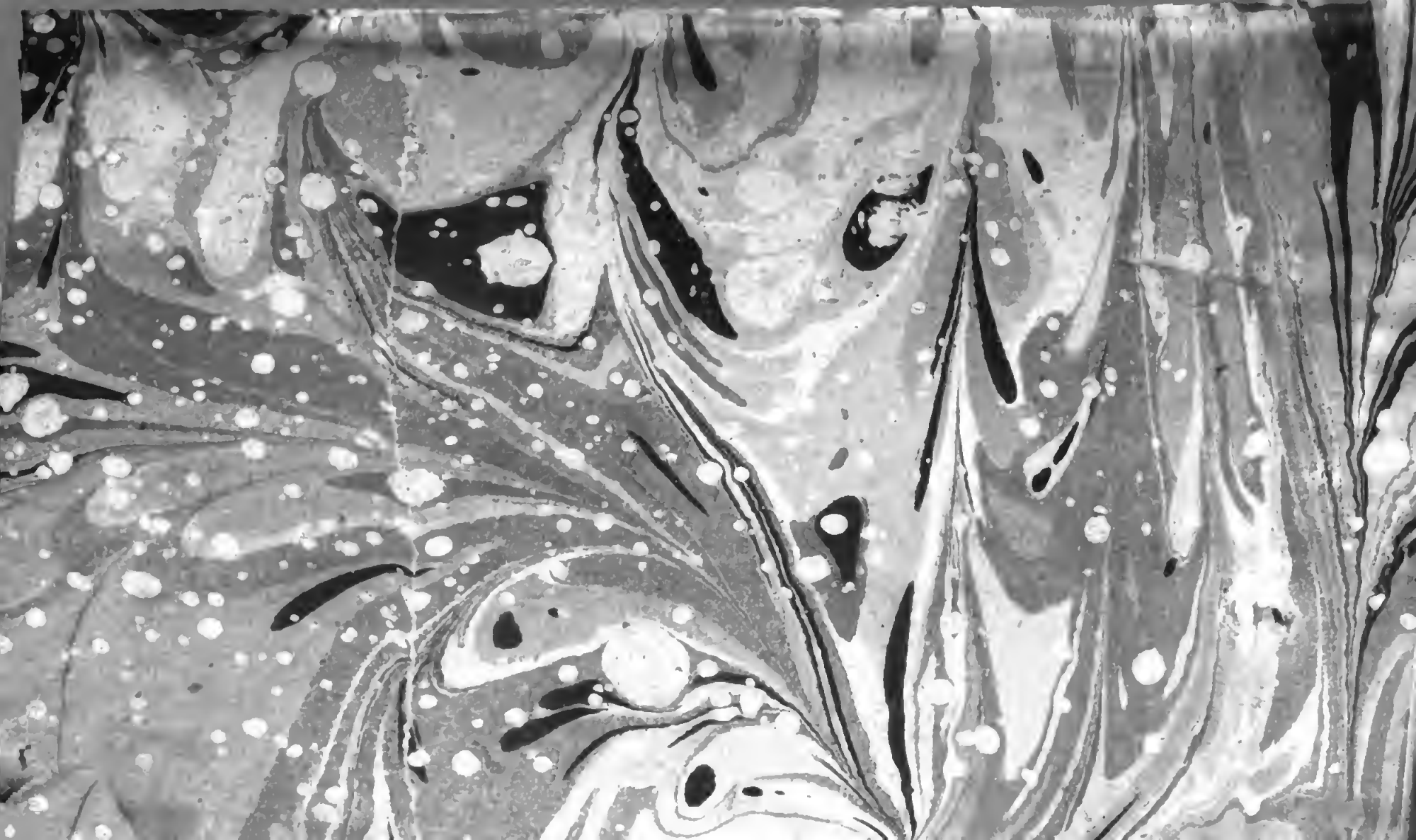

1A.3

1-3-12

APPARATVS CRITICI

AD

DEMOSTHENEM

Volumen ſecundum,

tenens

WOLFII, ET PARTIM TAYLORI

quoque Annotationes

ad Orationes eas,

quae

Volumen ſecundum Editionis Lipſienſis

implent;

tum proprias quoque

IO. IACOB. REISKE

annotationes ad Demoſthenem,

ab eoque collectas varietates lectionis.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXIV.

HIERONYMI WOLFII
ET
IO. TAYLORI
AD
DEMOSTHENIS CAVSAS PRIVATAS.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA APHOBVM I.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 812. 17. καὶ συντίθησιν.] F. συνίστησιν. et v. 12. τῆς ἐπικαρπίας κατ' Ἀφόβ8.] τὸ κατ' Ἀφόβ8, videtur abundare.

19. οὗτος ὁ λόγος ἐπηγώνισαι.] Haec clauſula pertinet ad ſecundam orationem.

IN IPSAM ORATIONEM.

Conſultus Chirius Fortunatianus libro Rhetoricorum 3. folio 102. In adoxo, id eſt, in humili genere materiae proxima ſermoni debent eſſe principia, ne-

que ſententiis alte petitis, neque verbis vltra modum ornatis, nec ſtructura grauiore, ſed quaſi reſoluta et ſimplici. Vis autem omnium ſententiarum, quam his principiis adhibemus, ea eſſe debet, vt rem a proprietate reuocet ad communitatem, et dicat, omnium intereſſe illam rem vindicari, propterea quod quanto quaeque minora ſint, tanto crebrius et magis inter multos cadere poſſint: nec tam oportere ſpectari magnitudinem rerum et perſonarum, quam rationem aequi et iniqui, veri atque falſi. Eandem enim eſſe horum in minimis vim, quam in maximis. Talia principia ſunt pleraque apud Demoſthenem in his libris, qui inſcribuntur Idiotici, et magis apud Lyſiam, et apud quosdam ex noſtris veteribus. certe M. Tullius, quum pro Archia diceret, non aliter exorſus eſt.

814. 16. *Θηριππίδῃ μὲν Παιανιεῖ.*] F. *τῷ Παιανιεῖ.*

815. 11. *κατὰ τὰς πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν.*] Hoc eſt, vt exiſtimo, de aureis 250. aureos 50. de 15. talentis 3. talenta, quintam partem rei familiaris. Sed vtrum ſoli diuites tantum contulerunt, tenuiores minus? cum videatur aequalis eſſe ſolere tributorum ratio. 2. oratione legitur: *ἐκ ἐπὶ τοῖς μικροῖς τιμήμασι*, etc. Deinde quae ratio eſt 25. minas particulatim nominandi prius, cum mox totus cenſus commemoretur?

13. *κεκτημένοι τιμητὰ.*] F. *τιμήματα.*

vlt. *πεντεκαίδεκα ταλάντων.*] *ἡξίουν ταύτην (τὴν οὐσίαν) εἰσφέρειν, εἰσφορὰν τρία τάλαντα, ἀπὸ τῶν ιε.*

816. 5. *τριάκοντα, καὶ δύω, ἢ τρεῖς.*] Poſt *τριάκοντα* eſt interpungendum. Neque enim dubitat, vtrum 32. an 33. fuerint: ſed ex illis 30. dicit, duos vel tres potuiſſe quinis aut ſenis minis aeſtimari, caeteros ternis: quibus illi vel aetate, vel artificio, praeſtiterint. Obſerua, *ἀξίους μνᾶς πέντε ἢ ἑξ*, niſi forte legendum ſit *μνῶν.*

816. 8.

§16. 8. *μνᾶς ἀτελεῖς.*] Forte vltra omnem ſumtum, demto victu. Lalamantius: Subductis omnibus. Noſtratibus proceribus quantum de reditibus decedit, quo ſuſtentandi ſunt procuratores et miniſtri, vtinam abſtinentes et integri? Si non triens, at certe quadrans: vt cuius vectigalia ſunt 1200. is vix percipiat 900. Sed iidem illi praeſto ſunt domino, quoties opus eſt, et ad vſum et ad ornamentum aulae: et hac ratione aluntur multi inopes, vtinam homines frugi.

12. *ἐπὶ δραχμῇ δεδανεισμένα.*] *τῆς μνᾶς δραχμὴν ἑκάστε μηνὸς τόκον τελέσης.* Talentum minas habet 60. hinc ergo ſingulis menſibus pendendae fuerunt 60. drachmae, quae conficiunt aureos 6. duodecies 6. ſunt 72. aurei, hoc eſt minae 7. Ita de centenis aureis numerandi fuerunt pene duodecim, quae Romanorum centeſimis non abſimilis vſurarum ratio fuit.

13. *καὶ ταῦτα μὲν ἐνεργὰ κατέλιπεν.*] *χρήματα ἀργά*, pecunia ignaua, *ἐνεργά*, quaeſtuoſa, foenore occupata, collata in vſuras, *δεδανεισμένα*: quibus vocibus vtar, dum inuenero meliores.

15. *τῶ μὲν ἀρχαίω κεφαλαίω.*] *ἀ. ελ. τῶν ἀρχαίων ἀπέσησαν* abſolute. hic adiectiue. Paulo poſt *τό, τε ἀρχαῖον καὶ τὸ τῶν δώδεκα ἐτῶν*, S. *γιγνόμενον.*

16. *τὸ δ' ἔργον αὐτῶν.*] *οἱ τόκοι οἱ γιγνόμενοι.*

21. *οἰκίαν τρισχιλίων.*] S. *δραχμῶν*, non *μνῶν.*

24. *εἰς μυρίας δραχμὰς.*] *ἑκατὸν μνᾶς* 1000. aureorum. Lalamantius *χιλίας* vertit, et ego ſic legendum exiſtimo.

Ibid. *ἀργυρίω δ' ἔνδον.*] S. *ἀποκειμένου, ἀργοῦ, τεθησαυρισμένω.*

26. *ναυτικὰ* (S. *χρήματα*) *δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἔκδοσιν παρὰ Ξέθω.*] *δάνειον ναυτικὸν*, vſuras nauticas, ſiue maritimas, traiectitiam pecuniam: cuius

vsurae maiores fuere caeteris, vt alibi videbimus. Lalamantius: LXX. vero minas in classis apparatum expendendas.

817. 1. κατὰ διακοσίας.] ὁμῶ τοι τάλαντον διακεχρημένον, τοῖς δεομένοις χορηγηθὲν ἄνευ τόκε κατὰ διακοσίας, τοῖς μὲν διακόσιαι δραχμαὶ, τοῖς δὲ τριακόσιαι. αἱ κατὰ τὰ ἀναὶ προθέσεις explent Graecis penuriam distributiuorum.

7. διακέκλεπται.] παθητικῶς, διὰ κλοπῆς ἠφάνισαι.

9. πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ.] S. πρὸς τοῦτο τὸ κατ' Ἀφόβε μόνε ἐγκεχυμένον ἐμοί. Lal. Vnius horulae spatio dici non potest.

10. χωρὶς ἕκαστον διελεῖν.] Non est opus mutari hoc in διελθεῖν.

13. ἃ δὲ τοῦτον ἔχοντα ἐλέγχουσιν.] hoc malo, quam ἐλέγξουσι.

23. ὡς εἰς πεντήκοντα μνᾶς εἶχεν.] Alii εἶλκεν, pendebant.

818. 6. ἀδὲ τὸν οἶκον μισθῶν ἐθέλοντος.] Elocatio aedium intelligatur cum omni instrumento et facultatibus.

11. καί τι μικρὸν ἔφη πρὸς τὴν ἐμὴν μητέρα.] Vtrum ἔφη πρὸς τὴν, μητέρα: an μικρόν τι ἀντιλέγεσθαι (S. ὑφ' ἑαυτοῦ) πρὸς τὴν μητέρα? Inter se et matrem paruam esse quandam controuersiam.

vlt. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς.] ἐπὶ δραχμῇ καὶ ἡμισείᾳ. 6. oboli drachmam, 10. drachmae aureum, 10. aurei minam, 60. minae talentum conficiunt.

819. 3. μάλιστα τέτταρα τάλαντα.] Lalamantius: cumulate in 4. talentorum summam consurgunt.

19. παρ' ἐκείνε προσήκει ἔργον λαβεῖν.] M. τὸ ἔργον, τὰ χρήματα τὰ παρὰ τῶν ἀνδραπόδων.

821. 11. πάντων καινότατον.] πάνυ ἄτοπον καὶ ἀπεικότα, καὶ πιθανότητος μηδεμιᾶς μετέχοντα. Legi etiam queat κενότατον per ε in prima.

821. 13.

821. 13. *καὶ ἐράνας τε λέλοιπε πλείστας.*] Lalamantius: Tantaque debita pulchrarum collationum nomine, et tantum aeris alieni reliquisse. *λιπεῖν ἐράνας* videtur dici is, qui non vtitur liberalitate aduersus eos, quos debet, aut non praestat officia debita, nec refert gratiam. *φέρειν, εἰσφέρειν, λείπειν ἐράνους, πληρωτὴν ἐράνης γενέσθαι*, saepius apud Demosthenem reperias. Ego verti liberius: cum saepe soluisse fidem, tum, etc.

20. *εἰς ἀδὲν προσήκει φροντίζειν.*] *οἷς*, S. *τοῖς ἐπιτρόποις.* Sed quod si *ἧς αὐτοῖς*, S. *πονηρίας.*

22. *καὶ ἀδὲν ἂν αὐτῶν παρέλειπον.*] F. *ἀδένα ἂν αὐτῶν*, S. *τῶν λαβόντων.* Hoc malo, quam vt verti: Sic vtique omni officio fungerentur. Lalamantius: et nihil horum reliquissent.

823. 11. *τὸ δὲ μαχαιροποιεῖν.*] Alii *μαχαιροποιῶν.* F. *τὸ δὲ μαχαιροποιεῖν*, S. *ἐργαστήριον*, aut *τὸ τῶν μαχαιροποιῶν.* Nota obiter et gladios et lectulos ebore fuisse ornatos.

18. *ἀλλὰ καὶ τῷ βελομένῳ προσωνεῖσθαι τῶν ἄλλων.*] *ἀντὶ τοῦ ὠνεῖσθαι.*

824. 10. *τά τε ἀναλωμένα, χωρὶς τούτων, πλείω τιθεὶς.*] *χωρὶς τούτων, τῶν τριῶν ταλάντων.* Lal. tum quod diario suo plures, quam caeteri, adscribit impensas. *τὸ πλείω τιθεὶς* refertur ad *ἐπιδείξω* et personam Demosthenis, qui videri vult, *ἐν περιουσίᾳ* aduersariis largiri aliquid. Locus sane obscurus est, et facilis offensio.

16. *ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα μνᾶς.*] Sequitur *ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα.* An ea alia summa est? Sed quid laboramus, vbi nobis neque feritur, neque metitur? Fides istarum rationum sit penes Demosthenem et iudices huius controuersiae. Nostrum est, verba autoris interpretari, vt quimus, (corrupta si sunt) quando vt volumus non licet.

824. 18. τοῦτο τοίνυν.] Subiicitur ἐξηγητικῶς, ἡ πρόσοδος.

20. ὃ δ' εὐθὺς ἔλαβον.] S. μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἐκ τῆς διαθήκης.

24. τὴν μὲν τοίνυν τροφήν.] Cuius? Mancipiorum? ergo poſt patris obitum non fuerunt αἱ λ΄. μναῖ ἀτελεῖς. An τροφὴν matris et Demoſthenis et ſororis.

26. ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα.] εἰς τίνα; τὴν τροφήν, τῶν ἀνδραπόδων; Atqui reditus fuit tantum 7. minarum.

27. καὶ ἡμεῖς τοῦτο λαβεῖν ὡμολογοῦμεν.] Alii τοῦτον, hunc, τὸν Θηριππίδην.

825. 1. τὰς ἑπτακοσίας.] S. δραχμὰς, τουτέστι τὰς ζ΄ μνᾶς.

5. καὶ τοῦ προσεθέντος.] vtrum τῶν τόκων, vſura adiecta, an iis, quae ego illis vltra debitum conceſſi?

Ibid. ἀπέδοσαν ἓν τοίνυν.] Aut eſt ἐκ παραλλήλου, aut (quod magis credo) παρέλκον τυπογραφικόν: cum ſit alterum ſatis, et ἐκεῖν' ἂν ὠφέλησαν.

13. τοῦτο τοίνυν.] F. ταῦτα τοίνυν, S. τὰ ζ΄ τάλαντα.

14. ἀρνούμενοι μὴ ἔχειν, S. τὰ ἐμά. Lal. Se ſoluendo eſſe negantes.

826. 11. τὸν οἶκον ὅπως μισθώσοιτο.] ἀντὶ τοῦ μισθωθῇ, παθητικῶς. Sequitur: ἀδὲ τὸν οἶκον ὅπως μισθώσουσι, F. ὅπως μισθώσοιντο, S. οἱ ἐπίτροποι, ἀντὶ τοῦ μισθώσοιεν.

17. ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ πράγματος ἐλεγχθησόμενοι ῥᾳδίως.] F. ὡς ἂν ἐξ αὐτοῦ τοῦ γράμματος, quod ipſo ſcripto (teſtamenti tabulis) facile conuincerentur.

827. 6. γραφῆναι μέν φασιν, ἐχ ὁμολογῆσαι δ' αὐτός.] Se non conſenſiſſe: ſe noluiſſe legatum id accipere. Felicianus * non ſine cauſa appoſuit: etſi infra denuo legitur: ἀδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων ἀδενός.

827. 14.

827. 14. ὅσις γὰρ ἐκ τεττάρων ταλάντων.] Haec integra ſumma eſt: quam diuidit in dotes et vſumfructum.

828. 4. τὰ αὐτῆ πράττειν φησὶ.] Vtrum aedes ſe adminiſtraſſe pro ſuis? an ſuis negotiis occupatum, non potuiſſe curare Demoſthenica?

5. ὥστε καὶ τὸς διδασκάλας καὶ τὸς μισθὸς ἀπεστέρηκε.] poſterius καὶ παρέλκει. Ad rem quod attinet: hinc eſt apud Plutarchum: τὸν ὡρισμένον μισθὸν Ισοκράτει τελέσαι μὴ δυνάμενος, ταῖς δέκα μναῖς, διὰ τὴν ὀρφανίαν, et in vita Iſocratis: διακοσίας δὲ μόνας δώσειν, etc. Lal. vt et praeceptores et mercenarios fraudauerit: quaſi ſcriptum eſſet καὶ τὸς μισθωτὸς.

829. 16. ἐδ' ὡς συνεπίτροποι παρέδοσαν.] F. ἐδ' ὡς τοῖς συνεπιτρόποις παρέδωκεν: vel, ἐδ', ὡς οἱ συνεπίτροποι παρέλαβον. Lal. Nec apud arbitrum demonſtrauit, quod tutelae collegae reddidiſſent.

17. μαρτυρίαν δ' ἐνεβάλετο τοιαύτην.] F. ψευδῆ.

22. τὰ παρ' ἑκάτερα τῶν ἐπιτρόπων.] F. παρ' ἑκατέρᾳ. et vlt. ταύτῃ τῇ προκλήσει.

831. 8. τὴν Φιλωνίδᾳ τῆ Μελιτέως θυγατέρα ἔγημεν.] Hac de cauſa videtur a matre contemta incitatus Demoſthenes, Aphobum potiſſimum accuſaſſe, cum caeteris transegiſſe: niſi forte interciderint ſcriptae contra illos orationes, aut eo ſcriptae non ſint, quod eodem prorſus eſſent argumento.

833. 22. ἢ τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολόμενον.] Vel fame intereuntem neglexiſſent, hoc eſt, fame perire paſſi eſſent.

834. 12. καὶ ἀδὲ ἠσχύνθησαν, εἰ μὴ ᾔδεισαν.] παρὰ τὸ εἴδω, quod huc non pertinet. F. καὶ οὐδὲ ἠσχύνθησαν, ἀδὲ ἔδεισαν. Niſi placeat, ᾔδεσαν, παρὰ τὸ αἰδέω, αἰδέσω, ᾔδεσα. etſi potius ᾐδέσθησαν eſſet legendum.

834. 19. προσεπίκειται δ' ἡ πόλις.] Videtur ante haec verba aliquid deesse. F. προσεπίκειται γὰρ ἡ π.

25. ἐὰν καταψηφίσησθε τιμητὸν.] F. τὸ τετιμημένον τὰ δέκα τάλαντα, aut τὸ τιμητὸν, quia sequitur παρωνομασία, ἐμοὶ δ' ἀτίμητον τοῦτ' ἐστι. hoc est, ἀτιμωθήσομαι, ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, τίμημα οὐδὲν ἔχων.

835. 14. τῆς ἐπωβελίας.] Sexta pars aestimatae litis mulctae nomine soluenda erat. Cum autem 10. talenta peteret, et singula talenta sexagenas minas contineant, 100. minarum periculo certabat.

IN SECVNDAM.

Pag. 836. 4. ἀλλ' ὡς μὲν ὤφλεν.] τὸ μὲν abundare videtur, et hic locus paucis mutatis sic legendus: ἀλλ' ὡς ὤφλεν. ἀνεβάλετο δὲ, τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν· ταύτην τε (S. τὴν μαρτυρίαν) εἰς τὸν ὕστερον λόγον ἀπελείπετο. Lal. Et soluere distulit, extremum vitae suae diem praeuidens.

837. 16. παρασημήνασθαι κελεῦσαι.] Alios etiam addere sua sigilla iubere.

18. δι' ἧς τούτων ἐνεσημήνατο γραμμάτων.] Locus mihi obscurus et suspectus. Lal. Tabulas veras, quarum beneficio hos codicillos obsignarunt.

838. 12. ἔστιν αὖ Φανερῶς.] F. ἔπειτα Φανερῶς. et, p. 839. 11. ὡς αὐτὸν λαβὼν, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτόν.

840. pen. ἵνα, εἰ μὲν ἀντιδώην, μὴ ἐξῇ μοι πρὸς αὐτὸς ἀδικεῖν.] F. ἀντιδικεῖν.

841. 1. εἰ δὲ μηδὲν τούτων.] F. μηδὲ τοῦτο.

4. ἀντέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ.] In oratione κατὰ Μειδίου, p. 540. 2 καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, ὡς αὐτῶν ἤδη γιγνομένας. et post. v. 18. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς τούτοις, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. Ad verbum: Permutaui quidem, sed excluſi, vel incluſi, vt disceptationem consecuturus. Lal. Bonorum quidem feci commutationem: ea tamen

lege,

lege, et cum hac exceptione, vt eos mihi iudicio liceret perſequi.

841. 9. ἆρ' ἄν.] M. ἆρ' οὐ.

13. πρὸς τῇ ἀτίᾳ τῇ παραδοθείσῃ.] S. αὐτῷ ὑπὸ τῶν γονέων: quae vtrum fuerit δέκα ταλάντων, an vero illa decem talenta ad Demoſthenicam tutelam pertineant, ambiguum eſt.

16. ἀλλὰ καὶ τῶν νῦν παραδοθέντων.] Suſpecta lectio, niſi forte haec exaggerandi cauſa dicantur. Res enim ita ſe habere non videtur. Nec enim tutores illi 70. traditas minas eripuerunt: niſi forte ad ſubornatam Thraſylochi permutationem pertineant.

20. ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐστίν.] τῶν τὴν ὑποθήκην λαβόντων. ὁ ὑποθεὶς καὶ ὁ ὑποθέμενος differunt, vt τὸ τιθέναι καὶ θέσθαι νόμον: quorum prius eſt legislatoris, poſterius populi.

IN ARGVMENTVM LIBANII ORATIONIS CONTRA APHOBVM FALSI TESTIMONII.

Pag. 843. 5. καὶ εἰς τοῦτο πίστιν.] F. εἰς τόδε. et, v. 7. Στεφάνῳ, ὃς ἐμαρτύρησε. et, p. 844. 3. οἷς ἐκ ἐπισκηψάμενος δῆλός ἐστιν ἠδικηκώς.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 844. 3. αὐτὸς ψευσαμένῳ ἐξελέγξας.] ἐπειδὴ ἢ ὅτι ἐψεύσατο ἐξελέγξας. Sed quid ſi αὐτὸν ψευσάμενον ἐξελέγξας. Animaduerti enim ſaepe collatis diuerſis codicibus, ῳ pro ον, et e contrario, per incuriam librariorum cum autorum iniuria ſcribi.

6. πῇ παραχρήσεταί ποτε ἕκαστα ὑμῶν αὐτῶν.] Non ſatis placet haec lectio, nec occurrit melior: niſi forte diuinare liceat ἕκαστα, ὑμᾶς ἀπατῶν. et, p. 845. 12. ὁδὲν τῶν μετρίων ποιεῖν.

845. 14.

845. 14. *τὴν μὲν οἰκίαν Ἀφόβῳ.*] Aliud fortaſſe nomen pro hoc legendum. Quid ſi *Αἰσίῳ*, fratri Aphobi.

17. *τὸν λάκκον.*] *ὄρυγμα εἰς οἶνον καὶ ἐλαίαν ὑποδοχήν.* Suidas.

846. 8. *ἐκ τούτων ἐπιδεῖξαι.*] F. *ἐπιδειχθῆναι.*

23. *ὁ καταψευδομαρτυρησάμενος.*] *ψευδεῖς μάρτυρας παρασκευάσας.* Nam *τὸ καταψευδομαρτυρῆσαι* eſt falſi teſtis: vt *τὸ καταδικάσαι* iudicis: *τὸ καταδικάσασθαι* accuſatoris.

24. *μαρτυριῶν γὰρ πλέον ἢ πάνυ πολλῶν.*] *τὸ πλέον ἢ* excipit numerum certum: qui cum abſit, *τὸ πλέον ἢ* praetereo: niſi diuinare libeat *πλέον ἢ πεντήκοντα τῶν ἁπασῶν*, aut ſimilem aliquem numerum reponendum: quo ſublato, etiam *ἁπασῶν* tollendum. *μαρτυριῶν γὰρ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν.*

847. 4. *ἐλογιζόμην τοσοῦτον.*] *τοσοῦτον τὸ τίμημα* coniunge.

7. *τῶν ἐπιγεγραμμένων.*] *ὅσον ἔγραψα ἐν τῇ δίκῃ.*

17. *ἀποκρίσει δ' ἐπισκηψάμενος.*] Quod ſi reſponſum improbaſſet. Nihil ad ſenſum videtur facere. F. *ταύτῃ δὲ* (S. *τῇ μαρτυρίᾳ*) *ἐπισκηψάμενος.* Sin hoc teſtimonium accuſaſſet, niſi forte placeat *ἀπορήσειν δ' ἐπισκηψάμενος ἐνόμιζεν*, vt coniungas: *ἐνόμιζεν, ἐπισκηψάμενος* (*εἰ ἐπισκήψαιτο τοῖς ἄλλοις μάρτυσιν*) *ἀπορήσειν γενέσθαι ἑξαίφνης.* Se non ita facultatem habiturum denuo negandi, vti tum confeſſus erat, ſi teſtes perſecutus eſſet.

848. pen. *ὡς περὶ μέν τινων ὡς αὐτὸς.*] F. *ὧν αὐτὸς.*

851. 7. *τηλικαῦτα τοίνυν δίκαια.*] *τὸ ὡς* abundat.

21. *Φάνος δ'.*] F. *Στέφανος δ'.*

vlt. *μήτ' ἐχθροὶ τούτῳ μήτε φίλοι.*] Fortaſſe *μήτ' ἐμοῦ φίλοι.* et 852. 6. *ἐξελέγχειν εἰρηκότας.*

852. 15.

852. 15. *κατ' ἐμὲ πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παρασησαμένη.*] Saepius haec formula in hac et ea, quae sequitur, oratione repetita, non est obscura.

27. *πάντων οἶμαι καὶ.*] Videtur transponenda coniunctio *καὶ ἀδικώτατον καὶ πλεονεκτικώτατον.*

854. 7. *καὶ τί λέγων,* [S. *ὁ μάρτυς*] *ὦ πρὸς τοῦ Διός; ὡμολόγησεν ἐλεύθερον εἶναι τὸν Μιλύαν.* Sic distinguo hunc locum, interrogatione posita ante *ὡμολόγησε*, S. *ὁ Ἄφοβος.*

20. *καὶ πότερον διὰ τοῦδε ὄφλειν τὰς μάρτυρας.*] F. *διὰ τούσδε*, aut [si de vno Stephano agitur] *διὰ τόνδε τὸν μάρτυρα.*

855. 18. *ἐν τῷ λόγῳ ταῦτα γέγραφας σὺ.*] In referendis rationibus potuisti.

856. 2. *τὸν ἐδ' ὅσιον.*] M. *υἱὸν ἐχ ὅσιον.*

27. *ἀφῆκας τῶν ψευδομαρτυριῶν.*] *ἐκ ἐπεσκήψω ὡς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκόσι.*

857. 11. *εἰς ἔτος δέκατον.*] Ergo anno 15. aetatis nuptura fuit, cum quinquennis a patre relicta fuisset.

858. 4. *ὐδ' ἐλάττω μικροῖς.*] Vt parua seu pauca de summa abessent.

12. *ἵν' ἐξεικότως ὐδὲν προσῆκον ἡμῖν Φανῇ κομίζεσθαι τά γ' ὄντα παρ' ἡμῖν.*] F. *ἵν' εἰκότως*, aut *ἐξ εἰκότων.* Ordo hic est: *ἵνα κομίζεσθαι* [*ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ*] *τά γ' ὄντα παρ' ἡμῖν Φανῇ ἐξ εἰκότων μηδὲν προσῆκον, τετέχθαι, ἄδικον καὶ ὃ προσῆκον.* Non est constructio Attica, *μηδὲν προσῆκον*, vt alias, *ἀντὶ τοῦ μηδὲν προσήκοντος.*

859. 20. *καὶ πρὸς.*] S. *τοῖς λοιποῖς γνώσεσθε ὅτι.*

vlt. *προομόσαντος δέ μοι.*] Est mistus hic locus, *ἐκ τοῦ διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ*: qua de causa minus attentis videtur obscurior. In prima oratione haec eadem exposita sunt.

860. 2.

860. 2. *ἂν ἀπομόσῃς τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς.*] *ἐὰν πίστιν ἐπιθῇς κατὰ τῆς θυγατρὸς παρασησάμενος.*

5. *καὶ τοσοῦτόν σοι.*] *ἀντὶ τοῦ τοσούτῳ.*

19. *ὁ δ' ὅτ' αὐτοῖς, ὅτ' ἐκείνοις.*] Qui ſunt iſti *αὐτοί*. F. *ὅτ' αὐτοῖς ἐκείνοις, ὅτ' ἐμοί.*

20. *δῆναι τὸν ὅρκον.*] *ἐπιτρέπειν ὀμνύναι.* Apud Iſocr. *ὅρκον ἐπακτὸν διὰ δύο προφάσεις προσδέχε.*

23. *λαίβε ἔν.*] F. *λέγε.*

26. *συκοφαντημένους ἡμᾶς.*] *ὅτι συκοφαντούμεθα, καὶ ὅτι ὁ Ἄφοβος καταμεμαρτύρηται τἀληθῆ.* Niſi quis *τὸ καταμεμαρτυρημένον* et *ὠφλημένην* imperſonaliter malit accipere: teſtimonium recte eſſe dictum: litem recte perditam eſſe.

861. 1. *περὶ αὐτῶν τῶν μεμαρτυρημένων Αἴσιον μεμαρτυρηκότα.*] *ὅτι μεμαρτύρηκεν Αἴσιος.* Sic *οἰκέτην ὅτ' ἐθελήσαντα τοῦτον: ὅτι ὅτος οὐκ ἠθέλησε βασανίζειν τὸν οἰκέτην.* Hoc noto, ne minus attentos perturbent *ἀμφιβολίαι* infinitiuorum cum accuſatiuis: neue quispiam *Αἴσιον μεμαρτυρηκότα* exponat, *Αἰσίου μεμαρτυρηκότος.* Obſeruetur in hac *ἀνακεφαλαιώσει τὸ διάλυτον.*

862. 1. *ἐπὶ τὸν κληρωτὸν δὲ διαιτητήν.*] Ergo et *αἱρετοὶ* et *κληρωτοὶ διαιτηταὶ* fuerunt.

3. *εἰς ὃς ἔφη καὶ ταῦτα καὶ τοῖς.*] F. *εἰς ὃς ἔφυγε, ταῦτὰ καὶ τοῖς.* hoc enim et conſtructio et ſententia poſtulat, etſi *ἐφῆκε* fortaſſis. et hoc eſt verius, vnde *ἔφεσις.*

18. *θέντες ἂν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι τόκον, ἐκ ἐφ' ὅσῳ μισθῶσι τὰς οἰκίας.*] *θεῖναι τοῖς χρήμασι τόκον* loquendi modus eſt: conſtituere, quantum vſurae nomine de pecunia ſit exigendum.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ONETOREM VNDE VI.

Pag. 863. 7. *πλασάμενος ἀπολείψειν τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτῷ ἀπήγαγεν.*] *πλασάμενος, τὴν ἀδελφὴν ἀπολείψειν* [S. *τὸν ἄνδρα*] *ἀπήγαγε* [*αὐτὴν*] *παρ' ἑαυτῷ.* Legi queat, et haud icio, an debeat, *πλασάμενος ἀπόλειψιν, τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτὸν ἀπήγαγεν.*

16. *μὴ βεληθῆναι.*] V. A. *προέσθαι Ὀνήτορα.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 864. 16. *τῷ αὐτῷ κηδεστῇ.*] Lego *τῷ τε αὐτῷ κηδεστῇ πιστεύων εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθε καὶ ταῖς ἑαυτοῦ.*

18. *ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν πειρᾶσθαι παρ' αὐτοῦ.*] F. *πειρᾶσθαι δι' ὑμῶν παρ' αὐτοῦ.*

866. 1. *ὥσπερεὶ τὰ τῶν ἐπιτροπευόντων χρημάτων ἀπότιμα.*] *χρήματ' ἀποτίμημα.* et, v. 14. *δι' ἃ φεύγει τὴν δίκην.* et, v. 24. *δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων.*

22. *ἐξαρχῆς μὲν τοίνυν ὁμολογεῖται, μὴ δοθῆναι τὴν προῖκα.*] Vtrum *ἐξαρχῆς ὁμολογεῖται*, an *ἐξαρχῆς μὴ δοθῆναι*; Conſtat igitur, dotem principio non eſſe numeratam.

867. 12. *ἢ κηδεστὴν τὴν προῖκα.*] *τὸ ἢ* praecedentibus comparatiuis ſaepe pro *ἢ* videtur ſcribi..

24. *ὅτι καὶν εἰ μὴ ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἐπὶ τῷ διὰ ταχέων ἀποδῶναι τἀργύριον εἶχον.*] *εἰ μὴ ἐπὶ τούτοις εἶχον.* Si non ob haec pecuniam retinerent: *ἀλλ' εἰ εἶχον ἐπὶ τῷ ἀποδῶναι τἀργύριον διὰ ταχέων.* Si id egiſſent, vt pecuniam quamprimum redderent: non ſatis placent, nec inuenio quicquam melius.

27. *τοιαύτας ἀνάγκας.*] Nec *ἀναβολὰς* placet.

868. 12. *ὃς εἰ καὶ τότ'.*] Lego *τότ' ἐπίστευσεν.*

868. 21.

868. 21. Κηφισόδωρος Χίων.] F. ἄρχων ἐπὶ τούτου. Obſerua, [quod et in argumento orationis περὶ στεφάνου annotatum eſt] ſaepe longum tempus interceſſiſſe, antequam cauſa apud iudices ageretur, relata iam ad praetorem. et p. 869. 14. καίτοι τῷ τῆδ' ὑμῶν πιστόν. et, v. 17. ἀλλ' οὐδὲ μετὰ πολλῶν μαρτύρων. et v. 27. καὶ τοῦτον ὥνπερ ἐναντίον. et p. 870. 8. μάρτυρας γένεσι μὴ προσήκοντας. et, v. 9. ὑμᾶς αὐτοῖς πιστεύσειν. et v. 11. ὅτι τοὺς ἀπενεγκόντας οἰκέτας ἐξαιτήσαντός μου μὴ γενομένης τῆς ἀποδόσεως.

870. 18. ἁπλῶς οὐδ' ἂν μικρὸν.] F. ἁπλῶς οὐδὲν μικρῶν ὑπὲρ τῶν διαφερόντων.

871. 11. κατὰ τὴν ὑπερημερίαν.] Cum Aphobus iudicio victus ad dictam diem non ſoluiſſet.

872. 4. ὑπεραγαναντῆντα.] M. ἀγαναντῆντα.

12. πλὴν τῶν ἐγγείων.] τὰ ἔγγεια ſunt fundi, τὰ ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἔγγειοι τόκοι καὶ ναυτικοί. Sed quia hic agitur de inſtrumento ablato, et ſupra πιθανῶν facta eſt mentio, lego ἀγγείων per α. et pen. ἱκετεύων ὑπὲρ αὐτοῦ. et, 873. 1. καὶ τοῦτο αὐτὸς, et, v. 11. ἀλλὰ παραδόντος Τιμοκράτης fortaſſe legendum pro παρὰ ζῶντος. et v. 18. αὐτή τε ταύτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν.

24. ἤδη τούτῳ ταύτης τῆς δίκης εἰλεγμένης.] λέγω σοὶ δίκην, quod recorder, legi nuſquam: ſed λαγχάνω: vnde εἰληγμένης per η in 2 ſyllaba. λέληγμαι, εἴληγμαι παρὰ τὸ λήχω: λέλεγμαι, εἴλεγμαι παρὰ τὸ λέγω, et, p. 874. 5. ἔτω δέ μοι προκαλεσαμένου. et, p. 875. 6. ὅτι μὲν ἦν, vel, ὅτι τοίνυν ἦτ' ἀληθῆ.

IN ALTERAM CONTRA ONETOREM ORATIONEM.

Pag. 876. 8. κατατίθησιν ὅρους, ἀλλ' ἐπὶ.] καὶ τίθησιν ὅρους, ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν. et v. 21. δικαίως ἔθηκε, καὶ ὄντας ἀληθεῖς.

877. 7.

877. 7. ὡς προωρίσατο.] προσωρίσατο, S. πρὸς τῷ χωρίῳ ὡρίσατο. et paulo post iterum v. 20. προσωρίσω. Sic et quod sequitur, v. 26. προσέξεις, ἀντὶ τοῦ ἔξεις πρὸς τῷ χωρίῳ.

878. 12. ὡμολόγησέ τι καὶ γὰρ καὶ λέγων.] F. ὡμολόγησεν ἄν. τί γὰρ καὶ λέγων ἃ φήσει. et, v. 21. ἀλλὰ καὶ τιμώμενος φανερὸς γέγονε. et, v. 25. καὶ τοῦτον οἰκείως ἔχειν αὐτῷ.

879. 10. εἶτα νῦν παρακρέσας ζητεῖ καὶ φενακίζει.] F. παρακρέσασθαι, vel παρακρέσεις ζητεῖ καὶ φενακίζειν. vel παραγωγὰς ζητεῖ καὶ φενακίζει.

12. ἃ πρότερον γε ἢ παρά σοι νῦν, εἴ γε ἀληθῆ λέγειν.] Locus corruptus: verti: non certe prius, si quidem tu nunc vera dicis. vel, aut ostendito: quasi pro παρά σοι legeretur πάρασχε νῦν, εἴγε ἀληθῆ λέγεις. sed neutrum placet.

21. πῶς ἐστὶ δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, εἰ δὲ ἐλάττονος, ἔλαττον.] Puto transposita esse verba, et legendum: ἐὰν μὲν πλείονος [S. ἢ κτῆμά τι] ἐλάττονος, εἰ δὲ ἐλάττονος, πλείονος [S. τιμᾶσθαι ἢ ἐρίζεσθαι.]

880. 9. ἐδὲ τῆς ἐπωβελίας ἄξιον ἦν κινδυνεύειν.] ἐν ἦν ἄξιον κινδυνεύειν ἐδὲ τῆς ἐπωβελίας, ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς, ἢ ἐν τῇ ἐπωβελίᾳ.

11. καὶ ταῦτ' ἐθέλοντα.] F. καὶ ταῦτ', ἐθέλοντα πάντα ποιεῖν ὑμῖν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ZENOTHEMIDEM.

Rhetoricorum ad Herennium autor lib. 1. Ex translatione, inquit, controuersia nascitur, quum aut tempus differendum, aut accusatorem, aut iudices mutandos reus dicit. hac parte constitutionis Graeci in iudiciis, nos in iure ciuili plerumque vtimur. Item, in priuata actione exceptiones praetoriae sunt, etc.

et 2. de Inuentione: Cum actio translationis aut commutationis indigere videtur, quod non aut is agit, quem oportet, aut cum eo, qui cum non oportet, aut apud quos, qua lege, qua poena, quo crimine, quo tempore non oportet, constitutio translatiua appellatur, etc. Atque in nostra quidem consuetudine multis de causis fit, vt rarius incidant translationes. Nam et praetoris exceptionibus multae excluduntur actiones, et ita ius ciuile habemus constitutum, vt causa cadat is, qui non, quemadmodum oportet, egerit. Quare in iure plerumque versantur. Ibi enim et exceptiones postulantur, et quodammodo agendi potestas datur, et omnis conceptio priuatorum iudiciorum constituitur. In ipsis autem iudiciis rarius incidunt, et tamen si quando incidunt, eiusmodi sunt, vt per se minus habeant firmitudinis, confirmentur autem assumta alia aliqua constitutione.

880. 3. *ἐπρίατο τῷ ἀργυρίῳ ἴσον.*] *σῖτον* legendum, docet ipsa oratio.

881. 8. *διέκοπτε τῷ πλοίῳ τὸ ἔδαφος.*] Festus Pompeius carinam dicit esse infimam partem nauis: siue eas trabes, quibus nauis fundetur. Orator, quae alias *τροπὶς* dicitur et *ζείρα*, videtur *κοίλην ναῦν*, id est cauam nauem, appellare: nisi forte peculiaris quispiam locus sic appelletur.

22. *καὶ τῶν Ἀθήνησιν συμβολαίων.*] F. *Ἀθήνηθεν*, vt ex oratione colligitur. et, p. 882. 2. *ἐκ περιουσίας δὲ αὐτῷ.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 882. 1. *παρεγραψάμην, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.*] Fortunatianus interpretatur: An duci in iudicium debeat?

15. *μάθησθε.*] F. *μαθήσεσθε.*

883. 1. *πρὸς ὑμᾶς πολλάκις εἰπεῖν.*] *τὸ πολλάκις* videtur abundare, et ſic ordinanda verba: *ἂν περ ἐγὼ δυνηθῶ εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς (ὑμῖν) τὰ πεπ.*

12. *ἦν δ' ὁ μὲν.*] M. *ὧν δὲ ὁ μὲν ναύκληρος, ὁ δὲ ἐπιβάτης, ἐπιτρεύοντο εἰκότως ἂ περὶ ἀλλήλων ἔλεγον.*

16. *ἐσῶν δὲ τῶν γραφῶν.*] F. *τῶν συγγραφῶν.*

884. 10. *καί τε παρ' ὑμῶν.*] *καί τινος τῶν Ἀθηναίων.*

885. 5. *πρεσβευτὴν ἐκ βελῆς τινα.*] Suſpecta lectio. et, v. 12. *ἐστὶν ὁ πάντα πράττων ἔτος.*

20. *ἀλλ' ἐδ' ἐλπίδα ἔχοντες ὑπὸ τούτου.*] S. *διαλυθῆναι τὰ ὀφειλόμενα.* Legendum fortaſſis *παρὰ τούτου*, vt referatur ad *ἀπολήψεσθαι τὰ ἑαυτῶν.*

21. *παρακρουσθέντων δ' ὑμῶν.*] S. *τῶν δικαστῶν.*

886. 12. *σὺ χρήματα δέδωκας.*] M. *δεδάνεικας.*

13. *ὅπως δανείσησθε.*] Probo hoc, etſi et *δανείσηται* ad ſolum Hegeſtratum referri poteſt. et mox *καί σοι πολλάκις λέγοντος.*

16. *αὐτὸς ἂν προήκων, ἔφη, καί.*] Legendum *αὐτὸς ἂν προήκω*; cum interrogatione, *παρὰ τὸ προίεμαι, ἀόρ. ά. μέσος, προηκάμην, προήκω, προήκατο.* Sequitur, *ἔφη* (S. *ὁ Ζηνόθεμις προέσθαι*) *καὶ ἀναιδὴς ἦν.* Quia affirmabat rem abſurdam.

23. *τίθενται πρόσιμα τῶν συμπλεόντων ἕκαστος καὶ Ἡγέστρατος βιβλίον συγγραφήν.*] F. *πρόσιμα ἐναντίον ἢ ἐμπροσθεν τῶν συμπλεόντων.* et *βιβλίῳ συγγραφήν.*

25. *εἰ μὲν εἰς πίστιν ἔδωκας.*] *πιστεύων αὐτῷ.* Sequitur, *εἰ δ' ἀπιστῶν ἐτύγχανες.*

26. *τί πρὸ τοῦ κακουργήματος ἂν τὰ βέβαια ἐποιοῦ.*] *ἐβεβαιοῦτο τὸ συναλλαγμα.* Dicat Zenothemis, ſe illos teſtes adhibere voluiſſe, ſi arcanis pactis non ſtetiſſet Hegeſtratus, demerſo frumento. Dilemma hoc ad coarguendam fraudem et conſpirationem cum Hegeſtrato Zenothemidis pertinens, paulo videtur obſcurius.

887. 11. *ταῦτ' ἐκείνῳ προκαλυμένῳ καὶ λέγοντος καὶ ἡμῶν· ὐδὲν ἦν πλέον.*] F. *καὶ λέγοντος· ἡμῖν ὐδὲν ἦν πλέον.*

15. *διεμαρτύρετο ἐξάγειν βεβαιῶν.*] F. *διεμαρτύρετο, τῷ ἐξάγειν βεβαιῶν, ἀναπλεῖν ἐθέλειν.* Nisi forte sit *ἀσύνδετον*, testificabatur, se velle illum educere, satisdare, nauigare in Siciliam.

20. *ἔν τε τῷ πλείῳ τὴν συγγραφὴν ἔθετο.*] *συνεγράψατο ἢ ἐποιήσατο, τὴν πρὸς Ἡγέστρατον.*

vlt. *ὅπως γὰρ τοῦτό γε.*] F. *ὅτοι.*

889. 6. *ἢ κατακοινωσάσης τούτοις.*] Lego *κατακοινωνήσας.*

7. *τούτους ποιῆσαι μερίτας.*] *μετόχους καὶ κοινωνοὺς τῶν κέρδους, παρὰ τὸ μέρος.*

14. *τῆς ἐπὶ τὸν σῖτον.*] M. *τῆς περὶ τὸν σῖτον, τὸν ἐπανειλόται, τετέχθαι, εὐωνέστερον γενόμενον.*

17. *ἀποκρίνει.*] F. *ἀποκλίνει.* et, v. 18. *ὅτε ὅπως ταὐτὰ ἐφρόνουν.*

Ibid. *καὶ συγχωρεῖ τὴν δίκην ἔρημον ὄφλειν.*] S. *ἑαυτόν.* Nili forte aliquid deſit: vt omnino videtur haec narratio abrupta eſſe de actione Zenothemidis, et de ebrietate et furto Proti.

20. *ὄφλειν δὲ παρὼν ἐκεῖνος ὁ συνεχώρει.*] *τίς δὲ ὁ παρών; τίς ὁ ὄφλων.*

21. *ἵν', ἐὰν μὲν αὐτῷ ποιῶσιν, ἃ ὡμολογήκασιν.*] Elliptica formula *καὶ ἀνανταπόδοτος*, S. *εὖ ἂν εἴη, ἢ, καλῶς ἂν ἔχοι.* Talis eſt et in Euangelio D. Lucae 13. *Κύριε, ἄφες τὴν συκῆν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν, κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.*

22. *εἰ δὲ μὴ τὴν ἔρημον ἀντιλάχῃ.*] Sunt et haec valde ſalebroſa, in quibus transferendis feci, quod potui: praeſtent meliora beati.

890. 3. *ἔχεις ὡς ἔοικε δίκην.*] Vtrum, iure agere tibi licet? an, poenas de eo ſumſiſti?

890. 3.

890. 3. ἀδ̓ε.] Lego εἰ δὲ σεσυκοφάντηκας· ἀ περιεργαζόμεθα. Νὴ Δί'· ἀλλ' ἐκποδών ἐστιν ὁ ἄνθρωπος. Haec est ὑποφορὰ aduersarii. Respondet alter, διά γε ὑμᾶς, S. ἐκποδών ἐστι.

14. διὰ σὲ τὴν γεγονυῖαν ἔνδειαν.] F. διὰ τὴν διὰ σὲ γεγονυῖαν ἔνδειαν, S. τὴν ἀπρασίαν τὲ σίτε, ἤ, τὸ ἐπανειμένον τῆς τιμῆς καὶ εὔωνον. Sententia est, Zenothemidem obstitisse, quo minus frumentum mature beneque venderetur.

891. 2. ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας αὐτῆς τὰ τοιαῦτα ἐξέτηκα.] ἀδὲ δημοσίᾳ δικάζομαι ἢ συνδικῶ τινὶ, ἐκ ὧν περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ Αἰσχίνης. Dissimulat hic id, quod facit: ὥσπερ ἐκ ὧν παρεῖναι καὶ βοηθεῖν τὸ λογογραφεῖν. Aduersus Theocrinem autem Demosthenes Demosthenem accusat, et orator oratores non tam acriter, quam vere, insectatur.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS APATVRIVM.

Pag. 891. 1. ὁ παραγραφόμενος.

11. ἐν διαιτητῇ.] Aut ἐν διαίτῃ τὸ πρᾶγμα, aut Ἀπατούριος διαιτητῇ τ. π. ε. Φ. Ἀριστοκλεῖ.

892. 5. συμβαθείσης αὐτοῖς. τὸν Ἀριστοκλέα.] F. συμφαθείσης (παρὰ τὸ σύμφημι) aut συμβιβασθείσης αὐτοῖς. τὸν δ' Ἀριστοκλέα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 892. 8. περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων.] Qui irritorum contractuum Rei fiant: liberius verteram.

893. 3. ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς.] S. δίκαις. Sed quid si τῶν φευγόντων δίκας ἐμπορικάς.

7. ὁ μὲν ἓν μετὰ τέτων μοι ἐπιβεβουλευκὼς.] S. μετ' ἀδικίας καὶ συκοφαντίας. Nili τὸ μετὰ τέτων,

cum iſtis, vt aduerſarii aduocatos intelligas, magis placeat. Nominat autem poſtea Eryxiam medicum Piraeenſem, ſuum inimicum. Sed fortaſſe legendum, μετὰ τάτε, S. τᾶ Απατερίε.

893. 15. ἄτ' ἐγγαίε.] Alias ἐγγείε.

894. 14. ἐμοὶ μὲν ἐν.] Lego, ἐμοὶ μὲν ἔν ἐν.

25. καὶ τὰς τρεῖς ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον.] Et illo, tres illas, quas ab illo acceperat antea, coram confeſſo, verti. Sed ſi τὸ ἀνθομολογησάμενος ad Rei perſonam referatur, vt et τὸ λαβὼν, ſic vertas licet: cum apud illum (Parmenonem) confeſſus eſſem, me et tres illas minas Apaturio iam datas accepiſſe.

896. 11. ἀφεῖμεν.] κατὰ μετάθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἀφίεμεν ἢ ἄφεμεν αορ. β.

897. 2. ἐνὶ μὲν διαιτητῇ.] Sententia non eſt obſcura, ſed conſtructio parum commoda.

900. 4. ἔμμηνοί εἰσιν.] Suidas: ἔμμηνα, κατὰ μῆνα: καὶ, ἔμμηνοι δίκαι, αἳ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί. Vbi fortaſſe pro ἐρανικαὶ legendum, ναυτικαί. Quod ſi ἔμμηνοι cum aſpiratione legas, hoc eſt, ἐξ μηνῶν, vertas licet, ſemeſtres, id eſt, ſenum menſium. Nam a fine Sextilis ad initium Martii, ſunt menſes ſex, quibus nauigationem minus frequentem fuiſſe apparet.

Εὐρυξίας.] In Platone legitur (etſi fortaſſe non iidem ſunt) Ερυξίας: quod videtur ἐτυμολογώτερον.

901. 15. πρόνοιαν ποιούμενος, ὅπως μὴ ἀπολεῖ, ἃ δι' ἐμοῦ τάτῳ συνέβαινεν.] F. συνέβαλεν. Huiusmodi errata gignit negligentia librariorum, cum literas nec ea forma, nec ea magnitudine pingunt, qua debebant. Intelligent hoc, qui manuſcriptos codices Graecos diuerſos cum iudicio legerunt, et inter ſeſe contulerunt.

20. καὶ τὴν ἐγγύην αὐτὸν εἰσπρᾶξαι.] Lego αὐτὸς εἰσπράξας.

903. 13.

903. 13. ὡμολογεῖτο δ' εἰσιέναι ὁ διαιτητὴς Ἀριστοκλῆς.] F. ὡμολογεῖτο δ' εἰς εἶναι διαιτητὴς ὁ Ἀριστοκλῆς. Hanc lectionem ſententia certe poſtulat. et, v. 20. δικαιότερ' ἂν φαίνοιτο λέγων τάδε. et, v. 24. τὰ ψευδῆ μοι ἐγκέκληκε. et 904. 18. ἐνῆν ἂν αἰτιάσασθαι. et v. 21. αἱ συνθῆκαι τῷ μὲν λαβόντι.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS PHORMIONEM.

Pag. 905. 10. ἐφ' ἑτέρας ἐκπλευσεῖσθαι νεώς. et v. 12. καὶ μετ' ὀλίγων. Nam μετ' ὀλίγον per o. eſt paulo poſt. et v. 14. τὸ εὐτύχημα. et v. 20. μηδὲν ὀφείλειν ἔλεγε, pro μηδενός.

23. ὁ δὲ συνεγράψατο.] Senſus poſtulat παρεγράψατο.

906. 7. παρὰ τὴν εὐθεῖαν.] F. κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ac potius κατ' εὐθυδικίαν.

8. εὖ γάρ.] F. ἐπεὶ καὶ ὁ ῥήτωρ. vel, καὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ. et v. 9. τῷ λέγειν.

12. καὶ ἀφικόσης.] καὶ ἀφιείσης.

19. καὶ περὶ τῶν κατὰ Νεαίρας.] F. καὶ περὶ τὸν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ.

20. ἀλλ' ἑκατέρᾳ διαιτολή.] F. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἡ διαιτολὴ φανερά. et v. 22. ἀκούσας τοίνυν ἡμῶν.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 907. 2. tit. Δημοσθένους ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου λόγος.] Alii Δημοσθένους ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφὴν περὶ Δανείου λόγος, Demoſthenis pro Chryſippo aduerſus Phormionis exceptionem de aere alieno oratio.

2. ἐν τῷ μέρει λεγόντων.] Quia, duo cum eſſent, vterque cauſae partem egit.

9. ἀπολωλέναι ὑπὸ τῆς νεώς.] Pro ἐν τῇ νηΐ. Niſi malis ἐπὶ τῆς νεώς.

908. 12. ἐξεταάσεται.] Alii ἐξετάσετε. M. ἐξετάσαιτε ἀορ. α. optatiui.

20. ἀμφοτερόπλεν.] Hinc illuc, illinc huc, vt Athenis Bosporum, Bosporo Athenas, hoc est, vt pecunia Athenis accepta negotietur Bospori, indeque reuersus Athenas, soluat et sortem et vsuras. ἑτερόπλοιον, vnius tantum loci conditionem habet. In hac oratione Phormio ἀμφοτερόπλουν mutuatus, se ἑτερόπλοιον reddidisse fingere dicitur: numerata scilicet et sorte et vsura Bospori, cum Athenis demum id faciendum esset, interimque illa pecunia ei frui licuisset.

22. παρὰ Κιττῷ τῷ τραπεζίτῃ.] Huius, pueri adhuc, fit mentio in Trapezitico Isocratis.

909. 2. ὃ κατηγόρασεν.] F. ὃν ἠγόρασεν ἀλλ' ἢ, ἀντὶ τοῦ ὃ πλέον ἦ.

4. ὀφείλει δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς καὶ πέντε.] Si 5500. drachmae conficiunt minas 55. his de 115. minis subtractis, restabunt non nisi 60. minae: nisi forte ὁ ἐπισιτισμὸς, qui fuerit 15. minarum, sit in 55. minis supputatus. Sed notae numerorum saepissime permutari solitae, magnos errores pariunt, et ingentia mendacia: in contractibus etiam fraudes. Ac mihi quidam olim de iniqua aestimatione libri cuiusdam conquerenti, per iocum ille quidem, sed valde vereor, ne talia saepe etiam serio fiant, respondit, eadem facilitate pingi notam octonariam, qua quaternariam.

10. τῶν πεντηκοντολόγων.] Post nominat ἐλλιμενισταὶς: illos, quod quinquagesimas exigant; hos, quod in portubus versentur.

14. ἐπαναγκὲς.] κατ' ἀνάγκην, ἀναγκαίως.

22. τῷ Παρεισάδῃ πρὸς τὸν Σκύθην.] In Aristocratea Βηρισάδης quidam Thraciae rex, Cotyis F. Cersobleptae et Amadoci frater, nominatur. Sed hic fortassis alius est.

909. 25.

909. 25. *οἱ τὰ ἑτερόκλοια δανείσαντες.*] Quibus pecunia, quam Athenis mutuarant, Bosspori reddenda erat.

910. 1. *ἄπρακτον γὰρ εἶναι τὸν ἄνθρωπον.*] *ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν εἶναι ἄπρακτον.* Locus mendi suspicione non vacat. *ἄπρατα γὰρ εἶναι τὰ ἀγοράσματα*, etsi non multum videtur a sententia abhorrere, nec ipsum tamen satis placet, etsi mox sequitur: *ἐπειδὰν διάθηται τὰ φορτία, τετέσι, πιπράσκῃ*, vt in Panegyrico, *καὶ πολλῆς ἀπορίας ὄσης, τὰ μὲν ὅπου δεῖ διαθέσθαι, τὰ δὲ ὁπόθεν εἰσαγαγέσθαι.* Fortassis *καταχρηστικὴ* quaedam formula mercatorum fuit, *ἄπρατον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τοῦ μὴ πεπρακέναι τὰ ἐμπορεύματα*: vt sit passiuum loco actiui. *ἄπρατος* irritus, impos voti: *ἄπρατος* non venditus, integer, incorruptus: quod huc non pertinet.

13. *σώματα.*] *ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους.* Nisi et equi et aliae pecudes in naui fuerint.

14. *χωρὶς τῶν ἄλλων.*] *τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀγορασμάτων.*

911. 12. *ἵνα προσκαλεσαίμην αὐτόν.*] Vt in iudicium eum arcessierem: vt diem ei dicerem.

19. *ἀλλὰ μὴν ὅτι ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο.*] F. *ἀλλὰ μὴν ἐχ ὅτι ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο.*

913. 2. *τὰ ἐναντία οἷς πρότερον εἴρηκεν.*] F. *τὰ ἐναντία, οἷς πρότερον εἶπεν, εἴρηκεν*: aut, *τὰ ἐναντία τοῖς πρότερον εἰρηκε.*

17. *ὡμολόγει μὲν εἰρηκέναι ταῦτα πρὸς τοῦτον.*] F. *πρὸς ἑμαυτόν*: nisi *δεικτικῶς* dicatur, aut intelligatur socius Chrysippi.

22. *ἐκ ἀπέγνω τῆς δίκης.*] Alias *ἀπογνῶναι καὶ ἀποψηφίσασθαι* est absoluere: *καταγνῶναι καὶ καταψηφίσασθαι*, condemnare. Hic est, *οὐκ ἀπέγνω τῆς δίκης*, non tulit sententiam: de re non pronunciauit.

914. 1. ὑποθήκην ἐκ ἔχων.] Cum nihil haberet, quod pignori opponeret aliis, ſed rebus Chryſippi oppigneratis, aliis etiam caueret.

10. ἐγγείων τόκων.] His, vt ſupra dixi, opponuntur οἱ ναυτικοί.

Ibid. ἦσαν δ' ἐφεκτοι.] οἱ ἐπὶ τὸ ἕκτον τῦ κεφαλαίυ, vt de talento pendantur denae minae.

11. εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμὰς.] Denae drachmae nunc fere aureo Khenenſi nummo reſpondent, qui apud nos valet cruciferos 75. cum me adoleſcente non pluris, quam 64. fuerit. Suidas χρυσῦν νόμισμα τετράγωνον. Apud Iſocrat. in Trapezitico: ἔτι δὲ παρ' ὧν ἐχρυσώνησα ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πλείυς, ἢ χιλίυς ςατῆρας. Non idem vbique fuit ſtateris precium. Fuit enim et τετράδραχμος, et pluris, quam 28. drachmarum alicubi, vt credibile eſt, ac dubitationem habere videtur, nomiſma vtrum aureum, an argenteum fuerit. Nihil enim vetat, eandem appellationem et aureo et argenteo nomiſmati (vt apud nos fit) fuiſſe tributam, cum tantum diſcriminis fuerit, quantum inter aurum et argentum intereſt. Sed Budaeus de aſſe hic conſulatur.

18. γίγνεται τόσον καὶ τόσον.] Demoſthenes cum ſcriberet orationem, argumenta mercatoribus ſuppeditauit, ſupputationem vſurarum ipſis reliquit, eius rei peritioribus: quem et ego imitans, hoc tantum dico, ſi minus exquiſita ſit haec ratio, in cauſa eſſe notas numerorum deprauatas: de quibus cur nos magnopere laboremus, quibus hic neque ſeritur, neque metitur, equidem non video. Et hoc ſemel de tota arithmetica Demoſthenica teſtatum eſſe volo, ea me vertiſſe, quae in autore inuenerim: correctionem τοῖς ἀριθμητικωτέροις καὶ ἐμπορικωτέροις reliquiſſe.

24. τρισχιλίας ἐνναικοσίας εἴκοσι.] F. ὀκτακοσίας ἑξήκοντα.

914. 27.

914. 27. *μέλις τὰ ἀρχαῖα ἀπέδωκας.*] *τὰ κεφάλαια.*

pen. *τέτῳ δὲ.*] *τῷ κοινωνῷ μου.*

915. 1. *τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν τῆς συγγραφῆς.*] S. si fidem non seruasset, vt in Trapezitico Isocratis.

4. *ὃν ἐξαρχῆς (ὥς φασιν) εὐθὺς.*] Videtur proverbialis fuisse formula, vt *ἀφ' ἑσίας.* Adversus Lacritum p. 932. 6. *εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν.*

14. *σὺ δ' ἐπισκήπτῃ μάρτυρι αὐτῷ τῷ συνδικοῦντι.*] Alii *συναδικοῦντι.* M. *μάρτυρι τῷ σαυτῷ συναδικοῦντι.* et pro *ἐπισκήπτῃ*, lego, *ἐνὶ σκήπτῃ, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρίζῃ καὶ ἐπερείδῃ καὶ πέποιθας*: nisi forte pro *σκήπτῃ* legendum sit *σκηρίπτῃ*, vnde etiam *τὸ σκῆπτρον* dictum volunt. Sed est id verbum rarius. *ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι* quid sit, satis notum est: et ea res hic non agitur.

15. *καὶ ὃδὲ τὸν παῖδα τὸν ἡμέτερον παρέλαβες ἑτεροπλοίῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένῳ.*] *ἀλλὰ μὴ ἀμφοτεροπλῳ κατὰ τὴν συγγραφήν.*

916. 13. *Αθήνησι καὶ πρὸς.*] F. *τῆς πρὸς ἐμέ.*

917. 4. *τῷ ναυκλήρῳ ἐκέλευεν ἀποδῶναι.*] *πῶς ἂν ἦν ἀμφοτεροπλεν;* Videntur in his forensibus orationibus, praeter caeteras, complura inesse *πανουργήματα*, ad iudices decipiendos, et aduersarios euertendos comparata. Neque vero historica fides a causidico exspectanda est. Fieri etiam potest, vt nos non modo propter errata codicum, sed etiam ignoratione Graecae consuetudinis saepe fallamur. *ἀλλ' ἢ Φρονῖς Ἱπποκλείδῃ τὸ τὸν γάμον ἐξορχησαμένῳ.* Me sane (verum vt fatear) poenitet tantum operae in rhetorum mendaciis conuertendis posuisse. Verum aliquam excusationem habeo, vel ignorantiae, vel inopiae. Nam quod ad meum ingenium attinet, hypocritas, sophistas, sycophantas, mendaces, magos, (adderem etiam

iam tyrannos, nisi metus hos faceret amabiles) omnes ex animo detestatus sum a teneris vnguiculis: et nunc canis subolescentibus mihi quam minimum cum eis esse negotii cupio.

917. 14. ἐφόδιον λαβών.] ἀντὶ τῦ ἀφορμὴν καὶ πρόφασιν.

15. ἡμᾶς ἀπόρους ἐλέγξαι.] ἐκ ἂν δυνησομένους ἐλέγξαι.

918. 25. καὶ ταῦτα πάντες ἴσε ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρέμενοι.] Pollux lib. 9. deprauate citat hunc locum: ἦπυ δὲ καὶ πομπεῖον εἴη οἴκημα κοινὸν, Δημοσθένης εἰπόντος ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα περὶ δανείυ· καὶ ταύταις δὲ ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρέμενα.

919. 6. ἐπέδειξα.] M. ἐπεδείξαμεν.

8. τῶν τε ἐν τῷ Βοσπόρῳ πραχθέντων.] F. πραθέντων, παρὰ τὸ πιπράσκω. Est autem constructio huiusmodi: μόλις διαλύσαντα τὺς δανείσαντας τὰ ἑτερόπλοια τῶν πραθέντων (ἀπὸ ἢ διὰ τῶν πραθέντων) ἐν Βοσπόρῳ. Bosporus autem non tantum prouincia est, sed etiam vrbs eiusdem nominis et mercatus celebris.

920. 20. ὑμεῖς δ' ἀπογνοίητε τῆς δίκης.] Hic aliter vsurpatur, quam supra, ἀντὶ τῦ γνοίητε μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.

921. 3. εἰ μὲν γὰρ ἡ μαρτυρία ἡ τῦ Λάμπιδος ἐνταῦθα κατεβάλλετο.] Hic consilteret, vel potius proferretur. Apparet, aut Lampidem abfuisse, aut non scripto dixisse testimonium.

7. ὐδὲν βέβαιον ἐνέχυρον καταλιπὼν, ὧν πείθα ὑμᾶς ψηφίσασθαι.

16. ἐκ ἐσὲ.] M. ἐκ ἔσεσθε.

17. μὴ χρῆσθε ἐν τεκμηρίῳ.] F. ὡς τεκμηρίῳ. Alias sine praepositione, vt apud Isocr. τεκμηρίῳ χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σε παιδείαν Φιλοπονίᾳ.

922. 10.

922. 10. *αἱ γὰρ ἐμποριαι τοῖς ἐργαζομένοις.*] Haud dubie legendum *αἱ γὰρ εὐποριαι.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS LACRITI EXCEPTIONEM.

Pag. 923. 14. *δῆλός ἐστιν ὁμωμοκώς.*] Nam *τὸ ὠνομακὸς* prorsus est absurdum.

15. *διὰ τὸ πρᾶγμα τὸ πονηρὸν.*] M. *διὰ τὸ πρᾶγμα πονηρὸν ὄν.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 923. 1. *οἱ Φασηλιῶται.*] M. *οἱ Φασηλῖται*, vt in aliis autoribus fere legitur, et analogia postulat, *Φάσηλις, Φασηλίτης*, vt *Ναύκρατις, Ναυκρατίτης*, et sic habet Stephanus.

924. 1. *ὥσπερ τῶν ἰδίων τι τῶν ἑαυτῶν, ἀποδεδωκέναι.*] F. *ἐπιδεδωκέναι.* et v. 9. *χρήματ' ἐδάνεισα.* et v. 19. *ἔχειν μὲν τὰ τοῦ ἀδελφοῦ.* pro *μετὰ τοῦ.* et v. 23. *ἡ μὲν ἐν τούτοις.* et v. 26. *ἡμᾶς τε τοὺς.*

925. 8. *ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι.*] Vt essent naui atque industrii.

24. *οἷα ἐτοιχωρύχησαν.*] *τῶν τοιχωρύχων δίκην ὑφείλοντο καὶ ἔκλεψαν.*

926. 6. *ἐπὶ οἴνου.*] F. *καὶ ἐπὶ οἴνου.*

8. *ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα.*] *τὰ κεράμια τοῦ Μενδαίου οἴνου.* quae Mende in Pontum vehenda erant. et, v. 20. *ἕως ἂν ἀποδῶσι τὸ γιγνόμενον.*

927. 3. *μείναντες ἐπὶ νηὶ ἡμέρας δέκα.*] F. *ἐπὶ κυνί.* Quod non puto loci nomen esse, cuiusmodi est *κυνόσσημα*: sed temporis designationem, pro *μετὰ τὸν Κύνα*, post exortum Caniculae: quod sub autumnum periculosa est nauigatio. Canicula, autore Ptolemaeo, 5. Cal. Augusti, Arcturus cum Vindemitore 4. Non. Septemb. oritur. Ephemerides nostrae aetatis, Caniculae

culae ortum a Nonis Iulii circiter auſpicantur, diesque caniculares medio fere Auguſto terminant.

927. 8. σωτηρία ἔξω τῶν ὑποκειμένων.] τῶν ὑποθηκῶν. αἱ ὑποθῆκαι σῶαι ἔσωσαν τοῖς δανείσασι.

9. τὰ δὲ περιγενόμενα.] Vtrum ἐκ τῆς ναυαγίας, ἢ τῶν ὑποκειμένων. Fateor, me haec non ſatis intelligere.

25. τριακοσίαις τὰς τρισχιλίας.] F. τὰς χιλίας. vt de 3000 pendantur vſurae nomine 900, vna cum longinquitate loci et temporis, auctae. Vertes igitur: trecentenis mille drachmas.

928. 10. τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ Ἀρτέμωνι πλευσεῖσθαι.] F. Ἀρτέμωνα καὶ πλευσεῖσθαι.

14. καὶ λόγοις θαυμασίοις πιθανὸς.] F. θαυμασίως πιθανὸς, aut θαυμασίοις καὶ πιθανὸς, et v. 27. τῷ οἴνῳ τὴν καθισαμένην.] Vtrum τὴν τότε ὄσαν, an τὴν τιμὴν εἶναι καθισαμένην, ἀντὶ τῷ καθίσασθαι.

929. 20. διοπτεύων τὴν ναῦν.] ἐπισκοπῶν τὰ Φορτία, καὶ τὰ γιγνόμενα ἐν τῇ νηΐ.

21. ἐκ Μένδης.] πόλεως Θρᾴκης.

23. πρὸς τοῖσδε ἐξεμαρτύρησεν.] ἀκοὴν ἐμαρτύρησεν, vt alias dicit.

930. 3. ἐστὶν ἐν τῇ συγγραφῇ lege.

5. καὶ ἐδὲ ἐπιδανείσονται ἐπὶ τούτοις.] Hinc locus ſuperior explicari poteſt, οἱ τὸν ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τῷ ἐμπορίου.

932. 20. ἐν τῷ Δείγματι τῷ ὑμετέρῳ.] Locus in Piraeeo, inquit Suidas, in quo multi et ciues et hoſpites conueniebant, et ſermones inter ſe conferebant. Fortaſſe quae ſpecimina mercium ibi exhiberentur. idque addit Ariſtophanis interpres ἱππεῦσιν: ἐκεῖ, inquit, οἱ ἔμποροι τὰ δείγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν.

25. καὶ ἄλλα.] F. καὶ τἄλλα ἐπεσκοπᾶμεν, καὶ εἴ τι ἐξαιρῶνταί ποθεν ἐκ τῷ πλοίου. et 933. 4. οἷοί τε εἶησαν. et v. 17. μέλλειν αὐτὸς ἄγειν. et 934. 20.

τῶν

τῶν ἐκ τῆς Θευδοσίας τινὶ ἐν ἀγρῷ οἰκέντων. τὸ ἐν ἀγρῷ videtur omiſſum. Alioqui et τὸ οἰκέντων abundabit.

934. vlt. Ἰσιαιάδην.] Videtur Ἰσιαῖα δῆμος nomen eſſe. Nihil huc pertinet Iſtiaeus Ion apud Darium non optima fide gratioſus: de quo vide Herodotum.

936. 9. τὰ ἐκ τοῦ πόντου.] Supra τὰ ἐκ τοῦ οἴνου.

937. 5. ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα σωτήρια ἔξω τῶν ὑποκειμένων.] Supra, 927. 8. ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα, σωτηρία ἔξω.

940. 7. παρὰ ποίᾳ ἀρχῇ.] Obſerua diſtincta magiſtratuum munera.

11. καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων.] Et pupillorum et parentum, eorum ſcilicet, qui a filiis, quos honeſte educarunt et artem docuerunt, ad egeſtatem redacti, non aluntur. ἔδει γὰρ τοῖς γονεῦσι, καθ' Ἡσίοδον, τὰ θρεπτήρια ἀποδόναι. Hoc videtur rectius, quam ſi, τῷ καὶ deleto, coniungas ὀρφανῶν τῶν γονέων, eorum, qui parentibus orbati ſunt.

15. ἀκὸν ὑπόλοιπόν ἐστιν οἱ στρατηγοί.] ἀντὶ τοῦ ὑπόλοιποί εἰσιν. et v. 19. καὶ σὺ ἀδελφός.

941. 11. ὧν ἕτοι κύριοί εἰσιν εἰς ναῦν, ἢ τις ἂν μὴ.] F. δανεῖσαι, ἢ ἐνδεῖναι εἰς ναῦν. ὧν ἕτοι κύριοί εἰσιν, vtrum οἱ Ἀθηναῖοι; an οἱ μέτοικοι; an ὧν χρημάτων;

15. καθὰ περὶ τῆς νεώς.] Haec ex alia lege cognoſcenda eſſent.

IN ARGVMENTVM PARAGRAPHICI PRO PHORMIONE.

Pag. 943. 12. νέμονται καὶ αὐτά.] F. καὶ ταῦτα. ἀποθανόσης δὲ καὶ τῆς μητρὸς. et v. vlt. πάλιν εἴληχε δίκην, non εἴληφε. Nam hoc ſumere poenas, illud diem dicere ſignificat, ac multum intereſt inter λαμβάνειν καὶ λαγχάνειν δίκην.

944. 3.

944. 3. *νόμον τὸν κελεύοντα μηκέτι ἐξεῖναι δικάζεσθαι.*] *κελεύοντα ἐξεῖναι* parum placet: *κωλύοντα δικάζεσθαι* mallem: Sed ſatis eſt ſententiam intelligi.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 944. 6. *τὰ δίκαια παρ' ἡμῶν.*] M. *τὰ πεπραγμένα παρ' ἡμῶν· ταῦτα δὲ πότερον δίκαια, ἢ ἄδικα, τῶν δικαστῶν ἐστιν ἀποφαίνεσθαι· ἀλλὰ μὴ τῶν ἀγωνιζομένων.* Sed fortaſſe fiduciam cauſae hoc verbo praeſe ferunt.

945. 1. *ταῦτα πάντα πεποιηκώς.*] Sequitur in apodoſi v. 5. *ὅμως ὡς ὁρᾶτε συκοφαντεῖ*, S. *αὐτὸν ὁ Ἀπολλόδωρος.* Vnde aut *ἀντίπτωσις* eſt, pro *πεποιηκότος*, *εὖ πεποιηκότος*, *διαλύσαντος*, *παραδόντος*, *ἀφεθέντος*: aut, poſt *τῶν ἐγκλημάτων*, addendum *φανήσεται*, et noua periodus inchoanda: *ὅμως ὡς ὁρᾶτε.*

18. *Πρόκλησις.*] verti prouocationem, Graecam analogiam ſecutus: neque video, cur non et haec metaphora, a re militari ſumta, in iudiciis locum habeat. Sed ſi cui vel ſponſio, vel ſtipulatio magis arriſerit, ſciat tamen, Latinas voces Graecis nihilo magis per omnia reſpondere, quam illam.

20. *ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι.*] *χωρὶς οἰκοῦντι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πράττοντι.*

25. *ἡ μὲν γὰρ ἔγγυος ἦν οὐσία.*] Bona oppignorata. Sed lego *ἔγγειος*, ſicut *ἔγγειοι τόκοι. τῇ ἐγγείῳ* opponitur *ἡ δεδανεισμένη, καὶ ναυτικὴ εἰς ἔκδοσιν.*

pen. *δεδανεισμένον ἴδιον.*] *τοῖς ἄλλοις ὑπὸ Πασίωνος. ἴδιον* autem dicit, quia et alii ſuam pecuniam aliis mutuo dandam argentariis credebant.

946. 2. *ἔνδεκα τάλαντα ἐνεργὰ ἦν.*] Quid ergo reliqua 39. *τὰ δεδανεισμένα ἀργὰ ἦν.* Num ſine vſuris mutuauit?

8. *τὸν Πασίωνα χρήσην ἔχειν.*] Etymologicon: *χρήσης, ὅ τε δανείσας, καὶ ὁ δανεισάμενος, ἢ ὀφειλέτης.* Sic et

Sic et Suidas et Hesychius. Quare nihil est, cur pro ὁ Πασίων ἐπὶ τράπεζαν legas ὁ Φορμίων.

946. 9. οἷς προιέμενος ἦν.] οἷς προεῖτο, τετέχνη, ἐδεδανείκει τὰ χρήματα.

pen. τέτοις ἐξελόντας.] S. τοῖς κοινοῖς χρήμασι. F. τέτων ἐξελόντας, χωρίσαντας, S. αὐτὰς τὰς ἐπιτρόπας, τετέχνη ἐξαιρεθέντων τῆς καταλελειμμένης οὐσίας τῶν ὑπ' Ἀπολλοδώρε δεδαπανημένων.

Ibid. ἀντιμοιρεῖ.] In hac voce me et omnia Lexica et Eustathii index destituunt: sed videtur non esse verbum ἀντιμοιρεῖν, vt ἰσομοιρεῖν καὶ μεμψιμοιρεῖν, sed aduerbium ὀξυτονέμενον ἀντιμοιρεὶ, τετέχνη, κατ' ἰσομοιρίαν, μοῖραν ἀντὶ μοίρας. Qui habet aliquid certius, candidè impertiat.

vlt. ἐδοτιεῖν ἔχαι περιὸν.] ἀντὶ τῦ περιέχαι.

947. 14. καὶ ἀφῆκαν.] S. ὅ, τε Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς τὸν Φορμίωνα.

18. ὡς ἀφεῖσαν.] ἀντὶ τῦ ἀφίεσαν, ἢ ἀφείκεισαν, κατὰ μετάθεσιν, ἢ συγκοπήν. ἀόρ. ά. esset ἄφεσαν, vt ἔθεσαν.

25. τὸ μὲν γὰρ διτάλαντον.] Sic Felicianus. F. τὸ μὲν γὰρ δὴ τάλαντον. Nam διτάλαντον si fuisset τὸ ἀσπιδοπήγειον, id est 120. minarum reditum attulisset, haud stulte sapuisset Apollodorus.

26. ἔτε τὸ κτῆμα ἴδιον.] F. ἤδιον. Nam et τράπεζα et ἀσπιδοπήγειον fuerunt ἴδια κτήματα. Sed ἡ τράπεζα ἡδίων, διά τε τὸν πρόσοδον, καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα: de quo vide Trapeziticum Isocratis nostri.

948. 12. φαινήσεται προσμεμισθωκὼς ἐκ ἰδίαν ἀφορμήν.] De Apollodori fratre Pasicle, Phormionis aduocato (ac filio potius), hoc intelligo. Huic enim ἡ τράπεζα in herciscunda familia obuenerat. Deinde coniungit Apollodorum et Pasiclem, verbis, ἐμίσθωσαν, παρέδωκαν, ἀφεῖσαν, εὖ πεπονθότες ἐδικάζοντο.

948. 14. *αὐτὸν νῦν προσῆκεν ἄλλοθεν πορίσαντα δεδωκέναι.*] *αὐτὸν*, vtrum? Apollodorum? cui? Phormioni. At, qui iam debebat *ἀφορμὴν*, ei alia conquirenda et danda erat? Sunt haec praeſtigiarum ſimilia, ſi mendum abeſt: aut ego, quid hoc rei ſit, non aſſequor. Ac fortaſſe Demoſthenes Phormionem non ita armare voluit, vt ab Apollodoro vulnerari non poſſet. Nam ex eadem officina pugiones aduerſariis porrexiſſe traditur, quibus ſeſe mutuo conficerent. Ac Apollodori actio in Phormionem non exſtat. Ea vero, quae in Stephanum teſtem inſcribitur, eſt huius *παραγραφῆς* refutatio.

19. *ἐμισθώσατο.*] F. *ἐμισθώσαντο*, S. *ὁ Ξένων καὶ Εὐφραῖος, καὶ Εὔφρων.*

23. *ὅτι καὶ τούτοις ἐμίσθωσαν.*] S. *ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς*: quaſi aut haereditate indiuiſa, aut ſocietate coita.

949. 8. *καὶ τὸ προσὸν.*] *τὰς τόκους τὰς προσγενομένας.* Verti: et reliqua. In margine notaui, id quod intereſt, vel, cum acceſſione: quod poſtremum caeteris praefero. Apparet enim, 3000. drachmarum acceſſionem ex vſuris fuiſſe 2000.

14. *τοῦτο γάρ ἐστι.*] F. *καὶ (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μέγιστον ἁπάντων) ἃ οὐδὲ πώποτε ἠτιάσατο.*

950. 1. *οὐδὲν ἔχοντα δίκαιον εἰπεῖν.*] Sic lego, niſi malis *οὐδένα ἔχοντα δίκαια εἰπεῖν.*

951. 12. *σὲ δὲ ὅς.*] F. *σὲ δ' ἠδίκησεν, ὃς.* et v. 13. *καὶ ὑπὲρ σαυτοῦ, ἢ ἑαυτοῦ.*

17. *ἃ τοίνυν αὐτοῦ.*] *ἃ τοίνυν τοῦ*, vel *αὖ τοῦ μὴ, διαιρέτως.*

952. 5. *ὧν μὴ εἶναι δίκας.*] S. *χρὴ*, vel *ἀντὶ τοῦ ὧν μή εἰσι δίκαι.*

953. 5. *ὅπως μάρτυς εἴη τοῦ δικαίου τοῖς εἰρημένοις.*] *ἵνα τὴν δικαιοσύνην φυλάττῃ, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰρημένων μαρτυρῇ.*

953. 7.

953. 7. τί ποτ' ἐστιν ἀ.] ἀντὶ τοῦ τίνα, ἢ ὁ, ἑτέρωσις ἀριθμοῦ.

13. ἀπαλλαγεὶς ὥσπερ ὁ τούτου πατὴρ, ἔδωκε Σατύρῳ.] Ambiguum, vtrum ἐπαλλαγεὶς ὥσπερ, vt ſignificet, et Paſionem fuiſſe libertinum, id quod poſtea dicit aperte, ſeruum eum fuiſſe Archeſtrati argentarii, an ἔδωκεν ὥσπερ, vt referatur ad coniugium, non ad ſeruitutem.

15. ἕτερος Σωκλῆς.] F. Σωσικλῆς.

16. ἑαυτοῦ ποτε γενομένῳ.] S. δούλῳ, δουλεύσαντι αὐτῷ.

25. τοῖς δὲ τοῦτο.] τὴν πολιτείαν.

26. λαβοῦσι τῇ τύχῃ.] F. λαβοῦσι· καὶ τῇ τύχῃ.

27. κτήσασθαι καὶ αὐτῶν.] F. κτήσασθαι, τῶν αὐτῶν τούτων ἀξιωθεῖσι. πῶς; τῇ τύχῃ ἐξαρχῆς. τῇ ποίᾳ; ἀπὸ τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ ἑτέρων πλείω κτήσασθαι. et p. 954. 3. εἰ τοῦτον ἀνάγκη.

954. καὶ ἐλευθέρους ἀφεῖσαν.] Vtrum Xenon et reliqui ſerui fuerunt Paſionis? an τὸ ἐλευθέρους ἀφεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολῦσαι ponitur?

18. τὰ μητρῷα πρὸς μέρος νέμεσθαι.] εἰς ἴσας μοίρας, κατ' ἰσομοιρίαν.

955. 2. ἀλλ' ἔτ' εἶναι τοῦτο.] F. ἀλλ' εἶναι. τὸ ἔτι quid ad ſententiam faciat, non video.

20. τῶνδ' εἰπεῖν.] F. τάδε εἰπεῖν, εἰ ἀληθῆ ἦν.

956. 18. πένθ' ἡμιταλάντων.] τεττάρων καὶ ἥμισυ.

957. 6. ἃ τῆς μισθώσεως ἔξω τῆς τραπέζης.] ἃ ἐκτὸς τῆς μισθώσεως τῆς τραπέζης.

10. μὴ ὅτι τῶν ἀρχαίων, εἰς τὰς λειτουργίας.] καὶ κοινοῦ, ἀνηλωκώς.

16. ἢ τούτῳ δόντας τὰ τούτου.] F. A. ἢ τούτῳ δόντας ὑμᾶς τὰ τούτου, ſcilicet τοῦ Φορμίωνος.

27. φιλεργὸν εἶναι.] φιλοκερδῆ. Lucri auidus non tam heri, quam ſuum negotium agere ſolet.

958. 13. καὶ τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δὲ ἔδωκας ἑταίραν.] λέλυσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπρίω. ἔδωκας, ἀντὶ τοῦ ἀπέδου, nisi forte mendum aliquod subsit. τήνδε ἔδωκας ἑταίρᾳ habet Felic. quod minus placet, vt ad χλανίδα referatur.

17. εἰδὲ τὸν Φορμίωνα ἐκεῖνος ὁρᾷ.] S. πολλῶν ἐνδεῆ ὄντα.

959. 25. εἶτά γε νῦν πολλοί.] S. ἔχουσιν ἐκεῖνον τὸν ἀγρόν.

960. 5. τῶν ἡμίσεων κατέλιπεν ἐπίτροπον.]* cur sit additus, non video. Nam semissis haereditatis fuit Pasiclis, cui tutor datus est Phormio.

13. καὶ ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς.] S. ἐναντίας. Non opus est addere, ἔνοχος ὤν.

vlt. Καλλίππου, τοῦ νῦν ὄντος ἐν Σικελίᾳ.] Fortasse cum Dione profectus ad expellendum Dionysium iuniorem.

961. 3. ὧν μέρος ἠδικοῦ.] F. A. ὧν πολλοστὸν μέρος.

20. ἴσθι δὴ καὶ τὰς πρὸς Ἀπολλόδωρον τῆς πονηρίας.] Requiro aliam lectionem, nec inuenio.

962. 3. χρήμαθ' ὑμῶν.] ὑμῖν ἀνεγνώσθη.

pen. ἢ τῶν τοιούτων τι δεικνύναι.] S. κελεύετε.

963. 9. ἐξέρα τὸ ὕδωρ.] Hinc apud D. Petrum, κύων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα ἐπανερχομένη.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS PANTAENETVM.

Pag. 963. 1. παρὰ Τηλεμάρχου est in oratione.

7. καὶ τὰς ὠνὰς εἶχεν αὐτός.] Haud scio, an mancipem, redemtorem, aut fideiussorem dicere liceat. Sed malo ad verbum vertere, quam nimium in re dubia mihi permittere.

964. 13. κατεῖχεν αὐτῆ.] F. αὐτὸ, S. τὰ ἐργαστήριον.

964. 23.

964. 23. *πέρας.*] *τελευτῶντες, κατὰ τὸ πέρας, πρὶν τὸν Πανταίνετον.* et p. 965. 6. *μεταλλικὴν ἐπιγράφων τὴν δίκην.* et, v. 23. *ποικίλα ἐγκλήματα.* et v. 24. F. *ἐν τῷ μεταλλικῷ.*

26. *τὸς ἑτέρους δανείσαντας.*] F. *τὸς ὕστερον δανείσαντας.*

966. 1. *ὅτε Πανταίνετος ἐκεῖνα.*] F. A. *ἔπασχεν ἐκεῖνα.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 966. 10. *παρεγραψάμην ἂν αὐτὸν.*] Cum accusatiuo personae rarius, saepius cum accusatiuo *δίκην*, aut, cum infinitiuo, *μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι.*

11. *ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθών.*] *προφάσεως καὶ δικαιολογίας.*

17. *ὧσῶν μὲν ἐμμήνων.*] De hac voce alibi dictum est, pro menstruis posse reponi semestria, *παρὰ τὰς ἓξ μῆνας τὰς χειμερινὰς, ἀργάσης τῆς ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας.*

967. 9. *ὅλῳ τῷ γράμματι.*] F. *πράγματι.* et ibid. *πολλῶν γὰρ δικῶν*, pro *δικαίων.*

14. *ἐδανεισάμην.*] M. *ἐδανείσαμεν.* et v. 22. *πρατὴρ μὲν ἦν.*

pen. *λύσις παρ' ἡμῶν.*] Redemtio a nobis, vt liceret redimere a nobis officinam.

968. 19. *ἔχει δίκην ἧς ἐτιμήσατο αὐτός.*] S. *ἐκείνῳ.* Notatum *αὐτὸν.* Malim *αὐτῷ.*

23. *εἰ δ' Εὔεργος ἀληθῆ λέγει.*] *τὸ ἀληθεῖ λέγει* videtur a grammatico adiectum, cum possit *ἀπὸ κοινῆ* ex superiore intelligi. et, p. 969. 4. *ὅτε ἐπεδήμουν ὅλως, ἔλαχε δὲ δίκην.* et, v. 10. *θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην, ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄπορον*, pro *θαυμαστῶς* et *ἄτοπον.*

969. vlt. *καὶ τῆ Μενεκλέους βεβαιοῦντος ἡμῖν.*] S. *τὴν πρᾶσιν.*

970. 1. ὡς ὲ δεξομένες, per o, non per α.

3. ἢ διαλῦσαι σφᾶς.] Absoluere, satisfacere sibi.

13. ὡς ἐσυκοφαντέμεθα ὑπὸ τέτων.] F. τέτε. f. τῦ Παντανέτε.

972. 17. οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων τέτων δικαζόμενοι.] Non placet haec lectio, nec occurrit melior.

26. δικαίοις ἂν ἁλισκόμενόν με ἐπὶ τῦτο ἀποχωρεῖν.

973. 13. ἐκ τῦ ἐγκλήματος τέτε.] M. τῦτο δῆλον. et, v. 20. οἰκέτῃ με ταῦτα, vel τὰ τοιαῦτα, pro μετὰ ταῦτα.

974. 10. κατέσησεν ὡς αὐτὸν.] ἀντὶ τῦ πρὸς ἑαυτὸν. F. ὡς ἑαυτῦ, f. ὄντα.

16. καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα.] Suidas: εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον. Ego suspicor, esse proprium loci nomen, seu asyli seruorum, vt fuit τὸ καθέζεσθαι ἐπὶ τὸ χῶμα, asylum trierarcharum: nisi forte hoc dicat, auocatos fuisse seruos a mandato opere, et ad aliud traductos.

22. ἢ ἔχειν, ἢ κτήσασθαι.] Aut τὸ ἢ κτήσασθαι abundat, aut καὶ κτήσασθαι legendum.

975. 24. καθάπαξ μὴ πρατῆρας ἔχων addita negatione legendum, sententia docet: nisi placeat, καθάπαξ, πρατῆρα σὲ ἔχων.

976. 1. αὐτὸς δυοῖν ταλάντοιν [προσδικάζεται.] Tanti Pantaenetum aestimasse mulctam, ex iis, quae sequuntur, apparet.

10. πρὸς τὲς τετταράκοντα.] Huius magistratus nomen alibi me legisse non recordor.

13. καὶ τέτων τὰς παραγραφὰς ἀντιλαγχάνειν.] παραγράφεσθαι, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.

16. τῦτο ἐξαλήλιπται.] ὑπὸ τίνων, τῶν θεσμοθετῶν; ἢ τῦ ἄρχοντος: Sequitur enim δυνήσεται.

19. καὶ οὐ πρόσεστι τῇ παραγραφῇ.] Verteram: abolita sunt, et ad praescriptionem non pertinent:

nent: ad crimina referens: quasi scriptum esset: καὶ ἐ μέτεσι τῇ παραγραφῇ. Sed est, vt opinor, (certi enim nihil habeo) querela de iniquitate, vel praetoris, vel sexuirorum, qui exceptionem Nicobuli mutilarint. Nam id accusatori licuisse, non existimo. Alioqui pro παραγραφῇ legendum videretur γραφῇ.

976. 22. τὸ γινώσκειν καὶ συνιέναι addita coniunctione. τὴν γνῶσιν καὶ σύνεσιν τὴν ὑμετέραν τῶν δικαίων. vlt. ἐάν τις ἐξείλῃ.] Hinc τὴν ἐξέλην deducit Libanius.

977. 4. κἂν ἄλλως τις.] Aduerbialiter per ω. vel κἂν ἄλλο τις. et v. 8. τῶν μέτρων ἐκτός. Nam ἐντὸς τῶν μέτρων, vtique licet.

19. ἂν προεισφορὰν μὴ κομίζηται.] Cum diuites tributum pro pauperibus pependerunt, nec pecuniam pro illis numeratam recuperare potuerunt. Vide Vlpianum in orationem περὶ συμμοριῶν.

21. τοῖς ἕτερον συντρήσασιν εἰς τὰ τῶν πλησίον.] συντρεῖν ἕτερον, persodere aut perforare alterum, in ea, quae vicinorum sunt. Videtur aliquid mendi esse in verbis: et τὸ ἕτερον fortasis abundat: sed sententia non est obscura.

23. τῶν ἐν τῷ νόμῳ τι ποιῶσι.] S. τῶν ἀπηγορευμένων ὑπὸ τοῦ νόμου.

25. περὶ τούτου ἐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν, προσφθεγκτέον δὲ ἐγγύς.] προσφθεγκτέον ἐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν τῷ δανείσαντι Πανταινέτῳ, δὲ ἐγγύς: ἀντὶ τοῦ Πανταινέτῳ κατ' ἀδένα τρόπον δίκην εἶναι κατὰ τοῦ δανείσαντος.

978. 4. τῶν δικαστηρίων ἤδη ἐπικεκληρωμένων.] κληρωταὶ γὰρ τὰ δικαστήρια. Isocrates Areopagitico: πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρουμένους, εἰδ' ἔξουσι τροφὴν, εἴτε καὶ μή. Sunt etiam certis in causis, apud Romanos quidem, ex ordinariis iudicibus aliqui a Reis delecti, et ab alterutris nonnulli reiecti, vt in Milo-

nianae interpretatione docet Aſconius. Si ἐπικυρωμένων, ſignificat, ſortitione peracta, iam cum autoritate fuiſſe iudices.

978. 6. καὶ περισήσας τὸς μεθ' ἑαυτῦ τὸ ἐργαστήριον συνεσηκότων.] Mendoſus locus. F. τὸς μεθ' ἑαυτῦ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων συνεσηκότας. etſi malim: τοὺς μεθ' ἑαυτῦ συνεσηκότας, gregalibus ſuis adductis. Verti, vt potui: adductisque ſecum iis, qui vna cum ipſo officinam conſtituerant. Sed rectius fortaſſis intelliguntur τὰ ἐργαστήρια τῶν συκοφαντῶν, de quibus agitur in exceptione aduerſus Zenothemidem.

10. τὴν δίκην ἀτίμητον ἔφλειν αὐτῷ.] Ne quid de petita mulcta detrahatur. Pollux lib. 8. ἀτίμητος δίκη, ἣν ἐκ ἔξιν ὑποτιμήσασθαι, ἀλλ' ἣ τοσύτῳ τετίμηται, ὅσον ἐπιγέγραπται. Suidas: ἀτίμητος ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων ἐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεξιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Huic contrarium habet Varini Lexicon: ὁ μὲν τιμητὸς ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων ἐκ ἔξιν, ἀλλὰ τὸς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι, ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, ὁ δὲ ἀτίμητος τἐναντίον, ᾧ πρόσεξιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς ἐδὲν δεῖν τὸς δικαστὰς τιμῆσαι. Ac Pollux cum Varino conſentit, vt videatur Suidae locus deprauatus. ζημία autem ἀτίμητος, quam hic petit Pantaenetus, non erat legibus, ſed ab ipſo accuſatore definita duorum talentum. Itaque pro definita legibus, malim, eam, quam poſtulaſſet, aut in actione perſcripſiſſet.

18. προκαλεῖταί με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ ἥττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.] Nam ſi quaeſtiones proceſſiſſent, iudicio nihil fuiſſet opus. Sed mirum, licuiſſe pecuniam ſemel depoſitam tollere.

979. 4. ἠλίκον ἐστὶ πλεονέκτημα καταπεπλῆχθαι τὸν βίον.] Quanta eſſet iniuria vitam abiectam agere.

F. μὴ

F. μὴ καταπεπλῆχθαι. et hoc ſequor, dum melius aliquid inuenero.

979. 5. ἐμαυτὸν ταῦτα πάσχειν ἐδόκουν, καταφρονούμενος.] Aut ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, aut ἐμαυτὸν καταφρονέμενον.

8. παρ' ἃ ἠγέμην δίκαια.] τὸ παρ' videtur abundare, et legendum ἠναγκαζόμην ἃ ἠγέμην δίκαια. Nam παρὰ τὰ δίκαια ἀντιπροκαλεῖσθαι ὁμολογεῖν, abſurdum eſſet, ſi lateretur, ſe iniqui aliquid poſtulaſſe.

24. ὅπερ ἔλεγχος.] M. ὅσπερ. et p. 981. 13. ὧν δίκην λαχὼν ἤρηκεν, παρὰ τὸ αἱρέω, non τὸ ἐρέω. et v. 15. αὐτὸς αὑτὸν, S. τὸν οἰκέτην.

981. 25. καὶ βακτηρίαν φορεῖ.] Vtrum id foeneratorum inſigne fuit? an habuerunt in eo deſcripta debitorum nomina? aut inciſas aeris alieni ſummas? τῷ γὰρ ταχέως βαδίζοντι τίς χρεία βακτηρίας.

983. 8. ἠξίωτας ὑποζῆναι.] γενέσθαι.

18. ἂν ἑλὼν τις ἀκρασίᾳ φόνῳ.] M. ἐκρασίᾳ. τοῦτο γὰρ δεινότερον. et, p. 984. 1. τοῦτ' ἔσαι δεινότατον.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS NAVSIMACHVM ET XENOPITHEN.

Pag. 984. 3. ἔλαχον δίκην ἐπιτροπῆς αὐτῷ. et, v. 4. λαβόντες τρία τάλαντα. et, ibid. ἀφῆκαν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. et, v. 8. οἱ δὲ παραγράφονται.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 985. 1. τὰς εἰληχότας ἡμῖν.] S. δίκην. quae vox fortaſſis a librariis eſt omiſſa.

5. ἐὰν, ἀδικεῖσθαι δοκῶ, ἢ καὶ μὴ.] τὸ ἢ mallem abeſſe, vt eſt annotatum in varia lectione.

8. τριάκοντα μνᾶς.] Quater 30. minae ſunt 120. et quater 3000. drachmae ſunt totidem (1000. enim drachmae 10. minas faciunt) 60. minae talentum. Er-

go 240. minae ſunt 4. talenta: quia vterque frater a quatuor fratribus tricenas minas poſtulauit.

986. 3. ὧν ἔνεσιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κύριον.] Pro ἀφ', ἢ ἐξ ὧν.

9. ἀφ' ἃ τυγχάνουσι γεγραμμένοι.] ἀφ' ἃ τὸν πατέρα ἐγράψαντο.

11. καθ' ὃν.] F. πρὸς ὃν, ἢ μεθ' ἃ.

15. καὶ πάντων τῶν πλείσων ὡς εἰπεῖν.] F. καὶ τῶν πλείσων ἢ πάντων ὡς εἰπεῖν, S. τετελευτηκότων.

988. 3. ἀκὲν ἅ γε per γ, non per τ. qui error frequens eſt ob γάμμα alterum, cum et lincola etiam verſus ſiniſtram errore calami additur. Videtur hic locus eſſe mutilus, quod ſolutio iſta Hermonactis quaſi ex abrupto inſeritur, et magnae impudentiae eſſet, a tutoribus eam pecuniam poſtulare, quam ipſi ſuae tutelae facti, a debitore accepiſſent.

21. εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν.] εἰς τοῦθ', ὃ.

990. 1. δίκην τελέσαισθ' ὑμεῖς] τελέσασθαι δίκην, ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνεσθαι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Sic πρὸς Βοιωτὸν infra, p. 999. 25. εἰ ἐρήμην ἐάσει τελεσθῆναι τὴν δίκην.

6. καὶ τεκμηρίῳ χρήσασθαι τούτῳ, τῷ μεγέθει.] F. τούτων (S. τῶν χρημάτων) τῷ μ.

11. τῶν τότε λεχθεισῶν.] λέγειν δίκας in hac ſignificatione (quod ſciam) non dicitur, ſed λαγχάνειν. vnde εἰλημμένας δίκας καὶ ληχθεῖσας per η in ſecunda, παρὰ τὸ λήχω.

23. ὡς οἷόν τε μέγιστα.] Hanc lectionem probo.

992. 24. μᾶλλον δ' οὐδὲ δικαίων.] Felic. οὐδὲ δίκαιον, ἢ οὐδὲ τῶν δικαίων.

27. καὶ κακῶς.] F. A. καὶ τὰ μὲν ἴδια κακῶς ἀνηλωκέναι, τὰ δ' ἀλότρια, etc. vt conſtet ἀντίθετον.

993. 1. ἢ ὡς εἰσὶν ὧν ἂν ἀφήκητε, οὕθις ὑμῖν δικαίως τὸ λαγχάνειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι.] F. ἢ ὥς εἰσιν, ὧν ἂν ἀφή-

ἂν ἀφήκητε, αὖθις δίκαι; ἢ ὡς τὸ λαγχάνειν ἔτι δίκαιόν ἐστι.

993. 11. ἣν πρώην ἀφείλοντο Αἰσίᾳ, δίκην ἑλόντες.] ἀφείλοντο Αἰσίᾳ coniunge.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS BOEOTVM

DE NOMINE.

Fortaſſis Boeotus hic eſt, de quo ſcribitur in Midiana, p. 537. 21. ἴσασιν Εὐαίωνα πολλοὶ, τὸν Λεωδάμαντος ἀδελφὸν, ἀποκτείναντα Βοιωτὸν ἐν δείπνῳ καὶ συνόδῳ κοινῇ, διὰ πληγὴν μίαν: vt homo malus male perierit.

994. 4. εἰ ὄντως εἰσὶν ἐξ αὐτῆς.] αὐτῆ lege, τῆ Μαντιθέᾳ. Nam de matre quis dubitet?

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 995. 21. καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον.] Et mulctam ſibi pecuniariam, ſponſoribus datis, indixerat. Sic verti, quaſi mulier eſſet mulctanda. Sed et ex argumento, et ipſis in Boeotum orationibus, apparet, Mantiam pollicitum eſſe Plangoni pecuniam, apud ſequeſtrem depoſitam, aut ſponſoribus datis. Itaque malo: Certam ſtipulata pecuniam. Etſi videtur Mantias ſuapte voluntate et deceptus et coactus. Quam enim facile mulieris impudentiam et perfidiam ſponſorum aut ſequeſtrium teſtimoniis refutaſſet?

996. 27. ἢ πρὸς ὁντινα ἂν ᾖ ἡ δίκη.] Aut alius, apud quem cauſa eſt agenda. Sic verti, vt referrem ad magiſtratus. Varia enim iudicia fuerunt Athenis. etſi verba videntur potius ad accuſatorem pertinere: aut is, cum quo eſt iudicium: is, qui non in ius vocauit.

997. 17. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ τῷ χαλκείῳ προσέῃ.] F. ὥσπερ χαλκείῳ, ἢ ἄλλῳ τινί. Verti: niſi forte nota, vt alteri cuipiam, aereo vaſi adiicia-

iiciatur. χαλκεῖον, χαλκῆν σκεῦος, vt χαλκεῖον δωδωναῖον: et ἐν ᾧ χαλκεύουσιν, τὸ ἐργαστήριον τοῦ χαλκέως, aeraria officina, quae et χαλκέων. Heſychius etiam: χαλκεῖα τὰ τῆς εὑρέσεως τῶν τεχνῶν ὑπομνήματα. Item: χαλκεῖα, ἑορτὴ ἀγομένη Πυανεψιῶνος, εἴτε τῇ Ἀθηνᾷ, εἴτε τῷ Ἡφαίστῳ. Varinus. Inſignia etiam officinis addi ſolere, non eſt ignotum: et Luteciae nulla fere domus eſt, quae non certo ſigno ſit notata. Malo tamen interpretari: vt aeneo vaſi, aut alteri cuipiam rei adiiciatur.

998. 1. ἂν ἄρα ἄτερος ἡμῶν.] ἂν ἄρα ὁ ἕτερος ἡμῶν.

4. Δυοῖν πινακίοιν τὸν ἕνα κληρῶσθαι.] Ergo tabellis in ſortitione ſua nomina inſcripſerunt, vt apud Romanos tabellis ſuffragati ſunt, vnde lex tabellaria.

8. ἀλλ' ὃδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίοις ἔχειν.] F. ἡμᾶς ἔχειν, καλὸν, pro ἐνίοις.

999. 14. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικασηρίοις.] Fortaſſis expeditione exhauſto aerario, merces iudicibus data non fuit. Nam in Timocratea negat, eos gratis hoc munus obituros.

15. ταῦτα δ' εἰ μὴ συνέβη coniunge.

16. σεσημασμένων ἤδη τῶν ἐκίνων.] Quid vero iſta obſignatio obſtat, quo minus teſtes producantur?

19. ποιήσασθαι αὐτὸν, ὃ λέληθεν.] ἔγνωσαν πολλοῖς, ὅτι ἐποιήσατο. Ne coniunge, ὃ λέληθεν αὐτόν.

24. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις.] δανείζων αὐτοῖς μαρτυρίαν.

1000. 11. ὃ δήπου τοῦτον μὲν δίκαιον.] Sequitur a fine περιόδου ἀποφαντικῆς, ὃν ἔγωγε ἡγοῦμαι: quaſi ea fuiſſet ἐρωτηματικὴ: ἆρα τὸν μὲν δίκαιον.

1001. 19. εἰς παῖδας χορεύσων.] ἀντὶ τοῦ ἐν παισὶ.

24. ἐγὼ μὲν οὐδένα ἂν οἶμαι.] τὸ οὐδένα, etiam ſequente vocali ſcribo integrum, ne οὐδὲν neutro genere le-

re legatur. Apoſtrophus enim facile omittitur, ſequente praeſertim tenui vocali.

1002. 8. *τίς ἦν χρηματιστὴς ὁ πατὴρ.*] *ἀντὶ τοῦ ὅτι οὐ χρηματιστικὸς ἦν, ἀλλὰ προετικὸς χρημάτων.* Haec lectio melior eſt, quam *τίνος ἦν.* Niſi quis forte ſubintelligere velit, *ὅτι ἐ χρημάτων, ἀλλ' ἡδονῶν ἐπιθυμητὴς· Φιλογυνὴς μᾶλλον, ἢ Φιλοχρήματος.*

22. *ὁρῶν ὥσπερ ἂν ἄλλον τινὰ ἑτωσὶ.*] *ὁρῶν ἑτωσὶ ὥσπερ.*

23. *καὶ συχνῶς.*] S. *νεώτερον, τουτέστιν, ἐκ ὀλίγοις ἔτεσι.* Hoc malo, quam, Idque crebro, vt ad verbum Video referatur.

Ibid. *ὅσα ἐξ ὄψεως.*] S. *τεκμαίρεσθαί ἐστι.*

26. *τί ταὐτὸν ἔχει δικαίως.*] F. *τί ταὐτὸν ἐμοὶ δικαίως ἂν θείης ὄνομα*, S. *σεαυτῷ.* Locus videtur et corruptus et mutilatus. Deeſt enim reſponſio, cuiusmodi fuerit: *τί ἂν ἀποκρίναιο;* et v. 27 *εἰ γὰρ Μαντίθεον* non optime cum ſuperioribus cohaerere videtur. Sed quid ſi legas? *τί σαυτῷ δικαίως ἂν θείης ὄνομα; τί ἂν ἀποκρίναιο; εἰ γὰρ.* Haec certe minus habent ſalebrarum.

1003. 9. *ὥς ἐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ.*] Videtur inuerſus verborum ordo: *ὥς ἐ τῷ δικαίῳ μόνον,* (Iuſtum enim eſt ſuum cuique manere nomen) *ἀλλὰ καὶ τῷ χρόνῳ.* Tempore qui prior eſt, potior quoque iure putatur.

10. *πρεσβεῖον.*] *γέρας ὀφειλόμενον τῷ πρεσβυτέρῳ.*

19. *τοῦτο γὰρ εἰσήχθης.*] *κατὰ τοῦτο, ἢ ὥστε ἔχειν τοῦτο.* Niſi forte *τούτῳ* dandi caſu legendum.

1004. 13. *ἐκ οἶδα, οἷον δεῖ τὸν προσήκοντα εἶναι περὶ τοὺς γονέας.*] *τὸν προσήκοντα, ἀντὶ τοῦ τὸν γνήσιον, ἀλλὰ μὴ νόθον υἱόν.*.

1005. 1. *ἐδ' εἰ τὰ μάλιστα ὁ πατὴρ ὄντα σὲ αὐτοῦ, μὴ ἐποιεῖτο, ἐκ ἀδικῶ.*] *ἀντὶ τοῦ ἐκ ἂν ἠδίκει.*

1006. 6.

1006. 6. *ἀντιλαγχάνει μοι τὴν μὴ ἔσαν.*] *λαγχάνει, ὅτι ἡ δίκη ἀναύδικος.*

7. *ἐξαρχῆς ἔδει αὐτὸν ἐᾶν τελέσασθαι.*] Satis fuiſſet, non reſpondere. Neque enim ſe in ius vocatum, qui Mantitheus eſſet, ſed Boeotum quendam, qui ipſe non eſſet.

17. *ὃς ποιεῖ κυρίους εἶναι τοὺς παῖδας.*] *τὸ εἶναι* malim *ἀπεῖναι.*

26. *ὧν γ' ἂν μὴ ὦσι νόμοι* legendum, vt annotatum eſt.

Ibid. *ἀλλὰ γνώμῃ.*] *τὸ ἀλλὰ* videtur expungendum.

1007. 7. *καὶ κατὰ τὴν τούτου προσομολογίαν.*] Vera eſt haec lectio. Supra enim dixit p. 1006. 6. *ὁ πρόσθεν ἑαυτὸν Βοιωτὸν προσαγορεύσας.* Nec reponendum, *καὶ κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁμολογίαν.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA BOEOTVM DE DOTE.

Pag. 1007. 1. *καὶ ἔτος περὶ.*] Lego *παρὰ*, *ἢ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.* Nam *περὶ* ſignificaret, et hic agi de nomine, quod falſum eſt.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1008. 9. *ἠνάγκασεν αὐτὸν ὑπομεῖναι τούτους ποιήσασθαι.*] *τὸ ὑπομεῖναι* videtur abundare.

1009. 13. *ὀκτωκαιδεκαέτη γῆμαι.*] F. *ὀκτωκαιδεκαέτει* dandi caſu. quia praecedit *συνέβη μοι.* Fel. *ὀκτωκαιδεκαέτῃ* in prima ſimplicium.

1010. 26. *μεθ' ὧν ἔτος.*] *ἀντὶ τοῦ μετὰ τούτων.*

1012. 22. *ἵν', ἢ ἐκ μέν.*] *τὸ ἢ παρέλκει.* Lege, *ἵν' ἐκ μέν.*

1013. 4. *παραγραψάμενοι Σόλωνα Ἀρχιέα.*] *ἀντὶ τοῦ ἑλόμενοι.*

1013. 14.

1013. 14. *ἀπεδιήτησέ μοι*] F. *μϐ*. et mox, v. 15. *ἀδίκως μοι ἐγκαλῶν*. permutatis vocibus *μϐ* et *μοι*. et v. 16. *ὅτε ἐφῆκεν*, vnde *ἔφεσις*.

18. *λύσιν τοῖς ἐγκλήμασι*.] Conſtructio poſtulat *λύσειν* per *ει* verbum, *οἰόμενος λύσειν*. et p. 1014. 2. *ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς περὶ τούτων*. et p. 1015. 1. *ἵνα δὲ μὴ ἐξαπατηθῆτε*, pro *ἵνα αὖ*.

1015. 19. *ἐπὶ μὲν τῷ τὰ ἀλλότρια λαμβάνειν ὁ, τιῶν ἐποίουν*.

1016. 3. *ἃ φασὶ τὸν πατέρα* Κλέωνα.] De hoc vide Ariſtophanis *ἱππέας* et Thucydidem.

4. *τῶν ὑμετέρων προγόνων*.] Si Cleomedon fuit Cleonis filius, quomodo iſta vox locum habet? niſi et Cleomedon admodum fuerit ſenex, et *πρόγονοι ἀντὶ τῶν πάππων* ponantur.

1017. 1. *ἀποδέδεικται μαρτυρίας*.] Notatum eſt *ἐμβέβληται*. ſupra *συμβεβλῆσθαι μαρτυρίαν*, pro quo fortaſſe legendum *ἐμβεβλῆσθαι*.

6. *ὥσπερ κλητῆρες δύο μόνοι ὄντες*.] Sententia eſt, multos fuiſſe alios eius rei teſtes, vt nihil neceſſe fuerit, iſtos ſycophantas adhibere.

7. *δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἐσιᾶσαι*.] Non poſſum hoc melius explicare, quam verbis doctiſſimi viri Ioachimi Camerarii ex annotationibus ad Varennii ſyntaxin. *τῇ ἑβδόμῃ*, inquit, dabatur otium, et permittebantur luſus pueris. *τῇ δεκάτῃ* nomina imponebantur quondam infantibus, vnde eſt *ποιῆσαι* et *ἐσιᾶσαι δεκάτην* apud Demoſthenem *πρὸς Βοιωτὸν, περὶ τοῦ ὀνόματος*, et *περὶ προικός*. Verum haec *δεκάτη*, non menſis intelligenda eſt, ſed decima, ſiue dies, ſiue nox, poſt genitum puerum.

20. *ὅτι ἔτος ἦν ὁ διώκων*.] Alii addunt *τὴν δίκην*.

1018. 8. *πληγὰς συναψάμενος*.] Commentus, orto iurgio ſe a me vapulaſſe, *πλασάμενος, ὅτι ἐπλήγη ὑπ' ἐμοῦ Βοιωτός*. Hoc fere malo, quam *ἐρεθίσας*

ἡμας

ἡμᾶς ἐπὶ πληγὰς ἐλθεῖν: etsi in versione secutus sum hanc sententiam.

1019. 13. παρὰ τὸ ἡμετέρω προγόνω.] F. προξένω. et v. 20. ὑπηρετοῦντι, quia praecedit, μοι κεκομισμένῳ. Nisi placeat τὸ ὑπηρετῶν κατ' ἀντίπτωσιν εἰλεγμένον.

1020. 8. Κόνωνι τῷ Τιμοθέω.] Videtur fuisse moris, primogenito aui paterni nomen indere.

13. ἀπαντήσαντες τότω.] F. A. ἀπαντήσαντες, τότω παρόντος.

1021. 17. ὃν ἔτος πρὸκαλεῖτο] πρὸβάλλετο videtur rectius.

1022. vlt. ᾧ προσῆκε καὶ εἴ τις.] M. ᾧ προσῆκεν εἰ καί τις ἄλλος.

1023. 17. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, εἴκοσι μνᾶς δανεισάμενος.] Haec lectio vera est, altera inepta.

1024. 22. καὶ νῦν εἰ γενήσεται.] F. καὶ νῦν ἐγγενήσεται.

1025. 8. ζῆν σὺν τούτοις.] Alii συζῆν τούτοις, quod perinde est.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS SPVDIAM.

Pag. 1027. 16. φησὶ γὰρ αὐτὸν καὶ τῷ Πολυεύκτω καὶ τῆς πρεσβυτέρας ὀφείλοντα χρήματα.] F. καὶ τῷ Πολυεύκτῳ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1028. 12. καὶ νῦν κινδυνεύω μὲν ὅμως δ']Haec inter se cohaerent, nec opus est κινδυνεύομεν legere.

Ibid. κινδυνεύω ἐχ ὁμοίως ἔχειν.] Sic Plato Euthyphrone: κινδυνεύεις σοφός τις εἶναι ὁ Μέλιτος Nisi forte pro ἔχειν placeat ἔχων: vt sit sententia: ἐγὼ μὲν κινδυνεύω (absolute) ἔχων ἐχ ὁμοίως τότῳ πρὸς τοτονὶ τὸν ἀγῶνα.

1028. 13.

1028. 13. ἀλλ' ἔτος μέν.] ἀντὶ τῦ ἔτος γὰρ.

14. πολλάκις εἰθισμένος ἐνταῦθ' εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι.] τὸ ἐνταῦθα videtur abundare. Sed ii παριέναι legas, vt est annotatum, τὸ εἰς ὑμᾶς abundabit. Lego igitur, aut εἰθισμένος ὡς (hoc enim malo, quam εἰς) ὑμᾶς εἰσιέναι: aut εἰθισμένος ἐνταῦθα παριέναι. Sic postea, p. 1035. 11. ὅσῳ καὶ πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται. Sed parum refert, cum sententia sit perspicua. Nam tacite et se commendat, vt a litibus abhorrentem, et aduersarium, vt litigatorem, perstringit.

1029. 8. ἐφ' ᾧτε νομισάμενον.] Si νομίσασθαι legas, erit addendum καὶ μήτε κακόνουν εἶναι. Sed participium melius.

9. ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσενηνεγμένος.] F. εἰς τὴν οἰκίαν, quia adoptatus fuerat.

26. καὶ τὸν Λεωκράτην συνέσησε.] ἀντὶ τῦ παρὰ τῦ Λεωκράτους νομίσασθαι ἐκέλευσεν.

1030. 4. εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν.] Alii ὅσα τις ἀπετίμησεν, eodem fere sensu.

1031. 10. σκηνήν τε, ἣν ἔχουσιν lege pro δὲ.

14. καὶ προαναλωτάσης.] Cum ante insumserit. F. προσαναλωτάσης, pluribus etiam sumtibus factis.

16. τὰ δὲ ἔτω φανερῶς.] F. A. ὀφειλόμενα, οὐκ ἀποδίδωσι.

17. ὑποκινδύνους αὐτοὺς καθισάντας.] Hoc adiectiuum, vt et ὑπόχρους, quod ante habuimus, cum alibi nusquam mihi lectum sit, puto, ὑπευθύνους, quod frequentissimum est, scribendum. Felic. habet ὑπὸ κινδύνους, διαιρέτως, quod nec ipsum placet.

26. ὀφείλειν ἐμοὶ καὶ συσήσαντος.

1033. 9. ὡς λάθρα καὶ διακρυψάμενοι.] M. καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι.

16. ἔτ' ἠγανάκτησεν εἰσελθών.] Vel ἔτε εἰσῆλθε καὶ ἠγανάκτησε, neque ingressus aut indignatus est: vel, cum ingressus esset, neque conquestus est, etc.

1033. pen. καὶ προσοφειλομένων.] ὀφειλομένων πρὸς ταῖς λ′ μναῖς.

1034. 6. κατὰ μὲν τοῦθ' ὑμῖν.] Hac quidem ratione. Sed fortaſſe rectius eſt, hac quidem in parte: S. κατὰ τὴν ἀποτίμησιν τῆς οἰκίας.

7. σκέψασθε δὴ καὶ περὶ τῶν εἴκοσι μνῶν.] Recte habet haec lectio. Nam 2. minae et 1800. drachmae coniunctae, faciunt 20. minas.

1035. 17. ὡς ὡμολογεῖτο τότε τὰ σημεῖα.

1036. 8. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, τούτων.] Annotatum eſt ἐξέδοτο τούτῳ, quod fere malim.

10. πῶς ἂν ἐδόκει ἔλαττον.] F. πῶς ἂν τόνδε ἔλαττον ἔχειν, aut πῶς ἂν ἐδόκει ἔλαττον ἔχει (S. ὁ Σπουδίας σε) φήσειέ τις. hoc eſt, πάντως ἔλαττον ἔχει. Eſt ὑποφορά: qua quis obiicit, Spudiam cum ornamentis habere tantum 40. minas: accuſatorem vero et 40. minas dotis, et praeterea 10. minas poſtulare, quod ipſe negat, cum vxorem inornatam acceperit.

17. προσαπέτισε.] Si dependit Polyeuctus 10. minas, ſenſus erit, ornamenta illa mulieri non a patre, ſed a Leocrate marito, data fuiſſe. ſin ἀπετίμησε: Polyeuctum, ornamenta filiae ab ſe data 1000. drachmis aeſtimaſſe, vt dos 40. minarum compleretur. M. προσαπετίμησε.

16. ἐγὼ δ' ἅπερ ἔπεμψέ μοι, χωρὶς τῆς προικὸς, ὅσ' ἔχω μόνον.] Videtur mendoſus hic locus: et emendationis coniectura me deſtituit. ſed fortaſſis in hac obſcuritate πανέργημά τι ῥητορικὸν ἐμφωλεύει.

22. ἐπετιμᾶτο.] ἀπετιμᾶτο.

Ibid. ταῦθ' ἅπερ ἀπετετίκει.] Ergo ornamenta maritus dedit, pater perſoluit.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS PHAENIPPVM.

Pag. 1038. 7. πεπονηκέναι λέγων.] χρήμασιν ἀπειρηκέναι καὶ ἔθ' οἷός τ' εἶναι τριηραρχεῖν. ſic ſupra

v. 1. τῷ

v. 1. τῷ πεπονηκότι τάτων, non ſignificat, ei, qui diligens fuerat in adminiſtratione: neque hic, cum diceret, ſe diligentem fuiſſe in adminiſtrando: ſed vt in orationis περὶ ςεφάνε argumento, p. 223. 1. τὰ πεπονηκότα μέρη τᾶ τείχες, τὰ ἐπισφαλῶς ἔχοντα καὶ ἐρειπόμενα.

13. καὶ ψευδῶς ὀφείλει πολλὰ πραττομένῳ.] Appoſuiſſe creditorem, qui magnam ab ipſo pecuniam poſtulet, ſignificat.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1039. 18. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις.] τοῖς μεταλλικοῖς: iis, qui fodinas habent, qui et Germanice alicubi appellantur *Die Gewerken*, ab operando.

19. τὰ δίκαια μεγάλαις περιπεπτωκὼς ζημίαις.] Abſurda eſt haec lectio. Itaque repono τὰ δὲ καὶ μεγάλαις περιπεπτωκὼς ζημίαις, quia antecedit, v. 17. τὰ μὲν τῆς. ζημίαις autem hic ad detrimenta rei familiaris potius, quam ad mulctas a iudicibus irrogatas, pertinere videntur. Nam eae mox ſeorſim exponuntur.

21. τρία τάλαντα καταθεῖναι· τάλαντον κατὰ τὴν μερίδα.] Mutilus videtur hic locus. Nam et qua ratione reliqua duo talenta deberet, exponendum fuit, niſi placeat τὸ κατὰ diſtributiue poſitum eſſe: ſingula talenta pro ſingulis portionibus.

1040. 14. περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιάν.] ἀντὶ τᾶ περιών. ἐσχατιὰ δὲ, ἄκρα τελευταία, τὸ ἔσχατον μέρος χωρὶς τὸ συνάπτον τοῖς ἔρεσιν ἐρημία. Heſychius. Varinus vero παρὰ τῷ ποιητῇ ἔσχατον τόπε μέρος, χωρίου ἔσχατα, ὦ γειτνιᾷ ἔρημος τόπος. Nobis licet verterè agrum ſeu praedium, generali verbo pro ſpeciali vſurpato, ob Latini ſermonis penuriam: quod ſaepiſſime vſu venit, vt καιρὸς, εὐκαιρία, ἀκαιρία, tempus, βελὴ, εὐβελία, ἀβελία, δυσβελία, conſilium, et alia ſexcenta.

1040. 22. ὁ ἀπηλωημένος.] Suidas: ὁ ἀπὸ τῆς ἄλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλωηθῆναι, τουτέστι τὸ πατηθῆναι. Thema eſt, ἀλωάω, ἀπαλωάω, διὰ τοῦ ω μεγάλου, quia fit παρὰ τὴν ἄλων ἀττικῶς, ἀπαλοιάω autem per οι, τὸ ἀποκόπτω, vnde πατραλοίας, ὁ φονεὺς τοῦ πατρός.

1041. 3. πλέον δραχμὰς.] Numerus deeſt. Nam ſi legas πλέον δραχμῆς, ſex aſini cum agaſonibus plus conſument.

5. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν.] Hinc apparet, in permutationibus, eos rem diuinam facere ſolitos.

17. μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην.] ὕλη ſylua eſt, et in genere, materia: quae cuiusmodi hic fuerit, lignane, an argilla, an ſtramen, aut foenum, aut aliquid aliud, quaerant curioſi.

1042. 11. μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν.] ἀντὶ τοῦ αὐθαδῶς καὶ ὁρμητικῶς. 6. cap. Eſtheris, λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς poni videtur ἀντὶ τοῦ σφόδρα καὶ ὑπερφυῶς.

14. τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος.] τῇ τρίτῃ ἐπὶ εἰκάδι. 23. Auguſti.

16. τῇ ἕκτῃ.] τῇ πέμπτῃ ἐπὶ εἰκάδι. 25.

17. ὁδὸ εἰς ἑτέραν.] εἰς ὁδετέραν, ἀττικιστί.

26. πολλάκις γὰρ παρά γε τοῖς νόμοις.] Vtrum παρά γε τὸς νόμους, an ἐν τοῖς νόμοις. videtur τὸ παρὰ ex inferiore verſu παρὰ ταῖς ἀρχαῖς et huc perperam translatum.

27. ἑτέραν, ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες, ἐθέμεθα παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις· καὶ δίκας καὶ κρίσεις ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἄρχοντες.] ſic diſtinguo et lego hunc locum: συγχωρήσαντες ἡμῖν αὐτοῖς, ἐθέμεθα ἑτέραν (ἡμέραν) παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις· καὶ οἱ ἄρχοντες ἀναβάλλονται δίκας, etc.

1043. 12. ὅπερ καὶ μικρῷ πρότερον εἶπον, πρώην ἔδωκέ μοι βιβλίον ὀδὲν, ἀλλ' ἢ βαλόμενος δοκεῖν μὲν δεδωκέναι

δωκέναι τὴν ἀπόφασιν.] Videtur Phaenippus dediſſe libellum, ſed ita negligenter et confuſe ſcriptum, vt nihil inde certi colligere potuerit accuſator: idque fieri potuit, vel imperitia ruſtica, vel calliditate, aduerſarii deterrendi cauſa.

1043. 17. πλέον νέμειν τοῦ δικαίου.] πλέον, ἢ δίκαιόν ἐστι. Non eſt plus aequo tribuendum: vel, non committendum vobis eſt, vt meliore conditione ſint, quam caeteri. νέμειν πλέον τοῦ δικαίου, ἀντὶ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐᾶν.

22. τὴν εἰς τὸ δικαστήριον.] κατ' ἀντίπτωσιν, καὶ προθέσεων ἐναλλαγήν, τὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ſicut εἰς οἶκον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἐν οἴκῳ.

1044. 8. ὧν ὤμοσα πρὸ τῆς ἀποφάνσεως. et ibid. πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις. et v. 17. τοῖς ἀργυρείοις.

1045. 3. πωλῶν τὰς κριθὰς ἑκτωκαιδεκαδράχμους.] τὸν μέδιμνον ἑκτωκαίδεκα δραχμῶν.

4. καὶ τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον.] τὸν ἀμφορέα, ἢ μετρητὴν δώδεκα δραχμῶν. Gaza Metretam vertit amphoram, Eraſ. 2. Ioannis: Cadus, inquit, ſiue metreta, menſura congiorum decem. In Lexico Graecolatino ἡ μετρητὴ genere foemineo ὀξυτόνως ſcriptum eſt, hic maſculino παροξυτόνως ὁ μετρήτης. In veteribus Graecis Lexicis hanc vocem non reperio. In Iohanne acuitur ὑδρίαι χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Vbi genus diſcerni haud poteſt. Pollux: μετρητὰς οἴνου Δημοσθένης. lib. 4. cap. 23. et l. 10. cap. 20. ἀλλὰ καὶ μετρίτην (διὰ τοῦ ι. παρὰ τὴν μετριότητα ὁ Φιλύλιος) τὸν ἀμφορέα εἴρηκεν. et Φιλόχορος παρὰ τοῖς παλαιοῖς φησὶ τὸν ἀμφορέα κεκλῆσθαι κάδδον.

18. ἑκατέρῳ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ.] Vtrum ſingulis 45. an vtrique ſimul?

1046. 11. καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων.] Si ἱππέων legas, vertito: deſerta equitum claſſe vehiculum ſibi comparauit. Videtur alludere ad prouerbium ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους μεταβῆναι.

1046. 12. *τηλικοῦτος ὤν.*] Vel ad iuuenilem aetatem, vel ad ſtaturae proceritatem referri poteſt: quarum neutram deceat vehiculo potius, quam equo, vehi: cuius in re bellica nullus ſit vſus. In itinere quidem faciendo proceres noſtri ſeculi curribus Hungaricis, quas Gutſchas vocant, malle vti quis miretur? quibus bina milliaria Germanica et amplius, ſingulis horis in planicie confici poſſunt: id quod vix credidiſſem, niſi expertus ipſe eſſem, Auguſta Landſpergam duabus horis peruectus, poſtridieque totidem reuectus: quae oppida ſex mediocribus milliaribus inter ſeſe diſtant, totidemque horas equitando abſumunt.

22. *τὰς δὲ νομίζοντας ἀπολαύειν.*] Sententia poſtulat *ἀπολλύειν.*

1047. 3. *λέγε ἐντεῦθεν, εἰ ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω*] Alii *ὀφείλει* F. *εἶτ' ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω*, vt ſint verba *τῆς ἀποφάνσεως.*

1048. 16. *καὶ τὴν τετιμημένην.*] Aeſtimatam. F. caeſam materiam, *τὴν τετμημένην.* Nulla enim *τῆς τιμήσεως* facta eſt mentio, niſi quod aliquas drachmas Phaenippum inde percipere in dies ſingulos dixit.

1049. 3. *καὶ ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων.*] Lego *καὶ ἐπί τινα δραπετεύοντα.*

4. *τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ νῦν.*] Quia verba haec minus belle cohaerent, *τὸ καὶ νῦν* praetermiſi, ſententiam ſecutus.

10. *περιελαθέντα περιιδεῖν.*] *ἐπιτρέπειν περιελαύνεσθαι.* Sed nihil vetat vertere: Neque ab iſtis exagitatum negligatis.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS MACARTATVM.

Pag. 1049. 4. *ὡς ὅσα ἐγγυτάτω τῷ γένει.*] S. *τῷ Ἀγνίᾳ συγγενεσάτῃ* noluit dicere. Philolaus *τὰς ἄγχις ἐκγεγαῶτας* poetice appellat. *ἐγγυτάτω* autem ad-

tem aduerbium eſt, pro ἐγγυτάτη, ab ἐγγὺς, ἐγγυτέρω, ἢ ἔγγυον, ἔγγυσα, ἢ ἐγγυτάτω.

6. διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι datiuo lege.

9. εἰς ὧν γὰρ ὁ Θεόπομπος.] F. εἰσιὼν δ' ὁ Θεόπ.

IN IPSAM ORATIONEM.

Nulla eſt fere inter Demoſthenicas orationes ita partim deprauata, partim perplexa, vt haec. Itaque confiteor, me aliquot loca parum intelligere: quo minus Oporinum noſtrum in prima editione idem conqueſtum fuiſſe miror. Nam cum is negaret, ſe meam huius orationis interpretationem vbique intelligere, ego rogabam, num ipſe Graeca aſſequeretur? quod cum aeque negaret, pares ergo, inquam, ſumus: nosque plurimos ignorationis huius ſocios eſſe habituros exiſtimo. ἐπιγράφεται μὲν ὑπὲρ Μακάρτατου, ἀθλιώτατον δ' ἂν ποιήσειε τόν τε ἑρμηνεύοντα καὶ τὸν ἐξηγούμενον· καὶ πολὺς μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὁ περὶ Ἀγνίου λόγος, ἥκιστα δ' ἀγνεύει πλείστων σφαλμάτων τε καὶ δυσκολιῶν ὁ λόγος, νόμους τε ἔχων παλαιοὺς, καὶ χρησμοὺς ἀλλοκότους, καὶ γενεαλογίας δυσεφίκτους. Operam tamen pro virili dedi, vt apparet, τὰς δευτέρας Φροντίδας non prorſus fuiſſe inanes et ſuperuacaneas, non vtique minore labore ſuſcepto, quam ab iſtoc ipſo Soſitheo, qui filioli nomine in haereditatem agit, ſed nequaquam paris remunerationis exſpectatione. Sunt enim iis plerique praediti ingeniis, vt contra aequiſſimam Ariſtotelis poſtulationem, nec pro inuentis gratiam habeant, et praetermiſſis veniam negent: et, ſi qua forte culpa commiſſa fuerit, nullam imbecillitatis naturae communis, aut fortunae aduerſioris, rationem habeant: ſed e veſtigio et ſcriptorem et librum capitis damnatum in Barathrum abiiciant. ἀλλ' οἰστέον καὶ λιπισέον.

1050. 4. ὥστε ἔχειν.] ἵνα ἔχωσι, τελικῶς, ἀλλὰ μὴ ἀποτατικῶς.

pen. ὅ, τι ἂν ἐπέλθοι τούτοις.] ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

1051. 5. Ἀγνίᾳ τῷ Ἐξοίου.] Duo fuerunt Hagniae, vnus Buſeli, alter Polemonis filius, ſuperioris Hagniae nepos, Buſeli pronepos. Vnde autem hic poſterior, cuius haereditas controuerſa eſt, τοῦ Ἐξοίου dicatur, non aſſequor: legendumque cenſeo, τοῦ Πολέμωνος. Glaucus quidem et Glaucon Exoei filii, vt et Butelus ipſe, dicuntur. Vnde hoc nomen ad Hagniam eſt errore librarii tranſlatum.

21. ἢ παρακαταβάλλειν βούλεται τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου.] ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου ἐκ παρακαταβολῆς.

1052. 13 τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον, προκαλεῖσθαι, ἐάν τις βούληται ἀμφισβητεῖν] προκαλεῖσθαι παρά τινος pro τινὰ προκαλεῖσθαι, ſuſpectum mihi eſt, etſi poſt ſequitur, p. 1054. 25. ἀνάγνωθι τὸν νόμον, καθ' ὃν ἡ πρόσκλησίς ἐστι παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. Videtur et προκαλεῖσθαι pro προσκαλεῖσθαι fere vbique ſcriptum. Nam αἱ προκλήσεις fiebant extra iudicium.

21. καὶ τρεῖς χόας lege, παροξυτόνως, παρὰ τὸ χοῦς. Nam χοαὶ ὀξυτόνως ſunt inferiae et parentalia.

27. πέμπτον γὰρ μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος.] Ergo tres choes amphoram faciunt.

1053. 3. καὶ δίκων τεττάρων.] Cum accuſatores 4. fuerint, et vna rea mulier, videntur 5. diſci ponendi fuiſſe. Scriptum fortaſſis eſt δ' pro ε: niſi forte duo ex illis ex profeſſo coniuncti fuerint.

13. εἰς τοὺς φράτορας τοὺς τοῦ Ἀγνίου.] τοῦ Εὐβουλίδου legendum.

15. ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος.] ὁ μὲν ἦν, ὦ Σωσίθεε, ἀλλ' ἵνα σὺ τὰ χρήματ' ἔχῃς. Nam Soſitheo, ſemel a Theopompo victo, non licebat denuo ius de eadem re adipiſci καὶ παλινδικεῖν. Sed cum iniuriam ſibi fa-

ſibi factam putaret, quid facit? filium ſuum tertium Eubulidem adoptat, ſecundo Eubulidae, ſocero, defuncto, (quae adoptio haud dubie acriter eſt, vt contra leges facta, oppugnata a Macartato) et filii ſui nomine agit in haereditatem Hagniae, quam ſecundus Eubulides, ſecundae Phylomachae pater, iure agnationis tenuerat, filiaeque reliquerat.

21. ὅπως ἐκ τῆς θυγατρος.] Cur ergo non primogenitum illi adoptandum dediſti, Soſithee? Quia non tibi familia Eubulidae, ſed pecunia curae fuit: ὁ μὲν ἓν λόγος εὔμορφος, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος.

1054. 11. ἐψηφίσαντο τὰ δίκαια.] Quae fuerunt illa? τὸν παῖδα τουτονὶ εἰσάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὅτι εἰσάγεσθαι. Sic malo accipere εἰδικῶς, quam τελικῶς, vt ante verti: decreuerunt, Iudices, recte et conuenienter, vt puer hic Eubulidae filius in Hagniae familiam introduceretur. Neque vero me pudet meliora peioribus ſubſtituere, etſi et illa interpretatio defenſionem habet ex ambiguitate conſtructionis.

17. κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ.] Hinc apparet, Eubulidem, cuius nomine haec habetur oratio, minorennem fuiſſe, ac potius infantem.

27. ἐὰν δ' ἐπιδεδικασμένα.] F. ἐὰν δ' ἐπιδεδικασμένῳ ἀμφισβητῇ τις τοῦ κλήρου. Niſi placeat exponere ἐπεὶ ἐπεδικάσατο.

1055. 1. ἀτελὴς ἔσαι.] ἄπρακτος καὶ ἀνωφελὴς· οὐδὲν ἰσχύσει καὶ ἀποδεδιώξεται.

3. προσκαλείσθω κατὰ ταυτά.] S. ὁ ἐπιδικαζόμενος ἐκεῖνον (ſ. τὸν ἔχοντα τὸν κλῆρον, ἢ τὴν ἐπίκληρον) ᾧ ἡ προθεσμία μήπω ἐξήκει, qui nondum tot annos haereditatem tenuit, vt ei litem intendere nefas ſit. Alibi quinquennii fit mentio. Apud Iurisconſultos eſt praeſcriptio longi, longioris, longiſſimi temporis. Sed haec nihil ad Demoſthenem.

4. τὴν δ' ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι.] Diſceptatio

ptatio autem praetoris esto. F. πρὸς τῷ ἄρχοντι: disceptetur autem apud praetorem.

1055. 5. καθότι ἐπεδικάσατο ἕ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα] F. ὡς ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα.

12. ἀδὲ ὄντα ἀδενὶ ἄνθρωπον.] Lege ἀδένα ἄνθρωπον, ἢ ἀδένα ἀνθρώπων.

19. οἱ πόρρω καθήμενοι ἀπολείπεσθαι.] S. τῆς θεωρίας ἐδόκουν.

1057. 4. οἰκειότατον μᾶλλον] πολλῷ οἰκειότερον.

9. παρακολουθήσαιτε καὶ αἰσθήσαισθε.

Ibid.]ἵτοις ὅτι εἰσί.] ἀντὶ τοῦ ἕτι ἕτοί εἰσι, καὶ ἀντίπλωσιν.

12. καὶ ἕτος μὲν ἅπαις ἐτελεύτησεν lege.

1058. 2. τῷ μὲν ἕν Θεοπόμπῳ.] Hanc genealogiam equidem non satis intelligo, propter multiplices genitiuos, et vocabula cognationum parum dilucida, dum alii necessarii cum aliis conferuntur. Neque est haec multum diuersa a consuetudine Concordiensium agricolarum in Alsatia, qui ab abnepote ad abauum solent adscendere, hoc modo: Petrus Ioannis, Iacobi Philippi, Arbogasti. Nec in argumento Archidami Isocratis huic dissimilis ratio est: nisi quod ibi articuli additi rem dilucidiorem faciunt: καταγεται δ' ἕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος. Ζευξίδαμος, ἕ Ἀρχίδαμος, ἕ Ἄγις, ἕ Ἀγησίλαος, ἕ Ἀρχίδαμος: et in Euangelio Matth. fit idem verbo ἐγέννησε, et apud Lucam: Ἰησοῦς ὢν, ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλεὶ, τοῦ Μαθὰτ, τοῦ Λευὶ. καὶ τὰ λοιπά. Sed quantum ex ea colligere possum, haec ratio est necessitudinis, quam in tabella delineaui. Hagnias, Eubulides, fratres. Phylomache, Philager, fratrum liberi. Hi procreant Eubulidem: Eubulides Phylomachen accusatoris vxorem: e quibus nascitur Eubulides in Hagniae familiam adoptatus in linea descendente, Stratius autem, Charidemus, Theopompus, Macartatus, sunt in linea collaterali.

GENEA-

GENEALOGIA,

CVIVS IN HAC ORATIONE FIT MENTIO.

DEXOEVS
BVSELVS

1. *Hagnias* —— 1. *Eubulides.* —— *Stratius* —— *Habron* — *Cleocritus.*

Polemo et
1 *Phylomache*
2. *Hagnias orbus, cuius est haereditas.*

Philager.
Euctemon.
Calliſtratus; auus maternus Soſithei accuſatoris.

Phanoſtrate et Charidemus. — *Filia neptis, mater Theopompus et Stratocles.* — *Soſithei ex Calliſtrato.*

Macartatus Theopompi filius, reus; qui tenet haereditatem Hagnianam, euictam a patre Theopompo et ereptam Phylomachae ſecundae, cuius filius Eubulides 2. eandem recuperare ſtudet, vt Hagniae ſecundo genere propior. Propinquitas autem illa exſiſtit a Phylomache prima, Hagniae ſecundi amita, Phylomachae ſecundae auia materna: quae, licet foemina, eſt in deſcendente linea Hagniae primi: Theopompus autem etſi eadem neceſſitudine Hagniam ſecundum attingit, qua Eubulides 2. aeque eſt ex alia familia atque Theopompus: tamen potiore iure eſt propter matrem 1. Phylomachan, Hagniae primi neptem, ſecundi amitam. Alioqui Theopompo et Eubulidae fuiſſet ex aequo diuidenda haereditas, cum vterque ſit Hagniae poſterioris frater patruelis. Ex hac delineatione, et collateralium inter ſe et adſcendendo et deſcendendo collatione, paulo rectius ſtatui poterit de gradibus et nominibus neceſſitudinum: quae permutata non vno in loco cum eſſent, et Graeca nomina ἀνεψιῶν late pateant, procliuis in conuertendo lapſus fuit, vocabula ipſa potius, quam ſeriem generis, intuenti. Quorum explicationem hic ordine ſubiiciamus, ſeorſim a caeteris annotationibus, vt res ipſa in conſpectu poſita lectorem admoneat.

E Philagro et Phylomache 1. naſcitur 2. Eubulides. Is procreat 2. Phylomachan, Soſithei accuſatoris vxorem, Eubulidae pueri, in familiam ſecundi adoptati matrem: qui ratione propinquitatis Hagniae ſecundi, qui orbus deceſſit, haereditatem ſibi vendicat. Cauſam huius agit Soſitheus naturalis pater, autore dato fratre pueri.

1056. 22. *Στράτιος ὁ τετὲ πρόγονος Μακαρτάτε.*] Proauus. Series haec eſt: Stratius, Charidemus, Theopompus, Macartatus.

23. *καὶ ἕτερος Ἀγνίας, ὁ τετὲ πρόγονος τῦ παιδὸς.*] Abauus, ſi etiam pueri matrem numeres: proauus, ſi, matre omiſſa, Eubulidis aui filium ſtatuas. Series haec eſt: 1. Hagnias, Phylomache, Eubulides, Hagniae ſecundi patruelis, Phylomache ſecunda, Eubulides tertius. In hac ſerie duae quidem intercurrunt mulieres, quibus mares, quamuis remotiores, praeferuntur, ſed in eadem familia tantum, vt opinor.

vlt. *καὶ προσήκει μᾶλλον τῷ Ἀγνίᾳ.*] S. *τῷ μεγάλῳ, ἢ προτέρῳ, τῷ Βασέλε υἱεῖ.*

1057. 3. *ἀδελφιδῆς δ' Ἀγνίε*]Hagnias ✕ Stratius.
Polemo ✕ Charidemus.

5. *ἢ τὸν ἀδελφιδῆν.*] *τὸν τῦ ἀδελφῦ υἱὸν Χαρίδημον.*

15. *ἀνεψιῷ ἑνὶ ἑαυτῦ.*] *ἀδελφιδῷ.* Hagnias ✕ Eubulides.
Polemo ✕ Philager.

16. *ὁ γὰρ Φίλαγρος ἀδελφὸς ἦν Εὐβελίδου τοῦ ἀδελφῦ τῦ Ἀγνίε.*] Falſum hoc eſt. Legendum igitur, vt genealogia oſtendit, *ὁ Φίλαγρος υἱὸς ἦν.*

27. *Στρατίε δ' υἱδῆς.*] Nepos ex filio. Stratius, Charidemus, Theopompus.

vlt. *καὶ ἡ Θυγάτης πάλιν.*] F. A. *καὶ ἡ Θυγάτης, ὅτι πάλιν.*

1058. 2. *τῷ μὲν ἓν Θεοπόμπῳ.*] Labyrinthus eſt hic locus, et plane crux fixa interpretibus: quem initio ſic tranſtuli, non quod veram interpretationem putarem, ſed ne lacunam relinquerem. Sed Theopompo natus eſt filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, qui conſobrinus Hagniae paternus fuit: quum Eubulidae conſobrini filius Hagniae a patre ſit hic puer, etc. Haec, vt ingenue fatear, nec ipſe intelligo. Sed eſt locus et male diſtinctus, et alioqui

alioqui corruptus. Nam poſt Μακάρτατος ἐτοσὶ v. 3. coli nota eſt ponenda: et, τῷ δὲ Εὐβελίδῃ, ἀπὸ κοινῆ repetendum, ἐγένετο ἐτοσὶ ὁ παῖς. et mox, v. 5. πρὸς πατρὸς Εὐβελίδᾳ, perperam ſcriptum eſt pro Φιλάγρᾳ, vt genealogia docet. Sic ergo verba ordinabis: ἐτοσὶ δὲ ὁ παῖς, ᾧν Ἀγνίᾳ παῖς ἀνεψιᾷ πρὸς πατρός. ἐγένετο υἱὸς Εὐβελίδῃ, τῷ ὄντι υἱεῖ μὲν Φυλομάχης, ὄντι δὲ ἀνεψιῷ Ἀγνίου πρὸς πατρὸς Φιλάγρᾳ.

Nunc hos inter ſe comparemus:

Hagnias ——— Eubulides

Phylomache———Philager

Hagnias.———2. Eubulides

3. Eubulides. Ita fratres ſunt 1. Hagnias et 1. Eubulides: Phylomache et Philager patrueles: conſobrini vero aut amitini (ſecundum iurisconſultos) inter ſe ſunt Hagnias et Eubulides, natus ex amita Hagniae ſecundi, ſorore, et Philagro, fratre Polemonis, qui Polemo fuit Hagniae ſecundi pater. Nam Donatus ait, conſobrinos eſſe, natos ex fratre et ſorore. Sed Demoſthenes, omiſſa hic Phylomacha, patres ſecundi Hagniae et Eubulidae ſecundi confert: qua ratione fratres patrueles erunt, e tribus fratribus nati. et Eubulides tertius erit Hagniae ſecundi fratris patruelis filius. Multum refert, quos inter ſeſe conferas. Sunt enim haec τῶν πρός τι, et alio atque alio reſpectu alias atque alias appellationes ſortiuntur. Verto igitur de integro ſic: Ac Theopompo filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, (qui, reſpectu patris Philagri, Hagniae patruelis fuit) (Nati enim ſunt duobus fratribus, Polemone et Philagro) puer hic natus eſt, Hagniae coniunctus, vt filius patruelis fratris. Qui habet aliquid melius et certius et dilucidius, doceat. Vocabula iſta

cogna-

cognationum et affinitatum tam Graeca, quam Latina, ab aliis aliter vſurpantur: quorum controuerſiis decidendis ego me nolo arbitrum honorarium interponere. Illud tantum rogo, vt, ſi quis ea, quibus ego ſum vſus, improbarit, tum demum erroris me condemnet, vbi omnia Lexica Graeca et Latina, inter ſeſe collata, conſentire probarit.

1058. 5. *ἀνεψιᾷ πᾶις ὢν Ἀγνίᾳ.*] Etymologicon: *ἀνεψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ ἄνωθεν συνῆφθαι εἰς συγγένειαν.* Heſychius: *ἀνεψιοὶ, ἀδελφῶν υἱοί. ἀνεψιαδῆς* (qui et *ἀνεψιάδης* a Polluce dicitur) *ὁ ἐκ τῆ ἀνεψιᾷ ἢ τῆς ἀνεψιᾶς γεγονὼς: ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια.* Suidas Heſiodum Homeri *ἀνεψιάδην* facit, hoc modo adſcendendo: Heſiodus, Dius, Ampelides, Melanopus, *ὃν φασί τινες τῆ Ὁμήρῳ προπάτορος εἶναι πάππον.* Sed ſi Herodotum ſecuti, Melanopum Critheidis patrem, e qua natus Homerus ſit, ſtatuamus, legendum erit: *προπάτορα εἶναι, ἢ πάππον.* Age deſcendamus:

Melanopus

Ampelides — Critheis

Dius — Homerus

Heſiodus. Iulius Pollux lib. 3. cap. 2. paulo dilucidius haec explicat: *ἀνεψιοὶ ἀδελφῶν παῖδες, εἴτε πατραδέλφων, εἴτε ἐκ μητραδέλφων· εἴτε ἐξ ἀδελφῆ, ἢ ἀδελφῆς· εἴτε ἐκ δυοῖν ἀῤῥένων ἀδελφῶν, εἴτε ἐκ δυοῖν θηλειῶν. αὐτανεψιοὶ, οἱ ἀνεψιοί. οἱ ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φύντες ἀλλήλοις ἀνεψιάδαι, εἴτε ἐξ ἀμφοῖν ἀῤῥένων εἶεν, εἴτε θηλειῶν, εἴτε ἐξ ἄῤῥενος καὶ θηλείας.*

ἀνεψιάδης { *δῆς ὅ, τε ἀνεψιαδῆς καὶ* / *δῆ ἡ ἀνεψιαδῆ, οἱ ἐξ ἀνεψιαδῶν ἀλλήλοις ἐξανεψιοὶ καὶ ἐξανεψιαὶ.* Quaerendum hic videtur,

tur, iidemne ſint ἀνεψιοὶ καὶ ἀδελφιδοὶ, an vero diuerſo reſpectu ſic appellentur. Exempli gratia.

Peleus	πάππος	Telamon	Auus
Achilles	υἱὸς	Aiax	Filius
Pyrrhus,	υἱδῆς,	Euryſaces,	Nepos.

Peleus

Peleus, Telamon, fratres ſunt, Achilles, Aiax, fratrum filii, atque iterum Pyrrhus et Euryſaces. Sed Aiax et Euryſaces ad Peleum relati ſuntne prior ἀνεψιὸς, ἢ ἀδελφιδῆς; poſterior ἀνεψιάδης, ἢ ἀδελφιδῆ υἱός; et quomodo Latine appellantur? Aiax nepos ex fratre, Euryſaces nepotis ex fratre filius, an habent ſingula nomina? Iam Achilles et Aiax, ſuntne ἀνεψιοὶ, an ἀδελφιδοῖ inter ſe appellandi? Latine quidem fratres patrueles dicuntur. Iam Euryſacis patruus eſt Achilles, πάτρως, ἢ πατραδελφος: magnus patruus Peleus: ſed quomodo Graece dicitur? Aliudne habet nomen, quam πατραδελφὸς πατήρ; Haec et ſimilia velim accuratius explicari a iuriſconſulto, qui idem et Graecae linguae peritus eſſet, et Graeca cum Latinis conciliare, et pro diuerſitate reſpectuum inter ſeſe comparare. Idque aut iam feciſſe, (Nondum enim eius ſcripta legendi otium habui) aut facturum eſſe virum clariſſimum et diſertiſſimum, Matthaeum Weſenbeccium, et ſpero, et opto. Vulgaria iſta ſunt, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, ἀδελφὴ, frater, ſoror. ἀδελφιδῆς, fratris aut ſororis filius. ἀδελφιδῆ, fratris aut ſororis filia. πάτρως, πατραδελφος, θεῖος πρὸς πατρὸς, patruus. μήτρως, μητραδελφος, θεῖος πρὸς μητρὸς, auunculus πατραδελφη, amita. μητραδελφη, matertera. ἀνεψιὸς, conſobrinus, fratris vel ſororis meae filius, nepos ex fratre vel ſorore: ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, patruelis, amitinus. (ſed de poſteriore dubito) ἀνεψιὸς πρὸς μητρὸς, conſobrinus. ἀδελφαὶ, ſorores. ἀδελφιδαῖ, filiae ſororum, conſo-

consobrinae. ἀδελφιδαῖ, neptes ex sororibus, vel sobrinae. ἀδελφοὶ, fratres. ἀδελφιδοῖ, fratrum filii patrueles. ἀνεψιοὶ, nepotes e patruelibus, vel sobrini. ἀνεψιάδης, ἢ ἀνεψιαδῆς, filius vel patruelis, vel amitini, vel consobrini. Sic ἀνεψιάδη, filia, etc. ἀνεψιότης, cognatio patruelium et consobrinorum. Graeci Iurisconsulti ἀνεψιὸν vocant ἐξάδελφον, ἐξανέψιον, ἢ δισανέψιον, τὸν ἀνεψιαδῆν: ἀδελφὸν ἑτεροθαλῆ, τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν γονέοιν, ἀλλ' ἢ ὁμοπάτριον μόνον, ἢ ὁμομήτριον. In Latinis appellationibus sobrinorum et consobrinorum non omnes consentiunt. Donatus: Sobrini sunt e duabus sororibus, Consobrini ex fratre et sorore. Sed Cicero sobrinos remotiores facit, cum 1. de Off. dicit, Consobrinorum, sobrinorumque coniunctiones. Franciſc. Hotomannus, ex iurisconsultorum autoritate: Consobrini (inquit) sunt, qui quaeue aut e duabus sororibus nascuntur, vel ex auunculo aut matertera prognati, vel in genere ἀνεψιοὶ, quilibet fratrum aut sororum liberi. Patrueles fratres et sorores vel e duobus fratribus, vel e patruo. Patruus magnus, frater aui, patruus maximus, abaui frater. Sobrini proprie dicuntur sororum fratrumque nepotes et neptes, et sunt vltimi cognationum gradus. Sobrinus patris mei consobrini filius et matris meae consobrini filius. Sobrinus est nepos magni patrui. Proauunculus proauiae pater: promatertera, proauiae soror. Atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, atnepos, nota sunt. Amitini inter se dicuntur, ex fratre et sorore nati, hos Donatus appellat consobrinos. Thesaurus Roberti Stephani sic habet: Sobrini sunt 1. sororum filii, 2. ex fratribus, sororibus, patruelibus, consobrinis, amitinis, procreati et quicunque cognati.

1061. 4. ἀνεψιὰν εἶναι ἐκ πατραδέλφων, Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἀγνίδ.] Quod alias dicit, ἀνεψιὰν πρὸς πατρός.

πατρός. πατράδελφος, patruus, θεῖος πρὸς πατρός. Helychius. Quis huius Oenanthes pater fuerit, non exprimitur. Sed esto Cleocritus Hagniae primi frater. Hagnia natus est Polemo, Cleocrito Oenanthe. Est ergo haec soror patruelis Polemonis: quorum πατράδελφοι fuerunt Hagnias et Cleocritus.

1061. 26. Καλλίστρατον ἀνεψιὸν εἶναι ἐκ πατραδέλφων Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἀγνίᾳ καὶ Χαριδήμῳ] Series haec est:

{ 1. Hagnias, { 1. Eubulides, { Stratius, Fratres.
{ Polemo { Callistratus { Charidemus. Patrueles.

Ex eodem ordine fuit et testis, siue Habronis, siue Cleocriti F. Patruelis et ipse Polemonis.

pen. τὴν δὲ μητέρα τὴν ἑαυτῆς, ἀνεψιᾶς παῖδα εἶναι [Πολέμωνι.] Nata ergo vel ex Habrone, vel ex Cleocrito, patruelis Polemonis filia fuit.

1063. 21. κατὰ δὲ τὴν μητέρα τὴν ἑαυτῆς Φυλομάχην, νομιζόμενον ἀνεψιὸν εἶναι Εὐβουλίδην Ἀγνίᾳ πρὸς πατρός.] Patruelem esse. Non opus est addere, a patre. Nec enim est ambiguum. Atqui et a patre Philagro est patruelis Hagniae. Ex vtroque ergo parente. Sed quomodo ista consentiunt, κατὰ τὴν μητέρα et πρὸς πατρός? Num quia Phylomache, soror Polemonis, patris Hagniae fuit, et non matris? Series haec est:

Polemon — Phylomache. Fratres.
Hagnias —— Eubulides. Ex fratre et sorore nati: qui consobrini erunt, Donato autore, non patrueles.

23. ἐκ τηθίδος γεγονότα Ἀγνίᾳ πρὸς πατρός.] Videtur τηθὶς aeque πρὸς πατρὸς, dici amita: πρὸς μητρὸς, matertera, vt θεῖος.

1058. 9. ἆρ' ἐγένετο ἔκγονον, ὅ, τι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ τότε.] Vtrum Ἀγνίᾳ, an αὐτῇ τῇ Μακαρτάτῃ? Intelligo τῇ Ἀγνίᾳ. Nam quid ad Sositheum alioqui attinet Macartati orbitas? καὶ τῷ Στρατίᾳ.

1059. 11. καὶ δι' ἃ πάντα.] Lego καὶ δὴ ἅπαντ' ἔπραττον κοινῇ.

16. ὡς ἐνίκησε τῷ κλήρῳ.] F. τὸν κλῆρον. Nec enim vllum aliud huius conſtructionis exemplum recordor. Nam paſſiue νικᾶσθαι τῶν φίλων aeque dici, ac ἡττᾶσθαι τῶν ἐχθρῶν, cum ſit eiusdem ſignificationis, non eſt mirum. Sed vt non dicitur ἡττῶ τῶν ἐχθρῶν, ſed ἡττῶ τὰς ἐχθράς, ſic etiam νικῶ τὸν κλῆρον: Nam obſeruaui ſaepe, ᾳ diphthongum ſcribi pro ſyllaba ον, et e contrario. Ac nihilo durius eſt ἐνίκησε τὰς ἀμφισβητοῦντας, τὸν κλῆρον, quam ἐνίκησε τοὺς πολεμίους, τὴν μάχην. Sin omnino placet τῷ κλήρῳ, exponas licet τῷ κλήρῳ ἕνεκα, ἢ ὅσον πρὸς τὸν κλῆρον.

1061. 12. καὶ ἀκούειν τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτῶν.] Legendum ἑαυτῷ, quia praecedit μαρτυρεῖ.

19. καὶ εἶναι αὐτὸν συγγενῆ Πολέμωνι.] τὸν πάππον Ἀρχίλοχον μᾶλλον, ἢ ἑαυτόν.

vlt. καὶ λέγειν τὴν μητέρα αὐτῷ πρὸς αὐτὸν πολλάκις. et p. 1062. 12. καὶ ἔμελεν αὐτοῖς.

1062. 14. οἵτινες κατεχρῶντο.] F. κατεψεύδοντο. Sed et hoc ferri poteſt.

24. ἡ δὲ Φυλομάχη θυγάτηρ lege.

1063. 16. καὶ Καλλίστρατον τὸν πατέρα τῆς Σωσιθέᾳ γυναικός.] τῆς Σωσιθέᾳ μητρὸς legendum eſſe, res ipſa oſtendit.

19. καὶ εἶναι τοῖς τούτῳ υἱέσι.] τίνος; Praeceſſerunt enim multi. Lego: τούτων, τῶν ἀδελφῶν τῶν τῷ Βασέλῳ υἱῶν.

1064. 1. τῷ Ἀγνίᾳ Εὐβουλίδῃ προσκλαίουσα.] F. προσκληθεῖσα.

2. ἐκ πατραδέλφων ἀδελφόν.] Hoc fieri qui poteſt? lego ἀνεψιόν, ἢ ἀδελφιδῆν.

1066. 1. Ἀπολήξιδος θυγατρὸς Προσπαλτίου.] Nomen proprium deeſt. Nam Προσπάλτιος eſt cognomen a municipio: vt poſtea dicet ipſe autor.

1066. 3.

1066. 3. *ὁ δὲ Θεόπομπος τίνος ἦν πατήρ;*] *πατρὸς* lege. Haec enim ſeries eſt: Macartatus, Theopompus, Charidemus, Stratius, Buſelus, adſcendendo.

16. *Φιλάγρᾳ, τῇ ἀνεψιᾷ τῇ Ἀγνίᾳ.*] De ſuperiore Hagnia verum hoc eſt. Fuit enim huius ex fratre Eubulide nepos Philager. Sed quia hic de poſteriore Hagnia agitur, lego *τῇ θείᾳ*, vt ratio propinquitatis poſtulat.

20. *καὶ ἐνταῦθα ἀδοτιᾶν ἔνεστι τὸ αὐτὸ (τῷ αὐτῷ) ἔνομα τῶν ἐν τῷ Στρατίᾳ οἴκῳ ὄντων ἐκγόνων, ἀλλ' ἀδὲ παραπλήσιον.*] Non vacat mendi ſuſpicione hic locus. *τὸ αὐτὸ* et *παραπλήσιον* inter ſe conferuntur. Sed *τὸ αὐτὸ τῶν ἐκγόνων* pro *τοῖς ἐκγόνοις* rarum.

1067. 2. *ἐὰν μὲν παῖδας καταλίπῃ θηλείας σὺν ταυτησὶ.*] Sententia poſtulat addi: *θηλείας, τὰς υἱὰς σὺν ταυτησὶ.*

3. *ἐὰν δὲ μὴ.*] S. *καταλίπῃ παῖδας θηλείας, τέτας, τὰς υἱὰς.*

6. *ἐὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν παῖδες ἐξ αὐτῶν κατὰ ἑαυτὰ λαγχάνειν.*] *τίνες δ' οἱ λαγχάνοντες;* pro *ἐξ αὐτῶν* aliquod aliud legendum cognationis nomen.

9. *καὶ ἐὰν γένει ἀπωτέρω.*] Sic Theopompus erit Eubulidi praeferendus. Nam cognatio cum Hagnia eſt a Phylomache, quamuis eiusdem familiae ſit.

10. *μέχρι ἀνεψιαδῶν παίδων.*] *μέχρι παίδων*, vsque ad liberos ſobrinorum.

Ibid. *τὰς πρὸς μητρὸς τῇ ἀνδρὸς.*] F. *τὰς πρὸς μητρὸς τὰς ἄνδρας κατὰ ταὐτὰ κυρίας εἶναι.*

13. *μὴ εἶναι ἀγχιστείαν μήτε ἱερῶν.*] F. A. *μήτε μετεῖναι ἱερῶν.* Niſi forte iungendum ſit, *μήθ' ἱερῶν ἀγχιστείαν εἶναι.* Ratione propinquitatis neque ſacra, neque profana, ad nothos pertineant.

18. *τοῖς | μηδὲ παράπαν ἔστιν.*

27. *ὅσαι εἰς τὸ θητικὸν τελοῦσι.*] *θῆτες* ſunt mercenarii, paulo ſuperiores ſeruis. Itaque apud Plato-

nem Euthyphron exagitatur, ὁ βαλόμενος ὑπὲρ θητὸς ἀνδρὸς ἐπεξιέναι φόνῳ τῷ πατρί. Hinc θῆσσα τράπεζα apud Euripidem, et verbum θητεύω, vnde τηθεία. Latine dici possunt, capite censi et proletarii.

1067. vlt. ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος.] Hi ditissimi fuerunt, sic dicti a quingentorum medimnorum frumenti annuo reditu. Phaenippus fuit χιλιομέδιμνος, absque vino.

1068. 2. ὁ δὲ ζυγίτης.] Lego ζευγίτης: quorum bini vnum equum ad bellum communi sumtu praebuerunt. Tales videntur olim apud Germanos nostros fuisse *die Halbritter*.

Ibid. πρὸς οἷς αὐτῆς.] Lego πρὸς τοῖς αὐτῆς. οἷς pro τοῖς saepe legitur, vel πρὸς οἷς αὐτὴ ἔχει.

3. ἐὰν δὲ μὴ πλείους ὦσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει.] τὸ μὴ abundat, scilicet ἐγγύτατα γένους, ἢ συγγενεῖς.

4. πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι.] Vt, si 5. sint πεντακοσιομέδιμνοι, singuli centenas drachmas numerent, vt dos 500. drachmarum compleatur.

6. τῷ ἐν γένει lego, addita praepositione.

Ibid. ἀλλὰ τὸν ἐγγύτατα.] Vtrum hoc refertur ad caeteras orbas puellas? an est repetitio: ne quod cognatis effugium pateat?

pen. προσεισπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιᾶ.] F. προεισπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, τὰς ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιὰς, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιῶν παῖδας, καὶ γαμβρὰς, καὶ πενθερούς. τὸ καὶ ἀνεψιὰς, post, καὶ γαμβρὰς, ex superuacuo videtur inculcatum, cum ante sit positum. ἐντὸς ἀνεψιότητος autem intelligo eos, qui sunt patruelibus aut consobrinis propiores, vt parentes, filii, nepotes, fratres. προεισπεῖν ἐν ἀγορᾷ, S. δίκην, διώκειν φόνῳ, si in foro aut publico loco fuerit deprehensus. etsi fieri potest, vt antiqua formula fuerit. (οἱ γὰρ Φονικοὶ νόμοι τοῦ Δράκοντος ἦσαν, παλαιοῦ νομοθέτου)

του) ἀντὶ τῦ γράψασθαι φόνυ. Quid enim, si homicida vitaret forum? propterea ne scelus suum impune ferret?

1069. 3. πάντας ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν.] Vtrum πάντας συμφωνοῦντας κρατεῖν, τοτέσιν ἐξουσίαν ἔχειν τῦ αἰδέσασθαι, ἢ τὸν κωλύοντα μόνον κρατεῖν, ὥστε τὰς λοιπὰς μὴ αἰδέσασθαι τὸν φονέα; An subintelligitur μᾶλλον, vt plurium vincar sententia?

5. γνῶσι δ' οἱ πεντήκοντα.] Alibi fit mentio magistratus τῶν τετταράκοντα. At in argumento Androtioniae incertus fuisse Areopagitarum numerus traditur.

6. καὶ εἶση οἱ ἐφέται.] Felicianus εἴσωσι. Ego malim οἴσωσι, παρὰ τὸ φέρω, τὴν ψῆφον.

Ibid. οἱ ἐφέται.] οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις. Vide Suidam.

Ibid. ἐσέσθων.] ἀντὶ τῦ ἐσέσθωσαν, vt αἱρείσθων v. 8. pro αἱρείσθωσαν, κατὰ συγκοπήν. et v. 9. ἐνεχέσθων pro ἐνεχέσθωσαν. ἐσέσθων autem ab ἐσίεμαι fieri puto, non ab εἰμὶ, ἔσο, ἐσέσθω.

7. τότυς δ' οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς lege, vt et supra legendum videtur v. 5. εἱ πεντήκοντα εἷς, καὶ οἴσωσιν οἱ ἐφέται.

8. καὶ οἱ πρότερον.] πρὸ τῦ θεσμῦ τότυ κτείναντες.

15. τοῖς τὰ χρήματ' ἔχυσι.] ἀντὶ τῦ ἕξυσι, τοῖς κληρονόμοις.

26. τῶν τῆς θεῦ.] τῆς Ἀθηνᾶς κατ' ἐξοχήν.

1070. 18. ἑτέρυ πρότερος ἢ ὕστερον.] M. ὕστερος, nisi etiam πρότερον. et v. 20. τὰς ἀνεψιὰς ὄντας. et v. 25. ὅτι Σόλων σπυδάζει.

1071. 8. πλὴν ὅσαι ἐντὸς ἀνεψιαδῶν εἰσι.] Intra sobrinas, hoc est, intra patruelium et consobrinorum liberos, inclusiue: vt et αἱ ἀνεψιαδαῖ ius habeant prosequendi funeris.

11. ἔ ἂν ᾖ ὁ τετελευτηκὼς.] ἀντὶ τῦ ἐν ᾧ τόπῳ.

1071. 13. *μέχρι ἀνεψιότητος.*] Supra *ἀνεψιαδῶν* dixit, vnde cum *ἀνεψιαδότητα* formare non poſſet, abuſus eſt vocabulo *τῆς ἀνεψιότητος*, vt eo, quod et ad *ἀνεψιαδῆς* extendatur.

26. *ἕως τὸ παράπαν.*] F. *ὥστε τὸ παράπαν.*

1072. 5. *καὶ ἐκ τῆς Ἀπολήξιδος, τῇ Προσπαλτίᾳ.*] Et hic deeſt patris nomen, *Ἀπολήξιδος τῆς τοῦ δεῖνα, τῇ Προσπαλτίᾳ.*

14. *ὅ, τι ἂν δρῶσιν.* etc. *ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἴη.*] Sunt et datiui plurales participiorum, non verba tertiae perſonae. *ἔσαι μοι ἐπὶ τὸ ἄμεινον τῆτο ποιοῦντι, τετέ-ξιν, ἄμεινον πράξω, ἐὰν τῆτο ποιήσω.*

19. *καὶ ἀποπέμπειν Ἀμφιόνεσσι.*] Fel. *Ἀμφικτυόνεσσι.* Quid vero illis negotii fuit cum expiationibus? Nec ſatis placet *Ἀμφισσεῦσιν.* Nam ad Delphos potius ea de re mittendum fuit.

24. *καττὰ* pro *κατὰ τὰ.* Sic *ἀνὰ* in *ἀμ* mutatur, *ἀναβολὴ, ἀμβολή.* Heſiodus:

αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.

Differ opus: nunquam non conflictabere damnis.

Ibid. *καττὰ πατρῷα.*] Pro *κατὰ τὰ.* Supra v. 22. et poſt, v. 26. *κατὰ τὰ πάτρια*, quod magis probo.

25. *ἥρῳ ἀρχηγέτᾳ.*] Atticus datiuus, pro *ἥρωι.*

Ibid. *ἃ ἐπώνυμοί ἐσε.*] Atqui decem fuerunt *ἐπώνυμοι.* Videtur ergo hoc oraculum ad certam tribum pertinere, in qua oſtentum viſum fuit.

26. *καὶ τὰ πάτριά.*] F. *καὶ καττὰ*, aut *κατὰ πάτρια.* Niſi coniungere placeat, *καὶ τὰ πάτρια ἐνικνέμενα τοῖς ἀποφθιμένοις ἀμεραιτελεῖν. τὰ ἐνικνέμενα, τὰ ὀφειλόμενα καὶ νομιζόμενα.* Fel. habet *ἐνιχνέμενα διὰ τῆ χ*, quod minus placet, cum fiat *παρὰ τὸ ἴχνος. ἀμεραιτελεῖν, ἀντὶ τῆ ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν*, vt autor ipſe exponit. *τὰς προσηκοντας, τὰς συγγενεῖς.*

1072.

1072. 27. *κατὰ τὰ ἀγημένα.*] In hoc loco me et Lexica et Eustathius et coniecturae destituunt. *ἄγημαι, τὸ θαυμάζω*, abhorret a sententia: *ἠγημένα* iten. *κατὰ τὰ ἀγόμενα, ἢ κατὰ τὰ εἰρημένα*, vereor, ne longius sit petitum.

1073. 17. *ἓν δὲ ὃ μιαρώτατον.*] *τὸ ὃ* Fel. omittit. sed ferri potest, si subintelligas verbum *ἓν δὲ λέξω*. Sed quid si *ἓν δὲ τὸ μιαρώτατον*. Saepe enim *ὃ* et *τὸ* permutantur.

1074. 20. *δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἦ.*] Alterum ad vrbana, alterum ad municipalia templa pertinet. Cum his coniungendum videtur, quod v. 22. sequitur, *ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα δεῖ χρήσασθαι.*

21. *ἐξορύττειν ἑαυτῷ χρῆσθαι.*] *εἰς ἰδίαν χρῆσιν.*

Ibid. *μέχρι δυεῖν ἐλαίαιν.*] Binas quotannis effodere ad priuatum vsum videtur concessisse lex: et hoc positum *ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς δύω ἐλαίας*, vt sit *ἀκυρολογία* quaedam. Cur enim binarium numerum potius, quam alium, expressisset, si licere hoc noluisset?

24. *τὸ δ' ἐπιδέκατον.*] Idem quod *τὸ δέκατον.*

27. *πρὸς τὰς ἄρχοντας, ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι.*] Non puto, legem loqui de Nouemuiris, (alioqui enim *τὸ ὧν ἕκαστοι* frustra adderetur) sed in genere de quibusuis magistratibus.

1075. 1. *ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεται, τοῖς ταμίαις.*] F. A. *γίνεται· τὸ δ' ἐπιδέκατον*, aut *τὸ δὲ λοιπὸν τοῖς ταμίαις.* et mox, v. 2. *ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν*, scilicet *οἱ ἄρχοντες.*

3. *ὀφειλόντων.*] *ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ὀφειλέτωσαν.*

12. *μηδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου.*] M. *μηδ' ἐν τῷ αὐτοῦ χωρίῳ τῷ πατρῴῳ ταῦτα ποιεῖν.* Nam *ταῦτα ποιεῖν ἐκ* durius videtur: et procliuis lapsus est, mutare *ῳ* in *ου*, et e contrario.

21. *τὴν θυγατριδῆν.*] Neptem ex filia. Sic fuit haec Buseli proneptis.

1075. 22. Βασέλα δ' υἱιδᾶς.] Nepos ex filio. Euſelus, Eubulides, Calliſtratus.

23. τᾷ ἀδελφιδᾷ τᾷ Ἄβρωνος.] Habron enim et Eubulides fratres fuerunt. Calliſtratus ergo Habronis ex fratre nepos.

1076. 4. καὶ γὰρ Μενεσθεὺς οἰκεῖος ἦν τῆς ἐμαυτᾶ γυναικὸς.] Philagri filius ex ſecunda vxore: frater Eubulidis germanus: Phylomachae ſecundae patruus.

17. καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν.] S. τινὰ τὰς γυναῖκας.

19. κύριος δ' εσω ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος.] S. ζημίαν τῷ ὑβρίσαντι κατὰ τὴν ὐσίαν. etſi τὸ τέλος ſuſpectum eſt, nec placet κατὰ τὸ ἄγος, ἢ μῦσος. Puto etiam, definitam mulctam pecuniariam, quae extra iudicium infligi poſſit, a librario praetermiſſam.

20. προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα.] Iudicio in quintum diem denunciato. πρόπεμπτα interpretantur et πεντημόριον et πρὸς ἑ ἡμέρας.

1077. 11. καὶ Φάσκων προσήκειν πρὸς ἀνδρῶν,] Se gentilem ſeu agnatum eſſe Hagniae.

12. εἰσπεποίηκε τῷ πρὸς μητρὸς εἰς τὰς Προσπαλτίας.] F. εἰσπεποίηκε, τῷ θείῳ τῷ πρὸς μητρός. Atque adeo ne dubito quidem, quin ita legendum ſit.

14. τὸ τέτα μέρος.] κατὰ τὸ ἑαυτᾶ μέρος.

16. ὁ δὲ νόμος κελεύει.] Φησὶ δ' ὁ Μακάρτατος, ὅτι ὁ νόμος κελεύει.

24. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον.] εἰώθεσαν.

1078. pen. καὶ ἱκετεύειν αὐτάς.] S. τὰς τετελευτηκότας, ὑμᾶς. Eſt enim εἰδωλοποιία quaedam.

1079. 15. καὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα.] Iniicit, vt coniicio, ſpem δεκασμᾶ: niſi Stoice diſputare libeat, quod honeſtum ſit, idem etiam eſſe vtile.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS LEOCHAREM.

Pag. 1079. 7. ἐποίησε δὲ τοῦτο ὁ Λεώχρατος.] M. ἐποίησε δὲ ταὐτὸ καὶ ὁ Λεώχρατος.

1080. 8. τὸ δὲ.] Lego τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενος ποιήσει.

12. τὴν δὲ ποίησιν παραπλησίαν ἔσαν.] F. πεπλασμένην ἔσαν, Cuiusmodi est et Eubulidea in superiore oratione, in qua et illud mireris, cum Eubulides Hagnianam haereditatem complures annos tenuisse videatur, eam filiae eius germanae fuisse ereptam.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1080. pen. καὶ ὑπὲρ τούτων ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος.] Helychius: Διαμαρτυρία δίκη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ, (non περιγραφῇ) ταύτῃ δ' ἐναντία ἡ εὐθυδικία. Proprium Latinum nomen non occurrit: sed Graecam vocem secutus, *testificationem* verti. Nam cum accusator hic peteret Archiadae haereditatem, Leochares apud praetorem testificatur, eam nihil ad Aristodemum attinere. διαμαρτυρήσας, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον τὸν Ἀρχιάδου.

1081. 1. ἐγγυτάτω γένους.] Proxime generi, ἐπιζημάτικως. Notanda est peculiaris formula, τὸν νόμον τὰς ἀγχιστείας ἐγγυτάτω γένους ἀποδιδόναι.

20. ἅμα τῆς πενίας.] Insolens. M. ἅμα τῇ πενίᾳ καὶ τῷ ἰδιώτης εἶναι. aut ἀπὸ τῆς πενίας: vt sit sententia: Pater meus (quid enim id dissimulem, cuius vos conscii estis vniuersi?) ita in hoc iudicio versatur, vt ei et paupertas et imperitia rerum manifesta testimonia perhibeant, hoc est, omnem suspicionem molitionis alicuius iniustae excludant. Sed quid si ἅμα τῷ πένης καὶ ἰδιώτης εἶναι;

1081. 24. ἀπορίας ἀνθρωπίνης.] F. ἀπραγμονος. quia ſequitur v. 25. καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τὸ πραγματεύεσθαι.

26. ἡμερεύειν.] F. διημερεύειν, vt διανυκτερεύειν. Sic paulo poſt pro μαρτυρίας legendum διαμαρτυρίας: ne mirere τὴν διὰ in priore omiſſam.

1082. 24. καὶ ὅμως.] M. καὶ ἔτω συγχωρῆμεν.

26. ἐνισχυριζόμεθα.] F. ἐνὶ ἰσχυριζόμεθα.

1083. 12. τῆ Κρίσεως.] Fel. Κρισοέως, alibi Κριωέως.

1084. 1. τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενοι ποιήσει lege, non ποιήσειν. Eſt enim datiuus a ποίησις.

16. θεῖος ἐκ πατραδέλφων.] θεῖος πρὸς πατρός.

20. καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκεῖος lege, ἀπὸ κοινῆ, ἐξὶ. et,

1085. 8. καὶ μὴ τὴν τῆ διαμαρτυρήσαντος ἀπόνοιαν. et,

12. τετελευτηκότος (omiſſo δὲ) τῆ εἰσποιηθέντος δήπε ἄπαιδος, non παιδός. et,

15. κομίσασθαι καὶ ὑμᾶς, ſcilicet τὰς δικαίας.

20. σχεδόν τι τῶν εἰρημένων.] F. προσδεῖσθαι ὑμᾶς (pro σχεδὸν) τέτων εἰρημένων. aut, ſi σχεδὸν retinere placet, (Neque vero temere a veſtigiis etiam deprauatae ſcripturae eſt recedendum) σχεδὸν τέτων εἰρημένων. et, v. 24. καὶ τῷ ἐμβεβατευκέναι.

1086. 3. ὡς πολλοσὸς προσήκων.] S. ὁ Λεωχάρης.

4. ὑπὲρ ἔ.] S. Λεωτράτε.

7. πάππος δὲ τετεί.] τῆ πατρὸς ἐμῆ, τῆ Ἀριστοδήμου.

18. εἰσποιεῖ αὐτὸν.] ἑαυτόν.

1087. 3. χρόνω δ' ὕτερον. τοῖς γὰρ. ὁ γὰρ Λεωκράτης.] ἀναναπόδοτον, ad exprimendum affectum ſoliciti hominis.

22. ἐμπεδοτροφέμενοι τῆ Ἀρχιάδε οἰκίᾳ.] ἔμπεδος, ὁ ἐν πέδῳ ἐστηριγμένος, ἰσχυρός. Videtur per αι ſcriben-

ſcribendum παιδοτροφεῖν, vt ἱπποτροφεῖν. Vt ſit ἐμπαιδοτροφέμενοι, idem, quod τρεφόμενοι ὡς παῖδες ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Ἀρχιάδᾳ.

1088. 3. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι υἱὸν εἰσποιεῖν.] S. ἀξιῶμεν, τὸν Λεωχάρην. Poſtulamus, ne Leochares alium adoptet in familiam Leocratis nepotis ſui defuncti. Archiadi ſe adoptat primum Leochares, deinde ſubſtituit filium Leoſtratum: hic Leocratem filium: cui defuncto alium filium furrogare ſtudet, Leocharem, defuncti Leocratis fratrem, primi Leocharis nepotem.

6. ἐκ ἂν ἀντελέγομεν.] Saepe hoc fit, vt in eiusdem ſyllabae repetitione prior perperam omittatur.

8. τοῖς ἐγγύτατα γένεσ.] idem quod ἐγγυτάτω, vt ſupra notatum eſt.

14. τὴν κατὰ τὸν νόμον.] Saepe genitiui plurales pro accuſatiuis ſingularibus tertiae declinationis ponuntur, et e contrario.

17. ἀνεψιαδοῖ.] Sobrini, ex fratris illius filia nati.

Archiades Fr. Medyllidis

Filia.

Ariſtodemus, *Archiadae neptis F.* id eſt, *ſobrinus.*

23. τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων.] Archiadae, et Leocratis patris: etſi mortuus ille, ἐχὶ μὲν ἐποιήσατο, ποιηθέντα δ' ἂν ἐξέβαλεν.

1089. 2. τί σὺ ἐλαττοῖ, non σοι. ἐλαττοῦμαι, ἐλαττοῖ, ἐλαττῶται.

23. καὶ εἰ λετροφόρος.] Ferri poteſt, prn an. ſed quid ſi ὅτι, aut ἤ: etſi hae voculae omnes abeſſe poſſunt.

Ibid. λουτροφόρος.] παῖς ὑδρίαν ἔχων. Vide Suidam. Heſychius etiam ὑδρίαν, τὴν τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰ

εἰς τὰ λατρεῖα ἀπονεμομένην, exponit, quem ego ſecutus olim ſum.

1090. 11. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν τι τῶν νομιζομένων ἐκώλυσεν.] Aut καὶ ὅτι ἐκώλυσεν, aut τὸ κωλῦσαι legendum. et v. 12. pro ὡς, ἴσως ἔχει λόγον. nili ὡς pro ἕτως malis.

1091. 6. οἷός τ' ἦν ἐγγράφειν.] ἐπεχείρει, ἐπειρᾶτο. Sic in Midiana, p. 542. 6. οἷός τ' ἦν πείθειν τοὺς ἄρχοντας.

17. ᾤετο μηδὲν δεῖν αὐτὸν βιάζεσθαι· καὶ κρείττων ταῖς παρασκευαῖς τῶν ὑμετέρων νόμων γενέσθαι.] καὶ ᾤετο γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι. Nam ſi ἀπὸ κοινοῦ negationem (quae incluſa eſt in μηδὲν) repetas, καὶ ἂν ᾤετο δεῖν γενέσθαι κρείττων, laus erit ea aduerſarii, et accuſatoris ſecum ipſa pugnabit oratio. Quid ſi legas? ἀλλὰ κρείττων.

1092. 2. ὅταν ἐξ ἑτέρου δήμου.] S. ἢ. Fel. rectius ὄντα ἐξ: quod vide vt mutatum ſit in ὅταν: ne vbique oſcitantiae librariorum credas.

10. καὶ ἡμᾶς ἀντεγράψατο.] F. A. καὶ πρὸς ἡμᾶς.

25. πρὶν τοῦ δήμου τὴν δοκιμασίαν γενέσθαι.] πρὶν δοκιμάσαι, εἰ Ὀτρυνεύς ἐστιν ὁ Λεωχάρης.

1093. 8. τοῦ αὐτοῦ πατρὸς.] τοῦ Ἀρχιάδου.

1094. 3. ἔτι δὲ, ἐὰν ἐγχωρῇ τὸ ὕδωρ.] μὴ ἐπιλίπῃ ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ συγχωρῇ, καὶ μὴ μέλλωμεν.

12. κυρίως κατὰ τὸν θεσμόν.] τὸν νόμον τοῦ Σόλωνος. Nihil eſt, quod κατὰ τὴν θέσιν legas, per adoptionem.

14. ἐποιήσατο υἱόν.] At ſupra hoc negabas, cum Leocharem ſeſe ipſum intruſiſſe diceres: niſi ponatur τὸ ἐποιήσατο, ἀντὶ τοῦ εἰσεποιήθη αὐτῷ ὁ κωλύσαντι, τετελευτηκότι γε.

1096. 12. μὴ τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ.] τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ aut abundat, quia praecedit περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, aut aliquid aliud ſubſtituendum.

1096.

1096. 13. ὅ, τε γὰρ οἶμαι Λεώστρατος.] Alterum huius loci membrum deeſt, cuiusmodi ſit καὶ ὁ Λεωχάρης ποιηθῆναι φάσκων, νῦν ἐγγέγραπται ὡς δημότης εἶναι. Lego aut ὡς δημότης ὤν, aut ἐγγέγραπται δημότης εἶναι.

20. πῶς ἂν εἰδείη τι τέτων;] σόφισμα. Scire potuit, patrem ſuum eſſe adoptatum, ſeque illi ſucceſſurum. Sed loquitur de aetate adoptionis. Cum enim Leochares ſit defuncti Leocratis quaſi poſthumus, infans vtique habendus erit.

21. ἔπειτ', εἰ μὲν αὐτὸν διεμεμαρτυρήκει.] S. υἱὸν εἶναι Ἀρχιάδῃ.

Ibid. εἶχεν ἂν λόγον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.] Videntur verba et diſtinctiones transpoſitae. Quid ergo, ſi ſic? εἶχεν ἂν λόγον, S. τὸ πραχθὲν. αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα, ἀδίκως ἂν ἐνέγραψεν· οὐδὲν δ' ἧττον. τὸ πρᾶγμα intellige τὴν εἰσποίησιν.

1097. 2. ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν τῶν τετελευτηκότων κωλύει διαμαρτυρεῖν ζῶντος τῦ πατρὸς τὰ ὑπ' ἐκείνε πραχθέντα.] Corruptus haud dubie locus. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τετελευτηκότος, ἢ ὑπερορίε ὄντος, licuit, vt ex multis noſtri autoris locis conſtat. Quid ergo, ſi legas? ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν κωλύει μαρτυρεῖν ζῶντος τῦ πατρὸς, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τετελευτηκότων πραχθέντα. etſi hoc abundare videtur, et e mutilato ſcholio irrepſiſſe.

4. ἐπεὶ κἀκεῖνο διὰ τί ποτε.] τὸ κἀκεῖνο abundat.

17. ὑπὲρ ὧν γε διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐτόλμησεν.] Nam Leocharem filium teſtificationi inſcripſit.

1098. 4. ἐπὶ τὸ τῶν διαμαρτυρόντων μέρος.] F. κατὰ τὸ. etſi vtraque praepoſitio abeſſe poſſet.

10. καὶ μηδέποτε τυγχάνειν αὐτὸς ἀγωνιζομένυς παρ' ὑμῖν.] ἀντὶ τῦ ἀγωνίζεσθαι. Sed quid ſi ἐπιτυγχάνειν, τετέχνηκατεῖν καὶ κατορθῦν. neque vnquam pro illis ferendam ſententiam.

1098.

1098. 14. καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων λόγων.] Scriptas orationes appellat, opinor, leges et teſtimonia in tabellas relata. Niſi forte legendum cenſeas καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων νόμων καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, aut τὰ γεγραμμένα referas ad ipſam διαμαρτυρίαν et accuſationem.

22. καὶ τῆς ποιήσεως, ἣν ἐκεῖνος ἐποιήσατο, τῶν μὲν.] V. A. ἐποιήσατο, ἀκύρου γενομένης, τῶν μὲν, aut aliquid ſimile.

25. ἀξιῶμεν κληρονομεῖν τῆς ὑπ' Ἀρχιάδου καταλειφθείσης coniunge. τὸ δὲ videtur abundare: niſi in ſuperiore membro legas ὐδεμίαν μὲν οὐσίαν. Tum τὸ κληρονομεῖν abſolute accipias, erit ſubintelligendum aliquod commodum participium, cuiusmodi ſit, ἀντιποιούμενοι.

1100. 5. τῶν μὴ πεποιημένων.] παθητικῶς. et, v. 13. οὐχ ὅτως ὡς περὶ τῶν ἰδίων κτημάτων. et, v. 19. ἢ τελευτήσαντας, quia praecedit, ἀλλὰ ζῶντας.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS I. CONTRA STEPHANVM TESTEM.

Stephanus hic videtur alius eſſe ab eo, qui in oratione contra Neaeram exagitatur.

1101. 1. τῶν δικῶν τῶν τοῦ πατρὸς Φορμίωνος.] τῶν διαθηκῶν τῶν τοῦ πατρὸς, τὰ Φορμίωνος, ſcilicet ἀντίγραφα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1103. 5. καὶ παρεγράψατο τὴν διαθήκην.] τὴν δίκην lege, permutatis vocibus.

vlt. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.] Ergo recitatio teſtimoniorum non eſt computata in tempore habendae orationis.

1104.

1104. 4. ἢ μὴν φησιν.] S. ὁ Φορμίων. Verbum hoc abeſſe poſſet.

6. εἰς τὸν ἐχῖνον.] ἄγγος τι, εἰς ὃ τὰ γράμματα ἐτίθεντο τὰ πρὸς τὰς δίκας. Suidas.

Ibid. ἀνοίγειν τὰς διαθήκας.] προὐκαλεῖτο ἀνοίγειν, aut ſubintelligendum κελεύων.

9. εἶναι καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος.] Hanc clauſulam videtur commentus Apollodorus, vt anſam haberet exagitandi teſtes, a quibus caetera et vere et impune dici potuerunt.

12. εἰ καὶ μηδὲν αἰσθάνεσθέ πω lege.

23. ἀντιγράφους ἐκείνων εἶθ' ἡ διαθήκη γέγραπται.] Clauſula haec quid ad rem faciat, non video, niſi forte legendum ὅθ' (pro ὅτε) ἡ διαθήκη γέγραπται: exemplum id ſcriptum fuiſſe tum, cum teſtamentum ſcriberetur.

1105. 10. ἀλλ' ἄττα τῶν μεμαρτυρημένων.] ἕτερα, ἢ τὰ μεμαρτυρημένα, ἀχὶ τὰ μεμαρτυρημένα, ἀλλ' ἕτερα.

14. ὡς κατασκευάζουσιν.] F. A. ψευδῆ κατ' ἐμοῦ.

15. ἠξίουν μαρτυρεῖν.] S. ὧς εἰσιν αἱ διαθῆκαι Πασίωνος.

1106. 11. πλὴν ἢ βαδίζειν.] Fel. πρὶν ἢ, priusquam eo veniatur. Ego lego πλεῖν, παρὰ τὸ πλέω. εἶναι πρόκλησιν πλεῖν, ὅπως ἂν πλέοι τις.

23. ἐπὶ τοῦτον εἶα.] ἐπὶ τοῦτον ἴαα. et, ἐκεῖνος.] ἐκείνως μαρτυρεῖν.

1107. 1. ὡς ἂν μάλιστα οἱ δικασταὶ ταύτην τὴν διαθήκην ἐπίστευσαν τοῦ πατρὸς εἶναι· ἐγὼ δ' ἀπεκλείσθην.] Quia ſequitur φωραθεῖεν, puto legendum eodem modo, πιστεύσειαν, ἀποκλεισθείην.

13. καὶ τὸ γραμματεῖον ἐμβαλεῖν.] S. in Echinum, id eſt capſulam illam, in qua acta conſeruabantur. Sed vtrum: et tabulas in echinum coniiceret, an: ſe coniecisſe tabulas in echinum? Poteſt enim τὸ ἐμβα-

ἐμβαλεῖν referri vel ad προσμαρτυρῆσαι, vel ad εἶναι δὲ καὶ.

1107. 22. εἴ τινές εἰσι διαθῆκαι.] An aliquod sit Pasionis testamentum? F. αἵτινες; quodnam sit Pasionis testamentum? et v. 23. ἣ μὴν φήμ' ἐγώ.

1108. 2. ὅτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνόν ἐστιν.] F. πρὸς ἐκεῖνον ὠδέν ἐστιν, ὅτε.

16. ὡς γέγραπταί τις ἀνεξετάσας.] F. ὡς γέγραπται, pro οὕτινα τρόπον γέγραπται ἡ διαθήκη, τὶς ἂν ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνοίη, vt sit τὶς ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνοίη ἄν.

1109. pen. ὥσπερ υἱέων γραφοντος.] F. ὡς ὑπὲρ υἱέων, ac potius, πατρὸς ὑπὲρ υἱέων.

1110. 1. ἢν ἔτοι πρὸ τῆς κλήσεως.] F. πρὸ τῆς λύσεως, τῆς ἀνοίξεως. Antequam solueretur, aut aperiretur. aut, πρὸ τῆς λήξεως, ante rem in iudicium delatam.

8. καὶ τἄλλα, ἅ φησιν ὅσα ἐστίν.] F. καὶ τἄλλα φησὶν ὅσα ἐστὶ, etc. inquit, quaecunque ei domi sunt, vt redundet articulus ἅ. Sin is recte additur, addenda videtur et negatio: καὶ τἄλλ', ἃ μή φησιν ὅσα ἐστὶ, etc. quae quanta sint, non explicat.

15. φέρε δὴ δεῖξαι.] F. δείξω καὶ τὴν μίσθωσιν. Nisi scribam iubeat ostendere, vt sit δεῖξαι δεῖξόσθω προσακτικὸν, aut desit verbum βέλομαι δεῖξαι. et v. 18. ὅτι πλάσμα ὅλη ἐστὶν ἡ διαθήκη.

27. ἵν', ὅσα ἐξελέγχοιτο ἔχων.] S. ὁ Φορμίων.

Ibid. κεκομίσθαι φαίη.] Vtrum ὁ Φορμίων. Se redegisse id, quod sibi deberetur? An φαίη κεκομίσθαι Πασίωνα? cui Phormio satisfecerit, dissoluto omni aere alieno.

1111. 9. χωρὶς τῆς καθ' ἡμέραν διοικήσεως.] ὥστε καὶ τὰ καθ' ἡμέραν διοικεῖν Φορμίωνα καὶ χορηγεῖν τἀναγκαῖα.

1113. 4. τί ἔν μαθόντες.] F. παθόντες.

1113.

1113. 13. ἀφαιρῶν ἑκάτερος τὸ μαρτυρεῖν, pro ἑκατέροις τῶ.

14. ἀδὲ καταλιπεῖν.] F. ὁ δὲ. et v. 16. ὁ δὲ τὰ τοιαῦτα. et v. 27. αὐτὸ ἑαυτῷ. et p. 1114. 25. ἁπλῶς αὐτὸς μεμαρτυρηκέναι. et p. 1115. 12. καὶ λόγον ὧν βέλεται δώσει, non ἔν.

1115. 23. Στέφανος Μενελεὺς Ἀχαρνεῖ.] Στεφάνω Μενελέως Ἀχαρνεῖ ψευδομαρτυριῶν, S. εἴληχε δίκην.

Ibid. ἐμαρτύρησα τὰ.] F. ἐμαρτύρησα μαρτυρήσας τὰ.

1116. 1. ταῦτα ὅτως.] M. ταῦθ' ὅτος αὐτὸς.

10. οὓς ἂν οἷός τε ἦν.] F. εἴην.

20. ὃς προσῆκον ἦν ῥυσθῆναι.] Fel. ἦν τότε ῥηθῆναι. et p. 1117. 17. ἀ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ.

1117. vlt. τὰς δὲ παῖδας τὰς ἐκείνης.] M. τὰς ἐκείνε, S. τῦ Στεφάνε. et p. 1118. 11. Θεομνήσε. Sic enim contra Neaeram huius nepos appellatur.

1118. 19. ἀλλ' ὐχ ὅτοσὶ.] M. ὅτωσὶ (ἐπιῤῥηματικῶς) Στέφανος ὅτοσὶν ὐκ ὤκνησεν.

1119. 7. πρὸς μαρτυρίαν τινὰ ἵνα ἐξορκώσαιμι, ἀναστάντος ἐμοῦ.] Cum ego eiurandi cuiusdam teſtimonii cauſa ſurrexiſſem. Fortaſſe rectius fuerit: Cum ego, vt teſtem quendam iureiurando obſtringerem, ſurrexiſſem. Libet, quia iurisiurandi mentio hic fit, addere locum e Moſchopuli ſchedis, quem apud Demoſthenem toties lectum me reperiſſe non recordor: παρ' Ἀθηναίοις λίθος τις * ἰδίως, πρὸς ᾧ τὰς ὅρκους ἐποιοῦντο. ὡς παρὰ Δημοσθένῃ· καὶ πρὸς τὴν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες.

15. κακῶν ἀλλοτρίων κλέπτης.] τὸ κακῶν Felic. omittit. F. μαρτυριῶν ἀλλοτρίων, vel ὑπὲρ ἀλλοτρίων.

16. ποιῆσαι τοῦτον ἄλλο τι.] F. ἕνεχ' ἑαυτοῦ, vel ποιῆσαι ὀκνεῖν. Locus vtique deprauatus eſt, et coniecturae parum firmae.

1119. 24. ἢ μαρτυρεῖτε, ἢ ἐξομόσασθε.] Vtrum illud, μαρτυρῶσι φίλοι εἶναι, praescriptum est ab Apollodoro testibus, conceptis verbis recitandum? an Demosthenes, incertus, vtrum facturi essent testes, clientem ad vtrumque instruxit? Simile commentum est et in oratione contra Timarchum, vbi recitatur Hegesandri testimonium, qui mox eiusdem detrectati accusatur. Sunt ista στρατηγήματα, μᾶλλον δὲ πονηρεύματα ῥητορικά.

26. ἔμελλον ποιήσειν, προθύμως ἐξομεῖσθαι.] F. A. καὶ προθύμως. aut, ἔμελλον ποιήσειν προθύμως. vt τὸ ἐξομεῖσθαι sit scholion, quo declaretur τὸ ποιήσειν: aut τὸ προθύμως ἐξομεῖσθαι accedat κατ' ἐπεξήγησιν.

1120. 11. ἀκὴν τῷ Φεύγειν legendum, διὰ τὸ Φεύγειν. et p. 1121. 11. μηδ' ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ.

1121. 15. ἐπὶ τὸ τὴν πόλιν Φεύγειν.] τὰς εἰς τὴν πόλιν λειτουργίας.

1122. 9. ἐὰν κολάζητε. et v. 10. ἃ πέπλασαι. et v. 16. καὶ λελογίσθαι. et v. 19. καὶ ἐπαγγείλειεν, vt in παραπρεσβείᾳ· τί δὴ μόνος ἐδεῖν ἐπαγγέλλεται.

10. τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς.] ἐκ περιουσίας, τοῖς εὐπορουῦσι καὶ πονηροῖς.

26. τίνι συμβέβλησαί πω;] Non περὶ τῶν συμβολαίων, sed περὶ τῶν συμβόλων καὶ ἐράνων haec accipio. et ibid. ὁδένα ἂν ἔχοις εἰπεῖν. et v. vlt. τὸν σαυτῆ θεῖον. et p. 1123. 1. τὴν σαυτῆ πενθερὰν ταῦτα. et v. 13. ὅτι τῆτον, ὅτε.

1124. 9. καὶ συνέβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ, (S. ἐστὶ τὰ ἀνθρώπινα.) ἐμοί.] Noli coniungere οἷα πολλὰ ἐμοὶ, scilicet συνέβη.

11. τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο.] F. ἐπεδικάζοντο. Vnde ἐπίδικοι, αἱ ἐπίκληροι.

1125. 23. ἄνωθεν ἐκ τῆ Ἀνακείᾳ.] τὰ Ἀνάκεια, ἑορτὴ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. τὸ δὲ Ἀνάκειον, τὸ ἱερόν. Vnde coniectura est, Seruos venisse ad Castoris et Pol-

et Pollucis: vt ſententia ſit: A primo emtionis die fuit improbus et iniuſtus.

1126. 9. ἀδελφὸς τοῖς σεαυτῦ δεσπόταις.

22. καὶ παρὰ Πασικλέους παραιτησάμενος. et v. 26. ἐρῶ καὶ μὴ σιωπήσομαι. aut fortaſſis, ἐρῶ, ἢ σιωπήσομαι; et 1127. 2. καὶ ὑποπεπτωκώς.

1128. 9. ἐὰν μεμαρτυρηκέναι.] F. τίς ἂν ἡ παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἀνεγραφή ἐστι; μεμαρτυρηκέναι, τὸν μέν.

16. καὶ τούτους τὰς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε.] Aut τῆς ἄγαν, vt habet Felic. aut τούτων τάς.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS II. CONTRA STEPHANVM.

Pag. 1128. pen. καὶ ἕτερα προεισάγεται.] F. παρεισάγεται, aut προσεισάγεται.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1129. 18. τὰς διαθήκας μὴ ἔχων ἐπιδεῖξαι. et p. 1130. 1. διὰ μαρτυρίας.

1130. 12. ὃ παρεῖχεν Ἀμφίων.] Hoc rectius eſſe puto, quam Ἄμφις aut Ἀμφίας: etſi noſtra nihil refert.

27. τῶν δὴ ἀδυνάτων.] S. κελεύουσιν οἱ νόμοι μαρτυρεῖν. ἀπὸ κοινῦ. et v. vlt. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως, παρὰ τὸ ἐπισκήπτομαι. et 1131. 2. ἐὰν μὲν ἀναδέχηται ὁ μαρτυρήσας. et v. 4. οἱ ἐνμαρτυρήσαντες τὴν μαρτυρίαν.

1132. 4. ὁ μαρτυρήσας αὐτῦ τούτου.] S. ἕνεκα.

6. ἔτι τοίνυν κἂν ἀπὸ τῦ γραμματείου.

12. τοὺς ἀπὸ ταυτομάτου προσάντας.] F. παρασάντας, ἢ περισάντας, ἐν μάλθῃ. et v. 14. ῥᾴδιον ἦ. et v. 25. καὶ οὐκ ἄλλοις ἄλλους.

vlt. καὶ προσεπηλάκισε.] F. προσπροεπηλάκισε, παρὰ τὸ προσπροπηλακίζω. et ibid. κατεφρόνησε δ' ἄν.

1133. 7. ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο.] Puto negationem tollendam: ὅσοι ἐπεποίηντο, aut ὅσοι μήν. Sequitur: ὥϛε μήτε ἀπειπεῖν, μήτ' ἐπιδικάσασθαι: quorum prius et ad ciues et ad adoptiuos pertinere potest, posterius ad orbas puellas. Potest etiam sic exponi: ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο, (scilicet ἔτως) ὥϛε μήτ' ἀπειπεῖν, etc. Quibus ius ciuitatis non ita datum fuit, vt nec abrogari, nec in controuersiam vocari queat. In his legibus multum est obscuritatis, tum propter vetustatem et deprauationem, tum ob calliditatem oratorum, qui eas et mutilare, et suo commodo quouis detorquere solent. Demosthenes certe ex hac lege colligit, quia Pasio fuerit non φύσει πολίτης, sed ποιήσει, factionem testamenti illi non fuisse: et contra Neaeram docet, populum nonnullis decretam ciuitatem abrogasse.

12. ὑπὸ τούτων τῶ παρανόμων.] F. ἢ ὑπό τε τῶν παρανόμων. et v. 13. ὑπὸ δεσμῶ καταληφθεὶς, παρὰ τὸ καταλαμβάνω. et v. 16. ὡς δὲ παρεγένοντο.

26. φαρμακῶντα.] ὑπὸ φαρμάκων διαφθαρέντα τὴν διάνοιαν. F. φαρμακευθέντα. Nam τὸ φαρμακάω non reperio.

1134. 1. διαθήκας ἃς.] Aut antiptosis est, aut legendum διαθῆκαι.

3. ἀκόλουθον εἶναι τῷ μὴ δόντι.] ὅπως ἂν ὁ μὴ δοὺς, δῷ. καὶ τἀ λοιπά.

Ibid. τῶ τὴν τέχνην.] τῷ μὴ δόντι ἐξουσίαν ἐργάζεσθαι τὴν τέχνην ἐν ταὐτῷ ἡμῖν.

4. δοῦναι τούτω τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ.

6. κοινωνὸν αὐτῶ.] F. αὐτόν.

10. οὐδὲν ἐδόκουν.] F. οὐδ' ἂν ἐδόκουν. et p. 1135. 12. αὐτὸν ἐζήτουν.

1135. 4. καὶ ἅμα ἠβήσῃ ἐπὶ διετὲς.] ἑκκαίδεκα ἐτῶν γένηται· τὸ γὰρ ἠβῆσαι μέχρι τοῦ ἐστὶ· ἔφηβοι οἱ ὀκτωκαιδεκαετεῖς γενόμενοι ἐλέγοντο· καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β'· ἔπειτα δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγρά-

ἐγεάφοντο γραμματεῖον. Suidas, vbi fortaſſis aut pro ὀκτωκαιδεκαετεῖς legendum ἑκκαιδεκαετεῖς, aut pro ἑκκαίδεκα, ὀκτωκαίδεκα. Demoſthenes certe videtur 17. anno tutores accuſaſſe, cum ſe a patre ſeptennem relictum, ſub tutela decem annos fuiſſe ſcribat. Etſi fieri poteſt, vt 18. expleto demum virili toga ſumta, actionem in tutores inſtituerit.

1135. 19. πρὶν ἃ ἀποφαίνει.] πρὸ τοῦ χρόνου, ὃν ἀποφαίνει. et, v. 24. καὶ ξένων καὶ ἀστῶν. καὶ περὶ μὲν τῶν πολιτίδων.

pen. καὶ ἀνεπίδικον.] περὶ ἧς ἂν διαδικασία μὴ γένοιτο.

1136. 1. κληροῦν δὲ τὸν κλῆρον καὶ ἐπικλήρων.] F. ἐπιδικάζεσθαι, vel λαγχάνειν δὲ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων.

2. πλὴν τοῦ Σκιροφοριῶνος.] An quia menſe Maio nubere malae dicuntur?

Ibid. ἀνεπίδικον δὲ lege. et, v. 6. εἰ μὲν ὡς ὑπὲρ αὐτῆς. et, v. 7. εἰ δὲ, ὡς ὑπὲρ ξένης.

8. πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας.] et ὑμῶν, et ἡμῶν videtur abundare.

1137. 1. ἐάν τις συνίσηται.] Quaſi eſſet βαρύτονον συνίσομαι, ἀντὶ τοῦ συνισᾶται, ſicut ἐὰν ἐπίσωμαι, ἐπίσηται.

Ibid. ἢ συνδικάζῃ.] συνδικάζεσθαι eſt patrocinari, τὸ συνδικεῖν. Sed συνδεκάζειν per ε eſt aliud. τὸ δικάζω et δεκάζω inſcitia librariorum ſaepe permutantur.

3. χρήματα διδόσῃ.] F. διδῶσαν. Tu lege διδοὺς ἢ δεχόμενος. et v. 18. ὅτι διαθήκης ἐδεῖς πώποτε.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA EVERGVM.

Pag. 1138. 13. ἐνέτειναν ἀλλήλοις καὶ αἰκίας.] Quid ſi ita legas? ἀλλήλοις ἐνέτειναν πληγὰς, καὶ κατ' ἀλλήλων δι-

λων δίκας ἀπήνεγκαν αἰκίας· ἑκάτερος. et, v. pen. ἐκ ἐδέξατο, S. ὁ διώκων.

IN IPSAM ORATIONEM.

Multas habet haec oratio moleſtas repetitiones (quoties enim τὸ μαρτυρεῖν, τὸ προκαλεῖσθαι, τὸ ὀφείλειν τὰ σκεύη, et παραδιδόναι, et παραλαμβάνειν, et id genus alia ſexcenta, quae nec omittere, nec commode vertere aut mutare licet, occurrunt?) et genus orationis vagum atque laxum, καὶ ὕπτιον, vt Graeci vocant, καὶ ἀναβεβλημένον, et (vt mihi quidem videtur) minime Demoſthenicum eſt, ac potius moleſtum et inamoenum. Quare a lectoribus impetratum hoc velim, vt meam interpretationem cum autore conferentes iudicium faciant. Ita enim ſpes eſt, eos fore mihi aequiores. δεῖ γὰρ τὸν ἑρμηνευτὴν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγεμένῳ· ὁ δὲ κακῶς ἡγέμενος ἐκ ἂν τὸ καλῶς ἕπεσθαι ἐμποιήσειε. Praeterea, quot loca hic aut corrupta aut ſuſpecta ſint, annotationes meae docebunt.

1139. 13. ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος.] S. τῶν χρημάτων. Sed quia praecedit ἐλάττω, fortaſſe rectius legetur μέγεθος, etſi is comparatiuus etiam ad numerum refertur, vt τῶν χιλίων ἐκ ἐλάττους, non pauciores 1000.

1140. 7. εἰ μὴ ἀγνῶτες.] Lege οἱ μὴ.

11. καὶ ἐκ ἄλλως με δεῖ.] M. δεῖν, vt pendeat a δοκοῦσιν, vt et τὸ ἐξελέγχειν.

12. ἐξὸν γὰρ ἦν.] Fel. ἐξὸν γὰρ νῦν rectius. Sed etiam legi poſſit, ἐξ ὧν, vel ἐξ ἃ γὰρ ἦν αὐτοὺς, etc. οὐκ ἠθελήκασι.

17. Πυθοδώρῳ ἐκ Κηδῶν.] Κηδαὶ, ἡ Κηδαὶ, municipii nomen eſſe puto.

26. ἐμὲ δ' ἐκ ἐθέλειν.] S. ἀναβάλλεσθαι.

1141. 7. περὶ τῆς αἰκίας lege, non οἰκίας.

1141.

1141. 8. *τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ αἰκία.*] Hoc enim ſibi vult verberationis verbum. hanc interpretationem, vt ſuperuacaneam, deleui. quaſi vero iudicibus commentario eſſet opus.

15. *παραδόντος τὸ σῶμα.*] S. *τῷ Θεοφήμῳ.* Sed rectius *παραδόντας*, vt referatur ad *μάρτυρας.*

27. *καταχρώμενος.*] F. A. *ἔλεξεν*, aut *εἶπε.*

1142. 9. *καὶ ὅτε ἐξέτεινον αὐτοῖς.*] *ἐκτείνω*, extendo. *ἐκτίνω*, perſoluo, luo. legendum per *ι. ἐξέτινον*, S. *τὴν καταδίκην.*

11. *καὶ τούτων ὑποποιουμένων.*] *προσποιεῖσθαι*, arrogare, ſimulare, prae ſe ferre, augere opes, aut adſciſcere clientelas, vt in Areopagitico Iſocratis. Horum nihil huc quadrare videtur. Quid ergo, ſi *προσιεμένων* legas? cum horum nihil admitterent. Sunt in hac narratione *περίοδοι πολύκωλοι καὶ σχοινοτενεῖς*, quas imitari et mihi neceſſe fuit: quamuis minus bellam facere videantur orationem.

23. *μάρτυρας ἐποιήσατο* lege, S. *ὁ Θεόφημος.*

27. *τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων*, etc. *πολλοὶ προῖσανται.*] F. *τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων γιγνομένων πολλοὶ περιῖσανται. τὸ προῖσασθαι*, anteſtare, praeeſſe, non video quid hic loci habere poſſit.

1143. 4. *ὁ δὲ Θεόφημος κελεύει.*] S. *μὲ ἀναβαλέσθαι.*

11. *νῦν δὲ σεαυτὸν μεμαρτύρηκας.*] F. *μεμαρτυρήκασι.* S. *οἱ μάρτυρες.*

22. *δι' ἧς ἐξηπάτησας.*] *δι' ἧς.* S. *γυναικὸς.* Sed quid, ſi *δι' ὧν*, per quae? et *ἐξαπατήσας καὶ ψευδεῖς.*

1144. 17. *ὅτι ὑμῶν μόνον ἐμὲ ἀδίκως κατεδικάσατο, τοὺς δικαστὰς ἐξαπατήσας· ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς* lege. Verba enim transpoſita ſunt.

21. *ἀπίστως δὲ τοὺς ἀρχάς.*] *ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν ὑμᾶς ἀπιστεῖν τοῖς ἄρχουσι.*

1145. 2. ἔτυχεν ἐκπλεόσων τριηρῶν καὶ βοήθεια ἀποσελλομένη.] ὁ καὶ παρέλκειν δοκεῖ.

12. ἡ μὲν ἀρχὴ ἐπεκλήρωσε.] τὸ ἐπικληρῶν τὸν ἄρχοντα τοῖς χορηγοῖς τὰς αὐλητὰς est in Midiana, p. 519. 1. ψήφισμα vero non ἐπικληρῶσθαι, sed ἐπικυρῶσθαι, καὶ ἐπιψηφίζεσθαι, καὶ χειροτονεῖσθαι dicitur. Censeo igitur legendum ἡ μὲν ἀρχὴ ἐπεκύρωσε.

17. καὶ προσέταττε τὰς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη.] καὶ προσέταττε (S. τοῖς τριηράρχοις ὁ νόμος) παραλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ εἰσπράττειν τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη.

19. ἠναγκάζετο πρὸς μέρος.] F. ἠνάγκαζε.

12. καὶ παρέδωκε τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη τῇ πόλει. οἱ δὲ τῶν.] Videtur post πόλει addendum τοῖς τῶν νεωρίων ἐπιμελητοῖς. οἱ δὲ τῶν νεωρίων ἐπιμεληταί.

14. τοῖς τριηράρχοις.] S. παρέδωκαν τὰς ὀφείλοντας.

Ibid. τοῖς ἐκπλέουσι.] ἐναλλαγὴ χρόνου, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐκπλευσαμένοις.

17. τὰς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη.] ἠνάγκαζεν ὁ νόμος τὰς τῶν νεωρίων ἐπιμελητὰς, καὶ τὰς τριηράρχας παραλαβεῖν τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Vide, ne te ἀμφιβολία decipiat.

24. γεγραμμένας ὀφείλοντας.] ὅτι ὀφείλασι.

1146. 3. παρεσκεύασαι.] παρεσκεύασμαι lege. et, v. 5. τότε δὲ κατά τε τὰ ψηφίσματα, non καὶ τὰ ψηφ.

1147. 6. οἱ κλήτορες.] Hos paulo ante v. 3. τὰς κλητεύσαντας dixit, appellantur etiam κλητῆρες.

18. ἐδαμοῦ ἠντιδίκησεν.] Ergo non se defendit? an vero neminem alium in ius vocauit? quod est ἀπογράψασθαι διαδικασίαν πρός τινα.

19. ἢ τινά φησιν ἕτερον ἔχειν τὰ σκεύη.] Nec dicit, quenquam alium habere instrumenta.

1148. 2. ἀπαιτοίην, ἔμελλε φησὶν.] Lege ἔμελλε φήσειν; τετέχνιν ἔφησεν ἄν.

1148.

1148. 16. πρὸς Ἀφαρέα.] ἴσως τὸν Ἰσοκράτους πρόγονον, περὶ ὃν ὁ Πλάτων.

19. ἐξήλεγχεν αὐτὸν.] M. ἐξήλεγχ' ἂν αὐτὸν.

vlt. ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.] S. ὁ γραμματεύς.

1149. 2. καὶ ἀκόων.] ἀκόων τῶν πεπλησιακότων τὸν Θεόφημον, οἷος (non οἷς) εἴη περὶ τὰ διάφορα, ἀντὶ τοῦ οἷος εἴη ὁ Θεόφημος περὶ τὰ συναλλάγματα.

10. ἡ βουλὴ ψηφίσματι.] διὰ ψηφίσματος. Ne lege ψήφισμά τι, διαιρέτως.

16. ἰδεῖν, ἔχων.] F. ἰδεῖν· καὶ ἔχων.

vlt. ἐξ αὐτῶν ὃ δύναμαι.] F. ἐξαυτῶν. Erratum ortum ex vnius vocalis immutatione, υ pro ι. et diuisione syllabarum. Sic non multo post, p. 1151. 9. τὴν ἄνθρωπον ὃ δύναμαι παραλαβεῖν, πολλάκις ἐξαιτήσας.

1150. 5. περὶ ἀναγωγῆς εἴην.] M. περὶ ἀναγωγήν, aut ἐπ' ἀναγωγῆς.

13. τοὺς παραδιδόντας καὶ ὀφείλοντας.] Lego καὶ τοὺς ὀφείλοντας. et v. 23. καὶ ἐπεπύσμην, παρὰ τὸ πυνθάνομαι, non ἐπεπείσμην, παρὰ τὸ πείθομαι. Sic autem construe: ἐπεπύσμην αὐτὸν, ὅτι ὃν εἴη γεγαμηκὼς, ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς ὃν εἴη γεγαμηκώς. κατ' ἀντίπτωσιν, ἢ ἐναλλαγήν τινα.

1151. 1. ταύτῃ δὲ τῇ μαρτυρίᾳ.] Mutilatus est hic locus, in quo exponendum fuit Euergi et Mnesibuli falsum testimonium.

11. ἣν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι.] ἣν, S. παραλαβεῖν ἐμὲ, αὐτοὶ ἔφασαν τὸν Θεόφημον προκαλέσασθαι.

1152. 12. καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων.] ἀντὶ τοῦ τὴν ἀπογραφήν.

1153. 20. ᾧδαμοῦ τὸ σῶμα παραδιδόντος. et v. 21. ὅτε τότε lego. et p. 1154. 9. ἐδεήθην αὐτοῦ. et v. 11. ὃ vel ὃν ἤμελλον. et v. 12. διὰ τάχους δεῖ. et v. 24.] ὡς ᾠδὲν ἂν νεωτερίσοντος.

1155. 3. μαλακὰ πρόβατα.] Molles oues, vtrum intonſas, an molli praeditas lana?

10. ἐπὶ τὰς οἰκέτας ἦξαν.] Vtrum παρὰ τὸ ἄγω, an τὸ αἴτσω, ἤιξαν, ἦξαν, καίτοι ποιητικώτερον τοῦτό γε.

1156. 4. μὴ περιιδεῖν ἐνδεεῖς ὄντας.] Qua ratione hic maſculinum plurale ponatur, cum ſententia poſtulet ſingulare foemininum, (de vna enim anicula vidua loquitur) ἐνδεῆ ἔσαν, me non intelligere fateor. Quod ſi quis dicat, homines neceſſarios in genere intelligendos, et longius petitum videbitur, et ſequitur ſtatim τιτθὴν ἐμὴν γενομένην.

15. ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα.] F. ἀποτετιμημένα, vt alias.

17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε.] Hoc accuſatorum eſt: τὸ καταδικάσαι, iudicum.

21. ἢ μετέλθῃ τις ὑμῶν αὐτῶν.] F. αὐτὸν, S. τὸν ἄνδρα μου.

1157. 2. ὕφαιμοι μὲν οἱ βραχίονες.] Sanguine ſuffuſa.

3. καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν.] Iunctura manuum.

Ibid. ἀποστρεφομένης τῷ χεῖρε.] Cum illi manus diſtorquerentur.

5. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ.] παρὰ τὸ ἀμύσσω, inciſuras, vellicatus.

6. πελιὸν δὲ τὸ σῆθος.] Lexica ſcribunt πέλιος, προπαροξυτόνως, πελιδνὸς, ὀξυτόνως.

1158. 14. διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη.] S. τὰ σκεύη ἐκ τοῦ πύργου.

pen. εἰ μή τις αὐτὸν ἀφήσει.] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἐγὼ ἀφήσω. ἐναλλαγὴ προσώπου.

1159. 3. ὑπερημερον δ' ἂν ὤμην δεῖν ἑμαυτὸν εἶναι.] Vereor, ne accuſator hoc mentiatur. Nam ſi ad diem ſoluiſſet, malam cauſam haberet Theophemus, quouis dignus ſupplicio ob vim publicam.

1160.

1160. 8. καὶ ὡς διὰ τὸ κυμβίον ἐκ ἀφιεῖσα.] Aut ὡς τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα, aut διὰ τὸ κυμβίον οὐκ ἀφεῖναι τελευτήσειεν.

22. ἐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐσί σοι.] ἐκ ἔννομόν ἐσιν, ἐκ ἔχεις πρόφασιν δικαίαν.

24. τέτων τὴν δίωξιν εἶναι.] τέτες ἐξεσίαν ἔχειν τὸ διώκειν τὲς φονέας.

pen. κἂν μὲν ἀποφύγῃς.] F. ἀποφύγῃ σε, S. ὁ Θεόφημος, ἢ ἀποφύγωσί σε, vt etiam Euergus comprehendatur. et, ibid. φθονηθήσῃ.

1161. 3. τὲς τῦ Δραίκοντος ἐκ τῆς ςήλης.] τὲς τῇ ςήλῃ ἐγγεγραμμένες.

4. μετὰ τῶν φίλων lege.

11. τέτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι.] τῶν μέχρις ἀνεψιαδῶν.

16. διομόσασθαι τὸν υἱόν.] εἰ διομῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία, anteceſſit p. 1160. 25. quaſi et illis iurandum fuiſſet: nunc ſolus paterfamilias ſe in illorum capita iurare noluiſſe affirmat.

17. ἐκ ἂν ἐτόλμησα ἐδ' ἂν εἰ εὖ ᾔδειν lege, pro εἰ δ' ἂν. et v. 20. ἀκέσητέ με.

1162. 9. μὲ πορισντα.] ἀττικῶς, ἀντὶ τῦ μοῦ πορισντος.

12. ἐπειδὴ δὲ ἐπείσθην, αὐτῷ κομίσασθαι τὴν δίκην.] Suſpectus locus. Neque ἐπείσθην placet, neque κομίσασθαι, neque δίκην. Quid ſi legas: ἐπειδὴ δ' ἠπείχθην αὐτῷ διαλύσασθαι τὴν καταδίκην. Nam τὸ κομίσασθαι de eo fere dicitur, qui aliquid recipit, vt ſupra p. 1159. 13. ἐκομίσαντο τὸ ἀργύριον παρ' ἐμέ.

19. εἰ μὴ πεπορισμένος ἦν.] S. ἐγώ. Sin πεπορισμένον, S. τὸ ἀργύριον.

vlt. καὶ ὡς ἡ ναῦς ἡ ςρατηγίς.] F. ἡ ἐμὴ, ςρατηγὶς κατεσκευάσθη.

1163. 2. ἔτι δὲ καὶ ἐκτίνειν.] F. A. βελόμενος.

1163. 3. ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τοῦ τρόπου, ὦ ἄ. δ. περὶ τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλαττον.] Videntur haec verba e ſcholio irrepſiſſe, vbi aliquis expoſuerit, τὴν πλεονεξίαν καὶ μειονεξίαν παρὰ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἔχειν dici.

7. ἣν ἐμαρτύρησαν ὡς ὃν ἤθελε παραδιδόναι.] Negatio abundat. F. ὡς ὅτος ἤθελε.

15. εἰ δέ μοι ὀργισθῆτε.] M. ὠργίσθητε. Refertur enim hoc ad exactionem armamentorum. et, v. pen. ἀποχρῆν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS IN OLYMPIODORVM.

Pag. 1164. 1. ποικίλην ἔχει περιπέτειαν πραγμάτων.] μᾶλλόν γε πονηρίαν καὶ ἀδικίαν καὶ ψευδολογίαν.

1165. 21. καὶ πλείονας ἔχειν.] F. καὶ πλεῖον ἂν ἔχειν ἀργυρίου.

1166. 3. πρόφασιν εἶναι τὴν στρατείαν πεισθέντες.] ψευδῆ αἰτίαν, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ.

Ibid. ἀνεῖλον αὐτῶν τὴν διαδικασίαν.] F. αὐτοῦ τοῦ Ὀλυμπιοδώρου.

7. πάλιν δι' ἐκεῖνα.] Lego παλινδικίαι χρῆται.

12. καὶ λαβὼν ὅλον.] Huic non ſuit πλέον ἥμισυ παντὸς, ſed ἡμίσεος πλέον ἦν ὅλον ἀνδρὶ φιλοῦντι τὸ κέρδος.

18. καὶ συγκεχωρηκέναι καὶ τοὺς λόγους εἰπεῖν.] Vide, ne te amphibolia decipiat, ὁ Καλλίστρατός φησι συγκεχωρηκέναι Ὀλυμπιοδώρῳ εἰπεῖν (ὅπως ἂν εἴποι ὁ Ὀλυμπιόδωρος) καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐβούλετο, καὶ παρασχέσθαι (ἵνα παράσχοιτο ὁ Ὀλ.) μάρτυρας ψευδεῖς. Nam haec ad Olympiodori perſonam pertinere, non ad accuſatoris, ipſa docet oratio.

19. καὶ μάρτυρας παρασχέσθαι ψευδεῖς.] Huiusmodi fallaciis etiam Theopompum Hagnianam haeredita-

reditatem euiciſſe, ſupra cognouimus. Sed o miram impudentiam hominis, qui ſuam improbitatem confiteri non erubeſcat, et diſſolutionem iudicum, ſi talia ſcelera vlti non ſunt.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1169. 8. *καθ' ἡσυχίαν ἤδη.*] Vtrum per ſilentium, vt voluerint, multos eſſe controuerſiae conſcios? an tranquillis animis? an defuncti ſepulturae munere?

1170. 27. *καὶ τἀνδράποδα οἱ σανχυφάνται.*] *παρὰ τὸ ὑφαίνειν τὰς σάνχας.* quae vox praeter Hebraeam, Graecam, Latinam, Germanicam linguam, etiam aliis nationibus communis me diu fruſtra exercuit, donec Oporinus hanc compoſitionis rationem me edocuit.

1171. 1. *φανερὸν ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.*] F. *φανερὸν, ἢ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.* Nam quae Trapezitis dabantur, *ἀφανὴς οὐσία* fere dicitur.

14. *τὸ ἀργύριον ὃ ἦν.*] *ἐν ᾧ τόπῳ.*

1172. 27. *περὶ τῦ ἰσομοιρεῖν ἁπάντων.*] *τὴν ἴσην ἑκάτερον μοῖραν λαμβάνειν.* In Iſocrate *τὰς πόλεις ἰσομοιρεῖν πρὸς ἀλλήλας.* M. *ἰσομοιρεῖν περὶ ἁπάντων.*

1174. 8. *ὑπομοθέντος δὲ τότε.*] *ἡμῶν ὑπομοσαμένων ὑπὲρ αὐτῦ.*

10. *ὕστερον ἡμῶν*] F. *ὕστεροι.*

1175. 4. *ἐπειδὴ δὲ μεσὸς ἐγένετο ἀγαναικτῶν.*] *τὴν ἀγαναίκτησιν ἐκκεχυκὼς ἦν, ἐπειδὴ ἐπαύσατο ἀγαναικτῶν.*

14. *τῦ ἡμικλήρε.*] Libanius *τῦ ἡμικληρίε.* et mox ipſe autor.

26. *καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις ἀντεγραψάμεθα.*] Controuerſias reſcripſimus, hoc eſt, in eos, qui haereditatem occuparunt, actiones inſtituimus.

27. *ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν.*] Suidas: *ἀνάκρισις, ἐξέτασις, ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν,*

δικῶν, περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζεσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Varinus: ἀνακρίνω, ἐξετάζω τὸ πραχθὲν, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη. Propriam huius verbi interpretationem non reperio: interim inquirere, et inquisitionem ἀνάκρισιν verto. Nam quaestionem constituere, aut exercere, videntur aliud significare.

1177. 1. παραὶ ἓ ἑαυὶ ἓ ἀνθρώπε] F. ἀνδραπόδε.

18. οἱ μὲν ὅτι τὸ παράπαν.] Cum οἱ δὲ non sequatur, aut ἀναντιπόδοτον est, aut aliquid a librario praetermissum.

1178. 4. ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἔτος ψεύδεται.] Haec, ὅτι ἔτος ψεύδεται, videntur superuacanea esse, et e scholio irrepsisse. Satis est ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ταῦτα πάνθ' ὑπόνοια, etc.

14. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα.] ἐκ παραλλήλε.

16. πάλιν λέγω.] F. A. πάλιν τοίνυν λέγω.

20. ἐπειδὴ καὶ ἡ σὴ.] S. ἀμφισβήτησις διεγράφη, ἠφανίσθη, ἐξηλείφθη.

1179. 7. καὶ κατεχρήσατο.] S. ψιλῷ τῷ λόγῳ, ἀντὶ τε κατεψεύσατο.

1181. 1. ἔτω πεφιλοσόφηκεν.] μᾶλλον δ' ἐσοφίσευσε, καὶ πεπανούργηκε, καὶ σεσυκοφάντηκεν. οὐχὶ γὰρ τά γε τοιαῦτα τῶν φιλοσοφούντων.

20. ἐν τῷ τότε λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ.] F. A. ἐν τῷ τότε λόγῳ, ἢ ἐν τῷ ἐμῷ, ἐν τῷ πρ.

1182. 2. διέφθαρται.] S. τὴν διάνοιαν. Sed quomodo probat? Quia mauult amicae dare, quam affini. Cui si haereditatis semissem concessisset, et sensuum et mentis integritate floruisset. Haec sunt praeclara cupidorum hominum iudicia.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS IN TIMOTHEVM.

Pag. 1184. 4. ὅτι ἔλαβε, etc. ὀφείλων ἐγγεγράφθαι.] Lego, ἐγγέγραπται. Nam si λέγων ἐγγεγράφθαι coniungas, ὀφείλων locum non habebit. Sed legendum erit λέγων τὸν Τιμόθεον ὀφείλοντα ἐγγεγράφθαι.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1185. 23. ἀλλὰ καὶ εἴ τε ἄλλε δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι.] Sententia non est obscura: sed loquendi modus suspectus.

1186. 9. τά τε ληφθέντα καὶ τὰ τεθέντα.] τά τ' ἀναλωθέντα malim: nisi pro τεθέντα legas, τὰ δοθέντα, quod participium paulo post sequitur, v. 23. δοθέντος τοίνυν τῦ ἀργυρίε τότε.

25. τὸν κελεύσαντα χρῆσθαι.] Lege χρῆσαι.

1187. 15. Ἀλκέτε καὶ Ἰάσωνος.] Alcetam, octauum Macedoniae regem, non puto intelligi hic posse, sed alium quempiam, Epirotam fortassis, Tharrytae F. Arymbae patrem. Iason Thessalus satis notus est e Xenophonte.

17. ἐν τοιαύταις δ' ὢν διαβολαῖς, καὶ ἀπορίᾳ χρημάτων πολλῇ· ἦ μὲν γάρ.] Est ἀναντιπόδοτον, aut ὑπέρβατον. Sequitur enim longissimo interuallo p. 1188. vlt. τότε ἦν ἀναγκαζόμενος, δανείζεται τὰς χιλίας δραχμάς.

1188. 7. et saepius. ἐν Καλαυρίᾳ lege per υ, non per β.

1190. 1. τῦ μὲν γὰρ μαρτυρίαν με ἐμβαλέσθαι.] M. μὴ ἐμβαλέσθαι με, vtraque voce retenta.

2. παρεκρούσατο.] S. ὁ Ἀντιφάνης.

Ibid. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν.] Alias ἡ κυρία absolute dici solet.

1190.

1190. 5. τιθέντος δέ μου αὐτῷ τὴν δραχμήν.] Fuit, vt apparet, ritus quidam accusandi eius, qui testimonium dicere recusasset.

24. ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ ἐπ' ἀξείᾳ ἄρχοντος lege, non τῷ ἐπ' ἀξείᾳ. et v. 27. ἀπορέμενος.

27. ἐν τῇ Ἱπποδαμείᾳ.] Apparet, esse loci nomen, fortassis à domandis equis sic appellati, vnde Equidomitorium verti. Hippodamiae plures fuerunt, sed illa Oenomai Elaei filia, celeberrima, et fieri potest, vt locus de nomine mulieris alicuius sit dictus, sicut Academia ab Academo, seu Hecademo heroë. Legi fortasse queat ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ, etsi ἱππόδρομος potius dici solet. τὰ Ἱπποδρόμια sunt ludi circenses, quae et Equiria.

Ibid. ἀπορέμενος ὑποδέξασθαι lege.

1193. 7. ὁ αἰγιαλεύς.] παρὰ τὸν αἰγιαλόν. vide Stephanum.

11. λυκιεργεῖς.] εἴτε ὑπὸ Λυκίᾳ τῷ Μύρωνος υἱῷ κατεσκευασμένας, εἴτε ἐν Λυκίᾳ, εἴτε ἐν Λυκείῳ εἰργασμένας. Vide Suidam, qui λυκιεργεῖς habet.

1196. 11. παρὰ τῷ πατρὸς τῷ ἐμῷ ὥσπερ αὐτὸν συνέζησας.] F. ὥπερ αὐτόν.

12. ἢ εἰδὼς, etc. ὅτε ἐξέπλεις ἢ οἴει.] Lege ὅτε ἐξέπλεις οἴει. τὸ ἢ abundat, cum τὸ οἴει ad εἰδὼς referatur.

1197. pen. ἐνεπισκήψασθαι ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον.] Pollux lib. 8. ἐνεπισκήψασθαι ἦν, ὁπότε τις ἐν τοῖς δημευθεῖσιν ἑαυτῷ τι ὀφείλεσθαι ἢ προσήκειν λέγει· καὶ τὸ πρᾶγμα ἐνεπίσκημμα ἐκαλεῖτο.

1198. 11. ὥστε μηδ' ἐναντιοῦσθαι. ὥστε τί ἄν ποτε.] Lego ἐναντιοῦσθαι· τί ἄν, omisso altero ὥστε.

14. ἢ οὐκ ἐκ τῶν Ἀντιμάχου.] Negatio abundare videtur, quia cohaeret καταλιπεῖν μᾶλλον, ἢ κομίσασθαι.

1199.

1199. 4. ἡ μισθοφορία.] In Olynth. μισθοφορὰν dicit.

24. τὸν ἀποξησάμενον τὸν χαλκόν.] τὸν ϛαθμησάμενον.

1200. vlt. τῆς Αἰσχρίωνος.] F. τὴν, aut ὑπὲρ ἢ περὶ Αἰσχρίωνος, aut τῷ Αἰσχρίωνος, vt iubeat Timotheus ipſum Aeſchrionem dicere teſtimonium vt ingenuum. Sequitur enim p. 1201. 6. καὶ ἐξελέγξας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὸν Αἰσχρίωνα.

1201. 6. ἐπὶ τόνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι.] πότερον τὸν Αἰσχρίωνα, ἢ τὸν Τιμόθεον; hunc opinor, quia ſerui delicta luere cogebatur dominus.

1202. 23. ἐκ ἔχων ὑποθεῖναι τὰ ἄξια.] τὰ κατ' ἀξίαν τῶν δανεισμάτων.

1204. 26. τοῖς ἀνεσκευασμένοις, ἢ ἀνασκευασαμένοις τῶν τραπεζιτῶν.

1205. 10. τὲς ὀφείλοντας, ἄ μοι.] ταῦτα, ἄ μοι.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA POLYCLEM.

Pag. 1205. 4. τότε δὲ, ὅτε ἦλθεν.] F. τότε δὲ.

6. τοσότε δὲ χρόνε ἐπιτριηραρχῆντος.] Sententia poſtulat: συντριήραρχον· τοσότε χρόνε ἐπιτριηραρχήσας ἀξιοῖ κομίσασθαι τὸ ἀνάλωμα παρὰ Πελυκλέες Ἀπολλόδωρος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1207. 17. ὑπὸ Ἀλεξάνδρε.] Non vtique Philippi filio, (Nam hoc ratio temporum non ſinit) ſed aut Pheraeo, aut alio quopiam. Miltocythis fit mentio etiam in Ariſtocratea: et Cotyis filiis regnantibus, Philippus adhuc rerum potitus fuit.

25. περὶ ἔκπλεν ὄντων.] περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὄντων, ἀνάγεσθαι καὶ ἐκπλεῖν μελλόντων.

1207. vlt. ἐν τῷ δήμῳ αὐτῶν καὶ συναγ.] F. αὐτῶν τε (S. τῶν πρέσβεων) καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς.

1208. 4. ἐπὶ τὸ χῶμα.] ὕψωμα γῆς. Est hic loci proprium nomen, ab ipsa re sumtum, et, vt Libanius ait, οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι προβεβλημένον προσορμίσεως ἕνεκα. ἐπὶ τῷ χώματι καθέζεσθαι solitos fuisse trierarchos, qui se affici iniuriis putarent, ex oratione Ctesiphontea cognouimus.

6. καὶ ἀποφέρειν ναύτας.] τὸ ἀποδιδόναι καὶ κερδαίνειν. Videtur legendum esse ἀποφαίνειν, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ καταλέγειν.

12. ἢ κ ἀλλ' ἢ ὀλίγοι.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή.

16. δωρεὰς καὶ προδόσεις.] δόσεις πρὸ τῆς προθεσμίας. Sic postea, p. 1217. 23. διεφθαρμένον πλήρωμα, καὶ εἰωθὸς ἀργύριον πολὺ προλαμβάνειν. Si προσδόσεις, προσθήκας τοῦ μισθοῦ.

26. τὰς προεισοίσοντας τῶν τε δημοτῶν.] Vtrum τὰς εἰσοίσοντας πρὸ τῶν δημοτῶν, an τὰς δημότας τὰς προεισοίσοντας?

27. καὶ τῶν ἐγκεκτημένων.] τῶν κεκτημένων ἀγρὰς, ἢ οἰκίας, ἐν οἷς δήμοις ὁ δημοτεύονται. vt si Apollodorus Piraeensis (verbi causa) non in suo tantum municipio Piraeeo praedia habeat, sed et in Paeanensi et Cholargensi.

1209. 4. καὶ ὃν εἰσεπραξάμην, διὰ τὸ τότε μὲν ἀποδημεῖν, ὑπὲρ ὑμῶν τριηραρχῶν.] ὅτε ἐτριηράρχων.

5. καταλαβεῖν.] διὰ τὸ καταλαβεῖν, ἀπὸ κοινοῦ.

10. καὶ τὰς μισθὰς.] καὶ ὅτι τὰς μ. ἀπὸ κοινοῦ.

11. ταῖς ὑπηρεσίαις.] τοῖς ἐρέταις, ἢ κωπηλάταις. Sed quaerendum, cum ναύτας, ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίας saepius coniungat, quid inter hos interfit? ἐπιβάται etiam a Liuio sic appellantur, siue milites, siue vectores. ὑπηρεσίαι sunt remiges, ναῦται caeteri, qui in naui curant. Cicero Catone: Qui in re gerenda versari senectute negant, similes sunt, vt, si quis guber-

gubernatorem in nauigando nihil agere dicat, cum alii malos ſcandant, alii per foros curſent, alii ſentinam exhauriant, ille autem, clauum tenens, quietus ſedeat in puppi.

12. κατὰ μῆνα ἐδίδεν prima perſona lego.

1211. 2. οἱ μὲν εἰς τὴν ἤπειρον.] τὴν ὑπὸ τῷ Περσῶν βασιλεῖ χώραν ἔσαν, εἰς τὴν Ἀσίαν.

26. εἰσαγγελθέντων δὲ.] S. ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ εἰσηγγέλθη ἡμῖν, aut ἀντὶ τοῦ εἰσαγγελθέντος. etſi legendum ſuſpicor acculatiuo ſingulari, εἰσαγγελθὲν, vt δόξαν, συμβὰν, etc.

1212. 1. πεντεκαίδεκα δραχμὰς ἐπὶ τόκον.] F. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκῳ, vt communis vſura intelligatur.

2. ναυτικὸν ἀνειλόμην ἐπ' ὄγδοον.] ἐπόγδοον, Suidas ait, τὸ δεδανεισμένον, ὥσε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος δοθῆναι τῷ δανεισῇ, οἷον τριόβολον τοῦ τετραδράχμου.

4. ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τοὺς τόκους.] F. A. ἀποδοῦναι αὐτῷ τό τε κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους.

24. τῶν μετὰ ἀρκτοῦρον.] F. μετὰ τὸν ἀρκτοῦρον. et p. 1213. 26. ἔτι δὲ συνέβη.

1214. 17. Δεινίαν τὸν κηδεστὴν ἐμὸν.] Socerum hunc fuiſſe opinor Apollodori, cuius filius, Theomneſtus, Apollodori filiam vxorem duxit, vt eſt in oratione contra Neaeram. κηδεστὴς, inquit Suidas, ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος, ἢ πενθερός· ὁ μόνον δὲ ὁ διδοὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

20. πολλῶν ὄντων καθ' ἑκάστην.] F. A. ὅσα καθ' ἑκάστην, etc. ἀνηλίσκετο. Alioqui conſtructio non conſtat.

1215. 10. ἄρτι μοῦς πίττης γεύεται.] Vide Chiliadas Eraſmi.

11. ἐβέλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι.] S. ὁ Ἀπολλόδωρος, vt ſint verba Polyclis. Atqui Paſio pater eius

iam ante factus fuerat Athenienſis. Quod ſi ἀστεῖος legas, interpretabere: Facetus enim eſſe voluit, S. Polycles, vt Apollodori verba ſint.

1215. 13. Πυθόδωρος ὅ, τε Ἀχαρνεύς.] F. ὅ, τε Πυθόδωρος Ἀχαρνεὺς: et v. 20. ἵνα μοι λύσωνται, non, ἵνα μὴ. et p. 1216. 8. καὶ ἐκέλευον αὐτὸν. et v. 17. καὶ ὅ, τι ποιόντων, articulo compoſito, S. ἡμῶν τῶν περὶ τὴν τριήρη.

1216. 20. ἔτι δὲ καὶ πίστιν αὐτῷ ἐπιθεὶς.] ὅρκον ὀμόσας.

1217. 18. τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τῷ πλέτῳ.] ὑπερβέβληκας, ὥστε τὰ χρήματ' ἐν παιδιᾶς μέρει προϊέσθαι.

22. πλήρωμα διεφθαρμένον.] Hoc genus eſt, ſequitur ſpecies v. 25. τρυφῶντας ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. Suidas ὑπειρετικὸν ſcribit per ει in ſecunda, vnde et ὑπειρέσιον et ὑπειρεσία eodem modo ſcribendum. ὑπηρέτης, et ὑπηρετῶ, et ὑπηρεσία, et ὑπηρετητικὰ πνεύματα, recte η in ſecunda habent.

1218. 24. ἅτε ἀναλώματα lege, addito articulo.

1219. 13. ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι μύθες λέγοιμι.] παροιμιώδες.

pen. ὕστερον δὲ παρὰ Φρασικρίδε ἐλθόντος.] Sententia et conſtructio poſtulare videtur: ὕστερον δ' οἱ περὶ Φρασικρίδην ἐλθόντες, hoc eſt, ὁ Φρασικρίδης ἐλθών.

1220. 12. οὔτε γὰρ τῷ τριηραρχήματι.] τοῖς σκεύεσιν, vt opinor. Sequuntur enim v. 13. ἐπιβάται καὶ ὑπηρεσία.

14. ἐδεὶς γὰρ αὐτῷ παραμενεῖ, futuro tempore, poſtulat ſententia. et v. pen. ὑπειρετικὸν εἰς Θάσον ἄγον ἄνδρα.

1221. 6. ὁ Ἐξωνεύς.] Alias per αι, Αἰξωνεύς.

1222. 4. τὸν ὑποδεχόμενον τὲς φεύγοντας.] F. A. καὶ τὲς φεύγοντας.

1223.

1223. 8. ὅτε ἂν ἐπισιτίσαιντο.] γενικὴ, τιμῆς σημαντική.

24. ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεὼς.] ὑποθήκην λαβόντα.

pen. ὅτι ἐδ' ἀκαρῆ δανείσοι.] παροιμιώδες.

1224. 10. διότι ἐκ ἤθελε παραλαβεῖν τὴν ναῦν.] πότερον δι' ἥντινα αἰτίαν, ἢ ἁπλῶς, ἐκ ἐθελῆσαι αὐτὸν παραλαβεῖν τὴν ναῦν.

11. καὶ τὸν νόμον ἀναγνωσθῆναι.] ὑπὸ τῦ γραμματέως.

27. κινδυνεύων συνεπιπλέων.] Si mendo vacat locus, exponas ἐν τῷ συνεπιπλεῖν.

1225. 3. ἑκταῖος γὰρ ἦκων ἐτύγχανον.] τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ πρὸ τῆς τελευτῆς τῆς μητρὸς, ἀγγελθείσης ὅπῃ μοι τῆς ἀῤῥωστίας.

8. εἰ μὴ τῇ τριήρει.] σὺν τῇ τριήρει.

Ibid. ἡ δὲ γυνὴ, ἣν ἐγὼ περὶ πλείσου ποιοῦμαι.] Quomodo? si vere dicit Phormio, te pellicem aluisse, nisi forte prae amore vxoris id feceris, vt illi parceres.

14. οἱ δεδανεικότες δὲ ἦκον ἐπὶ τὰς τόκους.] F. ἐπὶ τὸ χωρίον, ἢ ἐπὶ τὰς ὑποθήκας. Hanc sententiam ego nunc in vertendo sum secutus. Nam exigere vsuras parua res erat.

15. εἰ μή τις ἀποδοίη.] ἀντὶ τῦ εἰ μὴ ἐγὼ ἀποδοίην, vt et supra.

22. ὅτι δ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν lege, non τιμωρήσεσθαι, et ἢ ἀχ ὑπὲρ.

1227. 12. ἀλλὰ καὶ πρότερον Εὐριπίδη.] ἀχὶ τῷ τραγικῷ, (πρεσβύτερος γὰρ ἐκεῖνος) ἀλλ' ἑτέρῳ τινί.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS DE CORONA TRIERARCHICA.

Pag. 1227. 5. τὴν ναῦν κατέχοντα.] M. παρέχοντα.

vlt. ἥτις ἐστὶν ἡ τελευταία τῦ μηνός.] ἡ τριακάς.

1228. 5. προσεθείσης.] M. προτεθείσης.

1228. 7. ἀντιποιεῖται καὶ τοῦτον ἐστεφάνωσεν.] Lego στεφανώσας καὶ τέτον· ἀντιποιεῖται καὶ τότε τῷ στεφάνῳ Ἀπολλόδωρος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1228. 6. ὁ δῆμος δῶναι.] S. τὸν στέφανον.

1229. 2. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιῶσιν.] παρὰ τὸ παρίημι, non παρόντες, coram, vt habet vetus Heruagiana.

21. καὶ πάντες ἑωρᾶθ' ὑμεῖς ἀναπληρουμένην.] Alii ἀναπειρωμένην. F. πεπληρωμένην. Nam ἀναγομένην non placet.

25. περὶ τοῦ πλείονος ἀντιλέγοντες.] φάσκοντες, ὅτι πλέον ἀργυρίου ἀνήλωσαν.

1230. 4. σκεψάμενοι γὰρ τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βυλόμενον.] F. σκεψάμενοι γὰρ, καὶ ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βυλόμενοι.

1231. 1. τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, ἔχοντες.] S. κολάσαι, ἀντὶ τοῦ δυνάμενοι.

21. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος.] τὸ καθάπαξ ἠτιμῶσθαι in Midiana p. 542. 24. et alibi habuimus: vt videantur et Athenienſes diminutionem capitis habuiſſe magnam, maiorem et maximam, vt noſtri Iurisconſulti.

26. προδικάζειν ἑτέροις.] Lego προδιδάσκειν.

1232. 12. καὶ γάρ τοι τὰ τῶν αὐτῶν τρόπων ἁμαρτήματα.] M. τὰ παρὰ τὸν τρόπον τὸν αὐτῶν ἁμαρτήματα.

1233. 1. χάριν τιθεμένων.] M. καταθεμένων.

3. ἀλλ' ὃ διὰ τῶν βελτιόνων, τοῖς ὑπηρετοῦσιν, ἃ δεῖ, χαρίζεσθαι προσῆκον.] Suſpectus locus, in quo conuertendo me non ineptam coniecturam ſecutum confido.

19. ἢ προῖν' ἄν τις ὑμῶν πράττων.] S. σπεύδοντα.

1233. 25. δεινὰ πάσχουσι.] ἀγανακτοῦσιν ἀδικεῖσθαι προσποιούμενοι.

27. ἂν καλέσωσι.] M. ἄν τινα καλέσωσι.

1234. 1. τὰ δίκαια ἀντιλέγειν.] F. πρὸς τὰ δίκαια, aut τοῖς δικαίοις.

14. πάντα δι' αὐτῶν ποιῆται.] Non placet. F. διοικεῖται, aut διοικῶνται, ἀντὶ τῦ διοικῶσι δι' ἑαυτῶν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS CALLIPPVM.

Pag. 1235. 14. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν τῦ νόμυ, Λυσιθείδυ ἀπήνεγκεν.] F. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸς νόμυς Λυσιθείδην ἀπήνεγκεν. Oratio habet p. 1244. 13 κατὰ τὸς νόμυς γὰρ ἐπέτρεψα, καὶ ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχήν. et v. 17. ὁ δὲ Λυσιθείδης ὀκ ὀμόσας, addita negatione. Oratio habet p. 1244. 14. ἕτος δὲ τὸν κατὰ τὸς νόμυς ἀπενηνεγμένον διαιτητὴν ἔπεισεν ἀνώμοτον διαιτῆσαι.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1236. 5. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς.] M. ἐφ' ὑμᾶς αὐτὸς, etsi non ignoro, saepius in autoribus ita legi: sed illud dubito, errorene librariorum id fiat, an autoritate scriptorum.

8. μηδὲ μεθ' ἑτέρων τὴν γνώμην γενόμενοι.] ἀντὶ τῦ μετὰ μηδετέρων; κατ' ἀττικὴν τμῆσιν.

14. τῷ Δεκελεῖ.] Alii Δεκελαιεῖ, παρὰ τὴν Δεκέλειαν. Sed malo Δεκελεῖ, vt Ἀλεξανδρεῖ, κατὰ συγκοπήν.

pen. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς ἰδιώτης.] τὸ ἰδιώτης suspectum est: malim aliud.

1237. 4. τοσῦτον μόνον ποιεῖν.] S. εἰώθασιν.

21. ἔδειξεν εὐθέως παραχρῆμα.] ἐκ παραλλήλυ τὰ χρήματα δέδωκεν, ἃ κατήχθη. Sed si λῃστρίδες ναῦς fuerunt, cur Argos redierunt? cur pecuniam non

eripuerunt? An a republica missae fuerunt contra alios? et miser hic Lycon obiter periit.

1239. 1. οἷός εἰμι ἀξιοῦν λαμβάνειν.] ἀντὶ τοῦ λαμβάνειν ἀξιῶ. ἢ, νομίζω δίκαιος εἶναι λαμβάνειν.

12. πρὸς τὸν Ἀρχεβιάδην καὶ τὸν Ἀριστόνυν.] Supra Φρασίαν dixit.

21. ὧν ἐγὼ ἠθέλον τούτῳ ταύτην ἥτις εἴη μεγίστη πίστις δοῦναι, ἢ μὴν ἐγὼ τοῦ πατρὸς ἀκούειν.] ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐγὼ ἤκουον.

26. ἃ ἔφασαν Καλλίππῳ προσέχειν τὸν νοῦν ᾗδε οἷς λέγει.] Καλλίππῳ οἷς λέγει, ἀντὶ τοῦ τοῖς Καλλίππου λόγοις.

1240. 18. δι' αὐτοῦ γε ἑαυτῷ μὴ θέλων δικαίου γενέσθαι τοῦ πατρός.] Lego μὴ θέλοντος. Hanc enim constructionem neque regula, neque exemplo vllo, possum defendere.

27. ὅτι μὲν ὃν προκαλεσαμένου.] Sententia postulat ὡς προκαλεσαμένου.

1241. 8. ὑπὸ τοῦ Λύκωνος καὶ Φορμίωνος.] Vetus Heruagiana rectius ὑπὸ τοῦ Λύκωνος· καὶ Φορμίων, S. ἠθέλησεν αὐτῷ πίστιν δοῦναι.

18. ὅτ' ἀπειπόντ' αὐτόν.] ἀπαγορεύσαντα. non est opus mutare in ἀντειπόντα.

23. οἶμαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι.] S. τεκμήριον.

pen. μεταδόξαν αὐτῷ μὴ ἐκεῖσε πλεῖν.] Si τοὺς δανεισαμένους subintelligas, verte: cum mutata sententia non committendum esse putasset, vt illi cum periculo illuc nauigarent. Sed durum hoc est, et parum consentaneum. Quare legere malim, μεταδόξαν αὐτοῖς.

1242. 12. κατάγεσθαι ὡς τοῦτον lege, S. πρὸς Κάλλιππον. et, v. 13. καὶ αὐτό γε τοῦτο μόνον ὃ τετολμήκασι, lege διαιρέτως, non ὑφὲν, μονονὸ, quod est σχεδόν.

1243. 8. κερδαίνοντι ἰδίᾳ.] Fel. ἐκέρδαινέ τι.

1243. 15. καὶ ἐδὲν ψευσαμένῳ.] M. καὶ ἐδὲν ἂν ψευσομένου.

vlt. ὃν φησιν ἀπειληφέναι τι ἔτος τῷ ἀργυρίου] Supra v. 16. legitur καὶ ἀπαλείφοντος. Vnde et hic legendum puto ἀπηλειφέναι, in ſecunda per η, in tertia per ει, παρὰ τὸ ἀπαλείφω.

1245. 8. μηδὲν ἧττον τὰ πιστὰ παρ' ἡμῶν λαβόντα.] Cum nos nihilominus ei fidem firmaremus.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS NICOSTRATVM.

Pag. 1245. 4. εἰς τὰ δημόσια ἀπογραφομένης] δημευθείσης αὐτῷ τῆς οὐσίας.

6. ὡς οὐκ ὄντας Ἀρεθουσίῳ, μεταποιεῖται δὲ ὡς ἰδίων.] Locus corruptus, et ex ipſo autore ſic corrigendus: ἀπογράφει Ἀπολλόδωρος οἰκέτας, ὡς ὄντας Ἀρεθουσίῳ. ὁ δὲ Νικόστρατος μεταποιεῖται ὡς ἰδίων.

7. ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα μοχθηρὸν.] ἡ δήμευσις καὶ ἀπογραφὴ τῆς οὐσίας ἐπίφθονος καὶ ἀπάνθρωπος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1246. 7. πένθ' ἡμιμναίων ἄξια.] τεττάρων μνῶν καὶ ἡμισείας.

8. ὡς αὐτὸς.] Quid ſi ὅσα αὐτός;

9. περὶ χιλίων δραχμῶν καὶ τῷ lege.

10. μηδένα ὑπὲρ ἐμαυτοῦ γράψασθαι] μηδένα κατηγορῆσαι ἑτέρῳ, ἐμοὶ χαριζόμενον. Sed fortaſſis rectius eſt: in eo diſcrimine verſer, ne quem vnquam pro defenſione mei ipſius accuſare mihi liceat. Fortaſſis enim falſa deſcriptio cum ea ignominia coniuncta fuit, vt ne quem alium poſthac in ſimili crimine accuſare liceret.

17. ἃ γὰρ ἄν ποτε ἕτερον ἀπογράψαι.] Multa ſunt Graecae conſuetudinis forenſis verba, quae equidem, quibus Latinis proprie reſpondeant, ignoro:

eaque de cauſa malo ad verbum vertere, quam agere ambages, et elegantias conſectando ab autoris ſententia longius aberrare. E quo numero et hoc verbum ἀπογράψαι eſt. Quicquid autem παρὰ τὸ γράφειν componitur, id eam vim habet, vt ſignificet, cauſam in literas relatam, vel propoſitam fuiſſe iudicibus, vel in publicis monimentis aſſeruatam. Nec ignoro, me rideri a nonnullis, vt qui ad verbum vertam, quod interpretatio mea non habeat illa: ex iure manu conſertum trahere, in aeſtimationem accipere, repetundarum reum facere, et id genus alia: quae vt Latina et Ciceroniana eſſe fateor, ita plurimum a Graecorum conſuetudine abhorrent. Ac vereor, ne merito reprehendar, quod alicubi τὸ ἀνδρωθέντα εἰς ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι, *togam virilem ſumere*, verti, cum Graeca gens palliata fuerit, non togata.

1247. 20. ἀδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη, ἔτος ἐμοῦ ἀπέτυχεν.] τινὰ ἀποτυγχάνειν ἀδενός τινος videndum an ſimilia exempla occurrant. Mihi videtur falſa eſſe diſtinctio, et ſic legendum: ἀδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη ἔτος ἐμοῦ, ἀπέτυχεν. vt ἀδενὸς ἀπέτυχεν coniungas, et ὧν ἐδεήθη μου eodem modo.

1248. 23. ὅτι ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη.] Robuſtum hinc nebulonem fuiſſe apparet Nicoſtratum iſtum.

pen. καὶ ἐὰν κελεύσητε αὐτὸν δεῖξαι, ἃ μὴ ἐθελήσει.] Scomma eſt, quo ei ſeruitutem obiicit, tanquam mancipio.

1249. 20. ἔτε τίθεσθαι.] ὑποθήκην λαμβάνειν.

25. ἵνα μὴ ὥτε ἀποδέδωκα ἔφη τὰς χιλίας δραχμὰς ἀπόληται.] F. ὅ, τε, S. ἀργύριον. et p. 1250. 12. ὅ, τι βάλῃ θέντα lege διαιρέτως.

1251. 2. καὶ ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπόκληρον ἐξ ἐμφανῶν κατασάσεως ἐπιβολὴν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς.] Verti: et exſcribit publico exſortem multam ex

ſtam ex euidentium conſtitutione: verba ſecutus. Sententia quae ſit, Oedipus diuinet. Me et Budaeus, et lexica Graeca Latinaque omnia deſtituunt: quaeſiui ἀπόκληρος, quaeſiui ἐμφανὴς, quaeſiui κατάσασις, quaeſiui ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως. ſed aut muta, aut ἀπροσδιόνυσα omnia. Doctiores, ſi boni viri ſunt, explicanto potius, quam me ſugillanto.

1251. 4. διὰ Λυκίδε τῦ Μυλωθρῦ.] S. νίῦ. Quod ſi non placet, molitorem repone, ſi appellatiuum eſſe videbitur.

8. εἰ ἀνακρινοίμην τὰς δίκας.] περὶ τῆς ἀνακρίσεως ſupra dictum eſt.

12. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος.] Suidas ἃ προσκεκλημένην, hoc eſt, vt in Midiana, p. 534. 1. μὴ προσκαλεσάμενος ἐμέ Arethuſius denuntiare iudicium debuit. Quod cum ille de induſtria non feciſſet, Apollodorus abſens et ignarus rei pro contumaci eſt condemnatus.

13. ὡς ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ.] ἀντὶ τῦ ὡς ὀφείλοντος, ὡς ὀφείλοιμι.

18. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητίας.] Sic πρὸς Τιμόθεον p. 1201. 6 μὴ ἐπὶ τόνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι.

21. ὅσα ἐνῆν φυτὰ ἀκροδρύων γενναῖα ἐμβεβλημένα.] Vtrum ἐμπεφυτευμένα τῷ ἀγρῷ, ἢ τοῖς δένδροις; vt non ſit conſitio, ſed inſitio, qua, vt Cato Ciceronianus ait, nihil inuenit ars agricolarum ſolertius. ἀκρόδρυα et fructus et arbores frugiferas interpretantur, ſiue nuces, ſiue pomiferas. Vox ipſa ſignificat vel cacumina quercuum, vel excellentiam: vt ἀκρόδρυα ſint arbores, quae quercubus, vnde olim victitabant, antecellunt.

1252. 5. ἀνακεκριμένε γὰρ ἤδη μϐ. et v. 9. ὥθες ἄν με. Nec enim praecipitatus eſt, ſed interuentu aliorum periculo liberatus.

1253. 9.

1253. 9. ἐναπετίμησεν αὐτῷ.] Pignori accepit, vel, in aeſtimationem accepit. hoc eſt, ſeruum pro pecuniae parte dedit.

16. ἀνέροιντο.] Lego ἀναιροῦντο, aut ἀνέλοιντο, ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἐπιχειρήσαιεν ἔργῳ τινί.

25. ὅτε ἡ πρώτη ἀνάγνωσις ἦν.] Suidae eſt ἀναγνώρισις, ἢ ἀνάπεισις· ἀναγινώσκειν, ἀναπείθειν, διαλεχθέντα γνῶναι. Heſychio ἀναγνωρισμός. Varino ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειδυίας ταῦτα. Hic vero ea vox nihil tale ſignificare videtur, ſi locus mendo vacat.

1254. 12. ἵνα ἐκ τούτων ψηφίσησθε.] pro ἐψηφίσασθε lego.

27. τοσούτῳ δή.] F. τοσούτῳ δ' ἤδη δέοντι.

1255. 1. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως.] ἐγγυητὴς γενόμενος ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει προσηκόντων.

12. ἐὰν μὲν οὖν ἐνθυμηθῆτε, ὅτι, etc. ἐὰν δὲ ταῦτα παριδόντες πάντα.] ἀνανταπόδοτον καὶ ἐπαίνάληψις.

20. καταψηφίσησθε.] S. τῶν φευγόντων.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA CONONEM.

Pag. 1255. pen. τετυπῆσθαι.] τύπτω καὶ τυπτέω vſitata ſunt, vnde fit τετύφθαι et τετυπτῆσθαι. τυπέω an dicatur, neſcio.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1257. 20. ἀπεπεμψάμεθα.] ἀπεδιώξαμεν, ἀπηλαύνομεν, ἀφροντίστως εἴχομεν, λόγον οὐκ ἐποιησάμεθα.

1258. 25. ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου.] S. οἰκιῶν, ἢ ἐργαστηρίων.

1259. 21. οἱ δὲ κρατεῖν.] οἱ δὲ κροτεῖν τοῖς ἀγκῶσιν lege.

1260. 2. ὄνθ' ἡμῖν συγγενῆ lego, non ὀδ'. Nota ον et ο ſaepe commutari.

1260.

1260. 6. καὶ ἰατρὸν ἄγεσι παραγενέσθαι.] Suspecta lectio.

23. καὶ τῶν σιτίων ἀπεκεκλείσμην.] ἐκ ἠδυνάμην φαγεῖν.

1261. 5. ἀλλ' εἰς πᾶν ἐλθών.] F. A. πᾶν δεινοῦ ἢ κινδύνε ἐλθών.

1262. 19. δι' ἃ τοῦτο γέγονεν.] Nescio, quid haec verba sibi velint. Videntur ex inferioribus etiam huc perperam translata. Sequitur v. 20. φασὶ τοίνυν ταῦτα διὰ τοῦτο γίνεσθαι, vbi malim ταύτας, S. τὰς τῆς κακηγορίας δίκας.

1264. 4. ἐφ ὧν ἐνίοις.] Sicut ἐπὶ τούτων ἐνίοις.

11. τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν.] λωψ, ἡ χλαμύς, καὶ λωπὴ, ἢ λώπιον, ἱμάτιον, λῶπαι Germanice, *Lumpen*. Hinc λωποδῆσαι, καὶ λωποδυτῆσαι, καὶ λωποδύτης, καὶ λωποδυσίε δίκη, καὶ λωπίζω, τὸ λωποδυτῶ.

1265. 2. ἐποίησαν ἔξω μέσων νυκτῶν τὴν ὥραν.] S. τῆς διαίτης. ἔξω μέσων νυκτῶν, extra medias noctes, vtrum polt, an ante mediam noctem? et quomodo fieri hoc potuit? cum huiusmodi negotia tantum interdiu tractentur? Fortassis cum sero ad arbitrum venissent, rem de industria in multam noctem protraxerunt. Nam sequitur v. 20. τῆς διαίτης ἀποφαινομένης νυκτὸς.

5. τῶν τε παρόντων ἡμῖν καθ' ἕνα ἑτοσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες.] F. ἑτωσὶ, ἐπιρρηματικῶς καὶ δεικτικῶς. Nam ἑτοσὶ ἄγοντες dura fuerit ἀριθμῶ ἑτέρωσις.

22. πρὸ τοῦ τὴν δίκην λεχθῆναι.] M. ληχθῆναι, παρὰ τὸ λήχω, ἢ λαγχάνω.

1266. 12. βληθεὶς τὸ δίκαιον αὐτὸ.] Fel. αὐτοῦ. lego αὐτῷ. et v. 14. ἠλέγχετο.

23. καὶ μὴ παταίξαι Κόνωνα καὶ Ἀρίστωνα.] S. ἀλλήλους. Sed F. Κόνωνα τὸν Ἀρίστωνα.

pen. θοιμάτιον.] τὸ ἱμάτιον, ἀττικῇ κράσει.

1267. 6. τί γὰρ ἂν, ἢ διὰ τί;] ταυτολογίαν ἔοικεν. F. τί γὰρ ἂν βελόμενος, ἢ διὰ τί; S. ἐποίησα.

1267.

1267. 8. Ἦ̃το καὶ δικάζομαι.] Fel. Ἦ̃τον. lego Ἤ̃τω.

9. ὅτως ἐστὶν ἀληθῆ.] F. ὅπως ἐστὶν ἀληθῆ καὶ φαίνεται. Nam τὸ ὄντως et φαίνεται belle inter se opponuntur.

20. Χαίρητον τὸν ἐπιπόλιον.] Hanc vocem vetera Lexica non habent. Vnde initio ratus, παρὰ τὸ ἐπιπολεῖν fieri, verteram, *vagabundum illum*. Sed quia τὸ ἐπιπολιᾶσθαι idem, quod πολιᾶσθαι, significare volunt, muto sententiam, et *incanum* verto.

24. καὶ αἰσχρῶν ὀδὲν.] Lego ὀδὲ ἓν, ἀττικῇ τμήσει. et p. 1268. 25. ἐπαράσεσθαι.

1269. 10. καὶ τὰς ὄρνεις τὰς ἐν τῶν χορῶν.] Siue aues, siue gallinas lustrales, quibus greges ludionum, antequam in theatrum ingrediantur, expiantur. Vetus editio habet χωρῶν, e regionibus, seu vicis. Vtra lectio sit verior, dubito. Neutra enim mihi satisfacit. τὸ εἰσιέναι et ad eos, qui magistratus inituri sunt, et ad ludiones theatrum ingressuros referri potest.

14. ἀλλ' ὁ μηδ' εὔορκον μηδὲν ἂν ὀμόσας· κατὰ δὲ δὴ παίδων, ὧν μὴ νομίζεται, μηδ' ἂν μελλήσας.] S. ὀμνύειν πιστὸς ἂν εἴη. Sic Lucianus: ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς ὑμεῖς γε ὀδὲ μελλήσαντες, S. βιάζεσθαι τὸν Δημοσθένην. εὔορκον ὀμόσαι, et κατὰ παίδων ὀμόσαι, inter se opponuntur.

15. ὧν μὴ νομίζεται.] Atqui et Demosthenis mater, et alii multi hoc iurisiurandi genere vti voluerunt, vt in superioribus orationibus vidimus.

16. ἀλλὰ καὶν ὁ, τιῶν παθὼν πρότερον.] S. ἢ πιστὸς εἶναι. etsi locus hic mendi suspicione haud vacat. Non enim bellissime verba inter se cohaerent, vt videatur aliquid deesse, cuiusmodi sit: virum bonum quiduis potius facturum, quam temere iuraturum, tale praesertim iusiurandum tanquam insolens.

17. εἰ δ' ἄρ' ἀναγκαῖον.] S. ὀμνύειν. ὁ ὀμνύων ὡς νόμιμον.

24. ὡς ὃ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.] Tanquam non periurio defensurus causam. Non placet. F. le-

F. legendum καὶ ὑπὲρ τὸ μὴ προσυβρισθῆναι, ἀχὶ δ' ὡς σὺ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA CALLICLEM.

Pag. 1271. 1. καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνῳ διώκων.] Lego ex ſententia: καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνε φεύγων.

6. χαράδραν.] Heſychius: χαράδρα, αἱ χαράξεις τῶ ἐδάφες, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Idem: χαράδρα, χειμάρρες ποταμὸς. κατάγει δ' ἔτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ κατασύρει. Suidas: χαράδρα, διώρυξ πηλῶ μεσὴ, ὅλεθρον, ἀχ ὕδως, ἔχουσα. et χαράδραι, αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα γῆς καὶ χείμαρροι. Varinus: χαράδρα κυρίως ἐπὶ χειμάρρε, ὃς ῥέων χαράττει δραστηρίως τὴν γῆν. Etymologicon: χαραδρῶσθαι, ὀρύσσεσθαι, κοιλαίνεσθαι. Vnde apparet, ſiue foſſam eſſe, cuiusmodi ab Auguſtanis dicuntur, *die Schwindgruben*, ab aqua abſorbenda, aut torrentis alueum.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1272. 4. ἔτω διατέθεικέ με συκοφαντῶν.] M. ἔτω διετέλεσε.

1273. 16. ἀγαὲ ἂν ἔτ' ἐρήμην.] Significat, patrem ſuum potuiſſe reliſtere ſycophantis.

1274. 15. ὄρες δὲ περιέχοντος κύκλω τοῖς χωρίοις.] F. ὄρους δὲ περιέχοντος κύκλω τὰ χωρία.

1276. 19. ἀτιμήτες φεύγω δίκας.] De hac formula ſupra actum eſt.

1277. 2. ὥσπερ ἀναὶ θάτερ' ἄττα.] M. ὥσπερ ἂν ἕτερ' ἄττα. et v. 7. πῶς ἔν ἂν εἴη. et v. 9. πολλὲς ἀφυλαξαμένες, Nocuit multis incautis.

1278. 4. τὸν χλίδον.] Vide Suidam, qui τὸ χλίδος citat ex hac oratione.

15. ἐλθέσης δὲ τῆς.] M. ἐλθέσης δή.

1278. 23. ἐλαίᾳ δ' ἀποκλνθῆναι.] F. ἀποκλυσθῆναι, ἢ ἀποκυλισθῆναι.

27. εἴ γε τειχίον παλαιὸν ἐπωκοδόμησεν.] ἐπέθηκε τειχίῳ παλαιῷ οἰκοδόμημα. Videtur esse irrisio stulti aedificatoris. Verteram: si parietinam veterem adstruxit. Sed minus placet. Noua enim structura qui vetus esse potest? Veteri quidem fundamento nihil vetat inaedificare.

1280. 16. τὴν τότε προθυμίαν.] F. προπέτειαν.

1281. 3. ὅσις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται.] ὅσις καταγνὺς ἐμοῦ τὰ χωρία τότοις ἀπονεμεῖ.

4. καὶ διαλύσεις τοιαύτας.] Alii διαδύσεις.

20. τοσοῦτόν τί μοι μέλει, χαλεπὸν ὄν.] F. A. τοσοῦτόν μοι μέλει, καίτοι χαλεπὸν ὄν.

IN ORATIONEM CONTRA DIONYSODORVM.

Pag. 1283. 19. ἐν τῇ πέρυσιν ὥρᾳ.] ἀντὶ τοῦ χρόνῳ. Nisi forte legendum sit ὡραίᾳ. Sicut postea dicit, p. 1292. 4. ἐνταῦθ' ἐπιδημήσαντας παραχειμάζειν ἔδει, καὶ περιμένειν τὴν ὡραίαν. quod vertisse me non poenitet: nauigationem vernam fuisse exspectandam. Phil. 1. Lacedaemonios bellum gessisse τέτταρας ἢ πέντε μῆνας, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, vt vernum et aestiuum tempus intelligatur.

1285. 15. συνετιμήθη.] M. ἐπετιμήθη.

1291. 14. πάντα τὰ κατὰ ταῦτα.] Malim abesse τὸ τὰ.

pen. ἀφειμένοις τῶν τόκων.] Liberatis vsura. Vtrum recepta, vt iam nullas acciperent? loquitur enim de creditoribus.

1292. 10. παραβάλλοντος.] F. παρεμβάλλοντος.

1295. 26. ταὐρχαῖα μόνον ἀποδῶναι καὶ τὰς τόκους.] F. καὶ τὰς εἰς Ῥόδον τόκους.

1297. 13. ἑτοιμότερον ποιήσονται τὰ ἑαυτῶν.] Lego προήσονται, τοτέοι δανείσουσι. et v. 15. αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον.

I. TAY-

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
DEMOSTHENIS
APPELLATIONEM
ADVERSVS EVBVLIDEM.

Lex, quae in Argumento citatur, satis fideliter nos ducit ad mentem istius Orationis intelligendam. Euxitheus quidam dolis Eubulidis, aduersarii eius, et malis artibus circumuentus, peregrinitatis damnatur a suis popularibus; et proinde nomen eius e tabulis istius populi (Alimusii erant) deletum. Verum cum Lex prouocationem ad Curiam a Populi sententia fieri permittebat, iam causa apud iudices perorata, statum suum defendit, fretus testimonio συγγενῶν, *Cognatorum*, δημοτῶν, *Popularium*, φρατόρων, *Curialium*, et γεντῶν, siue *Gentilium*. Vtile erit conferre *Herald. Animadu.* L. II. C. I. et *Petit. ad LL. Attic.* Lib. II. Tit. III. Lege XII.

In quodam exemplari meo adnotatum inueni, hanc Orationem non videri a *Demosthene* esse profectam; tum quia ἀποψηφίζεσθαι hic saepiuscule in sensu condemnandi, quod videtur esse insolentius, occurrat; tum quod ex quibusdam indiciis constet, haec temporibus esse superiora, quam vt ad *Demosthenis* aetatem pertingere potuerint. Ait enim Euxitheus, patrem suum natum esse ante Euclidem, Olymp. XCIV. 2. immo ca-

ptiuum fuisse bello Decelico, Olymp. XCI. 4. Porro se ipsum natum esse commemorat, cum Thrasybulus ab Abydum militauerit. Illud autem contigit circa Olymp. XCVII. Deinde matrem eius esse superstitem, cum haec causa agitaretur, multosque adeo familiares, qui illius nuptiis interfuerant.

Non constanter negabo, potuisse hunc esse foetum rhetoris, qui *Demosthene* maior esset natu; *Lysiae* nimirum, a cuius charactere et genere orationis non abludunt multae causae forenses, quae hodie in corpore *Demosthenico* reperiuntur, et nominatim haec ipsa *aduersus Eubulidem*, prout a summo Critico memoriae proditur: Εἰ γὰρ μὴ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ὅτινός ἐστιν, ἑκάτερος τῶν λόγων γνώριμος ἦν, ἀλλ' ἀνεπιγράφοις περιετύχομεν αὐτοῖς, ὃ πολλὰς ἂν ἡμῶν οἶομαι διαγνῶναι ῥᾳδίως, πότερον Δημοσθένους ἐστὶν, ἢ Λυσιθ. τοσαύτην οἱ χαρακτῆρες ὁμοιότητα πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ πρὸς Ἀπολλόδωρον ὑπὲρ Φορμίωνος, καὶ ὁ κατ' Ὀλυμπιοδώρου τῆς βλάβης, καὶ ὁ πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος, ἥ, τε πρὸς Εὐβουλίδην ἔφεσις κ. τ. λ. Dionys. Halic. π. τῆς Δημ. δεινότ. §. 13. Verum vtcunque ea res sit, non adducor ex notis istis chronologicis, vt ad antiquiorem natu, quam *Demosthenem*, protinus referrem. Qui enim Olymp. XCVII. in lucem editus erat, cur non per aetatem ei licuisset Olymp. CVII. vel CVIII. vel etiam CIX. causam apud iudices dicere, et matrem porro superstitem habere?

Multo minus ducor ea crisi, quae mouetur περὶ τοῦ ἀποψηφίζεσθαι, vt haec *Demosthenis* abiudicem. Nobis non displicet vsus ille, qui aliis nouus, vel etiam absurdus esse videtur. Contra ea vero scimus, Scriptorem Atticum non potuisse accuratius et expressius rem eam designare, quam in animo instituit. Ordinarie quidem iudex ἀποψηφίζεσθαι dicitur, cum ad salutem pronunciat, atque id vt plurimum obtinet. At

vero

vero cum inſtituitur διαψήφισις ἐν δήμοις, cum vnusquisque Populus de ſtatu ſuorum ſententiam ferre tenetur: eum, quem reprobant, ἀποψηφίζεσθαι dicuntur, contra quam ea vox generaliter adhiberi ſolet. Φύλλις δὲ ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες, οἷς ἐπέγραφον, εἴ τις ὡς παρέγγραπτος ἐκρίνετο. καὶ τὸ καταγνῶναι ἐκαλεῖτο ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ὁ κατεγνωσμένος ἐκπεφυλλοφορημένος. ὠνομάζετο δὲ ταὐτὸν τοῦτο ἀποψηφίσασθαι, καὶ ἀπεψηφισμένον, ἀπεναντίως τὸ (malim τῷ) παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀποψηφίσασθαι τὸ ἀφεῖναι ἐστίν· ἐν δὲ τοῖς κατὰ δήμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τοῦ καταψηφίσασθαι τάττεται. Pollux L. VIII. C. V. §. 18. Κατὰ δὲ τῶν παρεγγεγραμμένων, ξενίας γραφή, καὶ δωροξενίας, ἂν διαφθείρωσι τοὺς δικάζοντας. ὁ δὲ καταδικασθεὶς, ἀπεψηφισμένος, ἐκπεφυλλοφορημένος. καὶ τὰ ῥήματα παρεγγραφῆναι, ξενίας ἁλῶναι, ξενίας ἀποφυγεῖν, ἐκπεφυλλοφορῆσθαι, ἀποψηφίσασθαι. Idem L. III. C. IV. §. 57. ἀποψηφίζονται, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου, καὶ ἀποψηφισιν δὲ τὸ πρᾶγμα λέγει Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Harpocr. in v. Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι, καὶ ὁ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθένης. Suidas v. Ἀποψηφισθέντα. Ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγένοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, ὄντων δὲ ἀστῶν, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ ὅτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ, ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, ἐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Idem in Ἀπεψηφίσατο. Οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων, ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν,

λιτείαν, ψῆφον φέρεσι κρύβδην, οἷον Αχαρνεῖς περὶ Αχαρνέων, καὶ περὶ Ελευσινίων οἱ Ελευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψηφισις καλεῖται. οἱ μὲν ἂν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν· ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, ἐκέτι νομίζονται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ αποψηφισις. Idem in Διαψήφισις. Εγένετο δ' [Εφεσις] Αθηνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις αποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ αὖθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας, καὶ εἰ μὲν ἑάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μή, ἐπανίεσαν εἰς τοὺς, ἐξ ὧν ἐξώσθησαν, δήμους. Etym. M. v. Εφεσις. col. 401. Adde *Valeſ. Not. ad Harpocr.* p. 20. 243. potiſſimum vero *Mauſſac.* ad pag. 43. *Harpocrat.* et *Bucaeum* pag. 145. Edit. Aſcenſ. 1529. *Salmaſ. de M. V.* pag. 751. 752. [Doruille ad Chariton. p. 57. *Valeſ. ad Harpocr.* p. 20. 40. 243. Ἀποψ. Suid. v. Απεψηφίσατο. Εκλειψις. Not. ad Suid. Not. ad Dem. pro Cteſiphont. Vlpian. Petit. Sch. Ariſtoph. TAYLOR in ſchedis.] Haec autem ideo a me paulo fuſius deducuntur, quoniam, quae dixi, ſtabilient inſolentiorem eam vocis proprietatem, et quodammodo vna enarrant cauſam et ſedem huius Orationis, qua Euxitheus a ſuis δημόταις damnatus, ſiue ἀποψηφισθεὶς, prouocat ad Curiam, Populique auctoritatem. Ea vtique prouocatio eſt Εφεσις. Vnde haec actio ſiue oratio a magiſtris perpetuo Εφεσις appellabatur. Harpocr. v. Εφεσις. ἡ ἐξ ἑτέρᾳ δικαστηρίᾳ εἰς ἕτερον μεταγωγή. — Δημοσθένης λόγος ἐστὶν επιγραφομενος Εφεσις προς Ευβουλίδην. ἐν δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ Εφεσις, καὶ τὸ Εφεῖναι ῥῆμα.

Eorundem magiſtrorum conſtantiam quoque et religionem non inutile erit obſeruare, a quibus eadem oratio perpetuo προς Εὐβουλίδην inſcribitur. Si accuſaſſet, inſcripta eſſet vtique κατα Εὐβουλίδου, non προς Εὐβουλίδην. Ita ea oratio, qua *Demoſthenes Aeſchinem* exagi-

exagitauit ob legationem mala fide geſtam, ab antiquioribus vno ore, κατα Αἰσχίνε, *in* Aeſchinem, dicitur, illa altera, qua Cteſiphontem aduerſus Aeſchinem defendit, nunquam. Sic dicimus πρὸς Λεπτίνην, *contra* vel *aduerſus* Leptinem, attamen κατὰ Μειδίε, Τιμοκράτες, aut Αριστοκράτες, *in* Midiam etc. Serior aetas, atque haec noſtra, non eo, quo tamen debuit, vſa eſt rigore et diligentia. Vide iſtud ſocordiae exprobrantem *Robortell. Emendat.* T. II. apud *Gruter.* C. XXXVII. p. 63. et quae non inſcite de hac re adnotauit Auctor poſterioris Argumenti πρὸς Λεπτίνην.

Sane videtur ad nos noſtramque aetatem integra non deſcendiſſe, cum haec habeat *Harpocr. Suidas*, et *Photius* MS. Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμος τῆς Ακαμαντίδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης, Πόριος. Ni igitur Populi alicuius nomen, cuiusmodi per hanc orationem plurima ſunt, in exemplaribus corruptum, hodie deprauate pro Πόριος legatur, ſenties id, quod modo dixi, defeciſſe alicubi orationem noſtram. Potiſſimum vero, ſi adiunxeris *Priſcianum* Lib. XVIII. col. 1199. Attici πλείω ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείω ἡμερῶν τριῶν. — Δημοσθένης quoque πρὸς Εὐβελίδην, Εφομείφη πλείες ἕνα. Quae quidem poſtrema verba, ex *Eubulidea* adducta a principe illo Grammaticorum, quanquam, cum ſint mendoſiſſima, iſti rei, quam dixi, vix poſſunt eſſe argumento, attamen eam conſtructionem, quae in illo loco tractatur, πλείες ἕνα, per totam hanc orationem, quanta quanta ſuperſit, reperiri hodie non poſſe contendo. Mihi quidem ſatis conſtat, locum *Priſciani* ita eſſe emendandum: Δημοσθένης πρὸς Εὐβελίδην εφεσει, εφη πλείες ἕνα. Atque haec hactenus. TAYLOR.

I. TAYLORI ANNOTATA AD ARGVMENTVM.

Crediderim, hoc argumentum, et paucula, quae ſuperſunt, ſcholia, conſcripſiſſe (nam qui haec, et illud etiam conſcribere ſolebat) *Didymum*, veterem *Demoſthenis* Criticum et Commentatorem. Quod vt crederem, me impulit auctoritas *Harpocrationis* v. Ἐξένισε. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένιζε. μή ποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ ὄχ, ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ Αττικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς. Iterumque v. Ξενίζειν. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, πολλάκις. ενιοι μὲν ὧν (*Didymum* nimirum innuens) οἷον ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι. τἄλλα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Similiter *Pollux* L. III. C. IV. §. 59. Ξενίζειν οἱ μὲν παλαιοὶ τὸ ἑστιᾶν λέγουσι· Δημοσθένης δὲ, τὸ τῇ φωνῇ ξενιζούσῃ χρησθαι. Et *Ammonius*, licet in nomine orationis titubauerit: Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξενως διαλεγεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. Ex his *Moſchopulus*, recentior ſcriptor, hortos ſuos inrigauit. Ξενίζω, τὸ ξένῃ διαλέκτῳ χρῶμαι, ἢ μᾶλλον, τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Verba *Didymi*, vel quae ego ſuſpicor eius eſſe, ita ſe habent in argumento p. 1298. 17. ὁ δὲ πατὴρ ἐξενισε τῇ γλωττῃ, αἰχμάλωτος γενόμενος. Iam ergo ſcrutemur, vtra praeſtiterit expoſitio τοῦ Ξενίζειν, illane, quam adduxit *Didymus*, an ea, quam, *Didymum* exagitans, praetulerit *Harpocratio*. Ait Orator pag. 1304. 6. διαβεβλήκασί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξενισε, et paucis interiectis, v. 11. τὸ ξενιζειν αὐτοῦ κατηγορήκασι. Ait demum v. 18. ἐδαμοῦ τὸν ξενιζοντα ἴδοις, πώποτε ἠτιάσατο, ως εη ξενος. Sane, ni haec vltima addidiſſet, in incerto adhuc fuiſſemus, cuinam potius credendum eſſet, *Didymo*, an *Harpocrationi*.

Iam

Iam autem Orator noſter diſertiſſime definit, aliud omnino eſſe τὸ Ξενίζειν, aliud longe τὸ Ξένον εἶναι. Ea res ita ſe habet. *Vt me arguant peregrinitatis*, ait Auctor, *contendunt, patrem meum non Attice, ſed peregrine loqui fuiſſe ſolitum. Huic argumento duo habeo quae opponam. Primo: in bello Peloponneſiaco ab hoſtibus captus et peregre venum datus, ibi pauliſper deſiuit Attice loqui ob diutinam in iis regionibus manſionem. Eum autem et bello captum eſſe, et poſtliminio Athenas reuerſum, id vtique teſtibus euincam. Secundo autem: quanquam exotico ſermone vteretur, quanquam ἐξένισε, nemo tamen eum per tot annos, non in tribu ſua, non in curia, nullibi, vbi de ſtatu diſceptaretur, eum in iudicium adduxit, vt peregrinum, ὡς εἴη ξένος. Ξενίζειν quidem potuit, attamen ξένος non erat, neque quisquam inſimulauit eum ita fuiſſe.* Verum et alii ſcriptores ita loqui amant. Ἡ λέξις δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβηκέτω, τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαιρομένη, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ὁμοιουμένη, μὴ ξενίζουσα δὲ, μηδ' ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα. Lucian. *Quom. Hiſt. conſcrib. ſit.* §. 45. Ξενίζειν enim generaliter eſt *peregrinum agere*, ſiue id voce fiat, ſiue moribus. Ita *D. Paulo*, qui videbatur ξένων δαιμονίων καταγγελεὺς εἶναι, *Act. Apoſt.* XVII. 18. dixerunt Athenienſes: ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vtrum intelligendum ſit, in hoc loco, qui ſequitur, *Luciani*, non plane liquet: Παλαὶ ἐπακροῶμαί σε παρακολουθῶν ἡλίοις καὶ σελήναις, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα, ῥαθυμούς τινας, καὶ παρασάγγας ὑποξενιζοντος. Lucian. *Icaro-Menipp.* init. Anne peregrinis *vocibus*, an *menſuris*, vti? Fortaſſe vtrumque. Miror interea, Lexici Rhetorici conſarcinatorem adeo ſomniculoſe Rhetorum principem lectitaſſe. Rurſus ad *Didymum* reuertor: de quo ita *Harpocratio*: Γαμηλία. Δ. ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, καὶ Ἰσαῖος, καὶ Δίδυ-

μος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ισαίᾳ ὑπομνήμασί φησιν εἶναι τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμᾳ, ἐν ᾗ ὧδε τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοις εις Δημοσθενην, ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι, τὴν εις τους φρατορας εισαγωγην των γυναικῶν, ὠδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήσεως παραθέμενος. Suidas in eadem voce: Γαμηλία ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις· ἢ ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τὰς φράτορας εἰσαγωγή. ἔτως Δίδυμος ὁ γραμματικός. Profecto haec eadem verba, quae Lexicographi adduxerunt, hic in ſcholiis ad hanc orationem leguntur. Ita enim ad pag. 1312. 12. Γαμηλία διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπιγάμοις (lege diſiunctim επι γαμοις) δωρεά. ἄλλως, γαμηγία ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τὰς φράτορας εἰσαγωγή. Reſtituendum certe γαμηλία, non γαμηγία. Nam ex tenore ſcholii non ſibi propoſuit diſtinguere inter γαμηλιαν et γαμηγιαν, ſed, vt fit, *vnius* vocabuli *duas* expoſitiones prodere. Eamque rem confirmant Lexicographi modo adducti. De voce iſta γαμηλία conſule *Valeſium ad Harpocrat.* pag. notar. 33. *Meurſ. Attic. Lect.* III. 1. *Them. Attic.* II. 14. et *Graec. Feriat.* in Απατέρια, *Caſtellanum de Feſtis Graecorum*, *Petit. LL. Attic.* Lib. II. Tit. IV. Celeberrimum *I. Alberti* ad *Heſych.* v. Γαμηλία et Γάμων ἔθη. TAYLOR.

1298. 9. κἂν μεν αλωσι, και παρα τω δικαστηριω πεπρασθαι.] Ita haec inemendate in Edit. *Lutetiana* punguntur. Reſtitue: κἂν μὲν ἁλῶσι καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, πεπρᾶσθαι, quod ſi in iudicio etiam conuincantur, vt recte *Wolfius*. TAYLOR.

pen. προφέρειν.] Recte. *exprobrare*. Atque ita edidit *Wolfius* iuxta editiones a *Manutio* et *Feliciano* procuratas. Male *Aldus* cum *Pariſienſibus* προσφέρειν. TAYLOR.

ANNO-

ANNOTATA AD ORATIONEM.

Eſt apud *Ciceronem* in Quintiana: *Videturne interceſſiſſe Appellatio Tribunorum?* Sic Εφεσις πρὸς τὰς δικαστὰς, Appellatio Iudicum. WOLFIVS.

1299. 1. πολλα ψευδῆ.] Repone, quod melius, πολλὰ καὶ ψευδῆ iuxta fidem Cod. *Ven.* et marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

4. μετὸν] μετὼν habuerunt ex editis quidam. Verum id dudum correxerat *Lambinus.* TAYLOR.

11. πλείονος.] πάσης in exemplaribus *Aldino* et *Luteciano.* Nos cum impreſſorum reliquis, cum *Ven.* et marg. *Benenati*, πλειονος reſtituimus. Melius id ſane, ſaltem meliori fide commendatum, quam quod in *Bodl.* adleuerat neſcio quis μειζονος. TAYLOR.

13. εἰ δὲ μὴ.] Ita lege cum omnibus, non cum *Wolfio* ſolo, εἰ καὶ μή. TAYLOR.

17. παροξύνεσθαι.] Malim τὸ παρωξυνθαι. WOLFIVS. Propemodum Cod. *Ven.* παροξυνθαι enim. TAYL.

20. καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων.] Haec indiſtincte a *Wolfio* vertuntur: et haud tamen ſcio, an melius quis Latine verteret. Senſus eſt: *Cum tanta exorta ſit iracundia ob multos, qui in ciuitatem fraude inrepſerant, ea etiam in nos cadit, qui non iure in hoc diſcrimen adducti ſumus, verum factionibus oppreſſi. Inde fit, vt nobis lis ſubnaſceretur inſolita et noua, ſc. vt reſponderemus non priuatae et propriae criminationi, ſed illi, quae ab aliis orta, nos quoque, licet innocentes, oppreſſit.* TAYL.

1300. 8. εἰ τῶν λαμβανόντων.] Locus ſuſpectus, qui ſic tamen ferri poſſe videtur: εἰ (ſc. ἡμεῖς οἱ ἠδικημένοι) γενοίμεθα ἐν τοῖς δίδοσι δίκην, τῶν (malim τουτων τῶν) ἀντιδίκων λαμβανόντων δίκην μεθ' ὑμῶν (ſc. τῶν δικαστῶν) ὅτε ἂν δικαίως (ſc. λάβωσι παρὰ τῶν ἀδικούντων). Sed quid ſi legas? εἰ των αλλων λαμβανόντων δίκην, οταν αδικηθωσι, μεθ' ὑμῶν· ημεις ἐν τοῖς κ. τ. λ. *cum alii, laeſi iniuria, verſira ope poenas expetant:*

nos iniuriis affici apud vos. Quam coniecturam etsi praefero conuersioni auctoris, *(si, cum vestra quibusdam auctoritate poenae merito infligantur, nos vna inter eos censeamur)* tamen nihil mutare audeo. WOLFIVS.

1300. 8. Hic vir operose nihil agit. Restitue cum MSto *Veneto*, et Edit. *Morelii*, pro ὅτε, ὄντες. *Inique nobiscum agi contendo, si in numero* reorum *sistar, atque inter eos, qui poenas* pendunt; *cum propter ius ciuitatis inter vos esse deberem* iudices, *eosque, qui poenas* exposcunt. Pro τῶν λαμβανόντων in *Bodl.* reperitur: ἴσως τινων λαμβ. ἢ, γενοιμεθα τῶν λαμβανόντων. Quod neque verum est, neque acutum. TAYL.

Ibid. Sensum huius loci videtur aliquatenus tradidisse *Wolfius*, quem tamen miror qua ratione exsculpere potuerit ex hac lectione. Quod si rescribamus: εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες δικαίως μεθ' ὑμῶν, ἐν τοῖς διδοῦσι γενοίμεθα, tum demum omnia plana sunt. *Miserrima omnium*, inquit, *res fuerit, si nos, qui vna cum vobis decreuimus poenas iuste exigendas a ciuibus suppositiis, ipsi in eorum numero habeamur, quibus poenae dandae sint.* Opponuntur nempe οἱ λαμβάνοντες, et οἱ διδόντες, δίκην. IVRIN.

11. ὀργήν.] An ὁρμην potius? TAYLOR.

23. ἀνυπευθύνω.] Cusi olim vniuersi mendosissime αν υπευθυνω. Reformarunt *Bodl. Lambin. Wolfius.* TAYLOR.

24. εἰδὼς τὺς νόμυς.] Vtrum: εἰδὼς τὺς νόμους καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τετέχθαι ἐμπειροτερος τῶν νόμων τῦ δέοντος, τετέχθαι, ἀκριβοδίκαιος, καὶ λίαν ἀκριβῶς ὁρῶν τέτυς, καὶ δυσκοφάντης γιγνόμενος, vt ait *Menander*: an: καὶ μᾶλλον ἀδίκως, ἀντὶ τῦ ἀδικώτερον, ἢ προσῆκεν? WOLFIVS.

Ibid. Forte: Ἐπειδὴ τοίνυν ἔτος εἰδὼς τὺς νόμυς, ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς, καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τὴν κατηγορίαν πεποίηται. TAYLOR.

1301. 2.

1301. 2. δυνήσεσθαι.] Legendum δυνησασθαι. Omnino. TAYLOR.

7. δι' ἣν.] Punge mecum ſalutariter: δι' ἣν, καλῶς ποιοῦντες, caetera. TAYLOR.

17. ὅτι δή.] Vel fortean ὅτι δε. TAYLOR.

21. ἐξ ὧν ἐνεκάλει.] M. ἐκάλει. WOLFIVS.

Ibid. Atque ita typis dedit. Et recte, credo, licet quatuor priores editiones aliter ſentiant. *Vnde ius habuit populares ſuos vel municipes conuocandi, ad concilium cogendi.* Cum *Wolfio* eſt, qui *Bodleianum* exemplar notauerit. TAYLOR.

26. καὶ διεπεράξατο τοῦτο.] Margo Editionis *Pariſinae* hoc pacto, neglecta coniunctione: ἀλλ' ἐπιβουλεύων ἐμοὶ, ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, διεπεράξατο τοῦτο. TAYLOR.

vlt. ἐκάλει.] εκαλειτο marg. *Benenati.* Fortaſſe ἡνίκα τοὐμὸν ὄνομα εκαλειτο, σκοτος εἶναι. TAYLOR.

1302. 1. καὶ γὰρ ἦν περὶ ἑξηκοστόν.] Videtur aliqua dinumeratio horologii aut clepſydrae hic contineri. Niſi quis putat, iam ſexageſimum municipem citatum fuiſſe. Quod non placet, cum de 70 reſtitiſſe adhuc 15 tradat Auctor. WOLFIVS.

Ibid. Verte: *Ego enim eram circa ſexageſimum.* TAYLOR.

11. μάρτυρα κ. τ. λ.] Reſtitue, vt optimus *Pariſienſis* legit, μάρτυρα μεν, ὧν κατηγόρησεν ἐδέησα παρασχόμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

19. ἀπολογίσασθαι.] Editi omnes et MSti απολογησασθαι, et culpam credo fuiſſe non *Wolfii*, ſed operarum, vt aliter hodie legeremus. TAYLOR.

21. ὅτι γνοίησαν.] Marg. *Benenati:* καὶ ὅτι, ἂν γνοίησαν περὶ ἐμοῦ, τούτοις — TAYLOR.

23. ψῆφον — ἐδίδου.] Vide *Valeſ.* pag. 39. *Not. ad Harpocrat.* TAYLOR.

1302. pen. *παρὰ τότων.*] Omnino reſcribendum *παρὰ τστσ*, ab Eubulide ſcil. qui ſuffragiis ferendis praefuit. IVRIN.

Ibid. Ita in *Bodl.* adnotatur, et ego olim diuinabam. Pariter etiam vertit *Wolfius.* TAYLOR.

1303. 3. *ἡ ψῆφος ἐν ἅπασι.*] Malim *ἡ ψῆφος ἅπασι.* WOLFIVS. Ita etiam marg. *Pariſ.* TAYL.

Ibid. *πλείστς τε ἐγένοντο.*] Sc. *αἱ ψῆφοι.* WOLF.

15. *ἡμῖν.*] Sc. nobis, a noſtra tribu, ab Alimuſiis. Male Wolfius: *veſtrum decretum exſecuti.* TAYL.

25. *ἂν βάλησθε.*] *τότε, ἄν με βάλησθε λέγειν, ἐρῶ.* WOLFIVS.

Ibid. *τότε, ἂν βάλησθε ακκειν, ἐρῶ.* Marg. *Pariſ.* et *Ven.* In eod. margine *γρ.* etiam, vt *Wolfius* ſcribi voluit, *ἂν βάλησθε εμε λέγειν.* TAYLOR.

1304. 2. *ὑμᾶς δὲ ἀκέσαντας.*] Sc. *δίκαιον νομίζω.* WOLFIVS.

7. *Δεκελικὸν.*] Potius *Δεκελεικὸν*, vti in marg. *Benenati.* Ita exarari ſemper fere ſolet, et debet. De Decelico bello, praeter Scriptores iſtius argumenti, vide *Harpocr.* v. *Δεκελεικὸς* et *Αρχιδάμιος πόλεμος*, *Valeſium* pariter pag. 39. TAYLOR.

9. *πολλοστῷ χρόνῳ.*] *μετὰ πολὺν χρόνον.* WOLF.

13. *Αθηναῖον.*] *μᾶλις' ἂν οἶμαι ὑμῖν εμαυτον Αθηναῖον ὄντα ἐπιδείξειν.* Cod. *Venetus.* TAYLOR.

16. *εἶτα.*] Reſtitue cum *Pariſienſi: εἶτα, ὅτι στε ἐν τοῖς δημόταις, ἔτ' ἐν τοῖς φράτορσιν* etc. TAYL.

24. *τὸς ζῶντας ὑμῖν.*] Potius *τὸς ζῶντας ἡμιν*, ex marg. *Benenati.* TAYLOR.

pen. *Λυσαρετῆς.*] [Vt Editi.] Alias huiuſmodi compoſita penacuuntur, vt *Ιπταρέτη.* WOLFIVS.

Ibid. *τῆς ἐμῆς τίτθης.*] Auiam paternam hic intelligendam, non nutricem, aut materteram, aut matris matrem, Genealogia docet, cum Thucritides et Lyſarete, patre eodem nati, coniuges fuerint. WOLFIVS.

1304. 7.

1305. 7. *ἐπίλαβε.*] Alii *ὑπόλαβε*, sed infeliciter. Vide adnotata ad *Lysiam* pag. 737. pen. TAYL.

10. *οἰκεῖον.*] Cum in omnibus exemplaribus, tam manu exaratis, quam prelo excusis, ea vox desideraretur, nescio, vnde adriperet, miror, quod adriperet tacitus, bonus noster *Wolfius.* Id tamen certe necessarium, vel aliquid demum eiusmodi, quale est id, quod habet marg. *Paris. διομνυμένων εἶναι πολιτην καὶ συγγενῆ.* TAYLOR.

11. *παρασησάμενος.*] *Suidas* interpretatur, *παραλαβών, ἑλών, καταρεψάμενος.* Sed hoc ad rem bellicam pertinet. In Orationibus Tutoriis est *τὲς παῖδας παρασήσασθαι*, qua de re suo loco. Hic non videtur aliud significare, quam *in conspectu*, aut *adhibitis.* Reliqui enim populares Alimusii non ignorassent periurium. Verti *productis iis*, sed minus placet. WOLFIVS.

12. *αὐτῷ.*] Editio *Parisina* legit *αὑτῷ*, quod melius. Proxime *μαρτυρῦντα* editi vniversi ante *Wolfium. Ven.* vt debuit, *μαρτυρῦντι.* TAYLOR.

18. *κάλει δή μοι καὶ τὲς φράτορας.*] Sunt apud Athenienses *πολῖται καὶ πολίτιδες, ἄστοὶ καὶ ἄσται*, hoc est, *πάντες οἱ συμπολιτευόμενοι. ἄστὸν* enim et *πολίτην* differre, vt *ἄστυ* et *πόλιν*, etsi non est absurdum, non tamen perpetuo obseruatur. Horum alii sunt *πολιτικοὶ, ἢ πολιτευόμενοι*, alii *ἰδιῶται, ἰδιωτεύοντες, ἢ ἀπολίτευτοι.* Sequuntur *φυλέται, Tribules, δημόται, Populares*, aut *Municipes*, (etsi non ignoro, *Ciceronem* Cimonis curiales Laciadas dicere) *φράτορες, Curiales, γεννῆται, Gentiles.* Quibus vocibus vti mihi vt liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus. Ac caetera vocabula obscura non sunt: *φράτορες* autem et *γεννῆται* quod munus habuerint, tradit *Suidas* hoc modo. *Φυλαὶ Tribus* olim fuerunt quatuor, ad numerum anni temporum: harum singulae tribuebantur in tres

tres φρατρίας, ἢ τριττῦς, id est *curias*, quae duodecim fuerunt imitatione duodecim mensium. Vnde φράτορες. Vnaquaeque φρατρία ἢ τριττὺς habuit γένη, id est, *gentes* triginta, pro numero dierum mensis. Vnde Γενῆται dicti *Gentiles*, non quidem ratione cognationis, sed propter familias ad hunc modum distributas. Vide γενῆται et φράτορες. Etsi et ex Auctore nostro pleraque huius generis perspiciuntur, cuius accurata lectio, et index loca similia demonstrans, homini vigilanti commentarii loco erunt. WOLFIVS.

1305. 18. Vide *Harpocrat.* v Γενῆται, ea, quae diximus ad Orat. *c. Neaeram* p. 1365. 10. et ad *Lycurgum*. Notaui antea, legendum videri, vt quidam legunt, non γεννητὰς, sed γειήτας, quo modo et hic etiam exhibetur in marg. *Morelii*. Vide Orat. *Isaei de Apollodori haereditate*, et *H. St.* adnotationes ad marg. TAYLOR.

vlt. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος.] ἅπαντα διελήλυθώς, ἅπασι κεχρημένος. WOLFIVS.

1306. 1. καὶ νῦν κ. τ. λ.] καὶ νῦν ἐγὼ ὁ λεγων. WOLFIVS.

Ibid. Editiones superiores ad vnam omnes, καὶ νῦν ἐγὼ λεγω. Fortasse recte. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος φαίνεται καὶ ζῶν ὁ πατὴρ, καὶ νῦν ἐγὼ, λεγω, φράτορσι, συγγενέσι κ. τ. λ. *si pater, dum vixit, et ego nunc, apud omnes eos probati sumus, apud quos vnusquisque vestrum*, nempe, *curiales* etc. TAYLOR.

7. λόγον εἶχεν.] ὃκ ἂν ἀλόγως ὑπωπτεύετο. WOLFIVS.

12. μετεδίδοσαν.] Margo *Benenati*: ὃ γὰρ ἂν δήπω — τῷ γένει μετεδίδοσαν, ἀλλ' ὡς ἀνοικειον καὶ τῷ τε γενει καὶ της πολεως ἀλλοτριον της των χρηματων κοινωνιας ἀπηξιωσαν· ἀλλ' ἦν κ. τ. λ. TAYLOR.

16. ὑμῖν.] υμων. IVRIN. Ita Cod. *Ven.* cum marg. *Parisiensi*. TAYLOR.

1306. 17.

1306. 17. ξένον καὶ μὴ πολίτην.] Forte ξένον ὄντα, καὶ μὴ πολίτην. Et [1307. 13.] τιθέντας ἐάσαι, pro ἐάσειε, tertia optatiui. Et [26.] ἐπεὶ καὶ ταύτην. Et [1308. 3.] ἔνοχον εἶναι τῇ κακηγορίᾳ. Infames tamen fuiſſe circumforaneos homines, ex Orat. *contra Neaeram* videmus. Et v. 9. ὅτι οὐκ ἐξεστι. WOLFIVS.

Ibid. Certe ſine vlla neceſſitate addidit iſtud ὄντα *Wolfius*. Neque agnoſcunt aut Editi, aut MSti. TAYLOR.

26. περὶ τῦ γένους.] Dele otioſa iſta vocabula. Loquitur generaliter, περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ, δίκαιον τὸς παῖδας τὴν ἀείλογίαν παρέχειν. Curioſus aliquis adnotator, nimium memor cauſae, quae in hac quaeſtione tractatur, iſta ingeminauit, quae ſane perturbant etiam conſtructionem. TAYLOR.

1307. 3. πῶς ὁ δικαίως κ. τ. λ.] Omittitur in verſione τὸν τελευτήσαντα, *qui diem ſuum obiit*. Malim etiam κατ' ἐκεῖνον reddi *eius iure*, vel *ſecundum illum*, quam, *propter illum*. IVRIN.

11. καίτοι τίς.] Marg. *Benenati*, καίτοι τίς ἐστιν, (ſine ἄν, atque etiam, καίτοι τίς ἄν εἴη) ὅστις εἰς τὰ πατρῶα μνήματα τὸς μηδὲν γενει προσηκοντας ἐντιθέναι ἐάσαι; TAYLOR.

24. ὥστε εἰ καὶ κατὰ θάτερα.] Lambinus: ὥστε εἰ καὶ μὴ κατὰ θάτερα. Sed locum non intellexit, qui quidem bene a *Wolfio* redditur. Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδε ἄρχοντος, ες ἂν μη ἐξ ἀστης γενηται νοθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη — ἐκ — τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος. Athen. l. XIII. p. m. 285. TAYLOR.

26. ἐπεὶ.] Deeſt *Ald. Man. Fel.* περὶ δὲ τῆς μητρός· καὶ γαρ καὶ ταύτην, editio *Luteciana* cum MSto *Veneto*. TAYLOR.

1308. 1. ψηφίσματα.] Diſtingue: ὃ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα, τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν διέβαλεν ἡμᾶς

μᾶς Εὐβουλίδης, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸς νόμους. TAYLOR.

1308. 3. κατηγορίαι.] Eruditiſſimus *Weſſelingius* ad *Petit. LL. Attic.* pag. 644. recte admonuit, reſcribendum eſſe καπηγορίαι. Vide ſupra ad 1306 17. Vſu venit maximo, vt hae voces permiſcerentur. Dixi ad *Lyſiam* pag. 353 vlt. TAYLOR.

5. ταινίας πωλεῖν.] *Hermogenes* Cap. περὶ Αφελείας. Ετι ἀφελεῖς ἔννοιαι, καὶ αἱ πλησιάζειν πως δοκοῦσαι τῷ εὐτελεῖ. γίνονται δὲ αὗται, ὅταν περὶ εὐτελῶν καὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων λέγῃ τις. ὡς ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν· ἢ τὰ καταχύσματά φησιν αὐτῷ κατέχεε. καὶ πάλιν, ἐτέρωθι τὴν ἐσθωνιὰν ἐκτίλλειν. καὶ ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, τὸ λέγειν, ὅτι ταινίας ἐπίπρασκεν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡ μήτηρ. Adi porro *Caſaub. ad Athen.* VII. 22. *Herald. Animadv.* Lib. II. Cap. II. §. 14. TAYLOR.

6. βουλόμεθα.] Vel εβουλομεθα potius. TAYL.

9. ἐξέσαι.] Ita Editi conſtanter. Melius tamen ἐξεσι, vt *Wolfius* dedit, et vti nos quoque, neſcio tamen, qua fortuna impediti, dare voluimus. Vide ſupra ad 1306. 17. TAYLOR.

13. ὑμῖν.] Abeſt ab omnibus, tam cuſis, quam manu exaratis, priusquam *Wolfius* in impreſſione ſua dederit. Miror autem dediſſe, lectore de ea re non admonito. Fortaſſe, deleta rurſus ea voce, quae occulte videtur inrepſiſſe, ita legendum: ἔτω γαρ — τουτῳ (i. e. Ariſtophonti) ἔδοξεν ἐκεῖνος καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθετῆσαι, ὥστε ψηφίσασθαι πάλιν ἀνανεώσασθαι. TAYLOR.

1309. 3. αὐτὸς.] Melius αυτην cum *Ven.* et marg. *Benednati.* TAYLOR.

5. τὰ τέλη ἐξετάσαντας.] *excutienda fuerunt veſtigalia.* Wolfius. Male, vt arbitror. Ait Orator: *ſi allegauerint fuiſſe eam peregrinam, adducendi erant illi, qui*

qui peregrinantium vectigalia exegerint; ſi ancillam, emtor. TAYLOR.

1309. pen. ἀλλ' ἀκούσαντες.] Ita arbitror locum hunc eſſe reformandum, literula vix immutata, verum ordine inſtaurato, ſc. ἀλλ' ἀκούσαντες, ἐὰν ὑμῖν ἐπιδεικνύω τῆς μητρὸς τὸς οἰκείους, οἵους προσῆκεν εἶναι ἀνθρώπους ἐλευθέρους, καὶ ὃς ὑμεῖς φήσετε πισὸς εἶναι. (ἐὰν καταιτιᾶται περὶ αὐτῆς ταύτας τὰς διαβολὰς) ἐξομνυμένους, καὶ μαρτυρῶντας αὐτὴν ἀξίαν ὅσαν εἰδέναι, δικαίαν ἡμῖν θέσθε τὴν ψῆφον. TAYLOR.

1310. 1. ἐὰν καταιτιᾶται.] αν στος καταιτιᾶται Cod. *Ven.* cum marg. *Paris.* Deinde v. 2. εξομνυομενους in eod. marg. et proxime v. 4. θεσθαι *Lambinus.* TAYLOR.

12. Δεξίθεος.] Poſtea Εὐξίθεος. [p. 1311. 1.] δε et ευ ſaepe permutantur ob non diſſimiles ductus literarum. WOLFIVS.

Ibid. Hic Dexitheus non idem eſt cum illo Euxitheo, qui poſtea occurrit. Fallitur *Wolfius.* TAYL.

Ibid. καὶ ὁ μὲν Αμυθέων.] Male Wolfius: *ac Dexitheus ex eorum numero eſt* etc. cum id de *Amytheone* dicitur. TAYLOR.

16. μαρτυρήσεται.] μαρτυρηθήσεται Cod. *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

1312. 21. ψηφίσαιντο.] ψηφισαιτο marg. *Morel.* Sed illud non vtique rem expedit. ψηφισαισθε *Lambinus.* Melius ſane. Verum adhuc Grammaticae non ſatis conſulitur. Mentem ſcriptoris video. *Indigniſſimum eſſet, ſi, cum tot Ciues, quibus nemo vnquam peregrinitatem obiecit, me cognatum eſſe ſibi et familiarem teſtentur, vos decerneretis, me eſſe peregrinum.* TAYLOR.

vlt. ἠδικήκαμεν.] *Wolfius* haec non ſatis accurate. Verte: *Non enim, ſi pauperes fuiſſemus, rei ſumus, ſed, ſi peregrini.* Agitur enim hodie, vt ait ille

in ſequentibus, non de facultatibus, ſed de genere et ciuitate. TAYLOR.

1313. 2. δελικὰ.] δουλικα, inquit *Poll.* L. III. C. VIII. §. 81. παρὰ Δημοσθένει. Quod referunt, nec iniuria, ad hunc locum. TAYLOR.

16. κεκληρονομηκότα.] Forte καὶ κεκληρονομηκότα. Hunc locum aliter diſtinxi, atque diſtinxerat *Wolfius*, et, credo, melius. Iudicet aequus lector ex Verſione. TAYLOR.

23. ἐκεῖν.] οὔκουν *Lambinus*, retracto accentu. Illud autem, quoniam in ſuis exemplaribus haec interrogatiue pungerentur, v. 27. Ad quam legem ſententiam hanc reddidit *Wolfius*. Sed perinde erit, ſi tollas interrogationem, vti ego ſuſtuli. TAYLOR.

24. ὥσπερ προεκρίθην.] Sc. ἐν τῷ κληροῦσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Minime omnium. Non προεκρίθη ἐν τῷ κληροῦσθαι, ſed προεκρίθη εἰς τὸ κληροῦσθαι. Municipes quosdam e ſuo demo praetulerunt, ſelegerunt, vt ex iis vnus ſorte Herculanum ſacerdotium ſortiretur. Aliter, vnde haec explicaret? εἰ μὲν ἔλαχον, ὥσπερ προεκρίθην, aut illud 1314. 2. ἱερωσύνην κληροῦσθαι μεθ' ἑαυτῶ προκριθέντα. De his rebus accuratiſſime *Deſid. Herald.* L. II. C. III. §. 3. TAYLOR.

Ibid. ἔδει ἄν με.] Opinor legendum δεῖν ἄν με. IVRIN.

25. καὶ τοῦτον.] [Ita Edit. *Lutec.*] Marg. *Paris.* καὶ τουτους. Veriſſime. IVRIN.

1314. 11. παρωξύνετο.] Malim παρώξυντο. WOLFIVS. Similiter habet MS. *Venetus*. TAYLOR.

13. συνειδότος αὐτῷ τἀληθῆ λέγειν.] Vſitatius dici videtur: τῷ συνειδότος αὐτῷ τἀληθῆ λεγοντι. Alias etiam accuſatiuo iungitur, vt apud *Ariſtotelem*, συνειδότες ἑαυτοῖς ἄγνοιαν. WOLFIVS. Reſtitui autem αὐτῷ cum adſpiratione. TAYLOR.

1314. 16

1314. 16. ἀχθεσθῇ.] Editiones omnes, et membranae μηδεὶς — ἀχθεσθῇ, ει ἐμαυτὸν κ. τ. λ. TAYL.

25. ὃ γὰρ ξένην καὶ ξένον.] Sc. ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων λεγόμενον. WOLFIVS.

vlt. ἐμαυτῷ.] εμαυτον *Bodl.* et marg. *Morelii.* Sc. vt concordia fieret cum verbo, quod ſequitur, μετέχειν. Rurſus in eod. margine, γρ. ἐμαυτῷ τῆς πόλεως μετειναι. Sed fortaſſe noſtra pungendi ratio omnem iſtam difficultatem eximet. TAYLOR.

1315. 2. ὠφελθμένως.] *propter emolumenta*, Wolfius. Frigide. Lege ὀφειλομενους μοι, *falſum dicere teſtimonium in gratiam meam, propter aes alienum, quo mihi obſtringuntur.* TAYLOR.

8. κληρονόμως.] κληρονομοις *Ven.* Quod ſatius eſt. TAYLOR.

9. ἐν ψευδομαρτυρίαις.] Vel fortaſſe melius ἐκ ψευδομαρτυριας. TAYLOR.

11. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχως ἑαυτὸς ποιεῖν.] ἀντὶ τῦ ἐνόχως ἐξωλείᾳ, δεῖν ὑπέχειν τιμωρίας τὴν ἐξώλειαν. Hanc vocem [ὑπόχως] alibi me legiſſe non recordor, nec in veteribus Lexicis reperio. WOLFIVS.

20. ἀστὸν ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς.] Legendum eſſe ἐξ αστης ἐγγυητῆς, vel coecus viderit, et tamen hic nihil vident octo Codices, ac potius quindecim, *Auguſtano* etiam adnumerato. Nam et caeteri omnes in manifeſto errore conſentiunt. WOLFIVS.

Ibid. αὐτῆς quidem Editi omnes et Membranae. Cum *Wolfio* reſtituit etiam *Lambinus.* Caeterum et alio errore tenentur Editiones *Manutiana* et *Pariſienſis*, ſc. ἐξ αὐτῆς ἐγγυητὴς: quem ſane ſuſtulit margo: ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ, et ἐξ αὐτῆς τῆς ἐγγυητῆς. TAYLOR.

25. καθαρῶς — πολῖται.] Ita loquuntur puri et emendati ſcriptores. *Lucian.* in *Timone*, §. 52. Τύπτεις ἐλευθέρως, ὃ καθαρως ἐλεύθερος ὢν ὅσος ὤν.

Libanius in *vita Demoſth.* init. p. 2. 10. Τὸ μέντοι μητρῷον γένος τῦ ῥήτορος ἐκ ἦν, ὥς φασι, καθαρῶς Αττικόν. Inde optimo iure *Lyſiam* olim emendaui *c. Agoratum*, pag. 482. vlt. τῦτον μέντοι, ὡς ἐ καθαρῶς Αθηναῖον ὄντα, ἐβέλοντό τινες βασανισθῆναι. Legebatur olim καλῶς, nulla gratia aut ſapore. TAYLOR.

1316. 12. ὐδὲν.] Lege ουδενα omnino; atque ita diuinauit *Wolfius* quoque. TAYLOR.

17. ὃ.] Atqui reſtitui velim ᾧ, *qua re.* Vti eſt in *Bodleiano.* TAYLOR.

1317. 9. τί ἔν κ. τ. λ.] *Wolfius* interpretatur haec iuxta ac ego edendum curaui: *quid autem eos priuatim non facturos putatis —?* Ille tamen, vti caeteri omnes, aliter Graeca diſtinxit: τί ἔν; ἐκ ἂν οἴεσθε —; duplici interrogatione. Et profecto ex iſta pungendi ratione, et lectione, quam ſuppeditant Codd. *Lutetiani*, belliſſima orietur ſententia: ſc. τί ἔν; ἐκ ἂν οἴεσθε τύτυς ἰδίᾳ ποιῆσαι ταῦτα, ἃ κοινῇ ἐτόλμων; Et opinor, eam poſſe eſſe veram lectionem, cum vtique Codd. plures etiam ἃ pro οἷ retineant. TAYLOR.

20. περὶ αὐτῶν.] Lege περὶ αὑτῶν, *de ſeipſis, de ſtatu ſuorum*, qualis ſolebat eſſe διαψήφισις. TAYL.

21. κατεδέξατο τὸ δικαστήριον.] Ita infra v. 25. τὺς ὄντας πολίτας συνισάμενοι ἐξέβαλον, ὃς τὸ δικαστήριον κατεδέξατο. Adludit ſc. ad iſtam prouocationem ad Curiam, quae legibus erat conceſſa. De qua nonnihil dixi ad initium huius orationis. Atque id potiſſimum videtur eſſe καταδέχεσθαι, ſolenniter dictum, cum quis vna ſententia damnatus, altera, ad quam adpellauerit, erit abſolutus. Ita *Aeſch. c. Timarch.* pag. 129. 6. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βυλὴ εἰς τὸ βυλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. *Secundis* nimirum *ſententiis.* Αντὶ τῆς ψήφυ φύλλοις ἐχρῶντο — ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τῦ ὀστρακισμῦ. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τύτῳ ἐκφυλλοφορῆσαι —.

Εξὴν

Ἐξὴν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδεχεσθαι τὰς ἐνφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Etym. M. 325. 18. Vbi tamen id non dixit, ſi integra ad nos peruenerit ea Oratio. TAYLOR.

1317. pen. τῷ τοῦτο δῆλον; ὅτι ἀπάσαις ἔδοξε.] Forte τί τοῦτο δηλοῖ; ὅτι ἀπάσαις (ſc. ταῖς ψήφοις) τυτέστι, ὅτι οὐδὲ εἷς ἀντέλεγε τὸ μὴ εἶναι δημοτην αὐτόν. Et 1318. 10. ὅτε ἄνευ συστασεως. WOLFIVS.

Ibid. ἀπάσαις.] *Ven.* απασιν. TAYLOR.

1318. 5. ἐψηφίσαντο.] εφημισαντο Quatuor impreſſi. *Wolfius* lectionem excudit, quam repraeſentant margo *Benenati*, et *Venetus* noſter. TAYLOR.

10. ὅτι — ψηφισαμένοις.] Ferri poteſt, ſi pro ὅτι [vt Editi] legas οτε. Sin ὅτι, recte ψηφισαμενοι ſubſtituitur. WOLFIVS. ψηφισαμενοι marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid. συστάσεως.] διστασεως Editi, et melius. Vide ſupra ad 1317. pen. TAYLOR.

Ibid. ἐψηφίσαντο] ἐψηφίσαντό μου *Ven.* TAYL.

13. δοκιμασίαι.] διαδικασια *Ald. Par.* MSS. *Fel.* et *Man.* δοκιμασια Editt. *Felic. Man.* Cod. *Ven.* et marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

Ibid. Poſſit et διαψηφισει legi. WOLFIVS.

24. ἐξήλειφαν.] εξηλειψαν *Bodl.* cum marg. *Benenati*, quod neceſſe eſt, niſi εξηλειφον legi malis. TAYLOR.

vlt. ἐκκολάψαντες.] ἐκκοψαντες marg. *Paris.* et MS. *Ven.* Quae lectio diu inueterauerat, vt liquet ex ſcholio ad hunc locum. Vide *contra Neaeram* 1378. 12. TAYLOR.

1319. 3. τῆς ἀπολογίας ἕνεκα ποιῆσαι.] συλῆσαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐκκολάψαι τὸ ψήφισμα. Quod aduerſarii fecerint, id eos ſibi crimini dare queritur. WOLFIVS.

1310. 5. τηλικέτων ἕνεκεν — τεκμηρίων.] τηλικέτων. Forte, ἀντὶ τοῦ ἔτω μικρῶν. Etsi me fateor non intelligere, quid ea res reo patrocinari potuerit. Ideoque absurditate refutatur. WOLFIVS.

26. Ἀπόλλωνος πατρῴου καὶ Διὸς Ἑρκείου.] Ἐκαλεῖτο δέ τις Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις· εἰ Ἀθηναῖοί εἰσιν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν; καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς πατρῷος, καὶ Ζεὺς Ἑρκιος. Poll. L. VIII. C. IX. init. Ἑρκεῖος Ζεύς. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μοσχίωνος. Εἰ Φράτορες αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς Ἑρκείου, καὶ Ἀπόλλωνος πατρῴου εἰσίν. Ἑρκεῖος Ζεὺς, ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. ὅτι δὲ τούτοις μετῆν τῆς πολιτείας, οἷς εἶη Ζεὺς Ἑρκεῖος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ δημοποιητοῦ, εἰ γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς περὶ τὴν ἐν Ἀθήναις νομοθεσίαν. Harpocr. v. Ἑρκεῖος Ζεύς. Vide *Valesium* ad locum, *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 3. *Gyrald. Histor. Deor.* col. 96. *Vlpian. ad Midianam* n. 368. Edit. Paris. *Petit. LL. Attic.* pag. 321. 322. Edit. Wesselingii. *σχ. Euripid. Hecub.* v. 23. *Eustath. ad Odyss.* X. 335. *Heins. ad Ouid. Heroid.* VII. 113. *Ios. Laurent. Var. Sac. Gentil.* C. VIII. TAYLOR.

27. εἶτα οἷς ἠρία ταυτά.] In *Aldinis* post εἶτα ci caetera deerant in lacunula, quam Vir doctus his vocabulis ex coniectura sua depromtis non bene suppleuit, sc. εἶτα οἱ Φράτορες τῶν οἰκείων. Vide *Kuhn. ad Poll.* L. VIII. C. IX. Not. 91. Ab iis, qui *Aldum* excipiebant, optime ex membranis restitutum οἷς τὰ ἠρία τα τ ί. *qui commune ius habent sepulturae.* Vide *Schol.* ad hunc loc. *Herald. Animadu.* L. II. C. I. §. 15. Viros doctos ad *Lucian. Contemplant.* T. I. p. 518. *Harpocrat.* in v. et *σχ. ad Theocrit. Idyll. B.* 13.

Φαῖνε καλόν. τὴν γὰρ ποταείτομαι ἄσυχα, δαῖμον,
Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.

In iis

In iis tamen, qui iſti hiatui ſatisfecerunt, male vbique ταῦτα, non ταὐτά. Quod mendum eo libentius ſuſtulimus, propterea quod recte vertat *Wolfius*, licet incommode ediderit. TAYLOR.

1320. 6. ἀδελφιδῆ.] Ita Editi ad vnum omnes. Quod non bene vertitur. Neque profecto verum eſt, ſi locum ſuperiorem conſulas, vbi haec magis explicate traduntur. Non magis vera, quae ex MSto *Veneto* et marg. *Benenati* adducuntur pro varia lectione, πρῶτον μὲν ἀδελφιδοι δύο· ειτα τε ετερε ἀδελφιδε υιοι, vel υιοι δυο. Vbi pro ἀδελφιδῆ *Wolfius* coniectauit ἀδελφε. TAYLOR.

11. ταῦτα.] Potius ταὐτὰ cum marg. *Benenati*. TAYLOR.

16. προσθέμενοι.] Recte, non, vt *Aldus* cum *Pariſienſibus*, προθέμενοι. TAYLOR.

18. τὲς ἐννέα ἄρχοντας.] Wolfius *ſexuiros*. Male. TAYLOR.

I. TAYLORI

PRAEFATIO

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

CONTRA THEOCRINEM.

A plurimis iudicatur haec Oratio *contra Theocrinem* non a *Demoſthene*, verum a *Dinarcho* fuiſſe conſcripta. Vti vides in Argumento. *Harpocratio* in v. Ἀγραφίς· — διδάσκουσι τᾶθ' ὅτως ἔχειν Δημοσθένης τε

νης τε καὶ Δείναρχος (Reſcribes Δημοσθένης τε, ἢ Δείναρχος) ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνους, κ. τ. λ. Iterumque in Θεοκρίνης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορέμενος Αἰσχίνῃ φησὶ, τραγικὸς Θεοκρίνης. βέλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τῶ κατὰ Θεοκρίνους, εἴτε Δημοσθένες εἰσιν, εἴτε Δείναρχος, ἔτος ὁ λόγος. Paria habet *Apoſtol. Proverb.* XIX. 49. Porro *Dionyſius Halicarnaſſenſis Dinarcho* diſerte adtribuit, Edit. Hudſon. p. 186. in eo diuerſus a *Callimacho*, qui a *Demoſthene* ſcribi contendit. Quod ſane excidiſſe *Callimacho* valde miror, cum nonnulla dicuntur infra, ad Auctorem noſtrum ſpectantia, quae nemo de ſe lubens audiret dici, nedum ipſe literis conſignaret.

Videtur nonnullis hic eſſe Theocrines, ad quem adludit *Demoſthenes*, *Aeſchinem* aduerſarium exagitans. π. ϛεφ. p. 319. 26. λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριϛος, τραγικος Θεοκρινης. Sit ita ſane! Verum quod haec poſtrema in Prouerbium abiere, vt *Eraſmus* opinatus eſt, id vehementer dubito. *Hieronymus* certe non iis adagialibus vſus eſt, ſed, ſi emendatiſſimis exemplaribus credendum eſt, ita ſcripſit: *Vbicunque viderint Chriſtianum, ſtatim illud de triuio:* ο Γραικος, ο ἐπιθετης. Epiſt. XLVII. *ad Furiam, de Viduitate ſeruanda.*

Huius Orationis Actor fuit Epichares quidam, poſt Olymp. CIX. I. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 1321. 5. *Φάσεις.*] παρὰ τὸ πέφασμαι, πέφανσαι, πέφανται. Vnde *Φάσμα*, *Φάνσις*, (pro quo ſaepe *Φάσις*, et apud *Laertium*, *συκόφασις*, ἀντὶ συκο-

συκοφαντίας) vnde ἀπόφασις, συκοφάντης, ἱεροφάντης, ἀποφαντικὸς λόγος. WOLFIVS.

1321. 8. μὴ ἐξεῖναι λέγειν.] Hic inferenda est *secunda* Lex, cuiusmodi fuerit: καὶ δεύτερος, τὸν ἁλόντα κλοπῆς ἱερῶν χρημάτων ἄτιμον εἶναι· καὶ τρίτος. κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Alia via aggreditur *Petitus LL. Attic.* pag. 464. legitque καὶ δεύτερος, τοῖς ὀφείλουσι μὴ ἐξεῖναι λέγειν. Eam quidem elle *secundam* legem, cenlent Viri praeclariſſimi, *Saluin.* et *Duker.* ad iſtum *Petiti* locum; verum parum neceſſe eſſe exiſtimarunt, vt iſtae leges eo rigore atque diſtinctione recenſerentur. Certiſſimum eſt, hoc non longe abeſſe a vero, idque euincit redditio ſententiae, v. 11. ſeq. Verum iſtos viros eruditos conſule: nam rem recte expoſuerunt. TAYLOR.

11. ἔδειξε.] Forte: ἐνεδειξε τὸν Θεοκρίνην λέγειν, ἐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἐκ τριῶν τούτων νόμων. WOLFIVS.

Ibid. ἔδειξε.] Nonne ἐνεδειξε? IVRIN.

15. εὐθύναις.] Forte ἐν εὐθύναις, et [v. 17.] εἰς ἐλευθερίαν. [Aberat enim ab omnibus.] WOLFIVS.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM IN THEOCRINEM.

Ἔνδειξις.] Suidas: Ἐνδεικνύναι τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινὰ, τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τεθνεῶτας ἀδίκως. καὶ Ἔνδειξις, δίκη, ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφληκὼς τῷ δημοσίῳ, καὶ μὴ ἐκτετικὼς ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, ἢ ἀντιποιοῖτο πράξεων, ἢ τόπων ἀπηγορευμένων ἐν τοῖς νόμοις. οἷον ὁ ἡταιρηκὼς τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. WOLFIVS.

1322. 6. ὑπολογισάμενος.] Lego ὑπολογισαμενον. TAYLOR.

1322. 10. *διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν.*] Mortuo enim parente, filius fit haeres eius debiti, eoque inſoluto, ignominiae etiam, quae ſequitur. Infra 1326. vlt. *ὀφείλοντος αὐτῷ τῦ πάππυ πάλαι, καὶ τῦ νόμυ κελεύοντος κληρονομεῖν τῦτον τῶν ἐκείνυ.* Et 1340. 18. *πότε γάρ με καὶ δεῖ βοηθεῖν αὐτῷ; ἐχ ὅταν ἡ μὲν τιμωρία κατὰ τὺς νόμυς ᾖ;* Dixit *Demoſthenes c. Androt.* 603. pen. *ἐκ ἐξὸν γέγραφας. κληρονομον γάρ σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τῦ πατρός· ὄντι δ' ἀτίμῳ σοι λέγειν ὐ προσῆκεν, ὐδὲ γράφειν.* Legem diſertiſſime ſcriptam habes: *Νόμος γὰρ ἦν, εἴ τις ὀφείλων πρὸ τῆς ἐκτίσεως τελευτήσει, τὺς παῖδας ἀποδιδόναι τὸ ὄφλημα· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτὺς ἀτίμυς εἶναι, ἕως ἂν ἀποδῶσι.* Haec dedit *Vlpianus* ad illa *Demoſth. c. Timocrat.* 762. 26. *μέλλων κληρονομήσειν τῆς ἀτιμίας, ἂν ἐκεῖνός τι πάθοι.* TAYLOR.

1323. 13. *Φασις.*] Dele. Sedem hic habere nequit: infra autem 1324. 7. TAYLOR.

14. *ἔτος.*] Reſtitui eam vocem ex auctoritate Cod. *Aug.* et Edit. *Lutecianae.* TAYLOR.

24. *τῷ φήναντι* etc.] Forte: *τῷ φηναντα (ἐπειδὴ ἔφηνε) Μίκωνα Κολλυτεα, μὴ ἐπεξελθεῖν.* Sed cum *Χολλίδης* ſaepius occurrat, nihil eſt, quod in *Κολλυτέα* vertamus. WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius* in priori cauſa, inuitis omnibus libris cuſis. Auctoritatem ſuam addidit marg. *Morelii. τῷ φησαντι* Cod. *Auguſt.* Quid hominem impulit ad poſteriorem illam, petulantem ſane, Criſin, ego prorſus diuinare nequeo. TAYLOR.

1324. 8. *προσκαλεσάμενος.*] In margine *Benenati προκαλεσαμενος.* Quas voces cum ſaepe miſceri video, id non vitio, aut *ἀκυρολογίᾳ* elegantiſſimae Gentis, quae ſermonem adcuratum ſemper adfectabat, tribuere ſoleo, verum librariorum imperitiae vel feſtinationi, qui eorum monumenta deſcripſere. Nonnulli ſunt,

li ſunt, et in iſto numero doctiſſimum *Budaeum* video, quos quaſi pertaeſos tantae ἀκριβείας omnem omnino diſtinctionem plane tollere velle ſentio. Sed non ita eſt: Non. Προσκλησις eſt *in Ius vocatio*, *Litis Denunciatio*, Actionis principium et fundamentum. Ita Romani ICti, *in ius ad Praetorem vocare*, *clamare*. Vid. l. 3. C. de annali except. *Ex quacunque cauſa* ad Praetorem, *vel alios*, *qui iurisdictioni praeſunt*, *in ius* vocatus *venire debet*. l. 2. D. Si quis in ius vocatus. Atque ita vulgus quoque noſtrum loqui ſolet. Προκλησις eſt quaedam quaſi *Conuentio*, Actus extraiudicialis, *Prouocatio* quaedam, ſiue *Inuitatio;* veluti ſolet fieri, vbi quis aduerſarium ſuum ad Arbitros potius inuitat, quam apud Iudicem ſiſtit, Ciuem ad teſtimonium dicendum, aut Seruum alienum ad quaeſtionem poſtulat. Ideoque *probantis* eſt potius, quam *in ius vocantis:* itaque προσεκάλεσαν ad litem inſtituendam, προεκάλεσαν autem ad finiendam, dirimendamue. Haec omnia exemplis probabo; Tu fac attento ſis animo. *Demoſth.* c. Pantaenet. p. 969. vlt. Προκαλουνται προκλησιν ἡμᾶς, ὡς ου δεξομενους, ἢ νομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα παρ' αὐτῶν καὶ ἀπελθεῖν, ἢ διαλῦσαι σφᾶς, ὑπὲρ ὧν ἐνεκάλεν. In arbitrio itaque litigantium, non in iure conſtitit. Pergo. *Demoſth.* c. Steph. ψευδομαρτ. 1106. 6. Οἶμαι γὰρ ἅπαντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι, ὅσα μη δυνατον προς υμας αγαγειν ἐστι τῶν πεπραγμένων, τούτων προκλησεις εὑρέθησαν· οἷον, βασανίζειν ὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν· ἀνάγκη τοῦτο πρόκλησιν εἶναι. οἷον, εἴ τι πέπρακται καὶ γέγονεν ἔξω πυ τῆς χώρας, ἀνάγκη καὶ τοῦτο πρόκλησιν εἶναι, πλὴν ἢ βαδίζειν, ἔ τὸ πρᾶγμα ἐπεχχθη, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Suidas: Προσκλησεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· Προκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητήν. Pollux L. VIII. C. VI. §. 62. Προσκλησις ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων

τέντων — ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα — Πρόκλησις δέ ἐστι λύσις τῆς δίκης ἐπί τινι ὡρισμένῳ, ὅρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ, ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ. Occurrit Formula Προκλήσεως in Orat. *c. Neaeram* iuxta finem, p. 1387. 13. Hi igitur ſint vocabulorum iſtorum termini ſacri; atque, hac oratione mea duce, reſcribes ſemper, vel volentibus, vel etiam inuitis MStis, prout haec legitima et perennis diſtinctio poſtulabit. Verbi gratia, παρακλήσει *c. Aphob.* p. 829. vlt. non erit cum Codd. προσκλήσει, ſed mecum πρόκλήσει. Viciſſim προσκαλουμαι *c. Aphob. ψευδομαρτ.* p. 850. 13. erit προκαλουμαι, opem ferentibus membranis. Et ſimiliter in locis innumeris. Haec autem fuſius perſequenda, vbi de Rep. Athenienſi liberius diſſeruero. TAYLOR. [v. Suid. et Harpocr. v. πρόκλησις et πρόσκλησις. Salmaſ. ad Ius Attic. extrem. Idem ad Achill. Tat. Herald. Animadu. L. VI. c. pen. Petit. LL. Att. p. 440. 441. Pollux. Demoſth. pro Corona et contra Pantaenet. c. Neaeram ſaepius, n. 94. ed. Lutet. c. Theocr. n. 11. 17. 43. 48. 51. ed. Lut. c. Aphob. A. 75. c. Aphob. ψευδομ. 27. Wolf. ad Macart. p. 1368. col. 2. Index ad Lyſiam. Demoſth. c. Boeotum n. 22. c. Macart. n. 19. 20. 21. omnino 109. 121. c. Euerg. 36. 37. 64. c. Olymp. n. 39. adu. Callippum n. 24. 40. Valeſ. ad Harpocr. p. 161. 163. Dem. adu. Eubul. p. 1303. 5. pro Phorm. n. 5. 10. προκαλ. — κλητεύειν εἰς δίκην. π. Στεφ. n. 269. ed. Lutet. Not. ad Lycurgi §. 9. Lyſias bis wrong. TAYLOR in ſchedis.]

1324. 9. ἐπιμελητῶν.] De his conſule *Petitum LL. Attic.* pag. 511. *Valeſ.* ad *Harpocrat.* p. 70. *Meurſ.* in *Piraeo* C. V. et *Attic. Lect.* I. 19. TAYLOR.

12. διαγραφέντων.] [Nam vulgo ita editur] Lege διαγραφόντων. Τῶν ἀρχόντων διαγραφόντων, τετέσσαν ἀναιρέντων τὴν ἔνδειξιν, καὶ καλέντων αὐτὸν εἰς τὴν

τὴν ἔνδειξιν, καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν (quam secuta est, vt apparet, ἡ ἀναίρεσις) τῆς Φάσεως. Suidas: Διαγραφὴ δίκης, ὅταν ἀπαλλαγῇ τῶ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τῶ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τῶν δικαστῶν, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται. Idem: Ανάκρισις, ἐξέτασις ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα· ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Locus est sane dubius. Verti: *recensentibus praetoribus*. Pro quo reponas licet: *indicationem tollentibus*. WOLFIVS.

1324. 12. Lege cum MSto *Aug.* εἴασε διαγραφῆναι, καλέντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. Iam locus *non* ampliùs erit *dubius*, et quae adduxit noster *Wolfius* ad exponendum, quid sit Διαγραφὴ, quid Ανάκρισις, locum habebunt optimum. *Iacuit diutius ante concilium ea Indicatio, donec ille argento accepto fuerit eam induci, antiquari, e rotulis expungi, vocantibus eum (sed frustra) ad quaestionem de causa introducenda, siue consistenda, Iudicibus, qui isti rei praeerant.* Vide omnino *Vales.* ad *Harpocrat.* p. 10. et 41. infra ad v. 23. TAYLOR.

16. ἐγκειμένην.] Ita Editi nonnulli. Sed corrigendum est ἐκκειμενην, vt modo ἐξεκειτο, v. 10. et 22. Infra, p. 1330. 4. in loco parili, τῶν ἰδόντων ἐκκειμενην τὴν Φάσιν. Noster *c. Midiam*, §48. 2. ἵνα ἐκκειτο πρὸ τῶν Επωνύμων, καὶ πάντες ὁρῶεν, Ευκτήμων Λθστιεὺς ἐγράψατο Δημοσθένην Παιανιέα λειποταξίȣ. TAYLOR.

23. ἀνάκρισιν.] Recte *Budaeus* haec vertit: *ad iudicii constitutionem, causaeque exordium*. Vide supra ad v. 12. Ea mente scripsit *A. Gellius* V. 10. *Et cum ad iudices* coniiciendae consistendaeque Causae *gratia venissent, tum Protagoras sic exorsus est* etc. Non est iudicium ipsum, sed ipsius praeparatorium, vbi quaeritur περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα, vtrum causa instituen-

inſtituenda ſit, necne. Οὐ πάσας δίκας, inquit *Suidas*, κελεύσιν εἰ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ' ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ, καὶ παραγράφηται, λέγων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρισις, ἥτις δίκης ἀναίρεσις λέγεται. TAYLOR.

1324. 24. ἐπῆλθεν.] Repone, Cod. *Aug.* fideiuſſore, επεξηλθεν. Ita in *Argumento*, p. 1321. 14. φῆναι μὲν αὐτὸν λέγει, ὃν επεξελθειν δέ. Et, Oratione ineunte, 1323. 9. φαινόντων καὶ ὧν επεξιοντων. Infra 1329. 26. δὲς Θεοκρίνης ὅτοσὶ τὴν φάσιν ὧν επεξηλθε. et 1333. 21. ἵνα Δημοσθένει μὴ επεξελθῃ τὴν γραφὴν, ἣν ἐγράψατο αὐτόν. Verte autem: *eum non paruiſſe, neque litem intendiſſe.* TAYLOR.

1325. 4. ἀθῴους εἶναι.] τὲς ἀδικοῦντας τῶν ἐμπόρων τινα, ἀθῴους εἶναι, marg. *Morelii.* Verum omnino extra id, quod res eſt. Et optime mentem Auctoris repraeſentauit eius fidiſſimus Interpres: *neque delinquentes eſſe indemnes, neque inſontes vexari.* TAYLOR.

Ibid. μήτε τὲς ἄλλες.] Alii μήτε καὶ ἄλλες. Forte: μήτε τηναλλως πράγματ' ἔχειν, τετέσι, μάτην ἐνοχλεῖσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Reſtitue omnino antiquam lectionem, quam adeo inconſiderate exterminauit *Wolfius.* Miror, hominem, qui tam bene verterit, tam infeliciter hariolari. TAYLOR.

5. τοῖς τοιούτοις.] Forte τὲς τοιὲτες. ἁπλῶς ἀπεῖπε ſc. μὴ φαίνειν τὲς τοιούτες. Et recte ſatis Interpres. TAYLOR.

6. τὰ γεγενημένα.] Forte ταυτα γεγενημένα. Et [v. 20.] τὲς ναυκλήρες, τὸν νόμον. Τὸ καὶ παρέλκει. WOLFIVS. Recte hoc quidem. TAYLOR.

9. ἔνδειξιν — ἀπαγωγὴν.] Vide *Salmaſ. de M. V.* pag. 781. 782. *Herald. Animadu.* L. IV. C. IX. §. 9. ſeq. TAYLOR.

1325.

1325. 13. *ἐκεῖν εἰ μέν τι πεποιηκότα τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ Φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα.*] Vix ſanam crediderim conſtructionem, niſi et lectione et interpunctione hunc in modum correcta: *ἐκεῖν εἰ μέν τι πεποιηκοτος τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ Φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι, τὸν Μίκωνος, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα.* Nolim vero contendere, ſi velis retinere *πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα.* IVRIN.

15. *Μίκωνα.*] *Μίκωνα φησας, καθυφῆκε κ. τ. λ.* Imperfecta eſt enim alioquin conſtructio. *delato Micone praeuaricatus eſt.* WOLFIVS.

Ibid. Omnino erit aliquid iſtiusmodi. Labat enim Sententia. Diu ſuſpicabar, *πεποιηκότα — τὸν Μίκωνα* abſolute dici, vt ſolent aliquando Graeci Scriptores. TAYLOR.

21. *καὶ τὸν νόμον.*] Dele *καί.* IVRIN.

25. *πράττοντα.*] Ferri poteſt, ſed quia ſequitur *διαλυσάμενος*, quid ſi *πραττων* legas? WOLFIVS.

Ibid. Verte: *Quis, neglecto beneficio Legis, quae ei dimidium bonorum aſſignat recte peragenti, paruum lucellum malit rem tranſigendo?* Mox, v. 27. *καὶ τοῦτο Ald.* haud male: Et deinde, ibid. *κατασησας* Cod. *Aug.* TAYLOR.

1326. 15. *ὀλίγων.*] Ita impreſſi omnes praeter *Morelianum*, qui clare habet *ολιγον*. Eam lectionem defendit Scholiaſtes: *Ολίγον φροντίσειεν.*] *τοῦτ' ἔστιν ὀλιγωρήσειεν.* Et recte ſane. Delendum eſt ergo *τὸ ἢ* poſt *φροντίσειεν*, nempe, *ἀνθρώπων τῶν τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου πλεόντων. Curabit iſte ſcilicet eos homines, qui maximam aetatis partem in nauigando conterunt!* Inter quos et *τοὺς παρόντας φυλέτας* vtilis eſt diſtinctio. TAYLOR.

21. *βιαζόμενος.*] Repone *τουτους βιαζόμενος*, ad ſuſtentandam Grammaticam, quae vila eſt laborare.

Aut

Aut hoc pacto demum: τὸς νόμος, ους ἀκριβῶς ἠδει — βιαζόμενος. TAYLOR.

1327. 2. γράφεται.] Ita marg. *Benenati.* εγραφετο *Aug.* εγγραφεται Editi. Forte εἰ γὰρ — προσῆκον αὐτῷ μηδὲ πάλαι γράφεσθαι, ετι γραφεται. TAYLOR.

7. τοῖς βελομένοις.] Melius καὶ τοῖς βελομένοις, vt recte ſe habent Editiones ſuperiores. TAYLOR.

17. ἐπῃνέσατ'.] επαινεσαιτ'. IVRIN.

Ibid. ἢ τοῦτον.] Deeſſe aliquid poſt hanc vocem omnino arbitror: Πολὺ — Λεοντίδας — ἐπῃνέσατ' ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦτον * * *. Vel fortaſſe poſt λαβεῖν ſupra v. 14. Nam quae ibi ſequuntur, ex abrupto omnino ſequi videntur. TAYLOR.

26. ὀφείλει.] Scribe, vt alii, ἂς ἡδὲν μὲν ἧττον (οἶμαι) Θεοκρίνης ὀφείλει, vel, vt alii demum, ἂς ἡδὲν μὲν ἧττον οἶμαι Θεοκρινην οφειλειν. TAYLOR.

1328. 4. αὐτὰς.] Lege αὐτὰς. i. e. *ſe inuicem.* In Oratione proxima, *c. Neaeram*, p. 1360. 20. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλους πείθωσι. TAYLOR.

19. ὁμολογήσειν.] Forte ὁμολογήσειν ὑμῖν ὀφείλειν. Υμῶν τῷ δημοσίῳ, aut ὑμῖν καὶ τῷ δημοσίῳ minus placent. WOLFIVS.

24. ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν.] Dele praepoſitionem. Ita *c. Ariſtogit.* 792. pen. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι. TAYLOR.

1329. 4. ὑπὸ λόγον.] υπολογον marg. *Benenati.* Et, melius adhuc, υπολοιπον, M^S. *Auguſtanus.* TAYL.

22. τῶν αὐτῶν τούτων μετέχοντες.] Forte τῶν αὐτῶν τουτω μ. WOLFIVS.

Ibid. Similiter ſcribit Cod. *Aug.* ſine dubio recte. Mox, v. 23. adde ex marg. *Benenati*, ἡμᾶς, τους κατὰ τὸς νόμους ὀμ. δικ. TAYLOR.

25. μεμαρτυρηκότος.] Verte haec: *Quid? Num poſtulatis, vt — nos — contra leges decernamus: Cum Mico*

Mico teſtimonium perhibuit —? Cum Scriba confeſſus ſit —? Caetera. TAYLOR.

1329. 25. ἡμῖν.] Perperam haec *Wolfius*; nec enim haec accipienda ſunt, quaſi Orator iudices alloquatur, ſed quaſi iudices patronis Theocrinis reſpondeant. IVRIN.

27. πεποιηκότος αὐτὸν τούτοις ὑπόδικον.] πότερον τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, ἢ τοῖς δικασταῖς; WOLFIVS.

Ibid. Magnus ſane eſt error, quem hic errauit *Wolfius*. Res ita ſe habet, contra ac ille opinatur. Quanquam improbauit maxime Iurisprudentia Attica *de auditione*, vt dicitur, *teſtimonium*, ὃδὲ μαρτυρεῖν ἀκοὴν ἐῶσιν οἱ νόμοι, ait *Demoſthenes* in Orat. c. *Eubul.* p. 1300. 16. ὃδ' ἐπὶ τοῖς φαύλοις πάνυ ἐγκλήμασι, verumtamen erat in ea Gente Ἐκμαρτυρία, quae diceretur. Id vocabuli expedient Grammatici. Nempe vbi ille, qui alicuius rei αὐτόπτης fuerit, vel 1) ſupremum diem obierit, vel 2) peregre abeſſet, vel 3) morbo fontico laboraret, ibi aliena fide neceſſe erat agere; atque admiſſae Tabulae non *ſcientiae*, ſed *auditionis*. Admiſſae nempe, in quantum valere aut poterant, aut deberent. Pene erat, vt huiusmodi eſſet teſtimonium Miconis: qui, cum ad mercaturam animum adplicuit, pluſculum aetatis (1326. 16.) peregre contriuit. Id tamen eſt ſecus. Ille enim, dum forte fortuna aderat domi, ſciens prudensque teſtimonium dixit, iureiurando praeſens confirmauit, ſeque obnoxium iis actionibus fecit, quae in malae fidei teſtes inſtituuntur. TAYLOR. [v. Schol. ad Aeſchin. π. π. p. 30, 32. ed. Steph. TAYLOR in ſchedis.]

vlt. καὶ πεποιηκυίας.] Cod. *Auguſtanus* habet: καὶ πεποιηκότος καὶ τούτου διὰ τῆς μαρτυρίας κ. τ. λ. Quo ſane admiſſo, iterum corrigas αὐτὸν ὑπόδικον. Sed vulgata arbitror ſatis bene ſe habere. TAYLOR.

1330. 6. ὀλίγον πρότερον.] ολιγου πρότερον. IVRIN.

17. ἐπιχειροτονιῶν.] Neglexit id *Wolfius* interpretandum. Nimirum commode vertendi ſpem omnem abiecit. Repone cum *Aug.* ἐπιχειροτονιῶν ουσων, *cum ſuffragia celebrarentur, in tempore ſuffragandi, die ſuffragationis.* TAYLOR.

19. καὶ ἱκετευόντων.] Reſtitui coniunctionem ex Editt. *Ald.* et *Lutec.* TAYLOR.

1331. 1. ὥσε ζητῆσαι.] *Aug.* ὥσ' αναζητησας etc. Recte hoc quidem. *Talem ſe erga fratrem praebuit modo funeratum, vt*, poſtquam *reos iſtius caedis* inueſtigauerit, *et tandem* explorauerit, *vbi eſſent, argento accepto dimiſerit.* TAYLOR.

8. προσκαλεῖσθαι.] Omnino. In Editt. *Ald.* et *Par.* erat προκαλεῖσθαι. Vide, quae modo adtulimus ad 1324. 8. TAYLOR.

15. δευτέρως etc.] *Sc dicet, cum a domeſtica caritate receſſerit, neminem vobis habere cariorem.* WOLFIVS.

20. ἐπιβουλεύόμενος.] Vel επιβεβουλευμενος potius, quo modo ſcribitur in *Auguſtano* optimo. TAYLOR.

21. σίτησιν.] Haec explanabit *Valeſius* ad *Harpocrat.* pag. 171. TAYLOR.

1332. 13. τὴν πρώτην.] Non intelligo *primam* et *ſecundam* λῆξιν. Neque de iis verba faciunt, quibus hoc negotii datur. Forte cum Editis (nam vnde hanc lectionem adripuerit *Wolfius*, nondum inueſtigare potui) δίδωσι προς την λῆξιν, *dicam ei ſcribit, et Mneſarchidae dat, vt hominem compellaret in iudicium.* TAYLOR.

14. παρέδρῳ.] Forte πρεσεδρῳ, *praeſidi.* WOLF.

Ibid. Inaniter. Πάρεδροι ſunt Aſſeſſores, iuris ſcientia imbuti, additique iis magiſtratibus, qui, ſorte delecti ad munus aliquod publicum adminiſtrandum, id propter imperitiam, aut aliud vitium, plene exſequi non poterant. Ita noſter infra c. Neaer. p. 1372.

24. διὰ

24. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἑαυτῦ, τοῦτον παρεδρον ποιήσαιτο, ἵνα διοικηση τὴν ἀρχήν. Ita etiam *c. Midiam* pag. 572. 9. Ετερος ἀδικεῖν ποτ' ἔδοξεν — καὶ κατεχειροτονήσατ' αὐτῦ παρεδρευοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ. Harpocr. in v. Πολύ ἐστι τὄνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Αριστοτέλης δ' ἐν τῇ Αθηναίων πολιτείᾳ φησί· λαμβάνουσι δὲ παρέδρους ὅ τε Αρχων καὶ ὁ Πολέμαρχος, δύο ἑκάτεροι, ὃς ἂν βέλτιστοι· καὶ ἔτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύωσιν. Adde *Biſet.* ad *Ariſtoph. Au.* 1751. *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 3. *Poll.* L. VIII. C. IX. §. 92. TAYLOR.

1332. vlt. ἀνείλετο.] Reſcribe: Οτι — Θεοκρίνης — τὴν γραφὴν αν ἀνείλετο. TAYLOR.

1333. 2. πολλὰς ἑτέρας.] Lege πολλους ετερους. Conſtare quidem potuit, ſi ſolummodo dixiſſet γραψάμενος, ſc. γραφάς: at cum προσκαλεσάμενος quoque adiecit, neceſſe eſt, vt *perſonas* intelligamus, quibus vtrumque congruit. TAYLOR.

11. τρεῖ ἡμιμναῖα.] δύο μναῖ καὶ ἡμίσεια, vt in *Androtioniana*, [p. 598. 24.] πένθ' ἡμιτάλαντα. WOLF.

Ibid. Falſa haec. Intellige omnino *vnam minam cum ſemiſſe.* Vide *Caſaubon. ad Theophraſt.* C. 6. et quae nos adnotauimus ad Orat. *c. Androt.* 598. 24. et ad *Marmor Sanduicenſe* pag. 32. TAYLOR.

17. ἀξιῶσαι.] Vel αξιωσεις. TAYLOR.

Ibid. τοῦτον.] Plenius et melius *Aug.* τοῦτον παρα τουτων ἥδιστα λαμβάνειν. TAYLOR.

vlt. διότι etc.] ὅτι Θεοκρίνης ἐγράψατο ψήφισμα ὑπὲρ τῦ ἀποκρύσασθαι τὴν ενδειξιν. WOLFIVS.

1334. 7. τὸς γὰρ ἐνίους.] [Vti o. l. tam ſcripti, quam impreſſi] Apparet legendum τὸς γὰρ Τενεδιους. Sic et poſt [v. 15.] διδόναι τὸς Τενεδιους, ὅσην συνεχώρησαν. Supra enim [p. 1333. 13.] aperte ſcriptum eſt,

ὑπὲρ τῦ ψηφίσματος, ὃ Αὐτομέδων ἔγραψε τοῖς Τενεδίοις. WOLFIVS.

1334. 7. Apparet quidem, lectionem vtrobique, tam hic, quam infra v. 15. esse deprauatam. Verum non protinus arbitror, rescribi oportere, vti ille rescripsit. Quod enim adduxit ex loco superiori ad fidem faciendam, de alia prorsus re intelligi potest, et nihil adtinere ad praesens institutum. Aio, nihil videri esse commune inter decretum, quod scripsit Automedo in gratiam Tenediorum, et eam historiam, quae hoc commate continetur. Suspicor potius, pro ενιϑς scribendum esse Αινιϑς. Nam cum ista ciuitate rem habuerunt Athenienses: et litera E cum diphthongo AI in nostris Codd. saepissime commiscetur. Neque aliter fieri potuit, cum per plurima saecula, in quibus enituit Calligraphia, ne sono quidem distarent. Non dissimulabo porro, exemplar *Augustanum* 1339. 21. pro Μηλιϑς exhibere Τηνιϑς. Quae forte vox vtroque loco admitti debet. Sed in re adeo incerta quidnam certi adferri potest? TAYLOR.

1335. 5. πλύνοντας.] Praeter Lexicographos et σχ. ad locum, consule *Brodaeum Miscell.* apud *Gruterum* IV. 32. Statim autem, emendabis αὐτὰς, *conuiciari se inuicem.* TAYLOR.

7. ἐνδικάζοντας.] *Harpocratio* et *Suidas* citantes hunc locum habent ἐνδεκάζοντας, ἑνεορτάζοντας, τὴν δεκάτην ἐν τῷ αὐτῷ ἄγοντας. Felicianus edidit συνενδεκατιζοντας. Vnde colligo, legendum συνενδεκατιζοντας. [Fortasse dicere voluit συνδεκατίζοντας] Το συν mutatum est in εν, et δε in δι, et syllaba τι omissa, cum imperitus aliquis putaret, eos vel inter sese patrocinari alios aliis, vel easdem causas defendere. Τὸ συνενδεκατίζειν, ἀντὶ τῦ ὁμῦ τῶν ἕνδεκα εἶναι, καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπάγειν, non placet. Itaque repudio illud, *collegas eosdem esse in XIuiratu.* WOLF.

1335. 7.

1335. 7. Ita nempe olim interpretatus eſt noſter in ea verſione, quam excudit *Oporinus*. Recte autem hic legit *συνδεκατιζοντας*, vti inter alias varias lectiones reperitur in marg. *Lutec.* adiecto etiam hoc ſcholiolo: *τετέσιν ἅμα τὴν δεκάτην ἑστιωμένους*. Vide omnino Cel. *Kuſterum* ad *Suid.* v. Ενδεκάζοντας. TAYLOR.

10. *τέτοις.*] Vel potius *ταυταις*, vt recte Cod. *Aug.* nimirum *προφάσεσι*. Quae quidem vox non bene redditur a *Wolfio*. TAYLOR.

15. *εἰ μὴ Δημ.*] Vide, vt Demoſthenem Demoſthenes accuſat! WOLFIVS

27. *τοῦθ' ὅτ' ἐστὶν ἀληθὲς.*] Ita quatuor exemplaria typis cuſa. *Wolfius* incuria, conſilio enim non potuit, neglexit vocem ſecundam. TAYLOR.

1336. 2. *ἀλλὰ μεῖζον.*] Recte fortaſſe *Wolfius*. Vulgabatur enim in omnibus: *ὃ μὴν ἔλαττόν γε τέτο σημεῖον ὑμῖν ἄλλο μεῖζον παρασχήσομαι*. TAYLOR.

12. *ἀνθυπωμόσατο.*] Eſt iusiurandum, quod interponitur contra eum, qui dato ſacramento, *ὑπωμοσίας*, cauſae dilationem impetrat, propter alicuius vel abſentiam, vel morbum ſonticum, etc. Υπωμοσια, *τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσῳ, ἢ τινι τῶν παραπλησίων, μεθ' ὅρκου, ὅτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι*. Ita Grammatici, qui illud alterum negligunt, quod tamen ex hoc loco plene colligitur, vti et exillo quoque *c. Olympiodorum*, 1174. 5. *ἐπειδὴ δὲ ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τὸς ἀμφισβητοῦντας κατὰ τὸν νόμον, υπωμοσαμεθα ἡμεῖς τετονὶ Ολυμπιόδωρον δημοσίᾳ ἀπεῖναι στρατευόμενον· ὑπομοθέντος δὲ τέτου, ανθυπωμοσαντο οἱ ἀντίδικοι*, caetera. TAYLOR.

vlt. *ἐπειδὰν εἴ τις.*] Lego *ἐπειδαν τις*. WOLFIVS. Ita marg. *Benenati:* atque etiam (quod ſane praeſtat) *τὸς τὰ παράνομα γράφοντας, ει τις ἐν τῷ δήμῳ* etc. TAYLOR.

1337. 3. γραφεσθαι, φαίνειν, ἐνδεικνύναι.] *publice accusare, deferre, indicare.* His verbis vti mihi potius vt liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus, quam ea, quae abhorrent a formula Romanae consuetudinis, praetermittere. Quo quid factu est facilius? Illud difficile, *Demosthenis* et *Aeschinis* orationes ita exprimere, virtutibus vtentem illorum omnibus, id est, sententiis et earum figuris et rerum ordine, verba persequentem eatenus, vt ea non abhorreant a more Romano: quae si e Graecis omnia conuersa non erunt, tamen vt generis eiusdem sint, elaborare. At *Ciceronem* haec praestitisse non dubito, aduersarias orationes si conuertit: qui vero post *Aretinum* et me idem conati sunt, hi eos se praebuisse videntur, vt nosmet nostri poenitere minime debeat. WOLFIVS.

9. κωλύειν ἂν τέλος κ. τ. λ.] Corruptus haud dubie locus: qui quemadmodum sit restituendus, viderit Apollo, aut Oedipus. Mihi coniectura mea non satisfacit, etiamsi legam: ἵνα μὴ πάντες ταυτο ποιῶσι, *ne omnes idem faciant.* Verti olim: *ne id decretum, quo ea potestas detur omnibus, ratum fieret.* Nec adhuc quicquam inuenio, non dico melius, (bonum enim hoc non est) sed minus malum. WOLFIVS.

Ibid. Cod. quidem *Aug.* ita, vt homo diuinauit, ἵνα μὴ πάντες etc. Sed hoc locum nondum expedit. Mihi videor videre, scholion aliquod, vel lectionis varietatem, in textum irrepsisse, atque has dedisse turbas: ἑτέρᾳ μὲν γραψαντος — γραφὴν ἀπενεγκόντα. Et: κωλύειν ἂν τέλος ἔχειν — κωλύειν τὸ πρᾶγμα. Sententiam sane Scriptoris, si verborum onere leuares, non admodum est difficile expiscari. Sed in ea re silent Codices, quod in iis salebris nollem. TAYLOR.

1337. 11.

1337. 11. *παραγραψάμενος.*] [Vti impreſſi a *Felic. Manut.* et *Morelio.*] Lege *παραγραψαμενον*, vt *ἀπενεγκόντα.* WOLFIVS.

18. *Φροντίζειν — ἀξιῶν.*] [Ita Editi] *Διέξεισιν, ἀντὶ τῦ διηγήσεται*, non poteſt coniungi cum *Φροντίζειν.* Quid ergo ſi legas: *τῶν νόμων μηδὲν Φροντιζει, ἀλλ' ἀξιοῖ?* WOLFIVS.

25. *ἐπιγεγραμμένοι.*] F. *ἀναγεγραμμένοι, ἢ ἐγγεγραμμενοι.* WOLFIVS.

Ibid. Recte hoc. Et ita nos quoque olim corrigendum eſſe duximus. Vide ad *Ariſtogitonianas*, 771. 6. TAYLOR.

vlt. *ὀφείλῃ.*] Lego *οφλῃ, τετέσι καταγνωσθῇ.* Sic et paulo poſt, denuo [1338. 6. 14.] Etſi ab *Obſopoeo* ſaepe notatum eſt, legi in vetuſto Codice *ὀφείλειν* pro *ὄφλειν.* WOLFIVS.

Ibid. Pigra ſane emendatio, *mouere* et nihil *promouere:* cum de mulcta aeque dicatur *ὀφείλειν* ac *ὄφλειν.* Licet certe in his locis, vbi legimus, *οφειλειν* [*debere*] *ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἂν οφειλῃ* [*cauſa cadat*], video eum colorem orationis, qui probatiorem Auctorem minime deceret. Sed id vitium non tollitur emendatione *Wolfiana.* Vide 1328. 12. TAYL.

1338. 6. *οφειλῃ.*] *debuerit*, Wolfius. Nollem poſt ea, quae modo adnotauerat. Verte: *damnatus fuerit.* Modo v. 8. ſcripſit Cod. *Aug. οτι κελεύει.* TAYL.

8. *ὃς ἀπαλείφειν — ἐγγεγραμμένυς ἀπαλείφουσιν.*] *ὃς κελεύει τὺς ἐγγεγραμμένυς ἀπαλείφειν ἀπὸ τῦ ὀφλήματος, καθότι ἂν ἐκτίνῃ*, Sub. *τις*, aut, *καθ' ἕτέρωσιν ἀριθμῦ, καθότι ἂν ἐκτίνωσιν οἱ ἐγγεγραμμένοι.* Hoc ſic intelligo, vt, verbi gratia, cum X talenta deberet Ariſtogito, duobus ſolutis, exactores, illo praeſente, VIII pro X reponerent. Sed id, quod ſequitur, *πῶς ἀπὸ τύτυ μη ἐγγεγραμμένυς ἀπαλείφουσιν*, [Ita *Ald. μηδ' Aug.*] videtur corruptum, et

legendum πῶς καὶ τὸ μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσι. WOLFIVS.

1338. 9. καθ' ὅ, τι ἂν ἐκτίνῃ.] Incogitanter Wolfius: *si multa ſoluta fuerit.* Potius: *delere, in quantum ſoluerit*, vt bene explicat, licet infeliciter interpretetur. TAYLOR.

10. πῶς ἀπὸ τούτου ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν.] Reuoca lectionem Edit. *Aldinae*, quam immerito damnat *Wolfius*, aliam ex ingenio ſuo recudens. Nimirum πῶς ἀπὸ τούτου μὴ ἐγγεγραμμένους —. Reus argumentum inſtituit ab abſurdo. Ait enim: *Lex iubet, in quantum quis ſoluerit, in tantum expungatur eius debitum a tabulis publicis. Hoc autem quid ad me ſpectat, cuius nomen in tabulis iſtis non exſtat? quo modo delebor ex ea cera, quam nunquam impreſſi? Leges ergo Atticae de non inſcriptis nihil ſtatuunt.* Subiungit Orator: *Duae ſunt Leges: Haec quidem pertinet ad eos, quorum nomina inſcripta ſunt; illa autem ſuperior ad eos, quorum nomina in acropoli inſcripta non ſunt, nihilo minus debent tamen.* TAYLOR.

Ibid. Senſus poſtulat, vt reſcribamus πῶς ἀπὸ τούτου τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν, vel forte τοὺς ἐκ, quod omittendi cauſam dederit librario praecedens τούτου. IVRIN.

18. ἀγραφίου.] Ex hoc loco videtur iſta Actio competere aduerſus eos debitores, quorum nomina, aere non ſoluto, e cera publica delerentur: alia autem poſſe eos inuadi, quorum nomina nunquam erant inſcripta, ſc. Ἔνδειξει. Vide autem de hac re diſputantem, atque hunc *Demoſthenis* locum illuſtrantem, Cel. *Tib. Hemſterhuſ.* ad *Poll.* L. VIII. C. VI. §. 54. Conf. Suid. in v. TAYLOR.

27. ἀλλὰ σὺ τί.] *Lambinus* legit: ἀλλὰ τί σὺ caetera. TAYLOR.

pen. ἕς.] Idem *Lambinus* καθ' ἕς. TAYLOR.

1338.

1338. vlt. *καθ' ὃν — τῶτον.*] S. *τρόπον.* WOLFIVS.

Ibid. *Μοιροκλῆς.*] Vide plura de hoc homine apud *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 200. *Meurſ. Attic. Lect.* l. 13. *Suid.* in *Αντίπατρος*, et *Kuſter.* ad loc. Adiunge ingenioſiſſimum iuuenem, *Bartonum* ad *Plutarch.* in *vit. Demoſth.* pag. 28. TAYLOR.

1339. 11. *διαφέρον.*] Legerem lubens *διαφεροι τι.* Sed et illud commode ferri poteſt. TAYLOR.

12. *Μακρὸν.*] Apparet, Piratae celebris eſſe nomen, vt et Soſtratus fuit. Niſi forte legendum ſit *μακρὸν πλοιον*, quod ſequitur, *τετέσι, πολεμικόν.* WOLF.

Ibid. *πλοιον* quidem marg. *Benenati.* Sed legendum eſt: *ἂν μακρὸν διαφυγόντες πλουν, Θεοκρίνῃ περιπέσωσιν.* Ita enim emendatiſſimae membranae *Auguſtanae. Poſt confecta longiſſima Maris itinera.* Ita videntur Athenienſes nauigationem ad Pontum nominare. TAYLOR.

15. *μακροῖς πλοίοις.*] Loci huius Sententia ita ſe habere videtur: *Mercatores, dum per mare nauigant, ſub praeſidio ſunt Ducum, longarumque nauium praefectorum [the Conuoy]: hic autem ſub veſtro, Legumque.* TAYLOR.

20. *ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις.*] *ἀντὶ τῶ τὰ γιγνόμενα.* WOLFIVS.

27. *ἐφ' ὃς τριήρεις δεῖ πληρώσαντας, ἀναγκάσαι.*] S. *τέτως. Πληρῶν τριήρεις ἐπί τινας* recte legitur. Sed ſi *τὸ ἐφ'* abeſſet, planior eſſet conſtructio: *ὃς δεῖ* (S. *ἡμᾶς*) *πληρώσαντας τριήρεις, ἀναγκάσαι.* WOLFIVS.

1340. 1. *ἐπιθεῖναι δίκην, ἐᾶσαι.*] Alii *εασουσι.* S. *οἱ δικασαί.* Anteceſſit *κωλύσομεν*, p. 1339. 27. cui reſponderet *εασομεν*, ſed ſequitur, *ἐκ ἂν γ' ἐσωφρονεῖτε*, vt videatur legendum *εασετε.* Sed nec hoc cohaeret cum eo, quod anteceſſit, p. 1339. vlt. *καθημένους*

μένους τουτουσὶ, cum ſubito perſona mutetur. WOLFIVS.

1340. 1. Totum hoc comma ita ordinandum eſt: Καὶ τὰς μὲν τὰς νήσους οἰκοῦντας κωλύσομεν ἀδικεῖν, ἐφ' ἃς τριήρεις δεῖ ὑμᾶς πληρώσαντας ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν· τοὺς δὲ μιαροὺς, οἷς αὐτοῦ δεῖ καθημένους τυτθοὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐπιθεῖναι δίκην εασομεν. *Abſurdum eſt vtique, tanto apparatu atque etiam impenſis inſulanos, eosque, qui longe diſtant, cogere ad officium praeſtandum: et interea homines ſceleſtos impunitos dimittere, quos in ordinem, legum auxilio, poſſimus redigere domi ſedentes.* Proxime vniuerſi habent: ἐκ ἂν γ' εσωφρονεττε. Quod miror *Wolfio* diſplicuiſſe. TAYLOR.

11. βεβουλημένους.] Rectius *Aug.* με βουλομενους. TAYLOR.

pen. ἔλαττον ἰσχύει τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας.] Quid ſi τῆς ἀπεχθειας, aut ησυχιας? WOLFIVS.

1341. 16. σαφῶς.] Lege σοφως, *argute, ſcienter.* Vt ſolent ii, qui in iis artibus ſe exercebant. Nihil opus eſt iſta *perſpicuitate.* TAYLOR.

24. ἐδὲν.] Omnino reſcribes cum *Aug.* ἐδὲν εν τῷ δήμῳ λέγουσιν. Vides, vbi ea vocula obruebatur. Vides etiam, quam neceſſarium, vt reſtitueretur. TAYL.

Ibid. ἐκεῖθεν.] τοὺς ἀπὸ τοῦ δήμου, ἢ τοὺς πολλούς. WOLFIVS.

1342. 7. τί γὰρ ἄν τις κ. τ. λ.] Vide *Victor. Var. Lect.* l. 12. TAYLOR.

14. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς.] Vel αὑτοῖς potius, *ſibi ipſis.* TAYLOR.

18. τοὺς δ' ἑνί γε τῳ τρόπῳ.] τοὺς δ' ἔνεστι διασώσασθαι (S. ἑαυτοὺς, ἢ διασωθῆναι) ἑνί γε τῳ τρόπῳ, φυλαξαμένους τὴν ἐπιβολὴν τῶν βουλομένων ποιεῖν κακόν τι. WOLFIVS.

19. ἑνί γε τῳ τρόπῳ. *One way or other*, vt nos loquimur; τοὺς μὲν φυλακὴν καταστήσαντας — τοὺς δ' ἔνδον

δ' ἔνδον μένοντας — τὰς δ' ἐνί γε τῷ (i. e. τινὶ) τρόπῳ φυλαξαμένας. TAYLOR.

1342. 20. τῶν κακῶν τι βελομένων ποιεῖν.] Legendum τῶν κακον τι βελομένων ποιεῖν, vt in margine *Pariſienſi*. IVRIN.

21. τὰς δὲ τοιάτας συκοφαντῶντας.] τὰς δὲ τοιάτας. S. τὰς συκοφαντῶντας. Videtur eſſe Scholion. Eſt ἀναπόλυθον. Sic certe melius cohaereret conſtructio: παρὰ δὲ τῶν συκοφαντόντων, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν; WOLFIVS.

vlt. Ολυμπιάσι νικήσας.] Ολυμπια νικήσας Cod. *Auguſt.* Quam ſcripturam commendat praeſtantiſſimus *Hemſterhuſius* ad *Luciani Timonem* pag. 106. Nou. Edit. Vtut illud ſit, legerem omnino νικήσας παῖδας σταδίῳ. Ferri quidem poteſt νικήσας παιδων σάδιον. Et vtrumque probum eſt. TAYLOR.

1343. 1. ἡμετέροις.] Legendum υμετεροις. Ita Editorum nonnulli; et *Wolfius* ſcite interpretatur. TAYLOR.

Ibid. υμετεροις. IVRIN.

4. Αρισοκράτης ὁ Σκελλίς.] Vide *Ariſtoph. Au.* 126. et σχ. ad locum. TAYLOR.

8. κατασκάψας.] *Aug.* καὶ κατασκάψας, et l. proxima ὑποδεχεσθαι, καθείλε μὲν τό τε γιγνομενον ἐπιτείχισμα. TAYLOR.

Ibid. τὴν Ηετιώνειαν.] ἡ ἑτέρα τῆ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ Ηετίωνος. Stephanus. WOLFIVS.

Ibid. Memoriâ lapſum eſſe *Demoſthenem*, ſiue quicunque fuerit Auctor huius Orationis, oſtendit doctiſſimus *Valeſius* IV. *Emendat.* 7. ex *Thucydide* VIII. 89. 90. et res geſtas ſub CCCC. per incogitantiam applicare ad dominatum XXXuiralem. TAYLOR.

13. δι' ὃν.] *Lambinus* hariolatur δι' ὧν, credo, quia ex maioribus duos adduxit bene meritos; *Epicharem* ſc. et *Ariſtocratem*. Non malo certe ingenio. Sed

Sed Grammaticae melius litaſſet, ſi cum *Auguſt.* emendaſſet δι' ἃς εἰ καὶ Θεοκρίνη κ. τ. λ. Quod vnice verum eſt. TAYLOR.

1343. 16. ταῦτα.] ταὐτὰ marg. *Benenati.* TAYL.

25. δικασαὶ τῶν λεγομένων.] F. τῶν γενομένων. WOLFIVS.

vlt. πρὸς τῶν γονάτων.] *per genua.* Forte πρὸ, *ad genua prouolutus.* WOLFIVS.

1344. 3. ψηφίζεσθε.] F. ψηφίζεσθαι. WOLF.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA NEAERAM.

Si auctoritati cedendum eſſet, nulla foret inter Orationes *Demoſthenicas*, quam tanta facilitate expungi ſinerem, quanta illam, quam iam tractare incipis. Pleni ſunt antiquorum Criticorum libri grauiſſimis de iſta cauſa ſuſpicionibus. Dolet interea, interceptum eſſe tractatulum, vbi, inter quasdam alias, hanc non eſſe genuinum *Demoſthenis* foetum oſtendebat Vir ingenio acerrimo praeditus, *Dionyſius Halicarnaſſenſis.* Vide π. Δημοσθ. δεινότ. verſus finem. Reſtant tamen alii, quos ſequor, et quos merito ſuo maximo maximi facio. *Phrynichus* pag. 112. Edit. nouiſſimae: Σὺ δὲ βασιλικὸς ἐπιστολεὺς ἐπιφανεὶς, ἀνάλογον τῇ σαυτοῦ παρασκευῇ, γενικώτατον ἡμῖν ἐκόμισας μάρτυρα, τὸν συγγράψαν-

γράψαντα τον κατα Νεαιρας· ὃς διά τε τὰ ἄλλα ὑπωπτεύθη μὴ εἶναι Δημοσθένους, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀδοκίμων ὀνομάτων. Athenaeus l. 13. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἶρηκε. Futiliter Interpres, vti ad *Lyſiam* admonui, *ſi modo germana eſt, vt Apollodorus cenſuit.* Intellige mecum: *Oratio, quam Demoſthenes ſcripſit, ſi tamen ſcripſit, Apollodorus autem perorauit.* Rurſus in eodem libro idem *Athenaeus*: ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας λόγον γράψας, proinde quaſi leuis eſſet hominis, et in re critica mediocriter verſati, *Demoſthenem* citare iſtius opellae Scriptorem. Similiter *Photius* Cod. CCLXV. Καὶ τον κατα Νεαιρας δὲ λογον ὑπτιότητός τινες αἰτιώμενοι τῶν Δημοσθενικῶν ἀποκρίνουσι λόγων. His adiunge Argumenti Auctorem, ſiue *Libanius* ſit, ſiue quispiam alius, *Harpocrationem* item Lexicographum, qui eam eiusque auctoritatem nusquam fere, niſi cum ſuſpicione, allegat. Verum neque tantus Auctorum cumulus, neque ipſa res, quae loquitur, vti mihi videtur, diſertiſſime, *Obſopoeo* noſtro ſatisfecerunt, qui ita ſcribit: Διαγράφονταί τινες καὶ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς ἀ γνήσιον, δηλονότι, ὕπτιον ὄντα, ὥς φησι Λιβάνιος, καὶ πολλαχῆ τῆς τοῦ ῥήτορος δυνάμεως ἐνδεέστερον. ἀλλ' ἔμοιγε ἀξιώτατος εἶναι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως, εἰδότι πλείστους ἄνδρας τῶν λογιωτάτων περὶ πλείστου τοῦτον ποιουμένους. Quos nominaſſet vtinam, vt nos quoque ſaperemus, eorum auctoritate permoti!

Me profecto non pudet dicere, opus eſſe putidiſſimum, nullius aut decoris, aut grauitatis: et praeter naeuos orationis, quibus paſſim ſcatet, nihil ibi dictum, quod Lectorem percellere, aut allicere, aut morari demum poteſt. Eſt autem Oratio ſatis antiqua, et videtur ad vſum forenſem fuiſſe conſcripta, non ad oſtentationem, aut ad imitationem concinnata. Paſſim inter adnotandum ſuſpicionibus meis auctoritatem addidi.

didi. Inde lector meus iudicium capere poterit, iurene, an iniuria agam, cum haec futilia non amplectar.

Adhaesit olim *Demosthenicis*, siue quod hic (stricte licet) memoretur de *pecuniis theatralibus*, in qua causa tantum praecelluit *Demosthenes;* siue quod infra Phrynionis cuiusdam res agatur, quem Oratori nostro domo et familia coniunctum fuisse suspicor; siue denique quod Demosthenis (nostrine, an alterius, parum interest) testimonium infra adducatur. Quam necessitudinem, tenuissimam licet, superiorem illam orationem c. *Theocrinem*, nostris adiunxisse arbitror. Norunt, qui hasce res tractant, quam leui consuetudine deuincti Scriptores vetusti quandoque simul conglutinari, et sibi inuicem adhaerere consuescant; quorum vnus, qui excellit, caeterorum non solum famam et existimationem, verum etiam nomen praegrauare solet.

Videri potest nonnullis aut lacunosa esse, aut diuersa ab ea, quam versarunt antiqui, cum legerint ista *Hermogenis*, Edit. Crispin. p. 318. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ὠφελισμένον ὑπό τινων, τὸ ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι etc. deinde ista *Etym. M.* 325. 18. ἐξὴν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τὰς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Adiunge *Suidam* in v. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Nam de iis in hac Oratione, prout hodie scribunt membranae, nihil prorsus. Locus tamen iste *Hermogenis* erit infra a me expendendus.

Viderint otiosiores, an ad hanc Bellatulam pertineat Inscriptio adducta a *Laur. Pignorio*, *Symbol. Epistolic.* 25. pag. 93. et *Reines.* I. 126.

Ελευθε-

Ελευθερίας
Χαριστηρια τη Νεμεσει
Ραμνουντοθεν Νεαιρα
Αθηναια χαριτοβλεφαρος
Ανεθηκεν.

TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Λιβανιου.] Nomen hoc Auctoris primus adiecit *Wolfius* contra conſenſum Codicum. TAYLOR.

1344. 8. *νόμῳ συνοικῆσαν.*] Incredibile illud dictu, et ſine dubio mendoſum. Nam in Orationis contextu, 1349. 12. *ἦκω ἐπιδείξων εἰς ὑμᾶς, ξένη μὲν γυναικὶ συνοικοῦντα παρα τον νομον.* Et recte ſane. Iterum 1350. 12. *ὡς δ' ἔστι ξένη Νέαιρα, καὶ παρα τους νομους συνοικεῖ Στεφάνῳ, τοῦτο ὑμῖν κ. τ. λ.* Dele ergo in poſterum inutile iſtud vocabulum, *νόμῳ.* TAYL.

16. *ἰδιότητος.*] *ἰδιότητα* videtur appellare *τὴν ὁρικὴν ϛάσιν.* WOLFIVS.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM.

Κατα Νεαιρας] *Cicero*, ne quid *Demoſtheni* concederet, in oratione *Caeliana* Clodiam ſibi ſumſiſſe exagitandam videtur. WOLFIVS. v. Baſil. Fabr. in voce. TAYLOR.

1345. 4. *εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέϛημεν.*] In breuiſſimo ambitu orationis haec ad nauſeam repetuntur:

tuntur: hac pag. ipſiſſima, v. 12. ὡς εἰς τὸς εσχατους κινδυνους κατεστημεν. Proxime 1347. 12. εἰς τὴν εσχατην αποριαν καταστησεις. Et, v. 22. εἰς τὴν εσχατην αποριαν καταστησεσθαι. Tanta inopia ſermonis Macedonem illum, credo, concutere non potuit. TAYLOR.

1345. 6. καὶ ἡ ἀδελφὴ] Omiſit has voces in interpretando *Wolfius*. Quod non debuit. TAYLOR.

Ibid. ὥς᾽ ἐχ ὑπάρχων κ. τ. λ.] Doctiſſimus *Gatakerus* noſter *Miſcell. Poſthum.* C. XII. cenſet hos eſſe duos Senarios, hoc modo digerendos:

Ὡς᾽ ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρέμενος
Αγωνιᾶμαι τον γ᾽ (vel τονδ᾽) ἀγῶνα τετονί.

Certe prior ille a Cothurno ſumitur, et variis attribuitur: ab *Athenaeo* diſerte *Ariſtarcho* tragico: Εγὼ δὲ, κατὰ τὸν Αρίσαρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν,

Τάδ᾽ ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρέμενος,
καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τὰς ἄλλας κύνας ἐνταῦθα λόγον. l. XIII. extrem. Adde *Caſaubon.* ad loc. *Suid.* in Υπάρχων et Ως ἐχ ὑπάρχων. Excidiſſe nimirum necopinanti ſcriptori numeroſam quandoque orationem, pedibusque apte ligatam, neque mirum eſſe debet, et id multi olim animaduerterunt. Vide, ſi vacat, *Barth. Aduerſar.* IV. 13. XI. 16. XLI. 22. eumque manipulum Auctorum, quem conſcripſit *Fabricius* in *Bibl. Lat.* T. II. L. II. C. XXI. *Incidere vero omnes [numeros] in orationem, etiam ex hoc intelligi poteſt, quod verſus ſaepe in oratione per imprudentiam dicimus: quod vehementer eſt vitioſum: ſed non adtendimus, neque exaudimus nosmet ipſos. Senarios vero et Hipponacteos effugere vix poſſumus. Magnam enim partem ex Iambis noſtra conſtat oratio. Sed tamen eos verſus facile agnoſcit auditor. ſunt enim vſitatiſſimi. Inculcamus autem per imprudentiam ſaepe etiam minus vſitatos, ſed tamen verſus; vitioſum genus, et longa animi prouiſione fugiendum.* Cic. *Orat.* C. LVI.

LVI. Olim ſimilia deprehenderunt in ſcriptore noſtro *Scholiaſtes* ad *Hephaeſt. Enchirid.* pag. 76. et *Longinus* in Prolegomenis ad eundem Auctorem, cuius haec ſunt verba: *διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν μέτρων συμβέβηκεν ἀποκρύπτεσθαι σιωπώμενα ἐν τῇ κατὰ πεζὸν ῥήσει· — εὕροι γὰν ἄν τις παρὰ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι στίχον ἡρωϊκὸν κεκρυμμένον, ὃς ἠδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πεζὴν ὅσαν τὴν προφορὰν συναρπάσαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκοήν. φησὶ γοῦν·*

Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν
Ἦλθε Φίλιππος,

στίχος ἐστὶν ἡρῷος, ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰωνικὸν [ἀπὸ μείζονος], ὅταν λέγῃ·

Πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν.

Similiter in *Philip.* I. p. 42. 1. obſeruant eſſe purum Hexametrum:

καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες.

In *Ariſtocratea* pag. 664. 18. ſqq. vna periodus duos iſtiusmodi verſus complectitur: ſc.

ἔστι γὰρ φίλων ἀγαθῶν ὃ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι
τοῖς εὖνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς
ἔσαι τις βλάβη, ἀλλ' ὃ μὲν ἂν μέλλῃ συνοίσειν
ἀμφοῖν, συμπράττειν, ὃ δ' ἂν αὐτὸς ἄμεινον ἐκείνου
προορᾷ, πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι.

In eadem porro Oratione plures inſunt. Ita 625. 1.

ὑμᾶς καὶ μόνον ἀνθρώπων ἂν ἔφη Χαρίδημον.

Et 636. 4.

ἁπλῶς ἄν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον ἀγέσθω.

Adde 644. 6. 658. 6. 665. pen. 668. 3. Haec autem leuiuſcula. Ego tamen arbitror, vix eſſe Demoſthenis, vt ad ſenſum non maximi ponderis expromendum, neque inſigni aliqua grauitate aut auctoritate nobilitatum, qualemque vel ex plebecula aliquando concipere ſolent, verba mutuo ſumere e ſcena, et numeroſos Iambos pedeſtri ſuae orationi temere immiſceret.

ſceret. Non ita ſolens eſt. TAYLOR. [Demoſth. p. 364. 24. ἀδ' ἄλλως πολλὰς. ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν. Ibid. 27. ἢ ἄλλῳ τινὸς ἀνθρώπων, μετὰ τὰς παρὰ τούτῳ. 365. 10. οἱ Φωκεῖς αὐτὰς ὑποποιήσωνται. ἐπειδὴ δ' ἦλθεν εἰς Πύλας, οἱ Λακεδαιμόνιοι. 419. 16. βουλομένους εἰπεῖν διεκώλυσεν, ὃν ἀναμνησθεὶς. 312. 9. τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἕνι τοῦτο γενέσθαι. Primus intellexit [Iſocrates] etiam in ſoluta oratione, *dum verſum effugeres*, modum tamen et numerum quendam oportere ſeruari. Cicero Bruto c. 8. v. Corrad. ad locum. Cic. III. de orat. Idem orat. Quintil. IX. 4. et vlt. Fortunat. l. 3. v. Not. ad Cornel. Nep. praefat. Barth. Adverſar. LIV. 22. Climax Rhomnus. Aquila Rhetor. Dionyſ. Halic. π. συνθέσεως ſaepe. Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς. Plutarch. in vita. Ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν. Demoſth. pro Coron. p. 316. 6. TAYLOR in ſchedis.]

1345. 13. ἀτιμίας.] επιτιμιας *Bodl. Lambin.* TAYLOR.

14. τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων.] Haec in aliis exemplaribus aliter ſcribuntur. Legerem lubens: ψηφισαμένου γὰρ δήμου, Αθηναῖον εἶναι Πασίωνα. TAYLOR.

pen. καὶ κοινωνεῖν.] F. addendum χρῆναι. WOLF.

1346. 5. ἐν ᾧ ἦν.] Recte Codd. *Ven. Bar.* et *Ital.* ἐν ᾧ ἦν ἢ κρατήσασιν ὑμῖν — ἢ ὑσερήσασι κ. τ. λ. TAYL.

8. προεμένους.] *Lambinus* et *Bodl.* multo ſatius, προεμενοις. TAYLOR.

Ibid. ὑσερήσασι τῇ βοηθείᾳ, καὶ προεμένους τοὺς συμμάχους.] Lege: καὶ προεμένοις. IVRIN.

11. ἀπίστους εἶναι δοκεῖν.] Magis Attice puto απιστοις. IVRIN.

16. διαχειροτονῆσαι.] Conſule *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 45. TAYLOR.

18. διοικήσεως.] Male Wolfius *vectigalium*. Dixi ſatis ad *Timocrateam* 708. 24. Hanc autem hiſtoriam Apollo-

Apollodori tangit *Vlpianus* ad 1. *Olynthiacam*: ἰσέον δὲ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια, θεωρικὰ ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς — εἶτα ἐπιχειρήσαντος Ἀπολλοδώρῳ τινὸς πάλιν αὐτὰ ποιήσειν στρατιωτικὰ, βουλόμενος Εὔβουλος ὁ πολιτευόμενος, δημαγωγὸς ὤν, πλείονα εὔνοιαν ἐπισπάσασθαι τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν, ἔγραψε νόμον τὸν κελεύοντα, θανάτῳ ζημιοῦσθαι, εἴ τις ἐπιχειροίη μεταποιεῖν τὰ θεωρικὰ στρατιωτικά. TAYLOR.

1346. 25. γενομένης.] In quibusdam exemplaribus ita olim inemendate legebatur: γενομένης γὰρ τῆς διαχειροτονίας, ἐδεὶς ἀντέχει, ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι κ. τ. λ. Vbi pro ἀντέχει *Wolfius* coniecit αντελεγεν, Lambinus απεχειροτονησεν. In quibusdam Codd. αντεπεχειροτονησεν. TAYLOR.

1347. 7. φέρομεν.] Vel ἐφερομεν potius. TAYL.

1348. 6. ὡς ὤφλε τῷ δημοσίῳ.] Quid agant hoc loco ista verba, ego plane non perspicio. Agitur enim hic non de vllo debito, sed de homicidio. Forte in alium locum reponenda sunt, et scribendum v. 2. ὥστε καὶ δυνηθῆναι ἂν ἐκτίσαι μόλις, ὃ ὤφλε τῷ δημοσίῳ. IVRIN.

8. ἐπὶ δραπέτην αὐτῷ ζητῶν.] Omnino legendum videtur vel τον δραπέτην αὐτῷ ζητῶν, vt in *Parisiensi* margine, vel ἐπὶ δραπέτην αὐτῷ ζητειν. IVRIN.

10. παρακελευσάμενος.] Forte παρακαλεσαμενος, aut παρασκευασαμενος. WOLFIVS.

Ibid. παρασκευασαμενος Marg. *Benenati*, *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

11. ὡς Κυρηναῖοι εἶησαν.] Non intelligo istam constructionem, κατασκευάσας, ὡς εἶησαν: neque melius video, quid ad rem nostram conferret, si quam maxime *Cyrenaei* essent, aut potius, esse viderentur. In Cod. *Ital.* tria ista vocabula non reperiuntur. Id tamen rem non expedit. TAYLOR.

1348. 12. ἔλεγε.] Reſcribendum ελαχε. Nota ea res Iuris Attici peritis. et hoc abunde confirmabunt ea, quae dixi ad *Lyſiam*, π. δημοσ. ἀδικ. p. 595. vlt. vbi hunc locum cum aliis parilibus iampridem reſtituerim. TAYLOR.

15. ἐπαρασάμενος.] *Lambin.* επαιτιασαμενος. Non inſcite. TAYLOR.

16. ἀδενὸς.] *Bodl.* habet, ἔτε ἤνεσεν ουδεις πώποτ' ἀνθρώπων. TAYLOR.

19. μεμισθωμένος — ἀργύριον εἰληφὼς.] Vel hoc vel illud gloſſae ſimile videtur. Alterutrum ſane. TAYLOR.

vlt. παρακαλέντων.] Malim inuerſo ordine, προσιοντων δή μοι ἀπάντων, καὶ παρακαλουντων με ἐπὶ τιμωρίαν τραπέσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Vel potius: παρακαλέντων δή μοι ἀπάντων ἰδία προσιόντων μοι. *Cum illi, qui me priuatim conuenirent*, (neceſſarii mei et familiares vtique) *hortarentur ad iniurias vlciſcendas.* TAYLOR.

1349. 3. τὰ.] delet *Lambinus*. Recte. TAYLOR.

9. χρῆσθαι αὐτῇ. καὶ ὥσπερ.] Periodo, cui haec inſunt, videbitis, puto, ſenſum non conſtare, niſi ſic interpungas, et deleas τὸ καὶ, χρῆσθαι αὐτῇ· ὥσπερ Στέφανος. IVRIN.

11. παρὰ τῶν νόμων.] [Vti Editi omnes] Lego παρὰ τὰς νομὰς. WOLFIVS.

Ibid. Ita marg. *Paris.* cum Cod. *Veneto*. Exaratur etiam παρὰ τον νομον. TAYLOR.

15. ἑτέρων.] F. εταιρων, *meretricum*. WOLFIVS.

17. τῶν αὐτῶ.] Scil. δικαίων. WOLFIVS.

1350. 4. ὑπάρξαντα.] Male *Pariſienſes* ὑπάρξοντα. TAYLOR.

12. Νέαιρα.] ὡς δ' ἔστι ξένη Νέαιρα αυτη. Cod. *Bar.* καὶ παρὰ τὰς νόμας συνοικεῖ Στεφάνῳ τουτῳ, βάλομαι

λομαι σαφῶς ἐπιδεῖξαι. Idem. Deinde v. 14. πρῶτον μεν ἔν κ. τ. λ. *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

1350. 21. ἁλοντος.] [Ita perpetuo excuſum] Non eſt moris, condemnato decerni praemium, ſed ei, qui ſontem reum peregerit. Quare ἑλοντος legendum per ε. ὁ ἁλὲς καὶ ὁ ἑλων plurimum differunt. WOLFIVS. ἑλοντος *Ven.* TAYLOR.

22. καὶ ἀλλαυτα.] Similiter ſi et peregrina ciui cuipiam nupſerit, καὶ ἀὶ ἑαυτὰ, *pari ratione*: πεπράσθω ſcilicet. Tria ſunt capita huius Legis, vt recte *Petitus*. TAYLOR.

pen. αὐτᾶ.] αυτων rectius MSS. *Heruag. Bar. Obſop. Ital.* TAYLOR.

1351. 2. ἐπιδεῖξαι.] ἐξ ἀρχῆς ακριβως ἐπιδεῖξαι, marg. *Benenati*, *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

4. Νικαρέτη, Χαρισίᾳ — ἀπελευθέρα.] Paulo aliter *Athenaeus* l. XIII. pag. 593. partim, vt videtur, ſuo, partim exemplarium vitio: Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταίρα ερωμενη ἦν τᾶ Στεφανᾳ τᾶ ῥήτορος, Λυσίᾳ δὲ τᾶ σοφιστᾶ Μετάνειρα. ἦσαν δὲ αὗται δᾶλαι Κασιᾳ τᾶ Ηλείᾳ μετὰ καὶ ἄλλων ἑταιρῶν, Αντείας, Στρατόλας, Αριστοκλείας, Φίλας, Ισθμιάδος, Νεαίρας. ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδᾳ ἐρωμένη, καὶ Ξενοκλείδᾳ τᾶ ποιητᾶ, καὶ Ιππάρχᾳ τᾶ ὑποκριτᾶ, καὶ Φρυνίωνος τᾶ Παιανιέως, ὃς ἦν Δήμωνος μὲν υἱὸς, Δημοχάρᾳ δὲ ἀδελφιδᾶς. τὴν δὲ Νέαιραν εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν, διαιτητῶν γενομένων Φίλων, Φρυνίων καὶ Στέφανος ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τῆς Νεαίρας θυγατέρα Στροβυλην, τὴν ὕστερον Φανὼ κληθεῖσαν, ὡς ἰδίαν θυγατέρα ἐξέδοτο Φασηλιτῃ τῷ Αἰγιαλεῖ, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Vide *P. Leopard. Emend.* XI. 16. TAYLOR.

14. Αντίαν.] *Bar.* Αντειαν. Idem *Athenaeus* l. XIII. pag. 586. Ψαμάθη, καὶ Λαγνίσκα, καὶ Ανθεια· μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ανθείας, Αντειαν. οὐ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ανθειαν ἀναγεγραμμένην ἑταίραν· ἀπὸ δὲ Αντείας καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπι-

μα ἐπιγραφόμενον, ὡς προεῖπον, Εὐνίκη ἢ Φιλυλλίου Αντεια ἐξί. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς. Coniunge *Harpocr.* v. Ανθεια. Eunici ſiue Philyllii Drama, nomine Αντεια, laudatur a plurimis, a *Suid. Polluce*, etc. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων δραμάτων, inquit *Athenaeus* libro citato, ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφὰς, Θαλαττα Διοκλέους, Φερεκράτες Κοριαννω, Εὐνίκη ἢ Φιλυλλίου Αντεια, Μενάνδρε δὲ Θαις καὶ Φαννιον, Αλέξιδος Οπωρα, Εὐβούλε Κλεψυδρα. Ita Comoediam ſcripſit Timocles, ex *Neaera* noſtra procul dubio cognominatam, (Τιμοκλῆς — τῶν δραμάτων αὐτῦ — Νεαιρα, ἑταίρας δὲ ὄνομα ἐξὶν ἡ Νέαιρα, caetera. *Suidas*) et *Philemo*, cuius nonnulla fragmenta ab *Athenaeo* laudantur; atque inter Romanos Licinius Imbrex. *Gell.* XIII. 22. *Praeter Plautum etiam praeterque Gellium Licinius Imbrex, vetus Comoediarum Scriptor, in Fabula, quae Neaera inſcripta eſt, ita ſcripſit:*

Nolo ego Neaeram te vocent, ſed Nerienem,
Cum quidem Marti es in connubium data.

TAYLOR.

1351. 16. Ισθμιάδα.] Pari appellatione mulierculas alias, Νεμεάδα, Πυθιονίκην etc. paſſim dictas reperimus. *Athenaeus* tamen l. XIII. p. 587. Καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Υπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Αθηναῖοι ὕτω προσαγορευομένην τὴν πόρνην, πανηγυρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην. κεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα, ὃ μόνον ταῖς ἑταιρέσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δέλαις, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ Ακροπόλεως. TAYLOR.

Ibid. ἦν μὲν ἕν ἕκαστος αὐτῶν ἐκτήσατο.] Noue ſane et inſolenter dictum! Ego, ſi ſcripturus eram, ſcripſiſſem lubentius: τίνες μὲν ἓν ἑκάστην αὐτῶν ἐκτήσαντο, aut iuxta illud. TAYLOR.

1351. 21.

1351. 21. *εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνῆσα.*] Ad hunc locum, et parilem, infra 1353. 13. adnotauit *Dionyſius Lambinus*, emendanti ſimilis, *εἰργασατο τρισι τρυπαναις μισθαρνῆσα.* Cum illa in Codd. ſuis offendere vix potuit, neceſſe eſt omnino, vt lecto *Hermogene*, vti olim admonui, hoc adduceret, quae Rhetor ille in Cap. *περὶ Αφελείας.* *Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἁρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ καὶ τηλικῆτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ, πῶς ἂν ἁρμόττοι; τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ απο τριων τρυπηματων την εργασιαν πεποιησθαι. λίαν γὰρ εὐτελές ἐστι, καὶ εἰ σφοδρὸν εἶναι δοκεῖ.* Similiter *Tzetzes Chiliad.* VI. 36.

Πάλιν σεμνοσομώτερον φησὶ κατὰ Νεαίρας,
Απο τριων εργαζεσθαι οπων την εργασιαν.
Καὶ ἄλλων αἰσχροτήτων δὲ βορβόρου ἀποπτύει,
Οὗσπερ ὁ Διονύσιος ἀρώματα νομίζει.
Τὴν δ' ἐργασίαν, ἣν φησὶ τριων ἐκ τρυπημάτων,
Ἐκ τῆ Λυσίᾳ ῥήτορος σεμνῶς γλαφυρωτάτως
Ρηθεῖσαν ἔκλεψεν, αἰσχρῶς ἐξαναπτύξας ταύτην.
Η Αντιόπη μόνον γὰρ Λυσίας εἶπε πόρνη,
Ητοι ἡ ἄμφω ταῖς σπαῖς τῇ μίξει κεχρημένη·
Παναίσχρως δ' ἔτος ηὔξησεν ἀναφανδὰ ληρήσας,
Το εργον Νεαιραν τελειν τριων ἐκ τρυπημάτων.

Simile his immunditiis ſunt illa *Athenaei*, l. XIII. p. 587. *ἦν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίᾳ θυγάτηρ, τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορνείας ὄνομα.* A me autem procul eſto, vt haec Orgia enarrarem. TAYLOR.

23. *ἐπανελθεῖν.*] Credo, olim *επανελθων* ſcriptum fuiſſe, et Infinitiuum aliquod, vt *ἐπιδεῖξαι*, aut ſimile, ſtrangulatum. Melius non occurrit, et ſuſpicor prorſus rem ita ſe habere. TAYLOR.

1352. 11. *νεωτέρα δὲ ἦσα διὰ τὸ μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι.*] Quid hoc ſibi velit, non ſatis perſpicio. Num iunior erat Neaera. quod maturita-

tem nondum adepta esset? Hoc perinde est, ac si dicas: *iunior est, quia iunior.* Forte sic rescribendum est: *νεωτέρα δὲ ἔσα, ὥστε μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι.* Excidisse poterat illud ὥστε propter similitudinem praecedentis ἔσα, et διὰ videtur esse a manu emendatrice. IVRIN.

1352. 26. Κτησίππῳ τῷ Γλαυκωνίδῃ.] Quidam adiiciunt praeterea nomen δήμου, quod solet fieri, τῷ Κυδαντίδῃ. *Ven. Bar. Obsop. Ital.* MSS. *Heruag.* et margo *Parisiensis.* TAYLOR.

27. καὶ συνέπινε.] *Aemilius Probus* in praefatione: *In Graecia mater familias nec in conuiuium adhibetur, nisi propinquorum, neque sedet, nisi in interiore aedium parte, quae gynaeconitis appellatur: quo nemo accedit, nisi propinqua cognatione coniunctus.* WOLFIVS.

1353. 15. μεμισθωμένοι.] μεμισθωμένην Codd. *Ven. Bar. Obsop. Ital.* marg. *Benenati*, et MSS. *Heruag.* TAYLOR.

23. κατὰ πρυτανείαν.] Vtrum singulis Senatus conuentibus? An deest numerus, κατὰ τὴν ἐννάτην πρυτανείαν, vt est in *Timocratea?* WOLFIVS.

Ibid. καὶ ἔσης.] Fortasse, ἐκ ἔσης. Sed totus hic locus impeditior mihi videtur, et historia ignoratur. TAYLOR.

1354. 3. ἀναγκάσω μαρτυρεῖν κ. τ. λ.] Cum antecedat, ὑμῖν καλῶ, sensus esse videtur: *si vltro prodierit, aut testimonium dicere cogam, aut eiurare: Sin recusarit, misso viatore accersam, et ad horum alterutrum cum adigam.* WOLFIVS.

Ibid. Vide adnotata a me ad *Lycurgum*, pag. 151. Not. 40. TAYLOR.

13. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασιν.] πολυτελὴς τοῖς ἐπιτάγμασι non placet. Forte addendum: καὶ βαρεῖα τοῖς ἐπιτάγμασι. WOLFIVS.

1354. 23. ἀλλ' ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη.] ἀντὶ τοῦ βουλομένοις, ἢ ἡδὺ ἂν αὐτοῖς εἴη. Sed ſuſpecta eſt Scriptura. WOLFIVS.

1355. 12. καταθεῖναι αὐτῆς.] Forte ὑπερ αὐτῆς, et 1356. 1. ἐκώμαζέ τ' ἀεὶ μετ' αυτης, quia et reliqua ad perſonam Phrynionis referuntur. WOLFIVS.

Ibid. ὑπερ in omnibus libris deſideratur, neque neceſſe erat *Wolfio* infercire. Supra 1354. 16. καταθέασιν αυτης τιμὴν τριάκοντα μνᾶς, vbi quidam Codd. male αὐτῶν et αὐτοῖς. Infra v. 16. καταθήσειν αυτης τὰς εἴκοσι μνᾶς, et demum, v. 24. κατεθέτο εἴκοσι μνᾶς Νεαίρας τῆς νῦν ἀγωνιζομένης. Ea ſolet eſſe conſtructio, vbi de pretio agitur. TAYLOR.

vlt. ὅποι πίνοι.] καὶ ὅποι πίνοι *Bodl.* TAYLOR.

1356. 7. τοῦ Αργυρίου.] Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum marg. *Benenati*, Αργειε. Quod lubens praefero. Inter populos Atticae, non noui, qui ad iſtam ſcripturam accedat. TAYLOR.

8. Κωλιάδι.] Ακρα τῆς Αττικῆς. Vide *Pauſaniae Attica.* WOLFIVS.

Ibid. Harpocr. Κωλιὰς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος, ἐπιθαλασσία ἄκρα Αττικὴ etc. Hunc ſc. locum reſpexit Lexicographus. Plura dabit *Stephanus Byzant.* virique ad eum eruditi. TAYL.

10. διάκονοι οἱ Χαβρίε τράπεζαν παραθέμενοι.] [Legit cum vulgatis] Malim οι τράπεζαν παραθέμενοι, *qui menſam ſtruxerant.* Alioqui videri queant appoſita menſa flagitium celare voluiſſe. WOLFIVS.

19. τετε.] Rectius τετῳ, vti habent *Ven. Ital.* et margo *Benenati.* TAYLOR.

27. αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας.] Scribitur, et melius, συσκευασαμένη αυτε τὰ επι τῆς οἰκίας. TAYL.

1357. 2. χρόνος — καιρὸς.] Obſerua diſtinctionem vocum. WOLFIVS.

1357. 4. ὕστερον.] *posterius.* Intelligit Auctor *postremum* bellum, quod gererent Athenienses cum Lacedaemoniis, vt notum est ex historia. TAYLOR.

8. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι.] Lego ἀνελεύθεροι. Nam Megarensium disciplina fuit, φείδεσθαι καὶ πεδαίνειν. Vnde ait *Isocrates*, eos μεγίστης οἴκης κεκτῆσθαι τῶν Ἑλλήνων. Male quidem audierunt Megarenses a Graecis: sed cum, teste *Isocrate*, rem et publicam et priuatam bene gesserint, velim nos et publice et priuatim eorum exemplum sequi, potius, quam Sybaritarum τὸ μηδεὶς ὑμῶν σωφρονείτω. Quod dum faciunt studentes nostri, et nihil illis satis est, et alii turpiter egent, alii in militiam profugiunt, non seruata fide nec parentibus, nec praeceptoribus, nec patronis. WOLFIVS.

Ibid. οἱ μὲν γὰρ Μεγαρεῖς ἀνελεύθεροι, *Ven. Bar. Ital.* οἱ Μεγαρεῖς δ' ἀνελεύθεροι, Editio *Parisina.* οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι, Editorum caeteri. TAYLOR.

1358. 6. παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ἑρμῆν.] Non bellum Epitheton, sed Aulis familiare. WOLFIVS.

Ibid. Hunc locum ex nostro iam olim produxerunt *Harpocr.* in v. Ψιθυριστὴς Ἑρμ. et *Eustath.* ad *Odyss.* Ψ. Vide doctissimum *Maussacum* ad istum locum *Harpocrationis;* ea, quae adtexuit *Valesius;* et quae corrasit *Meurs. Lect. Attic.* IV. 12. TAYLOR.

14. ὅτι μὴ.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή. WOLFIVS.

19. κατηγγύησεν.] Budaeus ἐξεγγυᾶσθαι et διεγγυᾶσθαι, *sponsores et vades dare*, et διεγγύησιν *fideiussoris intercessionem* interpretatur, κατεγγυᾶν, *vadimonio, sponsione, satisdatione obstringere, aut pro credito pignerari, manum praedibus bonis iniicere, quae bona satis accepto habeas obnoxia:* et κατεγγυᾶται μὲν ὁ ἐγγυητὴς καταξὰς (Forte ἐγγυητὰς καθιξὰς) κατεγγυᾷ δὲ ὁ δανειστής. μεσεγγυᾶσθαι, *pecuniam apud sequestrem*

queſtrem deponendam ſtipulari et contendere. κατεγγυᾶν κόρην, *deſpondere puellam.* WOLFIVS.

26. Ευρειαδην.] Εροιαδην reſcribit *Meurſius de populis Atticae.* Ita MSti noſtri, et *Harpocratio.* Emendat etiam *Valeſius* ad *Harpocr.* pag. 78. Supra reſtitue Κεηριαδην cum diphthongo, vt ſemper fere exarari ſolet. TAYLOR.

pen. διηγγυηθεῖσα.] Corrige διεγγυηθεισα. Locum tangunt *Harpocr.* et *Suid.* v. Διεγγύησιν. TAYL.

1359. 2. ὡς ἐπὶ προσχήματος.] Vertit Wolfius: *vt quae iam praetextum haberet ſuae turpitudinis, et nupta eſſet.* Immo: *vt quae iam praetextum haberet ſuae auaritiae.* Maiorem nempe mercedem exigebat, praetextu periculi ſui a marito. IVRIN.

3. συνεσυκοφάντει.] Lege: συνεσυκοφάντει δὲ ἔτος, καὶ, εἴ τινα etc. TAYLOR.

9. ἡ δὲ διοίκησις συχνή.] ἡ δαπάνη, ἣν οἱ κατὰ τὸν οἶκον τρέφονται. Alias αἱ δημόσιαι πρόσοδοι hoc nomine intelliguntur. Vnde οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Videtur hac καταχρήσει luxum mulierculae exaggerare. WOLFIVS.

Ibid. αὐτὴν.] Lege αὑτὴν. TAYLOR.

13. ἑτέρων ἀναλισκόντων αὐτὴν πρότερον.] Forte αυτη, vel εις αὐτήν. χορηχέντων αὐτῇ τὰ ἐπιτήδεια. WOLFIVS.

Ibid. Non memini, τὸ ἀναλίσκειν coniungi cum accuſatiuo perſonae, ſed poni vel abſolute, vel cum accuſatiuo rei. Itaque non vereor reſcribere ἀναλισκόντων εις αὐτήν. IVRIN.

Ibid. ἀναλισκόντων αυτα, margo *Morelii.* TAYLOR.

14. προσῄει.] Forte ᾐδειν προσῄει. WOLFIVS.

24. ἢ καὶ Νέαιρα αὕτη.] Malim ἢ καὶ Νέαιρα αὐτὴ. IVRIN. Ita Cod. *Ital.* et recte. TAYLOR.

1359. 24. καὶ μᾶλλον, ὅσῳ.] Fortaſſe addendum: καὶ τοσουτῳ μᾶλλον, ὅσῳ — et v. vlt. εἰς τηλικοῦτον. WOLFIVS.

vlt. εἰς.] Reſtituit iſtud εἰς cum bono noſtro *Wolfio* Cod. *Bar.* et marg. *Benenati.* Vulgabatur ὡς. Totum vero locum ita emenda: πεποίηκεν αὐτον καὶ ταύτην εἰς τηλικοῦτον ἀγῶνα καταςηναι. *Bar.* καταςῆναι. *Ital.* ἐνςῆναι. TAYLOR.

1360. 6. καὶ δίαιταν.] Lege cum vniuerſis prelo cuſis ante *Wolfium*, καὶ ἔπεισαν δίαιταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς, ſine coniunctione. Neſcio, vnde ille adripuerit. Agnoſcunt quidem Codices noſtri, ſed perperam. TAYLOR.

15. αὐτὴν.] Reſcribendum puto καὶ αὐτην αὐτης κυρίαν. IVRIN.

17. καὶ χρυσίων.] Reuocaui coniunctionem, adiutus MStis *Ven. Bar. Ital.* marg. *Paris.* et Editione emendata *Feliciani.* TAYLOR.

Ibid. ἃ ἐν τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη.] ἃ εἶχε πιπρασκομένη. Sed fortaſſe τὸ ἐν abundat, vt ſit, *quae emta fuere mulieri ab amatoribus et Phrynione.* WOLFIVS. Codd. ἃ αυτη ἀνθρώπῳ, et, ἃ αυτη τη ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη. TAYLOR.

1361. 5. διηλλαξαν.] Corrige διήλλαξαν αυτους, cum *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Pariſienſi.* TAYLOR.

13. ἑκάτερον.] *vtrumque.* Non ſane, ſed *alterutrum.* TAYLOR.

18. Προβαλείσιον.] Demus erat Προβάλινθος. Vnde *Meurſius de populis* corrigere voluit Προβαλινθιον. Sed non debuit tam feſtinanter rem agere. Legitur in Saxis Προβαλεισιος quoque, vel, vt Codd. *Ven.* et *Bar.* hic legunt, Προβαλισιος cum ι. TAYLOR.

1362. 5. ἣν ἦλθεν ἔχθρα, ὡς ἦν τότε μὲν.] [Ita enim *Aldus* habet] *Felicianus* ως τυτθι μικρον παιδιον, ἣν τότε μέν. Ego lego ὡς τυτθονι, ſcil. τὸν Στέφανον.

et, v.

et, v. 12. ἀλλ' ἐζητει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη, nisi forte placeat ἐζήλω. Nam ἐξήτει, παρὰ τὸ ἐξαιτῶ, alienum est huic loco. Et v. 17. Νεαίρας δὲ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξηπατήθη, ὅτε —. Et v. 19. ἀλλὰ τούτῳ ἐξ ἄλλης αὐτὴν γυναικὸς ἔσαν. Et v. 24. δίκην εἰς Ωιδειον, quae Curia quaedam fuit Athenis, cuius et *Aristoteles* meminit Γ. μετὰ τὰ φυσικά. Vide *Lexic. Rob. Constantini.* WOLFIVS.

1362. 5. Cum *Wolfio* legit Cod. *Obsop.* Item Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Parisiensibus*, nisi quod τετεί prae se ferant, quam mendam sustulit Noster. *Baroc.* ita: ἣν ἦλθεν ἔχουσα ὡς ἦν τετονὶ παιδίον μικρὸν ἦν τότε κ. τ. λ. Insincera quidem lectio, sed, vnde sinceram nullo negotio eruere possis. TAYLOR.

10. ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον.] *qui rem familiarem accurate instruxisset.* Wolfius. Non satis fideliter. Verte potius: *qui multa cum diligentia victum quaeritabat.* TAYLOR.

12. ἐζήτει.] εξητει Editi omnes. εζητει Cod. *Baroc.* et marg. *Benenati* cum *Wolfio*. Vide supra ad v. 5. et Doruille ad Chariton. p. 57. Proxime καὶ τὴν παρὰ ταυτη *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

15. ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἤδει.] Labat Sententia, nisi rescribas ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς η δη. IVRIN. ηδη etiam Edit. *Parisina*, et propemodum *Aldina.* TAYLOR.

17. καὶ.] Addidit *Wolfius* [scil. ante τὸ μὲν πρ.] contra consensum Codd. vniuersorum. Pro ἐξηπατήθη marg. *Benenati* εξαπατηθεις ησθετο, et etiam melius adhuc, εδεινοπαθησεν. Deinde pro ὅτε *Wolfii*, iterum Codd. vniuersi οτι. Tu ergo ex lectione, quam eorum ope refingo, disces, quam misere ille totam orationem funestauit: ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ηδη, ὅτι Στεφάνῳ μὲν ὐκ εἴη θυγάτηρ, Νεαίρας δε, το μὲν πρῶτον εδεινοπαθησεν, οτι ἠγγυατο κ. τ. λ. TAYL.

1362. 19.

1362. 19. ἄλλης.] Ea eſt diuinatio *Wolfii*. Vide ſupra ad v. 5. Quatuor cuſi αὐτης. Neſcio, an non *Wolfianis* praeferenda ſit lectio, in qua conſpirant Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum margine *Pariſienſi*, ἄξης. *Grauiter id tulit Phraſtor, quandoquidem eam deſpondiſſet ſibi vxorem, vt Stephani filiam, non ex Neaera prognatam, ſed olim ex altera vxore*, ciue Attica. TAYLOR.

24. εἰς Ωιδεῖον.] De iſta Curia *Suid.* in Ωιδεῖον, *Poll.* L. VIII. c. VI. §. 33. *Ariſtoph. Veſp.* 1104. *Meurſ. Ceram. Gemin.* C. XI. et *Attic. Lect.* IV. 28. et *Areopag.* C. extrem. verſus finem. *Caſaubon. ad Theophraſt.* p. 33. Edit. Cant. *Duport.* p. 254. *P. Leopard. Emend.* XI. 17. In Editis omnibus et MSS. εἰσωδεῖον et εἰσόδιον, procliui errore, cum ſcribarum vitio dictiones cum ſuis praepoſitionibus in vnam vocem ſaepenumero coaleſcunt. TAYLOR.

26. τῆς προικὸς.] Actio *vna* erat de dote, τῆς προικὸς, erat *altera* de vſuris dotis non reſtitutae, ſiue de alimentis, τῦ σίτυ. Inducit ergo ὁ μέγας *Salmaſius de M. V.* pag. 162. verba illa τῆς προικὸς in hoc loco, adnuente doctiſſimo *Weſſelingio ad Petit. LL. Attic.* p. 556. *Petitus* alio, ſed non aeque felici, conatu rem aggreditur, quem vide l. c. Δίκην σίτυ explanabunt *Petitus* p. 558. *Duportus ad Theophraſt.* p. 254. et *Salmaſius de M. V.* p. 160. ſeq. TAYLOR.

Ibid. ἐπ' ἐννέ' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν.] Vide *Salmaſ. de M. V.* pagg. 57. 151. 161. TAYLOR.

1363. 13. περιπεσεῖν.] Vel περιπεσες potius, vt quidam in exemplari *Bodleiano* admonuit. TAYLOR.

1364. 1. φρατόρων. — γεννητῶν.] Vide Appellationem CONTRA EVBVLIDEM. WOLFIVS.

12. ἴσε δήπυ.] Cum marg. *Benenati* ἴσε δε δήπυ. TAYL.

22. τετελευτηκέναι.] Poſt iſtam vocem adduntiidem *Pariſienſes* ἐξυσιαν και ἀφορμην ικανην εν τυ παραχρημα ἐξευρειν. TAYLOR.

1364. 23.

1364. 23. ἀνέλαβεν ὡς αὐτὸν.] ὡς αὑτον, *ad ſe ipſum.* TAYLOR.

1365. 5. δηλώσω.] δηλωσει. WOLFIVS. IVRIN.

6. ὡς.] tanquam *e Neaerae filia ſuſceptum.* Male. Corrige cum *Bar. Ven. Ital.* ὥν. ὡς γὰρ εἰσῆγεν ὁ Φράσωρ εἰς τὰς Φράτορας τὸν παῖδα, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ὤν, τὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς τῆς Νεαίρας, *nam cum puerum Phraſtor ad tribules introduceret, dum in morbo erat, eum nempe, quem ex filia Neaerae ſuſceperat.* Valeſius ad *Harpocrat.* in v. Βρυτίδαι de hoc loco peſſime meretur. TAYLOR.

8. Βρυτιάδας.] MSti nonnulli cum *Harpocratione* Βρυτιδας. Confer *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 26. TAYL.

9. γεννητὴς.] Margo *Benenati* hic et infra conſtanter legit γενητης. A γένος quippe deducitur. Ἐπεὶ δ' ὅτε καὶ διαφερομένους ἀλλήλοις καὶ πολεμοῦντας ἐπιὼν [Theſeus] ἀνέπειθε κατὰ δήμους καὶ γενη. Plutarch. in *Theſeo.* Οτε μέντοι τέσσαρες ἦσαν αἱ Φυλαὶ, εἰς τρία μέρη ἑκάστη διῄρητο, καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλεῖτο τριττύς, καὶ ἔθνος, καὶ Φρατρία. ἑκάστου δὲ ἔθνους γενη τριάκοντα, ἐξ ἀνδρῶν τοσούτων, οὓς ἐκαλεῖτο τριακάδες, καὶ οἱ μετέχοντες τοῦ γένους, γεννηται. *Poll.* L. VIII. C. IX. §. III. Corrige *Etym. M.* γεννηται ἀπὸ γένους, σύνημα ἐκ λ. ἀνδρῶν συνεστὸς, ὃ οἱ μετέχοντες ἐκαλοῦντο γεννηται, ὃ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, ὃ δ' ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ Φράτορες νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γεννηται συγγενικῶν ἐργίων ἢ θεῶν, ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν, caetera. Et ſimiliter *Suidam* etiam, *Heſychium* et *Harpocrationem* corrigi velim. De his nonnulla diximus in vita *Lycurgi*, plurima reſtant dicenda in *Commentario de Rep. Athen.* Vide *Salmaſ. ad Ius Attic.* per totum Cap. IV. et *Heraldum* in *Animadverſionibus*, *D' Arnaud Var. Conject.* II. 4. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* v. Γεννηται. *Valeſ. ad notas Mauſſaci*, pagg.

pagg. 264. 315. *Petit. Att. Legg.* pag. 165. 169. *Meurſ. Attic. Lect.* I. 3. V. 10. et vlt. TAYLOR.

1365. 17. *ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων.*] Fuiſſe etiam *τίμια* [*τόμια*], id eſt, victimas in fruſta diſſectas, ex *Ariſtocratea* didicimus. Apud *Homerum* ſaepe legimus *τελήεσσας Ἑκατόμβας.* Ritus huiusmodi ſacramentorum enucleandos aliis relinquo. WOLFIVS.

24. *Κεφαληθεν.*] *Ἑκαληθεν* MSS. *Fel. Man.* et *Heruag. Ital. Vin. Bar. Obſop.* cum margine *Morelii.* Vterque *δῆμος* occurrit in monumentis Vett. TAYL.

25. *Ευρωιαδης.*] *Ευριαδης* edidit *Wolfius.* Vtrumque male. Vide ſupra ad 1358. 26. TAYLOR.

1366. 11. *Φράσορα δ' ἐκβαλόντα κ. τ. λ.*] Vix ſunt haec ſana, niſi tranſpoſitis vocibus ſcribas: *Φράσορα δὲ γήμαντα τὴν θυγατέρα τῆς Νεαίρας ταυτησὶ, ἐκβαλόντα τε, ἐπειδὴ ἐπύθετο Στεφάνῳ ἔσαν.* IVRIN.

14. *ἀποδόντα.*] Punge plenius poſt *ἀποδόντα*, et ita lege cum Cod. *Baroc. ἀποδόντα· ἐπειδή τε ἐπείσθη ὕστερον κ. τ. λ.* TAYLOR.

26. *Ανδριον.*] Recte *Wolfius.* Editi *ἀνδρεῖον.* TAYL.

1367. 2. *μοιχὸν.*] Forte *ὡς μοιχόν.* WOLFIVS.

19. *ὡμολόγει.*] Ita edendum volui iuxta Editos et manu exaratos plurimos. Wolfius *ὁμολογεῖ.* TAYL.

22. *πλησιάζεσαν.*] *matrem conſciam eſſe ipſorum conſuetudinis.* Recte *Wolfius.* Verum iſte ſenſus poſtulat, vt ſcribatur *συνειδέναι πλησιαζουσῃ.* Omnino. Cuius autem vitio fit, vt non ita ſcriberetur, Auctoris, anne Librarii? TAYLOR.

27. *πωλῶσι.*] In oratione *contra Eubulidem* Euxitheus adfirmat, venditare in foro ſolis ciuibus fuiſſe conceſſum; ſed ſordidum eum quaeſtum fuiſſe non negat. WOLFIVS.

Ibid. *Heraldus*, Vir doctiſſimus, legit *πωλωντας πεφασμένως*, vel *ἀποπεφασμένως.* Vide *Animaduerſ. in Salmaſ.* L. V. C. VIII. Adde *Lyſiam c. Theomneſtum*

Orat.

Orat. I. *Petit. Att. Legg.* pag. 573. Corrige autem verſionem: *quae in taberna meritoria ſedeant*, aut publice proſtituant. Πωλεῖσθαι *itare et ventitare* mercedis cauſa. Antiqua erat ea labes, πωλῶσι, *vendere*, quae olim *Harpocrationem*, mox *Wolfium* noſtrum, *Salmaſiumque*, contra quem militat *Heraldus*, in fraudem tantam induxit. TAYLOR.

1367. 27. ἀποπεφασμένως.] Non ἀπειρημένον hic ſignificare, ſed ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον, tradit *Suidas*. WOLFIVS.

1368. 27. μοιχον.] Male Wolfius: *in adulterio*. Paſſim ita errat. Verte: *pro moecho*. TAYLOR.

1369. vlt. Γεραίρας.] Suidas Γεραιαι (non Γεραιραὶ) αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. *Obſop.* et *Fel.* legunt Γεραραι. WOLFIVS.

Ibid. Varie item in noſtris Codd. exaratur, et in Scriptoribus antiquis. Sed recepta lectio videtur multo caeteris praeſtare. Γεραιραι ſc. Foeminae, quae Dionyſio ſacra γεραιρουσιν, vti infra legimus in formula iurisiurandi. 1371. 25. De his ſcribit *Heſychius*: Ἱέρειαι κοινῶς. ἰδίως καὶ αἱ τὰ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελέσαι, ἀριθμῷ δεκατέσσαρες. Etym. M. Γεραίραι παρ' Ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραὶ, αἷς βασιλεὺς καθίζησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τῷ Διονύσῳ· παρὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. ἔστω Διονύσιος ὁ Αλικαρνασσεύς. Praeter ea, quae de his ſacerdotibus apud Lexicographos reperiuntur, pauciſſima ſane reſtant. Vide potiſſimum adnotata ad *Poll.* VIII. §. 108. *Spanhem. ad Callimach. Hymn. Apoll.* v. 110. *Caſaub. ad Athen.* X. 10. *Herald. Animadu. ad Salmaſ.* L. II. C. III. §. 8. *Mauſ. ſac. ad Harpocr.* in v. TAYLOR.

1370. 3. ἃ δὲ.] MSti *Ven. Bar. Ital.* ἃ δὲ μηδ' ἀνῆσαι πασιν εἶόν τ' ἐστι, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχέσῃ εὐσεβῶς ἔχει; Recte procul dubio; vbi ſententia

aeque libratur, *ἀκοῦσαι — ποιῆσαι. πᾶσιν — ἐπιτυχόσῃ.* TAYLOR.

1370. 10. *εὐλαβείας.*] Annon praeſtat *εὐσεβείας*? TAYLOR.

11. *τὸ γὰρ ἀρχαῖον.*] Narrationem incoeptat de Rege et Regina ſacrorum apud Athenienſes. Vtile erit conferre *Anton. van Dale* Diſſert. II. Cap. 3. TAYLOR.

16. *Βασίλισσα.*] *Βασίλισσα οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ Βασίλεια, ἢ Βασιλίς.* Phrynich. p. 96. Edit. poſtremae. Eodem animo eſt *Magiſter.* Iterum vide *Phrynich.* p. 112. vbi hunc *Demoſthenis* locum exagitat, contraque fidem iſtius orationis concludit. Quidam ſunt Atticiſtae ex antiquioribus, qui contendunt, recte dici *βασιλίννεαν*, pro *Regina.* MSS. noſtri *βάσιλινα*, *Ven. Bar. Βασιλιννα Ital.* TAYLOR.

17. *συνώκισεν.*] Ita nos primi edidimus, ex auctoritate marg. *Benenati.* Vulgo *συνώκησεν.* TAYLOR.

18. *τὸν μὲν Βασιλέα ὠδὲν ἧττον.*] *Pauſanias* in *Atticis* meminit *ϛοᾶς Βασιλείδ, ἔνθα καθίζει Βασιλεὺς, ἐνιαυσίαν ἄρχων ἀρχὴν, καλουμένην Βασιλείαν.* WOLF.

27. *ἀμυδροῖς γράμμασιν Αττικοῖς.*] Graeci olim *Φοινικικοῖς* vſi traduntur. Vide *Dictyos Cretenſis* praefationem, *Τῶν Αττικῶν γραμμάτων* et *Pauſanias* in *Atticis* meminit, ſed cuiusmodi fuerint, non explicat. WOLFIVS.

pen. *Αττικοῖς γράμμασι, Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας, ἀντὶ τῶ παλαιοῖς. τὴν γὰρ τῶν εἴκοσι τεσσάρων ϛοιχείων γραμματικὴν ὀψὲ παρὰ τοῖς Ἰωσιν εὑρεθῆναι* etc. *Harpocr.* Videndi ſunt *Ioſ. Scaliger ad Euſebium* n. MDCXVII. *Salmaſ. ad Inſcript. Herod. et Regill.* p. 44. ſeq. Edit. Cren. *Suid.* v. *Αττικισμὸς*, *Mauſſacus ad Harpocr.* l. c. *Valeſius ad Mauſſac.* pag. 252. *Spanhem. de Vſu et Praeſt. Num.* T. I. p. 91. TAYLOR.

vlt. *ἢν μαρτυρίαν.*] Haeret Conſtructio in fine huius ſententiae, et credo, locum eſſe mendoſum. TAYL.

1371. 2.

1371. 2. *τήν γέ σοι.*] Fortaſſe *ὅτι τὴν Διονυσῳ γυναῖκα δοθησομένην.* Pag. 1369. vlt. *ἐξεδόθη δὲ* (ſc. Regina Sacrorum) *τῷ Διονυσῳ γυνή.* Et, 1383. 5. *καὶ τῷ Διονυσῳ γυνὴ ἐδόθη*, Neaera ſc. TAYLOR.

4. *τὲ Διονύσε.*] Scribitur in Codd. *Ven. Bar.* et *Ital. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τὲ Διονύσε καὶ ἁγιωτατῳ.* TAYLOR.

6. *ἄπαξ γὰρ.*] Scilicet hoc Feſtum eſt, quod *ἀρχαῖα Διονύσια* dicebatur. Triplex enim erat dies feſtus Dionyſo dicatus Athenis: hic ſcilicet, de quo hic ſermo: *Διονύσια Ληναῖα*, qui et *τὰ κατ' ἀγρὸς*, in fine menſis Polideonis celebrabatur: et *Διονύσια τὰ κατ' ἄστυ*, quae et *magna Dionyſia* dicebantur, et in 16. Elaphebolionis diem cadebant. PALMER.

Ibid. *Thucyd.* II. 15. *Τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστι, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τὲτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυται, τό, τε τὲ Διὸς τὲ Ολυμπίε, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν Λιμναις Διονύσε, ᾧ τα ἀρχαιοτερα Διονυσια τῃ δωδεκατῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ανθεστηριωνι.* Vide Auctores, quos ibi compellant Viri eruditi. TAYLOR.

11. *τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων.*] *ſacra veſtra* Wolfius. Male. TAYLOR.

17. *ἐξορκῆ.*] *ἐξορκοι Baroc.* Wolfius interpretatur, *cum luſtrat miniſtras.* In ſuperioribus recte dedit iſta, *ἐξώρκωσε τὰς Γεραίρας.* TAYLOR.

24. *Θεογνια.*] *Θεοινια* o. fere l. s. *Ven. Bar. Obſop. Ital.* MSS. *Heru. Fel. Man.* cum margine *Lutetiano.* Similiter *Harpocratio* v. *Θεοίνιον — τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοινια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννηται ἐπέθυον· τὸν γὰρ Διόνυσον Θέοινον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος κ. τ. λ.* Ita etiam iamdudum correxit *Meurſius in Graecia Feriata.* TAYLOR.

Ibid. *Ιοβακχεια.*] Alii *καὶ τὰ βακχεια*, fortaſſe melius. TAYLOR.

1372. 1. Γεραίρας.] Aliter hunc locum accipit *Wolfius*, vt ex eius interpretatione liquet. Pungit enim ad hanc vocem, deinde pergit, καὶ ὅτι δὴ αὐτοῖς — φέρε δὴ καὶ μαρτυριαν παρασχωμεν ὑμῖν. Sed non recte accipit. TAYLOR.

3. πρὸς ἄλλον δόξαι.] Interpungo sic: πρὸς ἄλλον δόξαι. Hic enim videtur finis sententiae, cum ad omnia hucusque dicta pertineat verbum ἀκηκόατε: sequens vero testimonium sit plane diuersi argumenti, quod vellem animaduertisset *Wolfius*. IVRIN.

1373. 10. τόν τε Στέφανον.] Scribendum puto, τόν τε Στέφανον τουτονι τὸν ἐξαπατήσαντα αὐτὸν ἀπελαύνει. IVRIN.

17. Ερχιέα.] αρχιερεα Cod. *Bar.* et proxime, v. 18. Θεογένης αρχιερευς. Illud tamen nomen *populare* malim, licet nuper, 1369. 15. erat Theogenes Κοθωκιδης. TAYLOR.

1374. 6. ἐφ' ᾗ ἐὰν.] ἐφ' αις αν marg. *Benenati*. TAYLOR.

7. ὑπὸ.] Restituo. Praetermisit *Wolfius* ex incuria. TAYLOR.

8. πλὴν θανάτου.] Hunc locum illustrat *P. Faber Semestr.* L. III. c. 21. pag. 334. TAYLOR.

10. ὑβρισθείσας.] υβρισθεισαν MSS. *Ven. Bar.* TAYLOR.

Ibid. τἄλλα ὑβρισθείσας, αὐτήν.] αὐτῶν puto, et referendum ad τἄλλα. IVRIN.

1375. 1. κυριώτατος.] Forte κυριος. WOLFIVS. Ita Cod. *Venetus*. TAYLOR.

5. πολίτην.] πολίτην ειναι, et, ἐάν τινα βέλωνται γενεσθαι πολίτην. marg. *Parisiensis*. TAYLOR.

10. τῷ δήμῳ.] Absunt a *Ven. Bar.* Quod nollem. Adiecta sunt enim significanter, vt satis ostendit *Petit. LL. Attic.* pag. 206. Edit. Nou. Caeterum de hoc membro orationis intelligendus est iste titulus in *Har-*

in *Harpocratione*. Δημοποίητος. ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ Φύσει, ὑπὸ δὲ τῦ δήμυ πολίτης γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. TAYLOR.

1375. 19. καὶ τὰ γέρα ἀναιρεῖν.] Suidas ἀμοιβὰς, ἀνταποδόσεις, τιμάς. Sed vtrum, πρὶν τὰς ξένας τὰ γέρα ἀναιρεῖν, an, τὰς πρυτάνεις τὰ γέρα ἀναιρεῖν? Et quae ſunt illa γέρα? WOLFIVS.

Ibid. De hoc loco diſputant *Petitus ad LL. Attic.* pag. 206. ſeq. *Vbbo Emmius in Appendice de Rep. Attica*, T. IV. *Antiqu. Graec.* col. 607. *Valeſius ad Harpocr.* in v. Γέρρα, *Sigonius de Rep. Athen.* II. 4. *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Append. col. 676. Quorum pro ſe ſibi ſapit *Petitus*, dum ſomniat ſomnium huiuſcemodi, nimirum, illos, qui ciuium numero adſcriberentur, *clypeos* populo dono dare ſolitos, γέρρον autem Perſici clypei genus: deinde loci ſententiam fere eſſe eiusmodi: *Populum prius in ſuffragia mitti oportere, quam hoſpites, quorum res agebatur, aduenirent, et γέρρα, id eſt, munera ſua, afferrent, quibus populum demererentur.* ideo autem ait ea voce vſum Auctorem, qua clypei Perſici vocitari ſolebant, quia lata eſſet ea Lex non ita multo poſt victos Perſas ad Plataeas; nullo autem potiori argumento ſuam ἀνδραγαθίαν hoſpites oſtentare poterant, quam ἀναιρεῦντες τὰ γέρρα, id eſt, offerentes P. A. clypeos Perſicos, quaſi illos Perſis infenſiſſimis Athenienſium hoſtibus eripuiſſent. Caetera, quae niues noſtras Caledonias frigiditate ipſa ſuperant. Γέρρα (ita enim ſcribe, non γέρα, praemia) ſunt in potiori et principali ſignificatu Clypei viminei, quibus corpora militantium obtegerentur contra vim hoſtium; deinde περιφράγματα, tegumenta quaeuis, ad rem quamcunque contegendam et cooperiendam apta. Ideoque ſi tentoria corio, pellibus, aut tegete, plauſtrum cratibus ſtragulisue obducas, id γέρρον rite exponere

poſſis. Vt recte *Harpocratio*, in v. Γέρρα. Απαν σκεπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴη, εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης. Exemplo vno et altero res erit luculentior. Comicus lentitudinem popularium exprobrans, ait *Achar.* 19.

Ως νῦν, ὁπότ' ἔσης κυρίας ἐκκλησίας,
Εωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὐτηί.
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ad quae verba Scholiaſtes: Υπὲρ τοῦ ἐξαναγκης αὐτοὺς εἰς τὰς Εκκλησίας συνιέναι, τοῦτο ἐμηχανῶντο, καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα, καὶ ἀπεκλειον τὰς ὁδους, τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὰς ἐκκλησίας. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδῦναι. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Liquere hinc arbitror poſſe, res venales in foro ſub tentoriis proſtituiſſe, et, cum feria res agebatur, ſublata ea integumenta, quibus cooperiebantur, aut ſaltem alia aliunde adhibita, ad viarum aditus obſtruendos, ne elaberetur populus. Iterum, adlato Athenas nuncio de Philippo Elateam occupante, et quaeſtione de aris focisque iamiam habenda, εὐθὺς ἐξαναστάντες — τάς τε ἐκ τῶν σκηνῶν (ait Orator de Corona p. 284. 24.) τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον, καὶ τὰ γερρα ἐνεπίμπρασαν, ne quis ſc. in mora eſſet, cum populus de ſalute conſuleret, verum vnusquisque patriae periclitanti opem ferret. Poſt haec fortaſſe aequius accipiet lector meus, quae *Harpocratio* non inſcite de his locis *Demoſthenis* obſeruauit. Γέρρα. Δημ. — τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. νῦν γὰρ τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐμπίπρασθαί φησιν ὁ Δημοσθένης, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεξάναι περὶ τὰ ὤνια ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, μηδὲ πρὸς ἄλλοις τισὶ τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνή-

σιος

σιος ὁ λόγος, φησὶν ἔτω· τὰς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τὰς καδίσκας ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ, πρὶν τὰς ξένας εἰσιέναι, καὶ τὰ γέρρα ἀναιρεῖν. ἤτοι ἓν ταυτὸν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἢ τοιοῦτό τι ὑποληπτέον, ὡς παρὰ τοῖς ἐκκλησιάζουσι πολίταις ἡ ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυτανέων ἐδίδοτο, πρὶν εἰσιέναι τὰς ξένας, καὶ πρὶν ἀναιρεθῆναι τὰ περιφράγματα· τετέσι, πρὶν ἀναπεταθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, παντὶ τῷ εἰπεῖν βουλομένῳ. Sit ita igitur: Aut ſuffragia erant capienda, frequenti adhuc concione, priusquam Aulaea tollerentur, et populo domuitionis venia facta eſſet. Vnde non admodum abſimile eſſet iſtud *Horatianum*, *A. P.* 154.

Si Fautoris eges aulaea manentis, *et vsque*
Seſſuri, *donec Cantor*, *Vos plaudite*, *dicat.*

Adducam alia, vnde haec notio τῶν γέρρων ſtabiliri poſſit et in perpetuum confirmari. Γέρρον τετράγωνον σκέπασμα ἐκ σειρεᾶς βύρσης, ᾧ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι ἐν τοῖς πολέμοις ἐσκεπασμένοι. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων σημαινομένων παρὰ τοῖς παλαιοῖς. παρ' Επιχάρμῳ μὲν γὰρ γερραναξία, καὶ εἴρηται ἐπὶ τῶν αὐδοίων. Αλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν οἰσῶν τέθεικε τὴν λέξιν. Δημοσθένης δὲ επι των σκηνων και των περιφραγματων — σκηνώματά ἐσιν, ἐν οἷς παραφυλάττοντες τὰς εἰσόδους διατρίβουσι. Etym. M. Γέρρα. Περσικὰ μέν ἐσιν ὅπλα, δερμάτινα κυρίως, καταχρησικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο — γέρρα (ita enim lege, non δέρρα) καὶ αἱ σκηναὶ, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο, καὶ τὰ σρωτήρια λέγοιτ' ἂν ὁμοίως, καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα γέρρα καλῶν ἐμπιπρᾶσθαι λέγει· ἐπὶ σαυρᾶ δέ φησιν Εὔπολις καὶ Δημοσθένης, τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι. Strabo L. VII. p. m. 294. de Cimbris: ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον

τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοις γερροις τῶν ἀσπιδων, ὥστ' ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον. Adde *Euſtath.* ad *Odyſſ.* X. pag. 780. Edit. Baſ. TAYLOR.

1375. 20. σκοπῆται.] Ita ex *Vat.* *Bar.* et Edit. *Luteciana*, pro σκοπεῖται. TAYLOR.

1377. 6. ἀπέβη.] ανεβη puto, vel επεβη. IVRIN.

8. ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ γραφῇ.] Puto, ἡ ἐν τῇ Π. στοᾷ γραφή. IVRIN.

Ibid. His lubet adiicere *Harpocrationis* verba: Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιεας γεγραφθαι ἐν τῃ Ποικιλῃ στοᾳ. ἀδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὥσπερ οὐδὲ Κρατερὸς ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συναγωγῇ. Eadem habet *Suidas* v. Ὁ κάτωθεν νόμος. Fruſtra vero fuiſſe doctiſſimum iſtum Criticum contendit *Meurſius Attic. Lect.* I. 26. auctoritate *Pauſaniae.* TAYLOR.

10. γέγραπται, οἱ τὰς κύνας τὰς Βοιωτίας ἔχοντες.] Videtur aliquid deeſſe. WOLFIVS.

Ibid. κύνας τὰς Βοιωτίας.] *canes illi Boeotias habentes.* Wolfius. Reſcribendum eſt κυνᾶς, ſiue κυνέας, *galeas.* Vide *Suid.* v. Κυνέας. Hoc monſtri procurarunt olim *Valeſius ad Harpocr.* pag. 143. *P. Leopard. Emend.* XVI. 12. et *Kuſter. ad Suidam* v. c. Galea Boeotica memoratur ab Antiquorum pleriſque. Κράνος γε μὴν κράτιστον εἶναι νομίζομεν τὸ Βοιωτιουργες. τοῦτο γὰρ αὖ σεγάζει μάλιστα πάντα τὰ ὑπερέχοντα τῆ θώρακος, ὁρᾷν δὲ ἃ κωλύει. Xenopho π. Ἱππικῆς non procul a fine. Ἔχει δὲ πτέρυγας τὸ φύλλον καὶ ἐπ' ἔλαττον, ὥστε τὴν ὅλην μορφὴν εἶναι κυκλοειδῆ καὶ παροίμιον μάλιστα ταῖς Βοιωτιαις κυνεαις. Theophraſt. *Hiſt. Plant.* III. 10. Λέγεται δ' ἐν ὁ τῆ Γρύλλῳ τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θώρακα Αττικὸν, τὸ δὲ κρανος Βοιωτιουργες. Aelian. *V. H.* III. 24. Εὐδόκιμα δὲ, θώρακ

Θώρακ Αττικεργὴς, κρανος Βοιωτικεργες. Poll. L. I. C. X. TAYLOR.

1377. 20. Πλαταιέσι.] Forte Πλαταιεις, nisi legendum sit Πλαταιασι, vt Θεσπιᾶσι, et Ὀλυμπιᾶσι, aut Πλαταιευσι. Paulo post p. 1378. 3. iterum legitur τὴν ἐν Πλαταιέσι μάχην, cum Πλαταιεῦσι postulet ἀναλογίαι, si sit Datiuus, vt, ἐν τοῖς Ελλησιν, ἀντὶ τῶ ἐν τῇ Ελλάδι. Historiam vide II. *Thucyd.* WOLFIVS. Πλατιασι *Bar.* TAYLOR.

24. ἐνεχείρες.] ενεχειρησεν *Ven.* marg. *Benenati.* Mox v. 25. pro ἠγάπα ὅτι Codd. nonnulli, vt *Bar. Obsop.* MSS. *Heru.* ηγ απλοτητι. *Ven.* ηγαλοτητι. TAYLOR.

1378. 3. Πλαταιέσι.] *Ven. Bar.* Πλαταιασι. Vide 1377. 20. Infra 1379. 13. TAYLOR.

6. Ελλήνων ἀρχηγος.] *Thucyd.* I. §. 132. *Plutarch. de Herodoti malign.* iuxta finem, et *Suid.* v. Παυσανίας, eadem habent. Confer eruditissimum *Wesselingium ad Diod. Sic.* L. XI. §. 33. Porro *Cornelius Nepos* in *Pausania* eandem historiam narrat: *Primum in eo est reprehensus, quod ex praeda tripodem aureum Delphis posuisset, epigrammate scripto, in quo haec erat sententia:* SVO DVCTV BARBAROS APVD PLATAEAS ESSE DELETOS EIVSQVE VICTORIAE ERGO APOLLINI DONVM DEDISSE. *Hos versus Lacedaemonii exsculpserunt, neque aliud scripserunt, quam nomina earum Ciuitatum, quarum auxilio Persae erant victi.* TAYLOR.

12. ἐκκόψαντας.] Lege εκκολαψαντας, monente marg. *Benenati*, et *Bodl.* Ita quoque scribunt Auctores, quos proxime super hoc monumento adduxi, *Thucydides* et *Plutarchus.* Vide Orat. contr. Eubul. p. 1318. vlt. TAYLOR.

1379. 11. ἀκέσαντες δ' οἱ Αθηναῖοι.] Perinde ac si ex Historico aliquo haec decerpta sint. Alias dicere

ſolet: ἀκέσαντες δ' οἱ πρόγονοι, ἢ, οἱ πατέρες ὑμῶν. Sed quid ſi legatur: οἱ τοτ' Αθηναῖοι, vel, οἱ κατ' ἐκεινον τον χρονον Αθηναῖοι? WOLFIVS.

1379. 11. ἀξιωντες pro ἀκέσαντες habent Editi a *Feliciano* et *Manutio*. *Wolfianam* lectionem ignorant cuncti. Nec ſatis video, quid recepta habeant in ſe difficultatis, vt tantopere aeſtuaret *Wolfius*, aut cur in alio loco adnotaret, *videri ſibi hunc locum mendoſum*. TAYL.

13. Πλαταιέσιν.] Ita omnes editi. *Wolfius* dedit Πλαταιεῦσιν, quo pacto reperitur in Codd. *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

19. ἐν μάχῃ, ζῶντας ἀπέκτειναν.] Interpungendum, ἐν μάχῃ ζῶντας, ἀπέκτειναν. IVRIN.

22. Μαλιεῦσι.] Varie in exemplaribus noſtris exaratur; in nonnullis voces καὶ Αἰνιάσι deſunt. Certe, ſi integra ſit vulgata lectio, Scriptoris iſtius fidem id merito leuare poteſt: cum harum ciuitatum alias in fide ſemper videam perſeueraſſe Athenienſium, alias ſerius in Lacedaemoniorum amicitiam receptos, quam haec acta ſint. TAYLOR.

25. πόλιν — παραδῶναι.] Haec inaccurate et indiſtincte ab Auctore noſtro traduntur. *Thucydides*, vnde tota haec de Plataeenſibus hiſtoria deſumitur, ita habet: Ὑμεῖς πόλιν καὶ οἰκίας παρεάδοτε ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο ἔι τι δυνατὸν εἰς ἀριθμὸν ἐλθεῖν. αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε, ὅποι βέλησθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ· ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν. μέχρι δὲ τῦδε ἔξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέροντες, ἢ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι. II. 27. TAYLOR.

Ibid. τὴν καὶ χώραν.] τὴν δὲ χώραν. IVRIN.

1380. 1. περιτειχίσαντες δέκα ἔτη.] Peccat contra hiſtoriam hic numerus. Lege δυο ἔτη ex *Thucydide*

dide et aliis. PALMER. Similiter quoque *Waſſaeus* ad *Thucyd.* III. 52. TAYLOR.

1380. 9. *ἀποσφάξαντες τὰς φύλακας.*] Sed neque hoc verum eſt. TAYLOR.

11. *ἀλύσης τῆς πόλεως κατὰ κράτος.*] Neque illud. *Thucyd.* III. 52. *Γνὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, βιᾷ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἑλεῖν· εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος. — προσπέμπει αὐτοῖς κήρυκα, λέγοντα, εἰ βούλονται παραδόναι τὴν πόλιν ἑκόντες — οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεσάτῳ) παρέδοσαν τὴν πόλιν.* TAYLOR.

19. *ὁ νόμος.*] Forte *ὁ τρόπος.* WOLFIVS.

Ibid. Vertit Wolfius: *euidens omnibus erit ea ratio.* Potius: *euidens omnibus erit ea lex.* Loquitur nempe de ea lege, quae vetat ciues adſcititios in collegium nouemuirorum cooptari, etc. Vid. pag. 1376. 15. IVRIN.

26. *πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη, ἢ τελετή ἐστιν ἐκ γένους.*] Ait *Petitus ad LL. Attic.* L. II. Tit. III. haec non recte dici, quoniam *ne indigenae quidem Ciues poterant capi ſacerdotes, vbi ſacerdotium erat alicuius gentis aut familiae proprium*, ideoque legi debere arbitratur: *πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη ἢ τελετή ἐστιν εὐγενῶν μηδὲ τῶν ἐννέα ἀρχόντων.* En hominem, neque natum, neque factum, ad Scriptorem antiquum emaculandum! Sed de iſta cauſa ſatis doctiſſimus *Weſſelingius* ad locum. TAYLOR.

1381. 4. *ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων.*] Reſtitui *τοῦ δήμου*. Elapſum, credo, id non ſciente *Wolfio.* TAYLOR.

6. *δοκιμασθῆναι.*] Hoc in decreto non eſt, ſiue id integrum adſcriptum non eſt, ſiue Orator oſcitantia iudicum abuti voluit. WOLFIVS.

23. *ὁμολογημένως.*] Editi et MSti *ὁμολογουμένως.* TAYLOR.

1381. 26.

1381. 26. *καὶ ἀκριβῶς.*] Delent *Ven.* et *Bar.* Idque recte. Natum est ex simili in linea superiore, quod etiam abest ab eod. *Ven.* TAYLOR.

1382. 2. *ἔθ' ὁ δῆμος πολίτην.*] *πολιτιν* per *ι*, foeminino genere. WOLFIVS. Ita Editi MStique. TAYLOR.

3. *πᾶ γὰρ αὐτῇ ἐκ εἰργασαι τῷ σώματι;*] Passiue pro *ὑπ' αὐτῆς*. Sed quid si *αὐτὴ ἐκ εἰργασαι*? nominatiuo et actiue. WOLFIVS.

12. *εἶτα τὴν τοιαύτην κ. τ. λ.*] Vix putarim, haec Graeca esse, nisi vocula *καὶ* transposita, et interpunctione mutata in hunc modum: *εἶτα τὴν τοιαύτην περιφανῶς ἐγνωσμένην, καὶ ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην, ψηφιεῖσθε ἀσὴν εἶναι*; Poni autem videtur absolute *γῆς περιοδον*, quasi dicat *κατὰ πᾶσαν τῆς γῆς περίοδον*. IVRIN.

13. *περίοδον.*] Noue sane illud dictum, *εἰργασμένην περίοδον γῆς*, *orbem terrarum propter quaestum corporis peruagari*. Neque satis placet *ὑπὸ πάντων γῆς περιοδων*. TAYLOR.

17. *πρὶν μὲν γὰρ.*] Restitui *γὰρ* iuxta auctoritatem impressorum a *Feliciano* et *Parisiensibus*. TAYLOR.

18. *οἷς.*] Vide, an non multo melius sit legere cum MStis *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati*, *οια ἠσέβηκε*. TAYLOR.

pen. *ἀποψηφισάμενος ταύτης.*] Ita excudit *Wolfius*. Eamque lectionem confirmant *Ven. Bar. Obsop.* et marg. *Paris*. Ab aliis editur *αποψηφισαμενης*. Quam constructionem si probes, legendum est cum eod. marg. *απεψηφισμενης ταύτης*. TAYLOR.

1383. 1. *φήσετε. ἃ γὰρ.*] [Ita constanter edi solitum] Forte *ἃ δὲ*; vt sit Interrogatio de causa iudicii et crimine. Sequitur enim *ὅτι*. WOLFIVS. Recte, atque ita edidi *Wolfium* secutus. TAYLOR.

1383. 3. θυγατέρα μεμοιχευμένην.] *filiam prostitutam, deuirginatam. Wolfii* hdem iam olim de hac re deploraui. TAYLOR.

9. ἀπεψηφίσμεθα.] marg. *Benenati*, απεψηφισαμεθα. TAYLOR.

13. φανερῶς ἐπιδείκνυνται.] Quaero commodius verbum, ſed nullum occurrit. WOLFIVS.

Ibid. Alibi legit idem vir doctiſſimus, φανερῶς επιδεξονται ποιησειν. Si mentem Scriptoris rite teneam, ita dedit: ὅσαι δ' ἀνέητοι, *illis vero, quae amentes ſunt, et omnem modeſtiam exuerunt, illis, inquam,* φανερῶς επιδεικνυται, *clariſſimum ſignum datur, licere, quodcunque libuerit.* TAYLOR.

24. τὰς μὴ ἀνεκδότας.] Forte τα μὴ ἀνεκδότους γίγνεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Recte. Atque ita dedit, omnibus, praeter *Aldinos*, libris conſentientibus. TAYLOR.

1384. 1. εἰς τὰς τῶν πολιτίδων θυγατέρας.] M. πολιτων. Forte ſcriptum fuit εἰς τὰς πολιτιδας, quod aliquis interpretatus eſt, εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. WOLFIVS. πολιτιμων. *Bar.* TAYLOR.

22. καὶ τί παραβεβήκασιν.] Legendum videtur καὶ τί παραβεβήκασιν ὅτοι. Excidit, puto, τὸ ὅτοι, propter ſimilitudinem ſequentis ὅταν. IVRIN.

23. παραβεβήκασιν.] marg. *Benenati* παραβεβηκεν. TAYLOR.

1385. 1. Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ ἁλῷ οἷς ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.] Forte ἁλῷ ὡς ἐπί. WOLFIVS.

2. Lege Αλωοις coniuncta voce. Harpocr. Αλωα. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἑορτή ἐστιν Αττικὴ τὰ Αλῶα. Ita etiam hunc legit locum Ed. *Paris.* et *Athenaeus* l. 13. pag. 594. [Demoſthenes] ὃς καὶ περὶ Σινώπης τῆς ἑταίρας τάδε λέγει, Αρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὡς ασεβοντα καὶ θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ

ἄλλα

ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτῷ, καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Ἀλωοις ἐπὶ τῆς ἑστιάσεως τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι προσαγωγης ἱερον θύσειεν, νομίμων ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μη θύειν· ἀδὲ ἐκεινα ἔσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱερείας. Quae ſic interpretantur: *Idem Orator de Sinope ſcorto haec recitat; In Archiam ſacrorum praefidem, apud iudices conuictum impietatis, quod praeter leges patrias ſacra fecerit, vos animaduertiſtis.* Archiae quidem alia Demoſthenes obiecit, *ſed hoc praecipue, quod* per Aloa, *Eleuſine*, in coenaculi foco, *Sinopae amicae* illuc deductae *rem diuinam feciſſet, cum per eos dies lege vetitum ſit, ne quis ſacris operetur, nec ad* eum *ſacrificandi ius pertineret, ſed ad ſacrorum antiſtitem.* Vide *Leopard. Emend.* XI. 16. *Mauſſac. ad Harpocrat.* p. 30. qui haec verba *Demoſthenis* recte emendant. Ἀλῶα Feſtum eſt Agricolarum, poſt comportatas fruges in area celebrari ſolitum, vbi frumenti primitias conſecrabant Cereri et Baccho, arationis ſationisque inuentoribus. Eadem videntur eſſe Θαλύσια, et quae Rhetores quidam, admonente *Euſtathio*, Συγκομιδήια vocant. Vide *Heſych.* v. Συγκομιδήια. Varinus Camers: Θαλύσια αἱ ἀπαρχαί. ἦγον αἱ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι Θεῷ, ὑπὲρ τῦ καὶ εἰς ἔπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. — ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ᾗ καὶ τὰ Θαλύσια ἐθύετο, ἑορτὴ ἦγετο Δήμητρος καὶ Διονύσου κατὰ Παυσανίαν, Ἀλωα καλεμένη, διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς ἄλω τότε καταχρῆσθαι, φέροντας εἰς Ἐλευσῖνα· ἢ ἐπεὶ, καθὰ καὶ Ὁμηρος ἐμφαινει, ἐν ἄλωσιν ἔπαιζον κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἐν ᾗ καὶ Ποσειδῶνος ἦν πομπή. Ita *Theocrit.* in Θαλυσίοις, Idyll. ζ.

Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκραυώσατε, Νύμφαι,
Βωμῳ παρ Δαματρος Ἀλωαδος.

De Haloïs mentio facta eſt in *Alciphronis Epiſtolis* ſaepiuſcule, *Lucian. Dial. Meretric.* I. et VII. vbi conſulen-

ſulendus eſt Scholiaſtes, a *Meurſio de Feſtis Graecorum*, et *Petito ad LL. Attic.* pag. 125. Videtur ergo, hoc Feſto die, nefas fuiſſe *victimam*, ἱερεῖον, caedere, cum vtique *frugibus*, et ob fruges domum comportatas, ſacra fierent: eoque nomine luiſſe poenas Hierophantam, quod, patrio ritu neglecto, Sinopae meretrici operam praeſtitit, eiusque victimam ad aram Eleuſiniam mactauit. TAYLOR. [Eadem fere, quae produximus ex Phauorino, habet Lexic. Coislin. apud Montfaucon. n. 4. v. prout emendatur ab Hadriano Heringa Obſeru. Crit. pag. 153. TAYLOR in ſchedis.]

1385. 2. Legendum videtur Αλωοις, vt in *Pariſienſi*. Id autem Feſtum Αλῶα, quamuis in Cereris honorem inſtitui ſolitum dicant Lexicographi, tamen vel Baccho ſoli fuiſſe ſacrum, vel certe Deo vtrique commune, docet haec Oratio. Nempe Archias et Neaera eundem Deum, τὸν αὐτὸν Θεὸν, violarant: Archias deum illum, in cuius honorem celebrabatur Feſtum Αλῶα, Neaera Bacchum, quippe filiam ſuam Regi ſacrorum nuptum dando, effecerat, vt meretrix meretrice orta Baccho vxor daretur. IVRIN.

Ibid. τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ελευσῖνι] Forte τῆς ἐν Ελευσῖνι [caeteris omiſſis]. Locus hic omnino corruptus eſt. Ὄιας et contracte ὄῖς προσαγαγέσῃ, ἀντὶ τοῦ πρόβατα, haud ſcio, quam verum ſit. Bacchum ab Arthia [f. Archia] mox dicet violatum, vt et a Neaera. WOLFIVS.

Ibid. Ex notis, quae paulo praeceſſerunt, magna pars eorum, quae hic a *Wolfio* adferuntur, plane praeciditur. Caetera non intelligo. Pro ἐν τῇ αὐλῇ Ελευσῖνι ſcribi video in *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati* ἐν τῇ αυλῃ Ελευσῖνι. Quo modo etiam ſcripſit *Athenaeus* l. 13. TAYLOR.

4. ἐκείνης.] Potius ἐκεινῃ cum *Athenaeo*. *Si victimam ferire licuiſſet eo die, iſta res non ad Archiam hierophan-*

rophantam, ſed ad Cereris ſacrificulam ſpectabat. TAYLOR.

1385. 6. τῦ.] Lege cum Cod. *Bar.* τῶν Εὐμολπιδῶν, et v. 8. melius τῶν νομιμων, vt praebetur in MStis, *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Pariſienſi.* TAYLOR.

25. ὡς ἔϛιν.] ϐτε ὡς ἔϛιν marg. *Lutecianus*, et recte. TAYLOR.

1386. 5. τὰς Νέαιραν τότε προσκαρτερούσας.] Forte Νεαιρᾳ. Nam Datiuo verbum hoc iungitur, et ſic legit *Robertus Conſtantinus.* Et 1387. 20. ὅτι μὴ ἐν Στεφάνῳ. Et v. 27. ἀφίϛασθαι τῦ ἀγῶνος ἠθελε τῦ κατα Νεαίρας. WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem Νεαίρᾳ in dandi caſu, vt exhibent MSti noſtri *Ven.* et *Bar.* In cuſis omnibus inemendatiſſime Νέαιραν legitur. TAYLOR.

6. προσκαρτερέϊσας.] προσακολουθουσας marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

17. ὡς.] Malim, vti ex Editis nonnulli, ὃς. Τὸ γὰρ συνοικεῖν τῦτ' ἔϛιν, ὃς ἂν παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ, — καὶ ἐκδιδῷ. TAYLOR.

Ibid. ὡς ἂν παιδοποιῆται.] Videtur loco ὡς ἂν legendum ὅταν τις. IVRIN.

19. τὰς μὲν γὰρ ἑταίρας.] Hunc locum ita legit *Athenaeus* l. 13. pag. 573. τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας, τὰς δὲ γυναῖκας τῦ παιδοποιεῖϲθαι γνησίως, καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πίϛην ἔχειν. Idque adnotauit *Ioan. Hartungus* Decur. I. Cap. 1. At *Stobaeus Serm.* LXIV. cum vulgatis Scriptoris noſtri conſentit. Conſtat interea ex hoc loco differentia, quam ſtatuerunt Graeci inter Ἑταίραν, Παλλακὴν et Γυναῖκα, ſiue matrem fam. *Prima* eſt Scortum, quae vulgo proſtat et corpore quaeſtum facit: *Secunda*, ea, quae vxoris loco ſine nuptiis in domo eſt, (Vide l. 144. *D. de V. S.*) vel, vt plenius

plenius ICtis definiri ſolet, *Ea, quam quis non mariti animo, ſed concubitus tantum cauſa, ſine ſtupri tamen crimine, flagitióue domi habeat.* Concubina ergo cum vna peccat: meretrix cum pluribus. Harum autem vtraque voluptatis cauſa: ſequitur *tertio* Materfam. ſiue vxor iuſta, quam liberorum procreandorum ergo, et in ſemen ciuitatis, domum, peractis ſacrificiis, rite ducimus. *Patere, me,* ait Imp. Verus in *Spartiano* c. 5. *per alias exercere cupiditates meas: Vxor enim nomen dignitatis eſt, non voluptatis.* Non aliter de his diſtinguitur in Iurisprudentia Romana. TAYLOR.

1387. 5. Αιγιαλευς.] Lege Αιγιλιευς, vel Αγγελευς. Nam fuit Αἰγίλια pagus ſeu demus Antiochidis tribus, et Αγγέλη Pandionidis. PALMER.

Ibid. Recte Αιγιλιευς. Ita ſupra pag. 1362. 8. Φράτορι Αιγιλιει. Vide *Valeſium ad Harpocr.* p. 4. et *Meurſium de pagis Atticae.* TAYLOR.

20. μη.] Deerat in omnibus libris, tam ſcriptis, quam prelo cuſis. Recte autem reuocauit bonus *Wolfius.* ὅτι ὁ Στεφάνῳ εἰσί. *Bodl.* TAYLOR.

27. ηθελον.] ηθελε *Wolfius.* Vide ſupra ad 1386. 5. Modo etiam τῷ κατα Νεαίρας, eodem ſuaſore. Quae vox [ſc. κατα] aberat ab omnibus. TAYLOR.

1388. 7. ψεύσεται.] Ita primus dedit *Wolfius,* credo, ob ſequens ἐξελέγξει. Caeteri vno ore ψεύδεται. TAYLOR.

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN FVNEBREM SIVE DEMOSTHENIS SIVE CVIVSPIAM ALTERIVS ORATIONEM.

Pag. 1388. 2. Εν τῶδε τῷ πολέμῳ.] ad Chaeroneam cum Philippo commiſſo, de quo, praeter Diodorum Siculum et Iuſtinum, vide Plutarchum in vita noſtri autoris et aduerſarias etiam Aeſchinis et Demoſthenis orationes.

1389. 3. ἔν τι τῶν ἀδυνάτων.] Iſocrates in oratione κατὰ σοφιστῶν: Ὅμηρος ὑμῖν ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἔνι τοῦτο (τὸ τὰ μέλλοντα προγινώσκειν) τῶν ἀδυνάτων ἐστί.

9. εἰρηκόσιν ἐνθάδε.] Exſtat oratio Periclis funebris τῇ β΄ Thucydidis συγγραφῇ, et Menexenus Platonis, quem edicto iuſſum eſſe recitari quotannis publice Athenis ferunt, propter ſententiarum grauitatem, quibus ad virtutem, atque amorem patriae, defenſionemque ciues accenderentur: et Lyſiae ἐπιτάφιος τοῖς τῶν Κορινθίων βοηθοῖς: cui multa non diſſimilia habet Iſocratis Panegyricus. Eiusdem generis eſt et eiusdem Iſocratis Euagoras: qui a ſtudioſis et vtiliter et iucunde inter ſe conferentur. Huius autem inſtituti primi autores fuerunt Aegyptii, autore Diodoro Siculo lib. I. quorum inſtitutum aemulatum Solonem ex Diogene Laërtio apparet, cuius haec verba ſunt: ἀπειρόκαλον ἐξαίρειν τὰς τῶν ἀθλητῶν τιμὰς, ἀλλὰ μόνων ἐκείνων τῶν ἐν πολέμοις τελευτησάντων, ὧν καὶ τοὺς υἱοὺς δημοσίᾳ

σία τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι· ὅθεν καὶ ἐζήλων καλοὶ κἀγαθοὶ γενέσθαι κατὰ πόλεμον.

1389. 18. τούτοις ὠήθησαν.] S. οἱ τετελευτηκότες. αὐτοὺς pro ἑαυτοὺς, ſed quia praeceſſit ἡ πόλις, malim omnino legere ὠήθη: idque in vertendo ſequi non dubitaui. tametſi ὠήθη δεῖν minus belle ſonat.

24. φιλοτίμως.] praeclare, honeſte. φιλοτιμία enim ſtudium honoris et laudis ſignificat, rectum etiam et verum, nec ſemper eam, quae in vitio ponitur, ambitionem. Vnde φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι, rem aliquam ſibi ducere laudi ſignificat.

1390. 3. τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα.] Laudes αὐτοχθόνων, quos indigenas verto, alii Aborigines dicere malunt, vide in Iſocratis panegyrico.

4. ἐξ ἥσπερ ἔφυσαν.] actiuum pro paſſiuo ἐφύθησαν, vel a verbo, quod abſolute capitur, φῦμι: vnde ἔφυν potius, quam a φύω et ἔφυσα.

6. εἰς τὰς ἐπήλυτας.] ἐπήλυτον Heſychius προσήλυτον, ἔποικον, ὁ καὶ μέτοικος autore Suida, ἐπήλυδας, ξένους νεωστὶ ἄλλοθεν ἐλθόντας ἐπιλέκτους, ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς, interpretatur, hoc eſt, aduenam, inquilinum, hoſpites nuper aliunde huc profectos, adſcitos, aut non indigenas. Eſt autem ἰθαγενὴς ὁ ἐνταῦθα γεννηθεὶς, αὐτόχθων, γνήσιος παῖς, ὁ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος, id eſt, hic natus, indigena, germanus filius, incorrupto genere ortus. Sed ad rem, ſi τὰς ἐπηλύτας πόλεις aduentitias vrbes exponas, ineptum fuerit: ſin ἐπηλυτὰς cum accentu in vltima paſſiue legas, quaſi aduentas vrbes, (ſi ita liceat dicere) vel in quas aduentum eſt ab aliis, hoc eſt, in quas alii aduenerunt, idem erit, quod ἀποικίας, coloniae. Quod ſi durius videbitur, mutato verborum ordine, τὰς μὲν ἐπήλυδας (ſic enim habet Aldinum exemplar per δ, non per τ) ἐλθόντας εἰς τὰς πόλεις. eos, qui aliunde in ciuitates venerunt. ſed ego Brucioli retineo lectionem,

transpoſito tantum accentu, τὲς εἰς τὰς ἐπηλυτὰς πόλεις, hoc eſt, εἰς ἀποικίας, qui profecti ſunt in colonias.

1390. 14. πάντα γὰρ τὰ τίκτοντα.] Sic Plutarchus περὶ παίδων ἀγωγῆς: Σοφὸν (F. σοφῶς), inquit, ἄρα ἡ πρόνοια διττὲς ἐνέθηκε ταῖς γυναιξὶ τὲς μαστὲς, ἵνα καὶ, εἰ δίδυμα τέκοιεν, διττὰς ἔχοιεν τὰς τῆς τροφῆς πηγὰς, hoc eſt, ſapienter certe prouidentia bina mulieribus indidit vbera, vt, ſi forte gemellos peperiſſent, geminos haberent alimoniae fontes.

22. ζῆλον ἔχει πολὺν.] quae admodum glorioſa ſunt. Sed quia ſequitur v. 23. καὶ μῆκος λόγου ἄλυπον ἔχοντα, quid ſi pro ἔχει legas ζῆλόν ἐϛι, vt iungas, ἐϛὶν ἔχοντα, ἀντὶ τῦ ἔχει.

23. ἐπὶ κεφαλαίων.] id eſt, ſummatim et diſtincte.

26. ὑπὸ τῶν ἐν γένει.] a cognatis, ab his, qui ex eadem ſunt oriundi familia. intelligi autem debent non tam οἱ δῆμοι καὶ αἱ φυλαὶ, ſecundum quas Attici diſtinguebantur, quam gradus cognationum in linea, vt vocant, deſcendente: cuiusmodi ſunt: Tritauus, atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, etc.

27. ἠδίκησαν μὲν ἐδένα.] ῥᾴδιον ἐγνωμιάζειν Ἀθηναίϖς ἐν Ἀθηναίοις.

vlt. πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις καλοῖς, καὶ ἀγαθοῖς καὶ δικαιοτάτοις εἶναι.] comma poſt ἀγαθοῖς delendum, ante καλοῖς ponendum eſt. Nam praeter caetera omnia, inſigni etiam bonitatis et iuſtitiae laude florebant.

1391. 4. ἐκ τῆς οἰκείας.] id eſt τῆς Ἀττικῆς. De his, ſiue fabulis, ſiue hiſtoriis, Iſocratem et Pauſaniam conſulito.

6. οἱ πρὸ ἡμῶν οἰκῆντες πρὸς ἑσπέραν.] πρὸς δύσιν. Eumolpum Thracem fuiſſe, et Amazones ad Ther-

Thermodontem Themiſcyrae ſeu Cappadociae fluuium habitaſſe tradunt. Qua autem ratione verſus occaſum aut ſeptentrionem progreſſi ſint, et quos populos ſubegerint, noſtra nihil intereſt. Illud noſtra intereſt, cauere, ne Scythicae gentes toto Chriſtiano adhuc reliquo orbe, propter inteſtina bella noſtra, potiantur.

1391. 7. *πάντες ἀδ'*.] pro *ἀδένες*. Sic Iſocrates: *ὃς πάντες ἀκ ἐτόλμων*, pro *ἀδένες*. quanquam *πάντες ἐμφατικώτερον* eſt propter antitheſin, quaſi dicat: ſoli Athenienſes vicerunt eos, quibus alii vniuerſi reſiſtere non audebant.

8. *τῶν Ἡρακλέους*.] Ea de re exſtat elegans Euripidis tragoedia, Heraclidae.

13. *τὰς ζ ἐπὶ Θήβας*.] S. *στρατεύσαντας*. *οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις* datiuo, vt ſubintelligas *ἀποθανόντες*, apud Aeſchylum inſcribitur Tragoedia. Vide *Ἱκέτιδας* et Phoeniſſas Euripidis, et Antigonen Sophoclis.

14. *τῶν εἰς μύθους ἀνηγμένων ἔργων*.] ab *ἀνάγομαι*. Alii *ἀνενηνεγμένων*, ab *ἀναφέρομαι*. Sic Iſocrates: *εἰ καὶ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν*.

17. *τὰς ἐμμέτρους καὶ τὰς τῶν ᾀδομένων ποιητάς*.] malim *τὰς ἐμμέτρους τὰς τῶν*, omiſſa *καὶ* coniunctione, cum *τὰ ᾀδόμενα* ſint fere *ἔμμετρα*, et *τὰ ᾀδόμενα* non tam pro cantatis, quam pro laudatiſſimis, accipio. *ἀντὶ τῶν φημιζομένων καὶ εὐφημουμένων*. Nam *τὸ ᾄδειν* Varinus exponit *ψάλλειν*, *φημίζειν*, et poetice capi pro *ἀείδειν*, hoc eſt, *ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν*, cum certa menſura et modo dicere. Licet igitur, vt *ἐμμέτρους ποιητάς* intelligas hoc loco eos, qui ligata oratione ſcripſerunt, *τὰς τῶν ᾀδομένων ποιητάς*, autores cantilenarum.

19. *τῆς αὐτῶν μουσικῆς*.] eruditionis et eloquentiae ſuae, vt etiam ad *συγγραφέας*, id eſt, rerum geſtarum ſcriptores, referatur.

1391. 21. ἔπω μεμυθολόγηται.] nondum a poetis celebrata sunt, quanquam inter Aeschyli tragoedias est, quae Πέρσαι inscribitur. Quod μῦθον esse aiunt λόγον ψευδῆ, τὴν ἀλήθειαν εἰκονίζοντα, huc non pertinet, sicut nec eo, vbi dicit Isocrates: ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πιστεύουσι. vt poetae, vel arcanae literae, tradunt. Sed ibi plura de hoc vocabulo, quae consulas licet.

24. μόνοις δὶς ἠμύναντο.] Pugna Marathonia et expeditio Xerxis vel pueris notae sunt.

pen. προείρηται μὲν ὃ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων.] Sic Isocrates, in oratione ad Philippum, Herculem Agamemnoni praefert, in hanc (vt nos quidem vertimus) sententiam: Susceptaque aduersus Troiam expeditione, quae tum in Asia potentissima erat, tanto praestantior imperator fuit illis, qui post eandem oppugnarunt, vt, quam illi totius suffulti Graeciae viribus decimo demum anno vix expugnarunt, eam ipse intra dies pauciores, quam illi annos, facile vi in potestatem suam redegerit. Paulo post v. vlt. lege δεῖ δὲ μηδὲ νῦν.

1392. 22. τὰς φύσεις ἦσαν συγγενεῖς.] Quomodo? vt maiores et posteri. Nam ad Chaeroneam interfecti ab illis Persarum victoribus oriundi fuerunt.

24. κἀκείνοις καὶ μάλιστ' ἀμφοτέροις.] Nescio, quomodo haec verba mihi non placent, et tamen nihil habeo melius. κἀκείνοις accipio, τοῖς προγόνοις. pro μάλιστα malim legere μᾶλλον, vel potius, atque adeo vtrisque.

1393. 8. τἀναντίον ἃ δεῖ.] ἐκείνῳ, ὃ δεῖ.

10. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὑπήσεις.] vberes suis possessoribus fructus suppeditant, nec alienis adminiculis egent. αὔταρκες, seipso contentum, quod ipsum sibi satis est, quod nihil aliunde requirit ad se tuendum.

1393. 15. *ἐνέγκαι.*] malim cum Bruciolo *ἤνεγκε καὶ χάριν προσποιεῖ* legere. Eſt autem in his verbis, *ἐηθῇ, ὑπερβάλῃ, προσέσῃ*, repetenda *ἡ τῶν λόγων πειθώ.*

16. *προσέσῃ τοῖς ἀκούσι.*] aſſiſtit audientibus, id eſt, offendit audientes. de hac phraſi diximus in Iſocratis vita.

19. *προϊσάμενά μοι.*] id eſt, *ἐπιπολάζοντα*, eminentia, ingerentia ſeſe. *προίσασθαι* cum genitiuo praeeſſe tuerique ſignificat. Vnde *προστάτης*, patronus, defenſor. *προίσασθαι* cum genitiuo ſimiliter exponit Varinus: ſin datiuo iungatur, *ἐμποδίζειν, ἐναντιοῦσθαι*, id eſt, impedire et aduerſari. Fortaſſe *παρισάμενα, τετέσιν, ἐπὶ νῶν ἐρχόμενα*: vnde formula *ἐκ τῦ παρισαμένυ λέγειν.*

26. *ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα.*] Memoria cognatorum eis, veſtigia recognoſcens, etc. S. *τῶν παιδευμάτων*, exercitationum. Si pro *τοιγαρῶν* legeretur *τούτων ὧν*, planior eſſet Latinis conſtructio, huiusmodi *ἐλλείψεων* inſuetis.

1394. 3. *ἔστι γὰρ, ἔστιν ἀπάτης.*] Cicero pro Seſtio: Hoc ſentire prudentiae eſt, facere fortitudinis: et de inuentione: Sapientia eſt moderatrix omnium rerum.

12. *ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν.*] cum liceret illa (*τὰ ἐπικίνδυνα*, pericula) ſine periculo prohibere, partim non proſpiceret, partim diſſimularet. *τὰ μὲν, τὰ δὲ*, aduerbialiter accipienda ſunt.

21. *οἱ τελευτῶντες ἑκατέρων ἐν τάξει.*] qui ex vtrisque, id eſt, vtrinque, in acie occumbunt, tam in victore, quam victo exercitu.

26. *τὴν εἱμαρμένην ἔσχε τῇ τύχῃ.*] Fatum habuit fortuna, id eſt, fortunae arbitrio naturae debitum exſoluit. Poteſt etiam poſt *ἔσχε* comma poni, et con-

iungi τῇ τύχῃ τὸ συμβαῖνον πέπονθε, id, quod accidit, Fortunae perpeſſus eſt arbitrio. Licet etiam (ſed id minus probo) πέπονθε τὸ συμβαῖνον, id paſſus eſt, quod fieri ſolet, id eſt, nihil ei noui accidit, multi fortiſſimi viri in acie ceciderunt: Mars fortiſſimum quemque pigneratur.

1395. 1. πρὸς τῇ τῶν ἐναντίων ἀγνωμοσύνῃ.] praeter hoſtium imprudentiam. Sic Poenus ille ad Hannibalem, cum poſt inſignem victoriam Roma abſtineret, Vincere, inquit, ſcis, Hannibal, vti victoria neſcis. ἀγνώμων, autoribus Heſychio et Suida, eſt incogitans, inconſideratus, inconſultus, ſtupidus, ingratus, diſſentiens, negligens, errans, indignus venia. quod addunt σύμψηφος, neſcio, quam bene τῷ ἐναντιογνώμων quadret. fortaſſis ἀσύμψηφος legendum, aut ἀγνώμων pro ἀμαγνώμων, vt ἀκόλεθος pro ἀμακέλευθος. εὐγνώμων eſt εὐχάριτος, εὔνους, ἀνθρώπινος, γνήσιος, εὐδιάθετος, id eſt, gratus, beneuolus, humanus, germanus, bene affectus. hinc εὐγνωμοσύνη, ἀγνωμοσύνη, ſubſtantiua, et aduerbia, εὐγνωμόνως, ἀγνωμόνως. Quod ad hiſtoriam attinet, Athenienſes in maxima fuiſſe trepidatione, ex Lycurgo et aliis Graecis oratoribus apparet, ne Philippus hoſtiliter in Atticam irrumperet, vt alibi annotauimus.

2. κατ' ἄνδρα.] Viritim enim experti.

7. δηλοῖ δ' ἐχρῆν.] Humanitas quidem Philippi in cauſa fuit, vt et Diodorus et Plutarchus teſtantur.

15. τῶ προεσηκότος αὐτῶν.] Philippum acerrimus eius hoſtis, Demoſthenes, ſummis laudibus, etiam inter accuſandum, vehit. Quare neceſſe eſt, eum excellentem fuiſſe virum, tametſi callidior in gerendis rebus, quam in ſeruanda fide religioſior, fuiſſe perhibetur.

1395. 16. τῇ παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ.] S. τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. admirabili et iniqua fortuna. Vnde Virgilius, ſiue quis alius, in eam non immerito inuehitur, his verſibus:

O FORTVNA potens,
Tantum iuris atrox quae tibi vendicas,
Euertisque bonos, euehis improbos,
Nec ſeruare potes muneribus fidem, etc.

Eadem pene Lucianus in encomio Demoſthenis.

18. ὄντιν' ἀντιποιήσεσθαι.] F. ὅσις ἀντιποιήσηται: vel, ὥς' ἀντιποιήσασθαι, qui ſibi vendicet, adſcribat.

20. πάντας ἀφεῖσθαι κακίας.] Idem in horum epitaphio carmine, quod in oratione περὶ Στεφάνου citatur, hoc diſticho dicitur perquam eleganti:

Πάντα κατορθῶν ἐσι θεῶν καὶ μηδὲν ἁμαρτεῖν
Ἐν βιοτῇ· μοῖραν δ' ἔ τι φυγεῖν ἔπορεν.
Dii bene perficiunt, quicquid voluere, nec vsquam
Errant: mortales fata maligna trahunt.

1396. 4. ὃ δὲ ἅπασιν.] malim τοῦτο δὲ. et poſtea v. 5. γεγένηται φανερὸν ſine diſtinctione poſt γεγένηται. Hoc vero aeque omnibus, qui ſunt, hominibus cognitum eſt, totius Graeciae libertatem, etc.

15. ἐκ τοῦ καθεστηκότος.] Ex hoc, in quo viuimus, mundo. Cicero in Laelio: Solem e mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt, qua nihil a diis immortalibus melius habemus, nihil iucundius.

21. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι.] αἱ ὀλιγαρχίαι.

1397. 4. ἔτε ὁ μόνος ταλήθης.] malim μόνος ὁ ταλήθης, articulo transpoſito.

16. τὸν ἐπώνυμον αὐτῶν.] Eum heroem, a quo cognominati ſunt. ἐπώνυμοι dicuntur hi decem, qui hic enumerantur, ſqui tribubus nomina impoſuerunt.

17. Ἐρεχθέα.] Cum ab Eumolpo Thrace bello peteretur, reſponſum eſt a vatibus, fore ſuperiorem, ſi filias ſuas immolaſſet. Sic Codrus, ſic Macaria, Her-

culis filia, ſic apud Romanos Decii perierunt, mendacis illius et ſanguinarii inſidiis, qui hominum interitu delectatur.

1397. 18. *ἀὲς Ὑακινθίδας.*] Suidas aliter, *τὰς Ὑακίνθε τῦ Λακεδαιμονίε θυγατέρας* ſic dici ſcribit.

24. *ἰσηγορίαν.*] aequalitatem, par et aequum ius, hoc eſt, democratiam.

27. *φιλοψυχήσαντες.*] formidine mortis, in vitae cupiditate.

pen. *Πρόκνην.*] Vide metamorphoſeos Ouidianae lib. 6.

1398. 5. *τὰς Λεωκόρας.*] De his Pauſanias in Atticis, et Suidas in voce *Λεωκόριον.*

7. *οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς.*] Turpis eſt enim exprobratio.

Vos etenim iuuenes animos geritis muliebres.
Illaque virgo viri.

10. *ἕνεκα τῆς μητρὸς.*] Homerus Ἰλιάδος γ'.

Οὐκ οἴη ἅμα τῇ γε κυὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο
Εὖρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.

11. *Φαίδρας.*] Videtur *ἁμάρτημα μνημονικόν.* Aethra Acamantis auia fuit, Phaedra mater, quam Euripides in Hippolyto ſuo ſuſpendio periiſſe tradit. *Εὐριπίδε εἰς Ἑκάβην σχολιαστής: Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Ἴλιον, ἐχ ἡγέμενοί τινων. διὸ καὶ Ὅμηρος λέγει, τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας τότε ἐστρατευκέναι φασίν. Ἑλλανικὸς δὲ λέγει, διὰ τῦτ' αὐτὸς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὅπως, εἰ μὲν ἕλοιεν Ἕλληνες τὴν Τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ γέρας λάβωσιν. εἰ δὲ μή, κἂν λυτρώσασθαι δώροις. ἡ δὲ Αἴθρα Θησέως μήτης, Ἀκάμαντος μάμμη, Αἰγέως γυνή, Πιτθέως θυγάτης.* Homeri item ſcholiaſtes *εἰς τὴν γ' τῆς Ἰλιάδος ῥαψωδίαν: ὡς ἱστορεῖ Ἑλλανικὸς, Πειρίθες καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὤν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος,* συνέ-

συνέθεντο γαμῆσαι Διὸς θυγατέρας. καὶ ἁρπάσαντες τὴν Ἑλένην, κομιδῆ νέαν, παρακατατίθενται εἰς Ἀφιδναν τῆς Αττικῆς, Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. καὶ ὅτως εἰς ᾅδου παραγίγνονται ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. οἱ δὲ Διόσκουροι, μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφὴν, τὴν Αττικὴν σύμπασαν πορθοῦσιν, Αἴθραν δ' αἰχμαλωτίζουσι.

1398. 15. ὅτι Κάδμου μὲν Σεμέλη.] M. Κάδμου μὲν Σεμέλην, vt ſibi conſtet conſtructio. aut v. 16. τῆς δὲ υἱός ἐστιν.

16. τῆς δ' υἱὸν ὄντα ὅν.] Bacchum ſcilicet, quia pollui Dii ſuperi et immortales putabantur ea mentione: ſicut poſtea τῶν Αλόπης γάμων paucis meminit, quia inter nuptias et funus ſummum eſt diſſidium. Suidas Alopen Cercyonis filiam eſſe ſcribit, e qua Neptunus Hippothoontem procrearit, tribus Hippothoontiæ Eponymum.

19. ἀμφοτέραις.] Athenis et Thebis propter Bacchum ibi natum.

22. λεγόμενος.] M. λεγόμενον. Refertur enim ad ἀρχηγόν. ος pro ον ſaepe ſcribitur, ob confuſionem characterum.

vlt. ᾤοντο δεῖν προσήκειν.] Alterutrum abundat.

1399. 3. ἠρήσατο.] ἡγήσατο lego.

4. ἄλλῳ.] Φιλίππῳ.

12. οἱ δὲ δαίμονες.] lego cum Bruciolo εὐδαίμονες. Intelligendi autem ſunt in pugna interfecti.

24. πολὺν καὶ τὸν ἅπαντα.] Mendoſa videtur lectio, nec tamen occurrit, quo pacto ſit reſtituenda. Sententia quidem plana eſt, quam, neglectis verbis, in vertendo ſequendam duxi.

25. πᾶσαν ὅσην.] lego πᾶσα, omnis, quae appellari Graecia meretur. perſtringi videntur, qui a Philippi ſtetere partibus, tanquam Barbari.

vlt. τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς.] vt Aeacus, de quo Iſocrates in Euagora, Minos, Rhadamanthus, etc.

1400. 1.

1400. 1. *ὁ γὰρ ἰδών τις.*] Tali occupatione perquam opportuna vtitur Isocrates in Nicocle de Monarchia Iouis, et in oratione contra sophistas, de Deorum apud Homerum deliberationibus.

3. *τῶν ἄνω τιμῶν.*] Honoribus apud superos, id est, in terris. Nam, vt nobis Dii, sic nos in Elysio campo degentibus superi sumus.

25. *αἵρεσιν.*] M. *ἀρετὴν*, aut *προαίρεσιν.*

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN ORATIONEM DEMOSTHENIS AMATORIAM.

Pag. 1401. 19. *δεκτικοῖς.*] lego cum Bruciolo *λεκτικοῖς*, etsi *λεκτοῖς* mallem. Vocat autem *λεκτὰς*, vt opinor, *λόγους*, auditoriis, aut etiam iudiciis, non lectioni, comparatos.

22. *ποιητικῶς καὶ περιττῶς.*] poëmati similes et exquisitum in modum confectas esse.

23. *τὰς μὲν γὰρ πιθανὰς, τὰς δ' ἐπιδεικτικὰς εἶναι προσήκει.*] *πιθανὰς*, S. *τὰς λεκτικὰς*, id est, *δικανικάς. ἐπιδεικτικὰς*, (nam *ἀποδεικτικὰς* praue legitur) S. *τὰς ἐγκωμιαστικάς.* Sic Isocrates in Panegyrico praua de orationibus vulgi iudicia reprehendens: *καὶ τοσοῦτον*, inquit, *διημαρτήκασιν, ὥστε τὰς πρὸς ὑπερβολὴν πεπονημένας πρὸς τὰς ἀγῶνας τὰς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων σκοπεῖσιν, ὥσπερ ὁμοίως ἀμφοτέρας δέον ἔχειν, ἀλλ' ὁ τὰς μὲν ἀσφαλῶς, τὰς δ' ἐπιδεικτικῶς.* id est: Ac in tanto errore versantur, vt orationes summo studio elaboratas cum forensibus priuatarum rationum conflictatiunculis conferant: quasi vero eas inter sese oporteat esse similes, ac non hae securitati, illae ostentationi seruire debeant.

1401. 25.

1401. 25. *ἀπογινώσκω.*] *ἅπερ γινώσκω* lege cum Bruciolo.

1402. 1. *προσεχῶς.*] lege *πρόσεχε, ὡς.* et poſtea v. 2. pro *ὧν ἠβελήθη* lege *ὃν ἠβελήθην.* poſt *Επικράτην* v. 3. interpungito.

11. *ὃ μόνον αὐτὸς.*] *αὐτοῖς.* et poſtea, v. 13. pro *ἐργάζεται, ἐργάζεσθαι.*

18. *μιᾷ γνώμῃ περὶ ἀμφοτέρων χρῆσθαι.*] hoc eſt, vel honeſtis vel turpibus de rebus iudicare ſine conſideratione circumſtantiarum. Sed haec ſententia de rebus mediis, quae Graeci *μέσα καὶ ἀδιάφορα* nominant, intelligenda eſt. Nam vt virtute male vti nemo poteſt, (cum primum enim a recto, id eſt, medio, deflexerit, deſinit eſſe virtus, vitiique ſortitur nomen) ſic nec vitio bene quisquam; at vino, coniugio, amore, bello, eruditione, eloquentia, et quae ſunt huius generis aliis rebus, quae ſunt *δυνάμεις, ὄργανα, τέχναι*, et recte vti et abuti queas. In hanc ſententiam Iſocrates in Panathenaico. Rerum ipſarum naturae, inquit, neque proſunt, neque obſunt nobis: ſed hominum vſus atque actiones cauſae nobis omnium eorum ſunt, quae a rebus proueniunt. Graeca ſic habent: *οὐχ αἱ φύσεις αἱ τῶν πραγμάτων ὅτ' ὠφελῶσιν, ὅτε βλάπτουσιν ἡμᾶς· ἀλλ' αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἁπάντων ἡμῖν αἴτιαι τῶν συμβαινόντων εἰσί.*

21. *οἷς μόνον ἴδιον ἔθος.*] quibus duntaxat peculiaris hic mos inſitus eſt, vt non omnes, ſed bona et honeſta ingenia ſibi concilient. Aldinum exemplar habet *ὃ μόνον* pro *οἷς.* Poteſt etiam ſic exponi: nec verbis, nec ſententia repugnante. quibus ſolis, nec iis tamen omnibus, ſed bonis et honeſtis duntaxat, proprius mos conciliari ſolet. *ἴδιον ἦθος*, S. *τῶν ἐρωμένων.* animi amaſiorum ſolis honeſtis amatoribus ita ſunt dediti, vt eorum proprii eſſe videantur. In quam ſenten-

ſententiam Aeſchines in Timarchum, et Lucianus in Amoribus, et alii paſſim plura diſſerunt, quam bonis moribus expedit.

1402. 24. *κατεγνωκόσιν αὐτῶν.*] qui, conſcii ſuae incontinentiae, ſe abſtinere a flagitio, data occaſione, non poſſe ſperant, de quibus illud vſurpari queat, *ὅτι προφάσεως δέεται μόνον ἡ πονηρία*: Improbitati nihil deeſſe praeter occaſionem. Sed prudenter Cyrus apud Xenophontem: *οὐδὲ σοὶ συμβουλεύω*, inquit, *ὦ Ἀράσπα, ἐν τοῖς καλοῖς τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν. ὡς τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἁπτομένους καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τοὺς ἄπωθεν θεωμένους ὑφάπτουσιν, ὥστε αἴθεσθαι τῷ ἔρωτι.* Tibi etiam, Araſpa, ſuadeo, ne in formoſa facie defigas oculos: Nam ignis tangentes vrit: ac formoſi etiam eos, qui eminus ſpectant, ita ſuccendunt, vt amore ardeant. Recte igitur Hebraeus ſapiens: Qui periculum amat, inquit, dignus eſt, qui in eo pereat.

1403. 1. *ὑποψίαν ἔχειν.*] *ὑπόπτους γενέσθαι*, ſuſpectos haberi de turpitudine.

6. *ἀνόητον.*] Lege *οὐκ ἀνόητον.*

12. *τὸν συμβουλεύειν μέλλοντα.*] malim cum Bruciolo *τὸ συμβουλεύειν, μέλλοντα αὐτὸν ὑπεύθυνον.* Suaſor obnoxius eſt conſultori ad praeſtandum conſilii euentum. Iniquiſſima certe lex, ſi transferatur et ad ea negotia, in quibus fortuna dominatur, morum quidem praecepta minus periculoſa ſunt.

21. *τὰ μετρίως.*] lege *οὐδὲ τὰ μετρίως.*

25. *μάλιστα κατειπεῖν.*] Lege *πρέπειν*, ac potius *καθήκειν.* Iſocrates in Euagora: *παῖς μὲν γὰρ ὢν, ἔσχε κάλλος καὶ ῥώμην καὶ σωφροσύνην, ἅπερ τῶν ἀγαθῶν πρεπωδέστατα τοῖς τηλικούτοις ἐστί.* Nam in puerili aetate forma floruit et robore et modeſtia, quae dotes eam aetatem in primis decent.

1404. 1.

1404. 1. *παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις.*] pro *προήγαγες*: tua diligentia eo euexisti. *ἥκεις*, pro quo alias *τυγχάνεις* dicunt.

4. *οὐχ ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν*, etc. *θαυμάζεσθαι;*] Si interrogationis notam verbo apponas, tolerari negatio potest, quam Bruciolus omisit, fortasse quod *ἀγωνιστικώτερος ὁ λόγος διὰ τῆς ἐρωτήσεως* videretur. quanquam Isocrates etiam interrogationibus in encomiis vtitur, praesertim in conclusionibus aliquorum locorum.

Ibid. *ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν.*] plerumque congruunt hominum iudicia cum fortunae fauore. Ac ita oportere fieri praecipit Manilius Astrologus, de fatali necessitate scribens sapientissimis versibus, quos adscribere placet:

Nec tamen haec ratio facinus defendere pergit:
Virtutemue suis fraudare in praemia donis.
Nam neque mortiferas quisquam minus oderit herbas,
Quod non arbitrio veniunt, sed semine certo:
Gratia nec leuior tribuetur dulcibus esculis,
Quod natura dedit fruges, non villa voluntas.
Sic hominum menti tanto sit gloria maior,
Quod coelo gaudente venit: rursusque nocentes
Oderimus magis in culpam poenamque creatos.
Nec refert, scelus vnde cadat, scelus esse fatendum.
Hoc quoque fatale est, sic ipsum expendere fatum.

17. *θνητὸν, ὄν.*] *θνητῶν, ὄ.*

23. *πολλοῖς ἤδη.*] *πολλοῖς ἄλλοις ἤδη.*

24. *διὰ ῥᾳθυμίαν.*] propter ignauiam. Cogita, num potius legendum videatur *δι' ἀῤῥυθμίαν*, propter indecora lineamenta malamque proportionem, aut etiam gestus et motus corporis indecoros. *ῥυθμὸς, εὔῤῥυθμος, εὐῤῥυθμία, ἄῤῥυθμος, ἀῤῥυθμία.*

25. *συνέπραξαν.*] *συνεταίραξαν.*

pen. *συνδιέβαλον αὐτῷ.*] id est, *διέβαλον σὺν τῷ ἀτυχήματι.*

1405. 8.

1405. 8. *κατεπάγονθ'.*] *κατεπείγονθ'*, neceſſaria, vrgentia, hoc eſt, oculi non videndi modo vſum tibi praebent.

9. *γιγνομένης.*] *γιγνωσκομένης τῆς ἀρετῆς.*

18. *τοσαύτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἄλληλα λαβοῦσα ἡ τύχη.*] id eſt, cum vitia virtutibus proxima ſint: vnde fit, vt locus reprehenſioni facillime detur. Hinc ſunt illa Ciceronis in partitionibus, de cauendis iis vitiis, quae virtutem videntur imitari. Nam et prudentiam (inquit) malitia, et temperantiam immunitas in voluptatibus aſpernandis, et magnitudinem animi ſuperbia in animis extollendis, et deſpicientia in contemnendis honoribus, et liberalitatem effuſio, et fortitudinem audacia imitatur, et patientiam duritia immanis, et iuſtitiam acerbitas, et religionem ſuperſtitio, et lenitatem mollitia animi, et verecundiam timiditas, et illam diſputandi prudentiam concertatio captatioque verborum, et hanc oratoriam vim inanis quaedam profluentia loquendi: Studiis autem bonis ſimilia videntur ea, quae ſunt in eodem genere nimia.

22. *ὡς εἴθισο.*] F. *ὡς εἴθισαι φύσιν συνισᾶσα.*

pen. *τερθρευώμεθα.*] *τερθρεύειν* Heſychius *τηρεῖν, σκοπεῖν, λιπαρεῖν*, cuſtodire, conſiderare, orare. *τερθρεύεσθαι, ἀπατᾶσθαι*, ſeduci. *τερθρείαν καὶ τέρθρευμα, λογομαχίαν, φλυαφίαν; φλυαρίαν, ἀπάτην*, id eſt, controuerſiam verborum, nugas, impoſturam exponit.

1406. 11. *ἐξαμαρτάνει, προήρηται.*] lege in ſecunda perſona *ἐξαμαρτάνεις, προήρησαι.*

17. *ἆρ' οὕτω καλῶς προσέσῃς τῶν τοιούτων.*] Vtrum *τῶν ὁμιλιῶν, ἢ ἀνθρώπων*; ita tractas eos homines: an ita te geris in iis familiaritatibus? etſi eadem eſt vtrobique ſententia.

22. *ἢ γὰρ χάριν.*] *πρὸς χάριν.*

26. *συμπίπτει.*] *συμπίπτειν.*

1406. pen.

1406. pen. τὸ τοῖς ἄλλων τρόποις.] M. τὸ τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις: aut ſortaſſe, τοῖς τῶν πολλῶν τρόποις.

1407. 3. τῆς δὲ πρὸς αὐτὸς δυσχερείας.] Eam, quae aduerſus ipſos eſt, difficultatem: τὸ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐντυγχανόντων δυσχεραίνεσθαι, odium eorum, qui te ſalutant, et tuam conſuetudinem expetunt.

7. ἀδὲν ἂν προέλωνται.] ἀδ' ὃν ἂν προέλωνται. Ne eum quidem, quem caeteris praetulerint.

12. ἥκει τούτων, ἀδ'.] ἥκει, τέτων ἀδ'. comma ponendum poſt ἥκει.

17. θηρωμένης.] θηρωμένων.

22. εὐήθης ἀναμαρτήτως.] εὐήθεια medium eſt vocabulum. alias τῇ πανεργίᾳ opponitur, alias τῇ φρονήσει. hoc loco ſimplicitas intelligitur.

24. οἷος ἄν τις ἐξ ἀρετῆς υἱὸς ἐρῶντι γένοιτο.] Qualis aliquis ex virtute filius amanti naſceretur, vel fieret. Ambiguum eſt, τὸ ἐξ ἀρετῆς, vtrum ad ἐρῶντι, an ad γένοιτο referatur? οἷος ἂν γένοιτο υἱὸς, talis, qualis fieri queat filius, hoc eſt, adoptari, ἐρῶντι ἐξ ἀρετῆς, ab amante propter virtutem. Sicut Pauli Aemilii filium, eum, qui poſtea Scipio Aemilianus, et Scipio minor cognominatus eſt, maioris Africani filius adoptauit. Sic intelligere malo, quam γένοιτο υἱὸς ἐξ ἀρετῆς. Si quis deam VIRTVTEM amaret, non alius ei filius ex ea naſceretur. Eſt enim ποιητικώτερον; etſi demonſtratiuum genus fateor eſſe liberius.

27. ἐχθόσας ἔσι.] ἔτι.

1408. 6. τοιαύτην τὴν ἀγωνίαν.] M. ταύτην, vel τὴν τοιαύτην.

Ibid. ὡς καλῶς προείλου.] quam praeclare prae caeteris delegeris. τὸ ἱπποτροφεῖν τῶν εὐδαιμονεςάτων ἔργων εἶναι, id eſt, ſtudium equos alendi beatiſſimorum eſſe munus, in oratione περὶ ζεύγους teſtatur Iſocrates.

1408. 9. δι' ὧν ἀδέτερον παραλιπεῖν.] Bruciolus δι' ὃ ἀδὲ. Malim ſic: δι' ὃ παραλιπεῖν ἄξιον ἀδὲ τὸν.

12. τᾶτ' ἀποβαίνειν.] M. τέτου δ' ἐπιβαίνειν, hoc certamen aggredi, amplecti.

15. γυμναζομένους ἀδὲν, πρὸς.] γυμναζομένους, ἀδὲν πρὸς. Comma ponendum ante ἀδὲν.

16. τὰς τὴν πυγμὴν.] lege τὰς δὲ τὴν.

20. ἐξελέγξω.] ἐξελέξω, ab ἐκλέγομαι, non ab ἐξελέγχω.

26. πρὸς γὰρ τοῖς τιθεμένοις.] Praeclara ſententia. Sic etiam philoſophiae ſtudioſi non tam malignas illas mercedes, quae ipſis hoc numerari tempore ſolent, in praemiis numerandas putabunt, quam ipſam et cognitionis ſuauitatem et honeſtatem exercitationis.

1409. 4. πεποίηκεν.] aut deeſt aliquid, aut certe ſubintelligendum, χρῆσθαι ταύτῃ τῇ ἀγωνίᾳ.

8. νομίζω δ' ἀδὲν εἶναι προύργου.] Lego νομίζων δ'. ſequitur enim ἐψεύσω. cum autem putares.

20. ἑνὸς ἐν.] ἑνὸς δ' ἐν.

21. ταῦτα δηλώσω.] M. πάντας, vel πάντα τἄλλα.

22. Συμμετριώτερον.] M. μετριώτερον, aut συμμετρώτερον. et pro δυνάμει, quod antecedit, fortaſſe rectius συνέσει, aut εὐρύθμια, legeretur.

23. ἀφαιρεθέντων.] ſublatis. ἀφεθέντων, dimiſſis, cum Bruciolo legito.

24. τῶν μὲν προορμησάντων, τῶν δ' ὑφηνιοχημένων.] cum quidem alii prouecti eſſent, alii ſubaurigarent. ὑφηνίοχον, aurigae miniſtrum, ὑφηνιοχεῖν, aurigae fungi officio, vulgata Lexica interpretantur. in ὑφηνιόχω praepoſitionem ὑπὸ redundare aſſerit Phauorinus, et Heſychius ὑφηνίοχον exponit ἡνίοχον. ἡνιοχεῖν aurigare eſt, quo verbo Suetonius et Plinius vtuntur. Varro etiam aurigor. ὑφηνιοχεῖσθαι autem vtrum pone ſequi ac regere currum, an contra ferri,

ἐναν-

ἐναντίον φέρεσθαι καὶ ὑφορμᾶν, ſignificet, ſtatuere non poſſum: niſi quod exiſtimo, currule hoc certamen fuiſſe potiſſimum celeritatis equorum, et aurigandi peritiae, non etiam conflictum virorum, vt in noſtris ludis equeſtribus, fieri ſolitum, cum quod Horatius canit:

Sunt, quos curriculo puluerem Olympicum
Collegiſſe iuuat, metaque feruidis
Euitata rotis:

tum quod ex Iſocratis oratione περὶ ζεύγους, vbi ζεύγη γὰρ, inquit, καθῆκε τοσαῦτα μὲν τὸν ἀριθμὸν, ὅσοις δὲ αἱ μέγισαι τῶν ἄλλων πόλεων ἠγωνίσαντο, τοιαῦτα δὲ τὴν ἀρετὴν, ὥστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τρίτος γενέσθαι, et e Sophocle, vbi nullius conflictus mentio fit, aliter ſtatuere non poſſum. Quod autem ait, φερομένῳ γὰρ ἐναντίον μέν σοι τῷ τῶν ἀντιπάλων ἅρματος, id ſic intelligo: τῷ προορμήσαντος, id eſt, eius, qui anteuertiſſet, equos perterritos, conuerſos, et cum impetu in Epicratis currum eſſe illatos ἐξ ὑποστροφῆς, vt ait Sophocles. ὑφηνιοχουμένων igitur *pone ſequentibus* interpretatus ſum, vt antitheton τῶν προορμησάντων. Sed de re incerta pro ſuo quisque iudicio ſtatuat.

1409. vlt. τὸ σωθῆναι.] periculo non carere eius generis ludos, etiam his temporibus vidimus, et ex fictitio Oreſtis Sophoclei interitu intelligitur in Electra, e qua hos verſus adſcribendos duxi:

Ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄξομοι
Πῶλοι βίᾳ φέρουσιν. ἐκ δ' ὑποστροφῆς
Τελῶντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
Μέτωπα συμπταίουσι Βαρκαίοις ὄχοις
Κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κανεῖ
Ἐθραυε, κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
Ναυαγίων Κρισσαῖον ἱππικῶν πέδον. id eſt:

Poſt autem Aenianis viri effrenes
Pulli vi ruunt: eque reuerſione (id eſt, conuerſi)
Abſoluentes ſextum ſeptimumque iam curſum
Frontes illidunt Barcaeis curriculis.
Exinde alius alium ex vno malo
Vulnerabat et delabebatur, omnisque complebatur
Naufragiis Criſſaeus equeſtribus campus.

Vide ibidem totam illam narrationem, e qua hunc locum rectiùs fortaſſis intelliges.

1410. 3. ὁρῶν αὐτῶν ἐνίους καὶ μηδενὸς δεινοῦ παρόντος ὑπερηγωνιακότας.] τὸ αὐτῶν neque ad ἵππους referri, neque ad ſpectatores, neque ad certatores, commode poteſt, cum nihil praeceſſerit. Quare expungendum cenſeo, et legendum γενικῶς, ὁρῶν ἐνίους: iis intellectis, qui extra periculum erant.

4. ἐχ ὅπως ἐξεπλάγης, ἀλλὰ.] non modo non perculſus es: adeo non, tantum abeſt, vt etc.

7. τὸς διευτυχηκότας.] iam ab initio vsque proſpero curſu vſos, quibus nemo ſe contrarium, vt tibi, intulerat.

10. τὰ ναυαγὄντα.] vocat etiam Sophocles euerſionem curruum ναυάγια.

15. καθέντι.] καθ' ἕν τι tria verba ſunt: in vno quopiam.

18. Ῥαδάμανθυν διὰ σωφροσύνην.] Vide, num potius legendum ſit δικαιοσύνην, ne ſit παρ' ἱστορίαν.

23. τῶν μὴ τὸν τρόπον τὄτον διακειμένων.] hoc eſt, τῶν μὴ ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φιλίας.

26. κυρίου καταστάντος.] Qui potitus eſt vniuerſis, videlicet, temperantia, fortitudine, iuſtitia, pulchritudine

vlt. δηλοῦσθαι.] ζηλοῦσθαι, fortunatos iudicari.

1411. 2. σαυτὸν προκρίνας.] σαυτῷ.

5. προσυνέσησε.] προσσυνέσησε.

8. τὰς δὲ τὸν.] τῶν.

1411. 11.

1411. 11. καλὸν ποιῆσαι.] καλήν.

Ibid. εὐδαιμονίσαι.] εὐδαιμονῆσαι. tuam naturam feciſſe formoſam, non vt ſeducerere, ſed vtilem, vt beatus eſſes: pro quo fortaſſis εὐδοκιμῆσαι commodius legeretur: vt laudarere.

14. καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.] ὥστε τὰς ἐπαίνους ὑπερβάλλειν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.

16. ἑρᾷ τοῖς.] ἑραστοῖς, vel οἷς μὲν ἑρᾷ τις, adſpectabilibus, his, quae ſub adſpectum oculorum cadunt.

19. συμβουλεύειν σε.] malim σοί.

21. καταστήσεις] malim καταστήσοις, vel καταστήσῃς, optatiuo, vel ſubiunctiuo.

28. καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἀφανῆ.] Similis in Iſocratica paraeneſi eſt ſententia: τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν, etc.

1412. 4. ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες.] qui in aliis deliberationibus falluntur.

6. διαμαρτῶντες.] διαμαρτόντες, qui aberrarunt, id eſt, caruerunt inſtitutione liberali. Poteſt etiam exponi, qui in errorem inducti ſunt, ſicut ſupra v. 4. ψευσθέντες.

21. τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς.] Attice pro ἐπ' ἐπιπολῆς. ἐπιπόλαια, ἢ ἐπιπολαῖα, expedita, in extremitate, ſeu ſummitate, quam ſuperficiem vocant, haerentia.

23. ἀνάλωτον πέφυκε.] Similem ex Euripide, ni fallor, ſententiolam citat Plutarchus: πᾶν ζητούμενον ἁλωτόν, ἐκφεύγει δ' ἀμελούμενον. Quicquid quaeritur, comprehendi poteſt, ſed quod negligitur, id effugit.

28. τὴν δ' ἐπισατοῦσαν, etc. ὅπως διακείσεται βέλτιον.] καλῶς διακεῖσθαι τὴν γνώμην ſatis nota formula. Sic Iſocrates in Euagora: θαυμάζων δὲ, ὅσοι τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα τῶν ἄλλων ποιοῦνται τὴν ἐπιμέ-

λειαν, αὐτῆς δὲ μηδὲν τυγχάνσι φροντίζοντες, ἔπειτα καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν εἶχεν. Demirans eos, qui vitae cauſa caeterarum rerum curam ſuſciperent, ipſam vero mentem, a qua vitae totius vniuerſa ratio pendet, omnino negligerent, in rebus deinde adminiſtrandis idem plane ſenſit ac tenuit.

1412. 28. συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχσι.] Sic Cicero pro Archia: Haec ſtudia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis perfugium et ſolatium praebent, oblectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. Quod Demoſthenes breuiter τῇ διανοίᾳ attribuit, id Cicero prolixiore paraphraſi ſtudiis adſcribit. τοῖς ἔχσι, habentibus, id eſt, mente praeditis, hoc eſt, hominibus. Qui enim διάνοιαν non habet, bellua, non homo, eſt.

1413. 2. ἐν τοῖς σπεδαιοτάτοις.] S. ἀνθρώποις: admirationi eſſe inter praeſtantiſſimos viros. ſi ſubintelligas πράγμασι, propter res praeſtantiſſimas in admiratione. durius videbitur.

5. τῆς μὲν γὰρ.] S. τύχης.

6. τῆς δὲ.] τῆς ἐπιμελείας.

7. ἐν ἀνδραγαθίᾳ.] Praepoſitio ἐν haud ſcio an redundet. Nam verbum διαφέρειν datiuo ſimplici fere ac genitiuo iungitur, vt Iſocrates in Euagora: τοσοῦτον δὲ καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ διήνεγκεν, ὥστε etc. Ibidem ſine genitiuo: τυραννικὸς, τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν. Interdum praepoſitiones adduntur, vt paulo infra v. 26. πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. Iſocrates in Helenae encomio praepoſitionem ἐπὶ addit: τῶν ἐπ' ἀρετῇ διαφερόντων. Legendum igitur et hic fortaſſe ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ. Eſt autem ἀνδραγαθία fortitudo militaris, virtus, tropaeum, praeclarum facinus. ἀνδραγαθεῖν

γαθεῖν et ἀνδραγαθίζεσθαι, viri fungi officio, ἀνδρός τι ποιεῖν.

15. τὸς ἐφεσώτας.] praefectos, praefides, curatores. hi ſunt ipſi philoſophi.

18. τεταγμένοις.] τεταγμένης.

20. τί ποτ' ἂν βουληθείημεν μὴ ταύτην κατασχεῖν.] cur ea potiri nolimus?

23. τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ.] Similes fere verſiculos citat Plutarchus:

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ
Ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἠτησάμην.
Quae doceri poſſunt, diſco: quae inueniri,
Quaerito: optanda quae ſunt, a diis precor.

1414. 12. ἀδ' ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν.] nec in re praeſenti meditari. Iſocrates in oratione ad Nicoclem praecipit ἐπὶ τῶν καιρῶν θεωρεῖν τὸς συμβαλεύοντας, id eſt, in ſubitis arduisque negotiis. ſed ibi plura περὶ τῶν καιρῶν annotauimus.

16. τὸς πολιτικὸς λόγος.] Sic nominat etiam praecepta gerendae reipublicae, non tantum forenſem et ſenatoriam dictionem. Vide vitam Iſocratis et orationem κατὰ σοφιστῶν.

25. ἀκούσεν.] ἀκόσεις.

vlt. ὑπερηφάνως.] Vnde etiam ſuſpectus fuit affectati regni.

Ibid. τὰ δὲ ταπεινῶς.] Referendum hoc videtur ad familiaritates ſcurrarum et meretricum, et ingenii leuitatem: qui ſe omnium moribus accommodarit, nec tamen libidinibus ſuis modum fecerit. Vnde etiam apud Lacedaemonios ἡ αὐτὴ ἦν γυνή, vt ait Plutarchus.

1415. 1. ὑπεραπράτως.] Luxus et libidines Alcibiadis nemo ignorat, qui hiſtoricos attigit.

10. καὶ κύριον αὐτῆς κατασήσαντα.] M. κύριον αὐτῆς κατασάντα, omiſſa coniunctione, et ἀορ. ά

in β′ mutato, qui paſſiue vſurpatur: eius imperio potitum, ſumma reipublicae ad eum delata. poſt v. 12. pro διενεγκεῖν lege διελθεῖν. et v. 14 pro ἀποβέβληκε ἀποβέβηκεν, et v. 15. pro πολὺν πολύ.

1415. 17. ἄνευ τέχνης ταύτης τῆς πραγματείας.] absque huius diſciplinae, id eſt, philoſophiae, arte. malim tamen cum Bruciolo καὶ τοιαύτης τῆς πραγματείας legere.

24. ἔτι τούτων.] σέ τι.

26. προήρημαι τῶν πολλῶν.] M. πολιτικῶν, vt eſt in variis lectionibus annotatum: etſi τῶν καλῶν et τῶν ἄλλων non incommoda eſſet παρωνομασία.

pen. διαιρῶμαι.] Bruciolus annotauit δὴ αἱρῶμαι, ego malim διηγῶμαι.

1416. 2. πραττείας.] πραγματείας ταύτης, id eſt, ἐκ τῆ σοφιζεύειν.

6. τὸ πρὸς Μεγαρέας.] Vide Diogenem Laërtium in vita Solonis de ſimulata eius inſania recipiendae gratia Salaminos.

9. οἱ πλεῖστοι ἐπὶ Ἑλλήνων.] οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων.

11. τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν.] Solonem etiam Iſocrates in oratione περὶ ἀντιδόσεως inter ſophiſtas recenſet. Malim tamen hic σοφῶν legere.

15. ὑφ' ὧν ἔν σοί τε παραινῶ.] Lego cum Bruciolo: ἐγὼ μὲν ἔν ἔτ' αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοί τε παραινῶ φιλοσοφεῖν μεμνημένος.

17. διήλθομεν.] lego διῆλθον.

19. ἀνακτήσασθαι.] redire tecum in gratiam, quanquam hic καταχρηστικῶς accipi videtur, pro emereri fauorem tuum.

21. ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ.] S. τὰς παρκυνέσεις τὰς ἐμάς: ſi non parui feceris mea monita.

23. μὴ δ' εἰ τῶν ἐντυγχανόντων.] Neque vero, ſi etc. Eſt prohibendi particula τὸ μὴ, non copulatiua.

1416. 26.

1416. 26. προσέχοντα.] προέχοντα.

1417. 9. ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι.] bifariam intelligi potest, vel, me cupide spectaturum, quodnam de te specimen praebeas: vel, statim fore, qui mihi litem moueant, si te secus gesseris: et sic accipiendum probat id, quod statim sequitur.

11. τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον.] S. ἔνεκα. mihi tua amicitia non debet crimini dari, aut esse fraudi.

26. τὸ μὲν ἂν ἐμὸν ἦν ἔργον.] ἦν Bruciolus recte omisit.

vlt. ἐπιπολαίως.] leues, parui momenti, non solidas, nec diu duraturas.

1418. 9. ἕλοιτο, βελόμενος φίλως.] post ἕλοιτο interpungendum, comma ante φίλως delendum.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
IN DEMOSTHENIS EXORDIA
CONCIONVM.

In I.

Initium huius exordii fere conuenit cum exordio primae Philippicae.

1418. 3. οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων.] Plurimi solitorum. Haec sat commode reddi nequeunt. Nam et eandem breuitatem latinus sermo respuit, et, si participio infinitiuum, qui subintelligitur, subiicias, molesta est repetitio. Sed ego meum tenebo institutum, vt non temere vllum verbum, cuius aliqua modo vis sit, praetermittam, Lectorem orans, vt asperitatem dictionis non tam oderit, quam veritatem interpretationis amet.

1418. 8. *κατὰ τούτους.*] Secundum hos dicere, id est, illis assentiri. Legendum *μετὰ τούτους*, vt sit antitheton *τῷ πρῶτος*, primus, post hos.

1419. 1. *ὡς ἐκ τοιούτων.*] Hoc est, *δυσκολίαν ἐχόντων πραγμάτων*: vt talium, hoc est, arduarum rerum natura patitur.

4. *ἐπὶ τῷ πολεμεῖν ὄντες.*] Dum in bellando essetis. Sic Terentius: Ctesipho totus in amore est. *ὁ Κτησιφῶν ὅλος ἐπὶ τῷ ἐρᾶν, ἢ, ἐπὶ τῷ ἐρᾶν ἐστι*: vel, *ἐπὶ τῷ ἔρωτι.*

5. *εἰ γὰρ ἐκεῖνα.*] *τὰ ἐπὶ τῷ πολεμεῖν.*

7. *βελτίω.*] Scilicet *τὰ πράγματα.*

8. *προσάττοι τούτων, ὀρθῶς.*] Lego *προσάττοι, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν*, mandet, eum recte dicere.

12. *καὶ ζημιούμενοι, ταῦτα λέγῃ.*] Ante *ταῦτα* comma ponendum. Est autem familiare Demosthenis, relatiua priore, antecedentia posteriore loco ponere, *ἃ ταῦτα.* Similis fere sententia est in 2. Olynthiaca, et oratione *περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ.*

16. *ἂν ᾖ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται.*] Sic distinguendus hic locus, vt interpungas ante *ἄν*, et post *προσήκουσα.* Mox v. 19. *ἐθελοντὰς* lege, ab *ἐθελοντής.*

In II.

22. *παρίσταί μοι.*] Assistit mihi, id est, *δύναμαι*, possum, in promtu mihi est. vt in Olynth. 3. annotauimus.

Ibid. *τό, τε τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω.*] Ambiguum est, *ὑμῶν* vtro referatur, ad *πολιτείας*ne, an ad *ἀκούσω.* malo tamen exponere: audito e vobis reipublicae nomine: quam, audito reipublicae vestrae nomine. Sequitur enim v. 25. *τὴν πολιτείαν δημοκρατίαν ὀνομάζετε*, rempublicam democratiam nominatis.

27. *ἀκούσαντας.*] Malim *ἀκούοντάς.*

1419. 27. *ὃ καὶ θαυμάζω τίς ἡ πρόφασις.*] Pro *δι' ὃ, τίς τότε.* est Graeca breuitas et *ἔλλειψις*: nisi forte legendum sit *οὗ*.

pen. *πότερον προῖκα.*] Vtrum gratuito dicere illa ipsos putatis? perstringit oratores aduersae factionis, vt largitionibus corruptos.

1420. 1. *καὶ πλείω σιωπῇ.*] Plura etiam silentio potius darent, id est, tacentibus, quam dicentibus. et fortasse legendum *σιωπῶσι*. Hoc non ita intelligo, vt Demosthenes in Harpali causa, Plutarcho autore, viginti talentis tacuit. Sed hoc dici puto, illos oratores non modo esse corruptos, sed etiam ineptos, vt qui illis noceant, quos defensos velint. Praestat autem taceri omnino, quam male agi causam.

7. *τοῦτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν.*] Sine interpunctione legendum, *μὴ πάσχειν τοῦτο, ἀντὶ τοῦ μὴ ἔτω διακεῖσθαι τὴν ψυχήν.*

10. *ἡνίκα ἀδοτιῶν ὑμῖν πλέον ἔσαι.*] Quando vobis nihilo plus erit, id est, *ἡνίκα ἀδὲν ὠφελήσει*, cum intellecto errore nihilo vobiscum agetur melius. D. Basilius huic formulae datiuum participii addit: *ὅταν ἀδὲν ἔσαι πλέον ἀνιωμένοις.*

In III.

16. *τὸ δὲ μηδοτιῶν μεταλαμβάνειν τὸν δῆμον.*] At rei prorsus nullius participem esse populum, id est, sublatam esse populi autoritatem. Potest etiam exponi: Illud autem, quod populus nihil omnino mutat, nullum hisce malis remedium quaerit, etc. Sic verbo *μεταλαμβάνειν* vsus est Isocrates in Panathenaico: *καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ' εἰρηκέναι περὶ ταύτης, ἣν ἀναγκασθέντες μετελάβομεν.* Nec vero de ea me republica quisquam dixisse haec existimet, quam coacti pro altera sumus amplexi. Dubitari tamen potest, an ibi legendum sit potius *μετεβάλομεν*, a *μεταβάλλειν*, non

non a μεταλαμβάνειν, quod Hesychius μετὰλαγχάνειν καὶ μετέχειν exponit.

1420. 17. τὰς ἀντιπράττοντας περιεῖναι.] S. τῷ δήμῳ. eos, qui populo aduersantur, superiores esse, vel superstites, non tolli e medio. Nam vtraque est verbi περιεῖναι significatio.

In IV.

Ad vers. 21. Hoc est primae Olynthiacae exordium, paucis duntaxat verbis mutatis. Lego et hic v. 24. ἐθελοντὰς, ὀξυτόνως. pro αὐτὰς v. 25. fortasse legendum ἁπάντων τῶν βελομένων.

In V.

1421. 3. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Aldinus codex habet ἔστι δὲ, ὦ. Sic continuaretur cum quarto. Parum autem refert, siue nouum hic exordium facias, siue cum superiore (quod quidem non inepte fieri potest) coniungas. Ego in iis, quae separaui, particulas connectentes, οὖν, δὲ, et similes, deleui.

5. ἁπάντων ἀκοῦσαι.] S. τῶν βελομένων συμβουλεύειν.

Ibid. καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνοι.] M. ἂν συμβαίνοι, vel συμβαίνει per ει.

6. ἕτερον δέ τι.] S. ὀρθῶς.

7. ἐν μὲν οὖν τῷ θορυβεῖν.] Hoc est, τῷ θορυβεῖν καὶ δυσχεραίνειν. dum tumultuamini, et fastiditis ea, quae dicuntur. Nihil opus est subtiliter disputare, vtrum τὸ θορυβεῖν antecedat, et τὸ δυσχεραίνειν sequatur, an τὸ δυσχεραίνειν causa sit τοῦ θορυβεῖν, cum vtraque coniungi soleant.

10. παραλήψετε.] παραλείψετε legendum per ει, a παραλείπω, non per η, a παραλαμβάνω: quorum verborum tempora, quae η et ει habent, crebro permutantur.

In VI.

In VI.

1421. 14. ὁρῶν μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Videtur hic nouum esse exordium. Fel. legit ὁρῶν μὲν γάρ, vt cum superiori connectatur. Sed haud dubie legendum ὁρῶ. alioqui, cum sequatur ὃ μὴν ἀλλὰ, v. 17. esset ἀνανταπόδοτον.

16. ὅς τε ἂν ἀκούσητε λόγος ἡδέως.] Atticum pro ὧν τε λόγων.

17. ἃ τις οἴεται χαριεῖσθαι.] Ea dicere, quibus te gratiam initurum putes.

19. ὑφίσασθαι περὶ ὧν.] περὶ ἐκείνων, ἃ. Sustinere propter ea, quae prodesse putet, siue explodi, siue quid vobis aliud visum fuerit.

21. κἂν ἄλλο τι βούλησθ' ὑμεῖς.] F. Α ὑπομένειν.

25. χρήσεσθε τούτῳ.] Malim χρῆσθε, vel χρήσησθε, propter particulam ἵνα.

pen. ἀηδὲς ὐδὲν τοιοῦτον.] Malim τοσοῦτον. particulam ὐδὲν non puto reiiciendam, tametsi ὐδὲ negatio praecessit. Sed duriuscule cohaerent τοσοῦτον ἢ εἰ. F. τοσοῦτον, etc. ὅσον εἰ.

1422. 3. ἄλλως τε καὶ συνειδότας.] Pro συνειδότων, ἐπειδὴ συνοίδατε, praesertim cum noueritis.

4. μετεγνωκότας.] Mutasse sententiam.

6. ἀντιλέγειν.] Lege ἄν τι λέγειν, tribus verbis.

In VII.

9. παρὰ πάντων τῶν συμβεβηκότων.] Ab his. M. περὶ, de his, quae acciderunt, vel de euentis. Sed legendum censeo συμβεβουλευκότων.

10. ὄντας ἐγγυτέρω τοῦ, τί πρακτέον, εὑρῆσθαι.] Esse propiores, vt, quid agi debeat, inuentum sit, id est, nihilo propius accessisse ad inuentionem, vel, aeque longe abesse ab eius inuentione, quod fieri conueniat, etc.

11. ἀναβῆναι.] Videtur idem esse, quod ἄνω βῆναι, adscendisse. Vnde et Κύρου καὶ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεις dicitur a Xenophonte et Arriano de-

1427. 8. ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς εἶναι.] Sed nec prope esse recte sentiendo, id est, multum abesse, vt recte sentiant.

15. ὥσπερ ἐκ γένους.] Tanquam e familia vel genere, hoc est, haereditariam.

In XV.

17. βελοίμην τοίνυν ἄν.] τοίνυν recte videtur omitti, alioqui hoc erit cum superiore coniungendum.

27. καὶ τὰ τῶν ἄλλων.] S. ἔργα τὰ προσήκοντα τοῖς ἄλλοις. Quid alii praestare debeant.

28. ἰδίᾳ.] καὶ ἰδίᾳ.

1428. 1. ἐπιτιμᾶν, εὐλαβεῖσθαι.] Malim ἐπιτιμᾷ, εὐλαβεῖται.

2. καθηκόντων ἅπαντες ἔσεσθε.] Censeo legendum καθηκόντων ἅπαντες διαπεπραγμένοι, vel πεποιηκότες ἔσεσθε.

4. ὃς εἴσω τῆς εἰρωνείας.] Quod intra istam dissimulationem veniat, id est, interpellet, abiicere cogat.

6. προσάγοντα.] προσάγειν οἱ πολέμιοι dicuntur hostes, cum exercitum admouent. Legi etiam queat προσιόντα.

In XVI.

10. περὶ μὲν τῶν παρόντων.] Pleraque sumta ex oratione περὶ συντάξεως.

15. ἐχ ὡς ἀσυνετόντων, ὅταν τις λέγῃ.] παρὰ τὸ συμφέρειν. Non quasi non vtilia dictu futura sint. Sed malim συνησόντων, παρὰ τὸ συνιέναι. Non quin intellecturi sitis. Ita enim sententia postulat. Etiam 3. Olynth. tribuit Athenienſibus intelligendi acumen, sed cum ignauia, hic vero cum peruersitate coniunctum. Vides, vna litera permutata, οἱ ἀντὶ τοῦ η, quantum discrimen faciat?

22. ἀλλὰ τοὺς ὑσάτους.] Belle inter se respondent, αἰτίους, ὑσάτους, ὁμοιόπτωτα.

In XVII.

In XVII.

1429. 5. *ταύτην τε ἀληθῆ.*] Similem ſententiam in Panegyrico habet Iſocrates, cui Demoſthenes opportune hic illud peruulgatum adiungit, *μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἐχ αὑτῷ σοφός.*

In XVIII.

13. *περαίνειν.*] Malo *παραινεῖν.*

14. *τᾶτ' ἀφέντας.*] Lego: *εἰ δὲ μὴ, τότ' ἀφέντα.* Sin minus, tum omiſſis.

19. *μήπω τότε δεδωκότας πεῖραν.*] De quibus id nondum compertum eſt. Sententia eſt, veteres magiſtratus emolumenta, nouitios gloriam habere propoſitam, neutros ſpectare vtilitatem publicam.

20. *εὐδοξῶσι.*] Lego *εὖ δόξωσι.*

25. *ἃ παραινῶ.*] Quid ſi *ἅπερ αἰνῶ*, ea, quae probo, legas?

In XIX.

1430. 3. *ἂν ὑμεῖς.*] Quae ſequuntur, ſic legi et diſtingui velim: *βραχύ τί μοι πειοθῆτε πάνυ.*

9. *τᾶ πρὸς.*] Malim *ἢ τᾶ.* aut certe ſubintelligitur haec particula: non minus, quam eius. Alioqui ſignificaret, non minus, quam is, etc. quod eſt ineptum.

12. *ὃ γὰρ αὐτὸς.*] Lego *ὁ αὐτός.* Similis ſententia eſt in exordio Iſocraticae orationis *περὶ εἰρήνης.*

14. *τί πρῶτον δοκεῖ συμφέρειν;*] Si legas, *καὶ τᾶ σκέψασθαί τι, πότερον δ. σ.* vertes: et conſiderandi quippiam, vtrum id profuturum eſſe videatur?

In XX.

16. *βελευόμενος.*] M. *βελευσόμενος.* et v. 22. *ὑπομείναιτε.*

In XXI.

1431. 13. *ἐφ' ἡσυχίας.*] per otium.

15. *περιέργως.*] Superuacanea. *παρέργους*, praeter rem, aliena ab inſtituto.

λειαν, αὐτῆς δὲ μηδὲν τυγχάνουσι φροντίζοντες, ἔπειτα καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν εἶχεν. Demirans eos, qui vitae cauſa caeterarum rerum curam ſuſciperent, ipſam vero mentem, a qua vitae totius vniuerſa ratio pendet, omnino negligerent, in rebus deinde adminiſtrandis idem plane ſenſit ac tenuit.

1412. 28. συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσι.] Sic Cicero pro Archia: Haec ſtudia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis perfugium et ſolatium praebent, oblectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. Quod Demoſthenes breuiter τῇ διανοίᾳ attribuit, id Cicero prolixiore paraphraſi ſtudiis adſcribit. τοῖς ἔχουσι, habentibus, id eſt, mente praeditis, hoc eſt, hominibus. Qui enim διάνοιαν non habet, bellua, non homo, eſt.

1413. 2. ἐν τοῖς σπουδαιοτάτοις.] S. ἀνθρώποις: admirationi eſſe inter praeſtantiſſimos viros. ſi ſubintelligas πράγμασι, propter res praeſtantiſſimas in admiratione. durius videbitur.

5. τῆς μὲν γὰρ.] S. τύχης.

6. τῆς δὲ.] τῆς ἐπιμελείας.

7. ἐν ἀνδραγαθίᾳ.] Praepoſitio ἐν haud ſcio an redundet. Nam verbum διαφέρειν datiuo ſimplici fere ac genitiuo iungitur, vt Iſocrates in Euagora: τοσοῦτον δὲ καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ διήνεγκεν, ὥστε etc. Ibidem ſine genitiuo: τυραννικὸς, τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν. Interdum praepoſitiones adduntur, vt paulo infra v. 26. πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. Iſocrates in Helenae encomio praepoſitionem ἐπὶ addit: τῶν ἐπ' ἀρετῇ διαφερόντων. Legendum igitur et hic fortaſſe ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ. Eſt autem ἀνδραγαθία fortitudo militaris, virtus, tropaeum, praeclarum facinus. ἀνδραγαθεῖν

γαθεῖν et ἀνδραγαθίζεσθαι, viri fungi officio, ἀνδρός τι ποιεῖν.

15. τὰς ἐφεσώτας.] praefectos, praefides, curatores. hi ſunt ipſi philoſophi.

18. τεταγμένοις.] τεταγμένης.

20. τί ποτ' ἂν βουληθείημεν μὴ ταύτην κατασχεῖν.] cur ea potiri nolimus?

23. τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ.] Similes fere verſiculos citat Plutarchus:

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ
Ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἠτησάμην.
Quae doceri poſſunt, diſco: quae inueniri,
Quaerito: optanda quae ſunt, a diis precor.

1414. 12. ἀλλ' ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν.] nec in re praeſenti meditari. Iſocrates in oratione ad Nicoclem praecipit ἐπὶ τῶν καιρῶν θεωρεῖν τὰς συμβουλεύοντας, id eſt, in ſubitis arduisque negotiis. ſed ibi plura περὶ τῶν καιρῶν annotauimus.

16. τὰς πολιτικὰς λόγους.] Sic nominat etiam praecepta gerendae reipublicae, non tantum forenſem et ſenatoriam dictionem. Vide vitam Iſocratis et orationem κατὰ σοφιστῶν.

25. ἀκούσειν.] ἀκούσεις.

vlt. ὑπερηφάνως.] Vnde etiam ſuſpectus fuit affectati regni.

Ibid. τὰ δὲ ταπεινῶς.] Referendum hoc videtur ad familiaritates ſcurrarum et meretricum, et ingenii leuitatem: qui ſe omnium moribus accommodarit, nec tamen libidinibus ſuis modum fecerit. Vnde etiam apud Lacedaemonios ἡ αὐτὴ ἦν γυνή, vt ait Plutarchus.

1415. 1. ὑπεραπράτως.] Luxus et libidines Alcibiadis nemo ignorat, qui hiſtoricos attigit.

10. καὶ κύριον αὐτῆς καταστήσαντα.] M. κύριον αὐτῆς καταστάντα, omiſſa coniunctione, et ἀορ. ἀ

in β′ mutato, qui passiue vsurpatur: eius imperio potitum, summa reipublicae ad eum delata. post v. 12. pro διενεγκεῖν lege διελθεῖν. et v. 14 pro ἀποβέβληκε ἀποβέβηκεν, et v. 15. pro πολὺν πολύ.

1415. 17. ἄνευ τέχνης ταύτης τῆς πραγματείας.] absque huius disciplinae, id est, philosophiae, arte. malim tamen cum Bruciolo καὶ τοιαύτης τῆς πραγματείας legere.

24. ἔτι τέτων.] σέ τι.

26. προήρημαι τῶν πολλῶν.] M. πολιτικῶν, vt est in variis lectionibus annotatum: etsi τῶν καλῶν et τῶν ἄλλων non incommoda esset παρωνομασία.

pen. διαιρῆμαι.] Bruciolus annotauit δὴ αἱρῆμαι, ego malim διηγῆμαι.

1416. 2. πραττείας.] πραγματείας ταύτης, id est, ἐκ τῆ σοφιζεύειν.

6. τὸ πρὸς Μεγαρέας.] Vide Diogenem Laërtium in vita Solonis de simulata eius insania recipiendae gratia Salaminos.

9. οἱ πλεῖσοι ἐπὶ Ἑλλήνων.] οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων.

11. τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν.] Solonem etiam Isocrates in oratione περὶ ἀντιδόσεως inter sophistas recenset. Malim tamen hic σοφῶν legere.

15. ὑφ' ὧν ἔν σοί τε παραινῶ.] Lego cum Bruciolo: ἐγὼ μὲν ἔν ἔτ' αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοί τε παραινῶ φιλοσοφεῖν μεμνημένω.

17. διήλθομεν.] lego διῆλθον.

19. ἀνακτήσασθαι.] redire tecum in gratiam, quanquam hic καταχρηστικῶς accipi videtur, pro emereri fauorem tuum.

21. ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ.] S. τὰς παρεκνέσεις τὰς ἐμάς: si non parui feceris mea monita.

23. μὴ δ' εἰ τῶν ἐντυγχανόντων.] Neque vero, si etc. Est prohibendi particula τὸ μὴ, non copulatiua.

1416. 26.

1416. 26. προσέχοντα.] πρόεχοντα.

1417. 9. ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι.] bifariam intelligi potest, vel, me cupide spectaturum, quodnam de te specimen praebeas: vel, statim fore, qui mihi litem moueant, si te secus gesseris: et sic accipiendum probat id, quod statim sequitur.

11. τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον.] S. ἔνεκα. mihi tua amicitia non debet crimini dari, aut esse fraudi.

26. τὸ μὲν ἐν ἐμὸν ἦν ἔργον.] ἦν Bruciolus recte omisit.

vlt. ἐπιπολαίως.] leues, parui momenti, non solidas, nec diu duraturas.

1418. 9. ἕλοιτο, βελόμενος φίλως.] post ἕλοιτο interpungendum, comma ante φίλως delendum.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
IN DEMOSTHENIS EXORDIA
CONCIONVM.

In I.

Initium huius exordii fere conuenit cum exordio primae Philippicae.

1418. 3. οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων.] Plurimi solitorum. Haec sat commode reddi nequeunt. Nam et eandem breuitatem latinus sermo respuit, et, si participio infinitiuum, qui subintelligitur, subiicias, molesta est repetitio. Sed ego meum tenebo institutum, vt non temere vllum verbum, cuius aliqua modo vis sit, praetermittam, Lectorem orans, vt asperitatem dictionis non tam oderit, quam veritatem interpretationis amet.

1418. 8. *κατὰ τούτους.*] Secundum hos dicere, id est, illis assentiri. Legendum *μετὰ τούτους*, vt sit antitheton *τῶ πρῶτος*, primus, post hos.

1419. 1. *ὡς ἐκ τοιούτων.*] Hoc est, *δυσκολίαν ἐχόντων πραγμάτων*: vt talium, hoc est, arduarum rerum natura patitur.

4. *ἐπὶ τῶ πολεμεῖν ὄντες.*] Dum in bellando essetis. Sic Terentius: Ctesipho totus in amore est. *ὁ Κτησιφῶν ὅλος ἐπὶ τῶ ἐρᾶν, ἢ, ἐπὶ τῶ ἔρωτός ἐστι*: vel, *ἐν τῷ ἔρωτι.*

5. *εἰ γὰρ ἐκεῖναι.*] *τὰ ἐπὶ τῶ πολεμεῖν.*

7. *βελτίω.*] Scilicet *τὰ πράγματα.*

8. *προσάττοι τούτων, ὀρθῶς.*] Lego *προσάττοι, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν*, mandet, eum recte dicere.

12. *καὶ ζημιώμενοι, ταῦτα λέγῃ.*] Ante *ταῦτα* comma ponendum. Est autem familiare Demosthenis, relatiua priore, antecedentia posteriore loco ponere, *ἃ ταῦτα.* Similis fere sententia est in 2. Olynthiaca, et oratione *περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ.*

16. *ἂν ᾖ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται.*] Sic distinguendus hic locus, vt interpungas ante *ἄν*, et post *προσήκουσα.* Mox v. 19. *ἐθελοντὰς* lege, ab *ἐθελοντής.*

In II.

22. *παρίσταμαί μοι.*] Assistit mihi, id est, *δύναμαι*, possum, in promtu mihi est. vt in Olynth. 3. annotauimus.

Ibid. *τό, τε τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω.*] Ambiguum est, *ὑμῶν* vtro referatur, ad *πολιτείας* ne, an ad *ἀκούσω.* malo tamen exponere: audito e vobis reipublicae nomine: quam, audito reipublicae vestrae nomine. Sequitur enim v. 25. *τὴν πολιτείαν δημοκρατίαν ὀνομάζετε*, rempublicam democratiam nominatis.

27. *ἀκούσαντας.*] Malim *ἀκούοντας.*

1419. 27. *ὃ καὶ θαυμάζω τίς ἡ πρόφασις.*] Pro *δι' ὃ, τίς τέτε.* est Graeca breuitas et *ἔλλειψις*: nisi forte legendum sit *οὗ*.

pen. *πότερον προῖκα.*] Vtrum gratuito dicere illa ipsos putatis? perstringit oratores aduersae factionis, vt largitionibus corruptos.

1420. 1. *καὶ πλείω σιωπῇ.*] Plura etiam silentio potius darent, id est, tacentibus, quam dicentibus. et fortasse legendum *σιωπῶσι*. Hoc non ita intelligo, vt Demosthenes in Harpali causa, Plutarcho autore, viginti talentis tacuit. Sed hoc dici puto, illos oratores non modo esse corruptos, sed etiam ineptos, vt qui illis noceant, quos defensos velint. Praestat autem taceri omnino, quam male agi causam.

7. *τῦτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν.*] Sine interpunctione legendum, *μὴ πάσχειν τῦτο, ἀντὶ τῦ μὴ ἔτω διακεῖσθαι τὴν ψυχήν.*

10. *ἡνίκα ἀδοτιῦν ὑμῖν πλέον ἔσαι.*] Quando vobis nihilo plus erit, id est, *ἡνίκα ἀδὲν ὠφελήσει*, cum intellecto errore nihilo vobiscum agetur melius. D. Basilius huic formulae datiuum participii addit: *ὅταν ἀδὲν ἔσαι πλέον ἀνιωμένοις.*

In III.

16. *τὸ δὲ μηδοτιῦν μεταλαμβάνειν τὸν δῆμον.*] At rei prorsus nullius participem esse populum, id est, sublatam esse populi autoritatem. Potest etiam exponi: Illud autem, quod populus nihil omnino mutat, nullum hisce malis remedium quaerit, etc. Sic verbo *μεταλαμβάνειν* vsus est Isocrates in Panathenaico: *καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ' εἰρηκέναι περὶ ταύτης, ἣν ἀναγκασθέντες μετελάβομεν.* Nec vero de ea me republica quisquam dixisse haec existimet, quam coacti pro altera sumus amplexi. Dubitari tamen potest, an ibi legendum sit potius *μετεβάλομεν*, a *μεταβάλλειν*, non

non a μεταλαμβάνειν, quod Hesychius μετάλαγχάνειν καὶ μετέχειν exponit.

1420. 17. τὰς ἀντιπράττοντας περιεῖναι.] S. τῷ δήμῳ. eos, qui populo aduersantur, superiores esse, vel superstites, non tolli e medio. Nam vtraque est verbi περιεῖναι significatio.

In IV.

Ad vers. 21. Hoc est primae Olynthiacae exordium, paucis duntaxat verbis mutatis. Lego et hic v. 24. ἐθελοντὰς, ὀξυτόνως. pro αὐτὰς v. 25. fortasse legendum ἁπάντων τῶν βελομένων.

In V.

1421. 3. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Aldinus codex habet ἔστι δὲ, ὦ. Sic continuaretur cum quarto. Parum autem refert, siue nouum hic exordium facias, siue cum superiore (quod quidem non inepte fieri potest) coniungas. Ego in iis, quae separaui, particulas connectentes, οὖν, δὲ, et similes, deleui.

5. ἁπάντων ἀκοῦσαι.] S. τῶν βελομένων συμβουλεύειν.

Ibid. καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνοι.] M. ἂν συμβαίνοι, vel συμβαίνει per ει.

6. ἕτερον δέ τι.] S. ὀρθῶς.

7. ἐν μὲν οὖν τῷ θορυβεῖν.] Hoc est, τῷ θορυβεῖν καὶ δυσχεραίνειν. dum tumultuamini, et fastiditis ea, quae dicuntur. Nihil opus est subtiliter disputare, vtrum τὸ θορυβεῖν antecedat, et τὸ δυσχεραίνειν sequatur, an τὸ δυσχεραίνειν causa sit τοῦ θορυβεῖν, cum vtraque coniungi soleant.

10. παραλήψετε.] παραλείψετε legendum per ει, a παραλείπω, non per η, a παραλαμβάνω: quorum verborum tempora, quae η et ει habent, crebro permutantur.

In VI.

In VI.

1421. 14. ὁρῶν μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Videtur hic nouum esse exordium. Fel. legit ὁρῶν μὲν γάρ, vt cum superiori connectatur. Sed haud dubie legendum ὁρῶ. alioqui, cum sequatur ὁ μὴν ἀλλά, v. 17. esset ἀνανταπόδοτον.

16. ὅς τε ἂν ἀκούσητε λόγος ἡδέως.] Atticum pro ὃν τε λόγων.

17. ἃ τις οἴεται χαριεῖσθαι.] Ea dicere, quibus te gratiam initurum putes.

19. ὑφίσασθαι περὶ ὧν.] περὶ ἐκείνων, ἃ. Sustinere propter ea, quae prodesse putet, siue explodi, siue quid vobis aliud visum fuerit.

21. κἂν ἄλλο τι βούλησθ' ὑμεῖς.] F. Α ὑπομένειν.

25. χρήσεσθε τούτῳ.] Malim χρῆσθε, vel χρήσησθε, propter particulam ἵνα.

pen. ἀηδὲς ὐδὲν τοιοῦτον.] Malim τοσοῦτον. particulam οὐδὲν non puto reiiciendam, tametsi οὐδὲ negatio praecessit. Sed duriuscule cohaerent τοσοῦτον ἢ εἰ. F. τοσοῦτον, etc. ὅσον εἰ.

1422. 3. ἄλλως τε καὶ συνειδότας.] Pro συνειδότων, ἐπειδὴ συνοίδατε, praesertim cum noueritis.

4. μετεγνωκότας.] Mutasse sententiam.

6. ἀντιλέγειν.] Lege ἄν τι λέγειν, tribus verbis.

In VII.

9. παρὰ πάντων τῶν συμβεβηκότων.] Ab his. M. περὶ, de his, quae acciderunt, vel de euentis. Sed legendum censeo συμβεβουλευκότων.

10. ὄντας ἐγγυτέρω τοῦ, τί πρακτέον, εὑρῆσθαι.] Esse propiores, vt, quid agi debeat, inuentum sit, id est, nihilo propius accessisse ad inuentionem, vel, aeque longe abesse ab eius inuentione, quod fieri conueniat, etc.

11. ἀναβῆναι.] Videtur idem esse, quod ἄνω βῆναι, adscendisse. Vnde et Κύρου καὶ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεις dicitur a Xenophonte et Arriano de-

no descripta expeditio contra Persas: et Plutarchus in vita Demosthenis: τῷ δ' ἄνωθεν ἐκ Σάρδεων καὶ Ἐκβατάνων ἐπιβατὸς χρυσίῳ γεγονώς. Vnde apparet, verbum ἀναβαίνειν de loco editiore proprie intelligi. Et Isocrates in Panegyrico de Persis loquens: Τοιγαροῦν, inquit, οἱ καταβαίνοντες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλοῦσι σατράπας, ὑπ' ἀναισχύντοις τὴν ἐκείνων παίδευσιν.

1422. 14. ἑαυτῶν κατηγοροῦσι.] Id est, ἀλλήλων. mutuo accusant, vel, se inuicem.

22. ὅτι δὲ ὑμῖν.] Quia vero vobis non confert, scilicet, aures praebere vitilitigatoribus.

25. τῶν αὐτῶν τούτοις οὐδὲν.] nihil eorundem illis faciam, id est, eos minime imitabor.

In VIII.

1423. 1. Hoc est exordium orationis περὶ συμμοριῶν, verbo vno duntaxat atque altero mutato.

In IX.

22. Hoc est exordium orationis ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν.

1424. 2. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικιστί.] In oratione p. 202. 11. ἀττικῶς.

14. ὑπ' αὐτῶν.] S. τῶν τε τοῖς Λάκωσι καὶ τῶν τοῖς Ἀρκάσι συνειρηκότων. In oratione est ὑφ' ἁπάντων, p. 202. 22.

In X.

23. διὰ τὰς καιρὸς ἐνίων ὑπεναντίων αὐταῖς.] Libet ad huius loci declarationem pauca ex epistola Ciceronis ad Lentulum adscribere: Neque permanendum, inquit, in vna sententia, conuersis rebus, ac bonorum voluntatibus immutatis, sed temporibus assentiendum. Nunquam enim praestantibus in Republica gubernanda viris laudata est in vna sententia perpetua permansio. Sed vt in nauigando tempestati obsequi artis est, etiamsi portum tenere non queas, quum vero id

ro id poſſis mutata velificatione aſſequi, ſtultum eſt, eum tenere cum periculo curſum, quem coeperis, potius, quam eo commutato, quo velis tandem peruenire: Sic, quum omnibus nobis in adminiſtranda republica propoſitum eſſe debeat (id quod a me ſaepiſſime dictum eſt) cum dignitate otium, non idem ſemper dicere, ſed idem ſemper ſpectare debemus.

In XI.

1425. 10. *ἁμάρτημα τὸ συμβουλεύειν προτιθέναι.*] Erratum fuerit, conuocare ſenatum, proponere deliberationem, dare conſulendi poteſtatem.

13. *ὡς δοκιμάσαι δέον.*] Quaſi probandum ſit.

14. *τὰς βουλομένους λέγειν.*] Quae ſequuntur, v. 15. ſic legenda ſunt: *παρὰ μὲν γὰρ τῶν ὅλως ἀποτρεῖσθε ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν*, etc. et poſtea v. 18. pro *οἷόν τε* lege *οἷονται*.

In XII.

1426. 2. *κατηγορίας προέσθαι.*] Accuſationes abiicere. malim *ὑπερθέσθαι*, differre, in aliud tempus reiicere.

3. *καθ' ὅτου πέπεικεν.*] Contra quem. malim *καθ' ὅ, τι*, prout viſum fuerit.

6. *τοῖς πεπραγμένοις.*] Malim *τῶν τοῖς*.

In XIII.

15. *ὃ τὸ.*] *ὅτω.*

19. *τοῦ τοσοῦτον.*] *τοῦ* delendum.

26. *προσήκειν.*] *προσήκει.*

1427. 2. *ἀξιόχρεώς ἐστι.*] Sententia eſt, euerſionem legum rem eſſe tantam, vt nullo ſatis magno ſupplicio coerceri poſſit et vindicari, neque, etiamſi multa irrogetur delinquenti, propterea quicquam conſultum eſſe reipublicae.

In XIV.

7. *ὅτι μόνον.*] *ὅτι ὃ μόνον* lege.

1427. 8.

1427. 8. ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς εἶναι.] Sed nec prope esse recte sentiendo, id est, multum abesse, vt recte sentiant.

15. ὥσπερ ἐκ γένους.] Tanquam e familia vel genere, hoc est, haereditariam.

In XV.

17. βελοίμην τοίνυν ἄν.] τοίνυν recte videtur omitti, alioqui hoc erit cum superiore coniungendum.

27. καὶ τὰ τῶν ἄλλων.] S. ἔργα τὰ προσήκοντα τοῖς ἄλλοις. Quid alii praestare debeant.

28. ἰδίᾳ.] καὶ ἰδίᾳ.

1428. 1. ἐπιτιμᾷν, εὐλαβεῖσθαι.] Malim ἐπιτιμᾷ, εὐλαβεῖται.

2. καθηκόντων ἅπαντες ἔσεσθε.] Censeo legendum καθηκόντων ἅπαντες διαπεπραγμένοι, vel πεποιηκότες ἔσεσθε.

4. ὃς εἴσω τῆς εἰρωνείας.] Quod intra istam dissimulationem veniat, id est, interpellet, abiicere cogat.

6. προσάγοντα.] προσάγειν οἱ πολέμιοι dicuntur hostes, cum exercitum admouent. Legi etiam queat προσιόντα.

In XVI.

10. περὶ μὲν τῶν παρόντων.] Pleraque sumta ex oratione περὶ συντάξεως.

15. οὐχ ὡς ἐ συνοισόντων, ὅταν τις λέγῃ.] παρὰ τὸ συμφέρειν. Non quasi non vtilia dictu futura sint. Sed malim συνησόντων, παρὰ τὸ συνιέναι. Non quin intellecturi sitis. Ita enim sententia postulat. Etiam 3. Olynth. tribuit Athenienſibus intelligendi acumen, sed cum ignauia, hic vero cum peruersitate coniunctum. Vides, vna litera permutata, οἱ ἀντὶ τοῦ η, quantum discrimen faciat?

22. ἀλλὰ τὰς ὑσάτας.] Belle inter se respondent, αἰτίας, ὑσάτας, ἁμαρτήματα.

In XVII.

In XVII.

1429. 5. *ταύτην τε ἀληθῆ.*] Similem ſententiam in Panegyrico habet Iſocrates, cui Demoſthenes opportune hic illud peruulgatum adiungit, *μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἐχ αὑτῷ σοφός.*

In XVIII.

13. *περαίνειν.*] Malo *παραινεῖν.*

14. *τᾶτ' ἀφέντας.*] Lego: *εἰ δὲ μὴ, τότ' ἀφέντα.* Sin minus, tum omiſſis.

19. *μήπω τότε δεδωκότας πεῖραν.*] De quibus id nondum compertum eſt. Sententia eſt, veteres magiſtratus emolumenta, nouitios gloriam habere propoſitam, neutros ſpectare vtilitatem publicam.

20. *εὐδοξῆσι.*] Lego *εὖ δόξῃσι.*

25. *ἃ παραινῶ.*] Quid ſi *ἅπερ αἰνῶ*, ea, quae probo, legas?

In XIX.

1430. 3. *ἂν ὑμεῖς.*] Quae ſequuntur, ſic legi et diſtingui velim: *βραχύ τί μοι πεισθῆτε πάνυ.*

9. *τᾶ πρὸς.*] Malim *ἢ τᾶ.* aut certe ſubintelligitur haec particula: non minus, quam eius. Alioqui ſignificaret, non minus, quam is, etc. quod eſt ineptum.

12. *ὃ γὰρ αὐτὸς.*] Lego *ὁ αὐτός.* Similis ſententia eſt in exordio Iſocraticae orationis *περὶ εἰρήνης.*

14. *τί πρῶτον δοκεῖ συμφέρειν;*] Si legas, *καὶ τᾶ σκέψασθαί τι, πότερον δ. σ.* vertes: et conſiderandi quippiam, vtrum id profuturum eſſe videatur?

In XX.

16. *βελευόμενος.*] M. *βελευσόμενος.* et v. 22. *ὑπομείναιτε.*

In XXI.

1431. 13. *ἐφ' ἡσυχίας.*] per otium.

15. *περιέργως.*] Superuacanea. *παρέργους*, praeter rem, aliena ab inſtituto.

1431. 17. *ἐὰν ἄρα τι.*] Pro *τινὸς.* si alicuius rei mentionem fecero.

In XXII.

21. *εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὦ ἄ. Α. μηδενὶ συμπολιτευόμενοι.*] Si sine studiis partium et factionibus curassemus rempublicam. *συμπολιτεύεσθαι* et *ἀντιπολιτεύεσθαι* contraria sunt.

26. *λόγου τυχεῖν.*] Dicendi potestas datur.

pen. *εἰ μὲν οὖν δεῖ ταῦτα πυνθάνεσθαι.*] Corruptum esse hunc locum existimo, nec habeo tamen in praesentia, qui emendem. Diuinandum igitur hic potius, quam interpretandum fuit. Veneta Franciſci Brucioli editio hic tria fere magna folia, et exordia circiter quindecim, non quidem praetermisit, sed in alium locum transtulit, et cum hoc exordio, eius exordii, cuius initium est: *Οὔ μοι δοκεῖτε, ὦ ἄ. Α. περὶ ἧς οἴεσθε*, etc. p. 1448. 10. haec verba *ἐκ τῶν παρελελυθότων χρόνων καθέλκειν τριήρεις*, p. 1432. 1. continuauit: et postea hoc exordium subiecit: *Οἶμαι πάντας ἂν ὑμᾶς, ὦ ἄ. Α. ὁμολογῆσαι*, etc. Quae editio, quia Io. Bernardi Feliciani, viri doctissimi, et de Demosthene praeclare meriti, industria, infinitis prope locis longe est, quam aut Aldina, aut Heruagiana vetus, emendatior, operae pretium esse putaui, in hac postrema recognitione a mei exemplaris ordine recedere: ac Brucioli editionem, quam Heruagiana posterior, a me cum annotatiunculis meis ad Oporinum missa, imitata est, sequi. Habet autem hoc exordium lemmata quaedam Philippicarum orationum, in quibus haec corrigenda videntur.

Ibid. *καὶ σκοπεῖν.*] *καὶ μὴ σκοπεῖν.*

vlt. *καὶ πάσχειν.*] F. *καὶ φάσκειν.* et p. 1432. 16. *περιέσαι.*

1432. 18. *κρίνετε δ' ὧν.*] *κρινεῖτε δ' ὃ ἄν.*

19. *ἐγὼ δὲ βέλομαι.*] M. *ἐγὼ δὲ βελοίμην ἄν.*

1432. 24.

1432. 24. μηδ' ἀναλαβεῖν.] μηδ' ἀναβάλλειν.

In XXIII.

1433. 6. ὅσην ὑπὲρ.] M. ὅσηνπερ.

10. εἰς ἃς ἂν ἥκωσιν.] S. αἱ πράξεις. ad quos eae venerint. Res enim in eorum poteſtate ſunt, a quibus adminiſtrantur.

19. παρὰ τὴν αὐτὴν γνώμην.] Ob eandem ſententiam, id eſt, negant, alios ita eſſe defendendos, vt ipſi, neceſſe ſi ſit, defendi nos velimus. quid vero, ſi legas καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν, contra ſui animi ſententiam?

In XXIV.

27. φήσετε.] Malim φήσαιτε.

pen. τῶν ἐπιτιμώντων.] Id eſt, ἢ τὰς ἐπιτιμῶντας. Sic Ariſtoteles: τοῖς εἰδόσιν ἡδίων ἡ διαγωγὴ τῶν ζητούντων, id eſt, ἢ τοῖς ζητοῦσι.

1434. 3. ὑπολητέον εἶναι.] Exiſtimandum eſſe. haec duo verba, vndecunque in contextum orationis irrepſerint, ſuperuacanea eſſe puto.

5. καὶ μέχρι τοῦ.] Et quo vſque tandem haec progredientur? μιμητικῶς haec accipienda ſunt.

In XXV.

19. ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη.] Aut φανείη, aut φαίη τις.

21. ὑπὲρ αὐτῶν μὴ ἔχειν.] S. εἰπεῖν. At ſua facta non poſſe, vt cuiusque dignitas poſtulat, defendere.

pen. πλεονεκτοῦσιν εὐηθείας.] Veſtra bonitate fruuntur. hoc malo, quam εὐηπίας, quod Bruciolus habet.

1435. 1. οἵοις ἐδ' ἔστιν ἄν τῶν ἄλλων.] Bruciolus ἐδέ τις ἄν. Ego malim οἵοις ἐδέσιν ἂν τῶν ἄλλων, qualibus aliorum nullis vti queant. ac prope affirmarim, ita eſſe legendum. Nam et facilis lapſus eſt, ἐδ' ἔστιν pro οὐδέσιν ſcribere, et alioqui conſtructio non quadrat.

4. τέτας Ῥοδίων.] F. τὸν τῶν Ῥοδίων.

20. καταδουλῶσθαι βουλόμενοι τὰς αὐτῶν πολίτας, διαβάλλουσιν ἡμᾶς.] Qui ſuos ciues opprimere

ſeruitute ſtudeant, calumniari nos. comma non poſt βυλόμενοι, ſed ante διαβάλλεσι ponendum. praepoſitionem πρὸς redundare puto. nam verbum διαβάλλειν e ſuperioribus liquet ad Athenienſes pertinere.

In XXVI.

1435. 25. πράξασιν.] Id eſt, εἰ ἂν ἐπράξατε, ſi felix eſſet euentus.

Ibid. λέγειν γὰρ εὐφήμως πάντα δεῖ.] omnia enim placide ſunt dicenda, id eſt, non eſt vtendum verbis aſperioribus, aut vocibus mali ominis. Hac parentheſi rationem reddit, cur dicat potius εὐτυχῶς καὶ καλῶς: quod alterum membrum hac de cauſa praetermiſit.

26. τὰ τῆς αἰτίας.] *Cauſa* hic potius, vt de rebus proſperis, quam *crimen*.

vlt. ἐξαπατᾶν ὑμᾶς αὐτούς.] Ab eis ſeduci vos.

1436. 3. ὡς ἄνθρωπος (non ἀνθρώποις) καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.] Vt homo et coram vobis auditoribus.

7. προσυποσχεῖν.] S. λόγον. Fortunam quoque praeſtare. Sic Cicero: Nihil eſt ſapientis praeſtare praeter culpam.

13. ὡς εὖνους.] S. ἐςὶ. ſe eſſe beneuolum, bene velle.

14. εὔχομαι δὲ.] Alii δὴ.

18. ἐσπουδακότας.] ἐσπουδακότος in genitiuo.

In XXVII.

20. εἴη εἶναι.] Id eſt, δύναιντο εἶναι. Fieri queat, vt eadem et probentur nobis, et vtiliſſima ſint.

22. καὶ ὄντων ἀληθῶς.] ὄντων pro imperatiuo accipio, ὑποθετικῶς. Eſto ſane, reuera ita ſit. Quid vero, ſi pro καὶ ὄντων legas κρινόντων, ſcilicet ὑμῶν, ſi vere iudicetis? Aut, ταὐτὰ καὶ δοκεῖν τὰ βέλτισθ' ὑμῖν, καὶ εἶναι ἀληθῶς.

1436. 23.

1436. 23. δεῖ μέντοι.] Iam conceſſioni correctionem ſubiicit.

24. βελομένης καὶ κοινῶς.] βελευομένης καὶ κοινῶν, ſcilicet πραγμάτων. Sin κοινῶς ad verbum ἀκύειν referes, particulam καὶ omiſſam velim. Mox v. pen. τῶν αὐτῶν τύτων τῶν πεπραγμένων, addito articulo.

vlt. νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς.] S. εἰδέναι.

1437. 5. ἔστι δὲ τοῖς μάλιστα πεπεικόσιν ὑμᾶς ταῦτα, ἐφ' ὧν νῦν ἐστε, τύτοις καὶ μάλιστα συμφέρον, τὸ λόγε τυχεῖν τὲς ἀντιλέγοντας.] Eſt autem, qui iſta, in quibus nunc eſtis, maxime perſuaſerunt, his vel maxime vtile, vt, qui contrarium ſentiunt, audiantur. τύτοις pleonaſmus elegans. καὶ μάλιστα, vel maxime, ἐχ ἥκιστα. Similis ſententia eſt in fine orationis περὶ συμμοριῶν, p. 189. 27. κἂν ταῦτα ποιῆτε, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς ταναντία πείθεσι τὰ συμφέροντα πράξετε· ἃ γὰρ ὀργισθήσεσθε αὐτοῖς ὕστερον, νῦν ἁμαρτάντες.

9. τῦτο πράξαντες.] Id eſt, ἀντιλέξαντες.

Ibid. ἀθώες τὲς κινδύνες.] Innoxia pericula, id eſt, vel non accuſabuntur, vel abſoluentur ſententiis iudicum.

10. ποιήσεσιν αὐτοῖς.] τοῖς ὑμᾶς πείθεσι.

11. ἔκεν γε ἔξεσιν.] Saltem non poterunt.

12. ἦν ἔργων.] ἔργον. Audire, quaecunque hominis officium fuerit: fortaſſis ἠκέσθαι, vt auditi ſunt. Nam audire licuit omnibus, perorare non item.

In XXVIII.

16. εἶμαι δεῖν ὑμᾶς.] Eſt exordium orationis de libertate Rhodiis reſtituenda.

In XXIX.

1438. 5. ἄνευ λογισμοῦ τι πεπονθέναι.] Quibus ſine ratione vulgus nonnihil eſſe affectum, vel motum, ἐν πάθει γεγονέναι.

7. μοὶ καὶ μετὰ.] Lege μὴ.

1438. 11. *τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω.*] Affectus rationi obedientes praebendi. et Cato:

Pauca voluptati debentur, plura ſaluti.

13. *ἐν ἡδονῇ πράττειν ἔνθ'.*] *ἡδέα εἶναι*, eſſe voluptati.

18. *δοκιμάζοντες.*] *τῷ δοκιμάζειν*, non inopia iudicii, ſed prauitate ingenii. Mox v. 21. lege *καὶ μεταπεισθείητε.*

22. *ὁ μὲν ἀγνοεῖν ὑμᾶς τὸ συμφέρον, ὁ δ'.*] Sic legendum puto, pro *οἱ μὲν, οἱ δὲ.* Sin minus, alius vos dicet in ignoratione verſari, alius, quod aliquis voluerit, id dicet: id eſt: Erunt, qui vos reprehendant, erunt etiam, qui vobis blandiantur et aſſententur.

In XXX.

26. *εἴ τινες.*] *οἵτινες* lege.

1439. 7. *ἀκούσετε.*] Lego *ἀκούσαιτε.*

11. *πάσχοντες.*] Lego *παρασχόντες.*

In XXXI.

14. *ἐγὼ μὲν δή.*] Videtur cum ſuperiore poſſe coniungi, ſed parum refert.

15. *αὐτοῖς εἰπεῖν.*] Aut his, qui a me diſſentiunt, aut pro *ὑμῖν* poſitum, aut (quod maxime probo) aliunde irrepſit particula *αὐτοῖς.* niſi forte placeat *αὐτὸς εἰπεῖν*, vt ipſe dicam.

In XXXII.

21. *εἰ δ' ἄρα μὴ πρόδηλος ἦν.*] Scilicet *ὁ πόλεμος.*

22. *ἐβουλεύεσθε· ὑπὲρ αὐτοῦ.*] Ante *ὑπὲρ* colon ponendum. *τότε* per pleonaſmum quendam emphaticum accedit, vt ſupra de pronomine *ἕτος* admonui.

24. *ἃς λελυμάνθαι.*] Quas perdidiſſe, quaſi eſſet *ταύτας δὲ.* pro *λελυμασμένοι ὦσι*, perdiderint.

25. *τοῦθ' ὑμῶν.*] Veſtram iſtam excuſationem accipiet nemo. Vel, iſtud a vobis accipiet nemo. *ὑμῶν* non

non iungendum eſt nomini ἁδεὶς, ſed vel pronomini τῦτο, vel verbo ἀποδέξεται.

1440. 5. ὅσηπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων ἀμελείας.] Aut ἀμέλειαν, aut ὅσονπερ ἀμελείας.

6. ἐκ πολλῦ.] S. χρόνυ, hoc eſt, μετὰ πολὺν χρόνον, longo poſt tempore.

7. ἐλεῖν.] Verbum δυνηθῆναι addit Bruciolus. quod ſine et ſententiae et conſtructionis incommodo vel adeſſe vel abeſſe poteſt: niſi quod id abeſſe magis Demoſthenicum videtur.

In XXXIII.

21. ἂν εἶναι βελτίως.] Pro ἔσεσθαι.

23. μὴ ξασιάζειν.] M. μὴ συξασιάζειν.

24. ἄ ἕτεροι.] Lego οἱ ἕτεροι, vel ἄτεροι, alterutri.

vlt. τὸ γὰρ καταράσασθαι σύμβελεύοντι.] Id eſt, ὅπως ὁ συμβελεύων καταράσηται. Non decuerit conſiliarium deuouere quenquam, vel, diris perſequi. Magna fuit religio veterum, ne qua vel in auſpicandis nouis rebus ominoſa, vel alioqui propoſitae rei minus congrua vox audiretur. Vnde in epitaphio noſter autor Bacchum nominare, nuptiarum item prolixius meminiſſe, nefas ducit.

In XXXIV.

1441. 1. αἰτιασαίμην μὲν ἔν.] Lego pro ἔν, οὐδένα. Sequitur enim v. 2. ἀλλ' ἤ, nec aliter ſententia conſtabit.

In XXXV.

8. εὐδοξῶσι.] Et hic εὖ δόξωσιν. εὐδοξεῖν (ſed εὐδοκιμεῖν vſitatius) eſt florere gloria, cuius contrarium ἀδοξεῖν, vel in obſcuro eſſe, vel etiam, male audire.

20. ἀδ' ἐπὶ τῷ.] Neque hoſtium infirmitate fretos eſſe, ſed, etiamſi potentes illi ſint, tamen ſperari victoriam debere: ἐπὶ τῷ κρατῆσαι, v. 21. coniunge, et poſtea, ibid. κἂν δύνωνται, S. οἱ ἐχθροί.

1441. pen. καίπερ ὑμᾶς ἡγεμένας.] tametſi vos duci video. ἡγεῖμαι nunquam paſſiua ſignificatione legi. quare κηλεμένας legendum cenſeo, id eſt, demulceri: vel πειθομένας, perſuaderi, vel potius (quod eſt et ſcripturae et pronunciationi propius) ἡδομένας τούτοις, (S. τοῖς ἐξαπατῶσι τῶν ῥητόρων, vel τούτοις τοῖς λόγοις: quod perinde eſt) delectari. Inter enim dictandum librarius facile ἡγε pro ἡδο accipere potuit. et ex ea re, cum vel anagnoſtes obſcurius locutus eſt, vel librarius ſurdaſter fuit, conſentaneum eſt, multos bonos autores male eſſe deprauatos.

1442. 1. λόγον καταδεῖσαι.] pertimeſcere orationem, id eſt, diffidere orationi, ſi ſis meliora dicturus. Obſerua et hoc, λόγον τὸν μέλλοντα λέγειν, orationem dicturam: etſi fortaſſe verba ſic ordinanda ſunt: εὖ ἴσθι, τὸν μέλλοντα λέγειν λόγον βελτίω, etc. καταδεῖσαι: vt is ſibi metuat, qui meliorem et vtiliorem habiturus eſt orationem.

In XXXVI.

14. εἰ δ' ἄρα.] Quod ſi alibi vſpiam, vel alia quapiam ratione eueniret. Satis obſcurum eſt, quid ſibi velit. Sententiam eſſe puto: ſi id minus perſuaderi vobis poſſet, ego tamen rectum conſilium nihilo minus mihi laudi ducerem.

15. ἄλλῃ πῃ.] Quod ſi alio quopiam modo, hoc eſt, ſi ſecus eueniret, ſi malus euentus eſſet conſilii. ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι, pro ὑπ' ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι, a me eſſe dictum: ſententia erit abſurda. Quis enim autor infelicis eſſe conſilii velit? coactius etiam illud eſt, ſi ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι, cum mea pernicie eſſe dictum, mihi id nocere potius, quam reipublicae. Puto igitur, addendam eſſe negationem ἐμαυτῷ γ' ἂν ἐκ εἰρῆσθαι, a me certe non eſſe dictum illud, rebus omnibus anteferrem. ἄλλῃ πῃ pro ἄλλον τινὰ τρόπον accipio, tametſi et localiter ſignificet.

1442. 20.

1442. 20. ἐφ' ὧν ἐστι.] lego ἐφ' ὧν ἔστε, in quibus eſtis, quae tractatis.

21. ἐπιεικὴς.] Vir bonus, quam clarus orator, habere malit.

22. ἕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο.] Sic aliquid mihi bonum fiat, ita me Dii bene ament, ſic mihi feliciter eueniat.

23. ἐπειδὴ ἐπεἰη μοι.] Cum in animum induxiſſem. ab ἔπειμι, id eſt, ἐπέρχομαι, vnde ἐπελθεῖν, in exordio τῦ α Ολυνθ. p. 9. y.

26. πολλὰ εἰπεῖν καὶ ἑώρων.] multa poſſe dici et videbam et video. Verbum εἰπεῖν accipio pro οἷόν τε εἶναι εἰπεῖν, vt ſi latine dicas, dicenda videbam.

vlt. ποιήσαντα.] aut ποιήσαντ' ἄν, aut ποιήσοντα.

Ibid. δεῖ δὲ.] Cum, vt orator alicuius ſuaſor negotii ſit, requiratur. Vide, ne te ordo verborum turbet.

1443. 5. τὲς συναιρεμένες.] vos, qui adiuuetis, pro τῦ συναίρασθαι, vt adiuuetis. niſi forte τὲς συνεραμένες per ε eſt legendum, pro οἷς ἄν συνερῶ τις, eis, quorum cauſam agas.

In XXXVII.

9. ἐκ ἄδηλον ἦν.] Videtur nouum exordium.

12. ἔροιεν.] F. ἐροῖεν, ab ἐρέω.

14. τοῖς τότε δόξασιν συνειπεῖν.] M. ἀντειπεῖν. Nam ſi eadem probarunt, cur contradicant poſtea?

15. πάλιν ταῦτα.] S. quae nunc audire detrectatis.

In XXXVIII.

19. εἰ μήτε.] Sententia eſt: ſi neque decreta veſtra irrita videbuntur, neque vos ea, quae profutura ſint, ſic egeritis, vt vtilia omittatis, neque certis quibusdam oratoribus, tanquam hiſtrionibus in ſcena regnantibus, addicti fueritis, et res veſtrae meliore in loco futurae ſunt, et vos habebimini prudentiores. Mul-

titudo negationum perturbat minus attentos, quae si in affirmationes conuertantur, omnia erunt planiora, ad hunc modum: ἐδαμῶς χείρω, id est, πολλῷ βελτίω, ἐκ ἀτοπώτεροι, id est, φρονιμώτεροι, μὴ μηδὲν πέρας ἔχειν, id est, πέρας τι ἔχειν, μηδ' ἀφέντες, id est, καὶ φυλάξαντες, εἴητε δὲ, id est, καὶ μὴ εἴητε. hic enim negatio repetenda est e superiore membro μηδ' ἀφέντες. Sic nullus, opinor, scrupulus restabit. Nam in sequenti exordio ἀλυσιτελέστατον esse dicit τὸ πέρας μηδὲν ἔχειν τῶν τοῖς Ἀθηναίοις δοξάντων, p. 1444. 14. et in fine huius ipsius exordii monet Athenienses, ne rectam sibi extorqueri sinant, et oratorum improbitatem accusat.

1443. 20. μηδ' ἀφέντες, ἃ συμφέρει, τῶν πρὸ ὁδῶ τι περαίνοιτε.] τὰ πρὸ ὁδῶ sunt τὰ λυσιτελοῦντα, ea, quae adiuuant et expediunt rem. Videtur significare, alias vtilitates sic amplectendas, vt aliae non negligantur. Sed argutior esset sententia, si τῶν πρὸ ὁδῶ τι ἀντὶ τοῦ τῶν τυχόντων τι liceret interpretari.

21. εἴητε δ' ὥσπερ.] repetenda est, vt dixi, negatio μὴ, nisi forte legendum εἴητε δ' ἔχ ὥσπερ. οἱ τὰ θέατρα καταλαμβάνοντες videntur esse comoedi et tragoedi. Qui, quamuis explodi nonnunquam solent, tamen illis solis vacant et oculi et aures auditorum, praesertim cum praeclare se gerunt, et nunc risum, nunc fletum, nunc indignationem, nunc misericordiam mouent, denique spectatores, tanquam tyranni, in quemuis affectum traducunt. Sic intelligere malo, quam τὸ κατέχειν τὸ θέατρον pro θέαν καταλαμβάνειν. Quod si cui placeat, sententia fuerit: in theatro, quem quisque locum occupat, eum tenet: sed apud vos ita fieri non debet, vt primo cuique sententiam dicenti pareatis, exclusis posterioribus. et quidem videntur verba quaedam deesse, vt εἴητε δ' ἐνίων τῶν λεγόντων, ὥσπερ: vel εἴητε δὲ τῶν πρώτων εἰπόντων, ὥσπερ.

ὥσπερ. Locus mendo vacare non videtur: ſequatur quisque, quod videbitur.

1443. 23. ποιήσαντες τὸν πόνον.] F. πονήσαντες, quod magis atticum videtur. et v. pen. βέλτιόν τι τῶν.

1444. 8. συμφέροντας.] συμφέροντα.

9. τυγχάνετε.] τυγχάνητε malim.

In XXXIX.

15. ἔχειν καταγινώσκετε.] Durior conſtructio, praecedente infinitiuo, ſubiungi per coniunctionem indicatiuum. Quare niſi autores interdum et hoc et alia indulgere ſibi ſcirem, legere malim: παραινοίας θ' ὑμᾶς καταγινώσκειν ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι: vel, ὅτι μήτε πέρας μηδὲν ἔχει, etc. ſed ſententia plana eſt.

20. ἐξ ὧν παραινεῖν.] Legendum haud dubie ἐξὸν παραινεῖν, cum liceret monere. eadem ſententia grauiter vrgetur in oratione περὶ στεφάνου actorum Demoſthenis et conſiliorum calumniator Aeſchines.

23. καὶ μηδεμιᾶς.] (Neque vero velim, id, quod dicam, exſiſtere iurgii principium.)

25. ἐπαινοῦντας.] ἐπαινοῦντες. et v. 26. ἄγασθαι.

pen. μέχρι μὲν τοῦ δόξαι.] eo vsque, dum ſtatuatur, id eſt, antequam vel tantiſper, dum decreta fiant.

vlt. ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ.] S. ἡ γνώμη. cum aliqua ſententia comprobata et decreta fuerit.

1445. 1. ταῦτα ἅπαντας.] malim ταὐτὰ, eadem.

Ibid. ἐπαινεῖν, καὶ.] eadem laudare omnes, rerumque gerendarum eſſe adiutores illos etiam, qui aduerſati fuerant.

2. πολλοὶ μὲν ὄντες, ὑ πολλοὶ περιγίνονται.] Suſpecta mihi lectio eſt, nec tamen venit in mentem certius aliquid. Interim ſic expono: quamuis multi ſint, non multi tamen vincunt: id eſt, Maior pars non vincit meliorem, vt Liuius loquitur. Quod ſi transpoſita negatione legas: τοιγάρτοι ὑ πολλοὶ μὲν ὄντες,

τες, πολλῶν περιγίγνονται, id eſt, cum multi non ſint, multos vincunt: ſententia erit, eos prudentia et concordia potius, quam numero, caeteris eſſe Graecis ſuperiores. Praeclarum ſane inſtitutum Laconum: SENTENTIAS DICERE LIBERAS; CONCILII LIBERI DECRETA CONCORDITER TVERI.

1445. 6. παραινεῖν.] legendum περαίνειν.

In XL.

20. εὔξεσθε.] legendum εὔξαισθε, in optatiuo, per αι.

25. εἰ μὴ φιλαπεχθήμων εἶ.] lego φιλαπέχθημον ἦ, niſi eſſet odioſum.

26. τῶ φενακίζεσθαι.] non poteſt paſſiue ſat exprimi commode: decipiendi veſtri tempus, id eſt, vt vos decipiamini: ſi quam minimum illis ſpatium decipiendi vos dederitis.

In XLI.

1446. 2. οἴομαι λόγον ἔχειν.] Fortaſſe λέγειν ἔχειν, τυτέστιν, εἰπεῖν δύνασθαι; ſed et λόγον nihil habet incommodi.

Ibid. βραχὺς δ' ὁ χρόνος.] S. τῶ ἀκοῦσαι. Quid ſi ὁ λόγος.

In XLII.

4. καὶ βραχεῖαν.] Nouum exordium.

5. καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ.] Neque omnia dicam. Suſpecta mihi lectio eſt, ſed nihil habeo melius.

7. ὑμεῖς τρόπον τὸς ἀκούοντας καὶ.] Lego ὑμᾶς τρόπον τὸς ἀκούοντας προσάγηται καὶ. Omnino enim tale aliquod verbum deeſt.

8. συγκρύψητε.] Lego συγκρύψηται.

In XLIII.

20. πρῶτον μὲν.] Nouum exordium.

pen. πρὸς τὸν.] τό.

vlt. χαλεπωτέρως.] χαλεπωτέρως, difficilius.

In XLIV.

In XLIV.

1447. 2. τὸ μὲν ἂν ὀργίλως ὑμᾶς.] Particula ἂν ablata, ſtatuo hic nouum exordium.

6. τῶν αἴτιοι τῶν.] Prius τῶν delendum.

In XLV.

20. τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθῶν αὐτὸς, ἡγεῖσθαι προσῆκον. τῆς.] αὐτὸς ἐπανορθῶν, id eſt, ἵν' αὐτοὶ ἐπανορθῶτε. vel, τὸ δὲ ἐπανορθῶν, αὐτοῖς ἡγεῖσθαι προσῆκον· τῆς etc. deleto v. 22. καὶ, ante τῆς ὑμ. et ibid. χρὴ δὲ τὸς ὄντας, οἵοι φήσαιτ' ἄν.

26. καίτοι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπέκειτο ὥσπερ πέπρακται.] Sic lege et diſtingue: καίτοι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπέκειτο· ὥσπερ etc. et hoc fato quodam inſtiterat. quanquam pro ἀπέκειτο etiam ἐπέκειτο, vrgebat, legi poteſt.

1448. 7. ἐὰν τοῦτο πρὸς.] κἂν τοῦτο legendum: etiam hoc a vobis fuerit, id eſt, profuerit vobis.

In XLVI.

14. καὶ τὸς τῶν αὐτῶν.] καὶ ἑαυτὸς τῶν αὐτῶν lege.

17. ἐβουλευόμενοι.] βουλευόμενοι, aut certe βεβουλευμένοι.

18. πραγμάτων, ἁπάντων.] Lego πραγμάτων ἁπάντων, ἐσί. Atque harum rerum omnium caput ſunt duces, quorum plerique ex his, qui claſſe hinc ſoluunt.

20. τὸς ὑμετέρους φίλους, ὃς etc. τούτους οἴονται.] τούτους per pleonaſmum accedit.

24. τὸς αὐτῶν.] malim αὐτοῦ, quanquam propter nomen ἕκαστος etiam αὐτῶν legi poteſt.

26. ἐχθροτέρους.] ſequitur v. eod. μᾶλλον ἐχθρὸς. tolerari poteſt haec lectio: Neque enim inimiciores, neque

neque quos vobis magis inimicos esse necesse sit, inuenietis. Vt haec sit sententia: et inimici sunt vobis, et necessario sunt inimici, S. οἱ στρατηγοί. Sic et Philippum necessario Athenienlibus inimicum esse, alibi dicit. Si igitur ipsi duces inimici sunt, eorum assentatores amici qui sunt habendi? Sed pro ἐχθροτέρους fieri potest, vt aliud nomen scriptum a Demosthene fuerit.

In XLVII.

Cuius initium est: ἐδέησα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

1449. 10. ὅπως μὴ ταῦτα.] Lego ταὐτά.

Ibid. πείσησθε.] hic finitur periodi πρόταστις.

11. νῦν γεγενημένων.] Lego ὑπὲρ τῶν νῦν, vel, νῦν ὑπὲρ τῶν.

17. τῷ ταῦθ' ἕτως ἔχειν.] τῷ λυπεῖσθαι ἡμᾶς τοῖς γεγενημένοις. quaedam huc translata sunt e prima Olynthiaca, et oratione Chersonesitana.

vlt. τὰς ἐχθρὰς ἀνέχει.] nobis desertis inimicos euehit.

1450. 3. ἄνευ μεγάλου τινὸς στήσεται.] S. κακοῦ. Fieri nequit, vt haec sine magno malo consistant, id est, profecto in magnum aliquod malum erumpent. Sententia eadem exstat 4. Philipp.

In XLVIII.

5. ἐδέν ἐστιν, ὦ ἄνδρες.] Videtur nouum exordium. aut certe legendum οὐδὲν δ' ἐστίν.

21. ἀναμένειν παθόντες αἰσθέσθαι.] Exspectare, dum vestropte malo sentiatis.

In XLIX.

23. ἐξήτησεν.] παρὰ τὸ ἐξαιτέω. legendum ἐζήτησεν.

1450. 26.

1450. 26. ἀλλ' ὅτι.] Fortaſſis ἢ ὅτι.

pen. τὲς δὲ πλησίον.] Eos vero, qui prope peccata ſunt, id eſt, qui animaduertunt errata ſua. ſic intelligere malo, quam, qui nuper deliquerunt. aut forte ἀτυχημάτων pro ἁμαρτημάτων legendum: qui non ita pridem cladem acceperunt.

1451. 1. σώφρονας παρέχει.] S. τὸ κακῶς πράττειν. Ille ipſe malorum ſenſus ſobrios et moderatos eos facit. Simile eſt exordium Areopagitici Iſocratis.

In L.

18. ταῦτα, ἔτ' ἂν ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε.] Lego ταὐτὰ. Si in eadem ſententia eſſetis omnes. Sed τὸ ὅταν ᾖ τἐναντίον, cum contrarium fuerit, vel, ſi contra res ſeſe haberet, quo referendum ſit, quidue ſibi velit, neſcio. Totus hic locus confuſione interpunctionum obſcuratus, ſic diſtinguendus videtur: εἰ μὲν ἓν ἅπαντες ἐγινώσκετε ταὐτὰ. ἔτ' ἂν (pro ἐὰν) ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε προαιρεῖσθαι, ἐπ. (pro ἔτ') ἂν παρῆλθον. περίεργον ἡγούμενος, τοῖς ἀφ' αὑτῶν, ἃ χρὴ, ποιεῖσι, λέγειν. ἔθ' ὅταν ἦν τἐναντίον, id eſt, κἂν μὴ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτέ μοι προαιρεῖσθαι, vel addenda negatio, ἔτ' ὅταν μὴ, S. τὰ δέοντα προαιρεῖσθαι. Hanc lectionem retinebo tantiſper, dum melior offeretur. Nec etiam ita ſum (cognita praeſertim librariorum incuria et imperitia, ſaepe etiam temeritate ac petulantia) religioſus, (quanquam licentiam interpretum minime probo) quin audendum potius aliquid exiſtimem, (admonito lectore tamen inprimis) quam ea vertere, quae peruerſa eſſe omnibus appareat, quaeque a nemine intelligi poſſint.

24. μετὰ τότων.] S. τῶν ταὐτά ἐμοι γιγνωσκόντων, cum his, qui mecum faciunt.

1451. 25.

1451. 25. τὸς ἑτέρως.] diuerſum ſentientes.

vlt. δοκῶ μὲν.] Legendum vno verbo δοκῶμεν, Scil. ἐγώ τε καὶ οἱ ἐμοὶ σύμψηφοι. Poſtea poſt 1452. 1. ἔσεσθε πεπεισμένοι colon ponendum, et, ἂν ἐφ' οἷς τι. Nili malis, ἂν γὰρ ἐφ' οἷς, nouam ordiri periodum. Alioqui legendum. v. 3. φανῇ· καὶ μετ' ἐλέγχε. Eſt autem μετ' ἐλέγχε δεδογμένον, conſilium non fortuitum ac temerarium, ſed nixum ſuis rationibus, et munitum. Sic apud Iſocratem in Panathenaico: τὰ μὴ μετ' ἐλέγχε εἰρημένα ſunt verba temere fuſa, nullis fulta probationibus.

In LI.

1452. 8. ὑμῖν τε ἀγαθὸν βέλομαι ἂν γενέσθαι.] M. ὑμῖν τε ἀγαθὰ βελοίμην ἂν γενέσθαι.

10. μὴ κεχωρισμένον ᾖ.] ne ſeparatum ſit: id eſt, ne non ſimul et ſalutaria dici, et iucunda poſſint. λόγον εἰπεῖν εὖ eſt diſerta oratio, quae vulgo tum maxime probatur, cum aſſentatur. Separat igitur hic Demoſthenes eloquentiam a ſapientia, et quidem, ſi vera fateri volumus, nihil prohibet, quo minus etiam falſa et pernicioſa ita fucentur, vt hominibus inertibus et imperitis, non audientibus modo, ſed ipſis etiam dicentibus, ſane quam egregia videantur. Stultis enim et improbis non minus ſuppetunt ſuae rationes commentitiae atque falſae, quam ſapientibus et bonis viris verae atque firmae. Nam et Cicerone autore 2. de diuinatione, Paucis eſt bona ratio, mala plurimis.

15. τῶν γὰρ εἰθισμένων.] S. λέγειν. Eorum id munus eſt, qui vſu dicendi exercitati ſunt.

18. τᾶτ' ἐμποιεῖσι.] S. τὸ νᾶν ἔχειν. Prudentiam parit experientia et multa vidiſſe. pro quo ego poſui, multarumque rerum vſus, quod ſententiae per hanc libertatem nihil decedat, et oratio ſit latinior.

1452. 19.

1452. 19. ἐν τῷ παρόντι νῦν.] Videtur pleonaſmus.

26. τῦ ῥήματος τότε.] S. τῦ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀδικοῦσι.

vlt. πρό τε τῦ λέγειν.] ante orationem et ante rerum ad niniſtrationem, id eſt, orationes et res ipſae non pari labore conſtant.

1453. 4. ἐπειδὴ τέως ἠμελεῖτε τῦ διαγωνίζεσθαι.] quoniam cum id factum oportuit, proelium committere neglexiſtis. τέως exponit Heſychius ἕως, donec, μέχρι, vsque, πρὸς τὸ παρὸν, in praeſentia, vel hactenus, ὅμως, tamen, τότε καὶ τηνικαῦτα, tunc, ἐν τοιούτῳ, tali ſtatu rerum, vel tali tempore, interea, πρότερον, prius.

In LII.

7. ὅσην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Nouum hoc exordium eſt.

9. πλὴν γὰρ ὃν ἔχω τίνος εἶπω, τἄλλα πάντα.] Excepto enim vno neſcio quo, caetera vobis omnia accepta referre ſtuduerunt. Praeter enim (ſcilicet, vnum quiddam) non habeo, quod dicam (id eſt, neſcio quid) caetera, etc. eſt graeca breuitas.

11. ἔχετε εἰκότως.] εἴχετε legendum.

14. παραβαίνοντες.] malim ὑπερβαίνοντες, praetereuntes. nam illud de violatione foederum legumque ſaepius vſurpatur.

In LIII.

25. τὰ μὴ προσόντα αὐτοῖς.] Malim τὰ προσόντα αὐτοῖς. Alii, dum admonentur, vera ſua probra tam aequis animis non accipiunt, quam vos ea, quae falſo in vos congeruntur. Hanc lectionem in vertendo ſum ſecutus. Quae ſi diſplicet, τὰ μὴ προσόντα

exponas licet, aliena delicta, quae inter admonendum exempli gratia proponantur. Sed φάρμακον hoc σοφώτερον, ἢ ἀληθέστερον, εἶναι mihi videtur.

1453. pen. δεινότατοι ἀκούειν.] facillime audire, id eſt, minime aegre ferre, aequiſſimis animis accipere. δεινότατοι ἐστὲ pro μάλιστα δύνασθε καὶ εἰώθατε. Sed plura de hoc verbo in paraeneſi Iſocratis diximus.

1454. 2. τοῦτ' ἂν εἴη.] S. δίκην διδόναι, facilitatis noſtrae ſupplicium id fuerit, audire probra noſtrae ciuitatis.

3. εἴ τι δίκαιον, ſi quid aequum ſit, id eſt, ea, quae aequa ſint.

In LIV.

6. βουλοίμην δ' ἄν.] Haec periodus non male cum ſuperioribus cohaeret, ſed cum ſequentia nihil ad rem facere videantur, omiſſa particula δ' nouum exordium ſtatuo.

8. προσῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων.] Lego προῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι, περὶ τούτων. Vellem, vos non propterea, quod impulſi eſtis ad orationes laudandas, de eis inter vos litigare: ſcilicet, qui orator omnium optime diſſeruerit. Sed et illa retineri lectio poteſt: τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων, φιλονεικεῖν, vt τοὺς λόγους τούτων, S. τῶν εἰπόντων, coniungantur, verbo φιλονεικεῖν abſolute poſito. Notatur vulgi ſtultitia, verba magis in audiendis conſiliis, quam rem ipſam intuentis: id quod etiam Solon hoc diſticho Athenienſibus exprobrat.

Εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἴολον ἀνδρὸς
Εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.
Callida verba viri linguaeque volubile plectrum
Reſpicitis; ſed res vos minus ipſa mouet.

In LV.

In LV.

1454. 15. *μὴ κατ' αὐτὸ.*] F. *κατὰ ταὐτὸ*, eodem modo Similis ſententia eſt Iſocratis in oratione de pace, vbi *ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων*, nihil aliud eſt, quam *μὴ κατὰ ταὐτὸ κεκρίσθαι παρὰ πᾶσι τὸ βέλτιστον. κατ' αὐτὸ*, per ſe, *ἀντὶ τοῦ καθ' αὑτό.*

17. *τὰς ὑπειληφότας συμφέρειν.*] S. *λέγειν*: eſſe operae pretium, vt ſententiae dicantur.

26. *παρόντα, δυνηθέντας*] Lego *παρόντα, δυνηθέντος.*

1455. 2. *παρ' ὑμῖν αὐτοῖς τι πεπεισμένους.*] Sic legendum, non *πεπειρασμένους*, apud vosipſos aliquid perſuaſum habere: ſententiam domo vobiscum attuliſſe.

In LVI.

1455. 8. *ἀλλ' οἱ μὴ πειθόμενοι*] Sic et Euripides feſtiue admodum *τοῖς μισογυνείας* crimen in Hippolyto coronifero eludit.

Ibid. *τοῖς ἡμετέροις.*] *ὑμετέροις*, veſtris, legendum. ſequitur enim *ἃ ὑμεῖς προσετάξατε.*

11. *οὐδ', εἰ τὸ δεύτερον, αὖθις.*] neque, ſi ſecundo feciſſent, rurſus, id eſt, tertio, fuiſſet opus verba facere.

12. *τὰ προσήκονθ' ὑμῖν.*] F. *ἡμῖν*. ea, quae nos decent. quanquam vtrumque abeſſe poſſet.

15. *ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.*] Citantur et in oratione *περὶ στεφάνου* Sophoclis in hanc ſententiam elegantes verſiculi, quos in ipſo autore ſtudioſi requirant.

18. *ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον.*] *τὸ ἀλλ'* redundare puto.

19. *ὅπως δὲ λήψονται. εἰ μὲν ἔν*] poſſunt haec *κατ' ἀποσιώπησιν* excuſari, ſed eius figurae nullam vi-

deo cauſam. addendum igitur, τοῦτο μόνον σπεδάζωσι, μελετῶσι, σκοπῶσι, vel ſimile quippiam.

1455. 20. ἔπληξεν.] ἐπέπληξεν.

23. δεῖ, προσθήσειν αὐτοῖς.] me ipſis additurum, id eſt, largiturum aliquid vltra debitum reipublicae munus: vel potius plura facturum, quam debeam.

In LVII.

1456. 4. οὐδὲν γὰρ πλέον (S. ἐστὶ) εἶναι τὸν.] nihil proficitur, ſi ſit.

6. ὃς ἄν τις.] Lego, ὅσα ἄν τις, aut cum Apoſtropho, ὅσ' ἄν τις.

9. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες.] ἑαυτῶ εἶναι, ſui iuris, liberum, nemini addictum eſſe. ἑαυτῶ γενέσθαι, ſeſe vult in libertatem aſſerere. Contrarium τὸ ἑτέρω εἶναι ἢ γενέσθαι, ἀντὶ τῶ δουλεύειν.

12. ἔλεγχον δεδωκότα.] comperta et comprobata.

15. ἀνάγκη πράττειν, ἢ εἰ καὶ.] Puto ſic legendum, ἀνάγκη πράττειν εἴη, καὶ, etc. neceſſe fuerit agere: neque iterum ex iis, quae reſtant, mutare conſilium licuerit.

In LVIII.

17. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους.] Non eſt, nihil aliud in ore habere, aut ſubinde gloriari ſolere: ſed ad rationes reddendas perpetuo ſe paratum profiteri.

19. περὶ ὧν ἡμάρτετε.] Tale argumentum eſt, ductum e loco contrariorum: Ipſi recte facta ſibi laudi ducunt: peccant igitur, cum vos praecipitatione conſiliorum in delicta impellere ſtudent.

21. τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου.] diuturna probatione, ea probatione, quam temporis longinquitas affert. Recte Publius:

Ad poe-

Ad poenitendum properat, qui cito iudicat.

1456. 22. *τὴν μὲν τούτων σπουδήν.*] Ac quid iſti quaerant, ſtudeant, propoſitum habeant, venentur.

In LIX.

1457. 8. *παντὸς ἀξία.*] omni re digna, quantiuis pretii.

13. *οἶδα ἀκούσας.*] ſcio, me audiſſe apud vos: memini audire, *μέμνημαι ἀκούσας.*

17. *μὴ τὰ ἢ τὰ.*] ne haec vel illa, ſed haec: hoc eſt, conſilia imperatoris non eſſe debere temeraria, fortuita, incerta: ſed vnum habere ſcopum propoſita, nempe ſine clade victoriam. De Iphicrate conſule Aemilium Probum, ſcriptorem non improbandum.

23. *παντα χῶς.*] F. *παντα χόσε*, vel *παντα χόθεν*, ab omni parte, legendum.

Ibid. *μελλόσων ἕνεκ' ἐλπίδων.*] propter futuram, hoc eſt, ambiguam et incertam ſpem.

26. *ὀδέν' ἄν.*] pro *ὀδένα ἄν.* Caue legas *ὀδὲν* neutro genere. Mox, v. vlt. *τὰς τούτων αἰτίας μᾶλλον εὐδοκιμεῖν.* Poſt, 1458. 6. fortaſſe legendum: *αἰτιᾶσθαι, τί ὑμᾶς τὰς ἐξηπατηκότας ἡμᾶς τηνικαῦτα λέγωμεν;*

In LXI.

1458. 8. *τὴν ἴσην ἔχειν.*] legendum *τὴν ἴσην εἶναι*, vel *ὑπάρχειν.*

18. *ὑπηρεσίαι.*] miniſteria, S. *τῶν προδοτῶν.*

In LXII.

26. *ἐχ ὅτω τούτοις*, etc. *ἀλλ' ὑμῖν.*] *ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ὑμῖν.*

1459. 4. ὡς ἂν ἀλλήλας.] lego ἅς.

6. ἑδεὶς αὐτῶν θάτερος θατέρῳ.] F. ἕτερος θαλέρῳ.

9. φασι ποιεῖντα.] pro ποιεῖν.

Ibid. ἂν δέῃ δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν.] Si oporteat atrociſſima hominum facere, id eſt, etiamſi ſummum ſcelus admittendum ſit.

14. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;] Cenſeo cum puncto interrogatiuo legendum, vt ἐχ ὑπὲρ ἡμῶν v. 15. per ſubiectionem dictum accipiatur. alioqui perturbatior eſt ordo verborum.

25. κυρίως.] conſtanter, quod in reipublicae poteſtate et ſit et maneat.

26. τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπηλλάγητε.] M. ἀπαλλαγείητε.

pen. ἀθ' ἑρῶντες ἀνέξεσθε.] pro ὁρᾶν Latino more. Similis locus eſt in oratione Iſocratis περὶ εἰρήνης.

vlt. καὶ χοῇ.] χοὴ libamen ſignificat et inferias. Sed hic legendum puto χοΐ, a χέω, quod et χοεὺς pro certa vini menſura. Similia habentur et in Olynthiaca 3.

In LXIII.

1460. 8. ὅπερ ὑμεῖς εἰώθατε, καὶ ἡμᾶς προνοεῖν.] vt id, quod vos ſoletis nos quoque prouideamus, curemus.

16. τυθέντα.] pro θυθέντα, quia binae craſſae in binis ſyllabis coniungi rarius ſolent. Vnde etiam in reduplicationibus tenues aſpiratarum loco repetuntur. Sed in multis verbis hoc non obſeruatur, vt κατωρθώθην, κατορθωθήσομαι.

In LXIV.

1460. 26. ἀλλ' ὅραμα.] viſionem, ſpectaculum. fortaſſis εὕρημα. Erat id populi inuentum praeclarum: ac po-

ac potius: populus in praeclaro lucro id deputabat, ἔρμαιον εἶναι ἐνόμιζεν.

1460. 26. αὐτῷ.] F. ἑαυτῷ.

pen. οἵ τε γὰρ συνεχεῖς οἵδε.] Nam et hi continui. fortaſſe legendum συνοχεῖς, a nominatiuo συνοχεύς, qui equum iugalem ſignificet, παρὰ τὸ σὺν καὶ ἔχειν, ab vna vehendo, quod eidem currui cum aliis equis ſit iunctus: atque ita eſſe legendum, teſtatur participium παραζευγνύμενοι.

vlt. σφίσιν.] pro αὐτοῖς τοῖς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βαλομένοις.

Ibid. ἐξ ἰδίων.] F. ἐξ ἀνθρώπων σπουδαίων.

1461. 1. εὐλαβεῖσθαι αὐτούς.] Infinitis locis αὐτῷ pro αἱτῷ vel ἑαυτῷ legitur. hic autem αὐτοὺς legendum, ſ. τοὺς πονηρούς.

3. μὴ πάνυ δ' οἷοί τε.] qui ſe impudenter ingerere et ambire ſuffragia minus poſſunt.

5. ὅνπερ τοὺς ἱερεῖς.] ἱερωσύνην otioſam et non difficilem fuiſſe functionem ex Nicocle Iſocratis apparet: ſed quae fuerit ſacerdotes eligendi apud Athenienſes ratio, amplius quaerendum cenſeo: niſi quod ſortito illos fuiſſe electos ex oratione contra Neaeram apparet.

8. περιῆτε.] ſuperſitis, vincatis. malim περιίητε, obambuletis, circumeatis.

11. ἀστυνομήσῃ.] praefectum vrbis egerit. populare eſt hoc exordium. Fuit ἀστυνομία plebeius quiſpiam magiſtratus: ſicut Auguſtae vrbis magiſter dicitur, *der Stettmeiſter*, qui purgandis plateis praeeſt: ſecus, quam Argentinae, vbi honorifica eſt ea appellatio. ἀγορανόμος rebus venalibus praefuit.

15. χώραν ἀτέλεστον.] Locum inanem, infinitum, imperfectum, immunem. Suidas: ἀτέλεστος, ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίαστος, τὰς τελετὰς μὴ πεποιημένος. Varinus addit: τελεσθῆναι μὴ δυνάμενος,

ἀμέτοχος. Puto hic ἀντὶ τῆ ἀτελῆ χώραν poni. Habere et nomen et dignitatem publici muneris, nec operae quicquam nauare.

1461. 15. αὐτοὶ, τετελεσμένη.] F. αὕτη. ea vero perfecta ſtultitia eſt. Captauit παρωνομασίαν.

16. ἀλλὰ καὶ ὑμῶν αὐτῶν.] S. τινὰς, vel ἐξ ὑμῶν.

Ibid. προσάγειν.] S. ἐπὶ τὰς ἀρχάς.

17. ὥσπερεὶ ζυγὸν.] tanquam trutinam ſtatueritis, id eſt, ſi virtutis ratio habebitur, vltro apparebunt boni viri, et improbis praeponderabunt.

18. τῆ μετὰ ταῦτα.] Dignus eo, quod ſequitur, id eſt, magiſtratu, qui illi eſt mandandus.

In LXV.

23. πείσεσθαι.] M. πείθεσθαι. et v. pen. τὸν παριόντα λέγειν. et, p. 1462. 1. ἄλλως τε τῶν ὥσπερ. et, v. 10. καὶ πότερα.

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN DEMOSTHENIS EPISTOLAS.

IN PRECATIONEM DEMOSTHENIS.

Pag. 1462. pen. τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις.] Diis deabusque omnibus. eadem verba ſunt in orationis περὶ στεφάνου principio. θεὸς genere communi Deus et Dea. quanquam et θεὰ peculiari terminatione dicitur: θέα παροξυτόνως, ſpectaculum.

In I.

In I.

Hanc epiſtolam, vt et caeteras fere omnes, apparet in exilio ſcriptam, de quo vide vitam eius a Plutarcho deſcriptam.

1463. 15. *ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ.*] Id eſt, per literas datum conſilium probare iudicio concionis. Non diſſimilem collationem orationis ſcriptae, et ab ipſo oratore pronunciatae, vide in Iſocratis Philippica, et epiſtola prima.

16. *πολλοῖς γάρ.*] Id eſt, multa prius refutatis, quam ea ſatis cognoueritis. Meliore conditione ſunt noſtri concionatores, qui pro imperio, quicquid vel in buccam venit, proclamant.

21. *καὶ σὺν θεοῖς.*] *τὸ καὶ* redundare puto, Diis propitiis, diis approbantibus.

26. *ὅ, τι ἂν τύχωσιν.*] Vel, quicquid oblatum fuerit, id eſt, quacunque de re, vel quicquid in mentem vel buccam venerit. Fortaſſe Demadem notat.

1464. 1. *τοῖς προηρημένοις λέγειν.*] His, qui dicere in publico decreuerunt. *προη* a verbo *προαιρέομαι*, non *προει*, a *προερέω*, ſcribendum in ſecunda ſyllaba.

10. *τὸ μηδὲν μηδ' ἁπλῶς.*] Id eſt, prorſus nihil. negatio Graeco more geminata eſt. F. A. *τὸ μηδὲν προθύμως*, aut *βεβαίως*, *μηδ' ἁπλῶς*. et v. 17. *μήτε τῶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων συνηγωνισμένων τοῖς καθεστηκόσι μηδενὶ, μήτε.* et v. 20. *ὡς ἀναγκαίοις ἔσι τοῖς.*

1465. 9. *γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντ' ἀπὸ τῶν θεῶν.*] Verbum verbo: Factum autem eſſe vſum, indigentiam, vtilitatem, vel neceſſitatem, ſecundum ea, quae euenerunt a diis. Quid ſit *τὸ τὴν χρείαν γεγενῆσθαι*, me non ſatis intelligere fateor. Verti quidem: id praelatum eſſe conſilium, quod cum

Deorum voluntate congruerit: hoc eſt, diuinitus eſſe factum, vt vel hoc, vel illud conſilium auditores amplecterentur, prout eos dii vel perire, vel incolumes eſſe voluerint. Videtur certe culpam a ſuaſoribus transferre in fati neceſſitatem: vt Cicero in oratione pro M. Marcello. χρείαν Suidas interpretatur, ὑπόθεσιν, πρόνοιαν, Heſychius ἔνδειαν, χρέος.

1465. 15. ἢ κομιδῇ τινὰς αὐτὲς αἰτίους ὄντας καταλειφθῆναι.] Aut admodum quosdam ipſos autores relictos eſſe. Nec, quid haec ſibi velint, aſſequor. Verti: aut omnino aliqui in culpa eſſe ipſi videantur: quaſi ſcriptum eſſet καταληφθῆναι, a καταλαμβάνομαι, non καταλειφθῆναι, a καταλείπομαι. Sed ipſi mihi nec hoc ſatis placet.

17. καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε.] καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Nam de rei familiaris curatione Athenienſes admonere, et alienum huic loco, et ſuperuacaneum fuerit. Illud vult, ciuium, non tantum vniuerſorum, ſed etiam ſingulorum, eſſe curam ſuſcipiendam: in quo numero ſui quoque rationem habendam eſſe admonet.

20. προποθεὶς.] *Propinatus.* Vehementius eſt, quam προδοθεὶς, *proditus*, *deſertus*, et frequens Demoſtheni.

24. ταῦτ' αὐτὸς οἶομαι δεῖν πρῶτον ποιεῖν.] M. πρῶτος.

27. σχεδὸν εἴρηταί μοι.] Sic legere malo, quam εἴρηνται.

1466. 8. εὐτυχῆ τὸν Ἀλέξανδρον.] Hac de re exſtat egregia Plutarchi declamatio περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς.

16. πρὸς αὐτὸν εἰπάτω.] Ad ſemetipſum dicat. Fortaſſe πρὸς αὐτὲς, ſcilicet τὲς ἡγεμόνας. Id apud duces profiteatur.

1466. 24.

1466. 24. *μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδέν.*] Non aſſequor, quid haec verba ſibi velint. Verti: Ne vero tale quippiam committite: quaſi ſcriptum eſſet: *μὴ δὴ ποιήσητε τοιοῦτο* (vel *τούτων*) *μηδέν.*

1467. 1. *κατὰ τῶν νικητηρίων εὐξάμενοι.*] Et hic ſententiam potius, quam verba ſecutus, verti: votis pro victoria nuncupatis.

In II.

4. *ἐπειδὴ δὲ ὅπω γέγονεν.*] Quando autem nondum factum eſt. Lego *ὅτω.* quando ita accidit.

6. *πρὸς τὰ ταύτης ἀπόῤῥητα.*] Significat, opinor, ab Areopagitis, conſpiratione quadam facta, falſis indiciis circumueniri et opprimi inſontes. Neque veterem in illo concilio ſanctitatem illa aetate fuiſſe, vel ex Iſocratis Areopagitico apparet, etiam improbos et caeteris in rebus intolerabiles, in eum ordinem admitti ſolitos, confitentis. Quod autem addit, eosdem illius loci inſtitutis potius, quam improbitati ſuae, parere, id nihil fortaſſe vetat, inter paradoxa Stoicorum numerare.

8. *σέργειν ἡγοῦμαι.*] F. A. *δεῖν.* aut *σέργειν εἰλόμην.*

1468. 9. *ἀναξίαι ἐκείνων.*] *τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων.*

13. *ἐμοὶ δ' ἐλπίδα προσδοκᾶσθαι.*] Pro *ὑπ' ἐμοῦ*, a me. Beneficia Demoſthenis in oratione *περὶ στεφάνου* copioſius explicantur.

1469. 18. *πρὸς Πύθωνα.*] Vide *περὶ στεφάνου*, et Plutarchum in vita, et Lucianum in encomio Demoſthenis.

1470. 5. *ἕτερος.*] S. *ἢ γέγονα.* ſi fuiſſem alius, quam fui.

pen. *τῶν σεσωκότων τὰς ἄλλας.*] Quae ſaluti fuerat aliis.

1471. 1. *οὐ γάρ ἐστιν οὐδείς.*] Non quisquam eſt, qui iuſtiorem defenſionem habere poſſit.

1471. 8. ὑμᾶς ἀδένα.] Vos nullis in rebus. Malim legere ἀδὲν, vel ὑμῶν ἀδένα.

11. τῆς ἀνεγκλήτου.] Sine actione, vel accusatione. Atqui hoc παρ' ἱστορίαν καὶ ψεῦδος ἀναίσχυντον. Est enim et a Stratocle et a Dinarcho, et fortassis ab aliis accusatus. Neque dici potest, ei causae dicendae potestatem non esse factam, cum paulo ante dixerit, se innocentiam suam in iudicio declarasse (in concione quidem obturbatum illi fuit.) Lego igitur τῆς ἀνεξελέγκτου, non euicti, non probati et demonstrati criminis. Neque enim placet ἀνέγκλητον αἰτίαν ἀντὶ τῆς ψευδοῦς accipere.

1472. 4. τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ.] ἐπὶ τῇ ἀγνωμοσύνῃ ὑμῶν κατ' ἐμοῦ. F. τῇ τῶν κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, hoc est, ἀγνοούντες τὴν διάνοιάν μου, ignari animi mei.

8. τὴν δὲ εἰς τὸ παρὸν δύναμιν.] ἐν τῷ παρόντι. Sed quid si ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἐμοὶ συμφοράν; ad hunc casum subleuandum, ad defendendam salutem meam contra inimicorum potentiam.

25. μὴ αὖ.] Malim ἂν.

vlt. ἄκυρος ἐμοῦ.] ὐ κυρίαν ἐμοῦ, in me potestatem non haberet.

1473. 2. παρ' ὧν γὰρ ἁπάντων καλῶν.] Sic illa Bacchis in Hecyra: Multa ex quo fuerint commoda, eius incommoda aequum est ferre.

12. τοῖς μάλισθ' (scilicet εὔνοις) ὁμοίως.] Bene velle multitudini vt qui maxime.

19. ἃ χρῆται.] Pro ὅπως χρῆται.

Ibid. ἐμοὶ δὲ.] τὸ δὲ propter emphasim, nulla constructionis necessitate, additur.

pen. ἔγω δι' ὑμᾶς αὐτοῖς πεπραῶχθαι.] Hoc est, συγχωρῶ, καὶ οὐκ ἀντιλέγω, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐκεῖνα ἔπραξαν, ὑμῶν χειροτονησάντων, καὶ κελευσάντων, ἐμοῦ κατηγορήσαντες.

In III.

In III.

1474. 5. *πρὸς Φιλονεικίαν.*] *Φιλονείκως*, contentioſe, aduerſandi ſtudio.

8. *τῦ Λυκόργου.*] Malim *τὸς*. Huius bene meriti de republica viri vitam vide apud Plutarchum. Liberos eius miſſos eſſe factos, aere alieno condonato, ſcribit Aeſchines epiſtola vltima.

13. *περὶ τὴν διοίκησιν.*] Fuit enim quaeſtor aerarius.

1475. vlt. *ἐν τῷ φῆσαι.*] Fortaſſis *ἐκ τῦ φῆσαι*, ex affirmatione Lycurgi. Quale fuit illud Pythagoreorum *αὐτὸς ἔφα*. Hunc honorem et Xenocrati ab Athenienſibus habitum tradit Laertius, vt iniurato liceret dicere teſtimonium: etſi is, ob non ſolutum ex inopia inquilinorum vectigal, ab iisdem venundatus, a Demetrio Phalereo redemtus aliquando fuiſſet. Is Fortunae ludus eſt: ea temporum vicissitudo.

1476. 1. *ὃ γὰρ ἂν καὶ τοιῦτον, μὴ δοκῆν ὑμῖν.*] Nec enim talem, niſi viſum vobis fuiſſet. mutila eſt lectio. Itaque diuinare coactus ſum, hoc modo: Id quod minime feciſſetis, niſi vobis viſus fuiſſet vir integerrimus.

1477. 5. *ὃ λόγω.*] Malim *ὃ δὲ λόγω*. Id vero, quod per calumniam et ex inuidia factum eſt, (ſcilicet captiuitatem liberorum Lycurgi) quo nomine appellem neſcio, vel, de eo quid ſtatuam, etc.

14. *ἀνεθέτητος ὢν εἰκότως.*] At praeceptorem Lyſidem Pythagoricum, et condiſcipulum Epaminondam, omnis officii exemplum, habuit: nec ignorauit, quibus rationibus, vel odia Graecorum mitiganda, vel ſtudia allicienda eſſent.

17. *ἐκ ἐτόλμησε δηλῶσαι.*] Non auſus fuit prodere, cùm quidem et quorum, et qui eſſent, exploraſſet. *ἐξετάσας*, v. 18. licet exponere, *καίτοι ἐξη*

τάσει

τάχει, quamuis noſſet: et, ἐξετάσαι καὶ δηλῶσαι: non auſus fuit, hoc eſt, verecundatus eſt, inquirere et prodere.

1477. 19. ἔοικεν, ὁμοίως.] M. ἐχ ὁμοίως. Nam Demoſthenis aduerſarii volebant vtilitatis ſine dignitate rationem haberi.

26. εἶτα τὸ ταῦτα ποιεῖν.] Ineptam ſimilitudinem exagitat. Sententia eſt, vt opinor, cuiusmodi apud Terentium in Adelphis exſtat his verbis:

— *Multa in homine Demea*
Signa inſunt, ex quibus coniectura facile fit:
Duo cum idem faciunt, ſaepe vt poſſis dicere:
Hoc licet impune facere huic, illi non licet.
Non quo diſſimilis res ſit, ſed quod is, qui facit.

Negat eſſe iudicandum ex euentu: ſed animum cuiusque ſpectandum et merita in rempublicam.

1478. 11. τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν.] Liberis inimicitias tradent, easque ad poſteros propagabunt.

13. παρόντος.] Malim παρόντι: vt ſit, μέχρι τοῦ χρῆσθαι παρόντι, ἕως πάρεστι.

22. εἰ δὲ μὴ φήσει τότε ἄρχειν ὐδὲ λέγειν ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκει ὥστε.] Ex his verbis certi nihil colligere potui, diuinare vtcunque coactus, quaſi ſcriptum fuiſſet: τότε ἄρχειν μὲν, ἐχὶ δὲ λέγειν, ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκειν, ſcilicet τὸ ἄρχειν. Praeſentia poſita ſunt loco praeteritorum.

1479. 4. τὴν ἐναντίαν δόξαν ἔχειν, ἥνπερ.] Malim ἧπερ: vt compleas, ταύτῃ, ἥνπερ, aut, ἧ περὶ ζῶντος. et v. 7. ἐάσω. παρὰ πᾶσι γάρ. et v. 9. πατρικάς.

1479. 10.

1479. 10. *ἡδέως ἂν ἴδοιμι ὑμᾶς καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπογόνοις.*] Videntur duo verba aut ſubintelligi, aut abeſſe: *τοσούτοις ἡδέως*, et v. 11. *ἀπογόνοις ἀποδῶναι.* et v. 13. *προκαλεῖσθε* per *ε* in fine, ſecunda perſona.

1480. 15. *καλῶς ποιοῦντι.*] Vt illius merita poſtulabant: vt merebatur: quod equidem gaudeo, quod minime improbo.

24. *ἀλλὰ καὶ τὰς βίας.*] Sed et vitas conſeruabatis eorum hominum, qui leges conſtituerunt. Quae horum verborum ſententia ſit, non video. Verti, quaſi eſſet *τὰς βουλήσεις.*

1481. 12. *τῶν δὲ τοῖς θεοῖς ἀποδεδεγμένων.*] Vtcunque verba ſint, ſignificat, *ὅτι αἱ χάριτες ἀπεθεώθησαν.*

14. *μέχρι τῆς παρόδου.*] Vsque ad progreſſum in concionem, id eſt, in concionibus, ſimulabat ac praeſe ferebat populi ſtudium.

18. *ξενίας.*] Peregrinitatis: quod non eſſet ciuis germanus.

22. *μέχρι φθόης.*] Hoc eſt, libidine ſic exhauſerunt et macerarunt, vt contabuerit. Caueant macilenti et effoeti philoſophi exemplum infelicis oratoris, vel potius amatoris.

24. *ἀνέξεσθαι.*] Malim *ἀνείχετο*: et v. 27. *τὰς πατρίους θυσίας.* et p. 1483. 1. *ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων, τετέσι, δολίων, κατασκόπων.* et v. 15. *ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς σπουδῆς καὶ προαιρέσεως.* et p. 1484. 10. *ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν.* et v. 17. *ὅτε ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς.* Cum perſuaderi mihi paſſus ſum, vt ſolutionem ſubſcriberem, id eſt, vt me illorum nomine ſatisfacturum reipublicae ſponderem, vt fideiuberem pro illis.

1485. 1. *ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίεμαι.*] Sic habet Aldinus codex: (quem hoc anno demum

MDLXIX. vir doctrina et humanitate singulari, Theobaldus Theodoricus Argentinensis, mihi communicauit) id est, quibus cedo. Sed si recte memini, Parisiensis (quem Oporino missum recuperare non potui) habuit, ὧν ἀφήρημαι: vnde verti: praeter eas, quae notae ereptaeque mihi sunt.

1485. 4. *τὰ πρὸς τέτοις ἀσφαλῶς εἶναι.*] Locus suspectus: sed nihil occurrit melius.

In IV.

1486. 8. *αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων.*] Sententiam spectaui magis, quam verba, quae mendo carere non videntur.

1488. 6. *δεδελωκέναι.*] *δεδελευκέναι.* Nam illud actiuum est.

23. *βελευομένων.*] Malim *βελομένων.* quae duo verba saepe confusa videas.

1489. 14. *κἂν ἀνέσαντες δυσχεραίναι ταῦτα.*] Puto, *κἂν ταῦτα*, saltem haec, coniungi debere.

In V.

1490. 15. *ἐξηταςμένη πάντα.*] *ἀντὶ τῦ ἐξετάσασα, ἢ ἐξετάζειν εἰωθυῖα.*

In VI.

1491. 10. *προςρέψειαν.*] Fortasse *προςρίψειαν*, vel *τρέψειαν.*

DEDICA-

DEDICATIONES ATQVE PRAEFATIONES DEMOSTHENIS EDITORVM.

ALDVS PIVS MANVTIVS
Romanus Danieli Clario Parmenſi. S. P. D.

Summum locum in oratoria tenere apud Graecos Demoſthenem, & in poetica Homerum, nemo eſt, qui ambigat, ſic apud Latinos M. Tullium in oratoria eſſe facile principem, in poetica vero Mantuanum poetam. Quod ita mihi verum eſſe videtur, vt non modo non futurum vnquam putem, qui hos ſuperet, adaequetue, ſed ne accedat quidem propius. Et quanquam duo haec admirabilium ingeniorum paria ſucceſſu adeo felici ſuos elucubrarunt libros, et tradiderunt poſteris, vt aeternos reliquerint: non tamen eodem ſucceſſu aut vitam vixerunt, aut oppetierunt mortem. Nam Poetae et quietiorem egerunt vitam, et ſua morte mortui ſunt: oratores vero in ſummis ſemper vixerunt moleſtiis, et tandem crudeliter occubuerunt: quippe qui rebuspubl. regendis incubuere: in quibus, ſi rudis es, et ineptus, abjectus viuis et inglorius, atque publicorum munerum omnino expers: ſin vero aptus, ac paulo, quam caeteri, ingenioſior, adtrahis ad te aerumnas, ὡς κωμικὸς νέφος, adisque plerumque periculum capitis, quemadmodum accidiſſe Demoſtheni et M. Tullio legimus. Verum ex duobus his infelicior Demoſthenes fuit. Nam et cum vitiis quibusdam natus eſt, quae induſtria non mediocri tolli oportuit. Vnde Valerius Max. Alterum Demoſthenem natura, alterum induſtria fecit, et puer admodum priuatur patre, ſub infidis et auaris tutoribus educatus eſt, quos male adminiſtrata tutela, in ius vocare coactus, non ſine labore immodico, ac periculo, deperdita etiam ablatorum parte, euicit. De eo ſic in eius vita Libanius: ὀρφανὸς δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κομιδῇ νέος· ἦν μὲν, ὡς φάσιν, ἀσθενὴς τῷ σώματι καὶ νοσώδης, ὥστε μηδὲ εἰς παλαίστρην φοιτῆσαι, καθάπερ πάντες οἱ τῶν ἀδυνάτων

ναίων παῖδες ἐιώθεσαν· ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκώπτετο, καὶ βάτταλος ἐπωνυμίαν ἔχων· hoc eſt, vt et graecarum literarum rudes intelligant. Priuatus autem patre admodum iuuenis, fertur imbecilli fuiſſe corpore, et valetudinario adeo, vt neque ad palaeſtram accederet: quemadmodum omnibus Athenienſium pueris moris erat. Quapropter vir factus ab inimicis in molliciem mordebatur, appellabaturque cognomento Batalus; & paulo inferius: εἰς ἄνδρας ἐγγραφεὶς, εὐθὺς ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐνεχήσατο, κακῶς διοικηκότων τὴν οὐσίαν αὐτῦ καὶ εἶλε μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἠδυνήθη πάντα ἀπολαβεῖν, ὅσα ἀπολώλεκε· id eſt, cum primum adſcitus eſt inter viros, ſtatim tutoribus, male ipſius facultatibus adminiſtratis, diem dixit, et euicit quidem eos, ſed non omnia potuit, quae amiſerat, recuperare. Et in eadem: ἔτι καὶ ἐκείνων μνημονευτέον, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν τὴν γλῶτταν ἐκ φύσεως· τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος. hoc eſt, ad haec et illa commemoranda, Demoſthenem et lingua balbum et imbecillis fuiſſe lateribus. Idem in eadem: καὶ γὰρ δειλὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς τῦ δήμυ θορύβυς καὶ εὐκατάπληκτος, ὥςε εὐθὺς ἐξίσασθαι· διά τε τυτό φασιν αὐτὸν ἄνεμον βαγδαῖον τηρῦντα καὶ κινυμένην σφοδρῶς τὴν θάλατταν παρὰ τὸ αἰγιαλὸς βαδίζοντα λέγειν, καὶ τῷ τῆς θαλάττης ἤχῳ συνεθίζεσθαι φέρειν τὰς τῦ δήμυ καταβοάς· hoc eſt, et enim primo timidus ad concionum ſtrepitus fuit, vt ſtatim deficeret et conſternabundus. propterea vero aiunt ipſum vehementem ventum, commotumque admodum mare obſeruando ad littora accedere, et recitare, ſonituque maris populi clamores ferre conſueuiſſe. Idem in eadem: παρειλήφαμεν δὲ κἀκεῖνο, ὡς καὶ ξίφος ποτὲ ἐκ τῆς ὀροφῆς ἀπήρτησε, καὶ ἱσάμενος ὑπὸ τυτῳ ἔλεγεν. ἐποίει δὲ τοῦτο δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐν τῳ λέγειν ἀπρεπῶς τὸν ὦμον εἰώθει κινεῖν. ὑπερεκρέμασεν ὃν τῦ ὤμυ τὸ ξίφος ἐν χρῳ, καὶ ὅτω τῷ δέει τῆς πληγῆς ἠδυνήθη κατασχεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τῦ πρέποντος σχήματος: hoc eſt, accepimus vero et illud, ſuſpenſum ab eo fuiſſe enſem de recto, atque ſub ipſo ſteriſſe, cum recitaret. Quod hanc ob cauſam feciſſe dicitur: Inter dicendum mouere indecenter humerum aſſolebat: ſuſpendit igitur enſem ad curem humero imminentem: atque ita metu plagae in decenti ſe forma continuit. Praeterea cum maxime in patria floreret, nunc inuidia ciuium, nunc Philippi Alexandrique Macedonum maximorum regum perſecutione nunquam quieuit, immo a Philippo in pugna victus magna cum ignominia fugit. Tum bis exulauit, primo in Aegina, et Troezene, L. etiam talentis ab Areopagitis damnatur

rur Alexandro rege, ſecundo autem Antipatro imperante capitis a populo damnatur, autore Demade, in Neptuni templum, quod erat in Calaurea inſula, non tam ſalutis gratia, quam vt inde quotidie patriam proſpiceret, e Troezeniorum vrbe confugit, inibique hauſto veneno, cum a ſatellitibus traheretur, exceſſit e vita. Quemadmodum in ejus vita Plutarchus meminit. Operae precium autem viſum eſt, quaedam ex eius epiſtola ad magiſtratus populumque Athenienſium hic inſerere, ſunt enim huiusmodi. (hoc eſt) Sed de his cum multa poſſim ſcribere praetermitto. Nullius enim me conſcium eſſe culpae, ad vtilitatem quidem imbecillum eſſe experientia didici, ad maiorem vero moeſtitiam inferendam, vehementiſſimum omnium. Quoniam autem omnibus accuſatis reconciliati eſtis, id quod bene factum dixerim, et mihi velim reconciliemi, viri Athenienſes: nam vos neque vlla adſeci iniuria, Deos teſtor et heroas, mihi autem teſtis eſt omnis anteacta vita, cui magis iuſtum eſt vt fidem habeatis, quam culpae mihi nunc iniuria illatae, neque ego peſſimus, minimeue eorum fide dignus videbor, qui calumnia ſunt circumuenti. Atqui diſceſſus meus immerito vos mihi reddit iratos; neque enim ſpe veſtri deſtitutus diſceſſi; neque alio animum applicuerim meum, ſed primum quia ignominiam carceris moleſte animo ferebam: deinde quoniam propter aetatem imbecillo corpore miſeriam perferre non poteram. Item non exiſtimabam, nolle vos vacare me vituperio, quod nullo vobis emolumento fuit, ſme vero perdidit. Ad haec in vobis, nullis aliis animum fuiſſe meum, multis ſignis poteritis perſpicere. Nam et vrbem petii, non in qua res maximas eſſem ipſe acturus, ſed in quam et maiores noſtros profectos eſſe cognoueram, quo tempore illis de Perſarum rege periculum imminebat: et cuius plurimam erga vos beniuolentiam eſſe perſpexeram, haec autem eſt Troezeniorum ciuitas, cui opto, vt Dei potiſſimum, ob ipſius erga vos beniuolentiam, et collatum in me benificium, ſint omnes beniuoli, tum ipſe, ſeruatus a vobis, queam referre gratiam. Caeterum cum in hac nonnulli, vt mihi gratificarentur, increpare nos conarentur, idque mei animi ignoratione ego eos pro viribus, vt bene dicerent, vt meum erat, admonui, qua potiſſimum cauſa puto eos omnes admiratos publice me honoraſſe. Sed cum viderem, beniuolentiam quidem hominum magnam, ſed vires in praeſentia imbecillas, in Neptuni templum profectus, in Calaurea inſula me contineo, non ſolum tutelae gratia, quam mihi eſſe ſpero ob

reuerentiam numinis, (neque enim certe scio, nam quae in aliorum arbitrio et voluntate posita sunt, tenuem ac incertam praebent periclitanti tutelam) sed etiam quia patriam prospicio inde quotidie: erga quam tantae mihi conscius sum beniuolentiae, quantam consequi opto a vobis. Quapropter, viri Athenienses, ne diutius hisce detinear malis, ea mihi decernite, quae olim aliis, tum ne quid indignum vobis mihi eueniat: tum etiam ne supplex aliis esse cogar, nam nec vobis quidem id decori fuerit. Quod si redeundi vobiscum in gratiam nulla mihi sit spes reliqua, mori me esset melius. Videtis, quantis semper in malis versatus fuerit miser. Quare non miror à satyro scriptum, Diis ille aduersis genitus, fatoque siniſtro. Quid quod illo etiam tot jam secula mortuo, suum adhuc fortuna, licet semper varia sit, atque instabilis, seruare tenorem videtur? Nam abhinc fere triennium desideranti tibi orationes Demosthenis, breui me informatas mea cura publicaturum recepi. Sed tot id mihi tentanti acciderunt impedimenta, vt persaepe excudi coeptas intermiserim, Carteromacho etiam nostro demirante, illudque Iuuenalis saepe repetente, Diis ille aduersis genitus fatoque siniſtro, cum etiam admodum quam pauca earum orationum exempla imprimenda curauerim, idque coactus, quod in nullo ante accidit volumine excuso in thermis nostris. Quorum omnium est mihi optimus testis Angelus Chabrielus patricius Venetus, excellentis vir ingenii, et in vtraque lingua doctissimus, Demosthenisque studiosissimus, qui a me hoc opus quotidiano fere, vt ait ille, conuicio, vt iam excudendum curarem, efflagitabat. Quanquam et illud seruasse videtur fortuna, vt, quemadmodum felix ille semper fuit eloquentia, et aeternitate scriptorum suorum, ita nescio, quomodo pulcherrimus hic liber omnium, quos imprimendos vel latine vel graece curauimus, exit in publicum ex aedibus nostris. Quamobrem si serius ad te venit, quam et tu volebas, et ipse desiderabam, non mihi velim imputes, sed Demosthenis infortunio, quem summo cum labore et industria feciſſe, quae fecit, omnia, legimus. Rursus pulcherrimis characteribus et perquam decenti forma, habituque, nec non castigatissimus, exit in manus hominum, ὡς κατὰ τὴν παλιγγενεσίαν, non tamen industriae nostrae, sed assiduis curis adscribas, quam illius gratiae, et felicitati, quam semper in suis habuit lucubrationibus. Has vero Demosthenis orationes, Clari doctissime, nomini tuo nuncupatas, ex Neacademia nostra emittimus, ob multas causas, sed praecipua est singularis benivolen-

niuolentia in te mea, ob miram probitatem tuam, et doctrinam, bonarumque literarum cognitionem. Tum quia in inclyta ista vrbe alumna virorum nobilium Epidauro, cui nunc Rhacusae est nomen, et latinas, et graecas literas profiteris, instituisque iuuentutem istam eloquentiae studiosam arte dicendi, quod duce Demosthene, et te interprete, quam facillime consequetur. Id quod eo etiam feci libentius, quoniam si cuipiam reipublicae Demosthenis orationes die noctequo voluendos accurate existimo, isti existimo. Nam etsi viros omni virtute praeditos, et prudentissimos habet, quales vidi ipse Venetiis Danielem Restium secundum apud Venetos fungentem legationis officio, et Petrum Mentium Restii collegam, tamen praeceptis quam optimis oratorum omnium Demosthenis facile principis, quanta tyrannis, et Philippis habenda sit fides, non obscure cognoscet. Nam cum aliis plurimis rempublicam Athenienſium admonet diuinus orator cauendum esse a tyrannis, qui sint natura rerum publicarum inimicissimi, vt lupi ouium, tum his verbis in prima pro Olynthiis oratione: καὶ ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς ἄλλως τε κἂν ὅμορον χώραν ἔχωσι. hoc est: et omnino tyrannis infida res est rebuspubl. praesertim si vicinam illi regionem habuerint, et in secunda contra Philippum: οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αἱ πρὸς τὰς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι. hoc est, non enim tutae sunt rebuspubl. nimiae hae cum tyrannis consuetudines. Et paulo post: ἔν δέ τι κοινὸν ἡ Φύσις τῶν εὐφρονέντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐσιν ἀγαθὸν, καὶ σωτήριον, μάλισα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τὰς τυράννους· τί δ' ἔσι τοῦτο; ἀπισία. ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε. ἐὰν ταύτην σώζητε, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε· τί οὖν ζητεῖτε ἔφην. ἐλευθερίαν. εἶτ' οὐχ ὁρᾶτε Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐναντίος. hoc est, commune vero quoddam natura prudentum possidet in se tutamen, quod bonum omnibus est, et salutare, maxime autem populis aduersus tyrannos: quodnam igitur illud est? incredulitas, hanc custodite, hanc complectimini: si hanc seruaritis, nihil aduersi patiemini. Quid igitur quaeritis, inquam? Libertatem. Nonne videtis Philippum alieniſſimas ab ea vel appellationes habentem? omnis enim. rex et tyrannus inimicus est libertati, et contrarius legibus. Habes igitur tandem, mi Clari ab Aldo tuo, quas jamdiu desi derasti Demosthenis orationes, habet vrbs Epidaurus quem debeat librum ad suam vtilitatem nocturna versare manu, ver-

ſare diurna, habent et caeterae respubl. quemadmodum prudenter ſe regere, gubernareque atque a tyrannis reddere tutas queant, habet ſtudioſiſſimus quisque, a quo vna cum graeca lingua, et eloquentiam optime diſcere, et vtiliſſimum in ſua republica praeſtare ſe poſſit. Vale. Venetiis menſe Octobr. M. D. IV.

ERASMI ROTERODAMI

ad Heruagianam primam praefatio. Des. Eraſmus Rot. Ornatiſſimo Adolescenti Ioanni Georgio Paungartnero. S. D.

Vt antehac peſſime de ſtudiis merebantur iſti, qui praeſentis lucelli cupiditate maledicis ac futilibus libellis implebant orbem: ita bonorum omnium fauore digni ſunt, qui curam omnem atque induſtriam huc conferunt, vt vetuſtos multorumque ſeculorum conſentientibus ſuffragiis probatos autores nobis reuocent, idque cum dignitate. Demoſthenem autem inter Graecos rhetores ſic eſſe primum, vt vix inuenias, quem cum illo poſſis conferre, magnus eruditorum omnium conſenſus eſt. Neque non recte praeceptum eſt illud, ab optimis auſpicandum eſſe. Eaque quondam apud Latinos e probatiſſimis poetarum pueri diſcebant literarum elementa. Nec id diſſimulat Horatius ita de ſuis poëmatibus vaticinans: hoc quoque te monet, vt pueros elementa docentem occupet in vicis Soſiorum balba ſenectus. Plurimum enim refert, qui ſuccus rudem etiamnum ingenii teſtulam imbuat. Vtiliter quidem primam latini ſermonis inſtitutionem a ſelectis poetis auſpicabantur, quod hi praeter virtutes oratorias, habent aliquid proprii nitoris ac iucunditatis, qua velut eſca, dulcibus magis, quam ſalubribus, gaudens aetas alliciatur ad ſtudiorum amorem. Itaque quiſquis latinos poetas intelligit, rectius intelliget oratores. Apud Graecos diuerſa ratio eſt. Tantum enim diſcriminis eſt inter poetarum et oratorum dictionem, vt credas illos diuerſa lingua loqui. Eoque fit, vt, qui a poëtis fecerunt inſtitutionis rudimentum, quum ad oratorum lectionem ſeſe contulerint, ſubinde velut in peregrino ſermone reſtitent, et licet quid quaeque vox declaret, non ignorent, tamen ſenſum non percipiant. In cauſa eſt ſchematum, troporum et idiomatum proprietas, in quibus haud ita multum opitulantur Lexica. Hac quidem in parte praeclaram operam τοῖς Φιλογλώττοις nauauit

nauauit Guilhelmus Budaeus. Verum vt puerilibus ingeniis Romanae Linguae non ſtatim accommodus eſt M. Tullius, qui, Fabio iudice, nulli valde placet, niſi qui jam egregie profecerit: ita Graecarum literarum peritiam ambientibus non arbitror admodum conuenire Demoſthenem, qui plus artis habet in receſſu, quam prima fronte prae ſe ferat. Hic enim, quod honorifico ioco dixit Demades, ſcripſit ad aquam, nec niſi a ſobriis ac vigilantibus poteſt intelligi. Proinde quod de M. Tullio ſcripſitq. Fabius, pari iure de Demoſthene dici poteſt: is ſe ſciat in arte dicendi profeciſſe, cui Demoſthenes valde placere coeperit. Quemadmodum tabula magno artificio depicta nemo magnopere delectatur artis imperitus, ita Demoſthenis diuinum illud, et quod facundiſſimi quique ſemper in eo mirati ſunt, τὸ δεινὸν, non ſentitur, niſi et rhetoricis praeceptionibus exercitatis, et hiſtoriarum cognitione inſtructis. Itaque patiar, vt puer quidem deguſtet Demoſthenem, ſed ad eum ſerio redeat, iam factus oculatior, quo perſpiciat illam vere atticam venerem, illud excuſſum iudicium, illa ſummo artificio contorta enthymemata, poſtremo vim illam omnibus admirabilem, vix vlli imitabilem. Elegans interim fuerit exercitatio, quod a veteribus nonnullis factum eſt in Homero ac Virgilio, ſi quis idem faciat in Demoſthene et M. Tullio, vt ex collatione locorum deprehendat, quid hic ab illo ſit mutuatus, et vbi noſter ſit Graeco par, vbi ſuperior, vbi ab exemplari nonnihil degeneret imitatio. Vix alia res aeque conducit ad parandum iudicium. Non hic ſumturus ſum operam in laudando Demoſthene, ad quem pro dignitate praedicandum opus eſſet eloquentia Demoſthenica: imo nulla potius opus eſt eloquentia ad eum laudandum, quem vno ore in coelum ferunt omnes. nec tibi calcar addere ſtudebo, Georgi cariſſime, quem conſpicio in hoc pulcherrimo ſtadio tuapte ſponte haud ſegniter currentem. Quaeres, vnde mihi cognitus curſus tuus, qui te nunquam viderim. Optimam tui partem vidi, adoleſcens fortunatiſſime, adeo ἐναργῶς te mihi ſuo penicillo depinxit Viglius Zuichemus, haud vulgaris artifex, cui domeſtica conſuetudine penitus cognitus ac perſpectus es. Quin tute mihi teipſum tuis ad me literis ſic expreſſiſti, vt ſi coram adeſſes, plus videre nequeam. Illic exoſculatus ſum iſtam felicem indolem tuam, qui, vix egreſſus annum decimum ſextum, ſcribas epiſtolas primum bene latinas, deinde quod pluris facio, ſenſibus argutis, et apte ſibi connexis. Quid autem collaudem iſtum ingenuum ac liberalem pudo-

rem, quid singularem istam in me pietatem, quam tota spirat epistola? Et hic agnosco germane germanam ornatissimi viri Ioannis Paungartneri prolem. Iampridem enim mihi cum eo viro ictum est amicitiae foedus, quam ego sane rem inter praecipuas felicitates meas numero. Quid enim illo candidius, aut amabilius? In huius foederis consortium temet tuo iure inseris, mi Georgi. In hoc enim possessionum genus, et fas est, et aequum est, viuo etiamnum patri haeredem existere. Vt tali parente multo beatior es, quam paternis opibus: ita istis egregiis animi dotibus, quas tibi partim largita est propicii numinis benignitas, partim industria tua tibi paris, longe verius ac splendidius locuples fueris, quam maiorum tuorum quamlibet amplis facultatibus. Accipe igitur Demosthenem, qui nunc prodit ceu positis novus exuuiis nitidusque iuuenta, simul et mutuae meae in te pietatis μνημόσυνον et studiorum tuorum incitamentum futurus. Multum debemus Aldo, qui nobis primus oratorum principem dedit, plus debemus Heruagio, qui non parum addidit illi, tum dignitatis, tum etiam commoditatis, haud mediocribus impendiis parique vigilantia, vt iam merito possint omnes admirabundi dicere, Ὅτός ἐστιν ὁ ἐκεῖνος; Δημοσθένης. Posthac igitur expectabimus abs te epistolas, semitullianas ac semidemosthenicas. Vale. Datum Friburgi Brisgoae, postridie cal. Augusti. Anno M. D. XXXII.

I. BERN. FELICIANI
praefationes ad suum Demosthenem
Illustri ac Reuerendo Abbati cliuae Mariae Vangaditiae Francisco Lauretano Io. Bernardus Felicianus. S.

Cum superioribus diebus, Abbas clarissime, Demosthenis, oratorum omnium facile principis, orationes collectis quibusdam antiquis codicibus recognoscendas suscepissem, quo ad studiosorum vtilitatem castigatiores aliquantulo excuderentur, memini ex te audiuisse, cum nonnulli docti viri apud te essent, quorum consuetudine summopere delectaris, ex huiusce rei occasione sermonem de eloquentia incidisse. ita vt alii supra modum eam extollerent, omnibusque et artibus et scientiis anteponendam arbitrarentur. alii non modo id non approbarent, verum etiam eam vituperarent, et vt suspectam vitandam omnino censerent. Id autem licet absurdum, nouum tamen mihi esse minime videbatur. Cum enim mecum

mecum conſidero multos ex grauiſſimis ſimul atque antiquiſſimis auctoribus, qui eloquentiam vel laudare, vel vituperare ſtuduerunt, eos comperio vel plura, quam par erat, ei attribuiſſe, vel plura detraxiſſe, quam res ipſa poſtulabat, atque ita vtroſque, dum eius vel praeſtantiam nimis admirantur, vel abuſum nimis deuitandum cenſent, multis de tota re non recte ſentiendi anſam praebuiſſe. Nam qui eam commendant, fere vno conſenſu omnes bonorum omnium humanorum cauſam ei adſcribunt. eam congregaſſe a principio homines, cum in ſyluis ferarum more vitam traducerent atque ad vrbes condendas induxiſſe. eam leges inſtituiſſe, ſine quibus communis vita eſſe nulla poſſet. eam manſuetos e feris, ciuiles e ruſticis homines reddidiſſe. eam demum eſſe, qua ſola a beſtiis differamus. Quod cum dicunt, non male illi quidem ſe gerere cenſendi ſunt, ſi vel loquuti pro occaſione, vel eloquentiae nomine ſapientiam omnem complexi eſſe intelligantur. Re enim vera non oratio eſt, ſed ratio et intelligentia, quae a brutis hominem diſtinguat. nec eloquentia eſt, ſed ſapientia et prudentia, quae diſperſos ac vagantes homines in vnum collegerit, ac vitam humanam omnem et vrbibus condendis, et legibus inſtituendis excoluerit. Sermo enim poſtea tanquam miniſter, et eloquentia tanquam ancilla ſubſequuta neceſſario eſt. Sed ſi ita abſolute quae dicunt, accipiamus, quam recte id fiat, alii viderint. Mihi certe perſuaderi non poteſt, quo pacto recte illi ſentiant, qui horum ſcriptorum auctoritate permoti in eam opinionem venerunt, vt nulli rei, niſi facundiae, ſtudendum eſſe credant, nulloſque eſſe, qui ſcire quippiam poſſint, niſi etiam dicendi peritia praediti fuerint. Adde, quod hi quoque omnes eos ſcriptores, qui non ita eleganti ſtilo de praeclariſſimis rebus et veriſſimis monumenta poſteris reliquerunt, vel tanquam indoctos et imperitos abiiciendos cenſent, quaſi verborum lepore et fucis rerum cognitio et peritia metienda ſit; vel licet earum ſcientiarum, quas tradunt, de quibusque differunt, etiam peritiſſimos fuiſſe confiteantur, tanquam barbaros tamen et ineptos negligendos putant, pluriſque faciendum aſſerunt eum, qui de quibuslibet vel leuiſſimis rebus eleganter et copioſe tractarit, quam qui de grauiſſimis, et maxime ſeriis generique humano vtiliſſimis infacunde et ieiune diſputarit, remque hanc non ſecus, atque in artificum ac ſtatuariorum operibus ſpectandam eſſe aiunt, in quibus forma longe maiorem, quam materia, laudem et gloriam ſine controuerſia mereatur. Ac propterea aſſiduum barba-

ris bellum indixere, ita enim appellant omnes eos, qui cultum orationis et lenocinia non persequuntur, licet veritatis subtilissimi et acutissimi indagatores alioqui sint. vt si quando in sanctissimos theologos et doctissimos philosophos incidant, eos omnino abhorreant, et quasi inculto sermone nihil vere et recte explicari potuerit, sed omnia peruersa et falsa dici necesse sit, statim reiiciunt, ac damnant. neque vident, si formae eloquentiam comparare voluerimus, statuariorum exemplum minime hic esse accommodatum, quippe quum materia extrinsecus artifici huic suppeditetur, scriptor ipse sibi eam plerumque faciat, et materia artifici propter formam exhibeatur, in rerum explicatione et dissertatione forma ob materiam illustrandam et patefaciendam adhibeatur, vt videlicet, quod animo concepimus, id eloquendo ita exprimamus, vt alteri innotescat. Quocirca si modo facere id volunt, longe meliorem et accommodatiorem veritati comparationem sumere a nummis possent, quibus forma materiae causa imprimi consueuit, quo signo fit, vt quid et quanti valeat materia, cognoscentes ea ad necessarias res vti facile possimus. Qui igitur nummum vel plumbeum, vel alioqui adulterinum, sibi carum propterea habet, quia signum in eo artificiose factum admiratur, neque eum, etsi maxime legitimus sit, maximeque ipse indigeat, ad vitae vsus impendere vult, is nummo abutitur, vtilitatemque eius, ob quam signum illi inditum est, nullam percipit. At nobis ita faciendum non est, sed sicut qui vel necessaria, vel diuitias, sibi comparare vult, omnes vel quam pessime signatos nummos, modo boni sint, non veretur admittere. Sic nos, qui intelligentia indigemus, committere non debemus, vt vel barbare admodum scriptos libros, si bonarum rerum scientiam polliceantur, vllo modo repudiandos, vel quam dissertissime compositos, si de inutilibus et vanis rebus tractant, magni faciendos censeamus, quin etiam, si de seriis et vtilibus maxime differant, non temere admittendos putemus, ne, quemadmodum illorum oculos monetae forma ita praestringebat, vt vti ea in necessarios etiam sumtus non paterentur, sic animum nostrum ornatus orationis et dicendi elegantia extrinsecus adeo occupatum detineat, vt ad sensa ipsa consideranda penetrare non sinat. Nam si neglectis rebus, id quod facimus, non tam, cum eas prorsus non discimus, quam cum non ab iis discimus, qui eas docent, sed ab iis, qui eas tantummodo eloquuntur, sermoni excolendo vacare voluerimus, verendum est, ne, dum in ea re caeteris hominibus praestare conamur,

qua

qua homines brutis antecellere credimus, picis et pſittacis ſimiliores euadamus. Si recte quidem fortaſſe ad imitationem loquamur, quod ratione carentibus etiam animalibus aliquando contingit, ſapiamus autem, quod proprium hominis eſt, parum recte. At vero qui eloquentiam vituperant, vt caetera omittam, artem eius inter adulationum ſpecies reponunt, atque id eſſe animae dicunt, quod corpori eſt obſonatrix. Sicut enim illa variis condimentorum illecebris guſtum fallit, nec permittit, vt ciborum naturalis et ſincerus ſapor percipiatur, ita hanc variis verborum lenociniis turpibus et iniuſtis rebus honeſtatis et iuſtitiae ſpecie obducta iudiciorum rectitudinem omnem diſtorquere ac peruertere. Vt qui his aſſentiantur, contra quam priores illi faciebant, nihil admittere ſine ſuſpicione velint, quod aliquod in ſe vel mediocre eloquentiae ornamentum ac lumen prae ſe ferre videatur, eloquentiamque omnium pene malorum in cauſſa eſſe hominibus arbitrentur. quippe cum ea praua ex ſe ſit, non niſi praue vti quiſpiam poſſit. Nam ſi ad veras res, quas in animo habemus, exprimendas, non ad fingendas falſas et fucandas ea vti vellemus, ſatis vnumquemque in ea re, quam bene nouit, eſſe eloquentem poſſe. ſed miror, ſi haec reuera, et non ad hominum petulantiam, quibuscum loquebatur, exagitandam diceret Socrates, quippe qui eam turpem ſane doctrinam glorioſe profiterentur, qua cauſa inferior dicendo ſuperior efficeretur, cur medicinam laudaret, cum ipſa, quae ad ſalutem hominum inuenta eſt, ad perniciem nonnulli interdum abutantur. non enim quod electionis et hominis vitium eſt, arti eſt attribuendum. Nam eloquendi et dicendi ars, quae rhetorica eſt, cum inſtrumentum ſit, ac ſimilis dialecticae, laudabilis ac vitae humanae perquam neceſſaria facultas, quae non ſecus atque illa non aliquam definitam ac certam materiam habet, in qua verſetur, ſed in unaquaque re probabilitatem indagat, atque inuenit, tam deſtruitur ac tollitur, ſi in eius rei praeſtantiam transmutetur, cui applicatur, quam ſi eius qui ea vtitur, prauitas ipſi adſcribatur. Quemadmodum enim dialectica ſi decipiendi propoſito diſtorqueatur, dialectica non amplius eſt, ſed ſophiſtica et captioſa, cuius non in arte, ſed in abutentis voluntate, vitium eſt: ſic rhetorica, quae fallit ac decipit, licet nomen aliud diſtinctum non habeat, ſed Rhetorica etiam ipſa appelletur, Rhetorica tamen non eſt, ſed captioſa, et falſa Rhetorica, vitio vtentis peruerſa. Quae merito quidem vituperatur, modo cum id ſit, hominum prauitatem tunc, non artem, reprehendi non igno-

ignoremus. Ars enim ipsa ad imperitos homines, eosque omnes, qui in subtilibus rationibus percipiendis non sunt exercitati, docendos persuadendosque necessaria admodum est. Quod enim dialectice inter philosophos, id inter ciuiles munus rhetoricae est. Nam si in ciuitatibus haec non esset, quae, an vtile aliquid esset, aut inutile, inter consultores, an iustum, aut iniustum, apud iudices, an honestum, aut turpe, apud spectatores ostenderet, confusa omnis vitae traductio, atque administratio haberetur. Cum enim pro sua quisque opinione facile decipi possit, et segnes natura ad discenda bona homines sint, tum etiamsi sciuerint, facile affectu aliquo ita deprauentur, vt ad non agenda bona procliuiores euadant, ille, qui hac facultate est praeditus, tria huiusmodi gerendarum rerum impedimenta ex animis hominum aufert, tribus ad persuadendum idoneis modis adhibitis. Ne enim plerique, an vtile sit, quod agendum videtur, an iustum, quod iudicandum est, an honestum, quod est approbandum, ignorent, iis orator eloquentiae artifex rationibus, non subtilibus illis quidem, sed ad ciuilium hominum captum accommodatis, docendo in tribus causarum generibus veritatem manifestat. ne item ad discendum segnes sese exhibeant homines, delectando allicit, ne quamuis verum sciant, vitio tamen deprauati aliud facere velint, mouendo afficit, atque ita ad agendum quodammodo compellit. Nam si quis haec tanquam suspectas artes, et violentas machinas euitandas censet, is auditorum inscitiam si vult, damnare potest, qui nullo alio modo intellecturi erant, eum vero, qui ad illorum imbecillitatem orationem suam accommodat, nisi laudare certe non debet. Tantam siquidem auctoritatem, dignitatem et excellentiam apud omnes obtinet, vt, sicut vituperandus nullo modo est, ita laude et gloria ex sese adeo abundet, vt laudibus extrinsecus petitis minime indigeat. Nam quamuis alii scientiis et disciplinis instructus ad persuadendum accedat, propria tamen laude esse contentus potest. Sicut orator hic noster, qui clarissimus inter omnes hoc in genere est, quem prae manibus habemus, licet aliis disciplinis fuisset eruditus, et ex Platonis schola multa praeclara didicisset, et Thucydidi, scriptori Athenienſi, tantum studium adhibuisset, vt octies sibi eius historias describendas putarit, nullius eorum gloriam sibi videtur affectasse, nisi eius rei, quae huius tantummodo artis sine dubio propria est. Cum enim quinque haec partes habeat, inuentionem, dispositionem, eloquutionem, memoriam et pronunciationem, ab Andronico histrione

hiſtrione interrogatus, quid in Rhetorica primum eſſe exiſtimaret, pronunciationem dixit, et ſecundo, et tertio idem reſpondit, quoad deſiit ille interrogare, vt non tam praecipuam, quam ſolam rhetoricae propriam partem pronunciationem eſſe ſignificaret. propterea videlicet quum caeterae omnes ita aliarum rerum cognitionem interdum innexam habent aliisque omnibus etiam philoſophicis diſputationibus communes ſunt, vt aliarum, ſi quis recte non aduertat, videri ſcientiarum poſſint, haec ſola ſine vlla controuerſia non alteri, quam huic arti, adſcribi queat, atque iccirco tantam operam ſibi ei adhibendam duxit, vt non tam orationes eius et ſcripta, quam induſtria et exercitatio in ore omnium ſit, et apud omnes celebretur. Quis enim eſt, qui meditationes eius in cubiculo ſubterraneo non admiretur, cum inaequalem tonſuram etiam capiti adhibuiſſet, ne ſibi aliquando inde exeundum eſſet, atque ita ſtudium intermitteretur. Quis lecti eius anguſtiam non decantat, qua id conſequi procurabat, vt incommoda cubatione occaſio ei ſurgendi tempeſtivius exhiberetur? Quis id non celebrat, cum ſe antelucanis fabrorum vigiliis ſuperari aegre ferebat? Quem illa eius diligentia non mouet, cum ad Phalericum profectus ad vndarum fragores calculis etiam in ore ſumtis pronunciare orationes aſueſcebat, quo poſtea et clarius verba proferret, et tumultibus populi non exturbaretur? Quid, cum gladiis de tecto ſuſpenſis, ita pene, vt humeros attingerent, domi ſe ad dicendum exercebat, ne geſtu humeri incompoſito actionem corrumperet, nonne animos hominum capit? Hanc igitur pronunciationem, cui praecipue ſibi incumbendum cenſuit hic auctor, cuiusque praecipue gloriam videtur appetiuiſſe, praecipuum quoque in eius orationibus locum obtinere exiſtimandum eſt, vt cum eas legimus, non modo caeteris aliorum omnium anteponamus, ſed quia pronunciationem auctoris animo concipimus, ipſas ſe ipſis quoque eſſe admirabiliores iudicemus, et plus, quam legamus, intelligamus, et licet vox eius non audiatur, ſemper tamen aduerſarii eius voce illa aures noſtrae perſonent, quid ſi ipſum audiremus? vt non immerito Macedonum rex Philippus, contra quem acriter ſemper inuehebatur, cum ei recitatae orationes aliquae eius eſſent, neque ſe alium quempiam, quam ipſum, in bello adverſum ſe conſultorem fuiſſe electurum dixerit. orationesque ipſas ob vim actionis, quam prae ſe ferebant, cum Iſocratis quasdam athletis e palaeſtra ſimiles ſibi videri aſſeruiſſet, militibus comparauit, quippe cum ita vrgeant rem ſemper,

ita

ita inſtent, ita vero certamine, et non vmbratili ſemper vtantur, vt terrere veritate ipſa et cogere videantur. Tametſi mihi quidem etiam, dum lego Demoſthenem, arrogans illa Gorgiae, et Protagorae, aliorumque veterum ſophiſtarum profeſſio non admodum abſurda apparet, qua diſcipulis ſuis pollicebantur ſe eos eſſe arte ſua ciuilium agendarumque rerum peritos eſſe effecturos. nam ſi id intelligere volebant, ſi quis recte praecepta artis fuiſſet ſequutus, atque ex eorum praefinitione in ciuitatibus opportune deliberationes, et iudicia, vel etiam demonſtrationes pertractaſſet, eum non mediocrem ciuilem peritiam in orationibus ſuis prae ſe laturum, quis non videt, vt omittam interim inuentionis acumen, diſpoſitionis apta momenta, eloquutionis diluciditatem, et grauitatem, ac demum actionis ſummam vim, qua tanquam ſpiritu quodam reliqua omnia noſter hic orator animauit, tantam in ſcriptis eius ad vitae humanae actionem pertinentium ſententiarum copiam ineſſe, vt ſapientiſſimi philoſophi munere fungi videatur? tantam morum ciuitatum, et rerum publicarum adminiſtrationis peritiam, vnde ſalus ipſis comparetur, vnde periculum et pernicies impendeat, vt ex eius lectione, ſi quis diligenter aduertat, tam, pene dixerim, ad res agendas inſtructus vnusquisque poſſit diſcedere, quam ex quouis accuratiſſimo hiſtorico? Sed haec, hactenus, ne ineptus exiſtimer, ſi laudes eius dicendo illuſtrare videar velle, qui dicendo omnium pene laudes obſcurauit. Haec enim ea de cauſa dicta a me ſunt, vt eloquentiam ſicut propria laude fraudandam non eſſe, ita ſua tantum poſſe eſſe contentam oſtenderem. et egregium hunc oratorem etiamſi non aliunde, quam ex arte eloquentiae, gloriam ei attribuamus, ex ea adeo clarum ac celebrem apud omnes eſſe, vt aliam laudem, quamuis adeptus ſit, non multum tamen deſiderarit. Cum igitur, praeſul optime, hic tibi non immerito adeo placeat, vt in aliorum etiam grauiorum ſtudiorum occupationibus lectionem eius tibi nunquam intermittendam cenſueris, poſteaquam excuſus iam eſt, eum tibi dicandum duxi, vt ſub eius nomine in manus hominum prodiret, qui illius eſſet ſtudioſiſſimus. Tum etiam, vt, cum ego in eo excudendo operam vnonullam impenderim, labore hoc qualicunque tibi oblato, obſeruantiae in te meae, qua multis de cauſis iam diu te proſequor, ſignificandae occaſio mihi in praeſentia daretur. Nam praeterquam, quod veſtra iſta familia tum morum integritate ac virtutum ſplendore, tum imperatorum, quorum copia maxime floruit, gloria et rerum geſtarum amplitudine, tum

Leonar-

Leonardi, aui tui, Principis optimi, praeſtantia, ac dignitate illuſtrata adeo clara ac celebris ſemper fuit, vt conciliare ſibi animos omnium facile potuerit, atque ob id ipſe etiam communi nomine propenſo erga eam animo ſemper fuerim, priuata tamen cauſa atque illa quidem tam grauis beneuolentiae mihi acceſſit, vt nunquam eam ex animo meo quoad vixero vlla deletura obliuio ſit, Antonius, omnibus quidem, qui illum nouerunt, non ſine praefatione nominandus frater tuus. qui cum adoleſcentiae annos nondum exceſſiſſet, et abbas electus tanta ingenii perſpicacia eſſet praeditus, tanto ſcientiarum, et literarum praecipue ſacrarum amore inflaminatus, tanta in negotiis tractandis prudentia inſtructus, vt ex iſta familia prodiiſſe, quaſi praecipuum germen agnoſceretur, et ſacerdotii iſtius praeſul digniſſimus iam haberetur, me, a quo ſummopere obſeruabatur, maxima proſequebatur benevolentia, atque inter eos delegerat, quibuscum ſaepenumero verſaretur, ac de literarum ſtudiſs colloqueretur. vt temperare a dolore interdum vix poſſim, cum memoria repeto, quam repente morte praeuentus ex hominum conſuetudine maxima omnium cum iactura et moerore ſublatus fuerit. in tantam enim ſpem omnes induxerat, vt nemo eſſet, qui dubitaret, quin, vbi maturior aetas acceſſiſſet, et eruditionis et ſanctitatis noſtris temporibus ſingulare exemplum eſſet futurus. Nam ex eius obitu licet boni omnes iacturam maximam feciſſe cenſendi ſint, ſpeque omni, quam ſummam de eo habebant, fruſtrati iacuerint, ego non tam moleſte tuli, quod eius ſanctiſſima conſuetudine tam repente caruerim, etſi id mihi contigit moleſtiſſimum, quam quod, cum ex eius familiaritate ſpecimen quaſi quoddam et probitatis et amicitiae concepiſſem, vbi ipſe deceſſit, ita animum deſponderim, vt, quia, quod ſimile ei eſſet, non facile reperiebatur, probitatem amplius huiusmodi vllam inuenturum me eſſe diffiderem. Nunc vero, cum tu, clariſſime Franciſce, qui in locum eius ſucceſſiſti, et ingenio, et ſtudiis plane eum referas, eandemque morum probitatem prae te feras, vt non tam dignitatis, quam propoſiti, atque animi etiam eius ſucceſſor fuiſſe videaris, nihil vereor, quin eam exſpectationem, quam ille de ſe apud omnes concitauerat, ſuſtinere ac tueri etiam magnifice poſſis. Suſcipies igitur in praeſentia Demoſthenem, ac quoties eum in manus ſumes, frequenter autem id facturum te eſſe non dubito, non tam ſummum oratorem, quam maximum etiam amoris in te mei iudicium ſumere te exiſtimabis. Vale.

Stu-

Studioſis S.

Cum Demoſthenis orationes ad commodum veſtrum parua hac forma excuderentur, in tres partes eas diuidendas cenſuimus, ne, ſi vno volumine omnes fuiſſent comprehenſae, in tantam magnitudinem excreſceret liber, vt vana omnis vtilitas fieret, quam ex forma hac eratis habituri. Apte autem incidit, vt absque vlla niſi parua admodum veteris ordinis mutatione facta diuiſio ſit. Nam in prima parte deliberatiuae omnes poſitae ſunt, eo quo prius erant ordine collocatae. atque id merito quidem, propterea quod par erat, vt conſultandi, et deliberandi Rhetoricae ſpecies, quae prima et grauiſſima, maximeque ad ciuitates regendas neceſſaria eſt, primum etiam in ordine locum obtineret. His et deliberatiua exordia, et duas demonſtratiuas orationes ſubiunximus, quae in finem libri in veteri impreſſione reiecta fuerant, illa, quia ad idem genus ſpectabant, has, quia, cum adeo paucae eſſent, vt nullum volumen conficere per ſeſe poſſent, ſed alicui ex aliis tanquam appendix annectendae eſſent, ei annecti commode poſſe videbantur, quod minimum omnium erat futurum. Secunda pars iudicialibus iis tantum dicata eſt, quae vel de decretis et legibus praeter leges latis, vel de legationibus male actis, vel huiusmodi aliis publicis cauſis ſcriptae ſunt. Tertia caeteras omnes complexa eſt, quae ad tutelas, haereditates, mercaturas, atque id genus priuata commercia attinent. Haec enim tertium, quemadmodum publica ſecundum, locum ſibi merito vendicant. nam ſicut priuata publicis, ita iudicia eſſe inferiora deliberationibus debent. quippe cum iudicia ſint, quae non tam ea, quae ex legibus, quam quae ex deliberationibus conſtituta ſunt, ſi recte gerantur, honoribus, ſi male, poenis ciues afficiant. Tres autem hae partes diuerſas lectiones, quae in contextu aſteriſco notatae ſunt, ſuas quaeque in calce repoſitas habet. Errata vero, quae inter excudendum contigere, in calce tertiae omnia omnium partium reſtituenda curauimus. Valete.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΛΔΟΥ ΜΑΝΟΥΤΙΟΣ

τῷ αἰδεσιμωτάτῳ πατρὶ, Λευδοουΐκῳ Βεκατελλίῳ, τῷ Ῥαβέλλου ἐπισκόπῳ, ἀποστολικῷ Ἐνετίησι ληγάτῳ, χαίρειν.

Οσον μὲν ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς τὴν χαλκογραφικὴν ταυτηνὶ τέχνην συνεισήνεγκεν, σχεδὸν οἶμαι πάντας

τας εἰδέναι. παραλαβὼν γὰρ αὐτὴν ἐλλειπῶς ἔτι καὶ πονήρως φερομένην, ὕστω σφόδρα φιλοπονησάμενος ἐπηύξησέ τε καὶ μετεκόσμησεν, ὥστε μηδεμίαν τό γε ἐς αὐτὸν ἧκον, τοῖς ἐπιγιγνομένοις ὑπερβολὴν καταλιπεῖν. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι μὲν προεθυμούμην τοῖς τοῦ πατρὸς ἐγχειρήμασιν ἐπεξελθεῖν, μηδὲ καταδεέστερον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, ὑπό γε μὴν παντοδαπῶν ἀσχολιῶν καὶ ὧν μετὰ χεῖρας ἔχω ξυγγραμμάτων περιπτώμενος, ἔτι δὲ περισσίαν χρημάτων οὐκ ἔχων, ἠρέμην τέως ἡσυχίαν ἄγων, κατολιγωρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὲρ δύναμιν ἐγχειρῶν οὐδὲ πολλοῦ δεῖ τῆς ἐσομένης ἄξια διαπραξάμενος δόξαι προσδοκίας. καίτοι πολλοί μοι προσιόντες ὀσημέραι τῶν φίλων ἐπιπλήττειν ἐπεχείρουν, ὡς ἄρα αἰσχρὸν, εἰ μεγίστας καὶ καλλίστας ἔχων παρὰ τοῦ πατρὸς τὰς ἀφορμὰς ὑπὸ ῥᾳθυμίας ἐθελοκακοίμην, καὶ περιορῴην ἐμαυτὸν ὑφ' ὧν ἧκιστα ἐχρῆν παρευδοκιμούμενον, καὶ τὴν τέχνην ταῖς τῶν ἄλλων πλεονεξίαις διαφθειρομένην, ἐξὸν κατ' ἴχνη χωροῦντα τοῖς ἐκείνου ἐπιτηδεύμασιν, ἀείμνηστον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνημεῖον ἐμαυτῷ παρασκευάσαι. ὅτοι τοίνυν καίπερ εὐνοϊκῶς ἔχειν δοκοῦντες, οὐκ ἐλάνθανον λόγῳ ξυμπροθυμούμενοι μόνον, ἔργῳ δ' οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἂν τὴν τυχοῦσαν ἐπικουρίαν παρασχόντες: ὅπερ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ πολλοὶ, συμβουλεύοντες μὲν προθύμως, παρὰ δὲ τὰς χρείας ὀκνηρῶς τοῖς φίλοις ὑπουργοῦντες: σὺ μέντοι μόνος ἀμφότερα παρασχόμενος, δεῖγμα μέγιστον τῆς σῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας ἐξενήνοχας, σεβασμιώτατε πατὴρ, οὐ μόνον τὰ κράτιστα ξυμβουλεύων, ἀλλὰ δὴ καὶ πόρους χρημάτων ἐξευρίσκων, καὶ δαπανῶν, αὐτός τε ἐκ τῶν ἐόντων ἐπιχορηγῶν, καὶ τοὺς ἄλλους πείθων: ὥσθ' ἱκανὴν ἤδη παρασκευὴν συγκεκροτῆσθαι τοῖς ἄξιόν τι λόγου ποιεῖν προαιρουμένοις. ἐδόκει μὲν ἔν τοιούτων ἀφορμῶν λαβομένοις μὴ μένειν, ἀλλ' ἐγχειρεῖν τὴν ταχίστην, ἅπαντ' ἁπλῶς ἐντυποῦντας, καὶ τὰ πρὸ τοῦ, καὶ τὰ μηδέπω,

καὶ τήμερον ἐκδεδομένα. σκοπουμένοις δ' οὐδὲν ἐφαίνετο τό γε νῦν ἔχον ὅτω προὔργου τοῖς νεωτέροις ἐσόμενον, ὡς τὸ τῦ παιανιέως τυτὶ βιβλίον· ὃν δὴ καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τῇ τῶν νοημάτων εὑρέσει, καὶ τῷ κάλλει τῆς ἑρμηνείας, καὶ, συλλήβδην εἰπεῖν, πᾶσι τοῖς ἄλλοις τῦ λόγυ πλεονεκτήμασι καὶ τὺς πρὸ αὐτῦ καὶ τὺς μετ' αὐτὸν ἀνθρώπους ὑπερβαλλόμενον ἅπαντες ἴσμεν. τέτυ τοιγαρῦν τὺς λόγυς ὡς οἷόν τ' ἦν ἐπιμελέσατα διορθωσάμενοι, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν ἀντιγράφων ἀντεξετάσαντες, σοὶ προσφωνῦμεν, ἃ μὰ δία τῦ γε δοκεῖν ἀμείβεσθαί σε τῆς μεγαλοδωρίας, (ἀνόητος γὰρ ἂν εἴην, εἰ, τοσύτων καὶ τηλικύτων ὑπαρξάντων μοι παρά συ εὐεργετημάτων, προηρύμην δὶ ἐπιστολῆς ἀπολύσασθαι τὸ χρέος) ἀλλ' ὥστε πᾶσι ποιῆσαι καταφανὲς τῆς τε σῆς καλοκἀγαθίας τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ καὶ τῦ βιβλίυ τυτυὶ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκδοθησομένων, εἴπερ ἄρα τί περιέσαι τοῖς νέοις ὄφελος, σοί γε πάντως τὴν περὶ τέτυ προσήκειν χάριν, τῷ μόνῳ τὸ καλὸν τῦτο καὶ ἐπωφελὲς ἔργον ἐνεγκαμένῳ. ὅτι μὲν ἔν καὶ τοῖς παρῦσιν ἀγαπήσεις, καὶ μόνης ἡμᾶς ἀποδέξῃ τῆς προθυμίας, εὖ οἶδα, εἴπερ ἐγὼ τὸ φιλόσοφον τῦ τρόπυ καὶ τὸ μεγαλόφρον ἐκ ἀγνοῶ τὸ σόν. ἐγὼ δὲ πειράσομαι μὲν ἀεὶ τιμᾶν σε τούτοις, οἷς τυγχάνω δυνάμενος, εἰ δ' οὐχ, ὡς προσῆκεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀξίαν τὴν σὴν, τό γε μὴ παντάπασιν ἀχαρίστως ἔχειν τῆς γνώμης πᾶσιν οἶμαι φανερὸν κατασήσειν. ἔρρωσο.

IOANNES HERVAGIVS

Graecarum litterarum ſtudioſis. S. D.

Quanquam res ipſa docere poterat, quantum haec noſtra Demoſthenis Orationum editio, reliquis omnibus, quae adhuc editae ſunt, emendatior ſit: noſtri tamen muneris eſt, vobis, o ſtudioſi, indicare, vndenam exemplaria tam emendata habuerimus: ne et illi merita laude ſuorum laborum fraudentur: et vos, tantorum virorum nominibus auditis, rarum aliquid atque praeclarum in noſtra hac editione eſſe, nullo modo dubitetis. Solent enim res non ſua modo vi et natura,

natura, ſed cum etiam ab artificio, tum vel maxime ab artificis excellentia et nomine laudari. Mirabantur veteres, ſi quis Apellis vel Zeuxidis tabulam oſtendiſſet: & nos quoque, ſi quis Dureri germani, aut Titiani itali picturam proponat: non tam ſaepe artificii cauſſa, quam artificis. qua in re non fallimur omnino. Permagni enim refert, quem quodque opus autorem prae ſe ferat: quod ab excellentibus artificibus non niſi praeclara opera ſoleant proficiſci. Sic ille paſtor non ineptus apud poetam, pocula quod diuini Alcimedontis opera eſſent, magni facienda cenſet. Quid ſi omnia reliqua accedant, quae valent ad laudem, et materiae bonitas, et artificii pulchritudo, et artificis praeſtantia, nonne tum perfecta et conſummata laus eſſe videatnr? Quamobrem cum nos in noſtro hoc Demoſthene edendo, duorum clariſſimorum virorum, Petri Daneſii Galli, et Vincentii Obſopoei Germani, exemplaria, caſtigationesque ſecuti ſimus, iam exiſtimare debetis, qualem vobis exhibeamus Demoſthenem, nitidum certe, et innumeris erroribus repurgatum. Neque enim vllis aut ſumtibus, aut laboribus parcimus, quo vobis veteres illos vtriusque linguae autores clariſſimos ſuo priſtino nitori reſtitutos exhibeamus. Habetis igitur in hoc autore omnia illa, quae modo ad perfectam laudem requiri dicebam: Demoſthenem ipſum primum, at Dii boni, quantum artificem? qualemue oratorem? eum, quem aſpectabant, cuius ob os Graii ora obuertebant ſua: de quo praetereunte dicebant: Hic eſt ille Demoſthenes, qui Ciceronem nobis, quantus eſt, effecit. Deinde etiam, quos modo laudaui, Daneſium et Obſopoeum, qui in Demoſthene reſtituendo praeclaram nauarunt operam. Artificium vero, etſi ex ipſo artifice iam cognoſci potuit, tamen melius et certius ex ipſarum orationum textura et lectione intelligetur. Superest materies, in qua artifex iſte diuinus artem ſuam declarauit: ea vero hic tam ampla eſt, tamque late patens, vt omnes philoſophiae partes attingere videatur. Nam et res in obſcuritate naturae latentes interdum hic orator in apertam lucem ſplendida et illuſtri oratione trahit, et de virtutibus et vitiis ornatiſſime dicit: et argumentis ſic pugnat, vt contra ſtare aduerſarius nullo modo poſſit. Verum haec ad tria cauſarum genera omnia referunt oratores: ad conſultationes, ad laudes, et ad iudiciales controuerſias. Iudiciales autem cauſae ſunt bipertitae; aliae enim ſunt de publicis rebus ciuitatis, aliae de priuatis ciuium inter ſe litibus. Itaque et ex his tribus orationum voluminibus, primum con-

sultationes et laudes, quod hae pauciores sint, quam iudicia continet: secundum, iudiciales causas eas, quae de publicis rebus disceptant: tertium, priuatas ciuium controuersias. Noluimus enim commoditatem, si qua in hac tripartita diuisione inest, aspernari, ne vobis aliqua ex parte defuisse videamur. Valete. Basileae, Calend. Ianuarii. 1547.

DIONYSIVS LAMBINVS. Lectori.

Absoluta est tandem, lector erudite, Demosthenis editio, omnibus literarum graecarum studiosis tamdiu exspectata, et tantopere exoptata: atque iis quidem temporibus absoluta, quibus vix quisquam hoc auderet optare, nedum sperare. Cum enim scirent omnes homines, qui literarum graecarum studio delectantur, Demosthenem a Gulielmo Morelio, typographo regio, viro experiente ac strenuo, et, quamquam non admodum locuplete, magnis tamen et multis artis typographicae facultatibus atque adiumentis ornato, annos abhinc circiter duodecim, temporibus reipublicae etiam tum tranquillis et pacatis, coeptum esse excudi: sed propter motus ciuiles tum primum in Gallia ingruentes atque orientes, et tempora turbulenta ac formidolosa, esse intermissum: quid erat minus credibile, quam propter quas causas opus tam praeclarum, tam plausibile, tam vendibile denique, fuisset de manibus positum, annosque circiter decem iacuisset inchoatum, iisdem causis manentibus, atque adeo auctis ac multiplicatis, ab homine, si non minus ad tantam rem faciendam idoneo, at certe paucioribus adiumentis ad eam necessariis instructo, minusque exercitato, de integro in manus sumi, ac retractari et retractatum ad finem perduci? Verum tamen vicit omnium opinionem Io. Benenati conatus laudabilissimus atque honestissimus, industriaque singularis, qui, omnibus iam sperando et exspectando defessis, Demosthenis editionem tot annos intermissam et repetiit, et repetitam, diis hominibusque approbantibus, absolutam et confectam reddidit. Verum, vt intelligas, lector, quid inter hanc editionem et caeteras superiores interfit, aut quid ad hanc accesserit, quod ab aliis absit: hoc totum tibi breuiter exponam. Gulielmus Morelius annis aliquot ante, quam Demosthenis editionem susciperet, duo exempla, vnum Aldinum, Venetiis, alterum Germanicum, Basileae impressum, cum octo vetustis codicibus manu scriptis, ex bibliotheca regia depromtis, diligentissime contulerat, omnesque scriptu-

rae

rae varietates, ac dissimilitudines, etiam eas interdum, quae videri possint minus probabiles, et vix tolerabiles, ad oram exempli Germanici adscripserat. Praeterea scholia in marginibus librorum illorum regiorum scripta, quae in Vlpiani commentariis vsque adhuc impressis non reperiuntur, et vtilissima, et plurima, ita vt quartam partem Vlpiani commentariorum hodie exstantium magnitudine et amplitudine exaequent: haec, quae dico, scholia in oram illius exempli transscripserat. His et aliis facultatibus necessariis instructus Morelius operi tam praeclaro manus admouit. Si nihil aliud, quam rem tantam, auspicatus atque exorsus esset, atque in ipso operis limine ac vestibulo vel rei difficultas non satis antea explorata, vel casus aliquis improuisus atque inopinatus (vt sunt humana) eum rem coeptam inchoatam relinquere coegisset: tamen cum, sapientum virorum sententia, principium totius sit dimidium, et in omni re honesta solus conatus, etiam si eum non perficias, laudari soleat: magnum quiddam fecisset, laudemque fortasse aliquam meruisset. Nunc autem cum reapse declarauit, se non inanem conatum, neque praecipitem, aut irritum impetum ad negotium susceptum attulisse: (quod facere consueuerunt, qui, non adhibito ad rem, quam instituunt, consilio, neque rei magnitudine diligenter et attente considerata, ad aliquid magnum aggrediuntur,) summa laude dignissimus est: qui quamdiu reipublicae tempora tulerunt, tanto studio in id, quod semel considerate susceperat, incubuit, tantaque animi alacritate in eo perseuerauit, vt Demosthenis editionem usque ad orationem de male obita legatione perduxerit: hoc est paullo minus, quam totius operis dimidium, attigerit. Cum ad eam orationem peruenisset anno, opinor, cIↃ. cI. LX. magnae turbae in Gallia coortae, temporaque reipublicae calamitosa consecuta, bellum domesticum, pestilentia, huius scholae uniuersae infrequentia et solitudo, et paene dicam vastitas: haec et similia mala, opus magno animo incoeptum, et ad id loci perductum, interrumpere coegerunt. Non multo post ille, morbo partim ex vigiliis intempestiuis et labore immoderato, partim ex communium et publicorum incommodorum acerbitate contracto, supremum vitae diem obiit. Quo mortuo spes omnis huius editionis absoluendae omnibus mortalibus praecisa est, praesertim crescentibus in dies discordiis ciuilibus, et post superiora mala sedata ac sopita (non enim dicam exstincta) nouis subinde aliis grauioribus suborientibus, quibus nondum etiam hodie defuncti sumus.

Ita cum Demosthenis editio inchoata multos annos manſiſſet: Io. Benenatus, totius inſtrumenti typographici ſucceſſor, matrimonio cum vidua contracto, factus, partim ſua ſponte, partim hominum tam longam incoepti operis intermiſſionem querentium et aegre ſerentium vocibus aſſiduis victus, conſilium tandem cepit operi inchoato, et depoſito, et vt ita dicam, conclamato, ſubuenire. Qua in re cum ſibi adiutorem aliquem adhibendum eſſe exiſtimaret, qui et vellet et poſſet ei rei operam aliquam nauare, ſe ad me potiſſimum contulit: quem et publicis commodis libenter inſeruire cognouerat, et plurimum ſibi in negotio ſuſcepto prodeſſe poſſe exiſtimabat. Ego, quamuis in aliis rebus a me inſtitutis occupatiſſimus, homini amico, praeſertim in re tam praeclara, deeſſe nolui. Itaque continuo reliquam partem exempli impreſſi, ad cuius oram et ſcripturarum contextus Demoſthenis varietates a Morelio adſcriptas, et ſcholia illa Graeca nondum impreſſa, transſcripta fuiſſe ſupra dixi, diligenter atque attente relegi, ac recognoui. Ac ſcholia quidem illa, quae propter Morelii obitum immaturum erant adhuc confuſa, et perturbato ordine collocata, ita ut, quo pertinerent, non facile quiuis interdum cerneret, ſuo quaeque loco digeſſi atque in ordinem redegi: et Vlpiani commentarios in editionibus vulgatis corruptiſſimos, quoad eius fieri debuit ac potuit, caſtigaui atque emendaui. In contextu vero Demoſthenis recognoſcendo viam mihi iam a Morelio praemonſtratam ſecutus ſum, ſimulque Benenati voluntati morem geſſi, vt nihil prorſus a vulgata et recepta ſcriptura mutarem: ſed omnes diſſimilitudines vel ad oram libri adpingendas, vel in calce collocandas curarem. Qua quidem in re tanta fuit Benenati religio, cui facile aſſenſus ſum, vt lectiones et interpunctiones vulgatas nonnunquam vitioſas retinere maluerit, dummodo earum emendationes vel in margine, vel in calce libri repreſentarentur, quam cuiquam maleuolo vllam iuſtam repraehendendi anſam relinquere. Meminerat enim, de mea Ciceronis editione, qui ſermones hominum partim imperitorum, partim iniquorum fuiſſent, cum dicerent, me nimium mihi iuris in Cicerone emendando aſſumſiſſe: non oportuiſſe a lectione recepta diſcedi: ſatis fuiſſe lectionis varietates et ſcripturas in antiquis codicibus repertas, aut quantumuis probabiles coniecturas, in annotationibus locari. Ne quid igitur in Demoſthene quicquam tale a nobis eſſe factum queri poſſit, (quamuis hominum inuidorum et indoctorum ſermones ſemper contemſerimus, et noſtram in Ci-

in Cicerone emendando induſtriam doctis omnibus probatam eſſe compertum habeamus) ita religioſi, vt dixi, in hac editione fuimus, vt lector hoc ſibi certo promittere queat, et Demoſthenem omnium, qui vnquam editi ſunt, emendatiſſimum, Gulielmi Morelii, Io. Benenati opera, nonnihil etiam mea, quod quidem in mea manu fuit, nunc ſe eſſe adeptum, et nihil tamen, quod quisquam vel maleuolentiſſimus criminari poſſit, in eo eſſe immutatum. Haec te, lector, ſcire volui, priusquam ad Demoſthenem legendum tuum ſtudium conferres. Si qua operarum errata ſunt, alienam culpam praeſtare non debemus. Vale et hoc labore fruere. Lutetiae anno cIↃ.IↃ.LXX. Kalend. Febr.

IO. BENENATVS TYPOGRAPHVS Lectori.

Cum duodecim abhinc annos Gulielmus Morelius Demoſthenem, oratorum omnium facile principem, typis mandare coepiſſet, et hanc editionem primum turbulenti reipublicae motus, bellaque inteſtina, et difficultas rei familiaris ex malis communibus nata, intermittere coegiſſent: deinde eius viri mors breui conſecuta totam rem ita impediſſet, vt perexigua et perquam tenuis ſpes eius de integro aggrediendae relinqueretur: nobis tandem, anno ſuperiore, Gregorii Nazianzeni ab Iacobo Billio Brunaeo, S. Michaelis in Eremo abbate, viro literis graecis et latinis, omnique doctrina liberali perpolito, in latinum ſermonem conuerſi editione abſoluta, in mentem venit, Demoſthenem, quem ab omnibus graecarum literarum ſtudio deditis valde amari atque expeti ſciebamus, aliquando repetere, eiusque editionem inchoatam relictam abſoluere. Cui oneri ſuſtinendo cum humeros noſtros inualidos eſſe facile intelligeremus, ſiue ſumtus in eo negotio faciendus, ſiue difficultas in exemplo recognoſcendo, et ſcripturarum varietatibus conſiderandis, ac ſcholiis ordine diſponendis, ſpectaretur, auxilium ab aliis nobis petendum eſſe exiſtimauimus. Et quod ad ſumtum quidem attinet, hunc nodum non tam cito, neque facile expediuimus: altera autem difficultas non multo minor reſtabat: qua qui nos libentius, aut facilius leuaret, quam Dionyſius Lambinus, literarum graecarum profeſſor Regius, non videbamus. Itaque cum ad eum confugiſſemus, ab eoque petiuiſſemus, vt nobis tanto oneri ferundo impari-

bus opem ferret: ille continuo, pro ſua erga omnes humanitate, et pro ſuo in literas et literarum ſtudioſos amore, de quibus bene merendi neque finem, neque modum vllum facere poteſt, quamuis eſſet in aliis rebus, iisque difficillimis et vtiliſſimis rei literariae futuris occupatus, nobis operam ſuam pollicitus eſt et promiſſum exſoluit. Quod ſi eius occupationes, vt ſummo iure poterant, ita hoc nobis adiumentum denegaſſent, niſique quaſi quidam Hercules Atlanti deteſſo in partem laboris ſucceſſiſſet, profecto, vt ingenue fatear, tantam negotii molem perferre non potuiſſem. Cum igitur Dionyſio Lambino huius editionis abſolutae magna gratia debeatur, tum Gulielmo Morelio mortuo nulla ſatis ampla laus tribui poteſt, qui primum hoc opus orſus eſt: deinde librorum veterum regiorum ope fretus, Vlpiani commentarios plus quarta parte auctos nobis reliquit: cum praeter diligentiam et induſtriam nihil de ſuo addiderit. nam quicquid additum eſt, additum ex libris manu ſcriptis quibus in recognoſcendo Demoſthene vſus eſt: ex quibus omnes ſcripturae varietates in marginem vnius exempli Heruagiani fideliſſime transtulerat, idemque et in multis aliis libris, antequam e vita decederet, fecerat, et in pluribus facturus erat, ſi vita ſuppeditaſſet. Quare omnium bonorum fauore dignus erat, qui tantum ſtudium, tantamque induſtriam ad vetuſtos codices quaſi e ſitu eruendos, et ex eorum auctoritate vulgatos reſtituendos conferebat.

Quod ad Demoſthenis laudes attinet, ridiculus ſane eſſem, ſi in tanto oratore laudando inanem operam hic ſumere vellem. Satius enim eſt de eo tacere, quam pauca dicere, eiusdem tamen aliquot elogia ex veteribus ſumta, in quibus colligendis nobis operam nauauit D. Lambinus, ſubiecimus.

Vale, lector beneuole, et ſi quid bene de tuis ſtudiis meremur, viciſſim faue.

Hoc autem, lector erudite, admonendus es, cum Morelius octo, vt dixi, codicibus in recognoſcendo Demoſthene vſus ſit, eos literis graecis in margine huius editionis ſignificari, verbi gratia, vnus ſignificatur litera α. alius litera β. alius litera γ. et ſic de reliquis. Caeterum notae marginales reſpondent notis, quae ſunt in contextu. Voces, quae includuntur huiusmodi obeliſco ', et huiusmodi nota apoſtrophi ' deſiderantur in libris ſua litera ſignificatis. Huiusmodi autem aſteriſcus * indicat, vocem vel voces additas eſſe in margine, quae abſunt ab aliis codicibus non ſignificatis.

Numeri,

Numeri qui ſunt ad marginem commentariorum, reſpondent numeris indicibus, qui ſunt ad marginem contextus. Multas ſcripturae varietates, et diſſimilitudines, praeter eas, quae ſunt in margine libri, in calce poſuimus, et cum eis, ſi qua errata operarum humanitus admiſſa ſunt, eorum emendationes coniunximus. Iterum vale, et nos ama.

HIERONYMI WOLFII

ad Euſebium Epiſcopium induſtrium et magnificum Typographum, in varias lectionis Demoſthenicas Praefatio.

Inſtitutum tuum, viro bono et docto, et tuo quoque cognomine dignum, (quod παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν fieri ſcis) non modo multos et magnificos autores: ſed et ornate et emendate, cum accuratis indicibus, eosdem in publicum edendi, magnopere probo: tibique et fructuoſum et laudi ſempiternae fore confido. Inter quos et Demoſthenicum hoc opus, propter ſummam vtriusque oratoris autoritatem, non poſtremas eſſe laturum, conſentaneum eſt. Quo libentius etiam rectae voluntati tuae, et D. Theodori Zwingeri acerrimo iudicio, perlegendo et conferendo et excerpendo Luteciano Demoſthene, morem geſſi, quamuis et perpetuis laboribus feſſus, et variis morbis pene confectus. Ac quod ad Vlpianum attinet, Morelius non malam nauauit operam, eumque nobis et auctiorem et paulo correctiorem exhibuit: cuius editionem in exprimendo ſequaris licebit: coniecturis tamen etiam noſtris (ſi videbitur) alicubi adhibitis. Scholia quoque, etſi pleraque non magni momenti, quibus longe plura (fortaſſis et meliora) e Lexicographis colligi poſſent, equidem non reiicio: vereor tamen, ne qui me rideant, qui iſtiusmodi λεπτολογήματα conuerſione mea dignatus ſim: eoque magis, quod in declaratione verborum, cum vtriusque linguae, in etymologiis, deriuationibus, ſignificationibus, in translatis, ſynonymis, contrariis, conſtructionibus, in aliis compluribus, diuerſa ratio ſit: ineptiae et nugae inanes vitari vix poſſunt. Nam Graeca ex altero latere ſita, Latinis admiſcere, quamuis aeque ineptum, tamen alicubi vitare non licuit: quod Scholiaſtes iſte, quisquis fuit, ſaepe nimium diffiſus lectorum ingeniis, elementarios pueros docendos potius ſuſcepiſſe videtur, quam eloquentiae Demoſthenicae candidatos. Sed vtut ſit, ego nihil ab vllo editum

in hoc opere, praeterire volui: cum non ignorem, ea, quae plerique docti viri pro nihilo ducunt, a quodam non poſtremae notae profeſſore magno cum ſupercilio et oſtentatione exquiſitae diligentiae atque doctrinae pro ſuggeſto ſuiſſe decantata, vel deplorata potius ac elatrata, vt fuit ἐμπαθὴς ille homuncio et quamuis pene edentulus, mordaciſſimus, et in canina facundia (qua nimis petulanter et in me et in alios et me et ſe longe doctiores et clariores viros inuectus eſt) exercitatiſſimus, et, cum lippus eſſet, in perſpiciendis omnium ſcriptorum erroribus ac vitiis acutiſſimus. Qui quidem recte ſibi cauit, quod nihil in publicum edidit: μή τι πάθῃ τὸ κ' ἔρεξε· δικητ' ἰθεῖα γένηται. Sed ille valeat cum ſuis aſſeclis et imitatoribus; nos coepta, bonis auibus proſequamur. Vlpianum igitur, vt dixi, pellegiſſe non poenitet. In ipſo autem Demoſthene conferendo, haud ſcio an operae pretium fecimus. Nam coniecturae noſtrae οὐκ ἄσκοπα τοξεύουσαι, Aldino, duobus Heruagianis, Feliciano, Manutiano, Pannonio, Auguſtano Demoſtheni adhibitae, καὶ ἐπίκρισις ἀπὸ μεγάλης φρονήσεως, καὶ ἐμπειρίας πολυχρονίου γενομένη (εἰ καὶ φορτικώτερον τοῦτ' εἶναί τισι δόξει τῶν βασκαινόντων) interpoſita, id praeſtitiſſe videntur, vt acutus et eruditus lector alia exemplaria, vel expreſſa, vel manuſcripta, non magnopere ſit deſideraturus. Curatum enim eſt diligenter, vt et orthographica errata vel alioqui deprauata tollerentur, et confuſa diſtinguerentur, neque quidquam, quod ad rem pertineret, praetermitteretur. Itaque, ſi quid apud te valet mea auctoritas, mi Epiſcopi, ſequeris eos codices, qui manu mea emendati ſunt, et ſub Calend. Ianuar. ad te miſſi: omnibus tamen alteriſcis repudiatis, qui librum magis deformant, quam lectorem adiuuant. Qui ſi ita ignauus eſt et ſocors, vt annotationes noſtras in locis ſuſpectis et dubiis conſulere grauetur, non alteriſcis, ſed obeliſcis erit excitandus. Paucas tamen clauſulas, quae ex Auguſtano et Luteciano codice acceſſerunt, ſuis locis contextui facile inferes et Graeco et Latino. Has enim conuerti: caeteras varietates graece tantum notaui, alicubi tamen cenſura addita. Quod ſi ſpatium et tempus datum fuiſſet, συμπάσας τὰς πολυπλόκους ἀναγνώσεις ordine orationum ipſarum et diſtinctione ſeruata, contuliſſem: ſuperuacaneas (in diuerſis enim libris eaedem ſaepe exſtant) reſecuiſſem: retentis tantum aut neceſſariis, aut non omnino reſpuendis, cuiusmodi ſunt τὰ συνώνυμα καὶ ἰσοδυναμοῦντα. Nunc cum trimeſtri non amplius ſpacio tantum opus, vna cum Iſocrate Graecolatino, proximis nundinis

nis edito; inter varias occupationes, perlegendum fuerit, malui τὴν κεφάλαιον δεκάκις παραδεῖναι ἢ μηδάπαξ. Nam ſuperuacanea facilius auferuntur, quam praetermiſſa ſupplentur. Ac varias lectiones omnium editionum conſignatas habes, quarum numeros, ſi foliis impreſſiones duae accommodari nequierint, praetermittendos cenſeo: lectorem monendum ex ipſa ſerie orationum et locorum, quo quaeque nota pertineat, facile deprehendi. Obſopoei caſtigationes integras excudi placet, iisque ordine ſubiici Lutecianas et Auguſtanas: niſi forte iſtic habeas virum doctum et acri in Graecis iudicio praeditum, qui id efficiat, quod ego temporis anguſtiis excluſus, non volens praetermiſi. Agnoſco enim et in hoc opere fortunam meam: quae ſubinde aut aliquid turbarum dat, otium ſperanti, aut adiumentum rei accurate conficiendae ſurripuit. Nam primum, ne diu optata, et perquam meae valetudini neceſſaria quiete, paucos hoſce, qui reſtant, vitae meae dies fruerer, oportuit Luteciam nunc demum parere, quod integrum Zodiacum annorum parturiit. Neque id factum reprehendo, de quo gratiam habemus omnibus iis, qui aliquid operae ac ſtudii ad id contulerunt: ſed factum meum narro, καὶ τοι ἐγχρὶ τῆ τετράδι, ἀλλὰ μετὰ τὴν πανσέληνον διαμέτρησιν γενόμενος. Deinde ſi ad manum habuiſſem exempla Demoſthenis et Vlpiani a me correcta: facilius et conſignare, et ſuis locis inſerere omnia potuiſſem. Nunc verendum eſt, ne quaedam aut transponantur, aut inculcentur ſaepius, aut detrahantur. Quae ſollicitudo ita me angit: vt ipſe Baſileam irem, cauendae iſtiusmodi confuſionis ergo: niſi et ſeruitute et imbecillitate corporis, quod, hoc tempore, nec pedeſtre iter, nec veſtationem ferre poteſt, impedirer. Tua autem ſollertia et cura, perſpecta in caeteris lucubrationibus meis, non parum me recreat. Quod ſi D. Zwingerus Amphitheatro ſuo παγκοσμίῳ καὶ ἀπεμνήσῳ exornando minus occupatus eſſet: is vnus ἢ μόνον ἰητρὸς, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ, πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων, omni me cura liberaret. Sed cum nefas ſit, grauiores illius occupationes, καὶ φιλοσοφωτέρας ὅσας, τοῖς ἐγκορεύμασι τοῖς ἡμετέροις interpellare: ſi vel ipſe ea quae ex Luteciano et Auguſtano codice excerpta ſunt, pellegeris, vel, ab alio non indocto perlegenda curaris: facile apparebit, quid, et quo loco, vel Demoſtheni, vel Vlpiano ſit inſerendum, quid omittendum. Si vero per alia negotia nec ipſe praeſtare haec poteris, nec hominem idoneum nactus fueris, neminem tam ingratum, tam iniquum fore puto, qui non potius candide

probet

probet ea, quae dedimus, quam quae, neceſſitate coacti, praetermiſimus, importunius requirat. Et vt exiſtant tales (ſunt, enim qui metere velint, vbi non ſeuerunt: et ea exigant, quae non dederunt: et ad ſuum arbitrium fieri et dici oportere omnia, ſomnient) his vnum illud reſponſum volo: ὁ φρονῆς ἱπποκλείδη. Quanto enim ſupercilio illi me accuſarint, tanto eos animo contemnere decreui: μέγα τῆς συκοφαντίας ἀλεξιφάρμακον πάλαι παρεσκευασμένος, τὸ ἀφροντιζειν ἐκ περιουσίας, μᾶλλον δ' ἐμφύτῳ βασκανίας τὰ μὲν ἡμέτερα διαβαλλόντων, οὐδὲν δὲ τούτων βέλτιον ἐκ τῆς ἰδίας πολυμαθημοσύνης, ἧς ὁ κενεώτερον ἄλλο, προφερόντων καὶ ἐπιδεικνύντων. Atque haec, de Vlpiano, de Scholiis, de ipſo Demoſthene dicta, hoc loco ſufficiant. De varietate autem tanta, tamque multiplici codicum, vt de veritate lectionis pene deſperari queat, paulo pluribus agendum eſt. Ac primum ſtatuendum, eruditos ſcriptores, cum lucubrationes ſuas publicarent, in ſingulis ſententiis vno quodam certo eloquendi genere, non pluribus ac diuerſis, eſſe vſos: eoque, quod aptiſſimum et elegantiſſimum, ex magna et ampla verborum copia ſelectum, iudicarent. Non igitur tanta diuerſitas ab ipſis librorum autoribus, ſed ab eorundem corruptoribus proficiſcitur, ſiue librariis, ſiue criticis, ſiue ſcholiaſtis: quorum hi poſtremi non tam ſua, quam deſcribentium culpa mutationibus germanae ſcripturae occaſionem dederunt. Gloſſemata enim, eaque aut diuerſis libris diuerſa, aut in eodem varia, ſiue marginibus, ſiue ſuperne verſibus addita, ſaepe in contextum irrepſerunt, locoque monerunt veteres, vt ita dicam, colonos. Sic alia pro aliis ſubſtituta, neceſſaria praetermiſſa, ſuperuacanea inculcata, elegans et numeroſa ſtructura peruerſa eſt ſaepenumero. In quo genere multum peccatur ab iis, qui memoria potius quam oculis in deſcribendo vtuntur, ſententiam animo complectentes, eandemque ſuo modo efferentes, et verbis et ordine verborum neglectis. Cum autem bibliopolae veteres mancipiis vterentur, e quibus vnus aliquid pronunciaret, quae reliqui ſcriberent: ſi vel dictator ille parum commode et diſtincte eſt locutus, vel e ſcribis aliqui, aut ſurdaſtri, aut fortuito ſtrepitu ac tumultu perturbati fuerunt: quis alios alia ſcripſiſſe miretur? Acceſſit inſolens quoddam καλλιγραφίας καὶ τῆς διὰ σημείων τινῶν συντομίας ſtudium: nihilo melius quam ipſa κακογραφία. Vtraque enim τὸ εὐκατάγνωστον (qui omnis ſcripturae finis praecipuus eſt: vt orationis τὸ εὐκατάληπτον καὶ εὐήκοον) impediit, cum eosdem characteres et ductus et notas compendiarias

rias alii aliter, pro ſua quisque intelligentia et perſpicientia, legerent. Itaque τὰ ἐκ τῆ δυσαναγνώσου πτροφάματα non pauciores mutationes, quam αἱ πτραπαὶ, pepererunt. Nam de libris aut mutilatis, aut veruſtate, et caſu quopiam corruptis, aut a blattis et tineis eroſis, atramento etiam exoleſcente, καὶ ἐξιτηλα τὰ γράμματα exhibente, quorſum attinet dicere? Iam librariorum inſcitia, incuria, perfidia cui non nota eſt? Quae μεταπλασμῶν genera non crebro occurrunt? Omnia certe plena videas προσθέσεων καὶ ἀφαιρέσεων ἐπενθέσεων καὶ συγκοπῶν, παραγωγῶν καὶ ἱστοκοπῶν, ἀντιστοιχιῶν καὶ μεταθέσεων. ἐν αἷς καὶ αἱ ἐκτάσεις καὶ αἱ συστολαὶ ἐμπεριέχονται· διαιρέσεών τε καὶ συναιρέσεων, καὶ οὐ συναβῶν μόνων, ἀλλὰ καὶ λέξεων ἃς οἱ μὲν ἀπολύτως οἱδὲ ὑφηγοῦνται συναλοιφῶν τε καὶ ἐκθλίψεων. Nec deſunt ὑπερβατὰ, ἀναστροφαὶ, διακοπαὶ, συγχύσεις, ὕστερα πρότερα. nec ἐκλείψεις καὶ πλεονασμοὶ καὶ ἄρυθμα καὶ κακοσύνθετα: nec ἀντιπτώσεις καὶ ἀντιμέρειαι, καὶ ἐναλλαγαὶ προθέσεων, ἄρθρων, συνδέσμων ἀντωνυμιῶν, ἐπιρρημάτων. συγκριτικῶν, γενῶν, ἀριθμῶν, εἰδῶν, σχημάτων, χρόνων. διαθέσεων, ἐγκλίσεων, πνευμάτων, τόνων παθῶν, συντάξεων, omnium denique eorum, quae Grammatici Graeci ἐπόμενα, Latini accidentia partium orationis appellant, et reliquarum praeceptionum, quae orationem, aut obſeruatae, planam ac perſpicuam reddunt, aut neglectae, obſcurant et deformant. Huiusmodi mutationum tanta multitudo vel in vno Demoſthene occurrit, vt, ſi quis et otio abundet, nec ingenio careat, et eruditione polleat: λεξικὸν σφαλμάτων ἐπανορθωτικὸν conficere poſſe videatur: et in ſalebroſis, obſcuris, dubiis, impeditis locis aliorum etiam autorum, non tam quid ſcriptum ſit, quam quid ſcribendum fuerit, e dictione ſcriptoris, e ratione Grammatica, e ſententia et conſtructione. temeritate remota, diuinare. Nos autem aliis nunc rebus vtilioribus, aut ſaltem magis nobis neceſſariis, vacaturi: pauca quaedam, nullo ordine, vt occurrent, velut ſpecimen proferamus: quae ad caetera genera, quae modo expoſita ſunt, facile referentur. Sumanus igitur haec: καὶ ταῦτ' αὐτῆ καταμαρτυροῦντες πράξεων φησὶ. Legendum eſſe καταμαρτυρῶν τὰς πράξεις me ſententia docuit et erroris animaduerſio ἐκ τῆ ὑφ' ἓν καὶ τῆς ἀντιστοιχίας, vt et alia plurima ſaepe deſtitutum quindecim codicum auxilio. Διενεγκεῖν· δεῖ ἐνεγκεῖν πέντε καὶ δέκα τάλαντα τοὺς· πεντεκαιδεκατάλαντι κίνησοῖκως. Sic πεντεκαιδεκαναίκ· vt cauſidicae ac potius ſycophanticae artis vno verbo apud Ariſtophanem deſcriptio, ψευδοδικοπανουργία. ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι alii, ὦ ἀθηναῖοι, alii, ἀθη-

ἀθηναῖοι, vtraque voce praecedente omissa. ὅτι θεοκρίνης ὀφείλει. θεοκρίνην ὀφείλειν: ἀλώοις· ἀλῷ οἷς. ὧν ἔνεσιν· ὧν ἔνεσιν. ὑπόλογον ὑπὸ λόγον. γεγραμμένα· γράμματα. δεσμοθετοῦντα. δεσμοθέτην. ἀφεὶς· ἀφ' ἧς. παιδὸς· ἄπαιδος· ἄποθεν· ἄπωθεν. γράμματι· πράγματι. ταῦτα· πάντα. Haec videntur εἶναι τῆς παραχῆς e soni similitudine. ἀληθὲς· ἀκριβὲς. ταληθὲς· τακριβὲς· ἠφάνισεν. ἐξήλειψεν. ἀποίας. οἵας· τιμωρίας. κολάσεις. ἡλίκον ὅσον. Haec Synonymorum permutatio scholiis debetur. πάντα ὅσα· ἅπανθ' ἕσα. κατέγνωτε· κατεγνώκατε· ἤδεσαν, εἴδεισαν. ἐξαλήλιπται· ἐξήλειπται. διακεκριμένον· διακεχριμένον. ἐνεχείρησε. ἐνεχείρισε. εἰπὼν· ὑπειπὼν. ἀναγκαζομένους· συναναγκαζομένους. ἕνα. μὴ ἕνα. τὰ ἐκ: τά τε ἐκ. παρακατατιθέμενον. παρακατατίθεσθαι. αὐτὸς· ἕτος. οἰκυμένας· οἰκουμουμένας. κρατεῖν· κροτεῖν. παρ' ὑμῖν· παρ' ὑμῶν. ἐγέγραπτο· ἐνεγέγραπτο. ἄδικος· ἀνάδικος. ἀδικεῖν ἀντιδικεῖν. ἀντιδικεῖν. ἐξαιτήσομεν οὓς· ἐξαιτησομένους. διοικῆσαι· διοικίσαι. αὐτὸν· αὐτὸν. ῥήτωρ· ὁ ῥήτωρ. Sed modus sit rei prope infinitae: quam priuato quisque studio, ex iis, quae et a nobis, et ab aliis notata sunt, obseruet. At inquies, quis in tanta varietate veram lectionem deprehendet? Alicubi fortasse nemo: ἴσων γε τῶν ψήφων γενομένων: quoties et verborum eadem vis est, et ratio sententiae atque syntaxeos constat, et non dissimilis est numerorum concinnitudo. Vbi vero alius codex ad haec propius accedit, aliusque ab iisdem recedit longius, quis dubitet, vter vtri sit praeferendus? Atque haec mea adiumenta fuerunt in iis autoribus interpretandis, quorum aut singulos tantum, aut plures consentientes codices habui, neque coniecturas meas, quae et rationem Grammaticam, et sententiae veritatem, et dictionem autoris sollicite consectantur atque diuturnum in graecis litteris (in quibus aetatem consumsi) vsum et iudicium cum multis curiosis exemplis (etsi hoc inuidis et imperitis arroganter dictum videbitur) commutata vellem. Neque hoc a me temere iactari, docere poterunt, Isocrates, Plutarchus, Epictetus, Suidas, Byzantina historia, scholia Ptolemaei, Vlpianus, alia complura, et hic ipse Demosthenes: quem non pluribus locis tot tam diuersa exempla, quam diuinationes nostrae καὶ γνώμη ἐπιτυχὴς correxerunt. Ea autem vt addantur, quae a librariis non deprauata, sed τρωϊκῷ τινὶ πηδήματι omnino praetermissa fuerunt, quaeque non nisi libri integri subsidio restitui possunt (quae perpauca quidem sunt) non est ab homine postulandum. Illud vero, mi Episcopi, et optandum est, et opera pro virili danda, ne operae tuae, qua

quae nos tanto labore emendauimus, per inſcitiam et incuriam denuo corrumpant et deprauent. Quod abſit vt fiat cum vtriusque noſtrum iniuria atque infamia, et iuſta inſcriptionis criminatione. Neque vero fiet, te vigilante, καὶ ἐπισκοποῦντος, vt ſoles, qui multis egregiis voluminibus editis, fidem tuam atque induſtriam omnibus candide iudicantibus approbaſti. Vale. Auguſtae Vindelicorum XXIII Auguſti; quo die typographicis ſcriptionibus confectis, onus Aetna grauius excuſſiſſe, et e dura ſeruitute aureae LIBERTATI reſtitutus eſſe mihi videor. Anni M. D. LXX.

Ad Magnificum et Generoſum Virum D. IOANNEM IACOBVM FVGGERVM: Kirchbergae Wiſſenhorni et Phyrettarum dominum, Caeſareae et Regiae Maieſtati a Conſiliis etc. ingenio, doctrina, virtute ornatiſſimum, Hieronymi Wolfii in Demoſthenem, latinum a ſe factum, Praefatio.

Quoties, Ioannes Iacobe Fuggere, vitae meae cogito ſtudiorumque rationem, fato quodam rapi mihi videor ad hoc litterarum genus, in quo multos iam annos, neſcio quam feliciter, ſedulo quidem certe verſor ac diligenter. Cum enim puerum olim nulla diſcendi occaſio, nullae parentum et amicorum cohortationes inuitarent, ſed potius plurimi deterrerent, natura tamen ita mihi fuit inſitus et infixus incredibilis quidam graecarum litterarum et poeſeos amor, vt in magnis et fere perpetuis cum fortunae, tum valetudinis incommodis, nunquam hactenus a ſemel inſtituto ſtudiorum curſu potuerim vllis rationibus dimoueri. Quam prudenter in eo fecerim, non dico: et ſi quid peccatum eſt, ſatis graues erroris mei poenas do, qui ex adamatis litteris nihil fere praemii, praeter labores et moleſtia, fero neque vllum proſpicio portum, in quo poſt diuturnas veluti tempeſtatum iactationes tandem conſiſtere liceat, cum hactenus quidem ab alio exilio (quid enim aliud dicam, etſi non longinquas, crebras tamen at aeque moleſtas peregrinationes) ſubinde fuerit in aliud abeundum. Siue igitur ea Fortunae, praepotentis dominae, ſiue ſimplicitatis meae culpa ſit: ferendum eſt, non culpandum, quod iam mutari non poteſt: et miſeriis meis haec fingenda conſolatio, ſtationem hanc mihi diuinitus eſſe attributam, atque in ea ſtrenue pro parte vtili elaborandum. Id quod in hunc vſque diem facere non deſiſto, maiore omnino

omnino contentione, (si quid amicorum reprehensionibus credendum est) quam vires ac valetudo mea patiuntur. Cum enim docendi prouincia me plus satis exerceat, quicquid reliqui temporis datur, id vniuersum, saepe genio defraudato, legendo, meditando, scribendo consumo. Quod cur faciam, si quis me rogat, verissime respondeo, me sine magna animi molestia non aliter posse facere: siue quia sic assueui, et natus fortasse ad aerumnas sum; siue quod (vt Plinius dicere solebat) omne tempus perire existimo, quod studiis non impendatur. etc. potuissem quidem, et haud scio, an debuissem etiam, hanc sedulitatem in alio vitae genere consumere, quod plus et fructus haberet, et dignitatis. Sed quia serum est post facta consilium, Spartam, quae mihi obtigit, ornare studeo. Anno igitur superiore Isocratem in publicum edidi a me conuersum, qui etsi propter necessariam festinationem et alias incommodationes, non sic emendari potuit, vt vel mihi vbique satisfaceret: ea tamen liberalitate amplissimi et prudentissimi Senatus Norimbergensis (cuius honorificis de me iudiciis non minus debeo, quam munificentiae, ac semper debebo) eo candore doctorum est exceptus, vt me non ideo poenitere debeat illius lucubrationis, quam nunc succisiuis horis secundae editioni adornare conor, vt tantorum virorum fauore et eruditorum approbatione dignior aliquanto videatur. In quo autore cum tyrocinium non inauspicato feciſſem, ac maius opus aggrediendi tempus esse videretur, non magnopere sum aduersatus Ioannis Oporini, doctissimi viri, mihique amicissimi, iudicio, qui Demosthenem latinum iam multis annis a studiosis flagitari indicabat. A quo opere eo minus abhorrebam, quod iampridem eiusdem autoris non modo quasdam orationes ingenii exercendi gratia conuerteram, sed et locutiones minus petuulgatas, et sententias omnes insigniores, in peculiare volumen contuleram: et assiduitate diligentiae fretus, me nauare aliquid atque efficere posse sperabam, quod boni et docti viri approbaturi essent. Neque tamen non prouidebam maleuolorum quoque calumnias, et importuna sciolorum iudicia, quae tam multa, tam varia, tam inter se discrepantia sunt, vt ea persequi et refutare sit infinitum. Delibanda tamen pauca mihi sunt, vt mei mihi consilii ratio nonnulla constitisse videatur. Ac primum eorum sollicitudo, qui metuunt, ne adolescentes conuersionibus freti, graecas litteras negligere incipiant, ita mihi videtur inanis, vt studiosos adolescentes nulla ratione magis incitari posse ad graecas litteras discendas existimem, quam

sipro-

ſi proſpiciant, ſe fidelium interpretum auxilio, quaſi compendiaria via, ſine magnis moleſtiis et difficultatibus ad elegantiſſimae et eruditiſſimae linguae iucundiſſimam ſimul et vtiliſſimam cognitionem peruenturos. Quos enim prius fortaſſe nec a praeceptoribus, nec copia librorum ſatis inſtructos, deſperatio retardabat, ii fiducia interpretationis difficillimum quemque autorem in ſua lingua ſuſcipere legendum audebunt: et eam ſibi felicitatem gratulabuntur, quod, quae in latino ſermone rudiora ſunt, et longe infra excellentiam ipſorum autorum, ea non mutilata, non inquinata, non depravata, non imminuta, ſed integra, pura, correcta, ſolida, vt ab autore ipſo publicata ſunt, cognoſcant. Quod certe tanti refert, vt optabilius eſſet, omnes iis eſſe ingeniis, ea induſtria, ea felicitate, vt trium linguarum coniuncta ſcientia, omnes res cognitu neceſſarias et vtiles, ſiue ad pietatis cultum, ſiue ad rem publ. gubernandam, ſiue ad mores formandos, ſiue ad rem domeſticam conſtituendam, et curam valetudinis pertinentes, non ex inquinatis interpretum riuulis, ſed ex limpidiſſimis ipſorum autorum fontibus haurirent. Sed videmus, eam ignauiam noſtri ſeculi, et in ſumma diſcendi copia faſtidium, vt hoc optare audaciae, ſperare ſtultitiae eſſe videretur. Quare non improbandum erit eorum ſtudium, qui in id operam dant, vt praeſtantiſſima veterum monumenta poſſint etiam a mediocriter literatis aliquo modo intelligi. Idque nonnulli ſunt (graues profecto et eruditi viri) qui non paulo vtilius eſſe putent, quam quod nunc complures ſibi ſtudio habent, vt hinc inde male conſutis quaſi centonibus, nouos, eosque nugaces plerumque libellos (pauci enim vere docti ſunt et eloquentes, ad quos haec reprehenſio nihil pertinet) concinnent, et cramben, non bis, ſed ſexcenties repetitam apponant. qui quid efficiunt aliud, quam vt varietate praeceptionum ingenia diſtrahantur: et bibliothecis in immenſum exaggeratis, neglectis libris melioribus, deteriores non raro celebrentur. Plures fere nunc ſunt (vt de aliis taceam) artium dicendi methodi, quam ipſarum artium ſtudioſi. Quanto autem eſſet praeſtabilius, Ariſtotelem et Ciceronem eruditis illuſtratos commentariis ſtudioſe legi atque ediſci. Quanquam qui ſua compendia eo retulerunt, vt illis rectius intelligendis ſeruiant, eos plurimum profuiſſe nemo non intelligit et fatetur. Ac eandem etiam interpretationum eruditarum rationem eſſe cenſeo: et ego in Demoſthene conuertendo eo reſpexi, non modo, vt a rudibus graecarum literarum legeretur, ſed vt cum graeco autore

conferri poſſit mea interpretatio et ei per omnia (quantum liceret) exquiſite reſponderet, ac nihil malim, quam vt (quod in multis autoribus factum eſſe video) cum latinis ex aduerſo graeca coniungerentur. Non quod vim illam, et (vt Graeci vocant) δεινότητα Demoſthenicae orationis et atticam venerem, et numeros oratorios vlla ex parte me conſecutum ſperem: quod quis ſibi arroget (his quidem temporibus) niſi prorſus amore ſui nimio et admiratione coecutiat? ſed quod in optima conſcientia lucem non reformido, et ſententias ſententiis appendere ſumma fide ſum conatus, ad eamque rem et tempus (quamuis id ſane iuſto breuius) et diligentiam adhibui quam fieri potuit attentiſſimam. Quod ipſum in hoc autore conſequi, quam ſit arduum, ex eo apparet, quod in tanto graecae linguae interpretum numero nemo hactenus totum Demoſthenem conuertendum ſuſcepit: alii profeſſi neſcio quid (neque enim tam facile eſt praeſtare magna, quam polliceri) diſtulerunt: alii ea ediderunt, quae qualia ſint, aliorum eſto iudicium. Neque enim mihi propoſitum eſt, quenquam vel tacita cogitatione perſtringere: laudare quidem eos, qui in aliquot orationibus explicandis egregiam operam nauarunt, cuperem, et quidem pro officio deberem, qui id ipſum, quod ego ſum conatus, ſi vellent, longe luculentius praeſtarent, niſi aſſentationis ſuſpicionem pertimeſcerem. Nunc dum alii vel ceſſant, vel quae ſcripſerunt, Horatii ſecuti conſilium, in nonum annum premunt, laborem hunc imponi mihi paſſus ſum, partim hortantibus, partim ſuſceptum opus approbantibus, non paucis eruditis. Non equidem ſum omnium audaciſſimus, nec ſine omni deliberatione et virium mearum aeſtimatione tantum opus ſum aggreſſus (quo quid queat eſſe turpius?) aut me vnum id efficiendi facultatem habere credidi, de quo complures deſperaſſent. Sed duabus praecipue rebus fretus ſui: tolerantia laborum, quibus in honeſto propoſito non facile ſuccumbere ſoleo: et mediocri multorum annorum graecae linguae vſu et exercitatione. Praeterea mihi Demoſthenem legenti et ſaepius relegenti non tantum ineſſe difficultatis videbatur, quantum plerique perſuaſum haberent: et ſi qua difficultas eſſet, eam pendere partim ab ignoratione linguae graecae, quae iam non autoris culpa eſt, ſed lectoris: partim ab exemplarium deprauatione, de qua nos quoque non iniuria conquerimur. Nam cum oratorem hunc noſtrum ſic certe loqui oportuerit, vt a cerdonibus, a nautis, ab agricolis (hoc enim eius fuit auditorium) intelligeretur: putaui, me, quan-

quanquam in media Germania natum, aſſidua tamen optimorum graecae linguae ſcriptorum lectione id eſſe conſecutum, vt Demoſthenes (toties praeſertim relectus) nihilo mihi eſſet obſcurior, quam alicui nauicularío, aut ruſtico, qui quotannis eum ſemel atque iterum pro concione dicentem oſcitanter audiuiſſet. Ea tamen excipio inſtituta veterum, de quibus nihil certi nobis eſt traditum; et codicum mendas, quae certe maximam difficultatis opinionem pepererunt. Ego vero ad eam ſuperandam quibusdam artibus ſum vſus, quibus me profeciſſe aliquid exiſtimo. Vna haec eſt, quod mihi non perſuadeo, me quicquam ſcire, quod neſcio: quo vitio multi, niſi multum fallor, et ſuo et aliorum malo laborant. Locos igitur ambiguos et dubios in omnem verſo partem, et quam attentiſſime cum toto genere Demoſthenicae orationis, aliorumque bonorum autorum comparo: diligenter inquiro, an aliqua verba deſint, redundent, vitiata ſint, aut transpoſita: ſi plura exemplaria habere poſſum, confero: ſi quem locum ab aliis citatum, declaratum, aut conuerſum eſſe memini, conſulo. Atque in hac quidem parte non parum adiutus ſum *Ioannis Berenardi Feliciani*, doctiſſimi viri, diligentia, qui curauit vt exemplar Demoſthenis ex officina Franciſci Brucioli Veneti, quod Heruagius nuper aemulatus eſt, multis in locis haberemus correctius. Quanquam is quoque noſtrae induſtriae permulta et inueſtiganda reliquit, et diuinanda, quae in noſtris Annotationibus indicata eruditi lectoris iudicio committemus. Altera eſt, quod, ſi difficultas non corrupti exemplaris eſſe, ſed vel verborum, vel ipſarum rerum videtur: nullius me laboris, nullius operae piget, in conſulendis et euoluendis optimis quibusque, tum veterum, tum recentium, graecorum et latinorum commentariis: nec doctos etiam viros, ſi occaſio datur, ſciſcitari erubeſco. Atque vtinam laudabilis illa veterum conſuetudo reduceretur, qua illi opera ſua, priusquam in publicum ederentur, in conſeſſu doctorum, libere candideque iudicantium, recitabant. Nam ea ratione infinitae et verborum et rerum ineptiae vitarentur. Nemo enim tam acutus eſt, nemo tam vigilans, quin alias incogitantia, alias ignorantia, et coeco amore ſui hallucinetur. Sed cum vt alia multa, ſic hoc quoque bonum aetati noſtrae deſit, vno contentus fui, *Sebaſtiano Caſtalione*, homine acerrimi ingenii, egregia trium linguarum cognitione, (id quod ipſius monumenta et declarant, et declarabunt, neque vllo alio praecone indigent) candore et humanitate ſingulari, et meliore fortuna liberalisque patroni benignitate digniſſimo:

qui, qua eſt facilitate, pro amicitia noſtra non recuſauit conferre mecum ad graecum exemplar magnam Demoſthenicarum orationum partem, et de multis ſermonis vitiis me admonuit, quae ego, fretus autoritate recentium ſcriptorum, quorum ab ineunte aetate plus ſatis fui ſtudioſus, ante pro vitiis non habebam: nunc admonitus, pleraque facile cauere poſſe videor. Denique, vbi me haec omnia praeſidia deſtituunt, non video, cur non in aequi lectoris humanitate certiſſimam veniae ſpem repoſitam habere debeam: etſi confitear, me velut in ſalebris haerere. In quo ego ſuauiter interdum eorum ridere ſoleo puerilem arrogantiam, qui inſcitiam ſuam ab acutis lectoribus deprehendi, quam ingenue confiteri, malunt. Quaſi vero propterea ſis reprehendendus, ſi poſt adhibitam omnem diligentiam, quaedam ignoraris? aut vllus omnino ſit autor in vtraque lingua vel minimus, de cuius locis aliquot non ſit homini prudenti, et iudicium non praecipitanti, dubitandum? Quid de Demoſthene dicemus, qui praeter loca deprauata complura, tam acutus, tam breuis, tam rotundus, tam lubricus eſt, vt ego quidem iis ignoſcam qui eius ſententiam alicubi non ſunt aſſecuti: et ignoſcendum mihi putem, ſi in tam longo opere aliquando ſomnus obrepſerit, diuturnitate laborum et vigiliarum defatigato: in magna praeſertim temporis breuitate, multisque incommodis. Nam cum praeter caetera mala et negotia, quae non pauca nec opinanti obiecta ſunt, docendi me labor quaternas ſingulis fere diebus horas detineret, eaque prouincia optimas quasque horas ſuo ſibi iure vendicaret, ac vixdum aggreſſum, cum maxime feruebat animus, e medio plerumque veluti curſu reuocaret, cum non vt Demoſthenes in ſubterraneo ſpecu abditus latarem, ſed in loco turbulentiſſimo verſarer, adeo, vt interdum pene obſurdeſcerem ſtrepitu et clamoribus hominum: non pluribus tamen menſibus (id quod conuictores mei et familiares non pauci norunt) totum latine conſcripſi Demoſthenem ab initio vsque ad finem, quam qui in tot occupationibus ad diligenter perlegendum requirantur. Quare beati iſti et otioſi, qui, ſi vnam atque alteram Demoſthenis, aut Iſocratis, aliorumue ſcriptorum oratiunculam, longiore etiam ſpatio, quam elephanti pariunt, elucubratam ediderint, dii ſibi videntur, iniqui in me iudices eſſe non debebunt. Ego enim, ſi fortuna pateretur, eorum tarditatem imitari facile poſſem: ipſi meam properationem fortaſſe non imitarentur. Neque haec oſtentationis cauſa dico, (neque enim neſcio, non

tam

tam celeritatis esse laudem, quam bonitatis) sed ad veniam duntaxat facilius impetrandam volo pertinere. Cur enim non malim solidam potius laudem expetere, mora longiore interposita, quam aliquorum reprehensionibus nimia festinatione dare locum? Sunt enim, qui summae temeritatis esse censeant, breui tempore conari quicquam in Demosthene, cuius omnes orationes fuerint longo tempore meditatae. Sunt, qui aetatem meam exagitent: sunt, qui vsum rerum in me desiderent. Quasi vero aut idem sit conuertere, quod conscribere: aut Nestor, antequam tria vixisset secula, homo non fuerit: aut grammaticus, in optimis vtriusque linguae scriptoribus ab ineunte versatus aetate, munere suo fungi nequeat, nisi idem, quemadmodum Alexander Magnus, orbis terrarum imperium administrarit? Ridiculae sunt istiusmodi cauillationes, et ipsa maleuolentia ieiunae. Nam illud profecto non valde metui, ne quis hanc velut adoream mihi praeriperet. Neque enim is est Demosthenes, qui se vel legi ab omnibus, nedum conuerti patiatur. Et qui id possent in Italia, Gallia, Germania, atque aliis nationibus, in quibus literarum studia florent, complures eruditi maioribus aut splendidioribus occupati rebus, scholasticum hoc, atque adeo grammaticum interpretandi graeca munus negligunt. Sed duae me res vehementer incitarunt: vna est, ac praecipua, valetudinis (quam per seruitutem et inopiam satis curare non licet) perpetua fere imbecillitas, quae in hoc opere laborantem non semel in desperationem vitae coniecit. Sic, quae res alios segniores ad laborem reddit, ea mihi ingens calcar addidit, metuenti, ne coeptum opus, in medio veluti cursu, immatura morte abrumperetur. Deinde verebar (non ignarus fati mei, me nusquam fere diutius consistere patientis) ne mihi alio abeundum, et tota ratio studiorum (id quod in peregrinationibus, multis de causis accidere solet) perturbanda ac immutanda esset. Haec igitur incredibilem ardorem primo quoque tempore conuersionis absoluendae in animo meo excitarunt. Itaque neque noctes, neque dies conquieui, repudiatis omnium voluptatum illecebris, propulsatis variis difficultatibus, antequam ad optatum finem coepti operis peruenissem. Quod quum a studiosis et bibliopolis vehementer flagitari cognouissem, non differendum diutius editionem esse censui. Quid enim vetat, hominibus interim et prodesse, et gratificari? Nam si vita mihi benignitate numinis contigerit aliquando tranquillior (de quo non despero) ac diuturnior, quam polliceri mihi per valetudinem vix au-

deo, ſemper erit emendandi et exornandi locus. id quod, vt a quibusdam reprehenſum eſt, cenſoria plane ſeueritate, quicquid omnibus ſuis numeris abſolutum non ſit, veluti loco mouentibus, atque in ordinem cogentibus, ſic a doctiſſimis quibusque tum noſtrae aetatis, tum veteris memoriae viris, aut cum laude, aut certe non ſine venia, ſemper eſt vſurpatum. Nam praeclare poetarum ſapientiſſimus Euripides, αἱ δεύτεραί πως, inquit, φροντίδες σοφώτεραι: et interdum graues iuſtaeque cauſae ſunt, propter quas, non quidem praecipitandae, ſed maturandae tamen ſint editiones. Neque tamen hoc ſic accipi velim, quaſi me ſententias alias allaturum eſſe putem, (dedi enim operam, vt ne in ea re ſocordiae accuſarer) ſed quod genus orationis, de quo rebus ipſis intentus animus non perinde laborat, limari multis in locis et ſplendeſcere cura et diligentia poterit. Sic neque iacturam vllam facient, qui nunc legent (ſententiam enim Demoſthenis, quoad eius a me fieri potuit, germanam habebunt) et qui poſteriorem editionem emerint, id commodi capient, vt dictione minus horrida magis delectentur. Hic igitur labor meus, qualis qualis eſt, equidem opto, vt ſtudioſis hominibus proſit, ſiue mediocriter doctis, ſiue rudibus graecarum literarum. Vtriſque ſane conſultum volui, ac toties et legi et relegi Demoſthenem, toties meam conuerſionem cum ipſo autore contuli, toties emendaui, toties in ſingulas prope ſyllabas inquiſiui: vt ignoſcendum mihi eſſe putarem, ſi me aliquid praeſtitiſſe profiterer, quod alios minus diligentes et attentos praeteriſſet: ac ſperarem, tum latine duntaxat doctos graecum codicem non magnopere deſideraturos: tum in graecis literis non ſatis exercitatos, conuerſionis meae velut adminiculis, ad ipſum autorem perlegendum tanquam riuulo non inamoeno duce ad fontem limpidiſſimum atque vberrimum facile perenturos. Ego certe, cum primum Demoſthenem Marte meo (nec enim diu magiſtrorum opera vti mihi licuit) legere coepiſſem: quanta animi alacritate, quanta exſultatione accepturus ſui conuerſionem ſummi oratoris, hac mea nihilo meliorem, aut aliquanto etiam deteriorem? Nam vt vllius boni autoris interpretatio ſit exemplari melior, aut aeque bona, fieri fortaſſe non poteſt: ego quidem nequaquam id mihi arrogo: ſed quoties rem cum re confero, et animo meo perpendo, tantum intereſſe video inter meam et Demoſthenicam orationem, quantum interfuit inter Demoſthenem dicentem et ſcribentem, hoc eſt, inter viuentem et mortuum. Neque enim dubium eſſe debet, eam fuiſſe non modo dexte-

dexteritatem et artem, ſed ſuauitatem etiam et vehementiam, eam vim, eum impetum actionis et pronunciationis Demoſthenicae, vt nec vllis comprehendi literis, nec a nobis, in hac (quantacunque vnlgo putetur) eloquentiae noſtratis barbarie, vel intelligi, vel cogitari ſatis ab vllo poſſit. Hoc teſtatus eſt ipſe etiam Demoſthenes. qua de re praeſtat audire Ciceronem, qui praeceptioni decori, libro de oratore tertio, haec verba ſubiicit: Sed haec ipſa (inquit) omnia perinde ſunt, vt aguntur: actio, inquam, in dicendo vna dominatur, ſine hac ſummus orator eſſe in numero nullo poteſt: mediocris hac inſtructus, ſummos ſaepe ſuperare. Huic primas dediſſe Demoſthenes dicitur, quum rogaretur, quid in dicendo eſſet primum, huic ſecundas, huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Aeſchine dictum videri ſolet, qui, quum propter ignominiam iudicii ceſſiſſet Athenis, rogatus a Rhodiis, legiſſe fertur illam orationem egregiam, quam in Cteſiphontem contra Demoſthenem dixerat: qua perlecta, petitum eſt ab eo poſtridie, vt legeret illam etiam, quae erat contra a Demoſthene pro Cteſiphonte edita: quam cum ſuauiſſima et maxima voce legiſſet, admirantibus omnibus: Quanto, inquit, magis admiraremini, ſi ipſum dicentem audiſſetis? Quo ſatis ſignificavit quantum eſſet in actione: qui orationem eandem, aliam eſſe putaret, actore murato. Hactenus Cicero. Quod ſi tantus orator Aeſchines, quo idem Cicero nihil ciuinius poſſe cogitari aſſerit: quem inimicus Demoſthenes a magnitudine vocis μεγαλοφωνότατον appellat, imparem ſe fatetur eloquentiae Demoſthenicae, quid de muris literis eſt dicendum: quae ſolum inuentionem et diſpoſitionem reddunt integram: ſed elocutionem, quae ſine pronunciatione ſuum tueri vix nomen poteſt, dimidiam? Itaque longe falluntur, qui, legendis Ciceronis et Demoſthenis aliorumque oratorum ſcriptis, ſe totam heroum illorum eloquentiam comprehendiſſe putant, multo ineptiores ſunt, qui ſe illis vna atque altera oratiuncula nitidulis verbis et ſententiolis, lucubratione multorum annorum quamuis belle concinnata, non pares modo, ſed ſuperiores etiam, ſi Diis placet, eſſe opinantur. Longe, longe, inquam, alia res eſt, quam vulgus hominum exiſtimet, eloquentia. Cuius etiam praeſtantiſſima quaeque ſcripta quid aliud ſunt, quam vita et ſpiritu carentia, eaque murila ſimulacra? Eſto, vt in corpore humano, caput et ſumma pectoris, quae Apelles in celebrata illa ſua Venere politiſſima arte perfecit, reliquam partem corporis inchoatam reliquit: ſic

inuentio et diſpoſitio reliquis orationis partibus, ſi res ipſa ſpectetur, non vulgi applauſus, qui multum a iudicio doctorum diſſidet, antecellat: tamen vt illa ipſa Venus multo haud dubie fuiſſet admirabilior, ſi manus etiam et pedes ac caetera membra omnia pari elaborata artificio acceſſiſſent: ſic ea quoque eloquentia multo praeſtabilior eſt, quae non dimidiatam duntaxat elocutionem habet, hoc eſt, verborum et ſententiarum ornamenta, ſed perfectam, quae ſententiis et argumentis ratione inuentis atque ordine collocatis, non mutas figuras literarum, ſed vocem, cultum, geſtum et motum totius corporis artificioſum et decentem, accommodat et adiungit. Neque haec in orationibus modo, ſed in poëmatis etiam, ac multo magis, animaduerti poſſunt. Virgilium enim (vt non ignobilis grammatici verbis vtar) pronunciaſſe maxima ſuauitate accepimus, et miris lenociniis: ac Iulium quendam Montanum dicere ſolitum, inuolaturum ſe quaedam Virgilio, ſi et vocem poſſet, et os, et hypocriſin. Eosdem enim verſus eo pronunciante, bene ſonare: ſine illo, ſinareſcere quaſi mutos. Quid iam de conuerſionibus eſt dicendum? quae cum (vt ita dicam) ſimulacri ſimulacra, et vmbrarum vmbrae ſint, an fieri vllo modo poſſit, vt (quod paulo ante dixi) optimo exemplari, pari et bonitate et fide optima reſpondeant, equidem neſcio. Vt enim nationis, ſic etiam linguae cuiusque peculiaris et alicubi prorſus eſt inimitabilis Genius, diuerſi mores, diuerſa inſtituta et ſaepe contraria, quae neceſſe eſt etiam ſuo quodam orationis genere explicari, quae ſuis verbis iucunde, alienis moleſte dicuntur. Quod ſi pro iisdem ſimilia velis ſubſtituere, maxima tamen erit nihilominus in ea ſimilitudine diſſimilitudo. Sed vt hoc Ciceronis diuinitati ingenii et meritae autoritati fortaſſe conceſſum fuit, atque aliis eiusdem aetatis, qua et graeca et latina lingua floruerunt, praeſtantiſſimis viris: ita nobis, qui vtriusque fragmenta in ſcriptis habemus reliqua, qui magnis difficultatibus conflictamur, illud ſatis, opinor, eſſe debet, ſi ſententias bona fide, eodemque ordine appenderimus, et genus orationis facile et mundum adhibuerimus: in quorum vtroque non parua certe eſt difficultas. Sed in eloquendo, quam intelligendo, longe maior. Quare valere eos iubeo, (nam ob paucitatem et ignauiam minor eorum debet eſſe autoritas) qui a graecarum literarum interpretibus vbique ſplendorem Ciceronianum, hoc eſt, aquam e pumice, petunt. Quaſi vero eadem ſint tempora noſtra, quae Ciceronis: et non illud quoque ſit operae pretium, adiuuare homines ſtudioſos, vt primum

mum per interpretem, vtcunque latine balbutientem audiant Demoſthenem, et tum in littore balbutiebat, antequam ἦχος φέρων τὸ ῥ ἐρεπτόρευμένον, lapillis linguae ſubiectis: poſt etiam expedite et magna vi in frequentia populi Athenienſis Attice concionantem audituri? Quod ſi nefas eſſe putant, contaminari male deſcribendo Demoſthenem, primum ab eis poſtulabo iure optimo, vt ea, quae reprehendunt, ipſi meliora faciant: deinde rogabo, cur in omnibus ſcholis eius ſententias latine explicari patiantur aequo animo? Quod ſi vtile eſſe concedunt, (ſicut vtiliſſimum eſſe adeo negare non poſſunt, vt nulla ratione alia hoc tempore doceri graecae literae poſſint commodius) quae inuidia eſt, ſi quis eiusdem autoris converſionem in publicum ediderit, eum proſcindere et calumniari. Quanquam contaminatum a me eſſe Demoſthenem, negare et poſſe et debere videor. Etſi enim Ciceronianae limitationis praeclaram laudem nec mihi arrogo, (non enim, vt ille ait, cuiuis homini contingit adire Corinthum) neque cuiquam inuideo: illos ipſos tamen, quibus maior ingenii vis et fortuna contigit, parum candide facere puto, addam etiam imprudenter et temere, ſi nitore verborum omnia metiantur, de ſententiarum veritate et grauitate parum laborantes. Quas ego me ſane ſpectaſſe praecipue non diſſimulo: ſic tamen, vt verba non negligerem. Nam vtramque difficultatem (de quibus paulo ante dicere memini) tum intelligendi, tum eloquendi, aſſiduitate diligentiae ſtudui ſuperare, et dictione vti volui, quae nihil haberet ſalebroſum, aut barbarum: nihil affectatum, aut inſolens, ſed et latina, et facili ad intelligendum, et ad verba Demoſthenis quam proxime accedente. Neceſſario tamen interdum vſurpanda fuerunt quaedam in ea notione minus fortaſſe trita veteribus, quia tum meliora non occurrebant. Qua de re cum plura dicturi ſimus in noſtris annotationibus, (quas vtinam fortunae iniquitas ita me perficere pateretur, vt ad graece legendum Demoſthenem omnibus optima cum ſpe accedere liceret) nunc non ero longior; ac mihi fore perſuadeo, vt, quicquid eſt eiusmodi, ingentium laborum cauſa, quos coepi, aequus et candidus lector, vel imbecillitati ingenii, vel occupationibus et incommoditatibus meis ignoſcat et condonet. Nec enim video plura dicere quorſum attineat, apud te praeſertim, *Ioannes Iacobe Fuggere*, vir ornatiſſime, qui pro ingenii tui excellentia et exquiſita eruditione, quae in tanto fortunae opumque faſtigio, eo eſt admirabilior, quo rarior, tanto melius aeſtimare potes, quid ſit de hoc meo labore ſentiendum, quantum prudentia et candore

caeteris antecellis. Qua re ego fretus et eruditione tua, et humanitate singulari, quam honestissimus vir, *Georgius Hermannus*, qui (vt eo dignum est, qui virtutem et eruditionem cum naturae fortunaeque ornamentis coniunxit) inter caeteros studiosos, quibus sedulo consultum vult, me quoque magna beneuolentia prosequitur, mirum in modum mihi praedicauit: te non modo patronum et defensorem, sed etiam iudicem et censorem lucubrationum mearum delegi. Ac quod ad ipsum Demosthenem attinet, ea est de eius eloquentia, ex quo tempore vixit, annis abhinc fere bis mille praecepta opinio, vt, quod de Virgilio quidam usurpant, id huic quoque tribui possit: ei nec accedere quicquam laudationibus, nec decedere vituperationibus aliorum. Quod si quis eius laudatores requirat, in promtu sunt praeter caetera Ciceronis et Quintiliani latinorum, Plutarchi ac Luciani graecorum testimonia, quae ad secundum nostri laboris Tomum reseruauimus, qui Vlpiani enarrationes, annotationes item nostras in obscuriora loca et dubia, nec non alia fortasse continebit, quae in his paedagogiae molestiis et impedimentis sic a me absolui non potuerunt, vt nunc ederentur, quanquam id maxime voluissem. Neque mihi nunc vel morum, vel consiliorum eius defensionem suscipiendam esse censeo: aut cum iis rixandum, qui vt malum virum et ciuem patriae pernicioſum hunc, vt et Ciceronem, exagitant. Illud tantum dico, si quis eorum scripta aequo animo legat et expendat, praesertim orationem de corona: et homines eos fuisse, non deos, cogitet, ac difficillimis temporibus cum acerbissimis aduersariis conflictatos: in eorum vita etiam plura laudanda, quam vituperanda, reperiri. Verum quam bonus aut malus vir fuerit Demosthenes, id Athenienſium olim interfuit: nunc nostra nihil interest, qui ex eius eloquentia prudentiae dicendi fructum colligimus. In quo genere satis ipse Demosthenes sese laudat, si lectorem fuerit nactus prudentem et attentum. Fuit enim et aquam bibere, et ad lucernam scribere, et in multam noctem lucubrationes producere, et antelucana opera opifices anteuertere solitus Demosthenes. Quare sobrium etiam et vigilantem lectorem, non minus, quam interpretem, requirit, qui vim verborum, qui pondera sententiarum, qui acumen inuentionis, qui argumentorum copiam et violentiam, qui exemplorum grauitatem, qui reipublicae gerendae scientiam, qui diuinandi solertiam, qui collocationis artificium, qui exquisitam similitudinem nostrorum temporum, qui summam denique (ne

ea,

ea, quae infinita ſunt, infantia mea conetur perſequi) cautionem et prudentiam, cum pari autoritate et ſeueritate coniunctam, conſideret, perſpiciat, admiretur: et quantum quisque viribus ingenii et diligentiae ſubſidio conſequi poſſit, imitetur. Quod ſi honeſtiſſimis eius conſiliis vel hominum peruerſitas, vel fatalis aliqua calamitas obſtitit, eo profecto nomine commiſeratione dignior eſt, quam inſectatione: et iis, qui tanto ſapientiores illo videri volunt, elaborandum, et votis a Deo exoptandum, vt ſint eo fortunatiores. Sed vt ad rem redeam, qui illa, quae recenſui, vel in vna praeſtiterit oratione, huic abunde laudatus erit Demoſthenes, domeſtico, non alieno praeconio. Nam vbi teſtimonia rerum adſunt, quid opus eſt verbis. Et haec omnia multo erunt euidentiora et expreſſiora legenti graeca, in quibus elucet Attica illa ſinceritas: quam nec Cicero expreſſerit, nedum homo quiſpiam ſemilatinus. Quod vero ad ſententiarum veritatem et germanam intelligentiam attinet, fidem et induſtriam meam ſpero me omnibus graecae latinaeque linguae peritis probaturum. Quod ſi cui genus orationis alicubi ſterilius videbitur, et exilius, is cogitet velim, ipſum Demoſthenem plus habere oſſium et neruorum, quam ſanguinis et carnis. Vt igitur illa (volentes quidem) ei non detraximus, ita haec addere non fuerit interpretis, ſed paraphraſtae, ſuo arbitratu declamantis. Cicero profecto, ſi ei cauſae eaedem agendae fuiſſent, longe vtique in plerisque maiorem apparatum verborum adhibuiſſet: et quae a noſtro autore indicata ſunt breuius et occultius, dicendo extendiſſet et illuſtraſſet. Quod an in conuerſione orationum Demoſthenis et Aeſchinis inter ſe contrariarum ſibi permiſſurus fuerit, equidem neſcio. Sed ſi eas orationes conuertit, (qua de re quosdam acutos homines non omnino ſine cauſa dubitare video) eam rationem haud dubie ſecutus eſt, quam ſe ſecutum eſſe profitetur. Atque vtinam exſtaret illa converſio: quae, quantumuis elegans fuerit, talem fuiſſe tamen non puto, vt orationem pro Milone legere non mallemus. Eſt enim duriſſima prouincia, pectori alieno tuum os accommodare, ac eius ſententias tuis verbis et ſtilo perſequi. Quod in ipſo argumento τῶν ἀντιπάλων λόγων explicando (in quo neſcio quo modo dictio eſſe ſterilior videtur) ipſe Cicero non diſſimulat: a cuius ratione ſi mea multum diſſidebit, id erit non voluntati, ſed imbecillitati meae, et occupationibus et feſtinationi tribuendum, per quam facillime fit, vt ab autoris ſententia, tametſi non aberres, in graecis tamen

tamen verbis annumerandis fidelior ſis, quam oporteat, et imprudens aliquando latinitatem praeteruectus, Demoſthenice magis, quam Ciceroniane dicas. Praeſtiti, quod potui: et plus potuiſſem, ſi iuſtum tempus et ſpatium datum fuiſſet. Nunc eſt ea ſtudioſorum hominum conditio, vt ſint quouis cerdone miſeriores et abiectiores: neque profecto mirum eſſet, aliquem poenitere et ingenii et induſtriae ſuae, ſi ita comparatum eſt, vt qui fame perire nolit, ei pene ſint omnes indignitates perferendae. Sed querelae non ſunt huius loci: neque mihi nunc propoſitum eſt ſcilicet fortunam meam deplorare. In eo potius eſt elaborandum, vt hoc meum opus, quocunque ſiue ſucceſſu ſiue diſpendio confectum, excellentiae tuae non improbetur. Quod vt fore confidam, multa in cauſa ſunt, ac in primis praeſtantia ingenii tui et eruditionis: qui cum ſis propter ampliſſimas opes (quae et ipſae inſigne Dei donum ſunt, et bono ac ſapienti viro luculentum virtutis inſtrumentum) ſuſpiciendus, et propter beneficentiam et liberalitatem colendus: eae ſunt ingenii et animi tui dotes, vt etiam ſine fortunae ſplendore in magnis viris eſſes numerandus. Quanquam enim ego te coram nunquam vidi, natura tamen ita fert, vt, quicquid in rebus humanis excellit, auribus magis, quam oculis, celebretur: quod fama dimanare facile ad multos, eadem videndi copia non omnibus contingere poteſt. Celebratur a multis, iisque praeſtantibus viris, felicitas ingenii tui, quod vbicunque intendatur, valeat, tam philoſophicis, quam ciuilibus in rebus: celebratur eruditio, qua ſi velles ad oſtentationem vti, animi tui conſcientia non contentus, ipſe nomen tuum poſſes tradere memoriae poſteritatis. Neque id mirum videri debet. Solet enim in claris familiis vigor ac vis naturae eſſe maior. Deinde accedunt alia commoda, liberalis educatio, eruditi praeceptores, tranquillum otium, iuſtum diſcendi ſpatium, optimorum librorum copia: quae magna ex parte homines tenues deſtituunt. ac proinde commiſeratione potius quam inſectatione dignum eſt, ſi quibus ingenia liberalia contigerunt, ea fortunae iniquitate veluti ſordeſcere: in tanto praeſertim contemtu bonarum literarum, et mecenatum, qui eas foueant, paucitate. Quo tu etiam maiorem laudem mereris, *Ioannes Iacobe Fuggere*, qui praeter beneficentiam in homines afflictos et miſeros quotidianam (qui veriſſimus et Deo gratiſſimus, generi mortalium vtiliſſimus diuitiarum fructus eſt: et vna ſtabiliendarum opum, et ad poſteros propagandarum firmiſſima ratio) complures ingenioſos adoleſcentes

ieſcentes (id quod regum, et principum, et ciuitatum munus eſt) tuis ſumtibus non modo in Germania, ſed in Galliis etiam, et Italia, benigne foues et ſuſtentas, dum ſummum doctrinae gradum aſſequantur. In quo laudatiſſimum exemplum *Remundi* patris, et *Antonii* patrui tui, clariſſimorum virorum, ſapienter imitaris: qui praeter caetera ornamenta, quibus abundat honeſtiſſima veſtra familia, immortalem ea re gloriam ſibi pepererunt. Non enim ingratae ſunt muſae, quanquam orbae et indotatae puellae videantur, vel cultoribus vel patronis ſuis, ſed vtrosque honeſta fama et nominis memoria ſempiterna remunerantur. Quae praemia qui contemnit, aut parui facit, eum aut celſitudine animi Deo ſimillimum, aut abiectiſſimum hominem eſſe neceſſe eſt. Me quidem in multis incommodis, et malignis induſtriae meae ac miſeris praemiis, non parum (vt ingenue, quod ſentio, fatear) conſolatur ſpes, quod valde ſuſpicor fore, (ſi qua modo fides aſtris eſt) vt etiam poſt obitum me honeſte vixiſſe appareat, et non tranſegiſſe vitam (vt Salluſtii verbis vtar) more pecudis: ſed eorum bonorum, quae in vita humana praecipua ſunt, (etſi in aſſequendo fortunam habeam parum propitiam) virtutis et ſapientiae, fuiſſe ſtudioſum. Quod ſi rem vere conſideremus, homines eruditi (quod ad hanc quidem vitae partem attinet) ſummorum etiam regum potentiam ſuperant: quorum omnis memoria, niſi a doctis celebrarentur, vno alteroue ad ſummum ſeculo funditus interiret. Quamobrem praeclare Virgilius: Viuitur ingenio, caetera mortis erunt. Laudabiliter etiam tu, *Ioannes Iacobe*, atque adeo omnis ſplendidiſſima *Fuggerana* familia, qui non contenti caeteris ornamentis, vt ſunt ampliſſimae opes toto terrarum orbe celebres, affinitates illuſtres, ſummorum principum amicitiae, atque apud illos talis autoritas, vt vos ad grauiſſimarum rerum deliberationes adhibeant, quae fortuna vobis largita eſt, ſolida etiam et peculiaria veſtra bona coniungatis, virtutem et ſapientiam: neque doctos foueatis ſolum, ſed tum ipſi eruditione floreatis, tum liberos veſtros ab ineunte aetate liberaliter inſtitui curetis: vt omnibus et animi et fortunae bonis cumulati ſint: et homine prudenti maxime dignam moderationem, qua vna et Dei et fortunae et hominum fauor tum paratur, tum conſeruatur, veſtro exemplo diſcant ac retineant: et hac vita ſic vtantur, vt beatae immortalitatis ſpem habere poſſint. Quae cum ita ſint, omnino mihi perſuadeo, vir ornatiſſime, te meum hoc opus, magno ſtudio ac labore (quisquis tandem ſit euentus, quem non

non malum fore et opto et ſpero) confectum, aequi bonique facturum: etiam ſplendidiſſima bibliotheca tua, quam magnis ſumtibus in Italia comparaſſe diceris, inſtructam multis egregiis libris, qui hactenus a paucis ſunt viſi, latino Demoſtheni aliquid loci daturum: et me vna cum patruo tuo *Antonio*, a latinis literis non abhorrenti, et fratre *Georgio*, qui et ipſe cum caeterarum diſciplinarum, tum diuinae Matheſeos in primis ſtudioſus eſſe dicitur: et altero fratre *Hulderico*, adoleſcente ſummi ingenii, et optimis ſtudiis, magna modeſtiae fama, dedititiſſimo, patrocinio complecti et fouere non dedignaturum. Equidem ſpero, me hactenus eam vitae ſtudiorumque rationem et ſecutum eſſe, et, quoad vixero, ſecuturum, vt quicquid in me, pro liberalitate veſtra et humanitate contuleritis, id non tam mihi neceſſarium, quam vobis honorificum fuiſſe videatur.

Ad eundem,
HIERONYMI WOLFII
in Demoſthenicae conuerſionis recognitionem Praefatio.

Euenire videmus, vir praeſtantiſſime, Domine et patrone obſeruande, neſcio quo ſiue hominum affectu, ſiue genio librorum, vt alii vel ante ſuos autores moriantur, alii iterum atque iterum et ſaepius recuſi, ad poſteritatis memoriam propagentur. Neque haec noſtrae duntaxat aetatis conditio eſt, ſed omnium temporum: neque earum ſcriptionum, quas ſuo quisque ingenio perficit, ſed illarum etiam, quae ex peregrinis linguis in alias transferuntur. Sic autem diuturnitatis et propagationis ſcripti cuiusque certiſſima ſpes eſt, vt conſentientem ſeculorum approbationem emeruit: ac ii, tum typographi, tum bibliopolae, ſuis rationibus, vt non in praeſentia (nam hominum imperitia et vaniſſimae nouitatis ſtudium veritati ſaepe obſtat) tamen ad diuturnitatem optime conſulere videntur, qui vetuſtiſſimos quosque autores, quorum perſpectus eſt ipſa aetate genius, ſibi familiares reddiderunt. Neque vero eos improbo, qui noua quaedam, erudita praeſertim, et vtilia ſtudioſis, conſcribunt: ſed maximis laudibus dignos eſſe iudico, vel propter conatus egregios. Sed ego cum in illo genere me vel parum praeſtare poſſe, vel inanem operam ſumturum eſſe intelligerem: et eo me temporum ratio, vel perturbatio potius compuliſſet, vt contra voluntatem etiam et inſtitutum meum aliquid audendum eſſet:

eſſet: non temere omnino duos Graeciae praeſtantiſſimos oratores latina oratione explicandos delegi: maxime, cum fortunae ſuffragium, cuius grauiſſima eſt in rebus mortalium autoritas, conſilium meum approbarit. Diſtractis enim fere primis (ſic typographi loquuntur) exemplaribus, maiore doctorum applauſu, quam improborum obtrectatione, ſub incudem vtrumque opus reuocandum fuit. Quod vt intellexeram, etſi vix ab immenſis vtriusque editionis laboribus reſpiraſſem, et ea, quae tenuitas doctrinae meae atque ingenii tum ferebat, fide optima, ſummaque diligentia praeſtitiſſem: tamen, quia poſteriores cogitationes meliores eſſe dicuntur, neque fere quisquam artifex vllum opus ita perficit, vt eius expoliendi nullum ſibi locum relinquat: recognoſcendi munus mihi defugiendum eſſe non putabam. Vt enim boni parentes genuiſſe ſuos liberos non contenti, eosdem etiam educare atque ornare omni diligentia conantur: ſic ego mei officii eſſe duco, ſi quid lucis et nitoris ſcriptis meis afferre meditationis induſtria poſſim, nullis in ea re vigiliis eſſe parcendum, et candidi lectoris exſpectationi ac voluntati, ſi qua ratione fieri queat, ſatisfaciendum. Quamuis enim ante hoc tempus ea conſecutus ſuerim praemia lucubrationum mearum, quae voluntatem ad bene merendum de literis accenſam reſtinguere potius, quam inflammare poſſent: excelſi tamen et liberalis animi habetur, maiorem officii, quam emolumenti, ducere rationem: atque id non in minimo deputare lucro, ſi quibus prodeſſe poſſimus. Nam gloriolam quidem aucupandam, et vanam illam aurium titillationem tantis ſolicitudinibus et aerumnis eſſe redimendam, haud ſcio, an homo grauis et conſtans ſerio perſuadere ſibi poſſit: praeſertim cum ea ſpes, ſiue ob ingeniorum tenuitatem, ſiue ex doctrinae inopia, ſiue propter multorum vel ignauiam, vel faſtidium, vel maledicendi libidinem, non paucos fruſtretur ac deludat: vt ne dicam, ſatius videri nonnullis, iisque non hebetiſſimis, aut ignauiſſimis, in vitae obſcuritate ſine periculo deliteſcere, quam tam ancipitis aleae iactu innoteſcere, ac in ſummo otio conatus aliorum licenter cenſere, quam tanto negotio maleuolentiam et iniquitatem iudiciorum infeliciter ſubire. Sed nimis aberro a propoſito. Vt igitur ad rem veniam: Iſocrate recognoſcendo, in cuius interpretatione prima ingenii mei rudimenta poſita fuerunt, plus aliquanto ſudatum eſt, atque genus orationis ita mutatum, vt prope aliud videri poſſit: quod qua de cauſa contigerit, ſuo loco eſt a nobis expoſitum. Sententiarum quidem

quidem integritati, quae vna maxime ſpectanda eſt fideli interpreti, nec priori editioni deceſſit, nec poſteriori acceſſit multum. Quare neminem fore ſpero tam iniquum, vt factum hoc meum acerbe reprehendat. Demoſthenis autem, de quo nunc potiſſimum nobis agendum eſt, alia conditio fuit. Nam in eo conuertendo maiore et religione et verborum parſimonia eram vſus, et veſtigia Demoſthenicae orationis pene ſuperſtitioſe perſecutus. Quare factum fuit, vt alicubi latina oratio paulo minus obſcuritatis haberet, quam Graeca, in qua vel Plutarchi et Dionyſii teſtimonio ſumma eſſe creditur intelligendi quoque difficultas. Acceſſerunt et errata typographica, opinione mea ſane et plura et grauiora. Parum enim, vt re ipſa declaratum eſt, vel Oporini cura, vel praeſentia mea valuit, contra operariorum negligentiam et importunitatem: quanquam in ſcripti exemplaris perturbationem culpae aliqua pars conferri poteſt. Sumus enim ipſi male confuſeque ſcribendo, et expungendis atque inſerendis variis emblematis, in cauſa, (ſed ignoſcimus ipſi nobis) vt libri noſtri aliquando non optime deſcribantur. Nam Oporino, cuius domeſtica conſuetudine menſes complures ſum vſus, teſtis eſſe poſſum, qua ſolicitudine ſcripta archetypa legat, diſtinguat, adornet, emendet, antequam excudantur. Eas igitur hac editione mendas omnes ſuſtuli: ac ſimilem calamitatem nunc, cum priore conatu quaſi glacies fracta et via patefacta eſt, vitari poſſe confido. Prima igitur haec erit huius editionis vtilitas, et quaſi praerogativa: praeterquam quod haec enchiridii forma rationibus ſtudioſorum, pauperum in primis, accommodatior eſt: et a locupletioribus magno volumini, quod et commentariis et aliorum interpretationibus eſt locupletius, facile ſine detrimento rei familiaris adiungetur. Deinde ſi qua vel obſcurius explicata, vel aſperius collocata videbantur, (id quod in imitatione graecae elocutionis raro effugitur) ea planiora, vt ſpero, et dilucidiora effecimus: vt, quanto ipſius autoris oratio melior et ornatior eſt, tanto noſtra plus et lucis et facilitatis habere videatur. Sunt etiam explicata nonnulla (vt dies diem docet) quae nobis ante dubitationis aliquid attulerant. et relicta tamen (ne quid verum diſſimulem) ſiue deprauata, ſiue alioqui per ſe obſcura nonnulla, quae nulla inueſtigationis diligentia reſtituere ac declarare potui. Quod vt ego ingenue confiteor, ita mihi candide ignoſci velim: vel hac de cauſa, quod eos nodos (vt Horatius vocat) dignos eſſe vindice, quiuis haud dubie peritus vtriusque linguae intelliget: nosque tum haeſitatio-

ſitationis occaſionem, tum ignorationis excuſationem aliquam habuiſſe fatebitur. Quemadmodum autem liberalitatis eſt, ea, quae habeas, benigne impertiri: ſic verecundi et prudentis animi fuerit, ea, quae non habeas, a locupletioribus corrogare. Atque id mihi fuiſſe propoſitum, et Thraſonicam eorum arrogantiam, qui ſe ſcire omnia profitentur, diſplicuiſſe, vel ex eo coniici poteſt, quod, vbi ad huiusmodi ſalebras peruentum fuit, in Iſocrate dubitationes meas in calce operis annotaui: atque in Demoſthene Graeca pridem marginibus adieci: et in fine annotationum ad primam Olynthiacam mearum aequos lectores rogaui, vt ſuum ad me perſcribere iudicium non grauarentur. Quod hactenus quidem a nemine, quibuscunque de cauſis, eſſe factum cognoui: atque ii etiam me deſtituerunt, quos coram oraui, vt ſuam cenſuram interponere, ac tum mihi tum aliis, vtriusque linguae amatoribus, inſeruire obſcuriorum locorum (quantum fieri poſſet) illuſtratione dignarentur. Illud quidem abunde mihi contigit, quo nulli praeſtantes viri (etſi ego me in eum numerum minime refero) vnquam caruerunt, vt exſiſterent homunciones ignaui, arrogantes, delicati, maledici, qui caninam contra me facundiam exercerent: quos ego vel opinione ſua beatos eſſe, vel liuore contabeſcere, vel latratu auras implere facile patior, et conſcientiae meae teſtimonio contentus, et poſteritatis aequioribus iudiciis fretus, valere iubeo. Quae cum ita ſint, ego me, qui ea, quae tenuitas et ingenii et fortunae meae ferunt, omnia diligenter fideliterque praeſtiterim, boni viri officio, et reipublicae literariae ſtudioſi functum eſſe confido. Faxit Deus Optimus Maximus, ſine cuius fauore fruſtra nos fatigamus, vt opera mea tantum proſit omnibus, quantum ego vellem: vtque labores hi mei eodem animorum candore a lectoribus excipiantur, quo a me ſuſcepti perfectique ſunt. Peracerbum enim eſt, nullo ſuo emolumento, publicae duntaxat vtilitatis gratia laborantem, virulentas etiam calumniatorum linguas experiri: quorum ſuſurros atque acuieos ſi euitare non licebit, illud me conſolabitur, quod Magnus Alexander vſurpabat, *regium eſſe audire male, cum facias bene.* Mitigabit et illa ratio dolorem meum, quod cordati omnes haud difficulter perſpiciunt, id genus criminationes non tam ab improbatione magni conatus ac difficilis operis contemtu proficiſci, quam ab aemulatione, maleuolentia, inuidia: quae in ſumma turpitudine id ſolum habet boni, quod iis, in quorum animis ſedem fixit, plurimum affert mali. Ego vero illorum

miseria non delector, sed eos ita felices esse vellem, vt, quae reprehendunt et exagitant, corrigerent, ac longe meliora efficerent. Ita demum et existimationi suae consulerent, et studiosis prodessent, et meae famae, si gratia doctorum indignum esse putant, etli persuasum habeo, temere forrasse, sed tamen persuasum habeo, neminem bonum et doctum mihi esse inimicum) incommodarent. Sed bene sperandum potius est, quam male ominandum: et huius nostrae laboriosae conuersionis, atque operosioris etiam recognitionis euentus, fortunae lectorumque iudiciis permittendus: quae quo aequiora cognouerimus, eo reddemur ad absoluendos iustos in Demosthenem et Isocratem commentarios, alacriores. Aequitatis autem esse puto, pauculos errores, quos in prolixo opere cauere difficillimum est, et ignorationes, cum eorum, quae fortasse non male diximus, ac diligenter explicauimus, multitudine comparare. Atque haec ad lectores siue morosos, siue inuidos, siue etiam imperitos, vel monendos, vel placandos, si quid aequi a se impetrari sinent, pertinere volo. Nam quod ad tuum de me iudicium attinet, vir amplissime, animo sum et securo et magno. Qui cum pridem conatum meum boni consulueris minus absolutum, idque moribus et studiis meis nondum ita perspectis: plane desiperem, si post tantum a me nunc adhibitum studium, et tam luculentam orationum atque epistolarum Aeschinis acceſſionem, quae quidem Demostheni magnam lucem, et vtilitatem lectoribus haud exiguam cum pari voluptate coniunctam afferent, (ne annotationes, aliaque complura commemorem) de tua erga me et lucubrationes meas voluntate dubitarem. Praesertim cum non parui temporis domestica consuetudine, cum caeteris in rebus excellentem virtutem, ac ingenii praestantiam, tum humanitatem tuam in tanto fortunae fastigio admirandam, magna cum voluptate et fructu meo non poenitendo cognorim. Itaque Demosthenes opera mea nunc tandem Aeschini, abolito illo veteri odio, reconciliatus atque coniunctus, denuo se tuo patrocinio commendat: in spe optima situs, te talem clientem nec aspernaturum, neque neglecturum, sed eo habiturum esse loco, quo se dignum iudicaris. Tantum autem tuo acerrimo iudicio tribuit, vt, si excellentiae tuae probatus fuerit, caeterorum omnium maleuolentiam et obtrectationes animo aequissimo et maximo contemnere decreuerit. Quod si illud praeter spem euenerit, vt et inuida obtrectatorum ora conticescant, et aliqui candorem viris bonis et doctis dignum in iudicando adhibeant,

adhibeant, ea felicitas non tam induſtriae meae, quam liberalitati tuae erit adſcribenda: qua factum eſt, vt, plus tranquilli otii nactus, expendere omnia diligentius et perpolire poſſem. Quod ita fore vt credam, fortunatiſſimus tuus genius efficit, et virtute atque ingenio tibi parta autoritas: quarum rerum ſi ex vberrimo tuo fonte vel tenuem alueolum in noſtros agellos deriuaris, laetos honeſti nominis fructus aliquando percipiemus. Auguſtae Vindelicorum, ex bibliotheca tua. Idibus Auguſti, natali meo: Anno 1553.

HIERONYMVS WOLFIVS
Henrico fratri, philoſophiae et medicinae Doctori, Noribergenſi Phyſico. S. D.

Specimen hoc Demoſthenicae recognitionis et explicationis ad te, frater, eo nomine maxime nunc mittendum eſſe duxi: vt ex te potius, vt candido et ſeuero iudice, quid in hoc conatu meo vel probares, vel improbares, quam aut ex obtrectatoribus alienae laudis et induſtriae, aut ex aſſentatoribus, (quorum vtri moleſtiores mihi ſint, haud facile dixerim) mature cognoſcerem, et, pro virili vel praetermiſſa adiicerem, vel ſuperuacua reſecarem, vel minus bella corrigerem, atque confuſa in certum ordinem redigerem. Neque enim is ego ſum, qui ita mihi placeam, vt, quid alii de me ſentiant, ſusque deque feram: ſed et imbecillitatem ingenii mei, doctrinaeque tenuitatem ſatis agnoſco: et in ſententiis eorum, qui acutius vident ac rectius iudicant, libens acquieſco. Etſi enim me vnum (vt fert natura omnibus inſitus, non coecus magis, quam prauus amor ſui) perſpicere omnia et collimare maxime vellem: tamen, cum ſummos viros et veteris et noſtrae memoriae, a plurimis et pluribus in locis reprehendi videam, admoneri me ab ingenioſis et eruditis hominibus multo et honeſtius et vtilius eſſe iudico, quam ab inuidis et moroſis cenſoribus Hipponacteis praeconiis celebrari. In quo genere ita ſibi aduerſus me non pauci nec indocti homines indulſerunt, vt aemulatione et morbo animi impulſi, non tantum modeſtiae, et gratiae, bene de ſe quoque merito debitae, (lucubrationes enim meas, vt opinor, non tantum reprehendendi gratia tam diligenter legerunt) obliuiſcerentur, ſed atrocibus etiam iniuriis me onerarent, quas ego Deo iuſto iudici vindicandas relinquo, eorumque candore me conſolor, qui et bene dictis gratiam, et erratis

veniam a se paratam esse mihi voluerunt. Quos longe plures esse Zoilis (meliores quidem esse viros quis dubitet?) multorum et priuatim ad me scriptae literae, et in publicum editi libri testantur. Ac illos ipsos Zoilos nihil posse afferre melius, sed ex Wolfii infectatione famam aucupari, vt ille fecit, qui Ephesiae Dianae templum incendit, illud non innuit, sed clamat, quod intra annos octodecim mea qualiscunque conuersio Basileae bis, Venetiis semel edita et distracta, iampridem a studiosis de integro flagitatur. Cui igitur isti Attici et Ciceroniani oratores eam, quam ita contemnunt, vt infra omnes infimos homines interpretem abiiciant, et sceleris ac sacrilegii reum agant, edita meliore non tollunt? Meam enim interpretationem quanti facerem ipse, iam olim et versibus et praefationibus modestissime scriptis sum testatus: neque mihi ego cum Isocrate et caeteris summis oratoribus, philosophis, historicis, quos latinos feci, eloquentiae certamen instituí, (id quod manifesti furoris esset) neque Graeca exemplaria de manibus studiosorum excutere volui: sed illud efficere conatus sum, vt, quos ab iis legendis difficultatis opinio deterreret, audacia in transferendo mea (agnoscam enim, si istis ita placet, crimen hoc) confirmaret et adiuuaret Neque meum conatum fuisse irritum, omnes christiani orbis academiae, ne Gadibus quidem exceptis, testantur, nec proscriptionis iniquissimae iniuria meis a lucubrationibus legendis deterritae. Byzantinam meam historiam ne Byzantinae quidem bibliothecae excluserunt: sed iam tandem velut ab exilio reuocatam, honorifice et amanter susceperunt. Sextum iam Isocrates cum meis commentariis sub prelo est. An tu censes, vel typographos, vel bibliopolas in tot millia codicum laborem et pecuniam conferre, vt oleum atque operam perdant? Quis studiosorum et ingeniosorum hominum tantam frequentiam ita insanire credat, vt eos libros tam auide legant, quorum lectione non aut meliores, aut doctiores, aut paratiores et ad recte sentiendum, et ad bene viuendum, et ad ornate dicendum euadant? Neque vero eas mihi vtilitates acceptas referri volo. Absit Thrasonicus iste fal, vt magno alieno labore partam gloriam verbis in me transmoueam. Ipsis autoribus ea laus debetur, qui sibi summam eloquentis sapientiae et sapientis eloquentiae laudem per tot iam secula vendicarunt. Illud tamen ingenue plurimi confitentur, se Graeca sine interpretatione mea lecturos fuisse nunquam. Ab iis igitur id consecutus sum, quod volui: rana bouem intumescendo, anser

olo-

ſplorem obſtrependo, aequare nunquam ſtudui, ſuperare multo minus. Non equidem tali me dignor honore. Fortaſſe Leontinos quosdam et Vulcani de ſtirpe ſatos, et alios ſemideos atque heroas, natos ſcilicet melioribus annis, iſti manent triumphi. Etſi profecto pugnae hactenus ab illis depugnatae, hoc eſt, oratiunculae quaedem ab iſtis Ciceronis germanis verſae, ne ouatione quidem mihi dignae videntur. Quid enim in iſtis aut Cicerone aut Demoſthene dignum apparet, praeter male conſuta quaedam emblemata, ac cenones potius? Quoties a ſententiis oratoris toto coelo, quod aiunt, aberrant? Qui quidem inanibus iſtis iactationibus cum primis efficiunt, vt mei laboris me iam minus minusque poeniteat. Nec enim iſti me de gradu deiecerunt: ſed dum altius, quam eorum natura et genius fert, aſſurgere conati ſunt, vltro proſtrati corruerunt, onere ſuſcepto, quod infirmi eorum humeri ſuſtinere nullo modo potuerunt. Sed ſi quis Hercules, aut Atlas potius, Demoſthenem Romam perlatum tandem aliquando in roſtris collocarit, quantopere non modo Quiritibus, ſed et Peretrio iſti Ioui ipſe inter primos congratulabor? Interim ego meum ſaxum verſo, quod

O vtinam tandem iam ſummo vertice montis
Conſiſtat, laſſumque ſinat requiete potiri.

Sed aemulorum iniquitas effecit, vt et longius ab inſtituto aberrarem, et contra ingenium et conſuetudinem meam aliquid iracundius et arrogantius de me ipſe dicerem. Ad te igitur nunc redeo, frater, et a te peto, vt libellum hunc, non modo neceſſitudinis noſtrae, et ab ipſa natura inſtitutae, et iisdem ſtudiis confirmatae, pignus ac monumentum eſſe velis, ſed cenſorem etiam agas, tuumque iudicium interponas. Exiſtimatio enim tua aeque ac mea hic agitur. Nam cum tibi coniugium filiolas tantum incolumes donarit, mihi filios vita caelebs negarit, neque noſtrae gentis atque nominis quisquam ſuperſtes nobis fore videatur, libri noſtri liberum loco nobis eſſe debent, quibus Wolfianum nomen ab obliuione poſteritatis et ab interitu vindicetur. Quo magis etiam opera danda eſt, vt cum laude et gloria potius, quam cum ignominia et probro id fiat. Non me fugit, quid cauſari poſſis: multis iam annis tibi ad haec ſtudia vel reſpicienli otium defuiſſe: domi cum ſis, totius diei diſcurſationibus ad aegrotos defatigari: ſaepe etiam a nobilitate vicina et principibus euocatum a libris prorſus abeſſe. Scio iſta, et honeſtas iſtas occupationes, cum praemiis autoritatis et gratiae coniunctas, tibi gratulor. Sed idem non concedo, te

occupatiorem esse C. Iulio Caesare, qui eodem tempore bellum Gallicum et gessit, et descripsit. Multi dantur, hyberno praesertim tempore, contractioribus diebus, ad studia reditus: et cum omnia non modo philosophorum et medicorum, sed oratorum etiam, inter quos praecipui tui fuere Camerarius et Sturmius, dicta, celeritate calami pene incredibili sis assecutus, fieri nullo modo potest, quin illa ita alte animo tuo sint infixa, vt nulla possint obliuione deleri, easque radices egerint, vt solida eruditio, et fructus eruditionis, iudicium, inde pullularit et effloruerit. Etsi enim, me autore, paulo serius ad vtramque linguam et ingenuas artes discendas accessisti, tamen Deus conatus tuos, et diligentiae assiduitatem ita fortunauit, vt longe et diutius et felicius et constantius sub praestantissimis agonothetis in isto literato stadio, in celeberrimis, inquam, Germaniae et Galliae Academiis, ita decurreres, vt ordinatim honores peteres, et magna cum laude laureolam consequereris. Quare nihil tibi iustae excusationis relictum est, cum, quod ego postulo, id tu praestare et debeas, et facile possis. Si vero grauior aliqua causa te impedierit, illud certe negari abs te mihi nolim, vt doctorum, quos variis in locis habes amicos, et saepe ipse conuenire, et ab iisdem conueniri soles, iudicia exquiras, eaque libere aperteque ad me perscribas. Minus enim apud te, quid sentiant, dissimulabunt, qui offensam animi mei aliquam fortasse vererentur, si eadem apud me expromenda essent: sine causa illi quidem. Is enim ego sum, qui inter calumniatorem et monitorem plurimum interesse censeam. Nam hic quidem ex beneuolentia et reipublicae literariae studio errata sine acerbitate animi et contumelia verborum reprehendit μετ' ἐλέγχων καὶ ἀποδείξεων: ille ex inuidia et odio ea vituperat, quibus non edit meliora: sed eo magnum virum se visum iri putat, si eos inceſſat, quibus ingenii monimenta nominis aliquid et gratiae et autoritatis etiam pepererunt. Vale. Augustae Vindelicorum. VIII. Cal. Maii. Anno a restituta humano generi salute, M. D. LXVIII.

LVDOVICVS CARINVS

Hieronymo Wolfio. S. D.

Abrahamo Hoechstettero, qui mihi tuas literas attulit, cum ob eas causas, quas tu commemoras, tum ob tuam commendationem, quae plurimum momenti apud me habet, vt ho-

t hominis mihi ſummo amore et iisdem ſtudiis coniunctiſſi-
ni, nulla in re, in qua opera mea vti volet, deero. De ani-
no meo erga te ac voluntate ſcio te nil dubitare: velim ta-
nen mihi occaſionem dari ipſa re, quanti te faciam, decla-
andi. Facio autem plurimi, tum ob ſuauitatem facilita-
emque ingenii, tum doctrinam ſingularem, quam tibi ar-
lenti ſtudio, ſummo multorum annorum ſudore, iactura
:tiam valetudinis, peperiſti. Quae, vt ſpero, tibi fortunam,
n hoc annitentibus amicis tuis, inter quos me etiam numе-
ari volo, te dignam, et tuis ſtudiis aptam, pariet. Qua in
e bonam operam tibi nauarem, niſi haec tempora iniqua,
quae omnes doctos apud nos premunt, me impedirent. Quae
i immutata fuerint, quod quidem fore ſpero, et Deus mihi re-
litum in Germaniam confecerit, nullam occaſionem tui iu-
vandi praeterlabi ſinam. Interim, mi Wolfi, te ſpe melioris
ortunae ſuſtenta: quae quo tardior, eo ſplendidior ac lau-
ior (crede mihi) tibi continget, et te vbi ſemel complexa
uerit, ac fouere coeperit, inter Craſſos ac Senecas collocabit:
ioc eſt, plane te beatum faciet. Vterer hic exemplis doctiſ-
imorum virorum, quorum tu ſimilis es, tui confirmandi
:auſa, quos ſero quidem, ſed tamen reſpexit tandem, hera
lla imperioſa: quae ſola, vt inquit ille, vtramque paginam
acit: niſi eorum fortunae imago animo tuo impreſſa inſide-
et. De Demoſthene tuo mihi muneri miſſo te multum amo:
quem ita a te conuerſum eſſe coniecto, vt eum minime re-
iecto pallio togae pudere arbitrer. Huic euoluendo, quic-
quid temporis ex meis occupationibus eripere potero, im-
pendam. Vale, mi Wolfi, et tibi perſuade, nihil eſſe, quod
non aeque libenter pro te, ac pro me ipſo, omni tempore ſim
facturus. Ex Pictauio, Idibus Auguſti. Anno 1550.

HIERONYMVS WOLFIVS
D. Ludouico Carino. S. P. D.

Tot tamque illuſtres beneuolentiae ſingularis in me tuae ſignificationes, clariſſime vir, mihi gratiſſimae ſunt: conſolationes autem, quibus iacentem meum animum eri-gere cupis, *διὰ τὰς συχνὰς ἀτυχίας μικροψυχοτέρῳ τῷ δέον-τος γεγενημένῳ* pene etiam neceſſariae. Tametſi enim non parum vereor, ne, in hac valetudine, praeclaras illas ſpes exſpectare me fata non patiantur, tamen interim vſura frui quid vetat? Delectat etiam augurium hominis non modo

amiciſſimi, ſed doctiſſimi etiam, et longo multarum rerum vſu exercitati. Quare facile patior, te proſpicere aliquid, quod me praetereat. Illud quoque neſcio quid boni ominis habere videtur, quod literae tam laetae Idibus Auguſti, natali meo, (uam eo ipſo die 34. aetatis annum compleui) datae ſunt. Quod autem me hominem, literis vix mediocriter imbutum, inter doctiſſimos numeras, eo plus humanitati tuae debeo, quo minus iſtae praeclarae dotes in me reperiuntur. In Demoſthene autem legendo nolim equidem te bonas horas male perdere. Quis enim eſt graecis literis eruditus, quas tu ante me natum opinor perdidiciſti, cui non omnes omnium conuerſiones ſordeant? Ego ſane, qui me puto non omnium eſſe vel delicatiſſimum, vel moroſiſſimum, ingenue fateor, neminem adhuc, eorum etiam interpretum, qui ſe germanos Cicerones eſſe putant, id a me impetrare potuiſſe, vt, tametſi omnium Graecorum ſcripta nobis eodem, aut etiam meliore genere orationis loquerentur, graecae linguae cognitionem ſuperuacanei laboris eſſe iudicarem. De meis autem interpretationibus quid ego ſentiam, in praefationibus teſtatus ſum. Itaque ſi praeclaram iſtam de me opinionem retinere cupis, vna hac ratione id aſſequeris, ſi non legeris. Minuet enim, vt ille ait, praeſentia famam. πολλὰ γὰρ καὶ τῶν ἐμμέτρων ποιημάτων, καὶ τῶν καταλογάδην συγγραμμάτων, ἔτι μὲν ἐν ταῖς διανοίαις ὄντα τῶν συντιθέντων, μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν· ἐπιτελεσθέντα δὲ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδειχθέντα πολὺ καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν. Sed de hoc pro candore tuo et humanitate ſtatues: neque eos imitaberis, qui cauillandi mei frigidiſſimas captant occaſiones, ipſaque maleuolentia ieiunas: qui, quod ſe facere fortaſſe putant, nec exiſtimationi ſuae commodant, nec meae nocent. Quid enim? nonne loca permulta ſunt Demoſthenis, partim corrupta, partim per ſe ita obſcura, vt vatem oporteat eſſe interpretem? Quod ſi illi ſibi, quam mihi, credi malunt, non inuideo equidem, ſed tamen grammatici certant, et adhuc ſub iudice lis eſt. Neque vero difficile eſt τῶν διδασκαλικῶν ἐπιβεβηκότι θρόνων, καὶ ἐξουσίαν καὶ δόξαν ἔχοντι, ἐκ τοῦ μονομεροῦς ἀναντιλέκτως ὥσπερ ἐρήμην τινὸς καταδικάσαι. Et, vt in tanto opere mihi ſomnus alicubi obrepſerit, quid tum poſtea? Aliquando bonus dormitat Homerus. Humanitatis certe quidem fuerit, paucos ſiue lapſus, ſiue ἀγνοήματα, ei condonare, qui id tentarit, abſit inuidia dicto, quod nemo hactenus praeſtare aut voluit, aut potuit, qui permulta deprauata correxerit, ambigua diſtinxerit, obſcura

bſcura illuſtrarit. Typographica vero errata, quae nemi-
em fere attentum fallunt, ſcriptori imputare, ſummae iniu-
uitatis eſt. Ego certe, volens quidem, nullum folium prae-
rmiſi, quin ipſe poſt alios omnes emendarem, ſed impor-
ni illi Cyclopes, dum ego relego, et quam accuratiſſime
orrigo ea, quae Oporinum variis curis diſtractum, et cor-
ectores parum attentos praeterierant, imprimere mendo-
m exemplum perrexerunt. Ita mihi et labor periit, et
xiſtimatio mea culpae alienae poenas ſaepe dare cogitur.
λλὰ ταῦτα μὲν ἔξω τῆς ὑποθέσεως οὐ γὰρ ἀπολογίαν γράφειν,
ὰ τῇ φιλανθρωπίᾳ σου ἀντεισιέλλειν προειλόμην. Vt igi-
ir ad inſtitutum redeam, ſi Demoſthenem noſtrum pulla et
icera toga indutum videbis, cogites velim, eum euerſam lu-
ere patriam, et in peregrinis finibus exulem et mendicum
berrantem, quicquid detur, aequi bonique facere. Qua de
e venuſta illa tua figura admonitus, paucos verſiculos luſi,
luſis et Apolline nullo, fateor equidem, ſed a propoſito ta-
ien noſtro non alienos. Hactenus Demoſthenes βεβαρβαρω-
ένος (vt vides) χρένιος ὢν ἐν βαρβάροις, quemadmodum Eu-
pideus ille Menelaus: adeo vt λιτιέρην canere potius, quam
ττικίζειν videatur. Sed tu pro humanitate tua, et diſcipulo et
agiſtro ignoſces: et vtrumque, vt facis, commendatum habe-
is. Vale, Luteciae Pariſiorum, 19. Auguſti, Anno 1550.

Ad nobiles et magnificos viros, virtute et autoritate
praeſtantes, Hinricum Recklingerum, Chriſtophorum
Veitingerum, duumviros: et ad Conſules ac Senatum
nclytae Auguſtanae Reipublicae: dominos ac patro-
os ſumma obſeruantia colendos, Hieronymi Wolfii
in Demoſthenem et Aeſchinem Graecola-
tinos praefatio.

Si tanta eſſet in me ſapientis eloquentiae facultas, viri am-
pliſſimi, domini et patroni colendi, quantum ſtudii et
aboris ab ineunte aetate in hunc vſque diem conferre in
am rem nunquam deſtiti, nihil prius mihi eſſet, aut magis
x officio meo, quam veſtram erga me beneficentiam cele-
rare, et iuſtis efferre laudibus cum vos, tum Rempublicam
eſtram. Nunc, cum ſapientia Dei donum ſit, et oratores,
t et poetae, non tam fiant, quam naſcantur: meo me (vt
rudenter Horatius praecepit) modulo ac pede metiens, ni-
il tale conari audeo: cum praeſertim veſtra vrbs, toto ter-

tarum orbe celebris, neque meis, neque cuiuſquam alterius praeconiis egeat: et vos, pro veſtra ſapientia, omnem officii fructum, ipſum officium praeclare iudicetis. Illud tantum dico, veſtra liberalitate et munificentia id mihi contigiſſe, quod ab ineunte aetate, prae aliis rebus omnibus, in votis ſemper habui, otium philoſophicum: in quo nec honeſta deeſſet, et publice, vt ſpero, vtilis augendae ornandaeque illuſtris Bibliothecae veſtrae et ſcholae (in quam non exiguos ſumtus facitis) pro virili mea tuendae et adiutandae, occupatio: neque calamo et ſcriptis complures per Europam ſtudioſos adoleſcentes erudiendi occaſio. Multa ſunt egregia veſtrae ciuitatis ornamenta: Reſpublica aequiſſime et prudentiſſime conſtituta: publica priuataque magnificentia, hoſpitalitas, vrbanitas, beneficentia in ciues tenuiores: de omnibus bene merendi ſtudium, laedendi neminem, niſi vis propulſanda ſit: contra quam et moenibus, et auxiliis, et commeatu, et omni armorum genere, ita parati et muniti eſtis, vt neque laceſſatis quenquam, et nihil magis, quam pacem, concordiam, tranquillitatem, bonorum omnium amicitiam votis ac precibus a Deo Opt. Max. expetatis. Quae tametſi excellunt, et magis incurrunt in cuiuſuis generis hominum oculos et ſenſus? tamen eruditi viri, et omnia vero iudicio ponderantes, illud non in minimis veſtris laudibus ponunt, quod, vt olim Athenae, Alexandria, Tarſus, Berytus, et noſtra aetate, Bononia, Lutetia, Argentina, complures aliae illuſtres ciuitates, Muſis etiam et Gratiis, hoc eſt, ſtudioſis et doctis hominibus in veſtra, vere auguſta vrbe, non hoſpitium modo, ſed domicilium etiam eſſe voluiſtis. Etſi autem non ignoro, conqueri multos, neque fortaſſis abſque cauſa, tum de moribus doctorum quorundam minus probatis: tum, ſcribendorum librorum nullum eſſe finem, quorum plerique nihil niſi aut ingenia occupent, rebus melioribus vacatura, aut Rempublicam Chriſtianam, alioqui rerum ſuarum ſatagentem, magis etiam perturbent: mihi tamen de me dicere neque neceſſe eſt, neque decorum, vigeſimum iam annum in hac vrbe, ſine cuiuſquam, vt opinor, boni viri vlla querela degenti: et mearum ſcriptionum hactenus longe aliam fuiſſe rationem, omnibus doctis candideque iudicantibus, perſpectum et exploratum eſſe confido. Neque enim mea ſomnia chartis illeui: neque rixarum aut turbarum quicquam dedi: neque inſanabile ſcribendi cacoethes (quod tenere multos, in eorumque aegro corde ſeneſcere, Satyricus queritur) impetu quodam animi temerario atque coeco ſecutus ſum:

ſed

d in conuertendis et declarandis veruſtis autoribus, ſeculo-
im omnium et nationum conſenſu approbatis, ſedulo, nec
ne ſucceſſu mediocri, (quem, vti par eſt, diuinae benignita-
acceptum refero) elaboraui. Id quod toties repetitae in
ermania, Gallia, Italia lucubrationum mearum editiones te-
ari poterunt. Modus fortaſſis a me deſiderari queat, et ig-
oratio tollendi manum de tabula, et ſuperuacanea mei ip-
us nocturnis diurnisque laboribus afflictatio reprehendi,
im et aetas et valetudo mea quietem potius atque otium
oſtularent. Vtinam vero non quidem ea eſſem ferrea et
orporis et animi patientia, quae Catoni Cenſorio tribuitur,
ariſſimique exempli eſt: ſed illa tantum vel animi conſtan-
a et tolerantia, vel vigore mentis atque ingenii vi, qua ple-
ique olim et Graecorum et Romanorum proceres clarue-
unt; qui, quae hominibus ſtudioſis atque doctis, noſtra aeta-
a, grauis et laborioſa videtur occupatio, ſiue curandae rei
amiliaris, ſiue lectionis atque ſcriptionis, eam illi animorum
euationem atque oblectationem iudicarunt. Quod ita eſſe,
enophontis, Thucydidis, Lyturgi, M. Terentii Varronis,
. Iulii Caeſaris, Ciceronis, Silii Italici, Boetii monumenta,
t complurium aliorum exempla, teſtantur. Tum enim illi
e occupatos eſſe, et negotiis implicatos putabant, cum aut
micos et clientes ſuos defendebant, aut conſiliis atque armis
empublicam tuebantur. Mea vero, non eo tantum, quod
nihi vires quidem corporis exiguae, ac prope nullae, inge-
ium vero tenue atque infirmum contigit, longe alia ratio
eſt: ſed ob illud etiam, quod illis, patrio ſermone ſcribenti-
us, in procliui atque expedita fuerunt omnia, cum nos, per-
grinis linguis, e mutis praeceptoribus, cognoſcendis, non
aruam aetatis partem conſumere neceſſe habeamus. Itaque
on recreandi animi ergo, leuandive taedii cauſa, me ſcrip-
itare, ſed quia facere aliter, ſalua (quantulacunque illa eſt)
exiſtimatione mea, nequeo, et quas ſuſtineo aerumnas, pe-
ne Herculeas videri mihi, ſpeque mea plurimum me de-
ceptum eſſe, ingenue confiteor. Nam cum annis abhinc qua-
tuor et viginti, non tam mea voluntas, quam inexſpectata
quaedam calamitas, et rerum meliorum ſpes, in typographi-
eum piſtrinum me conieciſſet, parui temporis moleſtia per-
petuam ſtudiis meis ſecure perfruendi facultatem me redem-
turum opinabar. Verum quanto aliter euenerit: nemo
ignorat, qui aut bibliothecam veſtram inſpicit, qua meas lu-
cubrationes dignati eſtis, aut bibliopolia ſcrutatur. Neque
vero haec gloriandi cauſa ſcribo, (quo quid ineptius?) aut igno-
ratione

ratione tenuitatis meae, (quod enim difficile esse putatur, nosse sese, vtcunque didici: studui certe quidem) sed vt fortunam meam narrem, quae per labores, non tam iucundos et lucrosos, quam necessarios et ineuitabiles, ad id aetatis et valetudinis me, nihil tale cogitantem, prouexit, vt, cum maxime philosophandum esset, philosophari parum liceat, aut etiam libeat. Neque vero ego solus is sum, quem bonae suae rationes fefellerint: sed siue fruſtratio, siue calamitas haec, cum multis mihi est communis, me longe sapientioribus. Demosthenes Paeanienſis (cuius eloquentia, quae sine singulari prudentia et eximia virtute suum tueri nomen haudquaquam potest, quondam per Europam et Asiam celebrata fuit, et nunc etiam omnibus omnium nationum eruditis admirationi est) dum suos Athenienses, ignauia et luxu eneruatos, ad recuperandum Graeciae principatum, quem ad annos LXX tenuerant, primum clade Hellespontiaca vna cum libertate amissum, deinde Cononis industria receptum, nec multo post a Philippo Macedone callide interceptum, excitare studet, inter alia hoc quoque argumento vtitur: quemadmodum ipsi eos ciues suos, qui Rempublicam semel gerendam susceperint, in otium se conferre vbi voluerint, non patiantur: sic et ipsis, qui totius Graeciae patronos se professi fuerint, ab eadem administranda, defendenda atque ornanda recedere, suumque negotium agere, esse nefas. Consimile quiddam, (etsi in magna dissimilitudine) viri ornatissimi, domini et patroni colendi, et ipsi mihi accidisse videtur: vt semel Graecis Oratoribus, Philosophis, Astrologis, Historicis ad interpretandum susceptis, in ea prouincia, neque spe quaestus, (qui aut nullus est, aut certe non tantus, vt vel extremae notae quispiam notarius eadem mercede illos describendos susciperet) neque gloriolae cupiditate, instar Crocodili se persequentes fugientis, fugientes persequentis, sed fatali quadam siue necessitate, siue calamitate, pene conseruerim: et vix hoc demum anno ab Athenienſi Republica (quae peculiares olim seruos habuit, quos δημοσίους vocabant) velut in libertatem assertus existimari queam. Et quidem graui certamine defunctus, bellum difficile ac diuturnum confeciſſe mihi videor, qui Demosthenem, Aeschinem, Vlpianum Rhetorem, caeterosque his adiunctos autores, ita emendatos, declaratos, illustratos et exornatos (quantum in me quidem fuit) exhibuerim, vt obtrectatores atque inuidos meos hortari non dubitem, vt, si haec mea non probant, ipsi proferant meliora. Qui etsi non pauci, neque parum molesti mi-

ti mihi fuerunt: tamen, si cum iis comparentur, qui bene le me sentiunt, meque et mea magnifaciunt et amant, fa- ile, vt opinor, apparebit, et maiorem et meliorem partem tare a nobis: eaque inter hos et illos exsistet proportio, quam apud Homerum Agamemnon Troianorum et Graeco- um esse affirmat: vt, si Graeci in decurias conuiuiorum de- cribantur, et singulis decuriis singuli Troiani ministri assig- nentur, complures decuriae propter illorum paucitatem, ho- num multitudinem, sint pincerna carituraе. Neque vlli orum, qui me reprehendunt et exagitant, non modo nihil legantius et splendidius, sed (in eodem quidem scribendi genere) nihil prorsus intra quinque totas olympiadas, longis- imum, in vitae humanae breuitate, spacium, ediderunt. Vt gitur illi verbis asperioribus me accusant et vituperant, ita actis fide dignioribus et absoluunt et laudant, et publice quasi proclamant, suis calumniis non habendam esse fidem, neque condemnandum aut contemnendum esse quenquam, nisi causa percognita et satis explorata. Interim vero me per annos complures hoc opus ita noctes diesque occupauit, vt non multo suauiorem vitam egerim, quam ii, quos Dio- nysius tyrannus in Latomias coniiciebat: ita certe quidem defatigauit, vt, qui mihi, post annorum XL. seruitutem, otium mediocre, quod vestra munificentia mihi fecit, honestoque stipendio decreto, haec elaborandi potestatem et facultatem dedit, inuiderit, omnes se Zoilos, omnes Momos, maledi- entia et obtrectandi libidine superare fateatur. Caeterum haec qualia et quantulacunque sunt, non tam mea vobis, am- plissimi viri, offero, quam vestra vobis restituo. Nunquam enim conari ea potuissem, nisi vestra benignitas, tanquam salutare quoddam sidus, mihi affulsisset. Neque vero vel pri- mus huius operis patronus, in cuius id nomine iam tertium apparuit, vel quisquam alius, leuitatis arguere me poterit. Nam cum ille in praedia sua se recepturus, me quasi eman- cipatum e familia, vestrae fidei et liberalitati commisisset, una mecum etiam ea vobis tradidit, quae Musae meae sub ve- stro patrocinio effeciissent. Deinde ita prodit Demosthenes, modo operae typographicae non de integro deformarint ea, quae ego summo labore expoliui. longe a prelo absum, et alias alios codices et chartas typographo mihi) sic igitur, in- quam, (quod quidem in me fuit) se spectandum Demosthenes rum non aspernando comitatu praebet,

IAM POSITIS NOVVS EXVVIIS NITIDVSQVE IVVENTA,

et tot

et tot auctus acceſſionibus, vt eundem eſſe vix quiſquam agnoſcat. Hoc quidem affirmare auſim, maiore moleſtia pene vnius orationis recognitionem mihi conſtitiſſe, quam totam primam interpretationem: ſiue, aut iam vrgens, aut certe aduentans ſenectus, laboris ſenſu nunc magis afficitur, quem tum iuuentutis vigor leuabat: ſiue aliud eſt, quicquid in mentem inciderit, aeſtu quodam animi effundere: aliud, ſcribere meditata, et ſingula pene verba quaſi ſtatera aurificis expendere atque examinare. Neque tamen (quod ſaepe teſtatus ſum, et nunc poſtremo teſtatum eſſe volo) Demoſthenicam eloquentiam expreſſiſſe me confido, qui et autoritate ſua caret, (quae quantum in dicendo valeat, quis neſcit?) neque Lectores ita attentos habere poteſt, qui ſua nihil intereſſe cenſent ea, quae ſcripta ſunt, vt fuerunt auditores, quorum et dignitas et ſalus agebatur: elocutione item et actione deſtituitur (cui et primas ille et ſecundas et tertias dedit) ſed inuentionem et collocationem tam rerum, quam verborum appendere, fide optima, et perſpicuo puroque orationis genere repraeſentare, ſum conatus. Quae et ipſa in ſua nativa lingua multo ſunt et magis propria, et ſignificantiora, et iucundiora, et illuſtriora: eaque de cauſa interpretationi meae Graecum archetypon eſt additum, quo huius ornatiſſimae et copioſiſſimae linguae vel periti vel ſtudioſi fruantur. Nec tamen illud ipſum qui legent, ita miraturi ſunt Demoſthenem, (id quod Aeſchines, aemulus et aduerſarius, eius dixiſſe fertur) vt ſi ipſum audiſſent. Quanto alia res fuit, cum M. Tullius Conſul, purpuratus, in ſella curuli cum maieſtate aſſidens, ab omnibus bonis pater patriae, et quaſi alter vrbis conditor habitus, ſolicitudinem de republica ſummam, ſalutis vero ſuae prope neglectum prae ſe ferens, in ſummo orbis terrarum concilio (qui non tam ſenatorum, quam regum conſeſſus videri potuit) omnium oculis atque animis in ipſum intentis, conſilium, auxilium, incolumitatem ab eo expetentium, contra coniuratos maxima ſuauiſſimaque voce, cum ſingulari dignitate actionis, motuque et geſtu corporis totius decentiſſimo, perorauit: quam cum eadem illa oratio nunc vel tacite ab otioſo quopiam et ſecuro percurritur: vel a rhetorculo, adeo nullum animi motum et dolorem adhibente, vt etiam ſententias, earumque circumſcriptiones, vel ex imbecillitate ſpiritus, vel ob artis pronunciandi inſcientiam diuellat atque diſperdat, ſine vlla varietate pro ſuggeſto recitatur? Neque vero vobis, viri ampliſſimi, qui plerique in Italia, Hiſpania, Gallia, partim ſtudiorum cauſa, partim

artim ob grauiſſima et publica et priuata negotia verſati, omines eloquentes, et ſacros oratores concionantes audiui- tis, vlla tali conſideratione et fictione eſt opus: ipſi recor- amini, vt illi ſoleant non mulierculas tantum, rudemque lebeculam permouere, ſed homines etiam graues et con- tantes omni varietate affectuum agitare, nunc excutere la- rymas, nunc easdem quaſi abſtergere, modo iram exſti- ulare, mox placare iratos, et flectere ad commiſerationem, im deprimere ad inferos. paulo poſt velut extra ſeſe raptos ipra nubes attollere, vt in paradiſo, et illuſtriſſimo ſummi oeli amphitheatro, incredibili geſtientis animi laetitia et xſultatione verſari ſibi videantur. Sed ad Graecum arche- ypon redeo, in cuius mendis ſi non tollendis, at minuen- is, aut ſaltem indicandis, quid iam olim praeſtiterim, do- tis non eſt ignotum: et tamen eiuſmodi id fuit, vt pro lau- e ingenii ac diligentiae, temeritatis in diuinando, et cor- aptelae crimen mihi a nonnullis, improbioribusne, an ſtul- oribus dicam, neſcio, impingeretur. Nunc vero XV co- icum inter ſe collatio, id quoque crimen diluit, coniecturis ieis pleriſque ſcriptura vetere comprobatis: et iis, quae ue librariorum incuria praetermiſſa, ſiue codicum mutila- one deleta, nullius ingenio addi poterant, completis. Et men illi quoque tot, tamque vetuſti codices, nonnullis lo- is parum auxilii tulerunt: quae loca mihi pleraque plana : aperta fecit meum quoddam diuinationis genus. Quod iiusmodi ſit, quaeritis? Neque Delphici tripodis ſimile, ne- ue auſpiciorum et auguriorum, neque aliarum ſiue ſuperſti- onum, ſiue obſeruationum veterum, ſed ſimplex et natura- , et nemini docto et ſagaci ingenio praedito negatum. uod igitur illud eſt? Artis Grammaticae cognitio accurata, ulta et diligens optimorum ſcriptorum lectio, quorum alii ios declarant: ſtili autoris obſeruatio: animus in ſententias on minus, ac pene magis etiam, quam in verba, intentus: orum, quae antecedunt et ſequuntur, inter ſe comparatio: denique perſuaſio, quicquid vel in verbis abſonum, vel ſenſis frigidum appareat, id non a viris diligentiſſimis, pru- entiſſimis, diſertiſſimis ſcriptum, ſed a negligentibus, im- eritis, temerariis librariis eſſe deprauatum. Habeo etiam nimo meo conſignatas notas quasdam, et ex animaduerſio- e variae ſcripturae quaſi veſtigia impreſſa, quae illos in er- rem duxiſſe videantur. Qua de re alibi egi vberius. Nunc l manuſcriptos codices redeo: inter quos is, quem veſtra bliotheca ſuppeditauit, antiquiſſimus, et in pleriſque opti-

mae

mae fidei, ſic excelluit, vt principatum ſibi merito vendicet. Quo minus autem vſus illo iam pridem fuerim, minutae et exoletae literae, quas, nec ſpeculis adhibitis, perſpicere potui, obſtiterunt. Tandem in mentem venit M. Simonis Fabricii, mei collegae, viri doctiſſimi, et in Graecis literis exercitatiſſimi, quem, cum acie oculorum non minus, quam ingenii acumine pollere ſcirem, rogaui, vt periculum faceret, num quid ex illo fructus capere poſſemus? In quo ille, pro noſtra neceſſitudine, alacriter morem mihi geſſit, ſuſceptoque negotio, tantum volumen celeritate mirabili perlegit, et ſingulari ſagacitate omnes varietates deprehendit, notauit, excerpſit, marginibus impreſſi codicis adſcripſit, additis etiam ſcholiis, quae non ingrata, neque inutilia τοῖς φιλέλλησι fore ſpero. Qui vna mecum tam illius induſtriae, quam veſtrae beneficentiae ſe debere fatebuntur. Erat hic aliquid dicendum de laudibus Demoſthenis, niſi is et ipſe lectori ſui ſtudioſo abunde ſe commendaret, et in promtu eſſent Ciceronis et aliorum de illo elogia, et meam infantiam viri eloquentiſſimi et celeberrimi claritas repudiaret. Vnum igitur hoc ſupereſt, ampliſſimi viri, domini et patroni colendi, vos vt oſem, vt poſtremum hoc opus meum, quod epitaphii loco mihi eſſe volo, (nam ſi qua forte alia ſecuta fuerint, ea nihil ad hoc eſſe videbuntur) pari humanitate accipere dignemini, qua commentarios meos Ciceronianorum libellorum, anno abhinc ſeptimo, veſtrae bibliothecae ſplendore non indignos iudicaſtis: meque miniſtrum veſtrum et clientem obſeruantiſſimum (ingraueſcente aetate, et valetudine, vt ſolet, ſubinde labaſcente, et ruente in deterius) commendatum habere pergatis: ab eoque mei defendendi ornandique ſtudio, nec aut inuidorum calumniis, (quas quis vnquam cauere potuit?) aut imperitorum hominum ineptiis (quas a grauitate et ſapientia veſtra negligi et repudiari certo ſcio) deterreamini. Etſi enim apud nonnullos praeſentia mea, et ſimplicitas, atque ab oſtentatione et pompa abhorrens animus, vitaque ſolitaria, minuunt famam: tamen nec exterae nationes Wolfium ignorant, et poſteri ſcient, et ſtudioſi iuuenes, doctique homines, veſtram in me liberalitatem ac beneficentiam celebrabunt. Quo minus autem munus hoc meum ab amplitudine veſtra repudiatum iri putarem, cum veſtra humanitas facit, D. Paulo autore, tanta virtus, vt eam in Deo Opt. Max. cum primis celebret, tum collegarum veſtrorum, DDD. Matthaei Welſeri, Io. Baptiſtae Hainzelii, Io. Matthaei Stamleri, ornatiſſimorum viro-

virorum, neque a Muſis et Gratiis abhorrentium, autoritas, conſiliique mei comprobatio. Valete, publice et priuatim incolumes, ac perpetuo florentes. Ex auguſta veſtra vrbe, quam Ptolemaeus Vindelicam, Rheticam alii Auguſtam dici volunt. Idibus Auguſti, natali meo. Anno reſtitutae humano generi ſalutis M. D. LXX.

HIERONYMI WOLFII

Oetingenſis ad candidum lectorem in Vlpiani conuerſionem Praefatio.

En, candide lector, alteram promiſſi laboris partem, Vlpiani rhetoris X et VIII orationum Demoſthenis enarrationem, citius etiam, quam ſum pollicitus: opus minus fortaſſe lectu iucundum, ſed ſtudioſis adoleſcentibus, vt mihi perſuadeo, non inutile futurum. Quae etiam cauſa fuit, vt moleſtiſſimum laborem hunc capere non ſim grauatus, et ſummum deuorare taedium, quod quantum fuerit, ii demum intelligent, qui mendas Graeci codicis, in ſingulis fere paginis infinitas, obſeruarint. Ad haec ipſa commentariorum natura eſt talis, vt modica voluptatis illecebra laborem et defatigationem leuent interpretis, tametſi emendatiſſimi eſſent: et vt lectorem requirant, difficultatibus aliquibus intelligendi ipſius autoris conflictantem. Quae res vna fere facit, vt, quae per ſe vtilia ſunt, non modo citra faſtidium, ſed magna etiam cum auiditate legantur. Etſi autem non dubito, eſſe plurima, tum grammatica, tum oratoria, quae ſtudioſus lector explicari ſibi diligentius et copioſius, atque etiam dilucidius optet: non tamen abiiciendi videntur ii libri, qui, cum multa vtilia contineant, quaedam etiam ſuperuacanea admiſcent, quaedam neceſſaria praetereunt. De quibus incommodis ego quoque in omni commentariorum genere mecum ſaepiſſime queror: et tamen, cum cogito, ſi mihi in eodem argumento verſandum eſſet, me quoque praeſtiturum, fortaſſe non quod vellem, ſed quod poſſem, veniam do, et boni conſulo ea, quibus illi tradere meliora non potuerunt. Quanquam in hoc noſtro enarratore iniuria temporum, et quorundam temeritas, qui in alienis libris vel mutilandis, vel augendis, vel ex diuerſorum ſcriptis, variis quaſi centonibus farciendis, omnem licentiam ſibi ſumunt, maximam ſuſtinere culpae partem videtur. Sed in hoc ſuo quiſque iudicio fruatur. Me quidem Vlpianum legiſſe non poenituit, propter et hiſtorias

nonnullas indicatas, et vocabula expoſita, et artificium multis in locis erudite, niſi fallor, explicatum. In conuertendo quidem magnos labores, et non paruas moleſtias cum ceperim, neſcio tamen, an fecerim operae pretium: non quod ipſos commentarios aſpernandos ducam (de quibus quid ſentiam, expoſui) ſed quod in iis tanta eſt difficultas interpreti, vt ſuperari nulla ratione poſſe videatur. Primum enim exemplar ita deprauatum eſt, tum confuſione diſtinctionum, et verbis Demoſthenis ab Vlpiani explicatione nulla nota aut interuallo ſeparatis: tum aut immutatis, aut additis, aut repetitis, aut omiſſis vocabulis, interdum etiam totis ſententiis, vt affirmare non dubitem, me nullum vel in Graeca, vel in Latina lingua codicem vidiſſe peius tractatum. Deinde ἐξηγήσεις, quas enarrationes interpretari licet, videntur orationem requirere perpetuam, cuius hic alicubi veſtigia quaedam apparent: vt exiſtimem, vbi verba Demoſthenis ſeorſim ponuntur, ibi ab aliquo librorum corruptore, et importune ſtudioſo breuitatis, Vlpiani verba complura eſſe reſecta, vt ſcholiorum faciem, non ἐξηγήσεων prae ſe ferant, atque aſſuta aliena. In connectendis quidem aliorum verbis magna eſt Graecorum felicitas, praeter caetera vel in his duabus particulis, τὸ et δὲ, quibus ceu Delphico gladio vtuntur: cum eadem Latino ſermone ſine longis et moleſtis ambagibus explicari nulla ratione poſſint. Huc accedit vocabulorum maxima et copia et varietas, et longe alia, quam Latinorum, ratio: cuius generis ſunt, vt e multis pauca delibem, κεφάλαιον, τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, σημεῖα, εἰκότα, τεκμήρια, ἀντιπίστον, ἀντίθεσις, ἀνθυποφορὰ, σύγκρισις, ἀντεξέτασις, παράθεσις, ἀντιπαράσασις, ἔνστασις, ἀντίστασις, κατάστασις, προκατάστασις, ἔκφρασις, διασκευὴ, διατύπωσις, ἀποσιώπησις, ὑποσιώπησις, ἀναίρεσις, ἀπόστασις, ἀνατροπὴ, περιτροπὴ, πηλικότης, ποσότης, μέγεθος, εἴσοδος, εἰσβολὴ, εἰσαγωγὴ, προκατασκευὴ, προθεραπεία, προδιόρθωσις, συνδρομὴ, περιδρομὴ, συγχώρησις, σύστασις, ἐπιχείρημα, ἀπόδειξις, ἔλεγχος, ἐνθύμημα, νόημα, ἔννοια, et alia complura. nec enim omnia recenſere inſtitui. Iam quid facias in illis adiectiuis, ἠθικὸν, παθητικὸν, πραγματικὸν, προκαταστατικὸν, συνεκτικὸν, ἀντιστατικὸν, ἐπιλογικὸν, προοιμιακὸν, ἀπροσδιόριστον, atque id genus aliis, quae quomodo explicentur, niſi aut improprie, aut barbare, aut longis verborum ambagibus, equidem non reperio: vt nihil dicam, ea praecepta artium, quae ſequutus eſt Vlpianus, ita abhorrere ab ea et Graecorum et Latinorum doctrina, quos hodie in ſcholis plerique ſequuntur, vt ſaepe

diffi-

difficile sit diuinare, quid sibi velit. Haec et huius generis alia incommoda cum attentius perpenderem, parum abfuit, quin totum Vlpianum desererem, ipsius Demosthenis conversione contentus. Sed quum aliorum complurium editos in Demosthenem commentarios, qui saepe in hoc opere citantur: cuiusmodi sunt Apsinis Genethlii, Aesculapii, Alexandri, Diocori, Zenonis, Aspasii, et aliorum, e quibus multa in Vlpianum translata esse suspicor: et ipse Vlpianus quarta Philippica, τάδ', inquit, ἐν τούτοις ἀσαφῆ παρασήσουσιν οἱ ἐξηγηταί: et in oratione de foedere Alexandreo, ἃ ἐξῆν ἄδηλον, inquit, τοῖς Φιλομαθέσιν, ἐξ ὧν ἀνεγνώκασιν ὑπομνημάτων: eos igitur omnes commentarios cum tempus abolenerit, et huic vni tamdiu pepercerit, (etsi enim quis fuerit hic Vlpianus, quibusve temporibus vixerit, non constat, tamen eum ante aliquot secula vixisse probabile est) cogitabam, in eo vel genium, vel vtilitatis aliquid inesse oportere, atque ipse, vt dixi, memineram, me ab eo admonitum, non pauca Demosthenis loca et intellexisse rectius, et diligentius perueſtigasse. Quare non committendum arbitrabar, vt Graecarum literarum rudes ea vtilitate penitus fraudarentur. In animo igitur erat, praeteritis aliis, quae plus verborum et obscuritatis, quam eruditionis, haberent, vtilissima quaeque ex eo decerpta inferere meis Annotationibus, quas in totum Demosthenem iampridem instituí, et quarta ex parte propemodum absolui, absoluturus etiam caetera, nisi fortunae iniquitas certam ac tranquillam sedem, et necessarium ad tantum opus, propter quod plurimi, tum Graeci, tum Latini scriptores, euoluendi erunt, otium negaret. Sed ab hoc instituto duae me rationes depulerunt: vna, quod iniuria fieri videbatur Vlpiano, si eius opus, iam ante mutilum, magis etiam truncaretur. Quod enim ego in meis operibus et conuersionibus iniquissimo animo ferrem, (et quis ita lenis aut socors est, quin sua scripta temerariis aliorum manibus attrectari et compilari aegre patiatur?) ab eo religiose mihi abstinendum in aliorum etiam lucubrationibus arbitrabar. Altera, quod, quae ego superuacanea censuissem, alius fortasse cumprimis opportuna sibi et commoda iudicasset. Quot enim capita, tot sententiae, et suam quisque opinionem putat esse optimam, et quam paulo ante probauit, post ipse repudiat, vt mihi cum Luciano exclamare subinde libeat:

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὸν ἐστι νόημα,
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

Etsi enim illam academicorum, ἀκαταληψίαν non probo, infi-

nitae tamen doctorum et ſapientum (vt perhiberi ſe volunt) cum ab aliis, tum a ſemetipſis diſſenſiones, etiam cum nihil dant ambitioni, aut aemulationi, cum ſimplicis veritatis rationem habere ſe dicunt, me vehementer mouent, vt multis in rebus agendum et pronunciandum eſſe cautius exiſtimem. Proinde ne ſtudioſi Latini ſermonis in hoc opere deteriore conditione eſſent, quam Graecis literis eruditi, conuertendas etiam has Vlpiani enarrationes ſuſcepi, non alia re magis fretus, quam candore et humanitate aequi lectoris, (quis enim iis difficultatibus, quas ſupra expoſui, circumuento, veniam non daret, niſi a communi etiam ſenſu alienus?) et aſſiduitate diligentiae ac in doctrinae ſtudiis, quibus me iniquum Saturni ſidus exiguo cum fructu et voluptate alligauit, tolerantia moleſtiarum et laborum. Codicem igitur Graecum, vbi id mihi citra temeritatem, atque adeo vere poſſe facere videbar, partim verbis Demoſthenis, ad quae tota explicatio referenda eſt, diligenter inſpectis, partim ſagacibus coniecturis adhibitis, locis plus bis mille correxi, neque fere pauciora incorrecta praeterii, et ſuſpecta atque obſcura mihi omnia ſtellulis ſignaui. Et ſic primae difficultati mederi ſum conatus. De ipſo autem artificii oratorii et Vlpianicae doctrinae genere, pro ſua quiſque perſuaſione vel probet, vel improbet, quod videbitur: modo illud meminerit, eum vſitatam ſuis temporibus rationem, quae multis ingenioſis et eruditis hominibus placeret, ſecutum, obſtitiſſe atque inuidiſſe nemini, qui doctius aut explicatius aliquid afferre vellet in medium. Sed hoc ad verborum interpretem eatenus duntaxat attinet, vt ne otio (quo ego certe minime abundo) abuſus eſſe videatur: caetera ipſi autori praeſtanda ſunt, ſiue is bene, ſiue male ſcripſerit ac docuerit. Illud autem facere non dubitaui, vt alicubi perpetuam Vlpiani orationem, brevitatis ſeruandae et moleſtiae vitandae cauſa, ſine vllo autoris detrimento, interſecarem, et verba Demoſthenis parentheſeos ſigno clauderem. Veluti cum Vlpianus habet, ἐν δὲ τῷ, οὐχ ἑνὶ δέδωκε τρόπῳ, σοφίζεται ὁ ῥήτωρ, ego ſic feci. *Non vno modo dedit.*) Hic captioſe agit orator. Alioqui ſi ἐν δὲ τῷ, voluiſſem exprimere, dicendum fuiſſet: In his autem verbis, *non vno modo dedit*, captioſe agit orator, quod neque dilucidius eſt, et prolixius, et tale, vt ſi paucis in verſibus ſaepius repetatur, taſtidio lectorem enecet. Nemo igitur, opinor, hoc factum reprehendet, praeſertim cum ita tractatus ſit Vlpianus, vt ab enarrationibus ad annotationes, tanquam ab equis ad aſinos, deuolutus eſſe videatur. In artis autem

autem vocabulis, quoniam Latinis partim prorſus carebam, partim ſatis propria non habebam, aut Graeca ipſa reliqui, aut Latinam interpretationem, non quam volui, ſed quam potui, quamque feſtinatio et mea et typographi paſſa eſt, adieci. Oporino enim, acerrimi iudicii viro, certis de cauſis, quas nec ipſe improbaui, non viſum eſt Vlpianum ſeorſim eſſe edendum, ſed, quoniam tam mature ad calcem perueniſſem, interpretem cum autore ſuo coniungendum. Maxime autem illud eum ad editionem impulit pene praeproperam, quod me longinquum iter adornare intelligebat, in quo (apud exteras praeſertim nationes) homo valetudinarius leui aliquo caſu ita proſterni poteſt, vt nunquam reſurgat. Maluit igitur Vlpianum qualemcunque edere, quam tot mihi labores omnino perire, quorum fortaſſe lectoribus etiam aliquis vſus eſſe poſſet. Nam ſi ſpatium ac tempus detur, multa, quae mihi quoque obſcura nunc ſunt, declarare poſſe videor. Quod quia non negligentia mea, ſed fortunae culpa, me pilae inſtar huc atque illuc iactantis, praetermiſſum eſt, veniam meretur. Et alioqui totum hoc opus omnino tale eſt, vt cum Ouidio dicendum ſit:

En veniam pro laude peto: laudatus abunde,
Non faſtidioſus ſi tibi lector ero.

Vale. Baſileae. Cal. Martii. Anno M. D. L.

Clariſſimo Viro
HIERONYNO PAVMGARTNERO,
Patricio ac Senatori Norimbergenſi, Vincentius Obſopoeus S. D.

Venit nuper in manus meas admirandae vetuſtatis exemplar aliquod orationum Demoſthenis, Hieronyme, vir clariſſime. Quod cum coepiſſem cum Aldino conferre, multis in locis illud cum vulgato diſcrepare comperi. Eos ego locos ſubnotandos putaui, inque publicam ſtudioſorum vtilitatem inuulgandos. Quanquam vero his ſolus priuatim frui potuiſſem, aut in occulto ſeruare tacitus, tamen, cum ab inuidentiae morbo natura abhorream, et candidas muſarum ianuas eſſe oporteat, ferre non potui, vt, prouerbiali conuicio, canis in praeſepi dicerer. Dabo itaque in lucem vtriusque exemplaris lectionem, non ſtatim pronunciaturus, vtra ſit rectior, niſi in locis aperte mendoſis: verum eius iudicii cenſuram doctioribus relicturus. Tantum enim mihi temere non

auſim ſumere, vt ea de re iudicium faciam. Neminem vero hic meus labor proderit, niſi cui Demoſthenes domi fuerit. In tenui labor eſt, fateor: ſed tenuis non gloria, ſi quibus in locis Demoſthenem aut correxerimus, aut illi priſtinum nitorem huius vetuſti exemplaris ſubſidio reſtituerimus. Non attollam hic verbis quicquam, non ſunt iſta meae induſtriae, ſed diligentiae, quam conferendis exemplaribus impendi. Sunt hodie non parum multi, qui, cum in autore aliquo vel vnicum aduerbiolum, aut coniunctiunculam ſecus poſitam, aut ſuperuacuam inuenerint, Dii boni, quos protinus triumphos, quas gloriationes proferunt? quam inſolenter ſibi placent, nimirum ſe ſolos acutiſſime perſpexiſſe, quod homines alioqui oculatiſſimos fugerit. Eſtque ob vnam atque alteram dictiunculam protinus totus autor emendatior habendus, et ad vetuſtiſſima exemplaria reſtitutus credendus. Quid autem mendarum et erratorum hodie hoc mendacio in ſcriptoribus quotidie in lucem prodeuntibus nobis non obtrudunt typographi? Adeo ſolenne et vſu receptum eſt, omnium librorum titulis addere: Ad vetuſtiſſima exemplaria reſtitutus, et ab infinitis mendis repurgatus. Si tamen hoc licet alteri in latino quopiam, neque tantae claſſis autore, inuento vno atque altero verbulo rectiore et emendatiore, exclamare: Reperi, non quod pueri clamitant in faba ſe reperiſſe: cur mihi non idem liceat in Demoſthene, autore tanto, tamque eximio? Quanquam quid nos reperierimus, verbis iactantioribus opus non eſt: res ipſa indicabit. Atque vtinam integrum exemplar nobis oblatum fuiſſet, vt ad eum modum omnes orationes inter ſe collatas emendare potuiſſemus, non permutaſſem opes meas cum Croeſi aut Craſſi divitiis. Sed enim, quae nobis reperta ſunt, ea aliis candide impertiemus: rogaturi lectores, vt haec, qualiacunque ſint, boni conſulant, et his nobiscum vtantur, et ſi quid rectius iſtis ipſi aliquando inuenerint, nobis viciſſim benigne communicent. Tibi vero, Hieronyme ornatiſſime, hoc quicquid eſt opuſculi, nominatim dedico, cum Demoſthenis amatori ſummo, tum lectori diligentiſſimo, et imitatori feliciſſimo. Neque enim antiquitate generis ſolum, ſed pulcherrimis quoque virtutum ornamentis decoratus es, et vtriusque literaturae peritiſſimus. Accipe itaque libellum hunc ſtudii in te mei monumentum et pignus, quod tibi amicitiae noſtrae quondam initae, et condiſcipulatus noſtri memoriam refricet. Ornatiſſimos atque eruditiſſimos viros, Andream Oſiandrum, Dominicum Sleupnerum, Venceslaum Lyncum, Thomam Venato-

Venatorium, Ioachimum Camerarium, Michaëlem Rotingium, D. Chriſtophorum Kolerum, Eraſmum Ebnerum, M. Hieronymum Schallerum, praeterea D. Ioannem Magenpuchium, alterum Aeſculapium, et reliquos literarii ſodalitii proceres, meis verbis communiter ſaluta. Tu vero cum primis bene vale. Onoltzbachii, menſe Nouembri, Anno M. D. XXXIII.

Clariſſimo Viro,
HIERONYMO PAVMGARTNERO,
Hieron. F. conſuli Norimbergenſi, Hieron. Wolfius
S. D.

Fortes creari fortibus et bonis, etſi non ſemper id fieri videamus, Horatio facilius concedi poteſt, quam humanis et doctis humanos et doctos. Plerumque enim, paterna freti gloria, diſcendi laborem fuginnt, et literas et literatos contemnentes, et faſtum ac deſpicientiam aliorum laude ſibi ducunt. In quorum vtroque quantopere errent et peccent, nemini eſt obſcurum. Tu vero, Conſul ornatiſſime, contrariam viam ingreſſus, ad paternae virtutis, eruditionis, humanitatis imitationem ſic te compoſuiſti, vt pater omni laude cumulatus, et illuſtri gloria per Chriſtiani nominis orbem celebris in te reuixiſſe videatur. Habet inclyta respublica Norimbergenſis alterum, ac potius eundem Hieronymum Paumgartnerum, virum eruditum, ciuem patriae amantem, ſenatorem grauem, conſulem prudentem, et diſertum. Habent homines docti et ingenioſi adoleſcentes patronum et Mecaenatem: recognoſcunt ciues tui praenomen et nomen idem: eandem ſtaturae proceritatem et formae dignitatem cum grata recordatione patris intuentur: iisque rebus deſiderium illius leniunt et conſolantur. Fuit et mihi abhinc triennium, cum Norimbergae in Chriſtophori Fabii Iulii I. C. viri optimi et humaniſſimi, veteris amici mei, aedibus vna pranderemus, et conſpectus tuus iis de cauſis, quas expoſui, periucundus, et multo gratior comitas orationis, qua mevltro ad renouandam rerum paternarum amicitiam perhumaniter inuitabas. Cui etſi ego meam tenuitatem eſſe imparem, facile video, tamen αἱ καθ' ὑπεροχὴν φιλίαι ſic locum habere poſſunt, ſi cum iis etiam φιλανθρωπίας ὑπεροχὴ coniungatur, quae in Deo Opt. Max. tanta eſt et tam admiranda, vt eius cogitatione mens humana extra ſeſe quodammodo rapta penitus obſtupeſcat, et illa abyſſo diuinae bonitatis abſorbeatur.

beatur. Quam ego olim conſiderans, cum neſcio quid de menſe Decembri ſcriberem, in hoc diſtichon erupi:

Omnia quod ſuperat miracula, CHRISTVS IESVS
Tum voluit naſci, cum DEVS *eſſet*, HOMO.

Facit igitur ἡ τῆς Φιλανθρωπίας σου ὑπεροχὴ, vt τὴν καθ' ὑπεροχὴν Φιλίαν σου, non fraudi, ſed laudi mihi fore ſperem: viciſſimque eandem obſeruantiam tuae quoque praeſtantiae polliceor, qua patrem tuum ab ineunte aetate vsque ad obitum ſum proſecutus. Nam cum illi puer etiamnum a Sebaldo Heideno praeceptore meo amantiſſimo, neſcio quo ingenii et ſtudii cuiusdam ſingularis nomine commendatus fuiſſem, et tum bene de me ſentire coepit, et de adulto, dum reipub. veſtrae inſeruirem, praeſens et abſens bene mereri non deſtitit. Itaque vt viuentem colueram, ita etiam defuncti memoriam verſiculis non tam bonis, quam bono animo ſcriptis, (nam me perpetuo cum morbis moleſtisque laboribus confligentem et Apollo et Muſae omnes deſtituerunt) te praeſertim hortatore, celebrandum eſſe duxi: quos ideo ad te mitto, vt in eodem opuſculo, non magno illo quidem, ſed magno autori intelligendo ſeruiente, quem et pater et filius magnifaciunt, mentio vtriusque, ſi minus honorifica, at ab animo grato et memori profecta, exſtaret. Vale. Auguſtae Vindel. Calendis Decembris. Anno M. D. LXIX.

HIERONYMVS WOLFIVS
Euſebio Epiſcopio ſuo. s.

Quanti manuſcriptos codices plerique faciant (quod nec ipſe contemno) cum non ignorarem, dolui ſane, Auguſtanae Reipublicae vetuſtiſſimum Demoſthenis exemplar, cum ob temporis anguſtias, tum propter minutas et exoletas literas, a me, nec vitreis iſtis Lamiarum oculis adhibitis, potuiſſe perſpici, et cum impreſſis conferri. Sed cum mihi Luteciana editio de ſententia D. Theodori Zwingeri, cuius iudicio plurimum tribuo, et tua, mi Epiſcopi, cuius voluntati in re honeſta morem gerere et debeo et cupio, perlegenda, graecolatini Demoſthenis impreſſionem prorogaſſet, egi cum egregie docto et honeſto viro, Simone Fabricio, ſcholae noſtrae magiſtro diligentiſſimo, cuius et ingenii acumen, et acies oculorum, et in graecis literis iudicium atque exercitatio nota mihi eſſet, vt eam prouinciam (ſi aut res facultatem haberet, aut, ſi quod operae pretium ſe facturum eſſe confideret) ſuſcipere non gravaretur. In quo ille mihi pro neceſſitudine noſtra non modo priuata,

priuata, ſed etiam publica, (ſumus enim collegae in eodem graecas latinasque literas docendi munere) et ob rei literariae promouendae ſtudium haud grauiter morem geſſit, atque, opere confecto, hoc modo ad me ſcripſit:

Optimo Viro,
HIERONYMO WOLFIO,
compatri ſuo vnice colendo S.

Mitto ad te, mi optatiſſime compater, Orationum Demoſthenicarum exemplar, in quo varias ac diuerſas lectiones ex veteri manuſcripto codice diligenter et accurate perſpecto, et ad editionem Hervagianam collato, bona fide notaui, multisque in locis grauiſſimum ac eloquentiſſimum oratorem foede ac turpiter mutilatum deprauatumque offendi: (praeter enim innumera pene librarii menda, conſtructionisque verborum perturbationem, integros interdum verſus praeteritos atque omiſſos reperi) quem tamen ſtudio, opera atque induſtria tua perpolitum, integritatique ac nitori ſuo reſtitutum, ſic iam exiturum ſperamus, vt non multa in eius orationibus, ſiue ſplendorem verborum, ſiue ſententiarum ornamenta ſpectes, homines ingenioſi ac docti deſideraturi ſunt. Ego tanrum profecto veteris codicis antiquitati tribuo, vt is vel propter ſolam numerorum concinnitatem et ſuauitatem admirabilem compoſitionis (quae in altera editione deſiderari aliqua ex parte videtur) publicis ſumtibus totus deſcribendus, peruulgandus atque edendus mihi eſſe videatur.

Nam cum vnus Demoſthenes inter omnes oratores graecos excelleret, quod ſummam prudentiam, ſummamque vim haberet dicendi, eius fulmina (vt inquit Cicero) non ita vibraſſent, niſi numeris contorta ferrentur, quorum ceu lineamenta ac veſtigia quaedam ſingularia in manuſcripto codice apparere atque conſpici poſſe exiſtimo. Continet is liber fere omnes Demoſthenis orationes praeter ἐπιστολὴν Φιλίππου, Δημοσθένους ἐπιστολὰς, προοίμια δημηγορικά, ἐπιτάφιον καὶ ἐρωτικὸν λόγον, τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον κατὰ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν, τὸν κατὰ εὐέργου καὶ μνησιβούλου, τὸν πρὸς καλλιππον, τὸν κατὰ νεαίρας.

Scholia quoque graeca in margine notata deſcripſiſſem, atque ad te miſiſſem: ſed video pleraque eſſe eadem cum iis, quae in exemplari graeco Lutecianae editionis reperiuntur.

Reliquum eſt, vt ipſe, quem omnes in omni iudicio elegantiſſimum iudicant, pro ingenio tuo ſingulari, praeſtantiſ-

simum oratorem, artificio quodam et expolitione distinctum, notisque insignibus illustratum in lucem de integro nunc proferas, pristinaeque dignitati suae restituas: qua re non posteritati tantum plurimum commodabis, sed aeternum etiam virtutis, doctrinae, industriae, laborumque tuorum praeconium colliges, summamque gloriam ac laudem tibi comparabis. Vale. *Simon Fabricius*
Marcopibertanus Francus.

Ego vero singulari diligentia et iudicio viri egregie docti delectatus, pleraque ab eo notata subieci: quamuis animadverterem, Augustanum codicem habere non pauca et cum meis coniecturis et cum caeteris ἐκδεδομένοις τε καὶ ἀνεκδότοις consentientia. In hoc enim genere contra praeceptum Isocratis πλεονάζειν, ἀλλὰ μὴ ἐλλείπειν εἰλόμην. Quod factum nostrum in optimam partem candidos lectores accipere, et aerumnis nostris suo commodo frui velim. In eo autem, quod idem Fabricius censet, totum exemplar esse de integro describendum, his de causis ab illo dissentio, quod et qui id bona fide praestare possit, eo ipso excepto, hic scio neminem, et eandem lectionem ex aequo probaturi omnes non essent: et ex hac varietate diuersarum lectionum, ea quiuis homo doctus facile deliget, quae maxime probet: et ἡ τετριμμένη ὁδὸς, κατὰ τὴν παλαιὰ παροιμίαν, ἐστὶν ἀσφαλεστάτη. Vale.

Nobilissimo Illustrissimoque Dno. Dno. IOANNI,

Comiti GRANVILLE, Vice-Comiti CARTERET, Baroni CARTERET de HAWNES, Insulae IERSEIENSIS Balliuo Regio, Domino de Sto. OVEN, Augustissimo Britanniarum Regi a Sanctioribus Consiliis etc.

Offero Tibi, Vir longe Illustrissime, Scriptorem, cui, incredibili omnium aetatum consensu, maxima vis dicendi conceditur, Athenienſem DEMOSTHENEM: Metam illam eloquentiae humanae, in quo sc. natura, quid erat in illo genere laudis summum, experta esse videtur, et monumentum posteris tradidisse, quantum optima animi indoles acute et feliciter inueniendo, quantum mellitissima lingua ornate et eleganter dicendo, quantum denique (vt fama fertur,

tur, nam id hodie non ſentimus) ſtudium et oris confirmatio apte et erudite pronunciando, conſequi potuiſſet.

Eum vt ad Te potiſſimum deferrem, Vir Nobiliſſime, nobis feliciſſime ceſſit, quod non mea me magis voluntas incitaret, quam admoneret publica omnium exſpectatio. Efflagitarunt, inquam, populares Tui, vt prodiret iſte orator Tuo numini conſecratus, eodem animo, quo ſentiunt, eodem ore, quo profitentur, Te vnice natum eſſe ad eum feliciter imitandum. Voluerunt, vt eſſet, aliqua ſaltem ex parte, locus Tuae ſollicitudini in eo auctore edendo, quem omnibus iis virtutibus, quae ciuilem hominem decent, quem gratia dicendi, conſiliorum grauitate, incredibili ſtudio reip. et genere orationis, totum effinxiſti.

Proinde merito gaudebam, eum maxime ex omni antiquitate ad hanc noſtram aetatem, meamque operam reſeruari expoliendum. Cuius euulgandi ratio tam propriam Tibi et peculiarem hanc noſtram nuncupationem fecit, quam diuturni temporis vſus iſtiusmodi commendationes vel communes reddit, vel ſuſpicioſas. Nihil enim aſſentationi, nihil conſuetudini datum iri ſenſi: nihil de Te ita dici poſſe, vt idem illud de alio, vel in hac, vel in longa maiorum memoria, dici potuiſſe videretur: tantum autem a me exſpectare orationis neceſſitatem, quantum ab aliis ſolet vel emendicare fortuna, et exprimere adulatio.

Praeterquam vero, quod omnibus notum ſit, qui de huiusce gentis laudibus aliquid norunt, quantum nobiliſſimum hunc ſcriptorem prae caeteris antiquae eruditionis et eloquentiae auctoribus didiciſti, nobis id etiam priuatim innoteſcit, tantum eum Tibi adferre voluptatis in euoluendo, quantum publice adtulerit fructus ad imitandum. Quoties Te audiui (audiui autem ſaepenumero) memoriter ea loca adducere, prout ſermonis noſtri ratio poſtulabat, quae ille vel ſapienter in vſum ſuorum ciuium elaborauit, vel magnifice ad poſterorum admirationem, toties Te memini tanta cum gratia, tanta oris ſuauitate, tam eleganter ea recitare, quam ille ſcripſerit feliciter.

Iam vero quale eſt illud, non ſolum ſtudio et aſſiduo labore efficere, vt hae artes eſſent in Te ſummae, verum etiam gratia et praeſidio, vt apud alios quodammodo eſſent perpetuae! Nam cum oratorem hunc noſtrum emaculandum in me receperim, (recepi autem diligenter, cum tanti auctoris celebritate, tum Tui nominis religione non mediocriter permotus) nihil a Te non eſt elaboratum, vt prodiret tum orna-

ornatiſſime, tum etiam emendatiſſime. Proinde DEMOSTENEM Tuum omni officiorum beneficiorumque genere demereri velles, et vt tantum iam foret in conſilio tuo ſollicitudinis, quantum olim erat in exemplo auctoritatis. Non in adumbranda operis imagine, non in ordinibus diſponendis atque adornandis, Tuum deerat ſtudium aut diligentia, non hortatio ad ea loca penitius recolenda, vbi deſiderari videretur quaedam animi intentio, non in iis vna recolendis ſolertia et auctoritas. Nemo erat vel ſupellectile libraria, vel vllo ad hanc rem aut vſu aut conſilio paulo inſtructior, cuius Tu fidem non imploraſti. Poſtremo in quodam colloquio, cuiusmodi conſuetudine me honorare ſoles, cum de MSstorum vſu et praeſtantia ſermo inter nos haberetur, atque in mentionem incideremus vetuſtorum exemplarium, quae in inſtructiſſima Bibliotheca VIENNAE AVSTRIACAE adſeruantur, (idque memini me feciſſe dolenti potius ſimilem, quod propter vel itineris longitudinem, vel rei ipſius difficultatem, noſtrorum hominum pauciſſimis eorum vſus aliquis contingeret, quam optanti, neque exſpectanti, fore, vt mihi aliquando contingeret) Tu protinus ea, qua merito eras apud AVGVSTISSIMAM IMPERATRICEM gratia, curaſti, vt mihi necopinanti depromeretur exemplar et aetate et ſinceritate ſpectatiſſimum, atque ad nitorem Tui DEMOSTHENIS accederet quaſi cumulus, iſtius membranae varietas, ſumma, quam vidi, et moroſa diligentia exactiſſime deſcripta. Ita res maximas imperii, et grauiſſimas noſtrae reip. curas cum literarum fortunis temperaſti; atque ea ſtudia, quae per hoſce aliquot annos ſumma cum inclementia nonnulli ne in otio quidem patienter adſpicere ſolebant, Tu interea in maximis muniis exercitatiſſimus, non ſolum diligenter excolere, verum etiam vtiliter propagare potuiſti.

Scilicet a Te ereptum iri illud noluiſti, quod eſt in iſto faſtigio dignitatis pene exoptatiſſimum. Noluiſti tantum apud Te valere auctoritatem diuturno vſu confirmatam, vt non in commouendis ſtudioſorum ingeniis, et poſterorum ſimul vſui, Tuaeque conſuleres immortalitati. Nam vti nullum eſt magno viro impendii genus dignius, nullum honorificentius, quam quod erogatur in poſteros, easque arbores conſerere, quae et alteri aetati ſunt profuturae: ita nulla eſt ſincerior ratio laudis atque honeſtatis, quam praedicatio eorum virtutis, qui cultiſſimas diſciplinas apud retroactam aetatem vel excitauerunt beneficiis, vel exemplo confirmarunt,

vel

vel propagarunt denique consilio et prudentia. Curasti igitur, vt Te ita posteritas sentiret, vti nos hodie non nisi de optimis sentimus. Eadem illa aetas, quae caeteras res deterere aut obruere solet, Tuis semper aliquid additura est laudibus, suumque suffragium adponet, non huic tantum orationi nostrae, verum iis etiam, quae, nescio, an magis pudoris Tui conscientia permotus, an tenuitatis ingenii nostri, sentio tantum, eloqui non audeam.

Neque ab iis sane, qui negligunt omnem hanc rationem eruditionis atque ingeniorum exercitationem, vere illud dicitur, parum ad vitam atque ad remp. proficere, cultissimas licet, disciplinas, in quibus omnibus remissio quaedam animorum et liberalis solummodo oblectatio quaeritur; neque par esse, vt ea studia, quae politioribus in artibus, atque in quadam elegantia literarum versantur, aut nostrum otium in iis excolendis, aut vestrum fauorem in prorogandis exercerent. Clamant ingenii facultates, parum in se esse laudabilis, si iis, qui eas in se habent, iisue, quos delectare possint, sint iucundae, ni humano etiam generi essent quodammodo fructuosae: proinde negligendam esse prorsus, aut exterminandam potius, eloquentiam, maxime autem cascam illam, et exoletam, et antiquorum solummodo literis inclusam, cuius si non omnis, at praecipua saltem, laus in delectu verborum, in decore clausularum, et in quadam vbertate orationis continetur.

Esse quandam incredibilem iucunditatem suauitatemque in eo genere literarum, quae etiam occupatissimos percellere solet, nisi earum artium, quibus ad humanitatem informamur, plane rudes fuerint, neque ego negare possum, qui in antiquae eloquentiae auctoribus expoliendis aliquam aetatis partem contriuerim, neque apud Te confiteri pudet, qui me, vt id constanter facerem, tantum omni beneficiorum genere impulisti, quantum incendisti hortatu atque auctoritate. Quid enim tam potest esse cognitu iucundum, quam grauissimis sententiis atque omni ornatu verborum distincta oratio et perpolita: ATHENIENSIVM praecipue, a quibus summa dicendi vis et inuenta et perfecta esse creditur: atque eius demum scriptoris, qui felicitate in excogitando, in explicando atque ornando nitore, tantum caeteris in ea vrbe praestitit, quantum ea ipsa omnibus omnino nationibus antecellere iudicatur?

Sed neque in isto genere laudis, si quid sit tamen in apta collocatione verborum, et in numerosa conformatione oratio-

orationis laudandum, liſtorum hominum Excellentia paſſa eſt ſe continerí: neque ad Rempublicam adtulerunt infructuoſam ingenii culturam, vel ii, qui in iſta diſciplina enituerunt, vel ii, qui eorum monumenta cum aliqua animorum attentione contemplantur. Quis enim neſcit, multum vtique conferre ad moderationem ciuitatis diligentiſſimam peruestigationem earum omnium rationum, quibus hominum mentes vel ad iram, aut odium, aut dolorem incitantur, vel ab iis reflectuntur? Verumtamen, quae de naturis hominum et de vi omni humanitatis accurate in ſcholis diſputantur, exareſcant plane neceſſe eſt, niſi exiſtat quidam, qui ea mentibus hominum ac ſenſibus, forenſi vſu, et grauitate quadam orationis, accommodare poſſit. Arma illa vel inflammandis animorum motibus vel extinguendis, ſcitiſſime quidem in vmbra cudi potuerunt: in acie vero reipublicae non poterunt vtiliter niſi ab oratore geri. Deinde, ſi eorum laudamus induſtriam, qui de legibus iubendis aut vetandis, de perſpiciendis rationibus conſtituendarum regendarumque ciuitatum, de ſociis, de vectigalibus, de omni reipublicae genere, caeterisque, ſine quibus hominum ſocietas aut eſſe, aut bene adminiſtrata eſſe non poteſt, quidquam literis mandarunt, quorum omnis, neceſſaria quidem, cognitio in exilitate quadam doctrinae, et quaſi in lineis reipublicae deſcribendis verſatur; quanto magis conformationem huius diſciplinae, rationemque totius eloquentiae, quae et locorum opportunitate ſolerter diſponere, et orationis lumine luculente diſtinguere poſſit, quae illi vel prudenter inueſtigarunt, vel artificioſe tradiderunt? Perinde vti in mutis quoque artibus, tametſi eorum, qui aut in inſtrumentis conficiendis, aut in terendis coloribus exercentur, nemini ſubtilitas in ſuo artificii genere deſit, diſſimilis tamen laus et excellentior longe habenda eſt ea ratio ingenii, quae in tabula perfectiſſimam iſtam imaginem exprimit, cuius in obtutu atque admiratione tota occupata erit poſteritas.

His ſi addidero, intercedere quandam neceſſitudinem, qua coniungitur iſtius gentis eloquentia, non dicam cum Tua, qui propria quadam felicitate, non communi caeterorum exercitatione, DEMOSTHENEM exſcribis, verum cum ea ratione dicendi, quae hodie in foro, in curia, et ſenatu efflorescit; a plurimorum opinione non diſcedam. Habet enim eloquentia quosdam quaſi flexus aetatis, et variam ſubinde maturitatem: et omnis noſter forenſis labor (ſiue id induſtria ſit effectum, ſiue caſu quodam contigerit,

vt ad

vt ad quandam quaſi ſimilitudinem contentionemque deueniretur) et ſententiarum clauſulis, et ſermonis grauitate, et genere laceſſendi et reſpondendi, tota denique figura orationis, quam ſtudioſiſſimi quique magiſtri in animo conceperunt, graecae laudi ab omni parte, quam Romanae, eſt propior. Nimirum ea eloquentia, quam in DEMOSTHENE, torrentis iitu, praecipitari non ſine religione quadam contemplamur, deinde poſt aetatis aliquem decurſum, in CICERONE, vbere flumine exundare, et latiori ambitu diffundi et exſpatiari, iam in priſtinum alueum ſe recipere velle videtur. Non quaſi aut huic impetu, aut illi vbertate praeſtemus; nec quaſi in altero deſit ornatus, in altero redundet; ſed quod genere orandi aetas noſtra velocitatem potius DEMOSTHENIS, quam CICERONIS copiam aemulata ſit, licet ingenii praeſtantia et felicitate vtrique multum cedamus.

Et profecto quemadmodum ea tempora, quae DEMOSTHENEM tulerunt, imaginem Eloquentiae nobis reliquerunt, quam feliciter imitari poſſimus, ita quandam ſimilitudinem Reip. quam tueremur. Graecas vrbes PHILIPPVS R. bello laceſſiuit. Inter eas maxime inclaruerunt ATHENAE: nam et armorum vſu et rerum geſtarum fama cum plurimum poſſe videbantur, caeteris etiam prouidere et praeeſſe ſolebant. Ibi cum Macedo nonnullas ciuitates largitionibus corrumpere, vi et obſidione concutere coepit, num DEMOSTHENIS Tui aut deerat in proſpiciendis periculis Solertia, aut in admonendis cogendisque ſociis Sedulitas, aut in cunctorum denique animis excitandis ſtudium et eloquentia? Alios enim nactus eſt, quos neque latuerunt quidem PHILIPPI inſidiae, neque propriae fugit ſalutis ratio: verum qui otio et diuturnitate pacis nimium ſe paſſi ſunt marceſcere. Hi igitur Orationis quaſi admotis facibus erant inflammandi. Alios rurſus, qui licet MACEDONIAE finibus proximi, incendium tamen iſtud omnium fortunarum aut non videre, aut non ſatis pro magnitudine periculi timere videbantur. Hi prudentia et omni conſiliorum ſalubritate erant commonendi. Domi Ciues ſuos edocuit, ſummum reip. eſſe praeſidium, ſi quando eorum animos a PHILIPPO abalienari ſentirent, quorum opibus et amicitia iſtius olim creuit dominatio: ſubueniendum eſſe ei opportunitate cum conſiliorum conſtantia, tum etiam maturitate auxilii: neque tum ſolum timendum eſſe PHILIPPVM, vbi ATTICAM

CAM inuaſerit, verum vbi aut oppreſſis Sociis P. A., aut deceptis, aut quoque modo diſiectis, liceret id ei facere, quandocunque libuerit. Rurſus cum communem rempublicam foederatorum Ciuitatum Legatus obiret, (quid enim aliud iudicemus Gentes, loco quidem, moribus et imperii genere diſſitas, belli tamen fortuna, et libertatis vinculo coniunctiſſimas, quam faciem quandam et figuram reip.?) vniuerſos pares eſſe poſſe docebat; diſperſos militia, aut diſcordes conſiliis, aut animo fractos teſtabatur perituros. Omnibus autem palam edicebat, vnam eſſe cum PHILIPPO pacis rationem, eam nempe, in qua ille non hoſtilem animum deponeret, voluntatemque nocendi, verum etiam facultatem. Quid? Nos, quos conditio temporum fortunae quadam ſimilitudine pene concluſit, anne morum conſiliorumue diſiunget inconſtantia? Anne minora ea exiſtimabimus, maieſtatem reipublicae, ſalutem Ciuium, praeſidium Sociorum, vindicias Libertatis, quam ii olim exiſtimarunt, quibus gloria et auctoritate imperii non cedimus, felicitate et fortuna ſuperamus? Non per illos, qui in acie CHAERONENSI, multitudine quidem oppreſſi, animis inuicti, pro communi libertate Graeciae ceciderunt! Non per illos, qui in DETTINGENSI, melioribus auſpiciis, regioque ductu, communem EVROPAE hoſtem fortiſſime repulerunt!

Taedet Te forſitan prolixioris Orationis noſtrae: taedet etiam, puto, quoniam occupata eſt in recenſendis Tuis virtutibus. Paucis tamen repetendum, quantum vel ex ſummis laudibus ſibi iure arroget tenerorum ingeniorum conformatio, atque ea cultura, qua iuuenum animi finguntur ad omnem ſpeciem atque excellentiam virtutis. Neque enim iſta commentatio ab ea fama, quam de DEMOSTHENE accepimus, neque a Tuis moribus abhorrebit, neque denique ab indole iſtius loci, vnde has literas ad Te dedi; vbi vſus ſane noſter et commoratio iſtam ſaltem adtulit iucunditatem memoriae, vt plurimos praeſtantiſſimorum ingeniorum fructus partim in optimam ſpem matureſcere, partim iam a rep. decerpi ſentirem, quos ipſe noſtrorum hominum cura et praeceptis conſertos et excultos eſſe recordabar.

DEMOSTHENES ille noſter PLATONEM, vti Nos hodie eum cum PLATONE, et aſſidue audiuit, et lectitauit ſtudioſiſſime; atque ab eo fonte nonnullos riuos ad ſuae artis ſtudium a multis duxiſſe creditur. Neque ACADEMIAE ſolum operam dedit, et a ſummo iſto Magiſtro ornate ſplendideque loqui didicit, verum THVCYDIDIS

eouſ-

eouſque ſtudioſus, vt eum octies ſua manu deſcripſiſſe perhiberetur, et abſumtis incendio quodam cunctis exemplaribus, eas hiſtorias memoriter redintegraſſe, ab eo denſitatem illam maieſtatemque ſententiarum deriuauit. A dialecticis argumentationum ſubtilitates, a Rhetoribus genera cauſarum, infinitamque quaeſtionum varietatem adripuit: et cum ex ſua arte colorem orationis, ex ſcena, atque hiſtrionibus oris conformationem, geſtum habitumque accerſiuit. Denique grauiſſima naturae impedimenta incredibili meditatione atque exercitatione ſuſtulit, ſiue linguae vitio, neque expedite, neque plane quidem loqueretur, perfecit diligentia et induſtria, vt nemo eum non ſolum contentione dicendi, verum neque maieſtate vocis, aut ornatu pronunciationis ex omni memoria ſuperaret.

Ecqua autem unquam ſanctior aut ſollicita magis Diſciplina, quam Tua fuerit in iis aedibus, quae et elegantiſſimae culturae laude ſemper floruerunt, atque optimorum exemplorum auctoritate abundarunt? Nihil ibi defuit, vel ad fingendam, vel ad perficiendam eam ſpeciem excellentiae, quae futura eſſet optima: non virtus propria, quam exercereris, non aliorum, quam imitareris. Et cum Naturae contigerit beneficio, vt praeſtantiſſimam haberes animi indolem, quam excoleres, acceſſit etiam illud Sapientiae, vt id velles quam ſeueriſſime, tum fortunae, vt optimis innutritus praeceptis id etiam poſſes pari cum vtilitate. Non Tibi quidem eadem, quae oratori Tuo, oblata eſt concertatio, neque neceſſe Tibi fuit luctari cum peruicacia naturae: erat tamen contentio, ratione quidem confligendi non leuior, victoriae certe laude illuſtrior. Viciſti generis nobilitatem, induſtria, lenocinia aetatis, continentia, audium denique iſtarum claritudinem, exemplo. Meminiſti, non qualis eſſes, ſed qualis eras futurus. Cedebat iuuentus vtilitati publicae atque exſpectationi communi: cedebat elegantia morum, ſtudiorum ſeueritati: natalium ſplendor, philoſophiae praeceptis: dignitas artibus. Iam tum enim praeſenſiſti eos honores, quos ciuitas erat Tibi debitura, atque vti deberet, elaboraſti. Non enim prius eminere ſtatuiſti, quam Tibi in animo deſcripſiſti, quantum eſſet laboris in eminendo. Mature ergo in literarum ſinu excellebas, licet non hoc genere excellentiae, quo deinde inclaruiſti, eodem tamen animo excellendi. Pulchrum illud ſane et honeſtum, vt, qui omnigenas artes beneuolentia ſua olim erat complexurus, prius

id experiundo diſceret, quale eſſet innutriri, quale antecellere in optimis.

Laudabilis quidem eſt omnis animorum inſtitutio: neque tanta vnquam fuit aut in naſcendo ingenuitas, aut conditionis praerogatiua, cui non aliquantulum addidit perceptio iſtarum artium, quas profitemur; ſiue contulerint ad exercitationem adoleſcentiae, ſiue ad ſubſidium ſenectutis: ſiue ſint, vbi Illa aetas ſuum otium conſumere poſſit cum innocentia, aut haec cum quodam fructu iucunditatis: denique ſiue tutandis, ſiue ornandis moribus ſint repertae. Tu interea parum contentus neceſſario illo, ſed peruulgato, literarum vſu, adtuliſti ad haec genera ſtudiorum non magis ornamentum aliquod et dignitatem, quam inuidiae quaſi cumulum, cum vnumquemque noſtrum, qui ad ſingulas eruditionis ſpecies comparamur, tantum naturae benignitate, et induſtriae laude antecellueris, quantum antecellas loco et conditioni. Ea exiſtimatione cum ſtatim floreres, petebaris a republica, non ab ea ornari petebas. Conſecutus es omnia honoris ac dignitatis praemia, atque ea quidem aetate, quae non in adipiſcendis honoribus, ſed in animo fingendo, ſollicita eſſe ſolet. Legationes arduas atque longinquas pro republica obiiſti, cum adhuc maturum videri poterat, de primordiis ciuilis ſcientiae, et de rerumpublicarum generibus, moribus et inſtitutis meditari.

Quam deinde aetatis partem transegiſti, aut laudibus vacuam, aut ſterilem felicitate? Non ciuiles rationes gloria caruerunt: non domeſticae gratia et fortuna. Tibi enim publicis licet et muniis, et honoribus innutrito, elargita eſt natura omnes elegantias priuatae felicitatis, quibus fruereris: elargita eſt etiam optimam artem fruendi. Natus ſummo genere, vtroque parente nobilitatus, eaque vſus conditione naſcendi, vt non honoribus, quos contulimus, auctus, verum ad eos condecorandos factus videreris, magna cum omnium ſpe, magnaque fiducia ad rempublicam gerendam acceſſiſti. Et quanquam, quae natura aut fortuna darentur, in iis rebus Te vinci poſſes aequo animo pati, vt dixit ille CRASSVS, ſi tamen vinci poteras, vtile tamen fuit reipublicae, ſicut Tibi glorioſum, tot quaſi pignora conſtantiae, in regem fidei, in rempublicam meritorum, in vtraque proſapia numerari, quot numerat CHRIERETORVM et GRANVILLORVM domus. Quid memorem Tuum ſummum maximumque honorem vultus, dignitatem oris, atque aetatis vegetam et indeflexam maturitatem?

tem: Quid multas magnasque neceſſitudines, vrbanorum officiorum frequentiam, et politiſſimas in agro ruſticationes? Rara illa et ſincera vndique felicitas, contigiſſe vni non magis in ſenatu eloquentiam, grauitatem in conciliis, in rebus agendis experientiam, quam in aditu facilitatem, elegantiam in congreſſibus, in ſermone leporem, humanitatem in amicitiis, maximam denique dignitatem maxima comitate temperatam? Nouimus, Te pari conſtantia res ſerias maximasque tractare, atque has noſtras elegantia: animumque Tuum ea celeritate hinc inde delabi, vt difficile eſſet diiudicare, vtrum maior eſſet in rebus imperii concipiendis, an exquiſitior, dum doctrinarum omnium fontes recluſeris, an demum incredibilior, quod vtramque laudem tam feliciter coniunxeris. Hinc non otium Tibi ſolummodo, ſed bene dixeram negotium, literarum luce diſtinctum. Attamen tanti interea non Tibi ſit vel Tuus ipſe DEMOSTHENES, neque ea, quam deſcripſiſti, methodo concinnatus, neque iis, quas comparaſti, ſuppetiis inſtructus, nequa ea, quam voluiſti, manu recenſitus, Te vt carere poſſet respublica; aut, vtilitatis communis impendio, Te nimium allicerent priuatae huiusmodi elegantiae. Sinito Te tamdiu a Tuo DEMOSTHENE diuelli, dum praeſentia curas: Iam dudum enim a Te prouiſum eſt, vt veſtra commemoratio in animis et ſenſibus poſterorum diuellatur nunquam.

Interea autem, dum Te illuc ſequitur, et in ciuilem vitam comitatur, gratulatio noſtra, neſcio, quod genus laudis et virtutis aut adriperem primus, aut cui inſiſterem lubentius. Memoremne PROVINCIAM, quam PRO REGE, in ipſo iuuentutis flore, adminiſtraſti, ſumma cum omnium exſpectatione aditam, et procuratam admiratione, et relictam deſiderio? Si domeſticas noſtras et magis proprias felicitates recolam, ibi meminiſſe oportet ſummam cum OPTIMO REGE gratiam, et noſtrae reipublicae rationes maxima animi conſtantia, incredibili ingenii vigore, optimo conſilio et ſapientia, feliciter et vigilanter ſaepius gubernatas. Meminiſſe oportebit, qualis quantusque fueris in ſenatu, et in conciliis; ſummam atque incredibilem gratiam grauitatemque ſententiarum, facundiam in voce, ſeueritatem affirmationemque in vultu, in oculis, habitu, geſtu, toto denique corpore naturalem quandam et ingenitam vim et eloquentiam. In negotiis publicis expediundis, quanta alacritas ſine trepidatione, quanta vigilantia, propemodum cum animi remiſſione coniuncta: In Quaeſtorum ſcri-

barumque operis excitandis nouus et insolitus, sed reipublicae vtilissimus, ardor, sine strepitu, sine molestiis, et fere sine specie, diligentiae. In legatorum denique congressibus elucebat summa et maxima experientia, ea, quae cuiusque nationis vota et necessitates pene anteuerteret; maxima tamen vbique comitas, neque vlla per interpretem oratio.

Verum, vti oratio nostra a DEMOSTHENE exorsa tandem in eius editore desinat, abunde mihi gratulor, oblatam esse hanc opportunitatem, vbi vota publice nuncupare possim, vt hoc sedulitatis meae et diligentiae qualecunque monumentum, ita etiam perpetuum sit argumentum animi Tibi Tuaeque dignitati addictissimi. Nunquam autem illucescat ille dies, vbi vota, quae pro Te nuncupo, vtilitate potius extorqueri videantur, quam fide Tibi deberi. Neque interea haec eo dico, quo quidquam in hac nostra tenuitate, aut Tuis rationibus adiumenti, aut reipublicae emolumenti futurum esse arbitrer, verum vt palam declararem, id quod mea conditio patitur, et mores postulant, me nullius omnino beneficii, qualia multa in me contulisti, posse esse immemorem. Omnium autem nouissime, gratiae Tuae et commendationi debeo, quod iis adiutus, tantum apud optimum praesulem Lincolnienſem, morum et sanctitate pariter et elegantia spectabilem, valerem, vt munere illo honorifico, quo hodie apud eum fungor, me augere dignaretur: cuius ratione id mihi non solum oblatum est honoris, vt in eius et curarum et consiliorum quasi communionem admitti contigeret, verum etiam beneficii, vt tantam amicitiam excolere, et virtutem propius imitari liceret.

Vale, Vir Nobilissime. Vt gaudeas, vtque rem bene geras, ex animo comprecatur Dignitatis Tuae, honoris atque excellentiae studiosissimus, Tibique omni officiorum genere deuinctissimus,

Dabam e Coll. Diu. Iohan. Cantab. ipsis Idib. Decembribus Anno M. DCC. XL. VII.

IOHANNES TAYLOR.

IOHAN.

IOHANNES TAYLOR

Tertium hunc DEMOSTHENIS Tomum LE-CTVRIS S.

Quae praefatus ſum olim, cum Leptineam in publicum emiſi, ea fere omnia hic repetenda eſſe arbitror. Nam vti tunc, quid in me praeſtandum receperim, ita hodie, quid praeſtiterim; ſimulque quid me impelleret, vt inſolito hoc ordine edendi vterer, qui nonnullis praepoſterus videri poteſt, id vtique lectorem eruditum meis verbis aequum eſt edoceri. Qui profecto eadem opera intelliget, eam methodum, quam tum mihi in hoc opere exſequendo praeſcripſi, iam maxima fide et religione a me eſſe obſeruatam.

Eam igitur, quam dixi, orationem prodire iuſſi, et a ſtudioſo lectore verſari, vt perſpiceret meum in his Auctoribus euulgandis ſtudium et conſilium: vt haberet induſtriae meae quaſi pignus aliquod et teſſeram, vnde experimentum capere potuiſſet, quid de futura editione exſpectandum foret: maxime vero omnium, vt illud conſtaret, ſi quibus haec mea opera aut intempeſtiua, aut non neceſſaria eſſe videretur, ſc. non hactenus prodiiſſe editionem DEMOSTHENIS ea, qua par erat, fide et diligentia emaculatam.

Nam cum earum, quae olim emittebantur, pleraeque ex ſanis et vetuſtis ſatis exemplaribus hinc inde erant depromtae, ſequebatur, vt, quod ſingulae vix perficere poterant, id ab omnibus collatis inuicem et diligenter inter ſe comparatis aequum eſſet exſpectare. Nimirum illa erat Francofurtenſium prouincia, qui, cum editionem Demoſthenis A. D. 1604. in ea vrbe procurarunt, omne illud, quod praeceſſerat, in ſuo opere complexuri videbantur. Membranas, vnde antiquiſſimae editiones excudebantur, ſuppeditarunt variae Italorum bibliothecae: Iam vero, cum Hieronymi Wolfii, tum Gul. Morelii opera, acceſſerunt variae lectiones, quas hic ex Gallicanis, ille ex Germanicis exemplaribus deriuauit. Verumtamen ſiue feſtinatione nimia, ſiue illud accidit incogitantia et temeritate,

ſiue denique eorum hominum ad tantas res exſequendas imbecillitate, nihil ab iis profectum eſt hoc noſtro ſcriptore, eaque exſpectatione dignum. Tantum enim abeſt, vt editiones antiquae ſibi inuicem maturam lucem affunderent, vt aliquando et peſſima fide, et indiligenti maxime manu exſcriberentur.

Vt igitur meam qualemcunque operam tam vtili conſilio admouerem, id, quod Francofurtenſes illi in animo agitarunt, effectum autem non dederunt, in me recepi: eaque modeſtia, quae meos mores decet, ea tamen fiducia, quae mentem ſequitur infiniti fere laboris conſciam, lectori meo commendo hanc operis Demoſthenici particulam vulgatis omnibus longe emendatiorem. Multum ſane ad hunc nitorem priuatim contulit Aldus cum P. Manutio Fil., Bern. Felicianus, qui fuit homo accuratiſſimus et diligentiſſimus, deinde Dion. Lambinus, omniumque laborioſiſſimus Hier. Wolfius, cuius editione vtor. Hi mihi omnem iſtam, quae in medio iacebat, laudem fere praeripuerunt: reliquerunt arduam iſtam prouinciam, ſc. vt eorum demum et induſtriae et ſolertiae aliquid adderem, quod lectorem eruditum promereri poterat.

Editiones igitur iſtas binas a Manutiis, tertiam a Feliciano procuratam, necnon luculentam illam ornatamque, ſed, quod dolendum eſt, minus accurate impreſſam, quam excuderunt Pariſienſes, opera potiſſimum D. Lambini, eas vtique omnes verbo tenus diligenter et ſollicite excuſſi: neglectis duabus Heruagianis, quarum vnam ex Aldina, alteram ex Veneta Feliciani, clandeſtino conſilio deriuari comperi. Proximum erat, vt Codd. MStorum opem implorarem: quot autem ii qualesque fuerint, quos vel precibus vel gratia hactenus adhibere poteram, deprehendet bonus lector ex ſyllogo iſto ſiue catalogo, quem huic allocutioni ſubieci. Porro neque contemnendae erant interpretationes, ſiue priſtino latinorum ſermone, ſiue recentioribus, quibus hodie vtimur, a variis concinnatae. Eas autem duplici conſilio euoluebam, cum vt earum auctoritate motus, adnotarem, ſi quando in vertendo minus feliciter cederet Wolfio, qui tamen iſtam prouinciam improbo labore, nec minori laude adminiſtrauit: tum vt veritatem lectionis in textu Demoſthenico forte fortuna elicerem; ſiquidem antiquiores interpretes

terpretes, longe secus ac hodierni, saepissime vetustissima exemplaria in vsus suos sedulo conquirere, eorumque fidem in vertendo sequi solerent. De Demosthenis autem interpretibus, qui cum numero sint plures, linguis et laude diuersi, commodior erit dicendi locus: ad notarum delectum propero. In ea autem operis parte, praeter Wolfiana pene omnia, (recisis paucissimis, immo nullis) vbi textus laborare videretur, aut Codd. discrepantia quidquam conferre ad eius aut nitorem, aut sanitatem, ibi consilium meum admiscui. Id autem quale fuerit, neque mei est loci differere, neque, si id summopere voluissem, iam fuisset integrum, cum iudicio communi me meamque in ea re existimationem penitus submiserim. Porro autem, quaecunque in eruditorum scriptis ad auctorem nostrum vel elucidandum, vel emendandum quidquam momenti habere viderentur, sedulo inuestigaui. Postremo plurimum acceptum refero humanitati et doctrinae summorum et praestantissimorum hominum, Ier. Marklandi, et Iacobi Iurini, quorum amicitiam impense colere, atque operam egregie in Demosthene nauatam maximi semper facere, et soleo et debeo.

His adiungam licet operarum Typographicarum curam, meamque in ea causa non vulgarem sollicitudinem, aut contemnendam diligentiam; characterum elegantiam, et paginarum accuratam conuenientiam. Curaui omnium primus, vt, qualis foret ratio exarandi et distinguendi Graeca, talis quoque in Interpretatione Wolfiana religiosissime adhiberetur; quantum id fineret vtriusque linguae, Graecae sc. et Romanae natura et proprietas. Siquando occurrant (occurrunt autem saepenumero) verba, quae legitima vocari possunt, leges sc. populiscita, testimonia, ritus, aut istius generis monumenta, ea omnia vtrobique literis maiusculis discriminari volui. Cum et in iis causae ipsius rationes saepissime contineri sensi, et praeterea eo consilio quendam quasi Thesaurum, siue repertorium iuris Attici lectori meo ob oculos repraesentatum iri credidi. Postremo autem omnium, flexus istos et diuerticula orationis (incisa maiora, siue paragraphos vocant) noua quadam ratione distinxi, non pari verborum clausula, aut aequali orationis portiuncula, vt illi solent, dimensus, sed argumenti potius pondere, et locorum, quos vocant, varietate; de eorum prolixitate, aut breuitate contra parum sollicitus. Istiusmodi ergo periodi vbique a li-

tera maiuſcula ordiuntur. Ita ſane prouiſum eſt, vt nec ea abeſſet vtilitas, quam nonnulli ex tali diſtinctione expetiuerunt, neque, textum identidem interpellando, ſuus a pagina decederet nitor.

Non autem inconſulto prima egreditur haec orationum Demoſthenicarum diuiſio, quam Wolfius tertiam conſtituit; in qua etiam parte noſtrae pariter editionis demum erit reponenda. Scilicet id factum eſt auctoritate praecellentiſſimi atque honoratiſſimi Viri, cui non ſolum cunctas huius editionis, verum etiam vitae meae atque officii rationes merito ſuo maximo lubens ſubmitto. Cum enim vnusquisque tomus ſeriem orationum complectatur, quae et argumenti natura, cauſarum ratione et genere orandi a caeteris ſunt diſtinctae, et ſuis quaſi limitibus circumſcriptae; et parum idcirco referret, quo ordine vnumquemque aut typis mandarem, aut denique euulgarem: cum hoc, inquam, eſſet integrum, ideo maluit Vir nobiliſſimus, vt has orationes emitterem primas, quae, cum caeteris nullo genere laudis cedant, tum etiam eiusmodi ſint, vt nouitate quadam lectorem eruditum delectare poſſint. Accidit enim, id quod infinita fere experientia cognouimus, vt vnusquisque pene in iis orationibus, quae remp. et ciuitatis rationes ſpectant, occupatus et quaſi concluſus detineretur; pauciſſimi autem neſcio qua inertia ſe produci ſinerent vel ad contemplandam eam ſubtilitatem, quae in Leptinea eniteſcit, vel impetum illum et violentiam, quae in Midiana dominatur; neque porro intelligerent, quibus aculeis, quam arguta oratione, et quanto eloquentiae flumine, perniciosis legibus, cuiusmodi erant illae ab Ariſtocrate, et a Timocrate rogatae, eloquentiſſimus ille ciuis, reip. cauſa, reſtitiſſet.

Volumen interea II., ſiue tomus ille, qui Aeſchinis orationes tres, et duas Demoſthenis ἀντιπάλους, ſc. de perperam obita legatione vnam, alteram de corona complectitur, magna ex parte iam eſt abſolutus. Qui vbi confectus fuerit, ſimili lege et conditione faxo vt diſtrahatur.

Monendus es porro, amice lector, nobis iam inſtitutum eſſe ſecundis conſiliis, quae aliquando ratione vincunt, telam hanc, quam texere occoepimus, in quinque ſiue partes, ſiue volumina diſpeſcere. Autor ipſe, non Wolfiano magis conſilio,

consilio, quam genere concionum, quadrifariam distribuitur. Quo igitur absoluto, tomus ille postremus accipiet, inter alia, monumenta, quae Vett. scriptores de vita, scriptisue Demosthenis etc. literis consignarunt: Vlpiani, aliorumque, quae comparari possunt, scholia ad textum accommodata, et a mendis repurgata: nouam adnotationum seriem, si qua forte occurrant vel explicatius confirmanda, vel in melius mutanda: MStorum lectiones varias, quas in notis nostris non attigimus: Indicem denique atticum locutionum vberrimum atque accuratum.

Patiatur aequo animo lector meus se a me denuo obsecrari, vti nolit vel MStorum, si qua fuerit, notitiam, vel in Demosthenem obseruatorum vsum mihi inuidere. Vtriusque generis exempla plurima, currenti, vt aiunt, rota, lubenti et gratissimo animo me accepisse praedico. Me interea measque curas fauente animo, quisquis es, accipito, neque nescius esto, me in iis, quae fidem, modestiam, aut sollicitudinem desiderant, Demostheni non defuturum.

CONSPECTVS EDITIONVM manuscriptorumque, vna cum notis, quibus, compendii gratia, designantur.

Ald.] Editio Demosthenis Graeca, Venetiis procurata ab ALDO PIO MANVTIO, A. 1504. Fol. Iuxta istud exemplar descripta erat Editio Basileae impressa ab Heruagio 1532. Fol.

Felician.] Editio Graeca, rara et emendatior, quam curauit I. Bern. FELICIANVS, impressit autem Venetiis Franciscus Bruciolus 1543. 8. Hanc etiam, ne literula quidem immutata, typis suis exprimi voluit Heruagius, Bas. 1547. 8.

Manut.] Editio Graeca, satis accurata et meliotis notae, quam dedit PAVLVS MANVTIVS Venetiis 1554. 8.

Morel. Benenat. Paris. Lutet.] Pulcherrima et luculenta Editio Graeca, ex Aldina expreſſa, et cum plurimis Codd. MStis in bibliotheca Regia Pariſienſi collata. Eam vtique inchoauit GVL. MORELIVS, Typographus Regius, interміſſam vero, ſiue ob inteſtinum bellum, ſiue Morelii obitum, poſt decennium elapſum redintegrauit Succeſſor eius I. BENENATVS: cuius rogatu Dion. LAMBINVS Monſtrolienſis Editioni inuigilauit, ſuasque notulas ad finem operis adiecit. Par. 1570. Fol.

MSS. Ald.] Lectiones variantes, quas ex Codd. quibusdam MSS. Aldus Manutius ſuae Editioni ſubtexuit.

MSS. Felic.] Lectiones MStorum, quas ſimiliter ſuae etiam adiecit Felicianus.

MSS. Manut.] Iterum eae, quas P. Manutius.

Codd. Regg. vel Paris.] Octo exemplaria in bibliotheca Regia Pariſienſi adſeruata, quibus vſus eſt Morelius ad editionem Lutetianam adornandum. Eorum notitiam, quam illi nobis inuidit, mea opera deprehenſam, Lectori erudito hic proponam: ſcil.

α.] Siue Codex Moreliancrum primus eo vtique indice in margine eius editionis notatus, locum habet hodie in bibliotheca Regia 2190. Plurimas Demoſthenis orationes complectitur cum Scholiis, ſiue gloſſis, hactenus ineditis. Videtur ſeculo decimo ſexto, aut eo circiter fuiſſe exaratus.

β.] Hodie 2189. Codex probus, ſeculi vndecimi. Orationes paulo plures complectitur, quam praecedens. Praemittitur Vita Demoſthenis anecdota, a Zoſimo Aſcalonita conſcripta: alia rurſus ab anonymo quodam. Eas vtique ad meos vſu deſcriptas quinto huius operis volumini reſeruaui.

γ.] Hodie 2270. Continet duodecim orationes, anno 1480. deſcriptas.

δ.] Exemplar iſtud, quantum elicere poſſimus, duarum tantum eſt orationum, ſc. de falſa legatione et contra Midiam.

diam. Quem locum hodie obtinet, qua aetate descriptum, aut qua demum fit praestantia, perueſtigare nequeo.

ε.] Hodie 2188. codex optimus, in quo totus Demosthenes describitur, seculi decimi tertii.

ζ.] Hodie 3276. Exemplar recens, vtpote seculo decimo sexto exaratum, continet orationes in Leptinem, de corona et de falsa legatione.

η.] Codex praestantior, seculi duodecimi. Videtur hodie ita designari, sc. 2772.

ϑ.] Hodie 2187. Plura complectitur. Codex, vti a Viro doctissimo describitur, cum optimis numerandus, duodecimo seculo exaratus.

Obsop.] Exemplar admirandae vetustatis, verbis vtor Obsopoei. Illud vtique Anno 1533. cum editione Aldina contulit Vir ille eruditus, multaque inter conferendum scite obseruauit. Ea primus protulit Hieron. Wolfius, qui exemplar Pannonium nominare videtur.

Aug.] Exemplar et aetate et fide spectatissimum, ad ciuitatem, quae Augusta Vindelicorum dicitur, pertinens. Demosthenis fere omnia complectitur. Excipiuntur enim solummodo epistolae, orationes funebris et amatoria, exordia concionum, et priuatae orationes quinque. Codicem illum in Wolfii vsum ad minorem Heruagianam diligenter exegit Simo Fabricius Marcopibertanus, Francus. Vide Hieron. Wolfii literas nuncupatorias ad Senatum Augustanae reip. datas, literas item Simonis Fabricii, huius codicis variantibus praefixas, pag. 1420. Editionis Francofurtanae: porro autem, Reiserum, Hoeschelium, et Ebingerum, qui de bibliotheca istius ciuitatis commentati sunt.

Ital.] Codex Italicus, atque haud scio, annon ex ditione Veneta, cum editione Aldina comparatus. De quo nihil praeterea Francofurtenses, qui videntur primi adhibuisse.

Vindob.] Codex Augustissimae Vindobonensis Bibliothecae, Nesselio philosophicus graecus Par. IV. N. LXX. bombycinus,

bycinus, et bonae notae, in folio, constans foliis ducentis triginta nouem. Liber ille, qui plurimas orationes complectitur, diuersae est aetatis: Nam post orationem de Rhodiorum libertate incipit perantiquus character decimi circiter seculi, quo caeterae deinceps orationes hoc codice comprehensae exarantur. Hunc gratia et interuentu Nobilissimi Comitis GRANVILLII, in vsum meum accuratissime contulit Dominicus Bricherius Columbus I. F. Patricius Finarienſis.

Baroc.] Codex Baroc. Num. LXXIII. tredecim circiter orationes continens cum epistola prima. Scribitur in charta bombycina, foliis ducentis sexaginta duobus, atque ad seculum fere decimum tertium aut quartum assurgit.

Lindenbrog.] Codex optimus, sed incertae patriae, cuius varietates decerpsit Fred. Lindenbrogius, atque sedulo ad oram adnotauit posterioris Heruagianae, in bibliotheca reip. Hamburgensis adseruatae. Apographum istud debeo humanitati I. Christiani Wolfii in ea vrbe Professoris celeberrimi, qui in me immerentem plura vltro indicia animi beneuoli contulit. Neque praetereundum est, quod nuperrime aliud similiter apographum eiusdem codicis ad eandem pariter editionem adnotatum humanissime ad me transmisit Vir praestantissimus Kenneth Mackenzie Iuris Caesarei in academia Edinburgensi Professor: Cuius studium et beneuolentiam hac grata animi mei significatione carere nolui.

Ven.] Codex, vt constare posse arbitror, Sancti Marci Venetiis. Variantes excepit Vir industriae et fidei summae Petrus Pithoeus, cuius in remp. literariam merita declarabit tibi Thuanus Historicus: Ex Aldino exemplari in bibliotheca Bodleiana Oxoniis, cui ea adleuerat Pithoeus.

Bodl.] Variae lectiones, notae et obseruatiunculae, desumtae e margine Exemplaris Heruagiani prioris, in eadem bibliotheca.

Cant.] Annotatiunculae, vt credi par est, Claudii Groularti (de eo vide Praefationem Lysiae, pag. 15.) ex Aldino exemplari in bibliotheca Regia, quae est Cantabrigiae.

His

His ſubnectam licet Codd. qui mihi magno vſui et adiumento fuerunt, licet ad hunc tomum non pertineant, *Voſſ. Baroc. 2. Baroc. 3. Laud. Mead. Locker. Coislin. Reg. 1, Reg. 2.* etc. *Bern. Mor.*] Siue ſint ii, qui concionum nonnullas, quas Demoſthenes in Senatu habuit, complectuntur: Philippicas intelligo, vel quasdam de iſto grege. Ex iis nactus ſum Voſſianum, Baroccianos duos, Laudianum etc. Siue ſint ii, qui Aeſchinem ſolum deſcriptum habent. In qua familia primus memorari debet codex Viri praeſtantiſſimi et a me multum colendi R. Mead Archiatri. In eo exarantur tres eius orationes, cum epiſtolis duodenis, nimirum omne, quod de iſto homine ad nos peruenit. Codex doctiſſimi viri I. Locker. Londinenſis, orationem contra Timarchum et Olynthiacas duas habet, et eſt bonae frugis plenus. Plurimum etiam me debere profiteor gratiae et humanitati domini Richardi Elliſtii, τοῦ μαχαρίτου, de literis ipſis, iisque, qui literis bonis operam nauant, bene meriti. Huius enim gratia excuſſi mihi ſunt Codd. Pariſienſes, in quibus Aeſchines ille deſcribitur, veluti Coislinianus num. CCXLIX. membranaceus, decimi plane ſeculi: ex Regia bibliotheca itidem plures, ſc. numero, 2778. 2775. 3273. 3279. Deinde excerpta quaedam ex MStis ignotis, quae in Aeſchine ſuppeditarunt orae librorum vel Edu. Bernard. in Bibl. Bodl. Oxon. vel I. Mori Epiſcopi Elienſis in Regia Cantabrigienſi.

Harl.] Codex Harleianus adſeruatur in bibliotheca Illuſtr. viri Edu. nuper Comitis Oxonienſis, qui, cum viueret, me amicitia ſua multisque animi beneuoli argumentis auctum eſſe voluit. Eleganter quidem ſcriptus, antiquus et bonae indolis. Vltra orationes publicas (ſunt autem illae praeter Philippicas etc. orationes Aeſchini oppoſitae) non progreditur: Et eo ſane termino plurimos Codd. MStos concludi ſenſi. Liber ille quondam ad Eccleſiam Ripponenſem in agro Eboracenſi ſpectabat.

Codex Iacobi Harris Sarisberienſis, Armigeri, Viri non ſolum literarum elegantia, verum omni genere laudis praeſtantiſſimi. Pertinebat olim ad Eman. Martinum Decanum Alonen-

Alonenſem, cuius deſcriptione vtor, ſumta ex eius epiſtolis VI. 12. „Codd. porro manu exaratos nactus ſum aliquot — Alter antiquorum Rhetorum ſelectas orationes. [continet] vt Demoſthenis, Ariſtidis, Himerii, Hyperidis, Libanii: cui adiectae ſunt Philoſtrati vitae Sophiſtarum et Platonis Gorgias. Videtur autem hic codex fuiſſe olim Nicephori Gregorae, vt oſtendit eius chirographum in interiore tabula hinc inde ſcriptum. Quo etiam nomine permagno a me aeſtimatur.„ Hactenus ille. Codex eſt Pergamenus, et melioris notae, et eaſdem fere, quas ſuperior ille Harleianus, complectitur orationes, nempe quas publicas vulgo nominare ſolent. Ex eo nactus ſum ſolummodo Variantes Philippicarum IV. Nam cum MS. ille beneficio Viri amiciſſimi ad me Cantabrigiam mitteretur, vt caeterarum, quae ſupererant, varias ipſe αὐτολεξεὶ excerperem, in itinere, mala quorundam fide, interceptus eſt, et ex eo tempore diu fruſtraque a me quaeſitus: ſiue imprudentia, ſiue conſilio et dedita opera ſit diſcerptus. Hunc SI QVIS adhuc, nec prece noſtra, nec pretio delinitus, domi in plureo CONCLVSERIT, VEL quouis modo FRAVDEM FAXIT, DEAE FIDEI SACER ESTO.

IO. IA-

I. IACOBI REISKE

ANNOTATIONES

AD

DEMOSTHENEM.

IO. IACOBI REISKE

AD

ANNOTATIONES SVAS DEMOSTHENICAS,

ET AD

SYLVAM VARIANTIVM

IN

LIBRIS DEMOSTHENICIS LECTIONVM,

PRAEFATIO.

Ius et fas vtique fuerat, aeque lector, his modo absolutis Wolfianis atque Tayloranis a me subiecta protinus, meisque ipsius annotationibus praemissa fuisse haec duo. 1. Tourelli ad plerasque Philippicas et ad orationes, alteram Aeschinis in Ctesiphontem, seu contra coronam Demosthenis decernendam, et alteram aduersariam Demosthenis pro Ctesiphonte et pro corona sua. cur Tourellus orationem de male gesta legatione annotationibus illuminare insuper habuerit, haud constat. 2. Wolfianam reliquiarum demosthenicarum interpretationem. Verum grauissimae causae volenti interceſſerunt, haec primo loco, quod satisfaciendum tandem aliquando esset eorum, quos diutius sustinere, neque aequum, neque honestum, neque excusabile fuisset, nam adhucdum prorsus negatum fuit satisfacere, flagitationibus; quorun-

dam etiam ſuſpicionibus erat occurrendum, ſi qui fuere, qui ceſſationem atque dilationem editionis annotationum meárum pro larua iactantiae et impoſturae habuiſſent. Aequi omnes vltro fatebuntur, ſi viam tenere vellem, cui vt adſtringerer in programmate Anno 1768. edito, promiſeram me cauturum, ſecundum Demoſthenem ſtatim reliquos oratores fori attici vno tenore fuiſſe edendos. id quod profecto halitu oris confici non poterat. Cum Demoſthene ſimul annotationes omnium measque dare, textui ſubſtratas, non ſinebat anguſtia chartae; nam ſic ſaepiſſime ſenae ad octonas paginae, omni prorſus vacuae oratione demoſthenica interceſſiſſent reuoluendae; quae res moleſtiſſima fuiſſet, praeſertim Demoſthenem legenti, cuius periodi tam extentae et tam implicatae vno conſpectu perluſtrari, et vno ſpiritu perlegi volunt. Demoſthenes in forma tam minuta, cuncto inſtructus apparatu, ſtatim textui ſubſtrato, ſolus octo ad decem volumina impleſſet. Alius teneri modus in oratoribus minoribus poterat, quorum eſſet alia dicendi ratio, minorque ad eos annotatorum, et ſaepe plane nulla copia. Praeterea, cum Demoſthenes et minores excuderentur, ſperabam futurum, vt ad eum ornandum nouae, unde vnde, copiae aduenirent, mihique otii tanto plus ſuperfuturum mea demoſthenica expoliendi et locupletandi; quod otium mihi praeter ſpem negatum fuit. Citius ergo, quam nunc, huc perueniri non poterat, ad facultatem puta mea demoſthenica in publicum proferendi. Quae quanti ſint facienda, cuiusque eſt exiſtimare, quem iis vti ad lectionem Dem. iuuabit. Quam mihi cruda, impolita, illaborata ipſi videantur, in praefatione ad primum volumen huius apparatus critici iam conqueſtus ſum. quo accedit in cumulum malorum hoc ingens malum, quod, quo tempore annotationes meae mihi e vetuſtis ſchedis

ſchedis expromendae, excutiendae, inter transſcribendum locupletandae, alias decurtandae atque contrahendae, denique variis modis digerendae atque transformandae et retractandae eſſent, incideret haec opera, virum gnauum et vegetum poſtulans, in tempus tam iniquum, vt per totam aetatem meam iniquius aliud numquam attigerim. Iam complures annos moleſta et inſidioſa (nam pertinax et rebellis erat) tuſſis vires meas labefactarat. Iam ab ineunte hoc vere ad hoc diei ſaeuit, fibras pulmoneas erodit, euellit, exſcreat, radices vitae meae conuellit, et dilaniat. Qua mali diuturnitate et ſaeuitie tam ſum fractus, et exinanitus, et eneruatus, vt vix in cubiculo vel lecto (nam ſic loquebantur veteres, ſed hodierni, hanc latinitatem haud capientes, in oeco vſurpant, literulis exercendis conſecrato) rectus et conſtans inambulare poſſim. Hoc eſt illud iniquiſſimum tempus, quod dico, quo oppreſſus annotationes hoc volumine comprehenſas conſcripſi, et variantes, dudum ante collectas, auxi. Habebunt in aeſtimanda mea opera demoſthenica aequi arbitri horum incommodorum et humanae infirmitatis rationem.

Iam ſeorſim mihi de Tourello adhuc nonnihil eſt admonendum, antequam vlterius procedam. Magna vtique ſunt meritoque celebrata Tourelli de Demoſthene merita. Sed, vt orator diſertus magis, qui erat, quam vt ſubtilis criticus, Demoſthenem tractaſſe mihi viſus eſt, et in colligenda materia annotationum hiſtoricarum maiorem induſtriam, et in extricandis nodis chronologicis atque genealogicis ſolertiam, quam in perſpiciendis ſententiis obſcuris, aut mendis corrigendis ſagacitatem atque felicitatem approbaſſe. Saepenumero a ſententiis oratoris ita late aberrauit, vt conſtet, eum, cum e coniectura vertiſſe, tum graece neſciſſe. Homo Tayloro in ſedulitate oratoris hiſto-

ricos et chronologicos ſcopulos tollendi ſimillimus, a reliquis eius vitiis, putidae et caliginoſae dictionis affectatione, vanitate et arrogantia ſcholaſtica, venatu et venditatu minutiarum liber, humanior atque liberalior, vt Francum decebat. Opera eius in his noſtris terris inuentu rariſſima multi emtorum mei operis, de quo certiſſime mihi conſtat, ſummas mihi gratias habituri eſſent, ſi liceret ipſis per me Tourelliana hoc in volumine legere; quorum emtorum bona pars magis annotationibus hiſtoricis, quam criticis ducitur. Et ſolas Tourelli annotationes cum ſummariis, cuique orationi praemiſſis, ſine francica orationum verſione, ſi edidiſſem, id quod iam parabam facere, videntur illae parum vltra alphabetum impleturae fuiſſe. verum, re diligentius penſitata, viſum eſt ab hoc propoſito deſiſtere; ne meae materiae, cuius tantum ſuppeteret, in tanta ſpatiorum anguſtia, quam Wolfiana atque Taylorana mihi reliquam fecerunt, locum prorſus praecluderem. deinde noram, iam dudum permultos deſiderium mearum annotationum aegerrime ferre, quos diutius ſuſpendere nefas fuiſſet. porro noram, homines copiis librariis affluentes queri, ſi cogantur eadem rurſus emere, quae iam dudum in forulis habent, diuites nempe illi atque beati, de aliorum penuria ſecuri. tum Tourelli quicquam redditurum nusquam receperam. Alias pari iure etiam Lucheſini commentationes fuiſſent recudendae, quae Tourellianis nil cedunt, et neſcio, an quodammodo quoque praeferendae ſint, nihiloque crebriores inuentu his in terris ſunt. Praeuidebam quoque, non poſſe fieri, quominus coeptum hoc meum deteriorem in partem acciperet Athanaſius Augerus, V. C. Profeſſor eloquentiae Regius in Collegio Rothomagenſi, a quo breui poſt Demoſthenem vniuerſum francice redditum et hiſtorice criticeque illuminatum exſpectamus. Cui vt totum

totum Tourellianarum reliquiarum arbitrium ſaluum et intactum relinquerem, ius et fas poſtulabat. Sed ad rei caput tandem deuenio. Reliquiae hae Tourellianae ne dignae quidem ſunt recudi. Scatent ſcoriis, quas eliquari par fuiſſet. quae res neque otii, neque ſtomachi mei eſt. Vix tertia earum pars ad Demoſthenem proprie quicquam facit. reliqua miſcellanea, triuialia, neſcio quam vera, e Morerio, Baudrando, ſimilibus promtuariis, corraſa, et veluti ſcopis converſa. quamquam hoc ad inuidiam bono viro faciendam dictum nolim, aiens, me hoc non explorata re, neque certa ſcientia fidentem, ſed mera probabili ſuſpicione ductum dicere. Inquirant, quorum intereſt hac in re certam veritatem deprehendere.

Wolfianam item interpretationem latinam Demoſthenicarum reliquiarum multis de cauſis perquam expediſſet, atque neceſſarium fuiſſet reddi; optauique ſaepius me mihi ſpatia ampliora primitus ſtatim fixiſſe. Verum ne ipſe quidem praeuidere poteram, materiam inter manus ita quaſi ſuccreturam eſſe; tum ſi emtores ad opus XV. voluminum inuitaſſem, ecquem non abſterruiſſem? Porro ſi recudenda interpretatio Wolfiana fuiſſet, non ſola mera, intemerata, debuiſſet repraeſentari, ſed etiam annotationes criticae ei ſubſterni, quibus lapſus eius benigne indicarentur, et blande caſtigarentur; quemadmodum Sylburgius in Dionyſio Halicarnaſſ. Lapi atque Gelenii interpretationes recenſuit. Quae opera vt eſt perutilis et perneceſſaria, ita a mea perſona abhorret, qua de repluribus alio loco expoſui. Annotationes ad Dem. meas conſcribenti mihi ſi libuiſſet, aut potius licuiſſet, Wolfianam interpretationem inſpicere, nullum dubium eſt, quin ea mihi largam materiam diſputationum fuiſſet praebitura. verum neque allubeſcebat aegrotanti, neque alias iucundum erat praeceptorem et cenſorem

agere, otioque non abundabam; (nam intra paucas hebdomadas illas, quibus Wolfianarum et Tayloranarum annotationum ea pars, quae volumine hoc Apparatus secundo exhibetur, sub prelo sudaret, annotationes meae ad Philippicas, ad or. pro corona et or. de falsa legatione, cum hac praefatione, mihi fuerunt, animoque corporeque misere languenti, conscribendae, ne operae feriarentur. denique cauendum erat, ne materiae alienae luxurians copia locum domesticis meis copiolis praeriperet.

His de omnibus ergo siue addendis, siue excludendis videbit atque pro arbitratu suo videbit is, qui olim aliquando nouam Demosthenis et oratorum minorum editionem super huius meae fundamentis condet, vbi deficientia supplebit, et disiecta membra colliget atque coaptabit. Meis de annotationibus quod nouum hoc loco, praeter illa iam passim locorum alibi dicta, dicam, paene nil habeo. Ab homine conscriptae sunt, e valetudine torpente et paene ad omnia nauseante; ab homine, non ventosam multifariae lectionis gloriam venante, sed quem non puderet, vbi lectorum quorundam videretur e re fore, etiam ad minuta et paedagogicalia descendere; qui contenderet, locorum obscurorum sententias, sine odio, sine obtrectatione cuiusquam, simpliciter et sine ambagibus, quibus posset verbis planissimis enucleare et declarare. Quos mutaui locos, quosue correxi, siue mea, siue librorum auctoritate fidens, eos diligenter et religiose indicaui. Auctores vbi nullos prodidi, simpliciter *correxi* dicens, ibi correctionum auctores sunt codices, siue manu scripti, siue dudum typis excusi; quorum nomina in variantibus lectionibus, lector, inuenies. Correctiones rursus ab ipso memet profectas, praeterquam quod in ipso textu asteriscis insigniui, in annotationibus quoque nominatim

tim quibusque locis caui admonere, quid meum eſſet; et cauſa mutationis vbi minus aperta videretur, eam mutationem paucis verbis purgare atque approbare contendi. Vineta mea memet caedere haud puduit. In Wolfii et Taylori metalla ne inciderem, ſedulo caui, quamquam non vbique locorum effugi imprudens cum his, aut cum Marklando, colliſionem inuitam. Locos Scholiaſtarum ad Hermogenem crebrius recitaui, non quo bonarum doctrinarum atque nouarum et inauditarum ſummique faciendarum pleni eſſent, ſed quo collectio haec Aldina inuentu rariſſima eſt, cuius vſuram Erneſtius, ſenior, V. C. Theologus et literator nobilis, praedicatione mea maior, mihi conceſſit, ſi quis forte literatus ad horum Scholiaſtarum et ad veterum technicorum, ſeu rhetoricorum, qui ſecundum Aldum typis nunquam renouati ſunt, incitaretur ſtudio recoquendi. Haec ferme forma eſt mearum ad Dem. annotationum, quorum pars nunc in hoc ſecundo Apparatus volumine prodit, reliqua in tertio prodibunt, ſi per fata licebit, inſeruitura lectorum vſibus, et obnoxia futura cenſorum aequitati aut maleuolentiae, intelligentiae aut imperitiae et temeritati. Iam ſupereſt, vt de variantibus lectionibus dicam, quae meis ad demoſthenicam quamque orationem annotationibus ſubiectae ſunt.

Negotium ſpiſſum et perquam moleſtum, ob indiligentiam veterum, vnde ſuas lectiones hauſiſſent, dilucide et certis atque indubiis notis et nominibus deſignandi. Dubitabam itaque initio, num meliores tantum lectiones e farragine mearum ſchedarum deligerem, an totum effunderem. Fuiſſent, qui illud laudaſſent, ſed erant contra multo plures, qui hoc malebant. Et praeſtat vtique ſemper in eiusmodi re, atque tutius eſt, liberalitate donandi, quamuis inſint, quibus vti nequeas, quam parcitate peccare; quorum il-

lud fidem tuam teſtatur, vtut lectori operam deligendi relinquat; hoc de diligentia iudicioque tuo dubium relinquit, et arrogantiam tuam prodit, quaſi lectoribus tuis haud ſatis multum ſagacitatis ineſſe credidiſſes, qui delectum ipſis praeripuiſſes. Et profecto ante omnes primo mihi delectus hic durus et anceps fuit, vt ſaepe, promerem an premerem aliquam lectionem, ambigerem. Tentabam opus, ſed progreſſus vſque ad p. 24. rurſus abiiciebam moleſtum et infructuoſum conatum, et praebeo hic quaecunque olim in ſchedas congeſſeram vndecunque lectionum demoſthenicarum. At hoc nolim tamen, hanc crudam molem, ſic vt nunc eſt, vel auctam etiam, per omnes, quae poſtmodum exſiſtent, editiones Dem. maiores, prouolutari. Vnam ab aliquo viro docto noſtrate, aut in Belgio, vel Anglia, condi editionem, in qua mea haec tota, ſed reformata, cum cuncta hac ſylua variantium, eaque etiam, cum e libris bonis, tum ex editionibus aliorum veterum auctorum, aucta verbatim reddatur, id tantum abeſt vt nolim; vt potius in votis habeam. Verum ea ne mera recuſio, ſeu recantatio intra paucos annos eſto, antequam mea exemplaria diſtracta ſint, quare magna calamitas rei meae familiari, et magna mihi iniuria inferretur, ſed reformatio et digeſtio multis annis agitata, induſtria et felicitate colligendi, acrimonia et veritate iudicii perfecta, ſic tamen vt a me ſcriptorum ne ſyllabam quidem mutet, ſolummodo errores in annotatiunculis cuique loco addendis demonſtret atque corrigat, deficientia addat, et partes operis nunc diſtractas copulet in melioremque ordinem redigat. Poſt editam eiusmodi plenam omnibus numeris abſolutamque editionem, acquieſcent poſtmodum Demoſthenis lectores ſeuero et acerbo lectiſſimarum lectionum delectu, a viro docto in minore quadam editione faciendo.

In nae-

In naeuis collectionis meae variantium hunc videntur multi esse numeraturi, quod auctores vulgatae nusquam ediderim, sed solummodo auctores lectionum a vulgata discedentium. Vulgatam appello vbique Morellianam, ex Aldina expressam, nisi vbi Morello visum fuit ab ea discedere. Fuerat id quidem profecto non inutile, sed infinitum in modum laborem meum et molem operis duplo exaggerasset. Ipse in naeuis hunc pono, quod lectionem Wolfianam non indicauerim, cum editionum superiorum nulla consentientem, sed aut Felicianeae vestigia prementem, (quod vellem vbique factum esse) aut, id quod dolet multo saepius factum, coniecturas paene omnes Wolfianas pro verbis Demosthenicis subiicientem. Taylorus hanc lectionem Wolfianam, maculosam et infidam, recudit, neque tamen in annotationibus eam siue examinans, siue explanans, repetit, vt cum mea editio exemplum aliud repraesentet, lector, Wolfiana aut Taylorana carens, ignoret, quid lectionis Taylor seu defendat, seu impugnet. Cui malo citius occurrissem, si praevidissem. sed nunc demum post excusas Taylori annotationes deprehendo, Taylorum obseruans satis habere loci cuiusque a se in annot. agitati primam quamque vocem ponere, cum addito κ. τ. λ. quae res lectori operam tomum quemque Dem. reuoluendi imponit. Molesta vniuerse res est, in Taylorana annotationes non textui, sed orationis cuiusque calci subiectas esse, vnde incommodum exsistit, vt necesse tibi sit, ad locum quemque librum reuoluendi horsum prorsum. Taylorus nempe typographo primum dabat excudendam orationem quamque seorsim. tum absoluta cuiusque impressione, cessandum erat operis ad annos. mittebat orationis cuiusque folia a prelo vda ad Marklandum rusticantem, hic remittebat, vbi margines suis annotatiunculis conscripsisset, quaerus, et

defectum librorum, et hominem in Demosthene hospitem produnt, ad gerendam vocatum prouinciam, quam prorsus ignoraret. tum Taylor interim ipse suas annotationes elaborabat. quo facto excudebantur. et tum noua rursus oratio, in qua eadem voluebatur rota. vnde mirum non est, illam editionem ad tot annorum diuturnitatem extractam esse. Nobis, qui Carteretis Granuillis caremus, sumtuum in typos et chartas largis administris, non licet tam lentis et otiantibus libros nostros edere, sed e paupere peculio nostro sumtus ipsi erogantes necesse habemus accelerare et vrgere cuiusque voluminis excusionem, et chartas confestim aere mutare. Sed in viam redeo. In tam immani sylua lectionum facile factu fuit, neque debet mirum cuiquam videri, vt a me subinde erraretur in edendis seu nominibus codicum, quos cito, praesertim iis, quos ipse non vidi, vt e.c. Harleyanum, pro Harrisoniano, quam culpam vt alienam non praesto, cum Taylor ipse in schedis non satis diligenter ista distinxisset, aut in numeris codicum, vt quintum pro sexto e. c. appellem. quae culpa profecto noxa caret. quotus enim est quisque, cui liceat istos codices adire atque euoluere? Non vbique a me annotatum esse, vbi ἅπας, pro πᾶς, aut simile quid, aut vocabula transposita reperissem, spero laudem potius inuenturum, quam in vitium incursurum esse. Eccui enim prodesset tam infinita, tam ineluctabilis, tam putida et molesta, et prorsus omni vsu cassa diligentia? Eccui enim sunt hodie aures tam teretes, tam subtiles, tam vsu multo subactae et acutae, vt statim delectum verborum, constructumue hunc minus, illum melius cum atticismo conuenire dignoscat? Et si dignoscat quoque, quid id multum ad felicitatem nostram faciet? eumne ego dignum tanta mea opera iudicem, quem vniuer-

vniuerſum flocci non facio, commentitium quendam ſuauem et argenteum tinnitum atticum?

Vitio hoc quoque mihi haud pauci vertent, quod lectiones auctoritatesque a Tayloro iam relatas rurſus retulerim. tum quod coniecturas Wolfii, Marklandi, Taylori. Sic eadem bis ter recocta reponi. Verum lectionum Taylori magna pars e Pariſina ſeu Morellina editione depromta erat, quam totam hic reddere a principio ſtatim decreueram. quod ſi ergo Tayloro dedecus eſt lectiones, quae facile a quouis illinc peti potuiſſent, haud defugiam reprehenſionem operae incaſſum in eo nauatae, quod Tayloranas lectiones cum meis coniunxerim, quo ſub vno conſpectu, velut in breui tabula, coram oculis haberet lector, quicquid opis ad intelligendum Demoſthenis quemque locum, ſeu librorum fides, ſeu doctorum virorum ingenia praeſtarent. Chartulae iactura quos acrius vret, quam alios ſtudium meum commoditatis ſuae delectabit, aequo animo feram hos de me querentes. Permultis in locis meos a Morellina diſceſſus in annotationibus, item in variantibus, iudicare ſeu inſuper habui, ſeu oblitus fui. ſed profecto tam minuta iſta erant, vt iſta annotare tantundem fuiſſet, atque ſtultitiam ſuam ore ſuo praedicare, teſtarique, quam parum ſcias otio ſapienter vti, quo vereor ne nimis multis videar vel ſic ad ineptias abuſus eſſe. Aliis, ſi ſecus feciſſem, procul dubio viſus fuiſſem diligentiae meae acerbitatem putide iactatum iſſe.

Diſputationi huic meae nil ſupereſt quod addam, praeter admonitiones quasdam nouas de Codd. miſtis, quibus vſi ſumus, Taylorus et ego, quamquam de iis iam dudum expoſuimus. Nam ſecundum editam praefationem meam ad Demoſthenem, miſit ad me Aſkewius V. C. qui nuper in viuis agere deſiit, ingentem faſcem exemplarium Demoſthenis, Aldinae, Baſileenſis

primae,

primae, Basileensis secundae, seu Wolfianarum omnium primae, Morellinae singula, Francfurtanae tria, Tayloranae aliquot, chartis mundis interstincta, quibus aut prorsus nihil esset inscriptum, aut dudum edita. ad Philippicas, et causas priuatas adiumentorum parum. de quo iam questus sum dudum publice, superstite et conscio Askewio, et ad hunc ipsum in literis priuatis, quem decebat mendacii me coarguere, simulac fraudis conscius mihi fuisset. Vt tamen nuper rem diligentius explorare coepi, deprehendi, me subitaria inspectione et opinatione verosimili deceptum, a veritate discessisse. Quod nunc reprehendam, religiose hic indicaturus, quid in illorum ad me missorum, quos modo dixi, codicum vnoquoque reperi, et in collectione variantium exhibebo lectiones ipsas, quas hi libri Tayloriani administrabant. In his igitur erat primo loco Aldina, quam in V. L. libellis appello *Aldinam Taylori*, cuius margines, vetusta, non scita, sed lectu plana et expedita manus variis lectionibus, haud constabit aliquando vnde petitis, conscripsit. Nam nusquam vestigium vllum apparet, vnde constet, quo e fonte lectionis istae manarint, vt initio dubitarem, essentne e codice quodam mſto depromtae, an a viro quodam docto e marginibus Parisinae, ex Augustani lectionibus a Fabricio collectis, a Wolfio proditis, ex indicibus variantium, qui editionibus Aldi et Feliciani et Pauli Manutii subiecti sunt, et vnde farrago Wolfiana conflata est, compilatae, vt adeo ridiculum esset eiusmodi testem citare. Verum breui videbam, ibi referri lectiones a nemine vsquam locorum ad hoc diei prolatas; quarum cum alias a codicibus meis confirmari cernerem, tum aliarum mentionem nullam fieri. Quo mihi certo constabat, illas quoque e mſo quodam esse depromtas. Iam supererat codicem illum explorare. Et statim videbam, eundem esse, quem

quem Taylor ad or. pro corona et de falsa legatione Venetum appellat, nisi quod testimonio Taylori scripta in marginibus Aldinae Tayloranae aut non addicunt, aut contradicunt. nam de περὶ, quod in Veneto esse Taylor ad p. 256. 8. ait, Aldina Taylori tacet. Lectiones alias eadem dat, a Tayloro, dubium, an a volente, praeteritas. Pluribus in locis ibi legitur λείπει ἐν παλαιῷ. Sed quod fortissimum argumentum est, eadem manus, quae reliqua omnia vno tenore scripsit, in media serie versus ad clausulam argumenti orationis de Falsa Legat. haec scripsit: ταῦτά εἰσι ἐν παλαιῷ τῷ ἁγίᾳ Μάρκᾳ. Iam plus quam credibile est, vnde haec essent petita, reliqua quoque inde petita esse. Quia tamen semel coeperam in Philippicis Aldinam Taylori (pro Veneto) laudare, perrexi porro, per opus quoddam supererogationis, etiam vbi Taylor iam Venetum nominasset, Aldinam Taylori addere, tametsi non noua haec est auctoritas, sed mera Veneti. Aldina haec, Tayloriana quondam, quae nunc penes me est, exemplum est, aut ipsius Petri Pithoei, aut ex eo ductum, locupletissimum et fidissimum illorum omnium excerptorum, quae vnquam prodierunt, siue ex editione Francfurtana, siue ex Aldina Lessingiana per me voluminis secundi a p. 191. Appendicis Scholiorum prodita. nisi quod scholiorum nihil in Aldina Taylori, aut perparum inueni. In oratione de foedere cum Alexandro adscripsit eadem manus ad plerasque lectiones, sed non ad omnes, *Bar.* hoc est Baroccianus. id quod dubium relinquit, num lectiones auctoritate carentes e Veneto depromtae sint, reliquae e Barocciano solo, an contra, omnes primitus e Veneto hausiae, quae autem ipsi cum Barocciano communes essent, ad eas *Bar.* adscriptum sit. Illa copia Pithoeana, e codice Veneto deriuata, reperitur etiam in duobus aliis libris, qui procul dubio Taylori quoque

que ſtudiis olim inſeruierunt, tum, ad Askewium cum tranſiſſent, ab hoc ad me miſſi ſunt, qui ſeruo. Baſileenſis ſecundae (ſic appello illam vaegrandem in folio, quae anno 1572. cum latina Wolfii interpretatione multisque aliis acceſſionibus, et Wolfianarum omnium poſtmodum partu typographico editarum mater eſt) huius itaque ſumma in pagina illa, cui incuſum eſt Libanii argumentum orationis primae Olynthiacae ſuperſcripſit aliquis haec. [MS. in margine cod. Venetiani orat. Demoſthen. edit. 1504. qui in Bodleyana bibliotheca iam ſeruatur, lectiones, quae ſequuntur, variantes manu egregia, forte Petri Pithoei Lugam [ſic] cuius nomen in frontiſpicio apparet, ſcriptae reperiuntur. Ita apographum D. Hudſoni, a quo ego] Sed quis nobis dicet, qui ille *ego* ſit. Rurſus reperi easdem lectiones in marginibus editionis Francfurtanae, ſeu Wechelanae, cuius in ſumma p. 1. illa puta, vbi prima Olynthiaca incipit, haec, paene eadem cum ſuperioribus, adſcripta leguntur ab alia manu. [In margine codicis orat. Dem. Venetianae editionis MDIV. qui in Bodleyana bibliotheca iam reſeruatur, lectiones, quae ſequuntur, variantes manu egregia, forte Petri Pithoei, cuius nomen in frontiſpicio apparet, ſcriptae reperiuntur.]

In exemplo alio ſeu ſecundo editionis Francfurtanae reperi 1) Prolegomena ad Demoſthenem, alia illis, quae in volumine oratorum octauo publicaui; haec vt a ſeniore iam Tayloro, perfectiora, iſta breuiora et ieiuniora erant, vt a iuniore profecta. His in prolegomenis reperi inter alia indicem codicum Demoſthenis Anglicanorum, diuerſum ab illo, quem in Prolegomenis poſterioribus l. c. p. 703. publicaui, nec minus ab illo, quem ipſe Taylor ſuperſtes adhuc, ſub exitum ſuae ad vniuerſum Demoſthenem praefationis publicauit. Iuuat eum, vt breuem, hic ponere.

In Bi-

In Bibliotheca Bodleiana. Codd. Barocciani. Num. 45. Demoſthenis Olynthia 1. et 2. cum notis Vlpiani. Num. 73. Demoſthenis oratio contra Midiam 1. contra Ariſtocratem 48. contra Timocratem 92. contra Ariſtogeitonem 1. 141. 2. 162. contra Neaeram 168. amatoria 198. funebris 210. de foedere cum Alexandro 218. contra Zenothemin 224. contra Phormionem 231. aduerſus Lacriti exceptionem 247. Epiſtola 1. 256. exceptio contra Nauſimachum et Xenophitem 258. 6. Num. 96. Ecloga vocum quarundam Rhetoricarum e Philippicis Demoſthenis. Num. 139. Demoſthenis funebris oratio, fine caret. Num. 159. expoſitio vocum Rhetoricarum in Philippicis Demoſthenis. Τὸ μέλλον 303. Codd. MSS. Laud. Num. 26. Demoſthenis orationes aliquot Graece.

Aduerſaria Langbainii. 8. p. 205. Demoſthenis orationum et epiſtolarum Cat.

Codd. Ashmole. 780. 2. Liuies of Cato Vticenis — Demoſthenis.

In Colleg. Lincolnienſi. N. 15. Oratio Demoſthenis ad Alexandrum eum ad clementiam inuitantis.

Codd. Mſſ. Iſ. Voſſii. 47. Demoſthenis orationes iudiciales. 90. Comparatio Demoſthenis et Aeſchinis. 115. Demoſthenis orat. Olynthiacae, de Pace et contra Philippum. 175. Demoſthenis Oratio ἐρωτικὸς.

Codd. Mſſ. Edu. Bernardi. 57. Demoſthenes.

Codd. Mſſ. Epiſc. Noruic. 102. Nicol. Carri verſio quarundam Orationum Demoſthenis e Graeco. 4.

Porro reperi in illa, quam dixi, Francfurtana collationem Philippicarum quarundam cum codicibus Lockerano et Harleyano, et argumentorum ad has orationes e codice Gonuillano; quae omnia diligenter in variantibus meis retuli. 3) denique ibi reperi ſcholia Moſchopuli

puli ad tres Olynthiacas e codice Barocciano n. 159. a p. 305. inde exſcripta a Tayloro, quae quia is digna exſcriptu habuit, quo ſunt indigniſſima, et qua farragine potuiſſem lectores, ſi voluiſſem, e Bauarico obruere, vbi Moſchopulea ad or. pro corona adſcripta erant, ne quis eſſet, qui bonorum praeſentium quicquam a me ſciente, volente praeteritum eſſe diceret, ſpeciminis ergo, quamquam de Moſchopulea ratione iam ex aliis editis eius documentis conſtat, cum paucarum chartarum iactura hic referam.

Scholia Moſchopuli ad tres Olynthiacas.

9. 3. τὸ μέλλον.] τὸ γενησόμενον. Ibid. συνοίσειν.] χρησιμεύσειν. Ibid. σκοπεῖτε.] σκέπτεσθε. 6. ἥκει τις.] παραγίνεταί τις. 7. τύχης.] εὐτυχίας. 8. παραχρῆμα.] εὐθέως. ἐξ αὐτοσχεδίου. Ibid. ἐνίοις.] τισίν. 9. ῥᾳδίαν.] εὐχερῆ. 10. αἱρέσιν.] ἐκλογήν. 8. δεόντων.] συμφερόντων. 11. μονονοχὶ λέγει.] σχεδὸν εἶπεν. Ibid. φωνὴν ἀφιεὶς.] λαλῶν καὶ διαλεγόμενος. 12. ἀντιληπτέον.] ἀνθεκτέον. 13. Φροντίζετε.] ἀγωνιᾶτε. 15. ψηφίσασθαι.] ψήφισμα γράψαι. pen. ἐνθένδε.] ἀπὸ τῆς πόλεως.

10. 3. εἰκὼν.] ὑποχωρῶν. 4. τύχῃ.] δόξῃ, συμβῇ. Ibid. εἰκότως.] εὐλόγως. Ibid. ἀξιόπιστος.] πιθανὸς. 6. τῶν ὅλων.] ἀντὶ τοῦ μεγάλων. 7. ἐπιεικῶς.] μετρίως. 10. ῥητῶν.] Φανερῶν. Ibid. ἀπορρήτων.] ἀφανῶν. 11. ταμίαν.] Φύλακα τῶν χρημάτων. 14. προέχει.] βέλτιόν ἐστι. 15. ἄσμενος.] χαίρων. 17. ἀναστάσεως.] πορθήσεως. 18. ἀνδραπ.] αἰχμαλωσίας. 21. πολιτείαις.] δημοκρατίαις. Ibid. ὅμορον.] γείτονα. Ibid. ἄλλως τε.] μάλιστα. 27. λόγος.] ἀπολογία. Ibid. σκῆψις.] πρόφασις. vlt. ἐθρύλλουν.] ἐφήμιζον.

11. 3. ἀνείλοντο.] ἀπεδέξαντο. Ibid. σφαλερὸς.] ἀβέβαιος. 4. τε.] τινος. 5. βεβαίαν.] ἀμετάβλητον. 12. κελεύοντες.] ἀξιοῦντες. 17. ἡνίκα.] ὅτε.

ὅτε. 19. διατρίβω.] ἐγχρονίζω. 21. ῥάονι.] εὐχερεστέρῳ. 23. προιέμενοι.] προϊόντες. vlt. λογισῆς.] ἐξεταστὴς.

12. 1. ὑπηργμένων.] συμβάντων. 6. ἀντίῤῥοπον.] ἴσον, ὅμοιον. 16. προϋπαρχόντων.] προγεγενημένων. 17. κρίνεται.] δοκιμάζεται. 19. ἀποτριψώμεθα.] ἐξαλείψωμεν.

13. 6. στρατείας.] ἐξόδους. 9. ἀλυσιτελὲς.] ἀσύμφορον. Ibid. φιλοπραγμοσύνην.] σπουδήν. 11. ἀγαπήσας.] ἀρκεσθεὶς. 16. εὐήθης.] ἁπλοῦς. 21. ἀρχαίων.] κεφαλαίων, ἐνεχύρων.

14. 4. ὑποστείλασθαι.] φοβηθῆναι. 9. τριήρεσι.] πολεμικοῖς ὄγκοις. Ibid. θατέρους.] ἑτέρους. 10. ὀκνῶ.] φοβοῦμαι. 12. παραστήσεται.] καταδουλώσεται. 14. προσκαθεδεῖται.] προσεδρεύσει. 15. περιέσται.] περιγενήσεται. 22. προσδεῖ.] χρεία ἐστί. 27. σύνταξιν.] ὅρον.

15. 1. εἰσφέρειν.] συντελεῖν. 9. εὐπρεπῶς.] καλῶς. 13. κἄιτα.] πάνυ καὶ εἶτα. Ibid. διέψευσται.] διήμαρτεν. 17. κομιδῇ.] λίαν. 21. καρποῦσθαι.] προσοδεύεσθαι. 23. εἰς στενὸν.] εἰς στένωσιν. 26. αὐτονόμους.] ἰδίοις νόμοις ζῶντας. 27. ἀήθεις.] ἀσυνήθεις. pen. κἀτακύειν.] ὑπακύειν.

16. 1. εὖ πράττειν.] εὐτυχεῖν. Ibid. παρὰ τὴν ἀξίαν.] παρὰ τὸ προσῆκον. 4. ἀκαιρίαν.] δυσχίαν. 5. συναίρασθαι.] συναγωνίσασθαι. 14. αἵρεσις.] ἐκλογή. 16. ἀντέχῃ.] ἰσχύῃ. 21. συνεισβαλοῦσι.] συναγωνιοῦνται. 23. ἀλλ' ὦ τὰν.] ἀλλ' ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε. Ibid. ἀτοπώτατον.] θαυμαστότατον. 24. ἄνοιαν. ὀφλισκάνων.] ἀνοητότατον. 25. ἐκλαλεῖ.] κηρύττει. 26. ἡλίκα.] ὁποῖα.

17. 12. ἐμπειρίαν.] γνῶσιν. 13. ἀκεραίᾳ.] ἀσφαλοῦς. 14. εὐθύναι.] ἀπολογίαι, κρίσεις. 15. ὁποῖ' ἄττ'.] ὁποῖα ἄττινα.

Ad ſecundam Olynthiacam.

18. 3. ἐχ ἥκισα.] μάλισα. 8. διαλλαγὰς.] φιλίας. 9. ἀνάσασιν.] πόρθησιν. 21. φιλοτιμίαν.] μεγαλοψυχίαν.

19. 2. παρ' αὐτᾶ.] ἀφ' ἑαυτᾶ. 9. πειράσομαι.] σπεδάσω. 11. κενὴν.] ματαίαν. 16. ὑπερεκπεπληγμένους.] πλεῖον φοβουμένους. Ibid. ὡς ἄμαχον.] ὡς ἀκαταγώνισον. 18. παρακρουόμενος.] ἐξαπατῶν. 27. τὸ θρυλλούμενον.] τὸ φημιζόμενον. pen. προσαγόμενον.] προσφερόμενον.

20. 5. πεφενάκικεν.] ἐξηπάτησε. 11. καθαιρεθῆναι.] καταλυθῆναι. 12. ἐξελήλεγκται.] διελέγχθη. Ibid. ἀκαίρου (ſic).] ἀκαιρίας. 16. παρὰ τὴν ἀξίαν.] παρὰ τὸ ἀξίωμα. 18. ἄσμενοι.] πρόθυμοι. 19. ἡγοῦμαι.] νομίζω. 22. συζῇ.] γένηται. 27. ἀνεκαίτισε.] εἰς τὐπίσω ἤγαγε.

21. 3. φωρᾶται.] ἐλέγχεται. 4. καταβρῇ.] συμπίπτει. 25. εἰσφέροντας.] συντελοῦντας. Ibid. ἐξιόντας.] στρατευομένους.

22. 13. στρατείας.] ἐξόδους. Ibid. ἐπισφαλεστέραν.] ἀσθενεστέραν. 17. ἐζήλωκε.] ἐσπούδακε. 21. ἠρεμένος.] προκρίνας. 22. κοπτόμενοι.] συντριβόμενοι. 23. ἄνω καὶ κάτω.] πανταχοῦ. 24. ταλαιπωροῦσιν.] ὀλιγωροῦσι. 25. ἔργοις.] γεωργοῖς. 27. διαθέσθαι.] πωλῆσαι. pen. ἐμπορίων.] λιμένων.

23. 1. ὁ χαλεπῶς.] εὐχερῶς. 2. πεζαίτεροι.] δορυφόροι. Ibid. δόξαν.] ὑπόνοιαν. 3. συγκεκροτημένοι.] ἠτημένοι. 5. ὁδαμῶς οἵὸ τε ψεύδεσθαι.] ἀξιοπίστου. 11. ἀνυπέρβλητον.] μεγάλην. 12. ἀκρασίαν.] ἀκολασίαν. 27. δεινὰ.] ἱκανὰ.

24. 3. τέως μὲν.] ἕως μὲν. 12. ταύτῃ.] κατὰ τοῦτο. 13. ῥοπὴ.] πρόσκλησις. leg. πρόσκλισις, βοήθεια. 25. μελλόντων.] ἀναβαλλομένων. vlt. περιῆμεν.] περιγινόμεθα.

25. 2. ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν τε δικαίων.] ὑπὲρ τῆς ἑλλήνων ἐλευθερίας. 3. ἀντήρατε.] ἀντέσητε. Ibid. πλεονεκτῆσαι.] πλεονεκτίαν λαβεῖν. 18. ἀγνωμόνως.] ἀλογίστως. 24. πέφυκε.] ὑπάρχει.

26. 3. ἐλλείματα.] ὑστερήματα. 8. τῶν ὄντων.] τῶν ἀληθῶν. 12. ἐφεστηκότων.] στρατηγῶν. 14. Λάμψακος, Σίγειον.] πόλεις Φρυγίας. 19. περίεσι.] ὑπόλοιπόν ἐστι. 20. διεξάναι.] διαπεχωρῆσθαι, φιλονεικεῖν. 22. εἰσφέρετε.] συντελεῖτε. 23. συμμορίας.] κλήρους. ἦν δὲ ἑκάστη μία συμμορία ἀνὰ ξ συνεστηκυῖα. 25. διανεμεῖσθαι.] διαμερεῖσθαι. 27. ἐπανέντας.] ἐάσαντας.

27. 4. συμπονεῖν.] συγκάμνειν. 5. ἐν καιρῷ.] εὐκαίρως. 7. κεφάλαιον.] σύντομον. 9. παριοῦσι.] ῥήτορσι.

Ad tertiam Olynthiacam.

28. 5. προήκοντα.] προεληλυθότα.

29. 3. ἐξέσαι.] ἐξουσίαν ἔσαι. 4. ὑποθέσθαι.] διατυπώσασθαι. 9. ἀπορῶ.] ἀμηχανῶ. 13. συνιέναι.] νοεῖν. 17. ἐνίους.] τινὰς. 18. μοχθηρίας.] δυσχερείας. 27. εἰσφέρειν.] συντελεῖν.

30. 1. κενὰς.] ματαίας. 2. ἀσθενῶν.] νοσῶν. Ibid. ἐξῆν.] δυνατὸν ἦν. 4. ἀφήκατε.] διελύσατε. 12. παντὶ σθένει.] πάσῃ δυνάμει. 13. ἐστρατηγηκότες.] συναγωνισάμενοι, συμπράξαντες. 17. ἐμπόδισμα.] κώλυμα. 18. ἐφορμεῖν.] ἀνθίστασθαι. 19. ἐκπολεμῶσαι.] ἐχθρὸς ποιῆσαι. Ibid. δεῖν.] δίκαιον νομίζειν. 24. καθυφείμεθα.] προδοίημεν. 27. ἀπειρηκότων.] ἀπειπόντων. pen. ἐμποδὼν.] ἐμμέσῳ. vlt. καταστρεψαμένῳ.] καταδουλωσαμένῳ. Ibid. ἐπικλῖναι.] ῥῆψαι, χωρῆσαι.

31. 9. παράδοξον.] θαυμαστὸν. 16. ἀθῴους.] ἀζημίους. 17. ἀθυμοτέρους.] ῥᾳθυμοτέρους.

32. 2. ἀπέχθειαν.] ἔχθραν. 7. προῦπτον.] φανερὸν. 11. αὐτάρκη.] ἱκανὰ, δυνατὰ. 22. ὀξύτατοι.]

τοι.] δυνατώτατοι. vlt. ὑπισχνέμεθα.] ἐπηγγειλάμεθα.

33. 4. συγκατασκευάσαντες.]συμπράξαντες. 18. ἀθροίσαντα.] συναγαγόντα.

34. 3. ἐνδέχεται]δύνανται. 5. ἔ τοι σωφρόνων.] ἐδαμῶς φρονίμων. 9. ἐᾶν.] συγχωρεῖν. 11. ἀπέχθωμαι.] ἐχθρὸς γένωμαι. Ibid. τηνάλλως.] μάτην. 18. παριόντες.] ῥήτορες. 23. προπέποται.] προδέδοται. vlt. βραχὺς.] σύντομος. Ibid. γνώριμος.] φανερὸς.

35. 1. παραδείγμασι.] ὁμοιώμασι. 17. ἀναθημάτων.] ἀγαλμάτων. 18. σώφρονες.] ἐπιεικεῖς, μέτριοι. 19. ἐν τῷ τῆς πολ.] ἐν τῇ ἰσότητι. 22. σεμνοτέραν.] πολυτελεστέραν. Ibid. εἰς περιουσίαν.] εἰς πλοῦτον.

36. 3. ἐρημίας.] ἡσυχίας. 5. ἀποχρέω.] ἱκανοῦ. Ibid. περὶ τῶν πρωτείων.] περὶ τῆς ἡγεμονίας. 6. ἀντιτάξασθαι.] πολεμῆσαι. 7. βραβεύειν.] διοικεῖν. 9. εἰς ὀδὸν δέον.] εἰς ὁδὸν χρήσιμον. 12. ἠσκήκαμεν.] ἠύξήσαμεν. pen. ἀγαπητὸν.] εὐκτὸν.

37. 3. ἐκνενευρισμένοι.] ἀσθενεῖς, δύναμιν οὐκ ἔχοντες. Ibid. πεπηρημένοι.(sic)] ἀφῃρημένοι. 7. ἀνανδρότατοι.] ἀσθενέστατοι. 8. καθείρξαντες.] συγκλείσαντες. 9. τιθασσεύουσι.] ἡμεροῦσι. Ibid. χειροήθεις.] πράους. 12. ἐπιτηδεύματα.] πράγματα. 24. λημμάτων.] κερδῶν, προσόδων. 27. νέμεσθαι.] διαμερίζεσθαι. pen διαρκῆ.] ἱκανὴν.

38. 1. μισθοφόρον.] μισθὸν εἰσφέρειν. 25. τῆς τάξεως.] τοῦ ὄρου. pen. ἕλοισθε.] προκρίναντες λάβοιτε. vlt. συνοίσειν.] συμφέρειν.

Ad ſecundam Philippicam.

nam ad primam nihil Scholiorum adſcriptum erat.

66. 9. ἀφέξαμεν.] ἀναχωρῆμεν. 23. πορρωτέρω] μακρότερον. Ibid. λήσει] λανθάνει. 24. ἀντάραι.] ἀντισῆναι.

68. 6.

68. 6. ἀνταλλάξασθαι.] ἀντιδῶναι. 9. ἑτέρως] ἐναντίως. 16. προελομένης.] προκρίναντας. 18. γλίχονται.] ἐπιθυμοῦσι.

69. 17. ὑπόπτως.] ἐχθρωδῶς. 24. ἀναιρεῖ.] ἀπολύει.

70. 3. συντάττων.] συντρέχων. 5. ἀνταγωνιστὰς.] ἐναντίους. 19. σκαιότητα.] δυσροπίαν. 21. ἐναργῆ.] φανερά.

71. 2. ἀνῄρητο.] ἀνέλαβεν. 14. παραιρήσεσθαι.] λήψεσθαι. 22. χειροποίητα.] διὰ χειρῶν γενόμενα.

72. 12. συνιέντες.] νοοῦντες. 14. περιτειχίζεσθε.] περικυκλοῦσθε. 16. ῥᾳθώνη.] ῥᾳθυμία.

73. 4. δύσκολος.] χαλεπὸς. Ibid. δύσροπος.] κακότροπος. 8. τέλεσι.] δαπανήμασι. 21. τηνάλλως.] μάτην. Ibid. ἀδολεσχῶ.] φλυαρῶ.

74. 1. δεδωροδοκηκόσι.] δῶρα εἰληφόσι. vlt. ὑποσχεῖν.] δοῦναι.

In tertio exemplorum editionis Francfurtanae ab Askewio ad me miſſorum reperi iſtaec. in primo volumine varias lectiones ex Harleyano et Lockerano codd. de quibus modo dixi. in ſecundo et tertio tota farrago lectionum, quam Taylor in ſua editione orationum et in cauſa Aeſchinea, et in aliis cauſis publicis verſantium expromſit: tum volumen quartum, cauſas priuatas tenens, quod meam ſpem imprimis arrexerat, eam turpiſſime fefellit, plenum chartis, ſed inanibus, in quibus ne litera quidem eſſet exarata, niſi quod ad orat. c. Macartatum lectiones quaedam ex Auguſtano eſſent annotatae, haud conſtat cur, aut quo. Supereſt in ſubſidiis Tayloranis Londino ad me miſſis editio Pariſina, in qua haec reperi. In parte prima, quae penes me, penesque omnes ad orat. pro corona procedit, paene nihil egerat Taylorus, quam vt lectiones aut coniecturas, ſiue Morelli, ſiue Lambini, Pariſinae in

calce ſubiectas adſcriberet, ſi quid in ſcholiaſta notabile, ſeu citatum auctorem repeririſſet, nomen eius in margine indicaret, ſiue vocabulum inſignius enarratum, item. raro coniecturas ſuas adſperſit, quas hic ſeorſim referam, quia ſic melius ſpectari, h. e. iudicari poſſunt, quam in turba alienarum annotationum veluti ſepultae. Sunt igitur Io. Taylori ad Olynthiacas et Philippicas et Suaſorias, (quae omnes alias vno breui nomine Philippicarum comprehendi ſolent) annotationes hae.

9. 13. εἴπερ ὑπὲρ.] orat. pro corona εὔηθες ὠήθης.

10. 4. εἰκότως.] ἐκείνως. 7. q. gloſſa.

11. 8. γρ. περιπεπτωκότα — σχολ. (id eſt ſic Scholiaſtes.) 9. ταὐτὸ.] F. τἄτο. 27. τὶς ἔτος;] l. τὶς; ἔτος. id quod p. 30. 9. quoque repetit.

12. 13. ad ſententiam οἱ μὴ χρησάμενοι — Antonius et Maximus ſermone 50.

16. 1. Plutarchus de fortuna ad extremum.

18. 20. ὑπὲρ.] περὶ.

20. 16. πιστεύσειν.] F. πιστεύσουσιν. 23. ταῦτα.] F. ταὐτὰ.

21. 4. οἷμαι.] *for inſtance.* Antonius et Maximus ſermone primo.

22. 9. ὅποι.] l. ὅπῃ.

24. 6. σρέμμα.] Plutarchus videtur σπάσμα legiſſe. v. de diſcrimine adulatoris et amici p. 43. ed. Gr.

25. 17. ταῦτα.] F. ταὐτὰ. 27. ἐκ φαύλων αὖ τὰ χρησὰ, ſine forte. et in poſterum vbi f. non praepoſui, ibi Taylor quoque omiſit.

28. 2. ἀποβλέπω.

32. 20. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει.

33. 26. Plutarchus de vitioſo pudore.

36. 18. Ariſtophanes.

37. 6. βοίδια.] Scholiaſtes ſcribit βοδρόμια.

38. 14. μικρὸν.] μικρῶν Scholiaſtes.

41. 4.

41. 4. γρ. χρωμένοις. v. Schol.

43. 1. προσπεριβάλλεται.] γράφεται in nonnullis exemplaribus, ait Vlpianus, περισχοινίζεται. haud credo. fortaſſis in quibusdam περισχοινίζεται pro περιστοιχίζεται. Sed in hodiernis exemplis iſtius lectionis nec vola, nec veſtigium.

44. 14. ἄλλος.] F. ἄλλο. Haec verba ἡ μὲν ὑπόσχεσις etc. alicubi, vti memini, citat Longinus, qui multa mutuatur a Demoſthene non adducendo tantum, verum effingendo (ſic), vt alibi notaui.

44. 20. ἱππαγωγὰς, τριήρεις, καὶ πλοῖα ἱκανὰ. ita diſtinguit Laz. Bayfius in libro de re nauali. v. Robortelli Emendat. 1. 2.

46. 5. καὶ ἱππαγοὶ s (ſic) τέτοις. Robortellus Emendat. 1. 2.

47. 3. f. punge poſt στρατιωτῶν. [nam comma deeſt h. l. Pariſinae.]

pen. τάλαντα ἐννενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς.] 20. M. per Monath + 12. = 240 + 10 = 2400 = 40 Talents. 10 Dr. p. M. + 2000 στρατιωτ. = 20000 Dr. + 12 = 240000 = 40 tal. 30. Dr. p. M. + 200 equit. = 6000 dr. + 12. = 72000 dr. = 12. talents.

40 Talents.
40 Talents.
12 Talents.

S. T. 92 Talents.

48. 22. τόπον.] F. τρόπον.

49. 23. ἄγων καὶ φέρων.] Robortell. Emendat. 1. 3.

50. 20. ἀντιδόσεις ποιέμεθα.] Robort. l. c.

52. 9. ὑπὲρ.] F. ὑπὸ.

61. 24. quo pacto hi videantur declaraſſe ſibi placere, et calculo ſuo probare, facta eorum, quaeque ipſi ab illis perpeſſi ſint. Ita vertit et diſſerit de vi vocis ἐκδέχεσθαι cl. Abreſch Animad. ad Aeſchylum, 2. 32.

67. 19. F. ποιῆσαι, aut ποιήσειν. vlt. αὐτὰς.] F. αὐτὸς.

68. 2. ταῦτα.] F. ταὐτὰ, quod idem ad

70. 18. repetitur.

71. 23. Plutarch. praecept. politic.

78. 22. ἐπιδείκνυται.] F. ἐπιδείκνυτε.

90. vlt. δ'.] F. δὴ.

100. 27. ἀργυρίων.] F. ἀργυρείων.

121. 27. v. notas ad Plutarchi Themiſtocl. initio MS. de ἄτιμος v. Harpocr. et Abreſch. ad Aeſchylum 2. 21.

152. oratio haec non videtur appoſita epiſtolae Philippi n. 133. or. pro Corona. [edit. Lipſ. p. 250. pen.] licet iſtud ibi videatur Vlpiano. mihi fides huius orationis valde ſuſpecta eſt propter locos communes, quibus referta eſt. Imo tota paene conſarcinata eſt ex Philippicis et Olynthiacis.

154. 6. ὁρῶ.] F. ἑρῶ.

172. 14. ἐκεῖνοι.] Olynth. 3. c. Ariſtocrat. p. 328. ed. noſtrae.

178. ad titulum ὁ περὶ τῶν συμμοριῶν.] rectius Dionyſius ὁ περὶ τῶν βασιλικῶν.

Haec pauca et ſola, et nil aliud praeterea, quod proprium Tayloro et dignum relatu fuiſſet, ab eo adſcripta reperi marginibus editionis Pariſinae ad Philippicas, quae iam ſpectare et aeſtimare cuiusque eſt. nam reliquis ad orr. in cauſis Aeſchinea aliisque publicis ab ipſo editas adſcriptis ipſe iam dudum publice vſus eſt. Quae in eiusdem exempli marginibus ad cauſas priuatas, ſecundo volumine noſtrae edit. comprehenſas, adſcripſit, ea ſuo tempore, vbi illuc peruenero, proferre haud obliuiſcar.

In eo volumine Wolfianae Francfurtanae, in quam lectiones Harleyani et Lockerani inſcripſerat, interſperſas illis variantibus proprias Tayloro animaduerſiones et coniecturas reperi, quas in libellis variantium lectio-

lectionum, loco quamque suo retuli. vt e. c. ad p. 15. v. 26.

Porro tenendum, lectiones has Harl. et Lock. a Tayloro bis esse illatas in exempla Franckfurtanae, alterum illud, vnde Moschopoli scholia protuli; verum ibi vix decimam partem reperi earum lectionum, quas postmodum in altero exemplo reperi multo pleniores. Solebat Taylor, homo, vt videtur, in tractando certe Demosthene, ordine commodissimo non vius, vt mirer, qui potuerit ipse scripta in schedis suis reperire, eadem vel decies in diuersis chartis, passim locorum exarare, alia prorsus eadem, alia mutatis formis. vt hic loci, lectiones has in altero exemplo plenas dedit, in altero mutilatas. Quod cur fecerit, equidem non exputo. Mihi vero molestiam haec eius indiligentia creauit haud mediocrem. nam cum ex altero decurtato exemplo lectiones illas iam in libellos meos variantium intulissem, paulo post, perquam tempori, cum schedae iam typographo tradendae essent, incidens in alterum plenius exemplum, necesse habui iam actum denuo agere.

Haec habui de subsidiis dicenda, ad Demosthenem illuminandum facientibus, ab Askewio velut ex hereditate Taylorana, ad me vltra mare missis. de codicibus mistis librisue vetustis prelo excusis, quibus ego sum vsus ad congerendam materiam variantium lectionum, iam dixi alio loco, neque multum est, quod iis nunc addere habeam. verum tamen paucis verbis recensebo copiolas meas, vt quicunque eas cito intuitu breui in areola expositas oculis collustrare possit. 1. Aldinae primae penes me est codex, cui Vlpianus et Harpocration a bibliopego adiunctus est, item ab Aldo editus. volumen, quod magni facio, meique iuris et mancipi est. 2. Aldina posterior, sed eundem annum, quem prior, praeferens. Exempla eius olim

 complu-

complura vſurpaui, Weimaranum, Leſſingianum, et illud, quod plures per annos penes me habui e bibliotheca ſenatus Lipſienſis Ampliſſimi. nunc habeo penes me exemplum illud, quod in libellis variantium *Aldinam Taylori* vſurpo.

3. Baſileenſis primae, in folio, mere graecae, e typographeo Herwagii, quod eſt Aldinae, fortaſſe paullo emendatius, apographum, habeo duo exempla, alterum purum, quod eſt mei iuris, aere meo emtum, alterum ab Askewio Londino ad me miſſum. quod quia ſuperius loco ſuo copioſius deſignare oblitus ſum, pauca de eo dicenda hic repetam. In titulo, circa ſtatuam tricipitem, quod ſymbolum Herwagii eſt, ſcriptum adhuc clare legitur Edouardus Rauenus. et perobſcure, nam cultello eraſum eſt hoc nomen, vt vix agnoſci poſſit, quod Εὔρινος Μέλανδρος ſuſpicabar legendum eſſe, verum in extrema calce huius ipſius exempli rurſus circa ſtatuam Herwagii tricipitem latinis literis hoc idem nomen reperiebam clare et perſpicue exaratum, non eraſum, ſic *AHenry Ailand.* id eſt *Auguſtus Henricus Ailand.* Qui homines nigri an albi fuerint, mihi non conſtat. Fortaſſis Ed. Rauenus annotata illa in marginibus huius exempli exarauit. haec enim ductibus literarum, quibus in titulo nomen ſuum Rauenus exarauerat, ſunt ſimillime exarata. Ipſe Taylor in ſummo margine huius tituli nigris literis ſeu atramento haec adſcripſerat. *Black. From a Copy Bibl. Bodley. A. 2. 20. artic. Selden.* in imo autem rubris ſeu rubro liquore. *Red. MS. notes in a Copy of this Edition lent my by Dr. Barnard, Deanof Rocheſter.* Vbi in variantium lectionum libellis huius codicis mentionem facio, ibi *Herwagianam Taylori* cito, ſed cum diſtinctione. quae ſcripta a vetuſta manu recito, ſic appello, *vetuſta manus in Herwagiana.* maluiſſem dicere *Eduardus Rauenus in H. T.* ſi certo mihi con-

hi conſtitiſſet ab eo iſta ſcripta fuiſſe. quae autem Taylor atramento adſcripſerat, ea appello *Selden. in Herwagiana Taylori*, quia dicitur ille liber e legato Seldeni in Bodleyanam bibliothecam peruenisse. quae autem Taylor rubrica adſcripſerat, ea appello *Herwagiana Taylori e Barnardina*. Horum librorum ille Seldenianus procul dubio eſt is, quem Taylorus in Prolegomenis ad Demoſthenem, a me in volumine octauo oratorum editis p. 702. verſu 14. deſignat his verbis *obſeruatiunculae ad oram exemplaris Herwagiani prioris* [hoc dicit, reſpectu minoris in tribus voluminibus in octauo, quae eſt Herwagiana poſterior] *in bibliotheca Bodleyana*. Exemplum autem Herwagianum a Barnardo, Decano Roffenſi, cum Tayloro communicatum, eſſe videtur id, quod ibidem loci, in continenti, ſic deſcribitur a Tayloro. *Bern.* Variae lectiones.

4. Felicianea, quam Strasburgo ad me miſit e lectiſſima atque inſtructiſſima ſua bibliotheca Brunkius, Vir illuſtris. Hac ſi citius potitus eſſem, aut ex ea recudendum Dem. textum operis noſtris in manus dediſſem, aut certe variantes eius lectiones omnes quam diligentiſſime inde excerpſiſſem. quod nunc ſecus eſt factum. Interim tamen idem eſt rurſus quoque quodammodo factum. nam antehac illam Venetam, quae decennio paene poſt Felicianeam ex officina Pauli Manutii prodiit, a Io. Frid. Fiſchero, V. C. bonarum literarum apud nos Lipſienſes profeſſore induſtrio, mecum communicatam, diligentius excuſſeram; quod merum eſt Felicianeae apographum, niſi quod innumeris mendis typographicis ſcatet, a cuiusmodi faecibus Felicianea liquida et defaecata eſt. Interim ſic ſatis certus eſſe poterit lector, vbi aio in Var. Lect. Manutianam ſic dare, in Felicianea quoque ſic legi, quod exemplum Felicianeae operae Paulinae verbatim recenſuerunt. Adminicula haec omnia (nam de Wolfiana et Tayloriana editio-

editione cum alibi a me dictum sit, neque eae sint editiones primariae, e codd. mstis expressae aut correctae, hic a me non commemorabuntur) adminicula igitur haec si citius omnia vna ad manus habuissem eo tempore, quo vni huic rei, collectioni variantium lectionum e libris demosthenicis manuscriptis et primis atque vetustissimis excusis, deditus eram, multo diligentius et illas ambas Aldinas inter se contulissem, quod omissum valde doleo, et Felicianea melius essem vsus. quod hoc aegrius fero, quia libris tam inuentu raris paucis potiri licet. Tempore post, animo ad alia conuerso, piguit ad molestam illam operam reuerti, qua profecto non est alia miserior calamitas, cum vita hominis grammatici, seu, si mauis, critici, copulata, quam variantes colligere, cassas plerumque nuces. Et vel sic tamen illam inuisam et exosam operam prorsus devitare nuper non potui, sed necesse habui denuo subire, cum copiae Tayloranae ex Anglia ad me perlatae excutiendae essent. id quod his ipsis diebus, per quos nauseans et torpens ad nihil non, ab eiusmodi molesta opera magis, quam vsquam alias, abhorrebam, faciendum mihi fuit. Vniuerse, si qua alia in parte editio mea Demosthenis defectu et labe quadam laborat, quas ei labes insidere permultas vltro confitebor, in hac parte variantium vel maxime laborat, tametsi caeteroquin hac ipsa in parte reliquas omnes superiores copiis rerum antecellit. Quod vltra hoc loco dicam, non habens, deum rogo, vt intra breue tempus virum fortem, adolescentem nauum, excitatum, ardentem, ingenii pollentem viribus, reliquis affluentem commoditatibus atque oportunitatibus, impellat, vt operi a me inchoato feliciter coronidem imponat. Scripsi Lipsiae d. 20. Iulii 1774.

I. I. R.

IO. IACOBI REISKII
AD
OLYNTHIACAM PRIMAM
ANNOTATA.

9. 1. Citat h. l. Scholiaſtes Thucydidis p. 26. vlt. ed. Ducker. Comparatio philippicarum Dem. cum reliquis eiusdem orationibus Plutarch. Opuſcul. p. 810. 31. ed. Wechel. Lucianus Iouis Tragoedi cap. 15. T. II. p. 658 ſcurriliter traducit initium Olynthiacae primae. Οὕτω καὶ Δημοσθένης μόνῳ τῷ συμφέροντι τὰς Ὀλυνθιακὰς λόγους ἐξετέλεσε. Schol. in Aphthonium p. XIV. 12. ed. Ald.

Κρίσιν δὲ δικαστῶν. οἷον, ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. τῷ γὰρ παρ' αὐτῶν ῥηθήσεσθαι μέλλοντι τὴν τῶν ἀκροατῶν συμπεριέλαβε κρίσιν. Scholiaſtes ad Hermog. p. 384.

3. περὶ ὧν] id eſt ἐν τούτοις, περὶ ὧν.

5. ὃ γὰρ μόνον.] citat hunc locum Hermogenes de Ideis p. 287. 1. et pro ἥκει dat ἥκοι in optatiuo. editionem Criſpini cito.

9. Hermogenes p. 302. circa fin. Βεβηκὼς γίνεται ῥυθμὸς, εἰ ἅμα τῇ ἐννοίᾳ πληρουμένῃ καὶ μέρος λόγου τι μακρὸν καὶ εἰς μακρὰν τὴν τελευταίαν καταλῆγον συλλαβήν, οἷον· ὥς ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι.

10. Κέχρηται δὲ καὶ ὁ Δημοσθένης προσωποποιίᾳ, πρόσωπον ὑποθεὶς τὸν καιρὸν αὐτὸς ἑαυτῷ. ἐκεῖνος μὲν ὃν ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου τῶν ὀλυνθιακῶν τὸν καιρὸν παρεισήγαγεν. καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ λόγου ἥρμοσεν ἂν παρεισαχθεὶς

εισαχθεὶς εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν εἰρημένων. ὁ γὰρ παρὼν καιρὸς ταύτας ἀφιεὶς ἐφάνη τὰς φωνάς. ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐστίν. ὅτι ἡ τῆς πόλεως τύχη βελτίων τῆς Φιλίππε. ὅτι πολλὰ πρὸς τὸ νικᾶν ὑμῖν ἐστι πλεονεκτήματα. ὅτι ἀσθενῆ τὰ Φιλίππε παντάπασιν. ὅτι ἀναιρεμένων ὀλυνθίων, ἐν τῇ ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνεῖσθε τὸν βάρβαρον. ἕτως ἀνέμνησεν ἂν διὰ τῆς προσωποποιίας τὰ κεφαλαιωδῶς. Aplines p. 707. cfin. ed. Ald.

Ἡ προσωποποιία δέ ἐστι προσώπε διάπλασις, ἤτοι τὴν ἀρχὴν μὴ γενομένε πώποτε, ἢ γενομένε μὲν, οὐκ ἔτι δὲ ὄντος. τῶ μὲν [prioris nempe generis] παράδειγμα τὸ δημοσθενικόν· ὁ μὲν ἂν παρὼν καιρὸς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μονονοχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. οὐχ ὑφεσηκὸς γὰρ πρόσωπον, τὸν καιρὸν αὐτὸν [f. λέγοντα deeſt] εἰσάγει. Alexander de figuris ed. Norm. p. 32.

9. 12. ἐκείνων.] rerum, quae illic, apud Olynthum puta, geruntur.

13. αὐτῶν.] correxi αὑτῶν, cum ſpiritu aſpero, id eſt ὑμῶν αὐτῶν.

14. Ἐπειδὴ λυπηρόν ἐστι τὸ λέγειν, εἰ δὲ μὴ, ἀπολεῖτε τὰ πράγματα, περιέπλεξεν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. καὶ πάλιν παρὰ πόδας ενεστί γε περιπλοκὴ μετὰ συλλήψεως. ἡμεῖς δὲ. ὑπακήκοαμεν, ἀμελῶμεν ἀλλὰ τῶτο λυπηρόν ἐστι τοῖς Ἀθηναίοις. πῶς ἄν; περιέπλεξεν. οὐκ οἶδ', ὅντινά μοι δοκῶμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. Hermogenes π. μ. δ. p. 412. Citat h. l. quoque Thomas M. v. δοκῶ. p. 214.

vlt. πρότερον.] Conf. p. 29. 20. ſq.

Ibid. πρεσβείαν δὲ πέμπειν.] ad Olynthios puta.

10. 1. ταῦτ' ἐρεῖ.] ſcil. αὐτοῖς τὰ ἐγνωσμένα παρ' ὑμῶν.

Ibid. παρέσαι τοῖς πράγμασιν.] quae ibi apud Olynthum gerantur, et inuigilet bello, copiisque veſtris et ipſis imperatoribus, atque exſecutioni conſiliorum et

rum et mandatorum veſtrorum interſit, eamque vrgeat atque gubernet.

10. 2. *μὴ πανοῦργος ὤν.*] locum hunc cum altero oratoris, qui p. 206. 3. legitur, comparat Hermogenes de Ideis tomo ſecundo, capite *περὶ ἐπιεικείας*, his verbis p. 341. *δῆλον δ' ἐστὶ τοῦτο ἐκ τῶν κατὰ Φιλίππου ῥηθέντων, ἐναντίως τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ λέγοντος τοῦ ῥήτορος, οἷον· μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος. πρῶτον μὲν γὰρ πανοῦργος φησὶν, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς δεινὸς. σφοδρότερον δὲ τὸ πανοῦργος ὄνομα τοῦ δεινὸς δήπουθεν. ἔπειτα οὐδὲ δοκεῖν αὐτῷ πανοῦργον τὸν Φίλιππον εἶναι ἔφη, οὐδ' ἐνεδοίασεν, ὥσπερ ἐνεῖ,* [p. 206.] *ἀλλ' ἀπεφήνατο. ἔπειτα οὐκ ἐοικέναι πανούργοις, ἢ δεινοῖς, ὥσπερ τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔλεγεν, ἀλλ' αὐτὸν εἶναι τὸν Φίλιππον καὶ δεινὸν, καὶ πανοῦργον. οὐκοῦν ταῦτα μὲν καὶ σφοδρὰ καὶ τραχέα, ἐκεῖνα δὲ* [p. 206.] *ἠθικὰ καὶ ἐπιεικῆ, καὶ σαφῶς ὑφιέντος τὴν σφοδρότητα τοῦ ῥήτορος.* Ad iſtum locum Hermogenis Scholiaſtes eius p. 408. cſin. iſtaec annotauit vocab. *πανοῦργος* declaraturus. *ὁ πανοῦργος κυρίως μὲν ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, ὁ δραστήριος, καὶ ἐνεργὸς. κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς νοήμασι καὶ ἔργοις ἐπιβάλλ.*

6. *τρέψηται.*] Sic vulgatae, ſed rectius videtur, aut *καταστρέψηται*, aut, quod praetuli, *δρέψηται* per delta, a *δρέπεσθαι*. Sed oblitus ſum, diſtinctionem vulgarem item emendare, id quod fieri decebat. Scilicet ita diſtinguendus eſt locus, *τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων*, tum infamando nos, *καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται*, noſtramque abſentiam veluti defloret, carpat, metat, vindemiet. h. e. noſtrae a locis, quibus inſidiatur, abſentiae fructus aufferat. Sin autem *καταστρέψηται* malis, manebit vulgaris diſtinctio, et haec exibit ſententia. calumniis, falſis criminationibus, ad amicos noſtros ſuſpectos nos reddens, malitioſae deſertionis

ſertionis inſimulando, quaſi gauderemus ipſorum malis, eosque perditos vellemus, data opera cunctantes, non autem neceſſitate, temporisque aduerſitatibus et neceſſitatibus conſtricti, ſociorum noſtrorum, aut ditionis noſtrae nonnihil ſub poteſtatem ſuam redigat.

10. 7. τῶν ὅλων πραγμάτων.] Demoſthenes appellat hic loci, ſimilibusque aliis in locis, τὰ πράγματα, id quod nos appellamus, *das Intereſſe des Staates.* id omne, de quo agitur, et ſuper quo certatur, vt conſeruetur, vt ſaluum atque ſoſpes populo alicui maneat, aut etiam amplificetur atque increſcat, opes atque maieſtas reip. ſiue ſunt locorum poſſeſſiones, ſiue ſociorum, ſiue numi, ſiue copiae militares, ſiue naues, ſiue arma, ſiue commerciorum cum exteris agitationes, ſiue annonariae copiae, et quaecunque bello gerendo inſeruiunt; quae ſalua eſſe, multum intereſt. Sic Latini quoque voc. *res* vſurpant. vt apud Liuium. *Si coeptis ſucceſſiſſet, ſe res afflictas recepturum.* 25, 37.

Ibid. ἐπιεικῶς.] ferme, plerumque, potiſſimum, creberrime. Citat h. l. Hermogenes p. 364. ἔννοιαν τῆς τοιαύτης δεινότητος αἱ παραδόξοι καὶ βαθεῖαι, καὶ ὅλως αἱ περιπεπονημέναι. οἷον· ἃ μὲν ἀλλ' ἐπιεικῶς etc.

9. τὸ γὰρ.] malim τῷ γὰρ in datiuo. nam προέχει manifeſtum eſt ad Philippum redire. praeſtat in eo vobis atque potior multis partibus eſt, quod — *er hat darinne viel vor euch voraus.* durum tamen hoc eſt, quod ἐναντίως ἔχει non ad Philippum redit, ſed ſubauditur τοῦτο αὐτῷ. *hoc ei contra habet*, ſeu aduerſatur.

12. πρὸς μὲν τὸ τὰ τοῦ πολέμου ad ἐναντίως ἔχει.] colon hoc citat Hermogenes p. 296. vt exemplum antiſtrophae.

14. Citat h. l. Apſines p. 696. circa finem. ἐνίοτε δὲ καὶ μὴ θέντες ἀντίθεσιν, τὰς λύσεις αὐτοῦ [lege αὐτῆς] τίθεμεν. τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν ἡ πάνυ βαρύνῃ ἡμᾶς ἡ ἀντίθεσις ἐκ προφανοῦς τεθεῖσα, καὶ δεῖ [l. δέῃ] αὐτὴν

αὐτὴν προανελεῖν λεληθότως. ὡς ἐν τῷ α τῶν Φιλιππικῶν πεποίηκεν ὁ Δημοσθένης. τὶς γὰρ ἦν ἡ πάνυ βαρύνουσα αὐτὸν ἀντίθεσις; ὅτι ἄπιστοι ἡμῖν οἱ ὀλύνθιοι. τοῦτο τοίνυν μὴ θεὶς ἐκ προφανοῦς, λέλυκεν εἰπών· πρὸς δὲ τὰς καταλλαγὰς, ἃς ἐκεῖνος ποιήσεται ἅσμενος πρὸς ὀλυνθίους, ἐναντίως ἔχει. καὶ γάρ ἐστι τύραννος Φίλιππος, καὶ ἐχθρὸς φύσει τοῖς δημοκρατουμένοις. καὶ ὑπὲρ μεγάλων ὀλυνθίοις ὁ κίνδυνος, εἰ πεισθήσονται. καὶ ἐκ παραδείγματος. καὶ ἴασιν ἅ τ' Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τὲς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ πυδναίων τὲς ὑποδεξαμένες. ταῦτα τίνος ἐστὶ συστατικά; τὲ ἀπίστες μὲν αὐτὲς μένειν Φιλίππῳ, ἡμῖν δὲ πιστές. ὁρᾷς, πῶς μὴ θεὶς τὴν ἀντίθεσιν, τὰς λύσεις τέθεικεν.

10. 16. Citat h. l. Minucianus ed. Norm. pag. 138. τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ μέν ἐστι παραδειγματικὰ, τὰ δ' ἐνθυμηματικά. παραδειγματικὰ μὲν, ὅσα ἐξ ἱστορίας καὶ ὁμοιώσεως τῶν ἤδη πεπραγμένων λαμβάνομεν. οἷον· ἃ πιστεύουσιν Ὀλύνθιοι Φιλίππῳ. ἃ γὰρ περὶ μέρες χώρας, ἃδὲ περὶ δόξης, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμᾶ τῆς πατρίδος, ὁ κίνδυνός ἐστιν αὐτοῖς. καὶ εἰς τοῦτο παράδειγμα. καὶ ἴασιν ἅ τ' Ἀμφιπολιτῶν etc. Citat item, ſed aliam ob cauſam, Scholiaſtes Hermogenis pag. 386. fin. τινὲς ῥητορικὴν ἔμμετρον τὴν [fort. τινα] κωμῳδίαν ἐκάλεσαν. πολλὲς γᾶν παρά τε τῷ Ἰσοκράτει καὶ μάλιστα τῷ Δημοσθένει λανθάνοντας ἰάμβες τε καὶ χωριάμβες ἔστιν εὑρεῖν διὰ τὴν ἐναρμόνιον συνθήκην τῶν λέξεων. ὡς εὐθὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν. δῆλον γάρ ἐστι τοῖς ὀλυνθίοις, ὅτι [eſt merus et plenus ſenarius] νῦν ἃ περὶ δόξης, ἃδ' ὑπὲρ μέρες [habes ſenarium poſtremo pede mutilatum] τῆς χώρας κινδυνεύουσιν. ἐχ ὡς ῥητόρων κινδυνευσάντων καὶ ἔμμετρα λέγειν. ἀλλότριον γὰρ τᾷ πολιτικᾷ λόγῳ τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' αὐτοφυῶς εἰς μέτρον ἀπενεχθείσης τῆς φράσεως.

10. 17. *ἀναστάσεως.*] citat h. l. Pollux 3. 91. ad docendum, vocabulum hoc h. l. non emigrationem, ſed abductionem e patrio ſolo in peregrinum, *ἀναστάτωσιν*, ſignificare. verum hoc vocabulo *ἀναστάτωσιν*, quod ſane ad rem docendam peroportune excogitatum eſt, nemo vtitur.

20. *ἄπιστον.*] Locum hunc citat Stobaeus Geſneri p. 344. 16.

21. *πολιτείας.*] ad hunc ſimilemue alium locum reſpexit Harpocration in v. *πολιτεία*, his verbis: *πολιτεία. ἰδίως εἰώθασιν οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι χρῆσθαι ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ὥσπερ Ἰσοκράτης τε ἐν τῷ παναθηναϊκῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.*

vlt. *ἐκπολεμῶσαι.*] citat Harpocration in hoc eodem vocabulo, et Minucianus p. 162. fine, vbi pro *ἐθρυλλεῖτε* dat *ἐθρύλλων.*

11. 1. *ταῦτ' ἂν*] malim *ταὐτὰ ἂν.* Subaudi *ὑμῖν.* eadem ipſis fuiſſet, quae vobis, ſententia, concordes vobis iisdemque ſtudiis dediti fuiſſent.

5. *ἐκ τῶν πρὸς αὑτὸς ἐγκλημάτων.*] id eſt *ἐκ τῶν προσκρεμάτων Φιλίππῳ, πρὸς ἑαυτὸς γεγενημένων.* exoſi ſunt Philippum propter offenſiones, quibus ipſi ab eo laeſi ſunt. aut, quae ab eo ad ſe profectae ſunt. *ἔγκλημα* eſt facinus, de quo quereris, aut querendi cauſam tibi eſſe autumas.

8. *ἀδὲ δὴ παθεῖν.*] addidi *δὴ.*

9. *ταὐτὸν* ob concurſum cum vocali dedi, pro *ταὐτὸ.*

10. *εἰ γὰρ.*] Citant hunc locum Hermogenes, Ariſtides et Apſines ille de formis libro 1. p. 287. *τὸ κατὰ συνροφὴν σχῆμα σφόδρα ἐμπεριβολόν ἐστι. οἷον· εἰ γὰρ, ἔθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι* — Ariſtides de dictione ſimplici 2, 13. *ὃ μὴν ἀδὲ πολλὰ δεῖ περιλαμβάνειν πράγματα ἐν τῷ ἀφελεῖ λόγῳ, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐποίησεν* [nimis ille multa vno complexus ambitu] *εἰ γὰρ, ἔθ' ἥκομεν*

ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες· ἀλλ' ἐν ὀλίγοις, ὡς ἂν εὐπαρακολούθητος ᾖ σοι ὁ λόγος. Apſines denique p. 707. 11. dictum hoc ait eſſe κατὰ συντροφὴν καὶ τόνον. Theophilus Corydaleus item in expoſitione rhetorica, edita a Fabricio B. G. T. XIII. p. 663. 11. hunc locum proponit in documentum argumentationis ab exemplo, et id quidem ſecundum primam ſpeciem, qua demonſtratur res praeſens, a re ſimili olim geſta. Opuſculum hoc Theophili paucis annis ante, vna cum typis epiſtolicis et Aphthonio recuſum fuit Halae Magdeburgicae, edente familiari quondam noſtro Ambroſio Peperis, hieromonacho. in 8. 1768.

11. 11. Citat h. l. Harpocrat. v. Ἱέραξ. Legi malim παρῆσαν [ſubaudi πρὸς ἡμᾶς ἐνταῦθα] παρ' Ἀμφιπολιτῶν.

13. τὴν πόλιν.] ſubaudi αὐτῶν. Amphipolin puta.

Ibid. παρειχόμεθα.] citat h. l. Ammonius de differentiis vocc. p. 108. ed. Valck. v. παρέχειν.

24. καὶ ἠὐξήσαμεν.] detraxi particulam copulantem.

12. 3. τὸ μὲν γὰρ.] citat h. l. Hermogen. de ideis t. 1. p. 293. διακόπτει τὰς παρισώσεις κατ' ἐπεμβολὰς ἔτως· τὸ μὲν γὰρ πολλὰ — τὸ δὲ μήτε πάλαι τῦτο πεπονθέναι, (καὶ ἡ ἐπεμβολὴ) πεφυκέναι τέ τινα ὑμῖν — βελώμεθα χρῆσθαι· εἶθ' ἕτως ἀπέδωκε τὸ ἴσον κῶλον τῷ ἐξ ἀρχῆς τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην. ad quem Herm. locum ita commentatur eius Scholiaſtes. ἡ μὲν παρίσωσις ἕτως ἂν ἐγένετο. τὸ μὲν γὰρ ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη. τὸ δὲ μὴ πάλαι τῦτο πεπονθέναι, τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν θείη. [Annotari hic velim, Scholiaſten in tertia perſona θείη efferre, non in prima, vt eſt in texto, et Demoſthenis, et Hermogenis.] πάρισον γὰρ τὸ ἀπο-

λωλεκέναι τῷ πεπονθέναι. τὸ δὲ θείη τῷ θείη. ἡ δ' ἐπεμβολὴ διέκοψε τὴν παρίσωσιν.

12. 8. ἀλλ' οἶμαι —.] Sopater ad Hermogen. p. 315. ἐξὶ κἀκεῖνο τῶν τελικῶν κεφαλαίων τὸ ποτὲ μὲν καθολικὲς ἀφορισμὲς προθέντα πρὸ τῶν προκειμένων, ἵνατος ἐπάγειν τὰς κατὰ μέρος ἀποδείξεις, ποτὲ δὲ ἐπὶ ταῖς μερικαῖς κατασκευαῖς ἐπάγειν τὲς ἀφορισμές. καὶ πολλὰ τῶν τοιῶτων παρά τε τῷ Θουκυδίδῃ καὶ τῷ Δημοσθένει τὰ παραδείγματα, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν, προτάξας τὸν ἀφορισμὸν, ἐπάγει τὰς κατασκευάς. ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐξι καὶ περὶ τῆς τῶν χρ. κτ. etc. vbi has ferme lectionum diſcrepantias inſigniores deprehendi. verſu 14. ὡραίως, pro ὀρθῶς. 16. tria iſtaec vocabula ὡς τὰ πολλὰ deſunt exemplo Sopatri Aldino. 18. legitur in eodem ὑμᾶς ἀνθρώπων Φροντίσαι.

10. ἂν μὲν γὰρ —] citat h. l. Hermogenes p. 296. 10.

25. δι' ἕ.] ſic correxi pro vulgari δι' ὃν.

26. τὸ πρῶτον.] Citat h. l. Hermogenes p. 309. τὸ κατ' ὄνομα κομματικὸν, οἷον· Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Παγασὰς, Μεθώνην· καὶ αἱ πυκναὶ καὶ δι' ἐλαχίστε ἐξαλλαγαὶ: οἷον· τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, etc.

vlt. τρόπον.] num τόπον.

13. 2. πάλιν ξαίσας.] citat h. l. Harpocrat. v. ξαίσας.

4. τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριὲς —] citat h. l. Ariſtides in l. de dictione ciuili. p. 232. αἱ μὲν κατ' ἀρχὰς γίνονται παραλείψεις, οἷον· Ὄλυνθον μὲν δὴ καὶ Ἀπολλωνίαν. αἱ δ' ἐπὶ τέλει· τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριὲς καὶ Παίονας αὐτῷ, καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι, παραλείπω στρατείας. hic Arymbae nulla facta eſt mentio.

5. citat h. l. Harpocr. v. Ἀρύμβας.

13. 9.

13. 9. *καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην.*] ſubaudi e praemiſſis *ὡς ἔστιν ἡμῖν ἀλυσιτελές τι.* valde tamen vereor, ne deſit aliquid h. l. *ὡς ἀγαθὸν*, vel *ὡς πολυωφελὲς*, quod illi *ὡς ἀλυσιτελὲς* e contrario reſpondeat.

22. *ἐπὶ πολλῷ.*] ſubaudi *τόκῳ*, vel *διαφόρῳ*. magno foenore. magno intertrimento. breuis enim voluptas otii magnarum opum et ſociorum iactura emitur.

26. Lucianus l. h. laudat Iouis Tragoedi c. 23. p. 668. et Pollux 9. 138.

14. 4. *ὑποξείλασθαι περὶ ὧν συμφέρειν ὑμῖν ἡγοῦμαι.*] latius et plenius ita diciſſet *ὑποξείλασθαι λέγοντα περὶ τούτων, ἃ συμφέρειν ὑ. ἡγοῦμαι.*

10. citat h. l. Harpocr. in v. *Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.*

11. ad *ποιούντων* aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt *μόνον*, id quod in altero oppoſito membro verſu 13. expreſſum eſt.

18. ad *πόρῳ* addendum videtur *πῶς*; ſubaudi *γινώσκω*. de adminiculis autem pecuniae expediendae, ecqui vel ecquid ſtatuo? tum ſubiicit reſponſionem *ἔστιν* — vulgatam ſi tuemur, ſubaudiendum erit *εἰ δεῖ λέγειν*, ſi me differere oportet.

19. citat h. l. Hermogenes p. 414. vlt. *ἐπὶ ἤθους βεβαιώσει· ἔστιν ὑμῖν, ὦ ἄ. Α. χρήματα, ἔστιν ὅσα ἀδεν τ. ἄ. ἀ. ϛρ.*

26. *ταῦτα.*] ſcil. *ἃ ὑμεῖς λαμβάνετε*, [id eſt *ἀναλίσκετε*] *ὡς βέλεσθε.* illas largitiones, quas vos, quoquo vultis, inſumitis, eſſe *ἀρχῆθεν καὶ κατὰ τὸ δέον*, primitus, origine tenus et prout etiam par eſt, ſtipendia militibus debita.

27. poſt *μίαν* videtur *πάντων* deeſſe. vnum hunc eundemque cenſum eſſe omnium. *σύνταξις* eſt cenſus, ſeu aeſtimatio, taxatio, quantum ſiue de ſuo ad neceſſitates reip. conferre, ſiue ex aerario pro mercede ope-

rae reip. nauatae referre oporteat. citat h. l. Harpocr. v. *σύνταξις*.

15. 1. citat h. l. Stobaeus Geſneri p. 504. 3. et Scholiaſta Hermogenis p. 315. quem apud Scholiaſtam lectionis hanc reperi diſcrepantiam *πάντως δὲ δεῖ χρημάτων*.

7. *τᾷ* vt tollendum vncis incluſi.

9. *εὐτρεπῶς.*] hanc lectionem alteri vulgari *εὐπρεπῶς* praetuli. neſcio, an res Philippi praeſentes minus ſint ad ſubitum quemque caſum ita paratae atque inſtructae, vt ei pares ſint ſuſtinendo. *ἔχει* in indicatiuo videatur quidem melius conuenire. ego tamen coniunctiuum tenebo, et ſic accipiam, ac ſi ſcriptum eſſet. *ὅρα, μὴ ἔχῃ τὰ Φιλίππου πράγματα ὅτ' εὐτρεπῶς, ἔθ' ὡς ἂν ἔχῃ, εἰ κάλλιστα ἔχῃ.* neque paratae, neque ita compoſitae, vt habiturae ſe ſint, ſi optime atque praeclariſſime ſe habeant.

15. Citat Theophilus Corydaleus p. 662. 11.

16. poſt *ἀεὶ* videtur *ἔσαι* deeſſe. Theſſali natura ſunt infidi et ſemper erunt. v. Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plut. p. 153.

18. Innuit h. l. Harpocrat. v. *Παγασαί*.

19. Citat h. l. Ariſtides de dictione ciuili p. 256. *ἀξιοπιστίας δὲ καὶ εἰ, ὅσα μὴ ἔχει ἄλλοθεν συσῆσαι, ἐξ αὐτῆς ταῦτα πιστᾶται. ἦκουν δ' ἔγωγε τινῶν* etc. item Scholiaſtes Hermogenis p. 451. *τῆς τῶν ἀορίστων ἐξετάσεως τρεῖς παραδέδωκε μεθόδους. ἢ γὰρ κατασκευαστικὰς αὐτοῖς παραθήσομεν λογισμούς. ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἦκουν δ' ἔγωγέ τινων ὡς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς λιμένας οὐκ ἐπιδοῖεν* [Sic] *αὐτῷ καρπώσασθαι. ὁ καὶ κατασκευάζων* [f. *ὁ δὴ κατ.*] *διὰ τῆς τοῦ ἀορίστου σαθρότητος* [lege *διὰ τὴν τοῦ ἀ. σαθρότητα*] *λογισμὸν ἐπάγει. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν θετταλῶν* etc. *ἢ καὶ ἐπιχείρεμα οἰκεῖα τὸ ἀόριστον συνίστησιν, ἢν ῥήτωρ μὲν μεθ' ὅρκου πιστώσεται. οἷον· καὶ μὰ τὸν Δία οὐδὲν ἄπιστον ἴσως. ὁ δὲ*

Πλά-

Πλάτων τῷ οἰκείῳ ἀξιώματι, οἷον. καὶ ἐγὼ πείθομαι. ἢ ἐπαίνῳ τῶν εἰρηκότων, ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων ἥκιστά τινος, ἀνδρὸς ἁδαμῶς οἶδ' ὅτε ψευδεσθαι. ἐδέησαν εἰσὶ βελτίους. [v. Olynth. 2. p. 23. §.] ἵνα δείξῃ, ὅτι ἐτῶν ἀκηκοότων, ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις πεπιστευκότων [ſententia poſtulat παραγεγονότων] ὁ ἀπαγγείλας ἐστί.

16. 1. celebris haec eſt ſententia, a multis laudata. vt ab Hermogene p. 181. τοῦτο δὲ μάλιστα πάσχουσιν αἱ γνωμικαί. ἔστι δὲ γνωμικὴ περίοδος αὕτη. τὸ γὰρ εὖ πράττειν — τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. et Ariſtide, de dictione ciuili p. 186. καὶ τὸ γνωμολογεῖν δὲ τῆς σεμνότητός ἐστιν, οἷον· τὸ γὰρ εὖ πρ. — item ibidem p. 310. περίοδος δ' ἐκ μὲν ἑνὸς κώλου συνίσταται, ὡς τὸ· τὸ γὰρ εὖ πρ. — item p. 392. vbi negat Ariſtides, huic dictioni, quae ciuilem vel maxime deceat, locum in dictione ſimplici eſſe. a Stobaeo Geſneri p. 566. 20. a Plutarcho Moral. p. 100. 7.

4. citat Theophilus Corydal. p. 728. §. 47.

5. correxi ὑμέτερον. citat vetus Lexicon apud Montfauc. Bibl. Coiſlin. p. 498.

Ibid. συναίρασθαι τὰ πράγματα.] ſubaudi τοῖς αἴρουσι. belli, aut vniuerſe reip. onera portanda capeſſere vna cum iis, qui ea vltro, vel ex neceſſitate ſua, vel iam ante nos, ea ſuſceperunt. h. e. parte oneris eos releuare.

8. aut delendum eſt ὡς, quod vncis incluſi, aut cum ἕτως eſt commutandum, aut cum ὧδε ſic.

9. τοιοῦτον καιρὸν, καὶ πόλεμος γένοιτο.] idem eſt ac ſi dixiſſet τοιοῦτον καιρὸν, ὥστε πόλεμον γενέσθαι πρὸς τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ.

11. citat h. l. Hermogenes p. 179. pen. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτιμητικὴ περίοδος τῷ σχήματι, ὅταν λέγωμεν — εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε etc. item p. 181. 19. Minucianus p. 150. appellat hoc enthymema ἀπὸ τοῦ ἴσου a pari.

16. 13. ἔτι τοίνυν.] Syrianus ad Hermogenem 316. vlt. ἀπορήσειεν ἄν τις, τίνι διαφέρει τὸ ἐκβησόμενον κεφάλαιον τῆς ἐν τῷ συμφέροντι ἐκβάσεως. ἐν ᾗ φαμέν, ὅτι συμμαχησάντων μὲν ἡμῶν τάδε ἀποβήσεται, μὴ συμμαχησάντων δὲ, τάδε. Φαμὲν ἔν, ὅτι ἐν μὲν τῇ τῶ συμφέροντος ἐκβάσει τὰ προσεχῆ ἐξετάζομεν τέλη, ἐν δὲ τῷ ἐκβησομένῳ τῶν ἐκεῖ τελῶν ἐξεταστέντων τὰ τέλη διασκοπῶμεν. τὴν δὲ διαφορὰν ταύτην ἐδείξεν ἡμῖν ὁ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ; τὸ μὲν συμφέρον ἐξετάζων ἔφη, ὅτι συμφέρει Ὀλυνθίοις βοηθῆσαι. εἶτα ἡ ἔκβασις. τοῦτο γὰρ ἡμῶν ποιησάντων, ἐν Μακεδονίᾳ ἔσται ὁ πόλεμος. μὴ συμμαχησάντων δὲ τοῖς Ὀλυνθίοις, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα Φίλιππος πολεμήσει τὴν Ἀττικήν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ προσεχῆ τῆς ἐκβάσεως τέλη. τὰ δὲ τῶν τελῶν τέλη, ἅπερ εἰς τὸ ἐκβησόμενον ἄγομεν, ἐκεῖνα. ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ μὲν πολεμοῦντες πλεῖστα κερδανοῦμεν. ἐν δὲ τῇ Ἀττικῇ τοῦ πολέμου συστάντος, τάδε καὶ τάδε ἡμᾶς περιστήσεται τὰ δεινά. τὴν μὲν ἔν τοῦ συμφέροντος ἔκβασιν ἐξετάζων τάδε φησὶν. ἔτι τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδὲ τοῦθ' ὑμᾶς λανθανέτω, ὅτι νῦν αἵρεσίς τις [Sic] ἐστὶν ὑμῖν — κακῶς ποιήσετε. καὶ ἑξῆς. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκβησομένου πάλιν ἐξετάζων τάδε φησίν. ἀλλὰ μὴν ἡλίκα γέ ἐστι τὰ διάφορα [versu 25.] ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν, ἀ [Sic] λόγῳ προσδεῖν ἡγοῦμαι — χρωμένους τῶν ἐκ τῆς χώρας λαμβάνεται [Sic] καὶ ἑξῆς. καὶ προτρέψαι δὲ καὶ ἀποτρέψαι ἱκανωτάτη ἐστὶν ἡ τοῦ ἐκβησομένου ἐξέτασις. διόπερ ἐπιμελῶς αὐτῇ χρῆσθαι προσήκει.

18. ταύτην h. l. vi caret, quare αὐτῷ malim. vt sit τὴν ὑπάρχουσαν καὶ οἰκείαν αὐτῷ ἀδεῶς. ditionem, quae iam in eius potestate est, et ipsi per maiores veluti cognatam atque domesticam.

19. τὶς αὐτὸν —] Syrianus ad Hermog. p. 308.

22. χρήσιμον δὲ ἡ τοῦ ἀναγκαίου ἐξέτασις καὶ μάλιστα χώραν ἔχει ἐν ταῖς δυσκολίαις τῶν πραγμάτων, ὅταν

ἐπ;

ἐπὶ πόνες, ἢ δαπάνας, ἢ ἄλλο τι τῶν δυσχερῶν παρακαλῶμεν τὲς ἀκέοντας. ἐνθα καὶ ἡ τὲ ἐκβησομένε ἐξέτασις ἀναγκαία, ὡς, εἰ μὴ τάδε πράξομεν, τάδε ἡμᾶς καὶ τάδε περιςήσεται τὰ δεινά. ὅπερ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῷ ποιεῖ κατασκευάζων, οἷα συμβήσεται τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ βοηθήσειαν [malim εἰ μὴ βοηθ.] ὀλυνθίοις. καὶ γὰρ εἰπέ μοι, τὶς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίζοντα [Sic] — ἢ ἄλλος τις;

16. 25. v. Theophil. Corydal. p. 729. 6. Apſines in Arte rhetór. cap. *deutili*, p. 706. τὸ συμφέρον κατασκευάζεται ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων, οἷα ἐκβήσεται πεισθεῖσι. τελεία δὲ ἀπόδειξις συμφέροντος, ὅταν ἐπ' ἄμφω ἀποδείξῃς, τὶ μὲν ἐκβήσεται πεισθεῖσι, τὶ δ' εἰ μὴ ὑπακέσαιεν. ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν ὀλυνθιακοῖς· ἀλλὰ μὴν ἡλίκα τὰ διάφορα etc.

27. εἰ γὰρ —] Minucianus p. 160. n. 30. figuram hanc appellat enthymema ἀπ' ἀναπλασμᾶ a figmento. et pro ἔξω γενέσθαι dat, e memoria recitans, ἔξω τῆς πόλεως ςρατοπεδεύσασθαι.

vlt. ςρατοπέδῳ videtur cum χρωμένες eſſe coniungendum, et ςρατοπέδῳ χρῆσθαι idem eſſe, atque ςρατοπεδεύειν, ἐν ςρατοπέδῳ εἶναι. vt ſententia ſit, καὶ λαμβάνειν, ςρατοπεδεύοντας, τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων τοσαῦτα, ὅσα ἀνάγκη ἐςὶ λαμβάνειν ςρατοπεδεύσιν.

17. 4. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμος.] addidi καὶ.

6. praetuli ζημίας in genitiuo, pro vulgari ζημία.

Varietas lectionum in Epiſtola Libanii ad Montium.

Titulus ei praeſcriptus hic eſt in Bauarico et Auguſtano ſecundo. qui ſolus Auguſtanorum hunc prologum tenet, Λιβανίε ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένες.

1. 3. περιδέξιος.] ἀμφιδέξιος margo Pariſinae tacito auctore.

2. 1. τοσέτων idem margo ſine auctoritate.

2. 1. μνημονεύσαντες.] μνημονεύοντες Bav. Aug.

4. πατὴρ μὲν ἦν Aug. ad παιανιεὺς adſcriptum eſt in Bau. hoc ſcholium: δῆμοι τῆς πανδιονίδος φυλῆς εἰσι, καὶ ὁμοίως ἑκατέρῳ τῷ δήμῳ τὸν δημότην καλεῖσθαί φασι παιανιέα.

17. ἔν addidi e Bau. et Aug. qui ambo conſtanter vno τ exhibent voc. Βάτταλος.

24. ὑποδήμασι.] ἐσθήμασι Aug.

27. Verba ſic ordinata dat Bauaricus, paulo concinnius. λέγεται δὲ τὸν Δημοσθένην τὴν πολλὴν καὶ σφοδρὰν ἐπὶ τὰς λόγους ὁρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν.

3. 3. αὐτὸν Aug.

7. ἀνεχήσατο Bau.

13. τὸ deeſt eidem.

14. διορθῶσθαι Bau. Aug.

25. ἀτονώτερον Aug.

4. pen. αὐτὰς.] αὐτοῖς Bau. vnde αὐτοὶ effeci, et ſic diſtinxi νικήσαντες, αὐτοὶ παρῆλθον.

5. 10. λακεδαιμονίων dant vulgatae, ſine particula, ſiue δὲ, quam de meo addidi, ſiue καὶ, quam Aug. et Bau. praeponunt.

19. ἄρ' addidi ex iisdem.

6. 1. titulum hunc ex Aug. addidi.

3. καὶ deeſt ambobus.

Ibid. καὶ τῷ συμβουλευτ. Bau.

14. τῷ Φιλίππῳ deſunt ambobus.

Ad argumentum Olynthiacae primae.

7. 4. ἦλθε ſimplex dat Gonuillianus.

Ibid. ὑπερεῖχεν.] ἐπῆρχεν Bau. quod equidem praeferam.

5. τι deeſt Pariſſ. 5. et 7.

17. συνετέθειτο in ſingul.] συνετέθεντο in plurali Pariſinus 5. et 7. Bau. Aug. codex Obſopoei, ipſo probante, et editio Feliciani.

8. 1.

8. 1. γένηται Pariſſ. 2. 3. 5. 7. γενήσεται Gonu.

3. δύσμαχον eſt etiam in texto Aug. verum margo dat γρ. δυσμάχητον. atque hoc refert margo Morellianae e Pariſſ. 5. et 7. legitur etiam in vtraque Aldina, vbi codex Leſſing. ſuperſcriptum dat μᾶλλον. quod quid ſibi velit, quisque pro ſe coniectato. δυσμάχητον item eſt in ed. Feliciani, quam ſequi decuerat.

4. ἕτως.] ἐχ ὡς ἕτως ὑπείληπται Gonuill. quae eſt egregia lectio. non quaſi ſic cenſeret orator, hoc agens, vt Athenienſes fiducia impleat atque inflammet aduerſus eum. ἐχ ὡς ὑπείληπται editio Feliciani. ὡς ὑπείληπται dat Ald. Leſſing. ἕτως ἐπείληπται Aug.

10. τὸν τόπον.] articulus abeſt a Pariſſ. 2. 3. Bau. Aug. edd. Feliciani et Aldi.

14. βαλόντα ſimplex dant Gonuill. Aug. Pariſſ. 2. 3. 5. Aldina vtraque. βάλλοντα Bauar. καταλαβόντα Pariſinus 7. καταβαλόντα primus dedit Felicianus. et corrector Leſſingianus.

18. τοσοῦτον.] τοῦτο Pariſſ. 2. 3. 5. Bau. Aug. Obſop.

25. ἐπαπειλοῦντα Pariſſ. 5. 7.

9. 1. τοσαῦτα profectum eſt a Feliciano. habet Obſop. quoque. ταῦτα dat Aldina vtraque, Pariſſ. 2. 3. Bau.

5. φησὶ.] ſic etiam Gonuill. ἔφη dant Aldina vtraque, Felicianea, Bau. Aug.

Olynthiaca prima.

Ab initio mutilus eſt codex Auguſtanus primus. Incipit a verbis ἡμᾶς πλεῖν p. 4. 11. ad p. 6. 5. τὶς ἕτως. tum eſt lacuna, ad p. 14. 17. vbi folium rurſus eſt a κοπτόμενοι, vsque ad ὀκνεῖτε ἐξιέναι p. 17. 4. tum rurſus eſt lacuna vsque ad p. 25, 14. vbi a κατέλιπον ſunt duo folia procedentia ad p. 30, 15. hae paucae ſuperſunt reliquiae vetuſtae manus in prima parte operum Demoſthenicorum. Suppleuit autem deficientia pleraque

raque, ſcil. a p. 5, 8. inde, vsque ad p. 35. 7. recentior manus decem foliis. Ab hac noua manu exarata appellare in hoc indice ſoleo *ſupplementum Auguſtani primi*, vt, quae vetuſta manus exarauit, nude *Aug. 1.* appello. A p. 35, 7. inde vetuſta manus reliqua omnia, quae in illo codice ſuperſunt, hodie exarauit.

9. 1. ἄνδρες ab α. ε. ϑ. et codice Obſopoei abeſt; quem codicem interdum *Pannonicum* appello, cum Obſopoeo, item Harleyano. In enotandis hiſce minutiis aliqua ſum vſus, non acerrima tamen, diligentia circa Auguſtanum primum, circa caeteros nulla. E. c. nusquam annotaui, in Auguſtano quinto ſemper legi ὦ ἀθηναῖοι ſine ἄνδρες. Inutilis et moleſta et putida eſt diligentia, quae in huiusmodi nugis ponatur, melius ad res maioris momenti conferenda.

3. ὧν νυνὶ σκοπεῖτε.] ſic Pariſina. ſemel monuiſſe ſufficiat, me primo loco Pariſinae editionis lectionem ponere, tum varietates aliorum librorum. ὧν etiam in texto Bauarici eſt, ſed ſuperſcriptum eſt ὅν. In Pariſ. nono et Harleyano eſt ὧν ὑμεῖς νυνὶ σκ. In appendice Francofurtana etiam ὅν eſt annotatum.

6. ἥκει.] γρ. ἥκοι. Pariſ. 9.

Ibid. τοῦτον Laud.

7. ὑμετέρας.] ἡμετέρας. η. Aug. ſecundus.

11. ἄνδρες abeſt ab α. et η. Harley. Lock.

13. ὑπὲρ.] περὶ Vlpianum in praefatione comment. dare, annotauit Taylor.

Ibid. αὐτῶν.] αὑτῶν Bau.

15. δὴ.] δὲ. Pariſ. 8. Ald. Taylori.

16. παρασκευάσασθαι etiam in texto Bau. eſt, ſed eadem manus ſuper σα ſcripſit ζε. vt ſit παρασκευάζεσθαι.

vlt. ταὐτὸ Barocc.

10. 3. ἄνθρωπος.] φίλιππος Pariſ. nonus, Harl.

4. τύχῃ.] τύχοι. ε. ϑ.

10. 4. ἀξιόπιστος.] consentit textus Bau. sed adscripsit eadem manus in margine ἀξιόπιστα.

8. ὃ δυσμαχώτατον.] ὅπερ δυσμ. Aug. secundus, Ald. Felic. sed ὃ ex Harleyano et Lockerano annotauit Taylor.

9. ὑμῖν.] ἡμῖν. ε. η. ϑ.

10. ἐκεῖνον.] ἐκείνων Bau. sed super duabus postremis literis scripsit eadem manus ον. Variantes omnes Bauarici codicis cum exaratae sint ab eadem manu, quae reliqua exarauit, satis habebo in posterum dicere, superscriptum sic esse, nulla de *eadem manu* commemoratione facienda; nisi vbi vsu veniat, vt aliena manus aliquid addiderit; quod locis quibusque nominatim indicabo.

12. τὸ abest a Bauarico.

14. πολλῷ.] πολὺ. η. Bauar. sed correctum id in hoc est πολλῷ.

Ibid. ἃς ἂν.] ὡς ἂν Bau. sed vulgata superscripta est.

15. ποιήσηται.] ποιήσεται Bauar. sed in margine annotatum est sic. γρ. ποιήσαιτο. quod idem etiam in Weimarano et Felic. reperi. Nunquam, quod obiter hic semel admonendum duco, posthac non iteraturus, de meo γρ. addidi, sed, sicubi exhibeo, tenendum est, me id sic scriptum in ipso codice reperisse. ποιήσαιτο cum dedisset Wolfiana, ex Harleyano et Lockerano annotauit Taylor ποιήσηται.

17. πολεμῶσιν.] πολεμήσουσιν. Paris. 8. 9.

18. ἅ τ'.] ἅττ'. Paris. 1. 5. ἅτε. 9.

19. αὐτῷ deest Harley.

22. πάντα abest ab Aug. sec.

pen. τὰ abest ab Ald.

vlt. ἐϑρύλλεῖτε.] ἐϑρύλλουν. Paris. 8. ἐϑρύλλουν ἴσως. Paris. 9. Harley. videtur hoc idem voluisse Bauarici quoque librarius, qui in margine annotauit. γρ. ἐϑρύλλουν ἴσ.

10. vlt.

10. vlt. δεῖν.] δεῖ Pariſ. 1. 9. Ald. P. Manut. ed. Wolf. Aug. ſecundus. Sed δεῖν adſcripſit Taylor ex Harleyano.

11. 1. ταῦτα.] τᾶτο Par. 5. 9. τᾶθ' ὡς appendix Francofurtana, Aldina Taylori, Harley.

2. ὑμῖν.] ἡμῖν. Par. 8. 9. Aug. ſec. Harley.

Ibid. γὰρ abeſt ab Aug. 3.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν. α. ed. Wolf. Aug. ſecundus. Sed ἡμῶν Taylor ex Harley. annotauit.

4. ταῦτ'.] τᾶτ'. Pariſſ. 5. 8. 9. Harley.

Ibid. εἰκὸς.] εἰκότως Aug. ſecundus.

6. αὐτὲς abeſt a Paris. 8.

8. ἀδὲ παθεῖν.] ἀδὲ δὴ παθεῖν. 9. notabile eſt diſcrimen, quod h. l. in diuerſis exemplis editionis Pariſinae conſpicitur. Duobus vtor eiusdem exemplis, quae cum in plerisque modis conueniant inter ſe omnibus, paucis tamen quibusdam locis diſcrepant, neſcio qui. vt hic, in eo, quod Ioannis Benenati librarii nomen in titulo, thyrſumque angue circumuolutum praefert, lego δεῖ, in altero, quod Michaelis Sonnii nomen cum alio quodam inſigni minus liberali, praefert, lego δὴ. Locos huic ſimiles, ſi qui poſtmodum occurrent, annotabo. Iudicent peritiores, qui potuerint eiusmodi diſcrepantiae in eandem prorſus editionem irrepere.

9. ταὐτὸ.] ταὐτὸν. Pariſ. 3. Meerman. Ald. Paul. Manut. ed. Wolfii. ſed ταῦτα ἅπερ dat Lokeran. Aldina Taylori et Barocc. appendix Francfurt., ταυτὸ dat, et illa quoque ὃ πολλάκις.

Ibid. πρότερον.] abeſt ab Aug. 2.

12. ὑμᾶς.] ἡμᾶς. Pariſſ. 5. 8. 9. Aug. 1. ὑμᾶς dat Bau. in texto, ſed ſuper prima litera ſuperſcriptum eſt ἡ.

Ibid. πλεῖν.] ἐκπλεῖν Aldina vtraque et Felic. Harley. et Lock. dant ſimplex πλεῖν.

13. καὶ abeſt ab Aug. 1. Bauar. Harley.

11. 14. ὑπὲρ.] περὶ Aug. 3.

Ibid. τῆς εὐβοέων.] τῆς τῶν εὐβοέων Par. 8. Auguſt. ſecundus, Ald. Felic. (v. annotat. Obſopoei ad p. 1. 1.) poſteriorem articulum omiſit Harley. dans ἤπερ τῆς Εὐβ.

16. καὶ πάντων ἂν ἦτε τῶν μετὰ ταῦτα ἀπηλλ. πρ. Harl.

18. ἔκασα] ἔκασον. ε. Auguſt. tert. ſed hic e correctione. videtur ab antiquiore manu veniſſe ἔκασα. Sed iunior vltimam literam cum ον mutauit.

20. ἐνὶ τῷ πρώτῳ.] ἐνί τῳ (enclitice) πρ. Pariſ. octauus.

21. ἂν abeſt ab Ald. et Laudiano. Sed addit Weimaranus ex eo libro, neſcio quo, quem tertium appellare voluit. Etiam in Leſſingiano additum reperi, et in Aldino Taylorano, nec non Felicianea.

22. νῦν.] νυνὶ. ε. η. ϑ. Aug. 1. Harley.

Ibid. ἀεὶ.] αἰεὶ. Pariſ. ſec.

24. καὶ ηὐξήσαμεν.] copulam omittunt Pariſ. 8. 9. Bauar. Auguſt. primus, ſecundus et tertius, Harley. Locker.

25. κατεσήσαμεν.] καθεσήκαμεν Locker.

Ibid. ἐδεὶς πω βασιλεὺς.] Sic etiam Bau. in texto dat, ſed ſuperſcriptum eſt ἐδεὶς πώποτε β. hoc idem dat Aug. tertius quoque. ἐδεὶς ποτε dat Pariſ. pr. Lock. Ald. Tayl.

26. δὲ.] δὴ Bauar. νῦν δὲ δὴ καιρὸς Locker.

27. cum in Wolfiana ita ſit diſtinctum τὶς; ἔτος — annotauit Taylor in Lockerano ſic eſſe diſtinctum τὶς ἔτος;

pen. προτέρων.] πρότερον Pariſ. pr. codex Obſopoei, cui id videtur magis atticum et demoſthenicum. dat idem Felic. et in Bauarico ſuperſcriptum eſt. teſte Mountenego idem eſt in Voſſiano et Laudiano.

vlt. δοκεῖ.] δοκοῖ Harley.

12. 1. ὑπηργμένων.] ὑπηρετημένων Bauar. in texto, ſed vulgata ſuperſcripta eſt. eadem lectio ὑπηρετημ. eſt in appendice Francfurtana et Aldina Taylori.

2. ἔμως deeſt Harley.

3. πολλὰ ἀπολωλεκέναι.] πολλὰ ἁπλῶς ἀπολωλεκέναι Aug. ſecundus.

4. τὸν abeſt ab α. ε. η. ϑ. Aug. ſecundo, Harley.

5. πάλαι.] πάλιν. α. Auguſt. ſecundus, Locker.

6. τε.] δὲ Ald. Tayl.

Ibid. ἡμῖν abeſt a Meermanniano.

7. cum in Wolfiana eſſet βϐλόμεϑα (Frankfurtana certe) annotauit Taylor in Lockerano eſſe βϐλώμεϑα (in coniunct.)

9. χρημάτων.] κτημάτων. η.

11. ἐχει.] ἔχῃ Aug. tert.

12. συναναίλωσε.] συναναλώσεται. η. συναιήλωσε Bau. ſed ſuper η ſcriptum eſt α.

14. παρὰ.] περὶ Aug. primi ſupplem. ſaepiſſime ab ignaris et oſcitantibus librariis hae duae praepoſitiones inter ſe permutantur.

16. προϋπαρξάντων.] τῶν ὑπαρξάντων Harl. πρὶν ὑπαρξάντων. Barocc. Par. 8. Locker. Ald. Tayl. et codex Obſopoei. quo iudice haec lectio eſt emendatior et γνησιωτέρα.

Ibid. ὡς τὰ πολλὰ.] verba haec abſunt a Locker. et Bauarico, ſed in hoc ſuperſcripta ſunt ſuper κρίνεται, vt dubites, omiſſane ſint per incuriam, an ſcholium ſint.

18. ἡμᾶς.] ὑμᾶς α. β. γ. ϑ. Aug. 1. 2. Bauar. Sed ἡμᾶς eſſe in Harley. et ſibi magis placere annotauit Taylor.

Ibid. φροντίσαι.] φροντίζειν β. et in texto Bauar. Sed vulgata ſupra ſcripta. item Aug. 2.

19. ἐπὶ.] περὶ Ald. Tayl. ἀποτρεψώμεϑα Harley.

23. ὅποι.] ὅπῃ varietas Wolfiana. ὅπῃ. Paris. 5.

12. 23.

12. 23. γε abeſt ab Aug. tertio, ſed ſupra verſum eſt ſcriptum ab ea manu noua, quae ſcholia adſcripſit; abeſt item a Barocc.

24. ὑμῶν.] ἡμῶν Harley. Locker.

25. δι' ὃν.] δι' ἅ Aug. primi ſupplementum, ſed vulgata ſuperſcripta.

Ibid. ὧν.] ὧν correxit Leſſingianus ὧν Aldinae.

26. Φίλιππος.] ὁ Φίλιππος Aldina Taylori, Aug. prim. et eius ſupplem.

27. μεθώνην.] καὶ μεθώνην Auguſt. ſecundus.

pen. Φερὰς] Φερέας Auguſt. 2.

13. 1. εἶτ' abeſt a Pariſ. tertio.

4. Ἰλυρίας Aldina Tavlori.

5. ἀρύμβαν.] ἀρύββαν. Aug. 1. et ſupplem. eiusdem. item Bauar. ſed hic ſuper primo β. erat μ ſcriptum. Ἀρύβαν Harley.

Ibid. ὅποι] ὅπῃ Ald. P. Manut. et cum in Wolfiana quoque ὅπῃ ſit, annotauit Taylor, in Harley. et Lock. eſſe ἔποι.

Ibid. εἴποι.] εἴπῃ Aug. primi ſupplem. παραλείψω Aldina Taylori. παραλίπω Locker.

6. ἄν τις εἴποι.] τις ἂν εἴποι. Bauar. Meerm. Ald. Felic. ſed Aldina Taylori, appendix Francfurt. et Harl. dant vulgatam. εἴπῃ Locker.

10. πρὸς ἅπαντας abſunt ab Pariſſ. 1. 2. 5 8. 9. Bauarico, Aug. primo, et eiusdem ſupplemento, ab Aug. ſecundo et tertio, Barocc. Meermanniano, ab indice Aldi, Harley. et Locker. item Aldina Taylori.

Ibid. συζῇ.] Wolf (T. VI. p. 138. ed. Herwag.) pro varia lectione, tacito auctore, affert συτῇ, quod quid ſibi velit, ſi non συνῇ ſignificat, haud intelligo. Appellabo impoſterum hanc Wolfianam varietatem, *indicem Herwagianum.*

12. αἰεὶ] ἀεὶ. α. 9. Ald.

13. 13. τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν.] τ. ὑ. δεῖν πρ. Aldina, Taylori, Barocc. Pariſ. octauus, Aug. ſecundus, τ. ὑ. ὅτι δεῖ πρ. Auguſt. primus, et eiusdem ſupplementum. vnde colligitur, in codd. quibusdam fuiſſe τῶν ὑπαρχόντων οἱ (id eſt αὐτῷ) δεῖ πράττειν. In appendice Francfurt. eſt ἔτι δεῖ.

14. ὑμεῖς.] ἡμεῖς Aug. primus et ſecundus, Bauar. ἡμῖν index Aldinus, manus vetuſta in Herwagiana Taylori. ὑμῖν index Herwag.

Ibid. ἐῤῥωμένως omiſit Ariſtides, p. 234.

15. σκοπεῖτε.] σκοπεῖσθε manus vetuſta in Herwag. Taylori. Pariſſ. primus, ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus. Bauaricus, Auguſtanus primus, eiusdem ſupplementum, Aug. tertius, Pannonicus Obſopoei, Meermannianus, Aldina poſterior, cui Weimar. annotator adſcripſerat vulgatam, quae eſt in Aldina prima. vulgatam appello lectionem, quam exhibet editio Pariſina. σκοπεῖσθε quoque dat Felic. ſed appendix Francofurtana dat σκοπεῖτε.

Ibid. τελευτῆσαι.] τελευτήσειν Aug. primi ſupplementum.

16. τὶς ἔτως εὐήθης ἐξὶν ὑμῶν.] τίς ἔτως ἐξὶν εὐήθης ὑμῶν ſupplem. Aug. pr. ἡμῶν Locker.

17. ἀγνοεῖ.] ἀγνοεῖται Harley.

Ibid. ἄν.] ἐὰν Pariſ. quintus. ἀμελήσωμεν] ἀμελήσομεν Aug. ſec.

19. ὥσπερ.] ὄνπερ ſupplem. Aug. pr. Ald. Taylori.

22. ἔτω.] ἔτως Bau. πολλῶν praue Harley.

24. ἐβελόμ. Locker.

26. ἴσως a Locker. abeſt, et ἄν ab Harl. et Aug. ſec.

14. 1. ὑξάτες deeſt Ald. priori, ſed eſt in poſteriore.

3. γε abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, tertio, quinto. Meerm. Aug. tertio, et Bauarico, Lockerano.

5. φημὶ.] ſic et Bauar. in texto, ſed ſuper η ſcriptum eſt α.

14. 5. δή.] δεῖν Meerm. videtur δ' ἂν voluiſſe, quod appendix Francfurtana dat, et Aldina Taylori.

6. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. quintus, Locker.

10. ὀλιγωρήσετε.] ſic et Obſopoei codex et Felic. ὀλιγωρήσοιτε Ald. ambae et Pariſinus tertius, item Laudian.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſ. octauus, P. Manut. Aug. ſecundus.

Ibid. στρατεία.] στρατιὰ Bauar. Harley. errore, quo Auguſtanus primus paene vbique tenetur.

11. ὑμῶν.] margo Lutetianae, ſine auctore; ὑμῖν Aug. tertius, ſed ſcholiaſtes ſuperſcripſit ἦγεν ὑμῶν.

13. οἰκείαν.] οἰκίαν Bauar. crebro errore.

14. ἀκινδύνως ὁρῶν.] ὁρῶν ἀκινδύνως Aug. ſec.

15. περιέσαι.] καὶ περιέσαι Pariſinus octauus. et quia Wolfiana quoque ſic dat, annotauit Taylor, καὶ a Lockerano abeſſe.

16. δή.] δὲ Bauar.

17. τῆς abeſt a Pariſino octauo, et Ald. Tayl.

18. ταῦτα.] τοσαῦτα Locker.

19. χρήματα ὑμῖν.] ἡμῖν χρήματα Harley.

20. ἀνθρώπων abeſt a Pariſino quinto.

22. ἀποδώσετε.] ἀνταποδώσετε codex Obſopoei, Lockeranus.

23. μᾶλλον δ' ἅπαντος.] μᾶλλον δὲ παντὸς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus, item Aug. ſecundus, Aldina Taylori, Harley. Locker. codex Obſopoei, qui hoc iſto mollius pronunciatu iudicat. μᾶλλον δὲ πάντως Aug. primi ſupplem. vocabula τῷ πόρῳ delenda ſibi videri adſcripſerat Taylor.

24. ταῦτ' abeſt a Pariſ. quinto et ſeptimo. εἶναι ταῦτα dat Aug. ſecundus ordine inuerſo.

25. ἡγῆται.] οἶται Locker. γὰρ abeſt ab Harl.

27. μίαν σύνταξιν.] μίαν τὴν σύνταξιν Pariſ. octauus, Harley.

14. pen. πραγμάτων λαμβάνετε.] πραγμάτων ταῦτα λαμβάνετε Pariſ. primus et quintus. λαμβάνειν dat Bauar. in texto, cum vulgata ſuperſcripta. ταῦτα λαμβάνειν εἰς Aldina Tayl.

vlt. ἐϛὶ δὲ λοιπὸν Ald. Tayl.

15. 1. οἶμαι.] εἶναι Bauar. Ald. Tayl.

2. δὲ.] hic quoque liber Obſopoei, et Harley. ſed δὴ dant Auguſtanus ſecundus, Pariſ. primus, tertius, quintus. Ald. Paulus Manut. vtramque lectionem dat Bauaricus, δὲ in texto, δὴ ſuper verſu. δὲ abeſt a Barocc.

3. γενέσθαι τῶν δεόντων.] τῶν δεόντων γενέσθαι Meerm.

Ibid. λέγϐτι δὲ καὶ ἄλλϐς τινὰς ἄλλοι πόρους.] λέγϐσι δέ τινες καὶ ἄλλϐς πόρϐς. Pariſ. octauus, Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harley.

4. ἕλεσθε.] ἑλεῖσθε margo Lutet. auctore tacito.

Ibid. ἄν abeſt a Pariſ. ſecundo, tertio, ſeptimo et octauo, a Bauarico, Auguſtano ſecundo et tertio, Meermanniano, Aldina Taylori.

5. δοκῇ.] δοκεῖ Pariſ. ſec. tert. ſept. octau. Bau. Aug. ſecundus et tertius, Meerm. Barocc. Harl. Lock.

7. νυνὶ τὰ τῦ Φιλίππϐ.] prior articulus abeſt a Bauarico, poſterior a Pariſino primo, ſecundo, tertio, quinto, octauo, ab Aug. primi ſupplemento, ab Aug. ſecundo et tertio, a Meermann. ab exemplis Aldi et Felic. ſed habet appendix Francfurt.

8. ἔτε γὰρ, ὡς δοκεῖ.] ἔτε γὰρ ἔχει, ὡς δοκεῖ. index Lambini, quem ſi ſequaris, omittendum tibi poſtmodum erit ἔχῃ v. 23. extremo.

9. εὐτρεπῶς.] εὐτρεπῶς Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. primi ſupplem. ſed ſic, vt ſuper τ etiam eſſet π exaratum ab eadem manu, item appendix Francfurtana. porro, cum Wolfius edidiſſet, (aut Francfurtana certe

certe) ἐδ' ἂν ὡς, annotauit Taylor, in Harley. et Locker. esse ἐδ' ὡς ἂν κάλλιστα.

15. 10. ἔχῃ.] ἔχοι Augusti. primi supplem. Harley. Ald. posterior. ἔχει Aug. tertius a prima manu, sed noua dedit ἔχῃ. quod etiam ex Aldina prima vulgatae seruarunt et habet Lockeranus.

12. ἤλπιζε.] ἤλπισε Aug. primi supplem.

13. κἄτα διέψευσαι.] καταδιέψευσαι Barocc. sed vulgata est superscripta. eadem lectio est in appendice Francfurtana. in Aldina Taylori reperi καὶ καταδείψευσαι. (sic)

Ibid. δὲ.] δὲ Parisinus quintus.

16. ἀεὶ.] αἰεὶ Paris. sec. tert. sept. Bau. Aug. tert.

20. καὶ ἐδὲ Barocc.

21. δώσοιεν.] δώσειν Paris. septimus et octauus. Harley. a manu prima. δώσειεν Aug. secundus, Lock-Harley. a manu secunda.

Ibid. κοινὰ τὰ θετταλῶν.] sic fuit etiam in Obsopoei codice, qui id praefert lectioni Aldinae κοινὰ τῶν θετταλῶν, iudicans necessariam, et elegantem, et demosthenicam prioris articuli repetitionem. Quod ita profecto habet. Faciunt tamen cum Aldina Parisini quintus, septimus, octauus. Augustanus tertius, P. Manutius, cum Pannonico Lockeranus.

23. ἄν.] εἰ Paris. primus, secundus, quintus, septimus, Harley. Barocc. Augustani primi supplem. Aug. secundus et tertius, Bauaricus, Aldina Taylori.

Ibid. ἀποσεσῃθῇ.] ἀποσεσῃθήσεται. Harley. Paris. septimus et octauus, Augusti. primi supplem. item Aug. secundus, vetusta manus in Herwagiana Taylori. Bauar. index Ald. Aldina Tayl.

Ibid. εἰς.] ἐς Parisinus tertius.

25. ἰλλυρικὸν Aldina Tayl.

26. Inter vrbes αὐτονόμους et ἐλευθέρας discrimen. Litbe Gotha Numaria p. 287. TAYLOR.

16. 1. παρὰ.] manus antiquior in Aug. tertio dederat κατὰ, sed iunior, isto deleto, correxit ad modum vulgatae.

4. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Harley.

5. ἡμέτερον.] ὑμέτερον Paris. primus et octauus, vetusta manus in Herwag. Tayl. codex Obsopoei, Aug. tertius, P. Manutius. vulgatam dat quidem in texto Bauaricus, sed cum υ. super prima litera scripta. ἡμέτ. etiam Taylor ex Harley. annotauit.

6. συναίρασθαι τοῖς πράγμασι.] τὰ πράγματα Ald. Tayl. (sic)

7. παροξύνοντας.] παροξύναντας index Aldi, August. secundus, Aldina Taylori.

8. ἅπαντας.] πάντας Paris. quintus, septimus, octauus. index Aldi.

Ibid. ὡς abest a Parisinis primo, secundo, tertio, quinto, septimo et octauo, ab Augustani primi supplemento, ab Augustano secundo et tertio, a Bauarico, a Meermanniano, ab editione P. Manutii.

Ibid. λάβοι.] λάβῃ Aug. tertius.

9. καθ' ἡμῶν.] καθ' ὑμῶν Harley. τὸν τοιοῦτον κ. Locker.

Ibid. γένοιτο.] γίγνοιτο Aldina Taylori, appendix Francfurt.

10. τῇ χώρᾳ.] τὴν χώραν Aug. secundus.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parisin. primus et octauus, Harley. Locker. August. secundus, Aug. primi supplem. Bauaricus.

11. εἶτ'.] sic correxit etiam Lessingianus εἰ Aldinae posterioris, item is, qui nonnulla correxit in Aldina illa, quam seruat Bibliotheca Senatus Lipsiensis, item in Ald. Taylorana alius. εἶτ' recte exhibet Aldina prior.

14. πότερον.] πότερ' Bauar. Aug. secundus, Harley. Aldina Tayl.

16. 15.

16. 15. ἐὰν.] ἂν Pariſ. tertius.

18. ταύτην deeſt Lock. ταύτης dat Ald. Tayl.

19. λαίβῃ.] λαίβοι Pariſ. primus, Bauar.

Ibid. ετι abeſt a Pariſ. primo, ſecundo, quinto, octauo, ab Aldina Tayl. a libro Obſopoei, a Lockerano, Bauar. et Aug. ſecundo et tertio, Barocc. in quo etiam κωλύσοι legitur. κωλύσῃ dat Locker.

20. μὴ.] εἰ μὴ Pariſinus octauus et Harl.

Ibid. εἰπεῖν abeſt a Pariſ. quinto et octauo.

Ibid. ᾖ.] ἦν Pariſ. octauus.

22. μὴ.] ἃ Aug. pr. ſupplem.

25. ἐκλαλεῖ.] ἐγκαλεῖ Bauar. Aug. ſecundus et tertius, index Ald. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

Ibid. in Aug. 1. ſuppl. diſcerni non poterat, eſſetne πράξει, an πράξῃ exaratum. poſterius in Harley. reperit Taylor.

26. γ' abeſt a Pariſino tertio, et Meermann. et quidem ſtudio ex hoc eraſum.

27. ὑμᾶς.] eſt ſic quoque in Aug. tertio, ſed corrector dedit ἡμᾶς, id quod etiam Morellus e Pariſino octauo enotauit, et Taylor ex Harley.

pen. μόνας abeſt ab Auguſt. primi ſupplem. et Harley. item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori. μόνον dat Locker.

vlt. τῶν ἐκ.] inuerſo haec ordine dat appendix Francfurtana.

17. 1. μηδενὸς.] ἑδενὸς Pariſ. quintus, ſept. octau. Harley. Aug. pr. ſuppl. vtramque lectionem repraeſentat Bauar.

Ibid. πολεμίᾳ.] πολέμᾳ Pariſ. ſeptimus. Aldina Taylori. et videtur index Ald. hoc idem indicare voluiſſe, referens lectionem, quae iam in texto Aldino eſt, ſcil. πολεμίᾳ. quod erroris genus indici illi perquam crebrum et cum aliis quoque indicibus commune eſt, qui

tum temporis ex officinis librariis prodibant, cum adhuc ſupinitas, perturbatio rerum, inſcitia boni ordinis in huiusmodi rebus criticis tenendi, contemtus diligentiae in minutis, ἀρχαιότης denique quaedam, de poſterorum patientia et indulgentia nimium bene ſperans eique velut illudens, et exiſtimationis ſuae quodammodo prodiga dominaretur.

17. 2. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſ. ſecundus, ſeptimus, octauus, Barocc. Locker. Aug. ſecundus et primi ſupplem. Meermann. index Ald. P. Manut. vtramque lectionem repraeſentant Bauaricus et Aug. tertius, ſed in illo ὑ, in hoc ἡ ſuperſcriptum eſt.

3. δεδαπάνησθε.] δεδαπάνηται index Herwag. Auguſt. ſecundus, et quia hoc etiam in Wolfiana eſt, ideo Taylor ex Harley. δεδαπάνησθε annotauit. δεδαπάνησθαι Bauar. ſed ε ſuper extrema ſyllaba ſuperſcripto. δεδαπάνητε Aldina prior. δεδαπάνησθε poſterior, Harl. Lock.

4. δή.] abeſt a Pariſino octauo, Harley. et a ſupplem. Aug. primi.

Ibid. πόλεμος.] καὶ πόλεμος appendix Francfurtana.

Ibid. νομίσαι.] νομίζειν Pariſini primus, ſeptimus, octauus, Harley. ζημιώσεσθαι Aug. 1. ſupplem. Ald. Tayl. ζημιωθήσεσθε codex Obſopoei, manus vet. in Herwag. Tayl. ζημιώσεσθαι Bauar. ſed ε ſuper extrema diphthongo exarato.

5. πρόσεσθ'.] προσέσθ' [id eſt προσέσθαι] Pariſinus primus, προσέσθαι P. Manut. καὶ primum abeſt ab Aldina, quod omitti Wolf. ait ſibi non diſplicere. malit tamen προσέσθαι. adſcripſit καὶ Leſſingianus.

Ibid. ἡ primum abeſt a Pariſinis primo et octauo. item ab Harley. et Aug. primi ſupplemento. poſterioris ἡ loco dat Ald. Taylori γε.

17. 6.

17. 6. ζημία.] ζημίας Pariſini primus et octauus, Aldinae ambae, Felic. in Bauarico eſt ζημία, ſed ſuper extrema litera eſt ας ſuperſcriptum, ab alia manu. vulgata eſt quoque in appendice Francfurtana.

7. συνιδόντας.] συνειδότας Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primi ſupplem. Harley. Locker.

9. ὧν.] ἃ Harley. Pariſ. quintus, ſept. octau. Aug. I. ſupplem. Aldina Tayl. appendix Francfurt. vtramque lectionem repraeſentat Bauaricus.

10. καρπῶνται ἀδεῶς.] ἀδεῶς καρπῶνται Aug. primi ſupplem. Harley.

12. ἐμπειρίαν.] ἐμποριάν Pariſ. octauus.

Ibid. τῷ abeſt a Pariſinis primo, tertio, quinto, octauo, ab Harley. Aug. primi ſupplem. ab Aug. ſecundo et tertio, a Bauar. et Meerm.

14. αἱ.] ἐκ Pariſ. primus.

Ibid. πεπολιτευμένων.] πολιτευομένων Paris. quintus.

15. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. ſeptimus.

pen. καὶ abeſt a Pariſinis primo, quinto, ſeptimo et octauo, item ab Aug. primi ſupplem. Aldina Tayl.

vlt. poſt εἵνεκα ſic erat in Bauarico exaratum ὀλυνθιακὸς A. H H |Δ| Δ Π quod videtur ſignificare, huius orationis στίχους fuiſſe olim numeratos 265.

Ad Olynthiacam ſecundam.

18. 1. Recitat hunc locum bis Ariſtides in Arte. p. 166. ἔνδοξά ἐστι πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν, οἷον ὅταν εἰς τὰ θεῖα ἐπανάγῃς τὰς ἐννοίας. θεῶν εὔνοιαν. τύχης χρηστότητα. οἷον ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι — et p. 206. vbi περιβολῆς ſeu amplificationis genus ait eſſe, vtab infinito ad finitum tranſeatur. καὶ τρίτον παράδειγμα. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις — γενομένην τῇ πολει. εἶτα ἡ ἐπὶ τὸ ὡρισμένον ἀπαγωγὴ. ἐχθηκι-

σα δ' ἐν τοῖς παρῶσι πράγμασι. Scholiaſtes anonymus Chriſtianus ad Hermogenis l. de inuentione p. 352. ἐν μέντοι τισὶ λόγοις καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ προοιμίοις χρησόμεθα. δυσὶ μὲν, ὡς ὁ Δημοσθένης — τρισὶ δὲ, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ὀλυνθιακῶν· ὧν πρῶτον μὲν· ἐπὶ πολλῶν μὲν [18. 1.] δεύτερον δὲ· [18. 16.] τὸ μὲν ἔν, ὦ ἄ. ἀ. τὴν Φιλίππε ῥώμην διεξιέναι· τρίτον δὲ [19. 9.] τὸ μὲν ἔν ἐπίοχον καὶ ἄπιστον καλεῖν etc.

18. 13. Citat h. l. Hermogenes de formis l. 2. p. 353. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπιδιόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη· οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ἔν καὶ πρώην. καὶ πάλιν· ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων.

15. Φαίνεσθαι προϊεμένους.] id eſt προέτας. participium ſubſtantiui locum obtinet, more latino. vt *amans dei*, ita προϊέμενος καιρῶν *omittens oportunitatum*, pro ſocorde, oportunitates dimittente. nam προΐεσθαι alias accuſatiuum adſciſcit. Caeterum citat h. l. Ariſtides in Arte p. 236. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιμερισμοὶ particulares diſtributiones περιβολὴν ἐργάζεσθαι δύναντα· οἷον· ἃ μόνον τόδ' ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ τόδε. μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων [editio Aldina dat τόπε] — συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

17. τὸ μὲν ἔν —] citat h. l. Hermogenes p. 235. ad docendum, quod ſit filum huius periodi multis interpolationibus diſtractae. de eodem admonet p. 284. et idem affert exemplum, addens, id non ſolum περιβεβλημένον, ſed etiam μεσὸν eſſe. Locos ipſos Hermogenis relegat, quemcunque iuuat. Scholiaſtae verba ad p. 235. 12. hic referam e p. 389. 6. ἐνταῦθα δι' ὅλε τε χωρίε τῇ καλεμένῃ μεσώσει χρησάμενος ὁ ῥήτωρ, ἐπεμβολάς τε συμπλέξας ἐπεμβολαῖς, εἰκότως ἐδεήθη τε εὐκρινῆσαι τὸν λόγον αὐτῷ [f. διὰ τε τετ' αὐτῷ δυναμένε σχηματος, τῆς ἐπαναλήψεως, καὶ ταύτης ἁμιᾶς, ἀλλ' ἤδη καὶ δευτέρας, διὰ τὸ μῆκος τῶν ἐπεμβολῶν. εἰρηκὼς

εἰρηκὼς γὰρ· ταῦτα ἂν παραλείψω, καὶ πάλιν κατασκευάσας, αὖθις ἐπανέλαβεν εἰπών· τοῦτον οὐχὶ νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν, καὶ ὅτως τὸ ἐπαγόμενον τῇ προτέρᾳ προτάσει ἀπέδωκε. μέσωσις δέ ἐστι λόγος πλειόνων καὶ μακροτέρων ἐννοιῶν ἐπεμβολὰς περιέχων.

18. 21. post ἡμῖν δὲ videtur ὄνειδος [aut ὑπόμνησιν, aut ἔλεγχον, aut tale quid] τοῦ οὐχὶ καλῶς — deesse. nobis autem afferunt ea dedecus, vel documentum, res a nobis non esse praeclare gestas.

22. Citat h. l. Hermogenes p. 183. ἐκείνη δὲ ἡ παρὰ τῷ Δημοσθένει καὶ χιασθῆναι δύναται· ὁ μὲν γὰρ Φίλιππος ὅσῳ πλείονα — αἰσχύνην ὠφλήκατε.

19. 3. Citat h. l. Hermogenes p. 178. vlt. et 182. 1.

4. ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαβεῖν.] non satis bene concordat haec constructio cum superiori. ego equidem post ὑμῖν δὲ δίκην nihil amplius desiderem. vobis autem poenas debet Philippus. Aut redundant insequentia, aut sic leg. est ἣν ὑμᾶς νῦν παρ' αὐτοῦ προσήκει λαβεῖν. quarum itaque rerum causa Philippus illis quidem, qui consiliis orationibusque suis causam eius penes vos ornarunt atque secundarunt, gratiam debet, vobis autem poenas, quas ab eo poenas sumere vos nunc decet; eas res commemorandi tempus nunc non video satis oportunum.

5. τούτων οὐχ ὁρῶ νῦν τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν videtur recte habere, neque opus esse, vt ὑπὲρ cum Mountenego addatur, quamquam auctoritate codicum complurium munitum. idem est ac si dixisset, οὐχ ὁρῶ νῦν καιρὸν τοῦ ταῦτα λέγειν.

15. Hermogenes p. 287. εἰ γε βραχεῖαι εἶεν αἱ ἐπεμβολαί, ἀλλὰ μὴ μακραί, μᾶλλον γοργόν, ἢ περιβεβλημένον ποιοῦσι τὸν λόγον. οἷον· τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι, ὁρᾶς, πῶς εὐκίνητος καὶ γοργὸς ὁ λόγος ἐστίν. ἐγένετο δὲ διὰ τὴν ἐπεμβολὴν τὴν ὅσαν βραχεῖαν, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει.

19. 18.

19. 18. ad hunc aliumue ſimilem locum reſpexit Harpocr. v. παραικρέεται.

20. locum hunc citat Apſines in Arte p. 691. 38.

27. κατασκευάσαι bene habet. eo quod argutis ſtrophis clandeſtinisque amicorum, quos Philippus Athenis alebat, molitionibus, effecit hoc, vt fides haberetur illi quondam celebri, vulgi crebris ſermonibus iactato arcano. κατασκευάζειν eſt impoſturam quaſi compaginare, commachinari, et vt vocabulum graecum ſonat, conuaſare, h. e. comminiſci, conſuere.

pen. poſt φιλίαν videtur ἐξαιρούμενον, vel tale quodpiam deeſſe. dicas, e praemiſſis tacite repeti oportere προσαγόμενον. Ego vero dubito, num bene graece dicatur φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι, pro πρ. τινα.

20. 1. ἀδικῆσαι.] eripuit enim nobis Philippus, ſociis, qui tum eramus, ſuis, ciuitatem noſtrae ditionis, quo iura ſocietatis violauit.

2. ἐκείνοις.] Olynthiis puta.

13. παρέσῃ ex Aug. ſecundo praetuli vulgari πάρεσι. eum ad locum deuenerunt res Philippi.

16. πιστεύσουσιν in futuro, praetuli vulgari πιστεύουσιν.

20. καὶ λιμένας.] malim καὶ τὰς λιμ. cum articulo, vt modo praeceſſit τὰ χωρία, et inſequitur καὶ τὰ τοιαῦτα.

27. ἀνεχαίτισε.] citat h. l. Harpocration hac voce. Significat hoc v. primitus crines vel pilos animantis retro, antrorſum, a tergo ad frontem reagere. hinc, quicquid eſt, in aduerſum retorquere.

pen. Marcellinus ad Hermogen. p. 313. cfin. ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κατὰ ψυχὴν, πρόεισι μέχρι τῶν ἐκτός. οἷον, πῶς ἔχει ψυχῆς Φίλιππος; [declaratur hoc p. 19. Demoſth.] ὅτι ἀθυμεῖ, (ſic) καὶ ὅτι ἐκ ἔξιν ἀδικεῖν τα καὶ ἐπιορκεῖν τα καὶ ψευδόμενον δύναμιν δικαίαν κτήσασθαι. πῶς τὰ ἐκτός; ὅτι θετταλοὶ ἄπιστοι.

ὅτι

ὅτι Ἰλλυριοὶ καὶ Παίονες ἐλευθερίας ἐπιθυμοῦσιν. ὅτι τῶν προσόδων ἐσέρηται καὶ σεσήσεται. ὅτι εἰς σενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. καὶ ὅπως ἔχουσιν οἱ Μακεδόνες. καὶ ἑξῆς. ἐπὶ μὲν ἓν τῶν κοινῶν [de rebus, non vni propriis, ſed quas multi participant.] τὰ ἐκτὸς μάλισα τὴν χορηγίαν ἡμῖν παρέξεται. ἡνίκα δὲ πρὸς τύραννον, ἢ δυνάστην, ἢ ὅλως ἕνα ἄνδρα ὁ πόλεμος ᾖ, χώραν ἡμῖν τὰ ἀπὸ τῆς ψυχῆς παρέξεται. ἐξετάσομεν γὰρ ἐπιβουλὰς, ἀπάτας, ἀδικίας. ὡς Δημοσθένης ἐποίησε. χρησόμεθα δὲ καὶ τοῖς ἔξωθεν. ὃν ἀποχρήσει δὲ τὰ τῶν πολεμίων μόνον διαβάλλειν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὰ οἰκεῖα συσῆσαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ Περικλέους δημηγορίᾳ.

21. 1. Citat h. l. Hermogenes p. 334. cfin. λοιπὸν εἶδος τρίτον ἐστὶν, ᾧ καὶ ὁ ῥήτωρ κέχρηται. γίνεται δὲ, ὅταν τροπῇ τινι χρησάμενοι μὴ σφόδρα αὐσηρᾷ, μηδὲ σκληρᾷ, κατ' ἀκολουθίαν ἐκείνης ἑτέραν ἐπενέγκωμεν τροπὴν, σκληροτέραν μὲν, ὃ μὴν δοκοῦσάν γε εἶναι τοιαύτην διὰ τὸ προειρημένον. οἷον· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γε ἥνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ, τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ περὶ αὑτὰ καταῤῥεῖ. τὸ γὰρ ἤνθησε τροπικὸν μὲν, ὃ μὴν αὐσηρὸν, οὐδὲ σκληρόν. τὸ δὲ καταῤῥεῖ σκληρὸν ἰσχυρῶς. ὃ μὴν τοιοῦτον ἐφάνη διὰ τὸ ἐξ ἀκολουθίας εἰρῆσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀνθέων τῶν μαραινομένων τὸ καταῤῥεῖν σχεδὸν κυρίως λέγεται. ἤδη δὲ αὐτῶν [f. αὐτοῦ] τὴν ἄγαν σκληρότητα καὶ τὸ παρακείμενον αὐτῷ ἀφεῖλε, λέγω, τὸ· τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται.

Ibid. εἰς μὲν ἅπαξ.] hic deeſſe videtur προχωρεῖ, vel tale quid. *Semel quidem ſuccedunt.* Pro ἅπαξ exhibet Thomas M. καθάπαξ h. v. p. 479. et Ammon. v. καθάπαξ.

4. περὶ αὑτὰ.] ipſa a ſemet ipſis, per ſemet ipſa deſtruuntur, et ſuper ſemet corruunt. Simile ductum a niue in ſemet contabeſcente.

21. 4.

21. 4. Celebris ſententia, ſaepius recitata, vt a Minuciano p. 142. 8. Apſine p. 701. 17. παραβολὴ παραδείγματος τούτῳ διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν παραβολὴ ἀπ' ἀψύχων, ἢ ζώων ἀλόγων λαμβάνεται. ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ὡς δ' ὅτε τις ϛατὸς ἵππος. ἀπὸ δὲ ἀψύχων, ὡς παρὰ Δημοσθένει· ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου. τὰ δὲ παραδείγματα ἐκ γεγονότων ἤδη πραγμάτων λαμβάνεται, ἢ προσώπων. Scholiaſtes ad Hermog. p. 398. [ad locum H. p. 274. 22.] ſchema hoc appellat ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ὁμοίου. conf. Schol. Pindari p. 5. b. ed. Oxon.

11. poſt ἀρέσκει μοι deeſſe videtur μάλιϛα. ita inprimis mihi probatur.

13. ταῦτα.] quae modo docui, de fidei et veracitatis praeſtantia, fraudisque peſtifero exitu, item de Philippi moribus.

17. verba οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις vncis incluſi, in Auguſtano literis minutis ſuper verſu, pro ſcholio ſcripta.

25. pari modo vocabula, τὴν μεταβολὴν, ſuſpicor tollenda eſſe, vt ſcholium vocabuli μεταϛάσιν.

22. 10. πάντ' ὠφελεῖ.] malim πάντως ὠφελεῖ. vtique, ſemper, certe prodeſt. Sigla, circumflexo ſimilis, ως ſignificans, facile fieri potuit vt omitteretur.

17. τοῦτο ἐζήλωκε.] Sed quidnam? nil praeceſſit. non certe τὸ ἐπιθυμεῖν δόξης. num ergo καὶ τοὺς ὁμοίους [id eſt τοὺς ὁμοίως ἑαυτῷ δόξης ἐπιθυμήσαντας] ἐζήλωκε. Sed iam intelligo, quid rei ſit. τοῦτο deſignat inſequens, καὶ παθεῖν τι κινδυνεύων. hoc ſtudet, ad hoc contendit, vt nempe, ſi neceſſe ſit, et caſus ſic ferat, vel corporis ipſius artuumue iacturam patienter perferat.

19. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα.] Schema hoc appellat Hermogenes, locum hunc recitans, καθ' ὑπέρθε-

ὑπέρθεσιν ὑπέρβατον. Scholiaſtes autem ad Hermog. π. ἰδεῶν hunc eundem locum allegans, appellat ὑπέρβατον κατ' ἀναφοράν, auctorem laudans Tiberium.

22. 25. ἔργα ſunt arua et ſata omnia, vites, horti, quibus colendis vita toleratur, victus quaeritur. τὰ ἴδια ſunt propria cuiusque domicilia, artes manuariae, quas exercet, et res familiaris.

26. πορίσωσιν.] πορίζειν h. l. eſt idem atque πορίζεσθαι. ſibi quaerere, comparare labore ſuo, vt frumenta, vina, oleum, et ſimilia. negata copia ea vendendi, quae, quoquo potuiſſent modo, ſibi peperiſſent. non ſim tamen alienus a lectione ποιήσωσιν. graeci dicunt ποιεῖν σῖτον, ἔλαιον, pro manuum ſuarum labore parere. *gewinnen, erbauen.*

vlt. ἔχουσι.] ſubaudi γνώμης. Φιλίππῳ idem eſt atque πρὸς Φίλιππον.

23. 2. πεζέταιροι.] videtur haec melior eſſe lectio, quam altera, vulgari vſu item trita, πεζαίτεροι. quae eſt penes Harpocrationem, quem v. et Brodaeum defenſorem nacta eſt Miſcell. V. 34. p. 549. T. II. Lampadis Gruteranae.

4. citant h. l. Ariſtides de dictione ciuili p. 256. 6. Hermogenes p. 432. 13. Schol. Hermog. p. 34. 15. et p. 45. 8. et p. 380. vbi in generibus τῶν ἐξ ὑποβολῆς λέγειν numerat, his verbis. ἢ [ſcil. ἐξ ὑποβολῆς λέγειν eſt] ὅταν ἐάσας ἐξ εὐθείας προενεγκεῖν τὸν λόγον προσώπου τινὸς ὑποβολῇ χρήσηται, κἀκείνῳ περιθῇ τοὺς λόγους. οἷον· ὡς ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τ. χ.

7. οἷος videtur vitioſe redundare, atque tollendum eſſe, vt natum ex οἷς poſteriore ſyllaba vocabuli αὐτοῖς, quod modo praeceſſit.

11. Locum hunc videtur Athenaeus p. 614. E. 8. tangere.

13. citat h. l. Harpocr. v. κορδακισμός. Inter lectiones, quae ambae olim in libris fuerunt, παρεῶσθαι et παρεωρᾶσθαι, ambigo, vtram praeferam.

23. 15.

23. 15. λῃσὰς nullo modo huic loco conuenit, cuius ſententia poſtulat potius δικελισὰς, id eſt θαυματοποιὰς, mimos, hiſtriones. v. Heſych. h. v. tangit h. l. Athenaeus p. 614. E.

21. v. Thomam M. v. γελοῖος p. 186.

27. citat h. l. infra p. 155. et 156. iisdem verbis recurrentem, Stobaeus p. 566. 22. ſic dans: συσκιάσας τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, et in fine ſententiae τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται ταῦτα πάντα. item Dionyſ. Halic. T. II. p. 190.

vlt. ταῦτα addidi.

24. 3. τέως dedi pro ἕως, quod etiam apud Stobaeum eſt h. l. recitantem p. 540. 28.

6. locum h. citat Plutarchus Opuſc. p. 69. 37.

12. citat Hermogenes p. 435. 7. vbi Herm. Aldinus dat νομίζῃ et ἀνδρὸς, pro ἀνθρώπε.

14. τὸ ὅλον.] articulum addidi.

17. ad ἑλοίμην vt μᾶλλον addatur, quod ſententia vtique poſtulat, neceſſe nil eſt, vſu linguae ſic ferente, vt ſaepiſſime ibi ſubaudiendum omittatur, vbi requiritur.

21. αὖ τὸν contraxi in vnum vocabulum αὐτὸν. ipſum deſidentem, deſidia, ſegnitie torpentem aliquem, nam τινα ſubauditur.

23. Locum hunc Hermogenes Criſpini (nam in Aldino reperire nequeo) ſic exhibet: ὃ δὴ θαυμαστὸν, εἰ στρατευόμενος ἐκεῖνος καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασιν, ἡμῶν μελλόντων καὶ φοβουμένων περιγίνεται. verumtamen p. 177. 13. Hermog. rurſus recitatur hic idem locus vulgatis conuenienter.

pen. citat Hermog. p. 177. 25.

25. 4. citat h. l. Schol. Hermog. p. 315. vbi pro ἐν Ὀλυνθιακῶν ἓν ταῦτά φησι leg. eſt ἐν Ὀλ. δευτέρῳ ταῦτά φ.

9. πάντας.] malim καὶ πάντας.

25. 17.

25. 17. ταὐτὰ correxi, pro vulgari ταῦτα. Ad ἅπερ νυνὶ addidi particulam copulantem.

23. ῥᾷον.] malim ῥᾴω in plurali. πάντα πέφυκε ῥᾴω φυλάττειν τὰς ἔχοντας, idem est ac si dixisset, πέφυκεν ὅτω φύσει τὰς ἔχοντας δύνασθαι πολὺ ῥᾷον φυλάττειν — Citat h. l. Stobaeus p. 328. 36.

25. post τῶν πρότερον videtur ὑπαρξάντων deesse.

26. 5. πρώτων (in genitiuo plur.) de meo dedi, pro vulg. πρῶτον. et nunc ab Harleyano confirmatum reperio.

10. aut κἂν cum ἂν est mutandum, aut sic leg. ὑμέτερα. praemia belli vestra sunt. hic desinit sententia. tum incipit noua. οἷον ὑμετέρα Ἀμφίπολις. E. c. vestra est Amphipolis, h. e. vos eam iure, vt vestrae ciuitatem ditionis reposcitis. κἂν ληφθῇ atque si recuperetur, statim vos eam aufferetis.

14. Σίγειον.] citat h. l. Harpocr. hac in voce.

19. olim sic erat: τὰς ἀνάγκας ἀκούσητε, τότε ἀφίετε. ego cum distinctione lectionem mutaui. vbi necessitates illas audieritis, dimittitis reos.

23. citat h. l. Thomas M. p. 724. v. πολιτεύομαι.

25. citat Pollux VIII. 100.

vlt. τοῖς μὲν.] verborum nonnihil insolentius traiectorum haec est sententia, ac si dixisset: τοῖς μὲν ὑμῶν ἀποδώσετε μόνον τὸ ἐπιτάττειν, ὥσπερ ἔχουσιν ἐξουσίαν τυραννικήν.

Varietas lectionis ad Olynthiacam secundam.

Argumenti. 4. ὄντος abest a Bauar. Aug. sec. appendice Franc. Gonuilliano. (qui etiam δεδιόσιν versu 3. dat, in datiuo plur. participii) ὡς δυσπολέμητον τὸν Φίλιππον dat Locker.

17. 4. argum. παρελθὼν ὁ Δημοσθένης.] Sic etiam Gonuill. nam Wolf. dederat παρ. δ' ὁ Δημ. Lockerapus autem dat παρελθὼν δὲ Δημοσθένης.

6. ὕποπτον αὐτὸν.] inuertit Gonuil.

pen. ἰδίαν.] οἰκείαν codex Obſopoei.

Orationis ipſius in titulo, pro ὀλυνθιακὸς dedit Pariſinus ſeptimus et Harley. ὀλυνθιακῶν. In Auguſtano ſecundo illa oratio, quae orditur a verbis ἐχὶ ταὐτὰ παρίσταται inſcribitur ὀλυνθιακὸς δεύτερος, quae eſt in vulgatis noſtris libris tertia; et contra, quae in aliis ſecunda eſt, in hoc Auguſtano ſecundo eſt tertia, incipiens a verbis ἐπὶ πολλῶν μὲν. In argumentis tamen mutatum nihil eſt. Argumentum προσήκαντο μὲν praeſcriptum eſt orationi incipienti a verbis ἐχὶ ταὐτὰ, et argumentum ἔπεμψαν βοηθεῖν praeſcriptum eſt orationi incipienti a verbis ἐπὶ πολλῶν.

18. 2. παρὰ.] περὶ Ald. Sed in Weimarano, et Aldino Leſſingiano, et in eo Aldino, quo quotidie vtor, e bibliotheca Senatus Lipſienſis mutuo ſumto, correctum eſt παρὰ. duae hae praepoſitiones inter ſe creberrime permutantur. περὶ eſt quoque in appendice Francfurtana.

3. γενομένην.] γινομένην Pariſini primus, ſeptimus et octauus. Harley. γιγνομένην Bauar. Aug. ſecundus, appendix Francfurt.

4. πολεμήσοιτας.] Sic alios habere annotauit Wolf. qui ipſe dedit e Felicianea πολεμήσαντας. Iſti alii a Wolfio deſignati ſunt Aldina vtraque, item Morelliana, de quibus ei conſtare potuit. acceſſere poſtmodum Voſſ. Harley. Locker.

5. χώραν.] Sic correxit Leſſingianus pro χόραν Ald.

6. τὸ μέγιστον.] ὃ μέγιστον Aug. primi ſupplem. τὸ δὴ μέγιστον Aldina Tayl.

18. 8.

18. 8. ἑαυτῶν.] αὐτῶν Harley.

9. εἶναι abeſt a Baro c. et Pariſino primo.

11. αὐτὸς.] ἡμᾶς Aldina Taylori.

12. εἶναι δέξωμεν.] δέξωμεν εἶναι Aug. ſec. δόξομεν in fut. i. indicat. Laud. appendix Francf.

15. ὑπὸ.] ἀπὸ Ald. Tayl.

16. τε abeſt ab Aug. ſec.

18. προτρέπειν μάλιστα τὰ δέοντα Aldina Taylori, item Pithoeanus, teſte Mountenego.

20. εἴποι.] εἶπῃ Ald. P. Manut. Sed vulgatam Taylor ex Harley. annotauit.

Ibid. ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινά.] ἐκείνῳ μέν τινα ἔχειν φιλοτιμίαν. Harley. Aug. primi ſuppleni. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. τινα abeſt a Pariſino primo et a Barocciano. μὲν et τινα abſunt a Locker.

21. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſinus octauus, Auguſtanus ſecundus, Harley. index P. Manutii.

Ibid. ἐχὶ καλῶς.] ἐχ ἱκανῶς Pariſinus octauus.

23. αὐτέ.] αὐτῆ Pariſinus quintus, P. Manut. ἑαυτῆ Aldina Tayl. Paris. ſeptimus et octauus.

Ibid. θαυμαστότερος.] θαυμασιώτερος Aug. ſecundus.

vlt. ἔν abeſt a Pariſ. octauo et Harley.

19. 1. σκοποῖτο.] σκοπεῖται Pariſinus octauus, Harley.

Ibid. ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγενημένον.] Sic eſſe in Harley. et Locker. annotauit Taylor, quoniam Frankfurtana ſic dat: ἂν μέγαν αὐτὸν ἴδοι, vt eſt in Aldina et Paul. ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν μέγαν ἴδοι γεγ. Aug. ſecundus.

2. αὐτέ.] αὐτῆ Pariſini ſecundus, tertius, quintus, P. Manut.

3. ἔν deeſt Ald. Tayl.

19. 4. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius.

Ibid. λαβεῖν τέτων, ἐχὶ.] λαβεῖν ὑπὲρ τέτων, ἐχὶ Ald. Tayl. Pariſinus octauus, ſupplem. Aug. primi, Bauaricus, Harley. Etiam Mountenegus ὑπὲρ e Pithoeano addidit. Eſt quoque ὑπὲρ in appendice Francfurtana. Auguſtanus ſecundus, Aldina vtraque, Felic. ſic diſtinctum dant locum hunc λαβεῖν, τέτων ἐχὶ. Voſſianus, teſte Mountenego, dat τᾶτον.

6. poſt ἔνι addit appendix Francfurtana λέγειν. nec non exemplum Aldinae Tayloranum, quorum amborum idem fons eſt, exemplum Pithoei.

Ibid. βέλτιον.] βέλτιϛον Ald. P. Manut. Wolf. Laudianus, teſte Mountenego, qui vulgatae ſuffragari ait Pithoeanum, Voſſianum et Baroccianum. ſuffragatur item Lockeranus et Harley. et app. Fr.

8. φαίνοιντ' ἄν Ald. Tayl.

Ibid. δοκιμάζειν.] γρ. δικάζειν Pariſini primus et ſecundus.

10. τὰ abeſt a Meermanniano.

11. φήσειε κενὴν, δικαίως.] φήσειε δικαίως κενὴν. Aug. tertius. pro ſecunda voce dat Aug. ſecundus κοινὴν. λοιδορίαν ἂν εἶναι φήσειέ τις κενὴν Locker.

Ibid. τις ἄν.] ἄν τις Ald. Tayl. Pithoeanus. ἄν abeſt a Voſſiano.

12. πώποτε.] ποτε Pariſ. primus, Voſſianus, Baroccianus, Locker.

Ibid. τέτοις ἐλέγχειν etiam eſt in textu Bauarici, ſed ſuperſcriptum eſt γρ. τοιᾶτον ἐλέγχειν. quae lectio ſi admittitur, addendum erit ὄντα.

14. δυοῖν ἕνεκα.] δυεῖν ἕνεκα Harley. Pariſinus primus, ſupplem. Aug. primi. δυεῖν εἵνεκα Pariſinus octauus. εἵνεκα Ald. Tayl.

Ibid. ἡγᾶμαι συμφέρειν.] συμφέρειν ἡγᾶμαι Bauaricus, Auguſtanus ſecundus et tertius.

19. 16. καὶ τῶ τὰς.] genitiuum omittit Harley.

18. νῦν abeſt ab Aug. tertio, Harley. Bauarico, ſed in hoc ſuperſcriptum eſt καὶ νῦν.

Ibid. pro ηὐξήθη dant Laudianus et Baroccianus ηὐξύνθη.

20. αὐτῷ.] αὐτοῦ Pariſini primus et ſecundus, Auguſt. ſecundus, Aldina Tayl. Barocc. Meermann. Pithoeanus, Bauaricus, (ſed huic ſuperſcriptum αὐτῷ) et indices Aldorum et Fel.

Ibid. μὲν abeſt ab Aug. primi ſupplemento, ab Auguſtano ſecundo, a Laudiano, a Bauarico, ab Aldi et P. Manutii exemplis. verum in Aldi indice repraeſentatur. Mountenegus ex Aldino affert ἐγὼ μὲν ἔν. Sed in eo, quo vtor, eſt ἐγὼ γὰρ. aut ergo ille errauit, aut aliud ei exemplum Aldinum ad manus fuit a noſtro diſcrepans.

21. καὶ αὐτὸς abſunt ab Aug. primi ſupplemento. Solum αὐτὸς abeſt a Pariſino octauo. ἡγεῖμαι Aldina Taylori.

Ibid. εἶναι abeſt a Pariſino quinto, ab Aug. primi ſupplemento, a Bauarico et Meermann. καὶ αὐτὸς φοβερὸν τὸν φίλιππον καὶ θαυμαστὸν [ſine εἶναι] Harley. Locker.

22. τὸν φίλιππον καὶ θαυμαστὸν.] καὶ θαυμαστὸν τὸν φίλιππον. Ald. P. Manut. Laudianus, Aldina Tayl.

Ibid. αὐτὸν abeſt a Bauarico, et Auguſtano ſecundo. αὐτὸν ἑώρων (ſic ſtructa vocabula) dat Harley.

24. ἡμετέραν.] ὑμ. Locker.

Ibid. τοκαταρχὰς.] τὸ κατ' ἀρχὰς P. Manut. v. Obſopoei annotationem ad p. 1, 1.

25. βϐλομένϐς.] βϐλομένοις Bau. appendix Francfurtana.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſini ſecundus et tertius, Locker. Aug. primi ſupplem. Bauar. Meermann. Aldina Taylori.

19. 27. pro τῷ dant τὸ Aldinus Leſſingianus, Pariſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, item Weimaranus, Auguſtani primi ſupplem. et Aug. ſecundus atque tertius, necnon Bauaricus, et Pithoeanus, item ed. Wolfii. ſed τῷ dat appendix Francfurtana. ego vtrumque copulaui. τῷ θρυλλέμενόν ποτε τὸ ἀπόῤῥητον Ald. Tayl.

Ibid. κατασκευάσαι.] κατασκευάσειν. Aldina Tayleri, Laudian. Pariſini primus, ſecundus, quintus, Weimaranus, Meermannianus, Aug. tertius a noua manu, vetuſtior enim aliud neſcio quid, eraſum, dederat, item Pithoeanus et Felic. ſed appendix Francf. dat vulgatam, item Harley. In Bauarico eſt vulgata, ſed recentior manus duas obliquas parallelas virgulas ειν repraeſentantes ſuper αι adſcripſerat. Vulgatam eſſe in Voſſiano, Laudiano, et Barocciano, teſtatur Mounteneg.

pen. προσαγόμενον.] προσαγαγόμενον appendix Francfurtana, Laud.

vlt. ἡμετέραν.] ὑμετέραν Pariſ. primus et ſecundus, Locker. Aug. primi ſupplem. et ſecundus, Pannonicus Obſopoei, Bauaricus, Meermann.

20. 1. πρότερον.] προτέρως Pariſinus octauus, Harley.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Pariſini ſecundus et tertius, Locker. Aug. primi ſupplem. Bau. Meerm. Aldus, (cuius index voluit vulgatam exhibere) index P. Manutii.

4. πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν.] ſic etiam Harley. et Locker. ſed πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν πολεμήσειν Aldus, P. Manutius. pro futuro dat aoriſtum πολεμῆσαι Pariſinus primus.

7. ἀεὶ.] αἰεὶ Pariſini ſecundus et tertius, item Bauar.

9. ἑαυτοῖς.] αὐτοῖς Pariſinus quintus.

10. ὀφείλει νῦν διὰ Ald. Tayl.

20. 12. καιρᾷ.] καιρὸν Aug. ſecundus, forte voluit καιρῶν.

13. πρὸς τύτῳ Harley. ſed ad πάρεσι, quod eſt in Wolfiana pro παρέσῃ, Taylor nihil annotauit.

14. ὑμῖν.] ἡμῖν P. Manut.

15. ταῦτ' ἐγὼ λέγω.] ταῦτα λέγω. Aug. ſecundus, ſine ἐγὼ.

Ibid. verba ab hoc ἢ ὡς ad alterum, quod eſt verſu 16. abſunt per librarii errorem a ſupplem. Aug. primi.

16. πιϛεύσειν.] πιϛεύσωσιν Laudianus, Pithoeanus, Auguſtanus ſecundus, Bauaricus, Meermann. Felic. ſed appendix Francfurtana vulgatam dat, forſitan ex Aldo, item Harleyanus.

Ibid. αὐτῷ et ὡς abſunt a Pariſino octauo. αὐτῷ abeſt a Bauarico, ſed in margine annotatum eſt cum ſigno γρ.

17. αὐτῶν.] αὐτῶν Pariſini primus, ſecundus, tertius, ſeptimus, Ald. P. Manut.

20. τῷ.] τῷ Pariſ. octauus.

Ibid. καὶ λιμένας abſunt ab ed. P. Manutii.

21. προσειληφέναι Harley.

23. ταῦτα.] ταὐτὰ Auguſtani primi ſuppl. Aug. tertius, Bauar. Meermann. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurtana dat vulgatam et Locker.

Ibid. συμπονεῖν.] πονεῖν ſimplex Pariſinus tertius.

24. φέρειν.] συμφέρειν Ald. Tayl. vna cum altero ferre. raro modo vſurpandi.

25. οἱ abeſt a Pariſinis primo, ſecundo, quinto et ſeptimo, ab Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundo et tertio, Bauarico, Meermanniano, Lockerano.

Ibid. καὶ πονηρίας abſunt a Pariſino octauo et Aug. tertio. τις abeſt ab Ald. Tayl.

20. 26. *καὶ μικρὸν πταῖσμα.*] in margine Bauarici ſcriptum eſt *γρ. ἢ τὸ τυχὸν πταῖσμα.* In Locker. eſt *καὶ σμικρόν τι πταῖσμα.*

21. 2. *βραχὺν.*] *μικρὸν* Pariſinus quintus. *ἤνθηκεν* Aldina Taylori. pro *ἐπὶ* dat Laud. *νυνὶ.*

3. *τύχῃ.*] *τύχοι* Pariſinus quintus et ſeptimus.

4. *καὶ πλοίῳ* abſunt ab ed. P. Manutii.

6. *ἰσχυρόταται.*] *ἰσχυρότερα* Pariſinus primus, Aug. primi ſupplem. Meermannianus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. In Bauarico idem ſuperſcriptum eſt. ſed pro nulla habenda eſt haec varietas, nata ex errore librariorum, terminationem comparatiui et ſuperlatiui eodem compendio exarantium. *ἰσχυρώτατα* (per *ω*) dat Aug. ſecundus.

Ibid. *ἔτως* Weimaranus. Saepiſſime *ἔτως* ante conſonantem ſcriptum inueni, vt certus ſim, vanum eſſe praeceptum grammaticorum, *ἔτω* ante conſonantem, *ἔτως* ante vocalem inſequentem eſſe exarandum. *ἔτω τῶν πράξεων* (ſine *καὶ*) dat Harley.

8. *ἐν* abeſt ab ed. P. Manutii.

9. *δὴ.*] *δὲ* Aldina Taylori.

Ibid. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Pariſinus primus, Locker. Aug. ſecundus et tertius, Bauar. (ſed ſuperſcripto *ὑ.*) Ald. P. Manut.

Ibid. *ἅμα* abeſt a texto Bauarici, ſed ſuperſcriptum eſt. abeſt item ab Aug. ſecundo. *ἅμα μὲν τοῖς Ὅλ.* dat Harley.

10. *λέγει.*] *λέγῃ* Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus. Locker. *λέγοι* Harley.

11. *ἔτως.*] *ἔτος* Ald. P. Manut. Locker. Aug. ſecundus et tertius. In Aldinae Weimaranae dextro margine ſcriptum eſt *ἔτω*, in ſiniſtro *ἔτως.* In Bauarico vtraque lectio exhibetur.

14. *ἀπαιτεῖν, καὶ.*] *ἀπαιτεῖν αὐτὸν καὶ* Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. Aug. tertius. ſed medium

dium vocabulum erat in hoc a noua manu adiectum. Bauaricus cum vulgato consentit, sed superscriptum est γρ. καὶ ἀπαιτεῖν αὐτὸν. et idem est quoque in appendice Francfurtana.

21. 15. σκοπεῖσθε etiam Bauaricus dat, sed super extrema litera pictum est αι. σκοπεῖτε Locker.

Ibid. post τᾶτο superscriptum est in Bauar. γρ. καὶ δεῖ.

16. ἐρᾶσι etiam in Bauarico est, sed ῶ scripto super diphthongo. Verba οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις in Aug. primi supplemento literis minutioribus erant, pro scholio, superscripta.

17. ἡμῶν.] ὑμῶν Aug. 1. supplem. Bau. Meerm. Aldus, P. Manutius. Sed ἡμῶν ex Harleyano annotauit Taylor. pro καὶ ἔργον τι dat Aldina Taylori τὰ ἔργα. pro δεικνύειν dat Harley. δεικνύναι.

20. τὰ πράγματα.] τὰ ἐργα Harl. supplem. Aug. primi, appendix Francfurtana. vtramque lectionem exhibet Bauaricus.

22. ἑτοιμότατ'.] ἑτοιμότερον Aug. primi suppl. In Aug. tertio videtur vulgata a prima manu fuisse, sed noua correxit ἑτοιμότερον. et hoc est quoque in appendice Francfurtana, et Harl. et Aldina Taylori.

23. ἀπιστᾶσι πάντες.] ἀπιστᾶσιν ἅπαντες Aug. primi supplem.

24. δὴ.] δὲ Ald. Felic. sed δὴ dat Locker. et Harl.

27. κἂν ταῦτα.] Bauaricus hoc dat in margine cum γρ. nam in texto dat κἀνταῦθα. hoc ipsum κἀνταῦθα reperi in Aug. sec. qui sic dat: κἀνταῦθα καὶ θελήσητε, ὥσπερ προσήκει καὶ δεῖ, παραινεῖν. Etiam Barocc. dat παραινεῖν.

pen. περαίνειν.] παραινεῖν Parisinus secundus, Meermann. Bauaricus in texto, (margo enim vulgatam exhibet) index Aldinae videtur etiam hoc dare

voluiſſe; reddit enim, ſolito ſibi errore, lectionem texti Aldini περαίνειν.

22. ἓν μὲν προσθήκης μέρει ἐστί τις.] ἐν μὲν προσθήκῃ μερίς ἐστί τις Pariſini ſecundus et ſeptimus, Bauaricus in texto, ſed margo vulgatam dat. In Auguſtano tertio videtur varietas a manu prima fuiſſe data, ſed corrector eam ad vulgatae modum reformauit.

4. σμικρὰ.] μικρὰ Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus, Bauar. Harley.

5. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. primi ſupplem. Harley.

6. τοῦτο.] τοιοῦτο Pithoeanus, et appendix Francfurtana, item Aldina Taylori, [qui tres codices omnes videntur vnus codex eſſe,] necnon Bauar. in texto, ſed margo dat vulgatam cum γρ.

7. νοσοῦσι καὶ abſunt a Bauarico, et ab Auguſt. ſecundo.

9. ἐβοήθησε.] ἐβοήθησαν Pariſinus primus, Barocc. Bauaricus, Meermann. Voſſianus, Aldina prior. ſed in poſteriore eſt vulgata.

Ibid. ὅποι.] ὅπῃ Ald. P. Manut. ſed ὅποι ex Harley. et Locker. annotauit Taylor.

Ibid. προσθῇ κἂν μικρὰν.] προσθείη ἂν μικρὰν Aug. tertius. σμικρὰν Locker.

14. αὐτὴν abeſt a Pariſino primo et Locker.

15. ἑαυτῷ.] αὐτῷ Pariſ. primus.

19. τὴν τοῦ διαπράξασθαι.] τὴν διὰ τοῦ πράξασθαι Aug. tertius.

21. ἀσφαλῶς abeſt a Meermann.

23. αἰεὶ.] ἀεὶ Ald.

Ibid. ταῖς στρατιαῖς Harley.

Ibid. ἄνω τε καὶ κάτω.] ἄνω κάτω (ſine intermediis) Bauar. in texto. ſed margo vulgatam dat cum γρ. ἄνω καὶ κάτω (ſine τε) Harley.

24. ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις abſunt a Meermann.

22. 26. *πορίσωσιν.*] *ποιήσωσιν* Auguſt. ſecundus et Bauar. in texto, ſed margo Bauarici vulgatam dat cum *γρ.* Lambinus in indice ſic corrigit et diſtinguit *πορίσωνται ἕτως, ὅπως* — Wolf *ἕτως* e ſcholio irrepſiſſe ſuſpicatur.

27. *ἔχοντες* abeſt a Meermanniano. quod poteſt ferri. facile enim *ἐώμενοι* e praemiſſis ſubaudiatur. Librarius idem ad *διαθέσθαι* ſcholium adſcripſerat *ἦγεν πωλῆσαι.*

Ibid. *κεκλεισμένων.*] *κεκλειμένων*, more attico, Auguſtanus primus, et ſecundus, item Bauaricus. *κεκλημένων* dederat in Auguſtano tertio manus vetuſtior, quod item rectum eſſe poteſt, ad modum atticum, ſi ſub *η* iota ſubſcribatur. Sed recentior manus in hoc codice *η* cum *ει* mutauerat, nullo ſibilo addito.

23. 2. *πεζαίτεροι.*] *γρ. πεζέταιροι* margo Pariſinae, tacito auctore. Confirmatur haec lectio, quae vera eſt, ab Auguſtano primo. *πεζέτεροι* dat Meermann. Laud. *πεζέταιροι* dat ed. Wolfii, ſed app. Francf. et Barocc. vulgatam.

3. *συγκεκροτημένοι*] Scholium aderat in Meermann. hoc *γεγυμνασμένοι, ἠσκημένοι.*

4. *χώρᾳ*] *ἡμέρᾳ* dat Ariſtides p. 256.

Ibid. *γεγενημένων* abeſt a Meermann.

6. *ἀδένων.*] *ἀδενῶν* Bauar. Sed ſic, vt ſuper duabus extremis literis exaratae eſſent hae duae aliae *ὸς.* vt eſſet *ἀδενὸς.*

7. *ἀγώνων καὶ πολέμω.* Aldina Taylori.

9. *πάντα αὐτῷ δοκεῖν.*] *πάντα δοκεῖν αὐτῷ* Bau.

10. *ταὐδρὸς* abeſt ab Aug. ſecundo et a Bauarico, ſed in hoc id exhibet margo.

11. *ἢ.*] *καὶ* Aldina Tayl.

13. *παρεωρᾶσθαι.*] *παρεῶσθαι* Pariſini primus et ſecundus, Harley. Lock. Barocc. Laud. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Bauaricus, (cum ſcholio ſupericri-

perſcripto καταφρονεῖσθαι) Auguſtanus primus, et eiusdem ſupplementum. item Auguſtanus ſecundus et tertius, vt et index Felic. item Laudianus, Baroccianus, Pithoeanus, et teſte Mountenego, Aldus quoque. Sed in meo Aldino vulgata eſt.

23. 14. ἐν ὀδενὸς μέρει εἶναι Locker.

15. καὶ abeſt a Parilino primo.

16. οἴκοις abeſt a Meermann.

21. μίμοις καὶ γελοίοις Locker.

23. αὐτὸν.] αὐτὸν cum aſpero Ald. P. Manut.

Ibid. καίτοι ταῦτα, εἰ.] καὶ τοιαῦτα εἰ Aug. tertius. καίτοι ταῦτα καὶ εἰ μικρὰ Aug. primus, et eiusdem ſupplem. Locker. textum Bauarici conſentit cum vulgata. Sed margo dat haec: γρ. ἐν ἄλλῳ [ſubaudi ἀντιγράφῳ] καὶ εἰ μὴ κρίνεται μεγάλα. In hac circiter regione adſcripſerat Taylor hanc animaduerſionem. [In oratione ad Philippi epiſtolam iisdem vtitur argumentis et paene verbis ad confirmandum populum contra Philippum, atque in hac oratione. mihi videntur profecto cum epiſtola Philippi, tum oratio aduerſaria multis aliis de cauſis indignae eſſe ea tempeſtate atque antiquitate, quas prae ſe ferunt.]

26. μὲν deeſt Ald. Tayl.

Ibid. ἐπισκοτεῖ etiam eſt in Auguſtano tertio, ſed e correctione. de vetuſta manu nil h. l. ſupereſt praeter primas quinque literas ἐπισκ. videtur vetuſtior librarius ἐπισκιάζει dediſſe. appendix Francfurtana dat ἐπισκοτοῖ, quaſi a verbo ἐπισκοτόω.

Ibid. τούτοις.] Sic etiam in texto Bauarici, ſed margo dat. γρ. τοῖς τοιούτοις.

pen. verba καὶ συσκιάσαι abſunt a Bauarico. Sed in margine hoc eſt ſcholium: συγκρύψαι ἀντὶ τοῦ συσκιάσαι.

Ibid. πταίσειε.] πταίσει Parilini quintus, ſeptimus, octauus. Ald. Tayl. Harley. Auguſtani primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana.

23. vlt.

23. vlt. πάντ'.] ταῦτα Parisini primus et secundus, Vossianus, Locker. Bauaricus, Augustanus secundus et tertius. Sed post ἐξεταοθήσεται noua manus in hoc πάντα adscripsit. Aldina Taylori dat πάντ' ἐξεταοθήσεται ταῦτα. δοκεῖ — ταῦτα ἐξεταοθήσεται πάντα Paris. quintus, septimus, octauus. αὐτῷ ταῦτα πάντ' ἐξεταοθήσεται. Harley. Aug. primus. Etiam appendix Francf. ταῖτα dat. In Aldina priore ταῦτα est, sed πάντα deest. contra in posteriore hoc est, illud abest. et huic posteriori consentit Felicianea.

24. 3. ἡμῶν abest ab Aug. primo et ab eius supplemento, item a Vossiano. σώμασί τε ἡμῶν appendix Francfurtana.

Ibid. ἕως.] τέως Parisini primus, tertius et septimus. Aug. primus et eius supplem. Aug. tertius, Bauar. Meermann. index Aldi, Harley. Lock. Aldina Taylori, Barocc.

Ibid. ἐρρωμένος.] ἐρρωμένως Paris. primus, tertius, septimus. Aldina Taylori, item index Aldi.

4. ἤ τις.] τις ἤ Aug. primus, et eius supplem. Harley. app. Francfurt.

7. σαθρὸν.] σαθρῶν Parisinus nonus, Laud. Aldus, Felic. Ad hunc locum istaec annotauit Wolf. [Quatuor codices legunt σαθρῶν; sed ego lego σαθρὸν.] Designat sine dubio Aldinam, Felicianeam, Manutianam, et Herwagianam.

Ibid. ἅτω.] ἅτως Aug. secundus.

Ibid. Vocabulum πόλεων et reliqua omnia insequentia aberant ab Augustani primi supplemento, vsque ad p. 27. 9. folio vno euulso.

8. ἄν deest Harleyano. πολεμῶσιν Barocc.

Ibid. κακὰ.] κατὰ Ald. quod ad vulgarem modum correctum reperi in Aldino tam Lipsiensi, quo vtor, quam Weimarano, cuius mihi ad breue tempus vsura fuit, item in Lessingiano.

24. 10.

24. 10. συμπλακῇ.] συμπλεκῇ Aug. primus.

12. προσπολεμῆσαι νομίζῃ.] προπολεμῆσαι νομίζοι Pariſinus octauus, teſte margine Lutetianae. quamquam addubito de priore vocabulo, ſitne id in eo codice ſcriptum, quod perhibetur. error non penes librarium reſediſſe videtur, ſed penes illum, qui variantes ex eo codice collegit atque repraeſentauit. cum προσ volunt dare graeci librarii, ſcribunt πρ cum ο ſuper ρ. Sic ſcriptum non eſt προ, ſed προς. contra cum προ volunt dare, non ſuperne pingunt ο ſuper ρ, ſed ei ad latus, more nobis conſueto, ponunt. Exemplo eſto locus p. 20. 7. vbi in Aug. primi ſupplem. legitur πρ λαμβάνων, quod non eſt προλ. ſed προσλ. Verum tamen etiam Taylor ad h. l. noſtrum ex Harleyano προπολεμῆσαι annotauit, et νομίζοι in optat. Viderint, quibus Pariſini codicis illius copia eſt, num huius obſeruatiunculae ignorantia Morello fraudi fuerit.

13. λογισμῷ.] προνοίᾳ Dionyſius p. 16.

14. ὅλον.] τὸ ὅλον Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. item Aug. primus et Voſſianus.

Ibid. παρὰ πάντ'.] παρ' ἅπαντα Harley. Pariſ. quintus et ſeptimus.

16. δοίη.] γρ. δώῃ Pariſ. primus et ſecundus, item Barocc. et Bauaricus in texto, ſed ſupra δοίη. In Auguſtano tertio dederat hoc vetuſtior manus, ſed iunior id ad vulgatae modum reformauit.

Ibid. Lambinus poſt τύχην addi vult μᾶλλον.

17. ὑμῶν.] ἡμῶν index P. Manut. et Aldina prior, ſed poſterior vulgatam exhibet.

Ibid. αὐτῶν abeſt a Dionyſ.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſino ſecundo et tertio, item ab Aug. tertio.

18. κατὰ μικρὸν.] καταμικρὸν Ald. vno vocabulo, ſed index Ald. dat vulgatam.

24. 20. ἡμῖν.] ὑμῖν Parisin. primus et tertius. Bauaricus, Aug. tertius, Aldus, P. Manut. Dionysius.

Ibid. οἶμαι.] οἴομαι Dion.

21. αὖ τὸν.] αὐτὸν Paris. secundus, septimus, octauus. appendix Francfurt. Dionys.

Ibid. τοῖς abest a Parisino secundo, Augustano secundo, Meermann. Ald. item a texto Bauarici, sed eius margo dat γρ. ἐδὲ τῶν φίλων. abest item a Dionysio. Sed Ald. Taylori dat ἐδὲ τοῖς φίλοις, item Locker. et Harley.

22. verba ὑπὲρ αὐτῦ τι ποιεῖν omittit Dionys. et facile illis caream.

Ibid. μή τι γε.] μή τοι γε Harley. Locker. Aug. 2. et tertius, sed in hoc e correctione, nam vetustior manus dederat μή τε γε.

Ibid. δὴ.] δὲ Paris. primus et septimus.

23. τοῖς θεοῖς.] rursus articulum omittit Dionysius.

Ibid. ἐδὲ δὴ θαυμ. Harley.

25. μηδένα.] μηδὲ Bauar. sed margo dat μηδὲ καιρὸν μηδένα, μηδ' ὥραν.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν Paris. quintus, Aldus, Felic. P. Manut. Sed Harley. et Locker. ἡμῶν.

27. ἃ δὴ.] ἐδὲ Parisinus primus, Aug. secundus.

Ibid. ἂν abest ab Augustano primo. Sed addi a Lockerano annotauit Taylor ad Wolfianam, cui ἂν etiam deest, de Harleyano nil commemorans. verba ἂν ἦν absunt ab Aug. secundo. θαυμαστὸν δὴ, εἰ μηδὲν ἀθηναῖοι ποιοῦντες Parisinus quintus.

25. 1. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα Aug. tertius.

3. ἰδίᾳ.] ἴδια Ald. a Felic. vnde nata est Wolfii ad h. l. annotatio haec. [Lego ἰδίᾳ.] in fine versus abest πολλάκις ab Aldina Taylori.

4. ὑμῖν.] ἡμῖν Parisinus septimus. ἐξῆν Aldina Tayl.

25. 4.

25. 4. *οἱ* abeſt a Pariſinis primo et ſeptimo, item ab Auguſtano tertio.

9. *καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον.*] Sic, praeter alios, etiam Lock. et Harl. horum vocabulorum ſecundum cum tertio abeſt Felic. et Paul. tertium autem cum quarto abeſt a Pariſino quinto.

11. *μηδὲ εἷς.*] *μηδεὶς* Bauar. Aug. ſecundus. Harl, Lock. Ald. Tayl.

13. *Φιλίππῳ.*] *τῷ Φιλίππῳ.* Meermann.

14. *ὁ χρόνος ἅπας.*] Sic etiam Harl. Lock. *ἅπας ὁ χθόνος* Ald. poſterior, quod correctum eſt in Weimarano et Lipſienſi Aldino *ἅπας ὁ χρόνος*, quomodo ipſe Aldus in editione prima dederat.

Ibid. *διελήλυθεν.*] *ἐλήλυθεν* Pariſinus ſeptimus.

17. *ἅπερ νυνὶ.*] *ἅπερ καὶ νῦν* Pariſinus octauus.

Ibid. *ποιούντων.*] *ποθούντων* dat textum Bauaric. ſed margo dat vulgatam cum *γρ.*

Ibid. *ὁ χρόνος ἅπας.*] *ἅπας ὁ χρόνος* Aug. ſec. Bauar. Harl.

19. *ἐκ χρησῶν.*] *ἐκ τῶν χρησῶν.* Pariſini primus, quintus et ſeptimus, Ald. Tayl.

20. *τῆς πόλεως γέγονε.*] hic ordo eſt etiam in Harl. *γέγονε τῆς πόλεως* Ald. Felic. P. Man.

Ibid. *διὰ τῶν αὐτῶν τέτων ἐλπίζετε πράξεων.*] *διὰ τέτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων.* Aug. ſecundus et Bauar. ſed in huius margine vulgata eſt adſcripta. Pro extremo vocabulo dat Pariſinus ſeptimus *τάξεων.*

22. *ἐξὶ* abeſt ab Harl.

24. *νυνὶ.*] *νῦν* Pariſ. primus, quintus, ſeptimus et octauus. Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. *φυλάξομεν* (in indicat.) in Harley. et Lockerano a manu prima eſſe, annotauit Taylor, quia Wolfiana in coniunct. dat *φυλάξωμεν.*

25. 26. *αὐτῶν ἓν ὑμῶν.*] *αὐτῶν μὲν ἓν ἡμῶν.* Pariſ. ſecundus, tertius, octauus. Etiam in Bauarico, Aug. tertio et Meerm. eſt *ἡμῶν.*

Ibid. *ἔργον τοῦτο ἤδη.*] Sic et Harl. Lock. *τοῦτο ἔργον ἤδη.* Ald. Felic. P. Manut.

vlt. *ἀπ' αὐτῶν.*] *ἐπ' αὐτῶν* Aug. ſecundus, Laud.

Ibid. *κρίναντας.*] *κρίνοντας* Pariſinus quintus.

26. 1. *ἐπαίνῳ*] *ἐπαίνων* Pariſinus quintus et ſeptimus.

3. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Pariſ. quintus et ſeptimus.

4. *ὑμῶν.*] *ἡμῶν* Pariſ. ſeptimus, Lock.

5. *πρώτων* Harl.

6. *ἐκφεύγειν* Ald. Tayl.

7. *ἰδίως.*] *ἰδίᾳ* Pariſ. tertius et octauus, Meermann. Barocc. Aldus, (cuius index tamen videtur vulgatam repraeſentare voluiſſe.) Felic. P. Manutius, cuius index vulgatam exhibet. ed. Wolfii, ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. item Lock.

10. *κἂν* etiam in Locker. et Harley. eſſe annotauit Taylor, quia Wolfiana merum *ἂν* exhibet.

11. *αὐτὴν* abeſt a Pariſino octauo, Harley. et a texto Bauarici, ſed eius margo dat, *γρ. καὶ αὐτὴν ὑμεῖς.* vbi copula non eſt oratori obtrudenda, ſed annotatori imputanda.

12. *ἐφεστηκότων.*] *ἀφεστηκότων* Aug. tertius. ſed paulo poſt facit cum vulgata.

14. *στρατιωτικῶν* Ald. Tayl.

15. *τὸ λυσιτελῶν ἕκαστος αὐτῶν χωρεῖσι* Aldina Taylori.

18. *δόντες.*] *δόντος* Aug. tertius ab antiqua manu, ſed iunior vulgatam ſuperſcripſit; quae vtique praeferenda eſt, tametſi etiam *δόντος* ferri et exponi poſſit, ſubaudiendo *τινὸς. cum imperatorum veſtrorum aliquis rationem rerum a ſe geſtarum vobis reddiderit.* nam *διδόναι λόγον* poteſt tam ille dici, qui repetit rationem,

eiusque reddendae facit copiam, quam qui reddit postulatam.

26. 18. τὰς abest a Parisino quinto.

Ibid. ἀπόδοητε, τότες ἀφίετε.] pro media voce dant ταύτας Parisini primus, tertius, quintus, septimus, octauus; item Vossianus, Augustamus secundus, et tertius, Bauaricus, Meermann. Aldus, index Felic. et P. Manutii, sed Lessingianus et Weimaranus τότες adscriptum habent, quod etiam Wolfio placuit. Aldina prior dat ταῦτα, posterior ταῦτας, cum circumflexo.

19. περίεσι.] περιέσαι Aug. secundus.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Harl. Lock. Parisinus octauus, Aug. secundus, Aldus, index P. Manut. vulgatam dat index Aldi. vtramque Bauaricus, ὑ super ἡ scripto.

21. ἔχειν.] ἔχει Parisini quintus et octauus.

23. νυνὶ.] νῦν Parisini primus, quintus et octauus.

24. ξήτως abest ab Aug. secundo, et tum ἑκατέρῳ dat idem in datiuo singulari.

Ibid. τότῳ.] γρ. τότοις Paris. tertius, item Aug. tertius a vetusta manu. Sed noua fini vocis ῳ superscripsit.

25. βοηθησόμενοι.] βοησόμενοι Felicianea, Parisini primus, secundus, quintus, septimus, octauus, Harl. Bauaricus, Augustani secundus et tertius, item Aldina posterior et appendix Francfurtana. nam Aldina prior dat βοηθησόμενοι.

Ibid. οἱ posterius abest a Parisino secundo, tertio, quinto et octauo, item ab Augustanis secundo et tertio, a Bauárico et Meermann. item Vossiano et Harl. Aldina prior caret articulo, quem posterior dat.

Ibid. τριακόσιοι.] γρ. τετρακόσιοι Paris. tertius.

Ibid. προσενενέμησθε, (in plusquamperf.) quod Wolfiana dat, in nullo reperi. Est ergo inuentum ipsius Wolfii.

26. 26.

26. 26. δή.] δὲ Parisinus septimus.

27. ὑμῶν.] ἡμῶν Parisinus quintus.

pen. βελεύεσθαι.] βέλεσθαι Parisini primus et tertius, item Meermann. Lock. et Barocc. συμβελεύεσθαι Pithoeanus. Aldina Taylori.

27. 1. ὑμῶν.] Lambinus vult ὑμῖν.

Ibid. ἀποδώσετε.] idem Lambinus vult simplex δώσετε. v. Wolf. et Mounteneyum. p. 320.

4. ὑμῖν ex Harley. annotauit Taylor, quia in Wolfiana est ἡμῖν.

5. ἀεὶ.] αἰεὶ Paris. secundus et tertius, Bauar. P. Manut.

6. περιέσαι.] ἐξέσαι Parisini secundus et tertius, Bauar. (sed ei superscripta est vulgata) August. tertius, Meerm. Aldina Taylori, index Aldi.

Ibid. λέγω δὴ κεφάλαιον.] ὃ δὲ τούτων κεφ. Paris. octauus, Harl.

7. δή.] δὲ margo Lutetianae, ex Obsopoeo, et Lock.

Ibid. ὧν.] ὅσων Parisinus octauus, Augustani primi supplem. Harl. in Bauarico idem est superscriptum.

9. στρατεύσησθε.] στρατεύησθε Bauar. sed cum vulgata superscripta, item Harl.

Ibid. παρισῶσι.] παρῶσι Paris. septimus.

10. αἱρεῖσθαι.] αἱρεῖσθε supplem. Aug. primi, et Bauar. sed ei vulgata est superscripta.

11. ἂν abest a Paris. primo et octauo et Barocc.

Ibid. εἴπῃ.] εἴποι suppl. Aug. primi.

Ibid. ποιῆτε.] ποιήσητε Aug. primi supplem. Aldina Taylori, appendix Francf.

vlt. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. primus, tertius, quintus, septimus, octauus, Aug. primi suppl. Aug. secundus, Bauaricus, qui clausulam dat hanc: ὀλυνθιακὸς β. HHΔΔΔΔ. videntur itaque veteres huic orationi si-

χος 240. tribuiſſe. In Auguſt. tertio reperi has notas ηνΔΔΔΔ id eſt 190.

Ad Olynthiacam tertiam.

28. 1. Locum hunc recitat Scholiaſtes Hermogenis in prolegom. ad libr. περὶ εὑρέσεως. p. 352 ἐν τισι λόγοις καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ προοιμίοις χρησόμεθα. δυσὶ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν. ὧν πρότερον μὲν· ἐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι — δεύτερον δὲ [p. 29. 5.] ὁ μὲν ἔν παρὼν καιρὸς.

4. Sopater ad Hermogen. p. 313. 6. δεῖ τὸν ἔμφρονα ῥήτορα θαῤῥοῦντάς τε παρὰ τὸ δέον τὸς συμβουλευομένους καταπλῆξαι, φυλαττόμενον ἐν τούτῳ τὸ εἰς ἀθυμίαν αὐτὸς ἐμβαλεῖν. ὅπερ καὶ ὁ ῥήτωρ ἐν τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν ἐκ προοιμίων ποιεῖ. [delignat h. l. pag. 28. 4.] καὶ πάλιν ἀθύμως διακειμένους ἐγεῖραι καὶ φρονήματος ἐμπλῆσαι, φυλάττοντα [ſic] καὶ ταῦθα, ὅπως μὴ παραχθῶσιν εἰς καταφρόνησιν, καὶ ῥᾳθυμότεροι γένωνται. τοῦτο δὲ πρῶτος μὲν Ὅμηρος ἐποίησε — Δημοσθένης δὲ καλῶς ἐζήλωσεν, ἔν τε τῷ προειρημένῳ τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν, καὶ ἐναργέστερον ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης ἐκ προοιμίων. [p. 57. 1.] ὁρῶ μὲν — τὰ παρόντα πράγματα πολλὴν δ. ἔ. etc.

30. 8. videtur ita diſtinguendum atque leg. eſſe ἐκ ἂν ἄλλως ἔχοι νῦν. iam facile non mutentur. νῦν δὲ ἕτερος πολέμου καιρὸς ἥκει. Iam vero alia occurrit belli gerendi oportunitas.

10. videtur ita eſſe diſtinguendum. τί δή; *quid tum?* quid id noſtra refert, quod tu iactas? Reſpondet. χρησόμεθα — Nempe, vtemur — aut ſi malumus cum aliis legere χρησώμεθα, age ſcil. vtamur —

15. dictio bene graeca eſt θαῤῥεῖν τινα, pro, ſecurus alicuius cauſa eſſe, nil mali ſibi ab eo metuere. citat h. l. Lexicon vetus apud Montfauc. Bibl. Coislin. p. 497.

30. 16.

30. 16. ἐπραάξαμεν ἡμεῖς.] ſubaudi πρὸς αὐτὸς.

18. καὶ δυσχερὲς.] id eſt καὶ ταῦτα πάνυ τι δυσχερὲς. impedimentum aliquod, idque inprimis durum et impeditum.

Ibid. ἐφορμεῖν.] citat h. l. Harpocrat. h. v.

26. τῶν vncis incluſi, vt ſuperuacaneum, quod ſi tamen ſeruetur, legendum erit τὸν ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα.

vlt. πρὸς ταῦτα.] ad res Phocenſes, et atticas inprimis.

31. 4. ὅτι μὲν γὰρ.] addidi μὲν.

32. 2. θεῖσιν.] ſcil. non τὴν χάριν, ſed τὸν νόμον.

4. ζημίαν.] id eſt αἰτίαν ζημίας.

9. ψήφισμα ἀδενὸς.] velim ἀδὲν interponi.

18. τῇ τάξει.] ſubaudi τῷ χρόνῳ.

20. ὑπάρχειν] correxi ὑπάρχει in indicatiuo. reliqua iam praeſto ſunt, in promtu ſunt.

23. poſt νῦν ſuſpicor deeſſe καὶ πράξετέ γε. licebit vobis nunc recte facere; neque licebit ſolummodo, verum etiam facietis, ſi quidem recte agatis, aut (ſi alteram lectionem praefers) recte ſi ſapiatis.

vlt. πολεμήσαιεν bene ſi habet, ſubaudiendum erit αὐτοὶ πρὸς Φίλιππον. Si bello aduerſus Philippum ſtrenuam dent operam. malim tamen aut πολεμηθεῖεν, ſcil. ὑπὸ Φιλίππου, ſi a Philippo armis infeſtis oppugnentur, aut cum numero codicum non contemnendo πολεμήσειεν ἐκεῖνος [ſubaudi αὐτοὺς, vel πρὸς αὐτὸς] ſi ille, Philippus, eos vltro bello laceſſat.

33. 3. ἐάσαντες.] ſcil. γίγνεσθαι, καὶ ὃ κωλύσαντες αὐτά.

4. malim ſic diſtingui et legi. αὐτῷ τότε nos, qui noſtris ipſi manibus Philippo tanta decora et tanta emolumenta tum comparauerimus, τὸς αἰτίους, οἵτινές εἰσι, τούτων νῦν ζητήσομεν. eorum in cauſa qui fuerint,

et qui Philippum in tantum exaggerarint, nunc requiremus?

33. 9. malim ἥττηνται δ' ὅμως πάντες διὰ τὸς φεύγοντας. vniuerſi, etiam qui ſtrenue dimicaſſent, in fugam dati et clade perculſi ſunt ſolorum culpa imbellium, qui in fugam ſe conieciſſent.

27. μέγα.] ſubaudi πλεονέκτημα.

34. 4. poſt ἐνδέχεται videtur εἰ deeſſe. num penes vos futurum ſit, vt in bellum exeatis.

5. num ἐ γάρ τοι σωφρόνων. refert hunc locum Hermogenes p. 250. in exemplis aſperarum ἐννοιῶν, ſeu reprehenſionum, a minoribus ad editiores profectarum.

6. τῶν τῦ πολέμυ.] articulum priorem addidi. redit hoc τῶν non ad χρημάτων, ſed cohaeret cum τι. τῶν τι τῦ πολέμυ πραγμάτων. rerum aliquid ad bellum facientium. ἐλλείποντας δι' ἔνδειαν χρημάτων.

7. τὰ τοιαῦτα ὀνείδη.] vt dicamini, propter pecuniarum penuriam bello iuſto et neceſſario deeſſe, atque culpa veſtra committere, vt ſocii veſtri pereant.

13. ἀδ' ἀτυχής τις εἰμὶ.] neque tam ſum diis natus iratis, et aſtris infauſtis. pronomen τις addidi.

15. citat h. l. Stobaeus p. 147. 26.

18. παριόντες praetuli vulgatae παρόντες. vulgata (id quod me iam iterum iterumque inculcare memini) penes me eſt lectio Morellianae.

19. ἔθει.] malim ἤθει. v. p. 35. 19.

23. citat h. l. Hermog. p. 197. de inuentione libro 4, cap. περὶ τροπῆς de dictione tropica. ἡ ῥητορικὴ πολυπραγμονέσα — ἔτω χρῆται τοῖς ἀλλοτρίοις ονόμασιν. οἷον· προπέποται τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἀντὶ τῦ προδέδοται.

27. recitat h. l. Dionyſius Hal. Rhetor. p. 175.

35. 1. Apſines p. 701. λαμβάνεται δὲ [exempla] ἢ ἐξ οἰκείων, ἢ ἐξ ἀλλοτρίων. τὰ μὲν ἂν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικῶ-

νισικώτερα καὶ προτεχέστερα — ὡς παρὰ Δημοσθένει. ὁ γὰρ ἀλλοτρίοις, ἀλλ' οἰκείοις χρωμένοις παραδείγμασιν εὐδαίμοσιν ὑμῖν ἐξεστι γενέσθαι.

35. 7. συνήγαγον.] dedi ἀνήγαγον.

Ibid. num ὁ τοσαύτην χώραν. tantam, tam vaſtam ditionem, tam ſpatioſam, quantam ſcil. ab eo teneri inter omnes conſtat. Si nempe βασιλεὺς h. l. rex Perſarum eſt. verum Tourellus de rege Macedoniae accipit.

15. Minutianus p. 148. in locis enthymematis. ἀπὸ πηλικότητος. ἔτως ἐκόσμησαν οἱ πρόγονοι τὴν πόλιν, ὡς μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων μηδεμίαν ὑπερβολὴν λελεῖφθαι.

21. εἶδεν.] correxi εἶδεν. *nouit.* non *vidit.* v. p. 175. 1. et 689. 1.

23. εἰς περιουσίαν.] ad opulentiam inde colligendum. πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ἐξ αὐτῆς, καὶ πλούσιοι γίγνεσθαι.

vlt. ὅτι δὲ καὶ ἦθος πειθῶν σφοδρότητα ἐδὲν κωλύει αἱ εἰρωνεῖαι δηλοῦσι πᾶσαι. οἷον· πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρητῶν τούτων τὰ πράγματα ἔχει. Hermog. p. 265.

36. 1. malim ὁμοίως ἢ καὶ παραπλησίως. ſimiliter, aut ſaltim quodammodo, propemodum. vt hoc minus ſit, quam illud.

Ibid. καὶ τὰ μὲν ἄλλα.] ſolet καὶ interdum reſponſiones exordiri. quomodo *atque* a Cicerone ſaepiſſime hoc pacto vſurpatur. v. paulo poſt hac pagina verſu 16. et 38. 2.

3. non obloquar, ſi quis contendat, oratorem hic illam deſignare ſolitudinem, cum tu ab amicis deſertus et deſolatus in anguſtiis haeres. videtur tamen orator potius abſentiam aemulorum in animo habuiſſe. quamquam nemo iam eſt, qui vobiscum de principatu Graeciae contendat, ſed vos eum absque controuerſia tenere et vſurpare poſſitis, quem tantis laboribus tantoque ſanguine maiores veſtri quaeſiuere.

36. 11. citat h. l. Hermogenes p. 198. vbi Aldinus Herm. ſic exhibet ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸν αὐτὸς τηλικοῦτον ἠσκήκαμεν. et ἰσχυρὸς, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν γέγονε Φίλιππος.

25. καὶ νῦν.] ſubaudi ἔχει. quod tacite ſupplendum eſt e praemiſſo εἶχε.

37. 2. ὑμεῖς δ' ἐκνενευρισμένοι.] v. Koen ad Georg. Corinth. de Dialectis pag. 25. 26. et ibi Valckenaer. Hermog. p. 243. vlt. εἰ δ' ὑπερβαίνειν ἐστὶ πλέον αἱ τροπαὶ, σκληρότερον ποιοῦσι τὸν λόγον, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκνενευρισμένοι, καὶ τὸ πεπρακὼς ἑαυτὸν, καὶ τὸ λωποδυτεῖν τὴν ἑλλάδα. item p. 250. 14. Ariſtides de dictione ciuili p. 264. antep. vbi Ar. Aldinus vocabula καὶ περιῃρημένοι et γεγένησθε omittit. Verba Ariſtidis haec ſunt. καὶ τὸ διαβάλλειν δὲ πρόσωπα ἔνδοξα, ὡς ἀτόπως ἔχοντα, σφοδρότητα ποιεῖ. ὡς· ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος — praeclara eſt Laur. Normanni ad h. l. annotatio pag. 473.

16. loco v. γενέσθαι dat Dionyſius Hal. ἐκάστῳ. vt hoc amplector, ita rurſus illud dimittere nolim, ſed arbitror ambobus copulatis primigeniam oratoris manum reddi, vt ſit conſtructio μείζων βλάβη ἐμοὶ ταῦτα εἰπόντι, ἢ ἑκάστῳ τῶν πεποιηκότων ἐκεῖνα γενέσθαι. quam vnicuique eorum, qui in cauſa fuerunt, vt iſtaec, quae dixi, ita vt dixi, euenirent. ἢ pone βλάβη addendum facile potuit in concurſu ſecum elidi.

24. non diſplicet Lambini λημματίων.

25. σιτίοις.] conſtructio paulo implicatior haec eſt: ἃ ἔοικε τοῖς σιτίοις τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι. imitatus eſt h. l. Philoſtratus p. 306, 27.

38. 1. σὺ μισθοφορὰν λέγεις.] id eſt δεῖν ἡμᾶς, δίκην ξένων, μισθὸν παρὰ τῆς πατρίδος φέρειν.

2. τὴν αὐτὴν ἁπάντων σύνταξιν.] ſcil. φημὶ δεῖν εἶναι. et protinus quidem, ſine cunctatione, ſine ambagibus, planis verbis aio, ciuium omnium eadem eſſe debere

debere ſtipendia; ſeu aio fas eſſe ciues ſingulos quosque ſtipendia ferre eadem.

38. 8. τὰ νῦν.] ſcil. συμβαίνει. tempora ſi qua incidant his ſimilia, εἰ βελτίων eris vir fortis, ciuis bonus, ὑπάρχων στρατιώτης αὐτὸς, eo, quod miles ſis, non demum conſcribendus, neque exercendus, ſed iam conſcriptus dudum et exercitatus, et paratus ad inſeruiendum patriae, et quidem αὐτὸς, in corpore tuo, non alieno, quod in tui vicem mittas.

11. ἐν ἴσῃ τάξει reſpicit ex oppoſito ad praemiſſum ἀτάκτως. Nunc accipit quisque, ait, ſine certo ordine ſuum theoricum, alias plus, alias minus; aut alii penſiones ſpiſſiores, alii tenuiores; hoc menſe cum tuliſſet parum quid, praetereunt menſes rurſus complures, quibus prorſus nil auffert. Iam vero ſecundum eam diſpenſationem, cuius ego auctor ſum, vnusquisque menſe quoque ratam, et ſibi ſemper parem aufferet penſionem; et omnes penſiones ſerent inter ſe pares, nemo ampliorem, quam alter.

12. λαμβανέτω.] Dionyſius in vita Iſaei p. 108. ed. Sylb. (ſeu noſtrae p. 335. T. VII. oratorum graecorum) vbi totum hunc locum recitat, παραλαμβάνων dat, e memoria, ni fallor, aut alias addendum ſit ὠφελήσει.

14. πλὴν μικρὸν] interponit Dionyſius τι.

15. τὴν αὐτὴν cohaeret cum τάξιν, non praemiſſo, ſed inſequente verſu 17. Conſtructio eſt ἤγαγον τὴν πόλιν εἰς τάξιν, ποιήσας [id eſt διὰ τὸ ποιῆσαι] τὴν αὐτὴν τάξιν τὸ στρατεύεσθαι, τὸ λαμβάνειν etc.

17. ἔχοι.] ſubaudi ποιεῖν. facere poſſit.

23. αὐτὸς addidi, et verſu 26. καὶ μεγάλων.

Varietas lectionis ad Olynthiacam tertiam.

27. 2. Argum. καί τι.] καί τι καὶ κατορθῶν Ald. Tayl. καίτοι καὶ κατορθῶν Gonuill. καίτοι dat etiam codex Obſopoei.

27. 3. ὁ δὲ δῆμος] ὅ τε δῆμος codex Obſopoei.

Ibid. οἵ τε ῥήτορες.] καὶ οἱ ῥήτ. appendix Francfurtana. ὅ τε δῆμος καὶ οἱ ῥήτορες παρακαλῶσιν ἐπὶ τιμωρίαν Aldina Taylori.

4. παρακαλοῦντες.] παρακαλῶσιν Pariſinus quintus et Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana.

Ibid. τιμωρίαν.] τιμωρίᾳ Bauar. Aldus. Sed codex Obſopoei conſentit cum vulgata.

Ibid. Φιλίππῳ.] τῷ Φιλίππῳ Pariſ. quintus.

Ibid. ὁ δὲ δημοσθένης δεδοικὼς.] δέδοικε τοίνυν ὁ δημοσθένης appendix Francfurtana, Aldina Taylori. Parii. quintus et ſupplem. Aug. primi, codex Obſopoei, qui hoc vulgatae praefert.

7. ὀλιγωρήσωσι.] ὀλιγωρήσουσι Bauar. codex Obſopoei. Aldina Tayl.

Ibid. διὰ.] καὶ διὰ Pariſ. ſeptimus.

8. ἐπισκώπτει.] ἐπικόπτει Bauar. Auguſtani primi ſupplem. et Feliciani editio, vnde Wolf in farragine repetiit, hanc lectionem probans. item Codex Obſopoei, qui pariter hoc praefert.

9. σώφρονα.] σωφρονεῖν Aug. ſecundus. f. voluit καὶ τὸ σωφρονεῖν.

Ibid. τὴν γνώμην μεθίεσι, λέγων.] haec quatuor verba abſunt a Bauarico. verba duo priora etiam a Pariſino quinto ab unt.

pen. νῦν abeſt ab Aug. 1. ſuppl.

28. 2. περὶ δὲ τὸ.] περὶ δὲ τῷ Aldina Taylori, ſupplem. Aug. primi. app. Francf.

3. σπεδάζουσιν.] φροντίζουσιν Ald. Tayl. Gonuill.

Ibid. ἐν δὲ τούτῳ.] hic et Gonuill. particulam δὲ omiſit Wolf ſecundum Felicianeam.

4. καὶ τῆς περὶ τῶν.] καὶ περὶ τῆς τῶν Aug. 1. ſuppl. codex Obſopoei.

6. ἐπιτιθέντας.] ἐπιθέντας Aug. ſecundus.

28. 6.

28. 6. γράψασιν.] γράψωσιν Aug. primi ſupplem. Ald. Taylori.

7. δειχθῇ.] δείσῃ Bauar. dedi de meo ἵνα ἄδεια ᾖ.

8. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo, Aldina vtraque.

Ibid. ὅλως.] ὅλως Aug. ſecundus et Bauaricus.

9. ἀναξῆναι.] διαναξῆναι appendix Francfurt. Aldina Taylori.

10. πολλῇ abeſt a Bauarico et Aldina Taylori.

Ad orationem ipſam.

28. 2. εἰς.] πρὸς Harley. Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. et Bauaricus in texto, ſed vulgata ſuperſcripta. πρὸς etiam appendix Francfurtana dat.

Ibid. τὰ abeſt ab Aug. tertio.

3. πρὸς.] εἰς Pariſ. primus, quintus, ſeptimus, Aldus, P. Manut.

5. γινομένους.] γιγνομένους Bau. Ald. P. Manut. ſed haec neque ſupra annotaui, neque poſtmodum annotabo.

Ibid. δὲ abeſt ab ed. P. Manut.

6. πεισώμεθα.] πεισόμεθα Pariſ. octauus, Aug. ſecundus.

10. αὐτῆς.] αὐτῆς (cum leni) Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus.

11. μάλ' ἀκριβῶς.] μεγάλ' ἀκρ. Auguſt. tertius e correctione.

pen. ἐχὶ πάλαι.] ἐ πάλαι Auguſt. ſecundus, Bauaricus in texto, ſed vulgata ſuperſcripta.

vlt. προλαβεῖν εἶναι ἡμῖν.] πρ. ἡμῖν εἶναι Aug. primi ſupplement. P. Manut. ὑμῖν εἶναι Aug. ſecundus, indices Aldi, Feliciani, P. Manutii, item Harl.

29. 1. σώσωμεν.] σώσομεν Aug. 2. P. Manut. Fel.

3. voc, τρόπον in Aug. tertio ſtat poſt ἐκεῖνον, item in Aldina Taylori et Meermann. Index Aldinus exhibet

exhibet τότε καὶ περὶ τῦ τίνα τιμωρήσεταί τις καὶ ὃν τρόπον, ἐξέσαι σκοπεῖν. quae eadem lectio etiam in texto Bauarici eſt, ſed vulgata in margine cum γρ. annotata.

29. 4. ὀρθῶς.] ὅμως Pariſ. ſeptimus.

6. καὶ νῦν abſunt a Bauarico et Aug. ſecundo.

7. φρουτίδος.] κορουτίδος in texto Bauarici eſt, vulgata ad modum ſcholii ſuperſcripta. Sed iſtud non intelligo, mendoſum ſine dubio.

Ibid. δεῖται.] etiam in Bauarici texto ſic eſt, ſed ſuperſcriptum eſt γρ. δείκνυσιν. quod non magis, atque illud ſuperius, intelligo.

8. χαλεπώτατον.] χαλεπώτερον Pariſ. quintus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

12. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Bau. ſed ὑ ſuperſcripto. βουλεύεσθαι Aldina Taylori.

14. ἐὰν.] ἂν Pariſ. primus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem.

Ibid. Auguſtanus ſecundus ita dat diſtinctum ὑπομένειν τῦτο, θεωρῦντας —

16. ὡς abeſt a Pariſino quinto. quod ferri poteſt, ſi pro πᾶν optetur πόσον.

17. πᾶν.] πόσον Pariſ. quintus, et octauus, Aug. primi ſupplem. Harley.

18. πράγματα abeſt a Bauarico.

20. ὅτε.] ὅταν Aug. primi ſupplem.

23. μὲν abeſt a Meermann.

Ibid. μεμαντηριῶν.] μαιμαντηριῶν Aug. primi ſupplem. Bauaricus, cum ſcholio αὔγεστος. Ald. P. Manut. Ad v. ἑκατομβαιῶν adſcriptum eſt in Bauar. ἀπρίλιος, ad μεταγειτνιῶν, μάιος, ad βοηδρομιῶν, ἰούνιος.

24. γιγνομένῳ.] γιγνομένων Harl. Pariſ. octauus. γενομένῳ Aug. primi ſupplem.

29. 25.

29. 25. *μέχρι πέντε καὶ τετταράκ. ἐτῶν.*] v. Nos ad Lyſiam p. 127. TAYLOR.

pen. *τότε* prius abeſt a Pariſino octauo et Harl.

Ibid. *τότε τῦ μηνὸς.*] *καὶ τότε τῦ μ.* Aug. 2.

vlt. *μόγις.*] *μόλις* Pariſini tertius et octauus, Aug. primi ſupplem. Bauar. Meermann. Ald. P. Man. ſed Obſopoei codex facit cum vulgata.

30. 1. *ἔχοντα χαρίδημον πενὰς.*] *ἔχοντα πενὰς χαρίδημον* Bauaricus, Auguſtani ſecundus et tertius.

2. *ἀργυρίε.*] *ἀργύρε* Pariſinus ſeptimus.

Ibid. *γὰρ* etiam Bau. dat in texto, ſed ſuperſcriptum *δὲ*.

Ibid. *Φίλιππος.*] *ὁ Φίλιππος* Bauar.

Ibid. *ἢ* in exitu verſus.] *καὶ* Ald. Felic. ſed append. Francfurt. vulgatam dat. item Ald. Leſſingianus et Ald. Taylori.

4. *ἀφήκατε.*] *ἀφεῖτε* Aug. primi ſupplem. *ἀφίετε* Bauarici textum, ſed margo vulgatam dat cum *γρ. νομίσαντες ἀφεῖτε τὴν ἀποστολήν* Ald. Tayl. intermediis omiſſis.

Ibid. *τὸν ἀπόστολον.*] *τὴν ἀποστολὴν* Aug. primi ſupplem.

6. *ἐβοηθήσαμεν.*] *ἐβοηθήσατε* Pariſini quintus et ſeptimus.

Ibid. *ἐψηφισάμεθα.*] *ἐψηφίσασθε* Pariſ. quintus.

7. *νῦν ἡμῖν.*] abſunt ambo haec vocabula ab Auguſtano tertio, poſterius abeſt ab Auguſtano ſecundo. In Pariſino quinto eſt *ὑμῖν*.

Ibid. *τότε* abeſt a Bauarico, ſed ſuperſcriptum eſt minoribus literis, tanquam ſcholium.

9. *ἦκε. τὶς ἔτος; δι' ὃν.*] Lambinus ſic diſtinguit. *ἦκε. τὶς; ἔτος, δι' ὃν* — in Aldina et Felic. eſt *ἥκει.* in praef. Abeſt *ἔτος* a Pariſinis, tertio, ſeptimo et octauo, a Bauarico, ab Harley. ab Auguſtani primi ſupplemen-

plemento, ab Aldina posteriore, a Laudiano. Appendix Francfurtana ἦκει. τὶς ἔτος;

30. 10. ταὐτὰ.] ταῦτα Paris. tertius et septimus.

Ibid. δὴ.] δὲ Par. septimus.

Ibid. χρησόμεθα.] χρησώμεθα Paris. quintus, Aldus, et quia Wolfiana quoque sic dat, annotauit Taylorus vulgatam per o ex Harley.

11. ἂν.] εἰ Paris. tertius.

Ibid. βοηθήσετε.] βοηθήσητε Paris. tertius, Aug. secundus.

13. ἔσεσθε πάντα.] πάντα ἔσεσθε Bauar. Augustani secundus et tertius, Aldus, P. Manutius. Sed inuersum ordinem annotauit Taylor ex Harleyano.

15. ἔτε Φίλιππος.] ἔτε μὲν γὰρ Φίλιππος Paris. septimus.

18. πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν.] πόλιν ἐφορμεῖν μεγάλην Meermann. Harley.

Ibid. ἑαυτῇ.] αὐτῇ Paris. quintus et septimus, Aug. primi suppl.

21. ἐθρύλλεν.] ἐθρύλεν Meerm. et sic passim reperi verbum hoc simplici λ exaratum. Sed ille merus est mos librariorum, nil significans, neque praecipiens, et ne dignus quidem annotari. Hoc pacto sunt, qui verbum ἀγγέλλειν nunquam geminato λ exaratum dent, sed semper simplici.

Ibid. τέως in Bauarico est velut scholium superscriptum.

Ibid. νυνὶ.] abest ab Aug. secundo. In Parisinis tertio, quinto, septimo et octauo est νῦν, item in Aug. primi supplemento, in edd. Aldi, Felic. P. Manutii.

23. καὶ προθύμως absunt a Parisino septimo.

24. εἰ καὶ καθυφείμεθα Ald. Taylori.

26. τῶν abest a Paris. quinto, septimo et octauo, a Bauarico, ab Aug. primi supplemento. Eriam in Aug. tertio videbatur delectum. Consentit in hoc

versu

verſu Aldina cum vulgata. verum tamen index Aldinae, quod ſaepe facit, lectionem texti pro variante refert. vnde Wolf. in indice Herwagiano repetiit. Voluerunt ſine dubio ὑμῖν ſubiicere pro ἡμῖν. Felicianus in texto dat ὑμῖν, in indice ἡμῖν.

30. vlt. καταστρεψαμένῳ.] καταστρεψομένῳ (in futuro) Aug. ſecundus.

31. 1. εἰς τοῦτο abſunt ab Aug. tertio. Sed noua manus adſcripſit poſt ποιήσειν.

2. ἐγγύθεν.] ἐκεῖθεν Aug. tertius.

3. βοηθὸς ἑαυτῷ.] βοηθὸν αὑτῷ Pariſ. quintus et ſeptimus. In octauo ſolummodo fuit αὑτῷ, non item βοηθὸν. Conſentiunt huic in hoc ſolo Aug. primi ſupplem. Ald. P. Manut.

4. ὅτι γὰρ.] Sic etiam Harley. et Ald. Tayl. ὅτι μὲν γὰρ Ald. P. Manut. Felic.

7. δὴ abeſt a Pariſ. quinto et ſeptimo.

8. λέγε ex Harleyano annotauit Taylorus, quia Wolfiana dat λέγετε.

10. καθιστᾶτε.] Sic Aldina prior et Felic. καθίστατε Bauar. Aug. primi ſupplem. et ſecundus, Harleyanus, item Aldina poſterior.

11. θῆσθε.] θῆτε Pariſinus primus. θεῖσθε Laudianus. Wolf. mauult θέσθε.

13. δὲ.] δὴ Pariſinus octauus, Aldina Taylori, Auguſtanus ſecundus, appendix Francfurtana.

14. τὰς.] Wolf. mauult τῶν. quod et mihi aliquando in mentem venit. Aut omitti plane voluit Wolf. articulum.

15. διανέμωσι θεωρικά.] διανέμωσιν ὡς θεωρικὰ Aug. primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

17. ἀθυμοτέρως.] ῥᾳθυμοτέρως Pariſini quintus, ſeptimus et octauus, Aug. primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

31. 18.

31. 18. *τὴν τῦ τᾶ βέλτιστα.*] medium articulum omittit Harley.

19. *ἀσφαλῆ.*] *ἀσφαλῶς* Pithoeanus, Aldina Taylori.

20. *γράψοντα.*] *γράψαντα* (in aoriſto) Pariſ. tertius, quintus, ſeptimus et octauus.

21. *σκοπεῖτε.*] *σκοπῆτε* Aug. primi ſupplem. *σκοπεῖσθε* Aug. ſecundus.

22. *ὑφ' ὑμῶν.*] *ἀφ' ὑμῶν* Pariſ. quintus.

23. *περιγενέσθαι* Harley.

penult. *γε.*] *μὲν* margo Pariſinae, tacito auctore.

Ibid. *τότες αὐτὲς.*] *τὲς αὐτὲς τότες* Aug. primi ſuppl. appendix Francfurtana.

32. 1. *ἔβλαψε.*] *ἐβλαπτε* Bauar. Aug. ſecundus.

2. *θεῖσιν.*] in texto Bau. eſt *θήσειν*, ſed vulgata legitur in margine.

Ibid. *δι' ἧς ἂν ἅπαντες.*] *δι' ἧς ἅπαντες ἂν* Aug. primi ſuppl. Meermann. Ald. P. Manut. *δι' ἧς ἅπαντες ἄμεινον ἂν* Harley.

4. *γενέσθαι.*] *γίνεσθαι* Pariſ. tertius.

Ibid. *εὐτρεπίσαι.*] *εὐπρεπίσαι* Aug. ſecundus.

Ibid. *μηδαμῶς* abeſt ab Aug. ſecundo.

5. *μηδένα ἀξιῶτε.*] *μηδὲν ἀξιοῖτε* Aug. ſecundus.

6. *παρ' ὑμῖν.*] *παρ' ἡμῖν* Aldus in texto, et in indice. index P. Manutii.

10. *ἄξιόν ἐστιν.*] *ἐστὶν ἄξιον.* Aldus, P. Manut. Sed vulgatum ordinem ex Harley. Taylor annotauit.

11. *ὑμᾶς.*] vt Harley. *ἡμᾶς* P. Manut.

13. *γράφει.*] *ἂν γραφῇ* Pariſ. quintus, ſeptimus, et octauus, Aug. primi ſupplem. In Aug. tertio fuit ab antiquiore manu vulgata lectio, ſed receptior correxit ad modum, quem dant codices modo indicati. Conuenit Bauaricus, in cuius texto eſt *περὶ ὧν γράφει ἢ διαπράξασθαι.* Sed ſuperſcriptum eſt *ἂν* pone *ὧν*, et in *γράφει* ſuperſcriptum eſt *η*. non diſplicet haec lectio,

lectio, ἢ περὶ ὧν ἂν γράφῃ, quae est in Harleyano, (in subiunctiuo actiui) διαπρ. Wolfio probatum fuit ἂν γραφῇ in aor. passiuo, idemque Mounteneyo approbauit.

32. 18. τάξει.] πράξει Laud.

19. δεῖ προσεῖναι.] προσεῖναι δεῖ. Aug. primi supplem. Harley.

20. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει (in indicatiuo) Parisini quintus, septimus et octauus, Augustani secundus et tertius. Aldus. P. Manutius. Felic.

21. v. P. Victor. Var. Lect. 6. 15. Taylor in Herwagiana sua.

23. ποιῆτε.] φρονῆτε Paris. septimus et octauus. Harley.

24. ἢ deest Harley.

26. εἰ.] ἂν Paris. quintus, septimus, octauus, Harley. a quo etiam proximum μὲν deest.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν Paris. quintus, septimus, octauus.

Ibid. τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος.] προείληφε τὰ χωρία ὁ ἄνθρωπος Augustan. tertius, cum quo Meerm. conuenit, in hoc vno discrepans, quod ὁ omittit.

27. εἰ δὲ καὶ ταύτης τῆς χώρας κύριος Harley.

vlt. πολεμήσαιεν, ἑτοίμως σώσειν.] πολεμήσειεν ἐκεῖνος, ἑτοίμως σώσειν. Parisini quintus, septimus, octauus, Harley. Aug. primi supplem. et Aug. tertius, sed in hoc noua manus ἐκεῖνος vt inserendum superscripserat. vtramque lectionem praefert Bauaricus, infra vulgatam, supra πολεμήσειεν, sed sine ἐκεῖνος. Pithoeanus ita dat. εἰ ἐκείνῳ ἑτοίμως πολεμήσειε. item Aldina Taylori; vnde Mounteneyus coniicit leg. εἰ ἐκεῖνος πολεμήσειε. πολεμήσαιεν ἐκείνῳ dat appendix Francfurt.

33. 1. *πολεμῶνται.*] *πολεμῶσιν* appendix Francfurtana, Bauar. ſed vulgata ſuperſcripta.

2. *ἡμέτερα.*] *ὑμέτερα* Aldus, P. Manut.

3. *ταῦτα* abeſt a ſupplem. Aug. primi, Harley.

4. *συγκατασκευάσαντες.*] *συσκευάσαντες* Pithoeanus, Aldina Taylori.

5. *τούτων* abeſt ab Aug. tertio, ſed eſt a noua manu ſuperſcriptum. item abeſt ab Harley.

Ibid. *αὐτοὶ.*] *αὐτοῖς* Bauar.

7. *ὃδε.*] *ὃ* Pariſ. quintus et ſeptimus.

8. *καὶ* abeſt a Pariſ. primo, quinto, ſeptimo et octauo, ab Harley. ab Aug. primi ſupplemento, et a ſecundo, item Bauarico.

9. *τῶν.*] ſic eſt in texto Bauarici quoque, ſed ſuperſcriptum *τοῦ*. inuerſo ordine in Aug. tertio hoc eſt in texto ſcriptum, illud a iuniore manu ſuperſcriptum.

Ibid. *ὅμως.*] *ὁμοίως* Pariſinus octauus, Auguſt. primi ſupplem. Harley. Aldina Tayl. quo admiſſo legendum ſit *ἥττηνται δ' ὁμοίως πάντες, διὰ τ. φ. δ.*

10. *φεύγοντας.*] *φυγόντας* Aldus, Felic. P. Manut. Aug. tertius a prima manu. ſed corrector ad modum vulgatae reformauit; editio Wolfii, ſed Harley. et appendix Francfurtana dant vulgatam.

18. *ἐν ὀλίγῳ.*] *ἑνὶ λόγῳ* Pariſ. octauus. *ἐν ἑνὶ λόγῳ* appendix Francfurtana. Harley. *ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ* Pariſ. quintus, Auguſt. primi ſupplem. index Herwag. Ald. Tayl.

19. *περὶ τῶν πραγμάτων* Ald. Tayl.

21. *συναμφότερα.*] *ἀμφότερα* ſimplex Pariſ. tertius, Aldus, Felic. P. Manutius. Sed codex Obſopoei conſentit cum vulgata.

Ibid. *ὑμῖν ἔχει.*] *ὑμῖν ἔχοι* Aldus. ſed liber Weimaranus primam vocem mutat cum *ἡμῖν. ἡμῖν ἔχοι* P. Manut. et Felic. et Wolfiana, et ideo Taylor quoque *ὑμῖν* ex Harley.

Harley. annotauit. εἰ δ' ἕτερον ἡμῖν ἔχει Aug. ſecundus. Voluit ἕτερος.

33. 22. καὶ primum abeſt ab Aldino. Sed reſtituit Obſopoeus e ſuo codice, non otioſum iudicans. abeſt item a Felicianea. ſed annotauit Taylor ex Harl.

23. κρείττων.] κρεῖττον Aug. ſecundus. ſcil. λέγει, vel συμβουλεύει. in vulgata ſubauditur ῥήτωρ ἐστὶ, vel συμβουλευτής.

vlt. διόπερ.] διὸ Aug. primi ſupplem.

Ibid. ῥᾷξον.[ῥᾷον index Herwag.

Ibid. ἐστὶν.] εἶναι Aug. ſecundus. errore peruulgato, e more nouae Graecitatis orto, cui εἶναι, praeter infinitiuum, etiam tertia perſona ſingularis praeſentis indicatiui eſt.

34. 4. μισθὸν.] μισθὸς index Herwag.

5. ἤτοι.] ἤτι Meermann. et Aldinus Hermogenes.

6. τῷ πολέμῳ.] τῶν τῷ πολ. Aug. primi ſuppl. Bauaricus. Harley.

10. στρατευομένοις.] στρατιώταις Pariſ. ſeptimus.

11. καὶ abeſt ab Aug. primi ſuppl.

Ibid. τηνάλως (vno λ) Bauar. Harley. et ſic permultis in libris paſſim locorum exaratum reperi, ſed impoſterum non annotabo.

13. ἀτυχής εἰμι.] ἀτυχής τίς εἰμι Aug. primi ſuppl. Harley.

14. ὠφελεῖν.] ὠφελῆσαι Pariſ. quintus, ſeptimus et octauus, Aug. primi ſuppl. Harley.

17. ἡμῶν.] ὑμῶν Pariſ. ſecundus, Aug. primi ſuppl.

18. παρόντες.] παριόντες Pariſ. octauus, Aug. primi ſupplem. Bauar. Aldus, Felic. ſed appendix Francofurtana et Ald. Tayl. et codex Obſopoei conſentiunt vulgatae. In Auguſtano tertio eſt quidem παρόντες quoque, ſcholium tamen ſuperſcriptum hoc, οἱ δημηγορεῦντες, ducit ad παριόντες.

34. 18. μιμῆνται.] καὶ μιμῆνται Aug. ſecundus.

19. τέτῳ τῷ ἐθει καὶ τῷ τρόπῳ.] ſic Harleyanus. τέτῳ τῷ τρόπῳ καὶ τῷ ἐθει Ald. Fel. Manut. τέτῳ τῷ ἐθει καὶ τῷ τύπῳ Aug. ſecundus.

21. ὁμώνυμον ἐμαυτῷ.] ὁμώνυμον ἑαυτῷ Aug. ſec. ὁμώνυμον τὸν ἐμαυτὸ Pariſ. quintus, ſept. octau. Aug. primi ſuppl. Harl.

22. πεφήνασι.] πεφύκασι Aug. ſecundus.

24. ἡδονῆς καὶ abſunt a Pariſ. octauo, ab Aug. primi ſupplem. a Bauarico. verum tamen in huius margine vulgata cum γρ. eſt annotata. abſunt item ab appendice Francfurtana.

26. ὑμέτερα.] ἡμέτερα Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus.

pen. ἔχοι.] ἔχῃ Aldus, Meermann.

Ibid. τῶν τ' ἐπὶ.] particulam τ' omittunt Aldus, Felic. et P. Manut.

Ibid. τῶν προγόνων.] articulum noua manus in Aug. tertio adſcripſit.

Ibid. ἔργων abeſt a Dionyſio p. 175. fine.

vlt. ἐφ' ὑμῶν.] vt Harley. ἐφ' ἡμῶν Aug. primi ſuppl. Dionyſius. ὑφ' ὑμῶν Aug. ſecund.

35. 1. ὑμῖν χρωμένοις.] inuertit Dionyſius.

3. γίγνεσθαι Dionyſ.

5. νῦν abeſt a codice Obſopoei, a Pariſinis ſecundo et tertio, ab Aug. tertio et Meermanniano. pro ἑξήκοντα, quod Wolfiana dat, Taylor τετταράκοντα ex Harleyano annotauit.

7. συνήγαγον.] ἀνήγαγον Bauar. Aug. primi ſupplem. Harl. Pithoeanus. appendix Francfurtana.

Ibid. ταύτην τὴν χώραν ἔχων.] ſic Harley. ταύτην ἔχων τὴν χώραν Aldus, P. Manut.

9. πεζῇ.] πεζοὶ Pariſ. octauus, Bauar. Aldina Taylori, Dionyſius, Harley.

13. τοιῶτοι.] τοιαῦτα codex Obſopoei.

35. 14. ἔν τε.] ἐν ſine copula Dionyſ.

Ibid. καὶ τοῖς ἰδίοις.] καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις Pariſ. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, Bauar. Auguſtani ſecundus et tertius, Meerm. Aldina Taylori, Dionyſius.

15. τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα] τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα Aug. primi ſupplem. Harley. in Auguſtano tertio ſic legitur κάλλη τοιαῦτα κατεσκεύασαν. ſed noua manus poſt κάλλη ſuperſcripſit τοσαῦτα καί.

18. λελεῖφθαι.] λειφθῆναι Dionyſius.

20. τὴν Μιλτιάδε.] articulus abeſt ab Harley. Aug. primo, Dionyſio.

21. εἶδεν.] οἶδεν Pariſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus, Auguſtani primus et ſecundus, Bauar. Meermann. in texto, ſed in huius margine alia manus vulgatam annotauerat; item Aldus, Felic. P. Manutius, Dionyſius.

Ibid. ποτ' ἐξὶν.] ποτ' ἄρ' ἔξιν margo Lutetianae, tacito auctore. Harley.

22. γείτονος.] ἥττονος Pariſ. octauus, Harley.

23. ἐπράττετο αὐτοῖς.] αὐτοῖς ἐπράττετο Aug. primus, Dionyſius, Harley.

24. τὸ κοινὸν.] καὶ τὸ κοινὸν Pariſ. quintus.

Ibid. αὔξειν ἕκαστος.] ἑκάστῳ (ſic) αὔξειν Aug. primus. ἕκαστος αὔξειν Harley.

26. ἐκτήσαντο.] ἐκέκτηντο Dionyſ.

pen. ἐκείνοις, οἷς εἶπον, χρωμένοις Ald. Tayl.

vlt. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. ſecundus, Bauaricus, Meermannianus.

Ibid. τῶν νῦν.] τότων Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley. Hermogenes, Ald. Tayl.

36. 1. καὶ παραπλησίως.] ἢ παραπλ. Pariſ. quintus, ſeptimus et octauus, Pithoeanus, Ald. Tayl. Aug. primus, et tertius, ſed in hoc noua manus ἢ

ſcripſit in loco vetuſtioris lectionis eraſae. item appendix Francfurtana, Harley.

36. 1. *καὶ* ſecundi loco eſt *οἷς* in Pariſ. primo et tertio, Bauarico, (ſed in hoc vulgata eſt in margine annotata) item Meermann. et indice Aldi. vtrumque dat Auguſt. tertius, *οἷς καὶ τὰ*. Lectionem *οἷς* ſi admittis, addendum erit ad *τὸ πολλὰ* aliquid huiusmodi, *τῶν πεπραγμένων*, aut *τῶν πεπολιτευμένων*. *καὶ* ſecundum plane abeſt a Dionyſio.

2. *πολλ' ἂν ἔχων.*] *πολλὰ ἔχων* Dionyſius, Harl.

6. *ὑμῖν.*] *ἡμῖν* Pariſ. octauus, Bauar. Aug. ſecundus et tertius, Meermann. Aldus, Paul. Manut.

Ibid. *ἀντιτάξασθαι.*] *ἀντᾶραι* Dionyſ.

Ibid. *δ'* abeſt a Dionyſio.

7. *αὐτῶν* abeſt ab Auguſtano ſecundo.

Ibid. Super *βραβεύειν* in Aug. primo ſuperſcriptum eſt ſcholium *οἰκονομεῖν*.

8. In margine Bauarici erat ſic: *γρ. χώρας. οἰκίας. τῆς ἀμφιπόλεως.* (forſitan e ſcholio.) ſed in texto erat *οἰκείας*.

9. *ἀνηλώκαμεν.*] In Bauarico, et hic, et fere vbique locorum, vbi verbum hoc occurrit, ſuperſcriptum ſuper *η* eſt *α*, aut contra.

12. *τηλικῦτον.*] *τοιοῦτον* Harl.

Ibid. *ἠσκήκαμεν.*] *ἠσκήσαμεν* Aug. primus et Bauar. Ald. Tayl. *ἐκτησάμεθα* Aug. ſecundus.

13. *ἐμοὶ* et *πόθεν ἄλλοθεν*, nec non verſu proximo *ἀλλ' ὦ τᾶν* in Aug. primo attritu obliterata. pro hoc tamen ibi videbatur olim fuiſſe. *ἀλλ' ὦ 'γαθὲ*. In appendice Francfurtana ad h. l. haec ſunt annotata. [Poſt *Φίλιππος* loco ſigni interrogatorii punctum reperitur] in illo nempe codice, qui fundus fuit iſtius annotationis, quem ſuſpicor Pithoeanum fuiſſe.

14. *αὐτῶν* abeſt a Bauarico. idem et Harley. dant *ὁ Φίλιππος*, item Dionyſ.

36. 16. ἄν.] δὴ Dionyſius.

Ibid. εἰπεῖν τις.] τις εἰπεῖν Ald. P. Manut. ſed alteram lectionem Taylor ex Harleyano annotarat.

Ibid. κοινῶμεν.] κοινῶμὲν Ald. ſed Weimaranus correctum dat, ſecundum vulgatam. aegre quoque fert Mounteneyus Aldinam lectionem a Wolfio fuiſſe ſeruatam. eſt quoque κοινῶμεν in Felic. et appendice Francfurtana, et Harleyano.

18. λήρους.] κλήρους Dionyſius.

Ibid. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Dionyſ. Bauar. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

19. πτωχῶν πλέοσιοι.] πτωχῶν ταχὺ πλέοσιοι Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Harl. Ald. Tayl. Auguſtani primus et tertius, ſed in hoc ταχὺ erat a noua manu ſuperſcriptum.

20. ἐξ ἀδόξων.] ſic eſſe in Aldino, quo vtor, teſtor, tametſi Obſopoeus in illo Aldino, quo ipſe vſus eſt, ait fuiſſe ἐξ δόξων, id quod errori operarum typographicarum tribuit.

23. ηὔξηται] ηὔξηκε Pariſinus ſecundus, vtramque lectionem dat Bauaricus, infra hanc, iſtam vulgatam ſupra.

24. τέτων] τῦτο Bauar.

Ibid. Dionyſius ſic dat. Τί δή ποτ' εἶχεν ἅπανθ' καλῶς.

26. δεσπότης] καὶ δεσπότης Pariſ. octauus, Harl. pen. δήμε καὶ τῶν ἄλλων Ald. Tayl.

37. 1. τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι,] οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν Bauar. Aug. tertius, Meermann.

4. συμμάχες.] καὶ συμμάχες. Ariſtides τέχνης p. 264. Pariſ. octauus. Aug. primus. appendix Francfurtana, Harley. hic Taylor coniecturum ſuam adſcripſerat: f. σύμμαχοι — γεγένησθε.

5. ἐὰν.) ἄν Dionyſius.

Ibid. μεταδιδῶσι.] μεταδῶσι Aug. primus. Dionyſius. Harley.

37. 5. θεωρικῶν.] Bauar. etiam ſic in texto; ſed ſuper ω erat ο paruum exaratum. ita eſt in Dionyſio, ſcil. θεωρικόν. Hermogenes p. 250. locum hunc e memoria recitans ita dat. ἀγαπῶντες, εἰ θεωρικὰ ἢ βοίδια πέμψουσιν ὑμῖν εἰς τὰς ἑορτάς.

6. βοίδια] βοηδρόμια appendix Francfurtana, Ald. Tayl. Pariſini ſecundus et tertius, Auguſtanus ſecundus, Meermann. Pithoeanus, index P. Manutii, Bauaricus in texto, ſed margo dat vulgatam. Auguſtanus tertius dat βοίδια, ſed e correctione, eraſa vetuſta lectione. Obſopoeus teſtatur, in Aldino ſuo ſe reperiſſe βοηδρόμια, in Pannonico autem ſuo βοίδια. Ego vero in Aldino meo plane lego βοίδια. Verba eius haec ſunt. [Pro βοηδρόμια, vbi etiam ab Aldo appoſita eſt ſtellula, neque tamen alia ſtellula indicata, reperi βοίδια in antiquo meo.]

7. ἀναυδρότατον.] ἀναυδρειότατον Pariſ. primus, ſecundus cum γρ. (quod indicio ſit, in illo vtramque lectionem fuiſſe exhibitam) codex Obſopoei. Bauaricus dat vulgatam in texto, margo autem haec annotat. γράφεται καὶ ἀνδρειότατον εἰρωνικῶς. In appendice Francfurtana hoc idem ἀνδρειότατον eſt.

8. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus et tertius, Meermann. index Aldi. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ἐπάγουσιν.] ὑπάγουσιν. Pariſinus ſeptimus, Pithoeanus, Aldus, Felic. P. Manutius. (Sed eorum indices cum vulgata conſentiunt.) editio Wolfii. Sed appendix Francfurtana dat vulgatam ἐπάγ. item Harl.

9. τιθασσεύουσιν.] Simplex ſigma in media voce dant Auguſtani primus et ſecundus.

Ibid. αὐτοῖς.] αὐτὸς Pariſinus ſeptimus.

12. ἄττα.] ἄττα (cum aſpero) Auguſtanus primus et Bauar.

Ibid. ἄν abeſt ab Aug. ſecundo et Dionyſio.

37. 13.

37. 13. τὸ abeſt ab ed. P. Manutii et Felicianea. Sed eſt in Harley.

Ibid. poſt ἔχειν ſtat ſigla haec in Auguſtano tertio, επν vtrinque puncto ſingulo ſepta. Quod interpretor ἐπίλογος.

14. δήμητρα.] δήμητραν Aug. ſecundus. Harley. quod facile purget creberrimus vſus.

Ibid. μείζων.] γρ. μεῖζον Pariſ. ſecundus et ſeptimus. Sic et Aug. primus et Bauar. ſed hic in texto, vulgata ſuper verſu ſcripta. pari modo Aug. tertius dat e correctione μεῖζον. vetuſtior enim manus vulgatam dediſſe videtur. Auguſtanus ſecundus dat μείζω, quod ſic ferri poteſt, vt βλάβη ſit nominatiuus pluralis a nomine ſubſtantiuo generis neutrius βλάβος.

16. γενέσθαι] ἑκάστῳ Dionyſ.

17. αἰεὶ.] ἀεὶ Aldus.

Ibid. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Meermann.

18. ἐὰν οὖν ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι.] ἐὰν ἔν ἔτι καὶ νῦν Pariſinus octauus, Harley. Aldus. eadem lectio in Bauarico eſt ſuperſcripta, cum γρ. (id eſt γράφεται.) nam in texto vulgatam dat. ἐὰν ἔν ἀλλὰ καὶ νῦν γ' ἔτι Pariſini quintus et ſeptimus, item Aug. tertius e correctione. vetus enim manus in eo vulgatam dederat. In Meermanniani texto vulgata legebatur quidem, verum iunior manus lineola ſubiecta induxerat, atque in margine ſcripſerat iſtaec. γρ. ἐὰν ἔν ἔτι καὶ νῦν. In Laudiano quoque eſt ἔτι καὶ νῦν. Verba ἐὰν ἔν vsque ad ἐθῶν obliterata erant in Aug. primo, vt legi non poſſent; item rurſus verſu 9. vsque ad ἀξίως. In appendice Francfurtana ſic eſt, ἐὰν ἔν, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ἀπαλλαγέντες.

19. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε Aldus et Meermannianus, ſed recentior manus ſuper tertio ε appinxerat

η. et ſic quoque in proximo χρήσεσθε verſu 22. vbi tamen Aldus χρήσησθε dedit, cum vulgata conſentanee. particulam τε pone στρατεύεσθαι omittit Harley.

37. 22. χρήσησθε.] χρῆσθαι Aldina Tayl. Aug. primus, Harley. appendix Francfurt.

23. κτήσαισθε.] κτήσεσθε Aug. primus et ſecundus, Harley. Bauaricus vulgatam dat, ſed η ſcripto ſuper diphthongo.

24. λημμάτων.] Lambini index dat λημματίων in diminutiuo.

25. καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν Harley.

27. ἐξὶν deeſt Harley.

pen. ὠφέλειαν ἔχειν.] ἔχειν ὠφέλειαν Aug. primus, Harley.

vlt. ταῦτα τὴν.] ταῦτα καὶ τὴν Meermann.

38. 1. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus ſecundus. vtramque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ὑπαύξοντα Ald. Tayl. citat h. l. ſed mendoſe, Dionyſius Halicarn. p. 108. vnde excerpendae ſunt variantes.

3. ἁπάντων erat in Bauarico cum γρ. ſuperſcriptum. infra enim, hoc eſt in texto, legebatur ἀπ' αὐτῶν.

Ibid. τῶν κοινῶν erat in Bauarico ſuperſcriptum. textus enim dabat τῶν καινῶν. ἵνα τῶν κοινῶν τὸ μέρος λαμβάνων ἕκαστος Dionyſ.

4. εἰς abeſt a Pariſinis ſecundo et tertio. item a Bau. ſed vulgata ei cum γρ. ſuperſcripta eſt. εἰς τᾶϑ' ἕτοιμος ὑπάρχοι. ἔξεστιν. Pariſinus octauus. Harley. Auguſtanus tertius conſentit cum Pariſinis ſec. et tertio, ſed vulgata eſt in margine cum adſcripto κείμενον, quo indicatur, ea texti eſſe verba, non ſcholium. In Meermanniano prima manus poſt παρέχοι ſcripſerat τᾶϑ' ὑπάρχοι, ſed noua haec verba tranſuerſo calamo induxerat, et eadem verſu ſuperiori inter πόλις et εἰς

cum

cum hoc ſigno, quod non intelligo, ☩ adſcripſerat. *εἰς τᾶτο ἕτοιμος ὑπάρχοι* Aug. primus. in appendice Francfurtana eſt [*ὅτε δέοιτο ἡ πόλις, τᾶθ' ὑπάρχοι.* item *ἐν τᾶτο ἕτοιμος ὑπάρχει.* fort. *ἐν τάτῳ*] Dionyſius ſic exhibet: *ὅτε δέοιτο ἡ πόλις, τᾶτο παρέχῃ.* Aldinae Taylori deſunt vocabula *ὅτε δέοιτο ἡ πόλις.* eadem dat *εἰς τᾶθ' ἑτοίμως ὑπάρχῃ.*

38. 6. *εἴ* abeſt a Bauarico, vitioſius h. l. dat Dionyſius.

7. *συμβαίνει δή τι* Ald. Tayl.

8. *οἷον.*] *οἷα* Dionyſ.

Ibid. *τὰ νῦν* eſt in texto Bauarici, ſed ſuper *ὰ* eſt ſcriptum *ὸ*.

9. *λημμάτων.*] *χρημάτων* Pariſinus octauus. Harl.

10. *ὑμῶν.*] *ἡμῶν* Pariſini ſecundus et tertius. Auguſtani primus, ſecundus et tertius, Bauaricus, Meermann. Dionyſ.

Ibid. *ὅσα* abeſt a Meermann.

11. *ἀτάκτως νῦν.*] *νῦν ἀτάκτως.* Aug. primus. Harl.

12. *λαμβανέτω.*] *λαμβάνων* Bauar. in texto, ſed ſuper *ὠφελεῖ* ſuperſcriptum eſt *γρ. λαμβανέτω.* vnde colligo, in libris quibusdam ita fuiſſe exaratum. *ὅσα ἔτος νῦν ἀτάκτως λαμβάνων ἂν ὠφελεῖ, ὠφελείτω ταῦτ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβάνων.* Dionyſius dat *παραλαμβάνων.*

Ibid. *ἃ*] *ὅσα* Harl.

13. *πράττεσθαι.*] *γρ. πράττειν* Pariſinus ſecundus. fuit ergo in illo altera quoque lectio.

14. *μικρὸν.*] ſic Harley. *μικρῶν* Pariſ. primus et ſecundus, ſed hic cum *γρ.* item tertius. nec non Auguſtani primus et ſecundus. Meermann. Aldus, Felic. Paulus Manutius. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra. *πλήν τι μικρῷ* Dionyſius.

38. 14.

38. 14. ἀταξίαν.] ἀξίαν Aug. tertius. Sed ille codex perquam erat mendosus. τὴν ἀταξίαν δὲ ἀνελὼν Ald. Tayl.

17. ἔχοι.] ἔχει Parisini tertius, quintus, septimus, octauus. Aldus, P. Manut. In Augustano tertio dederat antiquior manus vulgatam, sed recentior substituit alteram lectionem.

Ibid. ὅτε.] ὅπε Parisinus septimus. cum in Frankfurtana seu Wolfiana hic esset ἅτω, Taylor ex Harleyano annotauit ὅτε.

18. ἐγὼ ποιῶσι.] ποιῶτιν ἐγὼ Aug. primus, Harley.

Ibid. ποιησόντων.] ποιέντων Harl. Aldina Taylor. Parisini quintus, septimus, octauus. Aug. primus. In Augustani tertii texto est vulgata, sed superscripta est altera, ποιέντων, quae etiam in appendice Francfurtána est.

20. τῷ δεῖνος.] In Bauarico et Aug. tertio superscriptum est scholium τῷ χάρητος. in appendice Francfurtana τῷ χάρητος δηλονότι.

21. γίνεται.] γέγονε appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

23. ὑμᾶς ὑπὲρ.] ὑμᾶς αὐτὰς ὑπὲρ — Aldus, P. Manut. Sed αὐτὰς ab Harleyano abesse annotauit Taylor.

Ibid. ἀξιῶ.] ἀξίως Aug. tertius.

25. ὑμῖν.] ἡμῖν Aldus, Herwag. vbi Taylor adscripsit ἴσως ὑμῖν.

26. καὶ καλῶν.] absunt ab ed. P. Manutii. Contra habent illa verba Parisinus octauus et Aug. primus, sed addunt iidem haec καὶ μεγάλων. Editio Felicianea sic dat. μετὰ πολλῶν κινδύνων κτησάμενοι, reliquis omissis. Sed vtrumque, tam καὶ καλῶν, (quod vtraque Aldina dat) quam καὶ μεγάλων, (quod abest ab Aldinis) reperit Taylor in Harley.

38. vlt.

38. vlt. ἅπασι.] πᾶσι Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Harley. ἅπασιν ὑμῖν συνοίσειν Ald. P. Manut. eadem eſt in Aug. primo verborum conſtructio, niſi quod ibi πᾶσιν eſt. ὑμῖν πᾶσι συνοίσειν μέλλῃ Ald. Tayl. in Bauarico adſcripta haec eſt clauſula ὀλυνθιακὸς γ̄. ΗΗΗΔΔΠ. (325.)

Ad Philippicam primam.

40. 1. Citat h. l, Hermogenes p. 177. 1. vbi Aldina ſic dat: εἰ μὲν περὶ καινῆ τινος πρᾶγματος λέγειν, ὦ ἀθηναῖοι. et verſu 6. πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήκασιν ἕτοι. item p. 277. vbi ſic diſputat. τῇ προοιμίᾳ ἡ μὲν πρόταϲις, ὅτι δεῖ καὶ νεωτέρᾳ ὄντος, καὶ πρώτῃ λέγοντος, ἀνέχεϲθαι· αἱ δὲ ταύτης κατασκευαί, ὅτι μηδὲν οἱ πρεσβύτεροι τῶν δεόντων εἰρήκασιν ἐπὶ πολλῶν ἐκκλησιῶν. καὶ εἴ τινες ἄλλαι. ἃς δὴ κατασκευὰς πρόταξε τῆς προτάσεως. Item Scholiaſtes ad Hermogenis p. 226. his verbis p. 385. ed. Ald. ὀρθώσας, τουτέϲτι κατ' ὀρθὴν πτῶϲιν προφέρων τὸν λόγον — πλαγιάσας δὲ — μερίσας δὲ. οἷον· εἰ μὲν περὶ καινῆ τινος πραγμ. προτίθετο λέγειν. ἢ ἕτω· Κροῖσος ἦν, λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων. συμπλέξας δὲ —

3. τῶν εἰωθότων.] ſcil. γνώμην ἀποφήνασθαι.

13. Hermogenes p. 364. in capite περὶ δεινότητος proponit hanc cogitationem in exemplis earum ἐννοιῶν, quas appellat παραδόξους, καὶ βαθείας, καὶ βιαίους, καὶ περιηνεγμένας.

15. τί ἔν-ϵϛι τοῦτο.] ſuper artificio rhetorico huius loci ita diſputat Ariſtides de dict. ciu. p. 182. vbi recitatae illi celebri ſententiae τὸ χείριϲτον ἐν τοῖς παρελληλυθόϲι, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιϲτον ὑπάρχει ſubiicit iſtaec: καὶ ἐνταῦθα τὸ μὲν χωρὶς διαϲτάϲεως ἦν ἂν εὐθὺς ἐπαγαγεῖν· οὐδὲν γὰρ τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν.

ὑμῶν. πῦ ἔν ἡ διάξασις; ἐν τῷ διὰ μέσυ, ἐν ᾧ διαξήσας λέγει· τὶ ἔν τῦτό ἐσιν; ὅτι ὐδὲν τῶν δεόντων —

41. 4. malim τῇ τε τότε ῥώμῃ.

8. Sopater ad Hermog. p. 313. εἰ δέ τις ἐν τῇ τελείᾳ τῦ δυνατῦ ἐργασίᾳ μὴ δύνηται χρῆσθαι τῇ ἀντεξετάσει, ἑτέρως αὐτὸ μεθοδεύσομεν, καὶ διὰ παραδειγμάτων τὸ δυνατὸν κατασκευάσομεν. ὥσπερ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν κατὰ Φιλίππυ· εἰ δέ τις ὑμῶν — Μεθώνην. καὶ ἑξῆς. οἷς ἐπάγει· εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην — ἐκτήσατο δύναμιν.

10. ταῦτα addidi, quod praeter caeteros, etiam Sopater omisit.

20. ἔρημος ὢν.] correxi ἔρημον ὄντα. cohaerent hi accusatiui cum πολεμεῖν versu 18.

22. ἐκτήσατο δύναμιν.] dedi ἐκτήσατ' ἂν δύν.

25. citat h. l. Stobaeus p. 201. 8.

vlt. πολέμῳ.] dedi πολέμυ νόμῳ.

42. 8. ἑτοίμως.] dedi ἕτοιμος.

15. Sopater ad Hermog. p. 315. εἰ μὲν ἔχοιμεν δεῖξαι, ὅτι δίκαιον ἢ συμφέρον ἐστὶ τὸ προκείμενον, τῦτο κατασκευάσομεν. εἰ δὲ μή, ἐρῦμεν, ὅτι ὐκ ἄδικον, ἢ ὐκ ἀσύμφορον. ἔστι δὲ αὐτῦ τὸ παράδειγμα καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι. μὴ δυνηθεὶς γὰρ κατασκευάσαι, ὅτι δυνατόν ἐστι λυθῆναι τὴν Φιλίππυ δύναμιν, ἐπὶ τὴν ἀντίφασιν χωρήσας ἔφη· μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετε τὰ παρόντα ἐκείνῳ πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. ὐκ ἀδύνατον γὰρ λυθῆναι τὴν Φιλίππυ δύναμιν ἐν χρόνῳ, τήν γε ἀπό τινος ἀρξαμένην χρόνυ.

22. citat h. l. Harpocr. v. ἀποσροφήν.

43. 1. citat. h. l. Harpocr. v. περισοιχίζεται. vbi admonet, aliis in exemplis legi περισοιχίζεται.

2. Hermogenes p. 253. κῶλα τραχέα τὰ βραχύτερα, καὶ ἃ μηδὲ κῶλα, κόμματα δὲ καλεῖν ἄμεινον· οἷον· πότε ἔν, ὦ ἄ. ἀθ. πότε ἃ χρὴ πράξετε etc.

item

item p 415. in capite de interrogatione. ἡ πρὸς τοὺς ἀκούοντας πεῦσις. οἷον· πότε ἂν etc.

43. 4. ἡγεῖσθαι.] ſubaudi εἰ μὴ ἀνάγκην.

7. αὐτῷ aſſumſi ex Aug. 2. pro vulgari αὐτῶν. hic loci, hoc ipſo in foro. nunc tamen poenitet facti, quod non potius e Felicianea αὑτῶν reſtituerim, cum aſpero. percontari e vobismet ipſis. idem eſt ac ſi dixiſſet ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

16. τοῦτο εἴ τι πάθοι.] aut τι eſt delendum, aut τοῦτο cum τούτων, quod Pithoeanus dat, eſt mutandum. horum quicquam, ſcil. aduerſam valetudinem, mortemue.

17. vulgatam ὑπάρξει, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελώμεθα, καὶ τοῦτο ἐξεργάσαιτο, correxi marte meo ſic ὑπάρξῃ· [ἡ γὰρ — ἐπιμελωμένη etc. nam quae fortuna ſemper melius nobis proſpicit, quam nosmet ipſi nobis proſpicere ſolemus, ea etiam hoc facile efficiat, vt ſcil. Philippus ſiue morbo periculoſo et diuturno tentetur, ſiue rebus humanis prorſus eripiatur.

24. ἑτοίμως.] dedi ἑτοίμως.

44. 4. καινὴν.] nouum appellat apparatum, requirens nouos milites atque recentes, nouas naues, noua arma, vetuſta, diuturno vſu detrita, reprobans.

6. ταχὺ et τήμερον accipienda ſunt materialiter, qui iugiter vobis haec verba occentant. *Cito*, *cito*, et *hodie*, *hodie*, facite id, quod ſuadeo.

8. ἀλλά.] ſubaudi ἔτος ἂν μάλιστα λέγοι εἰς τὸ δέον.

9. [τὶς ἡ πορισθεῖσα.] deleui articulum. ad proximum πόθεν ſubaudi πορισθεῖσα.

10. ἕως.] praetuli τέως.

14. poſt ἐπαγγέλλεται videtur ἄλλο deeſſe.

Ibid. Hermogenes p. 215. ad h. l. alludens. ἡ μὲν ἐν ὑπόσχεσις, κατ' αὐτὸν Φᾶναι τὸν ῥήτορα, ἔτω μεγάλη. vbi H. Aldinus pro ὑπόσχεσις dat ὑπόθεσις.

44. 25.

44. 25. merus error operarum Aldinarum videtur is esse, vt ἐκ ante παρασῆναι ingereretur. quod si tamen non prorsus contemnendum est illud ἐκ, possit oriri suspicio, leg. esse ἐκ πολλῶ παρασῆναι. iam dudum ei in mentem venisse, vel certum et ratum sedisse. v. Doruille ad Chariton. p. 391.

26. ὡς ὑμεῖς.] sententia postulat ὡς εἰ ὑμεῖς. nam in ὁρμήσαιτε versu vltimo desinit protasis huius periodi.

27. ὥσπερ εἰς Εὔβοιαν.] subaudi ποτε ὡρμήσατε. vlt. f. ἴσως ἂν καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσαιτε. si vos, vt olim in Euboeam inuasissetis, — ita in se quoque fortassis, [id est, id quod facile fieri posset] irruatis: rem eam esse haud contemnendam.

Ibid. ἔτοι παντελῶς.] citat h. l. Hermogenes p. 90. 1. vbi Herm. Aldinus a Crispiniano haud parum discrepat. nam Portus ibi vulgatam demosthenicam exhibuit. Hermogenes Aldi sic refert: ἔτι παντελῶς ἀδ' εἰ μὴ ποιήσετε νὴ Δία, ὡς ἔγωγε κρίνω, εὐκαταφρόνητον ἔχει. ἵνα ἢ διὰ τὸν φόβον εἰδὼς εὐπρεπεῖς ὑμᾶς ἀπόσχηται, ἢ παριδὼν τ. ἀ. λ.

45. 1. τοῦτο] τὸ ὁρμᾶν ἐπ' αὐτὸν puta. etiam in ditionem eius armis infestis haud inuadatis, (quamquam aio vos id facere oportere) dummodo ad id faciendum parati sitis, haud aspernabitur id Philippus.

12. Hermogenes p. 187. ἐστὶ καὶ ἀπαγορευτικὸν σχῆμα, ὃ ἐπιμεῖναν πνεῦμα λέγεται, οἷον ὅταν λέγῃ. μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους etc. facile patet subaudiri λέγε. aut λεγέτωτις. Super dictione τὰς ἐπισολιμαίους ταύτας δυνάμεις mirifica grammaticorum veterumque atque recentiorum dubitatio, nodum in scirpo quaerentium; quod equidem miror, et vocis natalibus et orationis serie prodente statim velpaulo attento cuique in mentem venire necesse est significari copias, quarum spes submittendarum imperatoribus foris agentibus fiat a S. P. Q. A. per literas ad eos missas, quae copiae scriptae quidem sint

ſint in membranis, vt paulo poſt ſubmittendae, nunquam vero reapſe mittantur. Papiervolkér, die zwar wohl aufm Papiere ſtehen, niemahls aber zum Vorſcheine kommen, noch im Felde erſcheinen. In exemplum interpretationum a veteribus ſuper hac dictione traditarum proponam locum Etymologici M. ἐπιστολιμαίους στρατιώτας ἀγελαίους εἶπε Δημοσθένης, παρὰ τὸ στόλος, τὸ στρατός.

45. 13. ἀλλ' ἤ.] ſpiritum aſperum cum leni, et articulum cum particula mutaui, ἀλλ' ἤ, quod in dictione Demoſthenis tantundem eſt atque ἀλλὰ ſimplex; aut ἀλλὰ μόνον. ſed ſolummodo.

18. num leg. ἔξει, εἰ καὶ γλίσχρως πως ταῦτ' ἐθελήσετε ποιεῖν, etiamſi tenuiter modo iſta facere velitis. an ſic: ἔξει, καὶ πῶς· εἰ ταῦτ' ἐθελήσετε ἀκούειν, ἐγὼ φράσω. ſi vultis audire, dicam.

19. ξένους bene habet. coeperat orator de milite mercenario docere: interim longam parentheſin interponit. tum velut oblitus occoepti ſermonis de vniuerſo exercitu pedeſtri conſcribendo, cuius pars longe maxima miles mercenarius erat, ſententiam dicit.

46. 3. εἶναι addidi.

5. poſt ἱππαγωγοὺς addit Robortellus Annotat. (p. 30. T. II. Lamp. Gruter.) notam Senarii S. cui Sigonius ibidem p. 148. obloquitur.

14. quibusdam in codd. eſt λῃστευομένην. id quod ſuſpicionem mouet, in libris quibusdam olim fuiſſe λῃστεύειν μόνον. quod equidem haud ſpreuerim.

19. citat h. l. Harpocrat. v. ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ, vt idem quoque v. 20. commemorat in v. Πολύστρατος.

27. παρακύπτειν eſt aliqua re leuiter et tumultuarie defungi, vbi modo attigeris, protinus ab ea rurſus refugere, veluti ſi quis domum praeteriens, non introeat, ſed ſolummodo per feneſtram aut ianuam

ſemiapertam introſpiciat. Sententia eſt: bello delibato, ſic, vt nihil, cum peregiſſent, dictitare tamen poſſent ſe partibus ſuis ſatisfeciſſe.

47. 4. citat h. l. Pollux 2. 58. v. ἐπόπτας.

5. malim ſimplicius παρασήσαντας.

9. poſt αὐτῶν deeſſe videtur ἡμεῖς γε. ſcil. ἐχειροτονήσαμεν. Dialogiſmus fictus hic eſt. colloqui fingitur extraneus aliquis cum Athenienſi, quem extraneus interrogat: bellumne vos, an pacem geritis, Athenienſes? Nos enimuero, ait Athenienſis, bellum gerimus. At qui fieri hoc poteſt, inquit extraneus, qui imperatores e numero veſtro nullos delegeritis? Nos vero, occurrit Athenienſis, vtique denos praetores copiarum pedeſtrium delegimus, minoresque maioresque, et pari modo binos equeſtrium, vtriusque ordinis, h. e. minores maioresque.

10. citat h. l. Harpocrat. v. φύλαρχος et ἵππαρχος.

12. ἐκπέμψητε.] ratio dialogi, ſi continuaretur, poſtulabat, vt diceret ἐκπέμψωμεν et ſic porro in prima perſona. verum quia oratio haec, Athenienſi in os indita, nimis inuidioſa atque flagitioſa fuiſſet futura, abrumpit orator ſermocinationem, et ipſe per ſe loquitur. Corrige hinc Etymologicum M. v. ἱεροποιοὶ, locum hunc vitioſe recitantem.

14. vocabula εἰς τὴν ἀγορὰν a lectore tacite iteranda ſunt, ac ſi ad hunc modum eſſet exaratum. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τὸς πηλίνους στρατηγὸς, πλάττουσιν εἰς ἀγορὰν, quemadmodum qui ſigilla argillacea fingunt, imperatorum figuras mentientia, quo ea in forum deferant, ibique venum proponant, ἕτως ὑμεῖς χειροτονεῖτε τὸς στρατηγὸς εἰς ἀγορὰν, ſic vos creatis imperatores veſtros, non quo in caſtra exeant, ſed ſolummodo quo in foro verſentur, ibique ſpeciem imperatorum mentiantur.

47. 16.

47. 16. aut pro ἃ ſufficiendum eſt καὶ, aut ſeruato ἃ ſic leg. ἃ γὰρ ἐχρῆν, ὦ ἄ. ἀ. ταξιάρχας παρ' ἄλλων, ἀλλὰ παρ' ὑμῶν; ἃδὲ ἱππάρχας παρ' ἄλλων, ἀλλὰ παρ' ὑμῶν, ἄρχοντας οἰκείας εἶναι.

19. ἡ δύναμις addidi.

20. τὸν δ' ὑπὲρ — ἀγωνιζόμενον.] reſtitui τῶν δ' ὑπὲρ — ἀγωνιζομένων.

22. ὑφ' ὑμῶν.] malim ἀφ' ὑμῶν. non a vobis delectum oportebat eſſe, ſed ciuem veſtrum, e numero veſtro, non peregrinum.

vlt. μικρόν τι πρὸς.] duo puta talenta. nam 40 talenta pro nauibus, alia 40. pro pedite, denique 12. pro equite, conficiunt 92. talenta.

48. 1. viginti minae per 10. multiplicatae faciunt 200. minas. hae per duodecim menſium numerum multiplicatae faciunt 2400 minas, ſeu 40 talenta.

3. ἕκαστος addidi.

11. locum hunc citat Hermog. p. 347. in capite περὶ τοῦ ἀληθινοῦ λόγου. his verbis. πεποιθότως δ' ἐρεῖς, ὅταν λέγῃς· καὶγὼ συμπλέων ἐθελοντὴς, πάσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦτα ὕτως ἔχῃ. Ariſtides de D. C. p. 252. ἀξιόπιστον δὲ [facit oratori fidem] καὶ τὸ τιμᾶσθαι προλαμβάνοντα καὶ ζημίαν ὁρίζειν καθ' ἑαυτοῦ, ἐφ' οἷς ἂν διεξίῃ. οἷον· ἐγὼ πλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος. Pro vulgari ἐγὼ συμπλέων correxi καὶγὼ δὲ συμπλ.

14. poſt παρ' ὑμῶν deeſt aut ποριζεσθαι, aut ὑπάρχειν, quod Wolfio viſum eſt.

16. Sunt qui nouam hinc orationem ordiantur, quos Mounteneyus bene refutat. v. Schott. v. Demoſth. p. 81. et Fabricii B. G. T. I. p. 924.

18. quamquam χειροτονήσαντες ex auctoritate codicum conſentientium ad χειροτονήσατε reformaui, nullus tamen dubito, dediſſe oratorem ποιεῖτε χειροτονήσαντες. vbi ea, quae vobis arriſerint, ſuffragiis

veſtris rata iuſſeritis eſſe, curate quoque ea factis exſequi.

49. 3. τῇ δυνάμει.] hibernis, quibus hic exercitus vtatur, Lemno licet vti, — cur expungi par ſit haec duo vocabula, non item mihi liquet, atque Valkenario ad Herodotum p. 673. vlt.

4. meminit h. l. Harpocr. v. Σκίαθος.

6. τὴν δὲ ὥραν τὸ ἔτος.] cohaeret cum inſequente ῥᾳδίως ἔσαι verſu 9. vnde conſtat deeſſe ſiue τηρεῖν vel ἐπιτηρεῖν, ſiue διαγνῶναι. facile factu vobis erit, vt tempeſtatem anni oportunam exſequendae huic expeditioni obſeruetis, vel diſcernatis.

8. f. πρὸς αὐτῇ τε τῇ χώρᾳ.

10. corrige interpunctionem ad hunc modum. τῇ δυνάμει, quas ad res et quando vti copiis his ſe deceat, παρὰ τὸν καιρὸν ὁ τούτων — de eo decernet is, quem vos imperatorem iis ſumma cum poteſtate praefeceritis.

12. ἄν.] κἄν de meo dedi.

13. malim πορίσαντες, et verſu 17. ταμίαι τε καὶ πορισαὶ.

18. γιγνόμενοι.] praetuli γενόμενοι.

25. ἔχ.] ſubaudi ex inſequentibus ſublegenda ἐκ οἰχήσεται αἰχμαλώτους τοὺς ὑμετέρους πολίτας, ὃδ' ἐκλέξει χρήματα, quemadmodum antehac fecit, in poſterum non facturus.

pen. Γεραιῷ.] praetuli Γεραιῷ.

50. 1. citat h. l. Harpocr. v. ἱερὰ τριήρης.

9. poſt ὄχλον videtur ἔχετε deeſſe.

10. poſt ἔχει videtur ἐπιδείκνυσθαι deeſſe. fortaſſe quoque pone ἁπάντων deeſt ἑλλήνων.

15. f. καὶ πότε. nam alias nominatiui χορηγὸς et γυμνασίαρχος non poſſunt conſtare cum τὶ δεῖ λαβόντα ποιεῖν, ſed debebat dictum eſſe τὶ ποιήσει λαβών. Ad χορηγὸς et γυμν. ſubauditur ἔσαι τότε.

50. 16. f. καὶ ἐδὲν ἀνεξέταστον, aut ἐδὲν γὰρ ἀνεξ. aut ἐδὲν δ' ἀνεξ.

17. περὶ τῦ πολέμυ.] ſubaudi νόμοις.

Ibid. malim καὶ ταῖς τύτυ παρασκευαῖς., vulgatam ſi ſeruamus, item hic ſubaudiendum erit νόμοις. in legibus de bello latis, item in legibus de apparatu bellorum.

22. citat h. l. Harpocr. v. μέτοικοι et τὲς χωρὶς οἰκῦντας. multa et varia hoc ſuper loco viri docti diſputant. Mihi videntur *ſeorſim habitantes* appellati fuiſſe fratres familias, qui ſuas ſibi res familiares ſeparatas a re paterna caeterorumque fratrum haberent, patribus adhuc ſuperſtitibus, ab iisque ſeorſim habitarent. Conf. p. 1149. 23. 1161. 15.

51. 3. ἐπιςολὴ.] praetuli ἐπιςολαὶ in plurali.

10. citat h. l. Stobaeus p. 365. 9.

23. ἐδενὸς δ' ἀπολείπεσθε.] non intelligo hanc dictionem. Quid enim ſibi vult ἐδενὸς? quid ſubauditur. videtur Wolf exiſtimaſſe, ſubaudiendum eſſe πολεμίυ. nullum non hoſtem aſſectamini. vbicunque videtis concurri, illuc accurritis. Mihi videtur Demoſthenes, id ſignificare ſi voluiſſet, aliter ſententiam expreſſurus fuiſſe. Num ἐδενὸς δ' ὲ καιρῦ ἀπολείπεσθε. nusquam non ſero venitis, oportunitatibus rerum bene gerendarum dudum praeterlapſis.

27. citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένυς.

52. 3. αὐτοῖς.] praetuli αὐτοί.

4. περὶ τῶν χρημάτων.] praetuli πρὸ τῶν πραγμάτων.

7. ἐγχωρεῖ.] ſcil. ταῦτα ποιεῖν καὶ ἐς ὕςερον.

23. τριήρεις κενὰς.] dedi auctius τρ. πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς.

25. ἐκβησόμεθα.] correxi ἐμβησ. ſcil. εἰς τὰς ναῦς.

pen. citat h. l. Hermog. p. 347. et Longinus p. 82. ed. Wetſten.

53. 10. διὰ vulgo abeſt, quod viſum fuit e duobus codd. adſciſcere, quia ſic planiſſima redditur dictio Demoſthenis, quae alias ſemper tamen dura manet atque ſcabra, tametſi hyperbaton admittas, quod Demoſthenes non repudiat, vt ſcilicet τὰς τοιάτας ἀποστόλας copuletur cum οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσι, interiectorum vero nulla habeatur ratio. qui eſt modus interpretandi Wolfianus, isque admodum probabilis. nam alter ille, quem Abreſchius ad Aeſchylum p. 57. et 631. propoſuit, ab ingenio Dem. abhorret atque nimis contortus eſt. citat h. l. Thomas M. v. ἀπόστολος.

15. ἡττῆται videtur exquiſita dictio eſſe, nulloque modo ſollicitanda. ἡττᾶσθαι τῶν στρατιωτῶν dicitur imperator ille, qui in poteſtate militum eſt, qui militibus negare quicquam nequit, quamuis inſolens et indignum, qui facere nequit, quominus omnes eorum iniurias toleret, ad omnia ſcelera et flagitia conniueat. quia non habet, vnde aut debita ſtipendia his ſoluat, aut meliores conducat.

16. citat h. l. Harpocrat. v. ἀπόμισθος.

54. 7. ἕκαστος.] alii ἕκαστοι. perinde eſt. ſed videtur poſt hanc vocem deeſſe ὡς θέλει, vel ὡς θέλωσι, vel ὃς βέλεται, vel ὃς βέλονται. comminiſcentes quos quisque vult rumores.

9. citant h. l. Hermogenes p. 198. et Thomas M. v. μεθύσῃ.

12. poſterius ὃ addidi.

15. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα praetuli, quia complura enumerat moleſta, diligenter ſpectanda et ad animum reuocanda. ſequitur etiam ταῦτα verſu 21.

19. poſt εὕρηται videtur πράξας deeſſe. ea deprehendatur Philippus aduerſus nos omnia egiſſe et machinatus eſſe.

Varie-

Varietas lectionis ad Philippicam primam.

39. Argumenti v. 3. ἀθυμοῦντες.] ἀμελοῦντες Parisini quintus et septimus.

6. δὴ.] δὲ Bauar. Aldus. Sed Obsopoei codex et Felic. dant vulgatam.

Ibid. δύο abest a Parisino tertio, Aug. secundo, Bauar. Gonuill. Ald. sed Obsopoei codex cum vulgata consentit, item Felic.

8. τὰς τῶν ἐπικαίρων.] τὰς ἐπικαίρους Paris. quintus, Aldina Taylori.

9. ἑτέραν.] ἕτερον Bauar.

10. καὶ abest ab Aug. sec. et Bauarico. ταύτην de meo addidi.

12. βοηθείας.] συνηθείας Paris. primus et quintus, item Pannonicus Obsopoei et Aldina Taylori.

14. ἐτησίας.] ἐτησίως Bauar. ἐτησίᾳ [Scil. ὥρᾳ] dat Wolfiana. verum vulgata est etiam in Gonuill. et Felicianea.

16. ἐπιχειρῇ.] ἐπιχειρήσῃ. Parisinus quintus, Ald. Taylori.

pen. κρατῇ.] κρατήσῃ Paris. quintus, Ald. Tayl.

vlt. ἡ αὐτῷ [ibi] ἀντιταξομένη δύναμις πρὸς αὐτὸν ὑπάρχειν (sic) Ald. Tayl.

Ibid. ἀντιπραξομένη Gonuill.

Ibid. ὑπάρχῃ.] ὑπάρχει Bauar. secundum πρὸς αὐτὸν deleui de meo.

Oratio ipsa.

40. 1. προὐτίθετο.] γρ. προὔκειτο Par. octauus. Harl.

2. λέγειν, ὦ ἄνδρες ἀθ. Harley.

4. ἤρεσκέ μοι τι Harl. idem ἄν omittit, vt et versu octauo.

5. ἂν αὐτὸς.] ἂν καὶ αὐτὸς Aug. primus, Harley. Pithoeanus, Aldina Taylori, margo Parisinae, sine auctoris nota.

40. 6. *περὶ.*] *ὑπὲρ* Pariſinus octauus, Harl. Aldina Taylori, Auguſtanus primus, appendix Francfurt.

8. *εἰκότως ἂν* abſunt a Pariſino octauo.

Ibid. *εἰ γὰρ καὶ* Harris.

9. *ἔτοι.*] *αὐτοὶ* Pariſini primus, quintus, ſeptimus, Aldina Tayl. Voſſianus, Aldus, Felic. P. Manutius, editio Wolfii. plane abeſt *ἔτοι* a Pariſino tertio. In Bauarico eſt *ἔτοι*, ſed ſuper prima litera, omicro puta, ſcriptum erat *α*, ad indicandam lectionis diuerſitatem. In appendice Francfurt. eſt *ἔτοι*, item in Harl.

Ibid. *συνεβάλευσαν.*] *συνεβάλευον* Pariſ. primus, tertius, octauus. Meermann. Aldus in texto, ſed index Aldi dat vulgatam. vtramque dant Auguſtanus tertius et Bauaricus, infra vulgatam, ſupra alteram. *περὶ αὐτῶν συνεβάλ.* Voſſianus. (Sic exhibuit Mounteneyus, vt dubium reliquerit, quid in eo legeretur.)

10. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Aug. primus. Harl. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. *νῦν ἔδει.*] *ἔδει νῦν* Voſſianus.

Ibid. *βαλεύεσθαι. πρῶτον.*] *βαλεύεσθαι περὶ αὐτῶν. πρῶτον* Aldina Tayl. Harl. Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Auguſt. primus, Pithoeanus, appendix Francfurtana. In Auguſtano tertio manus iunior *περὶ αὐτῶν* adſcripſit ad *βαλεύεσθαι*.

12. *δοκεῖ.*] *δοκῇ* Pariſinus tertius, Meermann.

15. *ὅτι, ὦ ἀθηναῖοι, ἀδὲν τῶν δεόντων.* Harley.

17. *ἐπεί τοι γε εἰ πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων.*] *ἐπεὶ εἴτοι πάνθ', ἃ προσήκει* Bauar. ſed *ε* erat ſuper extrema ſyllaba ſcriptum. Sed vulgata in margine eſt adſcripta cum ſigno *γρ*. In Aug. ſecundo eſt *ἐπεὶ εἴτοι πάνθ', ἃ — προσήκει* Pariſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, codex Obſopoei, appendix Francfurtana, Harl. *προσήκει* quoque dat Ald. Tayl.

18. *αὐτὰ* deeſt Harley.

40. 19.

40. 19. *καὶ παρ' ἄλλων.*] *καὶ τοῖς παρ' ἄλλων.* appendix Francfurtana.

20. *αὐτοῖς* a noua manu adſcriptum eſt Aug. tertio.

22. *ὑμεῖς* omittit Auguſt. primus, et verba ſic ſtruit, vt Harley. quoque facit, *ἀδὲν ἀναξίον τῆς πόλεως ἐπραξατε.*

pen. *τῶν ἑλληνικῶν δικαίων.*] mediam vocem omittunt Pariſini primus, ſecundus, tertius, Auguſtani ſecundus et tertius, et Bauaricus, (ſed in his duobus adſcripta eſt, in Auguſtano a noua manu, in Bauarico ab eadem cum ſigno *γρ.*) abeſt item a Meermann. ab Aldo, Felic. ſed *ἑλληνικῶν* eſt in appendice Francfurtana et Aldina Taylori, nec non in Harriſ. et Harley.

41. 1. *θεάσησθε.*] ſic etiam in texto Bauarici eſt, ſed ſuperſcriptum *γρ. λογίσησθε.* quod idem in texto Auguſtani ſecundi reperi.

4. *χρώμενοι.*] *χρωμένοις* Voſſianus. [Legebatur et *χρωμένοις*, v. *σχολ.* TAYLOR.]

5. *ἐκ τῶ προσέχειν τὸν νῶν τοῖς πράγμασιν.* Harley.

8. *ἡμῶν* Harley.

9. *τῆς νῦν ὑπαρχέσης.*] in Bauarico aduerbium erat ſuperſcriptum, quaſi ſcholium eſſet.

10. *τὸ.*] *τῷ* Pithoeanus, Ald. Tayl.

11. *πάντα.*] *ταῦτα* Aug. ſecundus. forte vtrumque copulandum eſt, vt v. 27.

Ibid. *ἀπολωλέναι.*] *ἀπολωλεκέναι* Pariſinus primus.

Ibid. *τῇ πόλει.*] *τὴν πόλιν* farrago Wolfiana. et videtur ſic quoque in Pariſino primo fuiſſe. nam alias conſtructio ſibi non conſtat.

12. *εἴχομέν ποτε ἡμεῖς.*] *εἴχομεν τότε ἡμεῖς* indices Aldi et P. Manutii. Etiam in texto Meermanniani eſt *τότε*, ſed in margine correctum eſt *ποτε*. A Ba-

uarico abeſt ἡμεῖς, ſed ſuperſcriptum eſt, quaſi pro ſcholio.

41. 13. Πύθναν, Ποτίδαιαν, Μεθώνην Sopater ad Hermogenem p. 313. ſic ἀσυνδέτως iſtaec recitat.

14. κύκλω.] κύκλον Voſſianus.

16. ἡμῖν.] ὑμῖν Auguſtani primi ſupplem. Auguſtanus ſecundus, Bauaricus, Voſſianus, Aldus, Felic. ſed Harley. vulgatam dat.

18. πολεμεῖν ἐστιν ἀθηναίοις ἐχθοι τοιαῦτα.] πολεμεῖν ἀθηναίοις ἐστὶν ἔχθοι τοσαῦτα Aug. primi ſuppl. Harley. ἐστι πολεμεῖν ἀθηναίοις Voſſianus. Harriſ. Etiam Pithoeanus et Aldina Taylori τοσαῦτα dant. et appendix Francfurtana, quam ſuſpicor lectiones codicis Pithoeani referre, item Harl.

20. αὐτᾶ.] αὐτᾶ cum aſpero index Aldi. ἑαυτᾶ Laudianus, Aldus. αὐτῶν Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Auguſtani ſecundus et tertius, ſed in hoc e correctione, eraſa vetuſta lectione. Harris. Harley. In appendice Francfurtana ſic eſt. [τῆς ἑαυτᾶ, vel τῆς αὐτῶν.] Sopater recitat τῆς ἑαυτῶν χώρας. Aldina Taylori dat τῆς αὐτῶν.

Ibid. ἔρημος ὤν.] ſic eſt in Harley. quoque. ἔρημον ὄντα Pariſini primus, ſecundus, tertius, Auguſtani primi ſupplementum, Auguſtanus ſecundus et tertius, Bauaricus, Aldus, Felic.

Ibid. συμμάχων.] τότε συμμάχων Harley. Pariſinus octauus, Aldina Taylori, Pithoeanus, Auguſtanus tertius, ſed in hoc τότε a noua manu eſt adſcriptum. habet item τότε appendix Francfurt.

21. ἐκτήσατο δύναμιν.] ἐκτήσατ' ἂν δύναμιν Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harley. Auguſtani primi ſupplem. vulgata fuit primitus in Auguſtano tertio, ſed noua manus alteram lectionem repoſuit.

41. 23.

41. 23. ἅπαντα expungit Aldina Taylori.

25. ἀπόντων.] addit Pithoeanus, et illinc appendix Francfurt. necnon Aldina Taylori, πράγματα, Mounteneyo haud probante.

26. ποιεῖν.] ποιεῖν Aug. ſecundus, errore crebro.

Ibid. ἀμελέντων.] ἀπόντων Aldina Taylori.

27. καὶ γάρ τοι ταύτῃ.] καὶ γὰρ τοιαύτῃ Pariſini quintus et ſeptimus, Auguſtani ſecundus et tertius, Bauaricus et Voſſianus. item appendix Francfurtana. Harriſon. καὶ γάρ τοι τοιαύτῃ Aldina Taylori.

Ibid. χρησάμενος.] χρησάμενον Aug. tertius, errore creberrimo. nil peruulgatius eſt graecis librariis, quam vt ν cum ς permutent, quas inter literas magna intercedit quibusdam in libris ductuum ſimilitudo.

pen. ἑλών τις.] ἑλόντες Aug. ſecundus.

vlt. πολέμῳ.] ſic etiam in texto Bauarici eſt, ſed margo dat γρ. πολέμᾳ νόμῳ. voluit idem Pithoeanus, quamuis vitioſe dederit πολέμῳ νόμῳ. quod idem in Aldina Taylori quoque reperio. Auguſtanus ſecundus pariter dat πολέμᾳ νόμῳ, ſed ſine ἔχοι. in appendice Francfurtana, quae videtur e Pithoeano ducta, ἔχοι πολέμᾳ νόμῳ.

Ibid. φίλα.] φίλια Pithoeanus, Aldina Taylori, probante Mounteneyo.

42. 4. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε Aug. ſecundus.

6. δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει.] verba haec ſic ordinata dant Auguſtani primi ſupplementum et Harley. δύναιτ' ἂν χρήσιμον τῇ πόλει παρασχεῖν αὐτόν.

8. ἑτοίμως πράττειν.] ἕτοιμος πρ. Pariſinus primus, Aug. primi ſupplem. Aldina poſterior, P. Manutius. In Bauarico eſt vtraque lectio, vulgata infra, altera ſupra. Voſſianus et Aldina prior, nec non Felicianea, dant vulgatam. πράττειν abeſt a Laudiano et Veneto, probante Wolfio, improbante Mounteneyo. In appen-

appendice Francfurtana ſic eſt. [ἕτοιμος ὑπάρξῃ deleto πρᾶττειν. quod vt in manuſcripto Venetiano non fuit, ita ſi retineatur, ſententiae officit.] πρᾶξειν dat Harriſon.

42. 8. ὑπάρξῃ.] ὑπάρξει Aug. primi ſupplem.

10. ἁπλῶς abeſt a Pariſino octauo et ab Aug. primi ſuppl. item Harl. et videtur vtique e ſcholio natum. pro ἦν dat Harriſon. εἰ.

Ibid. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε P. Manut. Harley.

11. παύσαισθε (in optatiuo) Harriſon. αὐτὸς μὲν ἕκαστος ἐδὲν ποιήσειν Harley.

12. τὸν δὲ πλησίον.] τῶν δὲ πλησίων Voſſianus.

13. θέλῃ.] ἐθέλῃ Bauar.

15. ἐκείνῳ.] κἀκείνῳ Voſſianus. νομίζετε κἀκείνῳ πεπηγέναι τὰ παρόντα Harriſon.

16. ἀθάνατα abeſt a Pariſino ſeptimo.

17. καὶ μισεῖ.] copula abeſt ab ed. Felic. et Wolf. Sed habet καὶ vtraque Aldina, et ex Harriſon. quoque annotauit Taylor.

18. τῶν.] τὸν Aldus. Sed correxit Leſſingianus, et alius in exemplo meo. pro πάνυ dat Harriſon. πάντη.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. ſecundo et Aldina Taylori.

21. ἐνεῖναι.] εἶναι ſimplex dat Aug. primi ſuppl. et Harley. necnon Aldina Taylori, et appendix Francfurtana.

Ibid. ταῦτα πάντα.] πάντα ταῦτα Bauaricus, Aug. ſec.

22. ὑμετέραν.] ἡμετέραν Aug. primi ſupplem.

Ibid. βραδυτῆτα.] βραδύτητα proparoxytone, Aug. ſec.

26. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. quintus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem.

27. λέγει.] πέμπει Voſſianus.

pen. ἔχων abeſt a Pariſinis tertio et octauo, item ab Harleyano et indice Aldi.

42. pen.

42. pen. ἃ κατέσραπται.] ἃ καὶ κατέσραπται Meermann.

vlt. τάτων.] τούτοις Pariſini quintus, ſeptimus et octauus. Harley. Laudianus, Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldus. Sed eius index conſentit vulgatae.

Ibid. καὶ κύκλῳ.] κύκλῳ καὶ ordine inuerſo Pariſini primus, ſeptimus et octauus, item Aug. primi ſupplem. et appendix Francfurt. et Harriſon. cum Harleyano. καὶ κύκλῳ καὶ πανταχῇ eſt in Bauarico, et fuit quoque olim in Auguſtano tertio, a vetuſtiore manu, ſed recentior primum καὶ expunxit.

43. 1. πανταχῇ.] παντα χᾶ Pariſinus quintus et ſeptimus. καὶ παντα χῇ Aug. tertius.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Aldus, P. Manutius.

Ibid. περισοιχίζεται.] γρ. περισχοινίζεται Ald. Leſſingianus. περιτοιχίζεται Aldina Taylori.

5. οἶμαι.] ἡγᾶμαι Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus. et Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana. οἴομαι Bauar. ἐγὼ μὲν ἡγᾶμαι (ſine γὰρ) Aldina Taylori et Harriſ.

6. πραγμάτων.] πεπραγμένων Pariſinus octauus, Harl. in quo etiam verba ſic iacent. μεγίσην ἀνάγκην εἶναι — αἰσχύνην. ἢ βέλεσθε —

Ibid. ἢ.] γρ. ἦ Ald. Leſſing.

7. αὐτῶν.] αὑτῶν cum aſpero Felic. P. Manut. αὐτῶν cum leni Aldina vtraque. αὐτοὶ Laudianus, appendix Francfurt. et index Herwag. αὐτᾶ Aug. ſec.

Ibid. κατὰ τὴν ἀγοράν abſunt a Bauarico, et poſſunt vtique pro ſcholio aduerbii αὐτᾶ haberi, ſi iſtud admittatur ex Auguſtano ſecundo. Verum margo Bauarici dat γρ. κατὰ τὴν ἀγορὰν πυνθάνεσθαι.

8. γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον.] τὶ δ' ἂν γένοιτο καινότερον Harley. Aldina Taylori, appendix Francfurt. Pariſinus octauus, Aug. primi ſupplem. Voſſ. Pithoean.

43. 9.

43. 9. ἢ.] *εἰ* Aug. tertius cum ſuperſcripto *η*.

10. *τῶν* deeſt Harley.

11. *ἡμῖν* Harriſ.

12. *τι.*] *τις* Aug. primi ſupplem. videtur dare voluiſſe *ἔτός τι καὶ πάθῃ*.

Ibid. *φίλιππον* eſt in Aug. tertio, vt inſerendum, a noua manu ſuperſcriptum.

13. *προσέχητε.*] *προσέχετε* Voſſianus.

14. *αὐτᾶ.*] *αὐτᾷ* cum leni Laudianus.

Ibid. *ᾠόμην.*] *γνώμην* Voſſianus.

15. *ἐπηύξηται.*] *ἐπηύξηκεν* Bauar. ſed vltimae ſyllabae ſuperſcriptum eſt *ται*. *ἐπηύξησεν* Aldina Taylori.

Ibid. *ὅσον.*] *ἀλλὰ* Voſſianus.

Ibid. *ἡμετέραν.*] *ὑμ.* Pariſ. primus, ſecundus, tertius, ſeptimus. Aug. ſecundus et tertius, Meerm. Aldinae ambae, Felic. vtramque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra. *ἡμετ.* dat Harley.

Ibid. *ἀμέλειαν.*] *ῥᾳθυμίαν* Pariſ. ſeptimus. *ἀμέλειαν καὶ ῥᾳθυμίαν γρ.* Pariſinus octauus. Harl. Aug. primi ſupplem. Pithoeanus. Bauaricus conſentit cum vulgata, ſed poſt *ἀμέλειαν* annotauit in margine *γρ. καὶ ῥᾳθυμίαν. ἀμέλειαν ἢ καὶ ῥᾳθυμίαν* Aldina Tayl.

16. *τᾶτο* abeſt a Laudiano, eius loco eſt in Pithoeano et Aldina Tayl. *τάτων.* item in appendice Francfurtana.

Ibid. *τι* abeſt a Pariſinis primo et octauo. item Harriſon. *εἴ τοι πάθοι* Bauar. *εἴ τοι πάθῃ* Aug. ſecundus. *καίτοι τᾶτο εἰ πάθοι* Voſſ.

Ibid. *τὰ τῆς τύχης.*] *τὸ τ. τ.* Aug. primi ſuppl. Voſſ. Harl. Aldina Taylori.

Ibid. *ἡμῖν.*] *ὑμῖν* index Aldi.

17. *ὑπάρξει.*] *ὑπάρξαι* Pariſ. primus, *ὑπάρξοι* Aldus, Felic. P. Manutius. *ὑπάρξῃ* Bauar. Aug. ſec. *ὑπάρξει* eſt in Harley.

Ibid. *αὐτῶν ἡμῶν* Harley.

43. 18.

43. 18. τοῦτο.] γαὲρ Ald. Felic. P. Manutius. ed. Wolfii. Sed index Felic. conſentit cum vulgata, item codex Obſopoei, Laudianus et Pithoeanus, nec non Aldina Taylori et appendix Francfurt. et Ald. Leſſing. Harriſon. Harley.

19. ἂν abeſt a Voſſiano, Harley.

20. βέλεσθε.] ἂν βέλεσθε Aug. tertius, (ſed in hoc ἂν eſt a n. m. adſcript.) Weimaranus. in exemplo meo Aldinae prioris neſcio qui ἂν calamo ſuperſcripſit, ſuper βέλεσθε. ἂν βέλησθε Pariſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primi ſupplem. Harl. Felic. P. Manutius. Ald. Leſſing.

Ibid. διοικήσαισθε.] διοικήσεσθε Ald. Leſſing. Pariſ. primus, quintus et ſeptimus, item Aug. ſec. et Meermann. διοικήσετε Pariſ. quintus, ſeptimus et octauus, Harl. Aug. primi ſupplem. Voſſianus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. διοικήσεσθε infra dat Aug. tertius, ſed τε ſuperſcripto. vulgata eſt in Aldina vtraque et Felic.

21. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. tertius.

22. δύναισθ' ἂν Aug. primi ſuppl. Harley. δυνήσαισθ' ἂν appendix Francfurtana.

Ibid. ἀπηρτημένοι.] τῶν πραγμάτων ἀπηρτημένοι Pariſini quintus et ſeptimus, quod diſplicet Mounteneyo.

24. ἐθέλοντας.] ἐθελοντὰς Pariſinus ſecundus.

Ibid. ἑτοίμως.] γρ. ἑτοίμως Pariſ. primus, ſecundus. Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. et Aug. ſecundus. codex Obſopoei, Pithoeanus, vtramque lectionem exhibet Bauaricus.

26. ἦν.] ἢ Harley. quod ſi ſeruetur, ſtare non poterit ἡγοῦμαι. aut datiuus ᾗ erit in locum nominatiui ſufficiendus.

27. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. ſec. ὑμᾶς τῶν τοιούτων πραγμάτων. Harley. ab Harriſon. abeſt πραγμάτων.

43. 27. ἡγεῦμαι.] οἶομαι Bauar.

pen. ἂν.] ἔσεσ Pariſ. primus.

vlt. δοκῇ.] δοκεῖ Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauar. Meermann.

44. 2. ἅπαντα abeſt ab ed. P. Manutii operarum vitio, quae ſaepiſſime lapſae deprehenduntur.

3. ἀκούσητε.] ἀκούσαιτε Pithoeanus. ἀκούσατε Aldina Taylori.

4. καινὴν.] κενὴν index Lambini, quod probat Mounteneyus, exiſtimans, Scholiaſtam quoque id in ſuo codice habuiſſe.

5. ἀναβάλλεσθαι.] ἀναβάλλειν Bauar. ſed margo dat vulgatam cum γρ.

7. γε ἤδη.] haec duo vocabula abſunt ab Harley.

9. ἡ ante πορισθεῖσα, quod ἡ etiam Harl. habet, abeſt ab Aug. primi ſupplem. ab Aug. ſecundo et tertio, a Bauarico et Meermann. item ab Ald. Felic. P. Manut.

Ibid. πόθεν.] πόσον Pariſ. quintus.

10. ἕως.] τέως Bauar.

13. ἔχειν.] abeſt ab Obſopoei codice.

14. ἄλλος.] ἄλλως eſſe in nonnullis ait Mounteneyus, idque praefert.

Ibid. ἂν deeſt Harriſon.

16. ὑμεῖς.] ὑμῖν Aldina Taylori.

Ibid. τοίνυν abeſt a Pariſ. quinto, ſeptimo et octauo, ab Aug. primi ſupplem.

17. κελεύων νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα ποιέεσθαι Herodotus Erat. 48. TAYLOR.

19. δέῃ.] δέοι Harriſon.

20. τούτοις.] τοῦτο Pariſ. octauus. τούτῳ Harl.

21. ἐυτρεπίσαι.] εὐπρεπίσαι Aug. ſecundus.

22. ἐπὶ τὰς.] ἐπὶ καὶ διὰ τὰς appendix Francfurtana et Aldina Taylori, quo ſignificatur, in aliis codd. eſſe ἐπὶ τὰς, in aliis διὰ τὰς.

44. 23.

44. 23. ἀπὸ.] ἐπὶ in Meermann. texto, ſed alia manu in margine γρ. ἀπὸ.

Ibid. αὐτῆ ςρατείας.] αὐτῆ ςρατιᾶς eſt in Aug. primi ſuppl. non, quod Fabricius ex eo retulit, ἀντιςρατείας, deceptus a compendio ſcripturae, quod ille minus recte percipiebat. ςρατεία in illo libro paene vbique per ſimplex iota exaratum reperi. In Aldina quoque eadem h. l. eſt lectio, item in Harl. ſcil. ςρατιᾶς.

24. ὅποι.] ὅπη Aug. tert.

25. παραςῆναι.] παραθεῖναι Pariſ. tert. ἐκπαραςῆναι, vt eſt in Wolfiana, Voſſ. Ald. ἐμπαραςῆναι Ald. Leſſing. Sed παραςῆναι eſt in Felic. Harriſon. Harl.

27. καὶ abeſt a Meermann.

pen. ἁλίαρτον.] ἁλίαρτον Bauar. (cum leni) In Auguſtano tertio veterem lectionem, quae fuit ἁλίαντον, correxit noua manus ad modum vulgatae, vt eadem tamen noua manus rurſus αντον ſuperſcripſit. quod cur fecerit, haud intelligo, niſi forſitan hodiernum oppidi nomen eſt *Haliantus*, per *n*, non per *r*. vt ille cum vetere appellatione loci nouam quoque ſubiicere voluerit.

vlt. ὁρμήσαιτε.] ὁρμήσετε Aug. primi ſupplem. Pith. appendix Francfurt. ὁρμήσηται Voſſ. ὁρμήσητε Harriſ. Harley. Aldina Taylori.

Ibid. ἅτοι.] ἅ τι Meermann. Ald. P. Manutius. Pro ἅ τι mauult Wolf, aut ἅτοι, quod eſt in Pariſina et Ald. Leſſing. aut ἃ δή.

Ibid. ποιήσαιτ' ἄν.] ποιήσητ' ἄν Harley. codex Obſopoei. appendix Francfurt. πείσαιτ' ἢ ποιήσητ' Aldina Taylori.

45. 1. τᾶτο ex hoc verſu in verſum ſuperiorem traducit, et poſt παντελῶς collocat, quisquis eſt, in indice Lambini, ſiue Morellus is eſt, ſiue Lambinus, quod inuentum ſuffragio ſuo comprobat Mounteneyus.

45. 2. εὐτρεπεῖς.] Wolf. ὄντας addi vult, cuius ſententiam Voſſianus confirmat, omitti autem ὄντας ab Harleyano annotauit Taylor, item ab Harriſon. εὐπρεπεῖς dant appendix Francfurtana et Aldina Tayl.

3. ἐξαγγέλλοντες.] ἐξηγγείλαντες Pariſinus ſeptimus. (ſic certe exhibet margo Morellianae.)

4. ἡμῶν ex Harley. annotauit Taylor, quia Wolfiana dat ὑμῶν.

5. παριδὼν.] περιδὼν Aug. ſecundus. quod pariter ad vulgatam atque ad περιιδὼν accedit. vt dubium ſit, vtrum horum ille librarius dare voluerit.

Ibid. ἀφύλακτος.] ἀφυλάκτως Pariſ. quintus.

7. ὑμῖν.] ἡμῖν Harley.

8. παρασκευάσασθαι] παρασκευάσθαι Aug. ſec. Laud. παρεσκευάσθαι Pariſ. ſecundus et octauus, Obſopoei codex, item Felic. P. Manutius, et ſic dare voluiſſe videtur etiam Aug. ſecundus. habet idem appendix Francfurt. et Harley. vtramque lectionem repraeſentat Bauaricus, vulgatam παρασκευάσασθαι infra, alteram παρεσκευάσθαι ſupra.

9. οἶμαι.] οἴομαι Aug. primi ſupplem. Ald. Tayl.

Ibid. τούτοις.] γρ. τούτων Pariſ. ſecundus, tertius et ſeptimus, Auguſtanus ſecundus. πρὸ δὲ τούτων Pithoeanus, Aldina Tayl. Meermann. Aug. tertius, (ſed in hoc noua manus ad modum vulgatae correxit) Bauaricus in texto, (nam in margine dat vulgatam cum γρ.) index Aldi, et index P. Manutii.

10. προχειρίσασθαι.] προχειρήσασθαι Ald. Laud.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus et tertius, Bauar. Meermann. Harley.

12. ἐπιτολιμαίους] ἐπιτολιμαίας Voſſ. Harley.

13. ἀλλ' ἢ.] ἀλλ' ἤ Auguſt. ſecundus, appendix Francfurtana.

Ibid. ἔτω.] ἔτι Pariſ. ſecundus, ſeptimus, octauus, Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus, Bauaricus, Pithoea

Pithoeanus, Voſſianus, Harley. appendix Francfurtana Aldina Taylori. mauult etiam hoc Wolf. vtramque lectionem exhibet Aug. tertius, ἔσαι infra, vulgatam ſupra.

45. 14. κἂν.] Wolf mauult καὶ κἂν, tametſi durius ſonet. [ἴσως, καὶ ἂν ὀντινῶν. TAYLOR.]

18. ἐθελήσετε.] ἐθελήσητε Aug. tertius, ſed ε ſuper poſteriori η ſcripto.

20. ὃ.] ὅ, τι Pariſinus ſeptimus.

21. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. tertius.

Ibid. ἔβλαψεν, ἅπαντ'.] ἔβλαψε πάντ' Bau. ſed vulgata eſt in margine.

22. τὰ abeſt ab ed. P. Manutii, vitio operarum.

25. λέγω δὴ τὸς πάντας στρατιώτας.] λέγω δὲ πάντας τὸς στρατ. Aug. tertius.

27. τίνος ἡλικίας ὑμῖν Harley.

pen. δοκῇ.] δοκεῖ Aug. tertius, ſed η ſuperſcripto. δοκεῖν Aldina Taylori. [adſcripſit hic Taylor hanc ſuam coniecturam: ἴσως στρατευσομένους.]

46. 1. ἀλλήλοις.] ἀλλήλως codex Obſopoei. ἀλλήλων Voſſianus.

3. καὶ τούτων πεντήκοντα.] καὶ τοῦτων εἶναι πεντήκοντα Bauar. Aug. ſecund.

5. τὶ abeſt ab Aug. ſecundo et a texto Bauarici, ſed eſt in huius margine. In appendice Francfurtana annotatur, in aliis εἶεν, τὶ non legi, in aliis legi quidem, ſed ſic diſtincta. εἶεν. τὶ πρὸς τούτοις; ἔτι ταχείας etc.

8. δὴ.] δὲ Pariſinus quintus.

10. ἀποχρῇ Aldina Tayl.

12. τοσαύτην.] τοσαύτη P. Manut. dubium, an errore typographico.

13. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſ. primus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem. Harriſon. P. Manut. Vtramque lectionem dat Bauar.

46. 14. λῃζεύειν.] λῃζευομένην Pariſ. octauus, Harley.

15. τῷ πολέμῳ.] τῷ πολέμῳ Harley.

Ibid. χρῆσθαι.] χρήσασθαι Pariſ. quintus et octauus, item margo tertii Auguſtani, a noua manu, cum γρ.

21. καὶ αὐτὸς ἡμᾶς στρατεύεσθαι Harley.

23. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. ſec. Bau. Harley. qui etiam παρατατομένους dat.

24. ὑμεῖς.] ἡμεῖς Aug. tertius.

25. καθ' αὑτὰ abſunt ab ed. P. Manutii.

pen. τὸν abeſt a Meermann.

vlt. παντα χῇ.] παντα χῇ Pariſ. quintus. παντα χοῖ Aldina Tayl.

Ibid. οἴχεται.] Pro οἴεται, quod eſt in Aldino, legitur in noſtro οἴχεται, quae germana videtur lectio eſſe. OBSOPOEVS. Ego vero in Aldino, quo vtor, οἴχεται claris et perſpicuis literis exaratum video.

47. 2. ἀφελεῖν.] ſic etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed in margine γρ. ἀνελεῖν a noua manu.

3. τῷ στρατηγῷ Harleyano deeſt.

Ibid. στρατιωτῶν expungit Aldina Taylori.

5. παρακατασήσαντας.] περικατας. Voſſ.

6. γε abeſt ab Aug. ſecundo, Harley.

8. ἡμεῖς.] ὑμεῖς Aug. tert.

Ibid. γε abeſt ab Aug. primi ſupplem.

9. ἐκ.] καὶ Laud.

10. καὶ Φυλάρχους καὶ ἱππάρχους.] inuerſo ordine dat Harley. et Auguſt. primi ſupplem. καὶ ἱππάρχους καὶ Φυλάρχους. In Aug. tertio verba ſunt quidem ordinata, prout vulgatur, verum manus correctrix ſuper ἱππάρχους poſuit α. ſuper Φυλάρχους, β. indicandi ergo, illa duo vocabula eſſe transponenda.

11. ὅτοι deeſt Harriſon.

12. ἄν abeſt a Meermann.

47. 12. ἐκπέμψητε.] πέμψητε ſimplex Pariſini primus, quintus et octauus. item Aug. primi ſupplem. Harriſ. ἂν αὐτοὶ πέμψετε. Harley. ſed cum vulgata in margine adſcripta.

17. 18. ἡμῶν bis.] vt eſt in Harley. ὑμῶν bis Par. ſecundus, tertius, ſeptimus. Laudianus, Voſſianus, Aug. primi ſupplem. Aug. ſec. et tert. Bauar. Meermann. Ald. P. Manut.

18. ἄρχοντας οἰκείως.] ἄρχοντας ἔχοντες οἰκείως P. Manut. ſine dubio vitioſe, et ſine exemplo, vel auctoritate.

Ibid. ἦ.] ἦν Pariſini primus, ſecundus, tertius, ſeptimus. Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauaricus, Meerm. Aldus, P. Manut. Felic. ſed ἦ ex Harleyano annotauit Taylor.

19. poſt πόλεως addunt haec duo vocabula ἡ δύναμις Aug. primi ſupplem. Augg. ſec. et tert. Bauar. Meerm. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. τὸν] in Aug. tertio τῶν.

Ibid. παρ' ὑμῶν.] παρ' ἡμῶν Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus.

20. τὸν δ' ὑπὲρ.] τῶν δ' ὑπὲρ in Aug. primi ſupplem. in Aug. tertio, Meermann. Bauarico, Aldo, P. Manutio, Felic.

Ibid. τῶν ſecundum abeſt ab Aug. primi ſupplem. ab Augg. ſecundo et tertio, Bauar. Meerm. Aldo. P. Manut. Felic. Sed ex Harley. annotauit Taylor.

21. ἀγωνιζόμενον.] ἀγωνιζομένων Augg. ſecundus, tertius. Bauar. Meermann. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. ἱππαρχεῖν.] ὑπαρχεῖν Meerm.

23. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus quintus, Bauar. Aug. ſecundus, P. Manut.

26. δὴ.] δὲ fuit in Aug. tertio a prima manu, ſed iunior δὴ correxit.

47. 27. *τὸ στρατευόμενον τῇ δυνάμει* Harley. ſed cum vulgata in margine.

pen. *ἐννενήκοντα.*] Simplex *ν* dant initio vocabuli Bauaricus et Auguſtanus tertius; ſed in hoc manus correctrix alterum *ν* addidit.

Ibid. *καὶ.*] in hac particula exit ſupplementum Auguſtani, quod iam nunc deinceps non amplius commemorabimus, ſed ipſum Auguſtanum primum nominabimus.

48. 1. *εἴκοσι.*] *εἴκοσιν* Augg. primus, tertius, Bau. Meerm. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. *μναῖ.*] *μνᾶς* Parr. quintus, ſeptimus, octauus. *μναῖ* dederat prima manus in Aug. tertio, ſed ſecunda correxit *μνᾶς.* quod etiam in Aldina Tayl. reperi.

3. *δέκα τῶ μηνὸς.*] *δέκα ἕκαστος τῶ μηνὸς* Aldus, P. Manut. Felic. ſed omittunt *ἕκαστος* Harriſ. Harl. Aldina Taylori. Etiam articulum *ὁ* ante *στρατιώτης* omittunt Harriſ. et Harley.

4. *λαμβάνῃ*] *λάβῃ* Par. ſeptimus.

Ibid. *ἐὰν.*] *ἀνὰ* Aug. primus, Aldina Taylori.

6. *ἀφορμὴν σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν.*] *ἀφορμὴν τοῖς στρατευομένοις σιτηρέσιον ὑπάρχειν* Aug. primus. *τὸ σιτηρ.* Harriſ. non male.

8. *ὅτι τῶτ' ἂν γένηται.*] *ὅτι ἂν τῶτο γένηται* Aug. primus, Harriſ. Harley. Aldina Taylori. *ὅτι εἰ τῶτο γένηται* Ald. P. Manut. Felic.

9. *αὐτὸ* dedit etiam in Aug. tertio prima manus, ſed ſecunda, quaſi corrigere voluiſſet, *αὐτῷ.* Sed aut bene habet vulgata, aut copulanda eſt vtraque lectio.

11. *ἐντελῆ.*] *εὐτελῆ* P. Manut. ſed illa editio perquam eſt vitioſa. verum tamen Taylor dignum habuit quod ex Harriſon. quoque annotaret.

Ibid. *ἐγὼ συμπλέων.*] ſic etiam Harley. *ἐγὼ δὲ συμπλέων* Harriſ. Parr. primus et quintus, codex Obſopoei, Voſſianus. pro *κἀγὼ* dat Aldina Tayl. *ἐγὼ* ſimplex,

plex, ſine inſequente δὲ. κἀγὼ συμπλέων Auguſt. ſecundus, Ald. Felic. P. Manut. πλέων ſimplex dat Ariſtides p. 252.

48. 14. παρ' ἡμῶν λέγω Harley.

15. Scholium, quod e ſuo codice affert, legitur huius paginae verſu primo. In Auguſtano tertio erat hic titulus ſeorſim ſcriptus, et α', primum vocabulum verſus 16. magna rubra litera, quaſi noua iniret oratio. Pro πόρῳ ἀπόδειξις eſt in Meermann. πόροι.

16. α' μὲν ἡμεῖς.] α' μὲν ἓν ἡμεῖς Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. atque idem voluit Voſſianus quoque, qui ſic exhibet: α' ἓν μὲν ἡμεῖς.

Ibid. δεδυνήμεθα.] δυναίμεθα Pariſ. quintus. idem in Aug. tertii margine eſt adſcriptum cum γρ.

18. α' ἂν ὑμῖν.] α' δ' ἂν ὑμῖν index Lambini.

Ibid. χειροτονήσαντες.] χειροτονήσατε. Augg. primus, ſecundus, tertius, Meermann. Aldus, Felic. P. Manut. χειροτονήσετε Bauaricus, ſed ſuper ε penultimo eſt α ſuperſcriptum. Sententiam Mounteneyi hoc de loco paulo implicatiorem apud ipſum vide.

19. ἐν abeſt a Parr. quinto et octauo, Augg. primo et ſecundo, Aldo, Felic. ſed eſt in appendice Francfurtana et Aldina Tayl.

Ibid. ταῖς ἐπιστολαῖς.] ταῖς παρασκευαῖς Harriſon.

23. πρὸς ἣν.] ἣ (ſine πρὸς) Ariſtides τεχν. p. 118.

Ibid. πολεμήσετε.] πολεμεῖτε idem Ariſtides, item Aug. ſecundus et Bauar. πολεμήσητε Aug. tertius.

24. λογίσαισθε.] λογίσεσθε Aug. primus, Harl. λογίσασθε Aug. tertius. λογίσησθε Aug. ſecundus. λογίσαισθε Bauar. cum η ſuper diphthongo.

25. πολλαὶ Harriſ. ſine articulo.

Ibid. προλαμβάνων.] προσλαμβάνων Pariſ. tertius, Meermann.

26. ἐτησίας.] ἐτησίοις in Aug. tertio prima manus, ſed ſecunda correxit ad modum vulgatae.

48. pen. ἐπιχειρεῖ.] ἐπιτηρεῖ Paris. secund. tertius, septimus, Bauar. Aug. secundus. Vtramque lectionem simul exhibet Aug. tertius, infra hanc, supra vulgatam.

Ibid. δυνώμεθα.] δυναίμεθα Aug. sec. δυναίμεθα Aldina Taylori, Bauar.

vlt. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Paris. tertius, Meermann. ταῦτα ὑμᾶς Aug. tertius. vtrumque prorsus deest Harris. et Harley.

49. 1. βοηθείαις.] γοητείαις index Herw. quod est translatum e codice Obsopoei, cuius annotat. ad h. l. vide.

Ibid. ὑπεριῶμεν.] ὑπερῶμεν Aug. 2.

2. ὑμῖν.] ἡμῖν Parisini quintus et septimus. Harl.

3. κεχρῆσθαι Harl. sine μὲν.

4. ταῖς ἄλλαις absunt a Parr. quinto, septimo et octauo, ab Aldina Taylori, Harley. ab Augg. primo et secundo, et a texto Bauarici, sed in huius margine legitur.

6. στρατεύμασι.] στρατεύματι Vossianus, Aldina Taylori, Augg. primus et tertius, Bauaricus, appendix Francfurtana. nam id voluisse videtur, tametsi operae Wechelanae dederunt στρατεύματα, vitiose.

10. παρὰ.] περὶ index Herwag.

11. ὑφ' ὑμῶν:] praepositio abest ab ed. P. Manutii, atque id amplectitur Wolf. ἡμῶν dat Harley. et sic quoque versu proximo 12.

Ibid. βουλεύσεται.] βουλεύεται Bauar.

12. ἂν ταῦτα.] ἂν καὶ ταῦτα Aug. secundus. ἂν δὲ ταῦτα mauult Wolf, idque Mounteneyus ait in Laudiano reperisse.

14. πάντα abest a Parr. primo et octauo. item ab Augg. primo et tertio. Harl. Harris.

16. καταπλείσητε.] καταπλείσετε Weimar.

Ibid. ἐπὶ.] ἐν Parisinus septimus, Bauaricus.

17. αὐτοὶ.] αὐτὸν Harley.

49. 18.

49. 18. γιγνόμενοι.] γενόμενοι Parr. primus, quintus, octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. γινόμενοι Harl.

Ibid. παρὰ.] περὶ Ald. errore perpetuo, quem impoſterum ne commemorabo quidem. taedet enim toties idem inculcare. teneatur vniuerſe, in Aldino, ad exemplum veterum codicum mſtorum, eandem ſiglam vtramque praepoſitionem repraeſentare.

19. παύσεσθ'.] παύσασθ' Aug. tertius. forte voluit παύσαισθ' dare.

20. βελευόμενοι.] ita et Harriſ.

21. ἄνδρες.] deeſt Harl.

22. τῶν abeſt a Voſſiano, qui etiam πόρον dat in ſingulari. In texto Meerm. eſt τὸν, verumtamen corrector in margine τῶν adſcripſit. Neceſſe eſt, idem in Parr. primo, ſecundo et tertio fuiſſe, quamquam annotatum inde nil eſt.

Ibid. πόρων.] πόρον Parr. primus, ſecundus et tertius, Meerm. Voſſianus.

25. τούτῳ.] τούτοις Pariſinus quintus.

27. ὑμετέρας.] ἡμετέρας Pariſ. quintus et octauus. Harriſ. Harl.

Ibid. ἄγων.] ἔχων Parr. primus, quintus, octauus. Aug. primus, codex Obſopoei, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harriſ. Index Herwag. idem voluit exhibere, tametſi errore operarum corruptum dederit ἔχον.

pen. πρὸς abeſt ab indice Herwag.

Ibid. γεραστῶ.] γεραιστῷ Pariſ. quintus, et Aug. tertius e correctione. manus enim antiquior vulgatam dederat. Cum diphthongo exarandum eſſe cenſuit etiam Obſopoeus, e coniectura ſua, ni fallor, id, non e codice ſuo, promens. Exhibet idem editio Wolfii quoque.

Ibid. συλλαβὼν.] συμβαλὼν Bauar.

49. vlt. ἐξέλεξε.] ἔλεξε ſimplex dant Pariſinus quintus et Bauar.

50. 1. ἀπέβη.] ἐπέβη appendix Francfurtana.

Ibid. ἔχων.] φέρων Harriſ.

2. ἠδύνασθε.] δύνασθε (in praeſenti) Aug. primus.

3. προέλησθε.] ita et Harl. προθῆσθε Parr. primus, quintus, ſeptimus. Aug. ſecundus, πρόθησθε (antepenacute) Bauaricus in texto, ſed margo γρ. προέλθητε. In Pithoeano et Aldina Tayl. eſt προσθῆτε. In Aug. primo πρόσθησθε. προέλοισθε apud Aldum, Felic. P. Manut. in appendice Francfurtana eſt πρόθοισθε. προέθησθε dat Harriſ. quod eſt nihili.

7. ἐπιμελησόμενοι.] ἐπιμελούμενοι Pariſini primus et quintus, Aug. primus, codex Obſopoei, Pithoeanus, Voſſianus, appendix Francfurtana, Harriſ. Harl. Aldina Taylori.

8. ἀναλίσκετε.] ἀναλίσκεται Aug. primus, Voſſ. Harley.

9. τοσαύτην abeſt ab Aug. primo, et Aldina Taylori, et appendice Francfurtana.

10. εἴ τις.] εἴ τι (ſine ſigmate) Aug. primus, index Herwag. appendix Francfurtana, Harriſ.

11. ὑμῖν.] ἡμῖν Harl.

Ibid. ὑπερίζειν.] ὑπερίζων P. Manut.

13. προεῖδεν.] προοῖδεν Parr. ſecundus, tertius, quintus, Harl. Harriſ. In Auguſtano primo dederat antiqua manus προοῖδεν, cum circumflexo. ſed noua manus, eraſo circumflexo, dedit πρόοιδεν antepenacute. Et id malebat Wolf. Ergone Wolf correxit h. l. Auguſtanum. Mounteneyus hoc probat.

14. ὑμῶν.] ſic et Bauaricus, ſed ſuperſcripto ἡ.

Ibid. ἐκ πολλῶ.] deeſt Harl.

15. πότε καί.] πότε δὲ καὶ Aug. ſecundus.

Ibid. παρὰ τῶ.] παρά τω Pariſ. primus.

50. 16. ἀνεξέταστον.] ſic etiam in texto Bauarici, ſed in margine γρ. ἀνεξέσατον. quod nihili eſt. aut latet aliud quid abſtruſius.

17. περὶ.] deeſt Harriſon.

Ibid. τῆς τότε παρασκευῆς.] τῇ τότε παρασκευῇ Parr. primus, quintus, octauus. Auguſt. primus et tertius, codex Obſopoei, Pithoeanus, Aldina Taylori, Voſſianus; appendix Francfurtana, Harriſ. idem in Bauarico eſt ſuperſcriptum. καὶ τῇ τότων παρασκευῇ index Herwag.

18. ἅπαντα, ἀόρισα, ἀδιόρθωτα.] ἅπαντα, ἀδιόρθωτα, ἀόρισα Aug. primus, Harl. ἅπαντα, ἀόρισα, καὶ ἀδιόρθωτα Voſſianus.

22. εἶτ' αὐτὸς.] εἶθ' αὐτὸς index Herwag.

23. ταῦτα abeſt a Pariſino quinto.

24. τὸν μὲν γὰρ τῷ πράττειν Aldina Tayl.

26. ἐ μένσι.] ἐκ ἀναμένσι Parr. primus et quintus, Harriſ. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Aug. primus. In Aug. tertii texto eſt vulgata, ſed noua manus alteram ſuffecit lectionem. quae etiam in margine Bauarici, item in Pithoeano, et Voſſiano eſt, nec non in Herwagiano indice, et codice Obſopoei.

Ibid. ἡμετέραν.] ὑμετέραν Parr. ſec. tert. Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauar. Meermann. Aldus, P. Manut. Felic.

27. ῥᾳθυμίαν.] εἰρωνείαν Parr. ſecundus, tertius, ſeptimus, octauus. Pithoeanus, Aldina Tayl. Meermann. index Herwag. Obſopoeus idem in Aldino affirmat eſſe, eiusque loco ſe reperiſſe in ſuo Pannonico ῥᾳθυμίαν. Ego vero in Aldino, quo vtor, video ῥᾳθυμίαν exaratum. Bauaricus in texto hanc lectionem, in margine vulgatam dat.

pen. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. primus, quintus, octauus. Harley.

vlt. ἐπ' αὐτῶν.] ὑπ' αὐτῶν Parr. primus et quintus.

51. 1.

51. 1. τᾶθ'.] τοσᾶτον Pariſ. quintus.

2. ἤδη τοιαύτας.] τοιαύτας ἤδη Harl.

3. ἐπιστολή.] ἐπιστολαὶ Aug. ſecundus, Laudianus, appendix Francfurtana. plane abeſt ab Aug. tertio, Aldina Taylori, et Harl.

4. ἄν abeſt a Pariſino quinto, ab Augg. primo et ſecundo, et a Bauarico. ſed in hoc eſt ſuperſcriptum.

7. τῷ abeſt ab Aug. ſecundo.

10. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] deſunt hae voces Harr.

11. ἅπαντ'.] πάντας Harl.

12. ὑστερεῖν dat Stobaeus p. 365.

13. δύνασθαι.] δύνασθε Harl.

15. εἶναι.] Doruille ad Chariton. p. 337. mauult ἰέναι.

16. ὥσπερ.] Wolf mauult ὅπερ.

Ibid. στρατευμάτων.] στρατευομένων Pariſ. quintus. In Aug. tertii texto eſt vulgata, ſed noua manus alteram in margine ſcripſit cum γρ.

Ibid. ἀξιώσειεν ἄν τις.] ἀξιώσειέ τις ἂν Aug. primus, Obſopoei codex, Harriſ. et Harl.

17. καὶ abeſt a Parr. ſecundo et ſeptimo, Bauarico, Meermann. Auguſt. tertio, ſed in hoc noua manus addidit.

18. εὖ βαλευομένης.] Obſopoeus ait in Aldina eſſe εὐβαλομένης. ideoque corrigit ad modum vulgatae. ego vero vulgatam in Aldino meo reperio. In Auguſtani tertii texto eſt εὖ βαλομένης. Sed corrector vulgatam reſtituit.

Ibid. χρὴ omiſit Stobaeus.

19. συμβαίνοντα.] συμβάντα Aug. ſecundus, Stobaeus. idem eſt in Bauarici texto, ſed vulgata in marg.

20. ἄνδρες.] deeſt Harl.

21. ἁπάντων ἔχοντες.] ἔχοντες ἁπάντων Harriſ.

Ibid. ὁπλίτας, ἱππέας.] ἱππέας, ὁπλίτας Aug. primus, et Harl.

51. 23.

51. 23. τήμερον.] σήμερον Harriſ.

Ibid. ἐν δέοντι.] γρ. εἰς δέον τι. Pariſ. primus, Bauar. Aug. ſecundus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

24. ἀπολείπεσθε.] ἐπιλείπεσθε P. Manut.

26. tria vocabula ἀεὶ τῆς πληγῆς expungit Aldina Taylori, errore librarii, a πληγεὶς ad πληγῆς delabentis.

27. προβάλλεσθαι.] προβαλέσθαι Aug. primus.

vlt. ἐὰν.] ἂν Harl.

52. 1. ἐὰν ἐν πύλαις.] ἐὰν δ' ἐν πύλαις Parr. quintus et octauus, item Aug. tertius, ſed in hoc δὲ a noua manu eſt ſuperſcriptum.

Ibid. ἐὰν ἄλλοθι.] ἐὰν δὲ ἄλλοθι Parr. quintus et octauus. ἐὰν δὴ ἄλλοθι Aug. tertius. ſed rurſus δὴ a ſecunda manu eſt additum. pro ἄλλοθι Harriſon. dat ἑτέρωθι.

Ibid. πε.] ποι Parr. primus et quintus, Aug. primus, Aldina Taylori.

3. βεβέλευσθε.] βελεύεσθε Pariſ. ſeptimus.

Ibid. αὐτοῖς.] αὐτοῖς cum leni Par. primus. αὐτοὶ Pariſ. quintus et octauus. Aug. primus, Voſſianus, Harriſ. Harley.

Ibid. περὶ.] πρὸ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. περὶ eſt in Harriſ. vtrumque, h. e. tam περὶ, quam πρὸ, deeſt Harley.

4. χρημάτων.] πραγμάτων Pariſ. ſecundus et ſeptimus, Bauaricus, Augg. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, qui id praefert vulgatae, Felic. P. Manutius, qui vulgatam in indicibus exhibent, quam etiam dat appendix Francfurtana.

5. πρὶν ἂν ἢ γεγενημένον ἢ γιγνόμενόν τι πύθησθε.] πρὶν ἂν ἢ γιγνόμενον ἢ γεγενημένον τι πύθησθε Aug. prim. Harriſ. et Harley. ἢ primum abeſt ab Aug. ſecundo.

52.6. ἐνῆν.] ἦν ſimplex Bauar. Aug. ſecundus. appendix Francfurtana dat μὲν καὶ ἦν ποιεῖν.

Ibid. ποιεῖν abeſt ab Aug. primo.

7. ἐγχωρεῖ.] ἐγχωρεῖν Aug. ſecundus.

8. μοι θεῶν τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] μοι τις, ὦ Ἀθηναῖοι, θεῶν Harl.

Ibid. γιγνομένοις.] γινομένοις Harl.

11. προείληφε.] προσείληφεν Aug. primus et Harleyanus.

12. ἀποχρῆν ἐνίοις.] ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις Aug. primus, qui tamen nihilominus proximum ἄν retinet. item Harley. et Voſſianus, qui ſic dat ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις μοι δοκῇ.

Ibid. δοκῇ.] δοκεῖ Aldus, P. Manut.

14. ἦμεν.] οἶμαι Harriſ.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. tertio.

15. τινι.] τι Parr. quintus et ſeptimus, item Bauar. et appendix Francfurtana, Aldina Tayl. nec non Harriſ. et Harl. τινα Aug. ſecundus.

Ibid. ἐκκαλέσαιθ'.] ἐκκαλέσεθ' Meermann. ἐκκαλέσατο Aldina Taylori.

16. ἑαυτῶν.] αὐτῶν Parr. ſecundus et tertius, item Bau. ὑμῶν αὐτῶν Pariſ. quintus. αὐτῶν Aug. ſec. cum leni. plane deeſt Harl.

18. λογίζεται.] γρ. ὀργίζεται Parr. primus, ſecundus, quintus, appendix Francfurtana, margo Auguſtani tertii, (ſed textum conſentit vulgatae.) porro Auguſtanus primus, codex Obſopoei, Felic. P. Manutius, cuius index vulgatam exhibet.

Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] deſunt haec verba Harl.

19. περὶ.] ὑπὲρ Parr. primus et quintus, item codex Obſop. et Harriſ.

Ibid. τιμωρήσασθαι.] τιμωρήσεσθαι index Herw.

20. μὴ abeſt ab Aug. ſecundo.

21. αὐτὲς.] αὐτοὶ Aug. primus, (ſed in hoc codice id erat in margine, a manu, quod videbatur, alia annota-

annotatum) nec non Augg. ſecundus et tertius, item Bauar. *αὐτὲς* abeſt a Voſſ. Harriſ. et Harl. *αὐτὸν* perſpicue dat Aldina Taylori.

52. 21. *τᾶ* abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, et Bauarico.

22. *κωλύσει.*] *κωλύσῃ* Bauar. *κωλύσοι* Harl.

23. *τριήρεις κενὰς.*] *τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς* Aug. tertius. quod non contemnendum videtur.

24. *παρὰ.*] *ἀπὸ* Aug. primus, appendix Francfurtana, Harl. Harriſ. Aldina Taylori. vtramque lectionem dat Bauar. vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. *ἐὰν.*] *ἂν* Harl.

25. *ἐκβησόμεθα.*] *ἐμβησόμεθα* Parr. primus et quintus, Aug. primus, Laudianus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

26. *ἔξιμεν.*] *ἔτι μὲν* Voſſ.

pen. *ποῖ.*] *πᾷ* Pariſ. tertius. *πῇ* Hermog. p. 347.

Ibid. *ἤρετο.*] *ἔροιτο* index Lambini. et ſic conieeit quoque Pearce ad Longinum. v. Mounteneyum ad h. l. Sed eiusmodi emendatiunculas, ſi dis placet, placet, proiicere iis facile eſt, qui in autorem aliquem obiter *παρακύπτουσιν*, vt Athenienſium mercenarii in bellum.

vlt. *τὰ σαθρὰ, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος.*] *τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πράγματων, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, αὐτὸς ὁ π.* Aldus, P. Man. *τὰ σαθρὰ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων ὁ πόλεμος αὐτὸς* Harriſ. *ἄνδρες* deeſt Harl.

53. 2. *καθώμεθα.*] *καθήμεθα* Aug. primus, Harl. Harriſ. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam ſupra, alteram infra. In Aug. tertio, eraſa vetuſta lectione, dedit manus recentior *καθήμενοι*. In Aldina poſteriore eſt *καθόμεθα* per omicron. Sed in Leſſing. et in Ald. Tayl. pro illo ſuffectum eſt *η*. In Aldina priore

priore clare legitur καθήμεθα. primus καθώμεθα dedit Felicianus.

53. 4. ὃ abeſt ab Aug. primo, Voſſiano, Pithoeano, Aldina Taylori. ſed Harriſ. vtraque deeſt negatio ὃ μὴ.

5. μέρει (ſic) Aldina Tayl. quae eadem quoque dat καὶ τὸ τῶν θεῶν ἡμῖν εὐμενὲς.

6. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. primus et quintus. Augg. primus et ſecundus, vti etiam Harl. vtramque lectionem dat Bauar.

8. ἐκπέμψητε.] ἐκπέμψοιτε Aldus, Wolf. ed. ſed appendix Francfurt. dat vulgatam. item Harl. et Harriſ. nec non Felician.

9. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. quintus et ſeptimus. Augg. primus et ſecundus. Bauar. Harriſ. Harl.

10. σύμμαχοι.] ἕλληνες Pariſ. octauus.

Ibid. τῷ δέει, τὲς τ.] τῷ δέει διὰ τὲς τ. Voſſianus, Aug. tertius. verum in hoc eſt praepoſitio a ſecunda manu addita. placet hoc magis, quam coniectura Wolfii, licet in ſe peringenioſa, quae et ipſi mihi in mentem venit, καταγελῶσι cum τὲς τοιέτες ἀποςόλες eſſe copulandum, tametſi ipſe malit τεθνᾶσι τῷ δέει τῶν τοιέτων ἀποςόλων.

12. ἂν deeſt Aug. primo, nec non Harr. ſec. dat αὖ.

Ibid. βέλεσθε.] βελεύεσθε Pariſ. octauus, et Harl.

15. ἡττῆται.] γρ. ἡγῆται Parr. primus, tertius, ſeptimus, octauus. Pithoeanus, Aldina Taylori, Laudianus, Aug. primus. Aldi index, (nam textum Aldi cum vulgata conſentit.) Harriſ. index P. Manut. Vtraque lectio eſt in Bauarico, in texto quidem vulgata, in margine vero altera cum γρ. In Meermann. prima manus dederat vulgatam, ſed recentior radendo effinxit ἡγῆται, ſic tamen, vt veteris veſtigia lectionis appareant. quod ſaepe et hoc in codice, et in Auguſtano tertio, vidi factum. In appendice Francfurtana eſt ἡγεῖται. item in Ald. Leſſing.

53. 16.

53. 16. *ἀθλίων ἀπομίσθων.*] inuerſo dant ordine Bauar. Aug. ſecundus, et Harriſ.

17. *ἐκεῖ* abeſt a Bauar. et ab Aug. ſecundo.

Ibid. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Harriſ.

Ibid. *ῥαδίως* abeſt a Bauar.

Ibid. *ἐνθάδε.*] *ἐνθένδε* Aldus, Felic. P. Manutius, ed. Wolfii. Sed vulgatam praefert Obſopoeus, cum quo facit Wolf. eaque eſt in appendice Francfurt. nec non in Harriſ. et Harl. *ἐνθάδε* meis in libris fuiſſe, indicio eſt, quod nihil ex iis, quos omnes ad Pariſinam, non ad Wolfianam, legi, annotaui. Quod ſemel mihi de omnibus ſimilibus locis dictum eſto, tametſi tacuero. *ἐνθὰ δ' ὧσιν* (ſic) Aldina Tayl.

18. *ἀκούσητε ὅ, τι ἂν τύχῃ ῥαδίως ψηφίσησθε.*] *ἀκούσητε ῥαδίως ὅ τι ἂν τύχῃ ψηφίζησθε* Aug. ſecundus. *ψηφίζησθε* Augg. primus et tertius, Meermann. Weimaranus primus, codex Obſopoei, Felic. P. Manutius, index Herwag. *ψηφίζεσθε* Aldus, ed. Wolfii, nec non Bauaricus et Harley.

19. *καὶ* abeſt a Pariſino ſecundo, Aug. primo, Aldina Tayl.

Ibid. *χρὴ.*] *χρῆν* Aldina prior, poſterior *χρὴ*. In Pariſino ſecundo eſt *ἐχρῆν*.

20. *παύσεται.*] *παύσεσθαι* Harl.

Ibid. *ὅταν μὲν ὑμεῖς* Ald. Tayl.

23. *ὥσε μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς.*] *ὃ γὰρ μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς* Aldus, editio Wolfii. *ὃ γὰρ ἀκούειν μόνον ὑμεῖς* Harriſ. Augg. primus et tertius, ſed hic a noua manu, eraſa vetuſta lectione duorum primorum vocabulorum, item Pariſini quintus et ſeptimus, Weimaranus, Voſſianus, margo Bauarici, (textum enim cum vulgata conſentit.) index Aldinus. Sed hi omnes, qui pro *ὥσε μὴ*, aut *ὃ γὰρ μὴ*, aut *ὃ γὰρ*, ſine *μὴ*, dant, addunt in fine ſententiae *δεῖ*, vt ſtatim diſtinctius tradetur. pro *μόνον ὑμᾶς* dant inuerſe *ὑμᾶς μόνον*

Harriſ. e. Harl. In appendice Francfurtana eſt ἀ γὰρ ὥϛε μὴ ἀκέειν ὑμᾶς. (ſine μόνον) Pro μὴ in Ald. Leiſing. ſcriptum eſt in margine γρ. ὥϛε, et in altero margine ab eadem manu ἀ γὰρ ἀκέειν μόνον. In Aldina Taylori reperi ὥϛε ἀκέειν μὴ μόνον ὑμᾶς.

53. 23. ὑμέτερα.] ἡμέτερα Pariſ. tertius. vtrumque Bauar.

24. ὁρᾶν.] addunt ad ὁρᾶν nonnulli δεῖ, alii ante, alii poſt. δεῖ ὁρᾶν dant Parr. quintus et ſeptimus. ὁρᾶν δεῖ Augg. primus et tertius, margo Bauarici, Meermann. Aldus, P. Manut.

pen. περὶ.] ὑπὲρ Aug. ſecundus.

Ibid. τὸν abeſt ab Aug. tertio, ſed eſt a noua manu ſuperſcriptum.

54. 3. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſ. octauus. vtrumque Bauar.

Ibid. περιόντες.] περιόντες Bauaricus, quod poſſit etiam ad παριόντες referri. Sed creber hic error eſt.

Ibid. λακεδαιμονίων φασὶ φίλιππον.] λακ. φίλιππον φασὶ Aug. primus, et Harl.

6. ὡς βασιλέα.] ὡς πρὸς βασιλέα Bauar. Aug. ſecund.

7. ἕκαϛος.] ἕκαϛοι Pariſini ſecundus et quintus, Aug. primus, Voſſianus, Ald. Tayl. Pithoeanus, Harriſ. In Auguſtano tertio videtur vetuſta manus ἕκαϛος dediſſe, ſed noua extrema litera ſuperinduxit iota. Wolf. etiam pluralem mauult.

8. οἶμαι] οἴομαι Aug. primus.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

9 ἐκεῖνον μεθύειν.] inuertit Harriſ.

Ibid. τῶν πραγμάτων Harley.

11. κωλυσόντων.] κωλυόντων Harriſ.

12. ἀ μέντοι γε μὰ δία.] γε abeſt ab Aug. primo et Harl. ἀ μέντοι γε ἀ μὰ δί' Bauar. et Aug. ſecundus.

Ibid. ἅτω.] ἀ τῶι (id eſt τῷ) Aug. primus.

13. ἡμῖν.] ὑμῖν P. Manut. et Harriſ.

14. μέλλει] δεῖ Voſſianus.

54. 14.

54. 14. Lambini index verba ἀνοητότατοι γὰρ οἱ λογοποιοῦντες expungit.

Ibid. εἰσὶν.] deeſt Harl.

15. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα Aug. primus.

16. εἰδῶμεν.] ἴδωμεν Aug. primus. vtramque lectionem dat Bauaricus ſic, ἰδῶμεν, ſed diphthongo εἰ ſuper prima litera ſcripta. εἴδωμεν dat Auguſt. ſecundus, idem tamen rurſus v. 21. cum vulgata dat εἰδῶμεν.

17. ἀποξερεῖ.] ἀποξερῇ Voſſianus.

18. et 19. ἡμῶν bis.] ὑμῶν bis Voſſianus.

23. δεῖ σκοπεῖν.] inuertit Harriſ.

24. ἐὰν.] ἂν Harl.

25. ποιεῖν abeſt a Bauarico, ab appendice Francfurtana, et ab Harriſ.

Ibid. ἐθέλητ'.] ἐθέλοιτε Harriſ.

27. ὅ, τι ἂν μὴ καὶ.] ὅ, τι ἂν καὶ μὴ Aug. ſecundus. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

pen. τε.] δ' Aug. primus. νῦν δ' ὃν γιγνώσκω Ald. Taylor.

Ibid. δὲν.] μηδὲν Pariſ. octauus, et Harl.

55. 1. ὅτι abeſt ab Aug. primo et Harl. ſed tum pro συμφέρει leg. eſt in infinitiuo συμφέρειν, et ita reuera dat Harl. aut συμφέρον. vt eſt in Meermann. margine, qui ſic dat. γρ. ὥσπερ ὑμῖν συμφέρον. omiſſo τὸ. quod etiam a texto Meermanniani abeſt. etiam in appendice Francfurtana eſt συμφέρον.

4. ἐπὶ τῷ συνοίσειν.] pro praepoſitione dat Ald. Leſſing. coniunctionem ἐπεὶ cum γρ.

5. ἐὰν.] ἂν Harl.

Ibid. πεπεῖσθαι.] πέπεισμαι Aug. primus, Harriſ. quod ſi admittas, erit ἐπὶ, verſu 4. cum ἐπεὶ mutandum. ſed praeſtat vulgata. πέπεισμαι reperi etiam in Ald. Leſſing. in Harl. plane deeſt. In Bauarico ſcripta erat clauſula haec. κατὰ Φιλίππου Α. HHHH|Δ|Δ. (id eſt 460.) In Auguſtano ſecundo ſtatim ſequebatur

Philippica ſecunda, tum tertia, deinde demum de pace. In tertio ſequebatur Philippica ſecunda, tum oratio de pace.

Ad Orationem de pace.

Wolf in annot. ad or. de falſa legatione p. 375. 20.) ſuſpicatur, hanc de pace orationem, quae Demoſtheni abiudicatur, eſſe Aeſchinis, nil moratus dictionis diſparitatem, neque teſtimonium veterum, praeter tres illas, quae hodie proſtant, orationes, ab Aeſchine literis conſignatum quicquam eſſe, negantium. Sed obſtant haec duo. 1. quod orator p. 59. ſe legatis reliquis e Macedonia domum reuerſis oblocutum ait, eos malae fraudis atque erga patriam maleuolentiae et erga Philippum ſtudii coarguiſſe. 2. quod orator ibidem ſibi quandam arrogat *εὐτυχίαν*, cuius iactantiae poenas Aeſchini dedit acerbiſſimas.

57. 3. f. *μηδὲν ἔτ' εἶναι.*

5. num *μὴ κατὰ ταὐτὰ*, vt iſta duo *μὴ κατὰ ταὐτὰ non pari pacto*, et *μηδὲ καθ' ἓν neque vno tenore* ſint e parallelo dicta, vt vulgo vſurpant. Conſtructio tum erit haec. *μὴ πάντας ἡγεῖσθαι τὸ συμφέρον κατὰ ταὐτὰ* [ſcil. *ἐννοήματα*], *μηδὲ καθ' ἓν* [ſubaudi *διάγραμμα.*]

58. 18. *τὰ παρ' ὑμῖν.*] alias ſubaudiri poſſit *διάφορα*, negotia, vel *συμβόλαια*. hic vero malim ſubaudiri *κακουργήματα*. nequitias. citat h. l. Scholiaſtes Ariſtophan. ad Acharn. 60.

19. *εἶπον.*] ſubaudi *τοῦτο*. indicaui hoc, Neoptolemum eſſe Philippi emiſſarium.

23. citat h. l. Herodianus in Philetaero pone Pierſoni Moerin. p. 438.

24. *ἐθεάσασθε* et *ἠκούετε* [verſu 26.] praetuli *ἐθεᾶσθε* et *ἠκούσατε*.

vlt. *ὀφειλόμενα.*] ſubaudi *ἑαυτῷ*.

59. 5.

59. 5. citat h. l. Harpocration v. ἀφανὴς ἐστία.

8. idem est ac si dixisset ad hunc modum. δύο ταῦτα, ὑπ' ἐμοῦ τοιαῦτα ἀποφανθέντα, οἷάπερ ἦν ἀληθῶς, μαρτυρεῖ τοῖς ἐμοῖς τότε λόγοις, ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως ἐγένετο.

14. κύριος.] scil. τῶν πραγμάτων.

15. citat h. l. Harpocr. v. διοικεῖν. vbi leg. est διοικιεῖν. a διοικίζειν. v. Ruſi Antexegemata p. 573. T. II. Lamp. Gruter. Sed admonuit de hoc Wolfius quoque.

17. τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φενακισμοὺς.] videtur hic aliquid deesse. durum enim est huc pertrahere e praemissis ὑπισχνουμένων. nisi si aias, φενακισμὸν ὑπισχνεῖσθαι idem esse, atque promittere rem vanam, mimicam. Num ergo addendum est προτεινόντων, aut ὑποδεικνύντων.

19. ἔτε ἴσως, ἔτε καλῶς.] haec lectio si seruatur, erit ἴσως non pro *fortasſis*, sed pro *ex aequo*, *iuſte*, *ſalua iuſtitia*, accipiendum. quo significatu interdum reperitur vsurpatum. visum tamen fuit etiam h. l. ἴσως vulgari sensu esse accipiendum. quapropter ex ἔτε postremo effeci οὐδὲ *ne quidem:* et nescio, an ne honeste quidem prodidistis Phocenses. non modo cum damno vestro, sed ne saluo quidem pudore vestro, ne salua quidem existimatione vestra.

20. idem est ac si dixisset ἔτ' αὐτὸς λέγων ἐξηπάτησα, ἔτε λεγόντων ἄλλων ἐσίγησα, καὶ ἔτως εἴασα ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι.

27. num πλὴν δι' ἃ νῦν ὑμῖν ἐρῶ δύο.

60. 7. εἰς τρυτάνην.] id est ἐν τρυτάνῃ. alterutram in lancem veluti trutinae.

Ibid. φέρον.] subaudi ex insequentibus τὸν λογισμὸν. bonam mentem secum affert.

9. ὁ τῦτο ποιήσας.] id est ὁ προσενέγκας ἀργύριον πρὸς τὸν τῶν πραγμάτων λογισμὸν καὶ διαχειρισμόν.

60. 16. γεγενημένη.] e nóminatiuo effeci accuſatiuum.

antep. citat h. l. Alexander rhetor de figuris ſententiae atque elocutionis p. 6. ed. Norm.

61. 9. βοηθεῖν videtur, ob praemiſſum βοηθήσοντας, rectum eſſe, tametſi συνεπισρατεύσειν inſequatur. dubito enim, num ſatis graecum ſit, aut exemplis approbari poſſit, βοηθήσοντας βοηθήσειν. verum de hoc quidem cum nemine contendam.

13. ὥσε εἶναι.] dedi de meo, σῶς τ' εἶναι. id eſt σώας. idem eſt ac ſi dixiſſet. ἁδεὶς ἐσι τῶν ἡμῖν συμμαχόντων, ὅσις ὑπ' εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς, βέλοιτο ἡμᾶς οὐ μόνον σώας εἶναι, καὶ σώας ἀπελθεῖν ἐκ τᾶ πρὸς θηβαίες πολέμε, ἀλλὰ καὶ κρατεῖν αὐτῶν. καὶ ὅτως αὖ πάλιν ἁδεὶς τῶν θηβαίοις συμμαχόντων βέλοιτο ἂν αὐτὰς κρατεῖν ἡμῶν, ὡς βέλεται σώας τὰς θηβαίους περιεῖναι. noſtri quidem ſocii nos ſaluos ſupereſſe volunt, at non item victores abire. pari modo ſocii Thebanorum cum vita fortunisque ſaluis diſcedere hos volunt, at non item bello ſuperiores.

15. βέλοιντο.] ſubaudi τὰς ἑαυτῶν φίλας καὶ συμμάχας.

Ibid. ἕνεκα ἑαυτῶν.] interpoſui γε.

23. citat h. l. Harpocr. v. ἐπικηρυκεία. ad ἡμῖν ſubauditur ἦσαν, vel ὑπάρχουσαν.

Ibid. ἐχθρῶς σχήσουσιν.] ſubaudi ἡμῖν, quod e proximo tacite huc quoque eſt pertrahendum.

24. citat h. l. Harpocr. v. ἐνδεξάμενος, quaerendum aiens eſſe, quid ſibi velit hoc verbum h. l. ſiue, quae ſit eius vis atque ſignificatio. ἐπισκεπτέον δὲ, πῶς ἔχει τὸ ἐν πέμπτῳ φιλιππικῶν λεχθὲν ὑπὸ τᾶ ῥήτορος. καὶ τὸ δοκεῖν ἐνδέξασθαί τι τῶν ἐκείναις [lege ἐκείνοις] πεπραγμένων. Idem nempe ſignificat atque τοῖς ἀγαθοῖς ἐφελέσθαι, vt paulo ante, verſu 3. dixerat, ſublegere ab altero omiſſa, aut abiecta, aut ſi quae ipſi

ipsi imprudenti et inuito exciderint, sibique vindicare; vel illo defatigato et despondente ex arena excedente, in vices eius recentem succedere; vel insidiari fructui laborum ab aliis exantlatorum; quem fructum cum perceptum veniat labore defunctus, tum veniat insidiator eumque praeripiat, ipse nil operatus.

61. 25. malim ὡς αὐτοὶ λέγεται. aut ὡς καὶ αὐτοὶ λέγεται. vt ipsi adeo palam prae se ferunt.

62. 2. ὀργιζόμενος.] praetuli ὀργιζόμενοι in plurali.

6. περὶ Φωκέας.] scil. γέγονε, vel συνέβη.

15. ἐδόκει εἶναι.] videtur πλέον esse interponendum.

22. ἔμελλεν.] correxi ἔμελεν. minus huic rei studuisse Philippum, quam vt Phocidis aditus occuparet.

Ibid. ἢ τὸ τὰς παρόδους.] priorem articulum expunxi.

23. τῷ δοκεῖν —] est expositio dictionis τὴν δόξαν τῷ πολέμῳ, ab oratore ipso adiuncta, quasi dixisset: ὥστε δοκεῖν τὸν πόλεμον δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι. gloriam belli, id est, vt nempe bellum hoc videretur per ipsum [Philippum] debellatum et amputatum esse.

vlt. καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς πλεονεκτημάτων, δυοῖν κύριοι.] malui sic distinguere, καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς, [subaudi δικαίων] πλεονεκτημάτων δυοῖν, [id est ἃ ἐστι δύο πλεονεκτήματα] κύριοι. Geminum consectabantur emolumentum; alterum, communionem concilii Amphictyonici; alterum ius ludos pythicos participandi.

63. 3. εἰς τὰ πολλὰ.] prima duo vocabula vncis inclusi, non quo prorsus damnem, sed quod absunt a quibusdam codicibus, et constructio sine iis bene sibi constat; quae haec est. προηγμένον εὑρήσετε πρᾶξαι πολλά, ὧν οὐδὲν ἐβέλετο. [scil. πρᾶξαι. quod tacite potest repeti.]

63. 8. poſt ἡμῶν αὐτῶν videtur deeſſe ſiue τῇ εἰρήνῃ ἐμμένοντες, ſiue ἃ κελεύω, ποιοῦντες. ſcil. perſeuerantes in pace, neque facile eam niſi grauiſſimis de cauſis mouentes. Sed ecce, haec commentans, incido in ſchedas Taylori, vbi ex Harleyano haec eſt lectio annotata. ἡμῶν αὐτῶν εἰ ἐκ ἔστ' ἔξαι πόλεμος. tolle ἔστε, et habebis, ni fallor, manum oratoris. videor mihi docuiſſe, neque rem nos eſſe facturos nobis indignam, εἰ ἐκ ἔξαι πόλεμος, ſi operam demus, vt bellum ſopitum maneat.

9. malim δεῖξαι. in aor. 1. hoc videor mihi mea hac oratione docuiſſe, vel planum feciſſe.

10. ὑπομένειν h. l. eſt non tolerare, ſuſtinere, ſed audere, ſubire, conari, ſuſcipere, aggredi.

18. καταλαμβάνειν.] annon potius κατέχειν. nam iam dudum ante occupauerat.

Ibid. Κῶ.] praetuli Κῶν.

21. καὶ τὸ φιλονεικεῖν.] articulum expunxi.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Scholiaſtes Ariſtophan. Veſp. verſu 191.

Varietas lectionis ad orationem de Pace.

In Cod. Gonuill. titulus ita: Ὑπόθεσις Φιλιππικὴ δευτέρα.

55. Argumenti v. 3. verba οἱ μὲν ἀθηναῖοι abſunt a Bauarico.

5. ὑπέσχετο.] ὑπέθετο Bau. ſed mox conſentit vulgatae.

9. ὄντων ἀθηναίων.] interponit Gonuill. τῶν.

12. ἀπεκωλύθη.] ἀπεκρύσθη Parr. quintus et ſeptimus, item codex Obſopoei, Aldina Tayl.

15. κωλύσαντος.] κωλύοντος Pariſ. quintus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

16. τὸ φωκέων.] τῶν φωκέων Bauar. Aldina Taylori. eadem dat ἀνάλωτον pro vulg. ἀνάξατον, et ita

et ita etiam Gonuill. eadem verſu extremo ἄλλων omittit.

55. pen. ἐν.] καὶ Gonuill.

56. 5. μετέχειν.] ἀντέχειν Bauar.

6. κοινὸν.] καινὸν Gonuill.

7. ἅπαντας τὰς.] deſunt Gonuill.

9. δὲ.] δὴ Obſopoei codex.

Ibid. αὐτὰς.] Wolf. mauult αὐτοῖς. in appendice Francfurtana eſt τότως δὴ κοινῇ πολεμήσειν εἰ αὐτοῖς. in Aldina Taylori reperio ſic πολεμήσειν αὐτὰς εἰ δώσομεν.

11. κάλλιον.] κάλλιστον Gonuill.

13. τῇ ἀττικῇ ἢ περὶ.] τὴν ἀττικὴν περὶ Bauar. ſine ἢ. in Aldina Taylori eſt κάλλιστον. et καὶ τὸ Φιλίππου verſu 12. et v. 14. καὶ περὶ μικροῦ.

15. παρεσκευάσθη.] Wolf. mauult παρεσκευάσθαι, in infinitiuo perfecti paſſiui.

17. αὐτῷ.] αὐτῶ Aug. ſecundus.

20. πάντων.] πάντα Aug. ſec.

Ibid. αὐτὸς ὁ περὶ τ. Ald. Tayl.

22. ἔδειξε.] ἐδήλωσε Bauar.

pen. εὖνων.] εὔγνων Gonuill.

Ad orationem ipſam.

Ad initium orationis haec in Aldina Taylori adſcripta reperi: ἐν παλαιοῖς Φιλιππικὸς δεύτερος.

57. 1. ἄνδρες.] deeſt Harl.

4. εὖ λέγειν.] εὐλογεῖν Aug. primus, Ald. Tayl.

Ibid. τῷ abeſt ab Aug. primo.

5. ταῦτα.] ſic etiam eſt in appendice Francfurt. ſed ed. Felic. dat ταυτὰ.

6. πάντας.] ἅπαντας Parr. quintus et octauus, Harl. item Aug. tertius, ſed prima litera in hoc erat a noua manu adſcripta. ἅπαντα Ald. Tayl.

7. ἑτέρως.] ἑτέρωσε Bauar.

57. 9. αὐτὸ.] deeſt Harl.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

13. πάντα τὸν χρόνον.] τὸν πάντα χρόνον indices Aldi, Felic. et P. Manutii.

Ibid. ὃν abeſt ab indice Aldi.

14. ἁμάρτητε.] ἁμαρτήσητε Pariſinus ſeptimus et Bauar. ἁμάρτοιτε Harley.

15. καὶ redundare videtur Wolfio.

16. ὑμᾶς etiam Bauaricas dat, ſed cum ἡ ſuperſcripto.

Ibid. ἀλλὰ μὴν καίπερ Ald. Tayl.

19. ὡς ὑπὲρ πόλεως.] ὡς ὑπὲρ τῆς πόλεως Bau. ὡς τοῖς ὑπὲρ πόλεως index Lambini.

21. δι' ὧν.] ἐξ ὧν Aug. primus, Parr. quintus, ſeptimus et octauus, Harley. Ald. Tayl.

22. προειμένα.] προεισέμενα Harl.

23. ἄνδρες.] deeſt Harl.

24. αὐτᾷ.] αὐτᾷ P. Manut. αὐτῶν Par. ſeptimus.

58. 1. ὑμᾶς.] ὑμῖν Harl.

Ibid. νῦν abeſt a Parr. quinto et ſeptimo, item ab Aug. primo, et ab Harl.

3. ἐγὼ γὰρ.] ἐγὼ μὲν γὰρ Par. ſeptimus, codex Obſopoei.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

4. τῶν ἐν εὐβοίᾳ ταραττομένων πραγμάτων.] τῶν ἐν εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων Aug. primus, et Harley.

7. ἐπανελθὼν Ald. Tayl.

8. ἐπὶ.] ἐν Parr. quintus et octauus, vti etiam Harley.

9. βραχέος.] βραχέως P. Manutius.

10. προσόφλειν.] προσοφείλειν codex Obſopoei.

11. ἀνθρώπων abeſt a Bauarico, ſed eſt ab alia manu ſuperſcriptum.

§8. 12. ἔγνωτε.] ἐγνώκατε Parr. quintus et ſeptimus, Aug. primus, appendix Francfurtana.

17. καὶ δ' ἐργαζόμενον.] καὶ κατεργαζόμ. Ald. Taylori.

Ibid. μέγιστα.] μάλιστα Pariſ. ſeptimus.

18. ὑμῖν.] ἡμῖν P. Manut. ὑμῖν dat Bauaricus, cum vulgata, ſed ſuper jota dat idem ῶ ſuperſcriptum.

19. ἕνεκα ἔτ' ἔχθρας.] ἕνεκεν ἔχθρας Harley. marg.

22. ἀδὲ εἰς.] ἀδ' εἰς Harley.

23. αὐτὰς ὑμᾶς.] ὑμᾶς αὐτὰς Aug. primus, appendix Francfurtana et Harl.

24. ἐθεάσασθε.] ἐθεᾶσθε Parr. ſeptimus et octauus, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurtana, Ald. Leſſing.

25. ὁ λόγος.] articulus abeſt ab edd. Aldi, Felic. et P. Manutii, item Wolfii. ſed eſt in appendice Francfurtana. in Ald. Tayl. eſt πραγμάτων ὁ λόγος. ſine ἦν.

26. ἠκούετε.] ἠκούσατε Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, item Aug. primus, appendix Francfurt. Harley. Ald. Tayl. (in qua eſt καίτοι τοῦτο οἶμαι ὑμᾶς.) vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

27. οἶμαι νῦν ἅπαντας ἠσθῆσθαι ὅτι.] οἶμαι γινώσκειν ὅτι Parr. quintus et octauus, item Ald. Leſſing. Harley. Aug. primus et codex Obſopoei. In Auguſtano tertio erat ſic ab antiqua manu: οἶμαι νῦν ἅπαντας γινώσκειν καθῆσθαι ὅτι. Sed corrector vocem καθῆσθαι litura induxerat. γινώσκειν etiam dat Aldina Taylori. Videtur in libris antiquis demoſthenicis olim, praeter vulgatam, etiam haec verſata fuiſſe: οἶμαι νῦν ἅπαντας γινώσκειν καὶ ἠσθῆσθαι ὅτι, *arbitror, vos omnes nunc certo ſcire, et dudum eſſe ſuſpicatos.* v. p. 41. 9. In appendice Francfurtana ſic eſt. [καίτοι τοῦτο (item τοῦτό γε) οἶμαι ὑμᾶς γινώσκειν.]

58. vlt.

58. vlt. τὰ ἐκεῖ.] τἀκεῖσε Parisinus octauus, Aldina Taylori.

59. 6. ᾤχετο.] οἴχεται Bauar. sed cum vulgata superscripta.

Ibid. in appendice Francfurtana sic est. δύο μὲν δὴ ταῦτα μαρτυρεῖ [forte voluit μαρτύρι', id est μαρτύρια] ὧν προεῖπον, μαρτυρεῖ.

7. γεγενημένοις.] προγεγενημένοις Parisinus septimus, a quo τότε abfuisse videtur, tametsi margo Lut. de hoc tacet. Abest id quidem a Bauarico, et ab Aug. tertio, qui ambo προγεγενημένοις item dant. Sed Aug. tertius pro λόγοις dat vitiose ὁ λόγος.

10. καὶ δὴ καὶ περὶ.] posterius hoc καὶ omittunt Parr. tertius, septimus et octauus, item Aug. primus et Bauar. appendix Francfurtana et Harley. καὶ δὴ καὶ πάλιν περὶ Aug. tertius, sed sic, vt vocabula haec duo καὶ πάλιν a noua manu essent, vt inserenda, superscripta.

12. θεσπιὰς.] θεσπειὰς Aug. primus, et sic postmodum quoque idem. Reperi quoque in Aug. tertio et Harley. alibique vocabulum hoc per diphthongum exaratum. quod semel monuisse satis esto.

15. διοικιεῖν.] διοικεῖν Aug. tertius, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. sed appendix Francfurtana vulgatam dat, item Ald. Lessing. et Ald. Tayl. vti et Harl.

18. ὑπαχθέντες.] ὑπειχθέντες Aug. tertius, sed noua manus α super diphthongo scripserat.

Ibid. ἔτε abest a Parisino quinto, ab Augustanis secundo et tertio, sed in hoc corrector id deleuit, cum prima manus dedisset. abest etiam ab illo codice, qui fundus est appendicis Francfurtanae.

19. προεῖσθε.] ποιεῖσθε Bauar.

22. νομίζω δὲ τὸν.] νομίζων τὸν Paris. tertius.

23. ταῦτα τοίνυν πάντα.] ταῦτα πάντα τοίνυν Bau. ἅπαντα appendix Francfurt. πάντα prorsus deest Harl.

59. 26.

59. 26. ἀλαζονείαν.] ἀλαζονίαν Harley.

27. ὑμῖν abeſt ab Aug. ſecundo.

pen. εἶπω.] εἶπον Harley.

60. 3. ἀδὲν.] ἀδὲ ἓν Francfurt. appendix.

Ibid. ἀδεὶς.] ἀδὲ εἷς appendix Francfurt.

Ibid. ἔχοι.] ἔχῃ Aug. tertius.

4. ὅ, τι ἂν.] ὅ τ' ἂν Aug. primus. forte voluit ὅ γ' ἂν.

6. ὥσπερ εἰς τρυτάνην.] ὡσπερεὶ ἐπὶ τρυτάνην Pariſinus octauus. ὥσπερ ἐπὶ τρυτάνην farrago Wolfiana, Aldina Taylori.

7. ἀργύριον.] ἀργυρίᾳ Harl.

Ibid. Φέρον.] Φέρων Aug. tertius.

8. καθείλκυσε.] καθείλκυκε Bauar.

Ibid. ἐφ' αὑτὸ.] ἐπ' αὐτὸ Aug. primus, appendix Francfurt. Ald. Tayl.

9. ἂν abeſt a Bauarico.

10. ἓν abeſt a Par. tertio, Aug. ſecundo, et Ald. Tayl. quae ſic dat: ἓν μὲν ἔγωγε ἔτι πρῶτον.

Ibid. ἔγωγε πρῶτον.] πρῶτον ἔγωγε Harl.

11. εἴτε σύνταξιν, εἴτε συμμάχους.] εἴτε συμμάχους, εἴτε σύνταξιν Aug. primus, appendix Francfurt. et Harl. τάξιν ſimplex dat Ald. Tayl.

Ibid. ἄλλο τι.] abeſt τι ab Aug. primo, appendice Francfurtana et Harl.

13. μὴ λύων.] In texto Aug. tertii vulgata eſt, ſed in margine ſcripſit noua manus γρ. μὴ κωλύων. forte καταλύων voluit.

Ibid. ποιήσῃ.] ποιήσει Aug. primus, et Harl.

16 γεγενημένη.] vitium hoc typographicum, ex Aldina in Felicianeam, Manutianam, Wolfianamque ipſam et Lutetianam propagatum, ſuſtuli, notatum iam ab indice Lambini. reperi tamen vulgatam in Bauarico quoque, et Auguſtano tertio, quos nunc, haec ſcribens, ad manum ſolos habeo; nullus tamen dubitans,

tans, quin in caeteris quoque libris meis, quibus nunc carendum mihi est, vt dudum ad sedes suas remissis, idem fuerit, quippe e quibus nil ad h. l. enotauerim. Enotaui quoque γεγενημένη (in nominatiuo) ex Aug. secundo.

60. 16. δι' ὑμᾶς.] νῦν δ' ὑμᾶς Aldus, quod Obsopoeus ad modum vulgatae correxit. δι' ἡμᾶς Bauar.

19. προαξώμεθα.] προαξόμεθα Parr. secundus, tertius et quintus.

Ibid. ἄνδρες] deest Harley.

20. τὰς.] abest ab eodem cod.

Ibid. καὶ in Aug. tertio a noua manu est additum.

22. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus, Weimaranus.

23. ἡμῖν.] ὑμῖν P. Manut. idem fuit a prima manu in Aug. tertio, sed corrector vulgatam superscripsit.

Ibid. πρὸς Ἀμφίπολιν Aldina Tayl.

25. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. quintus et octauus, nec non Harleyanus.

26. πολεμήσειν Harley.

Ibid. πάντων.] μᾶλλον Aug. secundus.

27. θορυβήσῃ.] sic et Aug. tertius, sed cum αι superscripto super extrema litera.

Ibid. ἂν ἀνέσαι.] ἂν abest ab Aldina Tayl. Aug. primo, qui ἀνέσαι in infinitiuo dat. idem ἀνέσαι est in Harley. Ald. Tayl. Parr. quinto et octauo. ἀνέσῃ est in ed. Wolfii e Felicianea. Sed vulgata in append. Francfurtana.

pen. ἡδέως.] Sic etiam est in Aug. tertio, sed a noua manu. vetustior quid dederit, obscurum est. erasum enim est vocabuli initium.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. quintus, Aug. tertius, et Harleyanus.

Ibid. ἐκ omittit appendix Francfurtana.

Ibid. χαρίζοιντο Φιλίππῳ.] χαρίζοιντ' ἂν Φιλίππῳ Bauar.

60. vlt.

60. vlt. φήσεις.] φήσει Aug. primus, Harl.

61. 1. αὐτὸς ἀναισθήτους.] ita et Harl. ſed ed. Wolf. αὐτὸς τὸς ἀναισθ.

2. αὐτοῖς.] αὐτὸς Parr. ſecundus, tertius, quintus, Aldina Tayl. appendix Francfurtana, Bauar. Aldus, P. Manutius. Sed vulgatam Wolf merito praefert.

3. ἕτερος.] ἕτος Pariſ. octauus.

Ibid. καθεδεῖται.] Sic Aldina poſterior. prior autem, qua vſus fuit Obſopoeus, dat καθαδεῖται. vbi Obſ. annotat, antiquum ſuum librum Pannonicum dediſſe κατεδεῖται. et huc redit annotatio Wolfiana.

4. πρόσιντο.] πρόσιντο Parr. quintus et ſeptimus. πρόσιντ' ἂν Bauar.

7. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parr. quintus et octauus, Aug. ſecundus et Harl.

8. βοηθήσοντας.] βοηθοῦντας Pariſ. ſecundus. ἐθελήσοντας Ald. Leſſing. βοηθήσαντας Harl. paulo poſt verſu 9. dat index Lambini βοηθήσειν pro βοηθεῖν.

9. ἐμβάλῃ Harl.

Ibid. δ' in fine verſus.] δὲ app. Francf.

Ibid. ὧν.] ὃν Aldus. Sed Obſopoeus e ſuo codice vulgatam reſtituit. quam etiam in Bau. Aug. tertio, Aldino Leſſingiano, Harley. aliisque reperi.

13. ὥστε εἶναι.] correxi de meo σῶς τε εἶναι. index Lambini dat ὥστε βέλεσθαι εἶναι. Aldina Taylori dat ὥστε γε εἶναι.

14. σῶς.] σώους Pariſ. ſeptimus, et Bauaricus in texto. ſed huius margo vulgatam dat cum γρ.

15. ἅπαντες.] πάντες Harl.

Ibid. ἕνεκα ἑαυτῶν.] ἕνεκά γε ἑαυτῶν Pariſ. octauus. ἕνεκά γε αὐτῶν Aug. primus.

16. αὐτῶν.] αὑτῶν Aldus, Fel. P. Man. id quod reſtitui.

Ibid. δὲ εἰς.] δεῖς Aug. primus.

18. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Bauar. ſed cum ὑ ſuperſcripto.

20. μὲν omittit appendix Francfurtana.

61. 20. μεσσήνιοι.] μεσήνιοι Harl.

21. πελοποννησίων.] sic quoque hic, et plerumque dedit Aug. tertius. sed hic addidit corrector alterum ν. ego vbique locorum vt hoc vocabulum geminato ν exararetur, curaui.

Ibid. γε δὴ absunt ab Augg. primo et tertio, item Bauarico, item app. Francfurt. et Harley.

23. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. octauus et Harley.

Ibid. ἐπικηρυκείαν.] Sic etiam Bauaricus, sed super diphthongo erat etiam simplex iota exaratum. ἐπικηρίαν dat Aug. secundus.

25. post λέγεσιν addit Ald. Tayl. μὲν.

26. ἐχθροτέρως.] ἐχθρῶς index Aldi. In ipso posterioris Aldinae texto est vulgata. Sed ex Aldina priore, qua vsus est Obsopoeus, is affert ἐχθροδεξέρως, pro quo legi iubet ἐχθροτέρως, dubium relinquens, suane id praeceperit auctoritate, an codicis sui Pannonici. Cuim Obsopoeo facit Wolf. In Augustano secundo est idem ἐχθροδεξέρως, quod Obsopoeus ex Aldina sua affert. quod si in ἐχθρωδεξέρως (cum ω in secunda syllaba) refingatur, nil video, cur ea lectio contemnatur. Ex Harley. enotauit Taylor ἐχθετέρως. quod nescio quid sibi velit.

pen. αὐτοῖς.] ἂν codex Obsopoei.

vlt. κωλύομεν αὐτὸν] inuertit appendix Francfurt. et pro κωλύομεν Harl. dat κωλύωμεν.

62. 2. ὀργιζόμενος.] ὀργιζόμενοι Aldina Taylori, Augg. primus et secundus, appendix Francfurt. Harley. in quo sic est: πάντες ἕκαστος περὶ τῶν οἰκείων ὀργιζόμενοι.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Paris. octauus et Harl.

3. ἀγάγωσι.] ἄγωσι Aug. secundus.

Ibid. δόγματα προσησάμενοι.] ordinem inuertunt Aug. primus, Harl. item appendix Francfurt. nam pro vitio typogr. habeo προσησάμενα, quod illa dat.

62. 4.

62. 4. ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι.] ἐπιπαθῶσιν ἕκαστος Harley.

Ibid. πέρα.] περὶ Parr. ſecundus, tertius et ſeptimus, Aldina Taylori, Aug. ſecundus, Bauaricus. In Aug. tertio eſt etiam περὶ. ſed corrector ſuperſcripſit πέρα. Wolf mauult καὶ πέρα.

5. ἑαυτοῖς abeſt ab Aug. ſecundo. αὐτοῖς dat Ald. Tayl.

6. ἴσε.] In Aug. tertio dedit prima manus ἐστὶ. ſed corrector emendauit ἴσε.

7. ἀχὶ τὰ αὐτὰ μάλιστα ἕκαστοι.] ἀχὶ ταὐτὰ ἕκαστοι μάλιστα Aug. primus. ἀχὶ τὰ ἕκαστοι μάλιστα Harley.

8. ἕκαστοι omittit appendix Francfurtana.

10. ἠδύναντο.] ἐδύναντο Aug. primus, Ald. P. Manut.

13. χώραν κεκομίσθαι.] χώραν ἔχειν καὶ κεκομίσθαι Pariſ. ſeptimus, Bauaricus, Aldus, Felic. P. Manut. ed. Wolf. ſed vulgatam dat appendix Francf. orta lectio e duabus, quae fuerunt in libris, aliis ἔχειν, aliis κεκομίσθαι dantibus. Etiam Ald. Taylori et Harl. ἔχειν καὶ omittunt.

14. τιμὴν.] τὴν τιμὴν appendix Francfurt. Ald. Taylor.

16. ἐβέλοντο.] ἠβέλοντο Aug. primus.

17. ταῦτα πάνθ'.] πάντα ταῦθ' Aug. primus et Harley.

19. ἀπ.] ἀδ' Bauar.

Ibid. ἐβέλετο δήπου θηβαίοις Aldina Taylori.

20. Κορώνειαν.] poſt hanc vocem inſerit Harley. λαβεῖν ἐπιθυμεῖν, μὴ δύνασθαι δὲ.

22. ἔμελλεν.] ἐμελεν Pariſinus tertius, codex Obſopoei, Aug. primus, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. ἔμελλων (ſic) dat Aldus, quod in Weimarano corrigitur ἔμελεν. Obſopoeus ex Aldino ſuo affert ἔμελλεν. quod

ipſe corrigit ἔμελεν e ſuo Pannonico. Idem facit Wolf. Vulgata eſt in Bauarico et Aug. tertio.

62. 22. τὸ abeſt ab Aug. primo, Aldino, et P. Manutio; it. ed. Wolfii, ſed habet app. Francfurtana.

23. ἐβάλετο.] ἠβάλετο Aug. primus, ſic 26. pro ἐβάλοντο eſt in app. Francf. et in Ald. Tayl. et in Harley. ἠβ.

24. αὐτὸν.] αὐτὸν cum leui Ald. P. Manut. ἑαυτὸν Parr. ſec. tert. quintus. Augg. ſec. et tertius. appendix Francfurt.

25. ἑαυτᾷ.] αὐτᾷ appendix Francfurt. et Harl.

27. τὸν abeſt a Bauarico.

Ibid. γενέσθαι.] γίγνεσθαι Parr. ſeptimus et octauus, Aug. primus, Bauar.

Ibid. πάντα γὰρ ταῦτα.] ταῦτα γὰρ πάντα Aug. pr. et Harley. Solum ταῦτα γὰρ ſine πάντα dat app. Francfurt.

63. 2. ἰδίων ἕνεκα ἕκαστον εὑρήσετε εἰς τὰ πολλὰ προηγμένον.] ἰδίων ἕνεχ' εὑρήσετε ἕκαστον πολλὰ προηγμ. (ſine εἰς τὰ) Aug. primus, Harley. appendix Francf. etiam ab aliis abeſt τὰ, vt a Parr. ſecundo, quinto, octauo, Bauar. Augg. ſecundo et tertio.

4. μὲν τοίνυν.] μέντοι Bau.

5. ἡμῖν.] ὑμῖν Aug. primus. et ſtatim pro ἡμᾶς dat Aug. ſec. ὑμᾶς.

Ibid. τὰ δὲ κελευόμενα Ald. Tayl.

Ibid. ἆρα.] ἄρα codex Obſopoei.

8. ἔτ' ἔσαι.] ἐπ ἔσαι Aug. primus. εἰ ἐπ ἔσαι Ald. Tayl. et Harley.

9. καὶ τὰ δίκαια λέγειν.] malim ποιεῖν, aut καὶμὲ τὰ δίκαια λέγειν, vel καὶ τὰ δίκαια λέγειν ἐμέ. WOLF.

Ibid. τᾶτ' οἶμαι δείξειν.] in margine Bauarici ſic eſt. γρ. τᾶτο οἶμαι δεῖν ποιεῖν. et hoc dat quoque appendix Francfurt. et Aldina Tayl.

63. 10.

63. 10. Aut poſt verba πρὸς δὲ comma poni vult Wolf, aut ea verba plane deleri. voluit nimirum πρὸς tolli, et δὲ poſt τὰς poni. ſed prior ſententia potior eſt.

Ibid. ὑπομένειν.] ὑπομεῖναι Parr. ſecundus et quintus. Harl. Aldina Taylori. Augg. primus et ſecundus, codex Obſopoei, quod ille mollius putat eſſe.

11. ἐκεῖναι.] ἐκεῖνο appendix Francfurtana, et Aug. tertius e correctione, vetuſtior manus videtur vulgatam dediſſe.

12. ἐῶμεν ἔχειν.] inuertit appendix Francfurt.

15. τὰς deeſt Harl.

16. χερρονησιτῶν.] χερρονησιωτῶν Parr. quintus et ſeptimus, Bauar. appendix Francfurt. Ald. Tayl.

17. τῶν abeſt ab Aug. ſecundo.

18. κῶ] κῶν Parr. ſeptimus et octauus, Aug. primus, Pauar. et Harl.

21. τὸ ſecundum abeſt ab Augg. primo, ſecundo et tertio, Aldo, P. Manutio.

23. ἑτωσὶ.] ἕτως Bau. Aug. tertius. ἑτωσὶν Aug. ſecund.

Ibid. ἤδη abeſt ab Aug. primo, Parr. quinto et octauo et Harley. clauſula in Bauarico haec erat περὶ τῆς εἰρήνης ΗΗΠΙ (206.)

Ad Philippicam ſecundam.

66. 6. citat h. l. Stobaeus p. 270. 30.

11. καὶ τοιαῦτα.] praetuli ταῦτα.

23. f. μηδὲ περιϛήσεται. ſibi circumponat amplitudinem. ſeſe quaſi vallet ea opum magnitudine.

27. ἂν addidi.

67. 6. καὶ δι' ὧν.] dedi de meo ſenſu καὶ δι' ἃς. ſcil. λογισμὰς.

16. καὶ ἐ.] praetuli καὶ ἐχὶ, et verſu proximo εἶδε, vidit, perſpexit, pro vulgari οἶδε.

21. πρόεισθε.] praetuli πρόοισθε in optatiuo.

67. 26. malim ὅπερ καὶ συνέβη. id quod etiam euenit.

pen. ἑαυτῷ.] praetuli αὐτόν.

vlt. αὐτὸς.] ſuffeci αὐτὸς, meo iudicio.

68. 2. ταὐτὰ ὑπειληφὼς.] ſubaudi περὶ αὐτῶν. nam alias leg. ſit ταὐτὰ ποιήσειν, aut ταὐτὰ γινώσκειν, ὑπειληφώς.

14. τότε.] praetuli τότων. huius vniuerſi generis, puta regum Macedonicorum, Philippi, Alexandri, et reliquorum cognatorum. et ſic quoque dat Harpocr. laudans h. l. v. Ἀλέξανδρος, vbi, qui fuerit, docet.

21. προγόνες.] ſcil. εὑρίσκει καὶ ἀκούει. id quod e verſu 11. huc tacite eſt pertrahendum. comperit legens in annalibus, et accipit ab hominum fama.

23. ἰδία τὸ λυσιτελῶν.] probarem magis τὸ ἰδίᾳ λυσιτ. tranſpoſito articulo.

27. πρόσθειτο.] praetuli πρόσθοιτο in optatiuo.

pen. καὶ τότε.] ſcil. ἠρεῖτο.

69. 2. malim ἐπὶ τῆς θαλάττης (in genitiuo) ob inſequens τῶν ἐμπορίων. ſed video nunc in appendice Francfurtana hoc iam a neſcio quo occupatum.

7. δικαιοτέρες.] praetuli δικαιότερα. propterea quod Thebani aequiora poſtulent.

9. νῦν.] poſtquam Lacedaemoniis imperauit, vt Meſſeniam remittant. Citat hunc locum Hermog. p. 310. τῷ δ' αὖ κατὰ συῤῥοφὴν σχήματος ἐν τούτῳ τῷ εἴδει παράδειγμα τόδε. ὁ γὰρ Μεσσήνην — et Scholiaſtes Hermog. ad h. l. πολλὰ μὲν πράγματα ἔχει ἐνταῦθα, συνεστριγμένα δὲ καὶ σύντομα, ὡς μὴ δοκεῖν εἶναι πολλά. rurſus Hermog. p. 366. μάλιῤα δὲ τῆς ἰδέας ταύτης καὶ τὸ κατὰ συῤῥοφὴν σχῆμα οἰκεῖον. δυνάμει γὰρ μεγάλῃ φύσει τε κέχρηται, καὶ φαίνεται χρώμενον. οἷον· ὁ γὰρ Μεσ. Vulgari λακεδαιμονίοις (in datiuo) praetuli λακεδαιμονίας (in acculatiuo.)

69. 11.

69. 11. *νομίζειν*] dedi de meo *νομίζων*. Conſtructio nempe haec eſt: *σκήψαιτο πεποιηκέναι νομίζων* [id eſt *διὰ τὸ νομίζειν*] *ταῦτα εἶναι δίκαια*. qui praetendat ſe iſta ideo feciſſe, quod arbitratus eſſet aequa et iuſta eſſe.

21. *ἀλλὰ καί*.] idem eſt ac ſi dixiſſet, *ἀλλ' ἤδη καὶ ξένους* — non parat facere, non minatur facturum — ſed iam facit.

26. *ἐφ' ἂν ἡγεῖμαι*.] praetuli *ἐπ' ἂν ἡγ.* Sententia haec eſt. Siue coactum et inuitum Philippum illud prius ais feciſſe, vt ſcil. Thebanis Orchomenum et Coroneam condonaret, ſiue nunc de conſtantia et fide Thebanorum deſperare: non poteſt exputari cauſa vlla probabilis, cur Thebanorum inimicos, Lacedaemonios atque Phocenſes, odiis tam implacabilibus inſectetur; id quod facit. Ergo neque olim coactus indulſit Thebanis, quae indulſit, neque nunc maleuolo erga eos eſt animo, ſuſpectosue habet. Falſa ergo ſunt ea, quae noſtrates de Philippi cum Thebanis rationibus ſuſpicantur et iactant.

70. 2. *ὅτι* vncis incluſi, quod e poſtremis literis voc. *θεωρόν* natum eſſe, vltro paret. *πραγματεύεται* idem eſt atque *φωράται πραγματευόμενος*, vel *δῆλός ἐστι πραγματευόμενος*. deprehenditur, aut conſtat, ſi quis recte reputet, eum omnia machinari, quaecunque machinatur, in fraudem reip. *συντάττειν* de callidis, fraudulentis machinationibus vſurpatur, ſimili ducto de opere teſſelato, vermiculato, muſiuo, vbi teſſulae innumerae et multifariae multifariam ſunt arte mirifica compoſitae.

6. *ὑπείληφεν*.] de meo dedi *ὑπειληφὼς*: quia ſibi perſuaſit.

8. num *ἔχων χρῆται*. aut *ἔχει καὶ χρῆται*. quas vrbes et quos locos, per vim et nefas vobis ereptos, tenet, iisque contra vos vtitur.

10. malim *πρόοιτο* in optatiuo.

70. 14. *νομίζοι.*] correxi *νομίζει*. nam ἂν neque ad iſtud, neque ad hoc refertur, ſed ad *μισεῖν*. exiſtimat, vos, ſe ſi exoſi ſitis, meritum odiſſe.

15. *πρότερον.*] praetuli *πρότερος*.

16. citat h. l. Minucianus *περὶ ἐπιχειρημάτων*. p. 146. de enthymemate *ἀπ' αἰτίας*. vbi ſic ait. *σύνοιδεν ἑαυτῷ Φίλιππος πολλὰ ἠδικηκότι, καὶ διὰ τοῦτο μισοῦντας ὑμᾶς ἑαυτὸν, καὶ, εἰ καιρὸν λάβοισθε, τιμωρησομένους. διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέξηκεν ἐπὶ τῇ πόλει.* Sic ille, vt apparet, l. h. diſtinguebat. ſed rectius in libris noſtris diſtinctus cernitur. in *ἐφέξηκεν* ſubauditur *τοῖς πράγμασιν*, aut *τοῖς κατὰ τῆς πόλεως καιροῖς*, aut *ταῖς κατὰ τῆς πόλεως ἀφορμαῖς*, aut ſimile quid. *ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει.* alios colit, ambit, promeretur, officiis ſibi obſtringit, quo reip. noſtrae noceant.

18. *ταῦτα.*] praetuli *ταὐτὰ*, et mox *τούτοις*, pro *τούτῳ*.

26. *εἴ τις λέγει.*] correxi *εἴ τις τι λέγοι*. in optatiuo. ſi quid quisquam dixiſſet.

27. citat h. l. Harpocrat. v. *Ἀνθεμοῦς*.

71. 1. *ὑμᾶς.*] quamquam alias de hac, quae eſt perpetua, pronominum primae et ſecundae perſonae in plur. permutatione tacere ſoleo, quod putidum et taedii plenum foret de eodem tribus quibusque verbis interiectis admonere, hic tamen facere non poſſum, quin admoneam, a me *ἡμᾶς* hic praelatum eſſe. id quod factu erat neceſſarium. non enim hic alloquitur Athenienſes Demoſthenes, ſed Meſſenios, referens in Athenienſium concione particulam alicuius orationis, quam ad Meſſenios a ſe ait habitam eſſe. Ad eos itaque de Athenienſibus praedicans, inconſentaneum ſit *vos* vſu pare; vbi res *nos* requirit.

3. *ἄρα προσδοκᾶν.*] ſubaudi *αἴεσθε*. e p. 70. 24.

71. 9.

71. 9. *αὐτοῖς λίαν.*] malim *αἰ* interponi. duo vocabula *λίαν ἐμιλίαι* pro vno copulato per ſignum *ὑφ' ἓν* dictum accipienda ſunt.

12. *δεκαδαρχίαν.*] alii *δεκαρχίαν* dant, et neſcio an analogiae conuenientius. citans h. l. Harpocratio reprehendit oratorem de memoriae lapſu, affirmans *τετραρχίαν* eſſe exarandum. Poteſt fieri, vt criminatio haec librarios magis percellat. Finge Δαρχίαν exaratum eſſe. rectiſſime legatur id *τετραρχίαν*. neque culpa penes oratorem fuit, ſi poſteri in more veterum numeros ſcribendi interpretando errarunt. ſed rurſus pro vulgata dici poſſunt haec. Theſſaliam iam dudum ante Philippum in quatuor principatus diuiſam fuiſſe. Nil ergo Philippus in forma Theſſaliae regundae nouaūit vetuſtam reſtituens. ſed nouaſſe dicitur, et vetuſta quidem multo iniquiorem formam commentus.

18. aliis in libris eſt *ἀπεύξασθε*. num ita dedit orator *ἀπεύξαισθ' ἄν*, (in optatiuo) *εἰ ἐσωφρονεῖτε*. ſi ſapiatis, ſitis abominaturi.

19. citat h. l. Stobaeus p. 244. 10.

22. citat Pollux 2. 121. v. *χειροποίητος*. Imitatus eſt h. l. Philoſtratus p. 282. 26.

23. *ἓν δέ τι.*] Ariſtides de D. C. p. 188. *σεμνότητα δὲ ἔχει, ὅταν μὴ εὐθὺς ἐπιτρέχῃς τῷ εἰσαγομένῳ, ἀλλὰ προλαμβάνῃς τὰς δυνάμεις αὐτῷ, καὶ προαναρτᾷς τὸν λόγον. ἓν δέ τι κοινὸν — καὶ ὃκ εὐθὺς ἐπήγαγε καὶ εἶπεν ἀπιστίαν· ἀλλὰ προλαβὼν τοῦτο τὰς δυνάμεις, καὶ ἐναρτήσας* [num *ἐναρθρίσας*] *ἢ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν — καὶ ἄλλη ἐπανάληψις· τί ἔν ἐστι τοῦτο; εἶτα τὸ εἰσαγόμενον. ἀπιστία.* Harpocration in v. *ἀπιστεῖν* num ad h. l. reſpexerit, in dubio relinquam.

pen. Stobaeus ſic recitat *ὠδὲν μὴ δεινὸν πάθητε*. vnde ſuſpiceris leg. eſſe *ὠ δέος, μὴ δεινὸν πάθητε*. verendum non eſt, ne malum accipiatis. verum ſic potius videtur emendandum eſſe. *ὠδὲν δεινὸν*, (nil eſt verendum)

rendum) μή τι πάθητε. facile τι in concurſu cum π potuit excidere, id quod ſaepiſſime factum obſeruaui.

72. 1. idem eſt ac ſi dixiſſet, καὶ αὐτὰς τὰς προσηγορίας. aut ſic, ἃ μόνον τὰς γνώμας, ἀλλὰ καὶ τὰς προσηγορίας.

3. ἃ φυλάξεσθ' ὅπως ἔφην μή.] transpoſui verba ſic. ἃ φυλάξεσθ', ἔφην, ὅπως μή.

6. πολλὰς ἑτέρας.] addi velim τοιάσδε. aliasque multas eiusmodi orationes, ſeu cohortationes. καὶ poſterius addidi.

7. πρέσβεων.] malim συμπρέσβεων. a collegis huius meae in Meſſeniam legationis. Ad καὶ πάλιν ὕστερον ſubaudi ἀπόντος ἐμοῦ, me abſente, cum rurſus illinc diſceſſiſſem.

12. αὐτοὶ addidi, item εἰ ex indice Morellianae adſciui. contra ὡς, quod in vulgatis verſu 14. pone περιτοιχίζεσθε legitur, ibique numero tertium eſt, ex auctoritate Wolfii omiſi.

14. περιτειχίζεσθε.] praetuli περιτοιχίζεσθε. v. p. 43. 1. vulgata videtur e gemina lectione, olim in libris demoſthenicis verſata, nata eſſe, ex altera περιτοιχίζεσθε, quam probaui, et altera ἐπιτειχίζεσθε, quam in Aug. ſecundo ſolo reperi. quarum illa ſignificat, committitis, vt velut indagine claudamini; haec patimini vobis arces imponi, quae vos in officio contineant.

15. ποιῆσαι.] praetuli ποιεῖν.

Ibid. πάντα ταῦθ' ὑπομείναντες.] id eſt πράξαντες παρ' ἃ λογισμῷ βέλτιστα ὁρᾶτε. aut πάντα ὅσα οἱ ἄλλοι δεινὰ ὑπέμειναν ὑπὸ Φιλίππου.

22. τοὺς ἐνεγκόντας.] ſignificat legatos Athenienſium, prima legatione ad Philippum functos conſtituendae pacis ergo.

72. 27.

72. 27. *ἑτέρως.*] ſocios legationis poſterioris, cui Demoſthenes ipſe interfuit, illuc miſſae, vt a Philippo iusiurandum de pace ſeruanda exigeret.

73. 5. *ὅπερ.*] praetuli *ἅπερ.*

10. *μνημονεύετε οἷδ' ὅτι.*] interpoſui *εὖ* de meo.

13. *πρὸς τὰς ἐλπίδας.*] accipio pro *πρὸς τὸ χρηστὰς εἶναι τὰς ἐλπίδας.* ad bene ſperandum, vt poſteris quoque bonae ſpei nonnihil ſupereſſet. quamquam vtique planius foret, ſi ſic dediſſet. Ironica eſt dictio.

18. *ἐμαυτῷ μὲν ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω.*] quid haec verba ſignificare poſſint aliud, meditans haud reperio, quam hoc: nullum aliud inde refetam emolumentum, quam vt mihi liceat vobiscum in concione libere agere; in quo nihil amplum atque ſplendidum adeptus fuero; licet enim hoc ciui cuique Athenienſi perinde facere. non meliore loco ſic ero, quam infimus quisque veſtrorum ciuium.

20. *κενὴν.*] praetuli *καινὴν.*

23. *τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα.*] praetuli *τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον.* nam video rem gliſcere, ſerpere, increbreſcere. ſtudium puta noſtratium erga Philippum, et contentionem largitiones eius merendi, patriaeque fortunas ei vendendi.

pen. *πάντα.*] praetuli *πάντες.* Sed omnes cernatis, hanc fabam in vos cudi.

74. 12. *μήτε περὶ.*] praetuli *μηκέτι περὶ.*

17. *νῦν* de meo addidi.

22. *δι' ὃν τότε πρότερον τῆς εἰρήνης.*] expunxi *πρότερον.* quod aut e ſcholio vocabuli *τότε* natum eſt, aut e gemina lectione ſuperfuit, aliis libris *τότε*, aliis *πρότερον* dantibus.

24. voc. *μάλιστα* malim pone *ἀκριβῶς* poni, vt ſit, *ὡς δ' ἂν ἐξετασθείη ἀκριβῶς*, vt autem ad viuum reſecetur, et perſentiſcatur penitius, *μάλιστα μὴ γέ-*

νοιτο, ὦ θεοὶ, o dii, ante alia omnia nolite committere, vel, id vero omnium minime fiat.

74. vlt. malim τῆς πάντων ζημίας.

Varietas lectionis ad Philippicam ſecundam.

64. Argum. v. 3. πάνυ πιϛεύειν.] πάνυ τι πιϛεύειν Bau.

5. εἰς πόλεμον.] πρὸς πόλεμον. Pariſinus quintus, codex Obſopoei. Gonu. Ald. Taylori.

6. τὸν Φίλιππον.] γρ. μακεδόνα. Ald. Leſſing.

Ibid. καὶ τοῦτο αὐτῷ καταμαρτυρῶντος πράξειν φησὶν.] Haud dubie etiam contra codicum conſenſum leg. eſt καὶ τοῦτ' αὐτῷ καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις φησίν. WOLF. καταμαρτυρεῦντος πρᾶξιν Gonuill. Appendix Francfurt. πράξειν et πράττειν dat.

8. πρός τινας πρέσβεις καὶ περὶ τίνων ἥκουσιν Bau. reliquis deficientibus.

9. ὁπότε.] ὅθι ποτὲ appendix Francfurt. ὅπως Ald. Leſſing.

10. περὶ.] παρὰ Parr. ſecundus et ſeptimus, Auguſt. ſecundus, codex Obſopoei.

15. ἐπαγγελλόμενον.] ἐπαγγειλάμενον Parr. ſecundus et quintus, et Wolf id praefert.

16. ψευδόμενον.] ψευσάμενον Pariſ. ſec. ἐδὲν γὰρ ὑπεσχῆσθαι Aldina Taylori. Nam Aldus dedit ἐδὲ γὰρ ὑπισχνεῖσθαι.

Ibid. ὑπισχνεῖσθαι.] ὑπεσχῆσθαι Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus, codex Obſopoei, et id praefert Wolf. vulgatam dat Gonuill.

17. τέτων.] τέτε Aug ſecundus.

pen. et vlt. et p. 65. 1. his tribus verſibus exarata deſiderari in antiquo exemplo annotauerat Aldina Taylori. et abſunt etiam a Gonu.

21. εὔνους τίς ἐϛι Gonuill. Aldina Taylori.

64. 23. καὶ τῆς πρὸς Gonu. poſt καὶ πρὸς τὰς πόλεις addit emendator Leſſingianus πρὸς μὲν τὰς πόλεις.

65. 2. poſt v. Φίλιππον addit emendator Leſſing. ὅτι.

4. ἐνέγραψεν.] ἀνέγραψεν Gonu.

5. πρεσβειῶν.] πρέσβεων Parr. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus. Gonuill.

8. σώσει.] δώσει Gonuill.

Ibid. Θηβαίων.] Ἀθηναίων Bauar.

Ibid. καταλύσει.] καταςήσει Bau. Aug. ſecundus.

11. δίκαιον.] καλὸν Gonuill.

12. τὸς ἀπατήσαντας.] καὶ τὸς ἀπ. appendix Francfurt.

13. ἀνήξαντας Gonu.

15. τὴν κατ' αὐτῶ.] praepoſitio abeſt a Parr. tertio, quinto et ſeptimo. κατηγορίαν περὶ τῆς παραπρεσβείας Aldina Taylori.

pen. προδιαβάλλων.] προδιαβαλὼν Bauar.

vlt. πρὸς.] εἰς Aug. ſec.

Ibid. τὸς deeſt Gonuill.

Oratio ipſa.

ad initium huius orationis adſcriptum eſt in Aldina Taylori ἐν παλαιῶ ἐςὶ Φιλιππικὸς τρίτος.

65. 1. ἄνδρες deeſt Harl.

3. εἰρήνην ἀεὶ, τὸς.] εἰρήνην, ἀεὶ τὸς Pariſ. quintus, et Harriſ. totum diſcrimen verſatur in poſitu commatis.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν P. Manut. Augg. ſecundus et tertius, a prima manu. ſed corrector vulgatam dedit. vtramque Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

5. τὰ deeſt Harley.

pen. γεγνόμενον.] γενόμενον appendix Francfurt. Aldina Taylori.

vlt. εἵνεκα.] ἕνεκα Harriſ. Harl.

66. 1.

66. 1. τῦτο.] τῦτ' Harley.

Ibid. προηγμένα eſt etiam in texto Aug. tertii, ſed ſuperſcriptum προελθόντα, dubium, ſitne ea varians lectio, an ſcholium.

Ibid. τὰ abeſt ab ed. P. Manutii.

3. ἐξελέγχῃ.] ἐλέγξῃ Parr. quintus et octauus. ἐξελέγξει Aug. primus. ἐξελέγξῃ farrago Wolfiana, appendix Francfurtana. ἐξελέγχῃ dant Bauaricus et Aug. tertius, ſed ambo cum ξ ſuper χ ſcripto. ἐλέγξῃ φίλιππον ἁμαρτάνοντα καὶ Harriſ.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. quintus, Aug. tertius.

6. πάντας.] πάντες Augg. primus et tertius.

Ibid. ἄνδρες deeſt Harley.

9. οἱ παριόντες, τότων μὲν ἀφέσαμεν καὶ γράφειν.] tricatur hic Wolf circa interpunctionem; cuius eo redit ſententia, vt, aut ſeruata vulgari ratione diſtinguendi, legatur περὶ τότων μὲν — aut, repudiato illo περὶ, comma poſt ἀφέσαμεν ponatur; quo pacto participium ὀκνοῦντες cohaereat cum γράφειν. vid. farrag. Wolf.

10. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parr. quintus et ſeptimus, Aug. primus, Bauar. Aldus.

11. δὲ.] δὴ Aldina Taylori.

Ibid. ὡς δεινὰ καὶ χαλεπὰ.] ὡς χαλεπὰ καὶ δεινὰ Harley.

11. καὶ τοιαῦτα.] ταῦτα (ſine copula) Bauar. Aug. ſecundus, Aldina Taylori, appendix Francfurt. ſolum τοιαῦτα, ſine copula, dat margo Bauarici cum γρ.

12. ὑμεῖς.] ἡμεῖς cum ſuperſcripto ὑ Bauar.

13. εἴπητε Harl.

Ibid. συνίητε.] συνείητε Aug. primus.

14. παρεσκευάσθε.] παρασκευάσθε Harriſ.

Ibid. κωλύσαιτ'.] κωλύσετ' Aug. primus. κωλύσητε Harriſ. Harl.

15. ἐφ' ὧν.] ἀφ' ὧν Aug. tertius.

66. 17.

66. 17. εἰκὸς.] Sic etiam Bauar. ſed ſuper ο eſt ω ſuperſcriptum, quo videtur librarius indicare voluiſſe, in aliis libris ferri εἰκότως, quod equidem haud ſpernam.

18. ἔχειν.] Lambinus in indice, ſiue Morellus is eſt, ἔχει ſuadet, ſi inſequentes nominatiui ſeruentur; ſin minus, illos eſſe cum accuſatiuis mutandos, vt ſit τὰς πράξεις et τὰς λόγους.

19. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. tertius et Bauaricus, et ſic ſtatim idem.

20. ὑμῶν abeſt ab Aug. ſecundo et appendice Francfurtana.

21. ἀδεὶς.] ἀδὲ εἷς Francf. appendix.

22. ἐπανορθωθήσετε.] vitium hoc typographicum eſt ex Aldina propagatum. quod Obſopoeus e coniectura, vt videtur, corrigit ἐπανορθωθήσεται. et ſic eſt in ed. Felic. et P. Manutii, et Aug. ſecundo, in Bauarico, aliisque. Manauit hoc vitium, aut e more librariorum graecorum, ε et αι promiſcue habendi, aut ſupereſt ex alia quapiam vetuſta huius loci lectione, quam in Aug. tertio reperi ἐπανορθώσητε. index Lambini aut ἐπανορθώσετε aut ἐπανορθωθήσεται proponit.

23. πάντας.] πάντως Parr. quintus, ſeptimus et octauus.

25. ὅσπερ.] ſic etiam in Aug. tertio dedit antiqua manus, quod noua correxit ὥσπερ, vt eſt etiam in Harley.

Ibid. πρότερον.] καὶ πρότερον appendix Francfurtana.

Ibid. βουλεύσασθαι.] βουλεύεσθαι Aug. primus. Harris. Harl. appendix Francfurt. Aldina Taylori. vulgatam infra dant, ſupra βουλεύεσθαι (in futuro) Bauaricus, et Aug. tertius. In quibusdam codd. eſſe συμβουλεύσασθαι admonet app. Francf.

26. καὶ τοῖς λέγουσιν.] haec verba abſunt ab Harriſ.

66. 27.

66. 27. *σώσοντ'.*] *σώζοντ' ἂν* Aug. tertius. *σώσαντα ἂν* Aug. primus.

pen. *ῥαίσων.*] *ῥαδίων* appendix Francfurtana. *ῥαδίων καὶ ἡδίων* (ſic) Aldina Taylori.

Ibid. *τῶν* ſecundum abeſt ab editione P. Manutii, append. Francfurt. et Harriſ.

vlt. *ἔν* abeſt a Bauarico.

67. 2. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Par. quintus. et Harriſ. *ὑμῖν* Ald. Taylori.

Ibid. *πάντα ταῦτα.*] *ταῦτα πάντα* Aug. primus, appendix Francfurtana et Harley.

5. *μοι.*] *ἐμοὶ* Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley.

7. *δοκῶ.*] *προσδοκῶ* cum dediſſet prima manus in Aug. tertio, ſecunda praepoſitionem cancellauit.

8. *ἐὰν.*] *ἂν* Harriſ. Harley.

11. *πρῶτον μετὰ.*] *πρῶτον μὲν μετὰ* Aug. tertius.

14. *ὅτι.*] *διότι* appendix Francfurtana.

15. *ἑαυτῷ.*] *αὐτῷ* (ſic) Harley.

16. *ἐ πρὸς.*] *ἐχὶ πρὸς* Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

17. *οἶδε.*] *εἶδε* Parr. ſecundus et ſeptimus. Aug. ſecundus. Bauaricus. *ἴδε* Aug. primus, quod eodem redit.

18. *τοῖς ἡμετέροις ἤθεσιν.*] *τοῖς ἤθεσι τοῖς ἡμετέροις* Aug. primus et Harl. *τοῖς ἤθεσιν ἡμετέροις οὗτοι ἂν ἐνδείξαιτο* appendix Francfurt.

19. *ποιήσειεν.*] *ποιήσαιτο* appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

20. *ὠφελείας.*] *σωτηρίας* Aug. tertius, ſed corrector vulgatam adſcripſit cum *γρ.*

21. *πρόεισθε.*] *πρόοισθε* Bauar. appendix Francfurtana, Harl. *πρόεσθε* Aug. tertius, a prima manu, ſed corrector poſt *ε* jota interpoſuit. *προίσθε* Ald. Tayl.

67. 24.

67. 24. ἐναν]ιώσεσθε.] ἐναν]ιώσεσθαι Aug. tertius, quod idem reuera eſt cum vulgata. ἐναντιωθήσεσθε dat appendix Francfurtana.

Ibid. τοιῦτον.] τοιῦτο Aug. primus, tametſi inſequente vocali, vt contra ſaepe τοιῦτον inſequente conſona.

26. ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς.] ἀντὶ τῶν αὐτοῖς Ald. Tayl. Aug. primus. ἀπὸ τῶν index Aldi. ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς index P. Manutii.

pen. ἑαυτῷ.] αὐτὸν Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, codex Obſopoei, ed. P. Manutii, cuius index vulgatam exhibet. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. Pari modo Bauarici textum vulgatam dat, margo γρ. καὶ αὐτὸν. id eſt *ſcribitur etiam* αὐτὸν. Idem reperi in Aug. tertio quoque.

vlt. συγρατεύσειν.] συγρατεύειν (in praeſenti) Aug. primus. Harley.

68. 1. κελεύῃ.] ſic etiam Aug. tertius e correctione. prima manus aliud neſcio quid, f. κελεύεις vel κελεύοι, dederat.

Ibid. μεσσηνίους.] vocabulum hoc in Aug. tertio h. l. et deinceps, per ſimplex ſigma, ſed et geminum reperi exaratum. ſimplex σ. exhibet etiam Harley.

3. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

4. ἁπάντων.] ita et Harriſ. πάντων dat ed. Wolfii.

6. ἀνταλλάξασθαι.] ἀνταλλάξεσθαι Aldus, quod cum vulgata mutari vult Obſopoeus.

7. καὶ μὴν ταῦτ' editio Wolfii dat, neſcio vnde arreptum μὴν intrudens, quod nusquam in libris reperi, et Harriſ. quoque et Harley. deeſt.

8. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

11. ὑμετέρους.] ἡμετέρους Pariſ. quintus, Aug. tertius.

12. λοιπῶν.] ἄλλων Pariſ. ſeptimus. Bauaricus, cuius margo vulgatam dat cum γρ.

68. 14.

68. 14. τῆτον.] τοιῆτον Aug. tertius.

Ibid. τότε.] τότων Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Aldus, P. Manut.

15. πόλιν.] χώραν Pariſ. ſeptimus, Aug. ſecundus, in texto Bauarici, ſed in margine eſt vulgata.

16. ἐκλιπεῖν.] ἐκλείπειν Aug. primus.

18. ἀεὶ deeſt Harley.

Ibid. εἰπεῖν ἀδεὶς.] ἀδεὶς εἰπεῖν Aug. primus, Aldina Taylori, et Harl. ἀδ' εἶς εἰπεῖν Harriſ.

19. ἔσι γὰρ.] ἔσι μὲν γὰρ Harriſ.

20. ἐκείνων.] κείνων Aug. ſec. μείζονα et εἴπῃ dat Aldina Taylori.

24. ἀγαπήσοντας.] ἀγαπήσαντας appendix Francfurtana, Harl.

Ibid. τοῖς ἕλλησι.] τὸς ἕλληνας appendix Francfurtana.

25. σκεψομένους.] σκεψαμένους app. Francfurt. Harley.

26. αἱρήσεσθαι eſt in Aug. tertio a correctore. nam prima manus neſcio quid aliud dederat.

Ibid. ἐκείνοις.] ἐκείνης Harley.

27. πρόσθετο.] πρόσθοιτο Aug. tertius, Pariſſ. quintus et octauus.

pen. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. ſecundus.

vlt. αἱρεῖται.] Sic eſt in Aug. tertio e correctione. videtur primitus fuiſſe αἱρεῖτο. (Sic)

Ibid. ὁρᾷ.] ὁρᾶν Bauar. ὁρῶ Aldina Taylori.

69. 1. ἐνέσας.] pro hoc compoſito mauult Wolf. in annotatt. et in farragine ſimplex ἔσας, aut παρέσας, aut denique ſic legi locum hunc. ὁρᾷ πλείους αὐτὸς, ἢ ὑμᾶς, ἔχοντας.

Ibid. τιν'.] τὴν Harl.

2. εὗρηκε.] ἕρηται Pariſ. octauus, app. Francfurt.

Ibid. τῇ θαλάττῃ.] τῆς θαλάττης appendix Francfurtana, Laudianus.

69. 5.

69. 5. εἶποι.] εἶπῃ Aug. tertius.

Ibid. ἄν abeſt ab Aug. primo.

6. ἔπραττεν Harl.

7. δικαιοτέρως.] δικαιότερα appendix Francfurtana. Aldina Tayl. Pariſi. quintus, ſeptimus et octauus, codex Obſopoei, Bauaricus, Aug. primus. Harriſon. Harley. et ſic quoque coniecit Wolf. Auguſtanus ſecundus vulgatam dat, ſed hoc verborum ordine. δικαιοτέρως τὰς ἡμβαίους ἢ ὑμᾶς ἀξιῶν.

Ibid. ὑμᾶς.] ita et Harl. ſed edit. Wolf. ἡμᾶς.

8. τῶν λόγων πάντων.] πάντων τῶν λόγων Augg. primus et ſecundus, Harriſ. Harley.

9. μεσσήνην.] μεσίνην Aug. tertius. μεσήνην Harl.

Ibid. λακεδαιμονίοις.] λακεδαιμονίως Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Pariſi. ſecundus, quintus et octauus, Aug. primus, Bauaricus e correctione. et hoc mauult Wolf quoque. vulgata eſt apud Hermog. p. 310. et p. 366.

12. σκήψαιτο.] σκέψαιτο app. Francfurt.

13. ἐσθ'.] ἔστιν Harriſ.

14. τῶν ſecundum abeſt ab app. Francfurt.

16. τὰς abeſt a Pariſi. ſecundo, tertio, quinto et octauo, Augg. primo et tertio, et Harley.

17. λογοποιῶσί τινες περιιόντες.] λογοποιῶσι περιιόντες τινὲς Augg. primus et ſecundus. περιόντες Bauar. ſolito errore. περιόντες τινὲς dant Harriſ. et Harl.

18. τειχιεῖ] τειχίζει codex Obſopoei, appendix Francfurtana.

19. τοῖς abeſt ab Aug. tertio, et appendice Francfurt. item Harriſ.

20. συνεισβάλλειν] συμβάλλειν Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurt. Harriſ. in margine Aug. tertii γρ. εἰσβάλλειν.

21. καὶ primum abeſt a Pariſi. ſecundo et tertio. pro εἰσπέμπει Harriſ. dat ſimplex πέμπει.

69. 23. ἦν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio. Auguſtano tertio adſcriptum eſt a noua manu.

26. ἐὸ ἂν ἡγεμαι φίλιππον] ἡγεμαι ἐκ ἂν φίλιππον Bau. ſed vulgata eſt in margine.

27. βιασθεὶς] ἀναγκασθεὶς Aldina Taylori.

70. 2. ἄν τις] ἄ τις Pariſ. tertius, index P. Manutii. Aldina prior. τις in codice Obſopoei fuit, et eſt in Aldina poſteriore, nec non in Felicianea. Wolf quoque pro ἄ cenſet ἂν leg. eſſe, et ſic conſtituit. ἐκ πάντων δὲ, ἄν τις ὀρθῶς θεωροίη, δῆλον ὅτι — et ita fere Harriſ. et Harl. niſi quod δῆλον omittunt. Feliciani tamen lectionem ferri poſſe putat, ſi ὀρθῶς deleatur.

Ibid. θεωροίη] θεωρῇ Aug. primus. θεωροῖ (cum η ſuperſcripto) Bauaricus. θεωρόϊ ſimplex Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

Ibid. ὅτι abeſt a Pariſino tertio, ab Augg. ſecundo et tertio, (ſed in hoc a noua manu eſt adſcriptum.) ab Aldina, ab indice P. Manutii, ab appendice Francfurtan.

3. συντάττων.] συντάσσων Bauaricus. ſed haec rarius annotabo. vix enim commemoratione digna ſunt.

6. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. octauus, et Harley.

8. ἡμετέροις.] ὑμετέροις Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Harriſ. Harley.

Ibid. χρῆσθαι] χρήσασθαι Bauar. Aldina Tayl.

Ibid. πάντα deeſt Harriſ.

10. προεῖτο Aldina Taylori.

11. ἡγοῖτο] ἡγεῖτο Aug. primus, Aldus, Felic. P. Manutius. app. Francfurt. Harriſ. In Aug. tertio corrector dedit vulgatam, prima manus ἡγεῖτο dediſſe videtur.

Ibid. ἀμφότερα] ſic leg. eſſe admonet Obſopoeus, non docens ille, quid in ſuo Aldino repererit. in meo quidem eſt vulgata.

Ibid. ἑαυτὸν] αὐτὸν Harriſ.

70. 11. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. tertius, quintus et octauus, item Aldus et Harley.

12. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

13. δ' ὑμᾶς] γ' ὑμᾶς P. Manut.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. primo.

14. νομίζοι] νομίζει appendix Francfurt.

Ibid. τι abeſt ab Aug. ſecundo, et κακὸν ab Aldina Taylori et append. Francfurt. et Harriſon.

15. ἂν] ita et Harley. ἐὰν καιρὸν ed. Wolf.

Ibid. λάβητε] λάβοιτε Bauar.

Ibid. πρότερον] πρότερος Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. tertius. In Auguſtano ſecundo quoque idem eſt, ſed poſt ποιήσας. item in codice Obſopoei. Auguſtanus primus dat πρότερον, ſed poſt ποιήσας item. In appendice Francf. eſt πρότερον, ſed poſt ποιήσας. item in Aldina Taylori, nec non in Harriſ. et Harley.

17. πελοποννησίων] πελοποννησίων Bauar. Aldus, P. Manut. aliique codices. mirifica inconſtantia codicum in hoc vocabulo. Ego vbique ν geminaui, conſtantiae ergo. et nunquam poſthac commemorabo.

18. ταῦτα.] ταὐτὰ Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. βελομένης] βελευομένης Pariſinus quintus, Aug. primus et tertius e correctione. (prima enim manus vulgatam dederat) item Harley.

Ibid. τούτῳ] τούτοις Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, ſecundus et tertius, codex Obſopoei, et Bauaricus. ſed in eo vulgata eſt ſuperſcripta. [Redit τούτοις ad Thebanos, niſi placeat τούτῳ pro αὐτῷ. WOLF.] Idem in farragine. [Rectius Felicianus τὸς ταὐτὰ βελομένης τούτοις.] Etiam append. Francf. dat τούτοις, nec non Harriſ.

21. καίτοι σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως] καίτοι γε σωφρονοῦσι καὶ μετρίως appendix Francfurtana.

23. πρὸς abeſt a Bauarico.

70. 24. ἐσι καὶ πρὸς ὑμᾶς] καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστιν εἰρῆσθαι Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana. Harriſ. et Harley.

26. εἴ τις λέγει] εἴ τις λέγοι Bauaricus in texto, (ſed margo dat εἴ τις τι λέγοι.) Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. ſecundus dant, vt textum Bauarici, item Ald. P. Manutius. In Aug. primo prima manus dediſſe videtur vulgatam, ſed corrector λέγοι dedit.

27. ἀνθεμοῦντα] neſcio, quid ſibi velit annotatio Weimarani, ἀνθεμοῦν πόλιν. forte ſcholium id eſt, ad hunc modum exarandum ἀνθεμοῦς πόλις.

Ibid. ἠφίει ἕ] ἀφίει ἕ Bauaricus, ſed cum ἠ ſuper prima litera verbi, et cum ἧς ſuper articulo ſcripto. ἀφίει ἧς codex Obſopoei, Aug. ſecundus, Harriſon. ed. P. Manut. appendix Francfurt. ἠφίει ἧς, item Felicianea.

vlt. δὲ.] τε P. Manut.

Ibid. ἀποίκους] γρ. ἐποίκους Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus, octauus. index Aldi, ed. P. Manutii, ſed eius index dat vulgatam. Bauaricus vtramque dat lectionem, ἐ infra, ἀ ſupra.

71. 1. ἐκβαλὼν] ſic et Bau. textum, ſed margo dat γρ. ἐκβάλλων, quod Taylor etiam in Harriſ. et Harley. reperit.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus. et ſic Wolf. quoque ſuſpicatus eſt leg. eſſe, atque in editione ſua exhibuit, et ita etiam Harriſ. Vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. αὐτὸς] αὐτὲς Harriſ.

2. καρπᾶσθαι] καρπώσασθαι appendix Francf.

4. οἴεσθε] οἴομαι appendix Francfurtana. οἴομαί γε Aldina Taylori. οἴεσθαι Harley.

Ibid. ὅμως deeſt Harriſ.

6. αἰσχρῶς] πικρῶς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

71. 9. αὗται abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, a Bauarico, et Aug. tertio. ſed in hoc a noua manu eſt ſuperſcriptum. abeſt item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori et Harriſ.

10. αὐτῶν] αὐτὰς Pariſſ. tertius et quintus. αὐτοῖς Aug. primus, P. Manut. appendix Francfurtana, Aldina Taylor.

Ibid. ἐξέβαλε] ἐξέβαλλε Aug. primus, appendix Francfurt. et Harley.

12. δεκαδαρχίαν] δεκαρχίαν Bauar. a prima manu, ſed corrector vulgatam repoſuit. Auguſt. ſecundus et tertius item dant δεκαρχίαν quatuor ſyllabis.

13. Πυλαίαν] Πύλαιαν Harriſ.

14. παραιρήσεσθαι] ſic eſt in texto Aug. tertii, ſed in marg. γρ. ἀφαιρήσεσθαι.

Ibid. ἢν ἔτι] ἢ κέτι Pariſ. octauus.

17. Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Harriſ.

18. ἀπεύχεσθε] γρ. ἀπεύξεσθε Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. ἀπεύξασθε Augg. primus, ſecundus, tertius, ſed in hoc ſic, vt, cum vulgata in texto eſſet, ξα eſſet ſuper ſyllaba χε ſcriptum. Bauaricus item vtramque lectionem eodem ſitu exhibet, ſed in ξα infinitiuo, ἀπεύχεσθαι. pari modo codex Obſopoei dat ἀπεύξασθαι, et Aldina Taylori atque appendix Francfurtana ἀπεύξαισθε, item Harriſon. et idem voluit Harley. quoque, e quo Taylor retulit ἀπεύξεισθε.

Ibid. ἂν σωφρονεῖτε Harley.

20. pone πόλεσι addit Harriſ. voc. μηχανήματα.

22. ἅπαντα abeſt a Pariſ. octauo.

25. ἐστὶν ἀγαθὸν] ἔστ' ἀγαθὸν. Aug. primus.

27. ἐὰν] ἂν Harriſ. et Harl.

pen. ἄν abeſt ab Aug. primo, et Harley.

Ibid. σώζοιτε et πάθοιτε Harriſ. μὴ ante πάθητε delet Aldina Taylori.

72. 2. *βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος. οὐ φυλάξεσθε ὅπως, ἔφην, μή.*] *βασιλεὺς γὰρ ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις. ἐναντίον ἔ φυλάξεσθ', ἔφην, ὅπως μή.* Sic ſcriptum atque diſtinctum dat h. l. Auguſt. primus, non male. Etiam Aldina Taylori, nec non Harriſ. et Harl. dant *βασιλεὺς γὰρ ἅπας καὶ τύραννος* et appendix Francfurt. dat *ἔφην* ante *ὅπως*, ſed huius loco dat *ὅπερ. ἔφην ὅπως* dant etiam Harriſ. et Harl. *ἐλευθερίας* Harriſ.

6. *λόγῳ παρὰ*] *λόγῳ καὶ παρὰ* Auguſt. primus, codex Obſopoei, qui lectionem hanc probat.

7. *καὶ* primum abeſt ab Harriſ.

8. *ἀκόσαντες* ab Aug. primo abeſt.

10. *ἐστὶν ἄτοπον*] *ἔστ' ἄτοπον.* Aug. primus.

12. *τί* abeſt ab Aug. primo, et Harriſ.

Ibid. *ἀλλ' ὑμεῖς οἱ καὶ συνιέντες αὐτοὶ, καὶ τῶν*] *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ οἱ καὶ συνιέντες, καὶ τῶν* — Bauar. omiſſo *αὐτοὶ* inſequente. *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ, οἱ καὶ συνιέντες αὐτοὶ, καὶ τῶν* Aug. ſecundus, Aldus, Felic. P. Manut. *ἀλλ' εἰ ὑμεῖς* index Lambini. appendix Francfurtana annotat, *αὐτοὶ*, quod in editione Wolfiana poſt *ὑμεῖς* ſtat, ab illo codice abeſſe, vnde depromtae ſunt lectiones illius appendicis. etiam in Aldina Taylori punctulis ſubnotatum erat, vt tollendum, aut deficiens. Etiam a Laudiano et Harl. abeſt *αὐτοί.*

14. *περιτειχίζεσθε*] *ἐπιτειχίζεσθε* Aug. ſecundus. *περιτοιχίζεσθε* Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et tertius, ſed hic e correctione. manus enim prima videtur vulgatam dediſſe. item liber Weimaranus, et ed. P. Manutii, nec non appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley.

Ibid. *ὡς* tertium deletum it Wolf, vt e ſuperioribus per incuriam inculcatum, ſed Harriſ. illud *ὡς* habet.

72. 15.

72. 15. ποιῆσαι] ποιεῖν Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus et tertius, ſed hic e correctione, eraſa vetuſtiore lectione, quae cum vulgata conſenſiſſe videtur. item ed. P. Manutii, appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley. ποιῆσαι λήσεσθε Bauaricus in texto, ſed margo dat γρ. ποιεῖν λήσετε.

Ibid. ταῦτα abeſt ab ed. Felic. P. Manutii, appendice Francfurtana, et Harley. Aug. primus item omittit, ſic dans πάνθ' ὑπομείναντες.

18. ὑμῖν.] ἡμῖν Bau.

20. ἀποκρινάμενοι.] ἀποκρινόμενοι Aug. primus. Harley.

22. τὰς abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori et appendice Francfurtana.

23. ποιήσασθαι.] ποιῆσαι Aug. ſecundus et Bauaricus.

24. εὖ abeſt a Pariſ. octauo et Aug. ſecundo, item ab appendice Francfurtana et Harriſon.

25. ὅτι abeſt ab Aug. ſecundo.

27. τότε abeſt a Pariſino octauo et Harley.

Ibid. γ' abeſt ab Aug. ſecundo.

pen. τίνας deeſt Harriſ.

Ibid. τὰς, ὅτ' ἐγώ.] Wolf praecipit ſcribi τὰς λέγοντας, ὅτ' ἐγὼ — ſed hoc λέγοντας, quod ille hic ingerit, paulo poſt, commodiore loco, inſequitur p. 73. 3. natum hoc ex eo eſt, quod Wolf, iſta ſcribens, Aldinum librum coram oculis haberet, a quo λέγοντας l. c. abeſt. quo factum, vt in editione Wolfii quoque illud ibi deſideretur. Sed addidit emendator Leſſingianus Aldinae ſuae. Verum admonuit iam Obſopoeus, id ibi e ſuo codice addendum eſſe, et adſcriptum idem in Weimarano reperi e primo et tertio codice; habet item appendix Francfurtana.

Ibid. ὅτι ἐγώ εἰμι Harriſ.

73. 3. λέγοντας deeſt vtrique Aldinae. verum in exemplo meo prioris Aldinae neſcio qui ſedulus annotator hoc vocabulum adſcripſerat; exhibet etiam Harleyanus.

4. δύσκολος καὶ δύσροπος.] δύσπορος καὶ δύσκολος Aug. ſecundus.

5. ὅπερ] ἅπερ Aug. primus, ſecundus, tertius. Bauar. ſed hic cum ſuperſcripta vulgata, margo Lutetianae, ſed auctore tacito, item appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

Ibid. εὔξαισθε] εὔξασθ' Aug. ſecundus. εὔξοισθε Harriſ.

6. πράξει] πράξῃ Aug. primus.

Ibid. θεσπιᾶς eſt in texto Auguſtani tertii, ſed iunior manus ſuper iota ſimplex diphthongum ει ſcripſit.

7. χερρόννησον] χερόννησον Aug. primus. In tertio quoque ſaepe in hoc vocabulo ſimplex ρ reperi. χερρόνησον (ſimplici ν) ed. P. Manutii.

8. αὐτᾶ] αὐτᾷ cum aſpero Aug. tertius.

Ibid. διορύξει] γρ. κατορύξει Pariſ. ſeptimus.

10. ἐνταυθοῖ] ἐνταῦθα Aug. ſecundus.

12. πάντων] πάντα Aug. ſecundus. forte fuit in aliquibus libris παντάσχιζον vno vocabulo.

13. ἐγγόνοις] ἐκγόνοις Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus. et hoc praefert Wolf, qui circa h. l. aliquid deſiderari opinatur.

Ibid. εἶναι ταύτην] ταύτην εἶναι Harley. ab Harriſ. ταύτην abeſt.

14. προσεψηφίσασθε] προεψ. Bauar. ἐψηφ. ſimplex Aug. primus.

15. δὴ] δὲ dederat prima manus in Aug. tertio, ſed corrector δὴ.

Ibid. φημὶ δεῖν τέτες] δεῖν φημὶ τέτες Harley.

20. κενὴν] καινὴν Pariſ. octauus. καὶ νῦν Pariſ. ſecundus et quintus. et ſic quoque Bauaricus in texto, ſed

ſed ſuper αι erat ε, et ſuper ῦ erat η exaratum. Idem eſt in Aug. primo, in quo verba ſic ſunt ſtructa. ἐξαρχῆς καὶ νῦν παρέσχω πρόφασιν τῷ πάλιν. Eadem eſt lectio, et idem politus verborum in ed. P. Manutii. ſed index Manutianae dat καινὴν. In Aldino eſt ἐξαρχῆς κενὴν παρέσχω. Saepiſſime a librariis κενὸς et καινὸς permutantur. Lectionem Aldinam reperi in Aug. ſecundo. Wolf. lectionem καινὴν, quam etiam in Weimarano repori annotatam, praefert lectioni καὶ νῦν. In Auguſtani tertii texto eſt vulgata, ſed corrector ſuperſcripſit γρ. καὶ νῦν, quod idem appendix quoque Francfurtana dat et Ald. Leſſing.

73. 20. γε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauarico, et appendice Francfurtana, in qua verba ſic ſunt ſtructa τῷ πάλιν λαβεῖν τι παρὰ Φιλίππου.

21. ἵνα τηνάλλως] ἵνα τηνάλως Aug. tertius, vno λ. et ſic alibi quoque idem. ἵν' ὡς ἄλλως Bauaricus et Aug. ſecundus.

Ibid. οἶμαι] οἴομαι Aug. ſecundus.

22. πράττει] ita et Harl. πράττειν edit. Wolfii.

23. τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα] τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Harriſ. Harley. Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana, in qua eſt τὸ πρᾶγμα γὰρ ὁρῶ προβαῖνον.

24. Φοβοῦμαι δὲ] βούλομαι δὲ Bauar. ſed eius margo vulgatam dat cum γρ. Φοβοῦμαι δὲ ἤδη μὴ Harriſon.

26. γίγνηται] γένηται appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

27. αὐτοὶ] αὐτὸν Harley.

pen. πάντα] πάντες Pariſ. ſeptimus, Bauaricus, Aldina Taylori.

vlt. δὲ] δὴ Augg. primus, ſecundus, tertius, item Bauar. et Aldina Taylori.

74. 1. πρέσβεων] αἰτίων Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Aug. primus, et margo tertii, a correctore; item liber Obſopoei, et Weimaranus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harriſ. et Harley. editio P. Manutii. Wolf. autem vulgatam praefert.

Ibid. αὐτοῖς] αὐτοὶ Pariſ. quintus.

3. ἀπολωλότων] Obſopoeus in ſuo libro fuiſſe teſtatur ἀπολωλοκότων. Sed aut manus eius lapſa eſt, aut operae Baſileenſes errarunt. videtur in illo libro fuiſſe ἀπολωλεκότων.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſecundus.

5. τὲς primum] τῆτο appendix Francf. ex Aldina. Sed ibi emendator Leſſingianus τὲς correxit.

Ibid. αἰτίες] πολλὲς Pariſſ. ſeptimus et octauus, Harl. Harriſ. liber Obſopoei, Aug. primus. cuius lectionem Fabricius h. l. perperam exhibuit. Eſt vtique in hoc codice ἐνίες, non huius loco πολλοὺς, ſed hoc ibi eſt loco vocabuli αἰτίες. Textum Bauarici et Aug. tertii cum vulgata conſentit, ſed margo vtriusque dat alteram lectionem. vtramque lectionem dat appendix Francfurtana, quae etiam μάλιςα omittit.

6. μέλλει] μέλλοι Ald. quod corrigit Obſopoeus ad modum vulgatae. Neſcio, cur μέλλει proponatur in appendice Francfurtana, cum idem ſit in editione Wolfii.

7. ἀλλήλων] ἄλλων appendix Francfurtana.

8. ἐπαναμνῆσαι] ἐπαναμιμνῆσαι Aug. ſecund.

9. τὶς ὁ Φωκέας καὶ πύλας πείσας ὑμᾶς προέσθαι] τὶς ὁ Φωκέας πείσας καὶ πύλας προέσθαι (ſine ὑμᾶς) Aug. primus. ita et fere Harley. niſi quod praeter ὑμᾶς etiam καὶ deeſt. τὶς ὁ Φωκέας πείσας ὑμᾶς καὶ πύλας προέσθαι. codex Obſopoei, quem ordinem ipſe Obſopoeus praefert. pro πείσας eſt in Bauarico σάσας, ſed primae ſyllabae πει eſt ſuperſcriptum. Ab Augu-

Auguſtano ſecundo item abeſt ὑμᾶς, ab append. Francfurtana πείσας.

74. 11. τῆς εἰς πελοπόννησον] τῆς πελοποννήσου appendix Francfurtana et Harriſ.

12. μήτε] μηκέτι Pariſſ. ſecundus et quintus, Aug. primus, Aldina Tayl. Harriſ. Harley. appendix Francfurtana bis, ſemel ſub p. 68. tum ſub p. 70. ſed in illa appendice ponitur altero loco, altero omittitur ἑλληνικῶν. quod tamen non ideo videtur in iſto codice fuiſſe, vnde lectiones in iſta appendice afferuntur.

Ibid. τῶν δικαίων] Wolf mauult τῶν ἑλληνικῶν δικαίων. et ſic dat eius quoque editio. ſed abeſt quoque ab Harriſ. et Harley. Ἑλληνικῶν.

14. ἐν abeſt a texto Bauarici, ſed eſt in margine.

16. τόθ' omittit app. Francf.

17. ἦν τῇ πόλει] ἦν τότε τῇ πόλει Pariſ. vereor, ne lectio haec parum diligenter, parumque fideliter ſit relata. Sine dubio ibi fuit, non τότε, ſed νῦν. quod de meo addidi.

19. ϛόλῳ abeſt ab Aug. tertio.

21. ἔσχεν] ſic etiam eſt in Bauarico, ſed recentior manus correxit ἦχεν.

22. τότε abeſt a Pariſino octauo, Harriſ. Harl. Augg. primo et tertio. eius loco exhibet Aug. ſecundus ποτε.

Ibid. πρότερον abeſt ab Aug. ſecundo et Bauar. Aldina Taylori dat θάτερον ἢ τότε ἢ τὸ πρότερον.

25. ἀδένα] ἀδὲ Aug. tertius, ſed noua manus vulgatam ſuperſcripſit.

Clauſula haec in Bauarico legitur κατὰ Φιλίππου Β. HH|Δ|ΔΔΔΔ (290.)

Ad orationem de Haloneſo.

76. vlt. δεινὸν γὰρ] citat h. l. Ariſtides de Dict. ſimplici p. 422.

77. 4.

77. 4. concinnius videtur oratio ſic ordinari, ſi duo vocabula *περὶ τούτων* in verſum quintum deducantur, ad hunc modum: *περὶ ὧν Φίλιππος ἐπέσαλκε, διεξελθεῖν. ὕστερον δὲ, περὶ ὧν οἱ πρέσβεις λέγουσι, καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων λέξομεν.*

6. citat h. l. Hermogenes.

8. *ἔστε τότε λαβεῖν*] mediam vocem de meo addidi. caeterum locus ita videtur reformandus eſſe. *ὑμᾶς δ' ἃ φησὶ δικαίως αὐτὸν ἀπαιτεῖν οὐχ ὑμετέρων ὄντων.* vos autem negat recte et ex aequo facere, inſulam a ſe repetentes, quae veſtra nulla ſit. *ἃ γὰρ τότε λαβεῖν* [ſubaudi *δικαίως*] nam neque iure vos eam tum occupaſſe, cum occuparetis, neque nunc eam tenere, ſed eius poſſeſſione excidiſſe.

13. idem eſt ac ſi dixiſſet *ἃ χαλεπόν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι τοῦτον τὸν λόγον, δεικνύντα, ὡς ἐστὶν ἄδικος.* non eſt difficile hanc ipſi cauſationem eripere, docendo, iniuſtam eſſe.

27. *ταὐταῦθα διοικήσειν.*] ſubaudi *ὑπὲρ αὐτοῦ πράγματα.*

pen. *μελλόντων* vncis incluſi, vt moleſtum et ſuperfluum, orationemque impediens. ſublato enim eo nil deeſt, quia *διοικήσειν* cohaeret cum *ὑπεσχημένων*, qui receperunt Philippo, ſe negotiorum et ſtudiorum eius fore adminiſtros atque procuratores; idque etiam reapſe agunt.

78. 1. f. *ὅτι νὴ Δί' ἀμφοτέρων.*

3. citat et paraphraſi explanat h. l. (et p. 162. 16.) Euſtathius ad Odyſſ. p. 62. 5. ed. Rom.

12. *πρῶτον μὲν γὰρ*] deſideratur, quod inſequi atque reſpondere debebat, colum *ἔπειτα δὲ* — aut ergo ſuſpicandum eſt, oratorem oblitum ſui ſupplere deficientia non meminiſſe, aut adſciſcenda eſt e Felicianea haec lectio *ἔπειτα δὲ, εἴ γε ἡ δύναμις*, pro illis, quae verſu 15. leguntur, *ὁπότε γὰρ ἡ μὲν δύναμις.* Modo,

do, quod de auctoritate huius lectionis haud conſtet, quam in librorum meorum nullo repererim.

78. 16. δύναται et paulo poſt verſu 19. σώζεσι] praetuli δύνηται et σώζωσι.

22. ἐπιδείκνυται] correxi ἐπιδείκνυτε.

23. εἴγε] addidi γε.

79. 11. παντα χόσε] praetuli παντα χῶς.

12. poſt βεβαιώσασθαι addi malim ὁμολογῆσιν.

13. citant h. l. Harpocr. et Thomas M. in v. σύμβολα.

15. ὁ πατὴρ] articulum addidi.

80. 1. ὑποδοχὴν] id eſt ὑπόληψιν. ad impetrandum, vt homines opinentur vos —

13. malim τὰς παρ' ἑαυτὸν. in accuſatiuo. exſules, qui e Thaſo ad ſe perfugiſſent. διακεκομικέναι compoſitum praetuli ſimplici κεκομικέναι, quod eſt in vulgatis. verumtamen infinitiuum hunc quo referemus? vnde aptus erit? non poterit alionde, quam ex ἀξιῶν verſu 5. vnde inſequentes infinitiui quoque apti ſunt. Atqui quae erit ſententia ἀξιῶν διακεκομικέναι? aut, ſi cum Wolfio, διακεκομικέναι aias ex ἄδειαν verſu 9. aptum eſſe, non conuenit infinitiuus perfecti, ſed praeſentis διακομίζειν et οἰκεῖσθαι. Breuis vt ſim, conſtructio h. l. prorſus eſt inextricabilis. Suſpicor itaque pro infinitiuo ſufficiendum eſſe indicatiuum διακεκόμικε, et verſu 14. addendum ad νήσους eſſe ἐλπίζει. vt haec ſit ſententia. neque ſolum exſules Thaſios, qui ad ſe perfugiſſent, per imperatores veſtros domum reportauit, [h. e. reportandos curauit] ſed futurum quoque ſperat, vt reliquas quoque inſulas ſuas in partes pertrahat, ſi nempe ſuorum amicorum nonnullos claſſi noſtrae imponat, vna cum noſtris imperatoribus circumnauigare iuſſos, tanquam ſocios in tutela maris gerenda futuros.

15. malim ſimplex πέμπων.

80. 19. citat h. l. Thomas M. v. κατασκευάζω pag. 509. et Minucianus p. 156. vbi ſub enthymemate ἀπ' ἀφορμῶν cum locum hunc recitaſſet, haec addit ἐκ γὰρ τούτων τὸ ἐπιβεβλεύειν τῇ θαλάττῃ τὸν Φίλιππον συνέσηκεν (id eſt συνέσησεν) collegit, vel argumentis demonſtrauit, orator puta.

pen. οἴκαδε λαμβάνειν dicitur is dona, qui ab amico, foris vel peregre agente, miſſa accipit vltro delata, ex inſperato, nullo ſuo promerito, et citra obligationem referendae gratiae. Sententia eſt. illi autumant, Philippum dona ad ſe Athenas mittentem, mittere dona in Macedonia nata; at ille nihil aliud ipſis mittit, quam exiguam particulam fortunarum patriae, quas ipſi antea Philippo vendiderunt. Conf. p. 157. 6.

81. 1. poſt πεμφθέντες aut deeſt, aut ſubaudiendum certe eſt, quod creberrime ſolet reticeri, λέγοντες. Ad ἐπανορθώσασθαι ſubauditur Φίλιππον. Recte habet aoriſtus, neque de futuro ſufficiendo cogitandum eſt. Vis futuri aoriſto quoque ineſt, ſed paulum diuerſa. Futurum deſtricte certoque futurum indicat; aoriſtos autem id, quod ſecundum omnem probabilitatem euenturum videatur. Sententia igitur haec eſt. Ad veniam quod attinet, a legatis Philippi nobis datam, in formula pacis aliquam clauſulam reformandi, qui legati nobis auctores facti ſunt, Philippi ſibi videri certius clauſulam a nobis immiſſam admiſſurum ſibique paſſurum approbari: vt ſcilicet vterque noſtrum noſtra habeamus teneamus, nos Athenienſes ea, quae ante bellum habuiſſemus, et Philippus item, quae habuiſſet; quae eſt poſtulatio iuris irrefragabilis et apud cunctum genus humanum confeſſi: negat iam Philippus, neque ſe veniam hanc legatis ſuis dediſſe, neque legatos ſuos tale quicquam affirmaſſe.

81. 12.

81. 7. ἐν τῷ δήμῳ] coram tot hominum millibus palam et clare dicta, quorum si qui dictorum sint obliti, tot tamen alios superesse necesse sit eorum adhuc memores. arguit et ridet cum impudentiam adulatorum Philippi, tum absurditatem commentorum, quibus eum ductent.

11. παραχρῆμα —] in continenti, e vestigio, statim secum illa a legatis Philippi in concione dicta.

13. τὴν καταψευδομένην] plebiscitum, quod ait Philippus de legatis suis falsa comminisci, mendacia perhibere.

18. ὅτε ἀπεκρίνασθε αὐτοῖς ἀναγινώσκοντες] id est ὅτε ἀπεγινώσκετε αὐτοῖς τὴν ὑμετέραν ἀπόκρισιν.

82. 6. ἀπεδέχεσθε] praetuli in praesenti ἀποδέχεσθε. subaudi τοὺς τοιούτους λόγους.

84. 2. post σφόδρα Morellus, sive Lambinus is est, addi vult ὑμῶν, quod libri si addant, cupidus amplectar. sic autem subaudiri solummodo debet.

5. περὶ δὲ τοῦ] apodosis, seu restauratio et completio sententiae hic coeptae habetur versu 17. in illis τοῦτο δὲ τὸ ἐπανόρθωμα, vbi fallitur, quisquis fuit, sive Morellus, sive Lambinus, in locum δὲ sufficiens δή. Qua particula sive μέν, sive δὲ periodos tales exordiuntur, eadem quoque resumunt illas longius circumductas in ordinem reuocantes. Cuius moris sive ignoratio, sive obliuio, eundem Lambinum p. 90. vlt. eundem in errorem implicuit.

14. οὐκ ἐν μέσῳ κεῖσθαι] non in medio iacere, patentes omnium iniuriis et insidiis. particulam infitiantem de meo addidi.

19. Φεραίων τε μέν] sustuli τε.

22. locum hunc citat Harpocrates saepius, v. Βάκχετα, quod ait plurale esse. v. etiam Vales. p. 38. allegan-

legantem exempla veterum, pro Elatea Ἐλάτρειαν appellantium. item v. Παυδοσία et Ἀλέξανδρος.

84. 26. καὶ σφόδρα γε] deleui copulam.

85. 3. ἥ ἐστι νῦν] id eſt ἥ ἐστιν ἔτι νῦν. quae adhuc ſupereſt.

5. ἐὰν ἡ εἰρήνη] articulum addidi.

9. τῆς εἰρήνης ἐσομένης] pro poſtremo vocabulo dedi γενομένης.

15. εὐεργετήσειν.] poſtremam literam detraxi, non item auſus, etiam ἐκ εἰδέναι addere poſt τιμωρήσησθε. quo addito haec exſiſtet ſententia. ſe neſcire, quantis vos beneficiis ſit ornaturus.

86. 5. ὃς] conſtructio hic labat, cui gemino modo ſuccurri poſſit, ſiue ὃς hic loci omittendo, et pro φησὶ verſu 3. φήσας legendo, ſiue ſeruando φησὶ, et pro ὃς ſic legendo. ψευδόμενος. τὸν γὰρ Καρύστιον.

10. ἃ τ' ἐπισέλλει poſſit ſtare, ſi ſequeretur καὶ ἃ πράττει, ſine ἔτι δὲ. Hoc autem inſequente, videtur potius leg. eſſe ἃ μὲν ἐπισέλλει.

15. Scholiaſtes ad Hermog. p. 401. Τιβέριός φησιν, ὅτι ἐναργεῖα γίνεται κατὰ μὲν ἔννοιαν, ὅταν μὴ μόνον λέγῃς τόπον, ἀλλὰ καὶ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ τόπῳ σημεῖα. οἷον ἐν τῷ τῆς Ἀλονήσου· καίτοι τῆς Χερρονήσου οἱ ὅροι εἰσὶν οὐκ ἀγορά, ἀλλὰ βωμὸς Διὸς τοῦ Ὁρίου. καὶ ποῦ ὁ βωμός; ὃς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ Λευκῆς ἀκτῆς. εἶτα πάλιν ἄλλο σημαντικόν· ὃ ἡ διωρυχὴ Χερρονήσου ἔμελλε ἔσεσθαι.

16. Euſtathius ad Homerum p. 324. antep. μέμνηται δὲ Πτελεοῦ καὶ Δημοσθένης, καὶ ζήτει ποῦ.

18. γε addidi, et titulum verſu 20. item pro ὀρείου montani dedi ὁρίου finibus regundis praepoſiti, terminalis. Diuerſa enim iſta ſunt epitheta, et perperam inter ſe permiſcentur. v. Brodaei Miſcell. 6. 9. p. 55. T. II. [illegible] criticae. Οὔριος et ὅριος idem eſt. nam ὅρος Ionice idem eſt atque ὅρος terminus.

87. 1.

87. 1. πρὸς καρδιανοὺς non cohaeret cum ἐπιστέλλει, ſed cum διαδικάζεσθαι. Conſtructio paulo intricatior ita eſt expedienda. ἐν τῇ νῦν πρὸς ὑμᾶς πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ ἐπιστέλλει ὑμῖν, ὅτι δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι πρὸς Καρδιανούς. vobis in iure agendum eſſe cum Cardianis. tum rurſus veluti ſuſpirans et indignans atque fremens, iterat πρὸς Καρδιανὲς, cum Cardianis! me miſerum.

Ibid. ἔξω ἀγορᾶς] praetuli ἔσω ἀγ.

20. ἀδ' ἀναγκάσαι καρδιανὲς] cohaeret ἀδὲ, non cum ἀναγκάσαι, ſed cum Καρδιανὲς. ne Cardianos quidem, ciuitatem, tam debilem.

88. 1. citat h. l. Hermogenes p. 250. Euſtathius ad Iliad. p. 1015. 44.

Varietas lectionis ad orationem de Haloneſo.

Ad argumentum.

Auguſt. primus vbique dat ἀλλονήσῳ. de inſcriptione huius orationis v. Dionyſ. Halic. T. II. p. 171. et ibi Hudſon.

75. 3. τὴν] τῷ Aug. ſec. Aldina Tayl.

4. διαλεγόμενος ὃν ἔν ἐστι καὶ τὸ κατὰ τὴν] διαλεγόμενος τῶν κατὰ τὴν Bauar. omiſſis caeteris.

6. ἀθηναίων κτῆμα] ἀθηναίων ἀρχαῖον κτῆμα Bauar. Aug. ſecundus.

9. ἀϊτῶσι] ἀπῶσι Bauar.

12. πεφευγυῖα] ἐκπεφευγυῖα. Pariſ. quintus. Aldina Tayl.

Ibid. ἀνειμένη τε καὶ διαλελυμένη] ἀνειμένος τε καὶ διαλελυμένος Bauar.

18. τοῦτο δὲ] τὸ δὲ Pariſ. quintus.

20. εὐηθές τι νομίζεται τὸ ἐν] εὐηθες τὸ νομίζειν ἐν Pariſ. quintus, Obſopoei codex. καὶ τὸ νομίζειν ἐν τοῖς Aldina Taylori. (ſine εὐηθες.)

76. 8. ταῦτα] τέτοις Bauar.

9. δύναται — δημοσθένης — καὶ ἡγήσιππος] δυνατὸν — δημοσθένην — καὶ τὸν ἡγήσιππον Aug. ſecundus.

11. ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα Bauar.

20. τὸ] τὸν Bauar.

Ad orationem ipſam.

vlt. γίγνεσθαι] γενέσθαι Aldina Taylori.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius.

77. 3. ἄνδρες] deeſt Harley.

Ibid. περὶ] Sic etiam Bauar. ſed cum ſuperſcripto ὑπὲρ.

4. ἐπέσαλκε] ἀπέσαλκε Bauar. Aug. ſecundus. v. p. 81, 15.

6. ἔρχεται Hermog. p. 140. item ἐπρεσβεύομεν verſu 10. et neſcio, an rectius, quam vulgata. λέγειν dat Aldina Taylori.

Ibid. ἀλονήσε] ἀλονήσε cum leni Bauaricus, et ſic conſtanter; nec non Augg. primus et tertius.

Ibid. λέγων] λέγειν Pariſ. quintus et octauus, Harley. vtramque lectionem dat Auguſtanus tertius, vulgatam infra, alteram ſupra.

8. ὑμετέραν] Sic etiam Bauar. ſed cum ἡ ſuperſcripto.

Ibid. ἤτε λαβεῖν] ἤτε πρότερον λαβεῖν index Lambini.

9. ἡμᾶς] ita et Harley. ὑμᾶς ed. Wolf.

12. ἑαυτῇ] αὐτῇ Pariſinus octauus, et Harley.

13. ἐσι] ita et Harl. ἔση edit. Wolf.

14. τόπες καταλαμβάνοντες] τόπες ἀφαιρέμενοι καὶ καταλαμβάνοντες. Pariſinus quintus. Aldina Taylori.

77. 15.

77. 15. ὀχυρὰς] ἐχυρὰς Aug. primus. appendix Francfurtana. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra. ἰσχυρὰς dat Hermog.

18. ἀλλότρια] ἀλλοτρίως Harley.

19. γίγνεσθαι] γίνεσθαι Harley. et ita etiam vers. 24.

20. καὶ εἰ absunt ab Aug. secundo.

21. ἢ λήμνῳ ἢ ἴμβρῳ ἢ σκύρῳ] Aldina dat λίμνου. quod Obsopoeus emendat λήμνῳ. In Bauarico dubie scriptum erat, vt nescires; genitiuos ille librarius tres dedisset, an totidem accusatiuos, λῆμνον — ἴμβρον, — σκύρον. videbatur scriptura magis ν, quam υ repraesentare. tametsi λήμνῳν penacute erat exaratum, non cum circumflexo. Ex Augustano secundo ἴβρον (sine μ, et in accusatiuo) enotaui. In Augustano tertio prima manus dederat λῆμνον et ἴμβρον in accusatiuo, σκύρῳ autem in genitiuo. cui conformes etiam istos accusatiuos reddidit corrector. Paret, in vetustis libris demosthenicis geminam huius loci lectionem esse versatam, alteram in genitiuo, alteram in accusatiuo. quae posterior lectio mihi quidem magis placet.

23. τοῦτον deest Harley.

24. super τὸς erat in Bauarico a noua manu πρὸς scriptum, quod quid sibi velit non intelligo. τιμωρησάντων Aldina Taylori.

27. ὑμᾶς οἴεται] ἡμᾶς οἴηται Aug. secundus.

Ibid. τὰ abest a Bauar.

pen. ἂν abest ab Aug. secund.

Ibid. βάληται] βάλεται Aug. tertius, cum η superscripto.

78. 3. ἐάν τε — ἐάν τε Aldina Taylori.

5. δεδωκέναι] δοῦναι Ald. Tayl.

7. γε abest a Bauarico.

Ibid. τὸ deest Harley.

78. 8. ἵνα δείξηται ἅπασι Aldina Taylori. ἅπασι dat etiam Harl. πᾶσι edit. Wolf.

11. λέγῃ] λέγοι Aug. ſecundus.

Ibid. διαδικάζεσθαι] διαδικάσασθαι Aldina Taylori. Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Aug. primus, et Harley. δικάζεσθαι ſimplex eſt in Bauarico et Aug. tertio. ſed in hoc ſuperſcriptum eſt δικάσασθαι, et praeterea in margine, γρ. διαδικάσασθαι.

14. πότερον] πότερα Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

15. εἰσὶν. ὁπότε γαὲ] εἰσιν. ἔπειτα δ' εἴγε ἡ δύναμις Felicianea. quod etiam in exemplo Aldinae Leſſingiano annotatum reperi.

16. ὑμετέρα] ſic etiam Bauaricus cum η ſuperſcripto.

Ibid. δύνασθαι] ſic etiam Bauar. cum η ſuper α ſcripto.

17. ὑμῖν τὰ χωρία τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διασώζειν] ὑμῖν τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία διασώζειν Auguſt. primus. ita et fere Harley. niſi quod pro ὑμῖν dat ἡμῖν. τὰ ſecundum abeſt ab ed. Felic.

19. σώζεσιν] σώζωσιν Bauar. ſed cum ε ſuperſcripto.

21. ἁπάντων] πάντων Harley.

22. ἐπιδείκνυται] ἐπιδείκνυτε correxit Obſopoeus, et exhibuit Felic. ἐπιδείκνυσθαι Aldina Taylori.

23. διαγωνίζησθε] διαγωνίσησθε Pariſſ. quintus et octauus. διαγωνίσεσθε Aug. primus. διαγωνίζεσθε Bauaricus, ſed cum ε ſuperſcripto, ad indicandum, legi quoque in aliis libris, διαγωνιεῖσθε. διαγωνίζοισθε Aug. ſecundus, appendix Francfurt.

Ibid. εἰ ὑπὲρ] εἴ γ' ὑπὲρ Aug. tertius. εἴ γε περὶ Aldina Tayl. Pariſ. octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley.

78. 25. διαδικάσεσθε] διαδικάζεσθε Aug. fecundus, Aldus, Felic. vtramque lectionem exhibet Bauaric. hanc infra, vulgatam ſupra. δικάζεσθε ſimplex dat Aug. tertius.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. octauus, Aug. primus, et Harley.

pen. ὡς ὁ νόμος] ὥσπερ ὁ νόμος Aug. primus, Harley. app. Francfurt.

vlt. ἐπανενεχθῇ] ἐπαναχθῇ Aug. primus, Aldina Tayl. app. Francfurt.

79. 1. γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος] γνῶσιν αὐτὸν ποιούμενοι. append. Francf. ſi fideliter accepta retulit. αὐτὸν etiam Harley. exhibet.

2. προλαβεῖν] προσλαβεῖν Pariſ. quintus. In Aug. tertio prima manus cum dediſſet vulgatam, corrector σ interpoſuit. Eſt item προσλαβ. in appendice Francfurtana et Ald. Tayl.

3. συμβόλοις] συμβόλοις P. Manut.

5. αὐτὴν] ita etiam Harley. αὐτὸν ed. Wolf.

8. ἀλλὰ καὶ συμμαχ. Ald. Tayl.

9. ἐν ποτιδαίᾳ] ἐν τῇ ποτιδαίᾳ Aug. tertius.

11. παντα χόσε] παντα χῶς Aug. primus, Bauar. Harl.

12. αὐτῷ abeſt a Bauarico, ſed additur in margine cum γρ.

15. γενέσθω] γιγνέσθω Ald. Felic. ſed Ald. Tayl. appendix Francf. et Harley. vulgatam dant.

Ibid. ἀμύντας πατὴρ] ἀμύντας ὁ πατὴρ Augg. primus et tertius, item Bauar.

16. μακεδονίας abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori, appendice Francfurt. et Harley.

19. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. octauus. et Harley. et ita etiam v. 20. vtramque lectionem dat Bauaricus, hanc infra, vulgatam ſupra.

79. 21. τότε abeſt ab app. Francf.

22. παρ' ἡμῖν] παρ' ὑμῖν Ald. P. Manut.[1] ſed Harley. ἡμῖν exhibet.

24. ἀλλήλων] ἀλλήλοις Bauar.

25. τοιότοι ὄντος] ὄντος τοιότοι Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana et Harley.

pen. νομίμοις] νόμοις Ald. Tayl. Pariſ. octauus, Harley. et Augg. primus, et tertius, ſed in hoc e correctione, eraſa prima lectione, quae videtur cum vulgata conſenſiſſe. item appendix Francfurt.

vlt. ἀγνοεῖτε] ἀγνοῆτε Bauar. ſed cum ει ſuperſcripto. ἀγνοῆτε eſt in Aug. tertio quoque, ſed e correctione, cum prima manus vulgatam dediſſet.

80. 2. μηδ' ἀμφισβητῆσαι] μὴ ἀμφ. Aug. primus (ſine δ'.) ἀμφισβητῆσθαι appendix Francfurtana et Ald. quod Obſopoeus correxit. et Aldina Taylori.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. quintus et octauus. Aug. tertius ab antiqua manu, ſed corrector vulgatam reſtituit, et ſic quoque verſu 5.

Ibid. περὶ ποτιδαίας] περὶ τῆς ποτ. Pariſ. octauus, Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ſed appendix Francfurtana et Harl. omittunt articulum. περὶ τὴν ποτίδαιαν Aldina Taylori.

5. ὑμᾶς Pariſ. quintus.

6. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. In Bauarico prius ſcriptum fuit ὑμῶν, ſed poſt correctum ἡμῶν.

7. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

11. poſt φυλακῇ addunt Ald. Tayl. et appendix Francfurt. ἢ λέγω ἢ χρήμασι.

12. ἀφ' ὑμῶν] abeſt praepoſitio ab Harley. Pariſ. octauo et Aug. primo. pro ὑμῶν dant ἡμῶν Pariſſ. quintus et octauus, item Aug. ſecundus et Harley. In append. Francfurt. affertur ὑφ' ὑμῶν, ſed cum admonitione, videri praepoſitionem delendam eſſe.

80. 13.

80. 13. κεκομικέναι] διακεκομικέναι Bauar. In appendice Francfurtana et Ald. Tayl. haec leguntur [μὴ μόνον τὰς φυγάδας τὰς τὰ αὐτῷ φρονοῦντας παρ' αὐτὸ εἰς θάσον. vbi pro αὐτῷ etiam plerique malunt αὑτῷ] Haec ibi. cur non potius τὰ αὐτά. In Harl. fuit τὰς φυγάδας τὰς παρ' αὐτῷ (in dat.)

Ibid. ὑμετέρων] ἡμετέρων Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

15. συμπλευσομένας] πλευσομένας ſimplex Bau. Pro hoc voc. dederat in Aug. tertio prima manus στρατευμένας, (ſic) ſed eadem ſuperſcripſit συμπλευσομένας.

Ibid. μετὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων] μετὰ τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν Aug. primus. ὑμετέρων Bauar. ſed cum η ſuperſcripto.

16. κοινωνήσοντας] κοινωνήσαντας Pariſ. ſecundus, Aug. primus. vtramque lectionem dat Aug. tertius, hanc infra, vulgatam ſupra.

19. νεωσοίκας] νεωσήκας Harley.

23. οἴεσθ' ὦ ἄνδρες] οἴεσθ' ἂν ὦ ἄνδρες Aug. primus. Sed tum ei abeſt ἄν poſt ἀξιῶσαι, quod etiam ibi ab appendice Francfurtana et Harley. exſulat.

25. τούτοις διεπίστευεν] τούτοις δ' ἐπίστευεν Aug. ſecundus, non male.

81. 1. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

2. ἐπηνωρθωσάμεθα] ἐπανορθωσάμεθα P. Man.

4. ἑκατέρας τὰ ἑαυτῶν ἔχειν] ἑκατέρας ἔχειν τὰ ἑαυτῶν Aug. primus. append. Francfurt. et Harley.

8. μόνον] μόνως Harley.

Ibid. οἷόν τ'] οἷός τ' Bauar. ſed cum vulgata ſuperſcripta.

Ibid. ἐστιν ὑμῖν] ὑμῖν ἐστιν Aug. primus, appendix Francfurt. et Harley. ἡμῖν Aug. tertius.

81. 9. ὑμῖν in fine verſus abeſt h. l. ab Aug. primo, ſed habet idem poſt ἥκοντες verſu proximo. item Ald. Taylori, appendix Francfurtana et Harley.

12. ἐπαναεγινωσκόμενα] ἐπανεγνωσμένα. Pariſ. octauus. ἀναγιγνωσκομένα Bauar. (ſine ἐπ)

14. μὲν abeſt ab Aug. tertio, ſed a noua manu eſt ſuperſcriptum.

15. ἐπέσαλκεν] ἀπέσαλκεν Aug. ſecundus. v. p. 77. 4.

17. ἀπεσείλατε] ἀπεσάλκατε Pariſ. quintus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

Ibid. αὐτοὶ] αὐτᾶ Pariſ. tertius.

19. ἐπὶ ξενίαν] ἐπιξενια (ſic) ſine ν et ſine accentu, tanquam vnum vocabulum, Aug. primus. ἐπὶ ξενίᾳ ind. Aldi et Aldina Taylori, item Bauaricus. Wolf malle ſe ait ἐπὶ ξενίαν, quam ἐπὶ ξενίᾳ, quamquam et id ferri queat. ἐκαλεῖτο Aldina Taylori.

24. ὁ πύθων παρ' ἡμῖν] παρ' ὑμῖν ὁ πύθων app. Francfurt. Aug. primus et Harl. etiam Aug. tertius dat ὑμῖν. vtrumque Bauar.

Ibid. ὁ τότε πρεσβεύων] ὅ τε πρεσβ. Aug. prim.

26. μνησθήσεσθε] μέμνησθε Aldus et index Aldi, ed. Felic. ſed vulgata eſt in appendice Francfurtana, et in Harley. μνήσεσθαι dat Aldina Taylori.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Harley.

vlt. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

82. 1. κεκτῆσθαι] ἡγεῖσθαι Pariſ. octauus.

2. αὐτοὶ] ἔτοι Pariſſ. ſecundus et tertius, Aldina Taylori, Bauaricus in texto, ſed margo dat γρ. αὐτοὶ.

6. ἀπεδέχεσθε] ἀποδέχεσθε. Aldus, Felic. vtramque lectionem dat Bauar. vulgatam infra, alteram ſupra. In Auguſtano tertio prima manus lectionem Aldi dederat, ſed noua vulgatam reſtituit. Vulgatam Wolf quoque praefert, quam appendix quoque Francfurtana dat. Harley. dat ἀπέχεσθε.

82. 6.

82. 6. μεταβάλλειν] μεταβάλλει Aldus, Felic. ſed appendix Francfurtana vulgatam dat.

Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ index Aldi.

7. προήρηται] προείρηται Bauaricus, ſed cum η ſuper diphthongo ſcripto.

8. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν Aug. primus, Bauaricus, et Harley.

10. λύειν] κωλύειν Aldina Taylori, app. Francf.

12. ὑμᾶς abeſt ab appendice Francfurtana.

Ibid. ψηφίσησθε] ψηφίσασθε Aug. ſecundus, fort. voluit ψηφίσαισθε.

14. εἰρήνη abeſt ab Aug. ſecundo.

16. ἀπεδέχεσθε] ἀποδέχεσθε Harley.

18. ἔλεγε δὲ τοὺς λόγους τούτους] ἔλεγε δὲ τούτους τοὺς λόγους Aug. primus. appendix Francf. et Harley.

20. ἀνηλώκει] ſic etiam Bauar. ſed cum α ſuper η. ἀναλώκει dat Aldina Taylori.

Ibid. ὥστε γενέσθαι abſunt ab ed. P. Manutii, ideo, quod ex ed. Feliciani exciderant.

Ibid. ἐνθάδε] ἐνταῦθα Aug. ſecundus, Aldus, Felic. ſed vulgatam dant appendix Francfurtana, et Harley.

22. γράψοντα] γράφοντα Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl. vtramqee lectionem dant Bauar. et Aug. tertius ab eadem manu.

26. τὸ γὰρ] τὸ μὲν γὰρ Ald. Leſſ.

27. τῷ abeſt ab Aug. primo.

Ibid. ἀπώλυτε] ἀπόλυτε Aug. tertius, Harl.

vlt. ἐκτήσασθε] ἐκέκτησθε Pariſ. tertius. index Aldi.

Ibid. χώραν] γνώμην index Aldi.

83. 1. vocabula μὲν ἂν abſunt ab Harley.

4. τοῖς ἔτεσι omittit appendix Francfurtana.

83. 4. προτέροις] πρότερον Bauaricus, ſed vulgata ſuperſcripta. vtramque lectionem exhibet item Aug. tertius, ſed inuerſo ordine.

5. ὑμετέραν] ἡμ. Pariſſ. tertius, quintus, octauus. Augg. primus et tertius. Harl.

6. ἔγραφον καὶ ἐξήλεγχον] ἔγραψα καὶ ἐξήλεγξα Aldina Taylori, Harley. Auguſtanus primus. Pariſſ. ſecundus, quintus et octauus. Ex Auguſtano ſecundo ſolummodo enotaui ἔγραψα. appendix Francfurtana dat ἔγραψα καὶ ἐξήλ. vt de poſteriori voce dubium relinqueret. ſed paullo poſt repetitur ibidem eadem annotatio, quod ſaepe fit, et tum ἐξήλεγξα integre eſt exaratum. vtramque lectionem dat Bauaricus.

8. τὸς] τὰ Harl.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Aug. primus.

11. ἐψηφίζεσθε] ἐψηφίσασθε Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus, Augg. primus et tertius. Harl. vtramque lectionem dat Bauaricus, infra vulgatam, ſupra alteram.

13. ἃ μέντοι γε] γε deeſt Harl.

15. ἑαυτῶν] αὐτῶν Harl.

16. αὐτᾷ] αὐτῷ Pariſ. octauus, Aug. primus.

18. μέμνηται] μέμνημαι Pariſ. octauus, Aug. primus. ſic eſt quidem in texto Auguſtani, ſed in margine eſt ται exaratum, ab eadem manu, correctionis ergo, praeſertim cum litera μ puncto eſſet notatum, quod eſt ſignum indicans, delendum id eſſe.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

20. ὑμετέραν] ἡμετέραν Pariſſ. quintus et octauus, item Harl.

21. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμετέραν] ἡμετέραν Pariſ. quintus.

25. εἴληφεν] ἔλαβεν Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

26. ἔχει] ἔχειν Harl.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

84. 2.

84. 2. poſt σφόδρα addit Lambini index ὑμῶν.

3. ὁ βασιλεὺς ὁ περσῶν] primum articulum omittunt Aug. primus et Bauaricus, ſecundum ed. P. Manut. et Aug. ſecundus. ſecundum addit Ald. Tayl. et Harley.

6. ἐπανωρθώσασθε Ald. Tayl.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bauar. Aug. ſecundus, qui tamen ἡμετέρως ſeruat, et tertius.

Ibid. ἡμετέρως] ὑμετέρως Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus et octauus, Bauar. Aug. tertius, et Harl.

12. τὰς ſecundum abeſt ab Aug. tertio.

13. ἡμετέρως] ὑμετέρως Pariſ. octauus, Aug. tertius, et Harl.

14. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

16. ὑμετέραν Pariſ. octauus, Aug. tertius. et Harl.

17. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aug. tertius, et Harley.

Ibid. δὲ abeſt ab Augg. primo et ſecundo. item appendice Francfurt. eius loco vult, ſeu Morellus, ſeu Lambinus, δή.

19. τε ſecundum abeſt a Pariſſ. ſecundo, quinto, octauo. Augg. primo, ſecundo, tertio, Bauarico, et Harl. probatque Wolf.

20. φρεραὶν] φρεραὶς Aldina Tayl. Pariſ. quintus, et Aug. tertius, ſed hic e correctione. nam prima manus vulgatam dederat.

21. ἀμβρακίαν] ἀμπρακίαν Auguſt. primus (per π.)

22. κασσωπία] κασσωπείᾳ Aug. primus. κασσωπίᾳ Harl.

23. ἐλάτειαν] γρ. ἐλάτριαν Ald. Leſſing.

24. εἰς abeſt ab ed. Aldi, et Felic. ſed addidit Obſopoeus. et appendix Francfurtana, et Ald. Tayl. et Harley.

84. 24. *βιασάμενος*] *εἰσβιασάμενος* Parif. quintus.

25. *τῷ κηδεσῇ τῷ ἑαυτᾶ*] *τῷ ἑαυτᾶ κηδεσῇ* Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana, et Harl.

26. *καὶ* abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, Bauar. Pariſſ. ſecundo, quinto, octauo, item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori.

pen. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Pariſ. quintus.

Ibid. *διατελεῖ*] *διατελεῖν* Ald. Sed correxit emendator Leſſing.

vlt. *μέγαλα*] *μεγάλως* Harley.

Ibid. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariſ. quintus.

85. 1. *ὡς διαβάλλ.* Ald. Tayl.

2. *ἡμῖν* abeſt ab Aug. ſecundo. Sed Harley. dat *ὑμῖν*.

Ibid. *ἀναιδὴς*] *ἀναιδὶς* Harley. per *ι*.

3. *ἐν ἐπιστολῇ*] *ἐν τῇ ἐπιστολῇ* Aug. primus.

Ibid. *ἐστὶ νῦν*] Wolf. mauult *ἔστι καὶ νῦν*.

4. *αὐτῷ*] *ἑαυτῷ* Bauar.

5. *εἰρήνη*] *ἡ εἰρήνη* Aug. primus, Ald. P. Manut.

Ibid. *τοσαῦτα ἀγαθὰ ἡμᾶς ποιήσειν*] *τοσαῦτα ὑμᾶς ἀγαθὰ ποιήσειν* Aug. primus. appendix Francfurtana. etiam Pariſinus quintus dat *ὑμᾶς*. *τοσαῦτα ἡμᾶς ἀγαθὰ ποιήσειν* Harley.

6. *γράφειν*] *γράφοι* Weimaranus.

Ibid. *εἰ*] *τὶ* ed. P. Manutii.

7. *ἐσομένην*] *ἐπομένην* Aug. primus. v. v. 18.

8. *ἐμέλλομεν*] *μέλλομεν* Aug. tertius. fort. voluit *μέλλοιμεν*.

9. *ἐσομένης*] *γενομένης* Aug. primus. quod idem in continenti conſequebatur in iſto codice. *γενομένης* dat etiam Harley.

10. *ἡμεῖς* abeſt ab Aug. ſecundo.

12. *ἐὰν τοῖς μὲν αὐτᾶ φίλοις*] *ἐὰν μὲν τοῖς αὐτᾶ φ.* Aug. tertius. *αὐτᾶ* cum aſpero Aldus. et ſic quoque v. 13. idem.

85. 13.

85. 13. καὶ abeſt ab Aug. tertio, ſed additum eſt a ſecunda manu.

14. τιμωρήσησθε] τιμωρήσασθε Aug. primus. voluit τιμωρήσαισθε. In Bau. eſt τιμωρήσεσθε. quod eodem ducit.

15. ὑμᾶς abeſt a Bauarico.

Ibid. εὐεργετήσειν] εὐεργετήσει Aldus et index Aldi, vnde haulit index Lambini.

17. ἑαυτῷ] αὐτῷ Harley.

18. ἔσονται] ἔπονται Aug. primus et Harley. v. v. 7.

19. ὡς ἔοικε τόπος] τόπος ὡς ἔοικε Aug. ſecundus, Aldus. ed. Wolfii. τόπος ἔοικε (ſine ὡς) P. Manut. ſed vulgatam dat appendix Francfurt. et Harley.

22. παρασπονδῶν] Sic reponit Obſopoeus e ſuo codice, pro παρασπουδῶν, quod e ſuo Aldino profert. In meo vero vulgata clare legitur.

23. εἴπῃ] εἶποι Aug. tertius.

27. ποίᾳ] τίνι Pariſ. ſecundus, Aldina Taylori, Bauaricus in texto, ſed margo vulgatam cum γρ. exhibet. item Aug. tertius.

pen. pro τίνι ſecundo dant ποίᾳ Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, appendix Francfurtana et Harl.

Ibid. σέβεσιον] σέβεσιον Bauar. ſed cum iota ſuper diphthongo ſcripto.

vlt. ἃ δὴ] ἃδὲ dederat prima manus in Aug. tertio, ſed ſecunda vulgatam reſtituit. ἃδὲ δὴ Ald. Tayl.

86. 2. πότερος πρότερος] primum vocabulum abeſt ab edd. Aldi, P. Manutii et Wolfii. vnde animaduerſio haec Wolfii exſtitit. [Fort. ὅτι (vel εἰ) πρότερος μὴν, vel πότερος πρότερος μήν ἐστι.] ſed vulgata eſt in appendice Francfurtana.

4. καὶ abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus.

86. 5.

86. 5. τὸν abeſt ab Aug. ſecundo.

7. πρεσβείας] πρέσβεις index Aldi, et Aug. prim.

Ibid. ἐπέμψατε τοῦτον ἀπαιτοῦντες τὸν ἄνδρα, ἐκεῖνος] ἐπέμψατε ἀπαιτοῦντες τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐκεῖνος Aug. primus. appendix Francfurtana et Harley.

9. ἀναίρεσιν] αἵρεσιν Pariſ. octauus.

Ibid. ἔδωκεν] δέδωκεν app. Francf.

10. ἄτε] Wolf mauult ἄγε.

Ibid. ἄ τ' ἐπιτέλλει πρὸς ἡμᾶς] πρὸς ὑμᾶς ἄ τε ἐπιτέλλει Harley.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, P. Manut.

11. καὶ primum abeſt ab Aug. tertio, eraſum, ſed ſatis apparent eius veſtigia.

Ibid. pro ἃ Harl. dat μὴ.

13. ἡμῖν Aldina Taylori.

15. ἀλλ' ὁ βωμὸς] ἀλλὰ βωμὸς Aug. primus et tertius.

16. πτελεῦ] πτηλεῦ Aug. ſecundus. Sed paulo poſt idem recte.

17. ἀκτῆς] ἐκ τῆς Aug. ſecundus.

Ibid. ὡς τὸ ἐπίγραμμα] ὥς γε τὸ ἐπ. Aldus, ſed in Aldina Taylori γε punctis eſt ſubnotatum. in Harl. deeſt.

18. τεῦ medium in Aldina Taylori eſt punctis ſubnotatum, ab Harley. abeſt.

Ibid. ὀρείᾳ] videtur Wolf ὁρίᾳ *terminali* praeferre. neque dubito eum verum vidiſſe. affirmare. et ſic eſt in appendice Francfurtana. Lambinus videtur primum τεῦ ſublatum iſſe.

19. poſt τετὶ ſequitur in Augg. primo et tertio, nec non in Bauarico hic titulus ἐπιγράμματος ἀνάγνωσις, et in Aug. primo quidem quadratis literis. In appendice Francfurtana haec leguntur ad h. l. [Ante verſus hos in medio papyri ſequentes poni debuiſſent verba haec duo ἐπίγραμμα βωμεῦ.] quae cum obſcu-

ra, tum

ra, tum ſuſpecta mihi ſunt. Verba ἐπίγραμμα βωμῷ etiam Ald. Tayl. dat.

86. 25. ὅσην] ὅσον Pariſ. ſecundus. ὅσοι Aug. ſecundus.

26. ὡς ἑαυτῷ deſunt Harl.

27. ἄλλοις] ἄλλου Harley.

Ibid. δέδωκε ſubnotatum punctis in Aldina Tayl. reperi.

pen. ὑμέτερα] ἡμέτερα Pariſ. quintus.

vlt. ἔξω] εἴσω Pariſ. octauus. Aug. primus. ἔστω P. Manut. liber Weimaranus. et hoc praefert Wolf. Appendix Francfurtana haec dat [οἰκῶσιν ἔσω ἀγορᾶς. quidam pro ἔσω εἴσω ſcribunt.]

87. 1. ἔσω] in Aldina h. l. eſt ἔξω. ſed annotator Tayloranus εἴσω adſcripſit.

2. ἐν τῇ νῦν ἐπιστολῇ] ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ νῦν. Aug. tertius. Bauaricus ſolummodo νυνὶ dat.

3. πρὸς καρδιανὸς] verba haec videtur Lambinus deletum iſſe.

Ibid. οἰκοῦντας] κατοικοῦντας Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, et Harley.

Ibid. ὑμετέρᾳ] ἡμετέρᾳ Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus.

4. τι] τοι Aug. tertius. Saepe iſtaec errore inter ſe permutantur.

5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

Ibid. μικρῷ] μικρῶν Pariſſ. quintus et octauus. Harley. Aldina Tayl. Aug. primus.

7. ἐγκτήματα] Sic etiam in Wolfiana Baſileenſi eſt, ſed cum Francfurtanae operae dediſſent ἐγκεχήματα, corrigitur id vitium in appendice.

Ibid. εἶναι primum abeſt a Pariſſ. quinto et octauo, Augg. primo, et ſecundo.

87. 7.

87. 7. *φασὶν*] *λέγων* Aug. primus, Aldina Taylori et appendix Francfurtana. *λέγουσιν* Harley.

8. *αὐτῶν*] *ἑαυτῶν* Aug. primus.

9. *καὶλιππον*] *καὶλιπον* (vno *π*) Aug. primus. *καὶλιππον* (vno *λ*) Aldus, P. Manut.

10. *ἀληθὲς*] *ἀληθῶς* Pariſ. ſecundus, Bauaricus.

13. *ὑμῖν*] *ὑμῶν* Pariſ. quintus, octauus, Aldina Taylori, Harley. Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauaricus vtrumque dat.

Ibid. *κατεσκεύακεν*] *κατεσκεύασεν* Pariſ. quintus, Aldina Taylori.

14. *τότε*] *τότων* Pariſ. octauus. Harley.

17. *ἐξὶ*] *ἔξαι* Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus et tertius. item appendix Francfurtana et Ald. Tayl. vtrumque dat Bauar.

18. *διαδικάζεσθαι*] *δικάζεσθαι* ſimplex Aug. tert.

19. *ἀναγκάζειν*] ſic et Bauaricus, ſed cum *σ* ſuper *ζ* ſcripto. *ἀναγκάσει* Harley.

20. *καρδιανὲς τὰ δίκαια πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι*] Aug. primus ſic dat *καρδιανὲς ὑμῖν τὰ δίκαια ποιῆσαι*. Aldina Taylori et Harley. *καρδιανὲς ὑμῖν ποιῆσαι τὰ δίκαια*. In Pariſſ. 2. 5. 8. quoque eſt *ὑμῖν*. Appendix Francfurtana haec dat [*καρδιανὲς ὑμῖν ποιεῖσθαι τὰ δίκαια*. alii pro *ὑμῖν* legunt *ἡμῖν*.]

21. *ἀναγκάσειν*] *ἀναγκάσει* Aug. primus. quod malim.

22. *ὑμᾶς φαίνεται*] *φαίνεται ὑμᾶς* Aug. primus, et Harley.

25. *μὲν* abeſt ab Aug. tertio.

26. *δόξαι καὶ μεγάλ'*] *δόξαντα μεγάλ'* Pariſ. octauus, et Harley. vnde videtur Wolf in farragine effeciſſe *δόξαν τε καὶ μεγ.*

88. 1. *καὶ*] *ἀλλὰ* Pariſſ. quintus et octauus, Aldina Taylori, Aug. primus, Harl. et margo Bauarici cum *γρ.*

88. 2.

2. *καταπεπατημένον* abeſt a Pariſ. quinto et ſubnotatum eſt in Aldina Taylori.

3. *τὴν ἐπιστολὴν εὖ ἔχεσαν*] *τὴν ἐπιστολὴν τὴν εὖ ἔχεσαν* Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauaricus. Harley. [Aut haec *εὖ ἔχεσαν* abeſſe, vt inculcata e ſuperioribus; aut aliquid addi, vt *εὖ ἔχεσάν γε.* vt apparēat ironia. WOLF in farragine.]

vlt. *τε* abeſt a Bauarico et Aug. tertio. item Aldina Taylori. In Bauarico erat haec clauſula, *περὶ ἀλονήσε* HHHΔΔΔ. (330.)

Ad orationem de rebus Cherrhoneſi.

90. 1. Hermogenes p. 234. locum hunc allegat in exemplum *εὐκρινείας* ſeu perſpicuitatis orationis. Titulo orationis adiunxi vocabula *ἢ ὑπὲρ Διοπείθες.*

17. *ἐπίσχωσι*] praetuli *ἐπισχεῖσι.* ſubaudi *ὑμῖν.* aptus eſt hic datiuus ab *ἐγχωρεῖν.* exiſtimo licere vobis, ſiue iam nunc ſtatim punire viſum fuerit, ſiue poenam pauliſper inhibentibus [id eſt inhibueritis.]

18. *δεῖ*] praetuli *δεῖν* in infinitiuo.

20. non ignoro vim vſumque datiui. videtur tamen conuenientius *καὶ σὺν δυνάμει*, vel *καὶ ἐν δυνάμει.*

91. 1. malim *τοῖς παρὰ τῶν ἄλλων* [id eſt *τῶν ἀντιλεγόντων ἐμοὶ ἁπάντωσι*] *θορύβοις* fremitibus mihi occurrentibus ab aliis, h. e. ab aduerſariis meis, qui mihi obloquuntur.

7. poſt *ἐστὶ δὲ* videtur *τἀληθὲς ἔτως*, aut tale quid deeſſe. verum res ſic ſe habet.

10. *λέγειν* accipi debet pro *ἀμφισβητεῖν* vel *διαφέρειν.* aut alias ſic eſt legendum: *ἄλλ' ἢ δεῖ λέγειν ἄλλο*, [id eſt *ἄλλο*] mihi aliud dicendum eſt, quam hoc ſimplex, pacem eſſe agendam, tuendam, *ἢ ἁπλῶς εἰρήνην ἀκτέον.* ſubaudi *εἶναι.* Sed praeſtat nihil hic moueri, et priorem interpretandi rationem praeferri.

91. 20. malim προλαμβάνων. niſi duo haec vocabula λαμβάνων καὶ malis induci. Et facile λαμβάνων e proximo βαρβάρων exſiſtere potuit.

vlt. ταύτην] praetuli ταύτῃ.

92. 9. poſt ἐξελέγχονται videtur φλυαροῦντες vel tale quid deeſſe. in his quidem ineptientes vel nugantes arguuntur. verumtamen mercenarii modis infandis inſoleſcunt. id eſt. verumtamen de hoc certe graui de cauſa queruntur, quod mercenarii —

11. citat h. l. Harpocr. v. κατάγειν τὰ πλοῖα.

16. malim ἕτω καὶ τὴν Φιλ.

19. neque παρεαθόντα, ſatis placet, quamuis ferri poſſit, neque παρόντα, quod plane vitioſum eſt. videtur h. l. vetuſtis in libris gemina verſata lectio, in aliis παρεαθέντα (a παρεᾶν) et profecto inter hoc vocabulum et παρελθόντα, quam parum diſcriminis eſt in literarum ductibus; in aliis, eodem ſignificatu, παρεθέντα (a παρίεναι) transmiſſa, neglecta. quam poſteriorem lectionem reliquis equidem praeferam.

93. 4. τἄλλα] id eſt πάντα. vim vocabuli ſic ferme ſentias, ſi latine ſic reddas, reapſe quod agunt, hoc eſt, vt Philippum ſecundent et amplificent. Caeterum, in Diopithem quae criminantur, eae merae ſunt offuciae. fumum vobis vendunt. veram ſuam deſignationem atque contentionem his nugis obſcuratum eunt atque celatum.

12. vocabula ἀπὸ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας ita ſtant in biuio, vt tam ad μεταπέμπεται ſint legenda, quam ad παρόντες. hoc volo. Philippus adhuc plures arceſſit copias e Macedonia Theſſaliaque, cuius rei auctores nobis ſunt, quicunque illinc, e Macedonia Theſſaliaque, huc adueniunt.

15. ὥσπερ] praetuli ἥσπερ. id eſt ἐφ' ἥσπερ νῦν εἰσιν.

17. citat h. l. Thomas M. p. 214. v. διάγω.

93. 18.

93. 18. citat h. l. Harpocr. v. εἰσφρήσειν.

20. Aristides de D. C. p. 234. τοῦτο μὲν οὖν εἰς πρόσωπα ἐσὶ μερίσαι τὸ νόημα. ἕτερον δὲ μερισθὲν εἰς πρόσωπον καὶ τόπον. οἷον· ἐκεῖν ἡμῶν μὲν μὴ δυναμένων — βοηθείας.

23. citat h. l. Hermogenes p. 306. Schol. eiusdem p. 406. 27. haec habet. τὸ δὲ περὶ Βυζαντίων παράδειγμα, ὃ τέθεικεν ἐν τῷ περὶ μεθόδε γοργότητος [locum designat, modo indicatum] διπλῆν ἔχει τὴν ταχεῖαν ἀπάντησιν. πρὸς μὲν γὰρ τὸ· κακοδαιμονῶσι Βυζάντιοι, ὡς παρ' ἑτέρε εἰρημένον, ἀπήντησεν ὀξέως κατ' ἐπίνοιαν εἰπών· σφόδρα γε. πρὸς δὲ τὸ· ἀλλ' ὅμως δεῖ σῶς αὐτὰς εἶναι· παρὰ τὸ ῥήτορος αὐτῷ τεθὲν, ἄλλη ταχεῖα ἀπάντησις γέγονεν, κατασκευαστικὴ τῷ λεχθέντος. συμφέρει γὰρ τῇ πόλει. Idem Scholiastes p. 404. 12. v. κακοδαιμονῶσι interpretatur per ἀχάριτοί εἰσι. quam interpretationem nescio an paucis sit interpretaturus.

94. 4. αὐτοὶ] praetuli αὐτοῖς. Sociis puta nostris in Cherrhoneso.

6. Aristides de D. C. p. 260. κατὰ σχῆμα γίνεταί ἀξιοπιστία ἔτως· ὅταν τις τοῖς ὁμολογημένοις ἀντὶ τῶν ζητημένων σχήμασι χρῆται. ὡς ἐκεῖ· ἆρ' ὁρᾶτε καὶ λογίζεσθε — ὑμῶν ποιῆσαι.

19. citat h. l. Thomas M. v. βασκαίνειν. nec non vetus Lexicon apud Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 496. nec non locum p. 95. 10.

23. πότερα βέλοιο] praetuli πότερ' ἂν βέλοιο. vbi ἄν non tam cum βέλοιο cohaeret, quam cum εὐθηνεῖν.

25. εὐσθενεῖν] praetuli εὐθηνεῖν bene valere, bene prouenire, florere.

vlt. Sopater ad Hermogen. p. 310. 25. καὶ πάλιν ἡμεῖς ἐρῶμεν, ὅτι κἀκείνοις [aduersariis] δοκεῖ βέλτιον εἶναι τοῦτο εἰ ποιήσαιμεν. ὡς Δημοσθένης ἐχρήσατο

εἰπὼν· σκεψώμεθα δὲ, τί ἂν εὔξαιτο Φίλιππος τοῦτο γενέσθαι τὸ στρατόπεδον. ἆρ' ὃ διασπασθῆναι καὶ λυθῆναι; ἔπειτα συναγαγὼν τὸ νόημα φησὶν· εἴθ' ἃ ἂν Φίλιππος εὔξαιτο τοῖς θεοῖς. καὶ ἑξῆς.

95. 3. *Βέλομαι τοίνυν ὑμᾶς*] correxi *β. τ. πρὸς ὑμᾶς.*

6. vulgari lectioni *αὐτοῖς* per lenem, praetuli *αὑτοῖς* cum aspero. id est *ἡμῖν αὐτοῖς.* quomodo nos nobismet ipsis vtamur, h. e. consiliis, animis, corporibus, copiis et opibus nostris.

10. post *πόθεν* videtur desiderari *ἔχει.* vnde habeat Diopithes illas copias.

pen. Aristides de D. C. p. 176. *καὶ ἑτέρωθι δὲ ἐπαγγελίᾳ χρησάμενος· λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας· καὶ γὰρ ἂν ἂν ἄλλως δυναίμην· εἶτα ἀποσήσας ἐπάγει· πάντες ὅσοι πώποτε —*

vlt. citat h. l. Hermog. p. 414.

96. 1. *ἢ*] id est, aut alias, si mendax deprehendar. citat h. l. Thomas M. cum aliquo assumento suo v. *τιμῶ.*

7. *ὠνάμενοι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι*] articulum addidi.

10. *τὰ τοιαῦτα*] *et caetera.* h. e. vt mittam reliquos. si qui sunt, harum largitionum fines atque praetextus.

14. *λαβόντα*] praetuli *λαμβάνοντα.*

17. *ἀγείρει*] Syrianus ad Hermog. p. 211. 13. *κατηγορῆντας μὲν ἢ αὐταῖς ταῖς λέξεσι τῶν ἐγκλημάτων δεῖ χρῆσθαι, οἷον ἱεροσυλίᾳ, καὶ τῷ δημοσίῳ ἀδικήματι, ἢ καὶ πικροτέραις, ἐὰν δυνώμεθα. ἀπολογεμένους δὲ συξέλειν τὰ ὀνόματα, καὶ κλοπὴν μὲν τὴν ἱεροσυλίαν ὀνομάζειν, ἀδίκημα δὲ* [videtur hic *ἰδιωτικὸν* deesse] *τὴν δημοσίαν ὁρίζεσθαι βλάβην. ἕτω καὶ Δημοσθένης τῶν ἐγκλημάτων τὰ μέγιστα μετριωτέροις ὀνόμασι συνεσκίασε περὶ τῆ Διοπείθες λέγων, ἢ* [id est *ὀγδόῳ*] *τῶν Φιλιππικῶν. τὸ μὲν λῃσεύειν ἀπείργειν* [lege *ἀγεί-*

ge ἀγείρειν] προσαιτῶν, τὸ δὲ ἁρπάζειν προσαιτεῖν καὶ δανείζεσθαι.

96. 20. δώσοντι — ποιήσαντι — συγκαταπραξαμένῳ] vereor, ne iſti tres datiui, qui non poſſunt alio, quam ad Diopithen, referri, vitioſi ſint, et ne in eorum locum ſint, aut datiui plurales, aut accuſatiui plurales, vt nempe datiui referantur ad ἅπασι, accuſatiui autem ſint abſoluti. Poſſit locus diuerſis modis conſtitui. ſiue ὡς τῷ μελλῆσαι δώσειν [daturis] δίκην, μή τι ποιῆσαι [in infinitiuo, ob μελλῆσαι] γε, καὶ συγκαταπράξασθαι. ſiue ſic. ὡς τῷ μελλῆσαι δώσειν δίκην, μὴ ποιήσασί γε, καὶ συγκαταπραξαμένοις. ſiue denique ὡς τῷ μελλῆσαι δώσοντας δίκην, μὴ ποιήσαντάς γε, καὶ συγκαταπραξαμένους. quaſi futurum ſit, vt, qui contribuere quicquam Diopithi modo velit, et paret, huius ſuae voluntatis ſit poenas daturus, nedum, [h. e. multo magis] ſi fecerit, h. e. ſi ſtipem Diopithi contulerit, aut operam ei nauam praeſtiterit in neſcio quo eius emolumento adipiſcendo, aut in facinore quopiam bellico exſequendo.

22. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι] id eſt ταῦτα λέγουσιν οἱ κατήγοροι. haec iactant Diopithis inimici. aut ταῦτα δύνανται αὐτοῖς οἱ ἐκείνων λόγοι. haec ſibi volunt, huc ſpectant et tendunt ſermones ab illis iactati ad hunc modum. Verumtamen Diopithes parat hoc vel illud oppidum obſidione premere? Verumtamen graecos [Aſiaticos] prodit [regi Perſarum puta]? — Quippe his hominibus, qui eiusmodi ſermones iactant, curae cordique ſit graecorum in Aſia ſalus. [eſt haec ſubſannantis oratoris reſponſio] Melius quippe hi homines de alienis, quam de patria, ſtudeant mereri.

23. quamquam certus ſum Demoſthenem nunquam in mentem veniſſe tam frigidae et vmbratilis puerilitatis, vt in vocabulis μέλλει et μέλει luderet, Hermogenes tamen docet fuiſſe in vetuſtis technicis, qui ſibi

viſi fuiſſent in hoc commento acrimoniam δριμύτητος nescio quam reperiſſe. Verba ſunt p. 333. τὸ καθ' ὁμοιότητα λέξεως ἐμφαίνει τινὰ δριμύτητα. οἷον· μέλλει πολιορκεῖν. τὸς Ἕλληνας ἐκδίδωσι. μέλει γάρ τινι τῶν τὴν Ασίαν οἰκούντων Ἑλλήνων; ἐγὼ μὲν σφόδρα εὐλαβῶς εἶχον θεῖναι ὡς παράδειγμά τινος δριμύτητος. ἐπεὶ δὲ τῶν σφόδρα εὐδοκιμησάντων τινὲς κατα τὸς πρὸ ἡμῶν ἀνθρώπους, καὶ νῦν δ' εὐδοκιμούντων ἐπὶ θεωρίαν λόγων, ἐν οἷς ἀπολελοίπασι βιβλίοις, ἔτως τεθεωρήκασι καὶ τοῦτο, καὶ τεθείκασί γε ὡς παράδειγμα δριμύτητος τοιαύτης, εἰρήσθω καὶ ἡμῖν. καίτοι τάχ' ἴσως οὐδ' ἡ τοιαύτη δριμήτης, εἴπερ οὕτω γένοιτο, ἐκφεύγει τὴν ψυχρότητα.

96. 26. τοῦτ' ἐστὶν] hoc volunt, huc tendunt aduerſariorum criminationes. ſubmoto Diopithe ſuffectum eunt alium imperatorem, ſiue ignauum et imbellem tardumque ſtrenuo et acri, ſiue eadem cum Diopithe factitaturum, et veſtigia eius preſſurum. Hic erit fructus tantorum ſumtuum, in nouam claſſem expediendam faciundorum. Nihil hic deeſt. ſubaudi modo. Stultus et vanus foret eiusmodi conatus. eodem enim, quo illi tendunt, multo minore contentione peruenire licet.

27. δεινὰ ποιεῖ Δ. καὶ κατάγει τὰ πλοῖα] idem eſt ac ſi dixiſſet δεινὰ ποιεῖ κατάγων [vel ἐν τῷ κατάγειν] τὰ πλοῖα.

pen. μικρὸν πινάκιον] interpretor de epiſtola a S. P. Q. A. ad Diopithen miſſa, qua ſucceſſori dato decedere de imperio iubeatur, et in vrbem redire ad cauſam capitis dicendum. Aliter accepit Harpocrat. v. πινάκιον, ſcil. de libello accuſatorio, quo Diopithes ad populum de maieſtate appellaretur. verba eius haec ſunt. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς ὅταν λέγῃ· μικρὸν, ὦ ἄ. Α. μικρὸν πινάκιον πάντα ταῦτα, [ſic enim leg. et diſtinguendum eſt] ἐνταῦθα τυχὸν πινάκιον λέγεται, εἰς ὃ ἐγγρά-

ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων etc.

97. 1. ταῦτα, τὸς ἀδικοῦντας] emenda diſtinctionem ad hunc modum λέγουσιν οἱ νόμοι, praecipiunt leges, ταῦτα τὸς ἀδικοῦντας [vocabulis oratorio more transpoſitis, pro vulgari loquendi more τὸς ταῦτα ἀδικοῦντας] εἰσαγγέλλειν deferre horum criminum reos. Verum vidit ex parte Wolfius quoque.

20. idem eſt ac ſi dixiſſet, οὐκ ἔχετε τούτοις ἀντιλέγειν, ὅτε φάσκειν, ὡς οὐκ ἔστιν ἀληθῆ.

pen. φατὲ] ſcil. τοῦτον εἶναι τὸν αἴτιον, καὶ βούλεσθε αὐτὸν λαμβάνειν, h. e. κολάζειν. vel φατὲ λήψεσθε aiti, vos eum ad poenas dandas eſſe retracturos, καὶ βέλεσθε et parati eſtis hoc facere.

98. 3. ἢ νῦν] ſubaudi γίγνεται.

15. εἰ λόγον —] apodoſis huius ſententiae eſt in illis p. 99. 7. ἂν ταῦτα λέγωσι, τί ἐροῦμεν;

17. καὶ ἔροιντ' ὑμᾶς· Ἄνδρες] malui ſic exarare atque diſtinguere. καὶ ἔροιντ' [id eſt ἔροιντο. atque vos interrogent. nam ὑμᾶς facillime omittatur] Ὑμεῖς, ἄνδρες — Vos, o Athenienſes — Satius enim eſt, nominatiuum, cui πέμπετε innitatur, expreſſum, quam repreſſum eſſe, quamquam vis eius in πέμπετε vtique ineſt.

21. καὶ ἅπαντα ad ποιοῦμεν γὰρ ταῦτα] haec verba ſignis parentheſeos incluſeram. ſed operarum feſtinatio praeteruidit. adde itaque tu, quisquis es, lector, iſta ſigna ſententiae neceſſaria. orator enim hanc ſententiolam, vel potius notam atque reprehenſionem de ſuo ingeſſit in orationem a ſe confictam graecorum. deinde poſt τὰ τοιαῦτα de meo addidi ἅ. et reliqua talia, quae neceſſe eſt nos fateri vera eſſe. factitamus enim.

vlt. δύο μὲν ἐν Εὐβ.] addidi μέν. quo cum careri facile poſſit, praeceſſit enim modo verſu antepen., at

placent tamen ſibi graeci in accumulandis eiusmodi particulis, quibus oratio lubricetur.

99. 2. audacule dictum, *τύραννον ἐπιτεχίζειν*. verum, ſi metonymiam aſſumens aias tyrannum vſurpatum eſſe, pro poteſtate tyranni, euaneſcit omnis illa, quae videtur, durities dictionis. populo cuidam ad latus apponere, velut arcem quandam, tyrannum, h. e. in mandatis ei dare, vt populum vicinum armorum ſuorum terrore atque aculeo reprimat, molitiones atque excurſiones eius obſeruet atque coerceat, inuitum cogat, rebellantem domet.

3. malim ſic legi. *ὐδὲ ταῦτ' ἀπολύσασθαι*, (in infinitiuo aor. 1.) *εἰ μηδὲν ἄλλο, ἐβέλεσθε*. Sententia haec eſt. decebat vos alia plura dedecora eluiſſe. vos vero noluiſtis, ſaltim haec duo debebatis. at ne haec quidem iuuit vos eluere.

6. *πρεσβεύετε*] praetuli *πρεσβεύεσθε* in medio. legati, legatione ad exteros fungentes, dicuntur *πρεσβεύειν*. a quibus autem ciuitatibus mittuntur, hae, non ipſae *πρεσβεύουσι*, ſed *πρεσβεύονται*, delegant legatos ſuo nomine, quibus mandata a ſe committant.

8. *τὶ ἐροῦμεν; ἢ τὶ φήσομεν;*] qua oratione vtemur? quae praetexemus?

15. *δεῖ* de meo addidi, inductus a loco ſimili, qui eſt p. 100. 12.

22. *εἰ δὲ μὴ*] ſcil. *πιστεύσουσιν ἐμοὶ ταῦτα φάσκοντι*. vel *εἰ δὲ μὴ φασὶν ἀληθῆ ταῦτ' εἶναι*.

100. 3. *ἥξει*] ſcil. *πρὸς ὑμᾶς*. ex inſequentibus.

Ibid. *βεβιασμένα*] praetuli compoſitum *συμβεβ.* vi et neceſſitatis quaſi coagulo inuita vnita, ceu torculari quodam compreſſa, aut deſtina ferrea connexa.

10. idem eſt ac ſi ſic ſtruxiſſet orationem, *ὐ κακῶς ὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενος. ὐ τῦ πολλῦ δεῖ πρὸς τὸ ταῦτα ὑπολαμβάνειν, ἀλλὰ τῦ παντὸς*. non male ſic autumans, neque ſeguiter, degeneremque in modum.

dum. quod qui de Philippo ſuſpicetur, (cum ſc. iſtas rationes malas ducere, aut motum ſegnitie et ignauia) nae is non parum, ſed toto coelo ſit aberraturus a vero. quare non male feceris ſic diſtinguens, ἐδέ (πολλᾷ δεῖ) ἐ κακῶς. vbi ἐδέ poſſit pro ſimplici ἐ accipi, et inſequens ἐ pro ſuperuacaneo haberi.

100. 22. citat h. l. Harpocr. in vocc. Δρογγίλον, Καβύλη, Μάζειρα. vbi ſuſpicatur leg. eſſe Βάζειρα.

23. ἐξαιρεῖ] malim in medio ἐξαιρεῖται.

27. ἀργυρίων] praetuli ἀργυρείων.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. μελίνη. item Etymol. M. eadem voce p. 577. 49.

101. 1. citat h. l. Harpocr. v. Βάραθρον.

7. ἀξιῶν] ſcil. χρήματα εἰσφέρειν.

Ibid. στράτευμα] Diopithis copias deſignat.

10. ἔτω καὶ τὴν σ.] addidi καί.

14. καὶ δημοσίους] rurſus addidi καί. item p. 137. 9. vbi locus hic iteratur. vulgata copulam omittens. quaeſtores cum diribitoribus [iuuat ita appellare, ſeu lictoribus, conuenientiore appellatione ſtatim non ſuccurrente] miſcet, honoratos magiſtratu fungentes publice demandato cum ſeruis publicis. citat h. l. Harpocr. v. δημόσιος.

21. Ariſtides de C. D. p. 262. ἀξιοπιστίας δὲ [ſcil. ἐργαστικόν ἐστι] καὶ ὅταν τις συνδρομαῖς χρῆται [prouocationibus ad conſenſum auditorum ſecum, aut conceſſione argumenti, quo aduerſus nos premat.] ὡς ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. οἷον· εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης πολλῆς καὶ πραγματείας εἶναι· νῦν ἡ συνδρομὴ [aſſenſus oratoris ipſius] καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. τὸ γὰρ καθ' ἑαυτὸ δοκεῖν τὴν πρώτην, συγχωρεῖ, ἵνα τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσάγῃ. Sopater ad Hermog. p. 312. 3. πρῶτον μέν, ἐὰν ἐγχωρῇ, τῷ μὴ χαλεπὸν εἶναι [vtendum eſt argumento,] ἔπειτα τῷ, εἰ καὶ χαλεπὸν εἴη, ἀλλ'

ἓν ἀναγκαῖον, καὶ ὅτι δεῖ ὑπὲρ τῶν χρημάτων καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν, καὶ ὅτι ὑπὲρ τοῦ μὴ περιπεσεῖν χαλεπωτέροις, ἀντιληπτέον τῶν πραγμάτων. ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα — εὑρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἐκόντι [sic] ποιεῖν τὰ δέοντα. καὶ ἑξῆς. et Marcellinus p. 313. ἐδίδαξε δὲ ἡμᾶς Δημοσθένης αὐτίκα τὴν πλατύτητα [id eſt τὴν πλάτυνσιν amplificationem, diductionem argumenti] τοῦ κατὰ ἀντιπαράταξιν, ἵνα αὐτὸ ἐργασάμενος, ὡς εἰ καὶ χαλεπὸν, ἀλλ' ἀναγκαῖον. εἶπε γὰρ· εἰ δέ τῳ δοκεῖ —

25. ἐκόντας] praetuli ἐκόντα.

102. 5. Ariſtides de D. C. p. 198. βαρύτης γίνεται καὶ ὅταν ἄτοπόν τι σεαυτῷ ἐπαράσῃ. οἷον· τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι.

6. ταῦτ' εἰρηκέναι] huius ſententiae auctor factus eſſe.

8. ſuſpicatus aliquando ſum leg. eſſe, τἐναντίον δὲ [ſcil. δοκεῖ] πᾶσι, contrarium vero eius ab omnibus probatur, Philippo puto concedendum non eſſe, vt vniuerſam Graeciam ſubiuget, καὶ πρόϊσμεν ἅπαντες omnesque nos in anteceſſum hoc tenemus — quae lectio vt videri poſſit non inſcita, neque oratore indigna, nego tamen ideo ei obtrudendam eſſe. poſſint tales multae ſententiae haud inconcinnae e parua literularum mutatione excudi, de inuentoris ſubtilitate ingenii teſtantes, quas non ideo tamen par ſit fidem vulgatae ab antiquitate traditae labefactare.

11. Sopater loco paulo ante recitari coepto ſic pergit. εἶτα, ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ὅτι, εἰ καὶ χρήσιμον τὸ πολεμεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον, ἐπήνεγκεν εὐθὺς τὴν τοῦ ἀναγκαίου κατασκευὴν, λέγων· τί οὖν ἀναδυόμεθα; ἢ τί μέλλομεν; ἢ πότε σὺν θεῷ (ſic) τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελήσομεν; ὅταν ἤδη ἀνάγκη τις ἦν; [ſic] et caetera ad δήπου μὴ γενέσθαι. [ſic, ſine δεῖ.]

102. 23.

102. 23. ἀλλ' ἐπειδὰν] idem est ac si dixisset. ἀλλ' ἓν τοῦτο μόνον ἐρῶ. Sed hoc vnum modo dicam. tum incipit noua sententia. ἐπειδὰν —

27. citant h. l. Harpocr. v. ἀναβάλλει. et Pollux 9, 136.

vlt. ὅ τι καὶ βέλεται] addidi καὶ.

103. 9. διαρπασθήσεσθαι] praetuli διαρπασθήσεται. quod est materialiter accipiendum. clamores nunc obstrepentes, vociferantium: Opes nostrae vobis differentur, dissipabuntur: sistentur, sapienter constituenda custodia —

10. εἰπεῖν] num ἀνειπεῖν. nuncupando, h. l. creando nouum magistratum cum potestate aerarii tuendi. an potius praestat εὑρεῖν, quae est lectio p. 146. 13. vbi locus hic iisdem verbis iteratur.

16. ἐφ' ὑμᾶς] quo his vniuersae Graeciae copiis, quas latro hic depraedatus sibi vindicauit, ad postremum vos obruat atque deleat.

19. τούτων] praetuli τοῦτον, quod, cum olim inter inuenta mea retulissem, video nunc a Wolfio iam dudum id esse exhibitum. Infra quoque p. 146. 22. in huius loci iterato exemplo legitur τοῦτον. vnde facile nobis ambobus fuit emendare vulgatam, quae tamen etiam defensione non caret. qui fit, vt nemo aiat ab eo iniuriam vobis fieri atque bellum concitari, qui ita palam exercitus conscribat educatque, qui iura et emolumenta decoraque vestra, possessionesque ita perspicuis vexationibus carpat, qui ciuitates graecas armorum vi tam aperta occupet.

22. αἰτιᾶσθαι] malim πάντας αἰτιᾶσθαι. vt inter se respondeant ex opposito μηδένα verlu 19. et hoc πάντας.

26. κατηγορῶσι μὲν αὐτοὶ, μὴ δίκην δὲ δῶσιν] distinxi et correxi ad hunc modum. κατηγορῶσι μέν, accusa-

accuſatores cum ſint, *αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην δ.* ipſi tamen poenas nullas dent.

104. 7. *τότε* addidi. Sopater ad Hermog. pag. 312. *εἶτα τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ κατεσκεύασεν ὅτως. δὸὲ γὰρ Φεραίοις πρότερον πρὸς τὰ τείχη προσβάλλων* etc. Ad *ὥσπερ* ſubaudi *ἔφησεν.*

11. *ἕως ἂν ἐν αὐτῇ*] expunxi *ἄν.*

17. non de nihilo eſt, quod Alexander de figuris ſententiae p. 36. 1. admonet, *ὰ*, tanquam ſententiam integram, per ſe ſtantem, ad inſtar inſulae, ad v. *Φίλιππος* eſſe addendum. verba eius haec ſunt. *ἐπαναλέγεται* [repetuntur] *τὰ ὀνόματα. οἷον ἦν ποτε, ἦν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐν τῇ πολλῶν ψυχῇ. κακεῖνο. ὰ γὰρ ὑφ' αὑτῷ ποιήσασθαι τὴν πόλιν βέλεται Φίλιππος. ὰ.* nequaquam.

23. *προσῆκεν*] praetuli *προσήκει.*

pen. citat h. l. Harpocr. v. *πρόβολοι*, Pollux 5, 134.

105. 6. *πρότερον δὲς Ποτίδαιαν ἐξηπάτησε καὶ πολ*] tranſpoſui vocabula tertium et quartum arbitratu meo.

7. *ϑηβαίους τενῦν*] deleui particulam copulantem.

Ibid. *ὑπάγει*] dedi de meo *ὑπάγεται*, vel potius ex iterato exemplo p. 148. 16.

20. *καὶ τὸν λαβόντα*] deleui articulum.

23. *μὴ συνευπεπονϑότων τῶν πολλῶν Ὀλ.*] cum vulgus Olynthiorum nondum accepiſſet beneficium omnibus commune, eoque exaequatum eſſet cum paucis, ſeu optimatibus huius ciuitatis, qui dudum antea Philippo ſua ſtudia vendidiſſent, illud *συν* (in *συνευπεπ.*) redit ad *τὲς ὀλίγες τῶν ὀλυνϑίων*, quibus *οἱ πολλοὶ* opponuntur.

25. *μηδὲν εὖ πεπονϑότος τᾶ πλήϑες*] praetuli *μὴ συνευπεπονϑότος τᾶ πλ.*

106. 9.

106. 9. Aristides de D. C. p. 190. καὶ οἱ ἀφορισμοὶ δὲ ἐν τῷ καθόλε σεμνότητα ἔχεσιν· οἷον· πόλεως γὰρ ἔγωγε πλῆτον ἡγέμαι συμμάχες, πίςιν, εὔνοιαν.

12. φέρεσθαι] id est οἴχεσθαι, ἀπιέναι.

Ibid. Aristides l. c. p. 192. καὶ τὸ κατὰ πλῆθος λέγειν καὶ τὰ ὀνόματα ἐφεξῆς παρατιθέναι, σεμνότητός ἐςιν. οἷον· εὐδαίμων, καὶ μέγας, καὶ φοβερὸς ἅπασιν ἔλλησι καὶ βαρβάροις.

27. κρίνει, δημεύει, δίδωσι, κατηγορεῖ,] miratus aliquando sum perturbationem ordinis. nam prima loco est accusatio, tum condemnatio, tum denique confiscatio. visum quoque fuit δίδωσι superuacaneum post δημεύει. sed in hoc falsus fui, et ordinis subtilitatem, quem scholae tradunt et exigunt, ab oratore ne poscito. Vmbram ludi rhetorici ad lucem fori ne afferto. et aliud est δημεύειν, aliud διδόναι. illud est confiscare, bona proscripta aerario addicere, hoc idem est atque καταχαρίζεσθαι, quo noster vtitur in loco simili, qui huius velut interpres est, p. 107. 18. amicis aliena bona condonare, quo eos tibi deuincias.

107. 8. τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος] pro diaria gratia, quae, cum hodie floret splendidissima, cras, si fortuna volet, concidet, nulla erit. Ita vis illius gratiae in vnius diei momento et fortuna stat caditue.

9. ἀπολωλεκότες] Th. Canterus Nou. Lect. 8, 2. auctor est, vt ἀποδεδωκότες legatur; quasi voc. hoc significet, *qui vendiderunt*. immemor, in eo significatu ἀποδεδομένοι dicendum fuisse. nam vendere est ἀποδίδοσθαι in medio. in actiuo autem significat ἀποδιδόναι debitum reddere.

16. πολιτεύομαι] praetuli πεπολίτευμαι.

18. malim καὶ καταχαρίζεσθαι. bona aliena proscripta, eorumue partem, amicorum, quos obstringendos mihi duco, huic illiue adiudicare, condonare, dilargiri, conniuere rapientibus.

107. 23.

107. 23. poſt μείζες ἂν videtur ἁπάντων, aut τῶν ἐχθρῶν deeſſe.

24. locum h. citat Stobaeus p. 246. 18.

108. 14. citat h. l. Hermogenes p. 253. et 346. ad priorem locum Scholiaſtes p. 395. haec annotat, τῦτο ὐκ ἀφ' ἑαυτῦ φησὶ Δημοσθένης, ἀλλὰ Τιμοθέῳ τῷ ϛρατηγῷ περιτίθησι τὴν ἐρώτησιν. διὸ καὶ ὡς παράδειγμα ληφθὲν ὐκ ἔϛι τραχύ. ἦν δ' ἂν τραχύ, εἰ ἐν ὑποθέσει τῇ παρούσῃ Δημοσθένης ἢ τις ἄλλος ἀφ' ἑαυτῦ τῦτο ἔλεγεν.

17. praeferrem vtique πορεύεσθε, quod bonae notae codices dant, ſi iidem quoque καθέλκετε in praeſenti darent. citat h. l. Thomas M. v. ἕλκω.

109. 1. οἷς] id eſt ἐφ' οἷς. vel ἐπὶ τούτοις, ἃ — ob ea, quae quis incuſet —

2. aut καταλύειν in infinitiuo leg. eſt, aut, ſeruato participio, deeſt aliquis infinitiuus. nam qui ſecum conſtare poterunt συνέχειν τὴν δύναμιν καταλύοντας? qui continet atque tuetur aliquid, qui poteſt idem ille id ipſum deſtruere?

Ibid. παντα χῇ] praetuli παντα χοῖ.

Varietas lectionis ad orationem de rebus in Cherrhoneſo.

Ad Argumentum.

88. 2. κατηγορεῖτο Aldina Taylori.

7. ἐποίκες] ἀποίκες Pariſ. quintus.

12. χερρονησῖται] χερρονησιῶται Pariſ. quintus.

14. ἰδίαν] οἰκείαν Aug. ſec.

15. ἐπολέμει] ἐπολέμησε Par. quintus, Aldina Taylori, codex Oliopoei.

16. καὶ ὃς] ὃς καὶ Par. quintus.

vlt. εἴ τι] εἴ γε τι appendix Francf. εἴ γε φασὶν ἀδικεῖσθαι Ald. Taylori.

89. 1.

89. 1. ἠδικῆσθαι] ἠδικεῖσθαι (sic) Aug. sec. ἀδικεῖσθαι Par. secundus, quintus et codex Obsopoei.

4. τὴν ἄνω θράκην] Wolf mauult τῆς ἄνω θράκης.

6. ἐπόρθησε καὶ ἐφθη πρὶν] ἐπόρθησεν αἰφνίδιον πρὶν Pariſ. ſecundus et tertius. Aldina Taylori. Bauaricus. ſed huius margo dat vulgatam.

8. ἀσφαλείᾳ] ἀσφαλεῖ. Pariſ. quintus, codex Obſopoei.

9. ὃ] μὴ Aldina Tayl. in qua proximum ἐπιστολὴν ſubnotatum eſt.

15. ὑπὲρ τῶ Διοπείθους eadem.

18. πολεμίᾳ] πολέμῳ Aug. ſecundus.

20. ἐκείνῳ] ἐκείνω appendix Francfurtana.

22. ποιεῖται πολλὴν] πολλὴν ποιεῖται Bauaricus. In fine argumenti addit Aug. ſecundus ea, quae in Scholiis p. 54. ed. Pariſ. primo loco leguntur τινὲς ἐνόμισαν vsque ad πρὸς ἑτέρους εἰσηγήσεως. Recte vero. nam eſt haec quoque lacinia Libaniani argumenti. Ibi itaque hoc eſt in Auguſtano ſecundo v. 8. abeſt ἐστὶν. Eodem v. 8. ſic legitur εἰ γὰρ ἦν παρεσκευὼς. v. 15. pro προσκοπῶν eſt προσκόπτων. quod idem eſt in appendice Francfurtana. v. 17. συμβουλευτικῶ. τὸ δὲ προοίμιον ἀπὸ εὐνοίας, ἀπὸ συσ. v. 25. τῆς τέχνης καὶ τῆς εὐνοίας. Leguntur haec etiam in Wolfiana, vt appendix vel pars argumenti.

Ad orationem ipſam.

Titulus eſt in Aug. ſecundo περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ πραγμάτων. ἢ ὑπὲρ διοπείθους. Wolf in farragine annotauit appellari hanc orationem ſolere hoc quoque titulo ὑπὲρ τῶν ἐν χερρ. στρατιωτῶν.

90. 1. ἄνδρες deeſt Harley.

4. τοῦτ'] ταυτ' Bauar.

Ibid. πάντα τἄλλ'] τἄλλα πάντ' Harley.

8. ἀφέντας] γρ. ἀφελόντας Pariſ. ſeptimus.

90. 14. εἴρηνται] εἶρηται Aldus, P. Manutius. Sed Wolf. et emendator Leſſingianus vulgatam praeferunt. In Auguſt. tertii texto ſcriptum eſt ἔκρηκται, ſed ſuperſcriptum γρ. ἧρηνται.

15. κατὰ omittit appendix Francfurtana.

17. δοκῇ] δοκεῖ Aug. primus. δοκεῖν Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

Ibid. μικρὸν] σμικρὸν Aug. ſecundus, Aldus, Felic. ſed Harl. μικρόν.

Ibid. ἐπίσχωσι] Scil. οἱ διοπεύθες κατηγορῶντες. Sed quid ſi ἐπισχῶσι, ſcil. ὑμῖν τοῖς ἀθηναίοις. Sic Felicianus habet. WOLF. in farragine. ἐπισχῶσι dant Aug. primus, Leſſingianus, cum γρ. item Weimaranus, Paulus Manutius, Felicianus, editio Wolfii. ſed index Pauli vulgatam refert, item appendix Francfurtana.

Ibid. περὶ αὐτῶν] περὶ τούτων Weimaranus. appendix Francfurtana, Laud.

19. διισχυρίζεσθαι] ἰσχυρίζεσθαι ſimplex Bauar. pen. ὑπερίσωμεν] ὑπερήσωμεν Bau. Ald. Felic. ὑπερήτομεν (in indicatiuo) Aug. primus.

vlt. τούτων] Sic etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed noua manus extremae voci ον ſuperſcripſit. Aldina Taylori dat τούτῳ. Lambinus in indice aut deletum vult δ', quod eſt in eodem verſu 21. ſtatim poſt τούτων, aut cum δὴ mutatum, nulla de cauſa. Etiam Leſſingianus dat περὶ τούτων δὴ εἶμαι.

91. 1. παρασκευάσθαι Ald. Tayl. dubium relinquens, num παρασκευάσασθαι voluerit.

3. πολλαὶ] πολλὰς Harl.

7. ἢ ἄγειν τὴν εἰρήνην] ἢ τὴν εἰρήνην ἄγειν Aug. primus, et Harley.

Ibid. ἔστι δὲ, εἰ μὲν] Haec, et ἀδὲν δεῖ λέγειν videntur ἀνακολούθως coniungi, niſi legas εἰ μὲν γὰρ ἡσυχίαν — Poſſit etiam legi ἔστι δὲ; cum interrogatione ne-

ne negatiua. *Id vero licet?* prior tamen diſtinctio mihi magis probatur. WOLF.

91. 8. ἡμετέρων] Sic etiam Aug. tertius e correctione. nam prima manus dederat ὑμετ.

9. συσκευάζεται] συσκευάζεσθαι index Aldi. παρασκευάζεται Aug. ſecundus.

10. ὑμᾶς] Sic etiam Bauar. Sed cum ἡ ſuperſcriptō. ἡμᾶς Harley.

Ibid. ᾐδὲν δεῖ λέγειν] γρ. μηκέτι δεῖ λ. Pariſ. ſeptimus. ᾐδὲν ἀντιλέγειν index Lambini. Aug. ſecundus δεῖν dat. quod natum videtur e fine voc. ᾐδὲν. quod ſi ergo δεῖ plane tollas, cohaerebunt iſta inter ſe ἐγὼ δὲ — ᾐδὲν λέγειν. et tum plana atque integra erit haec oratio.

11. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. ὑπάρχοντα] ὑπάρχειν Aug. ſecundus, editio Wolfii et Aldi, ſed index Aldi et ed. Felicianea conſentit vulgatae, item appendix Francf. et Harley.

12. ἡμεῖς ὠμόσαμεν] inuerſo ordine Aug. primus, et appendix Francfurtana. εἰ δ' ἃ ὠμόσαμεν ἡμεῖς Harley.

17. ἡμετέρων] ita et Harley. ſed ed. Wolf. ὑμετέρων.

Ibid. ὑπὲρ] περὶ Pariſ. octauus.

18. ὑμέτερα] ἡμέτερα Harley.

Ibid. ἐγκαλῶντα] mirificum quid huic loco in Auguſtano tertio contigit. Prima manus dederat vulgatam. tum corrector poſtremo α iota adſcripſit. et idem tamen diphthongo αι ſuperſcripſit α. miror inconſtantiam.

19. τὰ] καὶ Aug. ſecundus.

Ibid. Βαρβάρων abeſt ab ed. P. Manut.

20. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. octauus, Aug. primus, Bauar. et Harley.

91. 21. ὡς πολεμεῖν] ὡς συμβουλεύειν πολεμεῖν index Lambini.

Ibid. ἁπλῶς in tertio Aug. a noua manu est additum, vt inserendum. abest id a Pariss. secundo et tertio, item a Bauarico.

Ibid. ἄγειν εἰρήνην] ἄγειν·τὴν εἰρήνην Aug. secund.

22. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. secundus, P. Manut. et Harleyanus.

25. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Paris. secundus, Aug. primus. vtrumque Bauaricus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Bau. sed cum ἡ superscripto. ὑμῖν etiam Harley. dat.

26. μὴ omittit appendix Francfurt. πλὴν ἢ τοῦτο λέγουσιν Ald. Tayl.

Ibid. νὴ Δία, ἕως] νὴ δία, ὡς, ἕως index Lambini. post νὴ δία Wolf addi vult ὅτι. quod eodem cum illo redit.

pen. ποιεῖ τὸν πόλεμον] articulum omittit Aug. primus.

vlt. ταύτην] ταύτῃ Paris. quintus, Ald. Lessing. Felicianea, quod probat Wolf. in Aug. tertio prima manus dederat ταύτην, sed corrector ν erasit. ταύτην est in Harley.

92. 1. ἔνθ' ὑμῖν] cum in Aldina esset ὄνθ' ὑμῖν, correxit Wolf, vt editum est. item emendator Lessing. pro ὑμῖν dant ἡμῖν Pariss. quintus, septimus, octauus, Augg. primus et tertius, et Harley.

3. ἂς] ἅς Pariss. secundus et tertius, item Bauaricus in texto, cum vulgata superscripta. Necesse quoque est, in eo Aldino, quod penes Obsopoeum fuit, ἂς fuisse, cum ille e suo Pannonico ἂς proferat, quod in meo Aldino reperi.

6. ἂν] ἐὰν Harley.

Ibid. διοπεύθει] διοπεύθη Augg. sec. et tertius. et sic quoque p. 91. 15. et alibi.

92. 8.

92. 8. *ποιεῖν αὐτὸν*] inuertit ordinem Bauaricus.

9. *δὲ* omittunt Aldus et Felic. ſed addit Aldina Taylori et appendix Francfurtana.

10. *τὰ ἐν*] *τὲς ἐν* Aug. tertius.

12. *γιγνέσθω*] *γενέσθω* Aug. ſecundus. caret hoc vocabulo Pariſ. ſeptimus.

13. *δικαίοις*] *δικαίως* Pariſ. octauus.

15. *ταύτῃ*] *ταῦτα* Harl.

16. *ἔτω τὴν*] ita etiam dat Harley. ſed ed. Wolf. *ἔτω καὶ τὴν.*

19. *παρελθόντα*] *παρόντα* Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus Ald. Leſſing. Aug. primus, codex Obſopoei, index P. Manutii. appendix Francfurtana. In Aug. tertio conſentit textum vulgatae, ſecunda manus alteram lectionem ſuperſcripſit.

22. *γίγνεσθαι*] *γίνεσθαι* Harley.

23. *ἀεὶ* abeſt ab Aug. primo. *ἀεὶ συνεσηκυῖαν* dat Harleyanus.

pen. *ἃ*] *ὧν* Pariſ. quintus.

vlt. *δαπανήσωμεν*] ita et Harl. *δαπανήσομεν* ed. Wolfii.

93. 1. *ἀνηλωκέναι*] ſic et Bauar. ſed cum *α* ſuper *η* ſcripto.

6. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* Pariſſ. ſeptimus et octauus, et Harleyanus.

8. *πάνθ'*] *ἅπαντα* Harley.

Ibid. *διοικήσεται*] ita et Harley. *διοικήσηται* ed. Wolf.

11. *πολλὴν*] ita et Harl. ſed in ed. Wolf. pro hac voce vacuum eſt ſpatiolum.

13. *περιμείνας*] *περιμήνας* Harl.

Ibid. *ἐπὶ Βυζάντιον*] *ἐπὶ τὸ Βυζάντιον* appendix Francfurtana.

15. *μενεῖν*] *μένει* Aug. primus.

Ibid. *ἀνοίας*] *ἀγνοίας* Bauar.

93. 15. ὥσπερ] Wolf mauult ἥσπερ, item Lambinus ſeu Morellus in indice. idem mihi quoque in mentem venit.

17. ἐγὼ μὲν ἂν οἶμαι] ἐγὼ μὲν ἔν ἂν οἶμαι Pariſ. ſeptimus, Aldina Taylori. οἴομαι Aug. primus.

18. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. εἰσφρήσεσθαι] εἰσάξειν Aug. ſecundus; ſcholium id eſt in locum gloſſae ſuffectum. εἰσφέρεσθαι Ald. Tayl.

20. ἐνθένδ'] ἐνθάδε [aut ἐνθάδ'] Pariſ. ſeptimus, Aug. tertius.

21. ἐκεῖ] Sic correxit Wolf. et emendator Leſſingianus, cum in Aldina vitioſe eſſet εἰκεῖ.

Ibid. ὑπαρχόντης] ὄντης Ariſtides T. p. 234.

22. αὐτὰς] αὐτοῖς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

23. κακοδαιμονῶσι] ita etiam dat Harley. Wolf mauult κακοδαιμονῶσι, a verbo contracto in άω. Hermogenes Aldinus ſic recitat. κακοδαιμονῶσι βυζάντιοι. σφόδρα γε. ἀλλ' ὅμως δεῖ σῶς αὐτὰς εἶναι. v. p. 306. ed. Criſpini. et p. 347.

26. γε punctis ſubnotatum eſt in Aldina Taylori. quae eſt nota defectus.

27. ἧς] ἣν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, et ſecundus, Aldus, et index Aldi (qui ſine dubio vulgatam dare voluit) et ed. P. Manutii. vtramque lectionem dat Bau.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Harley.

Ibid. ἀμυνεῖσθαι] ἀμύνεσθαι Aug. primus.

94. 2. ποιήσειεν Aldina Taylori.

Ibid. διαφθαρήσεται καὶ abſunt a Pariſ. octauo et Aug. primo, et Harley.

3. ἴῃ] ἴοι Pariſ. octauus, Harley.

4. διοπείθην] διοπείθη Pariſ. ſecundus. appendix Francf. vtrumque dat Bau. διοπείθην ἰδίᾳ καί τι Ald. Tayl.

94. 4.

94. 4. poſt καὶ τὶ punctum habet poſitum Aug. ſecundus.

5. αὐτοὶ] αὐτοῖς Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, Harley. margo Bauarici cum γρ. Prima manus in Aug. tertio αὐτοὶ dederat, ſed noua ς appinxit. In Aldina prima eſt αὐτοῖς. Obſopoeus e ſuo codice Pannonico profert αὐτοὶ, quod in Aldina poſteriore legitur et in Felicianea.

Ibid. ἂν δ' ὑπὸ τῶν πνευμάτων] τὶ δ' ἂν ὑπὸ τῶν πν. index Lambini.

Ibid. δυναίμεθα Harley.

6. ἆρ' ὁρᾶτε] ἀλλ' ὁρᾶτε Auguſt. tertius ab antiqua manu. ſed noua in margine ſcripſit γρ. ἆρα.

8. ἔτος] θέρος index Aldi, appendix Francfurt.

10. ἀπελθὼν] ἐπελθὼν index Aldi. τὶ δαὶ ἂν ἀπελθὼν Aug. tertius.

11. μηδὲ] μὴ Bauar.

12. Χαλκίδα] Χαλκίδι Harley.

Ibid. ἦνη] ἦκεν Pariſ. ſeptimus.

13. πρώην ἐπ' ὠρεὸν] ἐπ' ὠρεὸν πρώην Aug. primus, appendix Francfurtana, et Harley.

14. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Augg. ſecundus et tertius, ſed in hoc ε erat ſuperſcriptum, ab eadem manu.

19. κατασκευάζειν] παρασκευάζειν Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus, (qui, vti etiam appendix Francfurtana, Aldina Taylori et Harl. verba ſic ordinata dant πειρᾶται δύναμιν τῇ πόλει παρασκευάζειν) Aug. tertius, index Aldi, index Manutii. vtrumque dat Bauar.

20. προσπαρασκευάζειν] primam praepoſitionem omiſit librarius Aug. tertii.

22. συναγωνιζομένους] in Aldina Taylori praepoſitio punctis erat ſubnotata, ſublationem aut defectum indicantibus.

94. 23. πότερα βέλοιο] ita etiam Harley. exhibet πότερ' ἂν βέλοιο Aldus, Felic.

24. νῦν ἔχει] ordinem inuertit Bauar.

Ibid. ὁποιουστινασοῦν] ὁποιαστινοσοῦν. Aug. ſecundus. poſſit χώρας ſubaudiri. ſed praeſtat vtique vulgata.

25. εὐσθενεῖν] εὐθενεῖν (ſine ſibilo) Aug. primus, Harley. index Lambini. εὐθυνεῖν Aug. ſecundus. in quo latet εὐθηνεῖν. quae duo verba inter ſe perſaepe permutantur.

27. συναγωνιζομένης] ſic Aug. tertius in texto, ſed ſecunda manus extremae ſyllabae ſuperſcripſit ες.

pen. τοῦτ'] ταῦτ' Pariſſ. ſecundus et quartus, item Aug. primus, et Harl.

95. 1. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. τινες ἐνθάδε] inuertit ordinem Aug. ſec.

3. ὑμᾶς] πρὸς ὑμᾶς Weimaranus, ed. P. Manutii. ὑμῖν appendix Francfurtana.

5. σκέψασθαι] σκέψασθε Aug. primus, ed. P. Manut. vtrumque Bauar.

15. μὲν abeſt ab Aug. ſecundo. ὑμεῖς μέντοι νῦν εἰώθατε Aldina Taylori.

16. εἰώθατε] εἰώθαμεν Aug. ſecundus. forte voluit εἰώθατε μὲν.

Ibid. παριόντα] Pariſſ. tertius et ſeptimus, quae centies inter ſe permutantur, ego e meis annotare aſpernatus ſum.

18. εἰσοίσετε] εἰσοίσητε Aug. ſecundus.

Ibid. στρατεύσεσθε] στρατεύσετε Aug. tertius. στρατεύεσθε Harl. πραγματεύσεσθαι Aldina Taylori.

20. συντάξεις] τάξεις ſimplex P. Manut.

Ibid. διοπείθει] διοπείθη Aug. ſecundus, et ſic quoque 96. 12.

21. πορίσηται] πορίσητε Harley.

95. 22.

95. 22. λέγω] λέγειν Paris. quintus, Aldina Tayl

24. ἂν abest ab Aug. primo.

25. καὶ deletum it index Lambini.

27. ὑμῶν μαθεῖν] inuertit Aug. primus, et Harl. pen. ἅπαντες] ita et Harley. πάντες ed. Wolf.

96. 1. τιμῶμαι] αἰτιῶμαι Paris. quintus. In Aug. tertio erasae vetustae lectioni superscripta erat a secunda manu alia, quae videbatur αἰτιῶμαι esse. ego equidem aliud nihil illinc exsculpere poteram. Hermog. p. 414. ἕτοιμός εἰμι. et tum παρὰ τούτων τὰς νήσους οἰκούντων χρήματα λαμβάνουσι.

2. ἂν abest ab ed. P. Manutii.

4. ἔχοντες] Thomas M. p. 815. dat κεκτημένοι. e memoria.

7. μὴ] τὸ μὴ Pariss. quintus et septimus, et Harl.

8. ἀδικεῖσθαι] διακεῖσθαι Aug. primus.

9. μηδὲ] μὴ Bauar.

Ibid. δὲ abest ab Augg. primo et tertio, item Bau.

10. αὐτῶν] ἑαυτῶν Harley.

Ibid. εὐνοίαι] εὐνοίας Aug. primus, errore scribae, qui, more suo, volebat iota ad α adiungere, quod nos puncto subscripto indicamus.

11. καὶ δὴ absunt ab Aug. primo.

12. Διοπείθει] Δειοπείθει Harley.

14. λαβόντα] λαμβάνοντα Paris. octauus, Aug. primus.

18. ἄν abest ab Aug. secundo.

20. διδόναι] δόναι app. Francfurt. ἐκδιδόναι Aldina Taylori.

21. συγκαταπραξαμένω] καταπραξαμένῳ appendix Francfurt. Aldus, Felic. P. Manut. (cuius index vulgatam refert.) Wolf hoc simplicius vulgato praefert. sed decompositum dat Aldina Taylori.

24. μέντ' ἄν] μέν γ' ἄν index Lambini.

25. τῆς] τοῖς Harley. sed est menda librarii.

96. 26. ἐκπέμπειν] εἰσπέμπειν index Aldi.

Ibid. τῦτ' ἐϛὶν εἰ γὰρ] Lambinus lacunam, quam hic ſubeſſe ſuſpicatur, ſic explet. τῦτ' ἐϛὶ. τῦτο δ' ὑμῶν ἐ ποιητέον ἐϛίν. εἰ γὰρ —

27. Διοπείθης] Διοπείθε Harley.

Ibid. κατάγει] μετάγει Aug. primus.

vlt. δύναιτ' ἂν] δύναϛαν Harley. corrupte.

97. 1. ἐ μὰ δί' ἐ δαπάναις] ἐ μὰ δία δαπάναις Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus.

2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bauar.

7. ἡμᾶς]. ὑμᾶς Aug. tertius.

10. τὰ abeſt ab Aug primo.

13. εἴπῃ] εἴποι Harley. et ſic quoque v. 16. λέγοι.

14. ἢ ὃν ἂν εἴπῃ τις τῶν πολιτῶν] ἢ ὃν ἂν τῶν πολιτῶν εἴπῃ τις Aug. primus, Harl.

16. voc. ταὐληθῆ in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

19. ἐκεῖνος ἦγεν] Aug. tertius medium interponit τε. ſed videtur γε voluiſſe.

20. ἔχετε] ſic etiam Bauar. ſed cum ξ ſuper χ ſcripto.

23. Alexander de figuris ſententiae p. 22. locum hunc recitans ad παῤῥησία addit τῷ λέγειν. de ſuo nempe. quod ipſi eſt relinquendum.

27. ἂν] κἂν Aldina Tayl.

vlt. κρατήσαντας] κρατήσαντες Pariſſ. ſecundus, quintus et ſeptimus, Aug. ſecundus et tertius.

98. 1. ἐϛὶ] ἔϛαι Pariſ. octauus, Harl.

3. δὲ] γὰρ Pariſ. octauus. Aug. primus, Harl.

5. Φιλανθρώπως ὑμᾶς ἐθίζειν εἶναι] Φιλανθρώπως εἶναι ὑμᾶς ἐθίζειν Aug. ſecundus.

8. ἐπιδεικνύναι] Wolf mauult ἀποδ.

9. γὰρ] δὲ Aug. ſecundus.

14. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

98. 16.

98. 16. *οἱ* abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item Augg. ſecundo et tertio.

Ibid. *παρήκατε*] *γρ. παρείκατε* appendix Francfurtana, et Aldina Taylori, item exemplum Leſſingianum, cuius margini adſcriptum eſt hoc ſcholium: *οἱ βοιωτοὶ τὸ η εἰς τὸ α τρέπουσι.* Pariſini ſecundus et quintus, Aug. tertius. In Bauarico, item in Auguſt. primo, vtrumque eſt. [Pro *παρήκατα* leg. videtur *παρήκατε.* OBSOPOEVS.] Ergo iſtud in Aldina ſua, quae eſt prior editio, reperiebat Obſopoeus. Ego in poſteriore Aldina vulgatam reperi. Scholiaſtes Ariſtophanis ad Nubes verſu 218. male allegat *παρήκασθε* in medio.

19. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, et Harley.

20. *καὶ* abeſt ab Aug. tertio.

22. *ταῦτα. εἶτ'*] *ταῦτα πάντα. εἶτ'* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

24. *τἀνθρώπῳ*] *τῷ ἀνθρώπῳ* Aug. primus.

Ibid. *ἀπολῃφθέντος*] *ἀπολειφθέντος* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Harl.

26. pro *ὅτε* ſecundo Harley. dat *ὅδε.*

Ibid. *ὑμετέρων*] *ἡμετέρων* Aug. primus.

27. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* P. Manut.

vlt. *φῆσαι*] Ariſtides p. 204. *φήσαιμεν* dat. quo admiſſo leg. eſſe *δὴ* pro *δεῖ* recte admonuit Normann.

Ibid. *δύο ἐν εὐβοίᾳ*] *δύο μὲν ἐν εὐβ.* Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus.

99. 1. *τὸν μὲν*] *τὸς μὲν* Aug. tertius. ſed corrector vulgatam ſuperſcripſit.

2. *σκιάθῳ*] *γρ. σκίαθον* Pariſ. ſecundus. Aldina Taylori. ſuper *ω* dat *ου* Bau. *κυάθῳ* (vel *μυάθῳ*) Aug. tertius. nam prima litera erat a correctore inter corrigendi operam obſcurata. idem ſuper *υ* ſcripſerat iota.

99. 3. ἀπελύσασθε] ἀπελήσασθε appendix Francfurtana, Aldus. vnde fort. nata eſt Wolfio coniectura importunior ἀπηλάσασθε.

6. ὑμεῖς γε abſunt a Pariſino octauo et ab Aug. primo, vti etiam ab Harl.

Ibid. πρεσβεύετε] γρ. πρεσβεύεσθε Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et tertius. appendix Francfurtana, et Harley. vtrumque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

7. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

9. γὰρ abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, ab Harl. ab Augg. primo, ſecundo et tertio. ſed in hoc manus noua ſuperſcripſit.

Ibid. τοίνυν abeſt ab Aug. ſecundo.

11. καὶ ἀληθέστατον τοῦτο ἀποκρινοῦμαι] τοῦτο ἀποκρινοῦμαι καὶ ἀληθέστατον Harley.

12. ταῦτα deeſt Harley.

Ibid. νυνὶ] νῦν Bauar.

14. poſt ὅπως addit σκοπείτωσαν appendix Francfurtana. καὶ σκοπείτωσαν ὅπως ἐρωτῶ Aldina Taylori. eadem dat ἐθέλωσι.

16. ὑμῖν] ſic etiam Aug. tertius a prima manu, ſed corrector dedit ἡμῖν.

Ibid. γνῶναι] ſubaudi χρὴ, quod tacite repetendum e verſu 11. tametſi non incommode addatur hunc in modum τοῦτο χρὴ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γνῶναι. WOLF.

18. τούτων] τούτῳ Pariſ. ſeptimus.

20. τοῖς] τῷ Harley.

22. εὐθυκράτην καὶ λασθένην] εὐθυκράτη καὶ λασθένη Pariſ. ſecundus, Augg. ſecundus et tertius. εὐθυκράτει καὶ λασθένει Bauar. ſed ſuper vtroque ει erat η ſuperſcriptum.

23. ὀλυνθίους] ἐγχωρίους appendix Francfurtana. Aldina Tayl.

99. 24.

99. 24. *πρὔδοσαν*] *προεδοσαν* Aug. primus, Harl.

26. *ἀδὲ ἓν*] *ἀδὲν* Aug primus.

27. *καταλύση*] *καταλύσει* Aug. tertius, ſed cum *η* ſuper diphthongo ſcripto.

pen. *νῦν γε δὴ* abſunt a Pariſſ. quinto, ſeptimo, octauo, ab Aug. primo, ab appendice Francfurtana, et ab Harley.

100. 1. *δημοκρατῆσθε*] *δημοκρατεῖσθε* Augg. primus, ſecundus, tertius.

2. *ἃ*] *ἣ* Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſec.

3. *γένοιτ' ἄν*] *ἂν γένοιτο* Aug. primus et appendix Francfurtana. *ἄν* abeſt ab Aug. ſecundo, Aldino, et Harley. ſed addi vult Obſopoeus, dubium relinquens, vnde ſumtum, e ſuone libro Pannonico, an ingenio.

Ibid. *βεβιασμένα*] *συμβεβιασμένα* Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed vulgata eſt in append. Francfurtana, et Aldina Taylori.

8. *ἐξαφελέσθαι*] *ἀφελέσθαι* ſimplex Aug. prim.

18. *κατασκευάζεται*] *παρασκ.* Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et tertius, Harley. Aldina Taylori, Bauaricus, index Aldi, index P. Manutii.

Ibid. *ἀμύνεται*] *ἀμυνεῖται* Pariſ. octauus, Aug. primus.

19. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Aug. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. *ἔτω γ' εὐήθης ἐστὶν*] *ἔτως ἐστὶν εὐήθης* Aug. primus, Harley.

21. *ἄν* abeſt ab Aug. primo. ſecundus tranſponit.

22. *εἴποι*] *εἴπῃ ἄν* Aug. ſecundus. *τὶ γὰρ ἄν ἄλλο τις εἴποι* appendix Francfurtana. *τί γὰρ ἂν ἄλλο τις ἂν εἴποι* Harley.

Ibid. *μάσειραν*] *μάσειραν* Aug. ſecundus.

100. 26. νεωρίων] νεωριῶν Aug. tertius, quasi a νεωρία in nominatiuo singularis.

Ibid. τριηρῶν] τριήρων Aug. secundus, et alii alibi saepius. quod semel hic annotasse sufficiat. mirifice enim codices in hoc variant. καὶ τριηρῶν ab Harleyano absunt.

27. ἀργυρίων] ἀργυρείων Aldus, Felic. P. Manut. et codd. quoque.

pen. ἐάσειν ὑμᾶς] inuertit Aug. primus, et Harl.

vlt. μελινῶν] μελίνων Pariss. secundus, quintus, octauus. μελίων (lic) Ald. Taylori, index Aldi, index Pauli, Aug. secundus. λιμένων Aug. tertius, absurdo errore, erasa vetusta lectione, quae videtur cum vulgata consensisse.

Ibid. ὁλυρῶν] ὁλύρων cum aspero Paulus Manut. sed in spiritibus, accentibus et huiusmodi minutiis editio Pauli est perquam vitiosa. ἑλύρων Aug. tertius. sed a correctore superscripta est vulgata cum γρ.

Ibid. θρᾳκίοις] θρᾳκείας Harley.

101. 1. σιρῶς] ita et Harley. σειρῶς Aug. primus. σιῤῥῶς Felic. P. Manut.

Ibid. βαραύθρῳ] sic etiam in texto Aug. tertii, sed noua manus superscripsit γρ. θαραύβρῳ. mirifica lectio: Aldina Taylori dat βαρβάρῳ.

7. συμμενεῖ] γρ. συμβαίνει Paris. secundus et Aldina Tayl. συμμένῃ Pariss. tertius, quintus, septimus, Aug. secundus. συμμένοι Paris. octauus. συμμένει Aug. primus, Bauar. In Aug. tertio est συμβαίνῃ. sed secunda manus superscripsit γρ. συμμένῃ.

8. ἑτοίμην] sic et Bauaricus, sed cum ον in fine superscripto.

9. ἔχει] ἔχῃ Bauar ἔχοι Harley.

Ibid. ἀδικήσασαν] ἀδικῆσαν Aug. primus.

101. 10. ἕτω τὴν] ἕτω καὶ τὴν Aug. tertius. ſed ſecunda manus copulatiuam transuerſo calamo rurſus induxit.

11. ἅπασιν deeſt Harley.

Ibid. ἑτοίμην] rurſus hic quoque Bauaricus ον ſuper ην ſuperſcriptum dabat.

Ibid. ἐξι] ἔνεξι Bauar. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

14. ταμίας δημοσίας] ταμίας καὶ δημοσίας Pariſſ. ſecundus et tertius. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauaricus, appendix Francfurtana. ταμίαις καὶ δημοσίαις Aldina Taylori.

19. τῆς αὐτῆ] τῆς αὐτῆ cum aſpero Aldus. τοῖς αὐτῆ cum leni Aug. tertius. A Bauarico ſpiritus aberat.

20. ἀναγκάσετε] ἀναγκάσητε Aug. primus. Harley. vtrumque dat Aug. tertius.

Ibid. ἐδὲν abeſt ab Aug. ſecundo.

21. πολεμήσετ'] πολεμεῖτε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

22. μεγάλης.] πολλῆς Bauar.

Ibid. πόνων πολλῶν] Auguſt. ſecundus inter haec duo vocabula medium habet interiectum καὶ, quod idem omittit poſt εἶναι.

23. λογίσηται] λογίζηται Aug. primus.

25. ἐθέλῃ] ἐθέλει Bauar.

Ibid. ἑκόντας] ἑκόντα Aug. primus.

26. ἐξὶ] Wolf. mauult εἴη.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. ſecundus. plane abeſt ab ed. Pauli.

27. ἂν abeſt ab Aug. primo.

pen. ἄν] ἐὰν Aug. primus. appendix Francfurtana. ſed haec tam minuta impoſterum non annotabo, niſi alii iam ante me ea annotauerint, quae neceſſario duco iterato ad poſteritatem transmittenda, ne quis editionem noſtram defectus alicuius inculet, in qua non

non omnia reperiantur, quae in ſuperioribus editionibus habeantur.

101. vlt. ἀκ ἐπ' αὐτὸς ἡμᾶς] ἀκ ἐφ' ὑμᾶς αὐτὸς Aug. primus. Etiam Aug. ſecundus dat ὑμᾶς, item Bauar. ἀκ ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς appendix Francfurtana, et Harley.

102. 1. τὸς abeſt ab Aug. primo et app. Francf.

4. τὸς ἄλλος ἕλληνας ἅπαντας] τὸς πάντας ἕλληνας Aug. primus. tertius inuertit ordinem ſic τὸς ἄλλος ἅπαντας ἕλληνας, item Bauaricus, et appendix Francfurtana. τὸς ἄλλος πάντας ἕλληνας Harley.

5. ἂν reponit Aug. primus poſt μᾶλλον.

6. εἰρηκέναι] ἐωρακέναι Weimaranus, exemplum Ald. Leſſing. index Lambini. vtramque lectionem dat appendix Francfurtana.

Ibid. βελοίμην] βέλομαι Ariſtides T. p. 194. e memoria recitans.

7. ἀμύνεσθε] ἀμύνησθε Aug. primus.

8. μηδενὶ μὲν τᾶτο δοκεῖ, τἐναντίον δὲ] μηδενὶ τᾶτο δοκεῖ, τἐναντίον τε Bauar. ſed cum vulgata ſuperſcripta.

9. ὅσῳ] ὅσον Aug. ſecundus.

Ibid. ἐάσωμεν ἐκεῖνον] inuertunt ordinem Aug. primus, appendix Francfurtana et Harley. κύριον γενέσθαι dat Ald. Tayl.

11. ποῖ] γρ. τὶ Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus.

13. ὅτε Aldina Taylori, et ἦν.

14. εἴποι] εἶπῃ Aug. ſecundus.

16. ἀπεύχεσθαι] ἀπέχεσθαι appendix Francf.

17. ἐςὶν ἐλευθέρῳ μὲν] ἐςὶ μὲν ἐλευθέρῳ Aug. ſecundus.

18. τῶν πραγμάτων] τῶν γιγνομένων vel γινομένων Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, et Harley. τῶν γιγνομένων πραγμάτων Aug. ſecundus, Aldus, P. Manutius.

19. ἂν abeſt ab Aug. primo.

102. 19. ἔποι] ἔπῃ Aug. ſecundus. ἤντιν' ἔποι τις ἄν Harley.

Ibid. δέλῳ] δέλων Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. ἔτε] μήτε Pariſ. quintus.

23. ἄλλα omittit index Lambini.

24. τὴν ſubnotatum eſt in Ald. Tayl.

pen. ἡσυχίαν] ἐξουσίαν appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

vlt. βέλεται] καὶ βέλεται Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauar. Aldus, P. Manut.

103. 1. μή ποθ' ἡγήσησθε] μή ποτ' ἂν ἡγήσησθε Aug. primus. ἡγήσεσθαι Bau.

2. πολλῷ] πολλῶν Pariſſ. quintus et ſeptimus. ſaepe animaduerti ν natum e iota adſcripto.

6. ἀφ' ὑμῶν] ἀφ' ἡμῶν Bauar.

9. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται Aug. primus, Bauar.

10. τῷ φυλακὴν εἰπεῖν] loco datiui dat Weimaranus hic et v. 11. τὸ in accuſatiuo. idem Weimar. nec non Aldus et P. Manutius, item ed. Wolfii, pro εἰπεῖν dant εὑρεῖν. index Pauli tamen et appendix Francfurtana vulgatam exhibent. v. p. 146. 13. vbi locus hic iisdem verbis iteratur.

10. ἧς] ἣν Bauar.

11. ἀχὶ abeſt ab Aldina, et ab indice P. Manut.

Ibid. τὲ συμφέροντος] τὲ παραυτίκα συμφέροντος index Lambini.

Ibid. ἀφεξᾶναι] ἀποξῆναι margo Aldinae Leſſingianae.

Ibid. καίτοι ἔγωγε] καίτοι γε ἔγωγε Aug. tertius.

14. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauar.

16. ἁρπάζων] ita et Harl. διαρπάζων ed. Wolfii.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

103. 17.

103. 17. τᾶ] τὸ Augg. primus et tertiùs, Bauar. app. Francfurt.

Ibid. ἄνδρες deeſt Harl.

20. ἐπιτρέπειν] προτρέπειν Pariſ. quintus. τὰς δὲ μὴ προίεσθαι dat Aug. primus, caeteris omiſſis. προσίεσθαι Bau.

23. γίγνεσθαι] γενέσθαι Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, margo Bauar. cum γρ.

24. poſt πολέμῳ inſerit ed. Wolf. haec verba: ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη, πολλὰ ἐκ τᾶ πολέμω γίγνεσθαι τὰ λυπρά. ſed ab Harl. ea abſunt.

26. κατηγορῶσι μὲν αὐτοὶ, μὴ δίκην δὲ δῶσιν] κατηγορῶτι μέν, αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην δώτωσιν Aug. primus. δώτωσιν etiam Harley. dat, et βέλεται, pro δύνανται. κατηγορᾶσι Bauaricus, in caeteris vulgatae conſentiens, et app. Francf. quae etiam δίκην δὲ δίδωσιν dat.

pen. ποιῆσαι παρ' ὑμῖν] παρὰ ὑμῖν ποιεῖσθαι append. Francfurtana.

vlt. τότων] τότε Pariſ. octauus. Aug. primus.

Ibid. διαδικασία] ſic etiam in Aug. tertio eſt a correctore. prima enim manus ſimplex δικασία dederat.

104. 5. ἀνεπιτότατος] ἀνεπιτοτάτη Harley.

6. ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς] ἐπ' αὐτὸς ἡμᾶς Augg. primus et ſecundus. appendix Francfurtana, et Harley. Bauaricus in ordine verborum conſentit vulgatae, ſed ſuper ἡ adſcriptum habet ὑ.

7. ad φήσομεν addunt τότε Pariſſ. quintus, ſeptimus et octauus, Augg. primus et tertius, ſed huic ſecunda manus id addidit. pro φήσομεν dat Harl. ποιήσομεν.

8. ἐρεῖ abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, in quo ſecunda manus id adſcripſit. abeſt item a Bauarico et ab appendice Francfurtana.

10. ἂν abeſt a Bauar.

104. 11.

104. 11. τὸ στράτευμα παρῆν ἔχων] παρῆν τὸ στράτευμα ἔχων Aug. tertius.

12. ἀμύνεσθαι] ἀμύναισθαι Aug. ſecundus.

16. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. octauus. Aug. ſecundus e correctione, Aldus.

Ibid. τε abeſt a Bauar.

Ibid. καὶ τοῖς ἄλλοις] articulum omittit Aldina Taylori et appendix Francfurtana.

Ibid. ὑφ' αὑτῶν] ἐφ' αὑτῷ Aug. ſecundus.

19. ἅτ' ἐθελήσητε] ἅτε ἂν ἐθελήσητε appendix Francfurtana. θελήσητε annotauit Taylor ex Harley.

Ibid. ἐπίσασθε] ἐπισήσεσθε Aug. primus, Harl.

23. προσῆκεν ἅτω] ἅτω προσήκει Aug. primus. Etiam Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus dant προσήκει, item margo Bauar. cum γρ. Aldus, P. Manut.

24. τε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauar. appendice Francfurtana, et Harley.

Ibid. ἀποτυμπανίσαι] ἀποτυμπανίσθαι (ſic) appendix Francfurtana. ἀποτυπανίσαι Ald. Tayl.

pen. ὥσπερ] ὡς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

vlt. εἰς abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauar. et app. Francf.

105. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἔμοιγε] ſimplex ἐμοὶ, ſine γε, dat Bau.

Ibid. δοκεῖ ποιεῖν] inuerſo ordine ποιεῖν δοκεῖ dat Harleyanus.

4. ὑπηγάγετο] ὑπήγετο Aug. ſecundus.

Ibid. τε in fine verſus abeſt ab Aug. primo.

5. ταλαιπώρεις] ταλαιπώλεις Harley.

7. ὑπάγει] ἐπάγει Aug. ſecundus.

8. πολλῶ abeſt ab Aug. tertio, ſed ſecunda manus addidit.

9. ὥστε] ὥσπερ Aldina Taylori.

Ibid. ἕκαστοι] ſic etiam Aug. tertius, ſed e correctione. prima manus ἕκαστος dediſſe videtur.

105. 10. πεπόνθασιν ἃ δὴ πάντες ἴσασιν] πεπόνθασιν ἅπαντες ἃ δὴ ἴσασιν. Aug. tertius. forte fuit olim in libris ἃ πάντες ἄδην ἴσασιν *ſatis norunt.*

11. ὅ, τι ἄν] ὅταν Aug. primus.

14. ἀ πύλας] ἀχὶ πύλας Aug. tertius.

16. τῶν] γρ. τὴν Pariſ. ſecundus. Aug. primus-Bauar. et ita edidimus, τὴν Καρδ. pro τῶν καρδ. τὴν prius ante πόλιν ab Harley. abeſt.

17. ἐκεῖνως] ἐκεῖνος Weimar. vtrumque dat Bauar. hoc infra, vulgatam ſupra, veluti correctionem.

18. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. octauus, et Harley.

20. τὸν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, ab Aug. primo, ſed in hoc eſt a manu ſecunda additum, item ab Aug. ſecundo et tertio, nec non Bauarico, Aldo, P. Manutio.

21. ἀσφαλές ἐσι] ἀσφαλές τ' ἐσι Aug. primus.

22. ἐκ ἦν] ita et Harley. ἐκ ἂν ἦν ed. Wolf. et ita etiam v. 24. et pen.

24. πολλῶν] πολιτῶν Pariſ. ſeptimus.

25. τὰ] τῆς aut τοῖς Aug. tert. non enim poterat diſcerni. et in hoc pariter atque quinto Aug. ſaepiſſime η et οι inter ſe permutata reperi.

26. μηδὲν εὐπεπονθότος] μηδὲν συνευπεπ. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. μὴ συνευπεπ. Aug. primus et Harley.

Ibid. τᾶ θετταλῶν] τῶν θετ. Pariſſ. tertius et octauus. Augg. ſecundus et tertius. item Aldus, P. Manut.

Ibid. τῷ abeſt ab ed. Aldi. [Antiquum (Pannonicum puta exemplum) τὸ τὲς τυράννες, adiecto articulo τὸ (ſic). OBSOPOEVS.]

27. Ante τὲς addit Weimar. πρὶν. articulum (τῷ puta) addendum eſſe admonet Wolf.

pen. ἐκ ἦν] ἐκ ἂν ἦν *non fuiſſet tutum.* ſed poteſt etiam ſimpliciter intelligi. *non fuit tutum.* WOLFIVS

105. vlt

105. vlt. ἀπέδωκε] παρέδωκε Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. appendix Francfurtana.

106. 3. κατασκευακότος (ſic) Ald. Tayl.

5. τοιγάρτοι] καὶ γάρ τοι Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley. et codex Obſopoei. Wolf praefert vulgatam.

Ibid. ἐκ πτωχῶν ἔνιοι] ἔνιοι ἐκ πτωχῶν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. ſed app. Francf. et Harl. vulgatam dant.

6. γεγόνασι] γίνονται Aug. primus et Harley.

7. καὶ γνώριμοι] haec duo vocc. in Aldina Taylori ſubnotata ſunt.

10. ἐκ δὲ τῶ] articulum omittit app. Francfurt.

11. ὑμᾶς abeſt ab Aug. primo et Harley.

Ibid. ἔχειν annotat app. Francfurtana in aliis ante ὑμᾶς, in aliis poſt ſtare.

Ibid. ταῦτα φέρεσθαι] τούτων ϛέρεσθαι Aldus, et index Aldi. Felicianea. Sed index eiusdem dat vulgatam, quam etiam index Aldi dare voluiſſe videtur. [Annotatum eſt legi ταῦτα φέρεσθαι. ſcil. φίλιππον. aut ἐᾶν ταῦτα φέρεσθαι κατὰ ῥᾴδιον καὶ μὴ κωλύειν. WOLF.] Vulgatam dat quoque appendix Francfurtana, et Aldina Taylori. ταῦτα φένεσθαι Harley.

13. πᾶσιν] ἅπασιν Ariſtides T. p. 192.

Ibid. γέγονεν abeſt a Bauarico.

Ibid. ὑμεῖς] ἡμεῖς Pariſſ. quintus et octauus.

15. παρασκευῇ] παρασκεβῇ Auguſt. ſecundus. quod allego tantum exempli cauſſa, vnde intelligatur, librarios graecos υ et β promiſcue habere. Centena huius rei exempla praeſertim in Aug. tertio reperi; ſed indigna habui, quae referrem.

16. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, et Harley.

17. 18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus. poſterius etiam P. Manut.

106. 21. παρελθὼν] προσελθὼν Paris. septimus.

Ibi l. ἐ γὰρ] ἐδὲ γὰρ Paris. quintus.

Ibid. ἐδὲ κινδυνεύειν] καὶ κινδ. Paris. septimus. ἐ κινδυνεύειν Ald. Tayl.

22. ἀλλ' ἄτολμος] ἀλλὰ καὶ ἄτολμος Paris. septimus.

23. ἔτε γενοίμην Harley. id est neque fiam, h. e. neque verendum est, ne fiam. sed in vulgata μήτε γενοίμην inest diuersa sententia, detestationis puta, atque voti, ne vnquam homo impurus fiat. ἔτε negat factum. μήτε abominatur futurum.

24. πολλῷ] πολλῶν Bauar.

26. γὰρ abest ab Aug. secundo.

27. δημεύει] δημοσιεύει Paris. octauus, Harl.

pen. ἀνδρίας] ἀνδρείας Aug. primus, codex Obsopoei. saepius hoc vocabulum cum diphthongo reperi, quam cum iota simplici.

107. 1. ὅσις] ὃς Aug. tertius.

2. τῷ abest ab ed. P. Manut.

Ibid. ὑμετέροις] ἡμετ. Bauar.

Ibid. βουλεύμασι] συμβουλ. Aug. sec.

4. τὴν deest Harley.

Ibid. προαιρεῖται] αἱρεῖται simplex Paris. quintus.

Ibid. ἐν ᾗ] ita et Harley. ab ed. Wolf. ἐν abest.

6. ὑπεύθυνον ὑμῖν ἑαυτὸν] ἑαυτὸν ὑπεύθυνον ὑμῖν Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, et Harl.

7. γε] καὶ Aug. primus.

9. ἀπολωλεκότες] Canterus Nou. Lect. 8, 2. suadet ἀποδεδωκότες. et sic quoque p. 123. 24.

Ibid. τοσούτῳ] τοσούτω Paris. quintus.

10. τῆς πόλεως εἶναι] εἶναι τῆς πόλεως Aug. tert.

11. τὶ omittit app. Francf.

Ibid. τὴν πόλιν] Wolf articulum addi iubet ideo, quod abest ab Aldina.

107. 16.

107. 16. πολιτεύομαι] πεπολίτευμαι Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Aug. primus, codex Obſopoei, et Harley. Auguſt. tertii textum facit cum vulgata, ſed corrector alteram lectionem ſuperſcripſit.

18. κατηγορεῖν] καὶ κατηγορεῖν Augg. primus et ſecundus. appendix Francf.

23. ἂν primum abeſt ab Aug. primo, ſecundum ab appendice Francf. et Harley.

24. γ' ἐμοὶ δοκεῖ] γε δοκεῖ ἐμοὶ Aug. ſecundus.

Ibid. τᾶτ' εἶναι] εἶναι τᾶτο appendix Francfurt. τᾶτ' abeſt prorſus ab Harl.

25. ἐγὼ μὲν] inuertit Bauar.

vlt. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν] εἶτ' ἐκείνων μὲν Pariſ. ſecundus, Aug. primus, et codex Obſopoei. εἶτ' ἐκείνῳ μέντοι ἡ φύσις βαδιεῖται appendix Francfurt. [ἐπ' ἐκεῖνα μὲν et ἐπὶ ταῦτα δὲ WOLF in farragine.]

108. 2. προσάγεσθαι Stobaeus p. 246.

3. καὶ abeſt a Pariſſ. quinto et octauo. Aug. primo, Aldo, Felicianea. ſed habet appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

Ibid. τοιᾶτόν τι] ita et Harley. cum τ̃. pro τοιᾶτό τι, quod eſt in ed. Wolf.

4. λέγω μὲν ἀεὶ τὰ βέλτιστα] λέγω μὲν τὰ βέλτιστα ἀεὶ Aug. ſecundus. ὡς ἄρα λέγω μὲν ἐγὼ ἀεὶ τὰ β. Harley.

10. τᾶϑ' deeſt Harley.

11. ἐδημηγόρησεν] ἐδημηγόρει Aug. ſecundus, Aldus, et index Aldi, (qui videtur vulgatam dare voluiſſe) et Felicianea. ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. item Aldina Taylori, et Harl.

12. ὅτε] ὅτι Augg. primus et ſecundus.

13. εἶπεν ὅτω πως] ὅτω πως εἶπεν Aug. tertius.

108. 17. πορεύσεσθε] πορεύεσθε Pariſ. ſecundus. Augg. primus et ſecundus, Bauar. editio Wolfii. ſed vulgata eſt in append Francfurt. et in Harl.

Ibid. καθέλξετε] καθέλξητε Harl.

21. ὥσπερ εἶπε τότε, ὑμεῖς] ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς Aug. primus. εἶπεν ἄρισα, ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς Harl.

22. ἂν abeſt ab Harley.

23. συμβάντων] συμβαινόντων Pariſſ. ſecundus et tertius, item Augg. ſec. et tert. Aldina Tayl.

Ibid. οἷόν τε] οἷον τό γε Aug. primus. οἷόν τέ γε Harley.

24. νῦν] νυνὶ Aug. tertius. plane abeſt a Bauarico et Harley.

25. εἴπῃ] pro εἴποι, quod in Aldino eſſe ait Obſopoeus, legi vult εἴπῃ. atqui ſic eſt in Aldino meo.

Ibid. αὐτῶν abeſt ab appendice Francfurt.

26. ἐπιστήμῃ] Accipi hoc fortaſſe poteſt pro ἐπιστημόνως. ſed ego malim h. l. ſic legere τὸ δὲ τὰ βέλτιστα λέγειν παρὰ, omiſſo nomine ἐπιστήμῃ, et articulo τὸ addito. WOLF. omittit hoc vocabulum index quoque Lambini.

pen. δεῖν τὴν] δεῖν καὶ τὴν appendix Francfurt.

vlt. ὑπάρχουσαν] ὑπερέχουσαν Harl.

109. 1. αἰτιάσηται] ἐάσηται Aldina Tayl.

2. παντα χῇ] παντα χοῖ Pariſ. tertius, Aldus, P. Manut. ſed vulgatam dat Aldina Taylori.

3. διδάξοντας] διαδίξοντας (ſic) Aug. ſecundus. voluitne διαδείξοντας. ſed praeſtat vulgata.

8. κᾆν] ἂν Aug. primus.

9. παύσησθε] παύσεσθε Aldus, pro quo Obſopoeus vulgatam ſufficit.

10. ἔτι τὰ λοιπὰ βελτίω] ἔτι βελτίω τὰ λοιπὰ Harley. et Aug. primus. ἔτι abeſt a Pariſ. quinto.

Ibid. καθεδεῖσθε] καθεδῆσθε Aug. tertius.

109. 11.

109. 11. θορυβῆσαι] θορυβεῖσθαι appendix Francf. θορυβῆσθαι Aldina Taylori.

Clauſula in Bauarico eſt haec |$\overline{H}$||$\overline{\Delta}$|ΔΔΔΔ. (590.) haec eadem clauſula eſt quoque in Auguſtano tertio, niſi quod hic adhuc vnum Δ cum circumflexo ſuperinducto, et paulisper a reliquis diſtractum haberet additum, ad numerum quaternarii indicandum, vt ſint verſus huius orationis 594. ex huius codicis computo.

Ad Philippicam tertiam.

110. 1. Hermogenes p. 281. ἀλλ' ἔν ὅ γε πλαγιασμὸς πλεῖον ἔχει περιβολῆς. ὥσπερ καὶν τῷδε· πολλῶν, ὦ ἄ. ΑΘ. λόγων γινομένων etc. Idem p. 310. παραδείγματα δ' αὐτῶν θήσομεν ἑκάτε, ἵνα καὶ σαφὴς ὁ λόγος ᾖ. τὸ μὲν ἔν τέμνοντος τὰ πράγματα λόγε, ὃ μὴν δοκοῦντος τέμνειν, παράδειγμα. οἷον· πολλῶν — τοῦτο μὲν ἔν ἐκ πλαγιασμοῦ τοιοῦτον ἐγένετο. Ariſtides de D. C. p. 184. item h. l. pro exemplo obliquae orationis cum propoſuiſſet, pergit καὶ ἄλλο τι πεπλαγιασμένον ἐπὶ τούτῳ. καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἄν. citat etiam Dionyſ. Halicarn. h. l. T. II. p. 163. et 167.

6. ἅπασι προσήκειν] dedi de meo ſenſu ἃ πᾶσι προσήκει tribus vocabulis, et in indicatiuo.

8. citat h. l. Harpocr. v. ὑπάγειν.

10. ᾗ· εἰ] videtur ὅτι interponendum eſſe.

13. αὐτὰ addidi.

111. 10. αὐτοῖς] correxi αὐτῆς.

112. 5. ὁμολογοῦμεν] praetuli ὡμολογοῦμεν in imperfecto.

8. ὅπως ἀσφαλέσεται] interpoſui ὡς de meo ſenſu.

18. δὲ] praetuli δή.

20. εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄγειν δεῖ] correxi εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖ.

112. 24. in v. ἕτερος Ariſtides de D. C. p. 194. ſibi viſus eſt exquiſiti quid et venerabilis, σεμνότητα, reperiſſe. καὶ πάλιν ἑτέρωθι βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι Φίλιππός ἐστιν ὁ τὸν πόλεμον ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ἔτως εἰπεῖν· εἰ δὲ Φίλιππος τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ δύναμιν πολλὴν περὶ αὐτὸν· ὁ δὲ ἕτερος εἶπεν.

113. 4. Satius fuerat ἄγειν prorſus tolli, quod procul dubio ſiue ex oſcitantia librarii, cui dictio creberrime hic vſurpata εἰρήνην ἄγειν obuerſaretur, ſiue e ſimilitudine literarum cum λέγει natum eſt. Idem eſt ac ſi dixiſſet: is loquitur [h. e. crepat, iactat] pacem, τὴν ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν ἔσαν, a parte noſtra, a nobis ad illum proficiſcentem, h. e. quam obſeruantes nos, quieti ſedemus, cauti eum vexationibus laceſſere, οὐχὶ τὴν ἡμῖν παρ' ἐκείνου ἔσαν, non pacem ab eius parte erga nos. h. e. quamquam ille interim, pacem inſuper habens, hoſtilia plurima in nos audet.

6. αὐτὸν] praetuli αὐτὸς.

14. malim ἢ μηδ' αὐτὸν ἐν Μακ.

17. malim τοῦτο δὲ ὅτ' [id eſt ὅτε] εἰς Φωκέας. cum ad Phocenſes proficiſceretur.

20. ἤριζον] ſponſione certabant, *wetteten.*

114. 8. παρ' ἑαυτῷ] praetuli παρ' ἑαυτοῦ. differunt iſtaec inter ſe haud parum. οἱ παρ' αὐτῷ μισθοφόροι ſunt aut milites mercenarii in caſtris eius merentes, aut paraſiti in comitatu eius agentes. οἱ παρ' αὐτοῦ μισθοφορεῦντες autem ſunt ciues Athenienſes, rem eius in Vrbe factitantes, mercede conducti.

13. ἀδεὶς που] praetuli ἀδεὲς δήπου.

19. κατέσησε] praetuli ἐγκατέσησε.

20. τί ἐποίει] ſubaudi εἰ μὴ ἐπολέμει. aut ἄλλο ἢ ἐπολέμει. quid aliud faciebat, ſi non bellabat? nam pace quidem poſteriora ſunt illa euenta, ab ipſo iureiurando ſancita, qua pace iſta facta omnia illegitima, pacique

pacique aduerſa declarantur, et in facinoribus hoſtilibus numerantur.

114. 26. Nam ſi hoc quaereretur, num minuta illa et vilia oppidula ſint, et num vos nullam eorum habeatis rationem, agitaretur alia quaeſtio, diuerſa ab hac, quae nunc agitur. Nunc nempe quaeritur, iuſta an iniuſta ſint illa facinora Philippi. de natura diſputatur, ſeu de qualitate, non de modo, ſeu de quantitate, quae nunc eſt extra controuerſiam. Violationem hanc eſſe iuris iurandi conſtat; quanta ſit, nil ad rem attinet quaerere. Religio deorum ſemper violatur a ius iuratum infringente, ſiue in re minuta, ſiue in magna faciat.

27. εἰσπέμπει] praetuli εἰσπέμπειν.

vlt. ὑμῖν addidi.

115. 3. malim in plurali τυραννίδας. plures enim numero tyrannos Euboeae Philippus impoſuerat.

10. celebris ſententia a multis celebrata, vt Hermogene p. 178. et 180. item p. 287. vbi ait τὸ κατὰ συνῳδὴν λεγόμενον σχῆμα σφόδρα ἐμπερίβολον. οἷον· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ — Minuc. p. 144. οἱ μὲν τὰ συμπεράσματα ἐπάγουσιν, οἱ δὲ τὸ συμπερανόμενον ἐκ τῶν προτάσεων τῷ δικαστῇ προσενθυμηθῆναι καταλείπουσιν, οἷον· ὁ γὰρ οἷς — ἡ ἐπαγωγὴ λείπει εἰς τὸ τέλειον συλλογισμὸν εἶναι. ἀλλὰ Φίλιππος ταῦτα πράττει ἐξ ὧν ἀλωσόμεθα ἡμεῖς. Φίλιππος ἄρα ἡμῖν πολεμεῖ. item Apſines p. 703. cfin.

12. τίσιν ἂν ὑ. κ. ἂν εἴ τι γένοιτο] dedi de meo ſenſu τ. ἂν ὑ. κ. ἂν εἰ γίγνοιτο. id eſt εἰ ταῦτα γίγνοιτο. quaenam igitur illa ſunt, quorum euentus vos in diſcrimen coniiciat?

16. citat h. l. Hermogenes p. 334. Ariſtides p. 192.

19. δεῖ] praetuli δέῳ.

115. 22. δυνήσεσθε] dedi de meo ſenſu δυνήσεσθαι in infinitiuo, apto e praemiſſo φημὶ. aio, negatum vobis tum fore, vt faciatis.

23. τοσοῦτόν γε] praetuli τοσοῦτον ἔγωγε.

26. καὶ prius addidi.

27. στρατηγοῖς] praetuli στρατιώταις, ob conſenſum librorum.

116. 6. citat h. l. Thomas M. v. τετυφωμένος.

Ibid. μήτε νῦν —] citat h. l. Ariſtides de D. C. pag. 252.

19. λωποδυτεῖν τὰ τῶν ἑλλήνων] priorem articulum expunxi.

21. celebris haec eſt controuerſia chronologica, de qua v. Palmer. Exercit. p. 624. et Corſinum.

27. τὸ ποιεῖν] articulum addidi. pro βέλεσθε poterat quoque pari iure βέλησθε et ἐβέλεσθε vſurpare.

117. 2. πάντες ᾤοντο δεῖν πολεμεῖν, καὶ οἱ μηδὲν — ἠδικημένων. καὶ πάλιν] v. πολεμεῖν a δεῖν ablatum poſui pone ἠδικημ.

15. ἔλαττον] praetuli ἐλάττονα in neutro plurali. poterat quoque ἐλάττον᾽ exarari, cum apoſtropho, vt fecit Wolf. Felicianus dedit ἐλάττω. quod perinde eſt.

17. ἀδὲ πολλοστὸν πέμπτον μέρος] expunxi voc. tertium, natum e varia lectione, libris aliis πολλοστὸν, aliis eius loco πέμπτον exhibentibus. quae ambae lectiones poſtmodum errore coaluerunt. vel debetur ſcholio neſcio cuius ſciti et ſubtilis hominis, dignum habentis, de quo admoneret, tredecim annos nondum eſſe quintam partem annorum 73. Verum hic non temporum ſpatia, ſed iniuriarum modi inter ſe comparantur. Poteſt quoque fieri, vt ſciolo illi, cui vitioſa lectio h. l. debetur, illa Demoſtheni crebro vſurpata verſa-

verſaretur in memoria dictio, ἐδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαβεῖν.

19. Hermogenes p. 342. τῇ μεθόδῳ χρῆται τῇ παραλειπτικῇ, καὶ ἐδὲν ἧττον λέγει τὰ πράγματα. οἷον· — Ὄλυνθον μὲν δὴ etc. Ariſtides de D. C. περιβολὴν ἔν ποιοῦσιν αἱ τοιαῦται [ſcil. παραλείψεις] ἐν τῷ ἀορίστῳ. αἱ δὲ κατ' εἶδος παραλείψεις· οἷον· Ὄλυνθον μὲν δὴ καὶ Ἀπ. citat item Dionyſ. Halic. T. II. p. 195. vlt. et Stephanus Byz. p. 119. edit. Berkel. v. Ἀπολλωνία. et Strabo p. 182. 10. ὡς ἔτως ἠφανίσθαι φησὶν, ὥστε μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκίσθησαν, γνῶναι ἄν τινα ἐπελθόντα.

22. ᾠκίσθησαν] praetuli ᾠκήθησαν.

24. citat h. l. Harpocr. v. ἔθνος.

25. τὰς πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] nullus equidem dubito, καὶ tollendum hinc eſſe. nonne ciuitatibus graecis eripuit τὰς πολιτείας ciuilia cuiusque iura formasque gubernationis et conuictus, quibus earum quaeque ſolebant antehac vti. nec male Dionyſius Halic. T. II. p. 194. 10. haec tria vocabula τὰς πόλεις καὶ omittit, quo ſententia ad ſolam Theſſaliam reſtringatur.

26. αὐτῶν παρῆνται] praetuli αὐτῶν περιῆνται. ſed operae typographicae me inſcio et inuito περὶ perperam geminarunt. quod vitium tolli velim. Harpocrat. h. l. citans τὰς πολιτείας αὐτῶν ἀφῆνται exhibet.

Ibid. κατέσησε] praetuli e Dionyſio καθέσακε. nam perſaepe perfectum quoque verbi καθίημι reperitur pro tranſitiuo vſurpatum, h. e. vt ſignificet, non *ſteti*, quae ſignificatio ei eſt propria et vſitata, ſed etiam *collocaui*.

pen. citat h. l. Ariſtides p. 174.

118. 4. Alexander de figuris p. 42. Ἐπιτροχασμὸς — τὰ πολὺ διεξηνότα συνάγει, καὶ ἀξιοπιστίας ἕνεκα

ἕνεκα λέγεται. ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικὸν. ἀλλ' ἐφ' Ἑλλήσπ. — πρώην. Aristides de D. C. p. 190. σχῆμα δὲ καὶ τοῦτο τῆς σεμνότητος, καὶ τὸ ἀσύνδετα παρατιθέναι τὰ νοήματα, ἐφεξῆς ἐπιτιθέντα ἀλλήλοις. οἷον· ἐφ' Ἑλλήσπ. — χωρεῖ τὸ ἀνθρώπ8. item p. 270. Schol. Hermog. p. 399. τὸ ἐπιτρέχον [v. Hermog. p. 283. 16.] καλεῖται καὶ κατ' ἐπιδρομὴν, ἀπ' ἐννοίας μεταπηδῶν εἰς ἔννοιαν. οἷον· ἀλλ' ἐφ' Ἑλλήσπ. —

118. 13. num ἐδυνάμεθα in imperf.

18. σκοπῶν et πράττων] imo vero σκοπεῖν et πράττειν. qui infinitiui apti sunt ex ἐγνωκὼς. fixo hoc penes vnumquemque sedente, vt neque consulat, neque agat hoc, vt Graecia salua sit.

19. περίοδος ἢ καταβολὴ] non inusitata quidem bonis auctoribus est verborum copia, vt vocabula concumulent finitimae et paene eiusdem significationis, possit tamen rursus etiam fieri, vt duo illa vocabula περίοδος ἢ non oratori, sed scholiastae debeantur. citant h. l. Harpocrat. v. καταβολὴ et περίοδος, item Aristides de D. C. p. 186. cuius haec sunt verba. ἔτι δὲ καὶ τὸ εἰκόσι χρῆσθαι σεμνότητα καὶ ἀξίωμα ἔχοντα τὸν λόγον ἐργάζεται. οἷον· ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ περίοδος — ὐδεὶς ἀγνοεῖ.

pen. ἄξιος] dedi de meo sensu ἄξιον in accusatiuo, qui aptus est ex ὑπέλαβεν. nam alias constructio labat, quae haec est. ὥσπερ ἄν τις ὑπέλαβεν — ἄξιον μὲν εἶναι τὸν τοιοῦτον υἱὸν μέμψεως — ὃ μέντοι ἐνεῖναι λέγειν, ὡς ὃκ ἔσι προσήκων. perinde quis hoc de negotio statuat, ac si de filio familias — statuat, eum in hoc quidem esse reprehendendum — verumtamen ideo non licere negare ipsum eorum esse cognatum —

vlt. προσήκων] subaudi ὧν εἰς τὰ κτήματα τοιούτων ἠδίκει.

Ibid. τούτων] id est τούτων τῶν κτημάτων, περὶ ἃ ταῦτα ἐποίει. negare eum cognatum eorum esse, quorum

quorum rem familiarem ita laceret, neque haeredem esse eius patrimonii, in quod ita grassetur. vulgatae sic l. h. exhibent. τούτων ὧν, ταῦτα ἐποίει. ego aliter distinxi, et e participio ὤν effeci articulum ὧν. quod ob diuersas rationes modo masculini generis est, modo neutrius. nam quatenus ad προτήκων refertur, explicari debet per περὶ οὗ. quatenus autem refertur ad κληρονόμος, accipitur pro περὶ ὅ. quia τούτων τῶν χρημάτων subauditur.

119. 1. οὐκ εἶναι] praetuli οὐκ ἐνεῖναι ob consensum librorum.

9. citat h. l. Scholiastes Aphthonii p. XVIII. 14. Scytha, Cappadox, Thrax, Phryx, Aegyptius seruus qui esset, is honeste saltim seruiebat. nam ex his populis mancipia sua petebant Athenienses. E Macedonia autem nulla exportabantur. Hoc nequius interpretatus Demosthenes, colligit, tam improbos esse natura Macedonas, vt nemo Athenis illinc habere velit seruum; et Macedonici generis seruos omnium seruorum esse nequissimos et teterrimos.

10. Aristides p. 266. σφοδρότητός ἐστιν, ὅταν τις ὑπεραγανακτῇ. οἷον· τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ. τοῦτο γὰρ ἤδη τοῦσχατόν ἐστι. [v. p. 119. vlt.] καὶ πάλιν· τῆς ἐσχάτης ὕβρεως οὐδὲν ἐλλείπει.

11. ad πόλεις addidi ἑλληνίδας, non quo necesse id esset, nam πόλεις nullae aliae sunt, quam graecae ciuitates, legibus constitutae aliisque humanitatis artibus excultae. Proprie barbaris πόλεις nullae sunt. Sed ob consensum librorum.

21. τῶν Ἐρετριέων] praetuli τὸν Ἐρ.

120. 1. citat h. l. Harpocr. v. Λευκάς. et v. 3. voc. Ἐχῖνος.

4. συμμάχους ὄντας] subaudi ἑαυτοῦ. quamuis socii sibi essent. In vulgatis haec misere confusa leguntur.

tur. συμμάχους ὄντας οὐχ ὑμῶν; quasi hoc diceret orator. cum socii essent, nonne vestri? deinde ἐῶ τἄλλα. ἀλλὰ Χερρονήσου — sed, sepositis tantisper et pro parenthetis habitis, quae sunt, verbis illis (ἐῶ τἄλλα. ἀλλὰ) constructio haec est. οὐχὶ Καρδίαν ἔχει, ὑμῶν ὄσαν, id est ὑμετέραν ὄσαν — nonne Cardiam, vestri iuris oppidum, nunc tenet, oppidorum Cherrhonesi amplissimum? nam reliquas iniurias, quibus vos affecit, nunc silens praeteribo. verum tamen, vt hoc vno mihi liceat exemplo vti, non Cardiam habet, quae vestra est de iure?

120. 7. celebrem hunc in scholis grammaticorum locum citat Harpocr. v. μαλακίζομεν, aiens aliam quoque in libris dem. versari lectionem, μαλακιόμεν puta. v. Vales. et Gronou. ad locum. citat item Aristides p. 176.

9. non de nihilo videtur esse, bonos libros in ἀδικοῦντι consentire. quamquam non video, qui locus hic esse possit datiuo, nisi statuamus, pone ἀπιστοῦντες deesse πιστεύοντες. diffidentes mutuo, alii aliis; at Philippo fidentes, communi omnium hoste et vexatore.

10. ἐπειδὰν ἑνὸς ἡμῶν] praetuli ἐπειδὰν καθ' ἕνα ἡμῶν.

11. γένηται, τὶ ποιήσειν] expunxi τὶ, quia modo loco suo praecessit.

Ibid. τὶ ἓν αἴτιον τούτων] Aristides p. 176. εἶτα ἡ αἰτιολογία ἐπὶ πᾶσι. τὶ ἓν τὸ αἴτιον τούτων; ἐνταῦθα πρόσεχε ἤδη τῷ τῆς ἀποστάσεως σχήματι. σαφηνείας γὰρ ἕνεκά σοι πάντα πρότερον ἐπεξῆλθον. εἰ μὲν συμπλέξας τὸ κατασκευαστικὸν νόημα ἐβούλετο ἐξενεγκεῖν, ἕτως ἂν ἐποίησεν· ὅτι ἐκεῖνοι μὲν τοὺς παρὰ τῶν ἄρχειν βουλομένων, ἢ διαφθείρειν τὴν ἑλλάδα χρήματα λαμβάνοντας ἅπαντες ἐμίσουν. ἕτος δὲ οὐχ ἕτως. ἀλλὰ διακόψας τὴν συμπλοκὴν τῶν νοημάτων καὶ ἀποστήσας ἀπὸ τοῦ συνῆφθαι αὐτὸν αὑτῷ, εἰς ἀρχὴν ἀναγαγὼν λέγει· ἦν τι

ἦν τι τότε, ἦν, ὦ ἄνδρες ἀθ. ἐν ταῖς τῶν πολλῶν διανοίαις. τὶ ἂν ἦν τοῦτο; τὸς παρὰ τῶν ἄρχειν βυλ. —

120. 12. post λόγυ videtur γε deesse.

16. Aristides p. 188. l. h. cum altero, qui est p. 71. circa finem, comparans sic ait. ὅμοιον δὲ τούτῳ κἀκεῖνο· ὃ καὶ τῶ περσῶν ἐκράτησε πλήτυ — ad πράγματα. καὶ τοσούτων προεκκειμένων ὅπως εἴρηται τὸ τί· ἀλλ' ἐπαναλήψει χρησάμενος νῦν εἰσάξει· τὶ ἂν ἦν τοῦτο; εἶτα τὸ εἰσαγόμενον καθ' ἑαυτό. ὡς ἐκεῖ ἀπιςία, ὅτως ἐνθάδε τὸς παρὰ τῶν ἄρχειν βυλομένων — ἅπαντες ἐμίσουν.

21. ἀλλ' ὅτι τὸς] praetuli ἀλλὰ τὸς.

121. 11. καὶ τριήρεις] haec duo vocabula addidi.

18. ἄνω] praetuli ἄνωθεν.

20. citat h. l. Aristides p. 190.

pen. τῶν ἀθηναίων] praetuli τῦ ἀθ. citat h. l. Harpocr. v. ἄτιμος.

122. 2. tangit h. l. Aristides p. 194. ὁ Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ Ἄρθμιος ἐκολάσθη, ἐπειδὴ διέφθειρέ τινας χρήμασιν ἐν Πελοποννήσῳ· ὁ δ' ἐν γένει εἰπὼν, ὅτι χρυσίον ἐκόμισε παρὰ βασιλέως, σεμνότητα εἰργάσατο.

Ibid. ἐκ ἀθήναζε] non in ipsa stela fuerunt haec verba exarata, sed ab oratore, interpretationis gratia, et quo rei vim adderet, addita. Arthmium, qui non Athenienses ipsos, sed solummodo Peloponnesios quosdam, hoc est extraneos, largitionibus, tam severa animadversione prosecuti. Quid hos putas in eum fuisse decreturos, aliumve similem, si quis Athenienſium ipsorum quemquam hac fraude aggressus esset? Nam si verba ἐκ ἀθήναζε partem stelae facis, exsistet criminatio Athenienſium, qua non alia possit excogitari invidiosior, neque atrocior. Dicerent enim sic: aurum Persicum non Athenas attulit, sed in Peloponnesum. ideo vlciscendus est; quod si nobis detulisset, honoribus

bus eum ſummis fuiſſemus proſecuturi. Quaequae alia poſſit dici foedior et impudentior cupiditas!

122. 11. citat h. l. Harpocr. v. ἄτιμος p. 32. 1. ed. Gronou. Idem eſt ac ſi dixiſſet, αὕτη δὲ, ἡ ἐνταῦθα λεγομένη ἀτιμία, οὐκ ἔστιν ἡ ἁπλῶς καὶ κοινῶς ἅπασι λεγομένη ἀτιμία.

14. id eſt, ἀλλ' ἡ σήλη ὃ λέγει τὸ δεῖν τὸν Ἄρθμιον μηδενὸς τῶν κοινῶν Ἀθήνησι δικαίων μετέχειν, ἀλλὰ τοδὶ λέγει. hic tacite penes ſe lector quisque inſiſtet pauliſper, et velut a nouo exorſus ſic tum perget. ἐν τοῖς Φονικοῖς νόμοις.

15. διδῷ] ſcil. ὁ νομοθέτης. legislator, Draco. δίκας vncis incluſi, quoniam cum δικάσασθαι conſtare nequit, ſed alterutrum certe tollendum eſt. videtur in aliis δίκας φόνε fuiſſe, ſine δικάσασθαι, in aliis φόνε δικάσασθαι, ſine δίκας. deinde ambae lectiones colliquatae eſſe. iis de homicidis, quorum cauſa, aut quorum in gratiam legislator actiones caedis nullas dat.

16. ἀλλ' εὐαγὲς ἢ τὸ ἀποκτεῖναι] ſubaudi τὸν τοιοῦτον φονέα. tum καὶ non eſt copula, ſed pars legis, cum formula legis recitata, tametſi καὶ h. l. in conſtructione redundat. In contexto legis, cum integram formulam coram oculis habes, καὶ non redundat. at hic, in particula legis excerpta, redundat. Et hoc pacto aliena verba recitare penes nullos non, nuſquam non in vſu fuit. In vulgatis legitur εὐαγὲς ἦν. ego imperfecto ſubiunctiuum ſuffeci. ob praemiſſum διδῷ.

17. τοῦτο δὴ] praetuli τοῦτο δὲ.

21. ὠνεῖται ἢ διαφθείρει] ſuntne haec duo diuerſa, an poſterius prioris ſcholium eſt? Si differunt, videtur prius rem perfectam indicare, poſterius ſolummodo tentatam et inchoatam. Sed vereor, ne videar quibusdam nimis ſubtiliter argutari. An ἓν διὰ δυοῖν eſt et nihil aliud ſignificat, quam largitionibus ad perfidiam

fidiam patriaeque proditionem corrumpere. praeferam posterius.

122. pen. *περὶ πάντων*] non admodum placet *περὶ*, in quo aut *περιφανῶς* latere videtur, palam, aut *παρ-ιόντα*, progressum ad vos in concionem et agentem vobiscum. h. e. vos aperte in os obiurgare.

vlt. *παραπλησίως*] scil. *ὑμῖν ἔχουσιν*. pari pacto sese habent reliqui quoque graeci, atque vos habetis.

123. 1. *καὶ ἅπαντες*] copulatiuam addidi.

3. malim sic discerni. *τίνος*; sed ecquod est illud salutare consilium? *εἴπω*; dicamne?

4. *ἐκ τῆς γραμματείας ἀναγίνωσκε*] imo vero *ἀνα-γνώσκει*. in indicatiuo. nam hic est titulus. Orator scribae si hic imperaret formulam recitare, nil vteretur illis *ἐκ τῆς γραμματείας*, sed nude, et destricte diceret *ἀναγίνωσκε*. Manifestum est, illa *ἐκ τῆς γραμματείας* esse partem tituli. qui sic est concipiendus. *ἐκ τῆς γραμματείας*. de schedio vel pittacio recitantur insequentia. *ἀναγινώσκει*. Scriba iam recitat. recitata autem formula ipsa, pro more, deest. post haec vocabula addunt vulgatae adhuc *Ἀνάγνωσις γραμματείας*. quasi hic verus titulus esset. verum absunt illa a plurimis et optimis libris. quapropter deleui. Vniuerse mirifice me perturbat hic titulus, qui ab hoc loco est alienissimus. Rationes pecuniariae, plebiscita, testimonia, leges, et alia talia documenta causae, solent ab oratoribus recitanda tradi scribis, et ab his recitari. Ecqui autem vnquam fuit vnus orator omnium, qui, quorum auctor populo fieri vellet, ea non ipse ore suo inculcaret, sed de scripto recitanda scribae traderet. Eiusmodi auctoritatum ea est natura, vt ore alieno prolatae, praeterquam eius, a quo proficiscantur, prorsus exspirent, atque irritae occidant.

14. *ὑποδεδωκέναι*] *decreuisse*. imo vero *increuisse*, *ἐπιδεδωκέναι*. quod praetuli. artes enim omnes quo

diutius et crebrius et diligentius exercentur, hoc propius ad fastigium perfectionis ascendunt. Et aduersatura foret oratoris sententiae vulgata. Hortaturus ad assiduitatem et vigilantiam et contentionem neruorum omnium Athenienses, ipse sese subuerteret, atque rideretur, si sic argueret. olim difficile maioribus vestris erat cum Lacedaemoniis bella gerere. quia ratio bellandi, qua Lacedaemonii vtebantur, multo erat et callidior, et rebus omnibus formidolosior, quam qua nunc Philippus vos impugnat. Artes bellicae hodie decreuerunt, in desuetudinem venerunt, frigent, iacent. Imo vero, ratio vetusta bellandi ad nouam se habet, vt ludicrae puerorum dimicationes ad virorum acria certamina, artes belli ad summam subtilitatis perductae sunt, quae olim agrestes et prorsus cascae, ἀρχαῖαι erant.

123. 16. τὴν ὡραίαν αὐτὴν] ipsam solam aestiuam tempestatem, qua coeli clementia sinit homines sub dio versari. ἡ ὡραία, scil. ὥρα τοῦ ἔτους, bellissima et maturrima anni tempestas, quae profert omnia ad τὴν ὥραν perfectionem percocta et maturata. Destituebat h. l. bonum Wolfium memoria.

17. ἂν addidi.

18. ὁπλίταις] sola pedestri militia, quae, quod grauis et lenta est, late excurrere, incendiaque stragesque late circumferre nequit, ideo minus est metuenda, quam equestris. deinde nil vtebantur Lacedaemonii mercenariis militibus, sed solis ciuibus, quibus diu domo abesse soloque hostili continenter incumbere non liceret. praeterea tantus esse numerus ciuium in castris agentium esse non poterat, quantum mercenariorum contrahere potest, si cui numorum satis suppetat; praesertim cum parti ciuium alteri domi remanendum sit, ad patriam tuendam, altera in aciem exeunte.

123. 20.

123. 20. citat h. l. Harpocr. v. ἀρχαίως.

124. 3. αὐτῷ addidi.

5. προέσθαι] praetuli προσέσθαι. quamquam vulgata quoque facile defendatur.

8. citat h. l. Etymolog. M. v. ἐκτραχηλισθῆναι.

10. idem eſt ac ſi plenius dixiſſet οὐχὶ δεῖ συμπλακέντας ὑμᾶς Φιλίππῳ, διαγωνίζεσθαι αὐτῷ. cauere oportet, atque hoc machinari, vt domi eum ſuae retineatis conſtrictum, atque prodire impeditum, nequaquam vero cum eo acie congredi, qua ſalutem veſtram in diſcrimen ſitis daturi.

16. locum hunc canoni Auguſtani primi accommodaui. vulgata ſic dat. ὃ μόνον δὲ δεῖ ταῦτα γινώσκειν, ὅδε τοῖς ἔργοις ἐκεῖνον ἀμύνεσθαι τοῖς τῆ πολέμῳ. ἀλλὰ καὶ τῷ λογ.

22. ὃ μὰ τὸν Δ.] praetuli de meo ὃ δ' μὰ τὸν Δ. inueniens in Auguſtano δ' ſine ὃ. ſic ambo iſta copulaui.

125. 9. τινὲς δὲ τῆ βελτίστῃ] ſubaudi μέρεσ κοινωνοὶ. nonnulli parte cum meliore facientes. Sola Felicianea dat τινὲς δὲ ὑπὲρ τῆ βελτίστῃ. ſubaudi μέρεσ μαχόμενοι. quod nihilo vulgata neque melius, neque deterius eſt. Solam aio. nam Paulina quidem et Wolfiana idem e Felicianea reddiderunt, verum huius vmbrae quod ſunt, eo auctoritate carent, et in numero editionum in cenſum non veniunt.

Ibid. δουλεύσουσιν] praetuli δουλεύσωσι. non admodum graui de cauſa, (et nunc facti poenitet.) nam vulgata perinde bona eſt, et erunt adeo, qui eam praeferant, poſtquam Daweſius et Toupius planum fecerunt, Atticos amare ὅπως cum indicatiuis copulare.

22. μᾶλλον δὲ τὰ πάντα] articulum addidi.

126. 6. citat h. l. Harpocr. v. Εὐφραῖος. poſt ἄνθρωπος ad ſenſum nil deeſt. Suſpicor tamen nihilo minus, μέτριος, vel ἐπιεικὴς, vel tale quid deeſſe.

126. 7. ἐνθάδε οἰκήσας] dicitur enim aliquamdiu Platonem frequentasse.

14. citat h. l. Harpocr. v. πρυτανεύοντα. vbi πρυτανευόμενοι interpretatur per διοικούμενοι καὶ διατρεφόμενοι. nam sic ibi leg. est, non vt vitiose ibi vulgo circumfertur διαιρεφ. alimentis aliisque vitae quotidianis necessitatibus instructi a Philippo.

18. citat h. l. Alexander de figuris p. 66. vbi pro verbis τοῖς μὲν ἐκ ὠργίζετο dat editio Aldina καὶ τοῖς μὲν ὅμως ὠργ. vnde suspiceris, in libris quibusdam Dem. olim fuisse τοῖς μὲν ἐδαμῶς [vel ἐδ' ὅλως] ὠργίζετο.

24. duo vocabula τῷ φόβῳ addidi.

127. 9. duo alia νῦν ἐστι addidi. id est νῦν γίνεται.

18. vocabula καὶ ἐλύπην ἐδέν addidi, et versu proximo 19. addidi προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι.

25. citat h. l. Harpocr. v. δυσωπεῖται. interpretans per φοβεῖται. atqui sic discriminis nil video inter ἐρρωδῶ et δυσωπεῖται. sententia est. non metuo quidem illos, verumtamen reuerentia et pudore eorum comprimor, conticesco.

27. citat h. l. Harpocr. v. ὑπάγειν.

Ibid. Aristides de D. C. p. 200. βαρύτητος δὲ καὶ τὸ ἀπεύχεσθαι τὰ ἄτοπα. καίτοι μὴ γένοιτο — ad ποιῆσαι Φιλίππῳ, subaudi πρὸς χάριν.

128. 1. αὐτῶν addidi.

2. Aristides de D. C. p. 200. pen. κατὰ δὲ σχῆμα ἔτω βαρύτης γίνεται, ὅταν τις τῷ τῆς διανοίας σχήματι χρῆται. οἷον· ὅμοιός γε, ὦ γὰρ Σόλων νομοθέτης καὶ Τιμοκράτης. καὶ πάλιν· καλήν γε οἱ πολλοὶ ἀπειλήφασιν Ὠρεστῶν χάριν etc.

4. ὁ τῶν Ἐρετριέων] posteriorem articulum addidi.

10. καὶ addidi.

14. ἐκεῖνο] praetuli κἀκεῖνο.

16. citat h. l. Hermogenes p. 264. et 348. vbi sic ait. καθόλου τὸ χωρὶς κατασκάσεως εἰς ἀρχὴν ἀτυνδέτως ἀνάγειν

ἀναγειν τὸν λόγον, ἐνδιάθετον καὶ ἀληθινόν. οἷον· νὴ τὸν Δία, ἔξεστι γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. εἶτα ἐξ ἐπεμβολῆς, ἃ κατασκήσας, ἐπήγαγεν ἀσυνδέτως καὶ σφόδρα ἐνδιαθέτως· πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν Ὀλύνθιοι· — καὶ τὸ ἐφεξῆς δὲ τοιοῦτόν ἐστιν. ἀλλα τὶ τούτων ὄφελος. εἶτ' ἐπήγαγεν ὁμοίως ἐξ ἀσυνδέτου, μὴ κατασκήσας, σφόδρα ἐνδιαθέτως· ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος — ad μάταιος ἡ σπουδή. Citat item Stobaeus p. 377. 38.

128. 21. addidi γὰρ ex Aug. primo, cuius penes me magna est auctoritas. verum ex praecepto Hermogenis modo recitato debueram omittere.

129. 1. χειροτονήσετε in futuro] praetuli χειροτονήσατε in imperatiuo.

3. τριήρεσι, καὶ χρήμασι] copulam addidi.

6. αὐτοὶ addidi.

17. αἱ περὶ] articulum de meo addidi.

18. citat h. l. Harpocrat. v. Ἡγήσιππος.

25. προεμένους] praetuli προϊεμένους, ob insequens περιορῶντας.

130. 6. ἀγαπητὸν] imo vero οὐκ ἀγαπητὸν. non decet vos hoc satis habere, in eoque gratanter acquiescere, si hi populi ipsi suo Marte salui sospitesque euadant, nullis alienis opibus adiuti; sed hoc vobis agendum est, hoc vestram personam decet, vt eos periculo eripiatis vestris armis et opibus studiisque.

11. ὃς δὲ μή ποθ'] praetuli ὃ μή ποθ'. nescio, an nunquam inuenturus sit eum, qui vices eius obire, eius partibus defungi haud recuset.

Varietas lectionis ad orationem Philippicam tertiam.

Oratio haec, vulgo tertia dicta, incipiens a verbis πολλῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. in Bauarico inscribitur *secunda*. Verum secunda iam praecessit, in illo codice etiam *bis*, in capite et in calce, secunda appellata. Suidae in v. Ἐχῖνος Philippica quinta.

109. Argumenti v. 4. *βασιλέα*] *γρ. μακεδόνα* Leſſing.

pen. *ἐπικεκραμένως*] *ἐπικρέμασθαι* Aug. ſecundus. forte voluit *κινδύνως μεγάλως* in accuſ. plur.

110. 1. orationis ipſius. *ἄνδρες* deeſt Harley.

Ibid. *λόγων*] a noua manu ſuperſcriptum eſt in Aug. tertio. Citat h. l. Dionyſius Halic. p. 162. et 167. in fine.

4. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Aug. ſecundus.

Ibid. *ἀλλὰ* abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. *ἄλλως*] *πλείστως* Leſſing.

Ibid. *ἕλληνας* abeſt ab exemplo Dionyſii.

5. *εὖ* abeſt a Bauarico. eius loco dat Harriſ. *ἂν*, et ſequens *ὅτι* omittit.

Ibid. *γ'* deeſt Harriſon.

6. *καὶ λέγειν*] *λέγειν τε* append. Francfurt. *δεῖν* abeſt a Dionyſiano exemplo. et *ἅπασι προσήκειν*. pro *προσήκειν* Harley. dat *διαπροσήκειν*.

9. *καὶ προειμένα* abſunt a Pariſino quinto. *προειγμένα* dat Aldina Taylori.

10. *βλάσφημον εἰπεῖν ἢ* Aldina Taylori.

11. *παριόντες*] *παρόντες* ſolito errore Auguſt. ſecundus, app. Francf. codex Obſopoei. v. p. 112. 7.

12. *ὧν* etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed ſecunda manus *ἅ* ſuperſcripſit.

13. *ἡγοῦμαι*] *ἡγούμην* Pariſ. quintus. vulgatam dederat prima manus in Aug. tertio, ſed corrector emendauit *ἡγούμην*.

Ibid. *νῦν διατεθῆναι*] *νῦν αὐτὰ διατεθῆναι* Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Harriſon. Augg. primus et tertius. ſed in hoc *αὐτὰ* erat a ſecunda manu ſuperſcriptum, vt inſerendum. in Harley. eſt *νῦν αὐτὰ διαθεῖναι* in actiuo.

14. *ἔστιν αἴτια*] *ἐστὶ τὰ αἴτια* Felicianea et Aldina prior. poſterior vero cum Harriſon. et Harley. vulgatam dat.

110. 16. ἐξεταζητε] ἐξεταζετε Aldus. Sed correxit annotator in Aldina Taylori.

17. εὑρησετε] ita et Harriſ. et Harl. εὑρησητε ed. Wolf.

Ibid. τὰς] τᾶ χ. P. Manut.

18. προηρημένως Harriſon.

21. ἐκεῖν] ἔκεινν Pariſ. ſecundus et tertius. Aldus.

22. δεῖν abeſt ab edd. Aldi et P. Manutii. ſed addit Obſopoeus e ſuo codice, item emendator Leſſingianus. τὰς ἐν τοῖς πράγμασιν dat Aldina Taylori.

111. 1. τᾶτ' ἔσαι] τότε ἔσαι Aug. primus.

3. τῆς ταραχῆς] τῶν κακῶν Augg. primus et ſecundus, Pariſ. octauus, Harley.

4. ὑμᾶς abeſt a Pariſ. quinto et Aldina Taylori, et Harriſon.

6. μοι deeſt Harriſon.

Ibid. διὰ abeſt ab ed. Pauli Manutii.

10. αὐτοῖς] αὐτῆς Augg. primus, ſecundus, tertius, Bau. Aldus. vnde repetiit index Lambini. et ſic coniecit Wolf. quoque.

19. λέγω] λέγειν Aug. ſecundus.

Ibid. τοῖς πράγμασι] τῇ πόλει Pariſ. quintus, Harley. Augg. primus et ſecundus, item margo Bauarici cum γρ.

20. ἐθελήσετε] ita et Harl. pro ἐθελήσητε, quod exhibet ed. Wolfii.

23. βούλησθ'] βούλεσθε Aug. ſecundus.

Ibid. πάντα ταῦτα] inuertunt Augg. primus et ſecundus. et Aldina Taylori. Harleyanus ſic locum exaratum et diſtinctum exhibet, βούλησθ' ἔτι πάντες, ταῦτα ἐπανορθ. ſi vos omnes velitis factu neceſſaria facere. ſed tum ἔτι redundet.

vlt. προσήκει] προσῆκον ἦν Aug. ſecundus.

112. 1. διέκειντο Ald. Tayl.

Ibid. ἂν deeſt Harl.

2. ὑμετέρας] ἡμ. Aug. ſecundus.

112. 3. καὶ τῆς ἀμελείας absunt a Paris. quinto, Aug. primo et Harley.

5. ἀλλ' οὐδὲ κεκίνησθε] ἀλλ' abest ab Aug. secundo, et Bauarico, sed huic noua manus superscripsit. ἀλλ' οὐδὲ κεκίνησθε. εἰ κεκίνησθε. P. Manut. Sed appendicem hanc vel mendam potius editionis Paulinae repudiandam censet Wolf, qua etiam Felicianea caret.

Ibid. ὁμολογῶμεν] ὡμολογῶμεν (in imperfecto) Bauaricus, Aug. primus, index Lambini.

7. ἔδει] abest a Bauarico.

Ibid. παριόντα] παρόντα Paris. tertius.

8. ἢ abest ab Aug. primo, et Harley.

9. αὐτὸν abest ab appendice Francfurt.

Ibid. ἀμυνώμεθα] ἀμυνάμεθα Harris.

10. ὥστε deest Harley.

13. ἡμῶν] ὑμῶν Harrison.

15. τούτῳ] τούτων Aug. primus, Harley.

16. ἀμυνώμεθα] ἀμυνώμεθα Paris. secundus, margo Bauarici, index Lambini.

Ibid. γράψας τις καὶ συμβουλεύσας] γράψας καὶ συμβουλεύσας τις Aug. primus, et Harley.

18. δὲ] δὴ Aug. primus.

19. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. secundus et Harrison.

Ibid. βουλεύεσθαι] βουλεύασθαι Pariss. secundus et tertius. Aug. tertius. Bauaricus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

20. εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄγειν δεῖ] εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖ Augg. primus et secundus. index Aldi. vnde repetiit index Lambini. περὶ τὸν (sic, si recte enotatum est) πότερον εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖν Harleyanus.

21. ἡμῖν] ὑμῖν Harrison.

22. ἄρξωμαι] ita et Harley. ἄρξομαι ed. Wolf.

Ibid. ἐγωγε] ἐγὼ δὲ appendix Francfurt.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. tertius.

112. 24. citat h. l. Ariſtides T. p. 194.

25. αὐτὸν] αὐτῷ Harley.

26. τὸ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. tertius et quintus. Aldus, P. Manut.

pen. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Augg. primus et ſecundus.

Ibid. εἰρήνην ἄγειν, εἰ βέλεσθε] εἰρήνην εἰ βέλεσθε ἄγειν Harl.

113. 2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Harriſ.

4. ἄγειν abeſt ab Aug. ſecundo et ed. Feliciani. Annotatio Wolfiana ad h. l. videtur fons eſſe, vnde manarit illud in indice Lambini, γρ. εἰρήνην εἶναι λέγει. non haec lectio librorum demoſthenicorum, ſed coniectura a Wolfio mutuo ſumta videtur eſſe.

5. ἀναλισκομένων] ἁλισκ. ſimplex Aug. primus.

6. αὐτὸν] αὐτὸς Augg. primus, ſecundus. Aldus, P. Manutius. ed. Wolfii, codex Obſopoei et app. Francfurt. et Aldina Taylori, vulgatam dant, vtramque Bauaricus. ἀφ' ὑμῶν dat Ald. Tayl.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. quintus. Aug. primus.

Ibid. μὴ deeſt Harriſ.

8. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

Ibid. πάντων] ἁπάντων Harl.

9. βαδίζῃ] βαδίζει Aug. tertius.

11. πεποίηκε δεῖ] πεποίηκε τοῦτο δεῖ appendix Francfurt.

12. γὰρ abeſt ab editione Baſil. prima, et ab ed. P. Manut.

14. αὐτὸν] αὐτὸς Pariſ. tertius.

18. συμμάχους ἐποιεῖτο καὶ φίλους] συμμάχους καὶ φίλους ἐποιεῖτο Augg. primus et ſecundus, et Harl. vocabula duo καὶ φίλους abſunt ab Aug. tertio, ab Harriſ. a Pariſſ. ſecundo et tertio, et a Bauarico. Etiam

in Aldina Taylori duo vocc. καὶ φίλες punctis ſubnotata ſunt. appendix Francfurtana dat ſic. ἐπορεύετο καὶ πρέσβεις Φωκέων συμμάχες καὶ φίλες.

113. 19. πορευομένῳ] πορευόμενοι Aug. tertius.

20. Θηβαίοις] Θηβαίες Pariſ. tertius.

24. τετοισὶ] τετοισὶν Aug. ſecundus.

Ibid. ἐπισκεψομένες] ἐπισκεψόμενος Aug. tertius.

Ibid. τὲς ϛρατιώτας πεπομφέναι] πεπομφέναι τὲς ϛρατιώτας Harl.

26. ϛασιάζεσιν ἐν αὐτοῖς. συμμάχων] ϛασιάζεσι. συμμάχων. omiſſis intermediis Aug. primus. αὐτοῖς cum aſpero dat Aug. tertius.

pen. εἶτ' οἴεσθε, οἱ μὲν ἐδὲν ἂν αὐτὸν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν] ſic Bauarici quoque dat textum, ſed margo ſic. γρ. εἶτ' οἴεσθε αὐτὸν οἳ ἐποίησαν μὲν ἐδὲν ἂν κακὸν. αὐτὸν κακὸν ἐδυνήθησαν ποιῆσαι Harriſ. Locum hunc citat Dionyſ. Halic. p. 108. 26. et 163. 6. οἴεσθε, εἰ οἱ μὲν Dionyſius p. 108. ſed p. 163. conſentanee cum vulgata. ſunt et alia in illo priore Dionyſii exemplo a vulgari diſcedentia. vt εἰ οἱ μὲν αὐτὸν ἐδὲν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν, αὐτοὶ δὲ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως, τὲς μὲν ἐξαπατᾶν. et v. 5. πολεμῆσαι. Conf. etiam p. 168, 22.

114. 1. μὲν ἐξαπατᾶν] μὲν αὐτὸν ἐξαπατᾶν Harley. et Aug. primus. ſed in hoc pronomen erat a ſecunda manu ſuperſcriptum.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Harl.

Ibid. ἑαυτὸν] αὐτὸν Aldus. P. Manut.

Ibid. ἑαυτῷ] ἑαυτῇ Pariſ. tertius. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus, P. Manut.

9. ἀφέληται Aldina Taylori. ſed ἀφέλοιτο Harriſ. et Harl.

12. ἄγοντ'] λέγοντ' Harriſ.

13. πολεμῆνθ' ἑαυτῷ] πολεμῆνται αὐτῷ Aug. primus. αὑτῷ Harl.

114. 13.

114. 13. *ἐδεἰς πε*] *ἐδεἰς δήπε*. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Pariſ. quintus. Augg. primus et ſecundus. Harl. Harriſ. *ἐδεἰς πω* Bauaricus. quae lectio etiam in appendice Francfurtana cum altera illa eſt annotata.

15. *ἐδὲ τῶν ἐν χερρονήσῳ νῦν ὄντων ἀπεσταλμένων*] *ἐδὲ τῶν ὄντων ἐν χερρονήσῳ νῦν ἀπεσταλμένων*. Augg. primus et ſecundus, et Harley.

16. *Σέρριον*] *Σέρρι* Harley.

18. *ἐξέβαλλεν*] *ἐξέβαλεν* Pariſ. quintus, Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. *ἐξέβαλλον* Harl.

Ibid. *ἡμέτερος*] *ὑμέτερος* Aug. primus, Bauar. et Harriſon.

19. *κατέσησε*] *ἐγκατέσησε* Augg. primus et ſecundus. Aldina Tayl. et Harl.

Ibid. *καίτοι ταῦτα*] *καίτοι καὶ τοιαῦτα* Aug. tertius. *καὶ τοιαῦτα* Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſecundus. Aldina Tayl. *τοιαῦτα ταῦτα πράττων* e ſuo codice retulit Obſopoeus.

20. haec vocabula *ὠμωμόκει*, vsque ad *εἰ μὲν γὰρ* v. 22. Harley. deſunt.

21. *δὲ*] *δαὶ* Bauar.

24. *μικρᾷ*] *γρ. μικροῖς* Pariſ. ſecundus, index Aldi et ed. P. Manutii. ſed huius index conſentit vulgatae. iidem auctores pro *μείζονος* dant *μείζοσι*. vtrumque dat Bauar. tam in illo vocabulo, quam in hoc.

25. *νῦν*] *ἂν* Aug. ſecundus.

27. *ὑμετέραν*] *ἡμετ.* P. Manut.

Ibid. *εἰσπέμπει*] *εἰσπέμπειν* Bauar.

vlt. poſt *πολεμεῖν* addunt *ὑμῖν* Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori, et Harley.

Ibid. *τοσόνδε*] *τοσόνδω* Aug. tertius. vtrumque dat Bauaricus. *τοσοῦτον* Aldina Taylori.

115. 1.

115. 1. ὁμολογεῖ ἄγειν] inuertunt Augg. primus et ſecundus, et Harl.

2. τὴν omittit index Lambini, et Harriſon.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. octauus, et Harl.

4. νῦν ἐπὶ Θράκην παριόντα] νῦν τὰ ἐν Θράκῃ ἐπιόντα Harley. Aldina Tayl. Pariſſ. quintus et octauus. Θράκης Augg. primus et tertius. Aldina Taylori item, vtrumque hoc, Θράκην et Θράκης, dat Bauar. ἐπὶ Θράκῃ (in datiuo) Harriſon.

5. σκευωρούμενα Ald. Tayl.

Ibid. μετὰ τῆς δυνάμεως] omittit articulum appendix Francfurtana.

9. τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσιν] τείχεσι προσαγ. (ſine aduerbio) Pariſ. octauus. Aug. primus, Aldin. Tayl.

11. citat h. l. Dionyſ. Halicarn. de ſtructura orat. p. 64. ed. Vpſon.

Ibid. κατασκευαζόμενος] παρασκ. Aug. ſecundus.

12. κινδυνεύσαιτ' ἄν] κινδυνεύσετε. ἄν Harley. Aug. primus. et Harriſ.

Ibid. ὑμῶν abeſt ab Aug. primo, et Harl.

15. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius, Aldus.

16. τἀκείνῳ] τὰ ἐκεῖνα Harl.

17. ἐφισάντα] ἱσάντα ſimplex Harl. Augg. primus, ſecundus. item Ariſtides T. p. 192. et Hermogenes Aldinus p. 334.

Ibid. κατασκευάζοντα] παρασκ. Aldina Tayl. appendix Francfurtana, Aug. tertius, Pariſſ. ſecundus et quintus. vtrumque Bauaricus.

18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. tertius. Aldus.

19. δεῖ] δέῳ Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, Aldina Taylori, et Harley.

20. ἔγωγ' αὐτὸν] ἔγωγ' ἂν αὐτὸν Aug. primus.

Ibid. ὑμῖν omittit Bauaricus, ſic verba dans ordinata αὐτὸν ὁρίζομαι πολεμεῖν. et ſic Harriſon. et Aug. tertius,

tertius, nisi quod mendose dat αὐτὴν. Appendix Francfurtana haec habet. [ἀπὸ ταύτης ἔγωγ' αὐτὸν ὁρίζομαι πολεμεῖν. et pro αὐτὸν quaedam exemplaria habent αὐτὸς.] pro αὐτὸν in schedis Taylori ἄν reperi ex Harley. annotatum.

115. 21. μὲν] καὶ Aldus, Felic. μὲν abest ab Harl. et Harrison. Augg. secundo et tertio. καὶ ἐὰν μὲν ἀμύνησθε Weimaranus. vulgata est in appendice Francfurtana et exemplo Lessing. et Ald. Tayl.

Ibid. σωφρονήσειν] σωφρονεῖν Harley. et Harrison. Pariss. tertius et quintus, Aug. primus. Aldina Tayl. vtrumque Bauar.

22. ἀναβάλησθε] ἐάσητε Paris. octauus, Harl. Aug. primus, index Aldi. ἀναβάλησθε Aldus, P. Man.

Ibid. βάλησθε] βάλεσθε Aldus, Felic. vulgatam dat Ald. Taylori.

Ibid. δυνήσεσθαι] δυνήσεσθε Harris. et Harl.

23. τοσοῦτόν γε] τοσοῦτον ἔγωγ' ἀφέσηκα Aug. secundus.

26. τούτοις] καὶ τούτοις Augg. primus et secund. et Harrison.

27. τοῖς ὅσιν ἐκεῖ νῦν στρατηγοῖς] τοῖς ἐκεῖ νῦν ὅσι στρατιώταις Augg. primus et secundus, et Harleyanus. Etiam Pariss. quintus et octauus dant στρατιώταις, item Aldina Taylori.

pen. ἀποστεῖλαι] καὶ ἀποστεῖλαι Aug. secundus.

Ibid. βουλεύεσθαι] βουλεύσασθαι Paris. quintus, Aldina Taylori.

vlt. τῶν abest ab Aug. secundo.

116. 1. ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ Harrison.

3. λογίζομαι] λογίζωμαι Harley.

4. πρόνοιάν τιν' ὑμῶν γ' αὐτῶν] πρόνοιάν γέ τιν' ὑμῶν αὐτῶν Aug. secundus.

Ibid. εἰ καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἄρα βούλεσθε] εἰ μὴ καὶ τῶν ἄλλων ἂν ἄρα βούλησθε Aug. primus. cum quo

quo ſecundus et Bauaricus, et Harley. in βέλησθε conſentit, et in ἂν ἄρα Aldina Taylori, Pariſ. octauus et Harriſon. appendix Francfurtana omittit ἄρα, praeterea annotans etiam βέλησθε in quibusdam libris legi.

116. 5. ποιήσησθε] ποιήσασθαι Pariſ. octauus. ποιήσεσθε Bauaricus, Harley. ποιήσασθε Aldina Tayl.

Ibid. ἂν] ἐὰν Harley.

6. λῃζεῖν] λοιδορεῖν index Aldinae.

Ibid. δοκῶ] δόξαιμι Thomas M. in v. τετυφωμένος.

7. δὴ] ἦν Pariſ. octauus, Aug. primus et ſecundus. Harley.

9. καὶ poſtremum abeſt ab ed. P. Manutii.

10. αὐτὰς] αὐτὸν Pariſſ. ſecundus, tertius et quintus. Aldina Taylori. αὐτὰς cum leni Aldus, P. Manut.

11. αὐτὸν]abeſt ab ed. P. Manut.

Ibid. ὅθ' ἕτω] ὅταν ἕτω Augg. primus et ſecundus, Harley.

12. πολλὰ] πολλῷ Harley.

13. ἂν deeſt Harley.

18. ἕκαστον abeſt ab ed. Aldi et ab appendice Francfurtana, et Harriſon.

19. τὰ abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item Bauar. et appendice Francfurtana.

Ibid. καταδελῶσθαι] δελῶσθαι ſimplex Harl.

21. ἔτη καὶ τρία] καὶ τρία ἔτη Harley.

24. τὰς τελευταίας τετρσὶ] τετρσὶ τὰς τελευταίας Augg. primus et ſecundus, et Harley.

25. ἔθ' ὑμῖν, ἔτε Λακεδαιμονίοις, ἔτε Θηβαίοις Harriſon.

26. ἀδέποτε Harley.

pen. ποιεῖν] τὸ ποιεῖν Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, et Harriſon.

117. 2.

117. 2. πολεμεῖν ex hoc verſu in inferiorem 3. deducunt, et poſt voc. ἠδικημένων collocant Augg. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. αὐτοῖς deeſt Harley.

4. εἰς τὴν δυναςείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν] εἰς τὴν αὐτὴν δυναςείαν ὑμῖν Harley. Aug. primus. Aldus. ταύτην abeſt item a Bauarico et Augg. ſecundo atque tertio, item ab appendice Francfurtana et Harriſon.

7. κατέςησαν] ἐκίνησν Aldina Taylori.

10. ἠδικέμεθ'] ἠδικήμεθα Pariſ. quintus.

11. ἄλλως abeſt ab ed. Aldi et appendice Francfurtana. poſt ἐωρῶμεν addit Harley. iſtaec ᾐδεῖν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες.

12. ὠόμεθα] ὠήθημεν Aldus Felic. ſed Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley. dant vulgatam.

Ibid. καίτοι πάνθ'] καίτοι γε πάνθ' appendix Francfurtana.

13. τοῖς deeſt Harl.

14. ὑμετέροις] ἡμ. Pariſ. quintus. Aug. ſecundus.

15. ἔλαττον] γρ. ἐλάττονα Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus, ſecundus. Aldina Taylori, Harl. ἐλάττον' (cum apoſtropho et penacute) Aug. tertius, Harriſ. et Bauar. ἐλάττω Weimar. P. Manut. ſed index eius vulgatam dat. Appendix Francfurtana triplicem exhibet lectionem, ἐλάττω, et ἐλάττονα, et ἐλάττον' cum apoſtropho.

Ibid. ἐςιν abeſt ab Aldina et ed. Wolfii. Sed habet appendix Francfurtana, et exemplum Leſſingianum.

17. ᾐδὲ] οὐ Aug. tertius.

Ibid. πέμπτον abeſt a Pariſſ. quinto et octauo, Augg. primo et ſecundo, ab edd. Aldi et Felician. Aut πολλοσὸν aut πέμπτον redundare cenſet Wolf in farragine. qui πέμπτον e ſua editione exterminauit. contra μέρος omittit appendix Francfurtana.

voc.

voc. πέμπτον ſeruans. Ad πολλοσὸν addit Aldina Taylori πέμπτον.

117. 18. ἐκ βραχέος λόγυ ῥᾴδιον δεῖξαι] ſic etiam codex Obſopoei. Aldina Taylori, Harriſ. Harley. ἐκ βραχέων ῥημάτων ῥᾴδιον δεῖξαι Aldus, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. Sed app. Francfurt. vulgatam dat.

19. καὶ μεθώνην omittit Ariſtides p. 230. item καὶ δύο v. 20.

22. ὠκίσθησαν] ὠκήθησαν Aldina Taylori, Harriſ. Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. appendix Francfurtana. In Augg. primo et ſecundo verba ſic ſunt ſtructa. ὠκήθησαν προσελθόντα εἶναι ῥᾴδιον εἰπεῖν. Dionyſius p. 195. ſic recitat mendoſe. ὥς εἰ μηδεπώποτε ὠκίσθησαν ῥᾴδιον ἦν προελθόντα εἰπεῖν. Strabo dat ἐπελθόντα.

24. ἔθνος τοσοῦτον] inuertit Dionyſius.

25. τὰς πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] τὰς πολιτείας καὶ τὰς πόλεις Augg. primus et ſecundus. Dionyſius p. 196, verba tria τὰς πόλεις καὶ omittit. Aldina Taylori dat ἀχὶ τὰς πολιτείας αὐτῶν καὶ τὰς πόλεις ἀφήρηται. et ita fere Harl. niſi quod pro ἀφήρηται dat ἀνῄρηται.

26. παιρῄρηται] ἐπανῄρηται Pariſ. quintus. περιῄρηται Aug. ſecundus. ἀφῄρηται Felic. Harpocr. v. ἔθνος. Dionyſ. Sed index Felic. et appendix Francfurtana dant vulgatam. Wolf mauult ἀφῄρηνται in plurali.

Ibid. τετραδαρχίας] τετραρχ. Dionyſ.

Ibid. κατέστησε] καθέστακεν Dionyſ. omittens verba παρ' αὐτοῖς.

pen. δουλεύωσιν] δουλεύσωσιν Harley. Pariſ. octauus, Aug. tertius.

118. 3. τοῖς ἔργοις δὲ ὃ ποιεῖ] τοῖς δ' ἔργοις οὐ ποιεῖ Aldina Tayl. Dionyſ. Augg. primus et tertius. Bauaricus. appendix Francfurtana.

118. 4.

118. 4. ἐφ' ἑλλήσποντον] ἐπελλήσποντον sic, tanquam vna vox esset, Aug. primus, qui vniuerse raros exhibebat spiritus. Ergo ille voc. ἑλλήσποντος cum leni pronunciabat.

5. τηλικαύτην πόλιν] inuertit Harrison.

6. ἐν abest ab Aug. secundo.

Ibid. ἐπεβάλευσε] μετεβάλευσε Aug. secundus.

7. ἔθ' ἡ ἑλλὰς] verba haec absunt ab ed. P. Manutii. χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν Dionys.

9. verba καὶ ἀκόοντες et v. 10. πρὸς ἀλλήλους omittit Aristides h. l. citans *Artis* p. 270. omittit quoque appendix Francfurtana verba πρὸς ἀλλήλους.

12. τήμερον] σήμερον Aug. secundus.

13. δυνάμεθα] ἐδυνάμεθα appendix Francfurt.

14. βοηθείας καὶ φιλίας] φιλίας καὶ βοηθείας Harley.

16. ὃν ἄλλος] ὃς ἄλλως Aug. secundus non mala quidem sententia, sed ab hoc loco aliena. ἄλλως habet etiam Harley.

18. ὅπως] ὅπερ idem.

19. καταβολὴ] μεταβολὴ Aristides Artis p. 186.

20. ἢ τινος ἄλλου] ἢ ἄλλου τινὸς Aristides, Aug. primus et secundus, et Harley.

Ibid. πόῤῥω abest ab Aug. primo.

22. ὅτι abest ab Aug. tertio.

23. ἡμῶν] ὑμῶν Paris. quintus, Aug. primus.

Ibid. ἔπασχον κακῶς οἱ ἕλληνες Harris.

26. τις ab Aug. primo abest.

Ibid. ἐν] ἐπὶ Paris. quintus. non male, et nescio, an melius etiam. Aldina Taylori item.

27. μὲν τοῦτο] μέντοι καὶ τοῦτο Aug. sec. μέντοι τοῦτο appendix Francfurtana et Harrison.

pen. ἄξιος] fort. melius ἄξιον. App. Francfurt.

Ibid. μέμψεως εἶναι] inuertit Aug. secundus.

vlt. κληρονόμος] κληρονομίαν Harley.

118. vlt. ὢν] ὤν Aug. primus.

119. 1. ἀκ εἶναι λέγειν] ἀκ ἐνεῖναι λ. Aug. primus, Aldina Taylori. ἀκ ἐνὸν εἶναι λ. Aug. ſecundus.

Ibid. ἢ abeſt ab Aug. ſecundo.

3. πολλῆς abeſt ab Harriſon.

5. νῦν ἀχ ἅτως] ita etiam dant Harriſon. et Harl. νῦν ἅτως, ſine ἀχ ed. Wolf.

6. ὄντος deeſt Harley.

7. βαρβάρως Harley.

8. ὅθεν abeſt ab Aug. primo.

11. πόλεις ἀνηρηκέναι] mediam interſerunt vocem ἑλληνίδας Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, Harriſon. et Harley.

15. τέτρες abeſt ab ed. P. Manutii et ab appendice Francfurtana.

17. ἡμᾶς] ὑμᾶς Harriſ.

Ibid. καὶ ſecundum abeſt ab Aug. ſecundo.

19. ὄντινα] ſimplex ὅν dat appendix Francfurt.

21. τῶν ante ἑρετριέων] τὸν Aug. primus.

22. τύραννον Φιλισίδην] inuertunt ordinem Aldus et P. Manutius et ed. Wolfii. Sed append. Francfurtana, cum Harriſon. et Harley. vulgatum ſeruat. Φιλισείδην Aug. primus. conf. p. 126. 3.

23. οἱ abeſt ab Aug. tertio.

24. ὄντερ] ὥσπερ Pariſ. octauus, Aug. primus. Harley. Aldina Taylori.

25. poſt εὐχόμενοι addunt μὲν Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Bauaricus, et Harriſon.

27. ὑπ' αὐτῆ] abſunt ab Aug. primo et Harley.

120. 4. poſt ὄντας addit index Lambini ἡμῶν, et ſic interpunctum dat h. l. συμμάχους ὄντας ἡμῶν; ἀχ ἡμῶν. ἐῶ τἄλλα. ἀλλὰ — idem χερρόνησον dat pro χερρονήσου.

Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecund.

120. 5. ἔχει abeſt ab appendice Francfurt. πόλιν ἔχει Harriſon.

7. πρὸς τὰς πλησίας Aldina Taylori.

8. ἀποβλέπομεν] βλέπομεν ſimplex dant Bauaricus, Pariſſ. tertius et quintus, Aug. tertius, Aldus, P. Manut.

Ibid. φανερῶς abeſt ab Aug. ſecundo.

9. ἀδικοῦντος] ἀδικοῦντι Augg. primus et ſecundus.

11. ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστῳ] καθ' ἕνα ἡμῶν ἕκαστον Pariſ. octauus. καθ' ἕνα ἡμῶν ἑκάστῳ Aug. primus, Aldus, et index Aldinus, qui videtur vulgatam exhibere voluiſſe. et Felicianea. καθ' ἑνὸς ἡμ. ἑκάστῳ app. Francfurt. et Harriſon. καθ' ἕνα — ἕκαστον Harley. καθ' ἑνὸς ὑμῶν ἑκάστου (ſic, cum terminatione accuſatiui, ſed cum accentu genitiui) Aldina Taylori.

Ibid. τὶ ποιήσειν] omittunt pronomen, quod iam praeceſſit, Augg. primus et ſecundus, item Aldus. γένηται τούτων ποιήσειν Ald. Tayl.

12. τουτωνὶ] τούτων Aug. ſecundus, et Harriſon.

14. ἦν δὴ τῷ τότε, ἄνδρες ἀθ. ἦν ἐν ταῖς διανοίαις Ald. Tayl.

17. ἐλευθέραν] ἐλευθέρως Aug. ſecundus.

18. ἀδεμιᾶς] abeſt ab Ariſtide p. 188.

Ibid. ἡττῶντο Aldina Taylori.

20. πεποίηκε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα] πεποίηκεν ἅπαντα τὰ τῶν ἑλλήνων πρ. Pariſ. quintus, Aug. primus. πεποίηκεν ἅπαντα τῶν ἑλλ. πρ. Aldina Taylori. πεποίηκε πάντα πράγματα Ariſtides.

21. ἀλλ' ὅτι τὸ [illegible] τὰς Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus [illegible] dus, [illegible] et Harl.

22. ἢ καὶ δι [illegible] co [illegible] καὶ omittunt Aldina Tayl. Au [illegible] t [illegible] item Ariſtides [illegible] tiam [illegible] od etiam non [illegible]

120. 26.

120. 26. ἐδεμία ἦν] inuertit appendix Francfurtana.

vlt. πάντα omittit index Lambini. πάντων Harl.

121. 3. πρὸς τὲς βαρβάρες καὶ τὲς τυράννες] πρὸς τὲς τυράννες καὶ βαρβάρες Aug. primus. πρὸς τὲς τυράννες καὶ τὲς βαρβάρες appendix Francfurt. Harriſon. et Harley. Bauar. et Aug. tertius.

4. ὅλως τῶν τοιέτων] ὅλως τὲς τῶν τ. Aldus. Sed in exemplo Leſſingiano τὲς cancellatum eſt.

5. ἐκπέπρατας] ἐκπέπρακτας app. Francfurt.

10. ἤρτηται] εἴρηται Aug. ſecundus.

11. ἐπεὶ τριήρεις] ἐπεὶ καὶ τριήρεις Aug. tertius, Weimaranus, P. Manutius, appendix Francfurtana, ſine γε haec quidem.

12. πρόσοδοι] πρόσοδος Pariſſ. ſecundus et octauus, Harley. Aug. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. κατασκευῆς] παρασκευῆς Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Harley. Aldina Taylori.

13. κρίνοι] κρίναι Aug. primus.

14. ἅπαντα] ἅπασι Pariſſ. ſecundus et octauus, Aug. primus, Harley.

15. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα] ἀλλὰ ταῦτα πάντα Aug. primus.

16. ἀνόνητα] ἀνόητα Aug. ſecundus.

18. τὰ δ' ἐν] ἐδ' ἐν Aldina Tayl. quae etiam verſu proximo 19. dat ὅτι πάντα τἀναντία.

Ibid. ἄνω] ἄνωθεν Pariſſ. tertius, quintus, octauus, Bauaricus, Augg. primus et ſecundus, Aldus, P. Manutius.

20. λέγων] λέγω Ariſtides T. p. 190.

21. ὑμετέρων] ἡμ. Pariſ. quintus, Aldus, Felic. Ariſtides. τῶν ὑμετέρων προγόνων Harriſ.

24. ὑπομνήματα] ὑποδείγματα Aldus, index P. Man. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurt. cum Harriſ. et Harl.

et Harl. vulgatam dat. in indice Felic. eſt ὑποδείγματα καὶ παραδείγματα.

121. 27. ἄρθμιος] ἀρίθμιος Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus. et ſic quoque poſt.

pen. τῶν] τᾶ Aug. primus, qui hac in re fere ſemper ſibi conſtat, vt, in locis ſimilibus, eundem articulum iteret, qui mos videtur demoſthenicus fuiſſe.

122. 1. προσγέγραπται] προσγέγραπτο Aldina Taylori. γέγραπται ſimplex Aug. primus. γέγραπται δι' ἣν ταῦτα ἐγένοντο. Harley.

Ibid. τᾶτ'] ταῦτ' Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. vtrumque dat Bauar. δι' ἣν αἰτίαν ἐγίνετο Aug. ſecundus. δι' ἣν ταῦτα γέγονεν. Aldina Taylori.

Ibid. ὅτι τὸν χρυσὸν] ὅτι καὶ χρυσὸν P. Manut. ὅτι τὸν χρυσὸν τῶν (ſic) ἐκ τῶν μήδων Bauaricus. ὅτι καὶ τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν μ. appendix Francfurt.

2. εἰς πελοπόνησον] εἰς πελοπόννησον Aldus. εἰς τὸν πελοπόννησον P. Manut. vnde nata eſt haec animadverſio Wolfii, praeſtare τὴν addi, quam τὸν, ſi articulus addendus ſit.

Ibid. οὐκ ἀθήναζε videtur a manu ſecunda in Harriſon.

4. δὴ] δεῖ Aug. primus. δὲ Aug. ſecundus.

Ibid. πρὸς διὸς] omittit append. Francfurt. et Harriſon.

Ibid. καὶ θεωρεῖτε abſunt ab Augg. primo et ſec.

5. τῶν τότε ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων τῶν τότε Augg. primus et ſecundus. pro τῶν τότε ἀθηναίων Harley. dat τῶν ἀγαθῶν.

7. Ἄρθμιον] Ἀρίθμιον Harley.

9. Πελοπόνησον Harley. εἰς Πελοπόννησον χρυσίον ἤγαγεν Harriſ.

Ibid. αὑτῶν] αὐτὸν Aug. ſecundus.

10. ἀνέγραψαν] ἐνέγρ. Pariſ. quintus. ἐνέγραψεν Aldina Taylori.

122. 11. ἔναγ abeſt ab Harriſ.

Ibid. ἢν ἂν οὑτωσί τις] ἢν οὑτωσί τις ἂν Aug. primus. ἢν ἂν ἔτωσί τις ἂν Harley.

15. ἂν μὴ διδῷ δίκας] γρ. ἂν τις μὴ διδῷ δίκας index Lambini. ſic reperit Taylor in Harl. δίκας abeſt ab Aug. primo. In exemplo Leſſingiano eſt γρ. ὃ φόνῳ δικάσασθαι.

16. ἦν] ἤ Augg. primus, ſecundus, item Bauar. Aldina Taylori et app. Francf.

17. δὴ] δὲ Aug. ſecundus. δεῖ Aug. tertius.

21. ἤ] καὶ Aldina Taylori, Augg. primus et ſec. appendix Francfurtana.

22. ἐκόλαζον δ' ἔτω] ἐκόλαζον ἔτως (ſine δὲ) Aug. ſecundus. ἐκολάζοντο δ' ἔτω appendix Francfurt.

23. ἄν omittit appendix Francfurt.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. σηλίτας] σήλας Harriſ.

26. loco ſecundi ὃ dat appendix Francfurtana ὡς.

vlt. καὶ primum abeſt ab Augg. primo et ſecundo et Harriſon.

123. 1. ἅπαντες] καὶ πάντες Pariſſ. quintus et octauus. Aldina Tayl. Augg. primus et ſecundus, Harley. καὶ ἅπαντας Bauar.

2. ἔγωγε etc.] verba ſic conſtructa dat Aug. primus. ἔγωγε πολλῆς σπουδῆς (ſine καὶ, quod etiam ab Aug. ſecundo abeſt) τὰ παρόντα πράγματα προσδέεσθαι καὶ βελῆς ἀγαθῆς. et ita omnino etiam Harley. v. ſtatim ad v. 3.

3. προσδέεσθαι] poſt hoc vocabulum addit Aldina poſterior καὶ μόνης ἀγαθῆς, tametſi iam verſu ſuperiori exhibuiſſet καὶ βελῆς ἀγαθῆς, vnde iſta deprauata et vitio iterata ſunt. Sed Weimaranus corrector ea induxit. Aldina prior quoque nihil horum habet, ſed cum vulgata h. l. conſentit.

123. 4.

123. 4. ὀργιεῖσθε] ὀργίζεσθε Aug. primus, Pariſ. quintus, Harley. Verba poſt hoc vocabulum omnia inſequentia hoc toto verſu abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, ab Aug. ſecundo. In Bauarico ſic erat ὀργιεῖσθαι. Rubrica. ἐκ τῆ γραμματείᾳ ἀνάγνωσις. caetera aberant. in margine adſcripta ἐκ τῆ γραμματείᾳ ἀναγινώσκει. in tertia perſona ſingularis, et paulo inferius γραμματείᾳ ἀνάγνωσις. Ab appendice Francfurtana abſunt verba haec. ἐκ τῆ γραμματείᾳ ἀναγίνωσκε. Exemplum Leſſingianum verba ἀνάγνωσις γραμματείου addit, quae deſunt Aldinae. Vocabula ἐκ τῆ γραμματείᾳ ἀναγινώσκετε (ſic), quaſi ſecunda perſona pluralis eſſet, in Aldina Taylori punctis ſunt ſubnotata. In Aug. tertio verba haec, vt titulus, rubrica erant.

Ibid. ἀναγίνωσκε] ἀναγινώσκετε Aldus.

Ibid. ἀνάγνωσις γραμματείᾳ abeſt ab Aldino, ſed in Harley. reperitur.

5. τις deeſt Harriſon.

Ibid. παραμυθεῖσθαι βουλομένων τὴν πόλιν] παραμυθεῖσθαι τὴν πόλιν βουλομένων Aug. primus, et Harl.

7. τοιοῦτος] τηλικοῦτος Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, et Harl.

Ibid. οἷοι] ad hoc voc. e meis libris nihil annotaui. Wolf tamen in farragine teſtatur, eos libros, qui τηλικοῦτος dent, item dare ἡλίκοι. conuenit quidem. τηλικοῦτος reperit Tayl. in Harl.

9. ᾐδεῖς] γρ. ᾔδειν Pariſſ. ſecundus et ſeptimus, Aug. tertius. Aldus. vtrumque dat Bauar. vulgatam Aldina Taylori.

13. κεκινῆσθαι] κεκινεῖσθαι Ald. P. Manut. κεκαινίσθαι appendix Francfurt.

14. ὑποδεδωκέναι] ἐπιδεδ. Pariſſ. quintus et octauus. Aldina Taylori. Bauar. Augg. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, (rectius, ipſo iudice) Felicianus, P. Manutius, margo Aldinae Leſſingianae liber

Weimaranus. Probat id quoque Wolf in annotatt. et in editione ſua exhibuit. appendix autem Francfurtana vulgatam dat.

123. 15. ἄλλος abeſt ab Augg. primo et ſecundo et Aldina Tayl.

Ibid. ἕλληνας abeſt ab Harriſon. Aug. tertio, et a Bauarici texto, ſed in margine ſcriptum eſt cum γρ. abeſt item ab appendice Francfurtana et Aldina Taylori.

17. στρατεύεσθαι καὶ τοῦτον τὸν χρόνον] verba haec abſunt ab Aug. tertio. ſed ab illo codice, praeſertim in extremis eius, hoc eſt Philippica tertia et quarta, et orat. ad Philippi literas, multa ſunt a feſtinante librario omiſſa. quos eius lapſus mihi duxi tacendos potius, quam proferendos, atque notandos. deſunt tamen etiam Bauarico eadem verba, et in Aldina Taylori punctis ſunt ſubnotata.

Ibid. ἐμβαλόντας καὶ] ἐμβαλόντας ἂν καὶ Augg. primus et ſecundus. Harl. ed. P. Manutii. appendix Francfurtana. εἰσβαλόντας Aldina Taylori.

19. πολιτικοῖς] πεζικοῖς appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

20. ἔτω δ' ἀρχαίως] ἔτω δὴ ἀρχ. Aug. ſecundus.

Ibid. πολιτικῶς] καὶ πολιτικῶς Pariſ. quintus.

22. προφανῆ] hic Weimaranus corrigit vitioſum προσφανῆ Aldinae. καὶ ante hoc vocabulum προφ. abeſt ab ed. P. Man.

23. νυνὶ] νῦν Pariſſ. quintus et octauus.

24. δὸ' ἐκ μάχης] δὲ μάχης Aug. primus, Bauar. Harl.

26. ἄγειν καὶ βαδίζονθ' ἕποι Aldina Taylori.

pen. ἐξηρτῆσθαι] ἐξηρτύσθαι Augg. primus, ſecundus, tertius, Harley. et hic coniecit quoque Wolf.

Ibid. τέτοις] τέτας app. Francf.

vlt. κρατῶν abeſt ab Aug. tertio, Bauarico, Aldino, ed. Wolfii. ſed addit Weimaranus, et appendix Franc-

Francfurtan. item Harriſon. Harley. et margo Leſſingian.

123. vlt. καὶ τεταραγμένες abſunt à Pariſſ. ſecundo et tertio, Aug. tertio, Bauarico et Aldino. ſed addit Harriſ. Harl. et margo Aldinae Leſſingianae.

124. 1. ἐμπέσῃ Harriſ.

2. ἐξίῃ] ἐξήει Aug. primus.

3. ἀδὲν διαφέρει] ἀδὲν αὐτῷ διαφέρει. Pariſ. octauus, Harriſ. Harley. Augg. primus et ſecundus, Weimaranus, P. Manut. appendix Francfurtana, margo Aldinae Leſſingianae. ἀδὲν διαφέρειν αὐτῷ Aldina Taylori.

4. ὥρα] χώρα Aug. primus.

Ibid. μέντοι] μὲν δὴ Weimaranus, P. Manutius.

5. πάντας] πάντες Harley.

Ibid. δεῖ abeſt ab Aug. primo et indice Pauli M.

Ibid. προέσθαι] προσέσθαι codex Obſopoei, quod probat Wolf in farragine. προσδέχεσθαι Pariſſ. quintus et octauus, Harley. Weimaranus. λογιζομένες ἃ δεῖ προσδέχεσθαι. Augg. primus et ſecundus, item index P. Manutii. ἃ δεῖ προέσθαι index Aldi. et Harriſ. In margine Aldinae Leſſingianae et Aldinae Tayloranae ſic eſt. γρ. εἰδότας· καὶ λογιζομένες ἃ δεῖ προσδέχεσθαι τὸν πόλεμον. In appendice Francfurtana haec leguntur [ἃ δεῖ πως δέχεσθαι (vel μὴ προέσθαι) τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν. vbi etiam loco ſimplicis δέχεσθαι reperias προσδέχεσθαι.]

6. μηδ'] ἀδ' Augg. primus et ſecundus, Harl. Harriſ. index P. Manutii. vtrumque dat Bauaricus.

7. πρὸς λακεδαιμονίες] πρὸς τὲς λακεδ. Harl. Aug. primus. appendix Francf.

8. pro ἐκ πλείςε eſt in appendice Francfurtana πόῤῥωθεν.

9. ὅπως] ὅτως Aug. ſecundus.

124. 10. κινήσεται] κινήσηται Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus. vtrumque hoc dat Bauaricus. κινηθήσεσθε Aug. ſecundus. voluit ſine dubio κινηθήσεται. In app. Francf. eſt κινήσετε.

Ibid. συμπλακέντας] συμπλεκέντας Aug. prim.

11. πόλεμον πολλὰ] πόλεμον ἄλλα πολλὰ appendix Francfurt.

12. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. quintus, Augg. primus, ſecundus et tertius, Aldus, P. Manut. ſed Harley. dat ἡμῖν.

14. ἧς omittit appendix Francf.

15. καὶ ἄλλα Aldina Taylori.

Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. quintus.

16. δεῖ ταῦτα] ταῦτα χρὴ Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, et Harl.

17. τῷ πολέμῳ ἀλλὰ] τῷ πολέμῳ χρὴ. ἀλλὰ Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, et Harriſ.

18. διανοίᾳ τῇς] διανοίᾳ, καὶ τῷ τῇς Weimaranus, appendix Francfurt. et editio P. Manutii, vnde repetiit index Lambini.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus. Bauar.

19. μισῆσαι] μισεῖσθαι Pariſ. quintus. μισεῖν append. Francf.

20. ἔνεστι] ἐστὶν Aug. ſecundus.

Ibid. ἔξω deeſt Harriſ.

22. ὃ] ἅ vel ἃ (nam ſpiritus aberat) Aug. prim.

23. ἀδὲ βάλεσθε abſunt ab Aug. primo.

26. ἐλαύνῃ] ἐλαύνοι Aug. tertius. ἐλαύνει Aug. primus, et Bauaricus, item Harl.

27. σκώμματος, ἥστινος ἂν τύχητε αἰτίας] σκώμματος ἕνεχ' ἥστινος τύχητε αἰτίας Felicianus, P. Manut. probante Wolfio. τύχῃ αἰτίας Aug. tert. ἥστινος ἕνεκα τύχητε Harriſ. τύχητε ἕνεκα αἰτίας Pariſſ. quintus et octauus, Harley. Augg. primus et ſecundus. Weimaranus. σκώμματος ἢ ἥστινος ἂν τ. α. index

dex Lambini. In appendice Francfurtana haec leguntur [σκώμματος, ἥστινος ἂν τύχητε. hic alii ἕνεκα non σκώμματος, ſed τύχητε voci ſubiiciunt.] Emendator exempli Aldini, quod in poteſtate Leſſingii V. C. nunc eſt, dedit σκώμματος, ἢ ἥστινος ἂν τύχητε ἕνεκα αἰτίας.

124. vlt. τοιῦτοι λέγειν, λέγειν κελ. Harriſ.

125. 1. ἐχὶ τᾶτό πω δεινὸν] ἐχί πω τᾶτο δεινὸν Aug. primus.

2. καὶ in Aldina Taylori punctis ſubnotatum eſt.

3. ἐδώκατε Harriſon.

4. ὑμῶν] ἡμῶν Harley.

6. ἀκροᾶσθαι] ἀκέειν Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Harley. Aldina Taylori.

8. φρονοῦντες abeſt ab Aug. tertio, qui ſic dat τινὲς μὲν τὰ Φιλίππε καὶ in texto, et in margine τινὲς μὲν Φίλιππον καὶ πάνθ' ὑπερ. quae lectio poſſit probari, ſi legatur τινὲς μὲν Φιλίππε (aut τᾷ Φιλίππε) vt ſubaudiatur ἦσαν. vt ſtatim ſequitur τᾷ βελτίσε. et ſic eſt in appendice Francfurtana.

9. τινὲς δὲ τᾷ βελτίσε] τινὲς δὲ ὑπὲρ τᾷ βελτ. Felicianea, quod Wolf probat in farragine. vtrumque, et ὑπὲρ, et τᾷ, omittit appendix Francfurtana. ὑπὲρ abeſt etiam ab Harriſon.

Ibid. δηλεύσεσιν] δηλεύσωσιν Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldus, P. Man.

10. δὴ] δὲ Aldus, Felic. πότερον δὴ Ald. Tayl.

Ibid. ἀπώλεσαν] ἐξαπώλεσαν Aug. tertius.

11. πρὲδοσαν] προέδοσαν Augg. prim. et ſecund.

12. ἀπώλετο] ſic etiam in texto Aug. tertii eſt. verum margo dat ab eadem manu ἐξαπώλετο.

15. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

16. ὀλυνθίων] ἀθηναίων Aldina Taylori.

Ibid. ὃ τοίνυν deeſt Harriſon.

17. τᾶτο omittit appendix Francfurtana.

125, 17.

125. 17. *πάντα* abeſt ab Aug. tertio. *πάντα τὰ κακὰ* exhibet Harley.

Ibid. *εἰργάσατο*] *ἠργ.* Paul. Manut.

18. *γε* abeſt ab Augg. primo et ſecundo.

Ibid. *πλεταίρχε*] *τῷ πλεταίρχε* Aldus, P. Manut. ed. Wolfii, ſed omittit articulum Harl. appendix Francfurtana, et Aldina Taylori.

19. *ξένων*] *ἔξω* Aldina Taylori.

Ibid. *εἶχε καὶ τὴν πόλιν* Harriſ.

20. *οἱ μὲν*] *καὶ οἱ μὲν* index Lambini.

21. *ἀκούοντες δὲ τούτων*] abeſt hoc *δὲ* ab ed. Aldi et P. Manut. Sed fuit in codice Obſopoei. Reſtituit etiam Wolf in Annotatt. et addidit annotator in Aldina Taylori.

22. *μᾶλλον δὲ πάντα*] *μᾶλλον δὲ τὰ πάντα* Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori, et Harley.

24. *καὶ γάρ τοι*] Fort. *τοι γάρ τοι* app. Francf.

25. *καὶ Φίλος* abſunt ab Augg. primo et ſecundo, et Harley.

126. 3. *Φιλιππείδης*] *Φιλιπίδης* Aug. primus (et ſic poſt quoque) Bauar. Aug. tertius. conf. p. 119. 22.

4. *Ἀγαπαῖος*] *ἀγασσαίοις* Harriſ. (ſic)

6. *ἄνθρωπος*] *ἀνὴρ* Aug. ſecundus.

7. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* P. Manut.

9. *προσπηλακίζετο*] *περπηλ.* Aug. primus.

Ibid. *ὑπὸ*] *παρὰ* Aug. ſecundus.

Ibid. *τῷ* ſecundum abeſt ab Aug. ſecundo, et in Aldina Taylori ſubnotatum eſt. verba *τῷ τῶν ἑωρετῶν* abſunt ab appendice Francfurtana.

10. *πολλὰ μὲν ἂν εἴη* Aldina Taylori.

11. *ὡς* deeſt Harley.

13. *Φίλιππον*] *τὸν Φίλιππον* Aug. primus. Harley. Ald. Taylor.

126. 14.

126. 14. *παρ' αὐτῶ* Aldina Taylori.

17. *ἀποτυμπανίσαι* etiam in Bauarici texto eſt, ſed margo dat *καὶ τυπανίσαι*.

20. *ὁπόσης*] *ἃ* Aug. ſecundus. *ἐπόσα* Harriſ.

Ibid. *ἠβέλοντο*] *ἐβέλοντο* Aug. ſecundus, margo Ald. Leſſing. et Taylor. *ἐβέλετο* Aldus. vtramque varietatem annotauit etiam appendix Francfurtana.

21. *κατεσκευάζοντο*] *παρεσκ.* Aug. ſecundus.

23. *ἔπαθε*] *πέπονθε* Aug. ſecundus.

Ibid. *μεμνημένος*] *μεμνημένοι* Bauar.

24. *διέκειντο ὥϛε*] *διέκειντο τῷ φόβῳ, ὥϛε* margo Ald. Leſſing. Harriſ. Harley. Augg. primus et ſecundus. *διέκειτο* (in ſingulari) Aldina Taylori.

25. *πρότερος ἐτόλμησέν τις τοιόϛε* Aldina Tayl.

26. *διασκευασάμενοι*] *διασκεψάμενοι* Pariſ. quint.

27. *προσῆεσαν*] *προσίεσαν* Aug. tertius.

Ibid. *δὲ* omittit appendix Francfurtana.

Ibid. *ἠμύνοντο*] *ἠμύναντο* Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

pen. *προδίδοσαν*] *προεδίδοσαν* Augg. primus et ſecundus. *προὔδοσαν* Aldina Taylori.

Ibid. *τῆς δὲ πόλεως ἔτως*] *τῆς πόλεως δ' ἔτως* Augg. primus et ſecundus. item appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

127. 2. *ἑτοίμως ὁτοιῶν ποιῶν ὄντας*] *ἑτοίμως ὄντας ὁτιῶν ποιῶν.* Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurtana vulgatum dat ordinem. *ἑτοίμως ποιῶν ὁτοιῶν ὄντας* Harriſon. *ὁτοιῶν ἑτοίμως ποιῶν ὄντας* Harley.

4. *δικαίως*] *καὶ δικαίως* codex Obſopoei. Sed in Harl. *καὶ* ante *δικαίως* deeſt.

5. *ἀνθεϛήκει*] *ἀνθέϛηκε* Pariſ. quintus.

6. *τί ἔν ποτ' αἴτιον*] *τί ἔν τὸ αἴτιον* Aldina Taylori, Augg. primus et ſecundus. plane abeſt *ποτ'* et *τὸ* ab Harley.

127. 6.

127. 6. τᾶ] τὸ Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauar. Harriſon. Aldina Taylori.

7. ὠρείτας] ὠρίτας Aug. tertius.

8. λέγοντας] λέγον Harley.

9. ἑαυτῶν] αὐτῶν P. Manut. et Harley.

Ibid. poſt ὑμῖν addunt νῦν Pariſ. ſecundus et margo Bauarici. ἐστιν addit Harley. Pariſ. quintus et Aldina Taylori (ſine νῦν). vtrumque, hoc eſt νῦν ἐστιν, Pariſ. ſecundus et Aug. primus.

11. ἀδὲν εἰπεῖν] εἰπεῖν ἀδὲν Harriſ. Harl.

12. σωθήτεται] σωθήσονται appendix Francfurt.

13. εἰσφέρειν] οἱ μὲν εἰσφέρειν index Lambini.

14. ἀδὲν δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν] ſic diſtinguit et reformat index Lambini ἀδὲν. οἱ μὲν δεῖν ἔφασαν πολεμεῖν. poſſit quoque diſtinctio probari, quam Aldina Taylori dat. οἱ δ' ἀδὲν δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν δεῖν καὶ μὴ πιστεύειν.

16. τρόπον οἶμαι] inuertunt Harriſ. Harl. et appendix Francfurtana. πάντα ſubnotatum eſt punctis in Aldina Taylori.

Ibid. καθ' ἕκαστα] καθ' ἕκαστον. Aug. primus, Aldina Taylori, et Harley.

17. ἤδη abeſt ab appendice Francfurt. et Harriſ.

18. poſt ταῦτ' ἔλεγον addunt καὶ ἐλύπει ἀδὲν Pariſ. tertius, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurtana, Harriſ. Harl.

19. poſt σωθήσεσθαι addunt προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι Augg. primus, ſecundus, tertius. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. codex Obſopoei. habet idem additamentum margo quoque libri Weimarani. probat item Wolf, citans οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι, vti etiam exhibent Harriſ. et Harley. niſi quod οἷς Harleyano deeſt.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

127. 20. ἔτε vtrumque ſic eſt in Bauarico exaratum, vt ſuper τ eſſet δ ſcriptum, quo ſignificaretur, in aliis codd. legi ἐδὲ.

21. προίεντο] προεῖντο Augg. primus et ſecundus. πρόεντο appendix Francfurtana. προσίεντο Bau. προίεντο ἑαυτὰς. Pariſ. quintus, Harl. προεῖντο ἑαυτὰς Aldina Taylori.

22. ὅλοις] ἄλλοις Harriſ.

23. Ἀπόλλω] Ἀπόλλωνα Harley.

Ibid. ἔγωγε] omittunt γε Augg. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. πάθητε ὑμεῖς] πάθοιτε ὑ. Bauar. πάθητε καὶ ὑμεῖς Wolf mauult in farragine, ſed in Harriſon. καὶ deeſt.

24. εἰδῆτε] γρ. ἴδητε Pariſ. ſecundus. margo Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. ἐκ λογισμῦ] λογιζόμενοι Augg. primus et ſecundus, Harriſ. Harley. ἐκλογιζόμενοι Pariſ. quintus.

Ibid. καὶ τὰς εἰς] tota haec ſententia vsque ad πόλιν v. 27. abeſt a Bauarico, et ne ſuppleta quidem eſt in margine.

27. ὑπάγουσι] ἐπάγουσι Aug. ſecundus. ἄγουσι ſimplex Aug. tertius.

Ibid. poſt γένοιτο addunt Harriſ. Aug. primus et ſecundus μὲν. Aldina Taylori ſic dat καίτοι μὴ γένοιντο μὲν τὰ πράγματα ἐν τούτῳ.

pen. γὰρ] δὲ Ariſtides T. p. 200.

Ibid. μυριάκις] πολλάκις Aug. ſecundus.

vlt. κολακείαν] κολακίαν Aug. primus.

128. 1. ὑμῶν λεγόντων] ὑμῶν αὐτῶν λεγόντων Pariſ. quintus. Aug. primus. Aldina Taylori. ὑμῶν λεγόντων αὐτῶν Harley.

Ibid. τινὰς] τινὰ Augg. primus et ſecundus. Harley. et emendator Leſſingianus.

2. καλήν γ'] καλὴν δ' Harriſ.

Ibid. νῦν omittit Ariſtides T. p. 202.

128. 2.

128. 2. *ἀπειλήφασιν ὠρεατῶν*] inuertit Aug. ſecundus et Aldina Taylori.

3. *αὐτὸς*] *ἑαυτὸς* Pariſ. quintus, ſeptimus, Harley. Ariſtides. *αὐτὸς* (cum leni) Aldus, P. Manut.

4. *ἐώθειν*] *ἐμίσει* Aug. primus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Ariſtides, Harley. cuius margo vna vulgatam exhibet.

Ibid. *γ'*] *δ'* Pariſſ. quintus, ſeptimus.

Ibid. *ὁ ἑρετριέων*] *ὁ τῶν ἑρετριέων* Pariſſ. quintus, ſeptimus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

5. *τὸς ὑμετέρους μὲν πρέσβεις ἀπήλασε*] *τοὺς μὲν ἡμετέρους πρ. ἀπ.* Augg. primus et ſecundus. item Harley. *μὲν* omittit Ariſtides.

Ibid. *ἀπήλασε*] *ἀπήλασαν* Ariſtides.

6. *ἐνέδωκεν*] *ἔδωκεν* ſimplex Aug. tertius. pro *ἐνέδωκεν αὐτὸν* dat Ariſtides *ἐνέδωκαν ἑαυτὸς*.

Ibid. *γε*] *τε* Pariſ. tertius. Ariſtides dat *καὶ δὴ δηλεύσοί γε μαχιγέμενοι*. quae lectio, praeterquam quod contemnenda non eſt, etiam exquiſita poſſit haberi.

7. *ςρεβλέμενοι*] *σφαττόμενοι* Aug. primus. Aldina Tayl. appendix Francfurtana, exemplum Leſſing. Aldinae.

Ibid. *ἐφείσατο*] *ἐφείσαντο* Aug. ſecundus.

8. *λαὸν θένην*] *λασθένη* Bauar. Harriſ.

10. *ἐλπίζεν, κακῶς*] *ἐλπίζεν καὶ κακῶς* Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus et ſecundus, Aldus, P. Manut. ed. Wolf. Sed appendix Francfurt. cum vulgata *καὶ* omittit.

Ibid. *βουλευομένους*] *βουλομένους* Aug. tertius. Aldina Taylori.

11. *αὐτὸς* abeſt a Pariſ. ſeptimo.

12. *τῶν* primum abeſt ab Aug. tertio.

13. *ἡγεῖσθαι πόλιν*] inuertit Harley.

Ibid. *μηδ' ἂν ὁτιοῦν ἧσσον δεινὸν*] *μηδ' ὁτιοῦν ἂν ἧσσον δεινὸν* Aug. ſecundus. et ſic quoque primus, et Aldina Taylori,

Taylori, niſi quod ab iis, vt et ab Harriſ. et Harley. ἢ abeſt. vtramque hanc lectionem dat appendix quoque Francfurtana. ὁτιῶν ἂν δεινὸν Harley.

128. 14. ἐκεῖνο] κἀκεῖνο Aug. primus, et Harl.

15. ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν] ὕστερόν τε εἰπεῖν Aug. ſecundus. in Aldina Taylori punctis ſubnotatum eſt εἰπεῖν.

16. ἂν abeſt ab Augg. primo et ſecundo.

17. primum τὸ appendix Francfurtana omittit.

Ibid. verba καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι abſunt ab Aug. ſec.

18. προείδοντο] προείλοντο Pariſ. ſeptimus.

19. πολλὰ φωνεῖς] πολλὰ ἂν φωνεῖς Aug. ſec.

21. ἕως ἄν] ἕως γὰρ ἂν Aug. primus.

22. καὶ κυβερνήτην abſunt ab ed. P. Manut.

23. πάντ' ἄνδρα ἐφεξῆς πρόθυμον εἶναι] πάντας ἑξῆς προθύμως εἶναι. Pariſ. ſeptimus, Harley. Augg. primus et ſecundus, niſi quod hic ἐφεξῆς dat. Hermogenes Aldinus p. 264. 14. ed. Criſp. dat πάντα ἄνδρα ἑξῆς προθύμως εἶναι.

26. ἡμεῖς] ita et Harley. ὑμεῖς ed. Wolf.

pen. ποιῶμεν] ποιῶμεν Aug. primus, Harriſ.

vlt. ἴσως abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, Aug. ſecundo et Bauar. append. Francf. Aldina Taylori.

129. 1. ἄν] ἐάν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. χειροτονήσητε] χειροτονήσατε Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori et Harley.

3. χρήμασι] καὶ χρήμασι. Aug. primus.

Ibid. καὶ στρατιώταις] καὶ τοῖς στρατ. Pariſſ. quintus et ſept. loco καὶ eſt δὲ in Aug. ſecundo.

4. δουλεύειν δήπου] inuertit Aug. primus.

Ibid. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες Aldina Taylori.

5. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. quintus.

Ibid. γ' abeſt a Pariſ. quinto, appendice Francfurtana.

6. πάντα παρασκευασάμενοι] πάντα αὐτοὶ παρεσκευασμένοι. Harley. πάντα αὐτοὶ παρασκ. Pariſ.

ſeptimus, Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori.

129. 7. τοῖς ἕλλησι φανερὰ] φανερὰ τοῖς ἕλλησι Aug. primus, Harl. Aug. ſecundus dat φανερὰν. quod ſi verum eſt, deeſt aliquid, e. c. τὴν ὑμετέραν προθυμίαν, aut παρασκευήν. Pro ἕλλεσι, quod in Aldino ſuo ſe ait reperiſſe Obſopoeus, emendat ἕλλησι, vt vulgatum eſt. ego vero hoc ipſum in Aldino meo reperi.

8. καὶ deeſt Harriſ.

Ibid. ταῦτα] ταυτὰ Aug. primus.

9. παντα χῇ] παντα χῆ Pariſ. tertius.

Ibid. εἰς Χίον, εἰς Ῥόδον Harriſon.

10. εἰς Βασιλέα Harriſ.

12. ἐὰν] ἂν Harriſ.

Ibid. μὲν] μὴ Pariſ. tertius. Et ſic quoque legi in Aldino ſuo teſtatur Obſopoeus; affirmans, μὲν eſſe ſufficiendum. ego contra teſtor in Aldino meo μὲν legi.

13. δέοι Harriſ.

15. ἄνδρα] ἄνδρες Aldina, vbi in Weimarano ab antiquiore manu annotatum reperi ἄνδρὸς, a iuniore γρ. ἄνδρα.

Ibid. συνεχώσης] συνεχώσει Harley.

18. πολύευκτος] πολύτευκτος Pariſſ. primus et octauus. πολύθευκτος Aldina poſterior, ſed veram lectionem dat Aldina prior, et Aldina Taylori.

Ibid. ὁ βέλτιστος etc.] Locum hunc ſic exhibet Aug. primus ὁ βέλτιστος, καὶ κλειτόμαχος, καὶ λυκοῦργος ἐκεῖνος, καὶ ἡγήσιππος, καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις. et ita omnino Harl. Verba καὶ κλειτόμαχος καὶ λυκοῦργος abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item ab Harriſon. et a Bauarico, et Aug. tertio, et ab append. Francfurt. et in Aldina Taylori ſubnotata ſunt.

21. ἐπ' Ἀμβρακίας dat Aldina Taylori. et ἐς Πελοπόνν. Harriſon. et appendix Francfurt.

23. αὐτῶν] αὑτῶν cum aſpero Aldina, Bauaricus.

129. 23.

129. 23. ἐθέλοντας] ἐθελοντὰς Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus.

24. προεμένους] προϊεμένους Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

27. ἃ] ἃδὲ Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοῖς] τὸ mauult Obſopoeus, quod non intelligo.

130. 1. verba καὶ πρώτους ἃ χρὴ ποιοῦντας τότε καὶ abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Bauar. Aug. tertio et appendice Francfurt. pro verbis τότε καὶ τοὺς ἄλλους dat Aldina Taylori τοὺς δ' ἄλλους, qui omnes non τοὺς ἄλλους, ſed τοὺς δ' ἄλλους dant. Ab Aug. ſecundo et καὶ primum abeſt, et τότε καί. καὶ primum deeſt etiam ab Harriſon.

2. συνάγειν] hoc verbum, quod ab ed. Wolf. abeſt, etiam Harriſon. exhibet.

3. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Ald. P. Manut. ſed Harriſ. ἡμῖν dat.

4. σώσειν] σώζειν Pariſ. tertius.

5. ἀποδράσεσθε] ita et Harriſon. et Harley. ἀποδράσεσθαι Aug. primus. ἀποδράσασθε Aug. ſecundus.

6. σώζωνται] σώζονται Aug. ſecundus. ἀγαπητὸν γὰρ αὐτοῖς σώζοιντο (ſic) Harriſ.

8. τὸ γέρας abſunt ab Auguſt. ſecundo. append. Francfurt. τὸ abeſt etiam ab Harriſon.

9. καὶ καλῶν abſunt ab Aug. ſecundo. κινδύνων τὸ γέρας.

Ibid. εἰ δ' ἃ βέλεται (ſic) Aldina Taylori.

10. ὃ] ἃ Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus.

Ibid. καθεδεῖται] καὶ δεῖται Aug. tertius.

Ibid. μηδὲν] ἀδὲν Pariſ. ſeptimus.

130. 11. *αὐτὸς*] ita et Harriſ. et Harl. *ἀντὶς* (ſic) dat ed. Wolf.

Ibid. *ποιήσῃ*] *ποιήσει* Aug. primus. Bauar. app. Francfurtana.

Ibid. *πρῶτον μὲν ἠδὲ μή ποθ' εὕρῃ*] *πρῶτον μὲν ἢ μή ποθ' εὑρήσει* Aug. primus. In Pariſino quinto et Harley. item eſt *εὑρήσει*. et eodem tendit *ὑβρίσει*, quod in Aug. ſecundo eſt, qui ſic dat *πρῶτον ἢ μή ποθ' ὑβρίσει*. quod vitium natum eſt ex errore pronunciationis *υ* cum *β*, et *η* cum *ι* permutantis. Idem dat *τὲς ποθήσοντας*. Harriſ. dat *εὕροι*. *ἢ* pro *ἠδὲ*, quod eſt in ed. Wolf. dat etiam Harley.

13. *ἢ*] *μὴ* Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori. vulgata eſt in Bauarico a ſecunda manu in margine adſcripta, nam a prima manu erat *ὅσα βελόμεθα* ſine negatione. *ὅσα ἢ μὴ βελ.* Aug. tertius.

Ibid. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Aug. tertius.

Ibid. *γενήσεται*] *γένηται* Pariſſ. tertius et octauus. Aug. primus, Harley.

Ibid. verba *εἰ γὰρ ἦσαν* ad *ἀλλ' ἢ. εἰσὶν* verſu 15. abſunt a Pariſino ſecundo, a Bauarico, ab Aug. tertio, codice Obſopoei, ab appendice Francf.

14. *εὕρηντ' ἂν*] *εὕροιντ' ἄν* Pariſ. quintus. *εὕροι ἄν* Aug. ſecundus. *εὕροιτ' ἄν* [id eſt *εὕροιτε*] *reperiſſetis eos dudum*, Harriſon.

Ibid. *γε* abeſt ab edd. Aldi et Felic. Sed addidit emendator Leſſingianus et Harriſon.

15. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Aug. primus, Ald. P. Manut. Sed Harriſ. et Harl. *ἡμᾶς* dant.

16. *ταῦτα*] *τοσαῦτα* Aldina Taylori.

Ibid. *οἶομαι*] *νομίζω* Aug. primus, Harley.

17. *ἂν τὰ πράγματα*] *ἂν πάντα τὰ πράγματα* Harley. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus, P. Manut. appen-

appendix Francfurtana et Aldina Taylori omittunt ἄν, eiusque loco dant πάντα. ἄν ποτε τὰ Harriſon.

130. 18. τύτων τι βέλτιον] ita etiam Harley. τύτων βελτίω Pariſ. quintus. τύτων τι βελτίω Pariſ. ſecundus, Aug. tertius. Bauar. Felic. ἔχει τι τύτων βέλτιον Aldina Taylori, Aug. primus. Wolf coniecit, vt vulgatum eſt. et ſic quoque eſt in appendice Francfurt. ἔχοι Harriſ.

vlt. συνενέγκοι] συνενέγκαι Aug. primus, appendix Francfurt. Harriſ. Harley. Ald. Tayl.

Clauſula haec erat in Bauarico κατὰ Φιλίππου Β. |H| |Δ| ΔΔΔ. (580) tum ſequebatur κατὰ Φιλίππε Γ incipiens a verbis καὶ σπουδαῖα νομίζων, quae eſt in editis omnibus quarta. verumtamen huius orationis, in titulo *tertiae* appellatae, clauſula haec erat κατὰ Φιλίππε Δ. In Auguſtano tertio haec legitur clauſula Fl |Δ| ΔΔΔΔ κατὰ Φιλίππε δ. Fl |Δ| videantur haec ſic diſtinguenda, vt tertiae philippicae verſus 590. imputentur, quartae 550. verumtamen in fine Philippicae quartae rurſus alia clauſula legitur κατα Φιλίππε Fl HΔΔΔH. (638.) non concilio haec inter ſe.

Ad Philippicam quartam.

131. 1. Hermogenes p. 309. αἱ ταχεῖαι καὶ δι' ἐλαχίστου συμπλοκαί. οἷον· καὶ σπουδαῖα νομίζων — Ariſtides de D. C. p. 310. ἡ δὲ κατὰ περίοδον [ſcil. σύνθεσις] ἥτις ἐστὶ συντάξει κώλων καὶ κομμάτων εἰς διάνοιαν ἀπηρτισμένη φράσις. οἷον· καὶ σπουδαῖα νομίζων — Schol. Hermog. p. 384. ποιότητα πράγματος. οἷον ἐν ἐκείνῳ· καὶ σπουδαῖα ν. et paulo poſt συμπλέξας δὲ. οἷον· Καὶ σπ. ν. etc.

6. δυσκολώτατον] correxi δυσκολώτερον.

13. αἰεὶ et ἐστιν addidi.

132. 4. μετὰ ταῦτα] neſcio, qui fit, vt placere nolit. num μέγα φρονῶν. an μεγαλαυχῶν. an μετὰ χαρᾶς. an μετὰ γαυρότητος. an μετὰ τάχους.

7. τὰ ἔργα] Philippi facinora.

Ibid. τοὺς λόγους] titulos iuris a nobis iactatos.

11. iuuat enim atrocitati orationis temperare. quamquam grauius et vehementius vos increpare licebat.

12. citat h. l. Stobaeus p. 244. 10.

18. οἱ τῶν τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες] ſintne haec verba pro epexegeſi ſeu ſuperenarratione ab ipſo oratore addita, an e ſcholiis in textum irrepſerint, in dubio relinquam.

133. 1. citat h. l. Hermog. p. 250. 9. referens ad τὰς τραχείας ἐννοίας. et Ariſtides ad τοὺς ἀτόπους εἰκασμοὺς, p. 266. orationem reddentes vehementem et concitatam.

11. citat h. l. Stobaeus p. 246. 26.

12. ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις] praepoſitionem addidi.

13. ἀφ' ἑκάστου] praetuli ἐφ' ἑκάστου. in vnoquoque.

14. τὴν αἴσθησιν] ſcil. τῆς ἀμελείας, vel potius τῆς ζημίας.

16. citat h. l. Harpocr. v. Δορίσκος, et verſu 26. v. Ἀντρῶνας.

19. ἕνα addidi.

134. 4. non ideo, quod haec rapiat, a nobis conniuentibus praeteruiſa et diſſimulata, inſiſtet, neque modum ponet cupiditati ſuae, vniuerſum genus humanum vexanti.

22. citat h. l. Hermog. p. 179. 3. de ἔχει χρῆσθαι ſuſpicionem iam ſupra propoſui ad p. Iam ſuccurrit alia planior et mollior explicandi ratio. poteſt ἔχει χρῆσθαι exponi: licet ei per vos iis vti, ἐᾶτε αὐτὸν ταῦτα ἔχειν, ſinitis eum iſta tenere.

135. 11.

135. 11. πρῶτον μὲν δὴ τότε δεῖ χάριν ἐχθρὸν] correxi πρῶτον μὲν τοῦτο δεῖ· [scil. siue ποιεῖν, siue ὑπολαμβάνειν] ἐχθρὸν etc.

23. τόπε] praetuli τόπων.

vlt. τότων.] id est τῶν ἐνθάδε, potentiae et opum reip. Athen. redit ad enumerata versu 22. et 23.

136. 4. ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ἃ βϐλομένων] expunxi ambas particulas infitiantes. nam hoc hominum foret quaerentium aliquem, in quem arma sua conuertant.

11. καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἅπαντες] praetuli καὶ δι' αὐτό γε τοῦθ' ἅπαντες. et 15. διασπάσασθαι (in aor. 1.) pro futuro vulgari διασπάσεσθαι.

18. ἀμύνεσθαι] praetuli ἀμύνεσθε (in imperat.)

26. post ποιεῖτε videtur deesse ποιεῖτε δὲ τί; ecquid autem agitis, paratis? qui mores sunt vestri? tum in continenti respondens subiicit. nempe ὑστερίζετε.

27. num leg. est ὑστερίζετε ἀναλίσκοντες. tametsi magnos facitis sumtus, in cassum tamen effunduntur et sero venitis, oportunitatibus temporum iam amissis. an transponenda sunt vocabula. ἀναλίσκετε. ὑστερίζετε.

pen. ζητεῖτε, quod omnino expungendum videtur, vncis inclusi. sententia haec est. cuicunque remp. vestram commiseritis, is vobis parum satisfacit, de eo querimini.

137. 6. τὸ δ' ἐχ ὅτως ἔχει] das ist aber nicht recht. das ist aber verkehrt. praua et peruersa haec est agendi ratio. subauditur τὸ πρᾶγμα ἐχ ὅτως ἔχει, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε. res ita non habet, vt vos opinamini.

20. ὅτως ἐκεῖνος φροντίσει] praetuli ὅτως αὖ ἐκεῖνος φροντίσαι in optatiuo aor. 1. hoc ex auctoritate Augustani, αὖ vero addidi de meo sensu, reperiens eius loco in eodem Aug. ἂν.

138. vlt. neſcio, an pone ἀκοῦσαι deſint haec pauca μηδὲ βουλεύεσθαι. ob praemiſſa in continenti.

139. 5. poſt ποιεῖν τοῦτο videtur ἐπ' αὐτὸν deeſſe.

6. ἐάν τι λέγῃ τις] ſubaudi ἐπιτήδειον, vel χρήσιμον, vel tale quid.

17. διαφέρει] correxi διαφεύγει. ne nunc quidem effugit, h. e. ne nunc quidem fieri negatum, neque ſeriu eſt.

21. οἷς] videtur Thracas deſignare.

vlt. nu n διοικήσαντος, ob praemiſſum πράξαντος.

140. 2. ἀκούσαι] praetuli ἀκούσαιτο, in medio. v. p. 139. 27.

5. πρότερος] praetuli πρότεροις. ſubaudi ἢ αὐτῷ. prius nobis, quam ſibi, regi Perſarum.

10. καὶ δή] praetuli ὁ δή. ob conſenſum librorum. nam illo non obſtante maluiſſem dare ὁ δὲ Βάρβαρος. ſic loqui ſolent ſtomachantes, non ὁ δὴ Β. haec materialiter accipienda ſunt, conuiciorum exempla, quae Athenienſes in Philippum iactabant.

12. τινα addidi. vbi video aliquem, regem Perſarum reformidantem, cui ſedes ſunt tam procul a noſtris diſſitae.

16. ἐνεδέχεσθ'] praetuli ſimplex ἐδέχεσθε.

Ibid. ἀπεψηφίσασθε] praetuli ἀπεψηφίζεσθε in imperfecto, ob praemiſſum ἐδέχεσθε.

24. παρά τε τοῦτο] correxi παρὰ τοῦτο. niſi hoc obſtaret.

141. 4. ὃ ſi ad proximum φόβον redit, neceſſe erit, vt ad ᾐδὲν ſubaudiatur κακόν. quo metu maius aliud malum facile non afferamus ad remp. ſin autem, id quod probabilius multo eſt, ὃ ad vniuerſam rem, de qua agitur, refertur, ſcil. ad τὸ ἀνελεῖν τὰς βλασφημίας καὶ τὸν φόβον, tum ad ᾐδὲν ſubaudietur ἀγαθόν. et hoc modo Wolfius quoque locum hunc in annotatis egregie expoſuit. Et poſteriorem interpretandi mo-

di modum h. l. ſolum obtinere poſſe, et de priori cogitare non licere, liquet ex additis, ἐδ' ὅ τι κοινῇ μᾶλλον ὅλην ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν.

141. 10. ἐδεὶς ἐστι] correxi ἐδεὶς ἦν.

11. citat h. l. Harpocration v. καθήκοντα, e cuius interpretatione conſtat, ipſum legiſſe nobiſcum ἀφ' ἑαυτῦ, vltro, ſuo marte, ſed ἐφ' ἑαυτὸν in ſemet, in partem ſuam venientia.

17. προσλαμβανόντων] ſcil. τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων, quod modo praeceſſit. poſtulat tamen ſolita loquendi ratio ἀλλὰ πάντων καὶ προσλαμβανόντων. et videtur vtique πάντων deeſſe.

19. τότε] ſcil. τῦ θεωρικῦ ἀργυρίυ. vel τῦ περιόντος, vel τῦ κέρδους, vel τῦ φθονυμένυ καὶ ὀνειδιζομένυ κέρματος.

Ibid. παθόντες] praetuli μαθόντες.

24. ἔτ' ἀξιῶ] ſcil. ἄλλον τινὰ αἰτιᾶσθαι αὐτοὺς καὶ φθονεῖν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ γεγονυίᾳ βοηθείᾳ. et nefas arbitror, quemquam eſſe, qui pauperes ob hoc genus emolumenti incuſet, iisue inuideat.

Ibid. τὸν ἐν] dedi de meo ſenſu τῶν ἐν — regitur hic genitiuus ab inſequente ἐδένα verſu 26.

26. ἀτοπώτατον ὄντα ἐδένα] correxi ἄτοπον τῶν ὄντων ἐδένα.

pen. φάσκοντα] dedi de meo ſenſu φάσκειν ob praemiſſum ὥϛε, et video nunc, Morellum, ſeu Lambinum, idem obſeruaſſe.

142. 4. εἰς addidi.

5. τὲς σύμπαντας] correxi de meo ſenſu τοὺς πένητας. comparans inter ſe rem priuatam cuiusque ſuam domeſticam cum rep. ſeu ciuitate, comparat iuuenilem aetatem domuum priuatarum, vt valentem viribus, vigentem robore, acrem, ſtrenuam, cum opulentis ciuibus, qui ampliſſimis facultatibus ſubnixi res ingentes peragere, et ſumtuoſis muniis fungi poſ-

ſunt; ſenilem contra aetatem priuatarum domuum, vt marcidam, effoetam, decrepitam, inualidam, ad omnia torpentem, ne minimis quidem efficiendis parem, e re noſtra alendam, quiete et otio recreandam, comparat cum pauperibus, quibus quod in fortunis prorſus nihil eſt, ideo quoque nihil ab iis exigi poteſt. Vt locupletes vniuerſae ciuitatis veluti filii familias ſunt, ita rurſus pauperes ciuitatis communes quidam habendi ſunt quaſi patres familias.

142. 6. *προσήκειν*] praetuli *προσήκει* in indicatiuo, vt modo *δεῖ* praeceſſit.

14. *τὸ πρᾶγμα*] id eſt *τὴν διανομὴν τῶν θεωρικῶν*. Rurſus, ex altera parte, pauperibus auctor ego fiam, vt rem illam de medio tollant, ob quam fortunati iure merito diſtributionem pecuniarum moleſte ferunt, atque reprehendunt.

16. *ὥσπερ ἄρτι*] ſcil. *διήειν*, aut *ἐποίουν*.

23. *ὅταν τὸ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔθος*] viſum fuit vocabula ad hunc modum traiicere *ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος*. cum conſuetudinem, pecunias publicas diribendi, et pro communibus atque ad omnes pertinentibus habendi, vſurpandique, a publicis ad priuatas cuiusque ſuas fortunas transferunt, exiſtimantes, eas perinde iuris publici eſſe, ciuium nemini non in eas ius eſſe, diuidi eas inter omnes oportere, rapere eas atque diſcerpere nemini non licere.

25. aut non intelligo locum hunc, aut ſic duco interpretandum, vt Wolfius fecit; vt haec ſit ſententia. Paupere, cauſam iniuſtam aduerſus locupletem in foro agente, cum orator palam diuitis cauſam adiuuat, acclamante tota corona, conſtat tamen teſtulis effuſis et dinumeratis, diuitem, ex inuidia opum, a iudicibus eſſe condemnatum, quamuis bona cauſa nitentem; pauperem contra, vtut iniquiſſima cauſa grauatum, tamen a iudicum iniquitate abſolutum, ſorti tenuiori

nuiori contra editiorem fauentium. ad φανερῶς ſubauditur γιγνομένῳ, vel συμβαίνοντος.

143. 2. περὶ τούτων] praetuli de meo περὶ τούτῳ in datiuo ſingulari, vt ad τὸν ἴδιον βίον referatur.

10. Etiam h. l. non ſatis intelligo, et ſuſpicor, aut hiare, aut ſupereſſe e lituris Demoſthenis. Neque enim inter ſe cohaerent. Pro διορθώσασθαι videtur Wolf διορίσασθαι coniectaſſe. In latinis ſaltim id ſubiecit, reddens *diſtinctius eſt explicandum.*

13. Hermogenes p. 264. καὶ μὴν καὶ σχήματα ἀκμαστικὰ ὅσα καὶ ἐν λαμπρότητι καὶ σφοδρότητι. κατὰ μὲν γὰρ λαμπρότητος σχῆμα ἀκμὴ γέγονεν· ὡς ἐν τῷ· Ἐξέστε, ὦ ἄ. Α. τῆς τάξεως — Ariſtides p. 264. σφοδρότης γίνεται, ὅταν τις προσώποις ἐνδόξοις ἐπιτιμᾷ. οἷον· ἐξέστε —

144. 6. citat h. l. Ariſtides p. 184.

17. maioris hic feci feſtinans auctoritatem Auguſtani, quam vulgatae; quod nunc nollem factum. qua de ciuitate inſidiator libertatis graecae, quicunque is identidem eſt, ita opinetur, vt perſuaſum habeat, eam ſolam ſuis machinationibus obſtituram eſſe. Ad ἐναντιωθῆναι ſubaudi ἑαυτῷ.

20. τοῖς ὅπλοις] ſuſpicabar aliquando, leg. eſſe τοῖς ὅλοις. litera minus. rebus omnibus pollet, reip. neruos contendentibus atque formidandam ad alios reddentibus. nunc vero nil cauſae videtur, cur vulgatae controuerſia moueatur.

21. ὑπὲρ τῆς πόλεως] aut tollendus eſt articulus, (et mallem nunc me in auctoritate Auguſtani hic fuiſſe) aut cum τοιαύτης eſt mutandus.

Ibid. ἃ φαύλως ὑμῖν καὶ ἀ καλῶς ἅπαντ' ἔχει] praetuli ἃ σφαλερῶς ὑμῖν καὶ ἀδαμῶς ἅπαντα καλῶς ἔχει.

144. 24.

144. 24. poſt πράγματα, quo in vocabulo interrogatio deſinit, videtur νῦν, quae eſt reſponſio, deeſſe. quo addito, bene tum conuenit γὰρ.

145. 5. ὁ βασιλεὺς] articulum detraxi. ſic nude, ſine articulo, appellant attici regem Perſarum.

6. οἰκείως] imo vero ἀνοικείως, vel potius ἐκ οἰκείως. quo inſequens ἦκισα melius quadret. animus ei non eſt beneuolus erga cunctos graecos; omnium vero minime eſt erga vos.

Ibid. num leg. eſt. ἄν τι μὴ τῶν νῦν [ſcil. γιγνομένων ὑφ' ἡμῶν] ἐπανορθωσώμεθα. niſi nonnulla corrigamus eorum, quae nunc a nobis factitantur.

15. ἑδενὶ] praetuli ἑδέσι in plurali.

20. μεταθεῖναι] ſubaudi εἰ ἓν μόνον ἦν τὸ ἁμάρτημα.

vlt. καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα] correxi καὶ τὰ μὲν ἄλλα.

146. 14. κωλύσειν] praetuli κωλύειν in praeſenti, e p. 103. 10. vnde locus huc translatus eſt. ad quam paginam a nobis annotatorum huc a lectore quoque transferri poterit, vt ea repeti h. l. neceſſe nihil ſit.

pen. λέγειν οἰομένοις] id eſt οἰομένοις δεῖν ἑαυτὸς λέγειν. exiſtimantibus ſe oportere dicere. Aliis in libris fuit λ. εἰθισμένοις. quae lectio item non eſt contemnenda.

147. 2. ἐκ ἔσεσθαι] praetuli ἐκέτ' ἔσεσθαι. non amplius in poſterum, vt adhuc fuiſſet, copiam fore.

5. τούτων] ſcil. τῶν οἰομένων, δεῖν ἑαυτὸς τὰ βέλτιστα λέγειν ὑπὲρ ὑμῶν. v. penult. p. 246. amicos patriae deſignat, inimicos Philippi.

7. τούτων] ſcil. τῶν κατηγορούντων. v. verſu 5. ab his, qui illos bonos et frugi ciues, veſtri amantes, accuſant et infectantur.

10. αἰτίων] quaſi ab αἴτιος manet. praetuli αἰτιῶν, ab αἰτία, ex auctoritate vetuſtarum editionum.

at ne

at ne haec quidem mihi lectio probatur. malim τῶν κἀτιωμένων. cauſantium, incuſantium, querentium.

147. 11. ἐγὼ δ' εὖ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι] expunxi ἀκριβῶς, natum e confuſione geminae lectionis, aliis id dantibus, quod noſtra dat editio, aliis ἐγὼ δὲ οἶδ' ἀκριβῶς, ὅτι.

14. τὴν βοήθειαν] detraxi articulum.

17. προσήκει] videri poſſit ὁμολογεῖν, vel tale quid deeſſe. et cur hoſtis ipſe id vltro fateatur. Sed licet vulgatam alia quoque ratione vindicare, aiendo, proiectam, et veluti ſuſpenſam eſſe interrogatione, ſine reſponſione, quo lector vel auditor quisque tacite eam ſubiiciat. quo nil eſt factu facilius, re ipſa cuique non tardiſſimo ſubiiciente, καὶ αὐτῷ ἀρνεῖσθαι. vel καὶ αὐτὸν ταὐτὸ ποιεῖν.

19. malim ὃ φήσει πολεμεῖν. negabit ſe bellare. nam vt φήσει ſubaudiatur, nego licere per naturam loci.

20. πρότερον] ſcil. ἔφη πολεμεῖν.

21. προσβαλών· ὃδ'] correxi προσβαλεῖν αὐτῶν. οὗδ' —

23. εἰ καὶ] correxi ἢ καὶ an etiam —.

26. ὑμῖν τε] particulam addidi.

149. 1. ἐκεῖνος] praetuli ἐκείνως.

150. vlt. Hermogenes p. 194. κύκλος γίνεται, ὅταν ἀφ' ἧς τις ἄρξηται ὀνόματος ἢ ῥήματος, εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξῃ πάλιν, μήτε πτῶσιν ἀλλάξας — οἷον· σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατήρ, εἴπερ ἦν ὅμοιος σοί. ἀπὸ γὰρ οὗ ἤρξατο μορίου, τῆς ἀντωνυμίας, εἰς ταὐτὸ ἔληξεν. p. 255. idem dictionem hanc in exemplis σφοδρότητος enumerat.

151. 17. καὶ τὶς ὑπὲρ Φιλίππου] expunxi τὶς de meo iudicio.

Varie.

Varietas lectionis ad Philippicam quartam.

130. 1. Argumenti. καὶ ὅτος τὴν αὐτὴν] καὶ ὅτος ὁ λόγος τὴν αὐτὴν Pariſſ. quintus et ſeptimus. codex Obſopoei. ſed a Gonuill. duo vocabula ὁ λόγος abſunt.

Ibid. τῷ φθάνοντι] τῷ φθάσαντι Pariſ. quintus et ſeptimus. τῷ τρίτῳ Aug. ſecundus.

2. orationis ipſius. βελεύεσθε] βέλεσθε append. Francfurt.

131. 3. τὲς] καὶ τὲς Pariſ. tertius.

4. τὸν τῶν περσῶν Gonu.

5. συνειλεγμένων] ita et Harriſon. συνειλελεγμένων ed. Wolf.

6. δυσκολώτατον] δυσκολώτερον Pariſ. primus, Augg. ſecundus et tertius, Weimaranus. app. Francf. Felician.

9. ἢν προσαγγελθῇ] ἢ πρ. Aug. primus. ἢν παραγγελθῇ Bauar. Aug. tertius. εἰ παραγγελθῇ index Ald. ἢν ἀγγελθῇ app. Francf. ἢν παραγγελθῇ Aldina Taylori.

12. φίλιππος] ὁ φίλιππος Aug. ſec.

13. χρῆται] ἀεὶ χρῆται Pariſſ. quintus et ſept.

Ibid. πλῆθος, ὅσην] πλῆθός ἐστιν, ὅσην Aldina Taylori, Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harley. ὅσον Aug. tertius.

16. τῦτο abeſt ab Harriſon.

Ibid. δύναιτο] γρ. δύνατ᾽ αἡ Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harley. Aldina Taylori.

vlt. ἀδ᾽ ἀδικεῖν] ἀκ ἀδικεῖν Aug. primus.

132. 2. ταῦτ᾽] τῦτο Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus.

Ibid. ἐκείνῳ φαύλως] ἐκείνῳ μὲν φαύλως Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, append. Francf. Aldina Tayl.

132. 3.

132. 3. ἢ τῇ πόλει] τῇ δὲ πόλει Harriſon. Pariſſ. quintus et ſeptimus, appendix Francf. Aldina Taylori.

4. λαβὼν μετὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα λαβὼν Harleyanus.

5. κινδυνεύσων] κινδυνεύων Pariſ. tertius, Aug. tertius, Aldus. ſed vulgatam annotauit Aldina Tayl.

6. καθῶμεθα] καθήμεθα Aug. primus, Harley. Harriſon. append. Francf. Ald. Taylori.

8. παρέρχεται] διέρχεται Aldina Taylori, Bauar. ſed cum ſuperſcripta vulgata.

Ibid. οἷς εἴποιμεν] οἷς ἂν εἴποιμεν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus. οἷς εἴποιμεν Harriſ. οἷς ἂν εἴπομεν Harley.

9. εἴποιμεν] εἴπωμεν Pariſ. quintus.

12. μέρη abeſt ab Auguſt. primo et Stobaeo p. 244. 10.

14. μηδένα Aldina Taylori.

17. οἴωνται] οἴονται Aug. primus, Harriſ.

19. ἐπιθυμοῦντες κεκρατήκασιν] mediam copulam καὶ interſerit appendix Francf.

21. ὑμετέρα] ἡμ. Pariſſ. primus, ſecundus, ſeptimus. Aug. primus. Weimaranus, et Harriſ.

Ibid. καὶ abeſt ab Aldina, ſed addidit correctior et Leſſingianus et Weimaranae. item Aug. tertio ſecunda manus adſcripſit.

24. πλείῳ] μείζῳ Aldina Taylori, Pariſſ. primus et octauus, Harley. Aug. primus. πλείῳ καὶ μείζῳ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. τὰς βελομένας] γρ. τοῖς βελομένοις index Lambini.

26. τότε] ἐκείνῃ Aug. tert. ſed, hoc litura inducto, ab eadem manu vulgata eſt ſuperſcripta.

Ibid. καταῤῥεψομένην] καταῤῥεψαμένην Harriſ.

27. ἐναντιωμένας] ἐναντίας Pariſ. primus, Aug. tertius, ſed in huius margine vulgata eſt cum γρ.

132. pen.

132. pen. ὑπολειπόμεθα] ἀπολειπ. Aldina Tayl. Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur. P. Manut. app. Francfurtana.

133. 2. Hermogenes Ald. p. 250. 9. (ed. Criſp.) dat ἐοίκατε μὲν ἀνθρώποις. referens ex antiquis libris geminam lectionem, alteram ἐοίκατε in ſec. perſ. alteram ἐοίκαμεν in prima.

6. ἡμῖν] ita et Harriſ. et Harley. ὑμῖν edit. Wolf.

Ibid. συνεδρεύσωσι] συνεδρεύσῃσι Pariſſ. primus et octauus, Aug. primus. Bauar. ſed cum σ ſuperſcripto.

7. δὲ] γὰρ Aldina Taylori.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, P. Manut. et Harley.

10. τὸς abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſeptimus.

11. ἴδῃ] εἰδῇ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. Stobaeus p. 246. 26. penes quem adhuc aliae quoque ſunt leues diſcrepantiae a vulgata.

12. ὥσπερ τοῖς] ὥσπερ ἐν τοῖς Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurtana omittit cum vulgata praepoſitionem.

13. κἂν] καὶ Pariſſ. quintus et ſeptimus, Bauar. Augg. ſecundus et tertius.

Ibid. ἀφ' ἑκάστε] ἐφ' ἑκάστε Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. appendix Francfurt.

17. τὴν εἰρήνην] τὴν εἰρημένην Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aug. primus.

19. ὄντα ὑμῶν] ὄντα ἕνα ὑμῶν Bauar. Aug. tertius. pro ὑμῶν Harl. exhibet ἡμῶν.

20. καὶ ſuperſcriptum in Aug. tertio a noua manu.

133. 21. κατέσκαπτε] κατέσκαπται Pariſſ. primus, quintus, octauus. Aug. primus, Harley. κατέσκαπτε index Aldi.

Ibid. πορθμὸν] τὸν πορθμὸν Aug. tertius.

22. ἐπετείχισεν] γρ. ἔπετ. Pariſſ. primus et ſeptimus, Aldina Taylori, Aug. ſecundus, index Aldi. ἐπετείχιζεν appendix Francfurtana.

23. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. ſeptimus.

24. ἐπεσκάφητε ἐπ' ἀδενὶ τέτων] ἐπεσκάφητε ἀδὲν τέτων Aug. tertius, index P. Manutii. ἔπεσκ. ἀδὲν τέτων index Aldi. etiam Bauaricus et codex Obſopoei dant ἀδὲν τέτων. ſine praepoſitione. ἐπ' ἀδὲν τέτων dat appendix Francfurtana.

25. ἐνεδείξασθε] ἐπεδ. Pariſ. primus et octauus, Aug. primus.

26. ταῦτα] τᾶτο Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. tertius. Aldina Taylori. vtrumque dat Bauar.

pen. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. φερὰς] φερρὰς Aldus, P. Manut. et alii paſſim, quos inſuper habui annotare. Harl. dat φερᾶς.

134. 3. ἐπιδείξω] δείξω ſimplex Bauar. Aug. tertius. appendix Francfurt.

Ibid. πάντας ἀνθρώπες ἀδικῶν τάδ' ὑφ' αὑτῷ π. φ.] Wolf in farragine mauult πάντας μὲν ἀνθρώπες ἀδικῶν, πάντα δ' ὑφ' αὑτῷ π. φ. ab Harley. abeſt μὲν. Pro τάδε dat Pariſ. quintus ταῦτα.

5. εἰ μή πώς τις αὐτὸν Aldina Taylori.

Ibid. κωλύσει] κωλύσῃ Aug. primus. κωλύσοι Harley.

6. εὐθέως] εὐθὺς Aug. primus et Pariſ. primus, Harley.

7. χρὴ] δεῖ Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harley.

134. 12. κακόνους μέν ἐστι καὶ ἐχθρὸς ὅλῃ τ. π.] κακόνους μὲν καὶ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τ. π. Aug. ſecundus. Aldus, P. Manutius. Sed Harley. vulgatam exhibet.

14. προσθήσω δὲ καὶ] προσθήσω δὲ ὅτι καὶ Pariſ. quintus.

17. καταλύσῃ] καταλύσει Pariſ. ſecundus, Bauaricus, Augg. ſecundus et tertius. app. Francfurt.

18. νῦν γε δὴ] νυνὶ δὴ Pariſ. primus, Aug. primus, Harley.

20. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. αὐτὸς] αὐτὸ Pariſ. primus. videtur tamen illo quoque in codice vulgata fuiſſe. Solent enim graeci librarii de terminatione maſculina ος ſolum ο ſuper verſu ſcribere, ς omittere.

Ibid. ἑαυτῷ] αὐτῷ Pariſ. primus.

22. ὑμετέροις] ἡμ. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harley.

Ibid. εἶχε Aldina Taylori.

23. βεβαίως] Hermog. p. 179. ἀσφαλῶς.

Ibid. ἀμφίπολιν καὶ ποτίδαιαν] ἀμφίπολιν καὶ πόλιν καὶ ποτίδαιαν Bauar. qui videtur error librarii eſſe praemiſſa perperam iterantis.

24. Aldina cum dediſſet πρόειτο antepenacute, annotator in Taylorana adſcripſit προεῖτο.

25. ἡγεῖτο] ἐδύνατο Aldina Taylori, Pariſſ. primus et octauus. in ſecundo eſt cum γρ. quod interpretor in eius texto eſſe vulgatam, in margine autem annotatam eſſe alteram. Harley. Aug. primus. Textum et Bauarici et Aug. tertii cum vulgata conſentit, verum altera in vtroque annotata eſt in margine.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octau. Harl.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. tertius, quintus, ſeptimus.

27. αὐτὸν] αὐτὸν (cum leni) P. Manut. Bauar.

pen. τούτοις τοσούτοις] τούτοις τοιέτοις Aldina Taylori, Aug. primus. τέτοις καὶ τοσέτοις farrago Wolfiana,

ſiana, quod illa neſcio an e margine Lutetianae hauſerit, vbi e Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo et octauo, haec repraeſentatur lectio τέτοις τοιέτοις ἔσι καὶ τοσούτοις.

134. vlt. γένηται] γένοιτο Pariſſ. quintus et ſeptimus. inuerſo dat ordine appendix Francfurt. κύριος γένηται.

135. 2. πολλὰ δ' ἂν γένοιτο ἀνθρώπῳ] Pariſſ. primus et octauus, et Aug. primus dant ἃ πολλὰ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπῳ, item Harley. niſi quod hic ἂν omittit. Annotator in Taylorana poſt πταῖσμα, quod reliquit nil mutatum, addidit ἃ, relinquens item δὲ pone πολλά.

6. τὸν abeſt a Pariſſ. primo et octauo. item Aldina Taylori, et Harley. eius loco eſt τὰ in Pariſſ. quinto, octauo, et Aug. primo.

7. ἄρχειν] ἄρχεσι Bauar.

9. ὑμῶν] ὑμῖν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, et Harley.

11. τέτε δεῖ χάριν ἐχθρὸν] διὰ τῦτο δεῖ ἐχθρὸν Harley. Pariſ. octauus, Aug. primus. τῦτο δεῖ ἐχθρὸν (ſine διὰ et ſine χάριν) Bauaricus in texto, ſed vulgata eſt in eius margine. διὰ τούτου (ſic) Aldina Tayl.

12. τῆς πολιτείας] articulus abeſt ab Aug. primo.

Ibid. δημοκρατίας] δημοκρατείας Ald. P. Man.

14. ἡμετέραν] ὑμ. Aug. ſecundus.

18. δρογγίλον] ſic etiam in texto Bauarici eſt. ſed in marg. γρ. δροιτίλον. Aldina Taylori ſic dat: εἶπον τὸν δρογγίλον, καὶ τὸν (ſic) καβύλην καὶ τὴν μάσειραν.

Ibid. νῦν] μὲν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. ἀθήνησι] ἀθηναίων Pariſ. primus, Aug. primus, et Bauaricus, ſed hic cum vulgata ſuperſcripta.

135. 23. ἀργυρείων] ἀργυρίων Pariſſ. primus, ſecundus, quintus et ſeptimus. Augg. primus et tertius, Bauar. appendix Francfurt. Harley.

Ibid. τόπῳ] τόπων Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus et octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

26. ὑμᾶς abeſt a Pariſino quinto.

27. μελινῶν] μελίνων Bauar.

Ibid. τοῖς abeſt ab Aug. tertio.

pen. σιροῖς] συροῖς Aug. tertius. σιῤῥοῖς P. Man.

136. 2. γιγνώσκοντα] γινώσκοντα Harley.

Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ cum leni P. Manut. Bauar.

4. ἐστιν ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ἃ βελομένων] ἐστὶ λαβεῖν ὅτῳ πολεμήσετε βελομένων (detracta vtraque negatiua) Pariſ. primus, Aug. primus. Harl. ἐστιν ὅτῳ πολεμήσετε λαβεῖν β. ed. Wolfii. μὴ abeſt ab ed. Feliciani, ſed eius index conſentit vulgatae. Prima manus in Aug. tertio dederat μὴ, ſed poſtmodum neſcio quis eraſit, ſic tamen, vt primae literae veſtigium ſatis adhuc appareat. ab eodem abeſt ἃ quoque, quod ἃ abeſt item a Pariſinis tertio, quinto, ſeptimo et octauo. item a Bauarico, ab edd. Aldi et P. Manut. Pro πολεμήσετε eſt in Aug. tertio πολεμήσεται crebro errore. Aldina Taylori ſic dat τᾶτο μὲν γάρ ἐστι ὑπολαβεῖν (ſic) ὅτῳ πολεμήσετε βελομένων.

8. ὁ δ' ὁμοίως] verba haec abſunt ab ed. P. Man.

9. γραφόντος ἀθηναίων ἕδενὸς] γράψοντος Pariſ. ſeptimus. ἀθηναίων abeſt ab Aug. primo. ἃ γράψαντος ἡμῶν τῶν ἀθηναίων ἕδενὸς farrago Wolfiana. quod minus recte acceptum minusque fideliter traditum videtur e margine Lutetianae, qui margo ἡμῶν affert e Pariſino primo, nulla certa nota addita, vnde intelligeretur, quo id pertineat. videtur in illo primo codice Pariſino pro ἀθηναίων fuiſſe ἡμῶν. Idem margo e Pariſino quinto affert τῶν ἀθηναίων. has duas diuerſas vtique diuerſorum codicum lectiones Wolfiana farra-

farrago in vnam colliquauit. In Bauarico ſuper ὠδενὸς ſcriptum eſt ἡμῶν. In Aug. primo eſt ὁ γραφοντος ὠδενὸς ἡμῶν πόλεμον, quod idem in Harley. quoque eſt. Aldina Taylori ſic dat ὥσπερ ὁ νῦν γραφοντος ὠδενὸς ὑμῶν πόλεμον.

136. 10. ἐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν] ἐκ ἂν ἀνηρπασμένος ἦν Aug. primus. ἂν abeſt a Pariſino primo. ἐκ ἂν ἡρπασμένη (ſic, ſi recte exſcriptum eſt) ἦν Harl.

11. ταῦτα abeſt a Bauarico et Aug. tertio.

Ibid. διὰ τοῦτο] δι' αὐτό γε τοῦθ' ἅπαντες Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori. διὰ τότε τοῦτο ἅπ. Harley.

12. ἂν abeſt a Bauarico et Aug. tertio. appendice Francfurt. ἠτιῶντο τὸν αὐτὸν Aldina Taylori.

Ibid. αὐτὸν abeſt ab Aug. tertio. Bauar. appendice Francfurt.

14. μισήσετε] γρ. μισήσεσθε Pariſ. ſecundus.

15. διασπάσεσθαι] διασπάσασθαι Pariſ. ſecundus, Augg. primus et tertius. Bauar. Aldina Taylori, Harleyanus.

Ibid. παραβαλεῖτε] παραβάλλετε Aug. primus.

16. ὑμῖν] ἡμῖν Aldus.

17. ἢ μὴ] εἰ μὴ Pariſſ. primus et octauus. ἢ εἰ μὴ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. P. Manut.

18. πολεμεῖ] ποιεῖ index P. Manutii, Aug. ſec.

Ibid. ἀμύνεσθαι] ἀμύνεσθε Pariſſ. tertius, ſeptimus, octauus, appendix Francfurtana, Aug. primus, index Aldi, Weimaranus, ed. P. Manutii, quae tamen vitioſe τοῦτο dat, pro τοῦτον.

19. ἤδη χρήματα] duo haec vocabula deſunt appendici Francfurtanae.

136. 20. ὧν ἂν δέωνται] ὅσα δέονται Harleyan. Pariſſ. primus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. ὅσα ἂν δέωνται Aldina Taylori.

23. καὶ abeſt a Pariſſ. primo et octauo, Auguſt. primo.

Ibid. γε abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. ἐστιν] ἔσθ' Aldus. P. Manut. Bauar.

24. Φίλιππον δὲ αὐτὸν οἶμαι οὐδὲν ἂν ἄλλο μαὶ] Φίλιππον δ' ἂν αὐτὸν ἐδὲν ἄλλο οἶομαι μὰ — Aug. primus. etiam Bauarico deeſt ἄν. appendix Francfurt. omittit δὲ. Aldina Taylori dat αὐτὸν οἶομαι ἐδ' ἂν ἄλλο. Φίλιππον δ' ἂν αὐτὸν ἐδὲν ἄλλο οἶομαι μετὰ τὸς θεὸς Harley.

26. verba ἃ νῦν ποιεῖτε abſunt a Bauar. et Aug. tertio, item app. Francf.

pen. ζητεῖτε abeſt ab Aug. primo.

137. 1. ὅπως] πῶς Pariſſ. primus et octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. παύσεται] παύσετε Aug. tertius, cum ſuperſcripta vulgata.

3. κατεσκευάσασθε] κατεσκεύασθε Pariſ. primus. Aug. primus.

4. ὑγεριάσητε] ὑγερήσητε Bauar.

5. ἐὰν] ἂν Harley.

Ibid. παρασκευάζεσθε] παρασκευάζετε Aug. tertius, cum vulgata ſuperſcripta.

6. τὸ δ' ἐχ οὕτως ἔχει] pro ἔχει mauult Wolf. ἔδει. Index Lambini dat τὸ δ' ἐκ ὀρθῶς ἔχει. Circa hunc locum aſteriſcus eſt in Bauarico cum hac nota. ἀπ' ἐντεῦθεν ἕως τῦ ἑτέρυ ἀγερίσκυ τῦ λόγυ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ ἐπιγράφοντός ἐστιν. Eiusdem ſententiae eſt notula eiusdem codicis ad p. 136. 19. adſcripta εἰς τὸν περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ κεῖνται. quo ſignificatur, hunc eundum locum iam in oratione de rebus Cherrhoneſi legi.

137. 7.

137. 7. πώποτε] ποτὲ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus.

9. ταμίας δημοσίους] ταμίας καὶ δημοσίους Aldina Taylori, Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus. appendix Francf.

11. ποιήσαντας] ποιήσοντας Aug. primus.

12. χρημάτων] πραγμάτων indices Aldi et P. Manutii.

15. δ' abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, tertio. Augg. primo et ſecundo.

Ibid. ποιήσητε] ἂν ἕτως ποιῆτε Aldina Taylori. ποιῆτε Aug. primus. Pariſ. primus, Harley.

Ibid. verba καὶ τοῦτο ἐθελήσητε abſunt ab Aug. ſecundo. pro ἐθελήσητε in Pariſ. ſeptimo et app. Francfurt. eſt ἔλησθε.

17. Ἧς] Ἷοις Pariſſ. tertius et quintus, Harl. index Aldi.

Ibid. αὑτῶ] ἑαυτῶ Pariſſ. ſecundus et octauus. αὐτῶ Bau.

18. ἂν cum ſecundo ἴσως abeſt ab app. Francf.

Ibid. vocabula ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι deſunt Harley.

19. ὑμεῖς νῦν] inuertunt Aug. primus, et Harl.

21. Φρουτίσει] ἂν Φρουτίσαι Pariſſ. primus, quintus, octauus, Aug. primus, appendix Francf.

22. πῶ] ποῖ Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, Aldina Taylori, Augg. ſecundus et tertius. Bauar. app. Francf.

Ibid. ταῦτα abeſt ab Aldina Taylori.

23. καὶ πόνων πολλῶν abſunt ab Ariſtide p. 262. Aldina Taylori dat καὶ πόνων ἄλλων πολλῶν.

24. poſt δοκεῖ in ed. Wolf. haec inſeruntur: ἀναάγκη γὰρ, ἀναάγκη, πόλ' ἐκ τῶ πολέμω γίγνεσθαι τὰ δυσχερῆ. verum ab Harl. ea abſunt.

26. ἐθέλῃ] θέλῃ Harley.

27. δέοντα] δίκαια Pariſ. ſeptimus.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptim. Aug. ſecund.

vlt. ὡς ἐὰν ἄγηθ'] ἕως ἂν ἄγηθ' index Aldi.

138. 1. πρόησθε] προῆσθε Aug. ſecundus.

3. τὲς abeſt a Parilino ſecundo, Augg. primo et tertio, et Harley.

4. τῶν abeſt ab Harley.

6. ἕλληνας ἅπαντας] inuertit Bauaricus.

7. αὐτὸς τεθνᾶναι] αὐτὸς μὲν τεθνᾶναι Pariſ. primus, Aldus, P. Manut. ſed in Aldina Weimarana μὲν inductum eſt litura.

Ibid. εἰρηκέναι] ἑωρακέναι Weimaranus. append. Francfurtana.

8. λέγει] λέγοι Pariſſ. ſeptimus et octauus, item Harley, qui iidem πείθοι quoque dant, pro vulgato πείθει.

11. ἐάσωμεν ἐκεῖνον] inuerſo ordine dat Harley. ἐκεῖνον ἐάσωμεν.

13. τὶ ἀναδυόμεθα] Pro τὶ dant ποῖ Pariſſ. ſeptimus et octauus, item Augg. primus et tertius, Weimaranus, appendix Francfurtana, Harley. Bauaricus. Aldina Taylori dat πῶ (ſic). pro altero dat margo Lutet. ἀναβαλλόμεθα, tacito auctore.

19. τὶ] τι enclitice Pariſ. octauus.

22. ὃ] ἃ Pariſſ. primus, tertius, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

23. μήτε] μὴ Aug. primus.

Ibid. γένοιτο ἔτε λέγειν] γένοιτο ἔτω, μήτε λέγειν Aug. tertius.

24. διανεῖσθαι] δινεῖσθαι Bauaricus cum ſuperſcripta diphthongo οι pone ſecundam literam.

27. γε] abeſt a Pariſſ. primo, quinto, octauo, Aug. primo et Harl.

pen. βουλεύσασθαι] βουλεύεσθαι Aug. primus.

139. 2. ὥσπερ abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

4. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. ſecundus et ſeptimus.

139. 5.

139. 5. τᾶτα] ταῦτα Pariſſ. primus et quintus. Harl. Aldina Taylori. Aug. primus. ταὐτὰ Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

8. καὶ παρασκευάζεσθε abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, item Aug. tertio. Bauarico. Appendix Francfurtana quoque admonet, idque duobus locis, *in vetuſtis haec verba non eſſe.* in Aldina Taylori vocabula ἀγρεοῦσθε καὶ παρασκευάζεσθε incluſa ſunt vncis, et adſcriptum in margine λείπει ἐν παλαιῷ.

9. βεβουλεῦσθαι] βουλεύεσθαι Pariſſ. primus et octauus, Aug. primus, Harl.

Ibid. τότε καιρὸς] inuertit Aug. tertius.

10. ἠθελήσατε] ἤθελετε Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, Harl.

11. νῦν abeſt ab Aug. primo.

12. τοιούτων abeſt ab Aug. primo.

Ibid. ἀνθρώπων abeſt a Pariſſ. quinto, ſeptimo et octauo, item ab Harl.

13. τοῖς ἄλλοις ποιεῖτε] ταῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιεῖτε Pariſſ. ſeptimus et octauus, et Harl.

14. πάντες ἄνθρωποι abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, et ab append. Francf.

17. διαφέρει] διαφεύγει Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harl. διαφαίνει Weimaranus.

Ibid. πάντων] ἁπάντων Pariſ. tertius.

22. αὑτῷ] ἑαυτῷ Pariſſ. primus et octauus. Harl. αὐτῷ (cum leni) Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus. Bauar.

24. πάνθ' ὅσα] ἅπανθ' ἃ Pariſſ. primus et octauus. (Etiam in Aug. primo et Harl. eſt ἃ, et in hoc altero etiam ἅπαντα.) ἅπαντα ὅσα Pariſſ. quintus et ſeptimus.

25. ἀνάρπαστος] ἀνάσπαστος Harl. Pariſſ. primus, quintus, octauus. Augg. primus et tertius. Bauaricus,

codex Obſopoei, Leſſingianus, Weimaranus, append. Francf. indices Aldi et P. Manutii.

140. 1. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. octauus. Aug. primus, Harley.

2. ἀκέσαι] ἀκούσαιτο Aldus, ſed annotator in Taylorana ſyllabam extremam το punctulis ſubnotauerat. idem τὸν verſu proximo 3. ſubnotauerat. Harl. dat ἀκέσαι.

5. ἂν] εἰ Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. πρότερος] προτέροις Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aldina Taylori. Aug. primus. Wolf e coniectura. πρότερον Pariſ. ſecundus.

7. ἁπάντων abeſt a Pariſſ. primo et octauo, item Aug. primo, Aldina Taylori, et Harl.

8. οἶμαι] οἴομαι Pariſſ. ſecundus, tertius, octauus, Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς abeſt ab Aug. primo.

9. ἀβελτηρίαν] ἀβελτερίαν (per ε in tertia ſyllaba) exarari vult Wolf.

10. ἠλαττώθητε] ἠλαττώμεθα Pariſ. ſeptimus.

Ibid. καὶ δὴ] ὅτι index Lambini. Pro καὶ dant ὁ articulum praepoſitiuum Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus et tertius, Harl. Bauaricus, appendix Francfurt. codex Obſopoei, Aldina poſterior, nam prior dat καὶ δή.

11. ἅπαντα] πάντα Pariſ. primus.

12. ὅταν ἴδω] addunt conſenſu τινα, alii ante, alii pone verbum. Ante quidem hi. Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Aug. primus. Bauaricus, Harley. pone vero codex Obſopoei, ed. P. Manutii. Weimaranus. appendix Francfurt. Wolf quoque τινα cenſet addendum eſſe.

13. Ἑκβατάνοις] Ἑκαταίνοις Harl.

14. πρότερον] πρῶτον Bauar. forte voluit πρὸ τοῦ.

Ibid. συνεπηνώρθωσε] συνεπηνώρθωσα Harley.

140. 15.

140. 15. *ἐπηγγέλετο*] Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, dant cum geminato λ. *ἐπηγγέλλετο*.

16. *ἐνεδέχεσθ'*] *ἐδέχεσθε* Pariſſ. primus et quintus, Harley. Aug. primus, Bauar. Felicianea. *ἐνεδέχοισθ'* Aldus, vnde repetiit appendix Francfurtana, quae etiam lectionem *ἐδέχεσθε* praebet.

Ibid. *ἀλλ' ἀπεψηφίσασθε*] *μηδὲ ἐπεψ*. Pariſ. primus. *ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε* Aug. primus, et Harl. *ἀλλ' ἐψηφίσασθε* Aug. tertius. *μηδ' ἀπεψηφίσεσθε* (ſic) Aldina Taylori.

17. *ἐκείνῳ*] *ἐκείνων* Pariſ. ſeptimus.

18. *αὐξανομένῳ*] *αὐξημένῳ* Aug. ſecundus.

21. *τι* abeſt ab Aug. primo et Harl.

Ibid. loco articuli poſtpoſitiui *ὅ* dat Aldina Taylori vitioſe *σοι*.

23. *διαβεβλημένον*] *γρ. διαβεβλημένην* index Lambini.

24. *πόλεις*] *πολιτείαι* Aldina Taylori, Pariſſ. primus et ſecundus, Harl. Augg. primus et tertius. Bauaricus, appendix Francfurtana.

25. *παρά τε τῦτο*] *παρὰ τῦτο* Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus. Augg. ſecundus et tertius. *παρά τε γίνεσθαι* Pariſſ. primus, tertius, ſeptimus, Aug. primus, et Harl. pro *τῦτο* mauult Wolf *ταῦτα*.

141. 1. *καταδεεῖς*] *ἐπιδεεῖς* Pariſ. primus. Aug. ſecundus, Aldus, Felic. Vulgata eſt in Weimarani margine, et Aldinae Tayloranae, in cod. Harleyano, in appendice Francfurt. et in codice Obſopoei. vtramque lectionem in vnam conflauit Aug. tertius *ἐπικαταδεεῖς*, quae compoſitio graecis ignoratur, et ab eorum ſermone abhorret. pro *τὰς* dat Aldina Tayl. vitioſe *τῆς*.

4. *ἐδέν*] *ἐδ* vel *ἐδὲ* (ſine *ν*) Pariſ. primus, Aug. primus, codex Obſopoei. index Aldi.

Ibid. *ἄν* abeſt a Pariſ. quinto.

141. 6.

141. 6. ὅλην abeſt a Pariſ. quinto.

7. πρότερον] προτέρων Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed index Aldi et codex Obſopoei dant vulgatam, item appendix Francfurt. et margo Harley.

8. ἦν ποτ᾽ ἐ πάλαι] ἦν πότε πάλαι Bauar.

Ibid. προσήει] προσήκει Pariſ. tertius.

10. ἐστ] ἦν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, Harley. Weimaranus. Felic. appendix Francfurtana.

11. ἀφ᾽ ἑαυτῆ] ἐπ᾽ αὐτὸν Pariſ. primus, Aug. primus, Weimaranus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. γρ. ἐφ᾽ ἑαυτῆ Pariſ. ſecundus. Harpocrat. v. καθήκοντα.

13. ἐποιῆμεν] ἐποίει Aug. ſecundus.

14. τὰ δέοντα] abeſt articulus ab ed. Aldi. ſed eum addit et index eiusdem editionis, et codex Obſopoei, et Leſſingianus.

15. τὰ κοινὰ] articulus abeſt a Pariſ. primo. Aug. primo.

16. τῶν abeſt ab Harl.

17. ζημιωμένῃ] ζημιωμένῃ Aug. tertius, dubie, vtrum vulgatam dare, an ἐζημιωμένῃ voluerit.

Ibid. προσλαμβανόντων] προσλαμβάνοντος Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus.

19. τότε] Wolf mauult τότων, ſcil. τῶν προσόδων.

Ibid. παθόντες] μαθόντες Aldina Taylori. Pariſſ. primus et ſecundus, Harl. Augg. primus et tertius. vtrumque dat Bauaricus.

21. τῶν δεόντων abſunt ab Aug. primo.

Ibid. εἰ μὴ τῇ] Wolf mauult εἰ μὴ ἐπὶ τῇ.

22. ἀπόροις] εὐπόροις Pariſ. ſeptimus.

23. ἔτ᾽ ἀξιῶ] ita et Harl. ἔτ᾽ ἄλλον ἀξιῶ edit. Wolfii.

24. ἀξιῶ] ſcholium Bauarico adſcriptum ἀντὶ τοῦ ἄξιον νομίζω.

141. 24. οὐδὲ γαὲρ] ὅτε γαὲρ Aug. primus.

26. ἀτοπώτατον ὄντα οὐδένα] ἄτοπον τῶν ὄντων οὐδένα Aug. primus, Aldus, Felicianea. ſed codex Obſopoei et index Aldi dant vulgatam. item appendix Francfurtana. ἄτοπον ὄντα οὐδένα index P. Manutii. adhuc aliam dat lectionem appendix Francfurtana hanc οὐδ' ἀτοπώτερον ὄντων.

pen. φάσκοντα] φάσκειν index Lambini.

Ibid. οὐδὲν οὐδ' αὐτὸν] οὐδ' ἂν οὐδ' αὐτὸν appendix Francfurtana.

vlt. ὅτος τότε] ὅτω γε Pariſ. primus. idemque videbar mihi in Aug. primo cernere. erat enim ibi paulo obſcurius exaratum. Simon Fabricius tamen ex eo retulit ὅτός γε. Ex Harleyano enotauit Taylor τόγε. num in libris quibusdam fuit ὅτος κατὰ τοῦτό γε.

142. 1. οἶμαι omittit appendix Francfurtana.

4. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. τις] εἷς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

6. προσήκειν] προσήκει Pariſ. primus, Aug. primus. P. Manutius. In Aug. tertio dederat prima manus vulgatam, ſed corrector ν eraſit.

Ibid. τοῦτος] τούτοις Pariſ. primus. Aug. primus. in Aldina Taylori punctis erat ſubnotatum, vt ſiue deficiens, ſiue tollendum.

9. καὶ ταύτῃ Harley.

11. ἄν abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo, item ab Harl.

13. ἐνδείᾳ] δείᾳ ſimplex Pariſſ. quintus et ſeptimus. item Bauar. in texto, ſed ἐν erat ſuperſcriptum, vt conſonet nunc cum vulgata.

15. τοῦτ'] ταῦτα Aug. primus.

16. δὲ abeſt ab Harley.

17. ὑπὲρ] περὶ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

142. 17. ἐ κατοκνήσας] ἐκ ἀποκνήσας Aug. tert.

18. ἕτως] ὄντως Aug. tertius.

19. οἶμαι abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo. Aug. primo.

20. ἄλλων, ὥϛε] ἄλλων, οἶμαι, ὥϛε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. τὲς] καὶ Aug. ſecundus.

22. πᾶ] Aldina τᾶ. quod Weimaranus cum πᾶ mutat, item Leſſingianus.

23. πᾶ abeſt a Pariſino ſeptimo.

24. μεταβιβάζοντας] ſic etiam eſt in Aldino meo. tametſi Obſopoeus ait, in ſuo ſe καταβιβ. repe-riſſe, quod ideo ad modum vulgatae reformat.

25. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. τὸν λέγοντα] τὸν τᾶτο λέγοντα mauult Wolf.

26. ἑτέραν] αἰτίαν index Aldi. appendix Francfurtana. videtur in quibusdam codd. ἐναντίαν fuiſſe.

143. 1. εἰς μὲν] ἴσμεν Pariſ. primus. In Aug. primo manus prima dederat ἶς μὲν (ſic) ſed ſecunda ante ι appinxit ε. vt nunc ſit lectio vulgatae conſonans. μὲν abeſt a Pariſ. ſeptimo.

2. περὶ τάτων] ὑπὲρ τάτε Pariſ. primus. ὑπὲρ τά-των Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

5. κοινὰ alterum abeſt a Bauarico, Augg. ſecundo et tertio.

6. ex Harl. Taylor retulit κεκτημένως. (ſic) vnde ſuſpicor, eo in codice fuiſſe τῶν κεκτημένων.

7. πόλις abeſt ab Aug. ſecundo.

8. εἴποι] εἴπῃ Aug. tertius.

Ibid. ἃ abeſt ab Aug. ſecundo. pro ἃ παρ' ἑκα-τέρων dant ἅπερ ἑκ. Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus.

9. δὲ] δὴ Pariſ. ſeptimus.

10. ἐννόμως] ἐν νόμῳ Aug. primus.

13. ἐξέϛητε] ἐξέϛησεν Aug. ſecundus.

143. 14.

143. 14. ὑποθέσεως] τάξεως Aristides p. 264. et Hermogenes p. 264.

16. πᾶσι] dubium reliquit margo Lutetianae, id quod permultis in locis fecit, fueritne in Pariss. primo, quinto et septimo ἀεὶ πᾶσι, an illud solummodo ibi fuerit, hoc abfuerit. Perquam obscura et imperfecta est demonstratio, quid signa quaeque sibi velint, quam praefatio tradit nomine Benenati a Lambino, ni fallor, praefixa. De signi " voci praepositi vi et significatione plane illa tacet. In Augustano primo et Harl. et Aldina Taylori, sic est ἔχοντας ἀεὶ τοῖς (sine πᾶσι) et sic videtur etiam in Parisinis illis fuisse. ἀεὶ τοῖς ἀδικουμένοις potest idem esse atque τοῖς ἀεὶ ἀδικ

20. πάντα] πάντων Harl.

21. ἔχειν abest ab Aug. tertio.

23. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, et Harl.

27. διεφέροντο] διαφέρονται Paris. primus.

vlt. ἔρημον] ὡς ἔρημον Aug. tertius.

144. 5. μηδ' ὅ, τι] μὴ ὅ τι Aug. primus.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Harl.

9. ὑμῖν] ἡμῖν Harl.

10. ἀργότατον Harl.

Ibid. αὐτοὶ] αὐτὸν Paris. tertius.

11. καὶ abest ab Aug. secundo.

12. κεκήλησθε] κέκλησθε Aug. secundus. κεκύλησθε index Aldi. ἠπάτησθε Aldina Taylori.

13. ἅτε προσηκόντως] ἅτε ὀ πρ. Aug. tertius. videtur ab aliquibus codicibus ἅτε abfuisse, et eius loco οὐ fuisse.

15. τις ἢ καὶ πανήγ. Harl. Aldina Taylori, quae monstrosam hanc lectionem dat ἐκ τέτων φαύλως κατασκευάσθαι.

16. κατεσκευάσθαι] ita et Harley. γρ. παρεσκ. Paris. secundus. Aug. secundus, Aldus, P. Manut. editio Wolfii, vtrumque dat Bauaricus. τέτων φαύλως ἢ κακῶς

κακῶς κατεσκ. appendix Francfurtana, ſine primo ἡ.

144. 16. κρίνοι] κρίναι Aug. primus.

Ibid. ὃς] Wolf. in farragine mauult ὡς, aut potius ſic ἦν ὑπολαίβοι τις ἂν ὡς τῶν — ſed paret, eum ſententiam haud percepiſſe.

17. ἀεὶ abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

Ibid. βέληται] βέλεται Aug. primus, Harl.

20. καὶ] εἰ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori, Augg. primus et tertius. codex Obſopoei. Bauaricus, Harley.

21. τῆς πόλεως] articulum omittunt Aug. primus, et Harley.

Ibid. Φαύλως] σφαλερῶς Pariſinus primus, Aug. primus.

22. ὑμῖν abeſt a Pariſino primo. Eius loco eſt ἡμῖν in Pariſſ. quinto et ſeptimo, item Aug. tertio, et Harl.

Ibid. ὃ καλῶς ἅπαντ' ἔχει] ὃδαμῶς ἅπαντα καλῶς ἔχει Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori, quibus conſentit Harley. niſi quod ἔχοι dat.

Ibid. γνοίητε] γένοιτο Aug. ſecundus.

23. σκέψαισθε] σκέψεσθε Aug. primus, Harl. Aldus, Felic.

25. γὰρ abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo et Harl.

27. τὰ] τὸ Pariſ. ſecundus. Bauaricus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. ſecundus.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. tertius, Aug. ſecundus, Bauaricus.

vlt. ἅπασιν ὁμοίως] inuertunt Aug. primus et Harl.

145. 5. ὁ βασιλεὺς] omittit articulum Auguſt. primus.

6. ἤκισα etiam in Bauarici texto eſt, ſed in margine πάνυ, dubium, vtrum varians lectio, an ſcholium.

Ibid. ἄν τι] γρ. ἄττι Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus. Bauaricus in texto dat vulgatam, alteram in margi-

margine cum γρ. Inuerſo ordine eſt ἄ τι in texto Aug. tertii, ſed vulgata eſt cum γρ. ſuperſcripta.

145. 8. μὲν ἀντιποιοῦνται] inuertit Aug. primus et Harley. forte voluit idem annotator in Aldina Taylori; qui, cum Aldus dediſſet, καὶ τοῦ προτεύειν μὲν ἀντιποιεῖνται ἅπαντες, pone hoc verbum ἀντιπ. adſcripſit μὲν, relinquens prius ab Aldo datum.

11. κορίνθιοι, λακεδαιμόνιοι] inuertunt rurſus Aug. primus et Bauaricus, item Harley. λακεδ. prorſus omittit Aug. tertius.

13. εἰς τοσαύτας δυναστείας καὶ τοσαῦτα μέρη Harleyanus.

15. ἀδενὶ] ἀδέσι Pariſſ. quintus et ſeptimus, Aug. primus. Aldina Taylori.

16. ἐρημότερα] ἐρημότερος Harl.

17. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus, Aug. primus et Harl. (qui duo poſtremi etiam v. 19. ſic dant) ὑμῶν P. Manutius.

18. φιλῶν] φιλονεικῶν Pariſ. quintus.

20. ἂν ἦν] inuertit Bauar.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus, ſeptimus.

23. γε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Harl. Bauarico, appendice Francfurtana, cui tamen additam hanc notulam [*quo tamen ſenſu pro* ὃ *ponendum eſſet* ὅς] non intelligo.

Ibid. συντείνει] τείνει Pariſſ. primus, ſecundus, tertius. Augg. primus et ſecundus, Harl.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Harl. abſurde.

24. μηδὲν] μηδένα Pariſ. primus. Aug. primus. app. Francf.

25. ἐκπέπρατα] πέπρατα margo Lutet. tacito auctore, vnde forſitan repetiit app. Francf. Aug. tertius, Bauar. πέπρακται Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. ſecundus, index Aldinae.

27. ὧν] ὦ index Ald.

145. 27. κεκηλημένοι] κεκλημένοι index Ald. κεκυλησθένοι (ſic) Aug. ſecundus.

pen. ἔσχεσι vitium eſt typographicum editionis Lutetianae, pro ἐχέσι.

vlt. καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα] καὶ τὰ μὲν ἄλλα Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori, Aug. primus. app. Francf.

146. 2. ὀδὲ γράφειν] καὶ γρ. Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus. Bauar. Aug. ſecundus.

3. τὸ abeſt a Bauaric. et Aug. tertio, item app. Francfurt.

6. οἵονται] οἷόν τε Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. ſec. et ſic coniecit quoque Wolf.

7. μὲν abeſt ab Aug. primo et Pariſino primo.

8. οἵ γε] εἴ γε δὴ Pariſ. ſeptimus. ab Aug. primo et Harl. abeſt γε.

9. γὰρ abeſt ab Aug. primo.

10. δεῖ χαλεπὰ] δεῖ εἶναι χαλεπὰ Pariſſ. primus et quintus. εἶναι χαλεπὰ [ſine δεῖ] Aldina Taylori, Aug. primus, Harl.

12. ἐθέλωμεν] ἐθελήσωμεν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται Aug. primus. γρ. διαρπάζειν Pariſ. primus.

13. ἧς] ἣν Pariſ. primus, Aug. primus, Bauar. appendix Francfurt. Aldina Taylori, Harl.

14. κωλύσειν] κωλύειν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aldina Taylori. Aug. primus. et hoc, aut κωλῦσαι, coniecit Wolf quoque, ſed prius in ſua editione exhibuit.

Ibid. ἀποξῆναι] ἀφιξᾶναι Aug. primus. Aldus, P. Manut. vnde repetiit app. Francf. ἀφεξᾶναι index Lambini.

15. αὐτὸ abeſt a Bauarico et Aug. tertio. item append. Francfurt.

146. 17.

146. 17. ἀρπάζοντας] ἀδικοῦντας Pariſ. primus, Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

18. ὑμῖν] ἡμῖν iidem.

Ibid. ἅπασαν] πᾶσαν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

20. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus, Bauaricus, Harl. καθ' ὑμῶν index P. Manutii. forſitan e ſcholio.

Ibid. poſt ἀθηναῖοι addunt haec duo verba τὸ αἴτιον Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, et Leſſingianus corrector ἐστὶ τὸ αἴτιον. Harl. adhuc addit ὅτι. ad hunc modum: ἀθηναῖοι τὸ αἴτιον; ὅτι τὸν μὲν.

21. ἔτω] ἔτως Bauar. qui codex aliique demoſthenici ſaepiſſime ς huic aduerbio addunt, etiamſi ſequente conſonante.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori, et Harl.

22. ἐδεῖς] ἑδένα Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori, et Harl.

Ibid. τούτων] τοῦτον Aug. ſecundus. (e primo nihil hic annotaui, quamquam nullus dubito, in eo quoque idem fuiſſe.) P. Manutius. ſed index eius, vti etiam Harl. dant vulgatam. appendix Francf. dat τούτῳ.

Ibid. εἶπεν] εἰπεῖν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus.

24. τούτους πόλεμον] τούτους τὸν πόλεμον Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

25. φασὶν] αἰτιᾶσθαι Pariſ. primus. Aug. primus a prima manu, ſed poſtmodum manus, vt videbatur, eadem vocem illam punctis ſuperimpoſitis pro cancellanda notauit, et vulgatam ſuperſcripſit.

26. πολλὰ λυπηρὰ] inuertit Aug. ſecundus, quod meis quidem auribus paullo mollius et ſuauius accidit.

146. pen. *οἰομένοις*] *εἰθισμένοις* Aldina Taylori. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Felic. P. Manut. codex Obſopoei. vulgatam *οἰομένοις* dat appendix Francfurt. forſitan ex Aldo repetitam. Wolf mauult *αἱρεθμένοις*. qui tamen *εἰθισμένοις* in ſua editione exh buit.

Ibid. *ἅπαντες*] *ἅπαντ'* codex Obſopoei, dummodo Obſopoeus recte viderit. facile enim fiat, vt is ſiglam, quae terminationem *ες* ſignificat, paene ſimilem apoſtropho, pro apoſtropho habuerit. Verumtamen *ἅπαντ'* ego quoque in Bauarico reperi. plane abeſt hoc vocabulum a Pariſſ. quinto et ſeptimo, et ab Aug. primo, item ab Harl.

vlt. *μὲν*] *μὴ* Pariſ. ſeptimus.

147. 2. *αὐτοῖς*] *αὑτοῖς* (cum aſpero) Aldus.

Ibid. *ἐκ ἔσεσθαι*] *ἐκέτ' ἔσεσθαι* Pariſ. primus, Aldina Taylori, Aug. primus.

4. *τρέπησθε*] *τραπῆσθε* Aug. primus.

10. *αἰτίων*] *αἰτιῶν* Ald. Felicianea.

11. *ἐγὼ δ' εὖ οἶδα ἀκριβῶς*] poſtremam vocem omittunt Pariſſ. quintus et ſeptimus, Aug. primus. Wolf aut alterutrum horum tollendum, aut ante *ἀκριβῶς* addendam copulam *καὶ* cenſet eſſe; in annotationibus. In farragine autem idem ſic conſtituit. *ἐγὼ δ' ἐκεῖνό γ' οἶδ' ἀκριβῶς.*

12. poſt *πόλεμον* addunt *ποιῆσαι* Bauaricus et Aug. ſecundus, Aldus, quod tollit annotator Tayloranus, et abeſt ab Harl.

Ibid. *καὶ ἄλλα* abſunt ab appendice Francfurt. ab Aldina Taylori, Pariſſ. quinto et ſeptimo. Aug. tertio, et a texto Bauarici. nam in margine eius ſunt cum *γρ.* annotata. Verum tamen illi, quos dixi, duo codd. Pariſini verba haec duo habent paulo poſt verſu 13. pone *τῆς πόλεως* collocata,

146. 14.

147. 14. *τὴν βοήθειαν*] articulum omittunt Pariſſ. primus quintus, ſeptimus. Aug. primus.

Ibid. *βελόμεθ' ἡμεῖς*] *βέλεσθ' ὑμεῖς* Pariſſ. quintus et ſeptimus. *βελόμεθ' ὑμεῖς* Harl. abſurde.

15. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Pariſ. quintus.

16. *ἐξελέγχοι*] *ἐξελέγχει* Aug. tertius, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

18. *ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς*] *ἐπ' αὐτὸς ἡμᾶς* Aug. primus. Harl. Aldina Taylori.

21. *πρὶν* abeſt a Pariſ. ſecundo, Augg. ſecundo et tertio.

Ibid. *προσβαλὼν*] *προσβαλεῖν* Aug. primus, P. Manutius. neque dubito, idem in Pariſſ. primo, quinto et ſeptimo fuiſſe, tametſi margo Lutet. ex iis referat *προβαλεῖν*. Appendix Francfurtana haec dat. [*τὰ τείχη προσβαλὼν. ἐδὲ ὀλυνθ.* vel *ἢ πρὸς τὰ τείχη προβαλων* (lic) vel *προβαλεῖν αὐτῶν*. quidam etiam *προβαλῇ* legendum putauit.] Aldina Taylori ad *προσβαλὼν* addit *αὐτῶν*. *προσβαλεῖν αὐτῶν* Harl.

Ibid. *ἐδὲ*] *αὐτὸν ἐδὲ* Pariſſ. quintus et ſeptimus. *αὐτῶν. ἐδ'* Aug. primus.

22. *ἂν* abeſt ab Aug. tertio, et Bauarico.

23. *εἰ*] *ἢ* Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur, et P. Manutius.

25. *ἔνι*] *ἐϛὶ* Pariſ. primus. Harl. Aldina Taylori. Aug. primus. *ἔνι ὑμῖν* Pariſ. ſeptimus.

26. *ἐδὲ*] *ἐχ* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. *ὑμῖν καὶ*] *ἡμῖν τε καὶ* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, et Harl. *ὑμῖν τε καὶ* Aug. primus.

27. *ποιήσασθαι τὴν πόλιν*] *τὴν πόλιν ποιήσασθαι* Aug. primus. et Harl.

pen. *βέλεται Φίλιππος*] inuertunt Aug. primus, et Harl.

147. pen. ἡμῶν. ἔ] desunt haec duo vocabula Aug. primo, et Harl. sunt in Bauarico, sed super ἡ est υ in pronomine.

148. 1. ἐθέλητε] ἐθελήσητε Aug. primus. Pariss. primus, quintus, septimus. verba ἔτ', ἂν ἐθέλητε Harl. in margine habet, in texto desunt.

Ibid. ἐπίσασθε] ἐπισήσεσθε Pariss. primus. Aug. primus. Harl. Felic. sed eius index vulgatam dat. vtramque dat Bauaricus, vulgatam scil. in margine cum γρ.

2. πράγματα δὲ παρασχεῖν αὐτῷ] πράγματα δ' αὐτῷ παρασχεῖν Aug. primus, Harl. Aldina Taylori, in qua etiam ἀπάντων versu 4. punctis subnotatum est. ἀπάντων plane abest ab Harl.

6. ἐσομένῳ] ὄντος Pariss. primus, et, cum γρ. secundus, quintus, septimus. Aug. primus. Harl. Aldina Taylori.

8. μισεῖν καὶ absunt a Pariss. quinto, Bauarico, appendice Francfurtana. Aug. tertio, sed in Bauarici margine vulgata est annotata. Inter καὶ ἀποτυμπανίσαι interponit Aldina Taylori medium v. φανερῶς. seruans idem modo praemissum.

12. ἐκείνων] ἐκείνῳ Aug. tertius a prima manu, sed corrector ν addidit.

Ibid. ἐπεὶ abest ab appendice Francfurt. Bauar. et Aug. tertio. contra iidem post πόθεν addunt γὰρ. item Aldina Taylori, quamquam ἐπεὶ intactum seruans.

Ibid. νῦν abest ab Aug. secundo.

13. εἰς abest a Pariss. quinto et septimo. Augg. primo et tertio, Bauarico, Harl.

Ibid. ἐδὲν γὰρ etc.] verba sic struunt Harl. Aug. primus et Parisinus primus. ἐδὲν γὰρ ἄλλο δοκεῖ μοι ποιεῖν. Aug. secundus et appendix Francfurtana sic ἐδὲν γὰρ ἄλλο ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν.

15. μηδὲν] μηδὲ Aug. tertius.

17. δύναιτο ἐδεὶς] inuertit Harl.

148. 18.

148. 18. ὅσα] πόσα Pariſſ. quintus, ſeptimus.

20. τὰ νῦν ὑπάγεται] νῦν ὑπάγει Aldina Taylori, Pariſ. primus, Aug. primus, ambo ſine articulo. τανῦν ὑπάγει app. Francf. νῦν ὑπάγεται Harl. omiſſo τὰ.

23. δὴ deeſt Harl.

27. ἀ πύλας] ἀχὶ πύλας Aug. tertius.

pen. σέρριον] σέργιον Aug. tertius.

vlt. καρδίαν] τὴν καρδιανῶν Aug. primus. τὴν καρδίαν Harl. et Aldina Tayl.

149. 1. ἐκεῖνος] ἐκείνως Aug. primus. Felician. vnde forſ. repetiit app. Francf. vtramque dant Bauaricus et Aug. tertius.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Harl.

3. ἡμετέρᾳ] ὑμετέρᾳ Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus et tertius.

6. αὐτῶν abeſt ab ed. P. Manutii.

9. τὰ Φιλίππε abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo. et appendice Francf. item ab Harl.

11. αὐτοῖς abeſt a Pariſ. primo, et Aug. primo. ſed iidem codices hoc pronomen collocatum dant pone voc. πυλαίαν. Aldina Taylori, πυλαίαν αὐτοῖς ἀποδῶναι, praemiſſum αὐτοῖς intactum praeterit. et ita omnino Harl. vtrumque αὐτοῖς exhibens.

13. ἢ abeſt ab Aug. primo, et Harl.

18. καὶ γάρ τοι] τοίγαρτοι app. Francf.

19. γεγόνασι] γίνονται Pariſ. primus. Harl. Aldina Taylori, Aug. primus.

23. πάντων] ἁπάντων Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Harl.

27. ἐσὶ in Aldina ſtat non pone Φοβερὸς, ſed pone βαρβάροις. et in Aldina Taylori loco ἐσὶ ſuffectum eſt γέγονεν. idem margo Lutetianae e Pariſino primo annotauit. Etiam in Augg. primo et ſecundo non hoc loco ſtat ἐσὶ, vt ſtatim pluribus dicam.

149. 27. *πᾶσι*] *ἅπασι* Pariſ. primus. et Harley. *πᾶσιν* Bauar. et Aug. tertius. quia ſcilicet hi duo proximum articulum *τοῖς* omittunt.

Ibid. *βαρβάροις. ὑμεῖς*] *βαρβάροις γέγονεν. ἡμεῖς* Pariſ. primus. Aug. primus. *βαρβάροις ἐσίν. ὑμεῖς* Aug. ſecundus. Aldus. Felic. Neſcio, cur Morellus *ἐσὶν* e ſede, quam in vetuſtioribus edd. obtinet, ſcil. pone *βαρβάροις*, reuulſum ad anteriora retraxerit. Ex Harl. Taylor aliud nihil, praeterquam *γέγονεν* annotauit.

pen. pone *τῇ μὲν* addit Aldus *γὰρ*.

vlt. *προσῆκε*] *προσήκει* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, Harl.

150. 2. *αὐτῶν*] *αὑτῶν* (cum aſpero) Aldus, P. Manut. Harl. qui hunc locum ita ordinat: *ὃ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον περί τε αὑτῶν καὶ περὶ ὑμῶν ἐνίοις ὁρῶ βελ.*

4. *ἡσυχίαν ἄγειν* omittit Pariſ. quintus.

6. *σε* omittunt Augg. ſecundus et tertius, Bauaricus, Aldus, ſed addit Aldina Taylori, item Harl.

7. *ἀρισόδημε*] *ἀρισόμηδε* Aug. primus. *ἀρισόμηδες* Harl. Pariſ. primus, index Aldi.

13. *βέλτισον εἰπεῖν ἂν ἔχοις*] *βέλτισον ἂν εἰπεῖν ἔχοις*. Aug. primus. *ἂν* abeſt a Pariſ. primo. *γρ. βέλτισόν σοι εἰπεῖν* index Lambini.

Ibid. *συγχωρήσαιμεν*] *δοίημεν* Pariſ. primus. Aug. primus, Harl.

14. *ἀληθὲς* omittit appendix Francfurt.

Ibid. *πάντα ταῦτα*] *ταῦτα πάντα* Aug. primus, et Harley.

17. *προέσθαι ταῦτα*] inuertit Aug. primus.

18. *διὰ ῥᾳθυμίαν*] *γρ. μετὰ ῥᾳθυμίας* Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

21. *ὁρῶ*] *ἑρῶ* appendix Francfurtana.

150. 22.

150. 22. τὸ τοὺ] τὸ ἀεὶ τοὺ Pariſ. quintus. τὸ μὴ τοὺ Pariſ. ſeptimus, codex Obſopoei.

Ibid. αὐτῆς] αὑτῆς cum aſpero Aldus, P. Man.

Ibid. ἐπικίνδυνον] κίνδυνος Pariſ. primus, Aug. primus, Harl.

23. πλεῖον] πλέον Pariſ. ſeptimus, Aug. primus. Aldus, (ſed eius index dat vulgatam) P. Manutius.

pen. ad hunc verſum adſcriptum eſt in Bauar. σημ. κύκλος.

vlt. ἦν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Aug. ſecundo.

151. 1. τῇ πόλει δ' ἡμῶν] ſcil. ὑπάρχει πατρῴα καὶ παππῴα δόξα. niſi ſi placeat τῇ πόλει ὑπάρχουσιν οἱ Ἕλληνες σεσωσμένοι ὑπὸ τῶν προγόνων, ὡς πάντες ἴσασιν. WOLFIVS. et ad hunc modum diſtinguit etiam index Lambini ἴσασιν, οἱ Ἕλληνες δὶς —

2. ἐκ] ὑπὸ Harl.

3. ἡμῶν] ὑμῶν P. Manut.

Ibid. σεσωσμένοι] σεσωσμένη Aug. ſecundus. quae lectio ferri quodammodo poſſit, ſi ſic legatur τῇ πόλει δ' ἡμῶν πάντες συνίσασιν οἱ Ἕλληνες δὶς — σεσωσμένη (in datiuo) *graeci omnes norunt ciuitatem noſtram a maioribus noſtris bis fuiſſe extremis e periculis ereptam.* ſed praeſtat vulgata.

4. τὰ καθ' —] verba ſic ſtruit Aug. ſecundus τὰ καθ' ἑαυτὰς πολιτεύονται, καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν. Aldina Taylori dat τὰ κατ' αὐτάς.

6. προϊόντας] ἥκοντας Aug. primus. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Harl. Aldina Taylori.

7. Ἑλλήνων abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

12. ἄλλοτε] ἄλλοθε appendix Francfurt. forte voluit ἄλλοθι dare.

14. διαφέρειν] διαφθείρειν Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. margo Bauarici. appendix Francfurt. Harl. Ald. Tayl.

151. 18. *τῶν βελτίσων*] *τῦ βελτίσου* Pariſ. primus, Harl. Aldina Taylori.

20. *ἐμβαλόντες*] *ἐκβαλόντες* Pariſ. ſeptimus, Harl.

22. *κολακείας καὶ βλάβης*] *κολακεία, βλάβης* (ſine copula) Aug. primus. vulgatam dat Bauaricus. Sed ſuper *ας*, fine v. *κολακείας*, ſcriptum eſt *α*. ad indicandam lectionem variantem *κολακεία*, quae lectio etiam in appendice Francfurtana eſt.

24. *ποιήσων*] quid ſi *πορίσων*, aut *πορισῶν*. WOLF. in farragine.

pen. *τῦ πάντα φαύλως ἔχειν*] *τῦ φαύλως ἔχειν πάντα* Aug. primus. Aldina Taylori.

Clauſula in Bauarico haec eſt *κατὰ Φιλίππου Δ.* |‾ηΗΔΔΔΗΗ. (vbi videtur extremum H redundare, id eſt 638.) Eadem paene eſt clauſula in Aug. tertio *κατὰ Φιλίππυ Δ.* |‾ηΗΔΔΔ. (630.)

Ad orationem aduerſus Philippi epiſtolam.

152. 2. *ἀνεβάλλετο*] detraxi alterum λ.

9. citat h. l. Harpocr. v. *ὀρρωδεῖν*.

153. 7. Alexander de figuris p. 64. *συνωνυμία ἐστὶν, ὅταν τῷ χαρακτῆρι διαφόροις ὀνόμασι, τῇ δυνάμει δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῦσι χρώμεθα πλείοσιν, ἓν μέντοι καὶ ταὐτὸ βουλόμενοι δηλοῦν. ὡς καὶ Δημοσθένης· καὶ γινώσκεται μὲν ὑπὸ τῶν περινθίων — ὑποπτεύεται δὲ ὑπὸ θηβαίων.*

13. *ὑπὸ τῶν θηβαίων*] articulum omiſi.

15. *ἐκείνων*] Peloponneſiorum cum Thebanis, ſeu quod idem eſt, Thebanorum cum Peloponneſiis. Conſtruo ſic. *Ἄγων δὲ* [id eſt *διὰ τὸ ἄγειν*, vel *διότι ἄγει*] *τὰς ἐν Πελοποννήσῳ πρεσβείας πρὸς αὑτὸν, ὑποπτεύεται ὑπὸ τῶν Θηβαίων Φίλιππος καὶ τὴν ἐκείνων συμμαχίαν παραιρούμενος.* [id eſt *πειρᾶσθαι αὐτοὺς ἀφαιρεῖσθαι*. quod Philippus legatos e Peloponneſo inuitat, etiam ex hoc ſuſpectus ſit Thebanis, quaſi hoc

hoc agat, vt illam quoque ſocietatem Peloponneſiacam a ſe abalienet.

153. 20. in Aldina et Felicianea eſt ὁ γὰρ τοῦτο. vnde equidem effecerim ὁ γὰρ οὐδὲ τοῦτο. neque enim minutum eſt, ne hoc quidem.

22. εἰσπέμψαντες] in Perinthum puta.

Ibid. ἐκπολιορκηθῆναι] a nobis, Athenienſibus, puta.

26. τῶν Περσῶν] malim τὸν Περσῶν.

154. 1. πρόσθεττο] correxi πρόσθοιτο.

8. συμφέρει] praetuli συμφέρῃ.

11. ἀπὸ τούτου] correxi ὑπὸ τούτου.

14. πρὸς ὑποψίαν ἥκοντα καὶ δυσμένειαν] quaero, num πρὸς h. l. vices gerat praepoſitionis μετὰ, eoque idem ſit ſic dictum, atque ſi dixiſſet μεθ' ὑποψίας καὶ δυσμενείας. conuenire quidem ad Philippum copias eius auxiliares, at animo infeſto, ſuſpicionumque pleno.

26. ταύτης] ſcil. τῆς δόξης. (non item τῆς ἀσφαλείας.)

vlt. ὥστε καὶ τοὺς] addidi copulatiuam.

155. 5. ὁ πρὸς τοὺς πολ.] priorem articulum addidi.

13. ὅταν τὰ μέγιστα] articulum de meo addidi.

25. locum hunc, ſed aliter, citat Seneca Controu. 24. teſte Schotto Obſeru. Hum. p. 214.

26. ταῦτα] quae modo de clandeſtinis aduerſus Philippum ſimultatibus ſociorum, ipſorumque Macedonum, tam gregariorum militum, quam ducum et amicorum, nec non qui mercenario militi praeeſſent, diſputaui. v. p. 23. vlt. ſqq. vbi locus hic iam praeceſſit, hic iteratus.

156. 14. τῶν προγόνων] ex hoc aptum eſt non ſolum τούτου, verſu 15. ſed etiam πάντων τῶν ἐν τῇ M. Βασιλευσάντων. ab iis, qui maiores fuerunt, non huius

huius Philippi ſolummodo, ſed vniuerſe, regum quotquot in Macedonia vnquam fuerunt, omnium. Nam paulo durior haec videtur conſtructio, ὃ παρὰ τῶν τότε προγόνων μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάντων τῶν ἐν Μ. βασιλευσάντων.

156. 18. πω] praetuli πώποτε.

20. παρὰ addidi.

157. 5. παρ' ἡμῶν] correxi παρ' ἡμῖν.

7. οἰκαδε λαμβάνοντες] praetuli οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες. Conf. p. 80. pen.

11. citat h. l. Pollux 3, 58. v. ξενοτροφεῖν.

158. 9. ἐν addidi. pone τότε hoc ipſo verſu ſi quis e verſu δὲ iteret, haud offendet elegantiam atticam, quamquam ad ſententiam plane redundaturum ſit.

Ad epiſtolam Philippi.

159. 2. num ἀναρπασθέντος?

3. vocabula ὅτι τὴν δίκην, vt amputanda, vncis incluſi, cum quia plerisque abſunt a codicibus, tum quia ſententiam interturbant. videtur olim iis in libris, vnde tradita nobis ſunt, ita fuiſſe exaratum. ἐπετιμήσατε ὅ τι ἦν δίκαιον. non increpaſtis, non animaduertiſtis, prout ius et fas erat.

7. τὸς βουλομένους] ſcil ἐκεῖσε καταφεύγειν. illuc confugientes, illuc receptum habentes.

17. καὶ τὸ παρανομεῖν] correxi καίτοι τὸ παρ.

18. καὶ τοῖς ἄλλοις τε πᾶσιν] loco primi vocabuli volebam prius παρὰ dare, deinde prorſus deleui meo iudicio.

19. ἔν] praetuli γῆν.

21. ὑπομνήματα] correxi de meo iudicio ὑπόμνημα in ſingulari, cum fuerit vnum modo monumentum.

22. ἔσησαν] praetuli σῆσαι.

23. δεινὸν, εἰ ἐφ' οἷς] coniunctionem εἰ ſuſtuli.

159. 24.

159. 24. post φαίνεσθαι subaudi ταῦτα, quamquam addi vtique praestet.

160. 2. ἔσαι καινότερον] id est γενήσεται vel ὑπάρξει παρ' ὑμῶν καινὸν εἶδος ἀδικίας, οὔπω πρότερον ὑφ' ὑμῶν κατ' ἐμὲ πεπραγματευμένον. ecquod existere possit nouum iniuriarum genus, bello aduersus me palam a vobis declarato, quod a vobis antea nondum fuisset exercitatum, pacem subleſtam mala fide agentibus.

5. ὡς ἡμᾶς ad me, Macedonasque meos.

6. τούτων addidi.

8. mallem cum articulo τοὺς πείσοντας.

11. νεωτερίζῃ] praetuli νεωτερίσῃ in aoristo.

14. ἐπισυμμαχία est foedus, par foederatorum inter sese obligans ad ferendum in bello mutuum auxilium, vt si e. c. Persae a Philippo armis appeterentur, necesse Athenienſibus esset succurrere. et rursus, Philippo Athenienses aggrediente, Persae tenerentur, Athenienſibus opem ferre. Lectio Wolfianae editionis τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας commentum est ipsius Wolfii, auctoritate nullius codicum omnium subnixum. Est vtique foeda illius editionis macula, quod Wolfius, siue ipse, siue operae Basileenses, eius auctoritate gratiaue ducti, coniecturas eius omnes, tacite, clam, lectoribus ignaris, neque admonitis, in textum immiserunt, vetustis probis primigeniisque lectionibus eiectis et suppressis. Quod est ingens et inexpiabile facinus prorsus furiosae arrogantiae atque intemperantiae.

23. ἐν ταῖς στήλαις] quibus insculpta nimirum erat formula pacis Philippo cum Athen. initae, quae stelae, aliae in confiniis agri Attici, aliae in finibus Macedoniae fixae erant, quo pacis conclusae conditiones neminem fugerent.

26. τοῖς π. ἑ. πρεσβευταῖς] id est πρὸς τοὺς παρ' ἐμὲ πρεσβευτὰς ἰδίᾳ, ἢ κοινῇ καὶ πρὸς τοὺς παρ' Ἀθηναίων

ναίων. priuatim erga meos legatos, non item publice, ſeu communiter, etiam erga legatos Athenienſium.

161. 3. ὑφ' ὑμῶν] praepoſitionem vncis incluſi, verbum ἀποδείκνυσθαι pro medio accipiens et interpretans, vos eum ciuem veſtrum declarare. vulgatam qui tuebitur, is pro infinitiuo paſſiui habebit. quamquam hoc ſit orationem conturbare, ſi tenens eandem conſtructionem, infinitiuis actiuae et mediae formae φάσκειν, ποιήσασθαι, ἀναιρεῖσθαι infinit. paſſiuum immiſceas, cum conſentaneum ſit, omnia illa potius media eſſe.

6. αἱρεῖσθαι πόλεμον deligere, praeferre bellum, melius hic conueniat, an ἀναιρεῖσθαι ſuſcipere, quaerant alii.

15. ὅσην — εἶχεν] praetuli ὅσης — ἦρχεν.

16. citat h. l. vetus Lexicon in Montfauc. Bibl. Coisl. p. 496.

21. δὲ addidi.

162. 8. ἐδενὶ (in datiuo) malim. nam ἐπισκήπτεσθαί τινι vſurpatur, non τι. queri, expoſtulare aliqua de re, vt de facinore iniquo et iniuſto, item de teſtimonio falſo, commenticio. exceptionem impoſturae obmouere.

Ibid. τὴν δὲ τιμωρίαν] aut deeſt hic verbum accuſatiuum adſciſcens, e. c. μέμφεσθε, vel προφέρετε, exprobratis, cauſſamini, profertis per obtrectationem; aut ſi nihil deeſt, in locum accuſatiui ſuffici debet datiuus, τῇ δὲ τιμωρίᾳ. ſcil. ἐπισκήπτεσθε. queſti nil eſtis, neque ſuccenſuiſtis iniuriis, quas a Peparethiis tuli; at multum expoſtulaſtis de poenis, quas ego ab illis repetii. Et paene conſentanea his etiam Wolf in annotationibus et in farragine ſcripta reliquit.

Ibid. ἀκριβῶς εἰδότες· καίτοι, τὴν νῆσον] diſtinxi et correxi ad hunc modum, ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι τὴν

τὴν νῆσον — probe tenentes, insulam neque iis, neque vobis a me ereptam esse.

162. 20. γνοὺς ἐγὼ] interpone copulam, siue δὲ, siue ἔν.

163. 2. προβεβήκαμεν] malim προβεβήκατε in secunda persona. nam si crimen hoc secum quoque communicaret, decebat eum non iniurias solummodo ab Athenienſibus acceptas commemorare, sed etiam, id quod insuper habuit facere, vt rem sibi parum decoram, iniurias a se rursus Athenienſibus oblatas.

5. citat h. l. Harpocrat. v. κληρῦχοι.

8. διαγγέλλειν] correxi διαγγέλλοντος.

9. πάλιν] correxi πολεμεῖν.

15. et 19. citat vetus Lexicon apud Montfauc. B. Coisl. p. 496.

20. ἀμφισβητῆσι] praetuli ἀμφισβητῶμεν. vocabula τὸν τρόπον τοῦτον pari pacto, non ad hoc v. ἀμφ. sed ad διαλύσασθαι adstringenda sunt.

164. 6. ἀντιλαμβάνειν] correxi ἀεί τι λαμβ. semper aliquid lucelli ab imperatoribus emungere, siue reis patrocinentur, siue ipsi eos iniquis et ementitis criminationibus vrgeant.

8. τοῖς ἔξωθεν] correxi τῶν ἔξωθεν.

9. περιποιεῖσθε] correxi περιποιεῖσθαι, qui infinitiuus aptus est e φασὶ versu 3. vulgata si probetur, accusatiuus λοιδορουμένους cum nominatiuo foret mutandus. atqui sic conuersa foret haec accusatio ad vniuersum populum Athen. ad quem nil pertinet, sed ad solos oratores Philippo infestos. quibuscum Philippus hic non agit, sed de iis ad S. P. Q. A. queritur.

13. τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν] possit sententiam, satis commodam ferre, nimirum hanc. auctoritatem eorum aere meo redimens, qua vos ducti credatis ipsis aientibus, me vobis bene velle. Visum tamen fuit, nescio an non satis quidem graui de causa, at non improba-

probabili tamen, ὑμᾶς cum ἡμᾶς mutare, vt haec exſiſteret ſententia. τὴν ὑμετέραν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν. veſtram erga me beneuolentiam aere meo ab ipſis redimens. Vtrum praeſtet in eiusmodi cauſis, neque ciccum intereſt, neque diſceptari ab idoneo arbitro poteſt.

164. 17. ἂν addidi.

165. 4. ἐγνωκότες] correxi ἐγνώκατε.

5. τότε μὲν, non inſequente νῦν δὲ, prodit defectum, quem Wolfius quoque ſubodoratus videtur. ſuſpicor, librarium, e cuius calamo vulgata manauit, oculo a ſuperiori v. πόλιν ad inferius idem vocabulum delapſo, interiecta praeteruidiſſe. videantur autem haec ferme deficere — ἔχοντος ἐμοῦ τὴν πόλιν, ἐπὶ τῷ [vel, quod idem eſt ἐφ' ᾧ] τὰ ἑαυτῶν ἑκάστοις ἔχειν. νῦν δὲ καὶ τῇ σήλῃ προσεγγράψαντες τὴν πόλιν. qui non ſolum tum temporis, me Amphipolim tenente, pacem mecum ea lege contraxeritis, vt, quae quisque cum maxime teneret, ea ſibi haberet atque ſeruaret; ſed etiam nunc nomen Amphipoleos inſculpſeritis tabulis foederis. vt ciuitatis mecumque vobiſcumque foederatae, conditionibus iisdem, quibus reliquas.

13. προϋπαρχόντων] ſubaudi ὑμῶν χειρῶν ἀδίκων. His itaque ſumtis, vos inimicitiarum vltro feciſſe initium, a me nil prouocatos, tum, hanc maxime ob cauſam impetum in me feciſſe, quod ego vltra, quam par eſſet, cauiſſem vos laceſſere; denique vos nullum iniuriarum genus, quod in poteſtate veſtra ſit, reliquum vobis faciatis ad me vexandum —

15. κακοποιούντων] ad haec tria participia, προϋπαρχόντων, et ἐπιτιθεμένων et κακοποιούντων addet lector attentus tacita cogitatione ὑμῶν. nam alias praedicata haec ſubiecto carerent.

Varietas.

Varietas lectionis ad orationem aduerſus Philippi literas.

Argumenti verſu primo, ὁ articulus ſtatim a principio abeſt a Pariſino quinto.

152. 1. πέπομφεν ἐπιστολὴν κατηγορῶν] πέπομφε κατηγορῶν Bauaricus, omiſſa media voce.

5. εὐκαθαίρετον] εὐκαθαίρεταϛ Gonuill.

In fine argumenti addit Aug. ſecundus τὸ προοίμιον μεῖζον παραμυθίας.

Orationis ipſius. Editio Wolfii, ſola, quod ſciam, Philippi literas anteponit orationi Demoſthenis. Sed dudum conſtat, eam orationem illis literis haud reſpondere.

1. ἄνδρες deeſt Harl.

2. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus. vtrumque dat Bau.

Ibid. ἀνεβάλλετο] ἀνεβάλετο Augg. primus et tertius, item Bauaricus, ſed hic cum ſuperſcripta variante ἀνελάβετο. Etiam in Aldina eſt ἀνεβάλετο (in aor. ſecundo.) Aldina Taylori dat ἀνελάβετο.

3. ὑμῖν] γρ. ἡμῖν Pariſſ. primus et ſecundus. Augg. primus et ſecundus, Bauaricus,

4. ἄλον] ἅλον (cum aſpero) Aldus et P. Man.

5. κατεῤῥέψατο] κατέῤῥεψε Pariſ. ſeptimus.

9. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, Harl.

153. 2. μεγίϛας abeſt ab Aug. ſecundo.

3. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius. ὑμῶν cum γρ. Pariſ. ſecundus. ἡμῖν dat Bauaricus, ſed cum ὑ ſuper prima litera ſcripto, et cum ῶ ſuper tertia.

4. πίϛεις ὑπερβὰς καὶ τὰς ὄρκους ὑπεριδὼν] πίϛεις ὑπεριδὼν καὶ τὰς ὄρκους ὑπερβὰς Aug. primus. τὰς ὄρκους ὑπεριδὼν καὶ τὰς πίϛεις ὑπερβὰς Harl.

5. ηὐξήθη] ηὐξήνθη Aug. tertius. voluit, aut vulgatam, aut ηὐξύνθη.

153. 9. *συμμάχων* Harl.

13. *τῶν Θηβαίων*] articulum omittunt Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. prim. Alexander rhetor p. 64. vlt.

Ibid. *φρερᾷ*] *φρεραὰν* Aug. ſecundus. natum illud ρ e iota ad latus adſcripto.

14. pro ſecundo *τὰς* Harl. exhibet *τὲς*.

15. *αὐτὸν*] *αὑτὸν* Aldus, cum aſpero.

16. *παραιρέμενος*] *προαιρ.* Pariſſ. quintus et ſeptimus. appendix Francfurt. forſitan e margine Lutetianae.

Ibid. *αὐτῷ*] *αὐτᾷ* Pariſſ. primus, quintus et ſeptimus. Aug. primus, Harl.

20. *ἀδὲ*] *ἀ* P. Manut.

22. *εἰσπέμψαντες*] *πέμψαντες* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

23. *αὐτοῖς*] *αὐτᾷ* Aug. ſecundus. *ἐφεσώσης* Aldina Taylori.

26. *χρήματα*] *γρ. χρήμασι* Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* P. Manut.

pen. *ῥώμην*] *δύναμιν* Pariſ. primus. Aug. primus, Harley.

154. 1. *πρόσθετο*] *πρόσθοιτο* Aug. primus. Aldus. P. Manut.

Ibid. *ἐποίει κρατεῖν*] inuertit Aug. ſecundus.

2. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ſed Harl. dat *ἡμῶν*.

3. *καταπολεμήσει τὴν Φιλίππε δύναμιν*] *καταπολεμήσει Φίλιππον* Aug. tertius, ſed eius margo dat vulgatam.

4. *ἀ* abeſt ab Herwag. maiore, ſeu prima et antiquiſſima.

6 *ἐρῶ*] *ἐρῶ* app. Francf.

8. *ταὐτὰ πᾶσι*] *πᾶσι ταῦτα* Aug. primus. *πᾶσι ταὐτὰ* Harl.

154. 8.

154. 8. *συμφέρει*] *συμφέρῃ* index Lambini. Aug. tertius, Bauar.

Ibid. *τῶν πολέμων*] *τῷ πολέμῳ* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, Harl.

11. *ἀπὸ*] *ὑπὸ* Pariſſ. primus, quintus et ſeptimus, item ſecundus cum *γρ.* nec non Augg. primus et tertius, emendator Leſſingianus, P. Manutius, ed. Wolfii. vtrumque dat Bauar. vulgatam app. Francf.

12. *ἅπαντα*] *αὐτὰ* Pariſ. primus. Aug. primus, Ald. Tayl. Harl.

Ibid. *διέσεισε καὶ διέλυσε*] *διέλυσε καὶ διέσεισε* Aug. primus. Aldina Taylori, Harl.

21. *αὐτὸς* abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Aug. primo, et ab Harl. In Bauarico ſic eſt *αὐτὴν αὐτὸς*. ſed ſuper poſterioris vocis initio ſuperſcriptum erat *ου* ad indicandum *ἕτος*. Contra *ἕτος* abeſt ab app. Francfurt. vtrumque, tam *ἕτος*, quam *αὐτὸς*, in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

22. *ἄν τις μέγαν*] *ἄν τις αὐτὸν μέγαν* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Bauaricus. Harl. Aldina Taylori.

Ibid. *νομίσειε*] *νομίσειεν* Aug. primus, tametſi ſequente conſona.

Ibid. *σφαλερωτέραν*] *σφαλερώτερον* Aug. primus. vtrumque dat Bauaricus.

23. *αὐτῷ*] *αὐτῷ* (cum leni) Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

24. *χαίρειν Φίλιππόν τε*] *Φίλιππόν τε χαίρειν* Aug. primus, Harl.

vlt. *αὐτῇ*] *αὐτῶν* Aug. primus. Harl.

Ibid. *ὥστε τὰς*] *ὥστε καὶ τὰς* Aug. ſecundus.

155. 1. *πῶς*] *ὅπως* Pariſinus primus, Aug. primus, Harl.

Ibid. poſt *διάκεινται* addit Aug. ſecundus *καί*.

155. 3. ἑταίρους] ἑτέρους Aug. primus. P. Manut.

4. ἀνδρία] ἀνδρεία Augg. primus et tertius.

5. πρὸς] ὁ πρὸς Aug. primus, Aldina Taylori.

6. μόνον abeſt a Pariſino quinto.

7. αὐτὸς] αὐτὸς cum leni Pariſinus primus, Aldus, P. Manutius.

8. μὲν abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

9. πολέμοις] πολεμίοις Pariſſ. primus et ſeptimus. Aldina Taylori. Aug. primus. quod ferri poteſt, ſi a τὰ πολέμια repetatur, quod idem eſt atque τὰ πολεμικά.

10. ἢν ἐλάχιστον] Wolf mauult ἤτ' ἐλάχιστον. male. ſiue ἤτε in mente habuit, ſiue ἢ τὸ. Nam ſi hoc, debebat ſaltim ἢ τἐλάχιστον dare, pro ἢ τὸ ἐλάχιστον. ſin illud, obſtat praemiſſum καὶ v. 9. reſpondens alteri καὶ hoc v. 10. vt locus τῷ ἤτε eſſe hic nullus poſſit.

11. τὸν ſecundum abeſt ab Augg. primo, ſecundo et tertio.

12. ἐπειδὰν] ἐὰν Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori, Harl.

13. μέγιστα] μάλιστα Pariſ. primus, Aug. primus. τὰ μέγιστα dat farrago Wolfiana, aut μάλιστα.

Ibid. κατορθώσωσι] κατορθώσεσι Aug. primus.

14. σκοραπίζονται] κορ. Weimaranus e ſecundo codice.

Ibid. καὶ προπηλακίζονται abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

15. εἷς] τις Pariſ. ſeptimus.

16. ἕτω] ἕτως Bauar. Aug. ſecundus. Sed haec talia rariuſcule annotabo, quae poteram quam plurima coaceruare, ſi tanti eſſet.

18. πάντα] ἅπαντα Pariſſ. ſecundus et ſeptimus. Aug. ſecundus. Bauar.

19. στρατηγῶν] στρατητῶν Aug. tertius, quaſi dubitaſſet, vtrum vulgatam, an στρατιωτῶν daret.

155. 20.

155. 20. ἀποτυχῆσι] ἀτυχῆσι Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

22. αὐτῷ] abeſt a Pariſ. quinto.

Ibid. παραμένεσιν] παραμενῆσιν Bauar.

23. αὐτον abeſt a Pariſino quinto. In hac voce exibat vltima pagina codicis Auguſtani tertii; quo fit, vt ex eo nihil impoſterum ſim prolaturus.

24. συγκρύψαι] κρύψαι Pariſ. primus, Aldina Taylori.

Ibid. καὶ] ἢ Aug. primus.

Ibid. συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας εἰσὶ τῶν ἀνθρώπων] συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν. Aldina Taylori, Harl. Aug. primus. cum quibus Bauaricus quoque in ordine trium poſtremorum verborum conſentit.

25. τι] τις Pariſ. ſeptimus.

26. πάντα ταῦτα] τὰ τοιαῦτα ὀνείδη appendix Francfurt. τοσαῦτα ὀνείδη Aldina Taylori.

27. ἡμῶν] ὑμῶν P. Manut.

vlt. ἐπὰν] ἐὰν Harl.

156. 2. ὑγιαῖνον] ὑγιεινὸν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aug. ſecundus, Bauar. Ald. Felic. Sed ὑγιαῖνον dat Aldina Taylori. ὑγιαινὸν (ſic) Harl. ſi recte enotatum eſt.

3. κατορθῶσιν] κατορθῆσιν Aug. primus.

4. ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐσιν] ἀφανῆ τοῖς πολλοῖς ἐσι τὰ κακὰ. appendix Francfurtana.

Ibid. ἐπὰν] ἐπειδὰν Pariſ. quintus.

5. τι omittit appendix Francfurtana.

6. καθ' αὐτὸν] κατ' αὐτὸν Aug. primus.

7. ἅπασιν] πᾶσιν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori.

11. ἐσὶ abeſt ab Aug. primo. παρὰ πάντ' ἐσὶ τὰ Dionyſius.

13. ἡμετέραν] ὑμ. Pariſſ. quintus et ſeptimus.

156. 15. ἡγεμονίαν] εὐδαιμονίαν Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. pro μόνον dat Ald. Tayl. μόνε.

18. ἐδενί πω] ἐδενί ποτε Pariſ. quintus. οὐδενὶ πώποτε Pariſ. primus, Aug. primus, Ald. Tayl. Harl.

19. ἀνθρώπων abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

Ibid. τοσέτῳ] τέτῳ Pariſ. ſeptimus.

20. τὴν τῶν θεῶν] τὴν παρὰ τῶν θ. Pariſ. primus, Harl. Aug. primus.

23. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. quintus, Aug. ſecundus.

26. παρισὶς] παρεὶς Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus.

Ibid. παραλείπων] παραλιπὼν Aug. primus. quod idem in Pariſ. quoque primo fuiſſe ſuſpicor, tametſi margo Lutetianae ex eo λιπὼν ſolummodo refert.

157. 6. ἡμῶν] ἡμῖν Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus, Harley.

7. λαμβάνοντες] λαμβάνειν νομίζοντες Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Ald. Tayl.

12. ἔκεν ἐδέν ἐσι θαυμασὸν] pro poſtrema voce in Harl. et Pariſ. primo eſt δεινόν. item in Aug. primo et Ald. Tayl. et Bauarici texto (nam margo vulgatam cum γρ. exhibet.) ſed hoc verborum ordine ἐκεῖν οὐδέν ἐσι δεινὸν. In Aug. ſecundo ſic eſt ἐκεῖν ἐδέν ἐσι θαυμασόν.

15. ὧν] γρ. ὡς Pariſ. ſecundus. Ald. quod in Weimarano correctum cernitur ὧν. et ſic Wolf. quoque e coniectura correxit. vtrumque dat Bauaricus.

16. τᾶ πάντα] τᾶ τὰ πάντα Pariſſ. quintus et ſeptimus, appendix Francfurt. f. e margine Lutet.

17. λαβόντας] λαβόντα in ſingulari, Aug. primus. verumtamen ſtatim poſt idem dabat cum vulgata λογισαμένης. Etiam Taylor ex Harl. ſingularem λαβόντα enotarat, de altero nil admonens.

157. 21. κοινῶν] δημοσίων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus et index Aldi, (qui index vulgatam dare voluiſſe videtur.) item P. Manutius, ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

23. δὲ abeſt ab Aug. ſecundo, ſed Harl. pro δὲ exhibet ἢ.

24. ὑπολάβοι] ὑπολάβῃ Aug. primus. Bauaricus, ſed Harl. dat ὑπολάβοι.

Ibid. ἐκ χρηστῶν omittit appendix Francfurtana.

25. τὰ ſecundum abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Harl. et ab Aug. primo. primum abeſt ab ed. P. Manutii.

27. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus. omnia ab hoc ὑμῶν ad alterum ὑμῶν p. 158. 1. inſequentia aberant ab eo codice, vnde enotatae ſunt variantes appendicis Francfurt.

pen. ἑτέρους] forte ἑταίρους appendix Francfurt. non videtur friuola haec et inepta annotatiuncula a Sylburgio profecta eſſe.

Ibid. ὑμετέρων] ἡμ. Pariſ. primus. Aug. primus. P. Manut.

158. 1. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus. Aug. primus. P. Manut. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. κινδύνους μεγάλους] inuertit Aug. primus, et Harley.

2. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus, et Harl.

3. μηδ'] μὴ Aug. primus.

4. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Aug. primus.

8. μηδενὸς ὑπακούειν] malim aut μηδενὶ ὑπακούειν, aut μηδενὸς ἀκούειν. WOLFIVS.

9. τοῖς] ἐν τοῖς Pariſ. ſeptimus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

158. 14. ἄλλος abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Harl. et ab Aug. primo.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo.

15. ὑπὲρ ἡμῶν] παρ' ὑμῶν Pariſ. primus, Aug. primus. ὑπὲρ ὑμῶν index Aldi. παρ' ἡμῶν Aug. ſecundus, Aldina Tayl. et Bauaricus. item appendix Francf.

16. ἐστι deeſt Harl.

Ibid. πράξεων] πράξεως Aug. primus, Harley. Aldina Taylori.

17. παρὰ] περὶ Bau. crebro errore. Bauar. haec clauſula eſt adſcripta, quam non intelligo. πρὸς τὴν ἐπιστολὴν

ε υ

Φιλίππου Η|Δ|ΔΔΔΔ (190) ΠΙ ΔΙ ωραῖδυο αττικῆ Tum ſequitur ἐπιστολὴ Φιλίππου cum numero ιβ. nam pro peculiari ea habetur opuſculo in quibusdam libris. Epiſtola haec ab Auguſtano primo plane aberat. cuius titulum Aldina Taylori ſic exhibet ἐπιστολὴ Φιλίππου πρὸς ἀθηναίους. et videtur a Pariſino primo quoque abfuiſſe, e quo margo Lutetianae non affert niſi vnam lectionem ad p. 159. pen. ſed vereor, ne ibi in numero codicis edendo a typographis erratum ſit. credibile enim non eſt, ad opuſculum non breuiſſimum, ſi fuiſſet in illo codice, non fuiſſe maiorem copiam variantium lectionum in codice tam bonae notae.

Ad Epiſtolam Philippi.

2. πρέσβεις] γρ. πρεσβείας Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. codex Obſopoei. Aldina Taylori.

4. ἐπιστροφὴν] στροφὴν Pariſ. ſeptimus.

vlt. ὑπαρχόντων] ὄντων Pariſſ. quintus et ſeptim.

Ibid. ἐστὶν ὑπὲρ] ἐστὶ περὶ Aldus, ſed vulgatam dat Aldina Taylori.

159. 3. ὅτι τὴν δίκην] abſunt haec a Pariſſ. quinto et ſeptimo. ὅτι παρὰ τὴν δίκην P. Manutius, et id coniecit Wolf. quoque in farragine. ὅτι τὴν παρὰ δίκην

κην Weimaranus, ſi recte exſcripſi, nam aut ſic ſcripſit ille, vt P. Manutius edidit cum Feliciano, aut ita certe ſcribere voluit. Wolf in annotationibus coniecit ὅπερ ἦν δίκαιον. et ſic exhibet quoque eius editio. ſed vulgatam dat appendix Francfurtana. In margine Aldinae Leſſingianae leguntur haec γρ. ἐκ ἐπετιμήσατε τὴν δίκην.

159. 4. εἵρξατε] εἵρξατε cum leni Pariſſ. quintus et ſeptimus. ἥρξατε Bauaricus, ſed cum ει ſuperſcripto.

6. ὑποδεχομένων] ἀπευχομένων Aldina Taylori.

11. τειρίσασιν] τειρίσασιν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Ad ſcholium huic loco in margine Lutetianae adſcriptum annotauit haec Wolf. in farragine. [In margine inepte adſcriptum eſt οἶμαι τὴν περίσασιν, cum haud dubie ſit loci nomen.]

13. ὑπὲρ] περὶ Aldus. ſed e codice ſuo vulgatam retulit Obſopoeus, quae etiam ſcripta eſt in margine Ald. Leſſing.

15. ἀπελύτρωσέ] ἀπηλύτρωσε Bauar.

17. καίτοι] ita etiam dant Pariſſ. quintus et ſeptimus, codex Obſopoei, P. Manut. ed. Wolf. ſed append. Francf. dat καὶ vulgatam. pro καὶ τὸ dat margo Leſſing. καίτοι.

18. τε abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

19. ἅτι] γὲν appendix Francfurt. Bauar. νῦν Weimaranus.

20. εἰς τοῦτ' ἐλήλυθεν] εἰς τοῦτο ἦλθεν Aldina Taylori. εἰς τοῦτ' ὀργῆς ἐλήλυθεν mauult Wolf.

22. ἔσησαν] σῆσαι Weimaranus. P. Manutius.

23. εἰ abeſt ab Aldina. vnde repetiit index Lambini. item a Bauarico.

24. αὐτὸς φαίνεσθαι ποιοῦντας] αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, index Aldi. codex Obſopoei, qui cum hanc probat lectionem, tum alteram damnat. αὐτὸς dat Bauaricus in texto,

αὐτὰ in margine cum γρ. [Aut εἰ redundat, aut pro αὐτὲς φαίνεσθαι ποιοῦντας leg. eſt αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες, ſi nempe εἰ ſeruatur. WOLF.] Pro αὐτὲς etiam Aldina Taylori dat αὐτὰ.

159. 26. ἐν] ἐπὶ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. παγασίτῃ] παγασῇ τῇ (ſic) Bauar.

pen. συμμαχίδας] συμμάχες Pariſſ. quintus et ſeptimus cum γρ. συμμαχίας Bauar. ſed margo συμμάχους dat. Aldina Taylori dat συμμάχους ἢ συμμαχίας.

Ibid. εἰς μακεδονίαν] ἐν μακεδονίᾳ Pariſ. primus.

160. 5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bau. Weimar. Paul. Manut.

6. poſt τοίνυν addunt τέτων Weimar. P. Manut.

7. δυσμενείας] ἀπεχθείας appendix Francfurt.

8. πείσοιτες (in nominat.) Aldina Taylori.

11. νεωτερίζῃ] νεωτερίσῃ Aug. ſecundus.

12. ἅπαντας abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

13. πρὸς primi loco] περὶ Pariſ. ſeptimus.

14. ἐπισυμμαχίας] συμμαχίας ſimplicius Pariſ. quintus. Wolf. τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας mauult in annotationibus, quod idem, vt nonnunquam facit, in farragine repetiit.

19. καὶ γράφετε] ἐγγράφετε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

22. τῶν περὶ] inuertit Bauaricus.

27. ἰδίᾳ] ἰδίες Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

28. στρατηγῶν] πρεσβευτῶν Pariſ. ſeptimus.

161. 3. ὑφ' ὑμῶν] omittit praepoſitionem P. Man.

6. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldus. Sed correctum id eſt in Weimarano.

11. τῷ συρακοσίῳ abſunt ab ed. P. Manutii. forte ex errore typographico.

15. ὅσην] ὅσης Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauaricus. Aldus, P. Manutius. Sed indices vtriusque dant vulgatam.

161. 16.

161. 16. *εἶχεν*] *ἦρχεν* Pariſ. ſecundus. Bauaricus. Aldus, et index Aldi. qui index vulgatam videtur dare voluiſſe. P. Manutius. ſed eius index vulgatam dat.

17. *μηδ' ἐγκαλεῖν*] *ἀδ' ἐγκ.* app. Francf.

Ibid. *ἐμὲ*] *ἐμοὶ* Weimaranus, P. Manutius.

20. *γεγονὼς αὐτοῖς*] Wolf in farragine mauult *γεγονὼς μὲν αὐτοῖς*.

21. poſt *ἐθελόντων* addunt *δ'* Pariſſ. quintus et ſeptimus, item Bauaricus, et appendix Francfurt.

162. 1. *πεπαροιθίων* Aldina Taylori.

5. *φερεῖς*] *φῶρας* codex Obſopoei, Wolfio vulgatam tuente.

Ibid. *ἀπεδίδοσαν*] *ἀπέδοσαν* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

8. *ἐπεσκήψασθε*] *ἐπεσκέψασθε* Aldina Taylori, Pariſſ. quintus et ſeptimus. Pro *ἐπισκήψασθε*, quod eſſe in Aldino ſuo ait Obſopoeus, ipſe corrigit *ἐπεσκέψασθε*, dubium relinquens, ſuone ex ingenio, an e codice Pannonico. Verum in Aldino meo vulgatam reperi. Wolf tuetur *ἐπεσκήψ.* vulgatum, ſed pro *τέτων* malit *τέτοις*. Idem eodem verſu 8. poſt *τιμωρίαν* ſuſpicatur aliquid deeſſe, *διεβάλλετε* e. c. vel *διαβεβλήκατε* (v. farraginem) vel *διεσύρατε*, vel *νῦν συκοφαντεῖτε*.

9. *καίτοι*] *ὅτι* Weimaranus. P. Manutius. vnde index Lambini repetiit.

12. *κατεκρίτει*] *ἐκρίτει* ſimplex Bauaricus, Aldina Taylori.

17. *μὲν* abeſt ab Aug. ſecundo.

21. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Weimar. P. Manut.

Ibid. *ἐμὴ γνωσθῇ*] *ἐμῷ κρινοιτο*. farrago Wolfiana, quaſi ea varians lectio eſſet. ego vero pro ſcholio Wolfiano habeo. *ἐμῷ* eſt in Pariſſ. quinto et ſeptimo. abeſt ab ed. P. Manutii.

22. *χωρίον*] *φερείον* P. Manut.

162. 26. *παρὰ*] *ὑπὲρ* Pariſ. ſecundus.

Ibid. *ὑπερβεβηκότων*] *παραβεβ.* Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus cum *γρ.* vtrumque dat Bauaricus.

163. 2. *εἰς τοῦτο δὲ προβεβήκαμεν ἔχθρας*] *εἰς τοσοῦτον δὲ προβέβηκεν* Pariſſ. quintus et ſeptimus. et videtur in iisdem *ἡ ἔχθρα* fuiſſe, quamquam de hoc quidem margo Lutetianae tacet.

7. *τοιαῦτα* abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

8. *διαγγέλλειν*] *διαγγέλλοντος* Weimaranus, Felicianus, P. Manut. probante Wolfio in annotatt. et farragine.

9. *πάλιν*] *πολεμεῖν* Weimar. P. Manutius, vnde repetiit index Lambini. probat Wolf. In Bauarico eſt *πόλιν*, quod a *πολεμεῖν* propius abeſt.

Ibid. *προσάττετε*] *προσάπτετε* Pariſ. quintus.

13. *αἰτιώμεθα*] *ἠτιώμεθα* Weimar. P. Manut.

14. *ἀλλήλους*] *ἀλλήλοις* Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauaricus ita quoque habebat a prima manu, ſed ſecunda ex *οι* fecit *υ*.

Ibid. *σκοπεῖσθε*] *σκοπεῖτε* Aug. ſecundus.

20. *ἀμφισβητῆσι*] *ἀμφισβητῶμεν* Pariſ. quintus.

22. *ὑφ' ἡμῖν*] *ἐφ' ἡμῖν* Pariſ. quintus.

23. *πάντων*] *πάντως* Pariſ. quintus.

24. *διότι τῷ πέμψαντος ἐμῷ* Aldina Taylori.

27. *πρεσβευόντων*] *πρεσβευτῶν* Aug. ſecundus.

vlt. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Aug. ſecundus.

164. 4. *ἔμποροι*] *ἔμπειροι* Pariſſ. quintus et ſeptimus. quod Wolf quoque coniecit. verum eius annotatio videtur ipſa ſibi repugnare.

6. *ἀντιλαμβάνεσν*] *ἀεί τι λαμβάνεσν* Weimaranus. P. Manutius. *ἀντιλαμβάνει* Aug. ſecundus.

7. pro *τοῖς* dant *τῶν* Weimaranus, Leſſingianus et P. Manutius.

9. *περιποιεῖσθε*] *περιποιεῖσθαι* Bauaricus, Aug. ſecundus. Aldus, P. Manutius.

164. 13.

164. 13. *πρὸς*] *παρὰ* Aldus. sed vulgatam dant codex Obsopoei et Weimaranus.

17. *λέγειν*] *ἂν λέγειν* Weimaranus. P. Manut.

21. *μήδων ἀπαρχὴν*] *μήδων ὧν ἀπαρχὴν* Obsopoeus, Aldina Taylori, quae etiam *χρυσᾶ* dat (sine *ν*)

22. *μὲν* abest a Parisino quinto.

165. 1. *ἐν τοῖς τόποις* absunt a Parisino quinto.

Ibid. *ἀντιποιεῖσθε*] *ἀντεποιεῖσθε* Paris. quintus, Bauaricus.

3. *γὰρ* abest a Parisino secundo et Aug. secundo. *πολλάκις μᾶ γραφόντος* Aldina Tayl.

4. *ἐγνωκότες*] *ἐγνώκατε* Weimaranus, P. Manutius, probante Wolfio.

5. *ἔχοντος ἐμοῦ*] Wolf mauult *ἔχοντος δ' ἐμοῦ*. in indice Lambini sic est. *γρ. ἔχοντος ἐμοῦ τὴν πόλιν, κατὰ συμμαχίαν.*

7. *ἑτέρα* abest a Parisino secundo et Aug. secundo.

Clausula in Bauarico est haec *ἐπιστολὴ Φιλίππου.* Δ (hoc est sexies deni versus, 60.)

AD ORATIONES CONSVLTORIAS, VEL SVASORIAS.

Ad orationem de contributione.

Titulus in editione Morellana huic orationi praefixus hic est. *Δημοσθένους συμβουλευτικὸς ἤτοι ὁ περὶ συντάξεως λόγος.* vnde secundum et tertium vocabulum expunxi. non enim vnam solummodo consultoriam, vel suasoriam scripsit orator, sed plures. neque haec de contributione sola ex hoc genere supereſt, sed quinque insequentes orationes, vsque ad illam pro corona, sunt suasoriae, vetustisque in libris Demosthenis *οἱ συμβουλευτικοὶ* appellantur. cuius de nominis conuenientia nunc non disputabo. *σύνταξις* vniuersa census omnis est, seu imperatus, seu conlectus, siue numa-

numarius, ſiue etiam modus operae in corpore praeſtandae in functione munerum pro ſalute patriae obeundorum. Hic loci vſurpatur pro pecuniaria contributione, ſeu cenſu collaticio, ciui cuique pro modo fortunarum indicto, quae pecunia militi conſcripto, aut conſcribendo, in manus daretur, vnde ſibi veſtem, arma, commeatum compararet.

166. l. *παρόντος*] non improbo. ſuſpicor tamen de *περιόντος*. de pecunia redundante, quae cum rediſſet reip. poſt detracta neceſſaria impendia ſupermanet, *überſchieſt.* der Caſſenbeſtand; was nach Abzuge aller Abgaben noch in der Caſſe übrig und vorräthig bleibt.

15. poſt vocabula *τὸ δ' ἔθος μέγα*, videntur deeſſe haec *διὰ τὸ βλάβος*. at conſuetudo eſt res grauis, magni momenti, ſerio penſitanda, propter noxiam cum iſta conſuetudine coniunctam.

vlt. *ἡ ἑορτὴ*] articulum addidi. non enim ludi, ſeu dies feſti, quicunque, ſed peculiariter Liberalia, *τὰ Διονύσια*, deſignantur.

167. 2. *τὰς λόγους*] id eſt *τὰς παραινέσεις*. ne adhortationes quidem, faciendi ea, quae praeterea fieri par eſt, meris verbis conceptas, neque vltra verba procedentes, nullamque vim, nullam neceſſitatem admouentes, auribus accipere ſuſtinetis.

4. *νομίσητε*] id eſt *ὕστερον νομ.* poſtmodum vobis videamini.

14. *προσαναλίσκετε*] praetuli *παραναλ.* inſumitis in res friuolas, in nugas. *vertändelt. verſplittert.*

15. poſt *ὑμᾶς*, aut *φημὶ*, aut *χρῆναι*, videtur deeſſe *τούτων*.

16. *στρατιωτικὸν*] ſcil. *ἀργύριον*. velut in mercedem operae militaris, quam corpore quisque ſuo in caſtris praeſtat.

167. 17. ἐξεταστικὸν] proponit hoc nomen, vt, si placeat, non male conueniens pecuniae illi, quam auctor est dari ciuibus stipendia emeritis, quibus per aetatem venia est munium castrensium, ὑπὲρ τῦ ἐξετάζειν, pro opera ab ipsis nauanda, vt videant et quaerant, num iuniores, quorum sors est in castra exeundi, aut in vrbe vigilias et stationes obeundi, fungantur muniis competentibus; num vices exeuntium in castra et illinc in vrbem redeuntium rite alternent. num, quorum nomina in codicillis scripta sunt, vt actu militantium, omnes reapse militent, an sint, qui gratia, precibus, pecunia subterfugerint molestias laborum castrensium, domi latitantes; num militantes idonei sint arma ferre, num armis, iisque idoneis instructi, aliisque rebus ad agendum sub pellibus necessariis. Haec enim agebant, haec curabant, de his ad S. P. Q. referebant sic dicti ἐξεταστάι, seu exploratores, reuisores.

20. ἀπὸ τύτων] scil. τῶν χρημάτων. ab hac pecunia collaticia, ab hac contributione, quam vt vobis ipsi imponatis, auctor ego vobis sum.

23. κρίνητε] praetuli κρίνετε. in indicatiuo. videtur olim in libris fuisse ad hunc modum ἅπερ νυνὶ συμβαίνῃ. τί δὲ συμβαίνει; ecquid autem euenit? Nempe (respondet ipse sibi) τὲς στρατηγὲς κρίνετε. imperatores vestros, e castris reuocatos, successoribus ante tempus missis, aut expeditione finita, domum reuersos, ad iudicium vocatis.

24. locum hunc citat Thomas M. v. ὁ δεῖνα. p. 644.

168. 6. citat h. l. Harpocration. sed is aut errore oculi memoriaeue deceptus παρσσίαν cum περισσίαν commiscuit, aut alias locum secius interpretatus est. de quo iam Valesius suspicatus est.

7. πολέμυ et συμφέρει] correxi πολέμυς et συμφέρειν, qui infinitiuus aptus est ex ἄνευ τῦ.

168. 11.

168. 11. ἔτος addidi. ἄλλος ἂν ἦν λόγος ἔτος significat hoc. aduerſariorum oratio, hortantium vos, deſidiae indulgere, nil agere, otiari, eſſet tum alia futura, quam nunc eſt. Foret tum haud contemnenda, rebus aliter ſeſe habentibus. iam vero, rebus ſic ſe habentibus, vt reapſe habent, oratio iſtaec leuis et explodenda eſt.

13. ἐποπτεύσαν] praetuli ἐποπτεύσασαν (in futuro) inſpecturam. h. e. gubernaturam. licet quoque ἐφοδεύσασαν probare. partes veluti circitorum acturas copias. obituras vigilias omnes.

15. ἐρημίας] in ſolitudine, vtpote a vobis, qui ſocii eorum vultis haberi, deſerti. Doruille ad Chariton. p. 348. lectionem ἠρεμίας praefert, quae etiam in libris reperitur. Vti cuique ſuo ſenſu licet. Vulgatam equidem cur aſperner, cauſam nullam video.

19. τῆς προαιρέσεως] ſubaudi αὐτῶν. illam ipſam ob metam, ad quam principatus paucorum contendunt.

22. poſt τὴν αὐτὴν videtur πάντων deeſſe. id eſt πάντας δεῖν κατὰ σύνταξιν λαμβάνειν τε τὰ προσήκοντα, καὶ αὖ πάλιν ποιεῖν τὰ προσήκοντα. omnes oportere, pro rata quemque, conuenientia penſa et mercedum aufferre, et operarum conferre. ex condicto, ſeu formula, normaue imperata, et publico conſenſu probata.

24. καὶ πρότερον] philippica prima puta.

25. pone καὶ tertium, in exitu verſus, videtur colon deeſſe ad hanc ferme ſententiam καὶ πάντα τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ μετὰ ῥᾳθῡμίης, (vel ταχέως καὶ ῥᾳδίως) γενήσεται tum non ſolum agenda omnia tempori, et per otium, celeriter atque faciliter, agentur, ſed etiam communis ad ſingulos quosque accedet opulentia. ſic membra ſecum bene reſpondebunt. nam in ἔξω ἐστὲ deſinit protaſis. docui, taxari, cenſeri (vulgo quotiſari) ſi vos patiamini — tum non ſolum agenda omnia.

omnia. nam ὡς verſu 24. aequipollet τῷ ὅτι, *quod.* et ἄν aequipollet h. l. τῷ ἐὰν. *ſi.*

168. vlt. τούτων ἁπάντων] ſcil. ſtudium principatus et imperii, τὸ πρωτεύειν καὶ ὁρίζειν τοῖς ἄλλοις τὰ δίκαια (v. verſu 12.) et quae ex iis apta ſunt emolumenta atque decora.

169. 2. τὰς μὲν] ſcil. τὰς δύο ὀβολὰς. binos illos obolos, in quos tota ciuitas furioſa cum contentione fertur, neque nunc ſunt plus, neque in aeternum fient vnquam plus, quam bini oboli. hoc eſt vile, contemnendum, pudendum lucellum, de quo non niſi mendiciſſimi quique inter ſe contendant.

3. quae autem adhuc alia agenda et praeſtanda et prouidenda tum aiebam, cum negarem me intercedere, quominus ſportulam binorum obolorum ferretis: ex iis emolumenta referetis, magni regis opibus aequiparanda. Quaenam illa ſunt, quae orator agi et praeſtari flagitaret? Ipſe in continenti exponit, πόλιν τοσάτας etc. In vulgatis ſic circumfertur h. l. τὰ δ' ἄλλα, ἃ μετὰ τούτων, ὧν εἶπον. ego vero, videns, poſtremum articulum, ὧν, orationem perturbare, meo vſus arbitrio, expunxi, vel, vt, ſi non verius, minore certe cum inuidia dicam, auctore Wolfio, qui non pauca recte vidit in Demoſthene.

7. τί ἔν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν λέγω; ὅτι φημὶ δεῖν ὑμᾶς] ſic ſecundum anteceſſores meos omnes reddidi. Sed Phryx fui, vt ſaepe ſum, cuius me maiorem in modum piget pudetque. Vix abſoluta prelo plagula erat, cum in mentem veniret, ſic diſtinguendum et corrigendum eſſe τί οὖν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν; hic deſinit hypophora, ſeu ficta neſcio cuius reprehenſio, habitu interrogationis conueſtita. Subauditur λέγεις. Ecquid autem tu nunc haec crepas? (dicat, vel ſic occurrat mihi aliquis) reſpondet orator. haec ille dicit pro ſenſu ſuo, et per me dicat licet.)

licet.) ἐγὼ δὲ τί; ego vero quid? ſcil. λέγω. aio, ſuadeo, inculco. haec eſt ſententia per ſe. pergit φημὶ δεῖν ὑμᾶς — aio nempe vos oportere. Sic fit oratio ſtrenua, acris, contentioſa, ἐναγώνιος. Nempe non ſatis tempori incideram in locum, qui huius meae correctionis fundus eſt, neque ſatis ad eum attenderam, qui paginae proximae 170. verſu 13. legitur.

169. 13. ὡς ἔτως ἔχει] idem eſt ac ſi dixiſſet ἔτω γὰρ ἔχει. nam ſic ſe res habet.

14. ad καιρὸν adde νῦν tacita cogitatione e verſu 13. iterandum. nam ſi nunc obſecundetis, arbitrati, rerum harum, quarum auctor ſum, agendarum tempus oportunum cum maxime eſſe.

18. ποθ [enclitice] λέγων] vsquam locorum temporumue prae ſe ferens. h. e. neſcio, quo loco, aut quo tempore.

23. ἐπαινέσας] praetuli ἐπήνεσε. nam alias ἐμπλήσας quoque dicendum fuiſſet, atque διασύρας.

170. 5. πρὶν ἂν ἅπαντα] mediam vocem addidi.

6. citat h. l. Harpocr. v. ὀπισθόδομος.

9. καὶ σκοπεῖτε] particulam copulantem addidi.

15. ὥσπερ ἐκεῖνοι] ſcil. ἔλεγον. vt illi dicebant, qui hunc hominem flagellis caedendum, torquendum, necandum clamabant niſi ſi ἐκεῖνοι referas ad eos, qui Opiſthodomum expilarant. quemadmodum illi priores digni erant, qui extremo ſupplicio tollerentur. ſubaudi ὥσπερ ἐκεῖνοι θανάτου ἄξια ἐποίουν.

20. ἦτε] ſcil. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. vna ſitis in concione. quamquam in dubio relinquam, ſitne potius ἥκητε aut συνίητε leg. ſcil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

21. ψηφίζησθε] praetuli ψηφίσησθε.

24. ὃ νυνὶ συμβαίνει] videtur ſic leg. ὃ νυνὶ θρυλλεῖται, συμβαίνει. id eſt τότε συμβαίνει τοῦτο, ὃ νῦν θρυλλεῖται. tum contingit id, quod vulgi ſermonibus in triuiis conteritur, ſcil. ὁ δῆμος καταλύεται, libertas plebis

plebis, et forma gubernationis popularis, maiestas populi, conuellitur.

171. 1. ἐστὶ κοινὰ] videtur φυλακτήρια, vel tale quid interponendum esse. noui, haec iudicia iurium ciuilium vestrorum esse munimenta, propugnacula publica nulli non ciuium vestrorum communia.

2. καὶ τὸ διὰ τούτων] expunxi τὸ.

3. τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσει νικᾶν] praetuli τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις [subaudi στρεφομένοις] ποιήσει [id est προσποιήσει, παρασκευάσει] τὸ νικᾶν. versantibus in armis non conscisset suffragium [seu suffragandi potestas, seu quicquid per plebiscita decretum et iussum fuerit] victoriam. hoc videbatur melius cum insequentibus ὑμῖν παρασκευάσουσι conuenire. nam alias vulgata h. l. vitio caret.

5. τὸ καὶ ψηφίζεσθαι] articulum de meo addidi, et infinitiuum praesentis praetuli infinitiuo aoristi ψηφίσασθαι, qui est in vulgatis.

6. ὅ τι βούλεσθε] praetuli ὅτι βούλ.

Ibid. ὑμᾶς] praetuli ὑμῖν.

7. παρασκευάζουσι] praetuli παρασκευάσουσι. in futuro. quamquam nunc quidem praesens loco non sim moturus.

10. num leg. est καὶ αὐτὸς [subaudi ἐγὼ] etiam ego ipsemet τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ συνδοκῶ recte eum in hoc opinari, assentior.

12. παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος] legi possit πάντως ἑνὸς τοῦ λ. vtique, quouis pacto, omnino debet exsuperare videri fortunam et dignitatem oratoris, quippe qui solummodo vnus sit homo priuatus. Sed causae nil est, cur a παντὸς discedatur, cuius haec possit esse sententia. τῶν λεγόντων ἑκάστου, ὅτε ἑνὸς ὄντος. dicentium vniuscuiusque sortem. Haud dissimulabo tamen, mihi non displicere hanc sententiam. παντὸς ἑνὸς excedere debere vniuscuiusque hominis singularis, quis-

quis is eſt, καὶ μάλιστα τῦ λέγοντος et inprimis oratoris ſortem.

171. 15. τιμωμένων ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγὼ διέξειμι] diſtinxi et correxi ad mentem Wolfii τιμωμένων ταῦτα λέγει, [ſcil. ὑμῖν, ἃ ἐγὼ νῦν ὑμῖν εἴρηκα περὶ τῦ ἀληθινῦ τρόπυ τῦ καταλύεσθαι τὴν δημοκρατίαν] quod autem haec nemo vos docet, quae ego vos modo docui, τὰς προφάσεις [ſubaudi τύτυ] ἐγὼ διέξειμι cauſas eius rei nunc coram vobis exſequar.

16. ἀρχαιρεσίαν] praetuli pluralem numerum ἀρχαιρεσίας.

17. καὶ ταύτην τὴν τάξιν] ſcil. de qua modo dicebam, τῶν ὑφ' ὑμῶν τιμωμένων. hunc ordinem hominum penes vos honoratorum.

18. ἐπὶ τὸ χαριστονεῖσθαι] praetuli de meo ſenſu, ἐπὶ τῷ χ. in datiuo. χάρις ἡ ἐπὶ τῷ χαρ. eſt ea gratia actiua, ea contentio alii gratificandi, ſtudium placendi alii, penes quem ſit poteſtas tibi honorem, quem ambis, ſuffragio ſuo addicendi. Seruire huic generi gratiae, eſt, nihil non venari et obſeruare, nihil non agere, quo tu ſperes futurum, vt proberis iis, penes quos ſit in comitiis te magiſtratum creare; vt nihil audeas neque dicere, neque agere, quo metuas opifices tuae fortunae atque amplitudinis offendere.

23. ἀπολαύων] dedi de meo ἀπολαύσειν, vt reſpondeat inſequenti κληρονομήσειν et ἕξειν, quae tria apta ſunt ex ἡγεῖται. ſperat futurum, vt gloria vrbis praefulgens nominisque veſtri terrore formidabilis in hoſtium ſolo ſtrages edat, ſed per ipſorum abſentiam, nemine obſtante.

Ibid. τὰς ἐλπίδας] interpoſui δὲ.

25. ὅπερ ἐστὶ] idem eſt ac ſi dixiſſet ὅπερ καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπάρχει vel συμβαίνει.

27. αὐτῶν] correxi de meo ſenſu αὐτὸν. quod cohaeret cum ἕξειν. ſeſe habiturum.

171. 27.

171. 27. ἕτω καὶ τοῖς ἐκ τέτων] in locum tertii vocabuli τοῖς ſuffeci τῶν. ſubaudi γιγνομένων ὠφελειῶν. ſperat ſe participaturum cum aliis aequalem portionem, vt laborum, ita emolumentorum quoque iis e laboribus exſiſtentium.

pen. οἱ δὲ πολιτευόμενοι] opponuntur hi ſupra verſu 16. dictis honorum et imperiorum candidatis. Alias Demoſthenes illos στρατηγὸς, hos ῥήτορας appellat. ῥήτωρ ἡγεμὼν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τέτῳ, καὶ οἱ βοησόμενοι τριακόσιοι. illi ſunt magiſtratus, honoribus fungentes, hi ſyndici et Ieti, et conſiliarii ſenatus atque plebis in curia atque in concionibus.

vlt. ὑμῖν] correxi de meo iudicio ἡμῖν. h. e. mihi meique ſimilibus, exiguo gregi oratorum veſtri ſtudioſorum, ſuique diſſimilibus.

172. 14. repetitur h. l. iisdem paene verbis infra p. 686. 5.

16. τὸν ἡγέμενον ἐν Μαραθῶνι] non improbo. recte dictum fateor, neque ſine exemplo. quod non longe hinc occurrit, hac ipſa pagina, verſu 23. mori loquendi tamen conuenientius praepoſitio omittitur in hac formula. quare eam ſuſtuli.

17. ἐκ ἴσα] non obtrectandi, neque detrahendi ſtudio ſic dicit, ſed exaggerandi. ſubaudi ἀλλὰ πολλῷ μείζω. non dicam paria factis noſtrorum imperatorum, ſed dicam potius multis etiam modis maiora.

18. ἐ μὰ Δί', ἐ χαλκᾶς] priorem infitiantem addidi.

19. ἕτως addidi. quod idem p. 173. 1. quoque feci.

25. νῦν δὲ οἱ πολλοὶ] articulum detraxi, vereor, ne multorum iudicio minus recte.

26. citat h. l. Harpocrat. v. μόρα.

173. 1. τέτων] ſcil. τῶν ἀνδρῶν.

5. διακοσίοις] in exemplo poſteriori eſt τριακοσίοις.

173. 8. Περδίκκᾳ] atqui alias Alexandrum appellat.

10. Πλαταιέων] correxi Πλαταιῶν. neque enim eſt a nomin. Πλαταιεὺς, ſed a Πλαταιαὶ, a nomine oppidi, non oppidani.

15. quod ius ciuitatis atticae nullum emereri poſſet quantumuis magnum in remp. collatum beneficium.

16. ἀνδρώπες οἰκοτρίβων οἰκότριβας, τιμὴν] diſtinxi et ordinaui verba ſic. ἀνδρώπες οἰκότριβας, homines vernas ciuitate donatis attica, οἰκοτρίβων τιμὴν, ὥσπερ ἄλλε τε τῶν ὠνίων, λαμβάνοντες. vendentes eam ipſi ac pretio prorſus eodem, quo ſoletis in foro venales vernas emere, vel vendere. ita vendentes ius ciuitatis veſtrae, quaſi eſſet hoc ius ſimile vlli alii cuipiam rei in foro veſtro venali.

17. ἄλλε τινὸς] praetuli ἄλλε τε (enclitice).

174. 4. συνήγαγον] alibi maluit ἀνήγαγον vſurpare. neutrum male, quamquam prius vulgatius, poſterius videri poſſit quodammodo exquiſitius et conuenientius. quia ἄνω in arcem comportabantur.

13. ἀπόρες] non hoc magis intelligo, quam ἀποςόλες, quod eſt in ed. Feliciani. cur Athenienſes egenas ciuitates graecas opibus ſuis ſublenarint, non video. niſi ſi forte rem ſic concipias. caritates annonariae cum ſaepius inciderent, Athenienſes ciuitatibus pauperioribus de frumento proſpexerunt, aut gratuito donato, aut viliſſimi vendito.

14. ἀλλὰ τὶ; βέλεσθε ἐξετάσωμεν] praetuli ἀλλ' ἔ τι βέλεσθε, [ſcil. ἐξετάζειν] ἐξετάσωμεν. ſed age, examinemus, quamcunque partem vultis.

19. Ariſtides de D. C. καὶ πάλιν ἐν γένει [praefatus de generalibus.] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως — ὑπερβολὴν λελεῖφθαι· εἶτα κατ' εἶδος· προπύλαια ταῦτα, ὁ παρθενὼν etc.

174. 20.

174. 20. καὶ ordine ſecundum addidi. πόλεως h. l. ſignificat aedificia profana, ſiue publica, ſiue priuata, cum fanis deorum et naualibus, quae ſunt extra vrbem, opponantur.

22. ἐπιγιγνομένων] praetuli ἐπιγενομένων.

23. citat h. l. Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. et Scholiaſtes Hermog. p. 400. κατὰ δὲ ἄλλους καὶ τὰ δεικτικὰ σχήματα ἐναργῆ. οἷον· προπύλαια ταῦτα.

175. 10. citat h. l. Thomas M. v. ὑπερήφανος.

19. αὐτοὶ] ipſi, vltro, ſponte ſua, pro arbitratu ſuo. in aliis eſt ἤτοι. quod tantum abeſt, vt aſperner, vt auctor potius ſim vtrumque copulandi. vt ſit ἤτοι αὐτοὶ. Ad μεταδιδῶσι ſubauditur ὑμῖν.

25. citat h. l. Harpocrat. v. ὀργὰς.

pen. τοὺς βουλομένους] ſcil. βοηθεῖν, vel μετέχειν τῆς βοηθείας. Decreuerant Athenienſes plebiſcito, Phliaſiis vrbe patria expulſis ſuccurrere, eosque domum reducere, non permittere ſicariis, qui caedibus Phliuntem, patriam ſuam, deſolaſſent, (nam Phliaſii ipſi videntur hi fuiſſe, per caedes ciuium ad tyrannidem graſſantes) vt impune tantam immanitatem diutius exercerent, denique ad expeditionis huius ſocietatem Peloponneſiorum inuitare, quotquot eam participare vellent.

176. 1. τὰ ἔργα δ' ἀπὸ τούτων] praetuli τὰ ἔργα δὲ τὰ ἀπὸ τούτων. Licet, ſi iuuabit ad τούτων ſignum interrogandi addere, vt ipſe ſeſe interroget orator, ſibique reſpondeat. At effectus horum? ab his profecta? ſcil. πᾶ ἐστι. vbi ſunt? reſpondet οὐδαμοῦ nusquam locorum.

7. ἢ de meo addidi.

10. citat h. l. Harpocr. v. Κύθνος. Marcellinus ad Hermogenem p. 316. ἰσέον δὲ καὶκεῖνο περὶ τῆ ἐνδόξω, ὅτι τῆς ποιότητος μάλιστα τῆς τῶν ἀκουόντων ἤρτηται. διὸ καὶ ποτὲ μὲν πλείστην, ποτὲ δ' ἐλαχίστην παρέξεται

τῷ λέγοντι χορηγίαν. ὁ γὰρ ὁμοίως ὁ παρ' ἀθηναίοις τε καὶ λακεδαιμονίοις λέγων, καὶ παρὰ μεγαρεῦσι καὶ σιφνίοις. ἀλλὰ παρ' ἀθηναίοις μὲν καὶ λακεδαιμονίοις, ἅτε τῆς ποιότητος τῶν προσώπων ἐχομένος, πλείστην τὴν χορηγίαν ἔξει, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὀλίγην. τὸ γὰρ σιφνίων ἦθος καὶ μεγαρέων παρειλήφαμεν ἐκ τῆς ἱστορίας, οὐκλείας ὀδέναι λόγον ποιούμενον.

176. 12. τὸ τὴν δύναμιν] Wolf de ſuo dedit μείζω τὴν δ. ad ſententiam vtique recte. ſed auctoritati, non malae illi quidem, neque recuſandae, at minus tamen graui, deerat pondus. num ab oratore ſic profectum eſt. πρὸς τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καὶ τὴν δύναμιν π. copias comparare, pares, conſentaneas famae ciuitatis.

21. οἷς de meo addidi. quibus non licet, ipſis, h. e. vltro, ſponte ſua, volentibus de rep. decedere.

Varietas lectionis ad orationem de contributione.

Incipiunt hinc Demoſthenis συμβουλευτικοὶ. Primae orationi, hoc de genere, quae eſt περὶ συντάξεως, praefixus eſt hic titulus in Auguſtano Δημοσθένους συμβουλευτικοὶ. in plurali numero. pertinet enim hic titulus, non ad ſolam iſtam orationem, ſed ad totam hanc ſuaſoriarum claſſem, quae cum hac oratione reliquas etiam quatuor inſequentes, a p. 165. ad p. 220. complectitur. vnde in titulo quoque συμβουλευτικοὶ dedi, pro συμβουλευτικὸς, et ἤτοι deleui. In Bauarico titulus ſic erat conceptus. συμβουλευτικοὶ. [item in numero plurali] περὶ συντάξεως. Aldina Taylori titulum ſic dat Λιβανίου ὑπόθεσις τοῦ περὶ τῆς συντάξεως συμβουλευτικοῦ λόγου.

165. 2. argumenti. γὰρ] δὲ Bauar.

166. 1. παρελθὼν ὁ δημοσθένης πείθει] πείθει παρελθὼν ὁ δημοσθένης appendix Francfurtana.

166. 1.

166. 1. poſt συνταχθῆναι addunt Pariſinus quintus et Aldina Taylori τε.

3. ἑλλήνων] ἑλληνικῶν Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus.

vlt. poſt τῶν addit margo Lutetianae παρὰ, tacito auctore. quod ſi admittatur, Wolf cenſet leg. τῶν παρὰ τοῖς πάλαι δεικνὺς. Aldina Taylori ſic dat ταπεινότερα τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν.

2. Orationis ipſius. ἐκκλησίαν ποιεῖτε] ἐκκλησίαν αὐτοὶ ποιεῖτε Aug. primus, ſed ſic, vt αὐτοὶ in margine eſſet ſcriptum, verumtamen ab eadem antiqua manu, vt inſerendum. Non videtur quicquam hic addendum. Si quid tamen ſit, potius videatur ταύτην conuenire.

4. τοῖς νέμεσι καὶ διδοῦσι τὰ κοινὰ] τοῖς νέμουσι τὰ κοινὰ καὶ διδοῦσιν Aug. primus. [Si eſſet τοῖς νεμομένοις, intelligerem hoc de populo, τοῖς διδοῦσι vero de tribunis plebis. WOLFIVS.]

11. εἰσηγησαίμην] ἡγησαίμην Aug. ſecundus.

12. ἔτ' ἀντείποιμι] ἔτ' ἂν ἀντείποιμι appendix Francfurtana.

17. κατασκευάσεσθε] κατασκευάζεσθε Pariſ. primus. Aldus. κατασκευάσαισθε Aug. primus. idemque videtur etiam Aug. ſecundus voluiſſe, qui κατασκευάσασθε dedit. In codice Obſopoei fuit vulgata.

Ibid. ἃ βλάψετε] ἃδὲν βλάψεσθε Pariſ. primus, Aldina Taylori. βλάπτεσθε Aug. primus. S. Fabricius, ſeu H. Wolf melius iudicat βλάψαιτε et ὠφελήσαιτε.

vlt. καὶ ἑορτὴ] καὶ ἡ ἑορτὴ Felicianea.

167. 4. θορυβήσητε] θορυβήτε Aldus, vnde etiam θορυβήσατε et θορυβήσαιτε poterat effici. θορυβήσετε dat Aug. ſecundus.

6. τῷ] τὸ Pariſ. quintus.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

167. 8. ἀποδῶναι] παραδῶναι Aug. ſecundus.

13. προσιόντα] προσόντα appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

14. προσαναλίσκετε] παραναλίσκετε Aug. prim.

15. λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον] Conſentit h. l. Aldina mea cum vulgata. Obſopoeus tamen haec annotauit. [Aldus ſic legit. λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ τὸ ἴσον. Comperi deeſſe verbum ad hunc modum λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον. plane ad ſenſum verbum neceſſarium.] Haec ille, dubium relinquens, iſta, quae addit, vnde habuerit, de ſuone, an e Pannonico libro, an aliunde. Male me profecto ſaepiſſime habet ille maiorum mos peſſimus, quem ſatis mirari non poſſum, vnde exſtiterit, tam conturbate, tam obſcure, tam infinite et loquendi et agendi. vnde non poſſunt non dubitationes erroresque et plurimi et grauiſſimi enaſci.

20. καὶ abeſt ab Aug. primo.

Ibid. ἵν' εὐποιῆτε] ἵν' ἅμα τε εὐποιῆτε Pariſ. ſecundus cum γρ. item margo Bauarici cum γρ. nam vulgata in eius texto eſt.

22. μὴ etiam in texto Bauar. eſt, ſed margo dat γρ. δὴ τοιαῦτα οἷά περ.

23. ταῦτα, ἅπερ] οἷάπερ Pariſinus primus et quintus. τοιαῦτα, οἷάπερ Pariſ. ſecundus, Aug. primus. Bauaricus. In Aldina Taylori ad ſolum ταῦτα video adſcriptum τοιαῦτα, nil praeterea.

Ibid. νυνὶ] νῦν Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. συμβαίνει] συμβαίνῃ Augg. primus et ſecundus. et id mauult Wolf quoque, et annotatum eſt item in appendice Francfurt. cum *forte*.

Ibid. κρίνητε] κρίνετε Aug. primus. Bauar. verba τὰς στρατηγὰς omitti neſcio quo in libro, quibusue in libris, teſtatur index Lambini.

24. ὑμῖν] ἡμῖν P. Manutius.

167. 27.

167. 27. τὰ αὐτὰ] ταῦτα Pariſ. primus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, P. Manutius.

vlt. συμμάχους καὶ φίλους] prima duo vocabula abſunt ab Aug. primo et Pariſino primo. poſtremo praefixum habet articulum τὸς Pariſinus quintus.

168. 6. ἄνευ γὰρ] καὶ ἄνευ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. vtramque lectionem copulatam dat P. Manutius ſic καὶ ἄνευ γὰρ τοῦ. In appendice Francfurt. ſic eſt [ἄνευ γὰρ τοῦ, vel ἄνευ τοῦ καὶ πρὸς.]

7. πολέμου] πολέμους editio Wolfii, index Lambini. docta neſcio quae manus in Aldino, quo vtor, etiam ς fini vocabuli appinxit. [Lege πολέμους in accuſatiuo, et συμφέρειν in infinitiuo, vel, καὶ ἄνευ τοῦ, ὅτι — συμφέρει. WOLFIVS.]

Ibid. συμφέρει] συμφέρειν WOLFIVS.

9. ἔχειν ὑμῖν] inuertit Aug. primus.

10. ἔχει] ἔχῃ Aug. primus.

11. poſt λόγος addunt ἔτος Pariſ. primus, Aug. primus. Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed vulgatam dat appendix Francfurtana.

Ibid. νῦν] νυνὶ Pariſ. quintus.

Ibid. μὲν ἀξιῶτε] conſentit vulgatae textum Bauarici, ſed margo dat γρ. μὲν ὑμεῖς ἀξιῶτε.

13. ἐποπτεύσασαν] ἐφεδρεύσασαν Pariſſ. primus et ſecundus. ἐφοδεύσασαν Aldina Taylori et Aug. primus a prima manu, ſed eraſa priore lectione, quae neſcio an ἐφεδρεύσασαν fuerit. Erat quidem ἐφ ſine raſura clare cernere. Fabricio haud placet iſta lectio ἐφοδεύσασαν. In Weimarano eſt ἐποπτεύσασαν (in futuro) item in texto Bauarici. Sed huius margo dat γρ. ἐφεδρεύσασαν. In appendice Francfurt. annotatae ſunt hae duae lectiones ἐποπτεύσασαν et ἐφοδεύσασαν.

Ibid. φυλάξασαν] φυλάξασαν Pariſ. primus.

168. 14.

168. 14. παρασκευάζεσθε] καταςκευάζεσθε Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, Aug. primus, appendix Francfurt. codex Obſopoei, Bauaricus, ſed hic cum vulgata ſuperſcripta. in Aldina Taylori ſic eſt ὅτε κατασκευάσασθε (ſic) ὅτε καταςκευάζεσθε.

15. ἐρημίας] γρ. ἠρεμίας Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus. Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur. item index P. Manutii. vulgatam dat Bauarici textum, alteram margo eiusdem cum γρ. Wolf mauult vulgatam, contra Doruillius ἠρεμίας.

17. ἐχθρός γ' ὢν ἡμῖν] ſic etiam textum Bauarici, ſed margo dat γρ. ἐχθρός γ' ἡμῶν.

21. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus. Bauaricus.

24. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

26. ἂν omittit appendix Francfurtana.

Ibid. ἅπασι abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. γένοιτο κοινὴ] κοινῇ (in datiuo) γένοιτο Aug. primus.

27. ἀθυμίαν ἁπάντων παρέσχηκεν] ἀθυμίαν παρέσχεν ἁπάντων Aug. primus. videtur Aldus quoque varietatis aliquid h. l. e libris ſuis enotare voluiſſe. notauit quidem locum aſteriſco. Sed index eius tacet. quod centenis ei in locis vſu venit. id quod hic ſemel monuiſſe ſufficiat. quisquis illum confecit indicem, neſcio vbi mentem habuerit. tam mirifica et incredibilis illi toti indici et vniuerſe vetuſtioribus Demoſthenis editionibus dominatur ſocordia, perturbatio, ἀκρισία, ἀβλεψία, καὶ παραφροσύνη.

pen. πολλῶν καὶ καλῶν καὶ μεγάλων] πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλῶν Aug. primus. pro καλῶν in Pariſ. quinto eſt κακῶν crebro errore.

169. 1. ἑδενὸς ἑδεὶς] inuertit Aug. ſecundus. A Pariſino ſecundo abeſt ἑδεὶς.

169. 3.

169. 3. ἄλλα ἃ μετὰ τούτων ὧν εἶπον] In his abest ἃ a Pariſino primo et Aug. primo. Eius loco aut τα iu-ci vult Wolf, aut ὧν plane tolli. Ab eius editione ὧν exſulat. Loco ὧν dat margo Leſſingiani νῦν.

4. τῶν abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto. ab appendice Francfurt. Aug. ſecundo. Bauarico, ſed in hoc eraſa, quaecunque fuit, vetuſta lectione, et vacuo relicto ſpatio.

Ibid. ἄξιά ἐστι] ἔστ' ἄξια Aug. primus. γρ. ἀνταξια index Lambini.

5. ἱππέας] ἵππους appendix Francfurt. Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus. Bauaricus.

7. τὶ ἔν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν λέγω] τὶ οὖν ταῦτα νῦν, φαίη τις ἄν, λέγω. Aug. primus, Aldina Taylori.

8. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bauaricus, ſed cum ὑ ſuperſcripto. Ad ὑμᾶς addunt αὐτὲς Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

10. δοκιμάζεται] δοκιμάζετε Aug. primus.

11. προδεῖναι] προσδεῖναι Aldus. app. Francf. quod Wolf. in annotatt. corrigit ad modum vulgatae, quae iam eſt in ed. P. Manut. item Weimaranus.

12. τούτων] τούτῳ Pariſ. primus. Aug. primus.

14. εἰς χρείαν αὐτῶν ἔλθητε] αὐτῶν εἰς χρείαν καταστῆτε Pariſ. primus. αὐτῶν ἐν χρείᾳ καταστῆτε Aug. primus, Aldina Taylori.

15. ὑπάρξει] ὑπάρχει Pariſ. primus. Aug. prim.

16. δέῃ] δέοι Aug. primus.

17. εἶπεν abeſt ab Aug. ſecundo.

20. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus.

21. ὅς abeſt a Pariſſ. primo et quinto, et Aug. primo, item a texto Bauarici. Sed eſt in margine. notatus eſt h. l. in Aldina aſteriſco, ſed index, quod multo ſaepiſſime tacendo ludit ſpem inquirentium.

169. 21.

169. 21. ὅταν] ἤδη ὁπόταν Pariſ. primus. Aug. primus. ſed in hoc ἡμῶν erat in margine, verumtamen ab eadem illa antiqua manu, vt inſerendum, adſcriptum. ἡμῶν eſt in Bauarico, pro ὑμῶν, tam in texto, quam in margine. videtur in illo ἤδη, νὴ Δί' latere.

23. ἐπαινέσας] ἐπῄνεσε Pariſ. primus, Aug. primus, Ald. Taylor.

24. ὑμᾶς primi loco eſt ἡμᾶς in Pariſinis primo et ſecundo, Augg. primo et ſecundo, et Bauarico. in quo alterum mox inſequens hoc verſu ὑμᾶς eſt ſuper verſum ſcriptum.

26. λέγειν] εἰπεῖν Pariſ. primus. ὥσ' εἰ νῦν εἰπεῖν ἐπιχειρ. Aug. primus, Aldina Taylori.

170. 5. πρὶν ἅπαντα] πρὶν ἂν ἅπαντα Aug. primus. Aldina Tayl.

6. τινες πρώην δήπε] δήπε πρώην τινὲς Aug. primus.

7. ἅπαντες abeſt ab ed. Feliciani, vnde videtur app. Francfurt. id ſumſiſſe.

8. ἐτ' εἶναι] aduerbium omittit Aug. primus.

9. σκοπεῖτε] σκοπεῖσθε indices Aldi et P. Manutii. καὶ σκοπεῖτε Bauaricus, Aug. ſecundus. καὶ σκοπεῖσθε Pariſ. ſecundus cum γρ.

12. ὑφείλετο] ἀφείλετο Aug. ſecundus.

13. λέγοντες] οἱ λέγοντες Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. καταλύεσθαι τὸν δῆμον] τὸν δῆμον καταλύεσθαι Aug. primus.

14. ad ὑφαιρεθέντων addunt τι Pariſ. primus, Aug. primus. verba τὸν μὲν ὑφαιρεθέντων omittit app. Francf.

15. τέτων] τοῦτο Bauaricus.

19. καὶ poſtremum omittit app. Francfurt.

20. τὰ αὐτὰ] τοιαῦτα Pariſ. primus.

21. ψηφίζησθε] Aug. primus et Bauaricus dant ψηφίσησθε.

170. 23.

170. 23. ἐπανορθῶν] ἐπανορθοῖ Aug. primus, Pariſ. primus, Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. παύσεται] παύσηται Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylorii.

Ibid. τοιαῦτα] γρ. ταῦτα index Lambini.

24. ὃ νυνὶ] ἃ νῦν Pariſ. quintus.

25. γε abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

27. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

vlt. ταῦτα μὲν ὑμῖν τὰ δικαστήρια] ταῦτα μὲν τὰ δικαστήρια ἡμῖν Aug. primus.

171. 1. ἐν δὲ τοῖς ἐν τοις ὅπλοις δεῖ κρατεῖν Aldina Taylori. quod hanc poteſt interpretationem ferre διὰ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις διαγόντων. per homines in armis aetatem degentes neceſſe eſt vos vincere, et ſuperiores hoſtibus fieri.

3. τὸ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, ab Aug. primo, a Bauarico, ab Aldo et P. Manutio.

Ibid. τὰς] τοῖς Aug. primus. neque dubito, etiam in Pariſ. primo ſic fuiſſe.

4. νικᾶν] τὸ νικᾶν Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurt.

5. ψηφίσασθαι] ψηφίζεσθαι Pariſ. primus, Aug. primus.

6. ὅ, τι] εἴ τι Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμᾶς] ὑμῖν Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

7. παρασκευάζεσι] παρασκευάσεσι Aug. primus.

9. δοκῶ] δοκεῖ Pariſ. quintus.

10. αὐτὸ τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκῶ] αὐτὸ δοκῶ τοῦτο ὀρθῶς ἔχει. Pariſ. primus. αὐτὸ τοῦτο ὀρθῶς ἔχει Aug. primus. ſed cum in vulgata ſit ἔχειν, et in Aug. margine ſcriptum ſit ab eadem antiqua manu δοκῶ, vt inſerendum inter αὐτὸ et τοῦτο, videtur ille dare voluiſſe αὐτὸς δοκῶ τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν. nam ς finale ſaepiſſime

piſſime omittitur. Bauar. prima manus dederat αὐτὸ τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ. ſed ſecunda manus e diphthongo ει vltimi verbi ῶ effecit. [Poſſit fort. legi αὐτὸ τοῦτο ὀρθῶς ἔχον αὐτῷ δοκεῖ. WOLF.]

171. 11. τηλικαύτης] ταύτης Pariſ. quintus.

12. τοιούτων] τηλικούτων appendix Francfurt.

Ibid. ἑνὸς] ἐντὸς Aug. primus, quod Simoni Fabricio merito haud placet.

14. ὅτι] γρ. διὰ τὶ index Lambini.

15. ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγὼ] Lego ταῦτα λέγει, τὰς προφάσεις ἐγὼ — et facilis eſt lapſus, et niſi corrigatur, inepta et conſtructio et ſententia. WOLF.

16. ἀρχαιρεσίαν] ἀρχαιρεσίας Aldina Taylori, Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. vtrumque dat Bauar.

20. καὶ abeſt ab ed. P. Manutii.

23. τὰς ἐλπίδας] τὰς δ' ἐλπίδας Aldina Taylori, Pariſ. primus, Aug. primus. Sed in hoc particula aduerſatiua videtur a ſecunda manu addita.

24. ὑποτεινων] γρ. ὑποτείνει Pariſ. ſecundus. ἀποτεινων Pariſ. primus. Aug. ſecundus. idemque voluiſſe videtur etiam primus, tametſi ἀποτίνων dedit, crebro errore.

Ibid. poſt ᾐδεν ponendum eſt comma, vt habet editio Feliciani. Alioqui tota ſententia erit inexplicabilis. WOLF.

26. αὐτῶν abeſt a Pariſ. ſecundo et Aug. ſecundo, item app. Francfurt.

Ibid. τοῖς] τῶν Pariſ. ſecundus cum γρ. item Aug. primus. Aldus. app. Francfurt. vulgatam habet quidem Bauaricus quoque, ſed e correctione, eraſa vetuſta lectione, quae τῶν fuiſſe videtur. P. Manutius et ex eo ed. Wolfii ita dant ἅτω καὶ τῆς ἐκ τούτων τιμῆς ἔξειν. vnde repetiit idem index Lambini. [Pro τοῖς ἐκ τούτων, vt eſt in priore Herwagiana, leg. cum Aldo καὶ τῶν ἐκ τούτων, quamquam enim et Felicianus non male

male καὶ τῆς ἐκ τούτων, illud tamen καὶ τῶν ἐκ τούτων puto esse verius. Pro ἔξειν postulat constructio ἔξετε. etsi non nego retineri posse respectu τῶν στρατηγῶν. WOLF. postrema haec neque satis intelligo, et aperte falsa sunt. In margine Aldinae Lessingianae legitur τῆς ἐκ τούτων δόξης.

171. pen. οἱ δὲ] ἀδὲ Paris. secundus cum γρ.

vlt. λέγειν] σκοπεῖν Paris. primus. Aldina Taylori, Aug. primus in margine. item Bauaricus in margine, cum γρ. nam textum dat vulgatam.

172. 2. verba νῦν δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας abesse a vetusto codice annotauit app. Francfurt.

4. οἱ τριακόσιοι cum articulo Aldina Taylori.

9. καθ' ἡμέραν] μεθ' ἡμ. Paris. quintus.

11. προέμενοι] προιέμενοι Aug. primus.

Ibid. ὅπως] πῶς Aug. primus, Aldina Taylori.

13. ἐξέσαι αὖ] ἔξεσθ' αὖ Paris. secundus, August. secundus. Bauaricus.

14. ἐκεῖνοι Θεμιστοκλέα] locum hunc recitat p. 686. quem cum hoc nostro conferri dignum est.

15. στρατηγήσαντα] στρατηγοῦντα Aldina Taylori, Paris. primus, Aug. primus.

16. ἐν μαραθῶνι] praepositionem omittunt Paris. primus et Aug. primus.

17. εἰργασμένους] εἰργασαμένους Aldus. append. Francf. et Aldina Taylori vulgatam dant.

18. μὰ δι' ὀχαλκοῦς] ὀ; μὰ δι' ὀ χαλκοῦς Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ἀλλ' ὡς ὀδέν] Wolf. existimat leg. esse ὀδ' ὡς ὀδέν. alioquin orationem ipsam secum pugnare.

Ibid. ὄντας ἐτίμων] ὄντας ὅτως ἐτίμων Paris. primus. Aug. primus. ὄντας ὑπερετίμων. Herwag. prima, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

25. οἱ πολλοὶ] articulum omittit Aug. primus.

172. 27. *ἐνίκα ναυμαχίαν*] inuertit Aug. primus.

173. 1. *πολιτικὰς*] *πολιτείας* Pariſſ. ſecundus et quintus, cum *γρ.* item codex Obſopoei, et appendix Francfurt.

Ibid. *δωρεᾶς ἐκεῖνοι*] *δωρεὰς ἔτως ἐκεῖνοι* Aug. primus. margo Bauarici cum *γρ.*

2. *ἔνεμον*] *ἐδίδοσαν* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus, P. Manutius, ed. Wolfii. Sed vulgatam dat app. Francfurt.

10. *ἀναχωρῆντας*] *ἀναχωρήσαντας* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. *τῷ βασιλεῖ*] articulum omittit Bauar.

13. *μεγάλην, οἶμαι, καὶ τιμίαν, καὶ σεμνὴν*] *μεγάλην καὶ τιμίαν, οἶμαι, καὶ σεμνὴν* Aug. primus. et ſic quoque append. Francf. et codex Obſopoei, niſi quod hic dat *τίμιον*.

16. *οἰκοτρίβων οἰκότριβας*] primum vocabulum omiſerunt ſaepiſſime ceſſantes atque dormitantes Pauli Manutii operae. Aug. ſecundus inuerſo iſta collocat ordine.

17. *τινος*] *τϑ* (enclitice) Pariſ. primus, Auguſt. primus.

19. *ἐξὲ χείρες*] inuertit Aug. primus.

20. *παρέσηκε*] *παρεσήκει* Pariſ. primus, Aug. primus, margo Bauarici cum *γρ.* nam textum eius dat vulgatam.

24. *λαμπρὰ καὶ καλὰ*] *καλὰ καὶ λαμπρὰ* Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. *λαμπρὰ πράττοντας καὶ καλὰ* Aug. ſecundus. vulgatam dat app. Francfurt.

27. *κεφάλαια*] *κεφάλαιον* Pariſ. quintus. (ſi recte et fideliter inde relatum eſt. ſed videtur in eo fuiſſe *κεφάλαι' ἂν ἔχοι.*]

pen. *τῶν πραγμάτων* abſunt a Pariſ. ſecundo et Bauarico et app. Francfurt.

173. pen.

173. pen. εἰπεῖν περὶ τῶν τ' ἐκείνοις] εἰπεῖν ἵν' ἀκούσαντες τῶν τ' ἐκείνοις Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

vlt. πεπραγμένων] pro πεπραμένων procul dubio rectius noſtrum dat πεπραγμένων. OBSOPOEVS. nempe Aldina prior vocabulum hoc ſine γ dat.

174. 1. κρείττως malit Wolf abeſſe. non deſiderem, ſi abſit, ſed neque quod dant codices, repudiem. γενέσθαι βελτίως dant Pariſinus ſecundus, vnde repetiiſſe videtur app. Francfurtana. et Aug. ſecundus. γενέσθαι κρείττως Bauaricus.

3. ἐκεῖνοι ἑκόντων] inuertunt Aug. primus et Bauaricus. item app. Francfurt.

4. συνήγαγον] Sic etiam Bauaricus, ſed ſuper praepoſitione erat etiam ἀν ſuperſcriptum.

5. πεζῇ] hoc mauult Wolf pro πεζοῖ, quod eſt in Aldina et Manutiana, et πεζοὶ, quod eſt in ipſius editione. vulgatam dat quoque appendix Francfurt.

6. νῦν φιλοτιμώμεθα.] νῦν ἡμεῖς φιλοτιμώμεθα Aug. primus.

Ibid. ταῦτα νομίζετε] inuertit Aug. primus.

10. ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε] ὅσης ὁρᾶτε πάντες Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. ἀνήλωται] ſic etiam Bauaricus, ſed cum α ſuper η ſcripto.

Ibid. τῶν ἑλλήνων] γρ. τῶν ἄλλων ἑλλήνων margo Bauarici.

13. ἀπόρως] ἀποζόλως margo Bauarici cum γρ. Weimaranus, P. Manutius. app. Francfurt.

Ibid. ἐξανήλωνται] ſic etiam Bauarieus, ſed cum α ſuper η.

16. ἀπολώλασιν] γρ. ἀπολωλέκασιν index Lambini.

18. ἀλλὰ τὶ; βούλεσθε] ἀλλ' ὅ, τι βούλεσθε Pariſ. quintus, Aldus, P. Manutius. (vnde Wolfiana

farrago mendoſe βέλεσθαι retulit) eodem tendit ἄλλο τι βέλεσθε, quod eſt in Bauarico, et in append. Francfurt.

174. 20. ἱερῶν] καὶ ἱερῶν Aug. primus.

21. ἀκολέθων] ἀκολεθέντων Bauar.

22. ἐκεῖνοι] ἡμῖν Ariſtides Artis p. 208.

Ibid. ἐπιγιγνομένων] ἐπιγενομένων Aug. primus.

23. poſt προπύλαια ταῦτα addit Ariſtides ὁ παρθενών.

25. παρέδωκαν] ſic etiam Bauaricus, ſed cum ſuperſcripto παρέδοσαν.

26. τότε abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. ſecundo, Bauarico, app. Francf.

27. πολιτείας] πόλεως Pariſ. ſecundus cum γρ. Bauaricus in texto, ſed vulgata in margine.

Ibid. ἀκολέθες] ἀκολέθως Bauar. Aug. ſecundus. παραπλησίως codex Obſopoei, quem codicem deſignare videtur app. Francfurt.

pen. καὶ primum abeſt ab Aldina, ſed addidit annotator Tayloranus.

vlt. καὶ μιλτιάδε abſunt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Aug. ſecundo et Bauarico, item app. Francfurtana.

175. 1. εἶδεν ὑμῶν] inuertit Aug. primus.

6. ὑμῖν omittit append. Francf.

7. ὑπολαμβάνετε] ὑπολαμβάνεται Aldus.

Ibid. εἶναι abeſt ab Aug. ſecundo.

10. κατεσκευάκασιν] κατασκευάκασιν Aldus, κατασκευάζουσιν Pariſ. quintus.

13. πάντων] ἁπάντων Pariſ. primus.

15. ad μεταλαμβάνειν addunt ὑμᾶς Aug. primus et Aldina Taylori.

16. νυνὶ] νῦν Pariſ. primus, Aug. primus, append. Francfurt.

19. ἂν] ἐὰν Pariſ. quintus. ἃ ἂν ὑμῖν ἦτοι Aug. primus.

175. 19.

175. 19. μεταδιδῶσι] μεταδίδωσι Aug. primus. Sic aio et affirmo in illo codice esse, non, quod Simon Fabricius illinc retulit, μεταδιδῶσι. et idem quoque dat margo Bauarici, cum γρ. nam textum eius cum vulgata consentit. potest vtique noua haec lectio defendi, si repetatur a verbo non contracto μεταδίδω, δίδεις, δίδει, sed quia hoc est paulo insolentius, et nulla est a vulgata discedendi necessitas, tueamur vulgatam.

23. πιστεύσεις] πιστεύσαι Aug. primus, Ald. Tayl.

24. ἐψηφίσασθε] ἐψήφισθε Paris. primus, Aug. primus.

26. τὸ ἔναγχος] omittunt articulum Paris. primus, Aug. primus.

vlt. καὶ δίκαια absunt ab ed. P. Manutii.

176. 1. τὰ ἔργα δ' ἀπὸ τούτων] τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων Aug. primus. τὰ ἔργα δὲ τὰ ἀπὸ τούτων Aldina Taylori et Bauarici margo cum γρ. sed textum cum vulgata consentit. lectionem in margine Bauarici annotatam exhibet quoque app. Francfurt.

2. ἐδαμῶ] ἐδαμῶς margo Bauarici.

6. ὧν] οἷς Aldina Taylori, Paris. primus. Aug. primus.

8. consentit h. l. Aug. cum vulgata. οἷς hoc versu ille non habet, sed versu sexto. sine dubio turbatum hic nescio quid est in schedis Fabricianis.

10. ἢ κυθνίοις absunt ab ed. P. Manutii.

12. pro τὸ Wolfius e coniectura sua μεῖζω dedit in editione sua.

14. αἰσχρὸν [quod h. l. secundum est] abest ab Aug. primo.

Ibid. λιπεῖν] λείπειν Paris. primus, Aug. primus.

15. ὑμῖν] γρ. ἡμῖν Paris. primus.

Ibid. ἐδ' ἐστὶν] ἐκ ἐστὶν Paris. primus, Aug. primus.

175. 16. ἑλληνικῶν] ἑλλήνων Pariſ. primus. Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. ſed app. Francfurt. vulgatam dat.

18. τὰς ſecundum abeſt a Pariſ. primo. Aug. primo.

21. poſt ὑμᾶς addere quosdam, quos non nominat, ὅτι, teſtatur index Lambini.

22. poſt παύσασθαι addit Pariſ. primus πρὸς.

23. πεπολίτευσθε] πολιτεύεσθε Pariſ. quintus.

Ibid. ἐξὶ δ' ὧ] ἐξὶ γὰρ, ὧ Aug. ſecundus.

26. ὁποίας ἂν] ὁπότερα ἂν Aug. primus, vbi S. Fabricius, non video, qua ſatis magna de cauſſa, *perperam* ſuum adſcripſit.

27. βάλησθε] ſic etiam textum Bauarici. ſed in margine adſcriptum eſt hoc ſcholium ἀντὶ τῦ βάλεσθαι (ſic) ἢ λείπει τὸ εἶναι. cuius ſcholii partem priorem non intelligo.

pen. ἀλλ' ὧν (ſine ἔτοι) Aldina Taylori.

Ibid. οἰώνται] οἴονται Bauar. Aug. ſecundus.

vlt. βαλομένας] βαλευομένας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. P. Manutius. ſed Wolf vulgatam praefert.

177. 1. φαῦλον] φλαῦρον Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

2. πλέον] πλεῖον Aug. primus.

Ibid. πεισομένας] πεισθομένας Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus. Clauſula in Bauarico haec eſt περὶ συντάξεως HHHΔΔΔ. (330.)

Ad orationem περὶ συμμοριῶν *de claſſibus vel collegiis.*

178. 1. In Bauarico reperi οἱ μὲν ἓν ἐπαινέντες. quod neſcio an minus ſit damnandum. quamquam non ideo vulgatam exterminandam cenſeo. fieri poteſt, vt haec oratio fragmentum, et abſolutio ſeu peroratio alterius cuiusdam ſit. quámquam ἓν ne integrae quidem orationis principio parum conuenit. fingi enim poteſt orator,

orator, assurgens secundum alium aliosue, sic ordiri. *vestros itaque maiores qui laudant* — vnde colligatur, anteceſſoris, aut anteceſſorum orationes in laudibus maiorum celebrandis versatas esse. Aristides de D. C. p. 310. locum hunc in exemplum periodi proponit pluribus e colis compositae. Sed fructuosior est alter eiusdem locus p. 264. *σφοδρότητα δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν πράγματα ἢ πρόσωπα ἔνδοξα μὴ ὀκνῇς διαβάλλειν. οἷον τὸ μὲν ἐπαινεῖν τὰς προγόνας πρᾶγμα ἐνδοξότατον. ὁ δὲ Δημοσθένης πῶς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ διέβαλεν! οἱ μὲν ἐπαινοῦντες* —

178. 6. miror insolentiam dictionis *τῷ δοκεῖν δόξαν ἐνφέρονται*. poterat, ni fallor, alterum, siue *δοκεῖν*, siue *δόξαν* sufficere. an haec est sententia, in latinis quidem non intolerabilis. hanc referre gloriam, vt vulgus eos habeat in oratoribus haud contemnendis.

11. *παραδέξασθαι*] correxi *παραδείξασθαι*. alii nulli exempla domestica vel documenta rerum splendidius atque praeclarius gestarum domi suae nata, proferre, vel edere potuerunt.

13. *δύνασθαι* vncis inclusi. conueniret eius loco melius *δεόντως* vel *ὀρθῶς*. quomodo mihi videmini recte et qua par est instructi atque parati esse, [subaudi, *ἂν ἔτω παρασκευασθῆτε*, si sic, vt praecipio, instructi fueritis.]

15. rursus *οἱ μέλλοντες* cancellaui. melius conueniret *οἱ λέγοντες*. nos, qui cum plebe agere in concione solemus, si videamur subtiliter dicere. *φανείημεν ὄντες* idem est, atque *οὐ μόνον φανείημεν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀληθῶς ὦμεν*. neque videamur modo eloquentia pollere, sed reapse quoque polleamus. verum abest aliquid, cuius defectum aegre vero; neque tamen illa eloquentia nostra ad curam reip. et ad satisfaciendum eius necessitatibus conferatur; nihilo ideo melius resp. vestra habebit.

178. 22. *πρὸς τὸν βασιλέα*] ſuſtuli articulum. Citat h. l. Ariſtides de D. C. p. 254. *ἀξιόπιστον δὲ καὶ ὅ τ' ἂν ἄλλος εἴποι σοι ἐναντιούμενος, σε τοῦτο αὐτὸν προλαβόντα εἰπεῖν. οἷον ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν. ὃ μὲν διοικεῖται, ἐξὸν ὅτι δεῖ ἐναντιωθῆναι τοῖς βασιλεῖ πολεμεῖν συμβουλεύσιν. ἐπεὶ δ' ἐκεῖθεν αὐτῷ ἀντέπιπτεν· μὴ πολεμῶμεν ἐν τῷ κοινῷ ἐχθρῷ καὶ βαρβάρῳ; διὰ τοῦτο ἀξιοπίστως προλαβὼν, ἃ εἶπεν ἄν τις ἐκεῖθεν κατὰ βασιλέως, ταῦτ' αὐτὸς λέγει. ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν ἁπάντων τῶν ἑλλήνων βασιλέα. εἶτα ἃ νῦν αὐτὸς εἰσηγεῖται· ἃ μὴν διὰ τοῦτο παραινέσαιμ' ἂν τοῖς ἄλλοις πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἄρασθαι.*

179. 11. *εἰ δέ τι ἀδήλῳ*] correxi *εἰ δ' ἔτι ἀδήλῳ*.

Ibid. *προαπεχθησόμεθα*] lectionem hanc a *προαπεχθάνεσθαι* a Morelliana traditam ſeruaui, quae omnium reliquarum mihi probaretur maxime. mirifice enim libri h. l. diſcrepant, aliis *προταχθησόμεθα* a *προτάττειν*, aliis *προαπαχθησόμεθα* a *προαπάγειν*, aliis *προεπαχθησόμεθα*, a *προεπάγειν*, aliis *προϋπαχθησ.* a *προϋπάγειν*, aliis *προαπενεχθησόμεθα* exhibentibus, quarum lectio nulla eſt prorſus intolerabilis.

14. *ἐπισχὼν ἂν, ὧν*] particulam addidi. lectio bene ſi habet, ita eſt interpretanda. *ἐπισχὼν ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἐφ' ἃ ὥρμηκε.*

17. num leg. *καὶ πρὸς τοῦτο* [vel *πρὸς τοῦτο*, nam perinde eſt, dummodo neutrum ſit,] *τὸν νοῦν*. mentemque habentes huic rei intentam.

21. *ἐπ' ἴσης*] praetuli *ἀπ' ἴσης*. ſcil. *γνώμης ὁρμωμένοις*, vel *σκοπουμένοις*. Vobis, caeterisque graecis propoſita cum ſit de bello perſico deliberatio, nos ambos video non ab iisdem principiis proficiſci, neque easdem ad metas contendere, ſed graecorum ſingulos quosque priuata ſua commoda ſequi, nos communem omnium ſalutem ſpectare.

179. 26.

179. 26. ἐᾶσαι] id est ὥς ἐᾶσαι.

27. ὅτι] praetuli ὅτε.

vlt. ἐν τῷ πολέμῳ γενησόμεθα ἐκ ἴσοι] praetuli ἐν πολέμῳ γεν. ἐκ ἴσῳ. Bellum aequum, πόλεμος ἴσος, h. l. videtur non tam illud significare, vbi copiae ambarum partium pares sint, quam, quod iustitia fundatum, iustis de causis suscептum sit.

180. 5. φαίνηται δὲ δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει] praetuli φαίνηται δὲ δίκαια ἐπὶ ταύτῃ [scil. τῇ δυνάμει καὶ παρασκευῇ] φρονεῖν αἱρεμένη. scil. ἡ πόλις. et resp. ita se gerat, vt inter omnes constet, in tantis copiis, tantoque apparatu, eam tamen aequare censere, atque postulare. ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει. quamuis iam conscriptas et in parato habeant has copias, tamen iis nihil vsuros, si possint aequa impetrare. αἱρεμένη h. l. idem est atque προαιρεμένη.

14. Bellum est, quicquid fit, paratur, geritur, ad inimicitias cum hoste exercendum. vt cum agri rapinis, igni, ferro desolantur et oppida obsidentur. Sed ἀγὼν est, *certamen* belli, conflictus ille, a quo belli fortuna *certatur*, h. e. decernitur, penes quem victoria sit, quis imposterum sit dominus futurus et leges daturus. momentum Martis, hora pugnae, qua aut cita mors venit, aut victoria laeta.

181. 5. post μὲν addidi γε.

9. ὅτι ἐπιβουλεύει] praetuli ὡς ἐπιβ. quia ὅτι modo praecesserat.

10. ὃ πρὸς τὸ Διὸς] id est ὃ μῶροι, ὃ ἀνόητοι ὑμεῖς. cogitabit hoc lectorum quisque secum. orator autem haud audebat plane proloqui.

11. post οἴεσθε τοῦτο procul dubio deest πείσειν. sperabisne vos ea graecis esse persuasuros?

Ibid. ἐκ οἴομαι] particulam insitiantem de meo addidi. mihi vero non videntur vestri legati hoc effecturi, vt graecis istaec persuadeant.

181. 12. ἀλλ' ἔπω μείζων] comminiſcere tibi, oratorem hac breuitate, quae contentioni debetur, hoc voluiſſe dicere, quod his ferme verbis dixiſſet, ſi voluiſſet latius et plenius loqui. ἀλλὰ γὰρ πεισάντων γε [id eſt πεισάτωσαν] οἱ ὑμέτεροι πρέσβεις ταῦτα τὸς Ἕλληνας. Sed fac legatos veſtros fidem penes graecos inuenire. quid tum? ἀλλ' ἔπω μείζων — at nondum obruit hic a rege Perſarum metus vehementiam ſimultatis, qua et in vos, et in ſeſe mutuo graeci exarſerunt. h. e. ſemper tamen pergunt vos acrius odiſſe, quam regis Perſarum inſidias reformidare.

15. οἰόμεθα ὑμεῖς πράττητε] praetuli, partim de meo ſenſu, οἰόμεθ' ἡμεῖς, (in prima perſona) πράττηται. (in paſſiuo) haec vbi fiant, vel eueniant, quae nunc ſuſpicamur. poſterius hoc, paſſiuum, iudicium meum, prius, ἡμεῖς, codices adminiſtrabant.

17. poſt ἱππέας, aut certe hac in regione, deeſſe videtur ὑπάρχοντας.

19. ad δεήσεται ſubaudi, vel adde potius, σωθῆναι. ſcil. ὑφ' ὑμῶν. orabit, vt vos ſe velitis ſaluum et ſoſpitem conſeruare.

21. τὸ δεῖσθαι] ſubaudi ὑμᾶς τῶν ἑλλήνων. vobis ope graecorum opus eſſe, eamque vos implorare.

23. duo haec adipiſcemini, vt et ſoſpitatores atque vindices fiatis eorum, qui tum ad tutelam veſtram perfugient, rogantes a vobis protegi et conſeruari, et vt certi ſitis, hoc euenturum eſſe, vt graeci omnes, vltro, ipſismet auctoribus atque impulſoribus, ad vos confluant, vobisque adiungi ſtudeant.

27. εὑρεῖν non ſatis placet. num εὐρύνειν dilatare, diducere. an ἀρεῖν (in futuro 2. verbi αἴρειν tollere,) ſed mallem potius συνείρειν conſerere.

vlt. αὐτὸς] praetuli αὐτὴν.

182. 3.

182. 3. ὑμῶν] praetuli ὑμᾶς. locum hunc citat Dionyſ. Halic. T. II. p. 160. vt et paulo ſuperiorem p. 181. 22.

12. τὲς διακοσίες καὶ χιλίες] ſubaudi ςρατιώτας. Negat orator ſe in numero militum eſſe quicquam nouaturum. reuera ſe illi vetuſto numero 1200 capitum acquieſcere; ſed hoc ſtudere et quaerere, vt ille numerus plenus ſit, eique nihil deſit. hucusque quidem in claſſes connumeratos eſſe millenos ducentenos homines, arma geſturos, quia vero illum in numerum incurrerint multi, quibus, ſiue per ſexum ſiue per aetatis teneritudinem, ſiue per corporis imbecillitatem aut debilitatem (vt coecitatem, claudicationem et ſimilia vitia,) ſiue per fortunarum exiguitatem, ſiue ob abſentiam ab vrbe, ſiue aliis de cauſis ſonticis, negatum eſſet arma gerere; eo factum eſſe, vt numerus ille nunquam plenus eſſet, ſed vt vix ſeptingenti, aut octingenti eſſent. Quo itaque numerus ille MCC. ſemper certiſſime plenus eſſet, auctorem ſe fert orator, vt, verbotenus, in claſſem quamque bina millia capitum connumerentur. Nam ſi ab his MM. deinceps deducantur omnes illi, quibus cauſae legitimae veniam militiae dent, tamen certo certius, illis deductis, reliquos manere MCC. aut plures etiam.

15. τῶν ἐπικλήρων] ſcil. σωμάτων. (non παρθένων) quia ad inſequentia adiectiua omnia ſubaudiri debet σωμάτων. ſed neſcio an tum ſatius ſit etiam hoc nomen reliquis accommodare, h. e. ἐπικληρικῶν legere. pari modo ὀρφανικῶν praetuli vulgatae ὀρφάνων. celebris in ſcholis grammaticorum h. l. eſt. citant eum Harpocr. in κληρῦχοι et κοινωνικὰ. (v. Valeſ p. 111. ed. Gron.) et Pollux 8. 134. et 136. in κοινωνικὰ χρήματα et κληρυχικὰ χρήματα. cur virgines nubiles, cum patrimoniis relictae, cur orbi nondum puberes facti, cur ciues extra vrbem in coloniis agentes, fungi in vrbe

vrbe muniis militaribus, et arma gerere corporibus ſuis nequeant, interprete non eget, per ſe planum eſt. at cur exemti ſint σώματα κοινωνικὰ, non perinde patet. hoc eſt fratres, patrimonium relictum inter ſe commune habentes, et communiter adminiſtrantes, haereditate nondum creta, h. e. in particulas conuenientes concerpta. Cauſa, ſi ſatis acutum cerno, haec fuit. Pater adhuc ſuperſtes, vniuerſae rei dominus, ſi bellica tempora incidiſſent, ſine recuſatione militiam obiiſſet. Iam vero duobus tribusue, eandem rem familiarem tuentibus, non auctiorem factam, quam ante fuit, dubitatur, tribusne fratribus vna eundum in caſtra ſit, an vni ſolummodo. Aequum eſt vtique vnum militare. Tum vero vter binorum, aut ecquis ternorum fratrum delegetur ad operas caſtrenſes? Sorti, aies, permittatur. Recte ais, verumtamen res moleſtiis et paene dixerim iniquitate non caret.

182. pen. τῶν πρώτων ἑκατὸν [ſcil. ναῶν] πέντε ſcil. ναῦς. Wolfius hic ſemet, lectoresque implicuit. Non praecipitur, ad vetuſtas trecentas naues, quindecim nouas addi, ſed ſolummodo de diſtributione agitur, et praecipitur, ſic naues diſtribui. De prima centuria nauium ſumuntur primae quinque naues, et attribuantur primae claſſi nauium, quarum vnaquaeque claſſis denis quinis nauibus conſtat, tum primae quinque naues ſecundae centuriae attribuantur ſecundae claſſi, et primae quinque naues tertiae centuriae attribuantur tertiae claſſi nauium denarum quinarum. tum rurſus, reditu ad principium facto, quarta, quinta et ſexta nauis primae centuriae nauium attribuetur claſſi quartae et ſic porro, donec cunctae naues trecentae per viginti claſſes, quarum vnaquaeqre XV. nauibus conſtat, diſtributae fuerint.

183. 5.

183. 5. citat h. l. Harpocr. v. ὅτι ἑξακισχίλιοι et v. τίμημα.

10. ἑξηκοντατριακοντείων] hic poſtmodum diphthongum cum iota ſimplici mutaui.

13. δέῃ vncis incluſi, vt amputandum. modo enim praeceſſit, vnde facile poteſt ſubaudiri.

184. 8. poſt φυλὴ μία videtur τριήραρχος εἷς deeſſe.

20. poſt μέρεσ deeſt ἑκάστε.

21. λόγον, ὃν μέλλω λέγειν] praetuli de meo iudicio λόγον μέλλων λέγειν, omiſſo articulo, et indicatiuo cum participio commutato. tantundem eſt, ac ſi dixiſſet οἶδα, ὅτι μέλλω λέγειν λόγον παράδοξον.

25. citat h. l. Hermogenes de methodo, capite περὶ τοῦ κατὰ πεῦσιν σχήματος, in fine, p. 416.

185. 1. Ariſtides de D. C. p. 274. ἔμφασις γίνεται, ὅταν τις δεικτικοῖς χρῆται. ἔστι, ὦ ἄνδρες, καὶ παλαιὸς ἐσθ' ὁ νόμος, καὶ καλῶς ἔχων. καὶ πάλιν ἐν συμβουλευτικοῖς· ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν. ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ πλῆθος ὄσῃ.

4. ἔχεσι τὸν νοῦν] ſuſtuli articulum.

5. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί. non *huc*, ſed *hic loci*.

8. χρησμῳδεῖεν] dedi de meo, quamquam ab aliis praeitum quodammodo erat, χρησμῳδοὶ. ſcil. φοβεῖεν ὑμᾶς. quae ſunt e praemiſſis tacite iteranda.

Ibid. ἐκ ὧν εἰσενέγκαιεν, ἀλλ' ἐσ' ἃ δείξαιεν, ἐσ' ἃ ὁμολογήσαιεν] opera, quam hic dedi, vereor ne multis ſuperuacanea videatur. Scilicet ἀλλὰ a priore ἐσ' ἃ auulſum, retraxi ad poſterius. non videntur collaturi; ne proferent quidem in medium, (aut oſtendant cuiquam, nemini reſerabunt arcam ſuam numariam, neminem ad eam adducent.) at ne fatebuntur quidem; ſibi in penu eſſe. aut poſſit ἀλλὰ geminari, ad hunc modum. ἐκ ὧν εἰσενέγκαιεν. ἀλλ' ἐσ' ἃ δεί-

ξαιεν.

ξαιεν. non conferent. ne proferent quidem. ἀλλ' οὐδ' ἂν ὁμολογήσαιεν. quid? quod ne fatebuntur quidem —

185. 12. οὐχ ἱκανὸν δοίη] dedi de meo οὐχ ἑκὼν ἂν δοίη.

14. προσενεγκεῖν] correxi προεισενεγκεῖν. nonnihil quidem Simonis Fabricii quoque, niſi is potius H. Wolfius eſt, auctoritate motus, magis tamen adhuc Auguſtani ſecundi, et rei ipſius.

18. τῷ μηδενὸς] id eſt ἢ γέλως εἴη (vel ἢ κατεγέλων ἄν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι) quam deridiculo ſitis futuri, εἰ καθόλου μηδὲν ποριζεσθε. Si prorſus nihil extunderetis. nam a mendico nihil exigi, riſus id argumentum nullum eſt, ſed commiſerationis. Minus autem centenis partibus conferens, quam poſtularetur, aut exſpectaretur, riſum ciet, quia plus dare potuiſſe videtur, ſed data opera tam parum dediſſe, quo exigentem ludificaretur.

19. τὴν ἑκατοστὴν] articulum addidi. ad εἰσφέρειν ſubauditur, quod ad quamplurimos fit infinitiuos, δεῖν. item hoc ipſo verſu addidi νῦν.

24. poſt εἰσοίσειν videtur ἐκεῖν deeſſe. conf. v. 21.

25. nullus dubito, non Manutium praeſcripſiſſe ſuis operis, vt καταθῆτε darent, quomodo dederunt, ſed illi more ſuo aberrantes ῆ poſuerunt in locum diphthongi ει. nam in Felicianea, quam Manutiana recoxit, eſt καταθεῖτε, vt in reliquis. Siue igitur hoc conſilium eſt, ſiue hic error eſt felix, vſus eo ſum. poteram quoque ſiue καταθοῖτε in optatiuo e Bauarico emendare, ſiue καταθείητε.

186. 6. ἑκατὸν] Weſſeling ad Diodor. Sic. T. I. p. 413. b. auctor ſit, vt διακοσίας legatur. cuius lectionis ipſe Demoſthenes aliis locis factus eſt. Verum in eiusmodi locis, non fides rerum geſtarum ſeuere ad auctoritates memoriarum eſt exigenda, ſed oratorum, quae ſit identidem, ſpectanda intentio. Intererat oratoris,

toris, copias Athenienſium nauales, quae tum fuiſſent, eleuari et imminui, Perſarum augeri. Nam ſic concludit. Si Athenienſium claſſis, quae centum modo nauibus concluſa tum erat, Xerxis tam numeroſam claſſem vicit; quanto credibilius eſt futurum eſſe, vt claſſis Athenienſium, quae nunc triplo eſt auctior, claſſem Perſarum vincat, quae nunc eſt duplo minor, quam olim erat.

186. 15. *τὰς κρήνας*] praetuli *αἱ κρῆναι*. non quo vulgata rationibus linguae graecae aduerſetur, nam conuenit et cum iis, et cum vſu, vt *πέφυκεν* abſolute et imperſonaliter vſurpetur ad ſignificandum, natura rerum ita comparatum eſt, et tum recte ſequetur accuſatiuus cum infinitiuo, vt fontes et putei exareſcant, vel deficiant — verumtamen altera lectio mihi tum, neſcio qui, magis probabatur.

18. *ἀνέσετε*] correxi *ἀνέσεται*. redit enim ad regem Perſarum.

20. *οἱ ἐν Μαραθῶνι*] ſuſtuli praepoſitionem.

187. 1. *ἄλλην* ſi ſeruatur, accipi debet pro *ὅλην*, vel *πᾶσαν*. contra totam reliquam graeciam, excepta patria ſua.

Ibid. *ἐλθεῖν*] ſcil. ſiue *πολεμήσοντα*, ſiue *μισθοφορήσοντα*. Aliis in libris eſt *ἐθέλειν*. quod ſi probatur, tacite iterandum eſt *μισθοφορεῖν* e p. 186. 27.

2. *πῆ*] praetuli *ποῖ*.

10. *ἄν* de meo addidi, nam habet quidem Felicianea hanc particulam, non tamen hoc loco, ſed alieno, et importuno, ſic dans *ἡμῶν κρατήσαντες, ἐκεῖνε γε πάλιν ἂν κρείττους ἦσαν*. ſententia loci eſt. Nouit ſe a vobis victum, eoque inferiorem. quod ſi ergo mercenarii vos vincerent (ſi modo fieri hoc poteſt, quamquam non videtur poſſe) multo potius vereretur, ne mercenarii in ſe impetum faciant, locupletiorem et infirmiorem, et profecto iamdudum eum eſſent adorti

merce-

mercenarii, si tantum valerent. aut ergo Persa ipsos reformidans nil iis vtetur, aut nil vobis est cur eos metuatis, qui ne eum quidem vincere possint, quam vos saepius vicistis.

187. 17. ἐδὲν addidi.

24. ἀναλύσοντας] in locum indicatiui suffeci auctore me coniunctiuum.

188. 2. comma prius addidi, quod hic quia vi non caret, ideo duxi de eo admonendum, qui alias ad eiusmodi minutias haud soleam descendere. προδότας appellat Thebanos, qui decus et salutem Graeciae Xerxi olim dicuntur prodidisse. Hos proditores vicerunt, qui tum erant, eorum aduersarii, Lacedaemonii, Plataenses, nos Athenienses, quicunque nobiscum et cum iusto honestoque faciebant. Qui ergo graeci Persam tum cum Thebanis stantem vicerunt, eundem Persam nunc quoque vincent, quibuscunque tandem sociis fretum. Argumentum haud satis stringens.

11. διαφορῶν] correxi διαφόρων. nam est a nominatiuo, non ἡ διαφορὰ discordia, sed a nom. τὰ διάφορα, das Interesse. de quo agitur, vel contenditur, quae te siue obtinere, siue amittere, ad lucrum damnumue, tua multum interest.

Ibid. quae ne diuturna quidem sedulaque meditatione excogitasset, si quis iis mala imprecari voluisset.

15. vulgatae φοβέμεθα, etiam ab Hermogene p. 179. traditae, praetuli φοβώμεθα.

18. ἡμᾶς ἔθηκα ἐκεῖνον. ἐπειδὴ] sarsi locum hunc sic ἡμεῖς ἐκεῖνον, ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. in facinoribus iniustis et nefandis equidem haud habeam, ne sivos quidem primi iniurias ei offeratis.

23. πράττων] praetuli πράττειν. ὕποπτος πράττειν, id est ὕποπτος τῷ πράττειν, vel ὅτι πράττει.

27. πείσονται] id est πεισθήσονται. cum non obsecundabunt. praetuli tamen πείσεται.

189. 3.

189. 3. μὲν addidi.

7. ad 9. εὔχεσθε ad αὐτῷ] ſi plena eſt, dura haec eſt dictio, ſic accipienda, tanquam ſi dixiſſet εὔχεσθε δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, ποιεῖν, ὥστε καταλαμβάνεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραινοίας, ὑφ' ἧς ἐποίησέν ποτε τὲς αὐτῷ προγόνες καταλαμβάνεσθαι. Non enim Perſa corripit amentiam, ſed amentia corripit Perſam.

12. σύνοιδε] ſubaudi σὺν ἅπασι τοῖς ἄλλοις τοῖς τῶτο εἰδόσι. vna cum aliis omnibus hoc nouit, qui idem norunt. conſtat enim inter omnes.

16. ἢ ἀνεσίᾳ] praetuli ἢ καὶ ἀνεσίᾳ. id eſt ἢ καὶ ἀνεσίᾳ. quem graeci vltro volent atque probabunt, aut etiam, ſi neceſſe ſit, quem inuiti et coacti tolerabunt.

19. τὰ τῶν ἀπαγγελλόντων] priorem articulum addidi.

vlt. νῦν ἁμαρτόντες] interpoſui de meo ἐχ. nunc enim ſi minus erretis, ab his decepti, poſtmodum iisdem non ſuccenſebitis.

Varietas lectionis ad orationem de Claſſibus.

177. 3. Argumenti. κεκίνηται] καὶ κεκίνηται codex Obſopoei, Aldina Taylori.

4. καὶ ſecundum abeſt a Bauar. et Aug. ſecundo.

Ibid. εἰς abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto. item Felicianea. et deleui. pro ἤδη malim ὅσον ἐκ ἤδη. tantum non iam ſtatim. Wolf in farragine refert, neſcio vnde, καὶ τὸ τέν.

9. συσήσεται] συσήσει Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

vlt. λειτουργέντων] λειτουργιῶν cum γρ. Pariſſ. ſecundus et quintus. codex Obſopoei. λειτουργεῖ Aldina Taylori, ſi annotator diligenter excerpſit. ſed fieri poteſt, vt ſiglam ῶν ſignificantem pro circumflexo habuerit.

178. 1. orationis ipſius. *οἱ μὲν ἐπαινέντες*] *οἱ μὲν ἓν ἐπαινέντες* Bauaricus.

2. *προαιρεῖσθαι* abeſt ab Ariſtide, Art. pag. 264. et 310.

5. *ἐπιχειρέντες*] *ἐπιθυμέντες* Pariſ. primus.

Ibid. *ἐφικέσθαι*] *ἐφικνεῖσθαι* Pariſ. primus, Aug. primus.

6. *εὖ* abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo, nam quod S. Fabricius hic loci *εὖ* illinc exhibuit, id aio nullum ibi eſſe.

Ibid. *λέγειν δόξαν*] *λέγειν δύνασθαι δόξαν* Aldina Taylori, Aug. primus. pro verbis *εὖ λέγειν* dat append. Francfurt. *δύνασθαι*.

11. *παραδέξασθαι*] *γρ. παραδείξασθαι* Pariſ. ſecundus. vnde repetiiſſe videtur app. Fr.

12. *πειράσομαι τὸν τρόπον*] *πειράσομαι τέτεν τὸν τρόπον* Aldina Taylori. Aug. primus.

13. *δοκῆτε*] *δοκεῖτε* Aldus, P. Manut.

Ibid. *δύνασθαι* abeſt a Bauar. et Aug. ſecundo.

14. *παρεσκευάσθαι*] *παρασκευάσασθαι* Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus. Aldus. P. Manutius. ed. Wolfii. vulgatam dat app. Francfurtana.

15. *οἱ μέλλοντες* abſunt a Pariſſ. primo, ſecundo, quinto. Bauarico, Aug. ſecundo.

16. *ὄντες* abeſt ab Aug. ſecundo et Bauarico.

18. *πεῖσαι*] *φράσαι* Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus cum *γρ.* Bauaricus, Aug. ſecundus, index Aldi, appendix Francfurt.

19. *νῦν* abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, à Bauarico et Aug. ſecundo et appendice Francfurt.

20. *λέλυται*] *λυθήσεται* Pariſ. primus. Aug. primus. quod Fabricius pro ſcholio habet, ſeu ille potius Wolfius eſt.

Ibid. *ἂν*] *ἐὰν* Pariſ. primus.

178. 23.

178. 23. τὸν abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, quinto, Bauarico, Aug. ſecundo, appendice Francfurt.

Ibid. τῶν ἑλλήνων] τῶν ὄντων ἑλλήνων Dionyſ. Halicarn. τέχνῃ p. 46. 13. Infra tamen p. 56. 36. vbi locus hic ipſe repetitur, abeſt hoc ὄντων. vt annotauit Sylburgius.

pen. ταῦτα] τᾶτο Pariſ. ſecundus cum γρ.

vlt. ἄρασθαι etiam Dionyſ. habet p. 46. verum p. 56. dat συνάγειν.

179. 1. αὐτὰς τὰς ἕλληνας ὁρῶ] αὐτὰς ὁρῶ τὰς ἕλληνας Aug. primus.

2. τισιν αὐτῶν] σφίσιν αὐτοῖς Aldina Taylori, appendix Francfurt. exemplum Leſſingian. Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus, Aug. ſecundus. notatus eſt in Aldina locus hic aſteriſco, ſed tacet index, vt annotare hanc varietatem voluiſſe videatur, quisquis illum indicem compilauit.

3. δὲ] δὴ Pariſ. quintus. Bauaricus.

4. τηρεῖν] ζητεῖν Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus, Aug. ſecundus. P. Manut. appendix Francf.

Ibid. ὅπως δικαία] conſentit textum Bauarici cum vulgata, ſed margo dat γρ. ὅπως ἴση καὶ δικαία.

6. πάντα] πάντως Pariſ. quintus.

7. εἰ μὲν ἐναργές τι γένοιτο] εἰ μέν τι γένοιτο ἐναργὲς Pariſin. ſecundus. εἰ μέν τι ἐναργὲς γένοιτο Bauaricus. μέντοι Pariſ. quintus, et appendix Francfurt.

9. συμμαχήσειν] συμμαχῆσαι Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus, Aldina Taylori.

Ibid. ἕξειν] ἔχειν Pariſ. primus. Aug. primus, ſed hic verbis ita conſtructis, καὶ χάριν μεγάλην ἔχειν. et ſic quoque Aldina Taylori.

10. πρὸ αὐτῶν] πρὸς αὐτῶν Aug. ſecundus. Non opus eſt πρὸ cum ὑπὲρ mutare. WOLF.

11. εἰ δέ τι ἀδήλως] εἰ δ' ἔτι ἀδήλως. Aug. primus. et ſic coniecit Wolf. idem eſt in indice Lambini cum γρ.

179. 11. *πρόαπεχθησόμεθα*] *προαπαχθησόμεθα* Aldina Taylori, margo Lutetianae, auctore tacito. forte Wolfio, cuius editio sic dat. In Aldina est *προπαχθησόμεθα*. vnde emendator Aldinae, quae in Bibliotheca senatus Lipsiensis seruatur, lineola vna erasa, effecit *προταχθ*. Emendator exempli Lessingiani, *ρ* inserendo, *προπραχθ*. Idem in margine scripsit *προαπεχθησόμεθα*. *προϋπαχθησόμεθα* Aldina Taylori rursus, index Aldi. Wolf eandem exire sententiam opinatur, siue vulgatam tueare, siue hanc amplectare. In Aug. secundo est *προαπεσχησόμεθα*. quod nihili est. vulgatam dat appendix Francfurt. et Felicianea ex Aldina prima. nam secunda dat *προπαχθησόμεθα*.

14. *ἐπισχὼν ὢν*] pro articulo subiiciunt *ἂν* Paris. primus, Aug. primus. vtrumque copulandum censet seu Fabricius, seu Wolfius, *ἐπισχὼν ἂν ὢν ὥρμηκε*. et hoc inuenio in Aldina Taylori. possit quoque in ea lectione latere haec *ἐπισχὼν ἂν ἃ νῦν ὥρμηκε*.

17. *ἐπανορθώσασθαι*] *ἐπανορθῶσαι* Aug. primus, Aldina Taylori.

19. *ταραχὴν*] *γρ. ἀρχὴν* Pariss. secundus et quintus. Aug. secundus, Bauaricus, sed margo dat vulgatam. In appendice Francfurtana haec subobscura leguntur. [*ταραχὴν*]

21. *ὐδὲ γὰρ*] *ὐ γὰρ* Paris. quintus. app. Francf.

Ibid. *ἐπίσης*] *ἀπ' ἴσης* Aug. primus. Bauar.

22. *ἡμῖν πρὸς τὸν βασιλέα*] *ἡμῖν περὶ τῶν πρὸς* Paris. primus, et cum *γρ.* secundus. *ὑμῖν περὶ τῶν πρὸς* Aldina Taylori et Aug. primus. (non *ἡμῖν*, vt Fabricius exhibuit) *ὑμῖν πρὸς* Aug. secundus. Aldus. Bauaricus in texto, sed in margine scriptum est *γρ. περὶ τῶν πρὸς τὸν β*.

27. *αὐτῶν* abest a Parisino primo, Aug. primo.

Ibid. *ὅτι*] *ὅτε* Aug. primus.

pen. *ὅτω*] *ὅτως* Aug. secundus.

179. pen.

179. pen. ἐστιν abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo. χρὴ Pariſ. ſecundus, Bauaricus, codex Obſopoei. quod videtur natum e nota marginali χρηστὸν, qua nota librarii ſocum χρηστὸν ſcitum, elegantemque deſignabant. vnde Chreſtomathiae natae. In appendice Francfurt. haec leguntur [σκεπτέον χρὴ ὅπως, pro σκεπτέον ἐστὶ, dure ſane et inuſitate.]

vlt. τῷ πολέμῳ] articulum omittit Aug. primus.

Ibid. ἴσοι] ἴσῳ Pariſ. primus. Aug. primus.

180. 5. δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει] δίκαια ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αἱρεμένη. Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francf. δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ αἱρεμένη. Felic. P. Manutius. ſed index eius conſentit vulgatae.

8. ἀνδρίας] ἀνδρείας Auguſt. primus. et ſic idem verſu 11. quoque. Obſopoeus item praecepit ita legi.

9. καὶ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

13. τὸν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

16. ἀναγκαίως abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo. ἀναγκαῖον dat cum γρ. Pariſ. ſecundus. ἀναγκαίως Bauar.

Ibid. τριηρῶν] τριήρων Aldus in texto et indice.

17. ἀφθονώτερα] ἀφθονώτερον Aug. primus.

22. μηδ' ἐξ ἑνὸς] ἐκ μηδενὸς Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. appendix Francfurtana. Simon Fabricius, ſeu H. Wolfius, id pro ſcholio habet.

24. ἕτερος ἦν τις τρόπος δυνάμεως] ἕτερος μὲν ἦν τις τρ. δ. Pariſ. quintus. ἕτερός τις τρόπος ἦν δυνάμεως Aug. primus. Dionyſius Halic. p. 57. εἰ μὲν τοίνυν ἕτερός τις ἦν τρόπος δ.

26. ἴσως abeſt a Dionyſianis exemplis, quae ſic recitant: εἰκότως ἂν φανεροὶ πᾶσιν ἐπιγινώμεθα πρὸς ἐκεῖνον ἀντιτατταόμενοι. εἰ δὲ πάσης παραπνευῆς ἐστι τρόπος ὁ αὐτὸς ἅπας, τὲς ἐχθρὲς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, καὶ ταῦθ' ὑπάρχοντα

ἀγαθὰ σώζειν, τὶ τὸς ὡμολογημένος ἐχθρὸς ἔχοντες ἄλλος ζητῶμεν, ἀλλὰ παρασκευαζώμεθα — ἀμυνώμεθα δὲ κἀκεῖνον, ἂν ἡμᾶς πείσῃ.

380. 27. πάσης παρασκευῆς ἐστιν] πάσης ἐστὶ παρασκευῆς Aug. primus.

181. 2. ὁμολογοῦντας] γρ. ὁμολογεμένος Pariſ. ſecundus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, item margo Bauarici cum γρ. nam textum dat vulgatam.

3. ἑτέρους] ἄλλος Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

5. ἀδικεῖν ἡμᾶς] inuertunt Aug. primus, et app. Francfurt. pronomen omittit Aug. ſecundus.

Ibid. μὲν καλεῖτε] μέν γε καλεῖτε Pariſ. primus. Aug. primus.

7. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν Pariſſ. ſecundus et quintus. ὑμῖν ἐνίων inuerſo vocabulorum ordine, Aldus, P. Manutius, ed. Wolf. ſed vulgatam dat appendix Francf.

8. ὑπακούεσθαι] ὑπακούασθαι Bauaricus, ſed cum ε ſuper α poſteriore ſcripto. ὑπακοείσασθαι Pariſ. quintus, quod nihili eſt.

9. παρ' ἡμῶν] Bauaricus idem dat, ſed cum ὺ ſuperſcripto.

Ibid. ὅτι ἐπιβουλεύει] ὡς ἐπιβ. Aldina Taylori et Aug. primus, et margo Bauarici, cuius textum vulgatam exhibet.

12. ἅπω] ἕτω index Aldi.

13. ἐνίοις] ἐνίους appendix Francfurtana.

Ibid. ἀλλ' ἢ] (id eſt ἀλλὰ ἢ.) ἄλλ' ἢ (id eſt ἄλλο ἢ) Pariſſ. ſecundus et quintus. vnde repetiit appendix Francfurtana. ἀλλὰ ῥαψ. (omiſſo ἢ) Pariſ. primus, Aug. primus.

15. ὑμεῖς] ἡμεῖς Aug. primus, Bauaricus, P. Man.

Ibid. ἀδεὶς δήπου] citat h. l. Dionyſ. Halic. p. 162.

181. 17. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν Pariſ. ſecundus. Aug. primus verba transponit ſic ὁρῶν χιλίους ὑμῖν ἱππέας, et omittit μὲν.

Ibid. ὁπλίτας δὲ ὅσους ἂν θέλῃ τις] ὁπλίτας δὲ ὃς ἂν ἐθέλητε Pariſ. primus. ὁπλίτας ὃς ἂν ἐθέλῃ τις Aug. primus. (ſine δὲ)

18. poſt τριακοσίας addi vult ὑπαρχόσας Wolf. in farragine. In ipſa editione ſua ὑπάρχειν inſerſit, quod Sylburgius improbat factum, tametſi ipſe imitatus ſit in ſuo Dionyſio. cuius ſcripti libri τριακοσίους dant, non probante Sylburgio.

Ibid. ἥξει] ἥκει Pariſ. primus, Aug. primus.

21. ἀφαμαρτεῖν] ἐφαμαρτεῖν Dionyſius vitioſe.

22. μετὰ τοῦ] μετὰ τὸ P. Manutius, vnde repetiit appendix Francfurt. ἐκ δὲ τοῦ ταῦτα παρασκ. emendator Leſſingianus.

Ibid. παρασκευάσασθαι] παρεσκευάσθαι Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ὑμέτερα] ἡμ. Aug. primus.

Ibid. ἐπισχεῖν] ἐπιτυχεῖν Weimaranus. quae videtur non lectio codicis, ſed viri docti neſcio cuius eſſe coniectura, non aliena illa quidem hoc loco, non tamen valde neceſſaria, neque vulgata lectione quicquam melior.

25. τὰ abeſt a Bauarico.

26. οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος] οὐδ' ἔχοντα μάταιον μῆκος Aug. primus. pro μῆκος dedit Obſopoei codex μηκόθεν, ſi recte atque fideliter manum eius operae Baſileenſes reddiderunt.

27. ὡς abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Aug. ſecundo et Bauarico.

vlt. αὐτὰς] αὐτὴν Weimar. codex Obſop. P. Man.

182. 1. ψηφίσασθαι] γρ. ψηφίζεσθαι Pariſ. ſecundus. Aldus, Felicianea. vtrumque dat Bauaricus, vulgatam appendix Francfurt. Aldina Taylori.

182. 3. ὑμῶν] ὑμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori. Dionyſius.

5. ὅσα μὲν πώποθ' ἅπαντες ὑμεῖς ἐβεβλήθητε] ὅσα μὲν ἅπαντες πώποτ' ἠβεβλήθητε Aug. primus. ſine ὑμεῖς. quod etiam a Pariſſ. primo et ſecundo, item a Bauarico abeſt, et a Dionyſio. ἠβεβλήθ. etiam Aldina Taylori dat.

6. τὸ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

7. ἑαυτῷ] αὐτῷ Pariſ. primus.

9. πρὸς] εἰς Dionyſius.

Ibid. αὐτὸς] αὐτὲς P. Manut.

10. πεάξοντα] πεάξαντα Pariſ. primus. appendix Francfurt. Aldus, Felic. Sed correctior Weimaranus et Tayloranus vulgatam reſtituit. τὰ δέοντα πεάξοντα Dionyſius.

11. παροξυνομένων] παροξυμμένων Pariſ. primus. Aug. primus. (duplici μ, non ſimplici, quod Simon Fabricius exhibuit.) appendix Francfurt. Aldina Tayl.

13. ὀκτακοσίες abeſt ab Aug. ſecundo.

15. ὀρφανῶν] ὀρφανικῶν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. ταῦτα abeſt a Pariſ. ſecundo et Aug. ſecundo.

19. ὥσπερ νῦν] ὥσπερ καὶ νῦν Pariſ. quintus.

21. πέντε] Wolf mauult εἰς πέντε.

23. ἀπορωτάτες] ἀπόρες Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. σώματα οὕτω] σώματα ταῦτα οὕτω Pariſ. primus, Aug. primus.

24. φημὶ δεῖν συντετάχθαι] συντετάχθαι φημὶ δεῖν Aug. primus. καὶ τὰ μὲν σώματα ταῦτα ἔτω συντετάχθαι φημὶ δεῖν. Aldina Taylori.

27. τὴν abeſt ab Augg. primo et ſecundo. Pariſ. ſecundo, Bauarico.

Ibid. πεντεκαιδεκαναίαν] πεντεκαιδεκαναίαν Aug. primus cum tribus diſſolutis vocalibus in fine vocis, non

non cum diphthongo, vt vulgata. miſere corrupit hoc vocabulum Simon Fabricius, ſeu operae Baſileenſes. conſentit cum Aug. Bauar.

183. 3. ἀποδῦναι] ἀποδιδύναι Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori.

4. ἐπειδὰν] ἐπειδὴν Aldus. Sed in Weimarano id eſt ad vulgatae modum correctum, item in Leſſing.

7. ἑξήκοντα ταλαντείας] ἑξηκονταταλαντίας Auguſt. primus. et ſic quoque verſu 11. piget referre, quam miſere hoc item vocabulum corruperit S. Fabricius. Wolf etiam coniungi voluit haec duo vocabula in vnum, ſed diphthongum in fine ſeruat.

9. εἰς abeſt ab Aug. primo, et Aldina Taylori. et non dubito, idem a Pariſino primo quoque abfuiſſe, tametſi margo Lutetianae tacet.

Ibid. ἑκάστην] ἑκάστῃ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τῶν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

11. ἐὰν] ἂν Pariſ. primus, Aldina Taylori.

13. συντελῇ] συντελεῖν Pariſ. ſecundus.

Ibid. δέῃ abeſt ab Aug. primo.

14. τὰ abeſt ab Aug. primo.

22. χρησὸν] χρησῶν Bauar.

23. ἑκάστῳ] ἑκάστῃ Aldina Taylori.

Ibid. τὸ ἴσον omittit appendix Francfurtana.

24. τῷ abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Aug. ſecundo, Bauarico.

Ibid. τὰς abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. ſecundo, Bauarico, appendice Francfurtana.

27. ἂν abeſt ab ed. P. Manutii.

pen. πλήρωσις δὲ καὶ σαφὴς] πλήρωσις δὲ τὶς ἢ καὶ σαφὴς Pariſ. ſecundus. Bauaric. Aug. ſecundus, appendix Francfurtana.

vlt. ὅθεν abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Bauarico, Aug. ſecundo.

184. 1. λέγω] λέξω Pariſſ. ſecundus et quintus, Bauaricus, Aug. ſecundus. appendix Francfurtana.

2. σκεψαμένως] σκεψομένως Pariſ. quintus.

6. τὸν δὲ τριήραρχον ἕκαστον] τῶν δὲ τριηράρχων ἕκαστον P. Manut. Weimaranus. τῶν δὲ τριηράρχων ἑκάστως mauult Wolf. pro τριήραρχον dant Pariſ. primus et Aug. primus ταξίαρχον, quod Fabricio non probatur. refert idem appendix Francfurtana.

8. Φυλὴ] καὶ Φυλὴ Ald. P. Manut.

Ibid. ὃν ἂν] ὃν δ' ἂν mauult Wolf.

11. ἑκάστης] ἑκάστῃ Ald. P. Manut.

15. πόσαι] ποῖαι codex Obſopoei. Aldina Tayl.

16. ἔχῃ] F. ἔχει. ſic exhibet appendix Francfurt.

17. παρελίπομεν] παραλείπομαι Pariſ. primus, Aug. primus. παραλείπομεν Bauar.

18. πως] ἴσως Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. οἶδα λόγον ὃν μέλλω λέγειν] abeſt λόγον ὃν a Pariſ. primo. λόγον ὃ δὴ μ. λ. dat Pariſinus quintus. οἶδα λέγω μέλλων λέγειν Aug. primus. Sic, non vt Fabricius illinc retulit. ὃν μέλλων (in participio) Aldina Taylori.

23. φανήσεσθαι] φανεῖσθαι Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

25. ἂν] ἐὰν Pariſſ. primus et quintus. Ald. Tayl.

Ibid. μέγαν] καὶ μέγαν Aug. ſecundus.

26. τόθ' (id eſt τότε)] τόδ' (id eſt τόδε) Ald.

27. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus et quintus; item ſecundus cum γρ. appendix Francfurt. Aldina Taylori, vtrumque dat Bauaricus.

pen. ἀποσχήσομεν] ἀποχρησόμεθα Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. cui Fabricius pro more ſuum *perperam* adſcripſit. Lectio non ſit contemnenda, ſi ἀποσχησόμεθα reformetur, aut ἀποσησόμεθα.

184. vlt.

184. vlt. *ὑπάρξων δὲ τότε*] *ὑπάρχων δ' εἰς τότε* Aug. primus. *αὖθις δὲ γενησόμενος* dat Hermogenes p. 416. vbi et aliae ſunt diſcrepantiae.

185. 2. *ταυτηνὶ*] *ταύτην* Aldina Taylori, Pariſ. primus. Ariſtides p. 274. ſic citat. *ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν. ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος ὄσῃ.*

3. *ἀπάσας*] *πάσας* Pariſſ. primus et quintus. Aldina Taylori.

4. *τὸν νᾶν*] omittunt articulum Pariſ. primus, Aug. primus.

5. *ἐνταυθοὶ*] *ἐνταυθὶ* Aug. primus. plane omittunt hoc aduerbium Pariſſ. ſecundus et quintus, Aug. ſecundus, Bauaricus.

Ibid. *φοβοῖεν*] *φοβηθεῖεν* Pariſ. quintus. ſorte voluit *φοβήσειαν*.

7. *ἴσοι*] *ἴσον* Pariſ. ſecundus.

8. *χρησμῳδεῖεν*] *χρησμῳδοῖεν* Augg. primus et ſecundus. Bauaricus. In appendice Francfurtana haec leguntur. [F. pro *χρησμῳδοῖεν* ſcrib. *χρησμῳδοὶ εἶεν*. inuenitur et *χρησμῳδεῖεν*.]

11. *αἰσθοιτο* (in ſingul.) Aldina Taylori.

Ibid. *ἐχ ἱκανὸν δοίη*] *ἐκ ἂν δοίη* Aldina Taylori, Aug. primus, in quo vocabuli *ἱκανὸν*, quod ei Fabricius arrogat, ne veſtigium quidem eſt conſpicere. lectionem Auguſtani dat appendix quoque Francfurt.

12. *εἰσενέγκοι*] *εἰσενέγκαι* Pariſ ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francfurtana.

13. *ἀπολωλέναι*] *γρ. ἀπολωλεκέναι* index Lambini.

14. *ἑαυτᾷ*] *αὑτᾷ* Pariſ. ſecundus. Bauar. *αὑτᾷ* (cum leni) Pariſſ. primus et quintus.

Ibid. *προσενεγκεῖν*] *εἰσενεγκεῖν* Aldina Taylori, Pariſſ. primus et cum *γρ.* ſecundus atque quintus. vnde repetiit appendix Francfurt. item Bauaricus et Aug. primus. ad cuius indicem Fabricius admonuit ſe malle

προεισε-

προεισενεγκεῖν. id quod in Aug. ſecundo reperi, et in textum recepi.

185. 17. ὅσα γὰρ νυνὶ] ὅσα γὰρ ἂν νυνὶ Pariſ. ſecundus, Bauaricus.

Ibid. πορίσαισθ' ἂν] πορίσαιτ' ἂν Weimaranus.

Ibid. εἰ] ἢ Bauar. ſed vulgata eſt in margine.

18. τῶ μηδενὸς] addi vult Wolf πεπορισμένω.

19. ἑκατοσὴν] τὴν ἑκατοσὴν Pariſ. ſecundus. Bauaricus.

20. poſt ἐρεῖ addunt νῦν Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus.

23. θῶ] θεῶ Aug. ſecundus.

Ibid. βέλεσθε] γρ. βέλεσθαι index Lambini.

24. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aldus, P. Manut.

Ibid. ἂν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

25. καταθεῖτε] καταθοιτε Pariſ. ſecundus, Bauaricus. καταθοισθε Pariſ. quintus. καταθῆτε P. Manut. καταθεισθε Aug. ſecundus.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus cum γρ. Bauar. Auguſt. ſecundus.

vlt. ὁ καιρὸς ὅτος ἔλθῃ] ὅτος ὁ καιρὸς ἔλθῃ Aug. primus. ἔλθοι dat ed. Wolf. ſed ἔλθῃ appendix Francfurtana.

186. 3. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus et quintus.

5. διὰ τούτων] διὰ τοῦτο Auguſt. primus, Aldina Taylori.

6. ἑκατὸν] διακοσίας mauult Weſſeling ad Diodor. Sic. T. I. p. 413. pro τριακοσίαις dat appendix Francfurtana διακοσίαις.

8. τριακοσίας] διακοσίας Weimaranus.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. primus et quintus.

Ibid. παρεσκευασμένας] νῦν παρεσκ. Pariſſ. primus et quintus, Aug. primus. Aldina Taylori.

9. τριήρεις abeſt ab Aug. primo, Pariſ. primo.

Ibid. μὴ abeſt ab iisdem.

186. 9.

186. 9. μηδ' εἰ πάνυ] εἰ καὶ πάνυ Pariſ. quintus.

10. εἶναι] τι Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. ῥᾴδιόν τι εἶναι app. Francf.

15. γὰρ omittit Aug. ſecundus.

Ibid. τὰς κρήνας] αἱ κρῆναι Pariſ. primus, Aug. primus.

16. ἐπιλιπεῖν] ἐπιλείπειν Pariſ. primus, Auguſt. primus.

Ibid. ἀθρόα] Aug. primus et hic, et alibi, conſtanter hoc vocabulum dat cum ſpiritu aſpero exaratum.

17. καὶ initio verſus abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

18. ἑξακισχίλιαι] ὀκτακισχίλιαι Pariſ. ſecundus cum γρ. item Bauaricus.

Ibid. ἀκέσετε] ἀκέσεται Augg. primus et ſecundus, Bauar. P. Manutius, vnde index Lambini repetiit; et ed. Wolfii. Sed vulgatam dat appendix Francfurtana.

19. τὰς ἐπιόντας ἐκείνων] τὸν ἐπιόντα ἐκεῖνον P. Manutius. Sed index eius dat vulgatam. [Alii rectius, opinor, ὡς μὲν ἂν ἐπιόντ' ἐκεῖνον ἀμυνούμεθα. WOLF.] quid appendix Francfurtana voluerit, dans, τὰς ἐπιόντας ἐκεῖ, non intelligo, cum vulgata ſit in editione Wolfii. ἀμυνόμεθα (in praeſenti) dat Aldina Taylori.

20. ἐν μαραθῶνι] praepoſitionem omittunt Pariſ. primus et Aug. primus.

25. ὀρρόντην] ὀρρόνταν Aldina Taylori, Pariſſ. primus et quintus. ὀρ ονν. Pariſ. ſecundus. Sic dubie et obſcure exhibet margo Lutetianae, vt neſcias, quid in eo fuerit. ὀρόνταν Augg. primus et ſecundus. Bauar.

27. μισθοφορεῖν] μισθοφορῆσαι Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. vtrumque dat Bauaricus. appendix Francfurtana haec dat. [μισθοφορεῖσθαι παρ' ἐκείνῳ. legitur et μισθοφορεῖν.]

186. pen.

186. pen. τινα abeſt a Pariſino quinto, vnde videtur appendix Francf. repetiiſſe.

Ibid. αὐτῶ] αὐτῷ cum leni, Pariſ. primus.

187. 1. ἄλλην abeſt ab Aug. primo, et in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

Ibid. ἐλθεῖν] ἐθέλειν Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus et Bauaricus. edit. Wolf. vulgatam dat app. Francf. forte vtrumque copulandum ſit, ad hunc modum ᾠδέναι ἂν ἐλθεῖ ἐθέλειν ἡγεῖμαι. Aug. primus ſic dat conſtitutum h. l. ἂν ἐλθεῖν ᾠδέναι ἡγεῖμαι. Aldina Taylori ſic da ἐπὶ δὲ τὴν ἑλλαδα ἔλληνα ἀνελθεῖν ᾠδέναι ἂν ἐθέλειν ἡγεῖμαι.

2. πῆ] ποῦ Pariſſ. primus et quintus, cum γρ. ποῖ Augg. primus et ſecundus. Aldus, Felic. Bauaricus. Aldina Taylori.

3. διελεύσει] malo, vt Felicianus, interrogatiue legere. WOLF.

6. ἔτως ἐϛὶ δυσυχὴς] ἔτω δυσυχής ἐϛιν Auguſt. primus.

9. καὶ μὴν] ὃ μὴν Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ξένους] ξένοις Weimaranus, P. Manutius.

10. ἑλληνικῶν] ἑλλήνων Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. margo Bauarici. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. κρατήσαντες] κρατήσοντες cum γρ. Pariſ. ſecundus.

11. εἰσὶ] ὑπάρχουσι Pariſ. primus. Aug. primus. πάλιν ἂν κρείττους ἦσαν Weimaranus. P. Manutius. ſed index eius dat vulgatam. pro πάλαι etiam appendix Francfurt. dat πάλιν.

12. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus.

13. εἰ δὲ μή γε, τῶν ὑπαρχόντων] εἰ δὲ μὴ, τῶν γε ὑπαρχ. Pariſ. primus, Aug. primus, Weimaranus, P. Manutius. appendix Francfurt.

14. τις abeſt a Pariſ. quinto.

187. 15.

187. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aug. primus. Bauaricus, appendix Francfurt. Aldina Taylori.

16. τάτων] ἐκείνων Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Aug. ſecundus. Bauaricus, appendix Francfurtana.

17. ἀληθὲς ἡδέως] ἀληθὲς ἐδὲν ἡδέως Aug. primus. διὰ γὰρ τὸ μισεῖν αὐτὲς, ἐδὲν ἀληθὲς ἡδέως Aldina Taylori.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. primo, Bauarico.

Ibid. αὐτῶν] αὐτᾶ Pariſ. quintus.

18. ἀκέσαιτε] ἀκέσετε Pariſſ. primus et ſecundus. ἀκέσεται Aug. primus. ἀκέσεσθε Bauaricus, ſed cum τ ſuper σθ ſcripto. item appendix Francfurt.

21. οἶμαι] οἴομαι Pariſ. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοσᾶτον ἀπέχειν] τοσᾶτ' ἀπέχειν Auguſt. primus.

24. ἀναλύσονται] διαλύσονται Pariſſ. ſecundus et quintus. Aldina Taylori, Bauaricus. P. Manutius. Sed index Pauli dat vulgatam. Wolf mauult ἀπολύσωνται. Idem in farragine exhibet διαλύσωνται per ω in coniunctiuo, quod eſt in appendice Francfurtana.

pen. ἐκείνᾳ] ἐκείνων Aug. ſecundus.

188. 2. τῶν προδοτῶν κρείττες] κρείττες τ. πρ. Aug. primus.

5. ἐδὲ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

6. ἑλλήνων abeſt a Bauarico.

7. ἕως] τέως Pariſ. primus. Aug. primus. codex Obſopoei. vtrumque dat Bauaricus.

8. ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν] κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον Aug. primus. Aldina Taylori.

10. αὐτοῖς] cum leni P. Manutius.

11. αὐτὲς] ἑαυτὲς Pariſ. primus. αὖτὲς cum aſpero app. Francf. Aldina Taylori.

13. ἀλυσιτελῆ] ἐ λυσιτελῆ Pariſ. quintus.

15. φοβέμεθα] φοβώμεθα Pariſ. quintus, Bau.

188. 15.

188. 15. *μὴ ἀδικῶμεν*] *μηδ' ἀδικῶμεν* Pariſ. primus et ſecundus. Aug. primus, Aldina Taylori, quae ad *ἀδικῶμεν* addit *αὐτὸν*.

16. *ἡμῶν αὐτῶν*] *αὐτὸν ἡμῶν αὐτῶν* Aug. primus. Bauar. *αὐτὸν* dat, omittit *αὐτῶν*. ſed margo Bau. dat vulgatam. *αὐτῶν* in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

18. *ἂν* abeſt ab Aug. primo. qui in reliquis huius verſus cum vulgata conſentit.

Ibid. *ἡμᾶς ἔθηκα ἐκεῖνον. ἐπειδὴ*] *ἡμᾶς ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα* Pariſ. ſecundus. *ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημα ἂν ἔθηκα* Bauaricus. Aug. ſecundus. pro prima voce dat Aldus *ὑμᾶς*, item appendix Francfurt.

19. *τᾶτ'*] *τάτων* Aug. ſecundus. fort. voluit *τὸ τάτων. quoniam vero horum* (graecorum puta) *animi non ita ſe erga nos habent.*

22. *ὕποπτος*] *ὑπό τινος* Aug. ſecundus.

23. *πράττων*] *πράττειν* Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. *προτέρων*] *πρότερον* Aug. primus.

27. *πείσονται*] *πείσετε* Augg. primus et ſecundus. Aldus. P. Manutius. et idem voluere quoque Pariſſ. primus et quintus, dantes *πείσεται*.

vlt. *ἀπαγγέλλεσθαι*] *ἐπαγγ.* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. poſt *ἀπαγγέλλεσθαι* addunt *μὲν* Pariſ. primus et Aug. primus. quod improbat, ſeu Fabricius, ſeu potius Wolfius.

189. 2. *οἱ* ſecundum abeſt a Pariſino primo, Aug. primo, Bauarico.

3. poſt *εἰ* addunt *μὲν* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus.

6. *ἐκεῖνον*] *αὐτὸν* Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. *ποιήσαιτε*] *ποιήσετε* Bauaricus. *ποιήσητε* Aldina Tayl.

189. 10.

189. 10. ὀλιγώρως] ἀλόγως Pariſ. ſecundus cum γρ. item margo Bauarici.

13. ἦν] ἧς Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Weimar. index Lambini, ex indice ſcil. P. Manutii. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. ἦγε πρὸ τέτων ὀδεμιᾶς] ἦγέ ποτε ὀδεμιᾶς Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. ἦγε πρὸ τᾶ ὀδεμιᾶς Weimaranus, index P. Manutii, et inde index Lambini. Auguſtanus primus vocabulum ὀδεμιᾶς collocatum dat pone πόλεων v. 14. In appendice Francfurt. ſic collocata ſunt verba. ἦν ἦγε πρὸ τᾶ, τῶν ἑλληνίδων πόλεων ὀδεμιᾶς τοσᾶτον. et hanc lectionem ſuſpicor etiam in Aug. primo fuiſſe, et reperio in Aldina Taylori.

14. ἄλλων abeſt a Pariſino quinto.

15. ὑπεραίρεσαν] ὑπεραίνεσαν Aug. ſecundus. ὑπεραίρει mauult Wolf.

16. ἢ ἀκεσίε] ἢ καὶ ἀκεσίε Aug. ſecundus. id eſt καὶ ἀκεσίε.

17. ἂν οἶδε] οἶδεν ἂν Aldus. ſed Aldina Taylori vulgatam dat, nec non appendix Francfurt. particulam omittunt Pariſ. primus et Aug. primus.

18. αὐτῷ τῶν] αὐτῷ τὰ τῶν Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. Aldina Taylori.

19. ἀπαγγελόντων] ἀγγελόντων ſimplex Pariſ. primus, Aug. primus.

20. μὴ μακρὰ λέγειν λίαν ἐνοχλῶ] μὴ μακρολογίαν λέγων ἐνοχλῶ Aug. primus. vbi S. Fabricius, ſeu potius H. Wolfius, adſcripſit haec, quae non intelligo ſatis. [F. aut διὰ, aut μακρολογῶν.] videtur ille ſuſpicatus eſſe, e lectione Auguſtani primi aut hanc effici poſſe lectionem μὴ διὰ μακρολογίαν ἐνοχλῶ, aut iſtam μὴ μακρολογῶν ἐνοχλῶ. ſed etiam effici poterat ad veſtigia literarum preſſius μὴ μακρολογίαι λέγων ἐνοχλῶ. quod neſcio an a Demoſthene ſit profectum, non qui-

dem eum dedecet. ν illud in fine vocis μανρολ. poteſt e iota natum eſſe, vt ſaepe vſu venit; quod iota cum nos punctο ſubſcripto exprimamus, ille, quod ſaepe iam commemoro, ſemper ad latus appictum oſtendit.

189. 22. μὲν abeſt a Pariſino quinto, vnde repetiit appendix Francfurtana, ſed ſub titulo paginae ementitae.

26. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſſ. primus et quintus, Paul. Manut.

Ibid. σκοπῶμεν] σκοπεῖν Pariſſ. primus et quintus, Aug. primus. Aldus.

27. τῦ abeſt a Bauarico.

28. τἀναντία] ταῦτα Pariſ. quintus.

pen. ὀργισθήσεσθε] ὀργιεῖσθε Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus, appendix Francfurt.

vlt. ἁμαρτόντες] ἁμαρτάνοντες Aug. primus, Aldina Taylori. Clauſula in Bauarico haec eſt περὶ συμμοριῶν HHH $\overline{|\Delta|}$ ΔΔΔΔ (390.) tum ſequitur oratio pro Megalopolitanis, et tum oratio pro Rhodiorum libertate.

Ad orationem de Rhodiorum libertate.

190. 1. μὲν de meo addidi, ob inſequens δὲ v. 3.

4. τὸ διδάξαι] articulum addidi, ob inſequens τὸ πεῖσαι verſu 1. p. 191.

191. 1. τὸ πράττειν πεῖσαι ταῦτα] praetuli hunc ordinem τὸ πεῖσαι πράττειν ταῦτα.

2. τότε in fine verſus addidi.

3. ὅσον] praetuli ὅσονπερ.

4. perſpicuitatis ergo conſultum fuerit, poſt δεῖν comma poni, et ad δεῖν ſubaudiri aut γίγνεσθαι, aut ποιεῖν. Eorum, quae ego arbitror fieri oportere, vnum hoc eſt, χάριν [id eſt τὸ χάριν] vt diis gratiam referatis —

190. 5.

190. 5. ὀφείλειν] praemiſſo δεῖν conueniret vtique melius ἀποδιδόναι.

14. citat h. l. Harpocr. v. πρυτανεύοντα, et Scholiaſtes Ariſtophanis ad Acharn. verſum 60.

192. 1. μεμεριſμένους] id eſt μέρος ὄντας τῆς ἐκείνου ἀρχῆς.

4. εἰπεῖν] facit id in oratione ſuperiori de collegiis. v. verſu 11.

5. εἰ τὴν πρόφασιν] articulum, vt tollendum, vncis incluſi.

11. τοίνυν λόγος] interpoſui ὁ νῦν.

12. παρ' αὐτὸν] non prauum eſt, attamen vſitatius eſt παρ' αὐτῷ.

18. φθάσας, καὶ] interpoſui ἢ, duo iſtaec ἢ καὶ inter ſe copulans, libris ſeorſim aliis illud, aliis hoc, adminiſtrantibus, reperi tamen poſtmodum in Aldina Taylori quoque tanquam e codice mſto annotatum ἢ καὶ παραυτ.

22. ἧττον] ſubaudi τοσούτῳ. hoc minus. ob inſequens ὅσῳ. quamquam additum vtique planius foret.

23. τούτου] praetuli τούτων.

27. articulum tolli velim. non enim diuerſa ſunt τὰ γεγενημένα et τὰ συνενηνοχότα, ſed eadem. in memoriam vobis vnum aliquid eorum reuocabo, quae facta [cum geſta et peracta eſſent,] vobis profuerunt.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. Ἀριοβαρζάνης.

193. 4. citat h. l. Harpocr. v. Κυπρόθεμις.

5. τῷ μὲν] Ariobarzani puta.

6. καὶ πολεμήσας [ſubaudi Cyprothemidi,] ἠλευθέρωσε] ego vero pro media voce ſubieci βοηθήσας. Samiis puta. opitulatus Samiis, eos in libertatem vindicauit.

8. citat h. l. Stobaeus p. 364. 27.

193. 13. praeferam equidem αὐτὸς in accuſ. a Stobaeo traditum. vt alter accuſatiuus, τὸς ἐναντιωθέντας, [ſubaudi ἑαυτοῖς] indicet agentem, h. e. a quo iniuria proueniat, alter, ſcil. αὐτὸς, patientem, h. e. eum, cui iniuria offeratur. quaſi ſi hunc ad modum dixiſſet. ἡγοῦνται ἑαυτὸς ἀδὲν ἠδικῆσθαι ὑπὸ τῶν ἐναντιωθέντων.

15. citat h. l. Harpocr. v. Ἀρτεμισία.

Ibid. τῆς πόλεως [ſubaudi τῆς ἡμετέρας] ὅσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων] τότων puta. ciuitate noſtra rebus hiſce, Rhodiis nimirum, ſeſe ingerente.

18. πάνθ' ὅσ' ὥρμηκε] praetuli ὡς pro media voce. rege Perſarum in Aegypto res omnes ex animi ſui ſententia gerente.

26. ἀδὲν ἂν εἶναι] addidi particulam.

194. 1. βοηθήσειν] regi Perſarum Rhodum oppugnanti.

3. γε addidi, ποτε ſi ſeruatur, cohaeret cum ὅ τι quicquid, vel ecquid tandem, Perſarum rex ſit inſtituturus, profecto non auſim affirmare, me id ſcire. Atticiſmus hic eſt, ſic in planiorem graeciſmum conuertendus. ἐκ ἂν τολμῶμι εἰπεῖν, ὡς οἶδα, ὅ τι ποτὲ ποιήσει ὁ βασιλεύς.

7. ἂν ἀντιποιῆται] ſcil. noſtra ciuitas. interpoſui γε, reperiens in Aug. ſec. ἀνταντιποιῆται.

18. πρόξενος] ſcil. εἰμὶ e proximo verſu. ſed praetuli verbum προξενῶ gero perſonam Proxeni, ſeu procuratoris et aduocati publici vniuerſae ciuitatis Rhodiorum, in Vrbe, ſeu Athenis.

25. Ἕλλησί τε καὶ] priorem copulam addidi.

vlt. ταῦτα] ſeruitus puta, quam militibus perſicis, vel barbaris, arci ſuae incubantibus, ſeruiunt.

195. 5. προς τὸ λοιπὸν] genus articuli neutrum cum maſculino mutaui.

195. 10. δίκαιον] praetuli de meo ſenſu δίκαιοι. (in nominat. plur.) quorum poenas vos dare negetis par eſſe.

17. δυνηθέντων] ſcil. ὑμῶν τε καὶ αὐτῶν.

26. πρὸς δὲ τὰς ὀλιγαρχωμένας] expunxi articulum.

pen. καὶ ζητοῦντες] ſcilicet ἄνθρωποι, homines quaerentes. recte ſic habebit vulgata, quia tamen τοῖς inſequitur, paene ſuſpicor leg. eſſe καὶ οἱ ζητοῦντες. aut alias τοῖς ſit item tollendum. verum vereor, ne naſutiores ſaepe nos ſimus, graecos indiligentiae in dicendo notantes, qui melius noſſent, quomodo ſe loqui deceret, quam nobis ſcire datum eſt.

196. 4. τι τὴν] interponi velim καὶ. in diſcrimen venire noſtram formam gerendae reip.

5. ὀλιγαρχίας] praetuli ὀλιγαρχιῶν. quia numerus pluralis melius, quam ſingularis, cum ἅπαντα conſpirat.

6. ἴσασι γὰρ] his ſubiice tacita cogitatione, τοῦτο γενομένου, hoc facto, id eſt ὑμῶν ἐκ μέσου ἀναιρεθέντων, ἢ καταδουλωθέντων.

9. τούτους] alii τοῦτο. nil intereſt. nam ὅθεν, *unde*, tam ἀφ' ὧν, *a quibus*, ſignificat, quam *a quo*, ἀφ' οὗ.

17. οἷα τοὺς ἄλλους ἀξιώσετε] praetuli οἷάπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε (in optatiuo.)

19. τοιοῦτό τι] ſubaudi καὶ ὑμῖν αὐτοῖς συμβαίη, οἷον τοῖς ῥοδίοις ἄρτι συμβέβηκεν. vt nempe in dominatum paucorum veniatis.

20. καὶ γὰρ οὐδ' εἰ δίκαια] tertiam vocem addidi.

25. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί.

26. ἡ πόλις et αὐτὴν] praetuli ὁ δῆμος et αὐτόν. perſpicuitatis gratia, et ob conſenſum meliorum librorum. nam alias vulgata noſtra idem dicit, atque illa vetuſta Morelliana.

196. 27. μόνον] praetuli μόνων.

197. 13. οἱ μὲν] Argiui quidem, ſi exſules veſtros Lacedaemoniis depoſcentibus tradidiſſent, hoc potuiſſent excuſare.

15. ἔτε τῶν δέλων τῦ βασιλέως, ἔτε αὐτῦ] praetuli ἔτε ὑπὸ τῶν δέλων τῶν βασιλέως, ἔτε ὑπ' αὐτῦ.

17. εἰ γάρ τοί πϑ] dedi pro tertia particula τι.

20. ἀλλὰ μήν] praetuli ἀλλ' ἅμα.

21. τήν τε πόλιν λακεδαιμονίων] debilitauit vtique rex Perſarum Lacedaemonios aſſiduitate bellorum in Aſia, vt Thebanis ſuccumberent. Sed praetuli lectionem Felicianeae τήν τε πόλιν ciuitatem noſtram, Athenas, διὰ λακεδαιμονίων per Lacedaemonios debilitauit, et paene exſtirpauit. id quod oratoris ratiocinio melius conuenit.

27. οἷς ἂν προέληται] ſubaudi e praemiſſis ἐχθρὸς εἶναι. Wolf de ſuo πολεμεῖν addidit, quo nil opus erat.

198. 2. τινες οἱ παρ' ἡμῖν] praetuli τινες, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῖν.

5. αὐτοὶ] illi extranei puta, a quibus vexamini.

7. αὐτὸν δ' δίκαια ποιῆντα bene habet. ſubauditur τινα. quod millies omittitur.

11. διδάσκων] praetuli διδάξων. v. verſu 19.

15. Βυζαντίους ὁρίζειν] praetuli Βυζάντιον ὁρ. nemo eſt, qui Byzantinos dehortetur, vt Selymbrianorum agrum finibus agri Byzantini ne accenſeant, in iisque ne comprehendant. ὁρίζειν Βυζάντιον idem eſt atque ὅροις Βυζαντίϑ προσνέμειν, τοῖς Βυζαντίϑ ὅροις ἐκπεριμετρεῖν.

17. τὰς πόλεις] haec duo vocabula addidi. ciuitates graecas oportere liberas eſſe.

18. ϑδὲ Μαυσώλϑ ζῶντος] non laudo iſtam breuiloquentiam, tametſi atticis vſitatam, quippe neque ſanae rationi, neque mori loquendi aliorum populorum

rum congruentem. Plenius et planius locutus esset sic ὐδὲ Μαυσώλᾳ ζῶντος ἦν ὁ τέτων διδάξας.

199. 5. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένης] subaudi ἔργα, vel τῶν δεόντων. verbis modo iactare, et praemonstrare, atque inculcare, item postulare, flagitare, rebus ipsis autem nil agendorum ad se putare pertinere. nulli rei earum omnium, quas fieri oportebat, manum operamque admouere.

11. ἄς de meo addidi. quam pacem longo tempore post Lacedaemonii contraxerunt.

13. ἀμφοτέρως] correxi ἀμφοτέραις. scil. συνθήκαις. ambobus illis in pactis non eadem iura scripta sunt.

18. τὰ δίκαια καὶ ποιεῖν] sustuli copulam. constructio haec est. ἐπειδὴ ὑπάρχει ὑμῖν τὸ ἐγνωκέναι ποιεῖν τὰ δίκαια. quandoquidem vobis non nunc demum quaerendum et comparandum, sed iam paratum et praesto est hoc, vt decreueritis iusta facere. h. e. iam penes vos est promta voluntas ius et fas exsequendi.

25. ἔξαι addidi, quamquam vtique melius sic videtur legi, si libri dent, ὐδὲν ἐμποδὼν αὐτοῖς πρὸς τὸ κυρίως τ. ἀ. ε.

27. τοῖς ἄλλοις] subaudi ἐξὶν e praemissis. Suspicabar aliquando h. l. κοινὸς deesse.

Ibid. πρόσεσθ'] praetuli, quamquam parum interest, πρόσεθ', id est προσέτι. adhuc praeterea.

200. 5. μισθοδοτῶν] praetuli μισθοδοτέντων.

6. ad ὑμᾶς addi αὐτὲς esset non vi cariturum.

9. ἐν τῇ στρατείᾳ] articulum addidi.

14. λιπόντας] praetuli λείποντας.

15. ἀτίμως τῶ συμβουλεύειν] id est τιμῆς καὶ ἐξουσίας τῶ συμβ. ἐξειρημένως.

17. συμμάχων τὲς αὐτὲς ἐχθρὲς καὶ φίλως ὑμῖν] praetuli συμμ. τὲς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν.

26. δύνησθε] praetuli δυνήσεσθε. potueritis.

200. 27. *καθ' ἓν ἂν βέλτιον*] pro tertiò vocabulo dedi *ἀεὶ*. indies magis magisque.

201. 5. *θαυμάζητε ταῦτα*] praetuli *θαυμάζητ' αὐτὰ*.

Varietas lectionum ad orationem pro Rhodiorum libertate.

190. 2. Argumenti. poſt *βυζάντιοι* addit Pariſinus ſecundus *συνεσήσαντο*. Wolf lectionem Feliciani amplectitur *πόλεμον ἤραντο πρὸς ἀθηναίους*. et eam quoque reddendam a meis operis curaui. In Leſſingiano etiam inueni *ἤραντο* adſcriptum, pone *πεποιημένοι* inſerendum.

4. poſt *ἀθηναίων* addit Aldina Taylori *ἐκίνησαν*.

7. *πιζευόμενος*] *πεισθεὶς* Bauaricus.

8. *συνεσήσατο*] *συνεσήσαντο*, *πρότερον* Lutet.

9. *καθελόμενος*] *ἀφελ*. Bauar. Aug. ſecundus. Felic. recepi.

Ibid. *πόλιν*] *τὴν πόλιν* Bauar. et Felic. recepi.

11. *τῶν ῥοδίων*] *τῷ ῥ*. appendix Francfurtana.

12. *συμφέρει γὰρ τοῖς ἀ*. Aldina Taylori.

Ibid. *λέγων* abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. ſecundo, Bauarico, appendice Francfurtana. Poſt hoc argumentum adſcripta erant haec. *ἄλλως. συνεμάχησαν Ἀθηναίοις ποτὲ* etc. quae ſunt verba Vlpiani, ſeu quisquis eſt ille Scholiaſta initio pag. III. edit. Pariſ. annotare iuuat lectiones Auguſtani ſecundi a vulgato hoc Vlpiani loco diſcrepantes. v. 8. itaque ſic in Auguſtano legitur *ἀξιῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας. δημοσθένης*. v. 10. *δήμῳ τῶν ῥοδίων. εἰ δέ τις ἄλλος*. v. 16. verba *μάλιστα γὰρ* ad *τοίνυν* abſunt. deinde dat Aug. ſecundus. *χαλεπὸς ἦν ὁ λόγος*. v. 19. *ὑπὲρ ἀνδρῶν*. v. 24. *δοκεῖ γὰρ ὃ μικρὸν*. v. 26. *εὐπόρων. πρὸς ἑκάτερον ἦν τούτων*, caeteris omiſſis. v. 32. *τῶν ἑλλήνων διότι πάντες εἰς αὐτὸς ἀποβλέψουσιν*. v. 36. *ποιήσειαν*. v. 43. *ἐδὲ περιορᾶν δέοι*. v. 44. in v. *ἑλλήνων* deſinit

desinit argumentum, cuius velut appendix est. v. 47. ἔχει. 49. ὥς᾽ αὐτὸ. Ibid. δύο.

190. 1. orationis ipsius. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, Bauaricus, Aldus. P. Manut.

3. ἀδεπώποτε] ἀδέποτε Parisin. quintus.

4. χαλεπὸν διδάξαι] χ. τὸ διδάξαι Paris. primus, Aug. primus. χαλεπόν τε διδάξαι Aldina Taylori.

vlt. ὡς] ᾽ Bauaricus. forte sic voluit dare. ὑμᾶς. ᾽. vt hoc ᾽ peculiare veluti colon constituat. *Non duxi vsquam difficile vos verum docere. Non.* ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν — *nam* —

Ibid. εἰπεῖν ἁπλῶς] inuertit Aug. primus.

191. 1. πράττειν πεῖσαι] inuertit rursus Aug. primus.

2. post ψηφισθῇ addunt τότε Parisinus primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

3. ὅσον] ὅσονπερ Aug. primus, Aldina Taylori.

4. ἓν] ἐξ Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. post νομίζω addit Aug. primus δεῖν, item Aldina Taylori.

5. ὀφείλειν τὸ τὰς διὰ] ὀφείλειν ὁρῶντας τάτας διὰ Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori, quae etiam aliam exhibet lectionem, scil. ὀφείλειν τῷ τοὺς διὰ τ.

Ibid. post ὑμῖν addit Aug. primus μὲν, et post νῦν v. 6. addit idem δ᾽. easdem Aldina Taylori quoque lectiones exhibet. quod si admittatur, pro ἔχειν legendum sit ἔχοντας. sed praestat vulgata.

6. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. secundus.

9. ὑπὲρ] περὶ Paris. primus. Aug. primus, Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. τὰς παρὰ τῶν διαβαλόντων] τὰς παραβαλόντων Aug. secundus.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. primus.

191. 13. τὸν τελευταῖον τετονὶ] τετονὶ τὸν τελευταῖον Aug. primus.

16. ἀφῃρημένος] ἀφῃρημένοις P. Manut.

18. ἀτυχήμασιν] ἀτυχήσασιν Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus. Aldina Taylori, codex Obſopoei, index P. Manutii. appendix Francfurtana. Wolf vulgatam ſe praeferre ait.

20. αὐτοῖς] αὐτῶν Aug. ſecundus. index Aldi. index P. Manutii.

Ibid. poſt αἴτιοι addi vult Wolf γενόμενοι.

23. ᾐδὲν ἂν ὑμῖν] ἂν ὑμῖν ᾐδὲν Aug. primus.

27. φοβούμενος] φοβούμενον appendix Francfurt.

192. 2. περὶ] ὑπὲρ Aug. primus. Pariſ. primus. Aldina Taylori.

3. ἐγὼ πρῶτος] inuertit Bauaricus.

5. τὴν abeſt ab ed. P. Manutii.

6. ἐκεῖνον] ἐκείνῳ corrector Leſſingianus.

Ibid. ποιοῖσθε] ποιεῖσθε Pariſ. quintus. Aug. primus. forte voluerunt aut ποιῆσθε, aut ἐποιεῖσθε dare.

8. ἐὰν] ἂν Pariſ. primus.

Ibid. ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ] inuertit Aug. primus.

9. ταῦτα εἶπον ὑμῖν] εἶπον ταῦθ' ὑμῖν Aug. primus.

11. τοίνυν λόγος] τοίνυν ὁ νῦν λόγος Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

12. αὐτὸν] αὐτῷ appendix Francfurtana.

13. παραινέσαιμι] παραινέσαι Aldus. Sed annotatores Weimaranus et Tayloranus correxerunt ad vulgatae modum, item Leſſingianus.

14. ἑαυτῷ] αὑτῷ cum aſpero Pariſin. primus. αὐτῷ cum leni Bauar.

Ibid. ἐναντιῶται] ἐναντιῆται Aug. primus.

18. καὶ] ἢ Pariſ. primus. Aug. primus.

21. πάσχειν] πάσχων Pariſ. quintus. παράσχειν (ſic) Aug. ſecundus.

192. 21.

192. 21. ἂν ſecundum abeſt ab Aug. primo. eius loco dare fertur ἤν Pariſ. primus. de quo dubito.

23. τότε] τότων Augg. primus et ſecundus.

Ibid. μᾶλλον ἂν] inuertunt Aug. primus et Bauaricus.

24. προσήκει omiſit Aug. primus.

Ibid. ὅτι δ' ἀδὲν καινὸν ἔτ' ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων] ὅτι δ' ἀδὲν ἔτ' ἐκεῖνον ἀδικεῖν ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων Aug. primus, Fabricio, ſeu Wolfio, non probante. Poſſit tamen ea lectio probari, ſic reformata. ὅτι δ' ἀδὲν καινὸν, ἔτ' ἐκεῖνον ἀδικεῖν ἐγὼ λέγω κελεύων, καὶ ξοδίως ἐλευθερῶν. *me tamen nil ſuadere nouum atque inſolens, cum auctor vobis ſim, vt neque bello regem Perſarum iniuria laceſſatis, et Rhodios liberetis* —

25. ἂν] εἰ Pariſ. quintus. Aug. primus.

26. πεισθῆτε] πεισθείητε Pariſ. quintus. Bauaricus. et hoc dare ſine dubio voluit quoque appendix Francfurtana, tametſi operae vitioſum exhibuerunt ἂν ἀπειθείητέ μοι. Aldina Taylori dat εἰ πεισθείητ' ἐμοὶ.

27. τῶν abeſt a Pariſſ. primo et quinto, ab Aug. primo, a Bauarico.

Ibid. συνενηνοχότων] γρ. συνενεγκόντων Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus, iſtud in texto, hoc in margine cum γρ.

vlt. προσγράψαντες] πρσγρ. Aldus.

193. 1. πρὸς βασιλέα] πρὸς τὸν βασιλέα Aug. primus, Aldina Taylori.

2. μὲν omittit Aug. primus.

5. μὴ omittunt Pariſ. primus, Aug. primus. Aldus, P. Manut. appendix Francfurt.

6. πολεμήσας] βοηθήσας Pariſ. primus. Auguſt. primus. Aldus. P. Manutius. ed. Wolfii. vulgatam tamen dat index Pauli, et appendix Francfurtana.

8. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus.

193. 9.

193. 9. ὑπὲρ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo, et a Stobaeo locum hunc p. 364. citante.

10. ὑπὲρ ὧν ἂν ἐλαττῶνται Stobaeus.

11. πολέμῶσιν] πολεμήσωσιν Pariſ. primus. Aug. primus.

13. αὐτοῖς omittunt Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francfurtana. αὐτοῖς cum aſpero dant Aldus et Felic. Stobaeus dat αὐτὰς. non male.

14. ἀδ' abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ad ἐναντιωθῆναι addunt libri complures ἂν, alii praefigentes, alii ſubiungentes. praefigunt Aug. primus, appendix Francfurtana, Weimaranus, P. Manutius. poſtponunt Pariſſ. primus et ſecundus.

17. ἐγὼ primum abeſt ab Aug. primo et Pariſ. primo.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo.

18. ὅσ'] ὡς Bauar. Aug. ſecundus. In appendice Francfurtana haec leguntur [Alii pro ὡς habent ὅσσ', pro quo alii ὅσα leg. putant.]

21. ἐκείνῳ] ἐκείνῳς Pariſ. primus.

22. αὐτὸν] γρ. αὑτὸν cum aſpero Pariſ. primus.

23. ἀποδέχοιτο] ἀποδέχηται Pariſ. primus, Aug. primus.

26. poſt ἀδὲν addunt ἂν Pariſ. primus, Aug. primus.

27. αὐτῆς] αὑτῆς cum aſpero Aldus. P. Manut. vlt. αὐτὴν] αὐτῇ Pariſ. primus.

194. 3. poſt βασιλέα addunt γ' Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ποτε omittunt Pariſ. primus. Aug. primus.

5. ἂν ἀντιποιῆται] ἂν ταντιποιῆται Aug. ſecund.

8. αὐτῶν] αὑτῶν cum aſpero P. Manut.

11. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. primus. Aldus. P. Manut. Bauar. ποιήσειν ὑμῖν Aug. primus.

194. 14. ἔπραξαν] ἔπραξε Bauaricus, cum α ſuper extrema litera ſcripto. videtur αν dare voluiſſe.

16. ὑμῖν βεβαίως ἡγεμὼν γενέσθαι] ὑμῖν γεγενῆσθαι βεβαίως ἡγεμὼν Pariſ. primus. Aug. primus. βεβαίως dat Pariſ. quintus.

17. ἀδέποτ'] ἀδεπώποτ' Aug. primus. Pariſ. prim.

18. πρόξενος] προξενῶν Pariſ. primus. Bauaricus. προξενῶ Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ἰδίᾳ ξένος] γρ. ἰδιόξενος Pariſ. ſecundus. codex Obſopoei. appendix Francfurt. eadem appendix haec addit [vel ἔτε γὰρ προξενῶ. aliter πρόξενός εἰμι.]

Ibid. αὐτῶν ἀδελὶς] inuertit Aug. primus. omittit appendix Francfurt. ἀδελὶς.

21. εἰ abeſt ab Aug. primo.

23. τὲ νομίσασθαι τὰ ὑμέτερ' ὑμῖν φθονήσαντες] νομίσασθαι ὑμῖν τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν φθονήσαντες. Aug. primus. margo Lutet. pro ὑμέτερ' e Pariſ. primo affert ἡμέτερ'. quod ſi ibi fuit, neceſſe eſt, vt item ἡμῖν ibi fuerit pro ὑμῖν.

25. poſt ἔλλησι addunt τε Pariſ. primus, Aug. primus.

26. ὑμῖν αὐτῶν] inuertit Aug. primus.

pen. ἂν ὑμεῖς αὐτοῖς] ἐὰν αὐτοῖς ὑμεῖς Auguſt. primus.

195. 1. poſt εἴποτ' addit Aug. primus ἄν.

4. πολλοῖς αἰτία] αἰτία τοῖς πολλοῖς Aug. primus, Aldina Taylori.

5. τὸ λοιπὸν] τὸν λοιπὸν Aug. primus.

6. ἐ μικρὸν αὐτοῖς ὠφέλημα] ἐχὶ μικρὰν αὐτοῖς ὠφέλειαν Pariſ. primus. appendix Francfurtana. ἐχὶ μικρὰν ὠφέλειαν αὐτοῖς Aug. primus, Aldina Taylori.

10. δίκην δέναι] inuertit Aug. primus.

Ibid. φήσαιτε] φήσετε Aug. primus. Bauar.

11. πολλὰς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους] πολλὰς πολέμους ὑμεῖς πεπολεμήκατε Aug. primus.

195. 13. ἴσε μὲν] invertit Aug. primus.

18. ἢ ὄρων] ἢ περὶ ὄρων Pariſ. quintus.

Ibid. φιλοτιμίας] φιλονεικίας Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francf. Aldina Taylori.

Ibid. τῆς ἡγεμονίας] articulum omittit Aug. ſecundus.

25. ὑμᾶς εἰρήνην] inuertit Aug. primus.

Ibid. βεληθείητε] βέλησθε Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

26. τὲς omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

vlt. ζῆν] ἄρχειν Pariſſ. primus et quintus.

196. 2. νυνὶ] νῦν P. Manut.

4. ἡμῖν] ὑμῶν Aug. primus. ὑμῖν P. Manut. ἡμῶν Bauaricus, ſed cum ῖ ſuperſcripto.

5. ὀλιγαρχίας] ὀλιγαρχιῶν appendix Francfurt. Aldina Taylori, Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus et quintus. item Aug. primus. vtrumque dat Bauar.

6. ἡμῶν] ὑμῖν Aug. primus, Bauar. Aldus, P. Man.

8. ἐπανάξοντας] ἐξαγαγόντας Pariſ. primus. Aldina Taylori. τὰ πράγματ' ἐξαγαγόντας. Aug. primus.

9. τύτες] τᾶτ' Pariſ. primus, Aug. primus. τᾶτ' ἂν ἔχειν βελήσονται Aldina Taylori.

15. δίκαιον] δίκαια Aldus. index P. Manut. ſed vulgatam in ſuo eſſe codice Obſopoeus ait.

17. οἷα τὲς] οἷάπερ ἂν τὲς Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. ἀξιώσετε] γρ. ἀξιώσαιτε index Lambini.

19. καὶ γὰρ εἰ] καὶ γὰρ οὐδ' εἰ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. ἐκ omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

23. βελευομένες] βελομένες Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

25. ἐνταυθοὶ] ἐνταυθὶ Aug. primus.

Ibid. ὑμῖν] ὑμῶν Pariſ. primus, Aug. primus.

196. 26.

196. 26. ἡ πόλις] ὁ δῆμος Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. αὐτὴν] αὐτὸν Aug. primus. αὐτῶν Pariſ. primus. qui ſi hoc dedit, idem certe voluit, atque Aug. primus.

27. ὧν] τὸς P. Manut.

Ibid. μόνον] μόνων Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus.

pen. βραχύ τι] βραχύτητι Aug. ſecundus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Augg. primus et ſecundus, Aldus, Bauaricus.

vlt. ἀτυχήσαντας] ἀτυχοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

197. 3. ἄρχοντας] κρατοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

6. ὑμετέρων] ἡμετέρων Pariſſ. primus et quintus.

7. δύνοντος] δύντος ἢ δύναντος. Aldina Taylori. δύντος appendix Francfurtana.

8. κρίνειν] κρινεῖν appendix Francf. Aldina Tayl.

11. ὑμεῖς] ἡμεῖς Aug. primus. verumtamen idem mox v. 12. in φοβηθήσεσθε vulgatae conſentit.

12. φοβηθήσεσθε] φοβήσεσθε Bauaricus.

13. οἱ μὲν abſunt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἔχοιεν ἄν] inuertit appendix Francfurtana.

15. ἔτε τῶν δέλων] ἔτε ὑπὸ τῶν δούλων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

16. τοῦ βασιλέως] τῶν βασ. Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. item Aug. primus. vulgatam infra dat Bauaricus, alteram ſupra. coniungit vtrumque farrago Wolfiana, vt ſit τῶν τοῦ βασιλέως.

16. ἔτε αὐτοῦ] ἔτε ὑπ' αὐτοῦ Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. Aldina Taylori.

17. τοι] τι Aug. primus. Bauar. P. Manut.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſ. quinto.

20. τοῦτο] ταῦτα Pariſ. primus. Aug. primus.

197. 20.

197. 20. ἀλλὰ μὴν εὑρήσετε] ἀλλ' ἅμα εὑρ. Aug. primus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

21. poſt πόλιν addunt articulum τὴν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. vbi Fabricius, ſiue is Wolfius eſt, adſcripſit, haud placere, quia hiſtoriae aduerſetur. πόλιν διὰ λακεδαιμονίων Weimaranus. Ita dediſſe Felicianum et id ſibi probari ait Wolf. γρ. τήν τε πόλιν διὰ λακεδαιμονίων. index Lambini. forſan ex edit. Feliciani. videtur ex his fontibus hauſiſſe auctor appendicis Francfurtanae, quae idem dat, ſcil. τήν τε πόλιν διὰ λακεδαιμ.

22. αὐτῇ] αὐτῇ cum leni Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus et quintus. P. Manut.

24. τῇ abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

pen. δὲ] δὴ Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ἀμυνόμεθα] ἀμυνόμεθα Aug. primus, Aldina Taylori.

198. 1. εἰσὶ δέ τινες οἱ παρ' ἡμῖν] poſt tertiam vocem inſerunt, Pariſinus primus quidem et Aldina Taylori, ὦ ἀθηναῖοι, Pariſini vero tertius et quintus, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. Aug. primus et Bauaricus, cum hoc dant idem, tum οἱ omittunt. pro ἡμῖν dant ὑμῖν Pariſ. quintus, Aug. primus et Bauaricus.

7. αὐτὸν δ' δίκαια ποιοῦντα] αὐτὸς δ' δίκαια ποιοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

9. ὑπὲρ ἡμῶν] ὑπὲρ ὑμῶν Aug. primus. Bauaricus, P. Manut.

10. πρὸς θεῶν] πρὸς τῶν θεῶν Pariſ. quintus.

11. διδάσκων] διδάξων Aug. primus, Ald. Tayl.

13. ὑμεῖς αὐτὴν] inuertit Aug. primus.

14. σηλυμβρίαν] σηλυβρίαν (ſine μ) Pariſ. quintus. συλημβρίαν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut.

Ibid. ὑμετέραν] ἡμ. Pariſ. primus.

198. 14.

198. 14. *ποτε σύμμαχον ὄσαν*] *ποτ' ὄσαν σύμμαχον* Aug. primus.

15. *αὐτὲς*] *αὐτὸς* Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. *συντελῆ*] *ὑποτελῆ* Weimaranus. appendix Francfurtana.

Ibid. *Βυζαντίες*] *Βυζάντιον* Pariſſ. primus et cum *γρ.* ſecundus. Bauaricus, appendix Francf. Aug. primus. quod Fabricio, ſeu Wolfio, haud placet.

17. *αὐτονόμες εἶναι*] *αὐτονόμες τὰς πόλεις εἶναι* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. *μαυσώλε ζῶντος*] *μαύσωλον ζῶντα* Pariſſ. primus et cum *γρ.* ſecundus. item Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus. verum Wolf vulgatam praefert.

19. *διδάξωι*] *διδάσκων* Pariſ. quintus.

20. *κῶν*] *κῶ* Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, Bauaricus. Aldus. Sed in Pariſinis adiecta fuit lineola tranſuerſa, *ν* indicans. quo fit, vt illi libri vulgatam *κῶν*, non aliam exhibere cenſendi ſint.

21. *πόλεις ἑτέρας*] inuertit Aug. primus. *πόλεις ἐλευθέρας* appendix Francfurt. In Aldina eſt *καὶ ἄλλας πόλεις ἑτέρας*, vbi annotator Tayloranus pro *ἑτέρας* ſufficit *ἐλευθέρας*.

25. *λέγες*] *λέγοι* Pariſ. tertius.

27. *τὸν*] *τῶν* Pariſ. quintus. Aug. ſecundus.

pen. *καὶ εἰ*] inuertit Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

vlt. *ἔτοι* abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. *βλέψω*] *βλέπω* Pariſ. quintus.

Ibid. *παραινέσαι*] *παραινεῖν* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

199. 2. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Pariſ. quintus, P. Manut.

3. *ἐθέλειν*] *θέλειν* Pariſ. primus.

4. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Pariſſ. primus et quintus.

6. *ἀναανδρίαν*] *ἀνδρίαν* Pariſſ. tertius et quintus. item Aldus. *ἀνδρείαν* Aug. ſecundus. vnde repetiit ap-

pend. Francf. ἀναυδρείαν Aug. primus, per diphthongum. vulgatam dant Weimarauus et Felicianus, probante Wolfio.

199. 7. καὶ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

8. παράδειγμα τότε λέγειν ἔχω] παράδειγμα λέγειν ἔχω τότε Aug. primus.

9. v. διττὰ ſtat in Aug. primo pone v. βασιλέα, et in Bauarico pone v, ἔλλησι. In Aldina Taylori voc. διττὰ punctis eſt ſubnotatum.

11. ταῦτα ὕστερον] τοῦτο ὕστερον P. Manut. γρ. ταῦτα, ὡς ὕστερον index Lambini.

13. κἂν] καὶ Pariſ. quintus, Aug. ſecundus.

Ibid. ταὐτὰ] ταῦτα Pariſ. tertius.

Ibid. ἀμφοτέρως] ἀμφοτέραις in foeminino Aug. primus. vbi Fabricius, ſeu Wolfius, adſcripſit ταῖς πόλεσι. Sed redit potius ad τὰς συνθήκας. ἀμφοτέροις in maſculino Aug. ſecundus, Bauaricus. Ald. P. Manut.

16. ἰσχυροῖς] ἀγαθοῖς Pariſ. primus. Aug. primus. Sed Wolfio non placet.

17. ἥττοσι] ἥττω app. Francf.

18. καὶ abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

Ibid. poſt ποιεῖν addit index Lambini καὶ λέγειν. neſcio, quo auctore. Ad varias lectiones e codice Auguſtano a Sim. Fabricio enotatas haec adſcripta ſunt, a Wolfio, procul dubio. [malim καὶ ποιεῖν ſublatum eſſet, quia ſequitur καὶ πρᾶξαι. aut pro καὶ ποιεῖν leg. καὶ εἰδέναι ὑπάρχει.]

20. ὑπολιφθῆτε] ſic correxit Leſſingianus vitioſum Aldinae ὑπολειφθῆτε.

21. πάντων] ἁπάντων Pariſ. quintus.

25. poſt αὐτοῖς addunt ἔσαι Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

Ibid. τῶν ἀγαθῶν εἶναι] εἶναι τῶν ἀγαθῶν Aug. primus. Ald. Tayl.

199. 27.

199. 27. τε] δὴ Pariſ. quintus. Conſentit h. l. Bauaricus cum vulgata, ſed eraſa eſt antiquior lectio, et ſecunda, vt videtur, manus ei vulgatam ſuperinſcripſit a καὶ τοῖς ἄλλοις vsque ad πρότερος incluſiue.

Ibid. ὁ καὶ] inuertit Aug. ſecundus.

Ibid. πρόσεσθ'] πρόσθ' Pariſ. tertius. (niſi in eo fuit πρόσεθ') quod dare voluiſſe videtur app. Francfurtana, tametſi operarum vitio dedit προσέθεθ' ἕτεροι. quod nihili eſt. In Aldina Taylori claie et perſpicue ſcriptum eſt πρόστεθ' ἕτερος. in Pariſino primo fuit πρόσετι.

vlt. τἀναντία] ἐναντία Pariſ. quintus.

200. 1. προειρημένων] εἰρημένων ſimplex dant Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ὅταν ἔν μηδὲν ᾖ διὰ τέτες ἀκονιτὶ τῶν δεόντων γενέσθαι] ὅταν ἔν μηδενὸς ἀκέητέ τι τῶν δεόντων γίνεσθαι Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus et quintus. Aug. primus. In margine Bauarici eſt γρ. ὅταν ἔν μηδενὸς ἀκέητε τῶν δεόντων γίγνεσθαι. Sed textum dat vulgatam. Aldina Taylori dat ὅταν ἔν μηδενὸς ἀκέετε (in indicat.) τῶν δεόντων γ. In codice Obſopoei ſic fuit. ὅταν ἔν μηδενὸς ἀκέσητε τῶν δεόντων ἀκονιτὶ γίγνεσθαι. quae ipſi lectio magis arridet, quam Aldina, quae cum vulgata conſentit.

3. ὑμᾶς] ὑμῖν Pariſ. quintus. διαμαρτάνειν εἰκότως ὑμῶν συμβαίνει appendix Francfurt. In continenti eadem totum locum hunc ſic refert ὅταν ἔν μηδενὸς ἀκέητε τῶν δεόντων γίγνεσθαι πολλῶν διαμαρτάνειν εἰκότως ὑμῖν συμβαίνει. Etiam Aldina Taylori dat εἰκότως ὑμῖν.

Ibid. τᾶ] τὰς Pariſ. primus. Aug. primus.

5. μισθοδοτῶν] μισθοδοτέντων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

6. αἴτιαι] αἴτιοι Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Taylori.

200. 7. *αἰτιᾶσθαι*] *αἰτιάσασθαι* Pariſ. primus, Aug. primus.

9. *τῇ* abeſt a Pariſſ. primo et quinto, item Aug. primo.

Ibid. *ἐν στρατείᾳ*] *ἐν τῇ στρατείᾳ* Bauar. Pariſ. quintus. *ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς* Aug. primus. qui fere vbique voc. *στρατεία* per ſimplex iota exaratum dat. quomodo etiam Pariſ. primus hic loci *στρατιᾷ* dedit. *στρατείαις* Ald. Taylori.

10. *τάξεως* omittunt Aug. primus et Pariſ. primus. Ald. Tayl.

14. *λιπόντας*] *λείποντας* Pariſ. primus, Aug. primus, Bauar. appendix Francfurt. Ald. Tayl.

15. *ἀτίμως*] *ἀτίμως* Pariſ. quintus.

16. *αὐτοῖς*] *αὐτοὺς* Pariſ. primus et Aug. primus. Ald. Tayl.

Ibid. *ποιεῖσθαι*] *ποιεῖσθε* Pariſ. primus.

17. *συμμάχων τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους ὑμῖν ὁμωμοκότας*] *συμμάχων τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον* Pariſ. primus. *συμμάχων τὸς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον* Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori. Wolf in annotationibus malebat *τὸς τὸς αὐτὸς ἐχθροὺς καὶ φίλους ἔχειν* (aut *ἕξειν*) *ὑμῖν ὁμωμοκότας*. appendix Francfurtana praeterea quoque dat *καὶ φίλους ὑμῖν τὸς ὁμωμοκότας*.

18. *εὐνοϊκότως*] *δυσνοϊκότως* Pariſ. quintus.

21. *κατηγορήσει* et *ἐπιπλήξει*] Wolf optatiuos malit, *κατηγορήσειε* et *ἐπιπλήξειε*.

22. *ἀφ' ὁποίων*] *ἀπὸ ποίων* Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

23. *ἢ ποίας*] *ἢ ἀπὸ ποίας* Pariſ. primus. Auguſt. primus. Ald. Tayl.

Ibid. *ἐπανορθώσεται*] *ἐπανορθώσασθαι* append. Francfurt.

24. *ἃ* abeſt a Bauar.

200. 26.

200. 26. δύνησθε] δυνήσεσθε Aug. ſecundus.

27. ἂν ſecundi loco in exitu verſus eſt ἀεὶ in Pariſ. primo et Aug. primo, vnde repetiit app. Francfurt. In Aldina Taylori ſic reperio καὶ ἴσως βέλτιον καθ' ἓν ἂν σχοίη. plane id abeſt a Pariſino quinto.

vlt. τέτων abeſt a Pariſino primo, in Aug. primo ſtat pone πραγμάτων.

201. 3. διεξίῃ] διεξίοι Aug. ſecundus.

4. ἀναθεῖναι] ἀναθῆναι Aldus.

5. ταῦτα] αὐτὰ Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

pen. μιμῆσθε] μιμεῖσθε Aldus.

Clauſula in Bauarico eſt ὑπὲρ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας HHHΔΔΔΔΠΙΙ. (347.)

Ad orationem pro Megalopolitanis.

202. 1. citat h. l. Ariſtides de D. C. p. 264. hoc ἀμφότεροι ſignificat Athenienſium eos, quorum alii Arcadibus, alii Lacedaemoniis ſtudebant. alterum vero ἀμφότεροι, paulo poſt inſequens verſu 5. redit ad Arcadas ipſos, ipſosque Lacedaemonios.

13. Ariſtides p. 254. ἀξιοπιστίας καὶ τὸ ἐνδείκνυσθαι, ὡς χαλεπὰ μὲν ὄντα περὶ ὧν ἐγχειρεῖ, διὰ δὲ τὸ λυσιτελεῖν τῇ πόλει, ῥηθῆναι, αὐτὰ λέγειν, κἂν αὐτός τι κινδυνεύσειεν, ὡς ἐπὶ κοινῷ συμφέροντι, ἂν δέῃ τι καὶ παθεῖν, προῃρημένος. παράδειγμα δὲ τέτου ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς. ἐγὼ δὲ ὁρῶ μὲν, ὡς χαλεπὸν τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν ἐστὶν. ad ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι (verſu 20.)

16. περιμένητε] dedi περιμένητε in praeſ.

17. citat h. l. Thomas M. v. διαβάλλειν.

19. ἤπερ ἄ] correxi ἢ παρ' ἃ. contra quam reip. expedire cenſeam.

21. βουλομένοις] ſubaudi ἐμὲ λέγειν ὑμῖν. alias admitti poteſt ſine dubitatione ἀκούειν ex Auguſtano ſupplementum.

203. 4. *Θεσπιέων καὶ Πλαταιέων*] correxi *Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν*.

19. *ἐκείνοις*] praetuli *ἐκείνων*. non quo illud improbem, ſed quo confuſio euitetur cum praemiſſo *τούτοις*, et quo clarius appareret horum differentia. *τούτοις* ad Thebanos refertur, *ἐκείνων* ad Lacedaemonios.

20. *καί μοι*] praetuli *καὐμοὶ*, et verſu proximo *δ' ἔτι*, pro vulgari *δέ τι*. ſed non ſine hac clauſula: alteris officio ſuo ſatisfacere ſtudentibus.

25. *συμπαρατεταγμένους*] ſubaudi *ἡμῖν τότε*. aduerſus eos, [Lacedaemonios puta,] qui tum temporis nobiscum in acie ſtabant, apud Mantineam aduerſus Thebanos et Arcadas.

Ibid. *οἱ μὲν*] Lacedaemonii.

26. *οἱ δὲ*] Thebani.

pen. *μόνον*] praetuli *μόνους*.

204. 12. *τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν ἡμᾶς ἀδικεῖν Λακεδαιμονίοις*] ſuſtuli *ἡμᾶς*. initium prohibendi Lacedaemonios ab exercitatione iniuriarum; vniuerſe, non erga nos ſolum, ſed quoscunque tandem.

23. *βοηθήσοντας*] alii dant *βοηθήσαντας*. perinde eſt, ob additum *ἄν*. deſignat Lacedaemonios, a quibus adiutum ſe iri ſperabant Athenienſes in recuperanda a Thebanis Oropo. Morelliana ſic locum exhibet. *τοὺς βοηθήσοντας ἡμῖν, ἐχθροὺς ἐπ' αὐτὸν νῦν κτησόμεθα*. ego vero transpoſui vocabula ad hunc modum *τοὺς βοηθήσοντας ἂν ἡμῖν ἐπ' αὐτὸν ἐχθροὺς νῦν κτησόμ.* Graeci dicunt *βοηθεῖν τινι ἐπί τι*, *iemanden wozu behülflich ſeyn*. alicui adiutor eſſe, operam nauare, ad id, quod quaerit, conſequendum. Eſt ergo ſententia haec. ſi nunc offendamus eos, per quos ſperemus Oropum recuperare, nobis tum fore eorum ſocietate carendum.

205. 4. *τοὺς μὲν*] praetuli *τούτους μὲν*. Lacedaemonios puta.

205. 17.

205. 17. ἢ δ' κάκιστοι] infitiantem addidi.

18. ὃ μὰ τὸς θεὸς] primam vocem deleui.

20. καὶ ταῦτα πράξομεν] ſubaudi ἃ ἐγὼ κελεύω. et haec ſi agamus, quae ego fieri volo.

22. μὲν addidi, et πᾶσιν verſu 26.

206. 3. Hermogenes p. 340. ὁ δ' ἐπιεικῶς σφόδρα καὶ ἠθικῶς ἔφη· — τοιοῦτο δ' ἐστὶ καὶ τὸ ἐν συμβουλευτικοῖς. δοκοῦσι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι — τό τε γὰρ ἐνδοιάσαι καὶ μὴ ἀποφήνασθαι, ὅτι δεινοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ δοκοῦσί μοι εἰπεῖν, τό τε μὴ καθάπαξ δοκεῖν αὐτὸς εἶναι δεινὸς εἰπεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ μηδὲ δεινοῖς ἐοικότας ἁπλῶς, ἔργον δέ τι δεινῶν ἀνθρώπων διαπράττεσθαι, σφόδρα ὑφιέντος ἦν τὸ ἐπιφορικὸν καὶ σφοδρὸν, ἠθικὸν δὲ καὶ ἐπιεικῆ λόγον παρεχομένου. Alio modo, ad alium finem, vſurpauit h. l. Ariſtides de D. C. pag. 220. περιβολῆς δὲ καὶ τὸ μὴ ψιλὰ τὰ νοήματα εἰσάγειν, τετέσι τὰ πράγματα, ἀλλὰ προσλαμβάνειν αὐτῶν τὴν γνώμην τῶν ποιούντων, ἢ τὴν ποιότητα τῆς γνώμης. ἕτω περιβολὴν εἰργάσατο. δοκοῦσι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν. εἶτα τὸ γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν. νυνὶ γὰρ φασὶν ἐκεῖνοι ad κομίσασθαι.

6. citat h. l. Harpocrat. v. Τρικάρανον.

12. ἐπειδὰν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσήνην, καὶ αὐτοὶ συστρατεύωνται] deleui καὶ et ſic interpunxi ἐπειδὰν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσήνην αὐτοὶ, quo, ſi *ipſi*, Lacedaemonii, aduerſus Meſſeniam ſuſcipiant expeditionem, hi omnes ipſis ſociam praeſtent operam. adhuc enumerauerat exempla operae a Lacedaemoniis praeſtandae aliis, vbi ſeruiſſent, non ſuae cauſae, ſed cauſis alienis. Iam ſi tempus veniat, quo ipſi quoque ſuam propriam cauſam exſecutum eant, h. e. Meſſeniae recuperationem.

13. reſolues haec in iſtam planiorem, tametſi pinguiorem graecitatem, perſpicuitatis gratia. ἢ δοκῶσιν ἀχαριστεῖν ἐν τῷ μὴ ἀποδιδόναι τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν,

μετὰ τὸ λαμβάνειν αὐτὸς [Lacedaemonios puta] συμψήφους ἑαυτοῖς ἐν τούτοις, οἷ ἔφασαν εἶναι σφῶν αὐτῶν.

206. 18. ἐκείνων] redit ad Lacedaemonios.

26. citat hunc locum, sed e memoria, nonnihil aberrante, Hermogenes p. 352. cuius haec sunt verba: καὶ ἡ ἀποσιώπησις δὲ ἐνδιαθέτῳ λόγῳ καὶ ὡς ἀληθῶς οἷον ἐμψύχῳ. παράδειγμα ταύτης. ἀλλ' ἐμοὶ μέν· ὃ βούλομαι δὲ δυσχερὲς ὀδὲν εἰπεῖν ἀρχόμενος τῷ λέγειν. καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν. ὃ γὰρ περὶ τούτων· (sic) ἀλλ' ἐάσω τόγ' ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι.

207. 10. verba sic accipienda sunt, ac si structa essent hoc ordine. ταῦτα μέν ἐστιν [scil. ἔργα] ἀνθρώπων, βουλομένων δεύτερον [id est τὸ δεύτερον] ποιῆσαι τούτους συμμάχους ἑτέρων. haec esse instituta hominum, conantium iterum, denuo, [vt iam antea semel fecerunt] hos Arcadas a societate vestra auertere, eoque cogere, vt alios sibi socios quaerant; Thebanos puta.

11. οἶδα addidi. cohaeret cum ὅτι versu 13. ὅσα hic loci, non adiectiuum, sed aduerbiale est: *quatenus*.

17. μὲν addidi, et versu 26. ποτε.

vlt. πυθοίμην τῶν λεγόντων καὶ τοὺς θηβαίους] correxi de meo sensu πυθοίμην τῶνδ' ἐγὼ τῶν καὶ τ. θ. libenter hos equidem interrogem, qui par et erga Thebanos et erga Lacedaemonios prae se ferunt. facile e τῶν λεγόντων efficiatur τῶνδ' ἐγὼ τῶν. magna literarum intercedente similitudine.

208. 1. πότερα δὴ ἑκάτεροι] mediam vocem sustuli.

8. καθεζᾶναι] correxi καθιζάναι (in praesenti.)

9. ῥᾴον] imo vero ῥᾴδιον. in positiuo.

11. μέχρι τούτου γε] praetuli μέχρι τοῦ γε. Saltim quadamtenus, saltim quodammodo, vt του sit enclitieum.

15. ταύτην τὴν ἀρχήν] articulum addidi.

208. 16.

208. 16. ἁπλῶς nescio an conuenientius situm sit siue post πάνϑ᾽ versu 14. siue post ἁπάντων versu 15.

Ibid. τοῦτο] significat τὸ μὴ φάσκειν δεῖν κατοικίζεσθαι etc. Sententia haec est. quod si negemus, oportere vrbes illas Boeotiae, Thebanis adeo infestas, ab iisque desolatas, rursus restaurari, id quod contendebant Lacedaemonii oportere fieri, erunt statim, qui nos crimimentur impedimento esse, quominus Thebani deprimantur. Criminationem igitur hanc quo tollamus, age, restauranda illa oppida esse, assentiamur nos quoque Athenienses —

17. τὸ] correxi τῷ. nam cohaeret cum ἐμποδὼν ἐναι.

18. locum hunc citat Scholiastes Thucydidis p. 72. vlt.

19. αὐτοῖς] praetuli αὐτοὶ (in nominatiuo). opponitur enim insequenti καὶ τὰς ἄλλας. nosmet ipsi quoque corporibus copiisque nostris operam nauemus, aliosque ad idem faciendum adhortemur.

20. ταῦτα γὰρ καὶ καλὰ] addidi καί.

23. ἐπὶ τῇ προφάσει] ob caussationem, verendum esse, ne oppida haec Phocica sinantur in ruinis iacere et perire, si Lacedaemoniis obstemus, quominus Megalopolin rapiant.

pen. πρὸς ἐκεῖνα] ad restaurationem oppidorum Phocidis a Thebanis euersorum.

Ibid. τούτους] hos Arcadas puta.

209. 5. αὐτὰς addidi, quod item ad eosdem Arcadas redit.

10. ὡδί πως ἔχω] subaudi γνώμης. Si vel maxime, fidem illis habentes, persuadeamus nobis, Arcadas tam simplicis esse naturae, tam fraudis vacuae, atque se ferunt, sic tamen arbitror, aioque, sic esse agendum nobis, vt vna, Arcadasque rogemus, vt stelam tollant eam, qua perscripta est formula foederis

atque ſocietatis in bellis ab ipſis cum Thebanis contractae. Lacedaemonioſque rogemus, vt pacatos ſe atque quietos tenere velint.

209. 15. γιγνομένης] praetuli γενομένης.

21. μόνον addidi.

26. τέτες αὐτὲς, μηδὲν] malim ſic diſtingui et exarari. τέτες, αὐτοῖς [id eſt ἑαυτοῖς] μηδὲν ἡγῆνται φοβερὸν [ſubaudi τῆτ' εἶναι.] hoc metu ſibi carere autumant, ſeu nil eſſe, cur ipſi propterea metuant, aut hoc ſibi non eſſe formidabile.

210. 8. quae vis h. l. particulae ἤδη, non ſatis percipio. Sententia poſtulare videtur δοκεῖν. ὑπάρξει δοκεῖν σωθῆναι. videbuntur per vos exitio eſſe erepti.

9. συμβησόμενον καὶ τὸν τ. π. λ.] pro coniunctione καὶ ſuffeci de meo ſenſu praepoſitionem κατὰ. id quod exit, exſiſtit e calculo, ſi magnitudines diſcriminum ac calculos et comparationes inter ſe reuocemus.

10. idem eſt ac ſi dixiſſet μετενεγκόντες ἀπὸ τῶν ἀρκάδων [in quibus vtramuis in partem euentura modo propoſuimus] ἐπὶ τὲς θηβαίες, καὶ ἐπὶ τὲς λακεδαιμονίες, σκοπῶμεν καὶ ἐπὶ τέτων. etiam in his.

17. τῶνδε, καὶ δι' ἡμᾶς] dedi de meo τῶνδε, τῶν καὶ δι' ἡμᾶς. etiam his foederi noſtro aggregatis, quippe qui per nos ſeruati eſſent. poſtremis his ineſt cauſa, cur Arcades ad foedus Athenienſium acceſſiſſent.

18. loci huius ſententiam retulit adumbratam, non verba recitauit, Hermogenes p. 90.

20. μηδὲ δι' ἄλλες] primam vocem correxi, μήτε per tau exarari curans.

21. ἄν addidi.

vlt. ἄλλων] praetuli ἄλλον in accuſ. ſing.

Varietas lectionis ad orationem pro Megalopolitanis.

201. 5. Argumenti. λακεδαιμόνιοι] οἱ λακ. Pariſ. quintus.

202. 4.

202. 4. orationis ipſius. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus. Aldus. P. Manut.

9. νῦν δ' ἔγωγ' εἴ τις] καὶ τοίνυν εἴ τις Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

10. ἀφέλοι] ἀφέλοιτο app. Francf.

13. poſt μὲν addit Aug. primus ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. et Aldina Taylori ὦ ἀθηναῖοι.

Ibid. τὸ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, Auguſt. primo, Bauarico.

14. συνεξηπατημένων] ſimplicius ἐξηπατ. dant Pariſinus primus, Auguſt. primus. item Ariſtides Artis p. 254.

Ibid. ταυτὶ] ταῦτα Pariſ. primus, Auguſtanus primus. Sed in proximo ταυτὶ v. 15. conſentit Aug. pr. vulgatae. de Pariſino nihil eſt ibi annotatum. vt conſenſus eius quoque praeſumatur.

Ibid. βελομένων] βελευομένων Pariſ. quintus. Ariſtides ita dat. τῶν μὲν ταυτὶ, τῶν δὲ ταυτὶ, προῃρημένων, ἐὰν τἀναντία τις ἐγχειρῇ λέγειν, κἄτα ὑμεῖς μὴ περιμένητε.

16. περιμείνητε] περιμένητε Ariſtides. Auguſtanus ſecundus.

19. ἥπερ ἃ] ἢ παρ' ἃ Ariſtides, Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. et ſic coniecit quoque Wolf. atque edi curauit. Sed app. Francfurt. vulgatam dat.

21. ὕστερον] ὕστερος P. Manut.

Ibid. poſt βελομένοις addunt Aug. primus et Aldina Taylori ἀκούειν.

203. 2. καιρῷ τοιούτῳ] inuertunt Augg. primus et ſecundus, Bauaricus.

4. θεσπιέων καὶ πλαταιέων] θεσπιῶν καὶ πλαταιῶν Aldina Taylori, Aug. primus. et ſic coniecit quoque Wolf. et edi curauit, ſed appendix Francfurtana vulgatam dat.

203. 6.

203. 6. poſt ποιήσονται addunt articulum τὴν Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

7. αἱρήσασι] ἀναιρήσασι Pariſ. primus, Aug. prim.

Ibid. γενήσεσθαι] γενέσθαι Pariſ. primus.

Ibid. σκεπτέον] σκοπητέον Aug. ſecundus.

9. λαθῶσιν] λάθασιν (ſic) Aug. primus.

10. πλείονι] πλέονι Aug. primus.

15. δυνήσονται] δυνήσωνται Aug. primus.

16. πλείσης] πλείονος Aug. ſecundus.

Ibid. εἴημεν] ἂν εἴημεν appendix Francfurtana.

19. ἐκείνοις] ἐκείνων Pariſ. primus, Aug. primus.

20. καί μοι] κἀμοὶ Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. ταῦτα δοκεῖ] inuertit Aug. ſecundus.

21. δέ τι] Wolf mauult δ' ἔτι.

Ibid. τῷ] τὸ P. Manut. ſed index Pauli vulgatam dat. Wolf mauult τῶν. Verba eius haec ſunt [malim προσδεῖσθαι δ' ἔτι τῶν. vt referatur, quamquam id quoque durius eſt, ad ἰδιωτῶν. τῷ enim, quod in diuerſis lectionibus annotatur, locum non habet, niſi legas, aut τῷ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν τὸς ἑτέρους — aut τεχνικῶς accipias τῷ, pro *iſta conditione, et velut appendice.*]

22. ἐθελήσωσι πάντες εἰρήνην] ἐθελήσασιν εἰρήνην πάντες Aug. primus. Forte πάντως. app. Francf.

24. ὥσε] ὅτε appendix Francfurtana.

25. συμπαραταξαμένως] ἀντιταξαμένως Aug. ſecundus, Aldus, vnde margo Lutetianae, auctore tacito, repetiit. et ſic exhibet ed. Wolfii. ſed vulgatam dat appendix Francfurt. et Aldina Taylori. παραταξ. dat ed. P. Manutii et index Aldi. parum refert ait Wolf, vtro modo legatur, cum Paulo, an cum vulgata, quae etiam in Auguſtano primo eſt, tametſi aut Fabricius ipſe, aut, eius manu vitiata, operae Baſileenſes illinc retulere συμπατάξαντες.

203. 25.

203. 25. ἡμῖν abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. οἱ μὲν abſunt ab Aug. primo.

27. βελοίμεθα] βελόμεθα Aug. ſecundus.

pen. οἴωνται] οἴονται P. Manut. Bauaricus.

Ibid. μόνον] μόνε Pariſ. primus, Aug. primus.

vlt. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus.

204. 5. poſt μεγαλοπολίταις ſuſpicatur Wolf ὄντων deſiderari.

6. συμβελεύσει] συμβελεύει Pariſſ. ſecundus et quintus. συμβελεύοι Pariſſ. quintus, et ſecundus cum γρ. ſic quidem perhibet margo Lutetianae; in quo neceſſe eſt erroris aliquid interueniſſe.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſino quinto.

7. παρανέντων] γρ. παρανομέντων index Lamb.

10. δὴ] δὲ Pariſ. quintus. vtrumque dat Bauar.

11. ποτέραν] πότερα Pariſ. primus.

Ibid. φιλανθρωποτέραν] φιλοτιμοτέραν Pariſſ. primus et quintus.

12. ἡμᾶς abeſt a Pariſſ. primo et quinto, item ab Aug. primo et appendice Francfurt. ὑμᾶς dat Bauaricus. τῷ μὴ ἀδικεῖν ἐπιτρέπειν λακεδαιμονίοις dat Aldina Taylori.

Ibid. λακεδαιμονίοις] λακεδαιμονίως Aug. ſecund.

13. μεγάλης πόλεως] μεγαλοπόλεως vno vocabulo Pariſ. primus. Aldina Taylori.

19. ἀεὶ collocatum dat Aug. primus poſt πεάττειν, item Aldina Taylori.

22. ἡμᾶς] ὑμᾶς P. Manut.

23. βοηθήσοντας] βοηθήσαντας Bauar. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἐχθρὸς ἐπ' αὐτὸν] ἐπ' αὐτὸν ἐχθρὸς Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. νῦν abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

204. 24.

204. 24. κτησόμεθα] sic etiam appendix Francf. sed editio Wolfii dat κτησώμεθα.

25. φημὶ δεῖν] inuertit Aug. primus.

26. ἔσεσθαι λακεδαιμονίοις] inuertit et hoc Aug. primus.

27. ποιησώμεθα] ποιώμεθα Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

pen. μόνοις] μόνους Pariſ. quintus.

vlt. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus. Bauaricus.

205. 2. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

4. pro τοὺς eſt τούτους in Pariſ. quinto.

5. ἦλθον] ἦλθεν Aug. ſecundus.

9. ὑμῖν] ἡμῖν Aldus, P. Manut.

10. βέλονται] βέλωνται Aug. ſecundus, et Bauaricus a prima manu, ſed in hoc poſtmodum eſt ο ſuffectum.

11. χάριν ὑμῖν] inuertit Aug. primus.

13. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus, Bauaricus.

14. αὐτοὺς] αὐτοῖς P. Manut.

15. ἡμῶν] ὑμῶν Bauar. P. Manut.

17. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus. γρ. ὥστε ἔκ ἐστιν ὅπως ἀ βοηθήσουσιν ἡμῖν ἐπ' ὠφωπὸν index Lambini.

Ibid. ἢ κάκιστοι] ἢ ἀ κάκιστοι Pariſ. primus. Aug. primus. commendat id Wolf quoque.

18. ὃ abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

19. τὸν λόγον τοῦτον] τοῦτον τὸν λόγον Aug. prim.

22. ἐμοὶ γὰρ] ἐμοὶ μὲν γὰρ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

23. ἁπάντων] πάντων Pariſ. primus.

27. ἀεὶ βελομένη πράττειν] βελομένη πᾶσιν ἀεὶ πράττειν Aug. primus.

206. 1. τὰ πράγματα διὰ τοὺς ἀεὶ πλεονεκτεῖν] τὰ πράγματα ἀεὶ διὰ τοὺς πλεονεκτεῖν Pariſ. primus. Aug. primus.

206. 4.

206. 4. ἔργων vitium typographicum edit. Lutet. emendant libri omnes, Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, P. Manutius, editio Wolfii.

8. ἴδωσιν] εἴδωσιν (ſic) Aug. primus.

Ibid. ἑαυτῶν] αὐτῶν Pariſ. primus. Ald. Tayl.

9. δεῖ] δεῖν Pariſ. primus. Aug. primus.

10. ἂν abeſt ab Aug. primo et Bauarico.

Ibid. νομίσωνται] νομίζωνται Aug. primus.

11. αὐτῶν] ἑαυτῶν Pariſ. primus. αὐτῶν Pariſ. quintus.

Ibid. ἵν' ἐπειδὰν ἴωσιν] ἐπειδὰν δ' ἴωσιν (ſine ἵνα) Pariſ. primus. Aug. primus. ἴσωσιν appendix Francf.

12. καὶ αὐτοὶ] particulam omittunt Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. συστρατεύωνται] συστρατεύονται Aug. prim.

13. βοηθῶσι] βοηθήσωσι Pariſ. primus. Aug. primus. (non βοηθήσωσι, vt illinc exhibuit Fabricius.)

14. ἔφασαν] ἔφθασαν Pariſ. quintus.

15. ἀποδιδόντες] ἀποδιδόασιν appendix Francf.

17. λακεδαιμονίοις τινὰς] inuertit Aug. primus.

18. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἐκείνων] ἐκεῖνον Bauaricus.

19. ἐθέλωσι] ἐθελήσωσι Pariſ. quintus.

20. ἐᾷν ἔχειν] inuertit appendix Francfurtana.

22. μὴ abeſt a Pariſ. quinto.

26. ἡμῖν] ὑμῖν P. Manut.

207. 1. ὑπεναντία] ſimplex ἐναντία dat Weimar.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. Aug. primus.

2. νῦν μὲν] inuertit Aug. ſecundus.

Ibid. ποιεῖσθαι] πεποιῆσθαι Aldina Taylori.

4. ποιῶσιν] ποιήσωσιν Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. vtrumque dat Bauaricus.

207. 6. ἀποδείξωσι] ἐπιδείξωσι Pariſ. primus. Aug. primus.

8. ὅτ'] ἅτ' appendix Francfurtana.

10. δεύτερον] δευτέρων Aug. ſecundus. Aldus, cuius index vulgatam dat, index P. Manut. editio Wolfii, ſed appendix Francfurt. dat vulgatam. Aldina Weimarana vulgatam ex emendatione dat. βδελυρῶν mauult Wolf.

11. poſt ἐγὼ δὲ addunt οἶδα vel οἶδ' Pariſ. primus, Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

Ibid. ἔσα] ἔσω Pariſ. quintus.

12. πολλὲς ὑμῶν οἴομαι ταὐτὰ] πολλὲς οἶμαι ὑμῶν ἐμοὶ ταῦτα (ſic) Aug. primus. Aldina Taylori. Etiam e Pariſ. primo annotatum dat οἶμαι margo Lutet.

13. φῆσαι] φήσειν Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

15. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. Aug. primus.

17. poſt τὴν addunt iidem codices μὲν.

18. ἐπιτρέπειν] ἐπιτρέψαι iidem duo, et Aldina Taylori.

Ibid. ὀκνοῦντας] ὀκνοῦντες rurſus iidem, Pariſ. primus et Aug. primus.

19. Θηβαίων] Θηβαίους Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus.

21. καθεζάναι] καθεσηκέναι Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

24. νυνὶ] νῦν Pariſ. primus.

25. μὴ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. πόλεμον ἀραμένους] πολεμεῖν αἱρεμένους Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. quod Fabricius, ſeu Wolf, pro ſcholio habet. item appendix Francfurtana.

26. poſt πρότερον addunt ποτε Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς iidem, et appendix Francf.

207. pen.

207. pen. ἴσως abeſt a Pariſ. quinto, et append. Francf.

vlt. poſt πυθοίμην addit καὶ Pariſ. quintus, Bauaricus.

Ibid. λεγόντων aut abeſſe a neſcio quibus libris, aut tolli debere ſignificat index Lambini, e Wolfio, vt videtur, qui ſic mauult legi πυθοίμην τῶν τε καὶ τὰς Θηβαίας — καὶ τῶν τὰς λακεδ.

208. 2. δὴ primum omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus, Aug. primus. ſed ſtatim poſt hic conſentit vulgatae.

3. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus, in continenti verba ſic ſtruit Aug. primus. ἢ ὑπὲρ μὲν Θηβαίων λακεδαιμονίας, ὑπὲρ δὲ λακεδαιμονίων Θηβαίας ἑκάτεροι. item Aldina Taylori.

5. μαινομένοις] μαινομένοις P. Manut.

6. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. primus. Bauaricus.

7. ἑτέρας] ἑταίρας Aug. ſecundus. quod idem eſt atque vulgata, vt paulo poſt v. 13. idem codex dat φανερῶς pro φανερῶς.

8. καθεξάναι] καθιξάναι Aug. primus, Bauaricus. Aldina Taylori.

9. πάνυ] πολὺ Aug. primus, Pariſ. primus. Aldina Taylori.

Ibid. poſt ὡς δ' addit Pariſ. quintus ἐστὶν.

11. καὶ μὴ] inuertit Pariſ. quintus.

Ibid. τότε] τῷ Weimaranus, P. Manutius, e cuius editione retulit index Lambini.

12. ἀδικῶσιν] ἀδίκοις Pariſ. primus, Aug. primus.

14. ταύτην ἀρχὴν] ταύτην τὴν ἀρχὴν Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

15. πάντων] ἁπάντων Pariſſ. primus et quintus.

17. τὸ] τῷ Aug. primus, Weimar. ed. P. Manut. vnde index Lambini repetiit, item appendix Francfurt.

208. 17. *τὲς* omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

19. *φῶμεν*] *φημὶ* iidem. Aldina Taylori.

Ibid. *αὐτοῖς*] *αὐτοὶ* P. Manut. appendix Francfurtana, exemplum Aldinae Leſſingianum.

20. *καλὰ*] *καὴ καλὰ* Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. *ἐξανεσώσας*] *ἐξαναςάσας* Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, item Aug. primus. (non *ἐξανεςάσας*, quod illinc Fabricius retulit.) item Ald. Tayl.

23. *Θεσπιέων καὴ πλαταιέων*] *πλαταιέων καὴ Θεσπιέων* Aug. primus.

24. *καὴ* ſecundum abeſt a Bauarico.

25. *πρόδηλα ταῦτα*] inuertit Aug. primus.

26. *βελήσεταη*] *βέλεταη* Pariſ. primus, Aug. I. vlt. *κατοίκισιν*] *κατοίκησιν* Pariſ. quintus, Aldus, P. Manut. Bauaricus. *κατοικιεῖν* Aug. primus. nam ſatis apparet e veſtigiis raſurae, antea ſcriptum fuiſſe *κατοίκησιν*. Sed eadem antiqua manus eraſit et mutauit, tametſi penes me dubium nullum ſupereſt, quin ea voluerit vulgatam dare.

Ibid. *ἑαυτοῖς*] *αὐτοῖς* Pariſ. primus.

209. 1. poſt *ἔξομεν* addit vitioſe *μὲν* ed. P. Man.

5. *καθελεῖν*] *ἀνελεῖν* Aug. primus. poſt hunc infinitiuum addunt *αὐτὲς* Pariſ. primus, Aug. primus. appendix Francfurt. ponit hoc pronomen ante infinitiuum.

7. *τέτες*] *τέτοις* app. Francf.

9. *ἑαυτοῖς*] *αὐτοῖς* Pariſ. primus.

14. *ἐθελόντων*] *ἐλθόντων* P. Manut.

15. *γιγνομένης*] *γενομένης* Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. *ἔτι* abeſt a Bauarico.

16. *δήπε* abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

18. *ἀδόλως ἡμᾶς*] inuertit Aug. primus.

19. *ἐθελήσεσιν*] *θελ.* Pariſſ. primus et quintus.

209. 21.

209. 21. poſt κατοικισθῶσι addunt μόνον Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

23. θηβαίοις] Wolf mauult θηβαίους. Aldina Taylori dat τοῖς θηβαίοις.

24. θηβαίων] θηβαίοις Pariſ. ſecundus cum γρ. app. Francfurt.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus.

vlt. Λακεδαιμονίους] Λακεδαιμονίοις Pariſ. quintus.

210. 1. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus.

5. εὐθύς ἐστιν] inuertit Aug. primus.

8. προσδέξησθε] παραδέξησθε Aug. ſecundus.

13. τούτους] τόσδε Pariſ. quintus. app. Francf. Ald. Tayl.

14. οἰκοῦντας] οἰκοῦντες Aug. ſecundus.

15. καὶ μὴ πέσωσιν abſunt a Pariſ. primo, Aug. primo.

18. παντα χῆ] παντα χοῦ Pariſ. quintus.

20. μηδὲ] μήτε Pariſ. quintus.

21. ἀλλα] ἀλλ' ἢ app. Francf.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. ſecundus.

Ibid. poſt μὲν addunt ἂν Pariſ. primus, Aug. primus. Ald. Tayl.

23. ἀλλ' omittit Aug. primus.

vlt. ἄλλων] aut ἄλλον in accuſatiuo ſing. leg. aut τῶν ἄλλων. WOLF. E ſolo Bauarico et Aug. ſecundo ἄλλον enotaui. non dubito tamen, quin idem in aliis quoque meorum librorum fuerit.

Clauſula in Bauarico haec eſt ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν HH|$\overline{\Delta}$|ΔΔΔΔIIIH quod non intelligo. poſtremum H, quod *octo* ſignificat, ſi abeſſet, exiret numerus 293.

Ad orationem de foedere cum Alexandro.

211. 1. citat h. l. Thomas M. v. ἀποδέχομαι.

212. 5. ἀληθέστερα] praetuli τἀληθ.

212. 7. ἢ προελόμενοι] Sententia videtur potius ἢ μὴ προελόμενοι flagitare, aut, non praetendentes ius et fas rebus omnibus anteferre, [ſed ſaepe quoque emolumentum ſequi, eique ius aequum poſtponere] vtimini iam eo, quod expedit, ſine cuiusquam reprehenſione. Vbi enim ſemel inter omnes conſtiterit, vos commodum honeſtati antehabere, nemo iam mirabitur, neque queretur, vos commoda veſtra ſectantes, ius aequum flocci feciſſe.

8. aut h.l. aut alium ſimilem, vbi v. ἀνεγκλήτως occurrit, citauit Pollux 8, 69. pro ποιήσασθαι vulgari dedi ποιεῖσθαι.

12. docebo vos breuiter, vt de rebus magnis. h. e. ea breuitate, quae locum habet in tanta argumenti amplitudine et vbertate, atque grauitate. reſpectiue breuiter, etſi non per ſe, neque deſtricte.

14. ἀγανακτήητε] praetuli de meo ἀγανακτήσαιτε in optat.

15. poſt verba ἔ τις ἀναγκάζοι ἄν deeſt procul dubio infinitiuus παραδέχεσθαι, aut καταδέχεσθαι, recipere, ſcil. Piſiſtratidas, qui ſtatim in continenti nominantur.

18. ἁρπάσαντὰς ἂν ὑμᾶς] ſubaudi e praemiſſis οἶομαι. et, [hinc incipit alterum colum huius periodi] ſi quis eos per vim et violentiam reducere in vrbem conetur, videmini mihi, raptis armis, nullum non diſcrimen toleraturi.

20. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον] ſcilicet ſpero vos id facturos, ſeu nullum periculum pro libertate veſtra recuſaturos eſſe.

23. ἀπολυμένες] quod nihili eſt. geminaui λ.

213. 1. ἐ δὴ δεῖ] correxi de meo, ἐ δὴ δεινὸν non igitur eſt res atrox et indigna —? Si quis audeat vos quidem ad has indignitates perferendas adigere, h. e. inuitis vobis tyrannum veſtrum exſulem reducat veſtris-

veſtrisque ceruicibus imponat; tum vos id aegerrime ferre; aliis autem eadem oblata iniuria, lente et aequo animo vos id ferre, atque ignoratione diſſimulare, — et nonne res grauis et foeda eſt, eſſe hic, qui cum nos ad permanendum in fide hortentur, tum aliis veniam pactorum violandorum dent.

213. 5. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί.

7. καταλιπεῖν] praetuli καταλείπειν. Ad ταύτην τὴν ἐξουσίαν adde tacita cogitatione τῶ τὸς ὅρκους ἀναιρεῖν.

22. μηδὲν videtur tollendum eſſe. apud Meſſeniam vero aliam eſſe rei naturam, exiſtimare, difficultate eadem vtrinque rem premente. Nefas ſi non fuit, tyrannidem in oppido exercere, cur tyranni ex Antiſſa et Ereſo electi ſunt ab Alexandro? Nefas ſi eſt, ciuitatem graecam a tyrannis opprimi, cur Philiadae liberi in Meſſeniam reducti ſunt? At hi ante foedus conditum ibi regnabant? occurrit — Num Antiſſani et Ereſii minus? Eadem difficultas vtrinque occurrit; quae documento eſt iniquitatis, qua Alexander in tuenda pace vtitur. vulgatam defendere ſi iuuet, dicendum erit, μηδὲν διαφέρειν ſignificare, rem eſſe indifferentem, non magni momenti, cuius neque commodum neque damnum ſit ingens, ſiue fiat, ſiue omittatur, eoque reprehenſionis vacuam.

25. ἕλληνας. διὸ καὶ πῶς ἐχ ὑπεράτοπον] dedi de meo ſenſu. ἕλληνας. δικαίως. abſoluta ſententia et per ſe ſtante. πῶς ἂν ἐχ ὑπεράτοπον —

214. 5. breuius ſic dictum eſt, quod plenius et planius ad hunc modum dixiſſet ἅτως ἰσχύειν tantum valere, ὥϛε βιάζεσθαι ἡμᾶς, vt cogat nos, καὶ ἄνευ τῦ δικαίυ etc

6. νυνὶ δ' ὅτ' εἰς ταὐτὸ] dedi de meo ſenſu. νυνὶ δ' ἐ, nunc autem non — h. e. num putabitis, oportunitatis tantam vim hoc tempore non eſſe, quo tem-

pore in idem concurrunt ius et fas, et oportunitas, et vtilitas noſtra.

214. 17. *τὴν πόλιν*] praetuli *τὸν δῆμον*. id eſt *τὴν δημοκρατίαν*.

215. 4. *ἀφέντες*] praetuli *ἀφιέντες* in praeſent. ob inſequens *βιαζόμενοι*.

12. non memini graecum eſſe *ἄτοπος μέγας*. pro incredibiliter magnus. quare *μεγάλης* notandum duxi, veluti tollendum, aut ſi ſeruetur, legendum arbitror *ἀτόπῳ ὡς μεγάλης*. nam, ſi bene memini, *ἄτοπον ὡς μέγα* vſurpatur. incredibile eſt, quam magnum hoc ſit.

15. *μὲν* malim abeſſe.

16. *μηδὲν*] malim *μηδένα μηδὲν*. hactenus aio neceſſitatem in pactis perſeuerandi inculcantibus obſecundandum eſſe, quatenus eam vrgentes non captioſe loquuntur, hoc eſt non excludunt a cogitationibus ſuis eam pactorum clauſulam, quae vetat ulli iniuriam vllam offerri.

19. *τοῦτο δ' ἐστὶ καταγελαστότατον*] praetuli, partim de meo ſenſu, *τὸ δ' ἔτι καταγελαστότερον*. in comparatiuo.

216. 2. *περιορᾶν*] ſubaudi *προσιέσας*, vel *ἐπεχομένας*, vel tale quid. redit enim ad calamitates.

Ibid. *ἐπέταξεν*] praetuli *ἐπέταξαν*. in plurali. ipſi hi, praedicatores ſeruandae pacis.

7. *ἑρμήσωσιν ἕτοι. ἕτω*] deleui pronomen.

8. *ἐπήνεγκεν*] praetuli *κεκίνηκεν*.

23. *τὰ δὲ πράττεσιν*] poteram *τὰ δὲ προσάττεσιν* emendare. nam ſaepiſſime in libris *πράττειν* reperitur, ſiue perperam, ſiue per compendium librariis vſitatum, pro *προσάττειν* exaratum. cuius rei exempla complura poſtmodum nobis occurrent. Viſum tamen h. l. fuit *ταράττεσιν* exhibere, ſcil. pacem communem.

216. 25.

216. 25. ἅτως] vt ego aio. ſcil. hos turbatores pacis eſſe; has violationes pactorum, et armis vniuerſae Graeciae communibus vlciſcendas.

27. συγχωρήσουσιν] ſcil. βεβαίαν εἶναι. Hoc praetuli vulgari συγχωρῶσιν. item pro vulgari δοκεῖ δίκαια γίγνεσθαι dedi δοκεῖ δίκαια ταῦτα γίγν. aequumne videtur eſſe, iſta fieri.

vlt. πόλεως ὡς ἐν τοῖς ὅρκοις] expunxi ὡς.

217. 1. ἅμα addidi.

2. πρὸς τοῦτο δὲ διαμαχ.] hoc δὲ item addidi, non quo ſine eo hiet ſententia; redundat enim, ſed eleganter, et mirifice adamatus eſt atticis hic pleonaſmus, iterans et veluti confirmans praemiſſum δὲ, et aequipollens quodammodo latino *inquam. aduerſus hoc, inquam, dimicantes.*

7. μικρὰ vim hic obtinet vocabuli ὀλίγα. non enim hic de quantitate, ſed de numero agitur.

10. μηδένα τούτων] num interponendum eſt μηδενὸς.

16. πλοῖα addidi.

20. τηλικαῦτα ἡμαρτημένα] interpoſui τὰ.

26. τε initio verſus addidi.

Ibid. τηλικοῦτον] ſubaudi κεφάλαιον.

218. 1. πράττειν] naui, ſtrenui, acres, fortes eſſe, audere, conari.

2. ἁμαρτάνοντες] praetuli ἐξαμαρτ. et poſt ἧττον addidi τι.

5. οὐδὲν τῶν] praetuli οὐδὲ τῶν. qui ne iurium quidem vrbis debitorum fructum percipere audetis, nedum vt non permiſſa vobis arrogare audeatis. Ante καὶ in fine verſus praepoſui ὃ. *id quod etiam.*

15. vt τὸ δίκαιον pacta conuenta cum Macedonibus tueamur modo ἐ δικαίῳ non iuſto, h. e non eo, qui in formula foederis praeſcriptus eſt, vt nempe transgredientem capita foederis reliqui foederati prohibeant;

ſed alio iniquo, vt nempe illis liceat pacta violare, nobis minus.

218. 19. ἀναμφισβήτως] correxi ἀναμφισβητήτως.

21. citat hunc locum Harpocr. v. προβολὰς. nam hac ille lectione vtitur, egoque vulgari προσβολὰς eam praetuli. voc. ἰσχυροτέρας addidi. donec nobis liceat maris, vel ſolius, [etiamſi non vna continentis quoque] potiri, penes nos erit, praeter illas copias, quae iam praeſto nobis ſunt, adhuc alia commiſiſci et comparare munimenta, tuendis noſtris poſſeſſionibus in terra continente paria.

27. placeret magis τηλικοῦτον ὂν παρέβη. articulum, tametſi tam ponderoſum.

219. 3. ἀλλ' ὅτι] videtur ἀγαναικτητέον, aut ſimile quid interponendum. non eſt haec res parui facienda, ſed vos decet ſuccenſere, quod —

5. Sententia poſtulat καὶ. [eſt hoc quoque veſtra dignum iracundia] ὅτι οὐκ ἐφρόντισαν οὐδὲ τούτου μέρους τῶν κ. δογμάτων. quod ne ad hanc quidem partem pactorum ad omnes communiter pertinentium attenderunt, pari modo, atque ſupra commemoratas partes neglexerunt.

13. ἦν] praetuli ποιεῖ. mallem tamen in imperfecto ἐποίει.

21. ναυπηγηθήσεσθαι] correxi ναυπηγήσεσθαι (in fut. 1. medii.) ſe nauigia ſua hic eſſe fabricaturos.

22. τῷ προειρημένῳ videntur eſſe delenda, vt perperam e verſu 6. iterata.

25. citat h. l. Thomas M. v. παντοχόθεν. nam hac lectione ille vtitur. In fine verſus addidi duo vocabula τῇ πόλει.

220. 10. poſt τἀναντίον eſt lacuna, quae fuit olim eo in codice, vnde Demoſthenis exemplaria reliqua omnia promanarunt, ad nos delata. Quare ſtultum ſit

conie-

coniecturam hic exercere velle, qui locus hic ſit integrandus, qui relinquendus eſt ſiniſtrae ſuae ſorti.

220. 13. πλείσων refertur ad ἀνθρώπων.

Hic deſinunt οἱ συμβουλευτικοὶ. iam incipiunt οἱ δημόσιοι, quem titulum orationi pro corona p. 225. praefixi e Bauarico, quamquam hic quidem publicas non ab hac or. pro cor. auſpicabatur, ſed ab oratione in Androtionem.

Varietas lectionis ad orationem de foedere cum Alexandro.

In hac oratione de foedere cum Alexandro comparet in Aldina Taylori nomen *Bar.* id eſt Barocc. primum adſcriptum (antea non obſeruaram) neque tamen ad omnes lectiones, ſed tantum ad plerasque.

211. 1. Argumenti. καταγαγόντος] κατάγοντος Bauar.

4. παρ' ἀθηναίοις καὶ ἕλλησι] Wolf mauult πρὸς ἀθηναίους καὶ ἕλληνας.

6. περιορᾶν] ὁρᾶν ſimplex dat Bauar.

pen. νεόπλουτοι καὶ βδελυρεύσεται] νεοπλούτους καὶ βδελυρευομένους Bauar. νεοπλούτους καὶ βδελυρεύεσθαι Barocc.

211. 3. orationis ipſius. ποιοῦσιν] ποιῶσιν Aug. primus.

4. ἀδὲν ἕτω] ἀδὲν τῶν ἄλλων ἕτω Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, Barocc. Aug. primus, ſed hic a manu correctrice. nam a prima fuit ἀδὲ τῶν ἕτω. Conſentit Bauaricus cum vulgata, niſi quod ἕτως dat, cum ſigmate.

pen. ὡς περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον] ὥσπερ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἴσον Pariſ. primus.

vlt. ἐπ' αὐτὸ] ἐπὶ ταῦτα Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus. ἐπ' αὐτὰ Aug. ſecundus. vtramque lectionem dat Bauaricus.

212. 5. ἀληθέστερα] τἀληθέστερα Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

8. ποιήσασθαι] ποιεῖσθαι Pariſ. primus. Aldina Taylori. ποιεῖσθε Aug. primus.

9. ἅπαντας χρῆσθε] ἅπαντα χρῆσθαι Pariſ. primus. ἅπαντα tantum e Barocc. annotatum erat in Aldina Taylori.

10. σκοπουμένοις] σκεψαμένους Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

12. ἤδη omittit appendix Francfurtana.

13. ἐρωτήσειεν ὑμᾶς] inuertunt Aug. primus et Barocc.

14. ἀγαναχτήσητε] ἀγαναχτήσετε Aug. primus, Bauaricus.

15. οἷμαι omittunt Pariſinus primus et Aug. primus, ſed ponunt iidem poſt ἀναγκάζοι. In Barocc. eſt ἀναγκάζει.

16. νῦν] νυνὶ Aug. primus. Barocc.

17. εἰ omittunt Aug. primus, Pariſ. primus, Bar.

18. τὰ ὅπλα] omittit articulum Aug. ſecundus.

19. παραδέχεσθαι] παραδέξασθαι Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

21. ἀποκτείνειε] ἀποκτείνειν P. Manut.

22. ἀκρίτως] ἀκρίτους Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus. Barocc. Aug. primus, appendix Francfurt.

23. ἀπολυμένους] vitium hoc eſt typographicum editionis Lutetianae. correctius dant ἀπολλυμένους cum geminato λ Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, vnde repetiit index Lambini, P. Manutius, denique libri omnes.

27. ὄντας τυράννους] inuertit Aug. primus. Bar. pen. αὐτῷ] αὑτῷ Aldus, P. Manut.

Ibid. ἤθει] ἔθει appendix Francfurtana. vtrumque dat Bauaricus.

212. vlt.

212. vlt. ἃ δὴ δεῖ] ἃδ' ἦδει Bauaricus, Aug. ſecundus, Aldus, et P. Manut. vnde repetiit et margo Lutetianae, et appendix Francfurtana. ἃ γὰρ ἔδει index P. Manutii. ἔδει ἢ ἃ δὴ δεῖ εἰ μέν τις Aldina Taylori.

213. 1. ταῦτα] ἐνταῦθα P. Manut.

2. παρὰ τὸς ὅρκους τὸς πρὸς ὑμᾶς] παρὰ τὸς πρὸς ὑμᾶς ὅρκους Barocc. Aug. primus, Bauaricus. append. Francfurtana.

3. μὴ φυλάξασθαι τοῦτο] haec tria verba omiſit P. Manutius, primum omiſit Aldus, ſed annotator Tayloranus e Barocc. adſcripſit μὴ. pro medio dat appendix Francfurtana φυλάξαι. Locum totum ſic refert index Lambini: παρὰ τὸς ὅρκους τὸς πρὸς ὑμᾶς πρόφασιν ὑμᾶς ἔχειν, καὶ μὴ φυλάξασθαι τοῦτο, καὶ ἡμῖν μὲν διακ.

5. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. ſecundus.

Ibid. ἐνταυθοῖ] ſic etiam Bauaricus, ſed cum θῖ extremae voci ſuperſcripto.

6. ὅτω] ὅτως Bauaricus. ſed parcam impoſterum haec tam minuta et leuia annotare. nam promiſcue habent graeci librarii vtrumque ante conſonantem.

7. καταλιπεῖν] καταλείπειν Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. τὴν omittit P. Manut.

14. πολεμίῳ] Wolf mauult ὡς πολεμίῳ.

17. καταγειν] καταγαγεῖν appendix Francfurt.

19. αἱρέσθ] ἑρεσθ (ſic) Aug. primus. ἑρέσθ dat Barocc. idemque mauult Wolf. et id exhibet quoque eius editio. verum appendix Francfurtana vulgatam dat. Bauaricus dat αἱρέσθ cum aſpero. Etiam annotator Tayloranus in margine Aldinae ſuae ἑρέσθ cum aſpero annotauerat tacito auctore.

21. τυραννήσαντας] τυραννεύσαντας Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

213. 22. *μηδὲν οἴεσθαι*] γρ. *μηδὲν δεῖν οἴεσθαι* index Lambini.

27. *τὸν δ'*] *τὲς δ'* Pariſ. primus.

Ibid. *ἄγοντα*] *ἀγαγόντα* Pariſ. primus. Barocc. appendix Francfurt. *ἀναγαγόντα* Aug. primus. Aldina Taylori.

214. 7. *ταὐτὸ*] *αὐτὸ* Aldus, P. Manut. *ταὐτὸν* Aug. primus. Barocc. quod Fabricius h. l. ait in Aug. *εἰ* legi pro *εἰς*, ſecus eſt. nam *εἰς*, ibi claris literis legitur.

8. *ἄρα* abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

9. *ἄλλων* abeſt a Barocc.

14. *καταλύσωσι*] *καταλύωσι* Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus.

Ibid. *τῆς* omittit ed. P. Manutii, et *δὲ* verſu 15. Aug. ſecundus. pro quo dat append. Francfurt. *δὴ*.

16. *ἐν πελοποννήσῳ*] *ἐν τῇ πελ.* Aldus, P. Man.

17. *τὴν πόλιν*] *τὸν δῆμον* Pariſ. primus, et cum γρ. ſecundus, Aug. primus, codex Obſopoei, Felicianus, Barocc.

19. *χαίρωνα*] ad hunc locum referenda eſt notula Wolfiana ab operis Baſileenſibus perperam, id quod ſaepe factum eſt; ad locum alienum, ad p. 216. 12. puta, relata. quae notula ſic habet. *θέρωνα*] Felicianus *χαύρωνα*. vnde conſtat, in editione neſcio qua *χέρωνα* legi, ſed Felicianum melius dediſſe *χαύρωνα*.

21. *τῆς εἰρήνης μετέχομεν*] *μετέχομεν τῆς εἰρήνης* Aug. primus. Barocc.

23. *πότερον πειθώμεθα*] *πότερα πειθόμεθα* Aug. primus, non *πειθόμενοι*, quod illinc retulit S. Fabricius, ſiue operae Baſileenſes praeter eius mentem manumque. *πότερα πειθώμεθα* Barocc. *πότερα ὡς πειθώμεθα* Aldina Taylori.

Ibid. *προστάγμασι*] *πράγμασι* Aug. ſecundus.

214. 25.

214. 25. verba τῶν μισθοφορέντων παρὰ τῦ μακεδόνος expungit index Lambini.

26. καθ' ἡμῶν Barocc.

pen. τῦθ' ὕβρεως] τοσῦθ' ὕβρ. Pariſ. primus. Barocc.

215. 1. ὅρκοις omittit Aug. ſecundus.

3. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

4. ἀφέντες] ἀφιέντες Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

7. μέλειν] μετέχειν Pariſ. primus, Aug. primus.

8. αὐτῶν μόνοις] μόνον αὐτῶν Aug. primus, Barocc. ordine verborum inuerſo. etiam Pariſ. primus dat μόνον.

9. ἐνταυθοὶ] ἐνταυθὶ Aug. primus.

12. ἀτόπε μεγάλης] ἀτόπε καὶ μεγάλης Barocc. Aug. primus. Felicianus, vnde index Lambini repetiit. appendix Francfurtana vulgatam dat.

14. ὁμολογίαις] ſic emendat Obſopoeus, quod in Aldino ſuo eſſet ὁμογίαις. in meo vero eſt vulgata.

15. μὲν λέγωσιν] μὲν γὰρ λέγωσιν Bauar. ſed γὰρ punctulis erat ſignatum, vt delendum.

16. μηδὲν ἀδικεῖσθαι] μηδένα ἀδικεῖσθαι mauult Wolf. index Lambini ſic dat. γρ. ἃ λέγειν αὐτὲς μὴ δεῖν ἀδικεῖσθαι.

17. δ' οἴονται] particulam omittunt Pariſinus primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. αἰσθήσεσθαι] αἰσθάνεσθαι Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus. pro αἰσθήσεσθαι vult Wolf verbum ἀδικεῖσθαι repeti.

Ibid. δημοκρατιῶν] δημοκρατικῶν ed. P. Manutii.

19. τῦτο δ' ἐστὶ καταγελασότατον] τὸ δ' ἔτι καταγελασότατον Pariſ. primus. Aug. primus. τὸ δέ τι καταγελ. Ald. Tayl. τὸ δ' ἔστι καταγελ. Barocc.

215. 26.

215. 26. τοσάτε] τοσάτῳ Pariſinus primus. τοσᾶτο Barocc. Aug. primus, vnde repetiiſſe videtur appendix Francfurt. ſed Fabricio, ſeu Wolfio, haud placet.

216. 2. ἐπέταξεν] ἐπέταξαν Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus, Aug. primus, codices in Weimarano numeris 1. et 2. notati, Felicianus, et, ex eo forſitan, appendix Francfurtana. [Lege cum Feliciano ἐπέταξαν, ſcil. αἱ συνθῆκαι. WOLF.]

5. πολέμῳ] πολέμων Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, index Aldi. In Auguſtano error ſic eſt natus. primum dederat librarius πόλεμον. tum ο cum ω mutauit, ſed praeteruidit ν, quod item expungere debuerat.

Ibid. μηδεμιᾷ πόλει] ἐπὶ μηδεμίαν πόλιν. Barocc. Pariſ. primus et Aug. primus. vnde repetiit appendix Francfurt.

7. ὁρμήσωσιν] ὁρμηθῶσιν Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus, vnde retulit appendix Francf.

Ibid. ἔτοι omittunt Pariſſ. primus et ſecundus, Aug. primus, Barocc. Bauaricus.

8. ῥᾳδίως τὰ ὅπλα ἐπήνεγκεν] ῥᾳδίως ἐπήνεγκε τὰ ὅπλα Aug. primus. ῥ. τὰ ὅπλα κεκίνηκεν Aug. ſecundus. Aldus.

10. τοσάτῳ δὲ νῦν] καὶ τοσάτῳ νῦν Barocc. Aug. primus. neque dubito, idem in Pariſino primo quoque fuiſſe, tametſi ex eo refertur καὶ τοιάτῳ νῦν. Forte ex ambabus lectionibus vna eſt conflanda καὶ τοσάτῳ δὲ νῦν.

11. ὅσῳ] ὅτι appendix Francfurt. Aldina Tayl.

12. κατήγαγεν] κατῆγεν Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

18. πράττειν ἐν ταῖς Barocc. (ſine τὰ.)

21. βουλευσώμεθα] κελευσόμεθα Pariſ. quintus. βουλευσόμεθα Bauaricus, ſed cum ώ ſuperſcripto.

216.23. *τὰ δὲ πράττωσι*] *τὰ δ' ἐπιτάττωσι* Pariſſ. primus et cum *γρ.* ſecundus, Aug. primus. Ald. Tayl.

25. *ἢ τὴν μὲν ὁμολογίαν τὴν κατὰ τῆς πόλεως*] *ἢ ὁμολογίαν, τὴν μὲν κατὰ τῆς πόλεως* Pariſ. primus, Aug. primus.

27. *συγχωρῆσιν*] *συγχωρήσασιν* iidem codices et Barocc. annotator Tayloranus, qui hoc e Barocc. annotarat, eodem loco, ſed aliquot annis ante, annotauerat *συγχωρύσασιν* (ſic) ſine auctore. vnde patet, praeter Baroccianum, adhuc alios codices penes eum fuiſſe.

Ibid. *δίκαια γίγνεσθαι*] *δίκαιον γ.* Pariſ. primus. *δίκαιον ταῦτα γίνεσθαι* Aug. primus. Aldina Taylori. *δικαίως ταῦτα γίνεσθαι* Barocc.

pen. *ὡς* omittunt Pariſ. primus, Barocc. Auguſt. primus. deleri quoque voluit Wolf, aut eius in locum ſuffici *τῶν*.

217. 1. *ὑμέτερον*] *ἡμέτερον* Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. *ἅμα δίκαιον*] *ἅμα καὶ δίκαιον* Aldus, ſed annotator Taylor. teſtatur, *καὶ* a Barocc. abeſſe.

2. *πρὸς τοῦτο διαμαχομένους*] *πρὸς τοῦτο δὲ διαμαχ.* Pariſ. primus, vnde repetiit appendix Francfurtana. *πρὸς τοῦτο δὲ μαχομένους* (ſimplex) Aug. primus. Barocc.

8. *γάρ που*] *γὰρ δήπου* Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

10. *πλοῖον*] Sic correxit Wolf, cum eſſet *πλεῖον* in editione neſcio qua. non enim nominat. ego id in nulla reperi.

13. *ὑμεῖς μὲν* abſunt ab Aug. primo et Barocc.

Ibid. *ἴσε*] *ἑωράκατε* Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

14. *παρανομίας*] *ὑπεροψίας* Pariſ. primus, Aug. primus. *ἦλθον ὑπεροψίας* Aldina Taylori. *ὑπεροψίας ἦλθον* Barocc.

217. 15.

217. 15. poſt πόντου addunt vocabulum πλοῖα Pariſ. primus, Aug. primus.

17. ἀφεῖσαν] ἀφεῖσαι Aug. ſecundus.

Ibid. πρὶν ἅ] omittunt articulum Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus. Wolf mauult πρὶν ἢ, negans meminiſſe vſpiam πρὶν ἅ legere.

20. τηλικαῦτα ἡμαρτημένα] τηλικαῦτα τὰ ἡμαρτ. Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

22. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus. Barocc.

23. τοῖς δὲ] τὰς δὲ Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

25. ἅμα παρηνέμεν] ἅμα παρενόμεν Pariſ. primus. ἅμα τε παρενέμεν Aug. primus. παρενόμεν quoque dat Bauaricus, ſed cum η ſuperſcripto.

27. τῶν ὅρκων] τὸν ὅρκον index Aldi, index Pauli, vnde repetierunt index Lambini et appendix Francf.

Ibid. ὃ παρ' ἐλάχιστον] ὅπερ ἂν ἐλάχιστον ἂν ἐποίησεν Aug. primus. ſed ον videbatur eraſa. non placet Fabricio, ſeu Wolfio. ὅπερ οὐκ ἐλάχιστον ἂν ἐποίησεν Aldina Tayl.

218. 2. ἁμαρτάνοντες] ἐξαμαρτάνοντες Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

Ibid. ἧττον δήπω] ἧττόν τι δήπω Aug. primus.

5. ἀδὲν] ἀδὲ Aug. primus, Barocc.

Ibid. καὶ] ὁ καὶ ὑβρ. Pariſ. primus, Auguſt. primus, vnde repetiit appendix Francfurt. Aldina Tayl. et Barocc.

6. εἰ] ἢ Aldina Taylori.

11. μαρωνείταις] μαρωνίταις Aug. primus.

12. μὲν μικρὰ] inuertunt Pariſ. primus, Auguſt. primus.

Ibid. ἡμέτερα] ὑμ. Aug. primus, P. Manut. πράγματα deeſt Barocc.

16. προελομέιην] προελόμενοι Aug. ſecundus.

218. 19.

218. 19. *μόνων*] *μόνοις* Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus, non *μόνοι*, quod illinc Fabricius retulit, ſiue operae Baſileenſes, eius manum corrumpentes.

Ibid. *ἀναμφισβήτως*] *ἀναμφισβητήτως* Barocc. Aug. primus, Bauaricus, app. Francfurt. *ἀναμφισβητήτως ἢ ἀναμφισβητήτοις* Aldina Taylori.

20. *τοῖς τε κατὰ* Barocc.

21. *προσβολὰς*] *προβολὰς* index P. Manutii.

Ibid. *ἑτέρας εὑρέσθαι*] *ἑτέρας ἰσχυροτέρας εὑρέσθαι* Pariſſ. primus, et cum *γρ.* ſecundus, item Aug. primus. Barocc. Aldina Taylori.

23. *τῶν* primum] *καὶ* P. Manut.

219. 1. *παρὰ*] *περὶ* Pariſ. primus, Bauaricus, Aldus, ſed in libro Weimarano correctum eſt *παρὰ*. et ſic Wolf quoque corrigit.

Ibid. *συνθήκας*] *ὁμολογίας* Pariſ. primus. Aug. primus. Barocc. quod Fabricius, ſeu Wolf, pro ſcholio habet.

3. *ἐγένετο*] *ἐγίνετο* appendix Francfurt.

4. *μετὰ*] *διὰ* P. Manut. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

6. *ἐπεὶ*] *πλὴν* Barocc.

7. *παραδυσις*] *παράδοσις* index Aldi. *παρεισδυσις* appendix Francfurtana, neſcio, an ex annotationibus Wolfii, qui ſic legi volebat.

9. *τὸ γὰρ*] *τῷ γὰρ* appendix Francfurtana.

Ibid. *εἰσπλεύσαντα ἐπὶ τῆς νεὼς*] *ἐπὶ τῆς νεὼς εἰσπλεύσαντα* Aug. primus, Barocc. Auguſt. ſecundus omittit *τῆς*.

10. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* Pariſ. primus, Auguſt. primus. Barocc.

11. *αἰτεῖσθαι*] *αἰτῆσθαι* Aug. ſecundus. forte voluit *αἰτήσαι*.

12. *μικρὰ*] *μακρὰ* Pariſ. primus. Aug. primus. index Aldi. Aldina Taylori.

219. 13. ἦν] ποιεῖ Pariſ. primus, Aug. primus. index Aldi, vnde videtur repetiiſſe appendix Francfurtana, P. Manut. Sed eius index dat vulgatam. Bauaricus ποιεῖ dat in texto, vulgatam in margine.

16. εἰπεῖν ὡς ἀθήνησι] γρ. εἰπεῖν ὡς τοῦτο ἠτήσατο, ὡς ἀθήνησι. index Lambini.

18. τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων] τῶν μόγις καὶ πόρρωθεν εἰσκομ. Aug. primus. Barocc.

20. ἐντελέσατα] εὐτελέσατα Pariſ. primus, Aug. primus, Bauaricus, index Aldi, appendix Francfurt. margo Leſſingiani. ἀτελ. dat liber Weimaranus. Sed voluit εὐτελ.

Ibid. καθισαμένη] καθισαμένοις Bauar.

21. ναυπηγηθήσεσθαι] ναυπηγήσεσθαι Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. πληρώσεσθαι] πληρωθήσεσθαι Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

22. προειρημένῳ] εἰρημένῳ ſimplex. Aug. ſecund.

24. ταῦτα] τοῦτο Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. πλέον] πλεῖον Pariſ. primus, Aug. primus.

25. πάντοθεν] πανταχόθεν iidem codices, Barocc.

Ibid. ἐκεῖνοι χρῶνται] ἐκεῖνοι τῇ πόλει χρῶνται Barocc. Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. Auguſt. primus.

27. δὴ abeſt ab Aug. ſecundo. eius loco eſt δὲ in Bauarico, Pariſino ſecundo, Barocc. et Aug. primo, vnde repetiit app. Francfurt.

vlt. ὑπὲρ] περὶ Aug. primus, Barocc.

220. 1. μελλόντων εἶναι] γρ. μελλόντων νομίζεσιν εἶναι index Lambini.

4. διεβεβαιωσαίμην] Wolf mauult optatiuum διαβεβαιωσαίμην. vnde videtur auctor appendicis Francf. vitioſum ſuum διαβεβαιώσαιμι hauſiſſe.

220. 7.

220. 7. χρῆσθαι] χρήσασθαι Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

11. ἀλλὰ μηδ'] ἀλλ' ὃ μὴ app. Francfurt.

13. πλείστ8] πλείσων Aug. primus. Barocc.

14. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus, Aug. primus. ab editione P. Manutii plane abeſt.

Clauſula huic orationi nulla erat in Bauarico ſubiecta. Sequebatur hic titulus. *Δημόσιοι. κατὰ ἀνδροτίωνος* etc.

Ad orationem pro Corona.

Orationem hanc Ariſtides T. II. p. 382. ed. Iebb. hoc citat elogio: *τὸν ὑπὲρ τῆς ἀναῤῥήσεως* [ſubaudi *τῆ στεφάνῳ*] *λόγον*. Photius p. 800. hanc ipſam titulo *κατ' Αἰσχίνου* laudat, qui titulus alias vulgo orationi de falſa legatione tribui ſolet. nam p. 801. hanc *κατ' Αἰσχίνου* orationem ab oratione de F. L. planis verbis diſcernit. citant hoc prooemium, quod fuit antiquitati celeberrimum, Hermogen. p. 113. 283. et p. 344. vbi ſic ait. *ἀλλ' ἔστι ταῦτα μὲν ἁπλῶς κατ' ἀφέλειαν ἠθικά. ἕτερα δὲ παρὰ ταῦτά ἐστιν οἶμαι τὰ ποιοῦντα οἷον ἔμψυχον εἶναι δοκεῖν τὸν λόγον. αὐτίκα τὸ· πρῶτον μὲν — εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις. εὐχή τις ἐστὶ δήπουθεν. ἀλλά τι παραπλήσιον ἔχει τῷ· ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τῶν φόβων εἴημεν, ἐν σικελικῷ ὑπ' Ἀριστείδου εἰρημένῳ* etc. porro Ariſtophanis Scholiaſtes Equit. p. 762. Thomas M. v. *βέλομαι*. Ariſtides de D. C. p. 248. *ἀξιοπιστίας δὲ αἴτιον καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· — καὶ πάλιν· πρῶτον μέν, ὦ ἄ. ἀ. τοῖς θεοῖς εὔχομαι* — Scholiaſtae Hermogenis Aldini p. 72. *ἀμέλει ἐν τῷ ὑπὲρ τῆ στεφάνου* (ſic Sopater ait) *τὸ μὲν εἶδος δικανικόν ἐστιν, ἡ δ' ἰδέα πανηγυρική, ἐπειδὴ περὶ εὐνοίας ὁ ἀγών. τινὲς δὲ καὶ συμβουλευτικὴν τὴν ἰδέαν φασὶ. ψεῦδος δὲ.* p. 74. Syrianus ad locum Hermogenis, qui p. 54. ed. Criſp. verſu 18. legitur, haec affert.

ἐπισημαίνονται [notant cum reprehenſionis ſignificatione] τινες τῷ χωρίῳ, ὡς ἐκ ὀρθῶς ἔχοντι. οὐ γὰρ πάντως τὸ δικανικὸν εἶδος τῦ λόγυ καὶ δικανικῶς ἐξενεχθήσεται· ὁ γῶν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῦ ςεφάνυ δικανικωτάτῳ τῶν λόγων ὄντι παν:γυρίζει τῇ λαμπρότητι τῶν οἰκείων ἐναβρυνόμενος πολιτευμάτων. et Sopater. δικανικὸς ὁ περὶ ςεφάνυ. καὶ γὰρ ζητεῖται καὶ ἀμφισβητεῖται, εἰ ἄξιος ςεφάνυ ὁ Δημοσθένης, ἢ μή. Marcellinus p. 173. 1. ſic dicit. ὁ μὲν κατήγορος ἐμποιεῖν σπυδάζει τὸ πάθος, ὁ δὲ φεύγων καταςέλλειν. ὡς Δημοσθένης. Αἰσχίνυ γὰρ διαβαλόντος ὡς δεινὸν, εὐθὺς ὁ ῥήτωρ ἐκ προοιμίων καταςέλλει τὴν διαβολὴν διὰ τῆς εὐχῆς [deſignat votum, quod orationem hanc orditur.] θραύων τὸ πάθος, καὶ ἐκβάλλειν ἐπειγόμενος. — καὶ ὁ μὲν Αἰσχίνης ἔτως. ὁ δὲ Δημοσθένης εὐθὺς ἐν ἀρχῇ καταςέλλει ὁρῶν φλεγμαίνυσαν τῶν δικαςῶν τὴν ὀργήν. πρῶτον μέν, ὦ ἀθηναῖοι — καὶ πᾶσιν ὑμῖν. καὶ τὴν ἑαυτῦ συνήσας προαίρεσιν ἐν τῷ προοιμίῳ, ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καθάπαξ ἀναιρεῖ τὴν ὀργήν, καὶ τἐναντίον εἰς εὔνοιαν μεταβάλλει. καὶ τοσῦτον ἴσχυσεν, ὥςε καὶ ἐκόμπασε περὶ τὴν ἑαυτῦ πολιτείαν. (ſic) λέγει γὰρ [p. 327. 2.] εἰ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, εἷς ἐν ἑκάςῃ etc. ad παρῦσιν ἐχρήσατο κακοῖς.

226. 5. Hermogenes p. 292. πλεῖον δὲ τὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῦ κάλλυς ἔχυσιν αἱ μικραὶ τῶν λέξεων καὶ δι' ὀλίγων συγκείμεναι συλλαβῶν. οἷον· περὶ τοῦ πῶς ἀκύειν ὑμᾶς ἐμῦ δεῖ.

8. Minucianus p. 158. locum hunc citans, enthymema ἀπὸ τῦ καθόλυ appellat. Inter προκατεγνωκέναι et μηδὲν v. 9. velim μηδενὸς interponi.

11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ] non haec illa exagitata figura hendiadyoïn, neque aequipollet dictioni τῇ τάξει τῆς ἀπολογίας. ſed parum quid deeſt. deſunt ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ, ἔτω καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. ſed etiam, vt in accuſatione, ita in defenſione quoque litigan-

litigantium quemque eo ſinere rerum ordine cauſam exſequi, quem pro arbitrio ſuo delegerit. Nam ſi defenſionis ſolummodo facta hic eſſet mentio, qui conueniret deinceps ἕκαστος τῶν ἀγωνιζομένων?

226. 13. Interpretatur rhetorico modo h. l. Ariſtides de D. C. p. 204. initio capitis περὶ περιβολῆς, ſeu de amplificatione. πολλὰ μὲν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου. τοῦτο ἀόριστον. νῦν τὸ ὡρισμένον, ἐν ἀθροίσματι προσληφθὲν. δύο δὲ, ὦ ἄ. Α. καὶ μεγάλα. εἶτα ταῦτα κατ' εἶδος ἐμέρισεν. ἓν μὲν — ἄχθεσθαι. ἅπαντα γὰρ ταῦτα περιβολῆς ἐστι. ἡ πρόληψις τοῦ ἀορίστου. — τὸ ἐν ἀθροίσματι συλλαβεῖν. — τὸ κατ' εἶδος μερίσαι —

18. citat h. l. Hermog. p. 352. et 410. Demetrius Phalereus ex ed. Galei 149. 1.

19. Laboraſſe iam veteres in huius loci recta perceptione et interpretatione, conſtat ex Harpocratione, qui in v. Ἐκ περιουσίας prodit, interpretationem ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ſibi magis probari, quam eorum, qui v. περιουσίαν de opulentia accipiant. Et profecto haud leue quoque eſt hanc dictionem ἐκ περιουσίας latine reddere, ſi preſſe quidem et concinne reddere velis, vnaque ſignificationes, quae in ea inſunt, adumbrae. Inſunt autem ei hae tres praecipue notiones, quas vernacule mihi liceat primum exprimere, deinde latius latinis verbis declarabo. 1. *für lieber langer Weile*, fallendi otii ergo, quia quod agat melius nil eſt, me vexat. 2. *aus bloſsem Vebermuthe und Muthwillen*. ex mero faſtu, inſolentia, proteruia, petulantia. 3. ſed hoc in primis, *weil er allemal nichts dabey verliehrt, der Austrag der Sache ſey für ihn, wie er auch immer wolle*. quia, quicunque erit cauſae exitus, ſiue ſecundus ſibi, ſiue aduerſus, res ſuae, Aeſchinis puta, poſt cauſam dictam (etiamſi amiſſam) nihilo meliore loco erunt, quam fuerunt ante cauſae dictionem. Si nihil lucre-

tur, nihil tamen rurſus multabitur. *Er wagts verlohrner Weiſe. gewinnt er, iſt es deſto beſſer, verliehrt er, ſo iſt er darum nicht ſchlimmer dran, als vorhin.* Ingenio ſi natus eſſem eo, vt ſtudio delectarer, quod ego miſerum ducens nunquam non refugi, ſed alii quamplurimi totas aetates in eo conterunt, neque ſatiari poſſunt, vt ſimiles dictiones ex auctoribus in aduerſaria, aut in commentarios ſuos comportent, nullus dubito, multo altiorem exſtiturum fuiſſe aceruum locorum ex omni aetate et ordine auctorum conſtructum, vbi dictio ἐκ περισσίας occurrit. Multo plures mihi loci ſimiles occurrerent graecos legenti, ſed transmiſi plerosque, cum aduerſaria ad manum non eſſent, pigeretque quaerendorum ergo ſurgere. Annotaui tamen hos paucos, quos hic proponam, vnde conſtabit, hanc dictionem ita eſſe a vetuſtis vſurpatam, vt illarum trium, quas paulo ante enumerabam, ſignificationum veſtigia ſatis inſignia in iis appareant. non tamen omnibus omnino locis illae tres ſignificationes ſimul inſunt, ſed alii loco haec, alii alia, quarum quae cuique conueniat, e loci cuiusque natura colligendum eſt. Primus igitur eſto locus ille, omnium κορυφαιότατος, fons reliquorum, Thucydidis V. 103. vbi praecipit χρῆσθαι τῇ ἐλπίδι ἐκ περισσίας, vti quidem ſpe, verumtamen non vt praeſidio palmario, ſed *ex ſuperuacaneo, ex abundanti*, velut adminiculo ſecundario, quod non tu quidem aſperueris, attamen illi minimum omnium tribuas. ſic ea fidas, vt ſine vlla fraude tua prorſus aequiſſimo animo careas hac anchora, quia multo pluribus multoque firmioribus aliis niteris. vt ſi proſper exitus ſpei tuae reſpondeat, laeteris. ſin te fallat, nil ideo deteriore loco ſis. Dio Chryſoſtomus p. 423. 29. queritur, Tarſenſium quosdam πολιτεύεσθαι ἐκ περισσίας. remp. attingere obiter, ſubſeciuis horis, fallendi otii ergo, cuius cum nonnihil ſuperſit a negotiis

gotiis domeſticis peractis, in curiam, in forum prouolant, quod melius agant, non habentes. Philoſtratus p. 520. 22. ἐκ περιουσίας ἐκράτει τὴν πρεσβείαν. obtinebat legationem e ſuperabundantia. h. e. non ſolummodo cauſam vincebat, ob quam miſſus in Vrbem fuerat, ſed etiam *inſuper* multas impetrabat largitiones et gratias, neque rogatas, neque ſperatas, item p. 534. 19. Iulianus in Miſopogone (citatus a Valeſio ad Harpocr. p. 46.) ὅστις ἔρχονται ὕβρισεν, ἔστος ἐκ περιουσίας τὰς νόμους κατεπάτησε. non ipſum ſolummodo magiſtratum dehoneſtat, ſed *inſuper* quoque leges ipſas proculcat. Libanius T. I. p. 714. 10. οἱ ἐκ περιουσίας τῷ πολέμῳ χρώμενοι ſunt, qui bella gerunt mera ex libidine et petulantia, otii fallendi cauſa, non quo rem ſuam faciant, ſed quia nihil amittunt. Apud Hermogenem p. 110. ed. Criſp. caput eſt περὶ τῶν ἐκ περιουσίας προοιμίων de proloquiis acceſſoriis, quae veluti mantiſſae loco adduntur, tametſi ſine iis quoque oratio ſibi conſtet.

226. 20. ὃ φύσει] correxi de meo ſenſu ἃ (in neutro plurali) φ. quae natura (non *quod* natura.) non enim cohaeret ὃ cum ἕτερον. *aliud*, *quod*. nequaquam. Sed ἕτερον aptum eſt ex ἐλαττώμαι. alterum eorum, quibus inferior ſum Aeſchini, hoc eſt. tum enarrat illud. ἃ in neutro plurali refertur ad inſequens τούτων τοίνυν verſu 23. quae natura hominibus omnibus inſunt, vt — eorum igitur, alterum quidem — alterum vero —

pen. Hermogen. p. 429. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου μέλλων ἑαυτὸν ἐπαινεῖν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν, πολλάκις χρῆται τῇ ἀνάγκῃ λέγων· ἐὰν δὲ ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα —

227. 9. εὐνοίας καὶ φιλανθρωπ.] interpoſui τε.

10. f. τούτων, ἐν τῶν μεγίστων ἐστὶν.

12. ὁμοίως non cohaeret cum ἀνθρώπων, ſed cum ὑμῶν. a vobis cunctis pariter, excepto nemine, nobili

ignobiliue, potente an infirmo, ſene an iuuene, peto atque contendo.

227. 18. Scholiaſtes Hermogenis. *διττὸν τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα. ἐπί τε γὰρ τῆς διαβολῆς αὐτῆς* (calumniatione, vt in vulgari ſermone accipitur) *τάττεται, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· ἐκ ἔστιν οὐδὲ διάβολος γεανῦς ἔνδον. καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας, ὡς Δημ. ἐν τῷ περὶ στεφάνου φησὶν· ὁρῶ γάρ, ὅτι ταὶς αἰτίαις καὶ ταὶς διαβολαὶς* —

20. citat h. l. Harpocr. v. *παρελθεῖν*, interpretans *ἀντὶ τοῦ νικῆσαι*. Simile ductum a certantibus curſu ſeu pedeſtri, ſeu equeſtri, ſeu curuli, et contendentibus inter ſeſe praeuertere.

22. *καὶ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια*] praetuli *καὶ τοῦ ὑστέρου λέγοντος δίκαια*.

25. Hermogenes p. 352. *αἱ δ' ἐνδοιαστικαὶ ἐπιχειρήσεις ἧττον ἔχουσι τὸ ἐνδιάθετον, ἠθικαὶ μέντοι οὐδὲν ἧττον εἰσὶ, καὶ μᾶλλον προσήκουσι τῇ βαρύτητι. οἷον· μέλλων δὲ τοῦτ' ἰδίου βίου παντὸς* etc.

228. 5. Syrianus p. 79. ad Hermogen. *μάλιστα μὲν οὖν δεῖ περὶ τὸ κρινόμενον ἵστασθαι πᾶσαν τὴν δικαιολογίαν. εἰ δ' ἄρα τι κατεπείγει ἔξωθέν τινα παρεισάγειν, μιᾷ τῶν τριῶν μεθόδων χρησόμεθα τῶν τεχνικῶν, αἷς ὅτε Θουκυδίδης κέχρηται καὶ ὁ Δημοσθένης παρ' αὐτοῦ.* [hic videtur λαβὼν vel tale quid deeſſe] *ἢ γὰρ ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνοίσομεν τὴν αἰτίαν, ἢ ἐπὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἔξωθεν, ἢ τὸ βιαιότερον, εἰς αὐτὸν τὸν ἀντίδικον. ἐπὶ μὲν τὰ πράγματα, ὡς ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας* [hic error eſt memoriae, nam locus legitur in or. pro corona p. 230. 24.] *ἐστὶ δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄνδρες, καὶ προσῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἴχετα πράγματα, ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ἐπὶ δὲ τὰ ἔξωθεν πρόσωπα, ὡς ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· ἀναγκαῖον δ' ὑπολαμβάνω καὶ δίκαιον ἅμα περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν* [fieri poteſt, vt haec verba in oratione in Ariſtocratem legantur, inſequen-

ſequentia certe leguntur in or. pro corona p. 228. 11.] ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος, ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μόνος. [lege μόν.] ἐπὶ δὲ τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄ. ἀ. [p. 236. 25.] καὶ δέομαι τοῦτο μεμνῆσθαι παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, οὐδ' ἂν ἐγὼ λόγον ἐποιούμην — καὶ πάλιν· εἰ μὲν ἦν, περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον [p. 228. 5.] κατηγόρησεν Αἰσχίνης, κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβλήματος [technici menti problemata obuerſari, nil mirum eſt. lege προβουλεύματος.] εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. — ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὡς ἐκ ἀρκεῖ μόνον μιᾷ χρῆσθαι τῶν τριῶν μεθόδων βουλόμενος τὸ παρὰ τὸ κρινόμενον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυσθαι, ὅτι διὰ βραχέων λέξει τὰ παρὰ τὸ κρινόμενον, καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὸ κρινόμενον ἥξει. πανταχοῦ γοῦν καὶ Δημοσθένης τό γε πρῶτον προσίθησι, [malim τόδε πρῶτον προτίθησι] τὸ μικρὰ ἢ βραχέα περὶ τῶν ἐξαγωνίων ἐρεῖν.

228. 15. Ariſtides p. 248 ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅταν τις τὰς κρίσεις τῶν ταῦτα ἀκουόντων ἐφ' οἷς ἂν λέγῃ, προσλαμβάνῃ, ὡς καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμολογουμένων τῶν πραγμάτων. — οἷον· εἰ μὲν ἴσε με τοιοῦτον· ὃ γὰρ ἄλλοθί πω βεβίωκα.

16. ὃ γὰρ] ſentit vnusquisque legentium, hiare ſententiam, et ſaltim tacite poſt ἠτιᾶτο ſubiicienda eſſe haec. (nam vt addantur, neceſſe non eſt. neque tam ſum hoſpes in antiquis auctoribus, vt tales hiatus ratiociniorum mirer, vt potius bene mihi conſtet, in Ciceronis philoſophicis et aliis quibusdam talibus, item oratoribus, eos ſingulis pene paginis occurrere, vbi lectorum ſolertia defectus ſarcire debet) οἷος δ' ἐγώ εἰμι, ῥᾴδιον ὑμῖν γνῶναι. vel δύνασθε δὲ ἐμὲ, ὁποῖος εἰμὶ, εἰδέναι. facile enim vobis eſt me noſſe, quippe qui totam aetatem meam inter vos exegerim.

228. 17. ἀναίσχησθε] scil. ἐμῦ γρύξαντος. Aristides de D. C. p. 194. ὅτε δὲ καθ' ὑπερβολὴν δύνασαι ἀποδεῖξαι μὴ ἀδικοῦντα σεαυτὸν, ἐκεῖ δὲ θρασύτητι χρῆσθαι τοιαύτῃ; ἀφαιρεῖν σεαυτὸν συγγνώμης ἢ φιλανθρωπίας τῆς παρὰ τῶν δικαστῶν. ὡς ὅταν λέγῃς· μηδὲ φωνὴν ἀνέχεσθε, ad καταψηφίσασθε.

22. δὴ addidi. quod h. l. idem est atque ἤδη. *a iam nunc. von nun an.*

229. 3. ἀναίδην (cum diphthongo) est in Aug. primo. id quod iterum iterumque inspicienti mihi certo constitit. citat h. l. Harpocr. v. πομπεία, et Ammonius v. πομπὴ, et Thom. M. item in v. πομπὴ.

7. τῦ δὲ παρόντος —] refert Hermogenes h. l. ad περιττότητα κατὰ πλῆθος p. 408. vbi sic ait, πλῆθος δέ ἐστι ποικίλων ὀνομάτων ἰσοτίμων ἐπίχυσις, εἰς κίνησιν ἤθους. οἷον· τῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτὴ ἐχθρῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ προπηλακισμὸν καὶ λοιδορίαν ὁμῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. ὅπου καὶ τὸ πλῆθος ἔδειξεν εἰπὼν ὁμῦ.

8. αὕτη] praetuli αὐτὴ. ipsum consilium propositumque, ad quod actor spectauit et contendit causam capessens, sepositis et secretis criminibus.

9. damnat itaque Hermogenes meam, quae mihi visa fuit, emendationem, ἐμῦ sufficientis in locum vulgatae ὁμῦ, eamque pro corruptela proscribit. refragatorem habeo quoque Augustanum. Seruandum si sit ὁμῦ, conuenientius, ad meum quidem sensum, stet pone καὶ ad hunc modum. προπηλακισμὸν, καὶ ὁμῦ πάντα τὰ τοιαῦτα.

13. locum h. citat Harpocr. v. λόγῳ τυχεῖν.

14. ὐδ'] malim ἀλλ' ὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνῳ. id est μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνῳ. vel πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἑαυτῦ ἐπηρείας καὶ φθόνῳ. quamquam vtique par est atrocia scelera accusari, neminique via occludenda est ad populum ea delaturo, verumtamen

fieri

fieri hoc debet honeſtis de cauſis, ſtudioque peſtem a patria auertendi, non autem ſolummodo ex mera libidine inimico inſultandi et nocendi, atque liuori tuo ſatisfaciendi.

229. 15. tolle aſteriſcum. intelligo enim nunc, non me primum vidiſſe, ὃ eſſe addendum, ſed dudum ante me Morello quoque, ſiue mauis Lambino, in mentem veniſſe.

19. malim τἀδικήματα ἔδει χρῆσθαι.

23. Hermogenes p. 296. ἡ ἐπαναστροφή, τὸ τχῆμα, τῶν καλλωπιζόντων· γίνεται δὲ, ὅταν τὸ τέλος τῦ κώλυ ἑτέρυ ἀρχήν τις ποιήσηται. οἷον· ἐγὰρ δήπυ Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δὲ εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν αὐτὸν, ἂν ἐγράψατο. Sopater ad Hermogenem p. 128. ὁ Δημοσθένης θείᾳ τινὶ μεθόδῳ κεχρημένος καὶν τύτῳ τὸ ἀξίωμα φυλάττει λαμπρῶς, καὶ — ἐξαίρει τὸ φρόνημα. ὥσπερ ἐν τῷ περὶ στεφάνυ τὰς μὲν παραγραφικὰς λόγυς τῷ ἀντιδίκῳ συνέπλεξε πρὸς αὐτὸν ἀποτεινόμενος, ὡς διὰ τῦτο ἐφ' ὅσον βέλεται χώραν παρέχων τῷ παραγραφικῷ. τὰς δὲ τῆς ἀπολογίας τοῖς παρῦσι τὴν ἑαυτῦ παῤῥησίαν ἀδὲν ἧττον ἐξαίρων. πρῦταξε δὲ τὴν ἀπολογίαν τῦ παραγραφικῦ πάνυ τεχνικῶς, τῦ μὴ δόξαι ἀσθενῶς ἔχειν περὶ τὴν ἀπολογίαν. ἔπειτα ἐπάγων τὸ παραγραφικὸν ὅτω πως λέγει. ἐστὶ δὲ ταυτὶ πάντα μοι πρὸς ὑμᾶς [p. 293. 22.] ἅμα καὶ τὰς περιεχηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένυς. ἐπεὶ πρός γε τῦτον αὐτὸν τὸν κατάπτυστον βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει μοι λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα, καὶ ἐξῆν. καὶ ἡ μὲν τῆς μεταχειρίσεως τῦ παραγραφικῦ μέθοδος τοιαύτη. περὶ δὲ τῆς τάξεως φαμὲν, ὅτι Δημοσθένης συνιδὼν τὴν τῦ κεφαλαίυ δύναμιν, καὶ πρώτην αὐτῷ καὶ μέσην χώραν ἀπένειμε καὶ τελευταίαν, καὶ πάντα ταῦτα ἐν τῷ περὶ Στεφάνυ εὑρήσεις. καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας ὅτω. [p. 229. 5.] τὰ μὲν ἓν κατηγορημένα πολλάκις περὶ ὧν ἔνιοι

τὰς

τὰς ἐσχάτας τάττεσι τιμωρίας, καὶ ἐξῆς. κατὰ δὲ μέσον, οἷον. ἐστὶν ὅν [p. 232. 21.] ὅπε σὺ παρὼν τοιαύτην πρᾶξιν ἢ συμμαχίαν, ἡλίκην νῦν διεξέεις, ὁρῶν ἀφαιρεμενον τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆς. κατὰ δὲ τὸ τέλος. ἦν μέντοι τῷ δικαίῳ πολίτῃ τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. ὁ γὰρ συμβαλεύων, καὶ ἐξῆς. — περὶ δὲ τῆς ἐργασίας τῦτο φαμὲν. δύο τινὰ περὶ αὐτὸ θεωρεῖται, ῥαῳδία μὲν ἐκ τῦ παρόντος χρόνε, δυσχέρεια δὲ ἐκ τῦ παρελθόντος. οἷον, εἰ παρ' αὐτὰ τὰδικήματα ἠλέγχθη [f. 229. 19.] ῥαῳδία εἶχε ἡ κατηγορία [sic] χαλεπότης δὲ ἔστιν ἐκ τῶν [f. τῦ] μετὰ χρόνον ῥηθῆναι. ὥσπερ ὁ Δημοσθένης [p. 230. 1.] καὶ ὁπηνίκα ἐφαίνετο ταῦτα ποιῶν καὶ τῦτον τὸν τρόπον κεχρημένος τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμολογεῖτο, ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῦ. νῦν δ' ἐκβὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδῦ — [p. 230. 3.] καὶ τὰ λοιπὰ. 129. 1. δεῖ δ' ἐν τύτοις καὶ τὰ ἀντιπίπτοντα λύειν, ὥσπερ ὁ αὐτὸς. ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ, ὅτι ἢ δι' ἐπιείκειαν ἃ κατηγόρησεν, ἢ δι' ἀπραγμοσύνην, ἢ ὅτι οὐκ ἔτυχε παρὼν, ἢ ὅτι περὶ μικρῶν, ἢ ὅτι ἃ ἐνόησε, λύει πάντα ταῦτα Δημοσθένης, ὅτως εἰπὼν, τὴν μὲν ἐπιείκειαν ὅτως. [p. 229. 23.] ὁ γὰρ δὴ Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν, ἐμὲ δ' εἶπερ ἠδύνατο, ἃ ἂν ἐγράψατο. hic videtur aliquid deesse. πῶς γὰρ ἀπράγμων ἂν δόξειεν εἶναι, ὃς καὶ δι' ἐμὲ πράγματα παρέχον [l. παρέχει] ἑτέροις. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δι' ἑνὸς ὅτως. ἐστὶν ὅπε καὶ σὺ παρὼν τηλικαύτην τάξιν [sic] ἡλίκην νῦν ἐτραγώδεις. διὰ μὲν γὰρ τῦ παρὼν λύει τὸ ἃ παρῆν. διὰ δὲ τῦ τηλικαύτην, ὅτι ἃ μικρὰ ἦ φαύλη. διὰ δὲ τῦ νῦν ἐτραγώδεις, τὸ ὅτι ἃ ἐνόησας, ὃ πεποίηκας. adde reliqua ad finem annotationis, quae nunc piget transscribere.

229. pen. καὶ τιμωρίαι] haec duo vocabula, ad exponendum non profecto hic loci facillima, omittit Hermogenes h. l. citans p. 278. ad hunc modum: εἰσὶ κρίσεις καὶ ἀγῶνες, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια.

τίμια. quae lectio vtique eſt planiſſima. poteſt tamen, ni fallor, hoc quoque modo vulgatae molliri durities, ſi legatur κρίσεις, καὶ τιμωρίας πικρὰς (in accuſatiuo) καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια iudicia habent et ſupplicia acerba, vel poenas amaras. hoc eſt ſententias iudicum in cauſis pronuntiatis conſequuntur acerbi cruciatus a damnatis tolerandi; manent item iudicia, ſeu exitus et finitiones iudiciorum mulctae ingentes a legibus praeſcriptae. quae mulctae ſunt τὰ ἐπιτίμια. Vulgatis in libris vocabula ſic inter ſe traiecta iacent. εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων καὶ τιμωρίαι καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις πικραὶ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. Ego ordinem Auguſtani affectatus ſum.

230. 6. ὑποκρίνεται] hiſtrionem agit, qui quaeſtus ei olim familiaris erat; h. e. alienam perſonam induit, non bona fide, ſed mala fraude agit. Cteſiphontem accuſat, quem laedere nullo modo vult; ſed per latus eius me petit, quamquam videri vult nullas ſimultates aduerſus me exercere. citat h. l. Hermogenes p. 284.

8. πως encliticam, *quodammodo*, ex Aldina addidi.

24. Hermogenes p. 232. καὶ εἰσὶν ἔννοιαι μὲν εὐκρινεῖς αἱ κατασατικαὶ πᾶσαι καὶ εἰς ἀρχὴν ἀνάγουσαι τὸν λόγον. οἷον· ἐξὶ δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄ. ἀ. καὶ προσῆκον ἴσως etc. conf. loc. Syriani paulo ante ad p. 228. 5. recitatum.

27. τῷ γὰρ φωκικῷ συσάντος πολέμῳ] nobile exordium in ſcholis technicorum. [nam hic ingreditur Dem. tractationem] Citant Hermogenes p. 281. et 286. Alexander de figuris p. 54. his verbis: μετάσασίς ἐστιν, ὅταν ἀπ' αὐτῶν [ſubaudi ἡμῶν] μεθιστῶμεν τὴν αἰτίαν ἐφ' ἕτερον ἔξω τοῦ πράγματος ὄντα. ὡς Δημοσθένης· τῷ γὰρ φωκικῷ συσάντος πολέμῳ, ὃ δι' ἐμὲ· ὃ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. Schol. anonym. ad Hermog.

Hermog. p. 380. cuius haec ſunt verba: ἐπεμβολή ἐστιν ἡ μεταξυλογία, ὅταν μεταξὺ τῆς ἀκολουθίας ἔξωθέν τι ἐπεμβάλλῃ. οἷον· τῷ γὰρ φωνικῷ συσάντος πολέμου. εἶτα ἡ ἐπεμβολή. ὁ δι' ἐμέ. ὁ γὰρ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. ἡ γὰρ ἀκολουθία ἦν. πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω διέκεισθε. item p. 392. ἡ δὲ ὑποστροφὴ ὑπ' ἐνίων καλεῖται καὶ ἐπεμβολή. οἷον· ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος [p. 774. 5. Demoſth.] καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τὸ. τῷ γὰρ φωνικῷ σ. π. τό γε μὴν τῆς ὑποστροφῆς σχῆμα καὶ ὑπέρβατον λέγεται.

231. 5. ἡ πελοπόννησος ἅπασα] huius dictionis ergo citat h. l. Alexander de figuris p. 74.

8. citat h. l. Harpocrat. v. ἄκριτος.

9. καὶ παρὰ τούτοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔρις] haec eſt lectio vulgata. iteraui παρὰ et addidi ἕλλησι.

16. citat h. l. Phoebammon p. 134. ed. Norm.

21. ὑμᾶς ἐκόντας] transpoſui.

26. ὐδὲ ἄλλῳ] praetuli ὅτ' [per tau] ἄλλῳ.

232. 5. τινα] num τινῶν.

7. τούτων addidi. redit ſiue ad τῶν ἀδικημάτων, ſiue ad τῶν ἀδικησάντων.

14. citat h. l. Harpocr. v. Εὔβυλος.

17. ὥστε τολμᾷ] praetuli ὥς' ἐτόλμα.

20. celeberrimus eſt h. l. in ſcholis technicorum. Hermog. p. 179. τὸ κλητικὸν σχῆμα [oratio per vocatiuum prolata] πνεύματός ἐστι μέρος, ἀποστροφὴν ἐργαζόμενον καὶ καταφοράν. εἶτα, ὦ τί ἂν εἰπών σε etc.

21. ἔστιν ὅπου —] Alexander de figuris p 54. tertium genus τῆς μεταστάσεως ſeu translationis facit. ὅταν τὸν ἀντίδικον εἰς αἰτίαν καθιστῶμεν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἡμῖν ἐγκαλεῖ. ὡς πάλιν Δημοσθένης· εἶτα, τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι, ἔστιν ὅπου σὺ παρὼν τηλικαύτην —

22. πρᾶξιν ita verum eſt, vt aliud nullum voc. ei ſuffici queat. πρᾶξις, vt alias multas h. v. notiones taceam, has tres habet ab h. l. non alienas, 1) calli-

dam,

dam, verſutam quamque machinationem, quae peragitur oratione inſidioſa, captioſa, blanda, lenociniorum plena, obteſtationibus, promiſſionibus, minis, omni genere adminiculorum ad perſuadendum valentium miſta. 2) negotium quodcunque ingens, arduum, vbi ingenio, ſolertia, vſu rerum, induſtria, celeritate opus eſt. 3) comparationem amicitiarum, pertractionem ciuitatis alicuius tuas in partes, cui perſuaſum eſſet, vt ſponte ſe dederet. v. a me ad Polybii p. 135. 21. dicta.

232. 22. ἐτεραγώδεις] praetuli διετραγ.

25. ἢ διεξῆλθες] praetuli καὶ διεξ.

26. citat Hermogenes p. 281. h. l. hoc pacto, non parum illo a vulgata lectione diſcrepante. εἰ γὰρ τὸ κωλῦσαι τὴν πόλιν μετὰ τῶν κοινῶν συνεδρίων τῶν ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ. aut ergo locum prorſus alium in mente habuit Hermogenes, aut e memoria recitauit.

233. 1. εἰκότως addidi.

2. ᾐδέναι] praetuli ᾐδέναις in plurali.

5. citat h. l. Hermog. p. 423. vlt.

6. τοὺς μὲν ἄλλους ἕλληνας] omiſi v. ἄλλους.

15. ἄλλων ᾐδεῖν, ὧν] mediam vocem deleui.

234. 2. ἐξελύσατε] praetuli ἐξελύσασθε in medio. non belli cuiusque, ſed belli veſtri, a vobis gerendi, apparatum intermiſiſtis, abrupiſtis.

3. τοῦτο] id, de quo dixerat p. 233. 27. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον ἐγγενέσθαι.

18. εἶτα τοῦτο —] locum h. citat Minucianus p. 152. vlt. ed. Norm.

24. citat h. l. Pollux 9, 63.

235. 7. δεδόχθαι] aptus eſt hic infinitiuus, vt in talibus formulis plerumque ſolet eſſe, ex εἶπεν verſu 4. ille — auctor fuit ſenatui populoque, vt ſciſceret — Locum hunc vulgata ſic exhibet. ἀποξείλας πρέσβεις περὶ

περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς ἀθηναίους ὁμολογημένας πεποίηται συνθήκας δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων.

235. 17. Ἀτρομήτου addidi.

20. ὑ τῷ Φιλίππῳ] praetuli ὑ τὸ Φ.

236. 2. citat h. l. Hermog. p. 293. et de collocatione verborum ſubtilia, vmbra et otio grammatici digna, argutatur.

8. ὡμολόγησε] praetuli ὤμοσε. quapropter neceſſe mihi factu fuit, vt ἔξειν quoque vncis includerem.

Ibid. προλαβὼν ſeruaui, ſententiam praeſtans conuenientem. Sed προσλαβὼν quoque non magis foret alienum, quod eſt in quibusdam codicibus.

9. τέτες ὐχὶ] interpoſui τὲς.

11. non mouebo hanc litem, ſitne prima an tertia perſona praeferenda in illis codicum diſcrepantiis circa ἀπίωμεν et ἀπίωσιν, ἡμῶν et αὐτῶν, de quo v. Taylor, et libellum variant. lectionum.

26. citat h. l. Alexander Rhetor de figuris p. 22.

237. 7. ἔχηθ'] praetuli ἄγηθ'.

10. τἐναντίον αὐτὸν ἐχθρὸν] expunxi mediam vocem.

11. citant Harpocr. v. ὀνομάζων. Hermogenes p. 245. τοιῦτόν τι [durum puta aſperumque] καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει ῥηθέν τε ὁμῦ, καὶ θεωρηθὲν ὑπ' αὐτῦ. λέγω τὸ· ὃ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιῦν. εἶτα ἡ θεωρία· μάλα σεμνῶς ὀνομάζων. locum hunc Hermogenis cum iam recitaſſet Taylor, tamen nil ideo minus recitandum ego quoque duxi, ſed integrum et plenum. Taylor enim mutilatum attulerat, vt intelligi nequiret. citat item Schol. Hermogen. p. 392. 21.

23. πρὸς τὲς θηβαίες] articulum addidi.

24. γενέσθαι] praetuli γεγενῆσθαι.

238. 10. ἀπειθήσῃ τῷ ψηφίσματι τέτῳ, ἔνοχος] praetuli ἀπειθήσῃ τῷδε τῷ ψηφίσματι, ἔνοχος.

238. 12.

238. 12. *περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων*] militat Taylor pro *περὶ δὲ τῷ ἀδυνάτῳ*. cuius vtique auctores sunt multi et boni, et in his Aug. pr. nolim tamen ideo vulgatam damnare, cuius quae sit labes, equidem haud intelligo, siue *ἀδυνάτων* pro masculino, siue pro neutro accipiatur. dixerat modo *ἀδύνατόν τι*. sunt ergo plura *ἀδύνατα*, quorum de singulis quibusque iudicare, vtique est *περὶ τῶν ἀδυνάτων* iudicare. Pari modo p. 262. 23. legitur *πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβαινεν*. Sunt autem *τὰ ἀδύνατα* causae improuisae, aut humanae voluntati non obnoxiae, coeptis tuis peragendis, aut muniis obeundis intercedentes. breuiter, excusationes legitimae et honestae. Possit *περὶ τῷ ἀδυνάτῳ* etiam in genere masculino acceptum sic reddi, de eo, qui inualidus, impar gerendo muneri sit, nec ne sit. Strategus *ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων* commemoratur, quia alius adhuc strategus erat *ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως*. praetor ille castrensis erat, in causis militaribus. hic praetor aerarii.

14. citat h. l. Harpocr. v. *γραμματεὺς*. Scriba senatus nominatur, quia populo quoque suus erat.

18. *Ἄφιδνα*] correxi *Ἄφιδναν*.

21. *ἐπηγγείλαθ'*] praetuli *ἐπηγγέλθαι* in imperfecto, quia tempus idem modo praecessit. Sed *αὖ τὴν ἐπιστολήν* seruaui, tametsi Marklandi coniecturam *αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν* ab Aug. confirmatam reperirem. nam vulgata bene habet. *αὖ* h. l. est *etiam*, *ex altera parte*, *contra*. vt auctoritatem Callisthenis modo recitasti, scriba, ita iam Philippi *quoque* literas recita. Est etiam *αὖ* pene idem atque *μετὰ ταῦτα*. et saepe ista *αὖ μετὰ ταῦτα* vt finitima inter se atque consentanea copulantur.

vlt. *εἰς αὐτὰ*] duo haec vocc. addidi.

239. 2. *ἀκόων δὲ καὶ ὑμῶν*] deleui copulatiuam.

239. 4. μὴ πλεῖον] interpoſui ἐπὶ. plus, quam par eſt, vel expedit. nam idem eſt atque ſi dixiſſet ἐπὶ πλεῖον, ἢ προσήκει, vel ἢ συμφέρει.

6. ὅμως Marklandi blanditur quidem prima ſpecie, verumtamen vulgata nihilominus bene habet, et eodem tendit. pace mecum contracta, copiis infeſtis contra me in aciem eductis proceditis, et caſtra mea, quoquo eunt, veſtris e regione proſequimini, non ſecius, atque faciebatis bella aperta mecum gerentes. ſimilis eſt locus p. 263. 18. vbi miror Marklandum non item ὅμως ſuaſiſſe.

10. Marcellinus ad Hermog. p. 212. εἰ δὲ μηδ' αὕτη ἡ ἐξέτασις ἡμῖν συμβάλληται, ἡ τῆς διανοίας, ἐπὶ τὴν διαβολὴν τῆς γνώμης, ἐπειδὰν καιρὸν ἔχωμεν, τρεψόμεθα. καθάπερ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, παρεχόμενος Φιλίππῳ ἐπιστολὴν ἔφη· ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται — Scholiaſtes anonymus ad Hermog. p. 402. κατὰ λέξιν ποιεῖ ἐνάργειαν τὰ πληκτικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τὰ σημαντικά. οἷον· ὁρᾶτε, ὡς σαφῶς διορίζεται καὶ δηλοῖ.

16. Dictio ὤχετο αὐτὸς λαβών tam crebro legitur apud Demoſthenem aliosque, vt mirum ſit, potuiſſe viros doctos in ea errare. Sententia eius haec eſt. Progreſſus eſt Philippus vlterius. Thebanos Theſſalosque, velut turbo omnia coram ſe agens, propellens, ruens et rotans, egit, quo voluit, obtorto collo, praecipites, occoecatos, dementatos, vt malorum ſibi imminentium nil praeuiderent. v. p. 347. 10. aut eſt ſimile ductum de eo, qui ſubito, per vim correptum, ſublatumque in humeros auffert, quo vult, inuitum et vociferantem.

26. citat h. l. Alexander de figuris, capite de ironia p. 44.

240. 2. ὃς αὐτίκα μᾶλλον ἁρμόσει λέγειν ἴσως] praetuli hunc ordinem. ὃς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν.

λέγειν. mallem tamen nunc μᾶλλον a me non esse repudiatum. poteram sic dare. ὃς αὐτίκα μάλα ἴσως μᾶλλον ἀρμ. λ.

240. 7. μισθωσάντων ἑαυτὸς τῷ Φιλίππῳ, καὶ ἐδέν] duo vocabula, tertium cum quarto, expunxi.

10. citat h. l. Alexander Rhetor p. 28. in capite περὶ ἐπιμονῆς. et Phoebammon p. 132. qui genus tautologiae facit διάφορα ὀνόματα σημαίνοντα τὴν αὐτὴν διάνοιαν, ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν πίπτωσιν, ὡς τὸ φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγεμόνα.

12. αὐτοῖς. καὶ ἐδέ] sustuli copulam.

23. τότε πάντες] praetuli, vt fortius et elegantius, ex Hermogene τότε δή, τότε πάντες.

27. Hermogenes p. 243. αἱ μετρίως μὲν ἔν ἐχουσαι τροπαὶ τοιαῦταί εἰσιν. εἰ δ' ὑπερβαίνει τι τὸ μετρίως, τραχύνουσι τὸν λόγον. οἷον· αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. διὸ καὶ ἐξηγήσεως αὐτῷ ἐδέησε, τὸ γάρ· τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, δωροδοκούντων, καὶ τὰ ἐξῆς, τὸ ἐνόσουν ἐστὶν ἐξηγητικά.

241. 1. τῶν δ' ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν] diuersi sunt οἱ ἰδιῶται et οἱ πολλοὶ. Magistratus qui gesserunt, etiam multos, aut gerent, nunc tamen, cum extra functionem, hoc est, priuati sunt, et otiantur, ἰδιῶται sunt, tametsi non propterea τοῖς πολλοῖς, plebi, miscellaneae, inconditae multitudini, popello accensendi sunt. οἱ πολλοὶ autem nunquam sunt ἰδιῶται, neque erunt, neque possunt esse, quia nullos honores gerunt, nullamque partem reip. attingunt, nisi in concione, ferendis suffragiis.

3. τοιοῦτόν τι] praetuli τοιουτονί τι.

13. εἰκότως addidi.

20. ἀποδομένων] praetuli ἀποδεδομένων, existimans, ἀποδέδομαι significare *vendidi*. quod rectumne sit, an falsu memoriae fuerim, haud licet definire. fieri possit, vt graeci aoristum secundum medium ἀπεδόμην et ἀποδόμενος alligarint ad significandum *vendidi*,

et is, *qui vendidit*. ἀποδέδομαι autem et ἀποδεδομένος ad ſignificandum *venditus ſum*, et *homo venditus*. Retractans nunc longo tempore poſt illa mea auſa demoſthenica, incipio nonnunquam vereri, ne feſtinatio me paſſim locorum praecipitem egerit.

241. 24. Hermogenes p. 266. 3. citat h. l. et p. 295. vbi de diſcrimine τῆς παρισώσεως et τῆς ἐπαναφορᾶς loquitur. αἵ τε ἐν παρισώσεις καλλωπίζουσιν, ὥσπερ ἐλέγομεν, καὶ αἱ κατὰ κῶλον ἐπαναφοραί. οἷον· μέχρι τότε Λαοθένης — μέχρι τότε Τιμόλαος — Ponam hic locum e ſcholiaſta ad Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν, non quo lectores ex eo ſcitu digna diſcant, ſed quo intelligant hoc e ſpecimine, quam miſeris et quam difficilibus nugis bonus Hermogenes oneratus ſit. quamquam hic anonymus in hunc de formis librum ſcholiaſtes ſequioris et generis et actatis eſt, nulloque modo cum Marcellino caeterisque vetuſtioribus et melioribus commentatoribus comparandus. p. 397. ergo cum multis, et vltra, quam par eſſet, ſubtiliter diſputaſſet, ad rem obſcurandam, quam ad illuminandam accommodatius, in illo demoſthenico μέχρι τότε Λαοθένης obtinere ἀκμήν, compoſitam ex ἀκμῆς καὶ λαμπρότητος, tandem ſubiicit haec. φησὶν ἄν, ὅτι ὃ τοῦτο λέγω, ὅτι λαμπρότης καὶ ἀκμὴ συνελθοῦσαι ποιοῦσιν ἀκμήν· (ἡ γὰρ ἀκμὴ καθ' αὑτὴν ὃ συνέσηκεν.) ἀλλ' ἐκ σφοδρότητος καὶ λαμπρότητος, καὶ τραχύτητος σύγκειται. ὥστε οὐχ ἁπλῶς δεῖ λέγειν, ἐκ λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς τὴν ἀκμὴν συνεστάναι, ἀλλὰ λαμπρὸν ἐν ταυτῷ καὶ ἀκμαῖον εἶναι τὸ μέχρι τότε Λαοθένης. λαμπρὸν μὲν διὰ τὴν λαμπρὰν ἔννοιαν, ἀκμαῖον δὲ διὰ τὰς τῆς σφοδρότητος καὶ τραχύτητος ἐννοίας, καὶ τῆς λαμπρότητος τὴν μακροκωλίαν. ἐξ ὧν ἡ ἀκμὴ — εἰ γὰρ ἁπλῆ ἔστα ἡ ἐπαναφορὰ κάλλος ποιεῖ τῷ λόγῳ, [pulchritudinem orationi per ſe conciliat epanaphora, etiamſi aliud nihil ad eam acceſſiſſet; eſt autem epana

phora

phora, particula μέχρι ter iterata] πολλῷ μᾶλλον διπλῆ κατὰ συζυγίαν γενομένη. [quanto maiorem addet pulchritudinem duplicata per ſyzygiam, ſeu coniugationem, haec epanaphora. hoc eſt μέχρι toties cum ἕως copulatum.] τὸ γὰρ μέχρι καὶ μέχρι, καὶ ἕως καὶ ἕως κατὰ συζυγίαν τὴν ἐπαναφοραν ἔχει. eiusmodi diſputationes, tenebris ſeculorum ſcholaſticorum dignae, captum meum ſuperant. Alexander Rhetor p. 62. πεποίηκε δὲ Δημοσθένης καὶ διπλῆν ἐπαναφοραν, ἐπί τε τῶν προηγμένων κώλων τὸ αὐτὸ μόριον λαμβάνων, καὶ ἐπὶ τῶν ἑπομένων. μέχρι τότε etc. τῶν μὲν γὰρ πρώτων κώλων τὸ ΜΕΧΡΙ ἄρχει μόριον, τῶν δὲ δευτέρων τὸ ΕΩΣ.

27. citat h. l. Harpocrat. v. Εὔδικος et Σιμὸς et Περίλλος. (v. p. 242. 2.) nam ſic exaratum ibi legitur.

242. 7. τότων] praetuli τότους. per, vel propter hos, quos per contemtum τὸς πολλὸς, *plebem*, appellitatis, ſalui eſtis, per plebem atticam, et per nos, oratores, veſtris machinationibus obſtantes.

10. ἀπολώλατε] praetuli ἀπολώλειτε (in plusquamperf.)

13. citat h. l. Harpocrat. v. ἐωλοκρασία.

18. τε] praetuli γε. citat h. l. Alexander Rhetor p. 36. in cap. περὶ ἐπαναλήψεως. his verbis. πολλάκις δὲ καὶ ταὐτὰ [eadem vocabula] καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνεται. ὡς Δημοσθένης· καίτοι φιλίαν τε καὶ ξενίαν — ad πόθεν λαβόντι;

20. Hermogenes p. 347. θαυμασμὸς δὲ παράδειγμα. οἷον· ἐγώ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρε καὶ τὰ ἑξῆς.

23. Rurſus Hermogenes p. 319. 1. μέθοδός τις αὕτη ἀφελείας τὸ πλεονάζειν τοῖς κατὰ μέρος ἐπεξιόντας. ἐπεὶ καὶ τὸ, εἰ μὴ καὶ τὲς θερισὰς καὶ τὲς ἄλλο τι μισθῷ πράττοντας, εἰ ἀφέλοι τις τὸ ἀέριστον, [aliud quodcunque] ἐπιμείναι δὲ τοῖς κατὰ μέρος, ἀφελῆ ποιήσει τὸν λόγον. οἷον, εἰ ἔτω λέγοι· εἰ μὴ καὶ τοὺς

θερισὰς, καὶ τὲς σκαπανέας, καὶ τὲς ἁμαλλοδέτας, καὶ τὲς ποιμένας, καὶ τὲς νομέας. εἰ γὰρ ὅτως ἐπιμείναι τις τοῖς κατὰ μέρος, πάνυ ἂν ἐργάσαιτο ὠφελῆ τὸν λόγον.

242. 25. post ἀλλ' ἐκ ἔστι ταῦτα, addidi iteratum ἐκ ἔστι.

26. μισθωτὸν] in Aug. primo vocabulum hoc hic loci accentu prorsus carebat, quod videtur de consilio deliberato factum. versu 1. autem p. 243. superscriptus erat secundae literae, τῶ ι. vt reddidi.

pen. Aristides de C. D. ἔμφασιν δέ σοι καὶ ἐρωτήσεις ποιήσασιν· ὡς ἐν τῶ περὶ στεφάνε· εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτὲς etc. ad ἢ ξένος εἶναι Ἀλεξάνδρε.

243. 6. Construenda sunt vocabula sic, ac si hoc modo starent. δίκαιός εἰμι τυγχάνειν καὶ τέτων τῶν δωρεῶν, τῶν προβεβουλευμένων, καὶ ἄλλων, ἔτι μειζόνων, ἢ αὗται εἰσίν.

7. αὐτὴν] praetuli ταύτην.

10. Charon nomen est notum, minus notum Chaeron. at fuit tamen. ergo, vt a Charone, Charonides profectum est nomen, quod, syncope dorica vtentes, Charondas pronunciarunt, ita a Chaerone quoque Chaeronidem, et porro Chaerondam effecerunt.

17. καινοῖς] subaudi εἰς τὴν σκηνὴν εἰσιῶσιν.

20. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων] posteriorem articulum mutaui cum iterato τὸν.

23. ψευδῆ] quae Ctesiphon de laudibus Demosthenis praedicarat. Syrianus ad Hermogen. p. 79. 29. χρὴ δὲ τὲς μετὰ τέχνης ἐργάζεσθαι τὲς λόγες ἐπιχειρεῦντας ταῖς ἀποδείξεσι συμπλέκειν τὰς ἐπιφοράς, ἀλλὰ μὴ ἔξω τῆ προκειμένε δικάζειν. [num ἀλυσκάζειν, errare, vagari.] εἴπερ μὴ μέλλοιμεν τὸ τῆ Αἰσχίνε παθεῖν, καθ' ἑαυτῶν, φασὶν, [vt est in prouerbio] ἀλῶμενοι κόνιν. [fort. ἀμώμενοι. congerentes, coaceruantes.] καὶ γὰρ Αἰσχίνης ἐν τῶ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐκ ἀρκε-

κρκεσθεὶς παράνομον δεῖξαι τὸ γραφὲν κατὰ [non aduerſus, ſed ſimpliciter de] Δημοσθένους ψήφισμα, [tametſi vtique τὸ γραφὲν ὑπὲρ Δημ. mallem, perſpicuitatis ſaltim gratia, et ne dubium ſuperſit] ἀλλὰ προσθεὶς, ὡς οὐδὲ ἄξιος σεφάνου ὁ Δημοσθένης, πρόφασιν τῷ ἀντιδίκῳ τῆς τῶν οἰκείων πολιτευμάτων διεξόδου κεχορήγηκεν ἄφθονον. εἰ δὲ περὶ μόνον ἔσῃ τὸ κρινόμενον, id quod fuit hoc, num Cteliphontis auctoritas [iuri ciuili repugnet.] θᾶττον ἂν εἵλε Δημοσθένην Τιμάρχου.

243. 25. γραφὰς] vocabulum hoc in ſenſu, minus quidem vſitato, verum ad originem et naturam verbi γράφειν propius accedente, accipiendum eſt, pro ſcripto quocunque, cuiuscunque generis, vel argumenti, non eo ſenſu, quo paene ſolo vocabulum hoc in oratoribus atticis vſurpatum occurrit, quaſi alium vllum ſenſum capere nequiret, ſcil. pro accuſatione.

Ibid. Syrianus ad Hermogen. p. 302. τὸ νόμιμον πλατύνεται τῇ τε γνώμῃ τοῦ νομοθέτου, καὶ τοῖς περισσατικοῖς μορίοις, καὶ ἑτέροις νόμοις. ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸ νόμιμον διὰ νόμων ἑτέρων ἐπλάτυνεν. ἔθηκε δὲ τὸ νόμιμον ἐξ ἀρχῆς, [in principio.] ὃ γὰρ, ὡς ἕτεροί φασιν, ἐν μέσῳ τοῦ λόγου. ἀφ' ὧν γὰρ τὴν πολιτείαν τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν ἐξετάζει, οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, ἢ τὸ νόμιμον κατασκευάζει. τοῦ γὰρ Αἰσχίνου τὸ Κτησιφῶντος ψήφισμα παρὰ τρεῖς γεγράφθαι λέγοντος νόμους, πρῶτον μὲν, ὅτι ψευδῆ γέγραφε περὶ Δημοσθένους γράμματα, γράψας, ὅτι εὖνους. νόμος δ' ἐστὶν ὁ κωλύων ψευδῆ εἰσφέρειν γράμματα. δεύτερον δὲ, μὴ ἐξεῖναι στεφανοῦσθαι ἐν θεάτρῳ, ἀλλ' ἐν Πνυκί. τρίτον, τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦσθαι. πρῶτον ἐξετάζει Δημοσθένης περὶ τοῦ μὴ ψευδῆ γράφειν νόμον, καὶ δείκνυσι διὰ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας, τήν τ' εὔνοιαν, καὶ ὡς ὁ ψευδῆ γέγραφε Κτησιφῶν,

σιφῶν, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἀληθῆ. ἀφ' ἧς γὰρ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας ἄρχεται τόπου, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπ' ἐκείνου τὴν ἐξέτασιν ποιεῖται· ἐπιδείκνυσι γάρ, ὡς ὁ παρανόμων τὸ ψήφισμα τοῦ Κτησιφῶντος, μὴ περιέχον ψευδῆ γράμματα περὶ Δημοσθένους, ὡς εὔνους [scil. ἐστὶ] τῇ πόλει ἀλλ' ἀληθῆ. ζηλώσωμεν ἓν τὸν Δημοσθένην τὸ νόμιμον πλατύνοντες, καθάπερ ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους, καὶ πρὸς Λεπτίνην.

243. 26. ἐστὶ Δημοσθένης] interposui δὲ.

Ibid. citat h. l. Pollux 1. 161. v. ταγοποιούς.

pen. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν] praetuli ἐπὶ τῷ θεωρικῷ, scil. ἀργυρίῳ.

Ibid. ἔτι δὲ] adde e praemissis tacita cogitatione ἐκ ἐώντων τῶν νόμων.

244. 1. τραγῳδῶν τῇ καινῇ.] scil. ἐπιδείξει, vel ἀγωνίᾳ, aut εἰσόδῳ εἰς τὴν σκηνήν, aut εἰσαγωγῇ, aut διδασκαλίᾳ. In Aug. pr. est τραγῳδῶν καινῶν. vbi ἐπιδεικνυμένων, aut ἀγωνιζομένων subauditur. alii dant τραγῳδοῖς καινοῖς, quod idem est, atque cum genitiuo. nam datiuus quoque graecis in vsu perinde, atque latinis, ablatiuus, consequentiae, vel absolutus dictus.

Ibid. ἀλλ', ἐὰν μὲν] id est ἀλλὰ κελευόντων τῶν νόμων, ἐὰν μὲν —

3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] in concione, plebe congressa. Non possunt haec tria vocabula omitti. non enim sufficit a lege locum coronationis indicari; necesse quoque erat, vt tempus definiretur. num in foro vacuo hominibus? nequaquam, sed tum, cum forum refertissimum est, vt res promulganda ad notitiam quam plurimorum perueniat.

11. τὸ μὲν ἓν] constructio haec cum genitiuo plana via et inoffenso pede ad metam periodi decurrit, eoque seruanda videtur. qui codices autem τὸ (in nominatiuo) dant, hi necesse faciunt, vt suspicemur, vetustis in libris pone ἐπὶ τούτοις, adhuc exhibuisse haec

haec duo vocabula, quibus libri noſtri carent, ὁποῖόν ἐστι. *quale ſit.*

244. 15. εἶναί μοι νομίζω] ſubaudi περὶ τούτων. pronomen μοι addidi.

20. καὶ τοῦτο] malim καὶ κατὰ τοῦτο. *etiam hactenus.* idem eſſe mihi comminiſcor, ac ſi dixiſſet ἡγοῦμαι καὶ κατὰ τοῦτο κοινωνεῖν τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν ἐξέτασιν, εἴτε ἄξιός εἰμι τοῦ στεφάνου, εἴτε καὶ μή. cum diſcuſſione vitae a me in republica geſtae autumo etiam hac ex parte connexam eſſe inquiſitionem, dignus corona ſim, nec ne. Planius vtique dixiſſet, Quaeſtionem, dignus, an indignus corona ſim, ſi exhaurire et penitus definire velimus, neceſſe autumo eſſe, vt hac quoque ex parte vita mea publice acta ſpectetur.

22. ἐν τούτοις] *in concione.* οὗτοι. Demoſtheni ſaepe ſunt plebeii, populares. honore in horum congreſſu, in Pnyce, plena concione, in me conferendo. magnum erat in oculis vniuerſae ciuitatis Athen. honorari. Hoc tam parui faceret Demoſthenes, vt praeteriret?

23. Hermogenes p. 430. ὅταν δὲ τὸς νόμους κλέπτῃ [veras, ab aduerſario oppoſitas, iudicibus et coronae ereptum it, falſas autem, commentitias ſubiectum] ἁπλότητα προσποιεῖται, λέγων ὅτως· ἔτι μέντοι καὶ τὸς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ. ὡς παρέργῳ μνημονεύων τοῦ ἰσχυροῦ τῷ ἀντιδίκῳ.

26. Alexander Rhetor p. 20 προδιόρθωσίς ἐστιν, ὅταν μέλλωμέν τι τοιοῦτον λέγειν, ὃ δεῖταί τινος θεραπείας, ὥστε μὴ χαλεπῶς αὐτὸ προσδέξασθαι τὸν ἀκροατήν. καὶ προθεραπεύομεν αὐτὸν, ὡς ἔχει τὸ δημοσθενικόν· βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτά — ad καὶ λόγους ἐμπέσω.

245. 4. τῇ γραφῇ] id eſt τῇ ἐξετάσει καὶ ἐξελέγξει τῆς σῆς γραφῆς.

245. 5. interpretem huius loci velut aget initium epiſtolae tertiae.

8. Hermogenes p. 283. ἔτι ἐφέλκονται νοήματα καὶ οἱ μερισμοί. οἷον· ἃ μὲν ἦν πρὸ τῆ πολιτεύεσθαι — διεκωλύθη, ταῦτα ἐρῶ.

13. Hermogenes p. 260. τοιοῦτόν ἐστι [ſplendidum quidem, at fracti tamen et interrupti ſplendoris] καὶ τὸ· Πλεονέκτημα, ὦ ἄ. Ἀ. μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅ τισιν, ἀλλὰ πᾶσιν. διέκοψε γὰρ καὶ ἐκ εἴασε φανῆναι τῆ λόγῳ τὸ ἄγαν λαμπρὸν, τῆ διακοπῆ καὶ ὑποστροφῆ. Ariſtides de D. C. p. 190. κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν γίνεται σεμνότης, ὅταν τις ὀνοματικαῖς χρῆται ταῖς λέξεσιν ἀντὶ ῥηματικῶν· οἷον· πλεονέκτημα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ. Scholiaſtes ad Hermogenis ſuperiorem locum. παρὰ γὰρ τοῖς Ἕλλησιν, τὸ ὅ τισιν, ἐστὶ διακοπὴ, τὸ δὲ ἀλλὰ πᾶσιν ἐστὶν ὑποστροφὴ. σημείωσαι δὲ, ὅτι πάντα τὰ ἀξίωμα ἔχοντα πράγματα, ἱκανὰ μέντοι ἀνθρώπῳ πραχθῆναι, ἢ κατ' ἀναίρεσιν εἰσαγόμενα, ἢ κατ' ἀποστάσεις, ἢ ἀσυνδέτως, καὶ μὴ διακοπτόμενα, ἀλλὰ καθόλῳ διὰ μακρῶν προφερόμενα κώλων, τὴν λαμπρότητα μᾶλλον ἀπεργάζεται.

18. duo vocabula ὁ Φίλιππος addidi.

246. 1. Hermogenes p. 256. διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα σχήματα ἐπὶ τῶν ἐκ ἐπιδεχομένων ἀντίῤῥησιν παραλαμβάνεται. οἷον· ἀλλά τι ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὴν πόλιν ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ὁρῶσαν ἑαυτῷ κατασκευαζόμενον Φίλιππον. πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν — Δολόπων τάξει. καὶ τὰ ἑξῆς. Conſtat, Hermogenem, e memoria recitantem, duos diuerſos locos conſarcinaſſe, hunc puta, cum eo, qui huius paginae in fine legitur. Item p. 267. κατὰ δ' αὖ σφοδρότητα αἱ ἀποστροφαὶ δηλονότι καὶ οἱ ἔλεγχοι ποιοῖεν ἂν τὴν ἀκμήν. οἷον· πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν etc.

246. 21.

246. 21. *κατὰ τῶν ἐκ ἐναντιωθέντων*] addidi particulam infitiantem. quamquam non miror, eam a vulgata multisque codicum abeſſe. Nam e vulgata quoque ſententia exſiſtit, tametſi minus bona, tolerabilis tamen, praeſertim ſi *ὅμως* omittatur, quod codices nonnulli omittunt, aut ſi ſic diſtinguatur, vt eſt in Bauarico diſtinctum. *λυπήσας ὅμως· ἦν ἂν.* vnde ſuſpicor, quibusdam in libris *ὅμως* fuiſſe exaratum, quod ſine *ἐκ* eſſe nequit, in aliis *ὅλως*, quo admiſſo, facile *ἐκ* abeſſe poteſt. Qui codices *ὅλως*, *prorſus, omnino*, darent, hi videntur ſic interpunxiſſe *λυπήσας ὅλως, ἦν ἄν.* vnde haec exit ſententia. Si Philippus, ſemel victor factus, graecorum prorſus neminem poſthac laeſiſſet, iuſta fuiſſet eos reprehendendi cauſa, qui ei aduerſati eſſent, eumque armis infeſtis infectati, virum tam bonum, tam iuris aequi pacisque amantem, cuius facinora ſuperiora omnia ſoli gloriae atque principatus ſtudio deberentur. Sed facile paret, hanc ſententiam, a qua *ἐκ* abeſt, multum cedere alteri, quae *ἐκ* habet; et hanc poſteriorem ita cum oratoris mente conuenire, vt illa prior abhorret. Quanto planior haec eſt ſententia. Etiamſi Philippus poſtmodum paci iuſtitiaeque ſeruiſſet, tamen culpa ideo non vacarent, qui ambitioni et cupiditati eius haud obſtitiſſent.

247. 1. Sopater ad Hermogen. p. 310. *τέταρτον* [ſcil. *ἐγχείρημα*, argumentum ad fortitudinem bellicam adhortandi] *ἀφ' ὧν οἱ πολέμιοι ὑπέμειναν, καὶ ἃ θαυμάζεσι, καὶ δι' ἃ πολλοὺς πόνους ὑφίσανται, ὑπὲρ τούτων καὶ ἡμᾶς ἀγωνίζεσθαι συμφέρει. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· τί ἔδει με τῇ πόλει συμβουλεύειν κινδύνων περισάντων; καὶ τοῦτο κατασκευάζων, ἐκ τοῦ Φιλίππου τὰς ἀφορμὰς ἔλαβεν, εἰπών· ἐώρων δὲ τὸν Φίλιππον* [v. verſu 9.]

2. *ὃς συνήδειν ἐκ παντὸς μὲν τοῦ χρόνου*] reuocaui *μὲν* ad *συνήδειν*.

247. 3.

247. 3. ἀφ' ἧς] a qua die coepi in hunc ſuggeſtum aſcendere. ἐφ' ἧς, quod Taylor praefert, hanc ſubiiceret notionem. qua die in ſuggeſtum aſcendi, ad quem nunquam deinceps redii.

8. ἑλλήνων, οἱ τὰ ὑπὲρ] duo vocabula οἱ τὰ, vna cum commate, ſuſtuli.

10. πρὸς ὃν ἡμῖν] praetuli πρὸς ὃν ἦν ὑμῖν.

11. locus celeberrimus et citationibus contritus. κλεῖν h. l. vſurpaſſe Demoſthenem, non κλεῖδα, admonet Herodianus poſt Phrynichum Pauwii p. 204. et poſt Moerin Pierſoni p. 467. Plutarch. Moral. p. 739. 12.

12. ὅ τι βελτίστη] interpoſui ἂν.

14. τῷ λοιπῷ] id eſt ἐν τῷ λ. aut μετὰ τοῦ λοιποῦ σώματος. in corpore, quod reliquum ſibi eſſet ab illorum membrorum iactura.

20. εἰς νοῦν] interpoſui τὸν. τοῦτο redit ad τὸ ἄρχειν ἑλλήνων.

24. ἐθέλοντας] dedi barytone ἐθελοντὰς, a nominatiuo ἐθελοντής.

27. δικαίως] opponit hoc v. ἀδικῶν.

pen. malim καὶ τοῦτ' ἐποιεῖτε. et hoc faciebatis vos quidem.

248. 3. bis citat h. l. Alexander Rhetor, ſemel p. 44. in capite περὶ παραλείψεως, de ficta vel ſimulata omiſſione. tum p. 72. in cap. de aſyndeto.

5. citat h. l. Harpocr. v. Πεπάρηθος.

7. εἰς ἔχθραν] Philippi puta, quod nomen aegre videtur poſſe omitti.

8. τυτθοὶ] hos, ciues Athenienſes, plebem.

10. πᾶν addidi.

12. Hermogenes p. 184. ταῦτα μὲν ἂν καλὰ ἐστὶν· ἀλλ' ἅτ' τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος, καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν ἀττικήν. εἶτα ἐπιφέρει νόμματα. καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμόν.

Πορθμὸν· εἶτα διαδέχεται κῶλον πάλιν· καὶ καθίσας ἐν μὲν Ὠρεῷ Φιλισίδην τύραννον. εἶτα κόμμα πάλιν· ἐν δ' Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον· ἢ κῶλον ἐπῳδῷ ἴσον· καὶ καθόλου τὸ πνεῦμα τούτοις συνέχεται. Idem p. 206. ἀπορήσειε δ' ἄν τις ἐκ τούτων εἰκότως, ποῖόν ἐστι — τὸ· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος — καὶ ὅσα τοιαῦτα, πότερον ἀκμαστικά, ἢ λαμπρά ἐστιν, ἢ τὸ συναμφότερον. ὃ καὶ μᾶλλον. Denique p. 309. περιβολὴ δὲ μᾶλλον γενήσεται, ἢ γοργότης. οἷον· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν — Alexander Rhetor p. 28. συναθροισμός ἐστι συναγωγὴ τῶν πεπραγμένων, ἢ πραχθῆναι δυναμένων, εἰς ἓν κεφάλαιον. ὡς φησι Δημοσθένης· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν — ad ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἢ ἔ; Scholiaſtes Hermogenis p. 404. ἐνταῦθα γένος μὲν ἡ ἀδικία, εἴδη δὲ ταύτης, ἡ παρασπόνδησις καὶ λύσις τῆς εἰρήνης. καὶ ὅλον μὲν ἡ Εὔβοια, μέρη δὲ ὁ Ὠρεὸς, ὁ πορθμὸς. καὶ ἄόριστον μὲν αἱ ἑλληνίδες πόλεις, ὡρισμένον δὲ Βυζάντιον, Ὠρεὸς, Ἐρετρία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα περιβλητικὰ ἑαυτῷ, οἱ δύο μερισμοὶ, καὶ ἡ διὰ μακρῶν ἀπόδοσις.

248. 13. citat h. l. Harpocr. v. Επιτείχισμα.

18. πόλεις ἑλληνίδας, τινὰς μὲν ἀναιρῶν, εἰς τινὰς δὲ τὲς Φ.] in locum primi τινὰς ſuffeci ἂς, in ſecundi autem τὰς.

24. ζώντων ἀθηναίων καὶ ὄντων] tametſi non ſolum in viuis adhuc ſuperſint Athenienſes, ſed etiam adhuc ii ſint, qui ſunt. poteſt quis adhuc viuere, qui tamen tibi ſuccurrere, aut ſuas ipſius iniurias vlciſci nequeat, ſeu quod procul abeſt, ſeu quod nexus vinculis, aliisue neceſſitatibus conſtrictus et impeditus eſt.

25. Ariſtides de D. C. p. 196. βαρύτης γίνεται ἔτως, ὅταν ἢ κατηγορεῖν τις προάγηται αὐτὸς ἑαυτῷ, ἢ τῶν οἰκείων τινὸς, ἢ φίλων. (βαρὺ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἂν εἴη, ἐξὸν ἐπαινεῖν·) ἢ ὅλως τούτων, ὑπὲρ ὧν λέγει, ἢ πρὸς οὓς λέγει. ὡς Δημοσθένης· περιείργασμαι μὲν ἐγὼ, —

248. 26.

248. 26. *περὶ τῶν τοιούτων εἰπών*] praetuli *περὶ τούτων*.

pen. *τούτων τινὰ κωλυτήν*] mediam vocem ſuſtuli.

249. 1. *προσήκει*] praetuli *προσῆκε*.

4. *ταῦτα*] ſcil. *τὰ ἡμέτερα κτήματα, καὶ δίκαια, καὶ καυχήματα*. haec noſtra bona, copias, poſſeſſiones, iura, decora. Vt Demoſthenes v. *ταῦτα* cunctas opes, totam remp. vniuerſum imperium Athenienſium, ita Tullius quoque vocabulo *haec* rem omnem Romanam complectitur.

Ibid. *διετέλουν* addidi.

6. *αὐτὰ ψηφίσματα*] interpoſui articulum.

12. citat h. l. Harpocr. v. *σύγκλητος ἐκκλησία*.

13. *κύριος* ſine controuerſia rectum, et immerita cenſura coniecturisque ſuperuacaneis vexatur. Apud Iſaeum Xenocles Cyprius p. 38. 7. et p. 54. 29. Cleonymus Cretenſis commemorantur, qui procul dubio ciues Athenienſes, Athenis nati et educati, et ciues erant, quo quis optimo iure, ſed ideo ſic vulgo dicti, quod alter in Cypro, alter in Creta, plurimum aetatis egiſſent.

17. *εἰς Ἑλλήσποντον*] non cum *ἀποσταλέντα* copulanda ſunt, ſed cum *τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν*. naues bellicas, cum Leodamante miſſas, quo naues onerarias, frumenta vehentes, tuto e Ponto per Helleſpontum in mare Aegeum deducerent. Claſſi Athenienſium frumentariae, quae quotannis in Pontum mitti ſolebat, periculi ſumma erat in traiectu per Propontidem et Helleſpontum, h. e. praeter Thraciam et Macedoniam. Non in Helleſponto erant emporia frumentaria, ſed in Ponto et ad paludem Maeotidem.

20. *ὅπως ἡ βελὴ συναχθῶσι*] ſi nullus alius hic ſubeſſet ſcrupulus, momentum non dubitaſſem *συναχθῇ* ſufficere, non quo neſciam, cum ſingularibus ſubſtantiuorum, multitudinem ſignificantibus, et licere,

cere, et ſolere plurales verborum componi. verum deeſt aliquid. leg. nempe ſic videtur ὅπως ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος συναχθῶσι. prytanes in curiam cogebant ſenatores, ſtrategi autem plebem in Pnycen, aut in theatrum, in concionem. Cur alias ſtrategi hic loci commemorarentur. et a quo legendi erant legati? a ſenatu, an a plebe? a plebe vtique. ergo plebs quoque concienda erat. v. p. 250. 10. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν [acta in concione, quibus ipſi interfuiſſent, ad ſenatum, qui in curia remanſiſſet, retulerunt] τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ δήμῳ [populo, non ſenatui] πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον. viſum fuiſſe populo, vt legati ad Philippum mittendi deligerentur [a ſenatu puta, auctoritate ipſi a populo delegata.]

249. 21. οἱ] praetuli οἵτινες.

22. τὸν ναύαρχον] interpoſui τε.

24. ὅτι] id eſt ἐρῶσιν, ὅτι — certiores faciant Philippum, populum Ath. nil eſſe incuſaturum, ſi errore haec ſint admiſſa. v. Krebſii V. C. Decreta Flauiana Romanorum pro Iudaeis.

26. idem eſt atque ſi plene ſic dixiſſet. εἰ δὲ Ἀμύντας ταῦτα πεποίηκε τὸν Λεωδάμαντα λαβὼν πλημμελῆντά τι etc. ἐρῶσι τῷ Φιλίππῳ, ὅτι ἐπισκεψ. —

250. 1. καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν] plana haec et ſana ſunt, modo teneatur, apta eſſe ex ἔδοξε τῷ δήμῳ, viſum fuit plebi, λέγειν, vt aut ipſa, aut ex ipſius delegatione ſenatus, legatis profecturis inter alia mandata etiam hoc mandaret, καὶ τοῦτο γράψαι, vt legati, quemadmodum aliis de rebus, ita inprimis de hac quoque S. P. Q. A. per literas e Macedonia certiorem facerent.

5. Ἀριστοφῶν — εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν] ſcil. alter erat Azanienſis, alter Colyttenſis. v. ad vſ. 18.

250. 7.

250. 7. multa cum sint, quae vocabuli ψήφισμα h. l. tueantur auctoritatem, non immorabor iis proferendis, neque enim hoc nunc ago, vt Taylori lapsus notem, (erunt post me non pauci, qui inuidiam huius operae haud reformident, et cum cernant eos, tum reprehendant) aut, vbi fecero, velut pudibundus, tribus verbis, obiter, viri nomen celans, faciam: hoc vnum attingam, βέλευμα nunquam eo sensu in curia attica fuisse vsurpatum, quem sensum Taylor ipsi affingit, scil. vt sit decretum senatus, factum secundum rogatam concionem plebis eiusque collecta suffragia, ad exsequendum id, quod populus voluisset atque iussisset.

9. Νικοκλέης] praetuli Νεοκλέης.

10. βελῆς γνώμῃ] id est σὺν τῇ γνώμῃ τῆς βουλῆς. cum venia et pace senatus, assentiente et volente senatu.

12. ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἑλέσθαι] id est ἔδοξε τῷ δήμῳ, ἐπιτρέπειν τῇ βελῇ τὸ πρέσβεις ἑλέσθαι, καὶ τὸ δόναι αὐτοῖς ἐντολάς.

14. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλ. ψηφίσματα] scil. ἀνενηνεγμένα. sed quorsum addi legatis illa volunt plebiscita, si in illis neque ipsi legati nuncupati erant, neque mandata ad Philippum referenda continebantur. quapropter etiam vices literarum credentialium gerere non poterant. Hunc nodum non resoluo.

17. πρυτανείᾳ] id est ἐπράχθη ταῦτα ἐν τῇ πρυτανείᾳ.

18. Ἀριστοφῶν κολυττεὺς πρόεδρος εἶπεν] non videtur his bene inter se conuenire. In tribu Hippothoontide, non Colyttus est, sed Azania. Error ergo est in Κολυττεύς, quod cum Ἀζανιεύς est mutandum nam profecto prohedro tribus alicuius non licebat e demo esse, ab illa tribu prorsus alieno.

250. 18.

250. 18. poſt εἶπεν addit Aug. 1. ψήφισμα pro titulo. recte vero, ni fallor. deſignatur illud ψήφισμα, quo populus ſenatui de ſe poteſtatem delegabat, ſeu facultatem dabat, legatos ad Philippum mittendos deligendi mandatisque neceſſariis inſtruendi.

251. 4. malim φαίνεσθε μεγάλῃ εὐηθείᾳ συνέχεσθαι. aut ἐνέχεσθαι.

5. εἶτ' οἴεσθε] correxi εἰ οἴεσθε. quanquam maluiſſem mihi licere edere εἴ γ' οἴεσθε. Particulam μὲν in fine verſus addidi. reſpondet huic μὲν inſequens δὲ verſu 8.

8. poſt βοηθήσοντα δὲ aegre fero ἔργῳ abeſſe, conueniens praemiſſo πρόφασιν μὲν.

15. φιλοτιμούμενον] correxi φιλοτιμουμένων.

16. συντεταύχθαι] praetuli συντετελέσθαι e Bauarico. poteram quoque συντελεῖσθαι e Felicianea praeferre. E vulgata lectione συντεταύχθαι colligo, in vetuſtorum librorum quibusdam exaratum fuiſſe συντετεῦχθαι. a verbo συντεύχειν. condere, conſtruere, commachinari. Similitudo, quae in Mſtis graecis inter α et ευ eſt, creberrimos errores huiusmodi peperit.

Ibid. ἢ τοῖς] id eſt ἢ τὸ τοῖς Σηλ. βοηθῆσαι, ſubaudi ἑαυτὸς, aut ὑμᾶς.

17. καὶ ὑπολαμβάνουσιν] cohaerens et pari ſecum filo decurrens oratio poſtulabat ὑπολαμβανόντων. quare ſuſpicor, γὰρ deeſſe. καὶ γὰρ ὑπολ. etenim autumant

20. πρὸς ὑμᾶς] correxi πρὸς ἡμᾶς. ad me, Philippum, meosque amicos, et portus etc. erant enim ab Amynta in Macedoniam deducta.

252. 19. malim ταῦτά θ' ὑπάρχειν.

22. ἐξετάζειν πανταχῇ, ὐδεὶς ἀγνοεῖ] malim ſic exarari atque interpungi ἐξετάζειν, τῶν πανταχῇ ὐδεὶς ἀγνοεῖ hominum, quotquot vsquam terrarum ſunt, nemo ignorat.

252. 24. Hermogenes p. 256. σχῆμα σφοδρὸν τὸ κατὰ ἀποστροφήν. οἷον· παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ προξένεις αὐτῶν. item p. 306. vbi quaerit, litne ἀποστροφὴ methodus, an ſchema. quodcunque eſt, ait, τῶν ποιούντων ἐστὶ καὶ αὐτὴ γοργὸν τὸν λόγον, καὶ μάλιστα, εἰ συνεχῶς γένοιτο. ἡ γὰρ μεταβασις, ἡ νῦν μὲν ἐπὶ τὸς δικαστὰς, νῦν δ' ἐπὶ τὸν ἀντίδικον, ἢ ὀντινοῦν, κινεῖ πως καὶ γοργὸν ποιεῖ τὸν λόγον. Ob vocabulum προξενεῖν citat h. l. Thomas M.

pen. idem eſt, ac ſi dixiſſet ὃ τοίνυν τούτων [τῶν τοῖς τυράννοις πεπραγματευμένων] ἐπράχθη ὠδέν. eorum omnium nihil confiebat, ὃ διὰ σὲ, non quo tu obſtitiſſes, ἀλλὰ δι' ἐμὲ, ſed quod ego obſtiti, περὶ ὃ σὺ βλασφημῶν λέγεις, ὅτι —

253. 1. ἀλλ' ὃ σύ γε] ſcil. σιωπᾷς λαβών, βοᾷς δ' ἀναλώσας. quomodo tu me ais facere.

3. περὶ τὸ βῆμα, quod codex vnus, neque is optimae notae, ad τήμερον addit, dubium eſt, oratoris, an ſcholiaſtae ſit. Cuiuscunque eſt, voluit is, qui ſcripſit, ita dare. τήμερον, περιϋλακτοῦντα τὸ βῆμα. quae ſint verba Demoſthene vtique non indigna futura. niſi hi iudices te, infamia notatum, hodie cogant, [id eſt cogant a iam nunc impoſterum] omittere quaeſtum, quem adhuc factitaſti, ſcil. ſuggeſtum oratorium circumlatrandi.

4. ἐπὶ τούτοις] quod ego Clitarchi et Philiſtidae fraudes eluſiſſem, irritas feciſſem. v. verſu 19.

7. τοῦτο procul dubio ad praeconium hoc, de quo nunc certatur, Cteſiphonteum referendum. Quia iam antea ſemel, auctore Ariſtonico facto, populus coronam auream mihi decretam in theatro per praeconem promulgandam curauit, ex eo fit, vt haec Cteſiphontea auctoritas mihi praeconium alterum, cum altera corona, pepererit.

254. 2.

254. 2. Marcellinus ad Hermog. p. 316. κράτιστον μὲν ἦν καὶ τὸ, δόξαν τινὰ χρῆσιν ἀποδεικνῦναι περιποιεῖν τόδε τὸ πρᾶγμα πραχθὲν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο δυνάμεθα, ἐπ' ἐκεῖνο τρεπτέον, ὅτι ἀλλ' ὠδ' αἰσχύνην περιποιήσει τῇ πόλει. δριμυτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη μέθοδος, ἣ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο. ἀναγνὰς γὰρ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸ γραφὲν αὐτῷ κατὰ τὰς ἔμπροσθεν χρόνους περὶ τοῦ στεφάνου ψήφισμα, ἐπειδὴ φανερῶς οὐκ εἶχεν ἀποδεῖξαι, ὅτι καὶ δόξαν τινὰ τῇ πόλει περιεποίησεν, ἐπὶ τὸ ἕτερον μετῆλθεν. τὶς ἂν ὑμῶν οἶδεν γέλωτα ἢ χλευασμὸν διὰ τοῦτο συμβάντα τῇ πόλει.

9. 10. licet vocabulum χρόνος, hic bis iteratum, si volumus, gemino modo accipere, vt nempe versu 9. mensuram spatiorum designet, quae humana aetas, per dies, menses, annos procedens emetitur. versu 10. autem fortunarum vicissitudines, secundarum aduersarumque.

20. ὁρῶν δὲ] sententia postulat ὁρῶν γὰρ. nam interceptio erat alter modus vrbem Athen. velut appositio quodam ad latus castello compescendi et in officio continendi.

26. χαρακώματα] praetuli χαράκωμα. versu proximo tolle foedum vitium typographicum, quod in nostram editionem me inscio et inuito irrepsit. Lege βαλόμενος, loco vitiosi βυλόμ.

255. 3. ἀπαλλοτριωθῆναι] scil. τῆς ὑμετέρας τε καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἑλλήνων πολιτείας καὶ κοινωνίας. praetuli hanc lectionem vulgari ἀλλοτριωθῆναι.

7. δὲς] praetuli διδὲς (in praesenti).

8. οὐκ ἐκ λόγου] praetuli οὐκέτ' ἐκ λόγου, vt sono minus insuaue. etiam ὑμᾶς addidi.

18. ἐκ τούτων] secundum, post, vel ob haec ingentia vestra de ipsis merita.

19. decretum hoc Byzantiorum a tot viris doctis, tanta cum diligentia tractatum est, vt spicilegium exi-

guum mihi relinquerent; Valeſius, Van Dalen, vir doctus Britannus, qui ſub ſiglis T. R. latere voluit in Miſcellaneis Amſtelodam. Vol. II. a p. 354. ad 357. Doruillius, et Taylorus. nam Doruillii nomen, non Burmanni, litera B. indicatur in illis Miſcellaneis. Burmannus ſenior additamenta ſua litera A. diſtinxit. Praeterea ſuccurrebant quoque codices mſti Demoſth. vt ſatis facile eſſet, maculas, quae in Lutetiana ſunt multae foedaeque, eluere.

20. ἐντεαλίαι] correxi ἐν τᾷ ἀλίᾳ in concione. ἀλία eſt congregatio multitudinis, multitudo congregata, et locus atque tempus congregationis. Multa ſunt, quae ab ἀλὴς confertus, denſus, deriuantur. ἄλις, ἀλίζειν, et alia talia. Error ſcribarum ſic natus eſt. In illis vetuſtioribus libris, qui literis exarati erant vncialibus dictis, omnia verba inter ſe continue ſcripta erant, vt peritia et vſu multo ei opus eſſet, qui legere vellet. deinde literam iota, quum additur ad indicandum datiuum, quam nos hodie in libris noſtris non adſcribimus, ſed ſubſcribimus puncto aſſimulatam, ad latus illi adſcribebant; qui mos vsque ad ſecula recentiora perdurauit. In codice Demoſthenis Auguſtano primo, illo bono, ſemper ι erat adſcriptum, vt τωῖ ἀνθρώπωι. pro quo nos hodie ſcribimus τῷ ἀνθρώπῳ. Datiuum ergo doricum expreſſuri ſcribebant ταῖ pro τᾷ Tria ergo illa vocabula ἐν τᾷ ἀλίᾳ *in concione* ſcribebant ſic ENTAIAΛIAI. iam qui neſcirent, quid hoc vocabuli eſſet, opinabantur, TAI etiam poſſe ſcribi TE. quia αι et ε penes librarios graecos prorſus promiſcue habentur. Scribebant ergo ἐντεαλία. Sic nata eſt lectio vulgata. Quae Doribus ἀλία erat, ea erat Athenienſibus ἡ ἡλιαία, non a ſale, ſed ab ἀλεῖσθαι, ἀλίζεσθαι *coeundo*, ſic dicta. ἐν τᾷ ἀλίᾳ correxit etiam h. l. Scipio Maffeus in Muſaeo Veronenſi p. CCCXXXI. Citat h. l. Harpocration v. Ἱερομνήμονες.

255. 21.

255. 21. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν] posteaquam a senatu veniam hac de re cum populo agendi accepisset. ῥήτραν h. l. est τὴν ἐξουσίαν τοῦ εἰπεῖν. non male interpretatur scholiastes Meermannianus hoc vocabulum per γνώμην ἐνδόσιμον *sententiam concessuam.*

23. καὶ τοῖς συμμάχοις] subaudi αὐτῶν.

26. Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος] restitui dorismum.

256. 3. ἄμε] praetuli ἄμμε.

5. δεδόχθω] praetuli δεδόχθαι. qui infinitiuus aptus erit ex ἔλεξεν initio decreti. Damaget, in concione auctor factus est, δεδόχθαι, vt iuuaret populum Byz. decernere.

7. ἐκ τᾶς γᾶς καὶ οἰκείαν] correxi ἔγκτασιν γᾶς καὶ οἰκιᾶν. ius emendi et possidendi villas et agros domosque in vrbe ipsorum, Byzantio puta.

8. πόθ' ὅλον] correxi ex mente Valesii et Doruillii πόθοδον, quod dorice idem est, atque πρόσοδον.

Ibid. περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερὰ] correxi ad mentem Vasii, item T. K. Britanni, πράτοις [quod dorice idem est atque πρώτοις] μετὰ τὰ ἱερά. post facta sacra, vel auspicia, in senatu, aut in concione, primis liceto ante omnes alios populos Athenienſibus ad senatum accedere, aut cum populo agere.

10. πᾶσων πρὸς τὰν λειτουργίαν] facile erat difficultatem loci mollire πρὸς omittendo, quod sunt codices, qui omittant. sed videbatur aliquid abstrusius et exquisitus in illo πρὲς τὰν latere, quod meditationem intendens tandem visus sum mihi inuenisse. Non inuidiosum solummodo ipsis Athenienſibus, neque inciuile factum senatus Byzantini erga ciues suos, sed etiam plane noxium, et illicitum, omnique pacto negatum, Athenienses, vt Byzantium habitatum commigrent, hac conditione proposita illicere, vt liberi sint ab omni contributione, quo ab onere reliquorum Byzantinorum nullus esset exemtus. Necesse ergo est, nouos Byzantii ciues, Athenis oriundos, non ab omni genere

contributionum ciuilium, ſed ab vno certo quodam ſolummodo releuatos fuiſſe; nempe a liturgiis, ſeu functionibus, vel praeſtationibus imperatis, h. e. non ordinariis, encycliis, ritu vetuſto et patrio dudum ſancitis, quae nulli non dudum eſſent notae, ſed extraordinariis, quarum ſi neceſſitates inciderent, per quaeſtorem accenſumue cuique de eo ſignificandum itentidem eſſet. Erant ergo λειτουργίαι geminae. aliae τακταί, ratae ſtatae, quarum veniam leges ciuium nulli, quocunque pacto, facerent. Alia προσακταί, aut προσακτοι. quae, extra ordinem pro re nata indicerentur.

256. 12. Βοσπορίχῳ] in obſcuritate rei et diſſenſu codicum reliqui nomen hoc, quale inueneram.

13. ὑπὸ τῷ δάμῳ] detraxi illa duo puncta ſubſcripta. Sunt enim, non datiui, ſed genitiui dorici, pro ὑπὸ τοῦ δήμου.

14. conſpicitur quidem hodie δωρεὰς in Bauarico, ſed eraſa vetuſta primigenia lectione, cuius cum nihil praeter tres primas literas ſuperſit, non conſtat, quis olim fuerit exitus vocabuli. inepta illa et flagitioſa manus, quae allinendis calamo perquam pingui et atramento diluto, et ductibus inſcitis et inamoenis, Moſchopuli abſurdis ſcholiis codicem hunc pulcherrimum inquinauit, vltimas tres literas εὰς adſcripſit. Ego de meo iudicio θεωρίας ſuffeci. praeterea quoque, vt nomine S. P. Q. Byzantinorum legati ſacri, θεωροὶ dicti, mittantur ad ludos ſacros, qui —

Ibid. ἔν τε ἑλλαδί] correxi eodem modo, eademque de cauſa, quo et qua paulo ante ἐντεαλίᾳ corrigebam, ſcil. ἐν τᾷ ἑλλάδι.

16. τῷ στεφάνῳ, ᾧ συστεφάνωται] correxi de meo ſenſu τὼς στεφάνως, ὥς ἐστεφάνωται. id eſt τὸς στεφάνους, ὅς ἐστεφ. nam iſti ſunt accuſatiui dorici. coronas, quibus populus Athenienſis coronatus eſt.

23. citat h. l. Harpocr. v. ἀλωπεκόννησος.

256. 26.

256. 26. ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν γέγονε] correxi de meo ſenſu, ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε. [quamquam adhuc rectius foret ὅτι τῶν πάντων cum articulo.] quod Cherrhoneſitis bonum, bonorum omnium ſummum, conſciuiſſet, vel peperiſſet, libertatem puta. E lectione quorundam codicum, πράττειν αἴτιος γέγονεν, effeci παραίτιος γέγονεν. Haec eſt formula titularis, ſeu in eiusmodi titulis et decretis vſitata. Ne longe eamus, inſpice modo inſcriptionem Agrigentinam, e Gruteri Corpore a Taylori Apparatus criticí volumine primo p. 227. iteratam. vbi haec leguntur: Δημήτριον πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρεσχῆσθαι τῷ δήμῳ [id eſt ἡμετέρῳ] δήμῳ καὶ μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιος γεγόνειν [id eſt γεγονέναι.] item p. aliam e Gruteri p. CCCC. repetitam ὑπάρχων τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράγμασι καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν παραίτιος ἀγαθῶν πολλάκις γεγένηται. et infinitum numerum ſimilium locorum aliunde comportet, ſi quem ea opera delectet.

pen. ἐκ τῆς Φιλίππου] ſcil. χειρὸς, quod vocabulum ſolet omitti. δουλείας et τυραννίδος etiam conuenirent. verum haec ad ſubaudiendum non ſolent omitti.

257. 2. ἐλλείψει εὐχαρίστων καὶ ποιῶν, ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν] cum de δήμῳ τῶν χερρονησιτῶν nulla mentio praeceſſerit, neceſſe foret, hos ſingulares numeros omnes pluralibus mutare, id quod Lambinus quoque iam auſus eſt, ſi haec verba de Cherrhoneſitis eſſent accipienda. Quod nego. redeunt ad δῆμον τῶν Ἀθηναίων. idemque eſt, ac ſi ſic dixiſſet, et certa quoque fiducia freti ſunt incolae Cherrhoneſi, fore, vt populus impoſterum quoque mentem hanc erga ſe ſeruet, memor honoris ſibi oblati, neque finem vnquam faciat,

ciat, quoad poſſit, de Cherroneſitis bene merendi. Recte igitur habent h. l. numeri ſingulares.

257. 3. ἐν praepoſitionem addidi.

15. malim τὰς ἀδικοῦντας ἀδικουμένους. vos non prodidiſſe hoſti veſtro, a quo laederemini, quamuis a vobis iniurias accepiſſent.

17. τιμὴν addidi.

pen. χρήσασθαι malim abeſſe.

258. 4. citat h. l. Hermogenes p. 173. 174. et paene toto illo capite ſuper eo diſputat, cur ἁπλώσει maluerit orator, quam προγυμνώσει vti, et de arte, qua hanc ſimplificationem occultauerit, et de ordine narrationis, et de immiſtione enthymematum, quae ibi legat, ſi quem iſta iuuabunt.

17. locum hunc citat Stobaeus p. 90. 5.

19. celeber locus communis, vſurpatus Hermogeni p. 240. pen. et Ariſtidi de D. C. p. 168. cuius haec ſunt verba. καὶ τὰ τοιαῦτα σεμνότητος μετέχει, ὅταν περὶ βίου καὶ θανάτου διεξέρχῃ. οἷον· πέρας μὲν γὰρ —

20. citat h. l. Harpocrat. v. οἰκίσκος.

23. rurſus citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένους, et Hermog. p. 243. cuius haec ſunt verba. αἱ μὲν γὰρ μετρίως ἔχουσαι [τροπικαὶ λέξεις καὶ διωγκωμέναι] ποιοῦσι τὸν λόγον σεμνόν. οἷον· τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, ἀντὶ τοῦ τὰ ἀγαθὰ ἐλπίζοντας.

25. λακεδαιμονίους cohaeret cum ἀνελεῖν verſu penultimo. et conſtructio haec eſt. οἱ διεκωλύσατε Θηβαίους, ἐπιχειροῦντας ἀνελεῖν τοὺς λακεδαιμονίους. interceſſiſtis Thebanis, funditus exterminare Lacedaemonios conantibus.

pen. citat h. l. Harpocrat. v. Λεῦκτρα.

259. 2. πεποιηκότων] ſubaudi ὑμᾶς. quamquam vtique planius erat hoc addi. quibus pro hominibus, quam

quam infesta et quam nefanda in vosmet ausis, caput sitis obiecturi periculis.

259. 10. locum h. citat Harpocrat. v. Θεμίσων.

12. ἐθελόντων, τριηραρχῶν] praetuli ἐθελοντῶν τριηράρχων. (ab ἐθελοντής. et sublato commate.)

18. ἐν οἷς ἐπιστεύθητε] quo tempore, aut quamdiu in potestate vestra erant oppida corporaque Euboeensium, fidei tutelaeque vestrae credita.

20. ναυμαχίας, ἐξόδους, πεζὰς στρατείας] tria ergo sunt, sed scire velim, quam diuersa. qui differunt αἱ ἔξοδοι egressus a praeliis naualibus, et a terrestribus expeditionibus? procul dubio male in vulgatis interpunctum est. distinxi sic. ναυμαχίας, bella maritima, ἐξόδους πεζὰς, expeditiones terrestres, denique, vt omnia vno verbo complectar, στρατείας, militias, siue illas antiquas, siue has recentissimas.

26. συμβολῆς] correxi συμβουλῆς. ipsius reipublicae nostrae salus in deliberationem cum veniret.

260. 1. citat h. l. Plutarchus in Moral. p. 542. 3.

3. ἂν addidi.

9. citat h. l. et artificium eius rhetoricum more suo demonstrat Hermogenes p. 276. 277. Marcellinus ad Hermog. p. 343. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος [τῆς συγκρίσεως, res inter se comparandi] ἀπὸ τῶν νυρωσάντων [scil. τὸν νόμον] ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς οἱ πρόγονοι ἔθεντο — καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐτέθη. ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει εὑρίσκομεν· [p. 644. 24.] λογιζόμενοί τε, ὅτι μητέρα Ὀρέστης ἀπέκτονώς, θεῶν δικαστῶν τυχὼν, ἀποφυγγάνει. καὶ πάλιν [p. 260. 9.] ὁρῶν γὰρ ἐγὼ τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον. Horum inter se nexum ego equidem non intelligo.

17. ναυτικὰς addidi. constabat quidem satis per se, quod genus apparatuum hic designaretur. non ideo tamen contemnendum visum fuit additamentum codicis Bauarici.

260. 18. *εἰς* addidi. reus factus, in hoc quidem certamine, vel pro hoc cert. *παρανόμων*, seu latae legis vetustis legibus repugnantis. Quo enim sciretur, cuius generis esset obiectum crimen, super quo iudicandum esset, adscribi ad formulam accusationis necesse erat, quo titulo reus citaretur, num *φόνου*, an *ἀσεβείας*, an *παρανόμων* etc. Actor in hac causa fuit Patrocles. v. p. 261. 18.

21. citat h. l. Harpocr. v. *ἡγεμὼν συμμορίας*.

23. 24. *θεῖναί με τὸν νόμον* et *καταβαλόντα με ἐᾷν*] vtrumque *με* omisi. contra versu 25. *ἐγὼ* addidi.

261. 1. *τῷ ἐμῷ νόμῳ*] subaudi *τῷ λέγοντος*, vel *τῷ κελεύοντος*. secundum meam vero legem, quae lex praecipit, vnumquemque pro modo facultatum contribuere.

2. *καὶ δυοῖν*] scil. *τριήρεων*. vel duarum. ad duas haud raro triremes. *ie wohl gar zween Schiffe zu beschicken, nicht nur ein gantzes.*

4. *τριηράρχους ἐπωνόμαζον*] praetuli *τρ. ἔτ' ὠνόμαζον*, non iam le trierarchos, vt olim fecerant, appellitabant, sed contributores. citat h. l. Harpocrat. v. *συντελεῖς*.

6. *ἃν ἐδίδοσαν*] Markland *ἄν* intergerit, quod ferri possit, si certum sit, significare *non dedissent*. sed *διδόναι* saepenumero nihilo plus significat, quam *offerre*. nihil ergo causae est, cur *ἄν* hic intrudatur. qua in particula Marklandus cornicum oculos configere voluisse videtur. *quantas aeris summas non obtulerunt.* Si sic accipias, *ἄν* locum non habebit.

16. *καθ' ὁ*] correxi *καθ' ὃν*. et in *τριηραρχῶν* mutaui accentum. potest vtique illud probari, vt a nominatiuo singulari *τριηράρχης*, primae declinationis, ductum; verumtamen quia *τριήραρχος*, e secunda declinatione, Demosthenis multo est vsitatius, ideo conforma-

formaui accentuationem genitiui pluralis huic modulo ſecundae declin. et ſcripſi τριηράρχων. penacute.

261. 19. τὸ μέρος] interpoſui quidem πέμπτον, vt ſatis munitum auctoritatibus librorum, incluſi tamen idem vncis, ad indicandum, a libris excuſis plerisque id abeſſe, et abeſſe ſalua ſententia poſſe. nam τὸ μέρος ſic nude poſitum tantundem valet, atque τὸ ταυτὸν μέρος. Doruillius quoque ad Chariton. p. 488. πέμπτον pro ſcholio proſcribit.

pen. χρώμενον] praetuli χρωμένοις.

262. 2. Sententia haec eſt. Triremi cuique inſtruendae atque ſuſtentandae in vnam aeſtiuam expeditionem maritimam decem talenta imputantur. Cui ergo decem talenta in bonis ſunt, ſic cenſo in tabulis publicis, illi ſua nauis inſtruenda et ſuſtentanda ſoli eſt. Viginti talenta ſi cui ſunt, ei par triremium curandum eſt. Triginta ſi cui ſunt, ei obtingunt tres triremes. Sed vltra tres non proceditur, tametſi quis quinquaginta centumue talenta poſſideat. Ergo aio, inquit auctor legis, trierarchos ad hunc modum deligi. Verum eſt alius minus locuples. hic cum alio, aliisue copuletur, vt contribuant, ad eum modum, vt primi et ſecundi, aut primi cum ſecundo tertioque bona ſummam decem talentorum conficiant. Hi bini, terniue ſingulas triremes habento ſibi curandas. Ad αἱρεῖσθαι, vti ad καλεῖσθαι, ſubauditur δεῖ, vel κελεύω.

7. ἔσω] ſcil. ἡ λειτουργία.

10. ὑμῖν] praetuli ὑμῶν. parti veſtrum egentiori. flagitioſum enim fuiſſet, neque ferendum, et iudices profecto cuncti conſurrexiſſent, atque in os oratoris inſpuiſſent, ſi iudices ſuos omnes pauperes, vel mendicos, appellaſſet. id quod in vulgata facit.

Ibid. τοῦ] id eſt χάριν τοῦ, ὑπὲρ τοῦ, ἕνεκα τοῦ. illas particulas eleganter omitti ſolere ante infinitiuos, vel

vel tirones norunt. quanquam, vt verum fatear, ſi ὑπὲρ τοῦ h. l. reperirem, multo minore cum offenſione eum ſim lecturus.

262. 11. ποιεῖν ἐθέλειν οἱ πλέοσιοι] ſecundam vocem ſuſtuli.

14. πεῖραν] periculum, documentum, ſubaudi τοῦτο. huius rei, quod ego nempe legem hanc e re veſtra publica tuliſſem. ἔργῳ idem eſt atque ἐν ἔργοις, διὰ τῶν ἔργων. πάντα idem eſt atque παρὰ πάντα. non κατὰ πάντα. quod κατὰ ſchedae Scrimgeri importune hic ingerunt.

17. 18. citat hos locos Harpocr. v. μανυχία et ἀποστολεῖς.

19. καταλειφθεῖσα] praetuli καταληφθεῖσα. deprehenſa ab hoſtibus [quoniam celeritate pari reliquam claſſem aſſequi non potuit] periit. diu cum dubitaſſem, ea relinquerem, an ἡ ei ſufficerem, delegi tandem poſterius, (quamquam difficile in permagna momentorum paritate decernere, vtram in partem propendeas) hac potiſſimum de cauſa, quod, ni memoria fallit, non καταλείπεσθαι, ſed ἀπολ. aut ὑπολ. vſurpatur de naue retromanente.

22. τὸ λειτουργεῖν] correxi τῷ λ. id eſt ἐν τῷ λ. aut διὰ τὸ λ.

vlt. locum hunc citat Harpocr. v. βάσκανος.

263. 8. συμφερόντων] adde tacita cogitatione, quorum ego mercedem a nemine referebam, ſed illa opera gratuita defungebar.

10. τἀλλ' ἄριστά τε ἔπραττον] particulae τε aliam, γε puta, ſuffeci.

18. παρ' ἑκάστῳ] praetuli παρ' ἑκάστου. penes quemcunque ſepoſitam veluti atque reſeruatam iacere conſcientiam eius a me geſtarum in rep. rerum, haud minus certam et vſibus futuris paratam, atque penes me iacet. quemque illas perinde noſſe, atque me.

263. 22.

263. 22. συνεῖναι] correxi συνιέναι. tum αὐτῶν addidi.

pen. Hermogenes hunc locum p. 430. citans, omiſſo ἐπαγγειλάμενος, dat ἐπέδωκα. amplector hoc ἐπέδωκα, aut ἐπιδέδωκα. nam eſt in hac re proprium, cum quis ſponte ſua ſe offert ad contributionem gratuitam reip. faciendam, hoc non διδόναι, ſed ἐπιδιδόναι dicitur. verum ἐπαγγειλάμενος nullo pacto patiar eripi. *ſponte mea pollicitus.*

264. 1. Sententia ſubiicit, vt potius ſic legatur. (ἀκούεις, Αἰσχίνη) ἐδὲ σοὶ, ἐδὲ ἄλλῳ ἐδενὶ — audis, Aeſchine, harum rerum rationes neque tibi debeo, neque alii cuiquam, quicunque is eſt, etiamſi vnus de numero IX. Archontum ſit.

2. Syrianus ad Hermogen. p. 211. ὁ Δημοσθένης ἀπορῶν νόμῳ, πρὸς τὰς εὐλόγους μεταβαίνει, καὶ φησὶ· τὶς γὰρ νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μέσος, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πάλιν. [p. 267. 5.] τὸ λαβεῖν ἐν τοῖς διδόμενα ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν, τὸ χάριν τούτων ἀποδόναι παρανόμων γράφῃ; Idem Syrianus p. 212. ad illa Hermogenis p. 74. 22. verba ἡ γνώμη etc. καὶ ἅμα τῷ ῥητῷ καὶ τὴν διάνοιαν ἐξετάσει τὸ νομοθέτου. ἐὰν δὲ μὴ συμβάλληται ἡμῖν τὸ ῥητὸν [wenn uns der Buchſtabe des Geſetzes nicht beyſtimt] σιωπήσαντες τὸ ῥητὸν, ταῖς διανοίαις χρησόμεθα. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ περὶ στεφάνου. νόμου γὰρ ὄντος, τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, καὶ ἑτέρου νόμου, μὴ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανοῦσθαι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἀλλ' ἐν τῇ πνυκὶ, ὁ μὲν Αἰσχίνης καὶ τὸ ῥητὸν καὶ τὴν γνώμην [intentionem, *die Abſicht der Worte*] καὶ τὴν διάνοιαν [ſignificationem verborum, *die Bedeutung der Worte*] ἐξήτασεν. ἵνα, φησὶ, μὴ ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενος, τούτου χάριν ἐκώλυσεν ἐν τῷ θεάτρῳ, φησὶν, ὁ νομοθέτης τὴν ἀναίρεσιν. ὁ μέντοι Δημοσθένης τὴν γνώμην ἔθηκε, λέγων, ὅτι τὸν αὐτὸν ζῆλον

ἔχει

ἔχει ὁ στεφανούμενος, ὅπως ἂν ἀναρρηθῇ, τῶν δὲ τῶν στεφανούντων συμφέροντος ἕνεκα ἐν τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα. περὶ δὲ τοῦ μὴ στεφανοῦσθαι τὸν ὑπεύθυνον, ὁ μὲν Αἰσχίνης τὸ ῥητὸν προσήνεγκεν, ὁ δὲ Δημοσθένης τὸ μὲν ῥητὸν ἐσιώπησε παντελῶς, τῇ δὲ τοῦ ῥητοῦ διανοίᾳ κέχρηται, φάσκων, [p. 263. 25.] ἃ περὶ ὧν ἐπέδωκα, ὑπεύθυνος εἰμὶ, ἀλλὰ περὶ ὧν ἦρξα καὶ πεπολίτευμαι, πάντα τὸν βίον. περὶ δὲ ὧν ἐπέδωκα, οὐδὲ μίαν. Locum hunc Marcellinus, multo ille, mea quidem ſententia, elegantior atque literatior Hermogenis interpres, quam reliqui eſſe videntur, copioſius atque dilucidius p. 213. tota, et parte magna p. 214. quae neceſſe vt cuique legere volenti ipſi permittam.

264. 7. ἔδωκεν] praetuli δέδωκεν in perfecto.

10. ἐπὶ θεωρικῷ] interpoſui τῷ.

11. ἐπήνεσεν] huc pertinet totum caput XIV. libelli Maximi Sophiſtae de inſolubilibus obiectionibus, (apud Fabric. T. IX. Bibl. Graecae p. 582. cuius capitis initium hic referre ſatis habebo. ὄνομα δὲ ἀντ' ὀνόματος μεταθεὶς, τὴν ἄλυτον μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκεν. ὁ δυνάμενος γὰρ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ, ὅτι οὐχ ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν, ὅπερ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην ὁ νόμος ἀπαγορεύει — ὀνόματος μεταθέσει τὴν μέθοδον παρέσχετο, ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν, ἐπήνεσεν εἰπών. οἱ δὲ νόμοι οὐ κωλύουσιν ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι. reliqua ipſe quisque legito, qui volet, l. c.

16. εὐθυνῶν] malim εὐθυντῶν, a nominat εὐθυντής.

19. ὁδί] Cteſipho puta.

20. Marcellinus ad Hermog. p. 213. cfin. πῶς ἔν, καίπερ ἐξετάζοντες τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου τὸ τοιοῦτο διαφευξόμεθα; [vt nempe videamur verbisque legis mentique repugnare.] ὅταν αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν [correctionem] ἔθει παραδεδομένην δείξωμεν, καὶ ἐκ οἰκοθεν,

θεν, ἀδ' ἀπ' ἰδίας κρίσεως, ἀλλ' ἀπὸ παραδείγματος αὐτὴν εἰσάγωμεν. ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἐδειξεν ἡμῖν τὴν τοιαύτην μέθοδον ὁ Δημοσθένης. μετὰ γὰρ τὸ ἐξετάσαι τὴν γνώμην [sententiam legis correxit, aut interpretatus est] πρὸς τὸ ἑαυτῷ χρήσιμον, φεύγων τὴν αἰτίαν ταύτην, [quasi legis sententiam ad rem suam deprauaret, atque detorqueret] ἐκ τῶν παραδειγμάτων εἰσήνεγκεν. [scil. τὴν ἐξέτασιν, interpretationem, vel correctionem legis] ὅτι δὲ ὅτως ταῦτα ὁ μόνον ἐν τοῖς νόμοις — καὶ ὁ μόνον ἐκ τοῦ ἔθους καὶ παραδείγματος συνέζησεν, ἀλλὰ καὶ ἐνθυμήματος, εἰπών· σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τοῦτό γε. Conf. Sopatr. p. 304.

464. 21. ἤθεσιν] malim ἐθεσιν. quod, praeter Marcellinum et Sopatrum, res ipsa iubet.

24. ὅτι] vide et mirare diuersitatem, quae est in sensibus humanis. ὅτι Aldinae cum ὅτε sui codicis mutatum ibat Obsopoeus. ὅτε hoc cum dedisset Morellus, successor eius Lambinus ὅτι, id quod reduxi.

25. καὶ πάλιν Χαρίδημος] scil. τὰς ἀσπίδας ἐπέδωκε. nam sic versu 24. leg. est, in compolito.

Ibid. ἐστεφανῶτο] praetuli ἐστεφανῶντο in plurali. nam Diotimus et Charidemus designantur. v. p. 265. circa finem decreti, quo his duobus vna, coronae aureae decernuntur, ob praeclarum meritum vna partum.

265. 1. ὑφέξειν] correxi ὑφέξει in indicatiuo.

3. τούτοις] Nausicli, Charidemo, Diotimo. nam decretum, in honorem Neoptolemi conscriptum, hic non comparet.

11. Φιάλωνος] correxi Φίλωνος. deinde malim legi τῷ ἐπὶ τὴν διοίκησιν κεχ. Strategi nuper delecti, sed ad curam aerarii, non militum. duo enim erant στρατηγοὶ Athenis, ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, Strategus castrensis, cuius paulo ante facta fuit mentio, et ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. praetor oeconomicus, seu aerarii.

265. 13.

265. 13. ἔδωκε] ſcil. τὸν μισθὸν. quod vocabulum latet in v. μισθοδοτῆσαι.

14. aptus eſt hic infinitiuus ἀναγορεῦσαι, a v. δοκεῖ verſu 7.

16. ἕτερον addidi.

17. Callias auctor factus eſt ſententiae, fretus auctoritate Prytanum, ipſi confirmantium, ſenatus hanc eſſe voluntatem.

20. Fluuius Salamina, oppidum Cypri, praeterfluens, hic deſignatur. conf. Diodor. Sic. T. II. p. 114. 39. Pugna haec diuerſa eſt ab alia pugna, eodem nomine a Noſtro appellata, hac ipſa in oratione pro corona, p. 300. 16. diligenterque ſunt ambae diſcernendae. hic dicta in Cypro accidit, ibi, in Boeotia, circa Cephiſſum. qua de re ſuo loco ſubtilius dicetur.

266. 5. ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινέσαι] ſuſtuli copulam.

8. Hermogenes p. 140. πολλάκις καὶ χωρὶς προτάσεως καὶ ἀντιπροτάσεως εὑρίσκομεν [ſcil. τὴν ὑποφορὰν καὶ τὴν λύσιν] παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. οἷον· ἀλλ' ἀδίκως, φησὶν, ἤρξα. ἡ ὑποφορὰ χωρὶς προτάσεως. εἶτα παρὼν, ὅτε με εἰσῆγον οἱ λογισαὶ, διὰ τί ὃ κατηγόρεις; ἡ λύσις χωρὶς προτάσεως.

9. citat h. l. Harpocr. v. λογιστής. In Pariſina ſic vulgatum eſt. οἱ λογισαὶ· διὰ τί ὃ κατηγόρεις; omiſi διὰ τί. quia rotundius, et fortius, atque atticiſmo conuenientius videbatur εἶτα — ὃ κατηγόρεις. et nihilominus tamen non accuſabas, tametſi coram adeſſes et intereſſes actis. διὰ τὶ videtur ſcholium eſſe a neſcio quo particulae εἶτα ſuperſcriptum.

13. τούτοις] ſubaudi ἐξελεγχόμενος. quas enim partes proconſulti, hoc eſt auctoritatis ſenatus, non accuſaſti, per eas ipſas conſtabit, te in reliquis partibus, quas vellicaſti et carpſiſti, Sycophantam, quadruplatorem egiſſe.

266. 23. *τοῖς θεωρικοῖς*] vtrius generis eſt, maſculini, an neutrius? Maſculini ſi eſt, non video, qui alii poſſint eſſe *οἱ θεωρικοὶ*, quam praefecti pecuniae et diſciplinae ſcenicae, illius colligendae atque diſpenſandae, huius tuendae. nam hi *θεωρικοὶ*, ſi qui fuerunt, iidem fuerunt cum *τοῖς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ καταξαθεῖσι*, quorum, cum aliis, hae quoque fuiſſe partes videntur, vt aliorum populorum legatos, ad ludos ſuos ſpectandum miſſos, *θεωρὸς* dictos hoſpitiis et lautiis exciperent. Sin autem *θεωρικοῖς* h. l. generis neutrius eſt, quod magis veroſimile eſt, ſententia haec eſt. ad vniuerſam pecuniae ſcenicae ſummam, ex vniuerſis tribubus redactam, adieci centum minas gratuitas.

267. 3. citat h. l. Hermogenes p. 364. fine in exemplis *τῶν περινενοημένως* acute, ſolerter, ſubtiliter dictorum, et alio hinc citato loco ſubiicit. *πάνυ γὰρ περινενοημένως διόλου τῷ λόγῳ κέχρηται*. Minucianus p. 144. ait, h. l. a *ταῦτ' ἐστὶν* ad *παρανόμων γράφῃ* a quibusdam ad enthymemata referri, ſed dubitans iis accedere. item Apſines p. 703. circa fin. rurſus citat Hermogenes p. 294. *ταῖς μέντοι καθ' ὅλον κῶλον παρισώσεσι καὶ πάνυ χρῆται ὁ Δημοσθένης. τὰ γὰρ τοιαῦτα τοῦ κάλλους ἐκ ἀπηλλαγμένα, τὸ γοργὸν ἐδὲν ἧττον ἔχει, καὶ ἀληθές. οἷον· τὸ λαβεῖν ἐν τοῖς διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ. τρισὶ γὰρ κώλοις, καὶ δι' ὅλων ἴσοις, κομμάτιον ἓν ἐπήγαγε, τὸ παρανόμων γράφῃ. καὶ πεποίηκε κάλλος δαιμόνιον ὁμοῦ τῷ γοργῷ καὶ σφοδρῷ κατὰ τὴν ἀποστροφήν*. citat item Thomas M. v. *παρανόμων*.

9. *εἰ* de meo addidi. vulgo ſic vſurpatus *παμπόνηρος* modis omnibus nequam ecqualis erit, ſi non talis erit. *wie ſoll er denn ſonſt ausſehen, wenn er nicht ſo ausſieht, der Erzſchelm?*

267. 10. citat h. l. Maximus Sophiſta de inſolubilibus cap. 15. p. 583.

15. ὅποι] correxi ὅπῃ.

24. ἑκάστης] ſcil. τῶν στεφανούντων, ſiue τῶν στεφανωμένων. nam perinde eſt. ſiue coronant aliqui, ſiue coronantur, eos operam dare oportere, vt coronantes, qua e tribu ſunt, vna cum coronando, ea quoque in tribu coronationem hanc renuntient, ſeu promulgent.

268. 1. citant h. l. Alexander de figuris p. 38. et Hermogenes p. 255. pro στεφανώσηται dedi ψηφίσηται, ſcil. στεφανῦν. videtur in quibusdam codd. vtrumque fuiſſe στεφανῦν ψηφίσηται. Ad ἀναγορευέτω ſubaudi ἡ βουλὴ, aut ὁ δῆμος. nam vt ὁ κῆρυξ etiam hic ſubaudiatur, vt alias ad ἀναγνώσεται ὑμῖν ſubauditur ὁ γραμματεὺς, haud conuenit.

4. λαβεῖν τιμωρίαν] haec duo vocabula addidi. bene vidit Simon Fabricius, ſed ille potius Wolfius fuit, qui obſeruatiunculas collationi codicis Auguſtani a Wolfio proditae interſperſit, ab illa acceſſiuncula tamen orationem haud integrari. quare ſuppletum iuit σπουδάζων. mihi videtur potius, poſt ἀδικήματος ἀδενὸς addendum eſſe ὃ χρῆ, vel ὃ χρῆν. Inuidentiae certamen in forum inducens, non vllius criminis, cuius repetere poenas ius et fas eſt. Illa dictio φθόνου δίκην hoc vult dicere; cauſam in forum inducis, in qua certamen eſt inuidentiae cum ſimplicitate et probitate, quo certamine decidendum eſt, probitas et innocentia vincat inuidentiam, an ei ſuccumbat.

7. σὺ addidi.

11. λόγῳ] ſubaudi μόνῳ. aut quaſi ſolis verbis, non autem factis, noſcitentur viri ciuiles. ſunt h. l. accuſatiui abſoluti.

13. citat h. l. Scholiaſtes ad Ariſtophanis Equit. verſum 544. Sextus Empiricus p. 229. 6.

268. 14.

268. 14. aut poſt τῦτο, aut poſt ἀθηναῖοι, deeſt ὥροπεῖτε, aut ſimile quid.

18. prout cuique naturalis indoles obtigit, ſeu lenis, mitis, ſedata, ſeu atrox, vehemens, cita, impetuoſa, ſaeua, ita probra ſunt, quae aduerſario ingerit, ſiue molliora, remiſſiora, minus acria, minus virulenta, ſiue intolerabilem in modum intemperantia, acerba, cruenta.

19. συμβαίνοι] correxi συμβαίνει.

20. ἡμῶν addidi.

21. εἰς ταῦτα ἀπὸ τῶν ἰδίων, κακῶς τὰ ἀπόῤῥητα λ.] correxi et diſtinxi ſic, εἰς ταῦτα, vt, poſteaquam ad illa tribunalia vos, o iudices, contraxiſſemus, (curaſſemus vos coire, in cauſſa fuiſſemus, vt coiretis, ad ſedendum et iudicandum in cauſis noſtris, tum ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπ. λ. ἀλλ. vobis coram, nos litigantes alternis probra nobismet mutuo ingereremus infanda, ſumta e domeſticis cuiusque malis, publice propalantes occulta cuiusque dedecora, quae inprimis clam manere vellet.

269. 1. ὑπὲρ τύτων] pro his ciuibus Athenienſibus, hoc iudicium circumſtantibus, quo iura eorum ſalua tuereris.

2. ἠδίκεν] ſcil. αὐτὸς. ſi qua in re eos, hanc coronam, laeſiſſem.

4. τῷ χρόνῳ tollendum videtur, vt ſcholium vocabuli τῇ προθεσμίᾳ. Sententia haec eſt. vexas me eiusmodi cauſam forenſem mihi ciens, cuius omni prorſus ex parte ſum inſons; verum exiſtimatio, dignitas, fama reip. ab ea in diſcrimen venit. quia quaeritur, rectene factum in eo ſit, quod ciuitas me iuſſerit coronandum. qua quaeſtione diſcuſſa ſi pateſcit, indignum eo honore me fuiſſe, vna ciuitas ipſa quoque in pudorem datur, et coarguitur iudicium praecipitaſſe, et indignos praeferre. Eſt ergo haec cauſa eius-

modi, vt me prorſus non tangat, ciuitas autem effugere nequeat, quominus exiſtimationem de me vel ſuper me actorum, vtramuis in partem plus minusue participet, apud alios benignius, et rurſus apud alios iniquius iudicantes. Ergo inimicus es ciuitatis; magis, quam meus.

269. 9. ἐμοὶ] correxi ἐμὸς. ſed velim εἶναι quoque adeſſe, ſine quo oratio manca eſt. ἐμὸς δ' εἶναι ποιῶ.

10. δέδεικται] hic procul dubio deeſt πρὸς ἐμὲ ἔσα. planum iam cum factum ſit omnibus, ſententiam huius cauſae veram et iuſtam a parte mea ſtare, h. e. poſteaquam docui, iudices, ſi veritati atque iuſtitiae, ſuaeque religioni ſeruire velint, non aliter, quam ſecundum me, dare ſententiam poſſe.

11. δεῖ δέ με] non poteſt hoc δὲ neque omitti, neque cum καὶ commutari, ob praemiſſum verſu 10. μέν, cui reſpondet. ſed protaſis finit in iſtis verſu 14. εἰπεῖν περὶ αὐτῶ. et tum incipit apodoſis καὶ δὴ βέλομαι δεῖξαι. nam ſic mihi legendum videtur. quia me decet dedecorum eius vel ipſa ſola capitalia, quae ſine nequeam, dicere: fraude mea praeterire ſilentio age ergo, decreui docere, vel propterea propoſui mihi nunc docere, qui cum ipſe eſſet, et e quibus natus — ſic nodus reſolutus eſt, quem nexuit Hermogenes pag. 348. et paene tota 349. et tota eius diſputatio concidit, aientis Demoſthenem ab impetu iracundiae abreptum, in aeſtu debacchationis, coeptam orationis telam detexere oblitum eſſe. Locus Hermogenis hic eſt: ἔστι δὲ παρὰ τὰς προειρημένας ἑτέρα τις μέθοδος ἐνδιαθέτω λόγω, καὶ μάλιστα τῶ δοκοῦντος συν ὀργῆ προιέναι, τὸ μηδὲ τὰς ἀκολουθίας σώζειν τῶν τῶ λόγω σχημάτων, ἀλλ' οἷον ἐξίστασθαι δοκεῖν ὑπὸ τῶ πάθους. οἷον ἔστι καὶ τὸ· ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἅ. δ. — ὠδαμῶ γὰρ ἀποδέδεικται τῷ σχήματι τὸ ἀκόλουθον,

ϑον, ἀλλ' ἐπιπολὺ τὸ οἷον ἀκρόχολον. [lege, aut ἐπὶ πολὺ, aut ἐπὶ πολὺ διατείνει, aut ἐπιπολάζει.] Idem p. 245. verba δεῖ δέ με, ὡς ἔοικεν, etc. ob hoc ὡς ἔοικεν ad orationis genus ἐνδοιαστικὸν retulit.

269. 13. ψευδῶν] quae ſcil. de me criminatus eſt.

14. καὶ δεῖξαι] dixi modo hoc de loco ſententiam meam.

15. λόγους] ſcil. ἐμοὺς. meaeque orationes, quas ille traducit, quales ſint, quam ſanctae, quam pudicae, quam honeſtae.

17. εἰ γὰρ Αἰακὸς] ſententia eſt, nam ſi homo frugi, vir bonus et honeſtus foret Aeſchines, quem ſe ſimulat eſſe, ſimilem Aeaco alicui, aut Minoi, tum a te certe non profecta eſſent tam immania probra, quae in me coniecisti. Ergo non es ille ſanctus et ſeuerus, qui eſſe vis, ſed impurus rabula, qui cum ſis, mirum non eſt te tam impudenter probra iactare.

19. citat h. l. Harpocr. v. σπερμολόγος. Hermogenes p. 255. ſchol. Ariſtoph. ad Nub. 259. Phoebammon p. 100. vbi tropicae dictionis exempla haec demoſthenica proponit. ὑποσκελίζειν ἀντὶ τοῦ ἀνατρέπειν, καὶ τὸ σπερμολόγος, ἀντὶ τοῦ εὐτελὴς, καὶ τὸ εὐπροσώπους λόγους, ἀντὶ τοῦ πιθανούς. Etymolog. M. p. 240. 21. dictionem περίτριμμα ἀγορᾶς ridicule interpretatur.

21. πορίσασθαι] de ſuo expromſiſſe. ſuſpicabar aliquando ποιήσασθαι. Koenius in praef. ad Georg. Corinth. de dialectis demonſtratum dedit, multo ſaepiſſime in mſtis graecis ρ et ι inter ſe permutari, vnde errores nati ſint quamplurimi. et η atque ι promiſcue item ab imperitis librariis haberi, notiſſimum eſt. ſed rem in medio relinquo.

25. locum hunc imitatus eſt Iulianus p. 235. 40. vbi v. Wyttenbachii epiſtolam criticam ad Dau. Ruhnkenium p. 21.

269. vlt. locum hunc citat Stobaeus p. 189. 17. ſed nonnulla mutans et propoſito ſuo accommodans. Sed deeſt editioni Trincauelli.

270. 1. τοιοῦτον ὀδὲν] qualia nempe Aeſchines de ſe praedicauit ipſe ore ſuo. ſed etiam ſi alius quisquam talia de ipſo diceret, offenderetur et erubeſceret ob impudentiam adulatoris in os ſe laudantis.

4. ὅταν λέγωσιν] ſcil. ἑαυτὸς εὐπαιδεύτους καὶ σωφρονεῖν εἶναι.

Ibid. τοιούτοις εἶναι] ſcil. οἵους ἑαυτὸς λέγουσιν.

5. Syrianus ad Hermog. p. 43. τὰ πρὸς σύσασιν ἐρῶμεν, τὰ βλάπτοντα σιωπῶντες. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκε. Γέλωνα μὲν τὸν πρὸς μητρὸς αὐτοῦ πάππον, ὡς φυγάδα, καὶ πρὸς τοῦ δήμου θανάτῳ καταγνωσθέντα, διὰ τὴν προδοσίαν Νυμφαίου τοῦ ἐν Πόντῳ, καὶ τὴν μητέρα, ὡς σκυθίδα τὸ γένος, ἃ δὴ πάντα Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος παρέθηκε, σιωπήσας ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀνατροφὴν ὡς χρησὴν ἔσαν ἐχώρησεν. ἐν μέντοι τοῖς κατ' Αἰσχίνου [in ea parte orationis pro corona, quae pars peculiariter Aeſchinem inſectatur] πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπὶ τοὺς προγόνους [ſubaudi αὐτοῦ] ἐχώρησεν, ὡς ἀδόξους. Φάσκων· ἐκ ἀπορῶν δ', ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν etc. — εἰ δέ τι χρηστὸν ἐκ τῆς ἀγωγῆς εἶχε, καὶ τῆς περὶ λόγους ἀσκήσεως, παραλέλοιπεν.

7. Marcellinus ad Hermog. p. 141. ὥσπερ δὲ ἐγκωμιάζομεν ἀπὸ γένους, οὕτω καὶ διαβάλλομεν. [ſic Aldina, ſed Fabricius, Hamburgenſis, ibi adſcripſit διαβάλλεμεν. nam Fabricii olim fuit exemplum, quo vtor, et poſtmodum in poteſtatem Erneſtii noſtri peruenit, cuius indulgentia mihi vſuram eius conceſſit.] ὡς Δημοσθένης· πότερα, ὡς ὁ πατήρ σου Τρόμης ἐδούλευσε παρ' Ἐλπίᾳ — κατασκευάζων, ὅτι εἰκὸς τὸν ἐκ τοιούτων γεγονότα προδοῦναι καὶ ἀπὸ ἀγωγῆς [educatione puerili] διέβαλε. τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. Vere ſi nomen patri

patri Aeſchini fuit Τρόμης, non per tau, ſed per delta id melius exaretur, quia a δέδρομα et δρόμος repetendum eſt, non a τρέμειν. a currendo, non a tremendo, vel trepidando.

270. 8. citat h. l. Harpocr. v. Θησεῖον.

9. ξύλον eſt collare ligneum, in medio perforatum, in quod ſerui nequam puniendi ceruices immittebant, vt ne manus ori admouerent. citat h. l. Hermogenes p. 317. μεθημερινοὶ γάμοι ſunt coitus, qui de die fiunt. qui ſunt inprimis flagitioſi. nam qui pudoris ſui non omnem prorſus curam abiecerunt, hi ſpurcitiem ſuam noctis tenebris occultare conantur, non radiis ſolis exponunt. v. Geſneri Theſ. L. L. v. *Nonaria*. χρῆσθαι μεθημερινοῖς γάμοις eſt de die in fornice proſtare. v. ad h. l. Weſſeling ad Petiti legas atticas p. 575. et Pierſon. ad Moerin. p. 229.

11. citat h. l. Hermog. p. 265.

12. ἀλλὰ πάντες] malim γὰρ interponi. nam ipſe ſeſe obiurgat, quod res tam in vulgum notas proferat. Dubitat orator ſecum, quae dedecora Aeſchinis, et quae primo loco enumeret. Haeccine? at nota ſunt omnibus. Num iſta —? Ego vero, ita me dii ament —

18, προειρῆσθαι λόγους] hic videtur λέγειν deeſſe.

19. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν] id eſt οὐκ ἦν εἷς τις τῶν τυχόντων. non enim eſt Aeſchines de genere hominum triuiali, vulgari, ſed vnus illorum inuentu rarorum hominum, quos populus per praeconem publice deuouet, h. e. parricida et proditor patriae, eoque dignus, cuius in mores et curſum vniuerſae vitae inquiratur. Hermogenes p. 438. τούτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ἔνθεν δηλοῦται, ὅτι κωμῳδεῖν ἐπίσαται. τῇ μὲν παρῳδίᾳ ὅτως· τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν ὅτω περὶ τοῦ Αἰσχίνου λέγων· οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, ἀλλ'

ἦν, ἀλλ' οἷς ἡ πόλις καταρᾶται. τῇ δ' ἐναντιώσει τῶν εἰκόνων ἔτως· αὐτοτράγικος πίθηκος. ἀρβαῖος Οἰνόμαος.

270. 20. Hermogenes p. 352. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπανόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ἂν καὶ πρώην. Alexander Rhetor p. 94. capite περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως, ἣν καὶ ὑπαλλαγήν τινες καλοῦσιν. τοῦτο τὸ σχῆμα γίνεται καὶ αὐτὸ κατά τινας· ἢ γὰρ ἐπιτιμήσαντες τῇ πρώτῃ λέξει ἑτέραν ἐλάβομεν. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ἂν καὶ πρώην. item Phoebammon p. 132. Ariſtides de D. C. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ἐπικαταψεύδεσθαι. οἷον ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, ἐν οἷς λέγει τὸν Αἰσχίνην ὀψὲ ἀθηναῖον γεγενημένον· ὀψὲ γάρ ποτε — Ego vero aut non intelligo vim vocabuli ὀψὲ, aut non perſpicio acumen dictionis. ſero factus eſt Athenienſis, et rhetor. me miſerum, qui ſero dicam! debebam dicere heri, et nuper admodum. Qui haec inter ſe concinunt? Intelligerem, ſi dixiſſet dudum ante, olim, multis annis ante. Nequaquam. Nuper admodum,

22. melior vtique foret ordo, planiorque dictio, ſi ſic legeretur. καὶ τὸν μὲν πατέρα δύο συλλαβὰς προσθεὶς ἀντὶ Τρόμητος. nam vt nunc iacent verba, colligas ex iis, Aeſchinem ad nomen patrisque duas ſyllabas appoſuiſſe, ad matrisque totidem, quod ſecus eſt. Matris nomini nihil filius addidit, ſed prorſus id cum alio honeſtiore commutauit. Et neſcio profecto, an orator ſic dederit.

25. citat Harpocrat. v. ἔμπυσα.

pen. poſt ἄλλοθεν videtur inſerendum eſſe, quod olim ſuſpicor in libris in hac regione lectum eſſe, ſed critici exterminarunt, Hermogene teſte, cuius haec ſunt verba: ἐκεῖνα μέντοι, διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντες ὑπεξείλοντο, ἴσως ὀρθῶς ποιοῦντες. λέγω, τὸ κυάμους ἐφθὸς βοῶσα, καὶ [forte copula haec tollenda eſt] κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. καὶ τὰ ἑξῆς. fabas

bas coctas proclamans circitabat per totam vrbem tota aestate. id est vociferans se circumferre ollas plenas fabis coctis; si quem iuuet emere, vt is veniat atque sumat.

271. 2. καὶ addidi.

5. Φανερῶς ἀπεδείχθη] praetuli καθαρῶς ἐπεδείχθη.

15. ἄγνοιαν ἐν ᾧ δέοντι] insciti am, ignorantiam nostram, aut, si sic reddere mauis, errorem, lapsum, in loco vel tempore non oportuno factum. potest enim aliquis aliquid ignorare, ἐν δέοντι, vel errare, labi, cum expedit nobis nos id ignorare, aut cum scientes dissimulamus et conniuemus, aut cum error noster nobis fortuito casu sit salutaris.

19. τότε] praetuli τοτὲ.

25. προείλεσθε] iussu et decreto vestro delegistis hunc senatum eique rem vestro nomine deputastis. quasi dixisset εἵλεσθε αὐτὴν πρὸ ὑμῶν αὐτῶν, fidem sapientiamque eius vestromet iudicio praetulistis. προαιρεῖσθαί τινα πρός τινα est deligere, creare, nuncupare, delegare ad honorem quendam, aut functionem quandam. Est ergo h. l. deputastis eam huic negotio cum plena potestate.

pen. Ὑπερίδην δὲ λέγειν προσέταξεν] possit accusatiuus ferri. praestat tamen datiuus, quem praetuli. orationis Hyperideae in hac causa Deliaca fragmenta duo vel tria supersunt adhuc conseruata a Scholiastis Hermogenis.

272. 4. ὑπὲρ ἁπάντων] scil. τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἐκ τῆς Ἀρείας πάγου. Ex vniuerso senatu Areopagitico delecti hi quatuor pro se pro suisque collegis reliquis omnibus haec testati sunt.

11. τότε μέλλοντος λέγειν, ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ βουλὴ] cur non breuius et simplicius τοῦτον μέλλοντα λέγειν ἀπήλασεν ἡ βουλὴ dixit? ratio reddi nulla potest,

niſi forte numeri gratia, aut fortuito. nam vtraque dicendi ratio eſt probata.

272. 12. προδότην εἶναι καὶ κακόνουν ὑμῖν] Sopater ad Hermog. p. 166. ἀλλ' ὃ πάντως ὁ τοιοῦτος [reprobatus et excluſus ab eiusmodi functione] καὶ προδότης. οὐ γὰρ ἀντιστρέφει. [conuerti propoſitio nequit. omnis proditor reprobatur. ergo reprobatus omnis proditor eſt.] ὃ μὴν πᾶς ὁ ἀπελαυνόμενος διὰ προδοσίαν [ſcil. ἐστὶν ἀπελαυνόμενος.] ἐστὶ γὰρ καὶ δι' ἄλλην αἰτίαν ἀπελαύνεσθαι.

13. Hermogenes, p. 233. καὶ αἱ συμπληρώσεις ταῖς ἐννοίαις καὶ ταῖς μεθόδοις εὐκρινῆ ποιοῦσι τὸν λόγον, τὰ μὲν ἀναπαύσασαι τὰ παρελθόντα, τῶν δὲ ῥηθησομένων πάντως ἔχουσαι παρασκευάς τινας, ἀφ' ὧν εἰς ἀρχὴν ὁ λόγος ἀνάγεται. οἷον· ἐν μὲν τοίνυν πολίτευμα τοῦτο τοιοῦτον τῷ νεανίᾳ τούτῳ· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεσθε. εἶτα ἀρχὴν ἔλαβεν ὁ λόγος. οἷον· ὅτε γὰρ Πύθωνα etc.

24. ὁμολογεῖν] ſcil. Philippum ius violaſſe, iniuriarum dandarum auctor et princeps factus ſit.

273. 16. recte vidit Marklandus, neque dubitari de eo poteſt, ἔτι τούτων δεινότερα δεῖξαι legi oportere. nam ſine comparatiuo tali, δεινότερα, aut αἰσχίω, aut ſimili, non habes quo ἔτι τούτων referas. verum etiam pro ὧν leg. videtur δι' ὧν.

21. περὶ addidi, neque cauſa ſat graui, neque auctore idoneo.

Ibid. Phoebammon p. 100. ad h. l. reſpicit, verbum ὑποσκελίζειν commemorans in numero tropicorum, pro ἀνατρέπειν.

24. ἀνταλλαττόμενοι] praetuli ἀντικαταλλ.

274. 4. ἐκέτι κἂν ἐν ἀμφισβητησίμῳ] ſuſtuli κἂν. cui ſi locus ſit dandus, mutandum ſit cum καὶ, et hoc καὶ ante ἐκέτι collocandum. vt ſit ἄνθρωπος, καὶ ἐκέτ' ἐν ἀμφ.

274. 6.

274. 6. ὅ τι μὲν πώποτ' ἔπραξεν] dedi de meo ὅ τι μὲν ἐν τῷ τότ' ἔπρ. ſcil. χρόνῳ.

7. Ἰαμβειογράφος] praetuli ἰαμβειοφάγος. quam terminationem φάγος addunt vocabulis, ſignificare volentes eum, qui rem aſſidue tractat, eaque exſatiari nequit. Hermogenes pag. 350. λέξις δὲ πᾶσα μὲν ἡ τραχεῖα καὶ σφοδρὰ καὶ πεποιημένη, διάθεσιν ἔχει τὴν μετ' ὀργῆς καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπιφοραῖς, ἐν αἷς καὶ αἱ μὴ συνήθεις, αὐτόθεν δὲ πεποιημέναι καιρὸν ἔχουσιν, ὥσπερ τὸ ἰαμβειογράφος, καὶ τὸ γραμματοκύφων, καὶ πᾶσαι αἱ τοιαῦται καιρὸν ἔσχον, αὐτόθεν δόξασαι ἀπό τινας διαθέσεως λέγεσθαι. item p. 256. Scholiaſtes Hermogen. γραμματοκύφων οἱονεὶ νοταρίους. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τῇ δήμῳ. τὸ δὲ ἰαμβιοφάγος ἀντὶ τῆ ὑβριστὴς. ἰαμβίζειν γὰρ τὸ σκώπτειν ἐστίν.

9. ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι] praetuli ἐν τῷ ἐ. ὕ.

10. δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον] ſubaudi ποιεῖν.

14. foret vtique dictio planior, ſi ſic dixiſſet. ἄρα ἦν, ὥσπερ ὐδὲν ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαί τι ὑμᾶς ἔδει καλὸν καὶ συμφέρον, ἅτω καὶ πάλιν ὐδὲν ἔλεγεν, ἀλλ' ἐσιώπησεν, ἡνίκα ἔδει ἐργάσασθαί τι κακὸν καὶ ἀσύμφορον ὑμᾶς. Num, quemadmodum ſententiae nullius ſcriptae auctor factus eſt, tum, cum honeſtam rem atque ſalutarem eſſetis ſuſcepturi; ita rurſus quoque tacuit, cum agitarentur turpiaet damnoſa? Et haec fuit vtique ſententia oratoris. verum nimium eius ſtudium breuitatis atque concinnitatis implicuit et in contrarium plane inuertit orationem.

24. Ariſtides de D. C. p. 246. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν τὸς θεὸς — Hermogenes p. 319. ἔτι ἀφελές τε καὶ ἠθικὸν κατ' ἔννοιαν, καὶ τὸ δι' ὅρκων πιστοῦσθαι ὁτιοῦν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν πραγμάτων. οἷον· καλῶ δὲ τὸς θεὸς — item p. 345.

275. 14.

275. 14. ὃς] praetuli ὃ καὶ. nam non bellum Amphiſſenſe graecos peſſumdedit, ſed hoc, quod graeci Philippum in concilium Amphictyonicum admiſerunt, eique belli ſacri ſummum imperium permiſerunt.

15. πράγματα addidi, et verſu 17. γεγενημένος.

19. ἄγεις] praetuli εἰσάγεις.

27. πρὸς ἱστορίαν τῶν κακῶν] Alii πρὸς σωτηρίαν τ. κ. dant. ad reſtaurationem, reuocationem in meliorem ſtatum, retractionem in ſaluum. Dubitarem, vtra lectio ſit praeferenda, niſi vulgatam fulcirent illa pag. 286. 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον, πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πολιτείας ἔτεσθ' ἐμπειρότεροι.

276. 6. αὐτῷ ab ἐδεῖτο interiecto commate diſpeſcui, quia pronomen non cum verbo hoc, ſed cum ἐξήγετο et εἰσήγετο cohaeret. quia ipſi neque exportabatur, neque importabatur quicquam. h. e. ex eius emporiis nihil exportabatur eorum, quae in finibus eius prouenirent, neque rurſus ad eius emporia aduehebatur eorum quicquam, quibus ipſe opus haberet.

15. ὐδὲν] ſcripſi ὐδέν' cum apoſtropho, h. e. ὐδένα.

17. παρακρύσασθαι] praetuli παρακρύσεσθαι, ob inſequens πείσειν.

21. τοῦτον] ſcil. τὸν ἀμφικτυονικὸν πόλεμον.

25. φυλάξασθαι] correxi φυλάξεσθαι ob praemiſſum ὑπόψεσθαι.

277. 1. citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένους, qui Harpocr. ex hoc Dem. loco eſt emendandus.

4. citat h. l. Hermogenes p. 275.

5. citat Phoebammon p. 100.

14. προκαλέσασθαι] correxi προσκαλ. multum inter ſe differunt προκαλεῖσθαι et προσκαλεῖσθαι. illud eſt prouocare ad aliquid agendum, inuitare, hortari, ſponſione certare. hoc in iudicium vocare, citare, diem dicere.

277. 16.

277. 16. *ἀπὸ ποίας ἀρχῆς*] correxi *ἐπὶ π. ἀ.* quo Archonte? hoc eſt, quo anno?

23. *αὐτῶν*] vbi ſoli et meri eſſent Amphictyones, nulli intermixti Macedones. ergo tum Philippus aberat.

26. *ἦγον*] ad Philippum ducebant, h. e. ablegabant, clamantes ad eum eſſe redeundum. ad eum confugerent. eum imperatorem belli ſibi deligerent.

278. 3. *εὐθὺς δύναμιν*] interpoſui *ὁ Φίλιππος*. pari modo verſu 7. addidi *ὡς τῦτ' εἶδον*.

18. pro *ἱερέως* videtur aut Ἱέρωνος, aut Ἱεροκλέους eſſe amplectendum.

20. *καὶ τῷ κοινῷ τῶν ἀμφικτυόνων*] haec verba addidi. Erant ergo tres ordines. *οἱ πυλαγόραι*. magiſtratus quaſi. *οἱ σύνεδροι* aſſeſſores, quaſi conſiliarii Pylagorarum, aut ſenatores, nullo munere fungentes. denique *τὸ κοινὸν* plebs. Neutri ſoli per ſe ſine alteris quicquam valebant, neque optimates ſine plebe, neque plebs ſine illis.

23. *τὰς ὄρκους*] correxi *τὰς ὄρους*. videtur olim in libris h. l. gemina eſſe verſata lectio, *ὄρους* et *ὄρχους*. quae quamquam et ipſa vitioſa, vitioſiorem ex ſe peperit. Sunt *ὄρχοι* ſeries ſatorum, arborum, vitium.

279. 3. *βοσκήματα νέμοσι*] poſſit ferri ſubaudiendo *ἐν αὐτῇ*. Satius tamen viſum eſt conformare h. l. ſuperiori p. 278. 22.

6. verum hic viderat Wolfius, indignus iniqua et temeraria reprehenſione, quae facile poſſit in obiurgatorem retorqueri. modo locum tam diligenter, atque Wolf fecerat, inſpexiſſet, ſententiamque Wolfii melius percipere ſtuduiſſet, non erat dubitaturus, quid Wolfio in mentem veniſſet, cui vera et recta haec in mentem venerant: *καὶ* ſi ſeruetur, ſententiam loci eſſe hanc, Cottyphum ipſum in vulneratis fuiſſe. ſin autem deleatur, iſtam: Cottypho mandatam eſſe legationem

tionem ad Philippum. Prius ſi malumus, tum legatorum nullus erit nominatim appellatus, ſed vniuerſe declaratum, eſſe decretum, vt legati ad Phil. mittantur, ſine nomine cuiusquam ſigillatim. Quid ſi ſic legatur? τετραυματίκασι καὶ κατηκοντίκασι. nonnullos vulnerarunt, alios plane iaculis peremerunt, Κόττυφον — ideo decretum eſt, vt Cottyphus legationem ad Philippum obeat.

279. 10. non bene conuenit ὅπως cum ἵνα. planius vtique fuiſſet ſic dicturus. ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς Ἀμφικτυόσι παντὶ τρόπῳ, καὶ μὴ περιίδῃ —

25. ποιεῖ] correxi ποιεῖν.

280. 14. τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι — ad ἐπιζημίοις] locum hunc prorſus deſperatum, quem ſanare cum non poſſem, reliqui, qualem inueni.

281. 18. primum καὶ de meo addidi.

19. ταύτην τὴν φιλίαν] Athenienſium cum Thebanis.

20. εἰς addidi.

pen. τὴν] malim διὰ τὴν. neſcio quoque, an ἡμετέραν addendum ſit, vt ſit διὰ τὴν ἡμετέραν πρὸς τὸς Θηβαίους ἔχθραν. nam alias pendent hi accuſatiui, quoniam συμπεραναμένων ad πόλεμον refertur.

vlt. f. συνέβη ἂν τὸν Φίλιππον. euenisſet, vel videtur euenturum fuiſſe, vt Philippus, ob noſtrum erga Thebanos odium, in agrum noſtrum inuaderet.

282. 4. τὸ πρᾶγμα omittunt aliqui. ſed tum προάγειν h. l. non ſignificabit producere, promouere, ſed procedere, progredi.

10. βελῆς καὶ στρατηγῶν γνώμῃ] ſubaud. ἀνηνέχθη πρὸς τὸν δῆμον. durum aliquando mihi viſum fuit et abhorrens, ſic dici, ex auctoritate ſenatus — relatum eſt ad plebem, aut rogatio facta eſt — vt placeret ſenatui atque populo iubere — quapropter ſuſpicabar,

cabar, duo vocabula βουλῆς καὶ delenda esse, vt esset solummodo *ex auctoritate strategorum*. verumtamen re melius pensitata censeo, non incommodam hanc esse sententiam. auctoritate senatus et strategorum rogationem esse latam ad populum, qua populus rogaretur, vt vellet atque iuberet, exarari plebiscitum in hanc formulam: Placuisse senatui atque populo —

282. 17. duo prima huius versus vocabula κήρυκα καὶ addidi.

22. ἀναγυρράσιος] detraxi alterum ρ.

23. Φλιάσιος] praetuli Φλυάσιος.

27. ὑμᾶς] praetuli ἡμᾶς.

283. 6. ὃ κέκρικε βοηθεῖν ἐν ὁδοῖ τῶν μετρίων] ad verbum sonat. P. A. decreuit non succurrere, in re id quidem nulla de tolerabilibus. βοηθεῖν est Demosthenis, copias aliquo mittere hosti obstituras. Est ergo sententia: decreuisse P. A. adhuc quidem, quicquid agat instituatque Philippus, quod quidem tolerabile sit, in eo non aduersari, neque id, missis copiis, disturbare. vel potest quoque sic accipi, decreuisse P. A. nullum capere consilium, quo suae saluti tutelaeque finium suorum prouideat, dummodo tolerabiles sint, quas Philippus ferat, conditiones.

9. ἐκ τοῦ δήμου] Solus a parte plebis pro legato missus fuit praeco. qui, senatorii ordinis cum non esset, necessario plebeii erat.

10. ἀποκρίσεις] sic vulgata dat hic, et versu 26. in titulo. sed vtroque loco correxi ἀπόκρισις in singulari. Sunt enim ambo, responsa regis, alterum legatis Athenienssium additum, alterum Thebanorum.

19. κήρυκας] detraxi postremam literam. nam vnus tantum praeco missus fuerat. v. p. 282. 17. et 283. 3.

20. πεπληγμένοι] praetuli πεπλημμεληκέναι.

284. 7.

284. 7. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐζητηκότας, ἔχειν] sustuli comma, et pro prima voce dedi τὴν, vt ad εἰρήνην referatur.

9. ἐπαινῶ καὶ τὰ πολλά] correxi ἐπαινῶ κατὰ πολλά.

17. ἐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο] nunquam, nullo tempore, nullo pacto, quicquid tamen nouum et insperatum incideret, fore, vt vos rursus cum Thebanis conspiretis, et causam communem faciatis. Certus ergo fidei Thebanorum erga se securus ibat ad Elateam occupandum, bene gnarus, nullum fore casum fortunae, nullam superbiam et iniuriam erga Thebanos suam, quamuis duriter et seruiliter eos tractaret, quae posset eorum animos a se abalienare, atque ad Athenienses reflectere. *es möchte nun kommen, wie es auch immer wollte.* Posterius ἂν addidi.

20. locis a Tayloro laudatis addi potest Strabo p. 649. 7.

21. ἀγγέλων] praetuli ἀγγέλλων. quamquam, si verum volumus, antiqua lectio per vnum λ prorsus idem valet atque noua per geminatum. nam in libris mstis, et vetustissimis editionibus verbum ἀγγέλλειν plerumque per vnum λ exaratum cernitur.

24. τὰ γέφυρα] tabernae erant in foro sitae, in quibus sedentes opifices sellularii scruta et supellectilem domesticam a se domi fabricatam vendebant. hae σκηναὶ appellabantur. *die Buden.* constructae hae erant, seu tribus e lateribus et desuper tectae cratibus viminеis, quae γέφυρα appellantur. quoniam igitur illae tabernae cum suis quaeque craticulis tam cito aufferri non poterat, necesse tamen erat, vt protinus populus in foro conueniret, vtpote illa nocte ibi in armis excubaturus, imperarunt prytanes, vt tabernis ignes iniicerentur, qui tabernas momento citius absumerent, et laborem crates aufferendi baiulis compendifacerent.

285. 3.

285. 3. *εἰσῆλθεν*] alii ſimpliciter *ἦλθεν*. perinde eſt. ſubauditur e curia in concionem.

9. *καλούσης δὲ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς*] praetuli *κ. δ. τῇ κοινῇ τ. π. φ. καλούσης* cohaeret cum *τῆς πατρίδος*. patria vocante dicturum. idem eſt ac ſi dixiſſet *καλούσης τὸν ἐροῦντα τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ ἑαυτῆς φωνῆς*. per eam vocem, quae patriae communis eſt.

10. *ὑπὲρ σωτηρίας*] malim *ὑπὲρ τῆς σωτ.* citat h. l. Alexander Rhetor p. 60.

13. *παρελθεῖν*] ſcil. *εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ εἰπεῖν.*

20. citat h. l. Hermogenes p. 422.

286. 1. *δυοῖν*] praetuli *δυεῖν*. vt magis atticum.

12. *νῦν* addidi.

13. *ἵν'*] malim *ἦν*, *ſi*, vel *vbi*.

Ibid. *ἐν Θηβαίοις*] praetuli *ἐν Θήβαις*.

21. *θρασεῖς ποιῆσαι καὶ ἐπαίραι*] inuerti ſic, *ἐπαίραι καὶ θρ. π.* quia *ἐπαίρειν* debilius, alterum fortius eſt, et infirmiora praemitti, robuſtiora ſubmitti ſolent.

287. 1. *αὐτῷ*] malim *αὐτὸν*. quia *προσδεξαμένων* magis *αὐτὸν* additum flagitat, quam *ἀνθεστηκότων* flagitat *αὐτῷ*.

3. *σκοπεῖν*] adde tacite ex inſequentibus, *περὶ ὧν ἂν λέγω*. a me diſputata conſideretis.

5. *τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει*] tranſpoſui verba.

10. *ἐστιν ἡμῶν*] haec duo vocabula addidi.

21. *βαδίζειν*] quando legatos illuc oporteat proficiſci.

22. *ἐξόδῳ*] de tempore modoque expeditionis, quando, et quantas numero copias exire oporteat in caſtra verſus Thebas. Moſchopulus etiam reddidit *ἐστρατείας*.

23. *χρήσεσθε*] correxi *χρήσασθαι*. quomodo tractare negotium praecipio?

287. 24. *τέτῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νῶν*] non redundat *μοι*, neque ſolummodo, vt alias ſaepe *velim, quaeſo*, ſignificat, ſed hoc. *τέτῳ τῷ μέρει τῶ ἐμῶ λόγω.* huic parti meae diſputationis attendite.

25. *ἐπαγγείλασθε*] praetuli *ἐπαγγέλλεσθε. erbietet euch freywillig.*

26. *μὲν* addidi.

288. 2. *καταπυχεῖν* eſt ſperatis et quaeſitis potiri. videtur tamen lectio *κατὰ τύχην*, *neſcio quo caſu fortuito*, praeſtare.

5. *τὰ* addidi.

7. celebrem h. l. citat Alexander Rhetor, p. 68. Phoebammon p. 132.

17. citat h. l. Hermogen. p. 339.

20. *κακὸς* addidi.

21. locum h. citat Hermogenes p. 356.

24. ad *προσῆκε* adde *πράττειν*, ob inſequentem accuſatiuum, quod inſequente datiuo neceſſe non foret.

vlt. *ἐπειδὴ* —] Eſt anacoluthum. Apodoſis incipit p. 289. 25. a verbis *διὸ δέδοκται.*

289. 5. *παραιρεῖται*] praetuli de meo ſenſu *παρῄρηται*, ob inſequens *πεποίηκεν.*

19. *καὶ ἰδίας*] quid ſibi velint oppida *propria*, non intelligo. cui propria? non certe Philippo. cur enim raperet ipſe ſua? ſuſpicatus aliquando fui, leg. eſſe *καὶ ἀ Φιλίας.* oppida barbarorum populorum, nobiscum ſocietate nulla copulata, aut *καὶ ἀκ ἰδίας.* neque proprias Athenienſium, in iure atque poteſtate eorum ſit. *die nicht ihre Unterthanen ſind.*

20. *ἔλαττον*] ſubaudi *τῶ ἐγκαλεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι.*

Ibid. *τῶν* addidi.

pen. *ἐνθυμηθῶσι*] correxi *ἐνθυμηθέντας.* ob praemiſſum *εὐξαμένους.*

290. 21.

290. 21. *συγγενείᾳ* bene habet. neque quoad cognationem, neque quatenus eiusdem nationis ambo populi ſunt. Germani omnes, quatenus Germani ſunt, *ὁμόφυλοι* ſunt, conſortes eiusdem nationis, at non item *συγγενεῖς*, inter ſe cognati. Verum Thebani dicuntur h. l. cum Athenienſibus non modo *ὁμόφυλοι*, id quod inter omnes conſtat, ambo enim Graecae ſtirpis erant, ſed etiam ſanguine inter ſe cognati eſſe; de quo mihi non conſtat; fortaſſe mythologicis in labyrinthis verſati certiora nos de Thebanorum cum Athenienſibus per heroas mythicos cognatione docebunt.

25. malim *κατηγάγομεν*. ob inſequens *ὑπεδεξάμεθα*.

27. Oedipum Athenienſes tanti fecerunt, vt paene in numero numinum, certe heroum, vel Semonum haberent. et Thebani, oſſa eius ab Athenienſibus repetentes, teſtati ſunt, non tam parui Oedipum a ſe fieri, neque tam abhorreri, atque Wolf voluit perſuadere.

291. 2. *τοῖς* de meo addidi.

8. *Φλιεὺς*] correxi *Φλυεύς*.

13. citat Longinus p. 148. vlt.

14. Marcellinus ad Hermog. p. 205. *ἐδίδαξε δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ τὸν τῦ ὁρίζεσθαι τρόπον. καθόλυ γὰρ ὐκ ἐν ὅρῳ μόνον, ἀλλ' ἐν πᾶσι τοῖς ἀμφισβητησίμοις ἐξ ἑκατέρων ὁρίζεται πρός τε τὸ ἑαυτὸν συσῆσαι καὶ τὸν ἀντίδικον διαβαλεῖν. ὡς ἐν τῷ περὶ ςεφάνυ. ὁριζόμενος γὰρ, τίς τε ὁ σύμβυλος καὶ τὶς ὁ συκοφάντης, καὶ τίνι διαφέρυσιν ἀλλήλων, τὰς εἰς ἑκάτερον παρασκευὰς ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐπήγαγεν, ἀποδεικνὺς ἐξ αὐτῶν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν ἄριςον σύμβυλον, Αἰσχίνην δὲ συκοφάντην, ἐν οἷς φησὶν· ἦν μὲν ἔν τῦτο τῦ δικαίυ πολίτυ —*

22. idem Marcell. p. 265. *τύτῳ μάλιςα Δημοσθένης ἐκράτησεν Αἰσχίνυ, ἐξ ὧν καὶ εἰς ἀξίωμα μέγι-*

σον ὁ λόγος [pro corona puta] προῆλθε, τῷ λέγειν μὴ παρελθεῖν τι αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων πραχθῆναι, καὶ ὅτε μόνον, ἀλλ' ἀδὲ νῦν εἰπεῖν ἔστί τι τῶν συμβουλευθέντων ἂν ἄμεινον. ἦν μὲν ἄν, ὅπερ εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς — ad ἢ καιρὸς συμφέρων παρ' ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει. παραλαμβάνομεν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐν ταῖς συμβουλαῖς, ἃ πάντοτε ἁπλῶς, ἀλλὰ τότε χρησόμεθα, ὅταν ἀκριβῶς πεπιστευκότες ὦμεν μηδένα ἕτερον δύνασθαι παραλελειμμένον τι δεῖξαι τῶν δεόντων πραχθῆναι. ὥσπερ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε.

291. 26. ἔσθ' ὅ τις] praetuli ἔνθ' ὅ τι τις.

292. 3. ἐγὼ addidi.

4. αἰτιάσασθαι] praetuli αἰτιᾶσθαι.

7. ἐπειδὴ δ' ἀ τότε] ſubaudi ἔδειξας.

8. λόγος h. l. eſt ratio, via, modus agendi, inſtitutum, acri et ſubtili meditatione excogitatum.

17. συμβαίνοντα] praetuli συμβάντα.

27. et tum demum me accuſa. poſteaquam ſcil. ea demonſtrauēris, quae abs te mihi poſtulo demonſtrari.

pen. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμών] duo poſtrema vocabula videntur aut ſcholium v. σκηπτὸς, aut eius varians lectio eſſe.

293. 15. πλησίον addidi, et ſuperiora illa τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. poteſt tamen etiam vulgata defendi et bene reddi. vsquam locorum in hac noſtra regione.

16. ἆρ' οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν σῆναι] correxi de meo, ἆρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν σῆναι. quamquam nunc mallem συσῆναι a me praelatum fuiſſe. Sed tum nondum noram, Marcellinum huius lectionis auctorem eſſe. putatisne adhuc futurum, aut licitum vel datum vobis a diis eſſe, vt vnis locis conſiſtatis, quomodo nunc adhuc facitis.

293. 19.

293. 19. τότε δὲ ἐκ ἄξιον] praetuli de meo. τότε δὲ. interrogatio haec est mirabundi et suspensi. tunc autem —! scil. dic mihi, quid futurum fuisset, quid euenisset. Est aposiopesis. Ipse orator se comprimit, dicens ἀλλ' ἐκ ἄξιον verum piget pudetque ea commemorare, quorum ne gustu quidem nos imbuit numinis beneuolentia. Nam pro ἄ γε μηδὲ πεῖραν dedi rursus de meo ἄ γε μηδ' εἰς πεῖραν. ne periculi vel experimenti quidem ergo, ne gustandi quidem atque delibandi. Poterat item μηδ' ἐπὶ πείρα (in datiuo) corrigi, et facile est intellectu, ἐπὶ potuisse elidi in medio situm inter μηδὲ et πείρα. quippe cuius prima litera ε cum postrema in μηδὲ et reliquae duae πὶ cum initio v. πείρα essent eaedem. Potest quoque cum Aug. quarto legi ὧν γε μηδὲ πεῖραν.

22. citat h. l. Sopater ad Hermog. p. 128. vbi τὰ πολλὰ omittit, vt e memoria recitans, sed vi sua non caret. idem est ac si dixisset ταῦτα πάντα, καίτοι πολλὰ ὄντα, πρὸς ὑμᾶς ἐξίμοι εἰρημένα. haec omnia, tam verbosa, ad vos pertinent. haec tota, quamuis tam copiosa, oratio ad vos directa est.

25. μοι addidi, et σε versu 27.

vlt. ταῦτα] scil. τὸ ἀγνοῆσαι τὰ μέλλοντα καὶ διὰ τοῦτο τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ ἁμαρτῆσαι ἐν τῷ συμβουλεύειν.

294. 6. τούτοις] id est ταῖς ἐμαῖς συμβουλίαις.

10. Minutianus p. 156. ἀπὸ τοῦ ἅμα. argumentum ab eo, quod simul est. καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ἐν Νάξῳ — κατηγορεῖ. τεκμήριον γάρ ἐστι τοῦ καὶ τοῦτον ἐχθρὸν [scil. Athenienſium] εἶναι, τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ τὰ αὐτὰ τοῖς ὡμολογημένοις ἐχθροῖς πράττειν [subaudi etiam hunc Aeschinem.]

Ibid. Ἀριστόλαος ἐν Θάσσῳ] correxi Ἀριστόλεως ἐν Θάσῳ.

17. καὶ addidi.

294. 19. citat h. l. Hermogen. p. 296. et Alexander de figuris p. 64. vbi affert pro exemplo *ἀντιστροφῆς*.

26. Marcellinus p. 316. *ἔτι δὲ καὶ κατὰ βίαν εἰσήγαγε τὸ ἔνδοξον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι* —

295. 1. *τούτων*] quorum ego tum patriae fum auctor factus. *ἢ δόξης ἢ προγόνων* bene fi habet, accipi fic debet. fiue gloriam patriae, quae nunc eft, (ciuium, qui nunc funt) fiue gloriam maiorum — vllo in loco habebas.

7. *πρόεστο ἀκοντὶ*] correxi *προεῖτο ἀκοντὶ*.

Ibid. *ὁντινῶν ἐχ*] praetuli *ὅντιν' ἐχ*. nullum eft diferimen, quod maiores non libenter fubiiffent.

8. prius *ἂν* addidi, redundans vtique, fed more attico.

9. *δὴ* addidi. pro *τοῖσι* vulgari correxi *τίσι, quibus oculis?*

12. addidi *δὲ*.

19. *γενομένων*] praetuli *γεγενημένων*.

20. *παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως*] praetuli *παρ' αὐτὸ τοῦτο Π. β.* gradatim procedit a Thebanis vi pollentibus, ad Lacedaemonios multo potentiores, ab his ad ipfum regem Perfarum multo potentiffimum atque ferociffimum.

21. dura vtique et inconfentanea eft fententia, datum hoc ciuitati fuiffet in gratiae et beneficii loco, vt regi Perfarum, aut cuicunque alii ferui ret. Seruiendi neceffitas profecto nulla eft gratia, neque indulgetur roganti. nemo enim eam rogat. Sed fic debuiffet dictum effe. Ciuitas fi voluiffet imperata facere, aliique principatum Graeciae permittere, licuiffet ei, datumque et conceffum fuiffet, vt non modo fua priftina bona falua retineret, fed infuper etiam noua, quaecunque modo vellet, ad delectum fuum, adipifceretur. Verum illa

illa participiorum conſectatio graecos haud raro in manifeſtas et ridiculas abſurditates implicat imprudentes.

295. 24. τοῖς τότε] duo haec vocabula addidi.

27. πράττουσι] malim προσάττουσι.

vlt. καὶ poſterius addidi.

296. 2. ὑπελαμβάνετε] praetuli praeſens ὑπολαμβάν.

5. τῶν ἀνδρῶν — τῆς ἀρετῆς] vix videtur haec dictio graeca eſſe. nam aut τὰς ἄνδρας ἐκείνας τῆς ἀρετῆς leg. eſt, (ſubaudi χάριν vel ἕνεκα) aut τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετὴν, aut τὰς ἀρετάς.

7. ταῦτα] emigrationem puta e ſolo patrio, exſilium vltroneum.

10. Sententia poſtulat, vt ὃ μόνον αὐτοὶ [ſcil. ὑμεῖς] αὐτὸν legatur. non vos ipſi ſolum eum, ſed etiam mulieres veſtrae vxorem eius lapidibus obrutam conſecerunt.

17. διαφέρει δὲ τὶ; ὅτι ὁ μὲν] omiſi ὅτι. videbatur oratio ita fortior atque neruoſior futura.

18. malim τὸν ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης. mortem cuique e fatali quadam neceſſitate, vt vulnere, morbo, ſubmerſione in vndis, a fulminis ictu, et quaecunque alia fatalia ſunt, obuenientem. καὶ τὸν αὐτόματον. et mortem eam, quae ſponte ſua, neceſſario tandem aliquando ſenio exinanitis venit, per leges naturae, tametſi neque morbus, neque vlla alia vis externa accedat.

23. τῷ θανάτῳ] duo haec vocabula addidi. ipſa morte horribiliores.

24. ἄρα addidi.

pen. Hermogen. p. 338. μέθοδος δ' ἐπιεικείας — τὸ ἐκόντα ἐλαττῶν τὰ ἑαυτῷ χρησὰ, ἢ ὅσα ἔχει κατὰ τῶ ἐχθρῶ σφοδρὰ, ταῦτα ἑκόντα μειῶν, καὶ μὴ λέγειν σφοδρῶς. καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ ἐλαττοῖ ὁ Δημοσθένης κατὰ μέθοδον ἔτιες, εἰ, παρὸν αὐτῷ λέγειν ἀξιωματικῶς, οἷον· μετὰ ταῦτα δὲ τὸς ἀποστόλους ἀπέστειλα

ἅπαντας, καθ' ἓς χερρόνησος ἐσώθη, καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι· ὁ δὲ εἶπεν ὡς ἕτερως. οἶον τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάτῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτᾷ μετεῖναι φημὶ. ὁρᾷς, ὡς ἐν ἀμφοτέροις μὲν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δηλούμενόν ἐστιν· ὅτι ἐγὼ συνεβούλευσα καὶ ἐγὼ ἔγραψα. ὅσον δὲ τοῦτο ἐκείνου ἐπιεικέστερον εἴρηται καὶ ταπεινότερον. ἀλλ' ἄτος μὲν εἰς δέον ἑκατέρῳ χρῆται.

297. 5. εἰ γὰρ, ὡς ἀ τὰ βέλτιστα] dedi auctius de meo ſenſu. εἰ γὰρ ἀχ, ὡς ἀ τὰ β. nam ſi hunc condemnare omittetis, ideo quod conſilia mea non videantur vobis fuiſſe auſpicatiſſima.

7. poſt ἡμαρτηκέναι δόξετε videtur deeſſe τῇ γνώμῃ voluntate, intelligentia, prudentia, aut inferenda ſententia quaſi iudiciali, in decernendo et deligendo.

Ibid. ἀ τῇ τῆς τύχης] articulum priorem addidi.

11. celeberrimum h. l. citant Longinus p. 74. et 80. ed. Wetſten. Hermogen. p. 260. ἔτι μεθόδου λαμπρᾶς καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν. ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ· ἀ μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι. τοῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἔνδοξον. οἷον· ὀρθῶς ἂν ἐβούλευσα [lege συνεβούλευσα] ὑπὲρ ἐλευθερίας κινδυνεύειν. ἄτω γὰρ ἐποίουν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες. ὁ δὲ εἰς ὅρκον αὐτὸ ἀναγαγών, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε καὶ λαμπρόν. ἀχ ἥμαρτον ταῦτα συμβουλεύσας, ἀ μὰ τὸς ἐν Μαρ. Eadem hoc de loco Ariſtides quoque p. 170. obſeruat. citat item Clemens Alex. p. 748. ed. Potteri. Plutarchus Moral. p. 350. et rurſus Hermog. p. 424. Schol. Apollonii Rhodii p. 169. edit. Hoelzlin.

14. citat Harpocr. v. Ἀρτεμίσιον.

16. Scholiaſtes Hermog. p. 392. ἀποστροφή ἐστιν, ὅταν ἀπὸ τῶν δικαστῶν πρὸς τὸν ἀντίδικον ἀποστρέφῃ τις τὸν λόγον. οἷον· μηδὲν ἦν Φιλονείκει, Λεπτίνη. καὶ πάλιν· ἓς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν, Αἰσχίνη· κινήσας γὰρ τῇ δόξῃ τῶν παραδειγμάτων

μάτων τὸς ἀκούοντας, τότε καὶ τὸν ἀντίδικον κέκληκε. [num κεκίνηκε.]

297. 22. Schol. Hermog. p. 395. γραμματοκύφων, οἱονεὶ νοταρίος. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τῆ δημοσίᾳ.

26. Alexander de figuris p. 50. πύσμα ἐστὶ, πρὸς ὃ διεξοδικῶς ἀπαντῆσαι δεῖ καὶ διὰ πλειόνων· ὡς ἔχει τὸ τοιῦτον· ἐμὲ δὲ, ὦ τριταγωνιστὰ — τοῦτοις συμβουλεύειν ἔδει; ἐνταῦθα γὰρ οὐκ ἔστιν ἀποκρίνασθαι καὶ ἢ ὅ, ἀλλὰ διὰ πλειόνων ἀνάγκη ἀπαντᾶν τῷ τοιαῦτα ἐρωτῶντι.

pen. τὸ τούτων] interpolui τῆ.

vlt. ἔπειτ' ἐφ' ὑμᾶς] malim aut cum Marklando ἐπεὶ ἐφ' ὑμᾶς, aut ἐπεί γε ἐφ' ὑμᾶς. me non decebat, remp. gerentem, abiecte de ea sentire. nam ne vos quidem pari cum animo causas priuatas atque publicas diiudicatis: illas quidem ciuiliter, has autem cum sensu nobilis et excelsi animi, quem fama maiestasque maiorum haud fugiat.

298. 3. negotia vitae ciuilis quotidianae spectatis ad normam priuati iuris vestri ciuilis, et ex ratione coeptorum, morum, actorum actoris cuiusque; vt aiatis negetisue factum aliquod cum iure vestro ciuili consentire, aut actorem defensoremue videri virum bonum et honestum esse.

8. δεῖ addidi.

10. ἐμπεσὼν] praetuli ἐκπεσὼν. quoniam in eo verbo vis inest aberrationis a recto tramite.

14. καταλαμβάνομεν] in praesenti probarem, si etiam ἀφικνέμεθα praecessisset. sed praemisso ἀφικόμεθα, videbatur melius imperfectum κατελαμβ. conuenire. quare hoc praetuli.

25. βουλεύεσθαι] praetuli βουλεύσασθαι.

pen. καταρατώτερος] Mutaui omega cum o paruo, quia α posterius in ἀρατὸς, ἀρητὸς, Aratus, producitur.

299. 3. *ἐκείνους*] Thebani primos adducebant ad concionem, cum eaque agendi veniam primis dabant, Philippi legatis, sociorumque.

9. *αὐτοῖς*] praetuli *αὐτὸς*. nam ad *ἀποδοῦναι* facile e nexu sententiae subauditur *αὐτῷ*. aequum censebant, eos, Thebanos puta, gratiam [Philippo] reddere.

10. *αὐτὸς*] ipsos, Macedonas puta, Thessalos, caeterosque Philippi satellites. Minucianus p. 164. *ὁ δὲ ὕστερος τῶ πράγματος τόπος*, locus ab iis rebus, quae postea euenerunt, aut euentura sunt. *ὡς ὁ Δημοσθένης* [rem refert, non verba remetitur.] *ἐν μὲν οὖν οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἔλεγον, ἐδήλουν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς εἰς τὴν Βοιωτίαν κομισθησόμενα. ἐν δὲ οὖν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐκ τῆς Βοιωτίας διαπεπασθησόμενα. δηλοῦται γὰρ ἐκ τῶν ἐπιγενησομένων, ὅτι οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἀπεδείκνυσαν συμφορώτερον εἶναι Θηβαίοις, Φιλίππῳ βοηθεῖν, ἢ Ἀθηναίοις.*

17. *ταῦτα*] praetuli *ταὐτὰ*. sed fortasse praestiterat vulgatam immotam reliquisse.

27. *ἐξῆτε*] correxi *ἐξήειτε*.

pen. sententia haec est, vt Thebani locum vobis facerent, hospitioque liberali vos exciperent, ablegabant copias suas cunctas, pedestresque atque equestres, extra moenia, in castra, vbi ipsis sub dio metandum erat, cum vos interim in tectis requiescceretis, in commoditate et otio, lautia et hilaria agentes. Thebani vos suis ciuibus praehabebant.

300. 8. *ἔκριναν ἢ Φίλιππον*] praetuli *ἔκριναν Φιλίππου*.

Ibid. *καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ παρὰ πᾶσι δὲ ἐν πλ. φ.*] fortasse praestiterat hunc ordinem relinquere, quem transponendo *δὲ* turbaui. sed posterius *τὰ* necessario delendum est. Illud *δὲ*, in *παρὰ πᾶσι δὲ*, significat *quid? quod* apud omnes. *imo potius, vt rectius dicam,*

dicam, apud omnes. ad *φυλακῇ* ſubauditur *ὄντα*, vel *εἰωθότα εἶναι*.

300. 12. *κατά γε ὑμᾶς*] correxi de meo ſenſu *κατά γε ὑμῶν*. de vobis iudicarunt. *κατὰ* cum genitiuo non ſemper eſt *aduerſus*, in fraudem alicuius. ſed etiam vniuerſe, *de* aliquo, etiam ad laudem, vt h. l.

13. *τῶ στρατοπέδω*] ſubaudi *τῶ ὑμετέρω*, copiarum veſtrarum, quas Thebanis auxilio miſeratis.

14. *οὐδὲ ἀδίκως*] ne per nefas quidem, ne falſa quidem criminatione, nedum vera.

16. *τὴν ἐπὶ*] interpoſui *τ'*. Pugna ad Potamum, nam ſic eſt reddendum, quia nomen tractus eſt proprium, non ad fluuium) accidit apud Cephiſſum. vnde etiam totus ille tractus circa Elateam et Chaeroneam appellata fuit *ἡ παραποταμία*, teſte Strabone p. 649. cuius haec ſunt verba expoſitioni de Elatea protinus ſubiecta. *παραποτάμιοι δέ εἰσι κατοικίαι τις ἐπὶ Κηφισσῷ ἱδρυμένη πλησίον Φανοτεῦσι, καὶ Χαιρωνεῦσι καὶ Ἐλατείᾳ*. v. ibi annot. Holſten. Altera pugna cur hyberna, vel procelloſa potius appellata fuerit, tanti non eſt quaerere. Quod ſciri nequit, de eo ne quaerendum quidem eſt. Multa ſunt in vetuſtis auctoribus obſcura, quae nulla vis ingenii, nulla inueſtigandi induſtria, nullus caſus, nulla dies vnquam aperiet. In his ingenioque tuo quieſcendo, lectorisque patientiae tacendo recte feceris otium. Et cur tandem e longinquo arceſſemus in pedibus poſita? Quid naturae rerum conuenientius, quam pugnam eam *χειμερινὴν* procelloſam, tempeſtuoſum appellare, quae a procella eſſet interpellata et diremta?

22. *ἐπράττετο*] praetuli *ἐπράττετε*. haec cum gereretis, his in rebus cum verſaremini. tam ſecundis ſucceſſibus cum gauderetis.

23. citat h. l. Thomas M. v. *ζηλῶ*.

300. pen. ὡς ἀρίστων αὐτὸς τὸς θεὸς] praetuli ὡς ἀρίστων ὄντων αὐτὸς τὸς θ. quamquam praeuideo futurum, vt de αὐτὸς refragentur, et reuocatum αὐτὸς malint.

vlt. ταῦθ' ὡς ἐκ ἄριστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι] Pro ἄριστα malui ἄξια (ſubaudi λόγα) dare, quia luculentior eſt oppoſitio inter τὰ ἄριστα et τὰ ἐκ ἄξια λόγα. Dictio ψηφίζεσθαί τι ſi bene graeca eſt, ſignificabit, pronunciare eſſe ſic vel aliter. poſtulat nunc vos de iis rebus geſtis pronunciare, flocci non eſſe faciendas. Alias conſueta loquendi ratio ferebat, vt ſic diceret τούτων ὡς ἐκ ἀξίων νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ κατὰ ψηφίσασθαι. Denique νῦν mouet ſuſpicionem, τότε in ſuperiori colo deeſſe. ὧν ὡς ἀρίστων ὄντων αὐτὸς τότε τὸς θεὸς ἐ. μ.

301. 8. τῆς βοηθείας] correxi τοῖς β.

9. ἔτοι] miſſi a vobis ad ferendum Thebanis auxilium.

Ibid. αὐτοῖς] correxi αὐτές.

14. εἰδεῖτε, ὅτι ἡ ἐμὴ] deleui ὅτι. Ibidem πλάγοι dedi pro πλάνη.

18. Alexander de figuris p. 72. Καλλίστρατος ἐκεῖνος. τὸ γὰρ ἐκεῖνος προσκείμενον ἔμφασίν τινα μεγέθες περὶ τὸν ἄνδρα δηλοῖ.

pen. πρόνοιαν] practuli de meo ſenſu προνοίας. in genitiuo. idem eſt ac ſi diciſſet ἀδὲ τῇ προνοίᾳ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι χώραν. ne prouidentiae quidem ſalutis propriae locum dare; nedum ſalutis ipſius. tempus eiusmodi erat, vt priuato nemini concederet, non modo tuto et ſecuro eſſe, ſed ne ſaluti quidem ſuae proſpicere.

302. 5. πράττοντά τι πρᾶξαι] deleui τι.

17. δὲ addidi. ab hoc, Aeſchine vero, ne incuſata quidem, nedum vt me reum peregerit.

27. ἢ τόνδε] Cteſiphontem puta.

303. 4.

303. 4. *ἀνενείνετο ἀφ' ἑαυτῦ*] correxi *ἂν ἐνείνετο ἐφ' ἑαυτῦ*.

5. *προλαβεῖν* idem eſt atque *φθάνειν*. euenire, quod deinceps in fraudem tuam interpretetur alter.

11. *ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγὺς ὄσης, τῶν ἔργων ἔτι μεμνημένων ὑμῶν*] Addidi *τῆς* et detraxi *ὄσης*, et locum ſic diſcreui. *ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας*, coram veritate ipſa, *ἐγγὺς τῶν ἔργων*, prope euenta, *ἔτι μεμνημένων ὑμῶν* [ſcil. *αὐτῶν*] vobis ea adhuc recenti memoria continentibus.

22. *καὶν*] praetuli *ἂν*.

304. 1. *τῆς ὑπαρχούσης*] ſubaudi *ὑμῖν*, aut *παρ' ὑμῖν*.

2. *περὶ ἑκατέρων*] ſcil. *ἡμῶν*.

5. *πραγμάτων* tuebor. rerum geſtarum rationes ita ſubduci non ſolent. *ὅτος λογισμὸς* hic modus calculandi, qui fit per diſpoſitionem calculorum, de quo nunc agitur.

10. *μεθ' ἡμῶν παρατάξαμένους*] correxi *μεθ' ὑμῶν συμπαρατάξ.* in cauſa fuit, vt Thebani, vobiscum in acie ſtantes, eum prohiberetis, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, vt ſcil. in fines veſtros irrumperet.

18. *ἐποίησεν* addidi, non quo neceſſarium eſſet id verbi, quod ſufficere poterat ſemel iam verſu 11. poſitum, ſed perſpicuitatis ergo.

19. *ἀντανελῶν* proprie locum in calculis habet, cum rationes accepti et expenſi inter ſe conſtant. tum vſurpatur, cum damna et clades quaeſtibus et victoriis, delicta benefactis compenſantur. Eſt itaque ſententia. Exiſtimasne, res has praeclare a me geſtas ex hominum memoriis tolli debere, propter ingentes clades, quas paſſi ſumus, mea nempe, id quod tu ais, culpa, quia decora, ſi quae Graeciae opera mea parta ſunt, cladibus compenſentur et obruantur, imperitia et infelicitate mea contractis.

304. 22. ἐν οἷς idem est atque ἔνθα, vel ὅπου. vbi. quam ibi cernere est, vbi quorundam potitus est Philippus. h. e. quam Ph. exercuit tum, quum potitus est quorundam. vel quam, vt cernere est, in eorum quibusdam exercuit, quos in potestatem suam redegit.

24. τὰ λοιπὰ τ. πρ. περιβαλλόμενος] reliqua, seu Thraciae, seu Graeciae, nondum a se subacta, conans ad se rapere, sibique veluti amiculum circumiicere. Melius Harpocrationem percepit Valesius, quam Taylorus, et sedem interpretationis melius noscitauit.

27. ad νενόμισθε addendum videtur δι' ἐμὲ. mihi debetis, quod fructus humanitatis Philippi percepistis, in quo laudandi estis, egoque vobis id congratulor.

305. 2. Alexander Rhetor p. 54. in capite περὶ διασυρμοῦ. καὶ ὡς Δημοσθένης πρὸς αὐτὰ ταῦτα. πάνυ γὰρ κατὰ τοῦτο χείρω γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα, εἰ τοῦτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τοῦτὶ, διεξῆλθον ἐγώ. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ μετήγαγον. Posterius εἰ Normannus addidit, haud constat vnde. in Aldina non est, sed eius loco vacuum spatiolum. Pro παρὰ τοῦτο dat ille, e memoria recitans, κατὰ τοῦτο, quod ad sententiam perinde est. nam παρὰ τοῦτο est ob hoc, vel hactenus. Si hoc fuisset, euenisset etiam alterum. verum quia prius desideratum est, παρὰ τοῦτο ideo euentus quoque speratus insecutus non est. οὐχ ὁρᾷς non vides? est formula excitandi, ad attentionem, et ad se vultum aduersarii contorquendi. en. vides. huc specta.

8. εἰσήοι] correxi εἰσήειν. cum ingrederer in res. h. e. cum ad rempublicam tractandam accederem.

11. ἔδειχνυες et ἐσυκοφάντεις] correxi ἔδειχνυεν et ἐσυκοφάντει in tertia persona. redit enim ad ὁ βουλόμενος ἐξετάζειν τὸν ῥήτορα, versu penult. p. 304.

305. 18.

305. 18. προεξηλεγμένα] correxi προεξελεγμ. non enim eſt a προεξελέγχειν, ſed a προεκλέγειν. iamdudum ante exacta et collecta, antequam bellum cum Philippo ſuſciperemus, aut ego ad remp. accederem.

22. καὶ addidi, et verſu 27. ὢν et ὄ.

306. 5. ὢν addidi de meo.

8. μόνον] praetuli μόνῳ.

13. Schol. Hermog. p. 139. ἔτω καὶ Δημοσθένης, ζητουμένου, εἰ εὔνους ἐστὶ τῇ πόλει, ἀπὸ τῶν πράξεων συνέζησε τὴν ἑαυτοῦ εὔνοιαν ἔτως εἰπών. ὅπου [leg. ἔτως εἰπών που nescio vbi locorum.] Βυζαντίους, περινθίους, εὐβοέας, ἀχαιοὺς συμμάχους ἐποίησα τῇ πόλει. fortaſſe hunc locum deſignans.

20. περὶ τῶν ἴσων] correxi περὶ τῶν νήσων.

vlt. κεναὶ χάριτες ſunt officia, ſtudia vana, in caſſum nauata, ſiue illo, cui nauantur, haud deſiderante, et vel aſpernante etiam, ſiue quod ſero veniunt, ſiue quod rem malam et corruptam haud corrigunt.

307. 2. ὢν ἐν τῇ πόλει] agens, habens in vrbe, non peregrinans.

Ibid. παρὼν] ſcil. τοῖς γιγνομένοις. praeſens rebus illis, cum gererentur, in iis mediis verſans.

4. ἐχ ὅσα ἂν βουλώμεθα] praetuli ἐχ ὅσα ἐβουλόμεθα. praeterea verba ἐξὴν αἱρεῖσθαι, aut ſimilia, addenda videntur. non ea licebat optare, quae vellemus, ſed ea neceſſe erat acceptare, quae res et tempora darent.

8. τοῖς πεπραγμένοις] malim ἔτω aut ἔτως εὖ interponi.

9. citat h. l. aliosque e vicinia Apſines p. 699. pro vulgari εἴποτ' ἐμοῦ dedi εἰ τότ' ἐμοῦ.

12. ἢ τὶ οἴεσθε λέγειν] transpoſui duo poſtrema vocabula.

15. διὰ Βυζαντίων] correxi διὰ Βυζάντιον.

307. 21.

307. 21. Sopater ad Hermog. p. 37. δεῖ δὲ τὸν μελετῶντα τὰ πρός τι, ἢ διαβεβλημένα, καθολικοῖς χρῆσθαι ἐπιχειρήμασιν, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης· πονηρὸν, ὦ ἀθ. πονηρὸν ὁ συκοφάντης. v. etiam Schol. Ariſtoph. ad Nubes verſu 447.

23. ἀνθρώπιον] praetuli τἀνθρώπιον cum articulo.

25. αὐτοτραγικος πίθηκος] *ein leibhafter tragiſcher Affe. ein Original von einem tr. Affen.* haec ineſt notio huic compoſitioni cum αὐτο. placuit tamen magis ad augendum vocabuli ridiculum, et portentoſum, duo iſtaec in vnum contrahere, ad Ariſtophaneam formulam procuſum αὐτοτραγικοπίθηκος. purus putus tragicus ſimia. ἀρβραῖος Oenomaus appellatur, quoniam non in vrbe, ſed ruri, hanc fabulam agebat, et Oenomaus, διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὸν Οἰνόμαον καὶ πεσεῖν ἀπὸ τοῦ ἅρματος, vt vult Schol. Hermog. p. 410.

26. ὄκνησιν] correxi ὄνησιν.

308. 1. ἐπειδὴ] correxi ἐπειδάν.

3. Alexander de figuris p. 72. cap. περὶ ἐλλείψεως citat h. l.

6. αὐτὴν addidi. non ſuperuacaneum eſt hoc vocab. *cladem ipſam.* vult dicere. delicta imperatorum et militum, quae cladem hanc conſciuerunt, in ſemet ſpectata et a meis politicis inſtitutis ſecreta, mihi par non eſt imputari.

7. παρ' ἐμοὶ] praetuli παρ' ἐμοῦ.

9. ὅπου] praetuli ὅποι, et pro ἐπέμφθην ſimplici, ἐξεπέμφθην.

vlt. αἱ πολιτικαὶ] correxi de meo αἱ συνήλικα. quae vitia ciuitatibus omnibus cognata ſunt, cum ipſis nata, durantque, donec ipſae permanent.

309. 3. malit Taylor ad φιλίαν addi ἀγαγεῖν, non animaduertens, eo facto etiam inſequentia ſic debere corrigi. καὶ εἰς τὴν τοῦ τὰ δ.

309. 9.

309. 9. *καὶ τῷ διαφθείρειν*] deleui articulum. non enim niſi duae ſunt machinae, quibus Philippus omnia percutit. 1. exercitus, et 2. *τὸ διδόναι καὶ διαφθείρειν*, id eſt *διὰ τῶν δωρεῶν διαφθείρειν*. corruptelae largitionibus effectae.

13. *χρήμασιν ἢ μὴ κεκράτηκα*] duas medias voculas expunxi.

17. Ariſtides de D. C. p. 240. *εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι συμπληρώσεις — ἅμα τε τὸ προειρημένον συμπληροῦσαι καὶ ἀπαρτίζουσαι, καὶ μετάβασιν ἐπὶ τὸ ἑξῆς εἰσαγόμενον παρέχουσαι, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ἃ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσχόμην —*

19. *τουτονὶ*] hunc Cteſiphontem.

20. *τὰ παραπλήσια*] articulum de meo addidi.

Ibid. *ἃ δὲ οἱ πάντες*] praetuli *ἃ δὲ πάντες*.

21. *ἴσως*] ergo illa ſuperiora non perinde norant, eoque demonſtranda ipſis fuerant.

24. *ἐμβεβηκὼς*, dubium eſt, quo referatur, num ad *δῆμος*, an ad *ἐγὼ*. Inſequentia tamen ſic ſatis certo definiunt, atque reſtringunt ad *δῆμος*. mirum non fuiſſet, ſi populus, vtpote in ipſos ingreſſus deterrimos turbarum bellicarum horrores, iisque ſeptus et paene dementatus, inclementius aliquid in me ſtatuiſſet.

26. *βουλευόμενος* addidi.

310. 8. *σχεδόν τι* addidi, prius e libris, poſterius de meo.

10. *Μελάνθου*] nomen graecum nullum eſt *Μέλανος*, *Μελάνθου*. In libris eſt *Μελάντου*. Sed *Μέλαντος* quoque perinde extra vſum eſt, quare ex eo effeci *Μελανίου*, a nom. *Μελανίας*.

15. *καὶ ὑπὲρ τῶν ὁμωμοκότων, καὶ ὑπὲρ τῶν γνόντων τὰ ε. δ.*] omiſi poſterius *ὑπὲρ τῶν*, vt perperam iteratam.

16. erant actiones *εἰσαγγελίας* in eos, ſi qui cum hoſtibus patriae conſilia pernicioſa contuliſſent, eorum

legatos vel emiſſarios clam domi ſuae accepiſſent, aut tenuiſſent occultos, belli inſtrumenta copiasque exportari vetitas clam ipſis ſubmiſiſſent, aliisque quibusque modis in remp. armaſſent.

310. 19. *τὰ ἄριστά με πράττειν*] inſtituta mea eſſe omnium optima et ſaluberrima, et quae agerem, ea me agere fide integerrima ſanctiſſimaque erga remp. pietate.

Ibid. *γραφὰς*] actiones, quibus reus incuſatur, leges rogaſſe noxias patriae, eiusque vetuſtae conſtitutioni et iuri ciuili aduerſantes.

23. *προσῆκον*] praetuli *προσῆκεν*.

pen. citat h. l. Hermog. p. 306. Syrianus p. 237. *ὡς ἐπὶ τῷ Κεφάλῳ καὶ Ἀριστοφῶντος τῶν ἀμφισβητούντων περὶ τῆς καλῆς βίβ. — τῆ κατὰ τὸν Κέφαλον μέρες, τῷ μηδεμίαν γραφὴν φυγὴν, — τῆ κατ' Ἀριστοφῶντα, τῷ πολλὰς φυγεῖν γραφὰς καὶ μηδεμίαν ἁλῶναι.* item p. 404.

vlt. *καὶ νὴ Δία γε*] non id modo concedo, quod tu poſtulas, praeclarum eſſe, ſed inſuper hoc quoque largior, beatum eſſe.

311. 5. videntur hae duae dictiones *οὐδεὶς ἐγράψατό με πώποτε*, et *οὐδεὶς ἐδίωξε γραφὴν*, nil inter ſe differre, ſed idem ſignificare. differunt tamen. Deferebant multi alios criminum, ſed litem coeptam haud proſequebantur. Demoſthenes hic ab Aeſchine dicamque ſibi ſcriptam negat vnquam fuiſſe, neque ſemel in forum delatam ab eodem eſſe conſtanter peractam. Nunquam me accuſauit Aeſchines, ait, nunquam litem indictam perſecutus eſt.

7. citat h. l. Ariſtides p. 204. vbi ſententiam hanc in exemplum *περιβολῆς* proponit.

11. duo vocabula *καὶ ἀπαίδευτον* addidi.

13. *μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας*] addidi *καὶ*, cuius eſt non

non exigua vis. non tantum vsque ad finem anni, sed vel ad finem praesentis diei modo.

311. 18. τότε h. l. idem est atque ἢ ἔτος. multo verius, aequius et humanius de forte fortuna disseram, quam hic fecit.

24. καὶ μεγάλων addidi.

27. προέσντο] praetuli πρόοιντο, et ἂν addidi.

Ibid. αὐτῶν ἐκείνων] praetuli τούτων αὐτῶν non sat graui de causa.

vlt. τὸ δὲ προσκρῦσαι καὶ τὸ μὴ [πάνθ'] posterius τὸ sustuli, et prius cum τῷ mutaui.

312. 1. ἠβουλήμεθ'] praetuli ἠβουλόμεθ'.

16. malim εἴ τινί τις.

25. ἀκόλουθα] correxi τἀκόλουθα.

pen. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἑλέσθαι] malim sic exarare atque distinguere ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι, vt autem visum mihi fuit ad remp. accedere, τοιαῦτα πολιτεύματα ἑλέσθαι, scil. ὑπῆρχέ μοι. quod e praemissis tacite est repetendum. licuit mihi vias eas inire, et instituta sequi ea —

313. 3. τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς] te, Aeschinem, cum tuis sodalibus, qui omnes mei estis inimici. suspicatus tamen aliquando sum, orationem non ad globum Aeschinis, sed ad iudices coronamque circumstantem esse directum. quod si est, leg. erit τοὺς ἐχθροὺς πρὸς ὑμᾶς. neque hostes vestros, o ciues, vnquam vobis obiectasse, instituta mea turpia fuisse.

7. τινας] praetuli τινας in plurali. et versu 9. pro ποίᾳ dedi ὁποίᾳ.

8. citat h. l. Alexander Rhetor p. 16.

12. citat Pollux 4, 19 v. βάθρα σπογγίζων.

16. νευρίζων] correxi νεβρίζων quamquam illud in more librariorum graecorum β et υ promiscue exarandi, prorsus idem est, atque hoc.

313. 17. ἀπομάττων] ſcil. τὸς τελεμένος. detergens initiatos argilla. Loti fricabantur creta, ochra, argilla, et furfuribus, quae ſunt res abſtergendis ſordibus oleoſis, ſudori, ſqualori, ſeu ſquamis cutis, perquam accommodatae. Saponem illi veteres ignorabant, aut rarius eo vtebantur.

18. ἀναστὰς] correxi ἀνιστὰς. perfecta luſtratione, iubebas luſtratos ſurgere, humo ſellaue. Quae modo enumerauit orator, omnia ſunt σκευωρήματα Aeſchini cum matre communia, in quibus eam adiuuit. vt τὸ νεβρίζειν, quod eſt initiandos pelle maculoſa hinnuli induere. nam deponendae ipſis erant ſuae veſtes, quo nudi baptizarentur. τὸ κρατηρίζειν fuit aut immerſio initiandi in labrum aqua plenum, aut effuſio labri ſuper caput eius ſtantis, aut in genubus ſedentis. Ritus hic aliquem per eiusmodi immerſionem in aquam, perfuſionemue in collegium ſuum adſciſcendi, penes multos adhuc obtinet opifices, qui hoc ritu tirones, tirocinio poſito, iam coetui ſuo adſcribi declarant. Superiori ſeculo albo academico adſcribendi quoque huiusmodi ineptiis a Depoſitoribus ſic dictis vexabantur. Perquam vetuſtus hic mos fuit, nouos aduenas ſcholarum publicarum baptizandi, id quod e Libanii Vita paret, hac de vexa, etiam ſibi Athenis oblata, querentis. Mitto reliqua σκευωρήματα perſequi, quod vocabulum ſignificat minutas et laborioſas, cum ſedulitate, trepidatione atque diſcurſatione coniunctas, ſed contemnendas, vanas, aniles et ridiculas molitiones.

20. καὶ ἔγωγε νομίζω] nullus dubito leg. eſſe, καὶ δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω. et id recte quidem, vt ego equidem opinor, facit, ſe iactans ſcilicet hoc inprimis, quod tam clarum, acutum et ſonorum ὀλολύζειν, non vlulare, ſed iubilare potius, valeat. Quid ſit ὀλολύζειν, dixi ad Callimachum, quamquam res nota eſt.

313. 23.

313. 23. Infinitum ſit grammaticorum locos indicare, vbi demoſthenicum hunc inſignem et nobilem locum laudarunt, partim etiam interpretati ſunt. Et Taylor iam plerosque nominauit.

pen. *κιστοφόρος καὶ λικνοφόρος*] ſic correxi pro vulgari vitioſo *κιττοφόρος καὶ λιχνοφόρος*. Veritas emendationis confirmatur a mſtis, tametſi nullis demoſthenicis. e. c. Photii lexico rhetorico inedito, item a conſenſu virorum doctorum, vt Valeſii, et Spanhemius ad Callimach. Hymn. in Cererem verſu 127. prouocat ad codices vetuſtos demoſthenicos. Quos autem ille codices viderit, me fugit. nam neque Taylorus in vllo fuorum *κιστοφ.* reperit, neque ego in vllo meorum reperi. Confirmatur item a Scholiaſta codicis Bauarici, qui, quamquam in texto exaratum eſt *κιττοφ.* tamen eam vocem ſic exponit *ὁ φέρων τὰς κοίτας*. Atqui *κοίτη* et *κίστη* idem ſignificat. In texto Meermanniani codicis tametſi *κλινοφόρος* eſt pro *λικνοφόρος*, tamen ſcholiaſtes eius hoc poſterius interpretatur his verbis: *κόσκινον λίκνον λέγεται*. Photius in lexico ſic ait: *λίκνον κόσκινον, ἤτοι πτύον. Λικνοφόρος ὁ φέρων τὸν λίκνον.* (ſic) *καὶ γὰρ μυστικόν τι σημεῖον τῆς δημητρίου τροφῆς ἐπετίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων.* et tum addit verba Harpocrationis. Quod aenigma Taylor ex Vlpiano h. l. refert, requirens et quaſi prouocans interpretem, facile eſt Oedipum hic agere. Nodum enodauit mihi codex Bauaricus, in quo verba portentoſa *ὁ παρὰ φύλαξι τιμώμενος* ad v. *Ἄττης* adſcripta ſunt. vnde paret, pro *φύλαξι* leg. eſſe *Φρυξὶ*. apud Phrygas.

314. 1. imitatus eſt h. l. Iulianus Aug. epiſt. 24. p. 393. 11.

2. *εὐδαιμονήσειε*] correxi *εὐδαιμονίσειε*. nam non eſt ab *εὐδαιμονεῖν* beatus eſſe, ſed ab *εὐδαιμονίζειν* beatum praedicare.

314. 4. ἐῶ γὰρ τοῦτο. ἐπειδὴ γοῦν ἐνεγράφης] praetuli ἐῶ γὰρ τοῦτό γε. ἐπειδὴ δ' οὖν ἐνεγράφης.

11. Harpocrat. h. l. v. Σιμύλος citans omittit v. ἐπικαλεσμένοις, me quidem non aegre ferente.

12. citat Athenaeus p. 653. E. et Phrynichus p. 88. v. ὀπωρώνης. Pro vulgari ἐλαίας dedi ἐλάας. nam ἐλάα eſt fructus oleae, oliua. ἐλαία vero eſt olea, arbor, fructum ferens. ad ὀπωρώνης addidi ἐκεῖνος. ille, prouerbio, aut e fabula ſcenica vulgo notus.

15. ὑμεῖς] vos, iudices, et circumſtans corona.

17. πρὸς τὰς θεατὰς] articulum addidi. contra a proximo ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ articulum amoui. non enim videbatur τὰ hic magnam vim habere. *illa* multa vulnera, quae nemo non nouit.

20. παρεὶς ἐξ ὧν] deleui praepoſitionem.

26. οἱ ἄλλοι] praeter Aeſchinem, reliqui omnes ciues Athenienſes. iidemque ſunt, qui verſu proximo ἅπαντες appellantur.

315. 4. et 6. ἐξέτασον et ἐρώτησον] dedi de meo ἐξετάσωμεν et ἐρωτήσωμεν.

7. ἐδίδασκες γράμματα] locum hunc ad ἐπαναφορὰν refert Alexander Rhetor p. 62. et p. 84. ad ἀντίθεσιν.

18. ἀγαθῇ δὲ] correxi ἀγαθῇ γε.

22. ἐλυμαίνε] praetuli ἐλυμήνω.

23. κακ' ἀγγελεῖν] contraxi ſponte mea in vnum vocabulum, κακαγγελεῖν, a κακαγγελέω. quod formatur a ſubſtantiuo κακάγγελος. quod eſt idem atque κακὸς ἄγγελος. ad formam εὐάγγελος.

24. ridiculum in modum comminiſcitur par ſenariorum. parum enim e metro diſcedunt:

κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν πάντες θεοί,
ἔπειτα δ' ἔτοι πάντες ἀπολέσειαν.

quorum verſuum prior perfectus et vitio carens eſt ſenarius,

narius, posteriori autem ad plenitudinem nihil deest, praeterquam in calce vnica syllaba.

315. pen. ἐγὼ de meo addidi.

316. 1. πᾶσι addidi ex Hermogene p. 417. item ἀποῤῥῆσι versu 4.

5. ἐδέν] scil. εἴποιμι e versu 2.

7. τὸν δὲ ποιήσαντα] praetuli τὸν δ' εὖ ποιήσ.

8. αὐτῶν addidi. quod redit aut ad subaudiendum τῶν γεγενημένων, obliuiscitur id, quod euenit, quod actum est, aut τῶν εὐεργεσιῶν, quod possit in εὖ παθόντα et εὖ ποιήσαντα videri latere. Sed satius fuerat pro αὐτῶν exhibere αὐτὸν. ipse benefactor debet obliuisci, non item beneficio ornatus.

14. ἀρκεῖ μοι] scil. ἡ ἐμὴ ὑπόληψις. statuat quisque hoc de meo sensu, prout vult. probet eum, damnetue per me licet. Sinat modo me sensu meo frui. Sufficit mihi me sic sentire, cuius me non poenitet, neque poenitebit. Satis ex eo fructuum ad tranquillitatem et oblectationem animi mei percepi.

21. πάντων] scil. τούτων τῶν κακῶν.

pen. παρὰ τουτοὶ πολιτευόμενον] correxi παρὰ τούτοισὶ πεπολιτευμένον. qui totam meam aetatem in tractatione reip. peractam, apud hos, inter hos, coram his, nusquam alibi peregerim. designat, pro more, iudices ciuesque Athen.

317. 15. ἔτω de meo addidi.

16. ὀργὴ] scil. ἐστὶ τεταγμένη.

22. post ὃ μόνον videtur ὁ λόγος deesse, *ratio*, ne desit, quod τῇ φύσει opponatur.

23. νομίμοις] praetuli νόμοις. non enim ἄγραφα νόμιμα vsurpatur. Sed οἱ ἄγραφοι νόμοι, qui sunt τὰ νόμιμα, instituta ciuilia sine legum praecepto sancita tacito omnium consensu. deinde pro ἤθεσι, hoc versu malim ἔθεσι.

317. 24. διώρικεν] dedi de meo διωρικέναι. facile potuit αι, poſtrema litera, in concurſu cum Αἰσχίνης elidi. aptus eſt hic infinitiuus a φανήσεται. Si quaeretur, conſtabit, non rationem ſolum, ſed naturam quoque — ſic diſtinxiſſe res atque diſterminaſſe.

318. 4. ὅτως ἔχοντα] dedecora puta, quae ipſo in accuſante inſunt, eſſe penes accuſatum, cui ille ea attribuit, vel affingit potius.

10. τὸ πλεῖϛον] articulum addidi.

14. num πάντως. omnino, plane.

16. ἢ μόνον] ſcil. εὑρήσετε ἐξεταζομένην. praepoſitionem ἐν de meo addidi. quam fateor non prorſus eſſe neceſſariam, ſed ſubaudiri potuiſſe. verum tamen addita planiorem reddebat orationem.

17. Sententia eſt, in cauſis priuatis, ſi laeſus a quopiam fuit, aut mulcta ictus, iracundiam ſuam et maleuolentiam in hos, ciues, coronam circumſtantem, effundit.

18. αὐτῇ] ſcil. τῇ δεινότητι, vel τῇ τῶ λέγειν ἐμπειρίᾳ.

22. ὑπὲρ τούτων] huius rei cauſa, quo ipſe id conſequatur, h. e. vt ipſius ambitioni, cupiditati, ſimultati, libidini ſatisfiat. vt iudices priuatis ſuis erga inimicos odiis exſequendis inſeruiant.

23. ταῦτα] hos animi morbos.

24. διακείμενον] correxi διακείμενα, id eſt ἔχοντα. Sin autem tamen prorſus neceſſe ſit, vt tu iſta vitia in tua indole habeas, ſi fatale tibi ſit iſtis grauari, conuenit tamen, vt habeas lenta, remiſſa, placida, mediocria, non immania, non atrocia.

27. ἔϛι τι] ſcil. πρᾶγμα, vel ἔγκλημα. et ſi qua eſt populo cauſa, vel querela, expoſtulatio cum aduerſariis ſuis.

pen. ἐϛὶ addidi.

319. 5.

319. 5. *ἰδίας ἔχθρας, καὶ φθόνῳ*] correxi de meo *ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα*, meram ob priuatam ſimultatem, non ſtudio, neque amore reip. *φθόνῳ* — ea vero nota eſt inuidentiae, minutique animi.

7. *τόνδε*] hunc Cteſiphontem, aggredi. *καὶ πᾶσαν*, id vero prorſus omnem improbitatem in ſe complectitur. *καὶ* hoc, quod vulgatis deeſt, addidi. ante *πᾶς* aut redundat, aut, vt hic, intendit et confirmat dictionem.

14. *καὶ* medium addidi.

19. *ἀλλ' ὑμᾶς ἐγὼ*] vocem mediam ſignis parentheſeos incluſi. at ego, ſcil. eadem nitor ancora cum patria. Spes mihi cum reliquis ciuibus communes ſunt eaedem. me vide. aut num vides, Aeſchine, quam fidente cum vultu et voce ſecura haec pronuntiem.

21. *ἴδιον*] ſubaudi *συμφέρον*.

23. *τῶν*] ſubaudi *συμβαρῶν*.

pen. *καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν*] haec tria vocabula addidi.

320. 1. *ῥήτορος, εἰ μὴ*] interpoſui *ἦ*, quod Aldina dabat.

2. *σὺ τοίνυν τοιοῦτος εὑρέθης*] pro tertio vocabulo ſuffeci *ὅτος*, ex auctoritate Auguſtani primi, cuius in margine ſcholium hoc erat exaratum *ἀντὶ τοῦ τοιοῦτος*.

5. *ἔχειν*] id eſt *κατέχειν*. putasne, tantum veternum, tantam rerum obliuionem omnium omnes conſtrictos tenere.

18. *σαυτῷ* de meo addidi. pro *αὐτὸς* in vulgatis eſt *ἑαυτοῖς*.

22. *πολλὰ*] hic videtur oratio hiare. tranſitus nimis abruptus eſt, vinculum laxius. quare vereor, ne quid deſit.

26. *ὃ σὲ*] duo haec vocabula, in quibus magna vis ineſt, addidi.

311. 3. *ἄμεινον*] luculentius, ſtudioſius, certius.

321. 5. *αὐτοὶ*] praetuli *ἔτοι*. hi, ciues Athen.

7. *ἡμετέραν*] correxi *ὑμετ*. alloquitur Aeſchinem eiusque ſodales. multitudo librorum vel optimae notae, *εὐθενάντων*, per *ε* in ſecunda ſyllaba, exhibentium, et obſcuritas etymologiae, grammaticis de origine verbi incerta omnia tradentibus, deduxit me a perſuaſione, qua olim tenebar, in ſecunda ſyllaba *η* obtinere. quapropter reliqui *ε* h.l. immotum, tametſi Taylor id expuliſſet. v. Alberti ad Heſych. v. *εὐθηνεῖν*.

10. breuius vtique, quam par erat, et imperfectius expreſſit cogitata. *ἄδεια ὧν φρονεῖ τις* eſt facultas internos animi ſenſus libere et ſine metu verbis factisue aperiendi. verum ſatis non eſt, te cepiſſe eiusmodi facultatem, hoc agitur, quomodo ea vtaris. num ergo deeſt *ταύτῃ ἀποχρησαμένους*. eos, qui oblata oportunitate libere dicendi agendique, quae vellent, abuſi eſſent.

13. *ἐρῶντα τότ' ἐπὶ*] deleui mediam vocem.

15. *γεγενημένον εἶναι*] rarior dictio. exiſtimabant, oratorem oportere eſſe, non eum, qui factus aliquando eſſet, h. e. qui aliquando fuiſſet cum hoſtibus defunctorum ſub eodem tecto verſatus; neque eum, qui cum iisdem hoſtibus aliquando ex eadem patera libaſſet.

16. *παιανίζειν* num per *α*, an per *ω* exarandum ſit, quaerit Alberti ad Heſych. *παίων* et *παιωνισμὸς*.

18. *ἐλθόντας*] correxi *ἐλθόντα*. redit enim ad *ἐρῶντα*.

Ibid. *τιμᾶσθαι, καὶ μηδὲ*] deleui copulam. non enim haec eſt ſententia: et ne voce quidem tenus ſimulare plorantem, ſed haec: neque oportere dicturum ſolummodo voce ploratus ſimulare.

Ibid. *ὑποκρινομένους*] rurſus correxi *ὑποκρινόμενον* (in ſing.) eadem de cauſa, atque modo *ἐλθόντα*.

24. *τότε αἱρεθέντες*] deleui aduerbium. contra malim articulum *οἱ* praeponi. *οἱ αἱρεθέντες*. qui ad funera curanda delecti fuiſſent.

322. 3.

322. 3. *αὐτῷ*] Aeſchini puta, ne neſciat, ſed vt argumentum eius ipſum angat et cruciet. pro *τῦτο* dedi *τετὶ*.

10. *μαρναμένοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος*] ſubaudi *ἕνεκα*. Sed pro vitioſo *δείματος* ſuffeci *λήματος*, e feliciſſima emendatione Valckenarii, V.C. in annotatt. ad Ammon. p. 142.

17. *ἔποφεν*] correxi de meo ſenſu *ἕτερον*. Conſtructio haec eſt. *ἐκ ἔξι*, id eſt *ἐκ ἔξεστι*, *ἐκ ἐνδέχεται*, non licet, datum non eſt, *ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν*. vt aliud quid effugiat fatalem neceſſitatem.

18. verba *καὶ ἐν αὐτῷ τέτῳ* vncis incluſi, vt e verſu 5. perperam iterata.

27. *ἀναμνησθεὶς* et *ὀδὲ δίκαιος*] praetuli *μνησθεὶς* ſimplex et *καὶ δίκαιοις*.

323. 1. meminit huius loci Pollux 2, 207. v. *λαρυγγίζειν*.

3. *ἐπὶ* addidi.

13. poſt *τοσαῦτα* videtur *ἔτη* deeſſe, *tot annos*.

18. *τὰ δίκαια*] articulum addidi.

324. 21. citat h. l. Harpocr. v. *ἀλαίτωρ* et *ἠρωτηριασμένοι*.

27. adumbrauit h. l. Ariſtides de D.C. p. 166. pen.

325. 4. Marcellinus p. 105. 1. — *ἢ κατ' ἐρώτησιν. ἦν καὶ δαιμονίαν ὁ ῥήτωρ παρέσχετο ἐν τῷ ὑπὲρ Στεφάνε. βεληθεὶς γὰρ πάντα ἐν κεφαλαίῳ διεξελθεῖν τὰ ἑαυτῦ ἐγκώμια, ἐπειδὴ ἐπαχθὲς ἦν τῦτο τοῖς ἀκέεσι, τὴν τῆς ἐρωτήσεως ἐξεῦρε μέθοδον, καθ' ἣν πομπικῶς ἅμα καὶ μετ' ἐργασίας, ἄνευ τοῦ ἐπαχθοῦς, ἔμελλε τὴν ἑαυτῷ προσῆσαν ἀρετὴν διεξιέναι, καὶ κατ' ἀνάγκην λέγων φαίνεσθαι. ὡς ἐρωτῶντα γὰρ πεποίηκε τὸν Αἰσχίνην εἰσάγων ἕτως· εἶτά μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς — ἐμὲ ἔτε καιρὸς, ἔτ' ἀλλοτιῶν ἔπεισεν.*

15. *τὰ πάντα*] articulum addidi. verba haec *τὰ πάντα μοι πέπρακται* cum haud diffitear facile et ſine damno

damno ſententiae abeſſe poſſe, tum cur damnem, cauſae nil video.

325. 17. καὶ ἁπλῶς] haec duo vocabula addidi.

20. malim ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου καὶ αὐτὰ κρίνω. haec ipſa quoque digna iudico gratiarum actione et praeconio, quemadmodum reliqua mea de rep. merita.

22. nobilis ſententia, multorum laudibus, quas meretur, celebrata. Hermog. p. 258. ὅλως τε ἐπὶ τοῖς διαπρεπέσι τῶν ἔργων, καὶ ἐφ' οἷς ἐσι λαμπρύνεσθαι ὡς ἀληθῶς — ἐπὶ τούτοις ἐξὶν ἡ λαμπρότης. οἷον· ὃ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν. item p. 430. 1. pertinet huc annotatio Scholiaſtae ad Hermog. p. 396. ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι ὁ περὶ τοῦ ςεφάνου λόγος, εἰ καὶ τοῦ δικανικοῦ εἴδους ἐξὶν, ἀλλ' ἔν πολὺ μετέχει τὸ πανηγυρικόν. ἴδιον δὲ τοῦ ἐγκωμίου τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ λαμπρότης. Ariſtides de D. C. p. 186. καὶ τὸ τὰ ἧττον ἐντετιμημένα προβάλλοντα καὶ ἀναιροῦντα, αἰτεισάγειν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα τῆς σεμνότητός ἐσιν. ὃ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ὅτε πλίνθοις ἐγώ. ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν θέλῃς μαθεῖν· νῦν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα. εὑρήσεις ὅπλα, καὶ πόλεις etc.

27. ἀμυνομένους] correxi ἀμυνθμένους in futuro. τούτων procul dubio h. l. generis neutrius eſt, non maſculini. Ego certe cum Wolfio hic malo ſtare, quam cum Taylloro et Marklando. προβαλόμην dedi pro vulgari προελαβόμην.

326. 17. Εὔβοιαν eſt praua ſcriptio v. Ἄβυδον. quod facile perſpiciet is, qui recogitet, α et ευ in graecis mſtis ita cerni inter ſe ſimiliter ſcripta, vt perſaepe negatum prorſus ſit ea diſcernere. tum οι et υ a librariis graecis promiſcue haberi, denique Λ et Δ pariter prono errore ſecum permutari.

22. βεβουλευμένα cohaeret cum ὀρθῶς in verſu proximo.

326. 27.

326. 27. tolle vncos, perperam a me feſtinante ingeſtos. diuerſa ſunt *numen* et *ſors*, verum ad δαίμονός τινος addendum videtur φθόνος, aut δυσμένειαν.

327. 2. citat h. l. Alexander Rh. p. 24. Marcellinus ad Hermog. p. 173.

5. ἄν addidi.

6. locum h. citat Thomas M. v. ἔσω.

13. malunt alii λάβε, hic et p. 363. 10. credo, quia λέγε καὶ ἀνάγνωθι *dic et recita* concoquere nequeunt. Vtique recitatio ſine pronunciatione fieri nequit. verum non omne, quod pronuntiatur, id idem quoque recitatur, ſed multa poſſunt memoriter dici. quare bene inter ſe conſtare poſſunt λέγε καὶ ἀνάγνωθι, dummodo ſic accipias atque interpreteris. pronuntia iſtaec de ſcripto recitanda.

15. ad ἀριθμὸς βοηθειῶν addunt vulgatae κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. quae verba, vt perperam e verſu ſuperiori iterata, omiſi.

18. ὦ γῆ καὶ θεοὶ] exclamatio non ſuperuacanea, quae viſa fuit Obſopoeo eſſe, ſed imprimis grauis et affectuoſa. Sic exclamat dolens et quiritans et indignans, tam egregia coepta tam ſiniſtrum exitum fortita eſſe, optansque, aliter euenisſe, atque euenit.

Ibid. ἐν μεγίστοις] deleui praepoſitionem.

25. τῶν τῆς πατρίδος] cum aut verſu ſuperiori 24. ὑπὲρ eſſet delendum, aut idem hic loci addendum, praetuli poſterius, codicibus ita praecipientibus, tametſi vtroque loco praepoſitio recte abeſſe poſſit.

27. προελόμενον addidi.

328. 6. ὁπηνίκα ἐστὲ] interpoſui ὑμεῖς.

10. ἐφάνη] correxi ἀνεφάνη. Toup quoque Emendat. ad Suidam T. III. p. 105. ſic corrigit.

11. συνειλεχὼς] praetuli συνειλοχὼς, vt magis atticum, Demoſthenique praeamatum.

328. 15.

328. 15. *καίτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη*] nomen proprium retraxi ad v. *μελέτης*.

24. *ἐν οἷς*] ſcil. *ἀνδράσι καλοῖς κἀγαθοῖς*. id quod e proximo *ἀνδρὶ καλῷ τε κἀγαθῷ* tacite excipiendum.

26. *ἤκιστ' ἐπεί γε καὶ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο*] correxi *ἤκιστ' ἐπί γε οἷς ἡ π. ηὔξ.* Saltim non illis in rebus, vbi ſalus et decus patriae amplificabatur. quamquam vbi res agebantur, vnde potentia hoſtium patriae creſceret, ibi primus ſemper et in primis viſus es negotioſus et clamoſus. citat h. l. Thomas M. v. *αὔξειν*.

27. citans h. l. Alexander Rhetor p. 78. 16. lectionem hanc, non malam profecto, dat, et quam quod prius non compererim, et in textum receperim, me nunc piget taedetque: *τὶς δὲ βοήθεια ἐκ τῆς σῆς εὐνοίας καὶ δόξης*. ecquae copiae ſociorum ciuitati ſuccurrerunt, ductae tua ſiue gratia, ſiue gloria. idem p. 329. 1. *ἐνδοξοτέρα*, et *τὶ τῶν ἑλληνικῶν, ἢ τῶν οἰκείων, ἁπλῶς ἐπηνώρθωται διά σε*. verſu 4. *τειχῶν. ἢ ποῖον ἱππικόν. ἢ τῶν ἁπάντων τὶ χρήσιμον. ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια, ἢ χρημάτων εὐπορία*. Sic Aldina. nam Normannus, hanc lectionem e vulgata interpolans, neutram exhibuit, neque Aldinam, neque vulgatam, ſed mixtam neſcio quam de ſuo commentus. quemadmodum Portus quoque ſaepe locorum in Hermogene fecit, malo et metuendo exemplo.

329. 5. *εἶ*] praetuli *γέγονας*.

6. *τὶς τοῖς ἀπόροις* lege impoſterum ex Alexandro, pudetque me nunc, non iam dudum ſenſiſſe, verba *τοῖς εὐπόροις ἢ* meram eſſe vitioſam ſcriptionem verae lectionis *τοῖς ἀπόροις*. Extermina ergo impoſterum illa importuna.

8. *μηδὲν τούτων*] interpoſui *πάντων*, conflans duas lectiones librorum, quorum in aliis ſolum *πάντων*, in aliis ſolum *τούτων* cernitur.

329. 13.

329. 13. *οὐδὲ τότε οὔτε παρῆλθες*] deleui posterius οὔτε, ne tot negatiuae taedium crearent. Sed nollem nunc factum, non ea erat sat grauis causa. *ne tum quidem*, neque prodisti, neque largitus es quicquam.

15. *πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων*] vitiosam hanc esse lectionem paret. aut *πλεῖον ἢ πέντε ταλάντων* leg. est, plus quam 5. talentorum, aut duo vocabula *πέντε ταλάντων* in vnum sunt contrahenda *πεντεταλάντων*. quod tum erit adiectiuum. *χρήματα πεντετάλαντα* sunt facultates, valore quinque talentis aequiparandae. vt statim in continenti legitur *διτάλαντον ἔρανον*.

20. *γε* addidi.

23. locum hunc citat Herodianus p. 438. in calce Moeridis a Piersono editi.

25. citat Pollux 3, 111. v. *λαμπροφωνότατος*.

vlt. *προσλαβόντα*] detraxi σ, abusum callide in rem suam, vestro quodam velut praeiudicio.

330. 4. citat h. l. Stobaeus p. 603. 32. cuius vitiosa lectio *ὀδεὶς ἀτιμήσει* e nostris libris demosth. est corrigenda.

7. *κρίνομαι καὶ θεωρῶμαι*] praetuli in coniunctiuo *κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι*. *ich sollte mich beschauen, prüfen lassen?* egone committam, vt explorer, vt specter?

8. *ἐστὶν* addidi.

15. citat h. l. Aristides Opp. T. II. p. 267. 14.

22. *οἱ διασύροντες τὸς ὄντας τότε, τὸς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπῄνουν*] possit haec lectio ferri, dummodo δὲ tollatur. verum praetuli lectionem Augustani *οἱ διέσυρον μὲν τὸς ὄντας τ.*

25. citat h. l. referens inter σφοδρῶς dicta Hermogenes p. 265. et p. 351.

vlt. *ὥσπερ τἄλλα πάντα*] scil. *εἰώθαμεν ἐξελάζειν*.

331. 1.

331. 1. citat h. l. Pollux 3, 141. v. *ἀγωνισαὶ*. et Harpocr. v. *φιλάμμων*.

8. fortius vtique et neruosius est sine *γὰρ*, asyndetos. molliorem tamen reddas orationem legens *ἐδεν᾽ γὰρ ἐξίσαμαι*.

10. *τὰ κράτιστα*] articulum addidi.

24. *τῦ γενναίυ*] id est *τῆς γενναιότητος*.

25. malim *δεῖ διαφυλάττειν*. nam si *δεῖ* omittatur, hoc est, si sententia *ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις* cum praemissis *ἔχειν δεῖ* copuletur, neque ab *ἐν μὲν* noua sententia inchoetur, superuacaneum quoque erit atque tollendum *διαφυλάττειν*, cum *ἔχειν* sufficere possit.

27. *ἑτέρα*] praetuli *ἕτερα*, in neutro plurali. alia sunt, quae potentiam et vim tribuant. *ταύτην* redit ad *προαίρεσιν*.

332. 1. *ἀπαγγελομένων*] correxi *ἐπαγγ.* me ad supplicium deposcentibus.

Ibid. *ἀχὶ τὰς*] correxi *ἃ τὰς*.

4. *εὐθὺς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν*] sic struxi *εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδόν*.

6. citat Thomas M. v. *αὔξειν*.

10. *ἀπαγγέλλειν*] praetuli *ἀπαγγελεῖν* in futuro.

FINIS.

5784958